

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SIXTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XIII (Nos. 1 to 13)

12th, 13th, 15th to 20th and 22nd to 26th March 1954.

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Friday, 12th March 1954.</i>	
I Questions and Answers	1-26
II Reply to questions giving reference to question answered previously, ruling re	26
III Personal explanation by Sri J. Ratnam re his walk-out on 6th March 1954	27, 29, 30-32
IV Government Motion—Motion under rule 22 (3) of the Assembly Rules	29-30
V Voting on Demands for grants for the year 1954-55— Demand I—Land Revenue Department	32-51
VI Condolence resolution on the death of Sri S. O. S. P. Odayappa, M.L.C.	52-53
<i>Saturday, 13th March 1954.</i>	
I Questions and Answers	55-85
II Questions—Procedure re one non-official Member putting questions to another non-official Member	86
III Voting on Demands for grants for the year 1954-55—	
(1) Demand I—Land Revenue Department—cont.	86-98
(2) Demand II—Excise Department	98-120
(3) Demand IV—Forest Department	120-140
(4) Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration	140-146
<i>Monday, 15th March 1954.</i>	
I Questions and Answers	147-179
II Voting on Demands for grants for the year 1954-55—	239
(1) Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration—cont.	179-212
(2) Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff	212-238

Tuesday, 16th March 1954.

I Questions and Answers	241-273 340-341
II Point of order re the use of the expression 'bluff'	273-277
III Voting on Demands for grants for the year 1954-55—	
(1) Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff—cont.	277-309
(2) Demand XI—District Administration and Miscellaneous	309-339

Wednesday, 17th March 1954.

I Information re. the Hon. Chief Minister's health	343
II Questions and Answers	343-373
III Voting on Demands for grants for the year 1954-55—	
Demand XI—District Administration and Miscellaneous—cont.	373-423

Thursday, 18th March 1954.

I Questions and Answers	425-453 523
II Voting on Demands for grants for the year 1954-55—	
(1) Demand XII—Administration of Justice	457-482 483-496 496-524
(2) Demand XIII—Jails	
III Government Motion—Motion under rule 22 (3) of the Assembly Rules re change in the order of voting on Demands	482

Friday, 19th March 1954.

I Information re Chief Minister's illness	527
II Questions and Answers	527-568 621-625
III Voting on Demands for grants for the year 1954-55—	
(1) Demand XIV—Police	563-590 591-605 605-620
(2) Demand XV—Public Health	
IV Government Motion—Motion under rule 22 (3) of the Assembly Rules re change in the order of voting on Demands	591

Saturday, 20th March 1954.

I Programme of the House—	627
(1) Duration of the present session	627
(2) Holding of night session on Monday, the 22nd March 1954.	627-657
II Questions and Answers	
III Voting on Demands for grants for the year 1954-55—	
(1) Demand XVI—Public Health—cont.	657-684
(2) Demand XVII—Labour including Factories	684-721

Monday, 22nd March 1954.

I Voting on Demands for grants for the year 1954-55—	
(1) Demand XXIII—Labour including Factories—cont.	723-74
(2) Demand XXIV—Agriculture and Fisheries	746-77
II Government Motion—Motion under rule 22 (3) of the Assembly Rules re change in the order of voting on Demands	74

Tuesday, 23rd March 1954.

I Questions and Answers	779-80. 903-904
II Government Motions—	
(1) Election of fifteen Members to the Committee of Privileges.	806
(2) Election of eleven Members to the House Committee	806-809
(3) Election of fourteen Members to the Committee on Public Accounts	809-810
III Presentation of the supplementary statement of expenditure for the second six months of the year 1953-54	810-812
IV Voting on Demands for grants for the year 1954-55—	
(1) Demand XXIII—Labour including Factories—cont.	812-828
(2) Demand XX—Co-operation	828-858
(3) Demand VIII—Irrigation	859-902

Wednesday, 24th March 1954.

I Questions and Answers	905-937 1019
II Information re health of Hon. the Chief Minister	937-938
III Voting on Demands for grants for the year 1954-55—	
Demand XXII—Harijan Uplift	38-1018

Thursday, 25th March 1954.

I Transport arrangements for Members of the Legislature to attend the Governor's party	1021
II Questions and Answers	1022-1048
III Statement by the Hon. the Chief Minister re his proposed resignation	1049
IV Adjournment Motion re situation in Pondicherry border areas	1050
V Government Motion—Motion under rule 22 (3) of the Assembly Rules re change in the order of voting on Demands for grants	1050-1051
VI Voting on Demands for grants for the year 1954-55—	
(1) Demand XXI—Industries and Cinchona	1051-1070
(2) Demand XXVII—Electricity	1070-1072 1116-1120
(3) Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes	1072-1091
(4) Demand XXXII—Community Development Projects	1091-1107
(5) Demand XLII—Loans and Advances by the State Government	1107-1115

Friday, 26th March 1954.

I Questions and Answers	1121-1147 1212-1214
II Adjournment Motion re situation in Pondicherry border areas. ..	1147-1148
III Government Motion—Motion under rule 22 (3) of the Assembly Rules	1148-1149
IV Voting on Demands for grants for the year 1954-55 —	
(1) Demand XV—Education	1149-1206
(2) Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses	1206-1207
(3) Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading	1207-1208
(4) Other Demands III, V, VI, X, XVI, XIX, XXIV to XXVI, XXVIII to XXXI, XXXIV to XXXVII, XXXIX and XL	1208-1211
V Paper laid on the table of the House	1211

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 12th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Development of scarcity areas.

* 86 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Union Government have made any grants to the State Government for the development of chronic scarcity areas;

(b) if so, how much; and

(c) the districts in which the sum will be spent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister):—“(a) & (b) The Government of India have not so far sanctioned any grant to the State Government for the development of chronic scarcity areas. They have, however, agreed to assist the following irrigation projects by sanctioning loans, as part of the programme for permanent improvements to scarcity areas:—

(i) Amaravathi Project.

(ii) Vaigai Project.

(iii) Mettur Canals Scheme.

The question of the amount of loan to be credited to this Government in this year is under correspondence with the Government of India.

“(c) The loan received from the Government of India will be spent in the districts covered by the projects.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில், பல்லடம், தாராபுரம், ஈரோடு போன்ற பிரதேசங்களில் நிரந்தரமாக பஞ்சம் இருப்பதால் இந்த பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்ய சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்போகின்றார்கள்? அதற்கு வேண்டிய பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The main question is about the assistance received from the Union Government and I have already mentioned the specific projects for which we are getting such assistance. But this supplementary question is about a different aspect of the matter.”

SRI K. VINAYAKAM :—“May I know what the chronic scarcity areas in our State are according to the Government of Madras?”

[12th March 1954]

Does Chingleput fall under this category and, if so, what are the projects that they have in contemplation to improve this scarcity area? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The chronic scarcity areas are Ramanathapuram district, Dharapuram and round about Coimbatore district. I do not think Chingleput comes under this category. If the hon. Member thinks that this district should be classified under this category, we shall consider the suggestion."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Why is not the proverbially famine-stricken Pudukottai not included among the chronic scarcity areas? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" After the Andhra districts have been separated, let us say that there are no scarcity areas in our State."

SRI P. SELVARAJ :—" Since Koilpatti taluk is a scarcity area, will the Government come forward to start relief works there? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Temporary famine conditions should not be confused with chronic famine conditions."

SRI S. RAMALINGAM :—" தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியான, சிங்கப்பட்டி, வல்லம், உள்ளூர் போன்ற பிரதேசங்கள், பஞ்சப் பிரதேசங்களாக இருப்பதால், அவைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு, யூனியன் சர்க்காரிடம் கடன் கேட்க, நம் சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is a keen competition among Members to have their areas classified as famine areas. Tanjore is the richest district from the point of view of food production that we have in our State."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" In view of the fact that Malabar gets two-thirds of its food requirements from outside the district, will the Government consider it as a scarcity area? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The question is about chronic scarcity areas which are quite different from deficit areas. I agree that Malabar is deficit so far as foodstuffs are concerned. We have taken up some irrigation schemes for execution in Malabar."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Have the Andhra Government taken away any scarcity area from Tamilnad when the Andhra State was formed? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I was referring to the partition. The Andhra Government did not take away any Tamil areas except the disputed border areas. The scarcity area of the composite State was Rayalaseema and that has gone over to the Andhra State."

[12th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—" If the question whether an area is a chronic scarcity area is decided on the basis of the total rainfall in a year, will the Government be pleased to ascertain the total rainfall in the last five years in the Chingleput district and compare it with the rainfall of the areas classified as chronic scarcity areas by the Madras Government? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I know that the average rainfall in Chingleput is much more than the average rainfall in Salem."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The Hon. Minister for Food said that Tanjore is the richest district in South India. Is it not a fact that Sengipatti was declared a famine area last year? The area is almost entirely rain-fed. Are there not parts of Tanjore district which could be classified as scarcity areas and what is the use of saying that Tanjore is the richest district? Will the Government be pleased to classify Sengipatti as a scarcity area? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have to take a general view of the area concerned. We cannot go into individual pockets and find out whether they are chronically famine-stricken."

" Questions 87 and 88 may be taken together, as they relate to the same subject."

MR. SPEAKER :—" Yes."

Increase in the price of rice in Malabar.

* 87 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have again raised the price of rice sold in ration shops in Malabar by 2 pies per seer since 14th February 1954;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) whether it is a fact that the Government have decided to send boiled rice to Malabar instead of raw rice; and

(d) the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) The answer is in the negative.

" (b) Does not arise.

" (c) & (d) The Government have not taken any such decision. But as it is known that the people of Malabar prefer par-boiled rice to raw rice, the Government are trying their best to procure and supply as much par-boiled rice as possible."

[12th March 1954]

* 88 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

10-10 a.m. (a) whether the price of rice distributed through ration shops in Malabar has been enhanced with effect from February 1954; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Are the Government aware that recently, due to the addition of administrative charges, the price of rice sold in fair price shops has been increased by 2 pies per seer?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“We have fixed a pool price. Last year's pool price was Re. 0-14-6 for first sort and Re. 0-11-6 for second sort. That price continues and we have not increased it. On the other hand, there should have been a reduction. In the previous year, we were adding to the pool price the actual charges of transport to the respective districts. So much so, with the addition of the transport charges, rice must have been selling at a higher rate in Malabar. But now, I have passed orders to the effect that the transport charges should be met by the Government, and, therefore, the price in Malabar should have come down. There will be a uniform price throughout and I do not think that anywhere the price would have gone up beyond Rupee 0-14-6 for first sort and Re. 0-11-6 for second sort.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“May I know whether the price of rice sold in the fair price shops throughout the State is not uniform?”

MR. SPEAKER:—“This is a general question, whereas the primary question is about Malabar district.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“The Hon. Minister replied ‘The answer is in the negative’ to my question whether the price of rice in Malabar has been enhanced. May I invite his attention to the fact that on 12th February 1954 people, who were getting previously first sort rice at Re. 0-14-6 and second sort rice at Re. 0-11-6, were suddenly asked to pay Re. 0-14-8 and Rupee 0-11-8 respectively?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do not think it could have happened. Anyhow, orders to the effect that the administrative charges and transport charges need not be passed on to the consumer and that rice should be sold to the consumers at the pool price of Re. 0-14-6 for first sort and Re. 0-11-6 for second sort were passed on 2nd February 1954. Perhaps, the order did not reach Malabar by 12th February 1954. Anyhow the price fixed will be adhered to after the receipt of this order.”

12th March 1954]

SRI K. P. GOPALAN:—“Will the Hon. Minister be pleased to see that boiled rice is sent to Malabar instead of raw rice?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I have already answered that we are making every attempt to get the maximum quantity of par-boiled rice possible. But the difficulty is that it is not possible to get par-boiled rice sufficient enough for supply to the entire Malabar district.”

SRI S. RAMALINGAM:—“போக்குவரத்துச் செலவையும் நிர்வாகச் செலவையும் கழித்துத்தான் மலையாளத்தில் அரிசியின் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். இந்தச் சலுகை மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“We have fixed a uniform price for all the districts—Re. 0-11-6 for second sort and Re. 0-14-6 for first sort.”

SRI C. H. KANARAN:—“In view of the fact that a bag of rice is sold for Rs. 30 in Pollachi and for Rs. 48 in Palghat, will the Government take steps to reduce the price of rice in Malabar?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I think the hon. Member is referring to the open market price. The controlled price is much more than the open market price, if the figures given by the hon. Member are correct.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“In view of the orders passed by the Government, will the Hon. Minister be pleased to issue a circular to the ration shops to refund to the purchasers the excess collections if such collections had been made?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do not think it will be possible to refund the excess collections as such. If there is any unjustified increase, certainly I shall go into the matter and see how it has occurred.”

Furnishing of information by Heads of Departments to M.L.As.

* 89 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether any circular was issued to heads of departments, not to give any information to the Members of the Madras Legislature on any matter?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“It is hardly necessary for me to say that no such circular was issued, Sir. But as a question is asked, I say it.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, at the time when the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill was before this House, I went to the Secretariat to get figures about debtors. The Secretary told me that he could not give me any information about this as he had received instructions from the Government that he should not give any information.”

[12th March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I am not sure of the facts. But the hon. Member says that the Secretary said that he could not give. I believe he said he could not give because he did not have the figures."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Even if the question put by the hon. Member may not be wholly correct, can the Hon. the Chief Minister explain it away? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I will explain. The question was whether a circular was issued to the heads of departments not to give any information to the Members of the Legislature on any matter. I replied that it was hardly necessary for me to say that no such circular was issued. But what the hon. Member referred to was the difficulty of getting information on a particular matter in a particular case. About this, I have explained the position more than once before, and with your permission I shall again explain the position. The Government Order that is in force is an Order issued in 1947. The instructions contained in it are as follows :—

1. That a Collector may ordinarily furnish members of the Legislature at their request with information within his cognizance as to statistics or facts relating to local matters of public concern,
2. That contents of correspondence or communications containing confidential information are not to be divulged,
3. That information on questions involving a statement of general policy for which a higher authority is responsible should be refused,
4. That if, at any time, the Collector considers that compliance with a request for information is not expedient, he may send a courteous reply to the Member that he is unable to furnish the information, and
5. That should any such demand for information be addressed to an authority subordinate to the Collector, it should be submitted to the Collector for orders.

The instructions in item 5 above were modified in the same year to the effect that factual information may be furnished by the district officers of the Public Works Department and other departments to Members of the Legislature, on request, without a reference to the Collector of the district concerned. They should, however, obtain the prior approval of the head of the department concerned. In order to avoid the considerable delay that may result from this procedure, District Officers are permitted to give replies direct to obvious factual enquiries, for example, as to whether a scheme has been sanctioned, when work was started, when the work is likely to be finished, etc., if the answer is clear and there is no obvious objection.

12th March 1954]

" There is no need for any misapprehension that undue secrecy will be maintained with regard to matters on which the Legislature Members are entitled to get information."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Mr. Aranganathan said that some Secretary told him that he could not give him the information because of instructions from the Government. But the Chief Minister says that he could not give because he was not in a position to give and not because he was instructed by the Government not to give. Is it the policy of the Government that the heads of departments should, when they are unable to give information, refuse on the pretext that they have been instructed by the Government not to give the information? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" This assumes that the conversation that took place has been reproduced here correctly. I know the difficulty of reproducing conversations and the hon. Member who put the last supplementary question also knows it in the course of his practice as a lawyer. It is difficult to report a conversation correctly. Especially when one has a bias in regard to the matter, he understands the conversation in one way. On the spur of the moment, a statement is made by the hon. Member : ' I can reproduce the conversation from my own imagination. The Secretary said that he could not give the information and added further that it was not possible for him to give because he had instructions from the Government not to give.' But we are not sitting in judgment over the conversation. The answer was given to the hon. Member's question that no circular containing such instructions was issued, and I have explained the position. Further, I may tell hon. Members that in an office, the Secretary, Deputy Secretary or Assistant Secretary is not in the same position as an executive officer."

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—" May I know from the 10-20 Hon. the Chief Minister whether this Government Order will a.m. equally apply to all Ministers on administrative grounds? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I think I understand the hon. Member. Nobody else does. (Laughter.) His question is : ' whether the restrictions placed on Collectors and other officers should also be observed by the Ministers, when persons go to them? ' The answer is ' Yes, Sir '."

MR. SPEAKER :—" I have placed 28 questions before the House. It is already 10-25 a.m. now. We have so far covered only four questions. I want to finish all the questions within the question hour. Therefore, I pass on to the next question now."

QUESTIONS AND ANSWERS

[12th March 1954]

Minor Engineering Industries Enquiry Committee.

* 90 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri P. K. Gopalakrishnan): Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Minor Engineering Industries Enquiry Committee has completed its enquiry and submitted the report to the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Has any such Enquiry Committee been constituted and, if so, will the Hon. the Minister for Industries and Labour see that the report of the Committee concerned is submitted early?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Before the report is submitted, the Committee must look into the various aspects and come to a decision. I cannot tell them within what time they should submit their report. It would be obviously unfair. If I did that, the hon. Member may to-morrow complain that it has not done its work properly and thoroughly.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“When was this Committee constituted?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I want notice.”

Aid to industries under Five-Year Plan.

* 91 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the amount allotted to Madras State out of Rs. 175 crores under the Five-Year Plan to give relief to the faltering national industries to prevent retrenchment and closure?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“The Government of India have not allotted any amount to this State under the Five-Year Plan for the purpose mentioned, apart from the loans and grants made from the Handloom Cess Fund.

“The Plan is generally understood to be a series of ‘grants’. It is not so at all. The Plan is a series of responsibilities and a series of resources appended.”

* SRI S. RAMALINGAM:—“நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்காக மத்திய சர்க்கார் 175 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகவும், அதில் ஒரு பகுதி சென்னைச் சர்க்காருக்கு கிடைப்பதாகவும், சொல்லப்படுகிறது. அதிலிருந்து சர்க்காருக்கு எந்தப்பணமும் கிடைக்கவில்லையா?”

12th March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“No, Sir. The hon. Member is referring to a newspaper statement, I believe. What the Government of India have done is this. They have in their minds a certain objective. The Planning Commission set aside a certain amount to meet this object. Now, the object is different from the Plan. Whenever we send up plans, they keep that object in mind and if it is a scheme which would give relief in the manner described here, they would consider and sanction those plans. There is no separate amount allotted as such.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“ஐந்தாண்டு திட்டம் முன்னேற்றம் அடைவதன் காரணமாக, நம்முடைய ராஜ்யத்தில், எவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன? அதனால் எவ்வளவு தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விட்டது என்றும், அதற்கு சர்க்கார் என்ன பரிகாரம் எடுக்கப்போகிறார்கள் என்றும் சொல்லுவார்களா?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ஐந்தாண்டு திட்டத்தினால் எந்த தொழிற்சாலையும் மூடப்படவில்லை. கனம் மெம்பர் அவர்களுடைய சகாக்களின் வேலைத்திட்டத்தினால் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“In view of the fact that the declared object of the Five-Year Plan is the harmonious development of the country as a whole and in view of the fact that so many factories like the Aaron Mills in Malabar are being closed and the national industries are already collapsing, will the Hon. the Chief Minister be pleased to say that as part of the Five-Year Plan, such of the industries as have been closed down will be given aid and asked to open?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“Sir, industries are closed when the management find that they cannot get on with those industries properly and economically. That difficulty can arise either by reason of circumstances beyond everybody's control or on account of too much of expenditure in the cost of production. These factors have to be taken into account when hon. Members consider the question of privileges and wages to be given to labour. That is what I referred to in my previous answer. All of us are responsible for producing certain conditions. That also has to be taken into account. Where, however, an industry is closed for reasons beyond anybody's blame, outside anybody's activity and yet it is necessary to keep those industries going, I have no doubt that the Central Government and this Government will make the best efforts to maintain them. But, I submit that these are questions that should be put in Parliament and not here.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM:—“தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுவதன் காரணம் என்னுடைய சகாக்களின் திட்டம் என்று முதல் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்” (Interruption) என்னுடைய சகாக்களின் வேலைகளுக்கு நானும் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், முதல் மந்திரியிடம் நான் அறிந்துக் கொள்ளவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், இம்மாதிரி

[12th March 1954]

மில்கள் மூடப்படுவதன் காரணங்களை ஆராய்வதற்கு இச்சட்டசபையின் கமிட்டி ஒன்றை நியமித்து, அக்கமிட்டியின் தீர்ப்புக்கு கட்டுப்பட சர்க்காருக்குத் தெரியும் இருக்கிறதா என்பதுதான்.

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, it is not a question of challenge. This Legislature has authority and can control the Government without this particular and special challenge. But there are Government servants and organizations employed regularly in the business of conciliation and there are tribunals also set apart for deciding questions of merit arising out of those disputes. More than that, a Committee of Legislature cannot function in these matters and things will become more confused if we try to do that."

10-30
a.m.

SRI S. RAMALINGAM:—"தமிழ் நாட்டிலே பீடி, சுருட்டு போன்ற சாதாரண குடிசைத் தொழில்கள்கூட இந்தக் காலத்தில் நசித்துக் கொண்டு வருகின்றன. அவைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது திட்டமிருக்கிறதா? ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் சர்க்கார் இதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்வார்களா?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I do not think I can safely recommend 'making of beedis' to the Planning Commission. But, as a matter of employment, I know the importance of these industries and I am receiving reports daily of stay-in strikes and stay-out strikes. I was only sorry to observe that for very trivial causes, the labourers go on strike."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"சில நிமிஷங்களுக்கு முன்பு முதன் மந்திரி அவர்கள் பதிலளிக்கும்பொழுது, தன்னுடைய சக்திக்கு மீறி மூடப்படும் சில தொழில்களுக்கு உதவியளிப்பதற்காக இந்த சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் அவசியமானால் முயற்சி எடுத்துவருவதாகச் சொன்னார்கள். கடந்த வருஷத்திலும் இந்த வருஷத்திலும் இந்தமாதிரி முயற்சி எடுக்கப்பட்டு எந்தெந்தத் தொழில்கள் காப்பாற்றப்பட்டன, அதற்காக எவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்பட்டது என்ற விஷயங்களை சர்க்கார் இந்த சபையின் முன்பு சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The Hon. the Minister for Industries and the Hon. the Minister for Finance have dealt with the subject very fully and will still continue to deal with it, Sir."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Sir, the charge is very frequently and vaguely made that labour is responsible for the closure of factories."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Labour leaders are responsible and not the labourers."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Will the Hon. the Chief Minister or the Hon. the Minister for Finance give a single instance where a factory or an industry was closed down merely because of the extreme demands made by labourers or because of labour trouble?"

12th March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, this is an argument and not a question for information. But I may mention that the hon. Member should take it that wherever a claim is not allowed in full, it was not allowed in full because it was an unreasonable claim—and during the period of the strike, the industry is dislocated on account of that. I have seen numerous cases where, if disciplinary action is taken against one workman or two workmen, the whole of the staff in the industry goes on strike. I consider that that is not right."

Direct recruitment of Sub-Inspectors of Police.

* 92 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there was any direct recruitment to the posts of Sub-Inspector of Police during the year 1953?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"In view of the very small number of vacancies available in the cadre of Sub-Inspectors of Police and in order to avoid further reversions of Sub-Inspectors promoted from the ranks, direct recruitment of Sub-Inspectors has been withheld during 1953-54."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Sir, some time back, the Hon. the Chief Minister assured us that reverted head constables will again be given posts of Sub-Inspectors. May I know, Sir, how many of them have been promoted as Sub-Inspectors?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, no direct recruitment has been made. All the vacancies were filled up by promoting head constables."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"நீண்டகாலமாக head-constable களாகயிருந்து அவர்களுடைய திறமையின் காரணமாக Sub-Inspector களாக உயர்த்தப்பட்டவர்களில் சிலர் இந்த direct recruitment னால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் நீண்ட காலம் Service போட்டவர்கள் விஷயத்திலும், திறமைசாலிகளாயிருப்பவர்கள் விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்துவதாக கனம் முதன் மந்திரி அவர்கள் ஏற்கனவே உறுதியளித்தார்கள். அந்த வாக்குறுதியை எந்த அளவுக்கு சர்க்கார் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The answer itself relates to the question put by the hon. Member. That was the reason why we stopped direct recruitment not only for 1953-54 but also for 1952-53. All the vacancies went to promotees from the ranks."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Is it the policy of the Government to stop direct recruitment till all those who have been degraded are promoted to posts of Sub-Inspectors?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, we have to take into consideration efficiency also. So, a certain number of

[12th March 1954]

posts have to be filled by direct recruitment also. But in view of the particular circumstances and conditions prevailing, we have stopped direct recruitment for 1952-53 and 1953-54. The question of further recruitment will be considered and a just decision taken."

SRI K. VINAYAKAM:—"In view of the fact that direct recruitment to the cadre of Sub-Inspectors was stopped only with a view to promote such of those who have been demoted for want of vacancies, I would like to bring to the notice of the Hon. Minister in charge of the department that there are 15 more such head constables who have been reverted from Sub-Inspectors' posts in the district of South Arcot. They all belong to the backward communities. Will the Government come forward with the assurance that their cases will be first looked into before any further recruitment is made in the coming year?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the question of backward community does not arise here at all. That is quite irrelevant for the purpose of consideration of this matter. We cannot give any assurance that we would stop all further recruitment. As a matter of fact, so many educated young men are there awaiting appointment. We have to take that also into consideration before we consider the case of persons who are already employed and receiving pay from the Government."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"ஏற்கனவே வேலையி லிருந்த Sub-Inspectorகளை revert செய்துவிட்டு, இப்பொழுது head-constablesகளாகயிருப்பவர்களை promotion செய்வதற்காக Sub-Inspector டிரெயினிங்கிற்கு அனுப்புவதன் காரணம் அல்லது ரகசியம் என்ன?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, whenever we find that a certain head constable is fit for promotion as Sub-Inspector we give him training so that whenever vacancies arise he may be posted there. A certain number of people have to be kept in reserve after training. It is only to give further opportunities to these head constables, we give training to them."

Separation of the Judiciary from the Executive in Tanjore.

* 93 Q.—**SRI S. RAMALINGAM:** Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state the proposed headquarters of the District Magistrate (Independent), Subdivisional Magistrates and Revenue Divisional Officers after the separation of the Judiciary from the Executive in Tanjore district?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"The headquarters of the District Magistrate (Judicial) and

[12th March 1954]

Subdivisional Magistrates and those of the Revenue Divisional Officers in the Tanjore district under the new set up will be as follows:—

District Magistrate (Judicial)	.. Nagapattinam.
Sub-divisional Magistrate (Judicial)	(1) Kumbakonam.
	(2) Mannargudi.
	(3) Mayuram.
Revenue Divisional Officers	.. (1) Tanjore.
	(2) Kumbakonam.
	(3) Nagapattinam.
	(4) Pattukkottai."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"The new arrangement proposed will not be convenient to the public since the District Magistrate's Court is to be located at Nagapattinam which is a coastal town and not a central place. The westernmost place is Thozhuthur about hundred miles away from Nagapattinam. Nagapattinam is not therefore centrally situated. Will the Government reconsider the question and see that it is located either at the Headquarters of the district, namely, Tanjore, or at some other centrally located place in the district?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Sir, the whole question was fully considered and then only finalized. Before implementing these decisions we will again consult the District Magistrate and the other district officers and see whether any modification of the present arrangement is necessary."

SRI S. RAMALINGAM:—"இந்த நீதி நிர்வாகப் பிரிவினைக்கு பிறகு ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களுடைய headquarters நாகப்பட்டினத்தில் இருக்கும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறுகிறார். இப்பொழுது தஞ்சாவூர் லேதான் எல்லா ஜில்லா அதிகாரிகள் காரியாலயங்களுமிருக்கின்றன. அங்கே தான் முக்கியமான அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். நீதி நிர்வாகப் பிரிவினையைச் சரிவர அமல் நடத்துவதற்கு டிஸ்டிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களுடைய headquarters தஞ்சாவூரிலிருந்தால்தான் நல்லது என்று பொது மக்கள் கருதுகிறார்கள்."

MR. SPEAKER:—"இதே கேள்வியைத்தான் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்வயம்பிரகாசம் அவர்களும் கேட்டார். மந்திரியும் அதற்குப்பதில் அளித்து விட்டார்."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Will the Government now understand that the proposal is based on the report of the committee appointed to go into the working of the scheme and that the committee did not visit Tanjore at all and the report was drafted without visiting that place, and will the Government consider the desirability of reconsidering their decisions regarding the location of these offices?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"The hon. Member is mistaken. The matter was finalized by the Cabinet Committee. The enquiry committee had nothing to do with it. This was done in consultation with the district authorities and with the Board of Revenue. The decision was taken by the Cabinet sub-committee."

[12th March 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ எந்தக்காரணத்தைக்கொண்டு, தஞ்சாவூர் வுள்ள ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களுடைய ஆபீஸை நாகப்பட்டினத்திற்கு கொண்டுபோவதற்கு முடிவு செய்தார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா ? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ It is only the Judicial District Magistrate's Court that will be functioning at Nagapattinam.”

Amendments to Madras Shops and Establishments Act.

* 94 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government are contemplating amendments to the Madras Shops and Establishments Act and if so, to what sections of the Act?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The Special Officer appointed to review the working of the Madras Shops and Establishments Act, 1947, has suggested certain amendments to that Act. The proposals were, however, deferred in view of the fact that the question of enacting a Central Law to cover shops and commercial establishments is under the active consideration of the Government of India.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ Madras Shops and Establishments Act-ன் 7-வது செக்ஷன் பிரகாரம் அநேக ஷாப்புகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது விஷயமாக ஸ்ரீ சுப்ரமணியம், I.C.S., அவர்கள் திருத்தம் ஏதாவது சிபார்சு செய்தார்களா? அல்லது செக்ஷன் 9 அல்லது 14 பிரகாரம் usual நேரத்திற்கு அதிகமாக வேலை செய்தால் சிப்பந்திகளுக்கு overtime wages கொடுப்பதற்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களா அல்லது செக்ஷன் 4 பிரகாரம் அந்த மாதிரி சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்களா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I should like the hon. Member to put a separate question on these details. I was only replying on the general policy and where the Government proposed to amend the Act. If the hon. Member puts a separate question with regard to individual amendments I shall answer them.”

Construction of a bridge over Kumaradhare river.

10-40 a.m. * 95 Q.—**SRI Y. MANJAYA SHETTY** (on behalf of Sri K. Venkatramana Gowda) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) while works of causeway on the Bisley Ghat Road (Highways) have been sanctioned and entrusted for execution with a view to connect Subramanya by an all-weather road, whether the proposal of the South Kanara District Board for necessary grant for constructing a bridge over Kumaradhare river, in its portion of the road link, namely, Kulkunda-Subramanya road, has been received; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ (a) & (b) Yes, Sir. The question of taking up the work under the Central Road Fund programme is under the consideration of the Government.”

[12th March 1954]

Refugees undergoing training in Polytechnic Institutions.

* 96 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the number of refugees who have undergone training so far in the various Polytechnic Institutes in this State?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Two refugees, Sir. One has completed and the other is undergoing the training.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Sir, may I know the amount spent by the Government on these refugees? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I should like to have notice, Sir.”

Formation of a separate taluk for Belthangady area in South Kanara.

* 97 Q.—**SRI Y. MANJAYA SHETTY** (on behalf of Sri K. Venkatramana Gowda) : Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether the proposal to introduce the scheme of Separation of the Judiciary from the Executive in South Kanara district includes the formation of a separate taluk for Belthangady area in the district; and

(b) if so, what are the firkas included in the new taluk and where the headquarters of the taluk and the judiciary are to be located?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ (a) & (b) The proposals for the introduction of the scheme of Separation in the South Kanara district formulated previously do not envisage the formation of a separate taluk for Belthangady area. The question whether any modifications to these proposals are necessary will be examined by the Government shortly.”

Maternity centre in Gingee taluk, South Arcot.

* 98 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there is any maternity centre in Gingee taluk, South Arcot district, and if so, under whose management?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is a maternity and child-welfare centre in Gingee maintained by the South Arcot District Board.”

* **SRI K. ARANGANATHAN** :—“ Sir, may I know the number of patients who got treatment in that welfare centre during 1953? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member wants certain details.”

[12th March 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have no ready information, Sir."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" பிரசவ விடுதிக்கு வருகிற பெண்கள் வழியிலேயே பிரசவித்துவிடுகிறார்கள் என்ற ரகசியம் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? (சிரிப்பு). ரஸ்தாக்கள் அவ்வளவு மோசமாக இருக்கின்றன. செஞ்சிப் பகுதி ஒரு காட்டுப் பிரதேசம். ஆகையினால், பிரசவ விடுதி கட்டுவதற்கு முன்பு ரஸ்தா வசதி அவசியம் என்பதை உணர்ந்து சர்க்கார் அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் கர்ப்ப ஸ்திரீகள் பிரஸவ விடுதிக்கு வருவார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The hon. Member seems to be in possession of very interesting information, Sir. (Laughter.) I would like him to offer these suggestions for remedying the difficulties felt."

Some more hon. Members stood up in their seats.

MR. SPEAKER :—" I have got only 15 minutes and I should finish all the questions. I pass on to the next question."

Tile and timber industries in Malabar.

* 99 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri P. K. Gopalakrishnan): Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the reasons why the Government consider the tile industry and the timber industry in Malabar as seasonal industries?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The Government have not yet declared the tile and timber industries in Malabar as 'seasonal' under the Industrial Disputes (Amendment) Act, 1953."

Cost of insecticides sold in South Arcot.

* 100 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the total cost of insecticides sold in South Arcot district in 1953?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The information is as follows :—

Value of sales during 1952-53—Rs. 27,004.

Value of sales during 1953-54 upto the end of December 1953 (for which figures are available)—Rs. 78,442."

SRI K. ARANGANATHAN :—" கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்பொழுது, பயிர்களை பூச்சிகள் அழிக்கும் பயம். ஏற்பட்டிருப்பதால் அதைத் தடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். கனம் மந்திரியும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால், எந்த நேரத்தில் பூச்சிகள் பயிர்களை அழித்துக்கொண்டு இருந்ததோ அந்த நேரத்தில் விவசாய demonstrator ஆய்ஸ்களுக்கு பூச்சியை வாங்குவதற்கு போய் அது கிடைக்காமல் போய்விட்ட அழிக்கும் மருந்து வாங்குவதற்கு போய் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காரணத்தினால் அங்கே பயிர்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? "

[12th March 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have already answered, Sir, in reply to another question some time ago that even the Agricultural department was taken unawares when there was a sudden and widespread attack. It was possible that at that time some of the depots did not have sufficient stock of insecticides, but all the depots were subsequently replenished sufficiently. The figures I have given show that a considerable quantity of insecticides have been sold. I can assure the hon. Member that the Government have taken all possible steps for controlling this attack and in fact, they have been able to check further spread of the attack and also the consequent deterioration of crops."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, in view of the large number of small pattadars having been turned away from demonstrator's offices for want of insecticides, will the Hon. Minister be pleased to tell us how much of the sales for Rs. 27,004 and Rs. 78,442 has gone to capitalist landlords and how much of them has gone to small pattadars? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I can categorically assure the hon. Member that there was no discrimination shown either by the Government or by its department between rich and petty landlords in the matter of supply of insecticides. Wherever the stock was available, it was distributed to those ryots who asked for it."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, will the Hon. Minister for Agriculture be pleased to tell the House the amount lost by the Government in selling insecticides in that district at concessional rates? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the loss incurred was Rs. 25,030 in 1952-53 and Rs. 75,528 in 1953-54 (up to December)."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் எத்தனை பூச்சி Inspector-கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, there is no one as 'Poochi Inspector.' There is a Plant Protection Officer (Specialist) for the whole State and demonstrators with training in plant protection work have been looking after checking of these diseases."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, the Hon. Minister was saying that the pest attack took the department unawares. Since this is not the first time that the Agricultural department says that the attack was too sudden and that they were not prepared, may I know from the Government in which case of crop disease this Government department has been able to help in time? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I have already answered on the floor of this House that this attack

[12th March 1954]

was sudden and unprecedented in the annals of the Agricultural department from the point of view of the intensity of the attack."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, even though a large quantity of insecticide was purchased during the period mentioned by the Hon. Minister, is it a fact that these insecticides were sold because of availability of stock but not for actual use, because they were given the supply only after the havoc and ravage by the insects had been caused to the crops?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I have given the figures. About Rs. 27,000 for 1952-53 and Rupees 78,000 for 1953-54 are the sale-proceeds. Thus, from the large quantity of insecticides distributed, the hon. Member can very well see that unless there had been some effective results on account of the application of insecticides, the ryots would not have gone in for it."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Sir, may I know whether any special instructions were issued to see that the insecticide was given to small landholders in preference to big landholders?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, there is no preference shown for small landholders as against the big landholders. As I said already, it is sold only to those ryots who ask for it."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"Sir, in view of the statement made by the Hon. the Minister for Agriculture that the pest attack was sudden and unprecedented and was on a large scale, what is the provision made for remission of land tax?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, the granting of remission would depend on the remission rules."

Schemes and plans for four crores of rupees submitted to Union Government.

* 101 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was any request to the Madras State Government from the Union Government to submit schemes and plans for four crores of rupees;

(b) if so, what the schemes and plans are which the State Government have submitted to them and what the estimated cost of them is; and

(c) when the Government submitted the schemes and plans?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) No, Sir.

" (b) & (c) Does not arise."

[12th March 1954]

Amount allotted to Malabar out of the Handloom Cess Fund.

* 102 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister ¹⁰⁻⁵⁰
for Industries and Labour be pleased to state—_{a.m.}

(a) the amount allotted to the Malabar district from the Handloom Cess Fund; and

(b) how the amount is proposed to be spent in the district?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—" (a) No separate amount from the cess fund has been allotted to the Malabar district, as district-wise allotments are not made from the fund. A number of schemes for the rehabilitation of the handloom industry in all the districts in this State including Malabar, through Weavers' Co-operative Societies have been approved and all the schemes will be financed with the help of the share of cess fund for this State.

" (b) Does not arise."

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, the Hon. the Minister for Industries has on so many occasions admitted on the floor of this House that the condition of the handloom industry in Malabar is a peculiar one. In view of that, why have the Government not allotted a separate amount for Malabar? May I also know whether the Government have received any representation from the Chirakkal Taluk Handloom Workers' Union, Chirakkal taluk, and have they made any suggestions and if so, what are the suggestions and how are the Government going to spend the cess fund in Malabar?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, as to how the cess fund should be used in Malabar, it was discussed at a conference held at Cannanore early this year and this was attended by the Secretary, Industries, Labour and Co-operation Department, the Registrar of Co-operative Societies, the Joint Director of Industries and Commerce, a representative of the Collector of Malabar, a representative each of the handloom factories' owners and weavers. The recommendations of the conference are being examined."

SRI R. S. ARUMUGAM:—"ஏழைகளான கைத்தறி நெசவாளர்களைக் காக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமையானபடியால், மத்திய சர்க்கார் தாங்கள் வசூலிக்கும் cess பணத்திலிருந்து ஏழைக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவுவதுபோல், நமது ராஜ்ய சர்க்கார் தாங்கள் மில் துணிகளின் பேரில் விதிக்கும் விற்பனை வரிப்பணத்திலிருந்து கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நேரடி உதவி அளிப்பதற்கு முன் வருவார்களா?"

MR. SPEAKER:—"பிரதான கேள்வி மலபாருக்கு கைத்தறி செஸ் நிதியிலிருந்து எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியது. கணம் அங்கத்தினரின் உப கேள்வி அதிலிருந்து எழவில்லை."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Will the Hon. the Minister be pleased to place a copy on the table of the House of the schemes and proposals which this Government propose to formulate in the matter of giving relief to handloom weavers?"

[12th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Yes, Sir, it is a very general suggestion. I shall do so as soon as the schemes and proposals have been finalized.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Regarding Malabar, may I put before the Hon. Minister for Industries the following suggestions, viz. :—

(1) To open warping, sizing, dyeing and calendering institution;

(2) to open a Designing Institute at Cannanore? ”

MR. SPEAKER :—“ This question refers to the amount allotted to the Malabar district from the Handloom Cess Fund. The Hon. Minister had replied that the amount is not to be spent on a district war basis. But the hon. Member is giving suggestions.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I think the hon. Member has got some suggestions to make to Government. He may send it to Government.”

MR. SPEAKER :—“ He may do so. But he should not offer suggestions here.

“ I am afraid I must pass on to the next question.”

Levy of sales-tax on making and repairing charges.

* 103 Q.—SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that sales-tax is being collected for making or repairing any articles, for instance, making jewels or repairing machines; and

(b) whether any instructions have been issued to the officers of the Commercial Taxes department in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) Sales-tax is collected in respect of transactions relating to making or repairing any article if there is transfer of property in goods involved in the execution of the work, that is, if the contractor adds to the article received, materials of his own in the execution of the work and transfers these materials along with the article received to the owner. The tax is levied on the cost of the materials involved in the execution of the contract, the cost of labour involved being excluded from the turnover. If jewels are manufactured out of the gold or silver supplied by the customer, the transaction will not be liable to sales-tax.

“ (b) The Madras General Sales Tax Act, 1939, the rules issued thereunder and the Madras Commercial Taxes Manual, Volume I, contain the law on this subject and copies of these publications have been supplied to the officers of the Commercial Taxes department.”

[12th March 1954]

Grievances of road maistris.

* 104 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state what is the result of the considerations of the Government on the representations received from the road maistris under Highways and District Boards to give them certain benefits with reference to his reply to question No. 354, dated 6th April 1953?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The attention of the Member is invited to question No. 240 put by him on the subject and answered on the floor of the House on 24th December 1953. The question is still under examination.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ The answer given by the Hon. Minister then was that this matter was still under consideration of Government. Even now the Hon. Minister says that the matter is still under the consideration of Government. May I know how long will the Government be considering the matter, how long will they take to finalise this matter and why they have allowed so many months to elapse before taking any final decision in the matter? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ This has been deferred after partition. That was the substance of the reply I gave. We have to take into consideration the report. The report was received from the Chief Engineer (Highways) in January and we have asked for certain information by way of clarification about certain grades he has suggested, about their jurisdiction and so on. Our communication has been sent on 15th of February. His reply is awaited. As soon as his reply is received, we will be taking necessary action.”

Iron and magnesite ores in Salem district.

* 105 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government for the mining and extraction of iron, and magnesite ores in Kanjamalai, Kodumalai, Patchai Malai, etc., in Salem district; and

(b) whether any experiments were conducted to work out the scheme?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ (a) The Government have not taken any steps for the mining and extraction of iron and magnesite ores in Salem district. However, applications from private persons have been received for the grant of mineral concessions for iron ore in Kanjamalai and Kodumalai Reserved Forests of Salem district and they are under consideration of the Government.

“ (b) No Sir; as Government have no proposal at present to extract the ores themselves.”

[12th March 1954]

SRI N. K. PALANISAMI :—“ வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. நெய்வேலியில் நிலக்கரி கிடைக்கிறது. சேலத்தில் இரும்பும், magnesite-ம் கிடைக்கின்றன. இவை கனையெல்லாம் உபயோகித்து, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கு வதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I am glad, Sir, at the optimism of the hon. Member about the success of the operations at Neyveli. But coal has not yet been mined at Neyveli. When mining of coal becomes possible, the suggestion of the hon. Member might be considered.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ மூலப் பொருளான magnesite சேலத்தில் கிடைக்கும்போது அதை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பாமல் இங்கேயே வேண்டிய சாமான்களாகச் செய்தால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க முடியுமல்லவா ? இந்த மூலப் பொருளைப் பயன் படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா ? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is going away from the main question.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ No, Sir, ‘Magnesite’ is coming under this question.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Even now magnesite is extracted by labourers who are employed by private agencies engaged in mining of magnesite.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ சேலத்திலிருந்து magnesite எடுக்கப் பட்டு வெளியிடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அதை bricks-களாகச் செய்ய ஆரம்பித்தால் நிச்சயமாக ஏராளமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். ஆகையால் இங்கேயே அதைச் சாமான்களாகச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ So far, Government have left the question of ‘mining’ to the private sector. That has been our policy so far. Until that policy is changed, I am afraid we cannot accept the suggestion of the hon. Member.”

Employment of unemployed graduates.

* 106 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any special grant from the Centre for the employment of the unemployed graduates as teachers; and

(b) if so, how much?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No, Sir. The Government propose to open with effect from the next school year, 1,270 schools in the school-less centres in this State with a population of over a 1,000 each, and grant from the Government of India towards the opening of these schools. will be received in 1954-55.

“ (b) Does not arise in view of the answer to clause (a).”

[12th March 1954]

SRI N. K. PALANISAMI :—“ படித்து வேலையில்லாமலிருக்கும் பட்டதாரிகள் எவ்வளவு பேர் Employment Exchange-ல் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் ? அவர்களில் எவ்வளவு பேருக்கு வேலை கிடைக்கச் செய்ய சர்க்கார் உத்தரவாதம் அளிக்கும் ? ”

MR. SPEAKER :—“ கனம் அங்கத்தினர் புள்ளி விவரங்கள் கேட்கிறார். அதற்குத் தனி கேள்வி போடவேண்டும்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is it the policy of Government to employ just raw graduates as teachers even though they are not trained for it in the training colleges? Have the Government any statistics regarding the number of unemployed graduates available to-day? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have the statistics with me at present with regard to the number of unemployed graduates. The question whether these raw graduates should be given training or not is engaging the attention of Government.”

MR. SPEAKER :—“ I have three more minutes left and I have to cover a number of questions. I shall now pass on to question No. 107.”

Hospital Advisory Committee, Mangalore.

* 107 Q.—**SRI N. N. SUVARNA** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there is any proposal to expand the Mangalore Hospital Advisory Committee, in view of the recent expansion of the Government hospitals in Mangalore?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No, Sir.”

Labour Tribunal for enquiring into the dispute between the plantation workers and planters.

* 108 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have set up any new Labour Tribunal to enquire into the dispute between the plantation workers and the planters; and

(b) if not, whether it is proposed to set up one?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) Does not arise.”

* 10 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** :—“ இந்தக் கேள்வியை நானேயே தினம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection. Question No. 109 will be taken up tomorrow.”

[12th March 1954]

The Madras Special Industrial Dispute Tribunal.

* 110 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state what action the Government have taken or propose to take on the finding of the Madras Special Industrial Tribunal headed by Sri K. Srinivasan, I.C.S., which went into the question of the Textile Workers' involuntary unemployment due to current shortage?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The Award of the Special Industrial Tribunal was published in the *Fort St. George Gazette*, dated 10th February 1954, and becomes enforceable only on 10th March 1954. If the parties fail to implement the award, the Government will, on receipt of such information from those concerned, take suitable action against them under the Industrial Disputes Act, 1947, to enforce the Award.”

SRI M. PALANIYANDI:—“அந்த Special Industrial Tribunal செய்த சிபாரிசு இதுவரையிலும் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஆகையினால் இந்த மாகாணத்திலுள்ள எல்லா நெசவு ஆலை முதலாளிகளையும் அதை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்படி செய்வதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“As I just mentioned, the one month period expired on 10th March 1954. To-day, we are in 12th March. No question of enforcement of award has arisen at all now. If any people will please tell us in what manner the award has not been enforced and in what way the management have not implemented the award, we shall take action.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“I am glad the Hon. the Minister for Labour has given the assurance that steps will be taken to see that the award is implemented. We have had similar assurances on several cases, viz., that the Government is contemplating what action to take, or that Government is still considering the matter and so on. In some cases, the Government have not taken action even after two years had elapsed. Will the Government in this case give us an assurance, that as soon as the report is received that the award has not been implemented in full, they would take action and that too expeditiously against the concerned employers for such non-implementation?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Subject to restrictions which cover the implementation of these awards and subject to the conditions that are required before Government could enforce these awards, the assurance that the hon. Member has asked for will be given.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“இந்தத் தீர்ப்பை அமல் நடத்தமாட்டேன் என்று சில முதலாளிகள் சொல்லுவதினால் ஏதாவது வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டிருப்பதாக சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறதா? திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் காவேரி மில் முதலாளி அமல் நடத்தமாட்டேன் என்று சொல்லி stay order-க்காக அப்பீல் போட்டிருப்பதின்பேரில் தொழிலாளிகள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? இது சம்பந்தமாக கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஏதாவது ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறதா?”

12th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I have no such information. Unless the authorities concerned appeal to the Appellate Tribunal or High Court for a stay order, the order of the Tribunal will be carried out by Government.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“Is it not a fact that with reference to a dispute which was settled by the Hon. Minister for Finance, the Government acted only after the employer had dismissed the workers who had gone on strike to protest against the non-implementation of the award?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I am not aware of the case. If the hon. Member writes to me, I shall look into it.”

SRI S. RAMALINGAM:—“இந்தத் தீர்ப்பு அமல் நடத்தப்படவில்லை என்று தெரிந்தால் சரியான நடவடிக்கை எடுப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா, காவேரி மில்லில் இதுவரையிலும் இதை அமலுக்குக் கொண்டுவர யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதனால் அங்கிருக்கும் தொழிலாளிகள் உள் இருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்வதாகத் தெரிகிறது. அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி கூறுவாரா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The award became enforceable only day before yesterday and I wonder how the hon. Member happens to know that the management have not enforced it. I find that the workers themselves are taking law into their own hands and resorting to hunger strikes and other strikes which are against the law. I appeal to the hon. Member to ask his followers not to resort to such strikes which are against the law, if he wants the Government to come to the rescue of the workers.”

MR. SPEAKER:—“There are three more questions and I want to finish all of them.”

* 111 Q.—SRI S. RAMALINGAM:—“இந்தக் கேள்வியையும் நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“All right.”

* 112 Q.—SRI K. ARANGANATHAN:—“I request that question No. 112 may be taken up tomorrow.”

MR. SPEAKER:—“I have received answers for a number of questions. I have already placed 28 questions for tomorrow. If we add these three questions also, I think there will be, 28 plus 3, 31 questions for tomorrow. I think I am right in arithmetic.” (Laughter.)

* 113 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“I put this question, viz., question No. 113 on behalf of Sri P. K. Gopala-krishnan.”

MR. SPEAKER:—“Has the hon. Member been authorized to put the question?”

[12th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Yes, Sir, I have been authorized by Sri P. K. Gopalakrishnan to put this question. As a matter of fact, I have already put two or three questions to-day on his behalf.”

Tripartite Enquiry Committee.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state what action has been taken by the Government on the report of the Tripartite Enquiry Committee?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The attention of the hon. Member is invited to the answers to questions Nos. 297-E (starred) and 325 (starred) which were answered on 5th January 1954 in the Legislative Assembly.”

MR. SPEAKER :—“ Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—QUESTIONS REPLIED BY WAY OF REFERENCE TO PREVIOUS QUESTIONS ANSWERED ON THE FLOOR OF THE HOUSE—RULING RE.

SRI S. T. ADITYAN :—“ Mr. Speaker, when an Hon. Minister refers to a previous answer, will it not be better if that answer is also furnished to the hon. Members? ”

MR. SPEAKER :—“ No, it is not necessary. All the previous answers have already been printed in the Official Proceedings and the hon. Members are supposed to have gone through those answers.”

SRI S. T. ADITYAN :—“ Sir, in most cases, these answers are given on the floor of the House before the printed copies of the Official Proceedings are available to the hon. Members.”

MR. SPEAKER :—“ Even assuming for arguments' sake that copies of the Official Proceedings are not printed and distributed to hon. Members before the answers are given by the Hon. Ministers, I should inform the hon. Member that those previous answers had already been given in the House and hon. Members are expected to be aware of them.”

SRI S. T. ADITYAN :—“ The Hon. Ministers give only the number of the previous question. So it will be better if at least a typed copy of those previous answers are circulated to the hon. Members so that they may be enabled to put supplementaries. Otherwise, in most cases, it will not be possible to put supplementary questions.”

MR. SPEAKER :—“ As those answers have already been given on the floor of the House, I don't think it is necessary to circulate them to hon. Members. Hon Member Sri A. Ratnam wants to say a few words by way of personal explanation.”

12th March 1954]

III.—PERSONAL EXPLANATION BY SRI A. RATNAM RE HIS WALK OUT ON 6TH MARCH 1954.

* SRI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற சனிக்கிழமை (6—3—54) அன்று நான் இந்தச் சட்டசபையை விட்டு வெளியேறியதன் காரணத்தைக் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டசபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் சட்ட சபையின் கௌரவத்தையும், சட்டசபைக்கு தலைமை வகிக்கும் சபாநாயகர் அவர்களின் கௌரவத்தையும் காப்பாற்றுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோலவே, சட்டசபையின் கௌரவத்தையும், சபாநாயகர் அவர்களின் கௌரவத்தையும் காப்பாற்றுவதில் நான் இம்மியளவும் பின்வாங்குபவனல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ”

11-02 a.m.

“ இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பொது விவாதத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருந்த ஐந்து நாட்களில் தாழ்த்தப்பட்டோர் சம்மேளன (Schedule Castes Federation) கட்சிக்கு அவகாசம் கொடுக்கப்படவில்லையென்ற காரணத்திற்காகத்தான் நான் அன்று சபையை விட்டு வெளியேறினேன். ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒவ்வொரு திட்டம் உண்டு; ஒவ்வொரு நோக்கம் உண்டு. அவர்கள் நடைமுறையில் செயலாற்றவேண்டிய காரியங்கள் இருக்கின்றன. மக்களுடைய குறைகளை ஆட்சி மன்றங்களிலே, அதாவது சட்டசபையிலே, ஆட்சி யாளர்களுக்கு எடுத்துக்கூறவேண்டியிருக்கிறது. அதனைச் செய்வதுதான் ஒவ்வொரு கட்சியின் கடமையாகும். அதைப்போலவே, அகில இந்திய தாழ்த்தப்பட்டோர் சம்மேளனம் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலேயும் இயங்கிவரு கிறது. சென்ற தேர்தலில் 42 ஸ்தானங்களுக்குப் போட்டியிட்ட தாழ்த்த ப்பட்டோர் சம்மேளனம் பூரூ ஒப்பந்தத்தின் காரணமாக நான்கு அங் கத்தினர்களைத்தான் இந்த சட்டசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டிய அவ காசம் ஏற்பட்டது. அந்த அளவுக்கு குறுகிய ஒரு சில மெம்பர்கள் இங்கு இருந்தாலும், பெரு நோக்கமும், பரந்த கொள்கையுமுடைய ஒரு கட்சியின் சார்பிலே, அதிலும் இந்த ராஜ்யத்தின் மூன்றிலொரு பங்கு ஜனத்தொகையுள்ள, அதாவது ஒரு கோடிவரை ஜனத்தொகையுள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய சார்பிலே பரிந்து பேசுவதற்கும், அவர்க ளுடைய நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கும் . . . ”

MR. SPEAKER :—“ மற்ற ஹரிஜன எம்.எல்.ஏக்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ On a point of order, are we in order in allotting time for justifying the walk out? ”

MR. SPEAKER :—“ I don't know what he is going to speak. I want to hear him till the end.”

* SRI A. RATNAM :—“ அன்று நான் வெளியேறியதன் நோக் கம், சட்டசபையை அவமதிப்பதற்காகவோ அல்லது சபாநாயகரை அவமதிப்ப தற்காகவோ அல்ல என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்பொழுது நான் பேச விரும்புகிறேன். நான் பேசவேண்டிய விஷயங் களை சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ நானும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இப்பொழுது தமிழிலேயே பேச விரும்புகின்றேன். ஷெட்யூல்ட் வகுப்புச் சம்மேளனக் (Schedule Castes Federation) கட்சி யினர் பேசுவதற்கு நான் அவகாசம் கொடுக்கவில்லை என்று கனம் அங்கத் தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் அப்படிச் சொல்வது தவறு. இந்தச் சபையிலே (S.C.F.)-யைச் சேர்ந்தவர் ஒருவரே இருக்கிறார். யானைப் பெட்டியில் வோட்டு பெற்று வந்த ஸ்ரீ தசரதன் தான் பேசவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டார். அதன்படியே அவருக்கு அவகாசம் கொடுக் கப்பட்டது.

[Mr. Speaker]

[12th March 1954]

“கனம் அங்கத்தினர் திரு. ரத்னம் அவர்கள் திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி அவர்களைத் தலைவராகக்கொண்ட தமிழ்நாடு உழைப்பாளர் கட்சியிலிருந்து வந்தவர். அவர் பேசவேண்டுமென்று முதலிலேயே என்னைக்கேட்டிருந்தால், அவருக்கு அவகாசம் கொடுத்திருந்திருப்பேன் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. இது என் வீடல்ல; இது பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய சட்டசபையாகும். ஆனால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப்போன்ற மற்ற எந்தக் கட்சியிலும் உள்ள அங்கத்தினர்கள் ஹரிஜனங்களுக்குப் பிரதிநிதிகள் அல்ல என்று அவர் சொல்லுவது தவறு. எல்லாக் கட்சியிலும் ஹரிஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். S.C.F.-யைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும். மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வது தவறு என்று நான் சொல்லுகிறேன். ஒரே ஒரு S.C.F. அங்கத்தினராகிய திரு. தசரதன் தான் பேசவேண்டுமென்று என்னைக்கேட்டார். நான் அனுமதித்தேன். திரு. ரத்னம் அவர்கள் அந்த நான்கு முன்பே என்னைக் கேட்டிருந்தால் நான் அவரைப் பேச அனுமதித்திருப்பேன். 6—3—54-ந்தேதியன்று—அதாவது பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் கடைசி நாள் அன்று—தான் என்னை அவர் கேட்டார்.

“1, 2-ந் தேதிகளில் பேசவேண்டுமென்று என்னைக் கேட்டுக்கொண்ட ஐம்பது அங்கத்தினர்களில் எல்லோருக்கும் நான் பேச அவகாசம் கொடுக்கவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். அப்படிக்கேட்டவர்களில் இரண்டு, மூன்று பேர்கள் ஹரிஜன அங்கத்தினர்களாகவும், மற்றவர்கள் ஜாதி இந்துக்களைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களாகவும் இருந்தார்கள். ஆகையினால், பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்ட எல்லோருக்கும் பேச அவகாசம் கொடுப்பதென்பது முடியாத காரியம்.

“பட்ஜெட் கூட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்பே, அதாவது 1953-ம் ஆண்டின் டிசம்பர் மாதத்திலேயே என்னுடைய அறையில் சட்டசபையிலுள்ள கட்சித் தலைவர்களையெல்லாம் அழைத்து ஒரு கூட்டம் போட்டு, பட்ஜெட் பொது விவாதத்திற்கு 5 நாட்கள் ஒதுக்கலாம் என்றும், ‘டிமாண்டு’கள் விவாதத்திற்கு 13 நாட்கள் ஒதுக்கலாம் என்றும் நிர்ணயித்தோம். ஆனால், பொது விவாதத்திற்கு 5 நாட்கள் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது என்று கட்சித் தலைவர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு நாளும் கேள்வி நேரத்திற்கென்று ஒரு மணி நேரம் போய்விடுவதனால், வழக்கமாக 11-மணிக்கு ஆரம்பிக்கப்படவேண்டிய கூட்டத்தை காலை 10-மணிக்கு ஆரம்பிக்கவும் ஏற்பாடு செய்தேன்.

“வியாழன் அன்று கட்சிக் கொறடாக்கள் (Party whips) தங்கள் தங்கள் கட்சிகளைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களில் யார் யார் பேசவேண்டுமென்று விரும்புகின்றார்கள் என்கிற ஒரு பட்டியலை (list) எண்ணிடம் கொடுத்தார்கள். அனேக அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று சொன்ன தின்பேரில் night sitting வைத்தாவது அவகாசம் அளிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தேன். அப்படி night sitting வைப்பதற்கு முன்பாக தலைவர்களுடைய சௌகரியத்தையும் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டபின் தான் வைத்தேனே தவிர, அங்கத்தினர்களின் சௌகரியத்தை அனுசரிக்காமல் செய்யவில்லை.

“திரு. ரத்னம் அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய உத்தேசமல்ல. அவருக்கும் கொடுத்திருப்பேன். ஆனால், அவர் சனிக்கிழமையன்று தான் என்னைக் கேட்டார். முன்பே கேட்டிருந்தால், அவருக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்திருப்பேன். அவருக்குத் தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது தவறு.

“மலபாரிலிருந்தும் ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள் ஸ்ரீ ஈ. டி. குஞ்சன் அவர்கள் ஐந்து நாட்களாக என்னைக் கேட்டும் அவருக்கு நான் அவகாசம் கொடுக்க முடியவில்லை. மலபார் ஜில்லாவில் untouchability, unseeability, unapproachability இவைகளையெல்லாம் பார்க்கின்றோம், அப்படியிருந்தும் அவர்களுக்குக்கொடுக்க முடியவில்லை. கனம்

12th March 1954]

[Mr. Speaker]

அங்கத்தினர். ஸ்ரீ திருமூர்த்தி அவர்கள் கூட ஐந்து நாட்களாக என்னைக் கேட்டார், அவருக்கும் கொடுக்கவில்லை. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியிலுள்ள ஹரிஜன அங்கத்தினர்களுக்கும் கொடுக்கவில்லை; காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள அநேக ஹரிஜன அங்கத்தினர்களுக்கும் கொடுக்க முடியவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். The matter is closed now. Hon. the Finance Minister.”

SRI A. RATNAM :—“ You have accused me Sir. I have to give my explanation.”

MR. SPEAKER :—“ The matter is closed. The hon. Member should resume his seat. I will call the hon. Member afterwards when he can say whatever he wants to say. (The hon. Member Sri Ratnam was seen still standing.) The hon. Member should first obey the Chair and resume his seat. I will call him afterwards.”

SRI A. RATNAM :—“ I want to make a personal explanation.”

MR. SPEAKER :—“ Order, order. Let the hon. Member first resume his seat. After the Hon. the Finance Minister moves his motion, I will again allow the hon. Member to speak. Now the Hon. the Minister for Finance may move the motion.”

IV.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the demands for grants for the year 1954-55 be taken up in the order set out below :—

1.	I. Land Revenue Department.
2.	II. Excise Department.
3.	IV. Forest Department.
4.	VII. General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration.
5.	IX. Head of State, Ministers and Headquarters Staff.
6.	XI. District Administration and Miscellaneous.
7.	XII. Administration of Justice.
8.	XIII. Jails.
9.	XVII. Public Health.
10.	XIV. Police.
11.	XVIII. Agriculture and Fisheries.
12.	XX. Co-operation.
13.	VIII. Irrigation.
14.	XXII. Harijan Uplift.
15.	XXI. Industries and Cinchona.
16.	XXVII. Electricity.
17.	XXIII. Labour including Factories.
18.	XXXII. Community Development Projects.

[Sri C. Subramaniam] [12th March 1954]

19. XXXIII. Road Transport Schemes—Working Expenses.
20. XLI. Capital Outlay on Schemes of State Trading.
21. XLII. Loans and Advances by the State Government.
22. XV. Education.

and that the rest of the Demands for Grants be taken up in the order in which they appear in the Notice, dated 26th February 1954."

MR. SPEAKER:—"I think there will be no objection to this motion moved by the Hon. Minister, as the same has been moved with the consent of the leaders of parties."

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—"Regarding the time allotted to the Hon. Ministers for replying to the Demands, I must tell the House, that I have allotted 10 minutes for the Hon. Ministers if the time allotted for a particular Demand is one hour, 15 minutes if the Demand is for two hours, 20 minutes if the Demand is for three hours and 30 minutes if the Demand is for four hours or more."

SRI K. VINAYAKAM:—"How much time will be allowed for those hon. Members who have moved cut motions?"

MR. SPEAKER:—"The time-limit for hon. Members will uniformly be 10 minutes."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"If the time allotted for a particular Demand is 4 hours, is it not necessary that the mover of a cut motion gets more time?"

MR. SPEAKER:—"Hon. Members, whether they move cut motions, or support cut motions or simply want to speak, will uniformly be given 10 minutes. Now, the hon. Member Sri Ratnam may make his personal explanation."

III.—PERSONAL EXPLANATION BY SRI A. RATNAM RE HIS WALK OUT ON 6TH MARCH 1954—cont.

11-12 a.m. * SRI A. RATNAM:—"நான் எதற்காக வெளியேறினேன் என்பதை விளக்க ஆரம்பத்திற்கு முன்னால் கனம் சபாநாயகர் எல்லோர் முன்னிலையிலும் இவ்விதமாக குறுக்கிட்டு அடக்குவது நல்லதல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதன் விவரம் என்னுடைய Personal explanation-ல் ஆரம்பத்தில் இருக்கிறது. ஷெட்யூல் காஸ்ட் பெடரேஷன் மூலமாக, யானைப்பெட்டி சின்னம் கொண்ட பெட்டியின் பெயரில் வந்தவர் ஒருவர்தான் என்று சொன்ன கனம் சபாநாயகருக்கு நான் விளக்க விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"ஒருவர்தான் ஷெட்யூல் காஸ்ட் பெடரேஷன் மூலமாக வந்தவர். ஒவ்வொருவரும் எப்படி வந்தார்கள், என் வந்தார்கள் என்பதைப்பற்றி தெரிந்துகொள்ள எனக்குக் கவலை இல்லை."

12th March 1954]

* SRI A. RATNAM:—"எது எப்படி வாதிக்கப்பட்டாலும், நான் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் பிரதிநிதியாகவும், ஷெட்யூல் காஸ்ட் பெடரேஷனுக்கு தலைவனாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளேன். எனக்கு சட்ட சபைக் கட்சி கூட்டங்களுக்கும் மற்ற கூட்டங்களுக்கும் கட்சித் தலைவன் என்ற முறையில் அழைப்பு அனுப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறது. நான் இந்தக் கட்சியில் பல ஆண்டுகளாக இருப்பவன் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த நலியுற்ற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் நிலைமையை பட்ஜெட் விவாதத் தலை விளக்குவதற்காக அவகாசம் கேட்டதற்கு, என்னை ஒரு கட்சித் தலைவன் என்றும் பொருட்படுத்தாது அடக்கியிருக்கிறார்கள். கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லியதுபோல் ஒரு நாளாவது ஸ்ரீ தசரதன் விவாதத்தில் கலந்துகொண்டிருக்கிறாரா? அப்படிப் பேசியிருந்தால் அரசாங்க புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்குமே. இப்படி முன்னுக்குப் பின் முரணாகப் பேசுவதன் பொருளென்ன? ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி விளக்குவதற்காக எழுந்திருக்கும் அங்கத்தினரை இவ்விதமாக அடக்குவது நல்லதல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"Order, order. The hon. Member should resume his seat. If he goes on in that strain—perhaps he does not know much of parliamentary procedure—I will have to name him. It is not my intention to take action against the hon. Member now as he is new. But I must tell him that he is going beyond his limits."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"Sir, may I submit that a personal discussion between the hon. Member and the Hon. Speaker in your chamber will be better? Let us close the matter where it stands now."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member has made the position worse now."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"I appeal to the hon. Member through you, Sir, not to press the matter further. Let him talk this matter personally with you in your chamber."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"May I ask the acting Leader of the Opposition who has made the present observation, to exert his influence a little more with the hon. Member who has obviously made the position worse?"

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"Yes, Sir, I will be quite willing to do that, but I am not sure whether my advice will be of any effect at this stage. I request you to give me some time to go and talk to him. Mr. Speaker, you have yourself been pleased to say that he is a new Member. So, kindly allow us some time."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I agree that even the acting Leader of the Opposition has no influence over the hon. Member. I can imagine that and I can also understand that. But, if the acting Leader of the Opposition joined with the rest and said that the hon. Member's conduct was not good, it would have had some influence on the hon. Member. He could have done that instead of appealing to the Hon. Speaker to receive the hon. Member in his room in addition to the reception given to him here."

32

PERSONAL EXPLANATION BY SRI A. RATNAM re HIS
WALK OUT ON 6TH MARCH 1954

[12th March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" It is not as if I appreciate or support all that the hon. Member has said. I do not have any desire to support what all he has said."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" You must condemn him."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" The hon. the Chief Minister cannot suggest to me what I should do based on his feeling. At the same time, I wish to state that every Member is bound to respect the Chair. We are certainly bound to respect the Chair. From this point of view, I do not appreciate the statements made by the hon. Member."

MR. SPEAKER :—" ஸ்ரீ ரத்தினம் அவர்கள் சென்ற சனிக்கிழமை 6-ம் தேதியன்று பேசியதாவது : 5 நாட்கள் பட்ஜெட் மீது விவாதம் நடக்கிறது. ஆனால் நாட்டில் நலிவுற்று மிகவும் கேவலமாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் பிரதிநிதியும் ஷெட்யூல்டு காஸ்ட் வகுப்பினர் சம்மேளத்தின் அங்கத்தினருமான எனக்கு இந்த விவாதத்தில் பேசுவதற்கு அவகாசம் அளிக்கப்படவில்லை. கனம் சபாநாயகர் அவர்களை நான் பலமுறைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த போதிலும் பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை."

"நீங்கள் மேற்குறித்த விஷயங்களைச் சொன்னது சரியா என்று கேட்கிறேன்."

"He has asked, 'Is it just?' He has suggested that I have not acted justly. That is what is meant by his statement."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" The hon. Member wants to make a statement to the Chair. He may be given a chance, Sir."

MR. SPEAKER :—" I have no objection. Let him make his statement."

SRI A. RATNAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நான் இன்று இந்தச் சபையிலே நடந்து கொண்ட முறையைப் பற்றி நான் மிகமிக வருத்தப்படுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" The matter is closed now."

V.—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

11-20 a.m. THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department." I have allotted two hours for this Demand."

12th March 1954]

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே என் வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கிறேன்—

"That the allotment of Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100."

I want to discuss the failure of the Government (a) in not bringing land reform, (b) in not amending the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act so as to include all Inam Estates under the purview of the Act, and (c) in not amending the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act so to increase the warani to 55 per cent from 40 per cent and remove the exemption given to landowners who hold less than one veli.

"என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். 3 வருஷ காலமாக சர்க்கார் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக கவனம் செலுத்தி வருகின்றோம் அதற்காக தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகின்றோம் என்று வாக்குறுதியும் கொடுத்துள்ளார்கள். சட்ட சபையை ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் முதன் முதலாக சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை உணவுக்கட்டுப்பாடு, அடுத்த நடவடிக்கையாக நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவருவது தான், அதுதான் எங்களுடைய கடமை என்று சொன்னதை அவர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறேன். அப்படிச் சொன்ன வாக்குறுதி இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. பல ஜில்லாக்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குத்தகைத் தொகையை சரியாகக் கட்டுவதற்கு முடியாத நிலையில் இருப்பதால் இந்த நிலச்சுவான் தார்களினால் பலவித நிர்ப்பந்தங்களுக்குள்ளாகி நிலத்தை விட்டு அப்புறப் படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். சென்ற பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போது பல அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றி பேசியுள்ளார்கள்."

"இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு பொண்ணுடம் என்ற இடத்தில் நெல் பாக்கி பூராவும் வசூலிப்பதற்காக நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு போலீஸ் காரர்களும் உடந்தையாக இருந்து விவசாயிகளை மிகக் கொடுமைப் படுத்தியுள்ளார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பாப்பாங்குளம் என்ற இடத்தில் 1,500 விவசாயிகள் மிகவும் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு, இந்த நிலச்சுவாந்தார்களினால் பலர் வெளியேற்றப்பட்டும் இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி எங்கள் கட்சிக்கு ஒரு தந்தியும் வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் பெருவாரியான விவசாயிகள் இந்த நிலையில்லாத இரகசியங்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் உடனடியாக கொண்டு வரவில்லை என்றால் நிலைமை இன்னும் மோசமாக ஆகும் ஆகையால் சர்க்கார் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கை செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்."

"ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலில் வந்து 5, 6 வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் விவசாயிகள் கஷ்டம் தீர்ந்தபாடிಲ್ಲ. பல ஜமீன்தார்கள் குடியானவர்கள் சாகுபடி செய்த நிலங்களை தங்கள் பண்ணை நிலம் (Ryoti land) என்று கூறி தாங்களே பட்டா வாங்கி இருக்கிறார்கள், நடைமுறையிலே விவசாயிகளுக்கு ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படாமல் பெருவாரியானவர்கள் கஷ்டத்திற்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். குடியானவர் களுக்குப் பட்டா கிடைத்து இருந்தால் அதை எதிர்த்து ஜமீன்தார்கள் பலர் ஹைகோர்ட்டிலும், சப்ரீம் கோர்ட்டிலும் தாவா செய்து இருக்கின்றார்கள். மேலும் ஜமீன் கிராமத்தில் சர்க்கார் வரி போட வேண்டுமானால் எஸ்டேட் நிலம் என்னதரம் இருக்கின்றதோ அதே தரத்தில் உள்ள ரயத்வாரி நிலத்திற்கு என்ன வரி விதிக்கப்படுகின்றதோ அந்த வரியை வசூலிக்கவேண்டும் என்று சட்டம் இருந்தும் சர்க்கார் அந்த ஜில்லாவில் உள்ள அதிகப் பட்ச வரியை நிர்ணயித்து இருக்கின்றார்கள். அநேகமாக ஜமீன் எஸ்டேட் நிலம் மகாமட்டமான நிலமாகத்தான் இருக்கும். பாசன வசதி இருக்காது."

A—5

[Sri S. Ramalingam] [12th March 1954]

11-25 மராமத்து முதலிய போதிய வசதி இருக்காது. இந்த நிலைமையிலும் அதிக பட்ச வரி விதித்து இருக்கின்றார்கள். இதை ஆட்சேபித்து தஞ்சாவூரில் உள்ள எஸ்டேட் விவசாயிகள் ஹை கோர்ட்டில் தாவா செய்து இருந்தார்கள். ஹை கோர்ட்டார் அதிக பட்ச வரி விதிப்பது தப்பு. எஸ்டேட் நிலம் எந்தத் தரம் இருக்கிறதோ அதே தரம் உள்ள அக்கம் பக்கத்தில் உள்ள ரயத்வாரி நிலத்திற்கு என்ன வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டதோ அதே வரியை தான் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளார்கள்.

“சென்ற 4, 5 வருஷங்களில் சர்க்கார் விவசாயிகளிடம் அதிகப் படியாக ஏதாவது வரி வசூல் செய்திருந்தால் அதைக் கணக்குப் பார்த்து அவர்களுக்கு திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டும். அல்லது அடுத்த வருஷத்திலாவது அதை சரிக்கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். தலை முறை தலைமுறையாக சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் இப்பொழுது மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான லாபமும் கிடையாது என்று கருதுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் எல்லா இனம் எஸ்டேடுகளையும் கொண்டுவரவேண்டும். Estate Land Act-ல் கண்டுள்ள பல definition குழப்பமும் இருப்பதால், இனம்தார்கள் ஆயிரக்கணக்கான கேஸ்களை High Court-க்கும் Supreme Court-க்கும் எடுத்துக்கொண்டுபோய் குடியானவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே தங்களுக்குச் சாதகமான தீர்ப்புகளை ஊங்கிக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். இந்தத் தீர்ப்புகளின் காரணமாக, ஏற்கனவே Rent Reduction Act-ன்படி வரி குறைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், வரியை உயர்த்தி வசூல்செய்கின்றார்கள். சட்டத்திற்கு விரோதமாகக் கூட அதிகமான உயர்த்தி வசூல்செய்கின்றார்கள். சட்டத்திற்கு விரோதமாகக் கூட அதிகமான வரி வசூலிப்பதற்கு இனம்தார்கள் முயற்சி செய்வதால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சென்ற சட்டசபைக்கூட்டத்தில் எல்லா இனம் கிராமங்களையும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ்க்கொண்டு வரவேண்டுமென்று ஒரு யோசனை கொண்டுவந்தபொழுது அதைப்பற்றி யோசனை செய்வதாக கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஏற்கனவே, Composite State அசெம்பளியில் ஸ்ரீ லட்சுணா அவர்கள் இதைப்பற்றி ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கூறிய பொழுது, எல்லா இனங்களையும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவர முயற்சிப்பதாக கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் சொல்லிய தின்பேரில், அந்தத்திருத்தம் கைவிடப்பட்டது. பின்பு கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆதிதன் இது சம்பந்தமாகக் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும் பொழுது, இந்த மாதிரி திருத்தம் ஒன்றும் சர்க்கார் கவனத்திலில்லை என்று பதில் சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுது சொல்லிய தொன்று. இப்பொழுது சொல்லுவ தொன்று. இந்தமாதிரி வருஷத்துக்கு வருஷம் சர்க்கார் கொள்கை மாறுவது நல்லதல்ல. எல்லா இனங்களையும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து விவசாயிகளுக்குப் பரிபூரண உதவி அளிக்கவேண்டும். வேண்டுமானால் கிராமங்களிலிருக்கக்கூடிய Service இனங்களுக்கு விலக்களிக்கலாம். கிராமங்களிலுள்ள வண்ணன், பரிகாரி முதலிய தொழிலாளிகளுக்கு சில இனங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தொழிலாளிகள் தாங்களே சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கும் இனம் நிலங்களுக்கு அவர்களேயே ரயத்வாரி பட்டா செய்து கொடுத்து அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டும். மேலும், கோயில் இனம் களையும் பண்டார சன்னதிகளின் இனங்களையும் அவர்களுக்கு நஷ்டசூ கொடுத்து விட்டு, இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டும். இவர்கள் நிலத்துக்கே போகாமல் சாகுபடி செய்யும் குடியானவனைக் கஷ்டப்படுத்தி அவர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வாரத்தையும் சுரண்டி விடுகிறார்கள். தஞ்சாவூர் Tuberculosis ஆஸ்பத்திரிக்காகக்கூட பல பணக்காரர்கள் இனமாக நிலங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சில பள்ளிக் கூடங்கள் போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கும் இனமாக நிலங்களிருக்கின்றன. ரயத்வாரியின்கீழ் இனமாகக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் அல்லாமல் இனம் எஸ்டேடுகளை இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு நஷ்ட

[Sri S. Ramalingam] 12th March 1954]

ஈடு கொடுத்து விட்டால் அந்தப்பணத்தைக்கொண்டு அந்த ஸ்தாபனங்களை பராமரிக்கலாம். ஆகவே எல்லா இனம் எஸ்டேடுகளையும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவருவதற்கு சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச்சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்தச்சட்டத்தின்படி குடியானவர்களுக்கு 40 சத விசித வாரமும் நிலச்சவான்தார்களுக்கு 60 சத விசித வாரமும் கிடைக்கிறது. குடியானவர்களுக்குக் கிடைக்கும் 40 சத விசித வாரம் மிகவும் குறைவு. இந்தச் சட்டம் சட்ட சபையில் விவாதிக்கப்பட்டபொழுது குடியானவர்களின் வாரத்தை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்பொழுது, அன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை அப்படியே நீடிக்கட்டும். Status quo maintain செய்யலாம். உடனடியாகத் திருத்தம் வேண்டாம். பிறகு விவசாயிகள் எப்படி நடந்து கொள்ளுகிறார்களோ, நிலச்சவான்தார்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று பரிசீலித்து அதற்குத் தகுந்தபடி வாரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படும் என்று சர்க்கார் தரப்பில் வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. நமது முதல் அமைச்சர் தஞ்சாவூருக்கு விஜயம் செய்தபொழுது நிலச்சவான்தார்கள் கூட்டத்திலும் விவசாயிகள் கூட்டத்திலும் பேசினார். அவர் ‘இப்பொழுது கொடுக்கும் 40 சத விசித வாரத்தை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின்படி நடந்துக்கொண்டு அதைச் சரிவர அமுல் நடத்துவதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். நிலைமையை அனுசரித்து காலா காலத்தில் வாரத்தை உயர்த்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும்’ என்று விவசாயிகளிடம் கூறினார் அதன்படியே விவசாயிகளும் இந்தச் சட்டத்தின் Spirit-ஐ அனுசரித்து நடந்து கொண்டார்கள். தங்களுக்குக் கிடைக்கும் 40 சத விசித வாரத்தில் பண்ணையாள்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நியாயமான கூலியையும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். கனம் முதல் மந்திரி விரும்பியபடியே விவசாயிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் இன்றைக்குச் சாகுபடி செலவும் அதிகமாயிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் Subsidy கொடுத்த காலத்தில் உரத்தின் விலை குறைவாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது சர்க்கார் உரத்தை வாங்கி அதே விலைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். கடனாக வாங்கும் உரத்துக்கு வட்டியும் வாங்குகின்றார்கள். இப்படியாக சாகுபடிச் செலவு அதிகரித்திருக்கிறது. ஆகையால் 40 சத விசித வாரத்தை வைத்துக்கொண்டு குடியானவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து 1½ வருஷ காலமாகியும் குடியானவர்களின் வாரம் இன்னும் உயர்த்தப்படவில்லை. அவர்களின் வாரத்தை 40 சத விசிதத்திலிருந்து 55 சத விசிதம் உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய திருத்தங்கள் இந்தப் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கொண்டு வரவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சவான்தார்கள் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை சட்டசபையின் முன் கொண்டுவரும்பொழுதே இந்தச் சலுகை காட்டக்கூடாது என்று எதிர்க்கட்சியினர்கள் கூறினார்கள். ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சவான்தார்கள் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வராததால், அவர்கள் தங்கள் நிலங்களிலுள்ள விவசாயிகளை மிகவும் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். வருஷா வருஷம் இஷ்டப்படி குடியானவர்களை மாற்றுகிறார்கள். ஒரே இடத்தில், மற்ற விவசாயிகளுக்கு 40 சத விசிதம் வாரம் கிடைக்கும்பொழுது ஒரு வேலிக்குக் குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சவான்தாரின் கீழுள்ள விவசாயிகளுக்கு அந்த வாரம்கூட கிடைக்கவில்லை. அதனால் கிராமங்களில் ஒற்றுமை குலைந்து சச்சரவுகள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் ஒரு வேலிக்குக்கீழ் நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சவான்தார்களையும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவர இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“Motion moved—

‘That the allotment of Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.’”

[12th March 1954]

11-35 * SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, while
 a.m. generally supporting the arguments adduced by Mr. Ramalingam, I wish to expatiate on the cut motion which stands in my name. I have given notice of the cut motion to discuss the inordinate delay in azmaish work in Chingleput district and to urge the grant of remission of kist due to pests affecting crops. To start with, there is a printer's devil. In my cut motion in the printed list of cut motions, the word 'paimash' is printed for the word 'azmaish'. Azmaish is a strange phenomenon which even the Revenue officials have not understood properly. Azmaish work is that work which expects the revenue official to go into the respective villages before the harvest season and find out what exactly is the outturn of the crop in the district. If there is cent per cent crop, it is said to be one rupee outturn. If there is failure of crop due to want of rain or facilities that are provided by the Government or due to unprecedented havoc or ravage caused by pests, the crop outturns are said to be below four annas, between four annas and eight annas, over eight annas and so on and remission granted in proportion to the crop outturn. I have been urging District Officers in Chingleput that, in view of the great havoc caused by pests, they should not wait for instructions from the Board of Revenue or from the Government, but take the initiative, go to the villages and assess the crop outturn. But they have been turning a deaf ear to it. They have got their own practical difficulties in such work. I have the pleasure of raising this subject on the floor of this House not for getting newspaper publicity but for bringing to the notice of the Government the inordinate delay on the part of district officials, and the apathetic treatment which the Members of this House get from those officials. To put it a little more precisely, the officials were saying 'மலையிலே விளைந்த நெல்லா அலும், உரலில் குத்தப்பட வேண்டியதுதான்.' One district official has got the audacity to say when I, a Member representing seventy-five thousand voters and duly elected by them, not improperly but properly was expatiating on the difficulties experienced by cultivators: 'This kind of vituperative propaganda inside the House is not going to redress your grievances. After all we, the district officers, have got to come to the aid of ryots and not the Member representing the constituency.' If that is the attitude of the inhuman and inconsiderate officers of the Revenue Department, how can there be justice to the people? I had the opportunity of discussing this matter with the ryots in a conference recently. I told them that the district officials would be instructed by the Revenue Minister to do the azmaish work in proper time. But it was not proper time, because the crops have been harvested. There is only muddy earth in the fields and nothing could be assessed now. On the top of it, the officials are forcibly collecting the kist and they have collected almost to the last pie. There are three more instalments of kist collection. The object of my giving notice of a cut motion is to request the Government to grant remission by cancelling the collection of at least one instalment of kist.

1 40 “ The havoc caused by pests is of such magnitude that this
 a.m. Government would be doing the right thing and they would also

[12th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

be justified in doing so, if they order remission of land revenue in the three taluks of Chingleput, Conjeevaram and Maduranthakam which have been singularly affected in my district. I am sorry to say that our appeals to the authorities concerned have not had the desired effect. Remission of land revenue had not been ordered. At least now, when the havoc caused by these pests is so great, will the Hon. Minister for Land Revenue issue strict instructions to district officials to carry out their work properly. I have noticed from personal experience that district officials are thinking that they are demi-gods and do not pay any heed to the representation of us, Member of the Legislative Assembly representing 75,000 voters and who have been elected to this House by proper and not improper means.

“ There is one more aspect on which I want to dilate here. The grant of pattas for poramboke lands has been a question which has been hanging fire for a long time. There are vast stretches of land, I mean poramboke land, in our districts, which have been cultivated by landless poor by their sweat and toil and brought up to the level of other fertile lands. Under the Grow More Food Scheme, even though perceptible improvements in regard to increasing the fertility of our soil have not been effected, many of the landless poor have been benefited. Now this Government, I might say, this inhuman Government, have stepped into these lands, destroyed the crops with the help of unruly bulls and that too just before the harvest season. The entire crop has been ravaged in my district. There are hundreds of such instances. They have been brought to the notice of the district officials and Government. But they turned a deaf ear to our representations. Our grievances have not been redressed. I brought to the notice of the Hon. Minister for Land Revenue one specific instance. Still no action has been taken on it. We have got a system of hierarchy where the revenue officials are demi-gods in the districts. If the karnam puts up a 'hookum', the Revenue Inspector says 'O.K.' The Tahsildar usually backs up the Revenue Inspector and the Collector sees no cause to interfere with the decision of the Tahsildar. If we approach the Revenue Board or Government, they are incapacitated. The usual reply received is: 'Government do not see any reason why they should interfere with the decision of the Collector.' This is the sorry state of affairs in the Revenue Department. Even petty officials like the Revenue Inspector and the karnam think they are demi-gods. I shall cite a particular instance.

“ There is an 'adangal' in a village in Chingleput taluk. There is one piece of land in that village which has been classified as 'poramboke.' But the Revenue Inspector has erroneously copied in the 'adangal' that the land could be made use of for public purposes. Even now the entry to that effect is there. I throw a challenge to Government. Let them call for that document. Let them not call for a report, because the revenue officials will send a lifeless report on which you will have to rely for your rulings. Call for the document and then you will find out that

[Sri K. Vinayakam] [12th March 1954]

it is a poramboke land which the landless poor has cultivated and improved. But because of the erroneous entry in the 'adangal' by the Revenue Inspector, the poor man who had been cultivating it all along is now ousted and the land has now been declared fit for public use. Appeals have been made to the Collector. But what is the use? The Collector says he cannot interfere with the rulings of the Tahsildar who had given the ruling on the report of the same Revenue Inspector. Such kind of egregious injustice done to the ryots in the villages by these revenue officials is beyond description. I brought instances of this sort to the notice of Government during the last Budget discussion but the Hon. Minister for Land Revenue said that I was bringing in hard cases for solution. I have now referred to a particular case. It is not a hard case. I would request the Hon. Minister to look into the matter and do the needful.

"The zamin system which was in vogue till recently in Maduranthakam taluk has now been abolished. I would request that the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act may be extended to the taluks of Chingleput, Conjeevaram, Maduranthakam and other taluks where there has been trouble between the landlord and the tenant. I would request the Government to consider this question seriously. After abolition of zamindari system many of the villages in my district, I mean, Chingleput district have not been surveyed yet. I would request Government to complete the survey work that is pending. I would request the Hon. Minister to look into specific instances brought to his notice for proper solution.

"For the reasons mentioned above I still persist that the cut-motion standing in the name of Sri Ramalingam should be passed by this House."

11-45
a.m.

* **SRI P. CHELLATHURAI** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையின்முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த ரெவினியூ மானியத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். கடந்த பல ஆண்டுகளாக நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு இந்த ஆண்டு கால மழை பெய்து கண்மாய்களில் தண்ணீர் நிரம்பியும்கூட நாட்டில் பல பாகங்களில் பூச்சிகளின் தொல்லையினால் பயிர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் எனது தொகுதியாகிய திருவாடானை தாலுக்காவில் பூச்சிகளால் வெள்ளான்மை மிகவும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஆண்டு வரி வசூலில் அந்தத் தொகுதிக்கும் பொதுவாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு அதிகமாக ரெமிஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"பொதுவாக ரெவினியூ இலாக்காவில் மாததிரம் அல்லாமல் மற்ற இலாகாக்களிலும் நிர்வாகச் செலவு மிகவும் அதிகமாக ஏற்பட்டு வருகிறது. அதிகம் ஏற்படுவதோடு அல்லாமல் பணச் செலவாகும் அளவிற்கு நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால் அங்கு ஊழல் மலிந்து இருக்கிறது. அதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு அந்தக் காலத்தில் அரசர்கள் மாறு வேடம் தாங்கி நாட்டில் உலாவி வந்ததுபோல் இப்பொழுதும் நமது மதிப்பிற்குரிய மந்திரிகளும் மாறு வேடம் தாங்கி மாதம் ஒரு முறையாவது நாட்டில் பல பகுதிகளுக்கு சென்று அதிகாரிகள் மக்களிடத்தில் எந்த முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கண்டு பிடிக்க முயற்சித்தால் அது நல்ல பலனை கொடுக்கும் என்று நான் என்னுடைய யோசனையைச் சொல்லுகிறேன். நான் சொல்வது வேடிக்கை

12th March 1954] [Sri P. Chellathurai]

யாகத் தோன்றினாலும் கூட நடைமுறையில் அது அசாத்தியமானது ஒன்றும் இல்லை. சமீபத்தில் பீகார் மாகாணத்தில் ஒரு மந்திரியார் அவர்கள் அதிகாரிகள் ஒழுங்காக நடந்து கொள்ளுகிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டி மாறுவேடம் தாங்கி போலீஸ் அதிகாரி ஒருவர் தீவறுதலாக நடந்து கொண்டதை அவர் கண்டு பிடித்து அவருக்கு தக்க வகையில் தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார் என்பதை பத்திரிகை வாயிலாக நாம் எல்லோரும் படித்தோம்.

"நாட்டில் விவசாயம் நடைபெறுவதில் பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு பெரும் தொகை ஒதுக்கி இருப்பினும் கூட அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட தொகை தக்க காலத்தில் அதாவது விவசாயிகள் தங்கள் தொழில் நடைபெறும் காலத்தில், அவர்களுடைய கைக்குப் போய் சேறுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்று தான் சொல்லவேண்டும். பல தடவை இதைப் பற்றி இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆகவே அப்படி ஒதுக்கப்படும் ஒவ்வொரு வேலைக்கும் பணம் நல்ல முறையில் தக்க காலத்தில் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை கண்காணிக்கும் பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளாவிட்டால் அரசாங்கம் என்ன செய்யமுடியும், அவர்கள் தட்டிக் கழிக்க முடியாது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

"ராமநாதபுரம் ஜில்லா திருவாடானை தாலுக்காவிற்கு நீர்ப்பாசன வசதி எதுவும் இது வரையில் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. நான் முன்பு சொன்னது போல் ராயலசீமையைப்போல் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் குறிப்பாக திருவாடானை தாலுக்காவில் நீர்ப்பாசனம் இல்லாத காரணத்தால் அங்குள்ள வர்கள் மிகவும் ஏழ்மையான நிலையை அடைந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் தஞ்சை ஜில்லா போன்ற பகுதிகளுக்குப் போகிறார்கள். அது போல் மற்றும் இலங்கை முதலிய பக்கத்தில் இருக்கும் நாடுகளுக்கும் தங்களுடைய உயிரை பணயம்வைத்து சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலை மாறவேண்டுமென்றால் கண்டிப்பாக இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி பலன் கொடுக்கக்கூடிய கல்லாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"ராமநாதபுரம் ஜில்லா கடற்கரையோரத்தில் இருக்கும் மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தக்க வகையில் அவர்களுக்கு வலை பின்னுவதற்கும் நல்ல நூல் கிடைப்பது இல்லை. மற்றும் வலைகளை உலர வைப்பதற்கும் இடம் இல்லை. அதற்காகவும் இடம் கொடுத்து உதவவேண்டும். அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு வீடு இல்லை. அதையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்.

"அத்துடன் கெஜட் பதிலில்லாத உத்யோகஸ்தர்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாய் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் தவறுதலாக ஏதாவது நடந்துகொண்டு அதைத் தெரிந்து என் போன்றவர்கள் கேட்டால் 'அரசாங்கம் கொடுக்கும் சம்பளம் போதவில்லை; ஆகையினால் ஏதாவது வேறு வகையில் சரி செய்துகொண்டால் தான் வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும்' என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவர்கள் சொல்வதில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. ஆகவே பெருந் தொகையை சம்பளமாக பெறக்கூடிய அதிகாரிகளின் சம்பளத்தை குறைத்துக் குறைவாகச் சம்பளம் பெறக்கூடிய குமாஸ்தாக்களுக்கும் அவர்களைப் போன்றவர்களுக்கும் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

"இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு அதிகமாக நீர்ப்பாசன வசதி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதனால் அவர்கள் இரண்டு போகம் மூன்று போகம் சாகுபடி செய்கிறார்கள். அவ்விதம் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டாம் என்பது எனது கோரிக்கை அல்ல. அங்கே மூன்று போகத்திற்குக் கொடுப்பதை நிறுத்தி இரண்டு போகத்திற்கு மட்டும் கொடுத்து

[Sri P. Chellathurai] [12th March 1954]

விட்டு ஒரு போகத் தண்ணீரை ராமனாதுபுரம் ஜில்லாவில் திருவாடானை தாலுக்காவிற்கு அந்தத் தண்ணீரை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்குவேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது வைகைத் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தால் நன்மை பெறப் போகிற பகுதிகள் எது என்று இன்னும் திட்ட வட்டமாக அரசாங்கம் ஒரு முடிவும் செய்யவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். இந்த வைகையில் அணைக்கட்டுவதால் ஏற்கனவே சில பிரதேசங்களில் குறிப்பாக ராமனாதுபுரம் ஜில்லா, பரமக்குடி, முதலகத்தூர், சிவகங்கை, திருவாடானைத் தாலுக்கா பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. இந்த வைகை அணை கட்டுவதால் அந்தப் பகுதி மக்கள் எல்லோரும் முன்பு கிடைத்துக்கொண்டு வந்த தண்ணீர் கிடைக்காமல் போய் விடுமோ என்ற பயம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் பயம் படுவதற்குக் காரணம் எதுவும் இல்லை என்று அவர்களுடைய சந்தேகம் போகும் வகையில் அரசாங்கம் ஒரு திட்ட வட்டமான அறிக்கையை வெளியிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதுடன் வைகைத் திட்டத்தால் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கும் திருவாடானை தொகுதி பலன் அடையும் வகையில் அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தை ஆக்குதல் வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் தாலுக்காவில் தொண்டி என்ற ஒரு நகரம் இருக்கிறது. பண்டைய காலத்தில் அது ஒரு துறைமுகப்பட்டினமாக இருந்தது. அதற்கு ஒரு தொகையை ஒதுக்கி அந்த துறைமுகத்தை விஸ்தரித்து மதுரையில் இருந்து தொண்டி துறைமுகம் வரையில் ரயில் போக்கு வரத்து உண்டாக்கிக் கொடுத்தால் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கும் பொருளாதார நெருக்கடியை மிகுதியாகச் சமாளிக்க முடியும் என்பது எனது எண்ணம் விருப்பமும் கூட. திருவாடானை தாலுக்காவில் பல நகரங்களும் கிராமங்களும் இருப்பினும் அங்கு மின்சாரவசதி இதுவரையில் செய்து கொடுக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். அரசாங்கம் பெரும் தொகையை தனிப்பட்ட மின்சார கம்பெனிக்கு கடனாகக் கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று அறிகின்றேன். அந்தப் பணத்தையெல்லாம் எந்தவகையில் செலவு செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஒரு நிபந்தனை போட்டால் அது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அத்துடன் ராமனாதுபுரத்திலுள்ள மாஜி ஜமீன் பிரதேசங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் சீ. புரத்திவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. கலெக்டரின் அதிகாரத் தின் கீழ் ஒரு அதிகாரியை அரசாங்கம் நியமித்து அவர் 1951-ம் வருஷம் ஒரு ரிப்போர்ட்டு கொடுத்திருக்கிறார். அந்த ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு ராமனாதுபுரம் ஜில்லாவிற்கு சீர்திருத்தம் செய்ய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமருகிறேன்.”

11-55
a.m. * SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the views expressed by the hon. Member Sri Ramalingam regarding land reform. The urgent question is, under the Madras Estates Abolition Act, all estates have been abolished except the inams defined under the 1936 Amendment Act. It is high time to abolish all these inam estates also and bring one uniform land legislation for the State as a whole. No doubt, for a long time, our people have been expecting revolutionary changes by way of land reforms. But they are consistently and successfully postponed. People think absentee landlordism would be abolished soon and the tiller of the soil would be made the owner of the soil also. But, I do not know why inordinate delay is caused in moving towards these reforms which are sure to ensure the prosperity of the State as a whole. Incidentally, I wish to point out one anomaly that has arisen after 1948. After the Estates

[12th March 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

Abolition Act had been passed, no amendment was made to the Court Fees Act. Under the Court Fees Act, suits relating to lands in ryotwari areas are classified separately from suits relating to lands in the estates. Now, after the abolition of the estates, no estate exists so far as the suits are concerned. Therefore, for the purpose of Court fees, an amendment should be made and this anomaly should be removed whether it falls under ryotwari classification or not. The Hon. the Minister for Finance has observed in his speech that land revenue which is still one of our major sources of income may be expected to come in without default. Of course, that is wishful thinking. I wish to point out the hardship experienced by ryots in certain districts. I am told that in Tanjore district, kist collection commences only from 1st February. Usually, in the month of January, the ryots harvest their crops and realise their profits. It is too early to expect them to pay the kist in the beginning of the year. Just like the practice prevailing in Tanjore, in other places also, kist may be collected from the 1st February so that the ryots may easily pay without any hardship and there may not be any necessity for taking any coercive steps to recover the revenue.

“Pattas have not been granted for the past so many years. The practice is whenever a ryot wants patta, he should apply through the karnam in the kist centres and this is a most undesirable practice. It is not commensurate with the payment made by the ryots. After all, the cost of stationery involved in printing and granting pattas is negligible and every year, pattas may be granted either at the beginning or after the collection of kist is over so that the ryot may understand how much kist he has to pay, and what his survey numbers are. This would also incidentally avoid much litigation and confusion in the holding of properties and much fraud might be avoided. Representations have been made previously in this regard. But, one answer was given, viz., that it would involve a lot of stationery and the cost would be heavy and all those who want pattas may apply in the kist centres. I wish to say that it is a necessary thing and pattas should be issued annually. In the collection of land revenue, persons directly involved are the village officers and they say that they have a longstanding grievance. On 7th February 1954, they held a conference at Tiruchirappalli and they have submitted a memorandum. Their main grievance is that their pay should be increased. Their pay was fixed at the lowest minimum in 1919. Subsequently, prices have gone up $3\frac{1}{2}$ to $4\frac{1}{2}$ times. Their pay is still the same and is not commensurate with the work they are expected to do. They say that this is quite unsatisfactory. For certain purposes, that is, for the purpose of discharging their duties, they are classified as whole-time servants but for purposes of pay, they are classified as part-time servants. This is an unsatisfactory state of affairs and should be looked into by the Government.

“The village officers should be paid travelling allowance whenever they are called upon to attend taluk offices and other offices noon.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [12th March 1954]

on Government duty. Otherwise, they will be greatly inconvenienced as they will not be able to meet the travelling expenses from their poor salary. In all sub-treasuries, arrangements are not made to receive the kist money and other public revenue. I think much waste could be avoided if all the sub-treasuries are authorized to receive not only the kist collections, but also public revenue so that people may not be inconvenienced and made to go to taluk centres for this purpose. If this is done, I am sure, it will result in much saving for the Government also.

"Coming to the question of assignment of lands, almost all the available cultivable lands belonging to the Government have been assigned to political sufferers or to those people who have some influence with the Government. Still, there are some lands and it is desirable for the Government to draw up a comprehensive list showing all the available lands in the State. They should take steps to assign those lands as far as possible to the landless poor people. Now, the position has become worse. If poor people apply for these lands, they are asked to pay the market value which was not the practice when these lands were assigned two or three years back. At that time, these lands were assigned to influential people and political sufferers for a nominal cost. When the poor people now approach the Government for assignment of these lands, they are asked to pay heavily. Great dissatisfaction is prevailing among the poor sections of the people with regard to the assignment of lands. If the Government are really interested in promoting the welfare of the people and seeing that lands are assigned to landless poor people, it is not desirable to ask these poor people to pay the market value, especially when in previous years, these lands have been assigned to political sufferers and others at a nominal cost and in some cases, free of cost. Even now, the poor landless people must be assigned these lands at a nominal cost or they may receive annual payments for five or ten years. This is a matter which should engage the attention of the Government and I request them to take this matter into consideration at once."

12-02
p.m.

* **SRI K. R. VISWANATHAN** :—"கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ மானியத்திற்குப் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பும் பலதடவைகள் நான் இது விஷயமாகப் பேசியிருக்கிறேன். ஜமீன் பிராந்தியங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டதிலிருந்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக பல தீமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எதற்காக ஜமீன்தாரி பிரதேசங்கள் ஒழிக்கப்பட்டவேண்டும்? எதற்காக அந்தப் பிரதேசங்களும் மற்ற ராஜ்யத்தோடு இணையவேண்டுமெனக்கிளர்ச்சிசெய்தோம், என்றெல்லாம் அந்தப் பிரதேச மக்கள் வருந்துகிறார்கள். அவர்களுக்குள்ள கஷ்டங்கள் பல என்று நான் சொன்னேன்.

"முதலாவதாக அந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவிகளைப் பெறுவதில் மிகுந்த துன்பம் இருக்கிறது. அந்த நிலங்கள் இன்னும் சரியாக சர்வே செய்யப்படாமலிருப்பதால், அதிகாரிகள் அந்த நிலங்களை அடமானமாக ஏற்றுக்கொண்டு கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இது ஒருபுறமிருக்க ஜமீன்தார்களுக்குச் சொந்தமான பல கோயில்களுக்கு நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. முன் காலத்தில் அவைகளுக்கு ஜமீன்

[12th March 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

தார்கள் தர்மகர்த்தாக்களை நியமித்து வந்தார்கள். இந்த தர்ம கர்த்தாக்கள் அந்த நிலங்களை பரிபாலித்து வந்தார்கள். ஆனால் ஜமீன்களை ஜமீன்தார்களின் கைகளிலிருந்து பறிக்கப்பட்டுவிட்டதினால், அவர்கள் இந்தக் கோயில்களுக்கு தற்காலத்தில் தர்மகர்த்தாக்களை நியமிப்பது கிடையாது. முன்பு யார் யார் அந்தக் கோயில் நிலங்களை வைத்திருந்தார்களோ அவர்களில் சிலரிடமே அந்த நிலங்கள் தங்கிவிட்டன. சிலர் இரண்டு ஏக்கர், சிலர் பத்து ஏக்கர், சிலர் முப்பது ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காரின் நோக்கம் அவைகளிலிருந்து வரி வசூல் பண்ணுவது ஒன்றாக இருக்கின்றதே தவிர சரியான முறையில் அவைகளின் நிர்வாகம் நடப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாக யில்லை. அப்படி வரி வசூலிக்கும்போது அதிக நிலம் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களிடம் அதிக வரி வசூல் பண்ணுவதற்குப் பதிலாக, குறைந்த பரப்புள்ள நிலங்களுடைய சிறு விவசாயிகளிடத்தில் அந்த நிலங்களின் பூரா வரியையும் வசூலிக்கிறார்கள். அதனால் சிறு விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே ஜமீன்தாரி எஸ்டேட்டுக்களை மிக விரைவில் சர்வே செய்து அங்குள்ள விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக ரெவின்யூ இலாக்காவில் இருக்கின்ற லஞ்ச ஊழல் என்னவெனும் நீங்களில்லையென்பதை சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அன்றையதினம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது, 'கிராமங்களிலுள்ள கர்ணங்கள் மிகக் குறைந்த சம்பளம் பெற்று வருகிறார்கள். அந்த மாதிரி குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிறவர்களிடையே லஞ்ச ஊழல் மலிந்து இருக்கிறது,' என்று சொன்னதற்கு கர்ணங்களிடத்தில் மாத்திரமில்லை. எங்கும் அந்த ஊழல் தான் இருக்கிறதென்று அமைச்சர் சொன்னார். மற்ற அதிகாரிகளிடத்திலும் லஞ்ச ஊழல் இருக்கிறது. இது உண்மை. உடனடியாக இந்த லஞ்ச ஊழலை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அதை விட்டு லஞ்ச ஊழல் இருப்பது சகஜம்தான் என்று சொல்லிக்கொண்டே போனால் அது சரியாகாது. இன்றையதினம் ஒரு விவசாயி நூறு ரூபாய் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் அவன் இருபத்தைந்து ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நூறு ரூபாயும் முழுதாக வாங்க முடிவதில்லை. ரெவின்யூ அதிகாரிகள் விவசாயிகளிடம் வாங்கும் பணத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். இது வெளிப்படா இரகசியமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த லஞ்ச ஊழல் அடித்தளத்திலுள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகளைப் பாதிப்பதினால் இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஏதாவது வழி வகைகள் செய்வது ரொம்பவும் அவசியம்.

"எனது உடையார்பாளையம் தாலுக்காவைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பே கனம் மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயம்தான் அது. இருந்தும் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு மறுபடியும் அதை ஞாபகப்படுத்தவிரும்புகிறேன். எங்கள் தாலுக்காவில் கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மானியத்தை இவ்வாண்டு வசூல் செய்யாமலிருக்கும்படியாக கேட்டுக்கொண்டோம். கனம் மந்திரியும் எங்கள் விண்ணப்பத்திற்கிணங்கி 'வசூல் செய்யவேண்டாம்' என மனமுவந்து உத்திரவிட்டார்கள். ஆனால் இரண்டு மாதங்கள் கழித்து அந்த உத்திரவு ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது. இந்த ஆண்டு முழுவதுமாவது அந்த வசூலை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று மறுபடி உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக உண்ணுவதற்குக்கூட வழியின்றித் திண்டாடிக் கொண்டிருந்த விவசாயிகளுக்கு இந்த வருஷம்தான் கொஞ்சம் உணவை உணவாவது கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும். ஆகவே அவர்கள் உண்ணக் கூடிய உணவை சர்க்காருக்கு அழுதுவிட்டால் அவர்கள் உண்ண ஒன்று மின்றி பரிதாபப்பார்கள். ஆகவே வசூலை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

"இறுதியாக இன்னொரு விஷயம். தென்னாற்காடு ஜில்லா, விருத்தாசலம் தாலுக்காவில் காவனூர் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு ஆதாரக் கல்விக்கூடம் ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆதாரப் பள்ளிக்

[Sri K. R. Viswanathan] [12th March 1954]

கூடங்களை நிறுவுவது, காந்தியக் கொள்கையில் அடங்கியது. நாங்கள் ஆதாரக் கல்விக்காக நிறைய உதவி அளிக்கின்றோம்,' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடியது இந்த சர்க்கார் சர்க்கார் உத்திரவு. 1523-ம் (1949-ம் வருஷம் ஜூன் 11-ல்) ரெவினியூ இலாகா, கிராமங்களில் ஏதாவது புறம் போக்கு நிலம் இருக்குமானால் அதை அந்த கிராமத்திலுள்ள கல்விக்கூடத்திற்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஜி.ஒ. 1523-படிதான் பள்ளிக்கூடத்திற்கு நிலம் அளிக்கப்படும்படி அதன் மானேஜர் மனு செய்திருந்தார். அவர் மனுச்செய்து கொண்டு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. அவர் கேட்டிருந்த நிலம் பெரிய பிராசுதார் ஒருவர் கைப்பற்றில் இருக்கிறது அல்ல. எந்த ஏழை விவசாயிக்கும் சொந்தமானது அல்ல. அப்படியிருந்தும் அந்த நிலத்தை அந்தப் பள்ளிக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள். அதற்கு உதவியெய்யவில்லை. பெரிய பிராசுதாரின் ஏழை ஜனங்களிடம் இருக்கும் நிலத்தைக் கோரி விண்ணப்பித்துக் கொண்டு டால் அவர்களுக்கு சாதகமாக சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருக்கிறதே தவிர ஏழை ஜனங்களுக்கு திட்டவட்டமாக உதவி செய்ய இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை. இனிமேலாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

12-12
p.m.

* SRI O. VENKATASUBBA REDDI: — "கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவினியூ மானியத்திற்கென 76 லட்ச ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கி ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆறு வருஷங்களாக பருவ மழை தவறியதால் ஒவ்வொரு விவசாயியும் மேற் கொண்டு கடன் வாங்கிக்கொண்டே போகிறார். இந்த வருஷத்திலும் பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டதின் காரணமாக, பயிர்கள் அழிந்து விட்டதென்றே சொல்லலாம். சில இடங்களில் விளைந்துவிட்டதென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், நன்றாக விளைந்ததாகத் தெரியவில்லை. நான் சென்று பார்த்த இடங்களிலெல்லாம் பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன."

"முக்கியமாக, ஜில்லாவிலுள்ள சர்க்காருடைய அலுவல்களெல்லாம், பெரும்பாலும் ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகள் மூலமாகத்தான் நடைபெறுகின்றன. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவானது சென்னை நகரத்திற்கு அருகாமையில் இருப்பதால், வெளியூர்களிலிருந்து பிரமுகர்கள் யாராவது வந்தால், உடனே செங்கற்பட்டு ஜில்லா கலெக்டர் ஆகாய விமான நிலையத்திற்குப் போய் வரவேண்டும். மகாபலிபுரம், காஞ்சிபுரம் போன்ற முக்கிய ஸ்தலங்களுக்கு அந்தந்த பிரமுகர்களுடன் ஜில்லா கலெக்டர் அல்லது ரெவினியூ அதிகாரிகள் போய்வரவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்கள் அடிக்கடி நிகழ்ந்துவருகின்றன. ஆகவே, ரெவினியூ அதிகாரிகளுடைய பிரயாணத்திட்டங்களைப் பார்த்தால், பெரும்பாலும் இவ்விதமாக, அவர்களுடைய நேரம் செலவழித்து வருவதைக் காணலாம். அதனால், பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அல்லது ஜலக் குறைவினால் பயிர்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று ரெவினியூ அதிகாரிகள் அந்தந்த கிராமங்களுக்குச் சென்று தெரிந்துகொள்வதற்கு அவகாசம் கிடைப்பதில்லை. முக்கியமாக செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் இது ஒரு பெரிய தொல்லையாக இருந்துவருகிறது. அதற்காக ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் வேறு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்."

"சென்ற சில வருஷங்களாக மழையின்மையின் காரணமாக விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், அவர்களுடைய நன்மைக்காக கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா கொண்டுவந்தோம். தக்காவிக் கடன், இன்ஜின்-வாங்குவதற்காக கொடுக்கப்பட்ட கடன் போன்ற பல தினுசான கடன்களை விவசாயிகள் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்ற ஏற்பாட்டையும் சர்க்கார் செய்தால் குப் பிறகு வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்ற ஏற்பாட்டையும் சர்க்கார் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்."

[12th March 1954] [Sri O. Venkatasubba Reddi]

"ஹரிஜன சேஷமாபிவிருத்தி இலாகா (Harijan Welfare Department) என்று ஒரு இலாகா நடந்துவருகிறது. இம்மாதிரி ஒரு இலாகா இருக்கிறதே தவிர, அதனால் ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்கள் விரைவாக கவனிக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரியவில்லை. முக்கியமாக, 1921-ம் வருஷத்தின் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இருந்தபோது, எல்லா கிராமங்களுக்கும் ஒரு சுற்றரிக்கை விட்டு, ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் கட்டிக்கொள்ள ஒரு இடத்தை செலக்ட்செய்தார்கள். அந்தந்த கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராம முக்கியஸ்தர்களைக் கொண்டு, அவர்கள் சொன்னபடி அக்காலத்தில் ரெவினியூ அதிகாரிகள் அந்த இடத்தை செலக்ஷன் செய்து கொடுத்துவிட்டார்கள். இப்போழுது என்ன நடக்கிறதென்றால், அவர்கள் ஏற்கனவே மாமூலாக இருந்துகொண்டிருந்த இடத்திற்கும், இவர்கள் செலக்ஷன் செய்த இடத்திற்கும் குறைந்தது ஒரு மைல் இருக்கும். அவர்கள் அங்கு செல்ல செளகரியம் இல்லை. ஹரிஜனங்கள் தாங்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கருகிலேயே தங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மனுச் செய்து கொண்டு 6 மாதகாலமாகியும் அந்த டிபார்ட்மெண்டு அதைப் பரிசீலனை செய்து, ஏற்கெனவே உங்களுக்கு வேறு ஒரு இடம் இருக்கிறது. ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்குப் போகவேண்டுமென்று உத்தரவு கிடைக்கிறது. இதுதான் ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டு செய்யுமீ வேலை. ஆகையால், இம்மாதிரி விஷயத்தில் தாசில்தார் அதிகமாக கவனம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு இரண்டு பர்லாங்கு, ஒரு பர்லாங்கு (minimum distance) ஏற்பாடு செய்து, அதற்குள் இருந்தாலொழிய தூரமாக இருக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் விதி விலக்கு கொடுப்பதற்கு, அவர்கள் இருக்கும் ஜாகாவுக்கு அருகிலேயே மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்."

"சிறு நீர்ப்பாசன (Minor irrigation) விஷயமாக ரெவினியூ இலாகா ஏதோ செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். P.W.D.-ஐ எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் முக்கியமாக பங்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மதுராந்தகம் தாலுகாவிலுள்ள எரியானது 1796-ம் வருஷத்தில் கட்டியதாக எனக்கு ஞாபகம். ஏதோ கல்வெட்டிலிருந்து தெரிந்துகொண்டேன். 1938-ம் வருஷத்திலே ஸ்ரீ யாகுப் ஹாசன் சாகிபு பொது மராமத்து இலாகா மந்திரியாக இருந்தபோது, அங்கு விஜயம் செய்தார். அன்று அங்கு அவர் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது, இந்த ஏரி கட்டிய தேதியிலிருந்து இப்பொழுது 8 அடி தூரத்துபோயிருக்கிறதென்று சொன்னார். 1938-ம் வருஷத்திலிருந்து இப்பொழுது நடக்கிற 1954-ம் வருஷம் வரையில் அந்த எரியானது குறைந்தது இரண்டடியாவது தூரத்து போயிருக்கும். அந்த தாலுகாவிலே ஆறு மாதம் பாயக்கூடிய பெரிய ஏரி அது. இப்பொழுது மூன்று மாதம் கூட பாயவில்லை. இன்று ரெவினியூ இலாகா ஒத்தாசை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் அதையெல்லாம் ஒன்றும் காதில் போட்டுக் கொள்வதில்லை. மனுப் போட்டால் பி.டபிள்யூ, டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து உத்தரவு கிடைக்கிறது. அவர்கள் பழைய கணக்கை வைத்து, இந்த எரியினுடைய வில்தீரணம், எரியின் ஜலம் பிடிக்கும் அளவு (capacity), பாயக்கூடிய வில்தீரணம் எல்லாம் கணக்கெடுத்து போதுமான ஜலத்தை அதில் பிடிப்பதற்கு ஒன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்று எழுதிவிடுகிறார்கள். 100 வருஷமாக ஏரி ஏற்பட்ட காலத்திலே, டிசம்பர் 30-ந் தேதி வரை மழை பெய்யும் காலமாக இருந்திருக்கலாம். அப்பொழுது அந்த ஏரி 6 மாதம் வரையில் பாயலாம். நவம்பர், டிசம்பர், ஜனவரி போய்விட்டது. பிப்ரவரியிலும் ஜலம் இல்லை. ஆகவே, ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாது. அதற்காகவே ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிலே தாசில்தார் அதிகாரத்தில் ஒவ்வொரு ஆபீசரை வைத்திருக்கிறார்கள். அவரை அழைத்துக்கொண்டு 'ரே' போகிறார்கள். அதன் மூலமாக எந்தந்தக் காரியங்களை முக்கியமாகச் செய்யவேண்டுமோ, அதையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்."

"அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு மான்யத்திலும் பேசுவதற்கு எனக்கு அவகாசம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்குமாதலால், கல்வி சம்பந்தமாகவும் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

[12th March 1954]

DEPUTY SPEAKER:—“கல்வி மான்யம் விவாதத்திற்கு வரும் போது அப்பொழுது அதைப்பற்றி நீங்கள் பேசலாம். இப்பொழுது ரெவின்யூ மான்யத்தின் மீதுதான் நீங்கள் பேசலாம்.”

SRI O. VENKATASUBBA REDDI:—“கல்வி சம்பந்தமாக ஒரு விஷயம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“கல்வி சம்பந்தமாக இப்பொழுது பேசக் கூடாது. நீங்கள் இப்பொழுது பேசவேண்டிய நேரமும் ஆய்விட்டது.”

* **SRI M. NARAYANA KURUP:**—“Mr. Deputy Speaker, while listening to the budget debate, I had a feeling that the Government are treating these taxation proposals purely as a fiscal measure. They are satisfied if the budget is balanced on the income and expenditure sides. Of course, in our anxiety to have a solvent and stable administration, we sometimes forget the purpose of administration. We all know that the purpose of any Government is to improve the material condition of the people or in other words, the national income of the people and to have an equitable distribution of the existing wealth. Apart from the question of taxation and its being a source of income to the Government, we must view any taxation proposal from the angle as to how far they have been able to reduce the inequality of income among the people.

12-20 p.m. “Now, Sir, after six years, we have not yet been able to increase the national income. Taken from the recent survey, it is put up at Rs. 264 per capita and they themselves opine that having regard to the prevailing conditions of commodity prices, it cannot be treated as an increase at all.

“Sir, on the question of inequality of wealth, we have the authority of the eminent administrator, Mr. Gorwala, who has said that in the last six years ‘the rich have become richer and the poor have become poorer’. Therefore, on the two basic principles, our administration has completely failed. Why? I would ask. It is because, in the first place the Government have not made any serious attempt to give any incentive to production, and in the second place, they have not thought it fit to tackle the inequality of wealth at its root. Sir, we all know that land is the main source from which all our products and all our income come. Therefore, unless we attempt land reform at the first instance, we are not likely to succeed either in our objective to increase production or in our aim to reduce inequality of wealth.

“It is well-known that production in our lands is one of the lowest in the world. It is so, because the tillers of the soil to-day have not got the incentive to work, because they know they are not entitled to the products of their labour. Therefore, it is one of the fundamental problems that we should address ourselves, namely, that the tiller of the soil must be made the owner of the land and in any case, he must have full security of tenure, pending detailed legislation. Sir, agrarian reform has been long in the air, but it has not been attempted so far. Then, unless we replace the

[12th March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

present system of revenue or tax on land by an agricultural income-tax, the conditions of ryots are not likely to improve. Sir, when all other incomes from production and other sources are treated in a particular way, I do not see the reason why this discrimination should be practised against income from land alone. It is said that if an agricultural income-tax has to take the place of the present land revenue, our whole budget or the whole system of administration has to be revised. Of course, if that is necessary, it must be done. Last year, when the Surcharge Bill was brought by the Government, they took shelter under the excuse that it was a temporary measure. We find this year also that it is a temporary measure. The Government have ample material before them to introduce agricultural income-tax. The lack of experience of the cultivators to keep accounts properly is put forward as an excuse. I submit that it is a silly excuse. When the Sales Tax was first introduced, the same excuse was put forward. Of course, if there is some difficulty at the initial stage, it is likely to settle itself in course of time and the ignorance of the agriculturist to keep accounts cannot be made an excuse for not introducing agricultural income-tax.

“Then, Sir, the land system should be revolutionised. There should not be any intermediary in between the tiller of the soil and the State and the ceiling must be put on the holding that any one can possess. It is only in that way that we can tackle the question of inequality of wealth at its root and then alone we can achieve the objective.

“We know that our agriculturists are proverbially indebted. It had been in the same stage for long. In 1937 or so, rural indebtedness ran to the tune of Rs. 900 crores which subsequently went up to Rs. 1,800 crores and came down a little later. It has been stated by those who went into this question that the reduction of debt happens only in respect of the rich and big peasants and the landless labourer and the poor cultivator is still heavily indebted and nothing has been done so far to remove the agricultural indebtedness of this class. Of course, there is the moratorium which is only postponing the evil day. We know the co-operative credit societies to-day are utterly unable to cope up with the situation and meet the demands for rural credit. We find that the Reserve Bank is taking some interest in the matter of affording credit facilities to agriculturists. I would submit that an Agricultural Finance Corporation should be started so that agriculturists may have credit at the proper time and at easy rate of interest. Otherwise, no Agriculturists Relief Act or fixation of interest will help the agriculturists.

“Sir, in this connexion, I want to say one word with respect to the grant of takkavi loans to agriculturists. Sir, recently, it would appear that in Malabar, the signature or the counter-signature of the janmi has been made a condition precedent for the grant of these loans to the tenants. Nobody who has known the rural conditions of Malabar would have suggested such a thing.

[Sri M. Narayana Kurup] [12th March 1954]

We know that the Malabar Janmi is not at all interested in the actual tiller of the soil. There are janmis who have interests in lands and live far away and probably pay lakhs of rupees as revenue. Such people are not interested in the poor agriculturist getting Rs. 50 or Rs. 60 as loan. Therefore, Sir, I submit that this rule should be modified and the old rule of getting a certificate or recommendation of the village or any other official may be considered as sufficient. Otherwise, the existing position renders ineffective or nugatory the provision relating to takkavi loans in its application to Malabar.

"Then, Sir, I should like to say something on revenue remission. If lands are subject to irrigation facilities, of course, we all know we get regular crops. But in Malabar not an inch of land is irrigated and we have to depend on the monsoon. Last year, there was a general failure of the second crop. That is testified to by the official reports themselves. Still, the revenue remission granted is almost nil. That was because, under the existing rules of remission, if one crop out of two is successfully raised, then that land is not entitled to land-tax remission. I submit that that rule has to be changed. Then there is another difficulty. The lands covered by one survey number may be in possession of different tenants and it may come to 20 or 50 acres. Unless the crop on the entire survey number is lost, no revenue remission is given. That is also a great hardship to the ryots. Sir, this is a hardship not only to the land owner but the actual tenant also. If the tenant loses in the second crop 40 per cent of his produce, still he has to pay the entire rent to the landlord, because he will not be entitled to remission of rent unless land revenue is remitted. Therefore, I submit that these revenue remission rules should be changed and the hardships experienced by tenants should be removed."

The Deputy Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.

12-30
p.m. *SRI V. BALAKRISHNAN :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! இந்த ரெவின்யூ மான்யத்தில் பேசும்போது நான் சொல்ல வேண்டியதை எல்லாம் எனக்கு முன் பேசியுள்ள நண்பர்கள் பேசிவிட்டார்கள். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் செய்யவேண்டிய அவசியமான காரியங்கள் என்ன என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கலெக்டர் முதற்கொண்டு கீழ் உத்தியோகஸ்தர்கள் வரை அவர்களுடைய மனப்பான்மை மாறவேண்டும். இதற்கு முன்பு பேசியவர்கள் இதைப்பற்றி விரிவாக விளக்கிப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

"புதுக்கோட்டையை ஆறு வருடங்களுக்குமுன் சென்னை அரசாங்கத்தோடு இணைக்கும்போது காவேரியாற்றை அங்கு கொண்டுவரப் போவதாக வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அதனால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்றார்கள். ஆனால் காவேரி வருவது சாததியில்லை என்று இப்பொழுது விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். காவேரி ஆற்று ஜலம் விவசாயிகளுக்கு மிக அவசியம். தற்போது பம்பு செட்கள் போன்ற சலுகைகளை அதிகப்படி சீக்கிரமாக விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதிகச் செலவில்லாமல் விவசாயிகளுக்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புதுக்கோட்டை இணைந்தபிறகு அங்கும் கள்ளக்கடையை எடுத்த பிறகும் அதனால் வந்த வருமானம் போயுங்கூட இன்றைக்கு புதுக்கோட்டை மக்கள் ஒரு கோடி

[Sri V. Balakrishnan] [12th March 1954]

ரூபாய்க்குமேல் வரி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் பெற்றது என்னவென்றால் முன் சலுகைகள் குறைந்து இருக்கின்றன. அதனால் நாம் ஒன்றும் பெருமைப் படுவதற்கில்லை.

"புதுக்கோட்டை சென்னை அரசாங்கத்துடன் இணைந்த பிறகு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பிரமோஷன் கிடைக்கவேண்டிய சலுகை எல்லாம் கொடுக்கப்படாமல் அவர்களை ஒரு தனிப்பட்ட ஜாதி என்று மதித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளை எல்லாம் சர்க்கார் செய்யாமல் இருக்கிறது. திருச்சி அதிகாரிகள் ஜாப்தாவில் அவர்கள் இன்னும் சேர்க்கப்படவில்லை. அவ்விதமாகச் சேர்த்து அவர்களுக்கு சலுகைகளும் சமமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

"அங்கு கால்நடைப் பண்ணை சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன் கால்நடைப்பண்ணை அங்கு இல்லை. விவசாயப் பண்ணை தான் இருந்தது. சமீபத்தில் இந்தக் கால்நடைப் பண்ணைக்கும் Revenue Department க்கும் முரண்பாட்டைக் கருத்துக்கள் நிலவிவருகின்றன. ஒத்துழைப்பு கிடையாது. இராமநாதபுரத்திற்கும் தஞ்சாவூருக்கும் மத்தியில் உள்ள பிரதேசங்களுக்கு இந்த கால்நடைப்பண்ணை ஒன்றுதான் இருக்கிறது. இதை விரிவான முறையில் ஆகச் செய்தால் நலமாக இருக்கும். இவ்விடத்தில் மேய்ச்சல் நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் ஒரு பண்ணை ஏற்படுத்தி னால் விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை ஏற்படும். விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாக வேண்டியது கால்நடை. ஆடுமாடுகள் சொந்தமாகப் பெருக்குவதற்கும் கால்நடை உயர்வுக்கும் சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. நம்நாட்டில் மாட்டை வெட்டக்கூடாது என்றும் மாட்டின் சாணத்தை நம் நாட்டில் முக்கியமான எருவாக உபயோகப்படுத்தி வந்தார்கள். ஆரம்ப காலத்திலிருந்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு சானம்தான் முக்கிய எருவாக இருந்திருக்கிறது. இப்படியிருக்கிற கால்நடைப் பண்ணைக்குச் சர்க்கார் சலுகையளிக்கவில்லை. நிலத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. இந்தப் பெருமையும் மதிப்பும் வர பண்ணையை விஸ்தரிக்க ரெவின்யூ இலாகா முன்வரவேண்டும். ஒத்துழைப்பு அவசியம். இப்பண்ணையை வைப்பாட்டி பிள்ளையாக ரெவின்யூ அதிகாரிகள் நினைத்து அதை நடத்துகிறார்கள். (சிரிப்பு.) உண்மையிலேயே வைப்பாட்டிப் பிள்ளைகளைப் போல்தான் சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள். மேய்ச்சல் நிலங்கள் பக்கத்தில் நிறைய இருக்கிற போது சர்க்கார் ஏன் தயங்கவேண்டும் ?

"கவர்ன்மென்ட்டின் இரண்டு அங்கங்களாக Revenue Department-ம் Agriculture Department-ம் இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் இந்த இலாகாக்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். இவர்களிடையே ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் பல காரியங்கள் நின்றுவிடுகின்றன. கருத்து வேற்றுமை இருப்பதனால் ஒரு டிபார்ட்மென்ட் கொடுத்தால் மற்றொரு டிபார்ட்மென்ட் கொடுப்பதில்லை. இதனால் மக்கள்தான் வீணாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆங்காங்கே மேடைகளில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பற்றி அழகாகப் பேசப்படுகிறதோ ஒழிய நடைமுறையில் ஒன்றும் நிறைவேறுவதில்லை. ஆகவே இந்தக் குறைகளைல்லாம் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டைத்தான் சாரும். அதன் அடிப்படை மனப்பான்மையை மாற்றவேண்டும். இப்படியே நிலைமை நீடித்தால் எந்த விதமான சட்டங்கள் இருந்தபோதிலும் நன்மையடைய முடியாது."

*SRI C. KANDASAMY :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று ரெவின்யூ மான்யக் கோரிக்கை மீது ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாய நிலச்சீர்திருத்தத் தைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பலச் சந்தர்ப்பங்களிலே வற்புறுத்திக் கோரப்பட்டிருக்கிறது. கனம் முதல் மந்திரியார் பொது விவாதத்தில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது குடியானவனுக்கு வாரம் உயர்த்துவது, குடிவார பாத்தியதை வழங்குவதுதான் நிலச் சீர்திருத்தம் என்று எதிர்த்தரப்பில் கூறுகிறார்கள். இவர்கள் விவசாயிகளின் ஒரு பகுதியானே. இவர்களுக்கு ஏதாவது செய்தால் விவசாயப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்று பொருள்பட பேசினார்கள். இது சரியல்ல. நாங்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் என்று கூறும்போது முக்கியமாக குத்தகை வாரக்

[Sri C. Kandasamy] [12th March 1954]

குடியானவர்களை விவசாயக் கூலிகளையும் புரதானமாகக் குறிப்பிடுகிறோம். இவர்கள் ஜனத்தொகையில் 60 சத வீதம் அல்லது 70 சத வீதம் என்று சொல்லலாம். இவர்களுக்கு கட்டுபடியான வகையில் சட்டம் செய்தால் இவர்கள் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். நிலச் சீர்திருத்தம் மிக அவசியம், அதை உடனே ஒழுங்காக்கச் செய்ய முன்வரவேண்டும்.

“ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பரமக்குடி தாலுக்காவில் கெடுபிடி வரி மிகத் தீவிரமாக வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் அங்குள்ள ஏழைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, அதனால் கொதிப்படைந்துள்ளார்கள். போதாக்குறைக்கு அதிகாரிகளும் மிகக் கேவலமாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். வரி கொடுக்க வேண்டியவர்களை, அவர்கள் ரோட்டில் போகும்பொழுது ‘உன் கடுக்கனைக் கழட்டு, உன் துணியைக் கொடுத்துவிட்டுப் போ’ என் றெல்லாம் கெடுபிடிச் செய்து அவர்கள் மனதைப் புண்ணாக்குகிறார்கள். இது மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. மிலேச்சத்தனமாகவும் இருக்கிறது. இங்குள்ள மக்கள் 5,000, 6,000 பேர்கள் கையொப்பமிட்ட மகஜர் ஒன்றை என்னிடம் கொடுத்துள்ளார்கள். இங்கு அங்கு பல மாநாடுகள் நடத்தி அதில் இந்த அதிகாரிகளின் போக்கைக் கண்டித்து தீர்மானமும் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கவனத் திருக் கொண்டுவந்திருந்தும் இதைப்பற்றி நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் இங்கு அமுலாக்கப்பட்டிருந்தும் இங்கு வரிகள் வசூலிக்கப்படுதான் வருகின்றன. அதிகப்படியாக விவசாயிகளிடத்தில் வரி வசூலிக்கப்பட்டிருந்தால் அதை மறு வருஷத்தில் வசூலிக்காது சரிப்படுத்த வேண்டும். இதற்கு நேர்மாறாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இதைச் செய்யாது ஐந்து வருஷ காலமாக பஞ்சத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஏழை விவசாயிகளை பலவிதமான நிர்ப்பந்தத் திற்குள்ளாக்குகிறார்கள். இதுவரை எங்கும் எந்த ஆட்சியிலும் நடைபெறாத அளவிற்கு பல சம்பவங்கள் இந்தப் பரமக்குடித் தாலுக்காவில் நடைபெற்று வருகின்றன. ஒருநாள் கிராம அதிகாரி ஒரு விவசாயியின் வீட்டை விடியற்காலே நான்கு மணிக்கு ஜப்தி செய்வதற்காகச் சென்று, அந்த வீட்டில் ஒரு சாமானும் கிடைக்காததால், அங்கிருந்த குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். வரி செலுத்திய பிறகுதான் அந்தக் குழந்தை திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது. இதேபோல் ‘சலவைத் தொழிலாளி ஒருவர் வீட்டிலிருந்த அழுக்கு மூட்டைகளை ஜப்தி செய்து எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். இது மாதிரியாக கடுக்கனைக் கொடு, மோதிரத்தைக் கொடு, துணிகளைக் கொடு, குழந்தையைக் கொடு’ என்ற முறையில் கொஞ்சங்கூட சவு இரக்கமற்று மிரட்டி வரிவசூலிக்கிறார்கள். மேலும் காலையில் நான்கு மணிக்கும், ஐந்து மணிக்கும் வரி வசூலிக்கும் மோசமான முறை எந்த ஆட்சியிலும் நடைபெறாது. இந்த நிலைமையை மாற்ற அரசாங்கம் உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-40
p.m.

“இராமேசுவரத்தில் செடி கொடிகளுக்குக்கூட வரி போடுவதாகத் தெரிகிறது. கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் அங்கு விஜயம் செய்திருந்தபோது இதைக்கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு, இந்த விஷயத்தைப்பற்றி கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். சமுத்திரக்கரை ஓரமாயுள்ள தரிசு நிலங்களின்மீது ஜமீன்தார்கள்கூட வரி வசூல் செய்யாமல் விட்டுவைத்திருந்தார்கள். இந்த மாதிரி சுமார் 60,000 ஏக்கர் நிலங்களில் எந்த விதமான விளைச்சலும் இல்லாமற் போனாலும் அதிகாரிகள் வரி வசூல் செய்வதில் கெடுபிடி செய்கிறார்கள். இதனால் லக்ஷக்கணக்கான மக்களின் மனம் புண்படுகிறது. ஐந்து, ஆறு வருஷங்களாக பஞ்சத்தினால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆள் பிழைப்பதே அரிதாக இருந்தது. இந்த வருஷம் கொஞ்சம் மழைபெய்ததால் அவர்கள் ஓரளவு நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்களை வரி வசூல் செய்வதில் அதிகாரிகள் கெடுபிடி செய்தால், சர்க்காரிடமுள்ள அவர்களுடைய நம்பிக்கை சிதறடிக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் மூலம், தனிப்பட்ட நபர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து தங்கள் கடனை வசூலிப்பதை ஒரு வருஷத்துக்குத் தடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்திருப்பதில் அரசாங்கத்துக்கு வரவேண்டிய தொகைகளை விடாமல் வசூலிப்பதுதான் சர்க்காரின் உள் நோக்கம் என்று

12th March 1954] [Sri C. Kandasamy]

கூட மக்கள் கருதுவதற்கு இடமிருக்கிறது. ஏனென்றால் அதிகாரிகள் வரி வசூலிப்பதில் அவ்வளவு கெடுபிடி செய்கிறார்கள். இராமநாதபுரத்தில் பரமக்குடி, திருவார்ப்புண முதலிய இடங்களில் வரி வசூல் கெடுபிடி அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்குத் தக்க பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகப்படியான வரி வசூல் செய்யப்பட்டிருந்தால் அதை அடுத்த வருஷத்திலாவது சரிக்கட்டிக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துகிற அதிகாரிகள் இச்சபையின் அங்கத்தினர்கள், விவசாயிகள், நிலச்சுவான்தார்கள் முதலிய இருதரப்பினர்களும் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை கனம் மந்திரி அவர்களே நியமித்து இந்தச் சட்டத்திலுள்ள அனுபவபூர்வமாக எழுந்துள்ள குறைகளைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து, அந்த ஒட்டைகளை அடைப்பதற்கும் வேண்டிய திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் ஞாபகப்படுத்தவிரும்புகிறேன். பல இடங்களில் விவசாயிகள் கிஸ்தியை கொடுக்கமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஐந்து, ஆறு வருஷங்களாக மழையில்லாததன் காரணமாக அவர்கள் நல்ல பலன் அடைய முடியவில்லை. ஆகையால் நிலவரியைச் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். விவசாயிகளின் கஷ்டங்களை சர்க்கார் அனுதாபத்துடன் கவனித்து அவர்களுக்கு வரி வஜாவும் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நிலவரியின்மீது சர்சார்ஜ் போடப்போவதாக இந்த பட்ஜெட்டில் கண்டிருக்கிறது. -பணமிருப்பவர்களிடம் வரி வசூல் செய்வதில் எங்களுக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது. ஆனால் நிலச்சுவான்தாரர்களின் வருமானத்தின் அடிப்படையின்மீது வரி விதித்தால் அதாவது Income-tax விதித்தால் அதன் மூலம் சர்க்காருக்குக் கணிசமான வருமானம் கிடைக்கும். ஆனால் நிலச்சுவான்தாரர்களின் வருமானத்தை நிர்ணயிப்பது கஷ்டமாயிருக்குமென்று சர்க்கார் கருதுவது சரியல்ல. 10,000, 20,000 ஏக்கரா நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தாரர்களின் வருமானத்தை கணக்கெடுப்பதில் என்ன கஷ்டம்? அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட இடங்களில் நிலமில்லாமல் அநேக இடங்களில் நிலமிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியாக பட்டா வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் கொடுக்கும் நிலவரி மீது ஸர்சார்ஜ் போடுவதைவிட வருமான வரி (Income-tax) போடுவதே நல்லது. அவர்களுடைய எல்லா நிலங்களிலிருந்தும் கிடைக்கக்கூடிய மொத்த வருமானத்தில் சாகுபடி முதலிய இதர செலவுகளைக் கழித்துவிட்டால் பாக்கியிருக்கும் நிகர வருமானத்தை சலபமாக கணக்கெடுக்கலாம். வாரம், குத்தகை விதிங்கள் பிரகாரம் வருமானத்தை சலபமாக கணக்கெடுக்கலாம். அந்த நிகர வருமானத்தின்மீது வரி விதிப்பதினால் கணிசமான வருமானம் கிடைக்கும். ஆகவே நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு வருமானவரி (Income-tax) போடுவது அவசியம். அப்படி விவசாய வருமானவரி போடுவதன்மூலம் சிறிய பட்டா தார்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க முடியும். அதனால் சர்க்காருக்கு நிச்சயமாக ஒரு கணிசமான அளவுக்கு வருமானம் கிடைக்கு மென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

“கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதைத் தடுக்க அவர்களுடைய நிலைமை சீர்திருத்தப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு ஓரளவு சம்பள உயர்வும். உத்தியோகத்தில் ஸ்திரத் தன்மையும் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். முன்பு கூறியபடி நான் கொண்டுவந்துள்ள 5,000, 6,000 மக்கள் கையெழுத்திட்டிருக்கிற ஒரு மகஜரை இச்சபை முன்பு சமர்ப்பித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

(At this stage the hon. Member handed over the mahazar to the Assistant Secretary of the State Legislature.)

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 13th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

L.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER :—“ Questions left over from yesterday's agenda will be taken up first.”

Rights of Indians in Ceylon.

* 109* Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any reply was received to the representations made by the State Government to the Union Government regarding the rights of Tamilians and other Indians in Ceylon; and

(b) if so, whether a copy will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The resolution on ‘ exclusion of certain citizens of Ceylon from rights of citizenship ’ passed by Assembly in May 1952 was forwarded to the Government of India who have replied that they are fully alive to the situation in Ceylon and are making continuous diplomatic efforts to solve it as best as possible.

“ (b) In view of the answer to clause (a) the Government do not consider it necessary to place a copy of the reply from the Government of India on the table of the House.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சமீபத்தில் இந்திய சர்க்காருக்கும் இலங்கை சர்க்காருக்கும் இடையே ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தை, இலங்கையில் இருக்கக்கூடிய இந்தியர்கள் தங்களுக்கு பாதகமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக ஆகேஷித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நமது ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. We have not sent our opinions, nor were our opinions sought for. But I am sure the Government of India will do the best under the circumstances.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ In view of the fact that the majority of Indians in Ceylon are people who have migrated from South India and in view of the fact that the representative of the Government of India in Ceylon is not a South Indian, will this

Postponed from the list of questions for 12th March 1954.

[12th March 1954]

VI.—CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF
SRI S. O. S. P. ODAYAPPA, M.L.C.

MR. SPEAKER:—"It is my painful duty to inform hon. Members of the death of Mr. S. O. S. P. Odayappa. He represented the Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities Constituency in the Council."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, it is my painful duty to move the following resolution:—

'That this House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri S. O. S. P. Odayappa, late Member of the Madras Legislative Council for Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities Constituency and conveys its deep sense of sympathy to the Members of the bereaved family.'

"Sir, I have known Sri Odayappa fairly intimately since 1941. We were together in the struggle for freedom and I had the pleasure of being a co-prisoner along with him at the Alipuram Central Jail. He was a man of very simple habits and of a very noble character. He served his district as the President of the District Board during the last period till it was superseded a few months ago. He was a Member of the Legislative Council elected by the Local Boards Constituency. He participated in the Debate on the Governor's Address in the Council. Nobody could have imagined that he would be taken away from us so soon, and so suddenly. He died of heart failure at his village, Paganeri. I am sure the whole House will join in mourning his loss and also in conveying our sympathies to the bereaved family."

12-45
p.m.

* SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு மிகவும் துக்ககரமான நிகழ்ச்சி. எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே Leader of the House கொண்டுவந்துள்ள பிரேரணையுடனும் அவர் எடுத்து உரைத்த கருத்துக்களுடனும் எதிர்க்கட்சியை சம்பந்தப்படுத்தி, அந்தப் பிரேரணைக்கு என்னுடைய ஆதரவை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, on behalf of my Party and myself I associate my self with the sentiments expressed by the hon. the Leader of the House."

* SRI V. R. NAGARAJAN:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இறந்த அங்கத்தினர் மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் முறையில் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானத்தில், நாங்கள் கலந்துகொள்ளுகிறோம் என்று உழைப்பாளி கட்சியின் சார்பாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI V. BALAKRISHNAN:—"கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, Leader of the House பிரேரேபித்த அனுதாபத் தீர்மானத்தில் நான் unattached independent அங்கத்தினர்களின் சார்பாக கலந்துகொள்ளுகிறேன். ஸ்ரீமான் உடையப்பா அவர்கள் இராமநாதபுரத்தில் ஒரு பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இந்நாட்டில் புறக்கணிக்கப்பட்ட கள்ளர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சில நபர்கள்தான் பிரகாசித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பிரகாசித்தவர்களில் ஸ்ரீ உடையப்பா அவர்கள் ஒருவர். அவர் இலங்கைக்குச் சென்று வாணிபம் நடத்தி, நல்ல பணம் சம்பாதித்து, நல்ல பெயர் பெற்று, நல்ல செல்வாக்கடைந்து, சுகபோகம் அனுபவித்த காலத்தில், அவ்வளவு சௌகரியத்தையும்கொண்டு கால்கிரஸ்

12th March 1954] [Sri V. Balakrishnan]

ஸ்தாபனத்தில் ஈடுபட்டு தேசத்தின் சுதந்திரத்துக்காக பாடுபட்டார். அப்படிப்பட்ட தீரம், வீரம் படைத்த புருஷர் நம் மத்தியிலிருந்து விலகியது நமக்கு ஒரு பெருத்த நஷ்டம். அதனால் அவர்கள் சமூகத்துக்கு ஒரு கஷ்டத்தையும், மனத்துயரத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, on behalf of the Kisan Mazdoor Praja Party I associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House on the untimely death of Sri S. O. S. P. Odayappa."

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:—"Mr. Speaker, Sir, it is my melancholy duty to associate myself with the condolence resolution moved by the Hon. the Leader of the House. We never expected to hear such a news. This morning I was shocked when I heard the news about the passing away suddenly due to heart failure of our good friend Mr. Odayappa. Persons like me who knew him for the past 20 years can vouch for the good work that he has done and which characterized his life fully. He was a person devoted to the cause of the public. Above all I can say with personal knowledge that he is a man of very great integrity and in our part of the State he was known for his selfless work in many fields of activity and it is but right that I draw pointed attention to the four years of good work he did as President of the District Board. He did the work in a very selfless manner. He was President in the true sense of the term and looked after the development of the entire district, which is not usual with the District Board Presidents in general—they look after the development of only certain parts of the district. He was here when the two Houses met to hear the Governor's Address. He also participated in the Debate on the Governor's Address and none of us would have expected that his end was so near. I can say, Sir, that though Mr. Odayappa has passed away his memory will always be green with us as one who have been devoted to the public cause."

MR. SPEAKER:—"Five minutes ago, hon. Member Raja Muthiah Chettiar of Chettinad entered my Chamber and asked me whether I knew about the passing away of Mr. Odayappa. When I heard about the death of Mr. Odayappa I was taken aback. I met him when the Governor addressed both the Houses here. I associate the Chair with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House and the other hon. Members. I will now read the resolution and by way of passing the resolution I would request hon. Members to stand in silence for a minute."

The resolution was put and passed *nem. con.* all the Members standing.

MR. SPEAKER:—"As a mark of respect to the deceased gentleman, the House will now adjourn and meet again at 10 a.m. on Saturday, the 13th March 1954."

The House then adjourned.

[13th March 1954]

Government urge upon the Government of India for the appointment of a South Indian as High Commissioner so that he may act as a liaison? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The present High Commissioner is an Indian. I have absolutely no doubt that he will safeguard the interests of Indian residents in Ceylon whether they are South Indians or North Indians."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know whether this Government was consulted during the time of negotiation or before an agreement was arrived at by the Government of India with the Ceylon Government in regard to grant of citizenship rights to Ceylon Nationals of Indian origin? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is a separate question on this point. When I give the answer for that question I think that answer will cover this question also."

SRI M. PALANIYANDI :—" சமீபத்தில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் வடநாட்டிலுள்ள பெரும் முதலாளிகள், விலோலுக்கு தாங்கள் அங்கு வியாபாரம் செய்யும் பொருட்டாகவே நடந்திருக்கிறது என்று கருதப்படுவதால், தமிழ் நாட்டிலிருந்து அங்கு சென்ற ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகளுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? "

MR. SPEAKER :—" Whether it is a Central Subject or State Subject, I want to know from the Hon. Minister how far we are responsible for it. I hope the Hon. Minister will explain."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I think it is purely a Central Subject. We are not concerned with it. That apart, it is an entirely ingenious and new aspect which the hon. Member is now putting forward."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Are the Government aware of the fact that the arrangement arrived at between Sir John Kotelewala and Pandit Nehru does not in any way solve the question of temporary Indian residents in Ceylon? In view of the fact that a majority of those Indians are from Malabar, will this Government consider the question of taking up their case with the Government of India and help in solving that question amicably? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sure the Government of India will bear in mind all those aspects of the problem which the hon. Member had mentioned. I am sure they (Government of India) will do the best under the circumstances."

SRI S. RAMALINGAM :—" சமீப ஒப்பந்தத்தின் காரணமாக நீண்ட நாட்களாக விலோலில் குடியிருப்பவர்கள் கூட கள்ளத்தனமாகக் குடியேறியவர்கள் என்று காரணம் காட்டப்பட்டு பலாத்காரமாக அப்புறப்படுத்தப்படுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இதைத் தடுப்பதற்கு நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு ஏதாவது யோசனை சொல்வார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am afraid we are going much beyond the main question, that is put on the

[13th March 1954]

agenda. There is likely to be difference of opinion. Not only there will be difference of opinion but people may purposely misinterpret things."

MR. SPEAKER :—" I shall pass on to the next question."

Amendment to Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act.

* 111* Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from Tanjore District Vivasayigal Sangam that the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act should be amended; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) & (b) Yes. A representation was received from the Sangam in September 1953. It contained certain suggestions to amend the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952. No action was taken on those suggestions as it was considered that the question of amending the Act need be taken up only after sufficient experience is gained in working it."

SRI S. RAMALINGAM :—" சென்ற 1½ வருட காலமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அமுலிலிருக்கக்கூடிய அந்தச் சட்டத்தை. நேரடியான அனுபவம் வாய்ந்த கிலான் சபையினர் திருத்துமாறு சர்க்காருக்குச் சில யோசனைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தை அவர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய முறையில் திருத்துவதற்காக, சர்க்கார், தங்களுக்கு ஏதாவது சந்தேகமிருந்தால், அந்தக் கிலான் சபை பிரதிநிதிகளையழைத்து அவர்களுடன் விவாதிப்பதற்கு யோசிப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The representation will be examined. I am not in a position to say now whether the representatives of the Sangam will be called for or not."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Are the Government aware of the fact that even now after the experience of 1½ years of the working of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act that the tenants and Pannaiyals are not satisfied with the working of the Act? Will the Government, therefore, come forward with the necessary amendments to the Act? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, we are carefully watching the situation and how things progress."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" May I know how this Act is working in Chidambaram taluk? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member is straying away from the main question. He may put a separate question."

(Sri V. R. Nagarajan rose.)

MR. SPEAKER :—" This question is whether the Government have received any representation from the Tanjore District

[13th March 1954]

Vivasayigal Sangam that the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act should be amended. But the hon. Member is putting a question on some other subject. Let him put a separate question."

Primary Health Centres in North Arcot district.

* 112 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of primary health centres in North Arcot district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Four, Sir."

SRI K. ARANGANATHAN :—" I want to know when all these centres were opened. I also want to know whether any more centres were opened during the last years."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" They were opened about half a dozen years ago. All the four centres are situated in Tiruvannamalai taluk."

SRI K. ARANGANATHAN :—" I want to know why the Government have not opened any centres other than these four centres either in South Arcot or North Arcot district? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" These centres were opened in accordance with the suggestion of the Health Survey and Development Committee. About thirty centres were opened in the Composite State. Some of them have since been closed down. It has been found that these centres are not working satisfactorily."

SRI K. VINAYAKAM :—" Were the centres closed down due to the reason that doctors were not available to conduct those centres, for I know one instance in Chingleput where a centre had been running without a doctor for a long time and ultimately was closed? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir. Doctors are unwilling to go and settle down in these places even though they are paid the salary of a Civil Assistant Surgeon."

Reduction in the rate of travelling allowance of Police constables in Malabar.

10-10 a.m. * 114 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have recently passed a Government Order reducing the rate of travelling allowance of the Police constables of Malabar from one rupee to twelve annas; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" (a) Yes; but the order affects not only police constables, but all Government servants drawing Rs. 44 per mensem or less in the Malabar district."

* Postponed from the list of questions for 12th March 1954.

[13th March 1954]

"(b) Prior to 1949, this category of Government servants in the district were eligible for an enhanced daily allowance of 33½ per cent over the ordinary rates in respect of journeys undertaken on the mainland. In February 1949, the Government increased the ordinary rates of daily allowance in the case of these officers. In view of this increase, it was considered that the concession referred to above was not necessary and it was accordingly withdrawn."

SRI K. P. GOPALAN :—" In view of this meagre allowance, the police constables are not able to make both ends meet and will the Government be pleased to rescind this order and restore the allowance of one rupee at least? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I am glad the hon. Member has taken up the cause of police constables. I have already said that this affects not only police constables but all Government servants drawing Rs. 44 per mensem or less in the Malabar district. There is a long history behind it. The travelling allowance was reduced not now, but long ago, on the ground that the daily allowance had been increased. Some mistakes had been committed and they were corrected. That is the position. But the suggestion that we might increase the travelling allowance all-round for everybody will involve a large amount of extra expenditure which the Government are not in a position to bear at present. But of course there is no limit to any addition we can make to these low-paid people."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Does this reduction apply only to police constables in Malabar or to police constables throughout the State, and have the Government any proposal to reduce the travelling allowance of officers drawing more than Rs. 44? "

MR. SPEAKER :—" I disallow the second part of the question."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" This reduction applies only to Malabar on account of the special rates allowed there."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" May I bring to the notice of the Chief Minister the existence of a similar grievance in districts like South Arcot and will the Government increase the travelling allowance as early as possible? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" As soon as we get extra money, this Government, at any rate, will be prepared to be much more liberal to all these servants and we won't wait for suggestions from hon. Members."

SRI K. PARTHASARATHY :—" How does the reduced rate in Malabar compare with the rate prevailing in the rest of the State? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" There was an increased daily allowance in that district and that is why

[13th March 1954]

there was a decrease in travelling allowance. The position in other districts is not complicated by this special feature."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"May I know why this increased allowance was allowed in Malabar and whether the reasons which induced the Government to grant this allowance have ceased to exist?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"It was given long ago. The question of reduction in travelling allowance was not raised in this House, I think, because there was sufficient justification for the reduction. Of course, everybody wants to get a little more and as I said, we will be willing to give provided there are funds."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—"സാർ, മറ്റു ജില്ലകളെ അപേക്ഷിച്ച് മലബാറിലെ ജീവിതച്ചെലവ് വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുകയാണു്. കുറച്ച അലവൻസ് മീറ്റിംഗ് നികത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ചെലവുണ്ടാകുമോ?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The ground alleged is that the cost of living is higher in Malabar. It will not be difficult for other people also to raise their cost of living and ask for more."

Quality of rice supplied to Malabar.

* 115 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Commissioner of Civil Supplies visited Malabar in January 1954;

(b) whether he enquired into the complaints made on the floor of the Assembly regarding the quality of rice supplied in Malabar;

(c) if the answers to clauses (a) and (b) are in the affirmative the result of the enquiry;

(d) whether the Government will be pleased to place a copy of his report on the table of the House; and

(e) the action taken by the Government thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) Yes.

" (b) Yes.

" (c) The Commissioner of Civil Supplies inspected the quality of the stocks of rice issued through the ration shops and in the godowns of the societies in Tellicherry and Kuttuparamba taluks and issued orders to the Collector of Malabar to arrange immediately to clean and down grade into second sort the stocks of rice which were found to be below the standard and then only issue the rice through the ration shops.

" (d) No special report was submitted to Government. The information given in reply to part (c) of the question is derived from tour notes recorded by the Commissioner of Civil Supplies.

[13th March 1954]

" (e) As the Commissioner had already taken such action as was necessary and practicable Government did not take any further action."

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"Did not the Commissioner of Civil Supplies inspect the rice stock in Palghat from where complaints have mainly come to the Government?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"He did not inspect the godowns there. But he inspected the various ration shops in Palghat and the quality of rice issued through those ration shops."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"The Hon. Minister said that godowns in two taluks were inspected. But may I give the Hon. Minister the correct information that both these frkas are in one and the same taluk—Kottayam taluk—and not in two taluks? Will he be pleased to say why the shops in one taluk alone were inspected and not the shops in other taluks, especially when there were complaints about various societies in Chirakkal and other taluks of Malabar?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The other places also were inspected. I am prepared to give the tour notes of the Commissioner of Civil Supplies to hon. Members. They will find that he made widespread inspection throughout Malabar and issued instructions, as a result of which stocks which were deteriorated in quality were cleaned and downgraded, if necessary, and stocks which were unfit for consumption were withdrawn from circulation. Whatever action was necessary was taken by the Commissioner of Civil Supplies and the Government subsequently ratified that action."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"The Hon. Minister said that the Civil Supplies Commissioner inspected the stock of Tellicherry Society and found it bad. Is it not a fact that the rice got from Coorg recently allotted to the same society is the stock that was refused by the Travancore-Cochin State on account of its bad quality?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The Travancore-Cochin State refused that rice not on account of its bad quality. They wanted a little more polishing; that is all. Conditions have now been imposed and we have specified the standard which we expect. Unless that standard is supplied, we will not receive the rice from Coorg. Necessary action is being taken to see that good quality rice is got from Coorg."

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"May I know whether the Commissioner of Civil Supplies during his inspection tour inspected the godowns in Walluvanad taluk, particularly in Perintalmanna centre, and whether the Government are aware

[13th March 1954]

that even after his inspection and issue of instructions, bad quality rice is being supplied through the ration shops under the Perintal-manna Producers-cum-Consumers Co-operative Society?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have gone through the report, but I do not exactly remember whether the particular godowns mentioned by the hon. Member were inspected. But from the latter part of the question, I understand that the hon. Member is aware that the Commissioner of Civil Supplies inspected those godowns. His complaint seems to be that even after the inspection, bad quality rice is being issued. I will look into the matter."

10-20 a.m. SRI A. APPU :—" May I know what was wrong with the rice that was considered to be bad by the Commissioner and how it was purified? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the main complaint was about colour as it was red Orissa rice. It has been ordered that it should be polished before issue. Another complaint is that in certain places due to long storage, the quality of rice has deteriorated to a certain extent. That is why we have ordered that it should be cleaned and if necessary, downgraded to II sort rice."

SRI C. H. KANARAN :—" Is the Hon. the Minister for Food aware that the rice supplied in some places is not fit for human consumption and as a matter of fact Tellicherry Producers-cum-Consumers Co-operative Society has sent a memorandum to the Government on the matter? In view of this, may I know whether the Government will consider the question of supplying good rice to this society? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We are making every effort and attempt to get the best rice available from outside. But unfortunately beggars cannot be choosers. When we approach other States for rice, we have to a certain extent, accept whatever is available and it is not possible to bargain with them always to get very good rice from them. However, I may assure the hon. Members that we are trying our best to see that no bad quality rice is pushed on our shoulders."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" On a point of order, the Hon. Minister for Food said that beggars cannot be choosers. We are paying for the rice that we get from outside. That being the case, he cannot say that we are beggars."

MR. SPEAKER :—" It is not a point of order."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" In view of the deteriorating quality of raw rice and in view of the fact that the people of Malabar are used to boiled rice, will the Government be pleased to make par-boiled rice available to the people of Malabar rather than raw rice? "

[13th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am very well aware that some sections of the people, a majority of them, prefer par-boiled rice. But, unfortunately, when we get rice from outside, we cannot insist on par-boiled rice. I would request the hon. Member to do propaganda that raw rice is as good as par-boiled rice. It is all a question of habit and if only we get accustomed to raw rice, we would not like to go back to par-boiled rice. I am sure such small adjustments in habits could be made. In times of scarcity, when we have to import rice from outside, it should be possible to make at least some small adjustments in our habits."

MR. SPEAKER :—" We have covered only a small number of questions till now. There are a number of questions on to-day's agenda yet to be covered. I want to dispose of the rest of the questions quickly."

Supply of electricity to rural areas.

* 116 Q.—SRI A. K. SUBBIAH : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the number of villages to which supply of electricity was extended in the year 1952-53?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" During 1952-53 electricity was extended to 206 villages in this State (excluding the villages now forming part of the Andhra State)."

SRI A. K. SUBBIAH :—" மின்சார விஸ்தரிப்பு சம்பந்தமாக சாக்கா ரால், 1952-53-ல் எவ்வளவு ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" It is a very general question and I want time to answer it."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" நமது ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் மின்சார சக்தியில் எவ்வளவு சதவிகிதம் விவசாயத்திற்காக 1952-53-ல் உபயோகிக்கப்பட்டது? அது முந்திய வருஷத்தைவிட அதிகமா அல்லது குறைவா? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have not got the figures ready on hand. I shall furnish them if the hon. Member puts a separate question."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is it a fact that in several rural areas where power is being distributed, the department is now refusing to extend electricity saying that the maximum loads of the transformers have been reached? If it is a fact, will the Government take steps to remove such handicaps? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The Government are already considering the difficulties in certain districts where the transformers are overloaded."

SRI G. GOVINDAN :—" 1952-53-ல் ராமநாதபுரம் ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு, மின்சாரவசதி விஸ்தரிப்பு வசதிக்காக எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா? "

[13th March 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A separate question may be put.”

SRI B. K. NALLASAMY :—“ Now that the power position has improved will the Government consider the question of giving day supply to cultivators, who have entered into a contract for the night supply, in view of the difficulties experienced by them? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I shall have the suggestion considered.”

MR. SPEAKER :—“ I wish to tell hon. Members that this question relates to the number of villages to which supply of electricity was extended in 1952-53. Hon. Members are going into details. If they want to get information as to details, they may give notice of fresh questions.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு மின்சார வசதி விஸ்தரிப்பதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனிக்குமா? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Under the Five-Year Plan, the target for the composite State in respect of extension of electricity to rural areas was 300 villages. For the residuary Madras State, we have calculated and fixed it as 220 villages per annum and we have covered in 1952-53, 206 villages. I must say that it is a fairly good percentage.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ 250 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கப்பட்டதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மொத்தம் எவ்வளவு கிராமங்களிலிருந்து மின்சார வசதி விஸ்தரிப்பதற்காக மனுக்கள் வந்திருந்தன என்பதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பாரா? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There is a widespread demand for electricity throughout the State. I have not got the figures which the hon. Member wants. That there is a demand for electricity is conceded. We are trying to do our best.”

SRI ANTONY PETER :—“ May I know from the Hon. Minister whether they have advanced any loans to licensee concerns in licensee areas? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have not got the figures on hand with reference to licensee areas and other areas. If a separate question is put, I shall be able to answer it. As to the provision relating to the grant of loans, we have also provided this year as well as in the past for loans to licensees.”

Grievances of the elementary school teachers of Malabar.

* 117 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the decision of the Malabar Aided Elementary School Teachers' Union to send a jatha of elementary school teachers to Madras and to demonstrate before the Assembly on 26th February 1954 to show their protest against

[13th March 1954]

the Modified Scheme of Elementary Education and the Parulekar Committee report and also against the very low salary the elementary school teachers get now; and

(b) if so, whether the Government have taken any decision to redress the grievances of the teachers and to concede their demands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The Chief Minister, granted an interview to the representatives of the Union on 26th February 1954. They represented :

- (i) that their salaries should be increased;
- (ii) that there should be no retrenchment on account of the increase of the Teacher-pupil ratio recommended by the Expert Committee; and
- (iii) that the Imperial Bank of India does not accept proxies for the receipt of the salary of teachers and that the inconvenience thus caused may be reduced by suitable instructions without reversion to payment by managements.

The Government have already given a categorical assurance that there will be no retrenchment of teachers as a result of the Modified Scheme and this was repeated to the representatives of the Union. The Government are examining the feasibility of an early revision of the salaries of teachers within the resources available to this Government. The representations of the Union regarding the payment of salaries will be looked into.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware that recently so many teachers were given notice of retrenchment after they made their representation to the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister for Education? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is merely notice and I hope it will not be given effect to.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சர்க்கார் கஜானாவிலிருந்தும் இம்பீரியல் பாங்கிலிருந்தும், ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் சம்பளம் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்று சட்டம் இருப்பதனால், அவர்களுக்கு போக்கு வரத்து செலவும் இன்னும் இதர கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. அவர்களுக்கு காலாகாலத்திலும் சுலபமான முறையிலும் சம்பளம் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ At the same time, we have to assure that proper persons will get the pay and there will be no misappropriation in it. That is why a certain amount of rigidity is necessary in this matter.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Government have said that they are considering the question of increasing the salary of teachers. Will they at least make up the balance of Rs. 3 which was promised to aided school teachers years ago? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am very grateful for the valuable suggestion of the hon. Member.”

[13th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The memorialists have specially represented to the Government that the new elementary education scheme as far as Malabar is concerned is not practicable and that it will have to be amended to suit the environment of Malabar. Is it not a fact that the Government have given an assurance that this question will be examined as far as Malabar and its peculiar conditions are concerned? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The general impression that I gained at the interview was that they were willing to work the scheme and that it should be possible to work it successfully. Of course, they suggested certain amendments that may be necessary. That is what the Parulekar Committee has also done. That Committee's recommendation is now under consideration of the Government.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ Whenever a question about Malabar is raised, whether it relates to education, agriculture or some other field, it is said that Malabar is peculiarly situated. May I know what is the peculiarity about Malabar? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Now, Members must reply to one another. (Laughter.) But, I wish to relieve them to some extent. Districts differ from districts. Village formations differ in Malabar. There are longer distances to be travelled there than in towns of the East Coast districts which are different. Very soon it may be hoped that Malabar district's arrangement of housing will become as bad as in the East Coast.”

Introduction of administrative reforms on the basis of the report of Mr. Appleby.

10-30 a.m. * 118 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government have received any communication from the Central Government in regard to the introduction of administrative reforms on the basis of the report of Mr. Appleby, an American Expert?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Certain tentative opinions on reforms that may be introduced in office work and such other administrative matters were communicated to the State Government; but as these communications were marked confidential, it is regretted that they cannot be placed on the table or contents disclosed as yet. But I may say they are nothing very new or strange in them.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ Mr. Appleby, ஒருவரை வேலையில் சேர்க்கும்பொழுது, அவர் படித்தவராய் மட்டும் இருந்தால் போதாது என்றும் அறிவுள்ளவராகவும் இருக்கவேண்டும் என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார். அப்படியானால், ஏற்கனவே, திறமையும் அனுபவமுள்ள தாசில்தார்களுக்கும் டிபுடி தாசில்தார்களுக்கும் உத்தியோக உயர்வு கொடுக்காமல் அனுபவம் இல்லாத I.A.S. உத்தியோகஸ்தர்களை கலெக்டர்களாகவும் சப் கலெக்டர்களாகவும் நியமிப்பதை சர்க்கார் நிறுத்துமா? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, Mr. Appleby has not recommended, I may say at once, that there

[13th March 1954]

should be no direct recruitment from higher levels of education but only promotions from down below, which seems to be the idea of the hon. Member. He has not made such a recommendation. What he has said is that we must not rely on only one kind of equipment. That has already been recognized in our State as well as in other States. We are having due proportion of one class of people as well as others.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, did Mr. Appleby, the American Expert, who suggested some reforms in the administration, express any views about the present ‘Tottenham System’ which is being followed in the Secretariat? Did he recommend that we should go back to the old ‘Rice Disposals System’? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I have not studied that report with the care with which the hon. Member seems to have done because my general prejudice is against foreign experts in these matters.”

Procurement of paddy and rice in Tanjore district.

* 119 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of tons of paddy and rice proposed to be procured from Tanjore district from the samba crop?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Government have fixed a target of 75,000 tons (in terms of rice) for procurement by the levy system in Tanjore district for 1954 and they expect to procure the entire quantity of 75,000 tons of rice from the samba crop.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Levy Procurement திட்டத்தின்கீழ், நெல் கொடுக்க வேண்டாதவர்களாகிய இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் சிறு விவசாயிகள் levy procurement agent களிடம் நெல் கொடுக்க முன்வந்தால், அவர்கள் வாங்க மறுக்கிறார்கள். அச்சிறு விவசாயிகளிடமிருந்தும் நெல் வாங்க சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா? ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think the suggestion of the hon. Member is workable now.”

Chedimark Beedi Company, Koduvayar, Malabar.

* 120 Q.—SRI R. KRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have recently received any memorandum regarding the dispute between the management and the workers of the Chedimark Beedi Company, Koduvayar, Palghat, Malabar; and

(b) if so, what action the Government have taken thereon?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

[13th March 1954]

Schemes for inclusion in the Second Five-Year Plan.

* 121 Q.—SRI T. ANANTA PAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are preparing a list of schemes to be included in the Second Five-Year Plan; and

(b) if so, the steps taken by the Government to get the information from the public about their wishes regarding the schemes for inclusion in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

Celebration of V. O. Chidambaram Pillai Day and Bharathi Day in educational institutions.

* 122 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any prohibition by the Government of Madras to observe and celebrate V. O. Chidambaram Pillai Day and Bharathi Day in educational institutions; and

(b) whether the Principal of the Kumbakonam Government College objected to the celebration of these days under the auspices of the Tamil Literary Association, and if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) No, Sir.”

Remission of land revenue in Malabar.

* 123 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state what action the Government have taken in regard to the remission of land revenue for the current fasli in the Malabar district and especially in the Walluvanad taluk consequent on the failure of the second crop in that district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“The Government await a report from the Collector of Malabar in regard to the grant of land revenue remission in the district.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—“As the collection of land revenue for this fasli is coming to an end in the Malabar district, will the Government take an early decision in this matter?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Yes, Sir. The Government will take a decision as early as possible.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—“നികുതി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മലബാർ ടെൻറൻസ് ആക്റ്റിൽ വ്യവസ്ഥയുള്ളതുകൊണ്ട് കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ നികുതി വിട്ടുകൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉത്തരവ് കൊടുക്കുമോ?”

13th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Let me translate the question of the hon. Member. ‘Remission of rent for the land depends upon the remission of land revenue. The peasants in Malabar are suffering a lot, because no decision has been taken with regard to the grant of remission of land revenue. In view of this fact, will the Hon. the Minister for Land Revenue see that this matter is hastened?’”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Yes, Sir. It will be done.”

SRI S. RAMALINGAM:—“சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கிஸ்து பூராவும் March 31-க்குள் வசூல் செய்யவேண்டிய நிർப்பந்தம் இருப்பதால் அந்தக் காலத்திற்குள் சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“It may happen before the end of March or a little later.”

Award relating to pay and gratuity to be given to workers of the Andhra Patrika Press.

* 124 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state why the Government have not implemented the award relating to the grades of pay and gratuity to be given to the workers of the Andhra Patrika Press, which appeared in the *Fort St. George Gazette*, dated 9th August 1953?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The management of the Andhra Patrika filed an appeal with the Labour Appellate Tribunal, Lucknow, against the award of the Industrial Tribunal. On the application of the management, an interim stay was granted by the Labour Appellate Tribunal on condition that half the benefits of the award of the Industrial Tribunal should be given to the workers. It has been reported that the management have paid the workers 50 per cent of the benefits due under the award.”

Travelling allowance to the non-official members of the District Planning Board.

* 125 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether non-official members of the District Planning Board are paid any travelling allowance for attending the meetings of the Board and of its Executive Committee; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) No, Sir.

“(b) A large number of non-officials have been appointed to the Planning Board to make it as representative as possible of all the non-official elements in the district and so, the payment of travelling allowance to the non-official members when they attend the meetings of the Board or its executive committee will involve heavy expenditure. Further the

[13th March 1954]

non-official members, who are really interested in the development of their district will not, no doubt, mind the small expenditure which they have to incur for attending the meetings of the Board or its Executive Committee."

SRI S. RAMALINGAM :—" District Planning Board-ன் கூட்டம் அனேகமாக சட்ட சபை கூடும் காலங்களிலேயே கூடப்படுகிறது. சட்ட சபை கூடாத காலத்தில் District Planning Board-களின் மீட்டிங்குகளை கூட்டி சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும் அதில் கலந்து கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு வேண்டிய உத்தரவுகளை சர்க்கார் ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு பிறப்பிப்பார்களா ? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir. I shall consider the suggestion."

SRI M. PALANIYANDI :—" போக்கு வரத்துச்செலவை கொடுக்க வேண்டாம் என்பது வாஸ்தவம்தான். இருந்தபோதிலும் கிராமங்களுக்கு வேண்டிய விஸ்தரிப்பைப்பற்றி உத்தியோகப் பற்றில்லாத மெம்பர்கள் கொடுக்கின்ற தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதற்காவது அரசாங்கம் முன் வருமா ? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I cannot give an assurance to the hon. Member that all the recommendations of the District Planning Board can be accepted by the Government."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" What is the difference between the District Planning Board and the Executive Committee? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Executive Committee is smaller in number than the general body."

Stamp duty surcharge due to the Chettipalayam Panchayat Board, Coimbatore district.

* 126 Q.—**SRI R. KUPPUSWAMY** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Chettipalayam Panchayat Board in Coimbatore taluk is corresponding with the Treasury Officer, District Collector, Accountant-General and other officers of the Government to arrange for the payment of Rs. 834-9-0 due to the panchayat board by way of stamp duty surcharge for the period from 30th June 1947 to 30th September 1947; and

(b) if so, the result thereof?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The matter is being investigated by the Accountant-General, Madras, who is in correspondence with the Treasury Officer, Coimbatore."

SRI R. KUPPUSWAMY :—" May I know from the Hon. the Minister for Local Administration why there was so much delay in paying the amount and why the matter was pending for the last six years."

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" There is some doubt as to whether the panchayat board has already drawn the surcharge

[13th March 1954]

on stamp duty or not. Therefore, it is being investigated. The complaint made by the panchayat board was only in October 1953."

Reinstatement of workers in the Photo Litho Press, Madras.

* 127 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state— 10-40 a.m.

(a) whether the management of the Photo Litho Press, Madras, was ordered by the Industrial Tribunal to reinstate 26 workers retrenched by the management; and

(b) if so, whether this award has been enforced either by the Government or by the management?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The management has not implemented the award."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know, Sir, what action the Government are going to take regarding the non-implementation of the award? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the management has been given a show cause notice why they should not be prosecuted and the workers have been advised to file claims so that any amounts due to them could be recovered as arrears of land revenue."

Issue of grazing permits to ryots.

* 128 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the number of units for grazing permits to each and every forest is fixed; and

(b) whether on account of this reason ryots are often refused grazing permits for many of their cattle?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) In the case of reserved forests the limit of permissible grazing incidence is determined and specified wherever there is a risk of over-grazing owing to an excessive cattle population in the neighbourhood. Generally the incidence is 3 acres per cow unit.

In the case of panchayat forests, grazing incidence was fixed for each forest in Saifee files of the respective panchayats. After taking over these forests by Forest department instructions were issued that until proper working plans and working schemes were prepared for them, the previous practice should be continued. The grazing incidence prescribed under panchayat management was generally one cow unit for every 2 to 3 acres.

" (b) In respect of forests where a grazing incidence has been fixed, permits are issued only up to the capacity of the forests on the principle of 'first-come first served.' Other cattle in the locality have to depend on private lands and patta fields."

[13th March 1954]

SRI K. ARANGANATHAN:—“குறிப்பிட்ட காட்டில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள ஆடுமாடுகளை மேய்ப்பதற்கு கட்டுப்படுத்தி உத்தரவிட்டிருப்பதால், அந்தக் காட்டைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் கட்டுப்படுத்தப்பட எண்ணிக்கையைப்போல் பலம்பட ஆடுமாடுகள் இருப்பதால், அவைகளை மேய்ப்பதற்கு மேய்ச்சல் நிலம் இல்லாத காரணத்தால் அந்தக் காட்டில் திருட்டுத்தனமாக அப்படிப்பட்ட ஆடுமாடுகளை மேய்க்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் வாட்சர்களும், கார்டுகளும் இவைகளை திருட்டுத்தனமாக மேய்ப்பதற்கு மற்ற காட்டுக்குள்ள பர்மிட்டுகளை இந்த குறிப்பிட்ட காட்டுக்குக் கொடுப்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? அப்படித் தெரிந்தால் அதைத் தடுப்பதற்கும் அந்த பொமிட்டுகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I have already answered, Sir, that these restrictions are imposed in the interests of preservation and regeneration of forests. I have no information about the general corrupt practices referred to by the hon. Member. But if the hon. Member would refer specific cases to me, I shall have them looked into for suitable action.”

Mishaps in Government hospitals.

* 129 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the steps taken to prevent mishaps in the Government hospitals such as the one referred to in the Hon. Minister's reply to Question No. 289 at page 836 of the official report of Madras Legislative Assembly, dated 4th April 1953?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“All possible measures are being taken to prevent any mishap to children admitted for treatment, etc., in the various hospitals in the City as well as in the mufassal. The measures vary according to the needs of each institution.

The following are the important general measures taken in the matter:—

- (i) Nursing staff has been definitely instructed to watch children during their wakeful and playing hours and to check up babies very frequently especially before, during and after the time when visitors come to the hospital, and they are also required to count the children and make a report about the correctness when they hand over or take over charge daily.
- (ii) Whenever mothers or guardians are allowed to be near their children while in hospital, they are advised to be by their side till they are discharged.
- (iii) Wherever necessary, a person is kept on duty to watch the children.
- (iv) Trellis have been provided on the verandas of the children's wards to prevent children from going out.”

[13th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“Sir, is not over-crowding in the hospitals a mishap and what do the Government propose for preventing over-crowding? Do they intend providing more beds in the hospitals?”

MR. SPEAKER:—“This is more or less supplementary to Question No. 289. I suppose there is no answer. (The Hon. Minister got up in his seat.) If the Hon. Minister is answering, I have no objection.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, recently the question of over-crowding in the hospitals has been considered and we are taking steps to see that the excess number of patients is kept down as far as possible, by giving better attention to patients in the out-patient department.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“நர்சுகள் குழந்தைகளை கவனமாகப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி சொன்னார். அதனால் நர்சுகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து குழந்தைகளுக்கு அதிகப்படியான பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு வசதி செய்வார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member is suggesting increase in staff nurses, is that so?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Yes, Sir, I said yesterday that 63 new posts have been sanctioned.”

SRI K. PARTHASARATHY:—“Sir, the Hon. Minister stated that there was a proposal to restrict the number of admissions in the hospitals. Will Government consider expanding the hospitals in the mufassals instead of restricting admissions here?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, restricting the excess number of patients is necessary in the interests of the patients themselves. Further, there is a complaint from the staff that they are over-worked and the patients do not get sufficient care and attention. It is, therefore, very necessary that the number of excess admissions should be kept down within a certain limit.”

Employees' State Insurance Scheme.

* 130 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) when the Employees' State Insurance Scheme is proposed to be implemented in this State;

(b) who are the members of the Madras Regional Board; and

(c) whether there is any proposal for the appointment of doctors in the Board?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) A proposal to introduce the medical benefit scheme, under the Employees' State Insurance Act, in Coimbatore and its suburbs in the

[13th March 1954]

first instance is under consideration. It may be possible to introduce the scheme about the beginning of the next financial year.

“(b) & (c) The Employees' State Insurance (General) Regulations, 1950, do not provide for the appointment of Doctors, as such, on the Regional Boards. A list of the Madras Regional Board was placed on the table of the House in reply to Question No. 22 by Sri A. Ratnam, M.L.A., which was answered on 1st March 1954. But if the hon. Member desires, I shall repeat it.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“தமிழ் நாட்டுத் தொழில் காங்கிரஸ் கமிட்டி பிரதிநிதிகளை ஏன் சேர்க்கவில்லை? அவர்களை சேர்க்கக்கூடாது என்று சர்க்காருக்கு அபிப்பிராயம் இருக்கிறதா?”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் உங்கள் கேள்வியை மறுபடியும் கேளுங்கள்.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“தமிழ் நாட்டு தொழில் சங்க காங்கிரஸ் கமிட்டியைச் சேர்ந்தவர்களை இந்தக் கமிட்டிகளில் சேர்க்காமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி சேர்க்கக்கூடாது என்று சர்க்காருக்கு அபிப்பிராயம் இருக்கிறதா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“No, Sir, as I mentioned the other day, it depends on the place where the insurance scheme is being worked and the industry that is concerned. We have Sri P. S. Chinnadurai, Secretary, Coimbatore District Textile Workers' Union, Coimbatore. That is the place where the scheme is going to be worked. Again, we have got Sri S. C. C. Anthoni Pillai, Vice-President, Hind Mazdoor Sabha, Madras. We have also got three other representatives of the I.N.T.U.C., namely, Shri T. Anjiah, General Secretary, I.N.T.U.C., Hyderabad State Branch, Sri Keshav H. Kulkarni, Secretary, I.N.T.U.C. Mysore State Branch, Bangalore, and Sri B. K. Nair, Organizer, I.N.T.U.C., Alleppey. These persons represent the three States.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“என்னுடைய கேள்வி, தமிழ் நாட்டுத் தொழில் சங்க காங்கிரஸ் கமிட்டியைச் சேர்ந்தவர்களை இந்தக் கமிட்டியில் போடாததற்குக் காரணம் என்ன என்பதுதான்?”

MR. SPEAKER :—“முன்னாலேயே பதில் சொல்லி இருக்கிறார். இப்பொழுது பெயரைத்தான் படித்தார்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் படித்த பெயர்களைச் சேர்ப்பதற்கு எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. தமிழ் நாட்டு தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் கமிட்டியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களை அங்கு பிரதிநிதி எனக் அதிகப்படியாக சேர்த்துக் கொள்ளுவார்களா என்று தான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“As I said, there is no objection to take the representatives of the All-India Trade Union Congress. I can give the names of number of committees where they are represented and other institutions are avoided. I may add that the unions are so many and the vacancies are so few.”

[13th March 1954]

Sale of waste lands to the landless poor.

* 131 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the total extent of assessed waste lands sold by the Government during 1952-53 in the State; and

(b) the extent of land sold to the landless poor and others and the amount realized from such sales?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) & (b) The information is not readily available with the Government.”

Sinking of wells in Kadambuliur firka, South Arcot district.

* 132 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many wells were sunk by the Development Department in Kadambuliur firka, Cuddalore taluk, South Arcot district; and

(b) what is the maximum depth of these wells?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Thirty-eight wells have been completed.

“(b) One hundred and sixty-eight feet.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“காடம்புலியூரில் 38 கிணறுகள் வெட்டினதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அதில் எவ்வளவு கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கிறது; கணறுகளில் இருக்கும் தண்ணீர் ஜனங்கள் சாப்பிடுவதற்கு ஏற்றதாக இருக்கிறதா? அவைகளில் சூரிய வெளிச்சம் படாமல் இருப்பது கனம் மந்திரிக்குத் தெரியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have no such information, Sir. I have already answered that we had to go 168 feet deep and in some of the wells, water has been found and water is available now.”

SRI S. RADHAKRISHNAN :—“இந்த காடம்புலியூர் பிரதேசம் பாறைப் பிரதேசமாக இருப்பதால் ‘இஞ்சினியரிங் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு டெக்னிகல் சாங்ஷன் வாங்குவது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. அந்த பிரதேசம் பாறை பிரதேசமாக இருக்கும் காரணத்தால் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் சாங்ஷன் செய்வதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, if the hon. Member would bring to my notice specific instances of delay, I shall have the matter looked into.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“காடம்புலியூர் கிணறு 10-50 களில் மிகவும் ஆழத்தில் தண்ணீர் இருப்பதால் சூரியவெளி சம் படாது. சூடி தண்ணீர் கெட்டுப்போயிருக்கிறது. அதற்குப் பரிகாரத்தைத் தேட அரசாங்கம் முன்வருமா?” a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I shall have the matter further looked into with the aid of the Health Department.”

[13th March 1954]

Removal of untouchability in Malabar.

* 133 Q.—SRI O. KORAN : Will the Hon. Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) the amount sanctioned by the Central Government for the removal of untouchability and other civil disabilities of Harijans in this State and the quota allotted to Malabar district by the State Government;

(b) whether the Government have received a copy of any resolution passed by the Harijan Sevak Sangh, Malabar, in connexion with the allotment of this amount; and

(c) for what purposes this amount is proposed to be spent by the Government?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“(a) Rs. 1,99,000. No districtwar allotment has yet been made.

“(b) No.

“(c) The matter is under consideration.”

SRI O. KORAN :—“May I know, Sir, how the amount is going to be distributed among the various districts in the State, whether it is going to be distributed according to the population of Harijans in each district or on any other basis?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“I have already said, Sir, that no districtwar allotment has yet been made.”

SRI E. T. KUNHAN :—“സാർ, സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റ് ഹരിജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പണം മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു ഏതുവിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമെന്നു അറിയാൻ ഞങ്ങൾക്കു അറിയാൻ ഇല്ല. അതിനാൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കേണ്ട വിധത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റിന്നു ദയവുണ്ടാകുമോ?”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (translation) :—“Will the Hon. Minister kindly see that when the amount is spent, Malabar is taken into consideration and the amount spent is in proportion to the population of Harijans there, as it is seen from experience that the amount allotted and spent in Malabar is not at all in proportion to the population of Harijans in Malabar?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“I am sorry, I am unable to give a categorical answer that the amount will be spent on a population basis. However, due consideration will be given for Malabar.”

SRI P. G. MANICKAM :—“இந்தத் தொகை ஹரிஜன அபிவிருத்தி வேலைக்கு செலவிடப்படுமா அல்லது தீண்டாமை ஒழிப்பு வேலைக்குச் செலவிடப்படுமா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“I think it is all inter-related, Sir.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, our State Government has set apart a large sum of money, about Rs. 80 lakhs, for the uplift of Harijans, and the Central Government has allotted only Rs. 1 lakh which is a tantalisingly negligible fraction when compared

[13th March 1954]

with the provision made by this Government. Will the State Government, therefore, take proper steps to bring reasonable pressure upon the Central Government to allot a larger sum?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“Sir, this allotment is in respect of a specific scheme for abolition of untouchability. The Government are drawing up a scheme and will put it through. If the scheme is properly worked and found successful, no doubt, this Government would put more pressure on the Central Government and get more allotment.”

SRI O. KORAN :—“May I know, Sir, whether the Government have got any scheme to spend this amount?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“Yes, Sir. A scheme has been prepared and the same has been submitted to the Central Government for their approval.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“May I know, Sir, whether the Government propose to spend the amount through non-official agencies like the Harijan Sevak Sangh or through the Department of the Government, namely, the Harijan Welfare Department?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“Sir, the matter has put before the State Harijan Welfare Committee and that Committee has passed a resolution that the scheme should be put through by the Government.”

SRI C. H. KANARAN :—“Sir, arising out of the answer of the Hon. Minister to a supplementary question, I want to know whether he will be pleased to say on what basis the amount is to be spent—whether it is going to be spent on a districtwar basis or on Harijan population basis in each district. Will the Hon. Minister give a definite answer?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“Sir, I said a certain scheme has been drawn up. It will, of course, cover the whole State. At present, I am not in a position to say what amounts will be allotted to particular districts.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“The Hon. Minister was pleased to say, Sir, that a scheme has been submitted to the Central Government. Will he be pleased to take this House into confidence and give us the main features of the Scheme he has submitted to the Central Government?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“The matter has been referred to the Central Government, Sir, for their approval. Before their approval, I am afraid, it may not be in good taste to take this House into confidence.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு அரசாங்கம் எந்தெந்த திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள்? ஏற்கனவே, ஆலயப்பிரவேசம் நடந்ததே. அந்த ஆலயங்களில் இப்பொழுது ஹரிஜனங்களை விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களா?”

[13th March 1954]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" A separate question may be put. The question under reference has nothing to do with temple entry."

Paper mills in the State.

* 134 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the number of paper mills in the Composite and the Residuary Madras State?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The number of paper mills in the Composite Madras State was two. The Andhra Paper Mill, Rajahmundry and the Pudukottai Paper Mills, Pudukottai. The number of paper mills in the present Madras State is one, viz., the Pudukkottai Paper Mill, Pudukkottai."

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know, Sir, whether there is any proposal to open any more paper mills in this State? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, one, Sri Thiyyagarajan of Madurai has applied for licence to erect a paper mill in Papanasam in Tirunelveli district with a capacity of 800 tons with the use of 'Eta reeds' for raw material. The application has been supported by this Government and it is under the consideration of the Government of India."

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—" Will the Government consider the desirability of starting paper mills wherever there are paddy straw available in large quantities and which can be used as raw material? The price of paddy straw is very low now."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the Government do not think it proper that they should start paper mills. But if any private individual comes forward with a proposal that he is prepared to start one in the area referred to by the hon. Member we shall consider it favourably."

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—" Sir, may I know the proportion of paper manufactured and supplied by the Paper Mill at Pudukkottai with reference to the whole demand of this State? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I should like to have notice, Sir. But I should like to say that the production of the Mill at Pudukkottai is only 50 tons per month, which is absolutely insignificant, compared to the total requirements of this State."

SRI R. M. PALANIAPPAN :—" Are the two mills in the State working alright? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" There is only one mill in the residuary State of Madras, the Pudukkottai Paper Mill. The Andhra Paper Mill, Rajahmundry, has gone to the Andhra State."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, in view of the fact that Malabar compared to other districts in the State uses the least quantity of paper which is below one pound and in view

[13th March 1954]

of the fact that there are thousands and thousands of trees producing fibre in Wynaad and other taluks which can be used as pulp for the manufacture of paper, will the Hon. Minister be pleased to start a paper mill in Malabar? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member wants the Government to start a mill for Malabar. Another will ask one for Tirunelveli, another for South Arcot and yet another for North Arcot. If the Hon. Minister is prepared to answer, I have no objection."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, considering the number of petitions and memoranda I get from Malabar compared with figures from other districts, I do not concede that the people and the workers of Malabar use the least quantity of paper. With regard to the question of starting a paper mill in Malabar, I feel, Sir, that this is a matter entirely for private enterprise to take the initiative. I should be thankful to the hon. Member, if he would persuade any of his colleagues to put in application for the starting of a paper mill in Malabar. I shall consider it very very favourably."

MR. SPEAKER :—" Next question."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the Hon. Minister in his answer to the previous supplementary question made a reflection and an insinuation by saying that, considering the number of petitions and memoranda received from people of Malabar, the Government do not think that the people use the least quantity of paper. He was making reflections and insinuations, unwanted and unbecoming."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, may I say this by way of explanation. The hon. Member who put the question said that Malabar used the least quantity of paper. Therefore on a matter of fact, I said, 'considering the number of petitions and memoranda I receive from Malabar in comparison with petitions and memoranda I receive from other districts, the paper consumed by people of Malabar cannot be less'. It is a matter of fact. My hon. Friend, Mr. Kurup does not, perhaps know this. From the petitions and memoranda that I receive from the various districts in the State, I am prepared to prove to the hon. Member that Malabar consumes a large quantity of paper. No reflection or aspersion was cast. I was only mentioning facts."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar, standing up on a point of personal explanation again? " 11 a.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Yes, Sir. I even now stand by the statement that I have made."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, we are now on the next question."

MR. SPEAKER :—" I have allowed the hon. Member to proceed."

[13th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I invite the attention of the Hon. Minister to the fact that even in 1954 in certain interior parts like Irukkur and Taliparamba some people are still using palmyra leaves instead of paper. It is indeed a matter of shame . . ."

MR. SPEAKER:—"Let not the hon. Member lose his temper."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I only wish to say, Sir, that it is indeed a matter of shame that in these civilised days, the people are compelled to use palmyra leaves in a place where paper can be produced in abundance and sold for cheap price and that is the reason why I made that statement."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, it is not a question of whether it is possible to start a mill or not. I only stated that the policy of the Government is not to start one by themselves. I again repeat that if any private enterprise comes forward, we shall consider it very very favourably."

Opening of a Munsif's Court at Pattambi.

* 135 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum, dated 29th August 1953, from the merchants and the public of Pattambi, South Malabar, requesting for the opening of a Munsif's Court at Pattambi; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"No representation, dated 29th August 1953 has been received in the matter. A representation, dated 29th August 1952 was, however, received from the merchants and the general public of Pattambi. With reference to that representation, the Government have carefully examined the matter in consultation with the High Court and have decided that there is no case for the opening of a District Munsif's Court at Pattambi."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, in view of the fact that formerly there was a Munsif's Court in this place, and that some of these Courts which were abolished along with the Munsif's Court at Pattambi have now been re-opened, will the Government consider the question of establishing a Munsif's Court at Pattambi also?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Sir, unless it is warranted by the amount of litigation, the Government will not be doing the proper thing if they open a Munsif's Court there."

[13th March 1954]

Collection of higher rate of rent by the Shandy Contractor of Peravurani, Tanjore district.

* 136 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaint on or after 11th August 1953 from the public of Peravurani, Pattukottai taluk, Tanjore district, against the shandy contractor for collecting more than the prescribed rate of rent from the merchants and vendors; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI K. RAJARAM:—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் மந்திரியினுடைய பதிலைக் கேட்டு நான் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறேன். இந்த விஷயத்தை அச்சடித்து நோட்டீஸ் மூலமாக விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள், சர்க்காருக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள், அதன் நகலை எனக்கும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதன் பிறகுதான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டேன். இருந்தாலும் கனம் மந்திரி அவர்கள், சர்க்காருக்கு புகார் எதுவும் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்."

MR. SPEAKER:—"நகலை அனுப்பி விட்டு இதைப் பற்றி கேளுங்கள்."

SRI S. RAMALINGAM:—"நகலை அனுப்பவேண்டிய முறைகளை யெல்லாம் அனுஷ்டித்துப் பார்த்த பிறகு தான் சர்க்காருக்கு அவர்கள் மகஜர் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டு அதிகாரி அதை விசாரித்த பிறகும் அங்கு இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக கூட்டம் போட்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதன் நகல் சர்க்காருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நகல் எனக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகுதான் நான் சர்க்காரை இதைப்பற்றி கேட்கிறேன். இனிமேலாவது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Sir, the Government have not received any complaint like this but, if the hon. Member feels that there is such a complaint, the proper procedure is to approach the District Board concerned and lodge a complaint with the Special Officer. If he is not satisfied with the result of any enquiry or any such step taken by the Special Officer, the Government could be approached. The Government would then cause necessary enquiries to be made and see what could be done."

SRI S. RAMALINGAM:—"பேராவூரணி சந்தை குத்தகைக்காரர் அதிகப்படியாக வசூல் பண்ணுகிறார் என்று சர்க்காருக்கு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லையென்றால் இந்த சட்டசபை முன்பு இதை நான் சொல்லுகிறேன். இதைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமாறு சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Sir, I would request the hon. Member to send the complaint to me."

[13th March 1954]

*Casualty department in the Government General Hospital.
Madras.*

* 137 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) for how long the casualty department in the Government General Hospital, Madras, has been in existence;

(b) what are its important functions; and.

(c) whether doctors are allowed to receive any special fees from the patients who are examined in that department?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Ever since the inception of the hospital.

“(b) Its main functions are to attend to accident and other emergent cases and to admit in the hospital for treatment cases which require immediate hospitalisation.

“(c) No, Sir.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“Sir, arising out of the answer given by the Hon. the Minister for Public Health that the Casualty department is intended only for accident and other emergent cases, may I know what arrangements have been made by the Government to give treatment to the patients who come from long distances, say about 60 to 70 miles, and are not able to obtain treatment within the prescribed time?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, the main question relates only to the Casualty Department.”

* 138 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN :—“Sir, I request that this question may be taken up tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“Yes, it will be taken up tomorrow.”

*Transfer of Criminal Tribes Settlements to the
Police Department.*

* 139 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state when and why the Criminal Tribes Settlements were transferred to the Police Department from the Labour Department for purposes of reclamation and social advancement?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“The administration of Criminal Tribes Settlements was transferred from the Commissioner of Labour to the Inspector-General of Police with effect from 3rd January 1944, on administrative grounds.”

SRI M. KATTIMUTHU :—“செட்டில்மெண்ட் வாசிகள் அவர்கள் குற்றத் தொழில் செய்யும் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் அவர்களைக் கைது செய்து கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு பல தொழில்களைக் கற்றுக் கொடுத்து அவர்களை பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடையச் செய்து இப்பொழுது அவர்களும் பல தொழில்களில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். உத்தியோகம், விவசாயம், கைத் தொழில், சாகித்தியம் முதலிய பலவித தொழில்களிலும் அவர்கள்

[13th March 1954]

முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்தவர்களை, இப்பொழுது அரசாங்கம் பரீட்சைமெண்டாக விட்டிருக்கிறார்கள். 7, 8 வருஷங்களாக அவர்களை பரீட்சைமெண்டாக விட்டு இப்பொழுது போலீஸ் கையில் கொடுத்திருப்பது கிளியை வளர்த்து பூனை கையில் கொடுத்தது மாதிரி ஆகிறது என்பதை சர்க்கார் யோசிப்பார்களா? ஆகவே அவர்களை ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டில் சேர்த்து அவர்களை வான்பறவைபோல் உரிமை பாதிக்கப்படாமல் முன்னுக்கு கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“Sir, the question is under the consideration of Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, may I know why this Government are finding it necessary to transfer more and more subjects to the Police department?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“Sir, the Government are not doing any such thing.”

*Strength of Christian employees in the
Co-operative Department.*

* 140 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the total number of permanent incumbents in all the posts in the Co-operative Department from the rank of Junior Inspector of Co-operative societies upwards in the residuary Madras State; and

(b) the total number of Christians and non-Christians among them?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) & (b) There are 305 Junior Inspectors of whom 22 are Christians; 159 Senior Inspectors of whom 23 are Christians; 47 Co-operative Sub-Registrars of whom 9 are Christians and 22 Deputy Registrars of whom 3 are Christians. There is a Joint Registrar who is not a Christian and the Registrar is a Christian.

I may also add that recruitment is made by the Madras Public Service Commission and seniority is assigned with reference to the general rules based on the approved list sent by the Public Service Commission. Confirmation is made against vacancies in permanent posts strictly on the seniority assigned in the Establishment List and subject to eligibility under the Service Rules.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, is it a fact that all the Christian officials that have been mentioned by the Hon. Minister on the floor of the House were recruited by the Registrar of Co-operative Societies before the recruitment was transferred to the Public Service Commission and, therefore, the Registrar had his own preference, for the members of the community to which he belongs?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, I have no information when the Public Service Commission took over the recruitment to this department. If the hon. Member puts a separate question, I shall answer it.”

[13th March 1954]

Reserve forests in South Arcot district.

* 141 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of reserve forests in South Arcot district and their extent and the number of watchers and guards appointed to take care of them during 1952-53?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The number of Reserve Forests in South Arcot district during 1952-53 was 65.

The total extent of Reserve Forests in South Arcot district during 1952-53 was 251.39 square miles.

Thirty-eight Forest Guards and thirty-eight Forest Watchers were employed for the protection of the forests.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, when we take into consideration the number of watchers and guards employed and the jurisdiction they have to cover, the jurisdiction is so great that they could not check illicit grazing and illicit cutting of trees. May I know whether the Government are aware of this fact and, if so, what steps have they taken to check these offences and also to increase the number of watchers and guards?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I am aware that the protective staff is not adequate for the work expected of them. But the difficulty is one of finding additional finance for increasing their number.”

SRI K. PARTHASARATHY:—“Sir, are the Government aware of the fact that most of the reserved forests taken over from panchayats are now getting denuded on account of the inadequacy of protective staff and, if so, will the Government consider the question of transferring them back to Forest Panchayats?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I can tell the hon. Member that retransferring these reserved forests to the Forest Panchayat will not be a remedy. I can, however, assure the hon. Member that I am looking into the question of taking proper steps towards preventing offences of this kind and also to improve the condition of the forests in the panchayat areas.”

Misappropriation of the amount paid as compensation to Alanduraiyar and Kothandaramaswami Devasthanam, Ariyalur.

11-10 a.m. * 142 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) the amount of compensation paid to the temple, viz., Alanduraiyar and Kothandaramaswami Devasthanam at Ariyalur;

(b) to whom the amount was paid;

(c) whether the then Executive Officer of the temple misappropriated a portion of the amount; and

(d) if so, the action taken by the Government in the matter?

[13th March 1954]

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU:—“(a) An amount of Rs. 5,702-0-10 has been paid to the Alanduraiyar and Kothandaramaswami Devasthanam at Ariyalur under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act of 1947 in respect of the village of Kolappadi belonging to the Devasthanam.

“(b) Out of the total amount, Sri S. M. Balasubramaniam, ex-manager, received Rs. 4,874-5-11 and the present Manager Sri M. Rajagopalan received Rs. 827-10-11.

“(c) A sum of Rs. 135 is alleged to have been misappropriated by Sri S. M. Balasubramaniam, ex-manager.

“(d) This alleged misappropriation together with other irregularities were found out and charges were framed against the ex-manager by the ex-Hindu Religious Endowments Board. In the meanwhile the ex-manager Sri S. M. Balasubramaniam resigned and absconded. The matter is pending.”

SRI K. R. VISWANATHAN:—“May I know from the Hon. Minister when the charges against Sri S. M. Balasubramaniam were framed and whether the charges were framed against him when he was in service or after he resigned?”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU:—“A separate question may be put, Sir.”

Artificial insemination centre for cattle at Kollegal.

* 143 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether there has been any proposal to start an artificial insemination centre for cattle at Kollegal; and

(b) if so, the present stage of the proposal?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“(a) Yes, Sir.

“(b) It is under consideration of the Government.”

SRI K. VINAYAKAM:—“May I know why the Government are encouraging this method of artificial insemination and is it because the natural methods of procreation have failed as far as animals are concerned?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“Sir, due to short supply of bulls to cope with the large number of cows and she-buffaloes, there is no other go but to adopt this method.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“May I add something, Sir? I want to draw hon. Member Mr. Vinayakam's attention to the fact that in the case of men there is no such thing as castration. In the case of bulls, the whole of the country has adopted a system by which the male is castrated and used for work and hence, there is a paucity of the male animal so far as multiplication of species goes and, therefore, the quantum has to be multiplied. Nature has

[13th March 1954]

provided a wasteful amount of the male element which can be kept properly in a frigidaire and that is what is being done. We cannot draw an analogy from human affairs to the animal world where we have enslaved the animal world for our work."

Mr. SPEAKER :—" Questions over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—QUESTION—PROCEDURE RE ONE NON-OFFICIAL MEMBER PUTTING QUESTIONS TO ANOTHER NON-OFFICIAL MEMBER.

Mr. SPEAKER :—" I must tell hon. Members that when Sri M. Palaniyandi put a supplementary question to another hon. Member, the Hon. the Chief Minister said that the question had to be addressed not to him but to the other hon. Member concerned. Such a system of one non-official Member putting a question to another non-official Member is prevalent in some other Legislatures including the House of Commons. If hon. Members want such a system to be adopted here, we can also introduce it. Anyhow, I shall send a note to hon. Members on the subject."

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55.

(1) DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT—cont.

11-14 a.m. * SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தோழர் ராமலிங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். இந்தச் சபையில் பட்டெட் மீது நடந்த பொது விவாதத்தின்போது பேசிய அங்கத்தினர்களும், தற்போது ரெவினியூ மானியத்தின் மீது நடக்கும் விவாதத்தில் பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலரும் நிலச் சீர்திருத்தம் உடனடியாக வேண்டுமென்பதைப்பற்றி மிகமிக அழுத்தமாக வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். சென்ற காலத்திலேயே விவசாயச் சீர்திருத்தம் ஏதாவது வருமென்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் வரவில்லை. இனிமேலாவது கொண்டுவரவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் சொல்வதற்கு சர்க்கார் செவி சாய்க்குமா என்பதும் சந்தேகமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் 'சுப்பிரமணியம் கமிட்டி' தனது யாதாஸ்தை சமர்ப்பித்தவுடன், அதன் யோசனைப்படி நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் ஏதாவது உடனடியாக செய்யும் 'என்ற தோரணையில் பல சமயங்களில் பலவிதமான உறுதி மொழிகளையும், ஆறுதல் மொழிகளையும் கொடுத்ததினால் தான் நாங்களுக்கும் மக்களுக்கு வெகு சீக்கிரம் நிலச் சீர்திருத்தம் ஏதாவது வருமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம். அவ்வாறே நம்பிக் கொண்டிருந்த விவசாயிகள் எல்லோரும் இன்றைய தினம் எமாவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். 'ஆசைக்காட்டும் முறையில் கொடுக்காதவன் செனை ஆட்டை காட்டுவது' என்று கிராமத்தில் சொல்லுவார்கள். அதைப் போல மக்கள் 'நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டும், நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டும்' என்று கேட்கின்றார்களே என்பதற்காக சர்க்கார், சுப்பிரமணியம் கமிட்டி, ராகவ ராவ் கமிட்டி, குமரப்பா கமிட்டி என்று பல கமிட்டிகளை நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர உண்மையில் அந்தக் கமிட்டிகளின் யோசனைகளையெல்லாம் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதாக இல்லை. விவசாயிகளுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கையை பூர்த்தி செய்வதற்கு திட்டவட்டமான நடவடிக்கை எதுவும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

"தஞ்சாவூர் விவசாயப் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்து இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிய போகிறது. அந்தச் சட்டத்தில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அந்த சட்டத்தைக்கொண்டே விவசாயிகளை பெரிய மிராசுதாரர்கள் பழி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தச் சட்டத்தை

[13th March 1954] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

"எந்த வகையில் திருத்தினால் விவசாயிகளுக்கு பூர்ண பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும்", என்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. அந்தக் கமிட்டியை நியமிக்கவும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதே சட்டத்தை திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிற்கும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று பலர் கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்தக் குறைந்தபட்ச உரிமையை விவசாயிகளுக்கு அளக்கும் சட்டத்தை ராஜ்யம் முழுவதிலும் அமுல் நடத்த சர்க்கார் ஏன் மறுத்து வருகிறது என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. சட்டசபை சென்ற மாதம் கூடியபோது, தென்கன்னட ஜில்லாவிற்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்றை சர்க்கார் கொண்டுவந்தார்கள். அதில் பேசிய காங்கிரஸ் தரப்பு அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் அவர்கள் 'ராஜ்யம் முழுவதிற்கும் உடனடியாக எந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தையும் கொண்டு வரவிட்டாலும்கூட தஞ்சாவூர் சட்டத்தை மற்ற பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க ஒரு நோட்டீஸ்கேஷன் கொடுத்தாலும் போதும். தனிப்பட்ட உத்தரவை அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் அனுப்பி வைத்தாலும் போதும்' என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குறைந்த பட்ச கோரிக்கைக்குக் கூட சர்க்கார் செவி சாய்க்கவில்லை. நிலச் சீர்திருத்தம் வரும், வரும் என்று சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பதின் காரணமாக மிராசுதாரர்கள் விவசாயிகளை இப்பொழுதே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி வருகிறார்கள். சர்க்காரின் போக்கு மிராசுதாரர்களின் தீமைகளுக்கு எல்லாம் அதிகமாக ஆக்கம் அளிக்கின்றதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இந்த நிலைமை நீடிக்குமானால் அதனால் என்ன விளையும் என்பதைச் சர்க்கார் நன்றாக யோசிக்கவேண்டும். சர்க்கார் தரப்பிலுள்ள அங்கத்தினரே சட்ட சபையின் முன்பாக நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்பதற்காக சத்தியாக்ரமம் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"அதோடு புறம்போக்கு, தரிசு நிலங்களைப்பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் மன்னார்குடி தாலுக்காவிலுள்ள பரவாக்கோட்டை என்னும் கிராமத்திலுள்ள ஒரு ஹரிஜன விவசாயி அங்கே யிருந்த தரிசு நிலத்தைப் பயிரிட அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்டதற்காக அவனைக் கட்டிப் போட்டு, குடு போட்டிருக்கிறார்கள், அங்குள்ள மிராசுதாரர்கள் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் கிராமத்திலுள்ள தரிசு புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அம்மாதிரி நிலங்களைக் கொடுப்பதில்லை. கேட்டால் அங்குள்ள காட்டு ராஜாக்களைப் போன்ற நிலச்சுவான் தார்களால் ஹிம்சைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். போலீஸ்காரர்களும், ரெவினியூ அதிகாரிகளும் இவர்களுக்கு உதவி செய்ய வருவதில்லை. அவர்களிடம் போய்க் கேட்டாலும் நாங்கள் உங்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கிவிட்டோம். இனி அதில் விவசாயம் செய்யவேண்டியது உன் சாமர்த்தியம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அரசாங்க உத்தரவில் திட்டவட்டமாக நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறதே தவிர உண்மையில் அவ்வாறு கொடுப்பது கிடையாது. பொன்னேரி தாலுகாவிலுள்ள விவசாயிகளின் சங்கத்தின் சார்பில் ஸ்ரீ செங்கம் பிள்ளை, M.L.A., அவர்களும், விவசாய சங்கத்திலுள்ள தூதுகோஷ்டியும் அங்குள்ள புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி ஒரு மகஜர் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அதன்போல எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. முதலில் கிராமங்களில் எங்கே தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்றே கண்டுபிடிப்பது ரொம்பவும் கஷ்டம். கர்ணத்திட்டமோ, கிராமத் தலைவரிடமோ சென்று அவருடைய தஸ்தாவேஜிகளைப் பார்த்து எதையும் சரியாக உணரமுடியாது. ஆகவே உண்மையிலேயே நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்கு நிலமளிப்பதில் சர்க்கார் அக்கரை செலுத்துமானால் கிராமங்களில் எங்கெங்கே தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை முதலில் விளம்பரம் செய்யவேண்டும். இந்த இடத்தில் இன்ன சர்வே நம்பருள்ள நிலம் தரிசாக உள்ளது. அதை இவர் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலம் வேண்டும் என்று நிலமில்லாத ஏழைகள் இந்த நிலத்திற்கு மனுப் போடவேண்டும் என்பதாக எல்லாம் நன்றாக விளம்பரம் செய்தால்தான் நல்லது. அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் சௌகரியமாக இருக்கும். அந்த முறையில் கிராமங்கள் தோறும் விளம்பரம் செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [13th March 1954]

“மேலும் தஞ்சாவூர் சட்டத்திலுள்ள பல குறைபாடுகளால் இன்றைய தினம் முன்னாறு நானாறுக்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் இருக்கிறார்கள். பலர் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். விக்ரமபாண்டியத்தில் முப்பத்திரண்டு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலம், குன்னியூர் சாம்பசிவய்யருக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் மகசூல் அறுவடைக்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் தயாராக இருந்தும் கூட அறுவடை செய்யப்படாமலிருக்கின்றது. காலத்தில் மாதங்களுக்கு முன் கூட்டியே ஆரம்பித்தது அதிகாரிகளுக்கு உடனே அவற்றைத் தெரியப்படுத்தி யிருந்தும் கூட அங்கு உடனே சமரசம் செய்யப்படாமையினால் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு இப்பொழுதுதான் அறுவடை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது தான் அறுவடை ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. இரண்டு நாட்களுக்குள் இரண்டு மூன்று வேலிகள் தான் அறுவடையாகியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். பாக்கி நிலங்கள் அறுவடை ஆவதற்குள், இப்பொழுது மழை வேறு ஆரம்பமாகின்றது. இதனால் எவ்வளவு நஷ்டம் வருமென்றே சொல்வதற்கில்லை. இதுமாதிரியான குறைகள் எதுவும் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்தம் இந்த மாகாணத்திற்கு வேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. ஜப்பானிய நாட்டு சாகுபடி முறையை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஜப்பானுக்குச் சென்று திரும்பியுள்ள ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்களே, ‘ஜப்பானில் உழுவலனுக்கே நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது. ஒருவர் நான்கு, ஐந்து ஏக்கர், எட்டு ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று அங்கு சட்டம் உள்ளது’ என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே பொதுவாக நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் நிலைமையை முன்னேற்றவேண்டுமென்றாலும், அவர்களது வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டுமென்றாலும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்றாலும், அதிக நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்றாலும் நிரந்தரமான பாதுகாப்புக்கான விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

“விவசாய மக்கள் வாங்கும் சக்தியை இழந்திருக்கிறார்கள்,” என்று குறிப்பிட்டார்கள் கனம் நிதி அமைச்சர். அவர்களது வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த முக்கியமாக வேண்டியது நிலச் சீர்திருத்தம். இது உடனடியாகக் கொண்டுவரப்படவேண்டிய ஒரு முக்கியமான விஷயம். இதைச் செய்யாமல் வேறு எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அதனால் மக்களுக்கு உண்மையான நன்மை ஏற்படப்போவதில்லை. உழுவலனுக்கே நிலம் என்று என்றைக்கு வருகின்றதோ அன்றைக்குத்தான் இந்த நாடு முன்னேற்ற முடியும். அன்றுதான் இந்த நாடு உணவைப் பொறுத்தவரையில் தன் சுய தேவையை பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும். ஆகவே உடனடியாக விவசாயிகளின் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு விவசாய சீர்திருத்தம் ஏதாவது கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-24 a.m. * Sri M. MARIMUTHU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து சில விஷயங்கள் பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

“தஞ்சாவூர் ஜில்லாவானது மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு தாய் எப்படி தன் குழந்தைகளுக்குப் பால் ஊட்டுவாளோ, அப்படி இருந்து கொண்டிருந்த ஜில்லா. இந்த வருஷம் ஏதோ மழை பெய்திருக்கிறது என்ற பெயரேயொழிய, அதனால் முழு நன்மையையும் அடையமுடியாத முறையில் பயிர்களுக்குப் பூச்சி ஏற்பட்டு, வீணச்சல் குறையக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். மாவுக்கு பத்து கலம் காணக்கூடிய தஞ்சை ஜில்லாவில் இவ்வருஷம் நான்கு கலம் தான் கண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு விவசாயியும் படக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பார்க்கும்போது, ரொம்ப வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. நெல்லின் விலை மூட்டையொன்று ரூ. 12 அல்லது ரூ. 13 என்று இருக்கிறது. எந்த வகையில் அவர்கள் நல்லது கெட்டதைச் செய்து கொள்ள முடியும்? அல்லது சர்க்காருக்குச்

[13th March 1954] [Sri M. Marimuthu]

செலுத்த வேண்டிய கிஸ்தியைக் கட்ட முடியும்? அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது நான் சொல்லாமலே சர்க்காருக்குத் தெரிய வரும்.

“விவசாயிகள் எருத்தழை கொண்டு போவதற்கும், தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கும் நீண்ட நாட்களாக பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள். எப்படியெனில், பல இடங்களில் எருத்தழை முக்கியமாகக் கொண்டுபோவது அவசியமாக இருக்கிறது. லி.எம்.பி. வாய்க்கால் மூலமாகக் எருத்தழை கொண்டு போவதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த அளவு அங்கு கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், அதாவது, லி.எம்.பி. வாய்க்கால் அதிகாரிகள், உடனுக்குடன் வாய்க்காலில் போய்ப் பார்ப்பது அரிது. சாதாரணமாக ஒரு பர்லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்கு தலைச்சமை போட்டுக்கொண்டு, தங்களுடைய வயலில் எருத்தழை போடுகிறார்கள். அந்த மாதிரியான கஷ்டங்களெல்லாம் இல்லாமல், விவசாயிகளுக்கு எருத்தழைகளைக் கொண்டுபோவதற்கு வசதியான ரோடுகள் போடப்படவேண்டும்.

“ஒரு நிலத்திலிருந்து அடுத்த நிலத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிற காலத்தில், இரண்டு நிலச் சொந்தக்காரரும் ராசியாக இருந்தால், தண்ணீர் விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குள் மனக்கசப்பு ஏற்படுகிற காலத்தில், தண்ணீரை விடமாட்டார்கள். ஆகையால், உடனடியாக அவரவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கரோ, அரை ஏக்கரோ நிலமிருந்தாலுங்கூட, ஏழை விவசாயி, பெரிய விவசாயி என்று வித்தியாசம் பாராட்டாது எல்லோருக்கும் அந்த நிலங்களை அப்போதைக்கப்போது அதிகாரிகள் நேரிலேயே போய் பரிசீலனை பண்ணி, அவர்களுக்கு வசதியான வழிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்குமாறு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் தஞ்சை நிலம் மாதிரிமல்லாமல், புஞ்சை நிலங்களும் அதிகப்படியாக இருக்கின்றன. சாதாரணமாக மரக் கலப்பைகளையும், இரும்புக் கலப்பைகளையும் கொண்டு மட்டும் விவசாயிகள் நிலத்தில் உழுவதினால், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாமலிருக்கிறது. தஞ்சையில் மட்டும் மிஷின் கலப்பை வைக்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள இதர தாலுக்காக்களிலோ குறிப்பாகப் பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி தாலுக்காக்களிலோ கிடையவே கிடையாது. ஆகையினால், பட்டுக் கோட்டையில் விவசாயக் காரியாலயம் இருப்பதினால் அங்கு ஒரு மிஷின் கலப்பை வைப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்திருந்துங்கூட, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள ஜமீன், இனம், சத்திரவாரி, கோவில் மான்யம் போன்ற ஸ்தலங்கள் அதிகமாக இருப்பதினால், அங்குள்ள விவசாயிகள் இன்று வரை நல்ல நிலைமையில் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. வழக்கம் போல் இருந்து வருகிறார்களேயொழிய, சர்க்கார் சட்டப்படி அவர்களுக்கு ஏதாவது வழி செய்ததாகக் சொல்லுவதற்கு இடமில்லை. ஏழை ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதற்குக்கூட எந்த விதமான பாத்தியதையும் இல்லையென்பதை சர்க்காருக்கு அழுத்தத்திருத்தமாக எடுத்துக்கூறி அதைச் சர்க்கார் அனுதாபத்துடன் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்குச் சொந்தமாக நிலம் இல்லாவிட்டாலுங்கூட, குடியிருப்பதற்காவது ஒரு மனை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், கிடையவே கிடையாது என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். தஞ்சை ஜில்லாவில் எங்கு பார்த்தாலும் ஜமீன், இனம், சத்திரவாரி, ஷோத்திரியம், கோவில் மான்யம் இந்த விதமான இடங்களிலெல்லாம் இந்த நிமிஷம் வரையிலும் அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு ஒரு மா நிலம் கூட இருக்கவில்லை. போதுமான நடைபாதை கிடையாது. சடுகாடு கிடையாது. குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. இந்த மாதிரி கஷ்ட நிலையில் ஏழை விவசாயிகளும், பாமர மக்களும், பாட்டாளி மக்களும், இன்று வரை உழைத்து வரும் ஹரிஜனங்களும் பட்டுவரும் கஷ்டத்தை நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் மந்திரி அவர்களும், ரெவினியூ மந்திரி அவர்களும் கவனித்து, அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான வசதிகளைச் செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Marimuthu] [13th March 1954]

“பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவிலுள்ள ‘மகாசமுத்திரம்’ என்ற கிராமத்தின் சார்பாக கோர்ட்டில் கேசு நடப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த கிராமத்திலே விவசாயிகளெல்லோரும் இதற்கு முன்னாலே ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைவாக வரி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த விவசாயிகளிடத்தில் இப்பொழுது அளவு கடந்த முறையில் வரிப் பளுவைச் சுமத்தி ஹிம்சை செய்துகொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அதை உடனடியாக சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“மேட்டூர் வாய்க்காலிலிருந்து ஏற்கனவே இரண்டடித் தண்ணீர், மூன்றடித் தண்ணீர் விரும்படியான சிறிய வாய்க்கால்கள் ஏற்பட்டு . . .”

MR. SPEAKER :—“நீர்ப்பாசன மான்யம் விவாதத்திற்கு வரும் போது, இதைப் பற்றி பேசிக்கொள்ளலாம்.”

* SRI M. MARIMUTHU :—“அந்தந்த கிராமங்களுக்குத் தக்கவாறு விவசாயிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்குமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சொற்பொழிவை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-33
a.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Mr. Speaker, Sir, so many points were raised during this discussion that I am afraid whether I will be able to deal with them adequately during the short time of 15 minutes that has been allotted to me. (Interruption: Only 15 minutes?) Yes. Instead of dealing with the matter from each Member's point of view, I shall try to deal with them subjectwise. In doing so, I will divide it into two heads—major and minor, the major head dealing with the question of land reform and the minor head dealing with the questions of remission of land revenue, assignment of land, abolition of inams, village officers, administration of estates taken over, and so on.”

“The question of land reforms loomed very large not only during the discussion on this Demand but also on the other day, namely, the 5th of March when we had a memorable night sitting that day and when, during that mid-summer mid-night oratory, this subject was spot-lighted by the hon. Leader of the Opposition. Being midnight I was almost half drowsy and I had to make special efforts to make myself sure that I was sitting in a calm atmosphere of a Legislative House and not listening to the electioneering campaign that took place in the Trivandrum-Cochin State recently.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“Is this all relevant, Sir?”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Yes, this question of land reform was also mentioned during that debate, Sir, I cannot blame the hon. Leader of the Opposition because he came just then from the electioneering campaign to the Legislative Assembly and it took some time for the switch over and so a little of that fervour and vigour were shown here.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“But the Hon. Minister is unable to change over!”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The hon. Leader of the Opposition accused the Hon. the Chief

[13th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

Minister during his speech that day that he had given the go-by to the question of land reform. I think that, during the discussion on the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, the Hon. the Chief Minister mentioned that the question of land reform would be gone into. The Hon. the Chief Minister has not given up the question of land reform. If I remember aright, what the Hon. the Chief Minister said was that the question of land reform was a very complicated one, that it could not be hurried through and that it must, therefore, be calmly and carefully examined. That was all he stated then. He had never said that the question would not be taken up at all. ‘Considering calmly and dispassionately’ does not mean ‘giving up the question of land reform’. This matter was taken up by the Government and, as hon. Members are aware, Committees were appointed to go into the matter. Their reports have been examined by the Secretariat and we are now examining it. So the land reform will come, no doubt. Probably it may come sooner than some of the hon. Members think. It just takes time. In this connection, I may point out, Sir, that all reforms—land reforms or any other reforms—in all the countries of the world take place during a calm and tranquil period. If hon. Members search the pages of history, they will not see reforms taking place during raids when there had been a war or during disturbances. Hon. Members may say that there is no war going on now. I grant there is no war now, but still all the conditions prevalent during a war are in existence now and I will now explain them. Even though there is no war we began this regime at least under unsettled conditions. Hon. Members are aware how the present Ministry started functioning. Conditions then were very unsettled and the United Democratic Front was not as miserable as it is now. (Laughter and interruption.) First of all, the Government has to settle itself. It is only when you settle yourself in the saddle you can either trot or even gallop and that will take some time. Then the next important question that faced the Government was the question of food that was agitating the country. We had then been spending crores of rupees in getting food from foreign countries. It stands to the eternal credit of our Hon. Chief Minister that he was able to decontrol foodgrains. I assert here, Sir, that any other person of a lesser stature than he could not have done it. I know the opposition to decontrol. I know the opposition to it from the official hierarchy, from the Centre and from some sections of the public. He was the only person that could have done it and he had done it thereby relieving the hardships and harassment of the villages. Now, Sir, that policy is being followed by almost all other States in the Union.

“We were in the midst of an unprecedented famine which this State had not witnessed for the last fifty or sixty years. Not only was the famine severe but it was widespread in every part of the State. So, Government had to bestow their full attention on it and as much as Rs. 11 crores have been spent in advancing loans to ryots, in starting gruel centres and in order to meet every other demand connected with famine. The famine was followed

11-40
a.m.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [13th March 1954]

closely by unprecedented floods in the river Godavari. The cyclone in Tanjore closely followed. Then the 'Andhra Partition' came. Therefore, hon. Members might see for themselves that we have been having one trouble after another. But for the heavy work at the time of partition, probably this piece of legislation would have been on the Statute Book by this time. Now only we are somewhat settled in the saddle. We are considering the whole question of land reform in the State. It will take some time before any legislation is brought forward. We will bring in a legislation as early as possible. Hon. Members need not think that we would simply keep quiet or that we have been keeping quiet. We are as anxious as other hon. Members to bring forward the legislation. But the matter is not so simple. It bristles with many difficulties. The nature of the tenure, the payment of varams and lease amount vary from district to district and from taluk to taluk. If we want to bring in land reforms, it will naturally take time when the question is a complicated one. But we have not kept quiet. We have brought other minor pieces of legislation. We have passed the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, the Malabar Tenancy (Amendment) Act and the South Kanara Tenants Protection Act. We have passed these Acts to cope with the difficulties experienced by tenants in those places, we are looking into the question of bringing in a comprehensive legislation in regard to land reforms in this State. So, hon. Members need not accuse the Government that they (Government) are not interested in the matter. One hon. Member went to the extent of saying that Government would do nothing until there is 'bloody revolution' in the State. Well, Sir, certain sections of the House seem to be more desirous of revolution which is called 'purge' in one country and 'putch' in another country. We are not familiar with such things. Fortunately for us, our culture and tradition from the Himalayas to Cape Comorin has been such that there is no scope for this sort of revolutionary things happening here or in this country. Perhaps that may cause disappointment to some but we cannot help it.

"Sir, with regard to the criticisms, about our taking over of zamins, namely, that things have not been done properly and that satisfactory progress has not been made so far, let me give the exact figures and leave it to hon. Members to judge whether we have progressed or not—

	Zamin estates.	Under-tenure estates.	Inam estates.
Estates notified up to 30th September 1953.	1,009	1,058	2,608
		Total	4,675

After 1st October 1953, 23 inams were notified. Survey has been completed in 1,335 villages in Ramanathapuram district, 1,030 villages in Tanjore district and 82 villages in Chingleput district. In

13th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

all, survey has been completed in 3,447 villages. Settlement field work by subordinate staff has been completed in 853 villages in Ramanathapuram, 31 villages in Tanjore and 80 villages in Chingleput. Five survey parties and two ranges are working very vigorously. We have increased their strength recently and we hope that they will be able to complete their work as early as possible. The hon. Member from Jayankondan has complained that no steps have been taken to survey the Udayarpalayam estate. I may inform the hon. Member that the survey party that is working in Namakkal after their work there is over would be switched on to Udayarpalayam and then survey work in that area will be taken up. Government are doing all that is possible to speed up the work.

"Let me now give figures of expenditure incurred so far. The expenditure incurred so far on administration of these estates is Rs. 9.5 lakhs in 1949-50, Rs. 39.96 lakhs in 1950-51 and Rs. 85.72 lakhs in 1951-52. I do not have the figures for 1952-53 and 1953-54 but I presume it ought to have been more than the figures for 1951-52.

"It was pointed out by some hon. Members that the salaries of our village officers should be increased. The village officers' pay in the ryotwari villages is as follows:—

Village Headman—Rs. 17.

Village Karnam—Rs. 18.

Village Servant—Rs. 11.

In the proprietary villages, the figures are Rs. 11, Rs. 12 and Rs. 9 respectively. The dearness allowance for these officers is Rs. 3, 5 and 7 respectively. Recently, Government have granted some amenities by way of jamabandi and travelling allowances. For the journeys of village officers from their villages to taluk headquarters, they will be paid at the rate of Rs. 12, Rs. 15, Rs. 18 and Rs. 20 according to the distance to be covered by the parties from their respective village to the taluk headquarters. There is, besides, the jamabandi allowance of Re. 1 per day for village headman, Re. 1 per day for karnam subject to a maximum of Rs. 5 and an allowance of Rs. 2 for village servant. Even if we are to increase the pay of these officers by Re. 1, the total figure comes to Rs. 12 lakhs for the composite State. It may come to Rs. 7 or Rs. 8 lakhs for the Madras State. Raising of pay by Re. 1 is as good as not raising the pay at all. It cannot be called an appreciable 'increase' in pay. Suppose we raise their pay by Rs. 10, then it means something. But the total expenditure involved is Rs. 80 lakhs. Then the question of 'finance' butts in. We do not have the necessary finance. That is why we are going slow in the matter. The question of granting some more allowance to these officers and other allied questions will be duly considered.

"It was said by the hon. Member Sri Ramalingam that the 1936 inam estates do not come under the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act. The question whether we could not straightaway claim proprietary rights over these estates without

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [13th March 1954]

paying the owners due compensation had been raised. Some hon. Members, especially the hon. Member coming from Mannargudi, was very critical about our paying compensation for the estates which we had taken over. I wish, Sir, he goes to Parliament and gets Article 31, sub-clause (2) of the Government of India, amended as it is the provision which lays down that there should be no expropriation without proper compensation. We are all governed by the Constitution. We all work under the Constitution, including all my friends opposite, who have all taken the oath here under the Constitution. So long as the Constitution exists, we have got to respect it. It is not possible for us to work against the spirit of the Constitution. We cannot claim proprietary right without paying due compensation. If all the 1936 *inam* estates are taken over, we will have to pay about Rs. 20 crores by way of compensation. We cannot provide for all the money since we do not have sufficient resources. So, we are providing for some compensation every year consistent with the number of estates taken over by us. Objection is taken by hon. Members for our having provided compensation, for the estates taken over by Government. This year also we have provided Rs. 35 lakhs under that head. The Constitution provides for it. It is not because we are anxious to pay them.

1-50
a.m. "Now, let me come to the subject of remission. The Government are aware that this year, in spite of good seasonal rains, there was loss from pest attacks. No doubt, the taluks of Chingleput, Madurantakam and Kancheepuram in Chingleput district were the worst hit and the havoc was greater than in other taluks. There have also been pest attacks in other parts of other districts. Of course, my hon. Friend from Chingleput put all his ideas in hyperbole. One need not be surprised at that because he is an adopted son of that Constituency. Just as adopted sons are much more enthusiastic and are much more solicitous about their new family, this gentleman representing Chingleput, in order to put forth his case vigorously, made some exaggerations. He says that there are hundreds of cases where, on account of encroachments, crops were destroyed. Sir, there are specific orders that crops should not be destroyed at all and I do not know how the hon. Member is bold enough to say that there are hundreds of cases. I wish he cites at least one or two cases and I will certainly look into them."

SRI K. VINAYAKAM :—"In response to the invitation of the Hon. the Minister for Land Revenue, I would like to submit some specific cases to him. Is it not a fact that crops were destroyed in Kolavoi lake, which is just near Chingleput town, because the residents of that locality made encroachments and raised the crops? The Revenue officials, assisted by their staff, sent in an array of police constables to remove the crops and a lot of havoc was caused, adding to the food deficit that obtains in our State. Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to enquire into this matter?"

13th March 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Instead of making an oral statement, I wish the hon. Member gives me a written representation so that I may go into the matter. Another hon. Member said that in the matter of collection, coercive steps were taken and that even a child was distrained. I wonder again whether this could have been done. I can never reconcile myself to the complaint that any Revenue official would have distrained a child. (Interruption by Sri C. Kandasami.) I am prepared to look into even that and I will find out what took place. Sir, with regard to remission, the Government passed orders only a couple of days ago that the provisions of Board's Standing Order No. 35 should be extended to areas where the crops had been affected by pests, that remission of assessment should be granted where the outturn is less than 2 annas and that for this purpose the provisions of the Board's Standing Order No. 35 should be interpreted liberally."

SRI K. VINAYAKAM :—"The limit of 2 annas is very small."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Sir, there is a rider that the provision should be interpreted liberally. I want the hon. Member to note the word 'liberally'."

SRI K. VINAYAKAM :—"The Revenue officials do not have liberal minds!"

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"The Government have also directed that the collection should be limited to the assessment for the current year plus the arrear for one year. There were complaints that the arrears for many years, two or three years, were being collected. The Government have now ordered that the current demand and one previous year's arrear alone should be collected. The Government have also ordered that coercive steps should not be taken for the collection of loan instalments in the areas mentioned below :—

Tirunelveli district—

Sankarankoil excluding Vasudevanallur *firka*.

Koalpatti—entire taluk.

Tirunelveli taluk.—Madhavankurichi and Gangaikondaa *firka*.

Nanguneri taluk :—Radhapuram taluk only.

Ramanathapuram district.—Srivilliputtur taluk.

South Arcot district.—Gingee and Tindivanam taluks.

Tanjore district—

Tanjore taluk.—Senkipatti, Vallam, Ulur, Moothiambalpuram *firkas*.

Tiruturaipundi taluk.—Nachikulam and Thalainayar *firkas*.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] {13th March 1954

In the case of other districts, orders will be passed in a few days. The Government have taken every care to see that no hardship is felt by the ryots. What is possible is being done. The hon. Members need not think that the Government are not taking any steps in this direction. Sir, can I go on for a few minutes more?"

MR. SPEAKER:—"The reply of the Hon. Minister is very important and so he can take some more time."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I am thankful to the Hon. the Speaker for allowing me some more time. I now come to agricultural income-tax. Some hon. Members asked why the Government should not introduce agricultural income-tax. There is a lot of difficulty in the way. The bulk of our ryots are uneducated and they do not know how to maintain accounts. That is why the Government propose to levy a surcharge on land revenue. We are now introducing the agricultural income-tax in the plantation sector and if it is found feasible, we shall try to extend it."

"Now I shall refer to some of the complaints mentioned by the hon. Member from Pudukkottai who is not here now. Though we are now having a democratic form of Government with adult franchise, that hon. Gentleman is still dreaming of his old Durbar days with the glory, glitter and livery and all that he had and he wants all of us to think in terms of his Ministership there. (Laughter.) Times have changed now. We are having adult franchise now. Those were feudal days. Now we have to live in a different way. He complained that officers and peons of the former Pudukkottai State Revenue Department have not been absorbed in the Revenue Department of the Madras State. I may tell hon. Members that of the three Deputy Collectors who have been absorbed in our service, one is an Andhra who has been allotted to the Andhra State. Out of 132 peons, 82 peons have already been absorbed in the Tiruchirappalli district administration. Thirty-six more peons will be absorbed in our service shortly. We are trying to provide all of them and there is no question of any step-motherly treatment being meted out to them."

"As regards assignment of lands to the landless poor, Harijans and others, I have already stated in detail how we are speeding up the matter. The rules have been brought up to date and top priority is given to the landless poor. A certain extent of land is reserved in every village for the Harijans exclusively. We have increased the staff and we are doing all that is possible to hasten up that process. Of course, it will take some more time. It may be that we are not going as fast as the hon. Member wishes. It is only for the last 1½ or 2 years that we have evolved a new policy in the matter. We are doing our best and I hope that in course of time there will be no complaint in this matter."

13th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

"Certain hon. Members mentioned that tanks in many places were silted up to an extent of 6 feet or even 10 feet. I know that there are some such tanks. This question is engaging the attention of the Government. In the case of the Cauveripakkam tank, which is the biggest tank in my district, the engineers have estimated that it would cost about Rs. 2 crores to remove the silt from the tank. It is a very big tank. Even if we spend the money and remove the silt, where are we to put it? That is the difficulty. The Government are considering what could be done to remove the silt from very badly silted tanks. Something will be done to alleviate possible hardship in this regard."

"The hon. Member representing the Jayankondan General Constituency cited the instance of a land being assigned to an individual in preference to a school whose manager had applied for that land. He has got land, very near the school which could be used as a playground for the school. But the land he wanted was far away from the school. We gave the land to another man because he had been enjoying it for the last thirty years. He has got a well there and he could put the land to the best use from the grow-more-food point of view. That is why we gave the land to him instead of to the school."

12 noon.

SRI K. R. VISWANATHAN:—"On a point of order, Sir. Under the Grow More Food Scheme, poramboke lands could not be assigned. Only the lands could be given for enjoyment, and the holders thereof do not have even the sivoyijama right. That is the existing rule. But the Hon. Minister says that the poramboke land was assigned under the Grow More Food Campaign."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I may request the hon. Member to re-read the rules."

"For the grant of loans to ryots we allotted Rs. 3,75,83,000 in 1952-53, Rs. 1,13,00,000 odd for the half-year in the 1953-54 and Rs. 1,73,00,000 odd in 1954-55. We are providing large amounts and no one can say that these are small amounts. We are providing as much as possible for the grant of loans."

"There may be some other small points to which I have not replied. I do not know whether the Speaker will come down upon me. All I can say is that I will look into them and do whatever is feasible. But what is not feasible cannot be done."

"Generally the Mover used to press his cut motion. I request the Mover of the cut motion on this Demand to adopt a different technique and not to press the cut motion, as it will make a better impression."

MR. SPEAKER:—"The question is—"

"That the allotment of Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100." "

The motion was put and lost.

[13th March 1954]

MR. SPEAKER:—"I will now put the original motion to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND II—EXCISE DEPARTMENT.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—

"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 41,09,000 under Demand II—Excise Department.'

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 41,09,000 under Demand II—Excise Department.'

"I must tell the House that we are not following the scheduled time: Let us sit till 1-30 p.m. and reassemble after lunch at 2-30 p.m. so that we may discuss as many Demands as possible. I shall call upon the Minister to reply when we reassemble after the lunch interval. I hope the House has no objection to this."

* SRI A. RATNAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 41,09,000 under Demand II—Excise Department be reduced by Rs. 100.'

12 05 I have given notice of the cut motion to discuss the desirability of P m. appointing a committee to enquire into the progress of the Prohibition Department and amending the Prohibition Act suitably, to explain the harassment of Harijans through the Excise Police staff and the encouragement of illicit distillation by the Excise Police, and to point out the under-representation of Harijans in the Excise department.

"இந்த திருத்தப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபித்து சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

"மதுவை" இன்று அல்ல, நேற்றல்ல, நாம் வேண்டாமென்று சொல்வது. 2,000 ஆயிரம் ஆண்டு முன்பே எசுநாதராலும் வெறுக்கப்பட்டு, குடிப்பழக்கம் கூடாது என்று பல பெரியோர்களாலும் போதிக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த குடிப்பழக்கத்தினால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வாழ்வு பாழாக்கப்படுகிறது. மது விலக்கு இருக்கவேண்டும், சமுதாயத்தில் மதுவை அருந்தக் கூடாது என்று சொல்லி நான் மட்டும் குடிக்கிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். நான் மதுவிலக்கை எதிர்க்கிறேன் என்று யாரும் நினைத்து விடக்கூடாது. நாற்பத்தொரு லட்சத்து ஒன்பது ஆயிர ரூபாய் இப்பொழுது மதுவிலக்குக்காக அரசாங்கம் செலவிடுகிறது. ஆனால் மதுவிலக்கு கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் ரூபாய்கள் அரசாங்கத்திற்கு வரி மூலமாக வந்துகொண்டிருந்தது. நாட்டில் அல்லல் பட்டுக் கொண்டிருந்த ஏழை குடும்பங்கள் சுபிட்சமாக வாழ்வதற்காக இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்று தேசாபிமானிகள், நாட்டின் தலைவர்கள் பாடுபட்டு வந்தார்கள். ஆனால் அப்படி பிரசாரம்

[13th March 1954] [Sri A. Ratnam]

செய்து கஷ்டப்பட்டு இச்சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு இப்பொழுது நடைமுறையில் நடப்பதென்ன? கனம் முதல் மந்திரி அவர்களை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும், மற்றவர்களும் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லை என்றும், இதைக் கண்டித்தும், எதிர்த்தும் இருக்கிறார்கள். இருந்துங்கூட அவர் இதை ரத்து செய்வதற்கு இணங்கவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் சீர்தாக்கீப் பார்த்தால் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா? இருந்தபோதிலும் ஓரளவிற்காவது மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக நன்றி செலுத்த வேண்டும். மகாத்மா காந்தி கோரியபடி மதுவிலக்கு சட்டம் எந்த அளவிலே கொண்டுவரவேண்டும் என்று கோரினாரோ அந்த அளவிலே இந்த சட்டம் சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கிறதா? இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில் பொது மக்கள் அதனால் நலன் அடைய முடியாது. 'மதுவிலக்கு இலாகாவின்' முன்னேற்றம் பற்றி ஒரு கமிட்டி நியமித்து மதுவிலக்குச்சட்டத்தை தக்கப்படி மாற்றி யமைத்தால் யாவரும் நன்மையடைவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"1952-ம் ஆண்டிலே மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறியவர்களின் புள்ளி விவரம் தரப்பட்டது. 7,000 பேருக்கு மேல் சட்டத்தை மீறினார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை மீறியதற்காக அவர்கள் சட்டப்படி சிறையிலே தள்ளப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்றும் கூறப்பட்டது. தவிர சுமார் 1,000 மாதர்கள் திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சி விற்பனை செய்ததற்காகவும், குடித்தார்கள் என்பதற்காகவும் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை கனம் மதுவிலக்கு மந்திரி அறிவித்துள்ளார்கள்."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"I think the figure given by the hon. Member, namely, 7,000 is wrong; it is about 5,000."

* SRI A. RATNAM:—"கனம் அமைச்சரவர்கள் மதுவிலக்கு சட்டத்தில் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் 5,000 பேர்கள் என்று அறிவித்தார்கள். அந்தவிதமாக அத்தொழிலில் ஈடுபட்ட அவர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருப்பார்கள்? லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள், ஆண்களும், பெண்களும் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், என்று தெள்ளத்தெள்ளி வாக தெரிகிறது. மதுவிலக்கு வருவதற்குமுன் 10 அணா, 12 அணாவாக விற்ப்பிரிட்டுகள் எல்லாம் இப்பொழுது ஒரு பாட்டில் ஒரு ரூபாய்க்குமேல் விற்கப்படுகிறது. இப்படியெல்லாம் நடந்துவருவதற்காகத்தான் இங்கே 41,09,000 ரூபாய் அரசாங்கத்தாரால் இவ்விலாகாவுக்கு செலவிடப்படுகிறது. இப்பொழுது இதை போலீஸ் இலாகாவில் ஒப்படைத்துள்ளார்கள். இதனால் மதுவிலக்கு சரியாக நடக்கவில்லை என்பது நன்றாகப் புலனாகிறது. இந்த இலகரவும் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்பதும் தெள்ளத்தெள்ளிவாகிறது. இந்த இலாகா மக்களைப்பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கும் போலீஸ்காரர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இந்த வேலைகளில் ஈடுபடுவார்களேயானால் பொதுமக்களை எவ்விதம் பொறுப்புடன் பாதுகாக்கமுடியும்.

"தென்னாற்காட்டில் நெல்லிக்குப்பம் ஈஸ்ட் இண்டியா சுகர் பாக்டரியில் இருக்கும் தொழிலாளர் சங்கத்திற்கு நான் தலைவனாக இருக்கிறேன். இந்த இடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வயல்களுக்கு எருவாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய முலாசில் (Molasses) போன்றவைகளை சாராயம் காய்ச்சுவதற்காக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இதனால் அங்கிருப்பவர்கள் இந்தவிதமான குடிப்பழக்கத்தை மேற்கொண்டு உடலை பாழ்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் பிரஞ்சு பாலிஷ், ஸ்பிரிட் போன்றவைகள் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு புட்டியின் விலை ரூபாய் 15-ஆக விற்கப்பட்டு சிறிய வியாபாரிகளெல்லாம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் சம்பாதித்துவிடுகிறார்கள். சென்னையில் ஒரு முதலியார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 5 பேருக்கு 5,000 காலன்களுக்கு மேலாக ஸ்பிரிட் விற்பதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரஞ்சு பாலிசும்

[Sri A. Ratnam] [13th March 1954]

அதேமாதிரியாக விற்கப்படுகிறது. இவ்விதமாக இந்த ஸ்பிரிட்டை ஒரு புட்டி 1-12 ரூபாய்க்குமேல் விற்பனை செய்வது சிலர் பெரும் பணக்காரர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகள் குடித்துவிட்டு வயிற்று வலியால் அவஸ்தைப்பட்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் உயிர்துறக்கின்றனர்.

“நான் கடலூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த பிரதிநிதி, தென்னாற்காடு ஜில்லாவின் பக்கத்திலுள்ள பாண்டிச்சேரியிலிருந்து கடலூருக்கு கள்ளச்சாராயம் கடத்தப்படுகிறது என்பதை ஓரளவு தெரிந்திருக்கிறேன். பாண்டிச்சேரி சின்ன இடமாக இருந்தபோதிலும் ஏராளமாக வெளிநாட்டுச் சரக்குகள் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. பாண்டிச்சேரியிலிருந்து இவைகள் மற்ற இடங்களுக்கு போலீஸ்காரர்களின் உதவியால் கடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இங்கிருக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தில் சம்பளம் வாங்குவதோடல்லாமல் கிம்பளமும் வாங்கிவருகிறார்கள். இவ்வாறாக மதுவிலக்குச் சட்டம் இருப்பதனால் மக்கள் சபிட்சமாக வாழமுடியாமல் அவர்களுடைய எண்ணங்களெல்லாம் தீயவழியிலே அழைத்துச் செல்லப்படுகிறது. இன்னும் எங்குபார்த்தாலும் ‘ஆர்.எம்.டி.சி.’, ‘அமெரிக்கன் காப்டன் பெட்டிங்க்’ போன்ற சூதாட்டங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. இவைகளால் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் பொதுமக்களிடமிருந்து பறிக்கப்படுகின்றன. அதுமட்டுமல்ல; இதில் பெண்களும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இன்னும் முகமதிய கோஷாக்களும் இதில் கலந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டம் இயற்றி, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-17 P.M. “கார் நம்பர்கள் மீது ஒற்றையா இரட்டையா வைத்துக்கொண்டு சூது ஆடுகிறார்கள். ரோடுகளில் மந்திரிகளின் கார்கள் போகும்பொழுதும், சீமான்களின் கார்கள் போகும்பொழுதும் பின்னாலேயே அந்தக்காரர்களின் நம்பர்கள் மீது ஒற்றையா இரட்டையா வைத்து சூதாடுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு சூதாட்டம் நகரத்தில் முன்னேறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. பருத்தி விலைகளின்பேரிலும் சூதாட்டம் நடக்கிறது. அதோடு இல்லாமல் ஆர். எம். டி. சி. போன்ற குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளிலும் சூதாட்டம் நடக்கிறது. இந்த சூதாட்டங்களை ரத்துசெய்ய சட்டசபையில் சட்டம் கொண்டு வரப்படாத காரணத்தினால், இவைகள் மும்முறமாக நடந்துகொண்டு வருகின்றன. தற்போது மதுவிலக்கானது நமது நாட்டிலே மக்களால் ஏற்று அமுல் நடத்தப்படவில்லை. ஆகையால் மதுவிலக்கு தோற்றுப்போய் விட்டது என்றே கருதுகிறோம். அதே நேரத்தில் இன்று சீமான்களும் சீமாட்டிகளும் பர்மிட்டை வைத்துக்கொண்டு வீடுகளில் ஆன்களும் பெண்களும் குடிக்கிறார்கள். குறிப்பாக குடிசையிலுள்ள ஏழைகள் அதிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்போக்கானவர்கள், வேலையில்லாத திண்டாத்தினால் சாராயம் காய்ச்சும் வேலையில் வளர்ச்சி அடைந்து விட்டார்கள். தகப்பன் சாராயம் உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்ததற்காக தண்டிக்கப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டால் மனைவி அந்தத் தொழிலை தொடர்ந்து நடத்துகிறாள். பிறகு மனைவியும் மூன்று மாதம் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டால் மகன் அந்தத் தொழிலை நடத்துகிறான். மறுபடியும் மகன் தண்டிக்கப்பட்டால், அதற்குள் தொழிலை தொடர்ந்து நடத்த தகப்பன் சிறை தண்டனை முடிந்து வெளியில் வந்து விடுகிறான். எனவே சட்டம் அவர்களை சிறைப்படுத்தினாலும் சாராயம் காய்ச்சதல் ஒரு குடிசைத் தொழிலாக, குடும்பத் தொழிலாக தொடர்ந்து நடத்தப்படுகிறது இன்று.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member has exceeded his time limit.”

* Sri A. RATNAM :—“ஆந்திராவில் மதுவிலக்கை பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அந்தக் கமிட்டி ஒரு ரிபோர்ட்டையும் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அதேபோல் நம் ராஜ்யத்திலும் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலிலிருப்பது நன்மை பயக்குகிறதா அல்லது தீமை பயக்குகிறதா என்று பரிசீலனை செய்து சிபார்சுகள் செய்ய ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தவேண்டும். இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா பொது மக்களும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே என்னுடைய

13th March 1954] [Sri A. Ratnam]

வெட்டுப் பரிசீலனையை இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தத் தீர்மானத்தின்படி மதுவிலக்கின் முன்னேற்றம் பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஒரு நல்ல கமிட்டி ஏற்படுத்தி அதனுடைய சிபார்சுகளின் பேரில் நாம் ஒரு முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri K. V. RAMASAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கலால் மான்யத்தின்மீது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஏ. ரத்னம் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப்பரிசீலனையை நான் ஆதரிக்கிறேன். மதுவிலக்குச் சட்டம் குடிப்பழக்கத்தை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் அந்த நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்றுதான் நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குடிப்பழக்கத்தை சட்டத்தினால் மட்டும் ஒழித்துவிடமுடியாது என்பது நமது அனுபவத்திலிருந்தே தெரிகிறது. குடிப்பழக்கம் ஒழியவேண்டுமானால் முதலில் நம்நாட்டு நிலைமையில் ஒரு மாறுதல் ஏற்படவேண்டும். அதாவது, மக்களுக்கு முதலில் பொருளாதார நிலையில் சபிட்சம் (material prosperity) ஏற்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நிச்சயமாகக் குடிப்பழக்கம் ஒழியும்.

“கிராமந்திரங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துவருவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் மக்கள் தீய பழக்கங்களை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம், நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. R. M. D. C., Lotus போன்ற (Crossword puzzles) சூதாட்டத்தில் மக்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். திருடும் ஆரம்பிக்கிறார்கள் வேலையில்லாததினால் பல தீய பழக்கங்களை மேற்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு அவர்கள் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சி விற்பனை செய்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மந்திரிமார்கள், போலீஸ்காரர்கள், மதுவிலக்கு இலாக்காவின்மீது இவர்கள் எவ்வளவு திறம்பட மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்த முற்பட்டாலும், அது நிச்சயமாக முடியாது. இன்றைக்கு வீட்டிற்குள் புகுந்து போலீசார் மக்களை உதை உதையென்று உதைத்துக் கொட்டிச் செய்தாலும் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதை நிறுத்த முடியவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரிந்தவிஷயம். ஆகையால் நிலைமையை பரிசீலித்து மதுவிலக்கை திறம்பட, சிறந்த முறையில் அமுல் நடத்த சர்க்கார் ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை நியமித்து அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சை, ரிபோர்ட்டை இந்தச் சபை முன் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு மதுவிலக்கை அமுல் செய்வதில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. போலீஸ்காரர்களுக்கு இதைத் தவிர்ப்பது அமுல் நடத்தி வழக்குத் தொடர்வதற்கு ஒரு பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பணம் படைத்தவர்கள் கேஸ்களில் சம்பந்தப்பட்டால், போலீஸ்காரர்களுக்கு ஒரு பயம் ஏற்படுகிறது. ஏன்? அவர்கள் மீது கேஸ் போட்டால் பிறகு அதை வாபஸ் வாங்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தினர் ஒருவர்பேரில் மதுவிலக்கு கேஸ் தொடரப்பட்டது. பிறகு சர்க்கார் அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு விட்டார்கள். ஆனால் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்ட காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. நம் மதுவிலக்கு மந்திரி கனம் ஸ்ரீமதி ஜோதி அம்மாள் என்னுடைய தொகுதியான நாமக்கல்லுக்கு வந்திருந்தபொழுது இந்த மதுவிலக்குக் கேஸை வாபஸ் வாங்குவதற்கு காரணம் என்னவென்று கேட்கப்பட்டது.”

Sri S. R. ARUMUGAM :—“On a point of order, Sir, உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது மதுவிலக்கைப்பற்றி பேசும் கனம் அங்கத்தினர் நான் ஏதோ மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறி நடந்து கொண்டதால் போலீஸ்காரர்கள் என்னை arrest செய்து பின்னால்.”

DEPUTY SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினர் யாருடைய பெயரையும் குறிப்பிடவில்லை.” That is no point of order. The Hon. Member may resume his seat.

[13th March 1954]

SRI G. GOVINDAN :—“ உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சட்டசபையிலே ஒரு அங்கத்தினர் மற்றொரு அங்கத்தினர் குடித்தார் என்று சொல்லுவது உசிதமா என்று நான் தங்களைக் கேட்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ ஒரு மெம்பரைப்பற்றியும் பெயர் குறிப்பிட்டுப் பேசவில்லை.”

* **SRI K. V. RAMASAMY :—**“ இந்த மாதிரி பணக்காரர்கள், பெரிய மனிதர்கள் பேரில் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்பட்டால் போலீஸுக்கு எப்படி தைரியம் வரும்? ஆகவே, பணக்காரர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் வாங்காமல் போலீஸ்காரர்களை உற்சாகப் படுத்தவேண்டும். அதற்காகத்தான் நான் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டேன்.”

“ இன்றைக்கு மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததினால் ஆயிரக் கணக்கான கள் இறக்கும் தொழிலாளிகள் வேலை இழந்துவிட்டார்கள்.”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ Sir, I want just to clarify the statement that he has now been making. The thing is that I did not say that it was not the fault of anybody. But I said that there was no proper evidence. That was the reason for the withdrawal of the prosecution and not any other.”

* **SRI K. V. RAMASAMY :—**“ நான் நேராகக் கூட்டத்துக்குப் போகவில்லை. தினத்தந்தி பத்திரிகை வாயிலாகவும், கூட்டத்துக்குப் போயிருந்த மக்களின் வாயிலாகவும் இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன்.”

12-28 P.M. SRI T. P. ELUMALAI :—“ கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு கணம் அங்கத்தினரைப் பொருத்த விஷயம். அந்த விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் சட்டசபை மெம்பரைப்பற்றி சொன்னார். அவர் அதை அறிந்தோ, அறியாமலோ சொன்னார். அது எல்லாம் சரியாக இருக்குமா என்பதை உங்களைக் கேட்கிறேன்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ As a point of information, I would like to know whether it is the policy of the Government to withdraw all cases whenever they lack evidence.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Not all cases. If there is no evidence the Government will certainly be prepared to withdraw such cases.”

* **SRI K. V. RAMASAMY :—**“ நண்பர் சொல்லும்போது நான் சரியாக விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்டு சொன்னேனோ அல்லது தெரியாமல் சொன்னேனோ என்று சொல்லி இருக்கிறார். கேஸ் போட்டது எல்லோருக்கும் தெரியும். கேஸ் வாபஸ் வாங்கப்பட்டதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதை அவர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.”

“ ஆயிரக் கணக்கான மதுரை தொழிலாளிகள் இப்பொழுது வேலை இழந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவஸ்தைப் பட்டுக்கொண்டும், பரிதாபத்துக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அந்த மதுரைத் தொழிலாளிகளுக்கு உபகாரமாக இருக்கும் பொருட்டு இப்பொழுது விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளவைகளாக இருக்கும் தரிசுநிலங்களை பெரும்பான்மையான அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு யோசிக்கக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன்.”

“ அடுத்தபடியாக பதனீர். இந்த பதனீரை இறக்குவதற்கு சர்க்கார் தாராளமாக லைசென்ஸ் கொடுக்க முன் வர வேண்டும். இந்த பதனீர் ஏழைகளுக்கு உணவாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கும், ஆண், பெண்

[13th March 1954] [Sri K. V. Ramaswami]

முதலிய எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் இது உணவாக இருக்கிறது. ஆகையால் இதை இறக்குவதற்கு லைசென்ஸ் தாராளமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் காலையில் பதனீர் சாப்பிட்டு விட்டு வேலைக்குச் சென்றால் பகல் ஒரு மணி வரையில் வேலை செய்ய முடிகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பதனீர் ஏழைகளுக்கு உணவாக இருப்பதாலும், அதை இறக்குவதற்கும், இறக்கி அதை விற்பதற்கும், அந்த தொழிலாளர்களுக்கு லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. லைசென்ஸ் கொடுத்தால் அதை துர்விநியோகம் செய்வார்கள் என்று சொல்லி அதனால் பல இடங்களில் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படாமல் வருகிறது. அப்படி இல்லாமல் சரியான முறையில் அதை அமுல் நடத்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்விதம் லைசென்ஸ் கொடுத்தால் ஏராளமான மக்களுக்கு உணவுகிடைப்பதற்கு சாதகமாக இருக்கும். அதனால் தாராளமாக அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI A. RAMASAMY TEVAR :—**“ Sir, before supporting the demand moved by the Hon. the Minister for Prohibition, I want to speak a few words about what happened here during the Budget debate. I have been requesting my Party Secretary Sri Rajam Ramaswami to give me a chance to speak on the Budget. I do not know why I was denied the right to speak somehow or other.” 12-30 P.M.

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member can speak only about the Excise Demand. He cannot discuss about other things.”

* **SRI A. RAMASAMY TEVAR :—**“ I am not off the track. I am confining myself to the Prohibition policy.”

“ Of course, you have asked me to speak a few words on Prohibition. I would like to say that Prohibition nowadays is also an unwanted policy of the Government. Somehow or other people hate this policy. I say it is a great boon for the Backward Classes and the Harijans as well. This is an Assembly consisting of so many Backward Class and Harijan Members who must appreciate this policy and co-operate with the Government for its successful working. I do not know why the Backward Classes and the Harijans want to defy this good policy, which works very well. Most of the Backward Classes and the Harijans have earned so much wealth on account of this policy and they are running their family in a peaceful manner without any trouble or quarrel whatsoever. So, I request that this policy may be enforced with greater co-operation from the public. Nowadays, there is a cry that Prohibition must go as early as possible. It is a very great sin especially on the part of Backward Classes and Harijans to work against this policy. Of course, human nature is such that everyone will have a tendency to break the law. For example, if a municipality constructs a urinal and asks the people to go and pass urine in that particular place, each and every person tries to defy it. It is human nature. Throughout the Budget debate, I was watching very carefully the views expressed by the Members of the Opposition. They have not said anything against the Prohibition policy. That means they want the policy, but it must work well. The other day, the Hon. the Chief Minister also

[Sri A. Ramasamy Tevar] [13th March 1954]

emphasised on the floor of this House that he wanted shrewd women to do some propaganda work in the villages to see that Prohibition was enforced very carefully and to the letter of the law. I request the Hon. the Chief Minister who initiated that policy to see that Prohibition works very well. If it is a failure, he is answerable to God.

"Coming next to the Excise Demand, I have seen in the speech given by the Hon. the Finance Minister that the Central Government are giving us only Rs. 26 lakhs out of the excise duty on tobacco. I think very recently the Central Government have imposed heavy duty on cigarettes and tobacco. So, it is better for the State Government to ask the Centre to give more, say, at least Rs. 50 lakhs, as our share. In the previous Assembly, two Members were nominated to the Indian Central Tobacco Committee which has its centre at Madras. Fortunately or unfortunately, I do not know why this time the Government did not send two people to that particular committee to plead for increased revenue from excise. I request the Government kindly to correspond with the Indian Central Tobacco Committee, Madras, and see that two Members are nominated to represent our grievances.

"I should like to say one word more. The Hon. the Finance Minister has presented a deficit Budget. But, now the Government want to nationalise a few industries like bus transport, electricity, etc. Instead of doing that, the Government could increase their revenues by establishing a cigarette factory in our State. The Government should remember that much income can be derived by running a cigarette factory. It will not be out of place for me to mention here that even our Hon. Minister for Law is a chainsmoker and every day he is spending a good lot of money. Smoking is resorted to in so many ways and in so many places. Smoking is a refined solace during office hours. Some people smoke after dinner and here also many Members are smoking voraciously. Nowadays, it has become a fashion to smoke. I therefore request the Government to consider this problem very seriously. The Hyderabad State has opened a cigarette factory and is deriving a huge income. In our State such factories are at present run by certain European firms and they are getting a dividend of more than 50 per cent, which is fabulous. I therefore request the Government to see that a cigarette factory is opened so that we may supply cigarettes at cheap rates to all, including the Hon. Minister for Law."

12-40 P.M. * SRI K. VINAYAKAM :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the cut motion moved by the hon. Member Sri Ratnam for several reasons which I shall state during the course of my speech now. I admit that Prohibition is a very good moral measure. But have the Government assessed public opinion as to whether this moral measure has got public support? Sir, any law could be worked properly only when there is public support for it. I know that it is a good adage that committing adultery is a questionable act. But can any human being come forward and

[13th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

say conscientiously that he is not a victim of it? No. It can be easily preached that to conduct oneself properly will go a long way in building up a Welfare State. But when it is not possible, the Government much more than anybody else, should be more practical in trying to enforce their faddist theories. One such fad is Prohibition. I agree with the hon. Gentleman Sri Ramasami Tevar when he said that the enforcement of Prohibition had done immense good to the Harijans and Backward Classes. I may openly say that most of us were elected only because there was no liquor during the days of election campaign. But having had some experience, I have come to the conclusion that Prohibition is a failure. The object of the Government in enforcing Prohibition must be to see that the number of people who are addicted to drinking is reduced. But, the number of such people has not decreased. On the other hand, this evil has spread to every nook and corner of the villages. (The Hon. Sri V. C. Palaniswami Gounder: 'Question.') A protagonist of the Prohibition policy like the Hon. Gentleman sitting in front of me will never admit it in spite of practical experience. I would invite the present Minister for Prohibition or the erstwhile Minister for Prohibition or, for the matter of that, anybody else to come with me and see what exactly the situation in the villages is. Sir, it is wrong to say that illicit distillation has become a cottage industry. It is not a cottage industry because it is not done inside the cottage. It is carried on in the field, in the forest and in hiding places. Therefore, one need not jump to the conclusion that it is a cottage industry. But it is an industry through which the people in the villages eke out their livelihood. Now, let us examine why people take to this sort of illicit distillation. It is because the economic condition of the villagers has gone down to the lowest ebb. People who want to eke out their livelihood by the method of least resistance have taken to illicit distillation. That is the real reason why Prohibition has failed. If the general economic position of our country had been as good as it should have been, people would not have taken to this kind of illicit distillation. This Prohibition policy has totally failed in countries like the United States of America, but the position there is not bad after the re-introduction of liquor. That is because the economic level of that country is much higher than that of our country. But in our country people are not in a position to eke out their livelihood. Especially, during the days of slump which followed the World War, people have been in very difficult economic circumstances. Therefore, they have easily taken to illicit distillation.

"Now, let us see how the Prohibition department works. Without fear of contradiction, I may say that there is a regular system by which *mamools* are paid to the Prohibition as well as Police officials who abet this act of sin, namely, illicit distillation. The Hon. Minister may not agree with me, but still I know that in the villages and in the places where illicit distillation is being carried on, it is the Government official—Prohibition or Police official—that is wrecking the entire Prohibition policy. These

[Sri K. Vinayakam] [13th March 1954]

officials are encouraging this illicit distillation indirectly by collecting *mamools*. Once in a way, say, after the 25th of every month, since they have got to fill up the diary, they catch hold of some innocent fellows, in most cases, habitual offenders and take them to courts. No doubt, such a habitual offender knows beforehand that it is his turn, and the Police people themselves tell such a person, 'Tomorrow, you will be the culprit. We are going to catch hold of you and you must admit your fault.' Then, he is taken to the court and is punished with imprisonment or a small fine, which does not rectify the defect. If a law is there, it must be strictly enforced so that an offender who commits a mistake may not be tempted to commit the same offence, once he has been punished. But, here what happens? Habitual offenders are put behind the bars, but as soon as they are released, they take to the same profession because it is very remunerative. Illicit distillation has brought in much wealth to those who have been engaged in it. The net result is that the Government have lost the revenue which they were getting through the Excise department. That amount now goes to those individuals, may I say rowdies, who abet illicit distillation and who are not inclined to enforce Prohibition effectively. Those people have become very rich on account of this. It is a pity that the duty of enforcing Prohibition is going to be transferred to the Police department. I am afraid it will bring more disaster and will do more harm than good to the people.

"Sir, I have first-hand knowledge of how inhuman in their treatment the Prohibition officials are when they go for raids in the villages. I know that innocent people have been harassed on the pretext that they are suspected to be carrying on illicit distillation. I really shudder to say what happened in a certain instance. Women were stripped naked in a village in my constituency and innocent men who were just sitting on the pial were dragged and made to carry the pots in which the fermented liquor was manufactured. Such innocent people are almost dragged to the Police station and to the Court for no fault of theirs. This kind of inhuman treatment on the part of the officials must be stopped.

"Tapping of sweet toddy is a ruse in the entire system or enforcing Prohibition. Jaggery manufacture through neera tapping for which licences are granted is a hoax played upon the credulous people of our country. Nobody manufactures jaggery out of sweet toddy in Madras. (Interruption.) I am not aware of what happens in Tirunelveli district. The ex-toddy tappers who have been given licences to tap sweet toddy are not aware of even the process of manufacturing jaggery. They keep some old jaggery, and whenever the departmental officials come they show it which they themselves have not manufactured. It is just purchased from shops. This is what is done by these people under the pretext of manufacturing jaggery for which the Co-operative department cries hoarse. These ex-toddy tappers who have been granted licences do not manufacture jaggery but sell the toddy cent per cent pure, unadulterated toddy. That is what is happening in the districts. Either Prohibition must be enforced ruthlessly or we must wake up to the realities of the situation and scrap it. Therefore, I want that an impartial committee should be appointed to

[13th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

go into the entire question of Prohibition and see whether it is practicable to enforce it effectively. My own view is that, however much we may like it as a moral measure, it is not possible to enforce it strictly in our country as things stand to-day. That is why I want the Government as well as the Hon. the Minister for Prohibition to be more considerate and to leave the entire question to be examined by a committee consisting of impartial men who do not hold any definite views about it and who can study the question and come to a sane conclusion. Now, people drink what is known as 'power soda', as it is called colloquially, which contains arrack and other stuff with the result that they develop intestinal trouble.

"A number of such cases are brought to the General Hospital nowadays. They would say, 'this man is suffering from appendicitis and that man is suffering from some intestinal trouble or other'. Such cases have increased in number. What is it due to? I must say that the increase in the number of such cases is due to the consumption of such dirty stuff which is unfit for human consumption. It is for these reasons that I still press that the Government should appoint a committee without committing themselves to any policy, without giving the committee any terms of reference and without asking the committee to do this or that. The Government should leave the matter entirely in the hands of this committee. I have no objection to some of the honest Congressmen finding their place in this committee. The committee should have an open mind in the matter so that they may come to some sane conclusion."

*SRI AR. A. RM. CHOKKALINGAM CHETTIAR :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மதுவிலக்கு மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். மதுவிலக்கிலுள்ள தீமைகளை எடுத்துரைக்கும் அங்கத்தினர்கள் உள்பட எல்லோரும் அதனுடைய நன்மையை நன்றாக அறிவார்கள். இருந்தபோதிலும்கூட கட்சியின் நோக்கத்திற்காக அவர்கள் ஒரு விதத்தில் பேசினாலும் நான் வேறு ஒரு விதத்தில் பேசவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். மதுவிலக்கின் நன்மையைப் பற்றி, நான் காரைக்குடி நகரசபை தலைவராக இருந்த காலத்தில், அங்குள்ள ஹரிஜனத் தோட்டிகளையும் கேட்டேன். குடிசை நிறுத்திய பிறகு உங்களுக்கு அதிலுள்ள நன்மைகள் என்ன என்று நான் கேட்டபோது அவர்கள் தாங்களடைந்த நன்மைகளை மிகவும் சிலாகித்து சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அந்த ஹரிஜன தோட்டிகள் இரவு நேரங்களில் குடித்துவிட்டு அவர்கள் மனைவிகளின் மயிற்றைப் பிடித்து இழுத்து, அடித்து, துவைத்து, வைது, திண்டாடி தெருவில் அலைந்து நின்ற காலத்தையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். இன்றையதினம் அவர்கள், அதாவது இந்த முனிசிபல் தோட்டிகள், மிகவும் சுபிட்சமாகவும் சந்தோஷமாகவும் வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, மத்திய மாகாணத்தின் அம்ரோட்டி சிறையில் இருக்கும்போது கைதிகளில் சிலரை எங்களுக்கு உதவிக்காக அனுப்பினார்கள். அந்தக் கைதிகளை நான் கேட்டபோது அப்படித் தான் அவர்களும் சொன்னார்கள். 'இந்த சிறையில் குடிக்காமல் நாங்கள் கடுமையாக வேலை செய்கிறோம் என்றும், அது ஒன்றும் எங்களை பாதிக்கவில்லை என்றும், எங்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கிறது' என்றும் சொன்னார்கள். பகலில் நன்றாக வேலை செய்தால் இரவில் நன்றாகத் தூங்கி காலை யில் எழுந்திருக்கும்போது சந்தோஷமாக இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். இந்த உதாரணத்தை கனம் ராஜாஜி அவர்கள்கூட ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறார். ஜெயிலில் கடுமையான

[Sri AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar] [13th March 1954]

வேலைகளைக் கொடுத்தாலும் கைதிகள் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அவர்கள் குடித்து விட்டால் அவர்கள் என்ன காரியங்களைச் செய்கிறார்கள், அவர்களுடைய சிந்தனை எங்கு செல்லுகிறது, என்பதை யெல்லாம் நினைத்தால் அது மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. குடித்தவர்கள் மனதில் உள்ளதை உள்ளபடியே சொல்லிவிடுவார்கள் என்று போலீஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். உண்மையை அப்படியே சொல்லுவார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அது வாஸ்தவமாக இருக்கிறது. குடியாதவர்கள் பலர் பொய் சொல்வதில் திறமையாக இருக்கிறார்கள். நன்றாக, திறமையாக, கோர்ட்டுகளில் அவர்கள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். கோர்ட்டில் பொய் சாட்சி சொல்லும்போது அவர்கள் ஒவ்வொரு காரியங்களிலும் அவர்கள் பேசுவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். மிகவும் நன்றாக அழகாக பொறுத்தமாகச் சொல்லுகிறார்கள். குடிக்காதவர்கள் இப்படி சொல்லும்போது குடித்தவர்கள், அந்த இடத்தில் உண்மையைப் பேசினால் ஓரளவு பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

“குடி, மதுவகைகள் மட்டும் மனிதனுக்கு தீங்கு இழைக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. குறிப்பாக சுருட்டு, பீடி போன்றவைகளும் மனிதனுக்கு துன்பம் விளைவிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தபோதிலும் இன்றைய தினம் அவைகளை ஏராளமானவர்கள் உபயோகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதையும் கட்டுப்படுத்த ஒரு காலம் வரும் என்று நான் நம்புகிறேன். மக்கள் அவர்களாகவே இந்த நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முற்படவேண்டும். இப்பொழுது அதிகம் லஞ்சம் வாங்கும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. அந்த நிலைமையில் மக்கள் அவர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுக்காமல் இருக்க மக்களுக்கு நல்ல நோக்கம் வர வேண்டும். அவ்விதம் கொடுக்கக்கூடாது என்று மக்கள் இருப்பது போல் மக்கள் தாங்களாகவே குடிக்கக் கூடாது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அந்த எண்ணத்துடன் அவர்கள் இருக்க வேண்டும். அதற்கு உதவி செய்வதற்குத்தான் திறமையான ஒரு மந்திரி அவர்களை நியமித்திருக்கிறது. இந்த இலாகாவிற்கு ஏராளமான செலவு செய்து, வந்தபோதிலும் ‘களள்ள பெரிதா காப்பான் பெரிதா’ என்று சொல்லுவார்கள், அதைப்போல ஒவ்வொருவரும் தாங்களாகவே நினைத்து அவரவர்களாகவே அதற்கு ஒரு மாற்றுதல் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் உதவி செய்ய வேண்டும். குடிப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் உணர்ச்சி வரும்படி உதவி செய்யவேண்டும். இப்பொழுது குடிப்பவர்களைக் கண்டு பிடிக்க உதவி செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அதைப் பற்றிய செய்திகள்கூட கொடுப்பது இல்லை. இப்படிப்பட்ட எண்ணம் பலருக்கு பல நாடுகளில் இருக்கிறது. இதை சிறப்பாக சைனாவில் அதிகமாக நான் பார்த்திருக்கிறேன். சைனாக்காரன் ஒருவன் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு ரோடில் ஓடுவான். அங்கே நிற்கும் அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் அவனைப் பிடிக்காமல் அவனை தன் வீட்டிற்குள் உட்கார வைத்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு அப்புறம் வெளியே போகச் சொல்லுவான். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் சைனாவிலும் மலேயாவிலும் அதிகமாக செய்வார்கள். அப்படி இல்லாமல் இங்கு தைரியமாக குடிக்கிறவர்களை காட்டிக் கொடுத்து வந்தால் இப்பொழுது அதிகப்படியாக அந்த இலாகாவிற்குச் செலவாகும் செலவுகளைக் குறைக்க முடியும். இன்றையதினம் வெளி நாடுகளில் அதிகமான போர் முழக்கம் இருப்பதால், நாம் எப்படி ராணுவத்தினரில் அதிகமாக செலவு செய்கிறோமோ அதைப்போல மது விலக்கு வகைகளில் அங்கங்கே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களுக்கு உடந்தையாக இருப்பவர்கள் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால் ஏராளமான செலவு ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் இந்தக் குடியை நிறுத்தியதினால் அதிக நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். அதில் கொஞ்சமும் சந்தேகம் இல்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கை உச்ச நிலையை அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நான் சந்தோஷத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப் போலவே விவசாயிகளுக்கும் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்கும் இந்த மதுவிலக்கு நல்ல ஆதாரமாக இருக்கிறது. சென்ற நான்கு வருடங்களில் மழை இல்லாத காரணத்தால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். விவசாயிகள்

[Sri AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar] [13th March 1954]

கஷ்டத்தால் உயராத காரணத்தால் அவர்களுக்கு சௌகரியம் ஏற்படுவதற்காக அரசாங்கம் வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டும் என்று நான் இதற்கு முன் பல முறைகள் சொல்லி இருக்கிறேன். அதைப் போலவே தொழிலாளர்களுக்கும் உதவி செய்யவேண்டும் என்று பல முறை பேசும்போது கூறி இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு சபிட்சமாக நிலைமை ஏற்பட்டால் அவர்கள் நிச்சயமாக இது போன்ற காரியங்களில் எல்லாம் ஈடுபடாமல் அவர்களாகவே இதிலிருந்து விலகிக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். மனிதன் தான் கஷ்டப்படும் காலத்தில் தப்பு, தவறு செய்வது வழக்கம் தான். மனிதன் கஷ்டப்படும்போது தப்புத் தவறுகளும் அவனிடம் வளர்ந்துகொண்டே வரும். அந்த நிலைமை வராமலிருப்பதற்கு வேண்டிய பண்பாட்டை நாம் கடைபிடிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த மது விலக்கு போன்ற காரியங்களை சலபமாக நடத்தி வெற்றி பெற முடியும். இதற்குத் தகுந்த ஒரு மந்திரியை நமது ராஜாஜி அவர்கள் நியமித்திருக்கிறார். இப்பொழுதுதான் இந்த மதுவிலக்கை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு வழி ஏற்படும். அதற்கு அங்கத்தினர்கள் அந்தந்த நகரங்களில் மக்களுக்கு உதவி கொடுத்து அதை வெற்றி பெறச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டொரு வார்த்தைகளை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனது தொகுதியில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும்படி . . .”

(பேச்சு முடிவதற்குள் மணி அடிக்கப்பட்டது.)

*SRI M. NARAYANAN NAMBIAR — “മിസ്റ്റർ ഡിപ്പൂട്ടി സ്പീക്കർ, 1 p.m. സാർ, മലയാളം നിയമം മിക്കവാറും പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലാണ് കാണുന്നത്. കടിയും കള്ളക്കാരും മിക്കമിക്കമില്ല വലിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നത് ഗവണ്മെന്റിനു പ്രായോഗികമായി സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ കാരണമെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നിയമം നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുതന്നെയും ഈ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുകയാണെന്നുള്ളതു് വെറും പരാജയം മാത്രമാണ്. കടിയു വലിച്ചുകൊണ്ടോ എന്തു പോലും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, അനുജ്ഞാസ്ഥന്മാർ, പണക്കാരും, പണമില്ലാത്തവരും, ഇടത്തരക്കാർ ഉപദേശവും കടിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. പണക്കാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും യോജിച്ചു കടിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം നിലവിൽ വന്നിരിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി സാധാരണക്കാരെ ഇടയിൽ ഇടയ്ക്കു ഒരു നിയമം വച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ബോധം പോലും ഇല്ലാത്തവിധിയിലായിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ രാജ്യത്തിലെ ധാർമ്മികജീവിതം വളരെ അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതോടുകൂടി ജോലിപ്രൊഖിബിഷൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നു എടുത്തു പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ ഏല്പിക്കാൻ പോവുകയാണ്. ഈ നിയമം കൂടുതൽ ഉജ്ജ്വലമായും വിജയപ്രദമായും നടപ്പിൽ വരുത്താൻ പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു കഴിയുമെന്നാണ് പറയുന്നത്. എന്നാൽ അതു കൂടുതൽ പരാജയത്തിലെ കലശലാക്കുകയുള്ള എന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഈ നിയമം ലംഘിക്കുന്ന ആളുകൾ പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ കൂടുതലുണ്ട്. മലയാളത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഇല്ലാത്ത ഏതു കേസും ഉണ്ടാക്കാൻ പോലീസുകാർ മിടുക്കുണ്ട്. അതാണ് അന്ത്യമായി നിന്നും നാം കാണുന്നത്

“മലയാളം നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ വരുമാനം ഇല്ലാതാക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. മലയാളം നടപ്പിൽ വരുത്തിയതോടുകൂടി ആ ഞെരികൊണ്ട് ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്ന ആളുകൾക്കു മറ്റു ഞെരികൾക്കു ഉണ്ടാകിക്കൊടുക്കുക, അവർക്കു ജീവിക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകിക്കൊടുക്കുക, അവരുടെ സമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായ നില ഉയർത്തുക—ഇവയെല്ലാമായിരുന്ന അതിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ. പക്ഷെ അങ്ങനെയൊന്നും നിറവേറിയതായി കാണുന്നില്ല. ചെറുതൊഴിലിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്നവർക്കു ഇന്നു യാതൊരു തൊഴിലുമില്ല. അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെല്ലാം ഇന്ന് പട്ടിണിയിൽ പെട്ടു കിടക്കുകയാണ്. അവരുടെ സമ്പത്തികമായ ജീവിതം മാത്രമല്ല, ധാർമ്മിക ജീവിതംപോലും ഇന്ന് അധഃപതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ചക്ക ചെറുതൊഴിലിൽ ഉണ്ടായ വരുമാനം പാവപ്പെട്ടതല്ല. തെക്കൻ കണ്ണടകളിലൂടെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം എന്നിങ്ങനെ നേരിട്ടിരിക്കുന്നു. കടലോരത്തുനിന്നു അഞ്ചു ദൂരം മലയിടുവരെ

[Sri M. Narayanan Nambiar] [13th March 1954]

മാനമെ ചക്കര ചെത്തു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളു. അതിനപ്പുറത്തു എത്രയോപേർ ഈ തൊഴിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവരായുണ്ട്. അവരുടെ കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. മറെറാരു ഉണ്ടാക്കുന്ന ചക്കരതന്നെ വിറ്റഴിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ യാതൊന്നുമില്ല. അവിടെ ചക്കര മാക്കുന്നതിനു സൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വളരെ ആവശ്യമാണ്. ആധുനികീകരിച്ചിട്ടുള്ള ചക്കരപ്പുറവുസായം ഒരു നല്ല വ്യവസായമാണ്. ധാരാളം ചക്കര മാക്കുന്നതിൽ ചെലവുകൾക്കും ചെലവും അതിനുണ്ട് ഒരു ഏജൻസിയുണ്ട് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. അതു അവിടെ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ചക്കര ചെത്തുകാർക്കു ഇപ്പോൾ കടംകിട്ടാൻ യാതൊരു ഏർപ്പാടുകളുമില്ല. സുയമായ പലിശക്കു കടം കിട്ടുന്നതിന്നു അടിയന്തിരമായ നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടതാണ്.

“സാർ, പ്രൊഫിബിഷൻ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചോ ബലം ഉപയോഗിച്ചോ മാത്രം സാധ്യമല്ല. നട്ടുകാരുടെ സഹകരണം അതിന്നു ആവശ്യമാണെന്നാണ്. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി അതിന്നു പറ്റിയ കരന്തരിക്കും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. മദ്യനിരോധനത്തിന്നു അനുകൂലമായ കരന്തരിക്കും രാജ്യത്തെങ്ങും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ചെറിയ എതിർപ്പുകളും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സമ്മതിക്കണം. എന്നാൽ നീർജാഗ്രൂപങ്ങൾ ആ അന്തരീക്ഷം ഇന്ന് മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. ആ അന്തരീക്ഷം ഇന്നി ഉണ്ടാവുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. നാം അത്രയ്ക്കു അധഃപതിച്ചുപോയി. ആ അന്തരീക്ഷം വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ പോക്കു എങ്ങോട്ടാണെന്നു നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനൊരു മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. മദ്യനിരോധനനിയമം വിജയകരമായി നടപ്പിൽ വരുത്താനുള്ള കരന്തരിക്കും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്നു വശ്യമായ പ്രായോഗിക ചിന്താഗതി ഗവണ്മെന്റിന്നു ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ്. ആൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇതു പരിശുദ്ധീകരിച്ചു കർമ്മരൂപമാക്കുവാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ. ഇന്നു തൊഴിലില്ലാത്ത കഷ്ടപ്പെട്ട ചെത്തുകാരുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി സൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് നമുക്കു സമയം കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയുകയുണ്ട്. ഇന്ന് ചക്കര ചെത്തുന്നവർക്കു കള്ളക്കച്ചവടം നടക്കുന്നത്. അതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു നാം ആരാഞ്ഞേക്കാം. ചെത്തുകാരുടെ ദയനീയമായ സാമ്പത്തികനില അതിനു ഒരു കാരണമാണ്. അതു നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അവരുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിതരീതി അവരെ അതിനു നിർബന്ധിതരാക്കുന്നുവെന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. ആ നില മാറ്റുന്നതിന്നു ഒരു പദ്ധതി ആവശ്യമാണ്. അല്ലാത്തതെങ്കിലും കാലം ഈ കള്ളക്കച്ചവടം തുടരുക തന്നെ ചെയ്യും. മദ്യപച്ചനും ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു മുമ്പാകെ കള്ളക്കച്ചവടം കേന്ദ്രമാക്കി എടുക്കേണ്ടത്. അതുപോലെത്തന്നെയാണ് മദ്യനിരോധനം വന്നതിന്നു ശേഷവും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് കേന്ദ്രമാക്കുന്നത്. മദ്യനിരോധനം രാജ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിന്നും ജനങ്ങളുടെ ഭയപ്പെടലും ആവശ്യമാണ് എന്ന ബോധത്തോടുകൂടിയുള്ള പ്രവർത്തനം ഇന്നുമില്ല. ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകളെ, ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഉറപ്പു വിശ്വാസമുള്ള ആളുകളെ, വേണം ആ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിയമിക്കാൻ. അല്ലെങ്കിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം പരാജയപ്പെടുകയേ ഉള്ളൂ. ഇന്നു ഈ നിയമത്തിനെതിരെ യുള്ള പ്രചാരവലകൾ നാട്ടിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. അതു ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതാണ് സംഘടനകളും ഈ നാട്ടിലുണ്ട്. പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന്നു അനുകൂലമായ കരന്തരിക്കും നാട്ടിലില്ല. സാധാരണയായ ആളുകൾക്കു ഈ നിയമമുപേക്ഷിച്ചു വളരെ അധികം ഗുണം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ആർക്കും നിഷേധിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ നാട്ടിലെ സ്ത്രീകളോടു ചോദിച്ചാൽ ഈ നിയമം റദ്ദാക്കുന്നതിന്നു അവർ അനുകൂലിക്കുകയില്ലെന്നു എന്നിങ്ങനെ ഉറപ്പുണ്ട്. ഈ നാട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ അനുഭവിച്ചുവന്ന നിത്യദുഃഖത്തിൽനിന്നു ഈ നിയമം അവർക്കു രക്ഷ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പണം നഷ്ടപ്പെടുന്നുവെന്നു പറയാറുണ്ട്. അതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കാര്യമാണ്. മദ്യനിരോധനം കൂടുതൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുകയും കൂടുതൽ ഉജ്ജ്വലമായ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണ്. അല്ലെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്നത് വിശ്വാസ്യമാണെന്നു ആൻ എന്റെ പ്രസ്ഥാനം അധ്യക്ഷനേപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

1-10
p.m.

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—/ Mr. Deputy Speaker, I am in favour of modifying the Prohibition policy on the lines suggested in the Ramamurthi Committee's report. Even person who is acquainted with the first principles of legal jurisprudence will readily admit that the law should be honoured by the

[13th March 1954] [Sri S. Deivasigamany]

people and it must have the sanction of the people. We know, as far as the Prohibition law is concerned, it is more honoured on its breach than in its observance. If a law assumes this character it does not deserve to be in force and it does not deserve to be in the Statute Book of this State. I therefore submit that it is high time that certain modifications should be made with regard to the Prohibition policy that is adopted by our State. If we go to the Courts, what is it that we see? We see a sad spectacle of women and children being arraigned for offences under the Prohibition Act. The children's courts are full with Prohibition offenders of both sexes. The same is the case in other criminal courts also. If we examine the causes of such a large number of offences being committed we will only come to the conclusion that it is due to two main causes, viz., the desire of the people to take to drinks which may give them some feeling of exhilaration or to make some money easily by taking to illicit practices. A number of persons who have been doing the work of tapping toddy from time immemorial have been displaced and they have not been absorbed in other jobs. Those persons have also taken to this business of illicit distillation of arrack and illicit tapping from palmyrah or coconut trees. It is high time that the Government fully look into this matter and see that the unemployed persons who have been once doing the work of toddy tapping and selling liquor are given adequate and suitable jobs elsewhere. No doubt, the Government have been trying to do something for them and jaggery co-operative societies and other co-operatives have also been formed for the purpose of helping those poor people. It is also true that arrangements have been made to draw neera and sell it through co-operative societies. But let me tell this House that these societies have not been of much use to these ex-tappers. In the name of neera-tapping, as my hon. Friend Sri Vinayakam said, people have been abusing this concession given to them. We cannot shut our eyes to the fact that people have not taken to the Prohibition policy faithfully. They do not observe the rules. They want that this Prohibition policy should be modified.

* Sir, it is often said that the revenue which may be drawn by scrapping Prohibition will be tainted money and therefore we should give up the excise revenue and allow Prohibition to continue. That is an argument frequently given in favour of Prohibition. I would like to ask what the Government are doing with the money that they collect from the poor people by way of fines. Is it not tainted money? Ever so many poor people who are alleged to have been engaged in illicit distillation or other offences under the Prohibition Act are daily brought before the Courts and are fined by the Courts. Now, is not the money collected from these poor people by way of fines, tainted money? Is not this tainted money used for Government purposes? This is the counter argument that I would like to pose before the Government. So, there is no use of saying that this is tainted money and all that. They cannot say that the revenue collected from one account is tainted money and the revenue collected from the other is not. It is admitted on all hands that our Government are in want of

[Sri S. Deivasigamany] [13th March 1954]

funds and we should try to augment the finances of this State. By modifying the Prohibition scheme suitably, I humbly submit that we will be able to augment the financial resources of this State.

Hon. Members may have come across instances where people have died by taking dangerous drugs, and not wholesale intoxicants, like toddy, beer or some other liquor. They have taken to making so many kinds of medicinal preparations, spirits, varnishes, etc., which are injurious to their health. The incidence of death due to these causes is increasing day by day. In order to prevent this also, I want that the Prohibition policy should be amended.

“While we are on the question of excise duties, there is another subject, which I would like to touch upon, viz., tax on tobacco. Sometime ago, we raised the tax on tobacco with a view to getting some increased revenue from that. The only result of this is that high class cigarettes which were previously sold at cheaper rates have now become very costly. The revenue that the Government expected from this increased tax is not forthcoming. I would ask the Government whether they have examined the question as to why they are not getting the expected increased income from this tax. The only reason for this is in other States the tax on tobacco is not as high as it is in the Madras State. The dealers get high class cigarettes from the other States and smuggle them into our State. They sell these cigarettes to the consumers in this State, depriving our Government of their lawful tax which they should get. Are the Government aware of this fact? If they are not aware of this fact, I would request them to go into this matter. If they are not able to check this smuggling of cigarettes from other States, it is high time that they should scrap this increased tax and revert to the original tax which was less. I am told that the Government used to get greater income under this head previously, i.e., before they introduced the increased tax. I commend this aspect of the matter for the Government's consideration. I thank you, Mr. Deputy Speaker, for giving me this opportunity to speak on this occasion.”

1-20
P.M.

*SRI M. PALANIYANDI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் ரத்தினம் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேச எழுவதற்கு முன்பு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் மதுவிலக்கை எடுத்துவிட வேண்டுமென்பது அல்ல என் கொள்கை. உண்மையாக இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை இன்னும் வெற்றிகரமாக நடத்த வேண்டுமென்பதே என் அபிப்பிராயம். காரணம் இதனால் ஏழை மக்களுக்கு அதிக நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நான் சிமெண்டு தொழிலாளிகளின் மத்தியில் வாழ்பவன். சுமார் இரண்டாயிரம் தொழிலாளிகளுடைய நிலைமை இந்த மது விலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு எவ்வளவு மேன்மை அடைந்திருக்கிறது என்பதை நன்றாக அறிந்து கொண்டே நான் சொல்லுகின்றேன். ஆனால் தற்காலத்தில் அவர்களுடைய நிலைமை மிகமிக மோசமாகி வருகிறது என்பதை என்னும்போது கவலையும் ஏற்படுகிறது. காரணம் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சி அந்தத் தொழில்

[13th March 1954] [Sri M. Palaniyandi]

மிக அதிகமாகிவிட்டதால், தொழிலாளிகள் பிரஞ்சு பாலிஷ், அமோனியம் சல்பேட் போன்றவைகள் கலந்த கண்டகண்ட போதைதரும் சாராயத்தைக் குடித்து உயிருக்கே ஆபத்தை உண்டாக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

“இரண்டு மூன்று நாளைக்கு முன்பு நான் ஒரு செய்தியை பார்த்தேன். திருச்சி ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர், மது விலக்குக் கமிட்டியில் பேசும்போது, ‘போலீசாரும் கள்ளத்தனமாக சாராயம் காய்ச்சுவர்களுக்கு உள்ளாளாக இருக்கிறார்’, என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்க வேண்டுமென்றால், முதலாவதாக நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக, மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். மூன்றாவதாக, அன்னியத் திட்டங்கள் நம் ராஜ்யத்திற்குள் இருப்பதை ஒழித்தாகவேண்டும். அன்னியத் திட்டங்கள் ஒழிக்கப்படவில்லை யானால் மது விலக்குத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தவே முடியாதென நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். கனம் மதுவிலக்கு மந்திரி அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தவேண்டுமென்றுதான் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார். சமீபத்தில் கூட தானே நேரில் சென்று பெரிய கேஸ்களை பிடித்திருப்பதைக் கண்டு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் சென்னை மாகாணத்திற்குள் எப்படி கள்ளத்தனமாக உயர்ந்த ரகச்சாராயம் வருகின்றது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் போன்ற அந்நியத் திட்டங்களில் ஏராளமாக வெளிநாட்டுச் சாராயம் இறக்கு மதி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அவைகள் யாவும் அங்கேயே உபயோகப் படுத்தப்படுவதில்லை. கள்ளத்தனமாக நம் ராஜ்யத்திற்குள்ள்தான் அவைகள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. ஆகவே அந்தத் திட்டங்களை உடனடியாக நாம் ராஜ்யத்தோடேயே சேர்ப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று நான் கேட்கின்றேன். இது மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பு என்று நாம் சும்மா இருக்கமுடியாது. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சர்க்கார், மக்கள் ஆகிய நாம் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து சியாயமான முறையில் அந்தத்திட்டப் பகுதிகளை இந்த ராஜ்யத்தோடு சேர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக கிளர்ச்சி நடத்திக்கொண்டுவருபவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியை அளிக்க வேண்டும். திட்டப்பகுதிகள் ஒழிக்கப்பட்டால் தான் மது விலக்குத் திட்டம் வெற்றிபெறும்.

“அதைப் போலவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிந்து மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும். குறிப்பாக இன்றைக்குப் பாருங்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் கஷ்டப்படுபவன் ஜீவனம் செய்ய வழியில்லாமல் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சத் துணிகின்றான். “எனக்கு வேலையில்லை. சாப்பிட வழியில்லை. ஆகவே தான் சாராயம் காய்ச்சவந்தேன் இது கெடுதல் என்பது தெரிந்தாலும் இதனால்தான் நான் ஜீவிக்கவேண்டி இருக்கிறது,” என்று அவர்களே சொல்லுகிறார்கள்.

“இப்பொழுது மதுவிலக்கு அமுலை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பை போலீசாரின் கையில் கொடுக்கப் போவதாக சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு போலீஸ்காரர் மாதம் 52 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகின்றார். லஞ்சம் எதுவும் வாங்காமல் அந்தச் சம்பளத்தில் எப்படி அவன் வாழ முடியுமென்று நீங்களே சொல்லுங்கள். சாராயம் காய்ச்சக்கூடிய பத்து கடைகளில் மாதம் தலைக்கு பத்து ரூபாய் வாங்கிவிட்டால் போதும். அவனுக்கு சம்பளத்தைத் தவிர நூறு ரூபாய் வந்துவிடும். இப்படித்தான் எங்கும் நடக்கிறது. காரணம் அவர்களின் வறுமைதான். ஊதியக்குறைவுதான். ஆகவே வாழ்க்கைத்தரம் உயராத ஒரு நிலைமையில், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீக்கப்படாத ஒரு நிலைமையில், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள அன்னியத் திட்டங்கள் ஒழிக்கப்படாத ஒரு நிலைமையில் எப்படி மது விலக்குத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்குமென்றுதான் நான் கேட்கின்றேன். மது விலக்குச் சட்டத்தை ரத்துசெய்து விட்டால் ஏழை மக்களிடமுள்ள பணம் தான் சுரண்டப்படும் என்கிறார்கள் அரசியலார். பெரும் பெரும் முதலாளிகள் லக்ஷக்கணக்கான பணத்தை, தொழிலாளிகளின் உழைப்பைக்கொண்டு சுரண்டிச் செல்லுகின்றார்களே! இவைகள் ஏழைகளுடைய பணம் இல்லையா? பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் லக்ஷக்கணக்கான பணத்தை விவசாயி

[13th March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—" The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m."

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே மதுபான மந்திரி கொண்டு வந்திருக்கும் (சிரிப்பு) மதுவிலக்கு மந்திரி கோரியிருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதை நான் நூற்றுக்கு நூறு வரவேற்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால் இந்த நாட்டில் மதுபானத்தினால் ஜனங்கள் அதிக கஷ்டமடைந்திருந்தார்கள். குறிப்பாக பிற்பட்டவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் ஹரிஜன மக்களுந்தான் அதிகமாக மதுவை உண்டு மிகவும் கஷ்டமடைந்தார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்கள் தான் ரொம்பவும் கஷ்டத்துக்குள்ளாயின. அப்படி கஷ்டத்துக்குள்ளாயின குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்களில், நானும் ஒருவன். பாமர மக்களும் இந்த காலத்தில் அதிகமாக குடிக்கிறார்கள். இதிலிருந்து ஹரிஜனங்கள் எத்தனைபேர் என்று புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கமுடியுமா என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏதோ யாரோ செய்கிற குற்றங்கள் கடைசியில் பாமர மக்கள் தலையீது விழுகிறது. சிலர் மதுபானம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கொண்டுவருவதற்காக வாதாடுகிறார்கள். நிறைய வருவாய் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது செய்திருக்கும் நன்மைகளிலெல்லாம் முக்கியமானது மதுவிலக்கு. ஆதலால் இந்த மதுபானமொன்றை மாத்திரம் இந்த நாட்டுக்குக்கொண்டுவரக்கூடாது என்று எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் மதுபானத்தினால் இவர்கள் புகிற கஷ்டங்களெல்லாம் எனக்குத் தெரியும்."

" இன்றைக்கு இருக்கிற மதுவிலக்கு வந்தபிறகு பாமர மக்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் சுகமாக வாழ்வதற்காக இந்த மான்யத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இப்பொழுது மதுவிலக்குச் சட்டம் இருந்தபோதிலும், அதை அமுலாக்குவதற்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவரும் முறை சரியல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன். இதைச் சற்று திருத்தியமைத்தால் எல்லோருக்கும் நன்மை ஏற்படும். இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருப்பதற்காக எல்லோரும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டம் - சரியாக நடக்கவேண்டுமானால் பொதுமக்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். பொதுவாக ஹரிஜனங்களுடைய குற்றங்களைக் கண்டிப்பதற்கு கிராமங்களிலுள்ள பெரியோர்கள் முன்வர வேண்டும். இதை ஹரிஜனங்களின் நன்மையைக் கருதிச் சொல்லுகிறேன். தாழ்ந்த வகுப்பினரைச் சேர்ந்த சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒரு கமிட்டியமைத்து மதுபான குற்றம் செய்தவர்களைத் தேடித் திறுத்துவதற்காக தக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இந்தப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு கண்காணிப்பதற்கு ஒருவரை நியமிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் கூடியமட்டும் பொது மக்களின் ஒற்றுமையினால் இந்த சாரயம் காய்ச்சுவதை நிறுத்த முடியும்."

" நன்னிலம் தாலுக்காவுக்குப் பக்கத்தில் காரைக்கால் இருப்பதனால், காரைக்காலில் இருக்குமதியாகும் வெளிநாட்டு சாக்குகளெல்லாம் மற்ற அருகிலுள்ள பிரதேசங்களுக்குத் திருட்டுத்தனமாகக் கடத்தப்பட்டு வருகின்றன; தாராளமாக பக்கத்து கிராமங்களுக்குக் கொண்டுபோகப்படுகின்றன. இவைகளெல்லாம் போலீஸ் தயவினால் கொண்டுபோகப்படுகின்றன. இதற்கெல்லாம் எந்த போலீஸ்காரர்கள் உந்தையாயிருந்து கள்ளச்சாராயத்தை விற்பதற்கு உதவியாயிருக்கிறார்களோ அவர்களிடம் இப்பொழுது மதுவிலக்கை அமுலாக்கும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதற்காகத்தான். மேலும் இப்பொழுது கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவவர்களுக்கும் மதுவைக்குடிப்பவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் கண்டனை போதாது. சற்று கடினமாக இருந்தால்தான் இவர்கள் மேலும்

[13th March 1954] [Sri M. C. Muthukumaraswamy]

மேலும் குற்றங்கள் செய்யமாட்டார்கள். குற்றங்கள் செய்தவர்களைப்பற்றி அந்த தாலுகா பூராவிலும் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுது தான் மறுபடியும் குற்றங்கள் செய்யமாட்டார்கள். மேலும் மதுபானம் காய்ச்சி தண்டிக்கப்பட்டவர்களை மறுபடியும் அதே தொழிலை மேற்கொள்ளாதிருக்க அவர்களுக்கு வேறுவேலைகளை அதாவது குடிசைத் தொழில் மூலமாக ஒரு வேலையைக்கொடுத்து ஆதரவுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மதுபானத்தை சிலர் மருந்தாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிக சலுகைகள் கொடுக்கக்கூடாதென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏழைகள் சந்தோஷமாக வாழ்வதற்கும் இந்த மதுவிலக்கை ரத்து செய்யக்கூடாது என்று நான் இங்குக்கும ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—
Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very much thankful to the several hon. Members who have spoken on this Demand for their valuable and constructive suggestions and criticisms. Sir, let me first of all, say a few words on the general policy of the Government in regard to Prohibition. As hon. Members are aware, total Prohibition has been in force in this State for over five years now. The Police Department is in charge of the work of enforcement of Prohibition in the districts of Salem, Coimbatore, North Arcot, Tanjore, Tiruchirappalli and Madurai. In the remaining eight districts, the enforcement work is attended to by the Excise and Prohibition Department. In the interests of better enforcement of Prohibition, the Government have recently decided to transfer the enforcement work from the Excise and Prohibition Department to the Police Department throughout the State. As the Police Department are tackling all other offences, they will be in the best position to tackle Prohibition offences also. The idea is to have a separate Deputy Superintendent of Police for each district to supervise and co-ordinate the enforcement work in the district and to give suitable directions and instructions to the enforcement staff. Detailed proposals for giving effect to the transfer are now being worked out. The Government have also been considering for some time past, ways and means of enforcing Prohibition more rigorously and effectively. Recently, as an experimental measure, a Special Prohibition Squad has been constituted with personnel drawn from both the Excise and Police Departments to devote special attention to areas in which Prohibition crime is rampant or persistent. The squad has already commenced its work in Madras City. It has made a large number of raids on the 'black spots' in and around the City, and from the reports which have reached me, I can say, with very encouraging results.

" Government propose to devote more attention to the propaganda side also. A detailed scheme is being worked out which will help effectively to put down illicit distillation in villages. A small official committee has been constituted with myself as the Chairman of the Committee to draw up the scheme. Prohibition offences, particularly illicit distillation, have no doubt been on the increase in spite of the best efforts of the enforcement staff. But, the Government are determined to enforce Prohibition strictly and they are, and will be, taking all necessary measures towards this end."

2-41
p.m.

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [13th March 1954]

"Let me now briefly answer some of the important points raised during the debate. More than one hon. Member urged that a Committee should be appointed to enquire into the working of Prohibition. The Andhra Government have appointed such a Committee whose report has also since been published. We are therefore asked to follow suit. I may say that the Government have very carefully considered this suggestion but are unable to accept it mainly because they are convinced that the policy of Prohibition is good for the State and there is no question of going back upon that. The Government are more interested in enforcing Prohibition in an effective manner and towards this end they have appointed an official committee to which I have already referred. The Government have also under consideration a proposal to amend the Madras Prohibition Act, 1937, in a comprehensive manner so as to remove the defects and the loop-holes which have been brought to notice as a result of experience in the working of the Act during the past few years.

"Almost all the hon. Members spoke at length and described graphically how Prohibition is not being properly enforced and how it is more honoured in the breach than in observance. It is no doubt true that in spite of the best efforts of the enforcement staff Prohibition offences, particularly illicit distillation, have been on the increase. This is due to a variety of causes into which I do not want to go at present. (An hon. Member: 'Why?') I will tell the hon. Member later on. This does not prove that we should adopt a policy of despair and give up Prohibition. On the other hand it is necessary to combat continuously against the factors which militate against the successful enforcement of Prohibition. A great social reform like Prohibition will naturally take time to become a complete success.

"Some reference was made to harassment of innocent persons and collusion with Prohibition offenders by enforcement staff. Raids by the enforcement staff are generally conducted on the basis of credible information received by them. There is no reason why the staff should harass any innocent persons. If any specific instance of such deliberate harassment is brought to the notice of Government, they will certainly enquire into it and take necessary action against the erring staff. As regards collusion by the staff, there may be some black-sheep here and there but Government are taking prompt and effective action to punish them wherever there is evidence forthcoming against them.

2-50 p.m. "One hon. Member referred to the withdrawal of prosecution against a Member of this Assembly. I am sorry that such a reference should have been made on the floor of this House. I may say that the prosecution was withdrawn after very careful consideration by the Government. I do not want to go into the details but I may say that not only was there no evidence but from the circumstances of the case, the conclusion was inescapable that the whole incident was engineered by interested persons to show the Member concerned in a bad light. I may, in this connection, assure this House

13th March 1954] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

that no discrimination will be made so far as Prohibition offences are concerned, between one offender and another on considerations of wealth, status or any such thing.

"Hon. Member, Sri M. Palaniyandi, referred to the smuggling of liquor from the French Settlements of Pondicherry and Karaikal. The enforcement staff stationed on these borders are doing their best to prevent smuggling of liquor; but so long as these French pockets remain the problem has to be faced. Every effort will, however, be made to minimise this evil.

"On the question of issue of licences for sweet toddy tapping some hon. Members spoke in favour and some against. I may say that the abuse of this concession is so easy and its detection is so difficult that the Government have necessarily to follow a cautious policy in this matter. Wherever hon. Members of this House have written to us personally, the Government have considered the matter and issued licences, but where the representations come from ex-tappers, the Government hesitate to give licences for fear of their being misused.

"In conclusion, I must say that Prohibition is the accepted policy of the Government and if there are breaches here and there, it should not be an argument for the repeal of Prohibition. The test for success of this great moral and social reform is not by breaches of law here and there but by the social and economic uplift of the poorer people who are undoubtedly now happier and economically better than in the pre-Prohibition days. (Interruption.) Sir, an hon. Member wants to know what happens to spirits and molasses. The Government have also placed certain restrictions in regard to the issue of licences for the sale of spirits, varnish, French Polish and other alcoholic preparations. Especially, in the case of French Polish and other varnishes the Government have decided to add a certain amount of insecticide which is poisonous and the people who consume them will also be affected. The people are also now being warned to avoid taking French Polish and varnishes instead of liquor. As regards molasses, there is, of course, no order of the Government under which we can restrict its use. If the hon. Member who referred to its misuse in the Nellikuppam Sugar Factory would give us some definite and specific instances where it is being misused and if he would also help the Government we would be very grateful to him. Even though there is no restriction on the use of molasses, the Government would really endeavour to see that it is not misused.

"I once again thank the hon. Members for their valuable suggestions and criticisms which I welcome. I wish to assure hon. Members that I shall give due consideration to all their criticisms and this being the first Demand that I am moving in this House, I think, hon. Members will be quite convinced and grant it." (Applause.)

SRI K. VINAYAKAM :—"Sir, I rise on a point of information. The Hon. the Minister for Prohibition was good enough to admit

[Sri K. Vinayakam] [13th March 1954]

that a prosecution was launched erroneously against a Member of this House. The hon. Minister has also said that the prosecution against the Member was withdrawn after they were fully convinced that it was wrong. Will the Government therefore come forward and apologise categorically to the Member against whom the prosecution was wrongly launched? They must take pardon from the Member concerned. It is an insult to a Member of this House and as the Government themselves admit that it is wrong, let them openly apologise to the Member concerned."

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" Sir, I do not think it is necessary for the Government to apologise because it was not through a fault of the Government that the Member was charged."

DEPUTY SPEAKER :—" I want to know from the hon. Member who moved the Cut Motion whether he is withdrawing it."

SRI A. RATNAM :—" கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் மந்திரியார் என்னை என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேணையை வாபஸ் வாங்கும் நிமித்தமாகக் கேட்டுக் கொள்ளவில்லையே? அப்படி இருக்க, ஏன் வாபஸ் வாங்க வேண்டும்."

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" Sir, I forgot to do so at the conclusion of my speech and I now request the hon. Member to withdraw his Cut Motion."

SRI A. RATNAM :—" Sir, I am pressing my Cut Motion."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'That the allotment of Rs. 41,09,000 under Demand II—Excise Department be reduced by Rs. 100.' "

The motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" I will now put the main motion to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 41,09,000 under Demand II—Excise Department.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 68,72,400 under Demand IV—Forest Department.' "

DEPUTY SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 68,72,400 under Demand IV—Forest Department.' "

* SRI M. PALANIYANDI :—" Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 68,72,400—Under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.'

[Sri M. Palaniyandi] 13th March 1954]

I have given notice of this Cut Motion to discuss the introduction of the Forest Act in Ariyalur area and to urge on the Government to withdraw the same.

" காட்டிலாகா சட்டத்தினால் அரியலூரில் வசிக்கும் மக்களபடும் அவஸ்தையை இந்தச் சமயத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரியலூர் மேஜர் பஞ்சாயத்திற்கு 20 மைல் சுற்று வட்டாரத்திலே காடுகளே கிடையாது. 1869-ம் வருஷம் தீட்டப்பட்ட காட்டிலாகா சட்டத்தின் 35,36 வது பிரிவுகளை எங்கள் பிரதேசத்திற்கும் விஸ்தரித்திருக்கிறார்கள். அரியலூரைச் சுற்றி 20 மைல் வட்டாரத்தில் காடுகள் இல்லாவிட்டாலும், காட்டிலாகா காரியாலயமானது அரியலூரில் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. காடுகள் வெகு தூரத்திற்கப்பாலிருந்த போதிலும், காடுகளிலிருந்து மரங்களைக்கொண்டு வரக்கூடாது என்று அரியலூரிலிருந்துகொண்டே அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு மைல் இரண்டு மைலுக்குப் பக்கத்தில் சொந்தமாக உள்ள நிலங்களிலிருந்து விறகுகளை வெட்டி நகர்ப்புறங்களுக்குக் கொண்டு வருவதற்குக்கூட ஜனங்களால் முடியவில்லை. ஏனென்றால், காட்டிலாகா அதிகாரி அரியலூரில் இருந்துகொண்டே, நகரத்திற்கு விறகு கொண்டு வந்து விற்பவர்கள் பக்கத்திலுள்ள தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலிருந்து விறகைக்கொண்டு வந்து நகரத்தில் விற்குமாம், அவர்களை லைசன்சு வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லி அவர்களை அநேகவிதமான தொந்தரவுகளுக்கு உள்ளாக்குகிறார்கள். Free லைசன்சு முறை நடைமுறையில் அனுஷ்டிக்கப்படுவதில்லை. Free லைசன்சு முறையை அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டிருப்பது அதிகாரிகளை மேலும் மேலும் லஞ்சம் வாங்கத்தான் பழக்குகிறது; வேறு நல்ல முறையில் அந்த லைசன்சுகள் வழங்கப்படுவதில்லை. லைசன்சு வழங்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்பவர்களுக்கு பல நாள் கடத்தித்தான் அந்த லைசன்சு கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, சரியாக காலா காலத்தில் வழங்கப்படுவதில்லை.

" அரியலூர் ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்தாக இருந்தபோதிலும் அங்குள்ள மக்களுக்கு விறகு கிடைப்பதில்லை. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களின் தேவைக்குக் கூட விறகு கிடைக்கவில்லையென்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை அங்கு வந்துவிட்டது. காரணம் காடு இருப்பது 30 மைலுக்கப்பால். ஆனால், காட்டிலாகா காரியாலயம் இருப்பது அரியலூரில். ஏழை விறகு வெட்டு பவர்கள் 30 மைல் தூரம் நடந்து வந்து, லைசன்சு வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. பிற்பட்ட நிலையிலுள்ள மக்கள் இம்மாதிரி கஷ்டத்திற்குள்ளாவதோடு கூட, அரியலூருக்குத் தேவையான விறகு வருவதற்கும் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. காட்டுப் பிரதேசத்திலிருந்து 30 மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் அரியலூரில் காரியாலயம் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் மக்களெல்லோரும் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையிலுள்ளவர்களென்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். உடையார்பாளையம் தாலுகா மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அங்குள்ள சாதாரண ஏழை மக்கள் சொந்த இடங்களிலிருந்து மரங்களை வெட்டி ஞாயிற்றுக்கிழமை சந்தைக்கு விற்க வந்தால், சட்டத்தின்படி லைசன்சு வாங்கவேண்டுமென்ற கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். அந்தச் சட்டங்களையெல்லாம் காட்டோடு வைத்துக்கொள்ளலாம். காரியாலயத்தை நகர்ப்புறங்களில் வைத்துக்கொண்டு "லைசன்சு கொண்டு வா, இல்லாவிட்டால் மரம் வெட்டக்கூடாது" என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையானது நிச்சயமாக மாற வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

" அந்தப் பக்கத்தில் உள்ள காடுகளில் சவுக்கு மரங்கள் கிடையாது. இலுப்பை, மூங்கில் போன்ற மரங்களும் கிடையாது. இருந்தாலும்கூட, காட்டிலாகா சட்டம் மிகுந்ததொந்தரவை உண்டாக்கிவருகிறது. ஒரு சிறிய உதாரணத்தை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். கண்டிராக்டர் மரங்களை வெட்டிப்போட்டு, Free லைசன்சு வராததினால் வியாபாரிகளால் உந்தப் பட்டு அங்கு மரம் கொண்டுபோக முடியாமல் கஷ்டத்திற்குள்ளாகின்றனர். காட்டிலாகா சட்டத்தைக் காட்டோடு வைத்துக்கொண்டு, அல்லது காட்டு ஓரங்களில் வைத்துக்கொண்டு, அமல் நடத்தினால் நிச்சயமாக நகர்ப்புறங்களுக்கு நல்ல முறையில் விறகு கிடைக்கச் சௌகரியமாக இருக்கும்.

[Sri M. Palaniyandi] [13th March 1954]

“இங்குள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும்—காங்கிரஸ் தரப்பிலுள்ள அங்கத்தினர்களும் சரி, இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிற அங்கத்தினர்களும் சரி—காடுகளை அந்தந்த கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்துவிடும்படி சொல்லுகிறார்கள். ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது கூட, அங்கு ஒரு சில ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் காரணமாக ஒரு அளவுக்கு மேற்பட்ட ஆடு மாடுகள் மேய்க்கப்பட்டால், அவைகளைப் பட்டியில் அடைத்துவிடுகிறார்கள். ஆடு மாடுகள் போதிய உணவு கிடைக்காமல் செத்துப்போய்விடுகின்றன. அந்த நிலைமையில் அங்கிருக்கும் காடுகளை பஞ்சாயத்து போர்டின் நிர்வாகத்திற்குக் கொடுத்தால், கிராமமக்கள் ஒத்துழைத்து, எவ்வளவு ஆடுகளை மேய்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்று நிதானம் செய்துகொள்ளுவார்கள்.

“திருச்சி தாலுகாவில் கொள்ளிடக்கரை ஓரத்தில் சிறு சிறு காடுகள் இருக்கின்றன. மண்ணை அறித்துக்கொண்டு போய்விடும் என்று சொல்லி P.W. டிபார்ட்மெண்டு தங்கள் மேற்பார்வையில் வைத்து கொண்டிருப்பதினால் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் வீணாக இருக்கின்றன. உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு அந்த இடங்களை சிறு சிறு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் இரண்டு ஏக்கர் வீதம் கொடுத்து விவசாயம் செய்யச் சொன்னால், நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரப்படலாம். இதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

“Kumri cultivation என்ற முறையில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஏதாவது தானியம் போடுவார்கள். சவுக்குபோட்டு மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து வெட்டிப் பிடுங்கப்பட்டு விடுகிறது. அந்த சவுக்கு அரசினருக்குப் போய் சேருகிறது. நிலத்தில் உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை இல்லை. கொள்ளிடத்தின் ஓரத்தில் நல்ல இடங்களிலே காடுகள் இருக்கின்றன. பெரிய பெரிய காடுகள் இருக்கவேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை; நாட்டு முன்னேற்றத்திற்குக் காடுகள் அவசியம் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனாலும் சொற்பமாக, சிறு சிறு நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு, காட்டிலாகா அதைப் பராமரித்து வருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி சிறு சிறு காட்டுப் பகுதிகளை உணவு உற்பத்திக்காக கொடுத்துவிடலாம். காட்டிலாகா சட்டத்தை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் அமல் நடத்தும்படி செய்தால் நிர்வாகத்தை சரியாக நடத்த முடியும். விவசாயிகள் ஒத்துழைத்து வாழ முடியும். இல்லாவிட்டால் நிச்சயமாக உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு விறகு போன்ற பொருள்கள் கிடைப்பதற்குக்கூட முடியாத நிலையும், கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு இடைஞ்சல்களும் ஏற்படும். மரம் வெட்டுவதற்குப் போகமுடியாமலிருப்பதோடு பிணங்களை காட்டின் வழியாகக் கொண்டு போவதற்குக் கூட முடியாமல் காட்டிலாகா அதிகாரிகளால் பல கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன. இந்த மாதிரி நிலைமையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். கிராமக்காடுகள் நிச்சயமாக பஞ்சாயத்துக்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வரவேண்டும். நகர்புறங்களுக்கு பலமைல் தூரத்திலுள்ள காடுகளை அங்கங்கே நிர்வாகிகள் இருந்துகொண்டு நிர்வகிக்கவேண்டும்.

“ஆகவே காட்டிலாகா சட்டத்தை அரியலூரில் விஸ்தரிக்காமலிருக்கும்படி மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். மேலும், சிறு சிறு காட்டுப் பகுதிகளை அந்தந்த கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களின் நிர்வாகத்திற்கு விட்டுவிடும்படியும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேரணையை பிரேரிக்கின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Motion moved—

“That the allotment of Rs. 68,72,400 under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.”

SRI N. GOPALA MENON :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I

[13th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, the Cut Motion moved by hon. Member Sri M. Palaniyandi has not been seconded.”

DEPUTY SPEAKER :—“It is not necessary that cut motions should be seconded.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“I wonder how many of the hon. Members of this House have ever been inside a forest to feel the thrills and dangers of the forest and also to appreciate beauty in its wild state. The forests in India have always been a matter of great admiration to persons who came from abroad. The Hon. the Minister for Finance in his Budget can only refer to the income from the timber that is obtained from the forests and to the fines that are imposed and collected from the transgressors of forest laws and so on. I want to place before the House one aspect of the forests which I hope will be appreciated and on which definite steps will be taken by the Government and that is about the wild life that is present in the forests.

“The forests in India and the wild animals and birds there, are being continually killed not merely by hunters but also by pleasure seekers, by traders and so on as a result of which our country is now denuded of many of those beautiful birds and wild animals which once were there in the forests. Of course forest laws prohibit to a certain extent the killing of these animals. But unless the Government take steps immediately to see that wild life is preserved in the forests, we shall find that some of the best animals that are there in the forests will be no more. It is, therefore, very necessary that strong measures must be taken for the preservation of wild life in the forests. We must remember, Sir, that continually in India as well as in other countries these animals are being destroyed. There were a large number of animals which were in existence thousands of years ago but which are no more now such as Dinosaurs, Dodos and so on. Within the last few centuries, many rare animals had been exterminated. I want just to read a passage or two to show that there were some very nice animals existing in our country even at the time of the invasion of Alexander the Great. Here is a note describing an animal which was in existence then—

‘It is of surpassing beauty; it is about the size of a peacock; and the tips of its feathers are of an emerald green. When it looks at others, you cannot distinguish the colour of its eyes, but when it looks at you, you would say that they are vermilion except the pupil. This is tinted like an apple and its glance is keen. That part of the eye which is white in others, is in Katrenus a pale yellow. The down on its head is azure, but here and there variegated with spots of saffron, while its legs are of an orange colour. Its voice is melodious and thrilling like the nightingale. The Indians keep them in aviaries that they may be able to feast their eyes with their loveliness.’

“And about another animal the Royal Physician in the Court of Darius II—it was also in Greek—states thus about a beast called the Martikhiora :

‘Its face is like a man’s, it is about as big as a lion and in colour red like cinnamon. It has three rows of teeth, ears like the human, eyes of a pale blue like the human and tail like that of the land scorpion, armed with a sting and more than a cubit long. It has, besides, stings on each side of its tail end, like the scorpion, is armed with an additional sting on the crown of its head, where

[Sri N. Gopala Menon] [13th March 1954]

with it stings anyone who goes near it, the wound in all cases proving mortal. If attacked from a distance, it defends itself both in front and in rear—in front with its tail, by uplifting it and darting out the stings like shafts shot from a bow and in rear, by straightening it out. It can strike to the distance of a hundred feet and no creature can survive the wound it inflicts save only the elephant. The stings are about a foot in length and not thicker than the finest thread. It carries off men and devours them, though it no doubt preys upon other animals as well. In fighting, it uses not only its stings but also its claws: fresh stings grow up to replace those shot away in fighting. These animals are numerous in India and are killed by the Indians who hunt them with elephants, from the backs of which they attack them with dart.

“ I have given the description of two beautiful animals which are no more, and Darwin in one of his books says that thousands of years hence, perhaps the elephant will also be an extinct animal. Unless, therefore, we take special care to see that these wild animals are preserved properly, India which is famous for its animals and birds of great beauty and fine plumage will be shorn of all these things. I am really sorry to note that in one of the cut motions given notice of by hon. Members, they want that reserved forests must be set apart for the goats, cattle, etc., for grazing. I say, Sir, that most stringent measures must be taken to see that the forests which we have are preserved with all their natural wealth and beauty and that no intrusion of any kind is allowed there. All that has to be done is only that the timber that may be unnecessary there may be allowed to be cut and removed for our use, for construction and other purposes, but there should be no waste or devastation. I therefore urge that the forest laws must be made fore stringent.

“ Sir, I know that there is an agitation, particularly in the West Coast, by some persons to see that trees must be cut down, more lands must be made arable and that forests must become smaller in extent and the area must all be made available for cultivation purposes. Sir, if we denude the forests, we will find that actually we will not be having good rains. I cannot vouch for the correctness of it, but scientists have been telling us that unless ‘ you have large forests, you will not be having good rains ’ and for more reasons than one I think it is absolutely necessary that we must not only frame laws, but we must also take a real interest in those beautiful animals which are there inside the forests.

“ I know that there is a lot of talk about the preservation of wild life in this country, but very little is done actually. The British Administrators during their time had framed certain laws by which to a large extent they tried to preserve those animals, but subsequently, nothing material has been done and it is up to us to see that the great traditions that we have are continued and maintained and these large forests which are a beauty of our country are preserved in their old, ancient grandeur and splendour.”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the cut motion, I wish to say a few words. While animals of the forests will be really grateful to hon. Sri Gopala Menon for his plea in defence of their case, I am here to state a few

[13th March 1954] [Sri K. C. Gopalan Unni]

facts and to impress upon the Government the necessity of preserving the forests of our country for the use of lesser animals, that is, the human beings. For the last few years, the Government of India have been taking steps to see that the Afforestation policy is pursued in all the States. But so far as our State is concerned, I am sorry to state that nothing tangible has been done. I am grateful to the Government for having at least allotted a sum of Rs. 8 lakhs this year for afforestation purposes.

“ As far as Malabar is concerned, Sir, most of the forests there are owned by private persons and only a small portion is reserved by the Government. Even there, the Government policy does not seem to be to improve the forests. For instance, in Kottayam and Wynaad and other taluqs, most of the forests are being exploited by timber merchants, even without the permission of the Government. In an article by Sri V. V. Subramaniam, Chief Conservator of Forests, Madras, in the Madras Information of this month, I find that 33,000 offences were detected during last year. But I am sure that most of these cases would be against small agriculturists and small merchants, whereas large tracts of forest land are being exploited even with the knowledge of Forest Officers by big merchants, etc. Government should also be in the know of things of this kind. In the first speech of the Hon. the Chief Minister which he made in this House during the first session of this Assembly, he admitted that the Forest Department was one of the most corrupt departments in the State.

“ I wish to point out that in Malabar, Poonam cultivation is one of the major occupations of the people near forest areas. Hundreds of cases have been filed even in 1952-53 and more than 600 Poonam cultivators have been hauled and booked. This year more than hundred cases are pending against the poor agriculturists. A more positive forest policy, a planned forest policy should be pursued instead of the present policy which does not allow even the agriculturists to cultivate the lands which they had been cultivating for the last so many years.

“ Sir, the Planning Commission has stated that about one-third of the total area of our lands should be forests and as far as India is concerned, only 18 per cent of the lands is now under forests. So far as Madras State is concerned only 15 per cent is forest area.

“ There was a Conference in Mysore in 1949 under the auspices of the Food and Agriculture Organization of the United Nations and that Conference had recommended the appointment of a Project Officer for Soil Conservation and Afforestation. The Officer was appointed in 1949. The Conference had also recommended for the preservation of the existing forests, controlling of fellings, reduction of grazing intensity per acre, rotational grazing in select paddocks, prevention of hill-slopes, shift cultivation in upper regions, etc. With all its recommendations, we do not find anything done by the Government at all. Sir, I tried to get as much information as possible from our Library. But to my

[Sri K. C. Gopalan Unni] [13th March 1954]

surprise, not a single administration report of the Forest Department is available in our Library. The serious drain on the economy of this country can be gauged from the following fact which I have gathered from the report of the Food and Agriculture Organization of the United Nations. Sir, during 1947 products worth U.S. \$23,449,000 were imported in this country.

“Sir, in other countries, early steps have been taken to improve their forests, and the daily average consumption of forest products in each country can be got from the reports of the Food and Agriculture Organization. For instance, the average consumption in Finland is 275 cubic feet while in India it is less than one cubic foot. If we are to improve the standard of living of our people, we should improve the forests of our country.

“I shall quote a particular remark from the report of the Food and Agriculture Organization and conclude. It is as follows:—

“In India and the Mediterranean area, afforestation is indispensable if the living conditions of the large population are to be improved. It is essential not only to provide wood for the people but to conserve the soil that feeds and supports them. Afforestation has an important place also in the post-war programmes of the more prosperous countries, tying in with their plans for re-employment.”

I request the Government to pursue a more positive and planned forest policy. Thank you, Sir.”

3-22
p.m.

* SRI V. S. CHINNASAMI NAIDU:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம் காட்டிலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள பிரேரோபணை ஆதரிக்கும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என் வட மதுரைத் தொகுதியில் சுமார் ஐம்பதின்மூன்று ஜனங்கள் பல வருஷங்களாக காடுகளை நம்பி அதன் சுற்றுப்புறங்களில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். முன்காலத்திலே பஞ்சாயத்துக் காடுகள், Reserved காடுகள் Unreserved காடுகள் என்று பலவிதமாக காடுகள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் பஞ்சாயத்துக் காடுகள் உட்பட எல்லாவிதமான காடுகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு விட்டதால், அவ்விடங்களிலிருக்கும் விவசாயக் குடியானவர்களுக்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள் உண்டாகியிருக்கின்றன. நமது விவசாயிகள் கலப்பை போன்ற கருவிகளுக்கு குறிப்பிட்ட இடங்களில் மரங்களை வெட்டியும் பசுந்தழைகளை வெட்டி உபயோகப்படுத்தியும் வந்தார்கள். இப்பொழுது இந்த முறை ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டதால் பசுந்தழை உரம் கிடைப்பதற்கு வழியில்லாமல் போய்விட்டது. அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு பசுந்தழை உரம் சாதகமாய் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதுமட்டுமல்ல. காடுகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பிரதேசத்தில் சின்னச் சின்ன ஊர்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஊர்களின் பக்கத்தில் சின்னச் சின்ன குன்றுகள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் தங்களுடைய நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களுக்குப் போகவேண்டுமானால் காடுகள் வழியேதான் போய்த் திரவேண்டும். தனிப்பட்ட மரங்களை கிடையாது. குன்றுகளிடையே போய், விவசாயம் செய்யப்போகிறார்கள். அந்த சமயத்திலே விவசாயிகள் தங்களுடைய ஆடுமாடுகளுடன் போகிறார்கள். இவர்கள் இப்படி ஆடு மாடுகளை ஒட்டிக்கொண்டு காடுகளிடையே போவது தப்பு என்று அவர்கள் பேரில் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் கேஸ்களைப்போட்டு உபத்திரவம் செய்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும்.

“மதுரை ஜில்லாவில் சாப்டீர் ஜமீன் பாரஸ்ட், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சேத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் காடுகளில் இருக்கும் மரங்களை தனிப்பட்ட

[13th March 1954] [Sri V. S. Chinnasami Naidu]

நபர்கள் வெட்டி சில்லரை வியாபாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக கட்டையில் 50 ரூபாய்க்கு வாங்கக்கூடிய மரம் காட்டில் 10, 15 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவில் எனது தொகுதியிலுள்ள வட நத்தம் பிராந்தியத்தில் சிறிய (பாரஸ்டு) காட்டு ரோடுகளிலிருக்கின்றன. தனிப்பட்ட ஒரு நபர் பலவருஷங்களாக அந்த இடங்களிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான மரங்களைத் தெரியாமல் வெட்டி தன் சொந்த லாரியில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்து மதுரையில் விற்று பெரிய பணக்காரராயிருக்கிறார். சட்ட சபையில் அவருடைய பெயரைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தி C.I.D. போலீஸ் வைத்தாவது அந்த நபரை யாரென்று கண்டுபிடித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால், அந்தப் பக்கத்தில் (பாரஸ்ட்) காட்டு ரோடுகளிலுள்ள மரங்கள் வெட்டப்பட்டு அதனால் சர்க்காருக்கு லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்ட முண்டாகும். இதைச் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும். (Interruption.)

DEPUTY SPEAKER:—“Let the hon. Member continue his speech.”

* SRI V. S. CHINNASAMI NAIDU:—“நான் வேடிக்கையாகச் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் சொத்து வினா அனுவசியமாக பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் C.I.D. போலீஸ் மூலமாவது இந்த விஷயத்தைக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது நாட்டிலே காட்டிலாகா நம் சர்க்காருக்கு காமதேனுவைப் போன்ற ஒரு ஸ்தாபனமாகும். அதைச் சரியாகக் கட்டுப்பாடு செய்து பராமரித்தால் சர்க்காருக்கு லாபகரமாயிருக்கும். இதை கவனிக்குமாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. KANDASAMY GOUNDER:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டிலாக்காவைப்பற்றி நான் சில விஷயங்கள் பேச விரும்புகிறேன். ஆடு மாடுகள் மேய்வதற்காக காடுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. Reserved காடுகள், Unreserved காடுகள் என்ற பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. இதைத் தவிர மிட்டாக் காடுகளும் இருக்கின்றன. இந்தக் காடுகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு Reserved காடுகளோடு சேர்த்துவிட்டதால் குடிகளுக்கு அது ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதை Unreserved காடுகளாகவே வைத்துக்கொண்டால் குடிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும். ஆகவே இந்தக் காடுகளை Unreserved காடுகளாகவே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயிகளை Forest கர்ணம், போலீஸ் முதலியவைகள் நசுக்குகின்றன. முதலாவதாக Forest ஐ எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயிகள் காடுகளிலிருந்து உரத்துக்கு வேண்டிய தழைகளை எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் காட்டில் எரு தழை எடுக்கப்போனால் அவர்கள் பேரில் அதிகாரிகள் கேஸ்கள் போடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளிடையே, காடுகளில் புகுவதற்கே பயத்தையும் பிதியையும் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், எருத்தழைகள் கிடைக்காமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

“1936-ல் ஸ்ரீ நாச்சியப்ப கவுண்டர் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு காட்டிலாக்கா மகாநாடு நடத்தி சில தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி அவைகளைச் சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்தோம். அந்தத் தீர்மானங்களின்படி விவசாயிகள் காட்டில் உலர்ந்த விறகு, புல், உரம் தழை இவைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதுவரையில் அந்தச் சலுகைகளை அவர்கள் அனுபவித்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அந்தத் தீர்மானங்கள் காற்றில் பறந்து போய்விட்டன. அந்தச் சலுகைகளை ரத்து செய்து உத்தரவிடப்பட்டிருந்தால், மறுபடியும் அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்படி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கும்மாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. Kandasamy Gounder] [13th March 1954]

“அடுத்தபடியாக, Forest guard கள் காடுகளில் சில அக்கிரமங்கள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் பேரில் குற்றம் சாட்டுவதில் மிரயோசனமில்லை. காடுகளை சர்க்காரே வைத்துக்கொண்டு அவைகளை forest guard கள் மூலம் பராமரிப்பதில் அனுசூலம் இருப்பதால் தெரியவில்லை. காடுகளை 4, 5 மெம்பர்கள் அடங்கிய பஞ்சாயத்தில் சேர்த்துவிட்டால், அவைகள் அழிய இடமிருக்காது. ஒரு தனிப்பட்ட guard இருந்தால் அவர் சம்பாதிக்க வழி ஏற்படுவதோடுகூட காடுகளும் அழிய நேரிடும். ஆகையால் 4, 5 மெம்பர்கள் அடங்கிய பஞ்சாயத்தில் காடுகளைச் சேர்த்தால் மிகவும் நலனாயிருக்கும்.

“மேய்ச்சல் தரை, புறம்போக்கு, வலிவாஜமா lands இவைகளில், அதை வெட்டினார்கள் இதை வெட்டினார்கள் என்று கர்ணம், முன்சீப இவர்கள் குடிகளப்பேரில் ரிபோர்ட் செய்து அவர்களை துன்புறுத்துகிறார்கள். மேலும் அவர்களிடமிருந்து வரிகள் வசூலிப்பதாகவும் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

“ஆகவே, என்னுடைய முடிவான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், Reserved காடுகளை பஞ்சாயத்தில் சேர்த்துவிடுவது மிகவும் நலனாயிருக்கும். மிட்டாக் காடுகளை Unreserved காடுகளாகவே விட்டுவைக்கவேண்டும். இது மாதிரி கொஞ்ச நாட்களுக்குச் செய்து பார்த்து குடிகளுக்கு கஷ்ட நஷ்ட மிருக்கிறதா என்று ஆராயலாம். ஆகையால் Reserved காடுகளை பஞ்சாயத்தில் சேர்த்து விடுமபடி கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு என பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. ANANTA PAI :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Demand moved by the Hon. Minister in charge of Forests. Some time back, I made a representation to the Government that as at least 60 to 70 per cent of the income to the Government of Madras from forests come from the three districts of Malabar, South Kanara and Nilgiris, and the forests are the natural wealth of these three districts, that wealth should be used for the benefit of these three districts first. I know that so far as felling of softwood timber in these forests is concerned, WIMCO holds the monopoly. These trees are felled, taken over long distance, by lorries of this company or by boat or train to bigger cities to be converted into match sticks. I wish this Government do provide a clause in the renewal agreement with this company by which the company would be required to convert these trees into finished products within these districts. With the help of the timber which is the natural wealth of these three districts I was just visualising the possibility of a number of small-scale industries springing up either in association with the match company or due to some private persons taking the initiative. I was thinking of the springing up of Saw Mills to convert these trees into match sticks. That at least would provide employment to a very large extent to the unemployed in the three districts which are thickly populated. Instead of going through the present long-winding process of felling these trees and transporting them to long distances to be converted into sticks, if my suggestion was carried out, I was hoping that some small-scale industries for the manufacture of pencils, small toys, slate-frames, and a number of other things would spring up. But my expectations have not come true. To the extent that the WIMCO employs some of our men for transport of timber and felling of trees, I do admit there

[13th March 1954] [Sri T. Ananta Pai]

is some employment. I had made my suggestion to the Government. I have recently received a communication from Government informing me that on account of the practical difficulties involved it would not be possible for Government to consider this imposition of the condition in the agreement with the 'WIMCO'. I know WIMCO is a powerful company and that it is a good client of Government. But if you take into consideration the wealth of the three districts in forests and how large a population in those districts are now unemployed, I hope the practical difficulties mentioned by the Government would not stand in the way and that they would soon help to set up these small-scale industries which I have mentioned and which would also incidentally solve the unemployment problem and which would at the same time increase the wealth of these three districts. I hope the Hon. Minister in charge of forests would pay due regard to what I had said and do what is necessary. It is true, there are practical difficulties involved in doing everything. But when we consider the resultant good that would spring up by the doing up of that thing, we should not hesitate to do it. There is no use of saying 'No, no, we do not have the necessary will.' Government should see to it that our forests' wealth and their resources are exploited to the full.

“There is some defect in the administration of our forest laws. On the one hand we find people complaining that the laws are so regressive and are applied so vigorously that even poor people are not able to enter the forests to cut firewood for fuel. On the other hand, people also complain that these laws are not so rigorously enforced with the result that there is considerable evasion of our forest laws and they also complain that the revenue lost to Government by this evasion is large. People have complained against illicit cutting of trees in our reserved forests. I would suggest that in the district of South Kanara, the recommendation of the Food Committee, viz., that before sunrise and after sunset no timber should be allowed to be transported by lorries be given effect to. If that suggestion is accepted and given effect to, I think we could mitigate to a large extent the illicit cutting of trees from Government forests.

“There are also some irksome laws which I am afraid the people are not able to appreciate. For instance we have the cart-tracks in Government reserved forests. To-day I am told the Forest Department does not permit carts to go along the cart-tracks. This causes considerable hardship to the poor people. I hope Government would rescind that order. There have been cases wherein the Forest Department has refused permission to let water to be taken for the purpose of agriculture from water-sources in Government forest areas. I hope Government would look into the matter.

“So far as South Kanara is concerned there is an area in it called 'Malnad'. Shortly there is going to be an All-India Conference in Mysore State as to how best the Malnad area could be developed. I hope this Government also would participate in

[Sri T. Ananta Pai] [13th March 1954]

that conference. Malnad contains plenty of water resources to-day. But they are not exploited to the full. As I have said before, Nature has been kind to us. It has given us wealth in the shape of forests. But what is lacking to-day is organization. We have the reserved forests which are our wealth in South Kanara. But this wealth is not exploited to the full for the benefit of man. What is lacking is initiative and courage and the will to do the work quickly and achieve the best results in a short time. God has given us wealth. Our wealth is in our forests. Let us use it for our good. I am sure at least in the future forest policy of this Government, Government would try to see that our forest resources are exploited to the full for the economic uplift of the people residing in those areas.

"Thank you, Sir."

3-35
p.m.

* SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து சர்க்காரின் கவனத்திற்கு சில விஷயங்களைக் கொண்டு வருகிறேன். இதுபற்றி பேசும்போது நான் பேசுவது பத்திரிகைகளில் வரவேண்டும் என்ற அவாவுடன் பேசவில்லை. ஜனங்கள் உயிர் வாழ வேண்டுமானால் ஜனங்களின் பிரதிநிதிகள் கூறும் விஷயங்களுக்கு சர்க்கார் செவி சாய்க்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம். மெம்பர்கள் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களை மந்திரிகள் சரியாக கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் கூறுகிறேன். காட்டிலாகா குறிப்பாக காடுகளை வளர்க்க வேண்டும் என்ற பொதுவான நோக்கம் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் காடுகள் அழிந்துகொண்டு வருகின்றன. காட்டிலாகா செயல்படக்கூடிய முறையானது காடுகள் அழிக்கப்படுவதாக உள்ளது. விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பசும் காடுகளில் இருக்கும் உரிமைகளையும் பரிப்பதாக உள்ளது. எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க் கட்சி மெம்பர்கள்கூட இதே விஷயத்தை கூறியுள்ளார். ஜமீன்களுக்குக் கீழ் இருக்கும் காடுகள் ஒவ்வொன்றும் நாசமாக்கப்படுகின்றன. மிகப் பெரிய அளவில் ஆயிரக்கணக்கான அழிக்கப்பட்டு உள்ளன. திண்டுக்கல் தாலுகாவில் அரியலூர் பாரஸ்ட் ஆபீசில் திருச்சி ஜில்லாவை சேர்ந்த மலைகளில் இருக்கும் காடுகளை வெட்டுவதற்கு பர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு அதாவது 50 டன்கள் வெட்டுவதற்கு பர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு 500 டன்கள் வெட்டி வெளியே போகிறது. அதைப்பற்றி ஒரு கேஸ் கூட இப்பொழுது போட்டு அது விசாரணையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களிலிருக்கும் ஜனங்கள் விறகு சுவர்களின் எடுப்பதற்கு மலைகளுக்குச் சென்றால் அவர்களை போலீஸ்காரர்களும் பாரஸ்ட் அதிகாரிகளும் நாய்களை விரட்டுவதுபோல் விரட்டி அடிக்கிறார்கள். விறகு எடுத்துக் கொண்டு வந்தால் அதைப் பிடிங்கிக்கொண்டு அவர்களே பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். மேலும் மலையில் விறகு எடுக்கச் செல்லும் ஏழைகளை நிர்ப்பந்தமாக வேலை வாங்குகிறார்கள். அதற்குக்கூலி கொடுக்காமல் அவர்களை விறகு வெட்டிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பட்டா காட்டில் மரம் வெட்டுவதில் உள்ள சிரமம்பற்றி கனம் பழநியாண்டியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். திண்டுக்கல் தாலுகாவில் பர்மிட் கொடுக்கும் அதிகாரி 40 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறார். அவரிடம் மனுப் போட்டு பர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்றால், அதாவது பத்து ரூபாய்க்கு விறகு வெட்டி விற்பதற்கு பத்து ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இது நடைமுறையில் சாத்தியப்படுமா? இந்த நிலைமையில் அவர்களை பர்மிட் வாங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. பாரஸ்ட் ஆபீசர்கள் பாரஸ்ட் எரியாவில் கேஸ்களைத் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதில்லை. அவர்கள் 33 மைலுக்கு அப்பால் ரயில்வே கேட்டுக்குப் பக்கத்தில் திண்டுக்கல் டவுனில் இருந்துகொண்டு வண்டியில் விறகு கொண்டுவரும் விவசாயிகளை கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். அவ்விதம் விறகு வெட்டிக்கொண்டு வருகிறவர்களை ராத்திரியில் பிடித்துக் கொண்டு வண்டிக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று ரூபாய் கொடுங்

13th March 1954] [Sri V. Madanagopal]

கள் என்று வாங்குகிறார்கள். அங்கு விவசாயி விறகு விற்க டவுனுக்குப் போக வேண்டும் என்றால் அவன் இடையில் வெள்ளி அரணை போட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவன் தன்னுடைய அரணைக் கையில் கொடுத்து விட்டு டவுனுக்குப் போய் விறகுகளை விற்பதில்லாமல் வந்து இரண்டு ரூபாயைக் கொடுத்துவிட்டு தன்னுடைய அரணை திரும்ப வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதிகாரிகள் அந்த அரணை நம்பிக்கையாக திருப்பிக் கொடுத்து விடுவார்கள். அதைப்போலவே விவசாயிகள் பசுந்தழை அறுப்பதற்கும் பெரிய அளவில் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

“இதைத் தவிர காடுகள் அழிவதற்கு மற்றொரு காரணமும் உண்டு. இந்த மாகாணத்தில் மோட்டார்க்களை எல்லாம் கரியில் ஒடுவதற்கு சர்க்கார் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அதனால் காடுகள் வளர்வதற்கு முடியாமலிருக்கின்றது. மதுரையிலிருந்து திருவாங்கூர் கொச்சி முதலிய இடங்களுக்கு இப்பொழுது காடுகளை அழித்து மாங்கனைச் சுட்டு கரி அனுப்பப்படுகிறது. சர்க்கார் உடனடியாக இதைத் தடுக்க வேண்டும். அதற்காக உடனடியாக இப்பொழுது காஸ் ப்ளாண்ட் வைத்திருக்கும் வண்டிகளையும் லாரிகளையும் கியாஸ் பிளாண்ட்டை எடுத்துவிட்டு அவைகளை பெட் ரோலில் ஒடவேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டு காரர்கள் கரியை உபயோகிப்பதைத் தடுக்கவேண்டும். ஏற்கனவே காடுகள் அழிக்கப்படும்போது இன்னும் காடுகளை அழித்து கரி சடுவதைத் தடுக்கவேண்டும். இதை சர்க்கார் யோசித்து அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

“இதுவரையில் எவ்வளவோ நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் காடுகள் நாசமாக் கப்பட்டிருக்கின்றன. இனிமேலாவது காடுகள் அழிப்பாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மதுரை ஜில்லாவில் பெரியகுளம் தாலுக்காவில் உள்ள மூலையில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் காடுகள் உள்ளன. அங்கு மரங்களே கிடையாது. அங்கு இனிமேல் மரங்கள் வளர்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஆனால் அந்த நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் மறுத்து வருகிறது. அந்த மாதிரி மரங்கள் இல்லாத இடங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது பசுந்தழை அறுப்பதற்கு லைசென்ஸ் வாங்குவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. குழை அறுப்பதற்கும் 40 மைல் போய் பர்மிட் வாங்க வேண்டியதாக இருப்பதால் அது நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்கு பயன் அற்ற முறையில் இருக்கிறது. இதை சர்க்கார் கவனித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜமீன் அயன் காடுகளில் ஜனங்களுக்குள்ள உரிமைகளைப்பற்றி திருத்தம் செய்யும்போது ஜனங்களுடைய உரிமைகளை பாதிக்காத முறையில் அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அதை முக்கியமாக சர்க்கார் கவனித்து கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. CHOKKALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சில விஷயங்களையும் அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பாபநாசம் மின்சார அணைக்கட்டு ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து பல பேர்கள் வேலை செய்தார்கள். சிலர் காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொண்டும், பலர் சில்லரைக் கடைகள் வைத்துக்கொண்டும், சிலர் மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு பால் கரந்து அதை விற்பதுகொண்டும் ஜீவனம் செய்து வந்தார்கள். அணைக்கட்டு வேலை முடிந்த பிற்பாடு அங்குள்ள காடுகளை அழிக்கவேண்டிய பொறுப்பை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவதற்கு கஷ்டமாக இருந்தது. அதனால் அங்குள்ள ஜனங்களைக் கூப்பிட்டு பக்கத்தில் இருக்கும் காடுகளை அழித்து அந்த நிலங்களில் உணவு உற்பத்தி செய்கொள்ளலாம் என்று அந்த மின்சார இலாகா அவர்களுக்குச் சொன்னார்கள். அதன்படி சுமார் அறுபது பேர்கள் 76 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு மட்டும் சாங்ஷன் செய்தார்கள். 1943-44-ம் வருஷம் முதல் அது சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அணைக்

3-46
p.m.

[Sri P. Chokkalingam] [13th March 1954]

கட்டு முடிந்த பிறகு அங்கு காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொண்டவர்களுக்கும் கடைகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கும் மாடுகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கும் பிழைப்புக்கு போதிய வசதி இல்லாமல் போய்விட்டதால் அவர்கள் அப்பொழுதுள்ள உணவு நெருக்கடியை உத்தேசித்துப் பல பாகங்களில் மரச் சீனிக் கிழங்கு முதலியவைகளை பயிரிட்டு அதை வைத்துக் கொண்டு ஜீவனம் செய்து வந்தார்கள். அவ்விதம் சில உணவு பொருள் களைப் போட்டு அதை வெளியில் கொண்டு போய் விற்றுக்கொண்டும் வந்தார்கள். அந்த விதம் அவர்கள் காட்டை அழித்து வேலை செய்து வரும் போது அங்குள்ள மலை ஸ்லோப்புகளில் ரோடு பக்கம் கல்லணைப்பு செய்து வேண்டிய பாதுகாப்புகளையும் செய்துகொண்டு வந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய உழைப்பையும் பணத்தையும் செலவழித்து இருக்கிறார்கள். சிலர் அதன் பக்கத்தில் மாமரம், தென்னை, எலும்பிச்சம் மரம் முதலிய விருகங்களை வைத்து அதாவது நீண்டகால பலன் தரக்கூடிய மரங்களை வைத்து பயிர் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் இருந்த அந்த இஞ்சினீயர்கள் இதைத் தடுக்கவில்லை. அவர்களுக்குப் பிற்பட்டு வந்த இஞ்சினீயர்களும் அதைத் தடுக்கவில்லை. அங்கு போட்டவைகள் நீண்டகால பயிர்களாக இருந்தபோதிலும் அதைத் தடுக்கவில்லை. இது வரையில் அங்குள்ள ஜனங்கள் தங்களுடைய தொழில்களை நடத்திக்கொண்டே வந்தார்கள். கடைசியில் 1951-ம் வருஷத்தில் வந்த இஞ்சினீயர்மட்டும் பல ஆட்சேபணைகளைக் கிளப்பி வருவதால் அந்த ஜனங்களுக்கு தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. காரணம் என்னவென்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதைப்பற்றி ஏற்கனவே சர்க்காருக்கு பல மனுக்களும், மகஜர்களும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு வருஷங்களாக இந்த விஷயம் சர்க்காருடைய கவனத்தில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால் அங்குள்ள அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அங்கு ஸ்லோப்புகளில் பயிர் செய்வதனால் மழை பெய்யும் காலத்தில் அந்த ஸ்லோப்பிலுள்ள மண்ணை அரித்துக் கொண்டு வந்து நிலத்தில் சரிந்து விடிகிறது அதனால் ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ப்ராஜெக்ட்டுக்கு விரோதம் என்று அவர்கள் காரணம் காட்டுகிறார்கள். அது உண்மையில்தான் என்பதை மல தடவைகளில் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன். ரோடு போகிற கரையோரமாக ஸ்லோப்பில் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். படுகையில் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். ஆற்றின் ஓரமாக கல் மேடை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். ஸ்லோப் ரோடு ஓரமாக கல் கட்டம் எழுப்பி இருக்கிறார்கள். மேடைகளும் போட்டிருக்கிறார்கள் அங்கேயிருந்து மண் அரித்துக்கொண்டு போவதாக இது வரையில் ஸ்லோப் இல்லை. அது மட்டுமல்ல மேலே இருக்கக்கூடிய அணைக்கட்டுக் காட்சியம் இல்லை. அது மட்டுமல்ல மேலே இருக்கக்கூடிய அணைக்கட்டுக் கும் கீழே இருக்கக்கூடிய ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் தொழிற்சாலைக்கும் சுமார் 9 மைல்கள் தூரம் இருக்கிறது. அந்த ஒன்பது மைல் தூரத்தில்தான் சுமார் 9 மைல்கள் தூரம் இருக்கிறது. அந்த ஒன்பது மைலுக்கு வரையில் P.W.D. அணைக்கட்டு இருக்கிறது. ஆழம் காணமுடியாத பல கஜங்கள் இருக்கின்றன. மேலே இருக்கக்கூடிய அணைக்கட்டுக்குப் பக்கங்களில்தான் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஒன்பது மைலுக்கும் மண் அரித்து அணைக்கட்டை கெடுத்துவிடும் என்று தோன்றவில்லை. அப்படி கெட்டுவிடும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. அதனால் அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று அங்குள்ள ஜனங்கள் சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் போட்டார்கள். அவர்கள் அங்கு நீண்ட கால பயிர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அங்கு வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்தவர்கள், காண்ட்ராக்ட் எடுத்து வேலை செய்தவர்கள் அவர்களுடைய தொழில் நின்று போனதால் அவர்களுக்கு அந்த நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அங்கு அவர்களுடைய சொந்த உழைப்பினாலும் அவைகளை சரி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய மனைக்கட்டுகளையும் வீடுகளையும் ஆடு மாடுகளையும் விற்று பயிரிட வசதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய முதல் எல்லாவற்றையும் அங்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும் நிலையில் அவர்களை திடீரென்று விரட்டினால் அவர்களுடைய கதி என்ன ஆகும். அவர்கள் தெருவில் நிற்கவேண்டியதாக இருக்கும். ஆகவே அவர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் கருணை காட்டவேண்டும் என்று அவர்கள் முயன்று வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி நானும் காட்டிலாகா மந்திரி அவர்களும் சுமார் அரை மணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அரை மணி நேரம் வாதித்த பின் அவர்கள் சொல்வது நியாயம் என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு முதல் மந்திரியையும்

13th March 1954] [Sri P. Chokkalingam]

பாருங்கள். அப்படிப் பார்ப்பது நல்லது என்றும் கூறினார்கள். ஆனால் முதல் மந்திரியைப் பார்ப்பதற்கு முயன்றும் தனியாகப் பேட்டி கொடுப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை, பார்க்க முடியாது என்று மறுத்துவிட்டார். பழையபடி டிபார்ட்மெண்டிற்கு இந்த விஷயத்தைப்பற்றி எழுதி இருக்கிறேன். கூடுமானவரையில் அவர்களும் நியாயம் செய்யவேண்டுகிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் 'நான் சர்க்காருடைய எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறேன் அதனால் சர்க்கார் எனக்கு சௌகர்யம் செய்யமாட்டார்கள் என்று அணைக்கட்டு விவசாயிகள் நினைத்தாலும் அங்குள்ள சர்க்கார் கட்சி மினரால் தென் காசி அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஜி. கே. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை அவர்கள்கூட மேற்படி விவசாயிகளை அணுகி அவர்களை அழைத்துப் போய் அந்த பிரதேசத்தைக் காட்டினார்கள். அவரும் சர்க்காருக்கு மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இன்றைக்கு காட்டிலாகாவை வைத்துக்கொண்டுருக்கும் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் அதை வந்து பார்த்திருக்கிறார். அப்படி இருந்தும் இன்னும் அந்த விஷயம் அனுசூலமாக பைசல் செய்யப்படவில்லை என்பதை வகுத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ரூ. 500 முதல் 2,000 வரையில் வீட்டை விற்று தங்களுடைய செல்வத்தை யெல்லாம் அழித்து பயிர் செய்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள விருகங்களையும் இப்பொழுது பலன் தருவாயில் இருக்கின்றன. அவர்களைக்கொடுக்கவேண்டும் என்றே இந்த பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்ட் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். உண்மையைத்தான் நான் கூறுகிறேன். வேறு எந்த விதத்திலும் அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதில் நியாயமில்லை. இஞ்சினீயரைக் கண்டு பேசினேன், நல்ல வார்த்தையாகச் சொன்னேன், விளங்கும்படியாகச் சொன்னேன். "இவர்கள் ஏழைகள் உங்களை நம்பிக்கொண்டு அவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும், தவறுதல் செய்திருந்தால் அதை மன்னித்துக் கொடுக்கவேண்டும், வணக்கமாக மன்னிப்பு கேட்கிறேன். அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய மாடுகளையும் வீடுகளையும் விற்று வந்திருக்கிறார்கள். மனிதனுக்கு ஹிருதயம் இருக்கவேண்டும். ஹிருதயம் அற்றுப் போகக்கூடாது" என்று எவ்வளவோ மனரூபிக் கேட்டுக்கொண்டும் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லாமல் அவர்களை வெளியே அனுப்ப முடிவு செய்துவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு நேரடியாக தெளிவுபடுத்தத் தயாராயிருக்கிறேன். அவர் நேரில் பார்த்தால் நான் சொல்வது நியாயம் என்றும் உண்மை இருக்கிறது என்றும் தெரிய வரும். நான் சொல்வதில் யதார்த்தம் இருந்தால், நியாயம் இருந்தால், சத்தியம் இருந்தால், அதை கவனிக்கவேண்டும். நீதியாகப் பார்த்தாலும் நான் சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று தெரியும். என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு மந்திரி அவர்கள் அவர்களுக்குக் கருணை காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இது துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Mr. Speaker, Sir, I am indeed very much obliged to the hon. Members who have participated in this debate. They have made constructive suggestions in regard to the preservation and the further regeneration of forests. I am glad to say that there has been general appreciation about the need to preserve this national wealth and to protect these forests from denudation. As hon. Members are aware, forests are the most valuable item of our national wealth. But as the hon. Member Sri Gopalan Unni pointed out, we, in this country, are indeed very poor in the possession of that valuable wealth. Sir, I would like to state on this occasion that in pursuance of the policy that this Government are pursuing, we seek to preserve the forests for the purpose of ensuring the supply of valuable timber; for the purpose of supplying fuel to the people who are badly in need of it and for the purpose of providing grazing

[Sri M. Bhaktavatsalam] [13th March 1954]

facilities for the cattle. Another object of preservation of the forests is that we would be able to attract rains through them. More than anything else, one of the primary objects of the preservation of the forests is to prevent soil erosion and to conserve the tanks, reservoirs and the lands that are being brought under cultivation. Therefore, Sir, we have framed a working plan which aims at the systematic exploitation of timber and other forest produce. Under this working plan, we seek also to secure the regeneration and the rehabilitation of the already exploited areas in the forest. We also seek under our working plan to secure the general maintenance of the forests in a state of normal efficiency. As hon. Members have pointed out, forests can be classified under two heads, village forests and major forests. We have about 3,000 square miles of village panchayat forests that have been taken over. This class of forests have been referred to by certain hon. Members. Besides these village forests, we have also the zamin forests. They are being taken over along with the zamins. The object of preserving these village forests, small forests, is to secure fuel for villages and towns. It is also the object of preservation of the forests that our ryots and villagers should be able to get minor timber for their house-building activities and also for agricultural purposes. I too admit, Sir, that the ryots do look to these forests for securing green leaves for manure and also fodder for their cattle. But I would like to point out that these panchayat forests, which some of the hon. Members are anxious to get back to their panchayats, are now practically barren. They have been overexploited. I do not know whether we can describe several of these areas as forests at all.

4 p.m. "Now they are all petty jungles with mere shrubs. Government took over the panchayat forests in order to prevent their denudation and over-exploitation. Some hon. Members plead that we should give back these forests to the panchayats. I am unable to accept that plea. Even those hon. Members who pleaded for giving back these forests to the panchayats do realise the need for preserving these forests. We have been pursuing a policy of growing trees in these denuded forests for the purpose of securing fuel and also timber for the use of the ryots. The hon. Member from Ariyalur who pleaded for the return of these forests to the panchayats himself pointed out that the Revenue Divisional Officer in his area was not able to get fuel. There is such scarcity of fuel. Unless these forests are properly preserved and improved, we will have to face a fuel scarcity as we faced during the time of the War. We consider that the reforestation of village forests is a vital need. Government have been carrying out a programme of afforestation of dry fuel areas. In 1953-54 about 10,500 acres have been taken up for afforestation, and in the ensuing two years we propose to take up at the rate of 15,300 acres each year. Therefore hon. Members will appreciate that it is not in the interests of the preservation and building up of this national wealth that we should hand over these forests back to the panchayats.

13th March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

"Then there are major forests. Hon. Members grew eloquent over the value of these forests in some districts. We are growing plantations which nourish industries like match-making, plywood, eucalyptus oil, etc. The hon. Member from South Kanara Mr. Ananta Pai pleaded that the soft wood that is available in the forests should be made available for local cottage industries. I accept his suggestion at once. But I would like to suggest to him to take up the organization of cottage industries in his district. Of course the Government also are interested in the promotion of cottage industries. I give him this assurance that nothing will be wanting on the part of the Government by way of guidance, help and assistance. If only match industry could be organized on a cottage industry basis, we can arrange for the supply of soft wood. We are not interested in supplying exclusively to the Western India Match Company, though they may be the best customers as pointed out by the hon. Members. We can auction soft wood in smaller coupes to enable organizers of small-scale industries to bid at the auction successfully. We have also a programme of afforestation of the low hill areas in order to prevent the silting up of irrigation tanks down below and to prevent damage to the agricultural lands surrounding these low hills. We took up only 400 acres a year for afforestation of these low hill areas. It is no doubt true that what the Government have done so far has touched only the fringe of the problem. We have yet to do a lot. hon. Members would have seen that this year there is an additional allotment of Rs. 8,12,000 for afforestation. This sum is hardly adequate and I do realise that we have to go ahead with a vigorous policy of afforestation. I am glad that several hon. Members stressed the importance of afforestation.

"The hon. Member Sri Gopala Menon referred to the thrill of forest life. I entirely agree with the hon. Member Sri Gopalan Unri that we are more interested in human beings than in animals. Without the least prejudice to the wants of human beings however we can preserve wild life. It is the human beings who enjoy the thrill of forest life, and we can provide for this thrill and the other wants of human beings without any sense of conflict between the two.

"I should like to analyse the various items in the programme of afforestation that the Government are pursuing. There is the afforestation of dry fuel forests, there is the artificial regeneration of major forests, we are doing soft wood plantations for meeting the requirements of industries and we are also taking steps to preserve and improve the existing forest. We do not also miss the importance of providing facilities for forest-grazing.

"Hon. Members referred to the harassment and sufferings of the ryots due to the restrictions and the administration of the various regulations. I have been hearing such complaints here and there and it has been my earnest endeavour to look into the complaints and remove the avoidable restrictions and harassment. Whatever be the disabilities or difficulties that particular ryots in a particular area might be suffering from, hon. Members would appreciate that

[Sri M. Bhaktavatsalam] [13th March 1954]

we should not do anything which will affect the preservation of forests as such. If we allow unrestricted use of major forests and even village forests for the needs of ryots, these forests will easily disappear completely before long. That is how the village forests now present a practically barren appearance. I am quite well aware that there have been very fine exceptions.

4-10
p.m.

"Some panchayat forests, I know, have been preserved quite well and they do serve as model forests. But, they are only exceptions. Generally, these panchayat forests and more than panchayat forests, several of the zamin forests have been completely denuded. We are therefore obliged to impose certain restrictions. I have been looking into this matter and I can give this assurance to the hon. Members. I want hon. Members to help me with their information, ideas and suggestions. I shall look into all those complaints about harassments and see how they can be removed without prejudice to the preservation and protection of these forests, whether they are major or minor forests. In the same way, some hon. Member suggested that some of these forest areas have no trees at all, they are mere shrubs and that therefore they could well be handed over for cultivation. I have been receiving several representations like that. The hon. Member Sri Palaniyandi, who moved the cut motion, suggested that the Kolladam bunds might be handed over for cultivation. There have been some plantations there. Sir, ever since I have taken up this responsibility, I have been following this course. I have been insisting that wherever there is a programme on the part of the Forest Department to do planting and wherever it is possible, those areas should not be handed over for cultivation purposes. Of course, the hon. Member Sri Madanagopal said "If there is a forest area where you could not do any planting at all, why should you not hand it over for cultivation?" I entirely agree with him. It is this policy that I am pursuing: If there is any prospect or possibility, if our experts advised that we could be planting, I shall not agree to hand over that area for cultivation. Of course, there are thousands and lakhs of people without lands. All of them want land and we want more land to be brought under cultivation. But, however, much I may appreciate all that, I am not prepared to do anything which would prejudice the preservation of these forest areas in our country.

"Sir, I was indeed very happy to see how enthusiastically the hon. Member Sri Gopalan Unni was pleading for a vigorous afforestation policy. He pointed out that some of the private forests in Malabar were being destroyed without permission. I do seek his co-operation to effectively check this kind of vandalism. There is the Madras Preservation of Private Forests Act. Recently, we sat at a select committee and discussed this matter. I saw how some of the hon. Members who participated in the discussion, threw some light which would help the administration to see that these forests are properly preserved. The hon. Member referred to Poonam cultivation. We do permit Kumri cultivation. I have seen in some of the areas in the South Arcot district, Kumri cultivation being

13th March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

permitted. I found it was quite satisfactory to the Forest Department and the landless ryots who were doing Kumri cultivation were feeling happy. They wanted more of the forest areas to be handed over to them. I found that there should be no difficulty about it. In the same way Poonam cultivation could be permitted to the extent to which it could be done. The hon. Members referred to illicit cutting."

SRI S. RAMALINGAM:—"I want to know the meaning of the terms 'Poonam cultivation' and 'Kumri cultivation'."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"The Hon. the Minister for Agriculture was kind enough to say that the Government would allow Poonam cultivation (Poonam cultivation means fugitive cultivation) without prejudice to the afforestation policy pursued by the Government. In this connexion, I may draw the attention of the Hon. Minister to the fact that nearly 150 tenants who have been doing fugitive cultivation in Erimad and other villages in the Gudalur taluk were completely ousted and driven away. A report has come to me this afternoon that in connexion with the Poonam cultivation when 21 persons in Mandur Firka, Ernad taluk, as usual, as traditional cultivators, went to the places where they wanted to cultivate, they were arrested and detained on the plea that they had violated the Preservation of Private Forests Act, 1948. I shall be happy if the Hon. Minister's attention is drawn to this glaring fact."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The hon. Member should appreciate that I shall not be able to explain the position with reference to specific cases like the one pointed out by him. The hon. Member from Tanjore wanted to know what are 'Kumri cultivation' and 'Poonam cultivation'. The hon. Member from Malabar has described 'Poonam cultivation' as 'fugitive cultivation.' Sir, if I understand it right, the process that is being observed in fugitive cultivation, i.e., Poonam cultivation, is that a portion of the forest area is burnt, all the trees and the shrubs are burnt and then it is taken up for cultivation. Therefore, hon. Members could appreciate that there must be some restriction with reference to the permitting of Poonam cultivation, which necessarily means burning of certain areas. If certain areas are burnable, then it will be all right. But, certain areas should not be burnt, and then there should be restrictions over those areas. I do not have any information about the specific case referred to by the hon. Member. If he would bring it to my notice, I shall look into the matter. About this 'Kumri cultivation', I should briefly explain it for the benefit of the hon. Members. There is some planting. Without prejudice to that planting, we are permitting cultivation of millets in that area. They undertake not to affect the plantation. They do it satisfactorily. I have seen it in one place in the Villupuram taluk. They cultivate them for five years on a nominal rent of Rs. 5 or so per acre. The forests are being preserved if they do cultivation without affecting the plantation. It is permitted and we have no objection. In that way, Kumri cultivation is being done."

[Sri M. Bhaktavatsalam] 13th March 1954

"I do appreciate the point made by the hon. Member Sri Madana Gopal, that we should not go in unnecessarily for wood in the forest. If the gas-plant motor cars are permitted in large number, then that would lead to denudation of forests. That is a large question. But, I appreciate the spirit behind it.

"Sir, several hon. Members referred to the prevalence of corruption. I do not deny it. But, I shall not be able to accept the statement and I shall not be fair to myself and to the department if I say that corruption is most prevalent in this department as pointed out by the hon. Member Sri Gopalan Unni."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"That is what the Hon. the Chief Minister has stated."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I do not know, Sir, what the Chief Minister has said. I have not got statistics before me. Of course, there is corruption. Even last year, 20 cases, including those relating to certain gazetted officers, were taken up for enquiry and action is being taken against them. I am myself worried about the prevalence of corruption. But, corruption cannot be rooted out except with the unstinted co-operation and appreciation on the part of the public and such co-operation on the part of the public could be secured only through the intelligent guidance of the hon. Members sitting here. That is why I seek their co-operation. I am equally anxious that this corruption should be rooted out. Of course, restrictions are necessary. People used to say 'If you remove all controls, there will be no corruption. Controls lead to corruption'. But, here are all interested in the preservation of forests and therefore we must have necessarily certain restrictions. So far as the Government are concerned, we are prepared to take stringent action against those who indulge in such corrupt practices. But, I would once again appeal for the co-operation of the public in this matter.

4-20 p.m. "Some hon. Members have pointed out that when the fuel is taken out of the forests, those people who take the fuel are not caught within the forest area but somewhere outside. But even if they are caught outside, about a furlong, two furlongs, one mile or nine miles off, wherefrom did they get the fuel? They must prove that they had their own land, that they had their own trees and that they had taken it from there. I have received certain complaints like that during my tours and I have also been seeing how this could be mitigated. I shall certainly look into the matter, Sir.

"Lastly, the hon. Member from Tirunelveli referred to the position in the Papanasam forests. I was also there recently. I may at once tell the hon. Member that in the matter of examining these representations, we do not make any distinction between an hon. Member sitting on the opposite side and an hon. Member sitting on our side. As he himself pointed out, in fact, it is just now I see that the hon. Member is interested in this question

13th March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

and has bestowed some attention on it. But it was a representation from one of the hon. Members on our side that I had, and when I had occasion to visit the Papanasam Reservoir area, I did take care to go into the question to the extent to which I could. I discussed with the officers of the Forest and Electricity departments, and I myself went and saw those spots. I am not an expert; I do not say that I have gauged the position from a technical point of view, but I do feel that my impression should have been quite correct. It was pointed out to me and I saw myself that within a few yards of the upper dam, the depth of the reservoir which was 30 feet some years back has become shallow. We could see for ourselves how these reservoirs are affected if we allow indiscriminate cultivation. The Electricity department got those areas on lease when they took up the Papanasam hydro-electric works. They got them on lease, of course, on the basis of lease from department to department. They got them on lease from the Forest department. Now, the Forests are taking them over. When the hydro-electric works were being constructed, some of the employees were allowed to reside there. They were allowed to carry on cultivation there during that period. But, now, it has been pointed out to me that permitting cultivation like that would certainly lead to erosion and that it would seriously affect the reservoir. That was the expert opinion I had and I was myself satisfied with the correctness of the position to some extent. The Forest department has been doing some plantation work in that area. The hon. Member referred to some stone bunding and all that, and said that that was what the ryots did and that they had taken effective measures to check soil erosion. But that would hardly do for effectively checking soil erosion. So, it may be that poor people would suffer if they are not permitted to cultivate the land. I myself examined the position there and discussed the matter with those concerned. Whatever compensation these people were entitled to could be given. I myself discussed the matter with some of those ryots themselves. But it had been pointed out to me, and I had no doubt that that was the correct position, that further permitting of cultivation in that area was not in the interests of the reservoir itself. It is in these circumstances that we do feel unable to interfere in the matter. But I do keep an open mind on that. I shall further examine the representations that have been made. I give this assurance to hon. Members that if the ryots could be given back the lands—they are not on the lands now; they are only residing in certain houses there—and if they could be again permitted to carry on their cultivation in their own way without the least prejudice to the interests of the reservoir, I shall have no objection to do that.

"I do not want to take up the time of the House any more. May I now request the hon. Member who moved the cut motion to withdraw it?"

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—"What about the question of placing copies of Forest Administration Reports and other literature relating to forests in the Legislature Library?"

[13th March 1954]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I think the Forest Administration Report is placed in the Legislature Library. Any how, I shall see that a copy is placed there."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member refers to books on forests."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I shall certainly see that all valuable literature is placed in the Legislature Library. The hon. Member seems to have read much of the literature in forestry. If he could also give me a list of books, I could go in for them. Even otherwise, I give this assurance that I shall get all valuable literature on forests and place it in the Library."

SRI M. PALANIYANDI:—"காட்டு இலாகா மந்திரி அவர்கள் காட்டிலிருந்து வெகுதூரத்திலுள்ள ஆபீஸ்களை அருகில் வைக்க ஏற்பாடு செய்வதாக ஒத்துக் கொண்டதின் காரணமாக என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரே பணியை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்."

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 68,72,400 under Demand IV—Forest Department.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES—ADMINISTRATION.

4-30 p.m. THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,03,98,700 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.'

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,03,98,700 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.'

* SRI K. T. RAJU:—"Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 1,03,98,700 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100.'

"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்கு, நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணியின் முக்கியமான கருத்து இரண்டு; ஒன்று பலகட்ட விற்பனை வரியை, ஒரு முனை விற்பனை வரியாக்க வேண்டுமென்பது; 2-வது அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பது. இந்த விஷயம் ஏற்கெனவே சட்ட சபையில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலகட்ட விற்பனை வரியால் வியாபாரிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பொதுமக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் கிருபை. பொதுமக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் கிருபை. சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தும் இது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நன்றாகத்தெரியும். சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தும் இது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது."

[13th March 1954]

[Sri K. T. Raju]

ஆனால், 'இது பெரிய வருமானம் தரும் ஒரு இனம். இதில் விளையாடக் கூடாது. ஏதாவது செய்தால் அதனால் இந்த ராஜ்யத்தின் வருமானமே பாதிக்கப்படும்,' என்று சொல்லப்படுகிறது. இது தவறானது. வருமானம் வருகிறது என்பதற்காக நம் நாட்டு மக்கள் பலர் பாதகம் அடையும்படியாகச் செய்யக்கூடாது. இன்றைய தினம் பல சிறு சிறு வியாபாரிகள் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 'ஐந்தாறு ரூபாய்க்கு மேல் வரி கட்டும்' பெரிய நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு வருமான வரி விதிக்காமல், கிஸ்தியின் மீது உபரி வரி விதிப்பதற்குக் காரணம் அந்த விவசாயிகளால் சரியானபடி கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதற்காகத்தான்,' என்று நிதி அமைச்சர் சொன்னார். இப்பொழுது பலதரப்பட்ட விற்பனை வரியை ஒரு முனை வரியாகச் செய்ய முடியாது என்றும் சொல்லுகின்றார்கள். சிறு சிறு வியாபாரிகளால் மாத்திரம் கணக்கு எழுதி வைத்துக் கொள்ள முடியுமாவென்று நான் கேட்கின்றேன். இன்றைய தினம் என் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டு பால் போதும். அங்கே ஒரு கிழவி தவுட்டு வியாபாரம் செய்கிறாள். ஒரு மூட்டை தவுடு விற்பனை இரண்டணு லாபம் கிடைக்கும். எழுபது வயதுள்ள கிழவி, ஒரு மூட்டைக்கு இரண்டணு லாபம் வைத்தாலும் கூட, மாதம் எழுபது ரூபாய் சம்பாதிக்க மாட்டாள். அவளை கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று விற்பனை வரி அதிகாரிகள் இம்சுத்தால் அது நியாயமா? இதே போல் விதவைகள், அனாதைகள், ஆகியவர்கள் எல்லோரும் தாங்கள் செய்யும் சிறு சிறு வியாபாரத்திற்கு கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ள முடியாமல் கஷ்டப்படுவது உண்மை. ஆகவே அவர்களில் பலர் பொய்க் கணக்கு தான் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் வியாபாரம் செய்ய முடியாது. முதல் மந்திரி அவர்கள் பேசும் போது, 'வியாபாரிகள் என்ன அரிசந்திரர்களா' என்று கேட்டார். அவரையும், அவர் மந்திரிகளையும் தவிர வேறு யாரும் அரிசந்திரர்களாக இருக்க முடியாது என்ற எண்ணம் போலும். அதிகாரிகள் அரிசந்திரர்களாக இருந்தால் தானே வியாபாரிகளும் அரிசந்திரர்களாக இருக்க முடியும்? அதிகாரிகள் செய்யும் துன்பத்திலிருந்தும், அவமானத்திலிருந்தும் தப்புவதற்காகவே அவர்கள் இரு கணக்குகளை வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டம் நீங்கவேண்டுமென்று தான் அவர்கள் பல கட்ட விற்பனை வரி ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்கிறார்கள். அதே சமயம் விற்பனை வரியை கொடுக்க மாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஒரு முனை வரி விதிப்பார்கள். அதனால் பெரும் அளவு விற்பனை வரி குறைந்து விடாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் நல்ல அனுபவமுள்ளவர்கள், மேலும் இன்றைக்கு ரூபாய்க்கு காலணு பல கட்டத்தில் விதித்தால், இதை ஒழித்து விட்டு ஒரே முனையில் அரைவாசனாக விதித்துத் கொண்டுவதில் அவர்களுக்கு எவ்வித ஆட்சேபமேயுமில்லை. அவர்கள் எல்லோரும் கேட்பது ஒரு முனை வரிதான். மேலும் பாருங்கள். முன்பு 1938-ம் வருஷத்தில் அதிக வருமானமுள்ளவர்களுக்கு வரி விதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் யார் விற்பனை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டது. ஆனால் அப்பொழுது ஒரு மூட்டை அரிசி விலை 15 ரூபாய் என்றால் தற்போது 50 ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. அதனாலே சின்னச் சின்னக் கடைகளில் கூட பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட வியாபாரம் நடப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இன்றைக்கு முன்பிருந்த விலையைப்போல மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு சாமான்களின் விலை உயர்ந்திருப்பதால் முன்பு 'பத்தாயிரத்து மேல்' என்றிருந்ததை இப்பொழுது நூற்பத்தாயிரத்துக்கு மேல்,' என்று வது திருத்த வேண்டும். சின்னச் சின்ன வியாபாரிகள் எல்லோரும் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. இன்றைய தினம் காங்கிரஸ்காரர்களைத் தான் அவர்கள் ஆதரிக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் எதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவில்லையானால் நிச்சயம் அவர்கள் நாளை எங்களை ஆதரிக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஒரு முனை வரி போடவேண்டுமென்ற அவர்கள் கோரிக்கை ரொம்பவும் நியாயமானதாகும். 'நாங்கள் பொய்க் கணக்கு தான் இன்று வைத்துக்கொள்ளுகிறோம்,' என்று அவர்களில் பலர்

[Sri K. T. Raju] [13th March 1954]

சொல்லுகிறார்கள். நாளைக்கு அவர்கள் நேர்மையாக நடந்து சொள்வார்கள். அவர்களை இன்றைய தினம் அதிகாரிகள் ரொம்பவும் அவமானப்படுத்துகிறார்கள். உதாசீனப்படுத்துகிறார்கள். திருடர்களைப்போல நடத்துகிறார்கள். ஆகவே அதிகாரிகளின் அவமானத்திலிருந்து தப்பவேண்டுமென்பதற்காகவே ஒரு முனை வரி வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு பல கட்ட வரி காலண விதிப்பதை, ஒரு முனையில் அரையண வேண்டுமானாலும் விதித்துக்கொள்ளலாம். இதை சர்க்கார் நன்றாக கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக உணவுப் பொருள்களுக்கு விலிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவேயே, ‘கிராமாந்திரங்களிலுள்ள மக்கள் தாங்கள் வாங்கும் உணவுப்பொருள்களுக்கு வரி எதுவும் கொடுக்கவில்லையென்றும், அதனால் பெரிய கஷ்டம் எதுவும் மக்களுக்கு ஏற்படாது’, என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். இது சரியான வாதமில்லை. அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி விதிப்பதும் நியாயமில்லை. ஆகவே தான் உணவுப்பொருள்களுக்கு விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே நான் எனது வெட்டுப் பிரேரேபணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். சர்க்கார் இப்பொழுது மாமிசம், முட்டை, பழம், காய்கறிகள் போன்றவைகளுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில பொருள்களையும் அதோடு சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக பால், இலை, வெற்றிலை போன்றவைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு இவைகளுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமாகும்.

“கடைசியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

“பல கட்ட விற்பனை வரியால் சின்ன வியாபாரிகளும், பெரிய வியாபாரிகளும் விற்பனை வரி அதிகாரிகளால் ரொம்பவும் அவமானப்படுத்தப்படுகிறார்கள். கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய அவமானத்திலிருந்து இவர்களைக்காப்பாற்றுவதற்காகவும், எண்ணற்ற ஏழை மக்களின் நலனை உத்தேசித்தும், ஒரு முனைவரி கொண்டுவரப்படவேண்டும். உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காக என் பேரிலுள்ள வெட்டு பிரேரேபணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That the allotment of Rs. 1,03,98,700 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100.’”

4-4 p.m. * SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Mr. Speaker, I rise to support the Demand moved by the Hon. the Minister for Revenue and oppose the cut motion moved by Sri K. T. Raju. Sir, the hon. Member on the opposite side who moved the cut motion said several things about the merchants being put to lot of endless difficulties as a result of the working of the Sales Tax Act. I beg to differ from his view in this matter. Because, the incidence of sales tax does not fall either directly or indirectly on the merchants, but it only falls on the consumers. Whether it is a tax at one point or whether it is a tax collected at several points, it is the general public and the consumer who are put to great hardship and loss. After all, the merchants who are merely collecting agents for the Government in respect of this tax cannot have any reason for complaining against the Government. If the merchants come forward

[13th March 1954] [Sri S. Panchaksharam]

and say that this is an oppressive tax, it is a statement which cannot be accepted. I would like to submit in this connexion that the Government, while trying to pay heed to the suggestions coming either from this side or the opposition, have carefully to consider the several aspects concerning the working of the Act itself and see how the Act has given room for endless complaints from the consumers as well as the merchants. They have also to look into the several questionable methods adopted by the Officers concerned who go about and collect these taxes from the merchants. I submit that after all, a merchant is only a collecting agent. The merchants are not oppressed by the Tax itself; they are oppressed by the several penal provisions of the Act. They are oppressed by the several questionable methods adopted by the tax-collecting officers. To this extent, I respectfully submit that the merchants have cause for grievance, not against the tax, but against the way in which it is collected. This Act has been on the Statute Book for nearly 17 years and much water has flowed under the bridge in this period. Times have changed, but the Act itself has not changed even to a small degree. It is high time that the Government go into the several provisions of the Act to see how far and how best they can placate public opinion both from the side of the consumer as also from the side of the merchant. From the consumers' point of view, I would submit that a single point tax would certainly be very helpful. The other day, the Hon. the Minister for Finance while speaking in the Council said that he was at a loss to understand how the suggestions put forward by the merchants in favour of a single point tax could be implemented. In fact, he welcomed suggestions from the merchants themselves, but he did not know how those suggestions could be given effect. I don't think the Government should feel so helpless as that. If the Bombay Government had tried its hand in imposing a single point tax, why should not our Government also try it so that the merchants who are the collecting agents of the Government so to say, may not be harassed. The incidence of this tax itself, according to the consumer, is certainly very large, especially when he has to pay it at several points. Therefore the Government should devise certain measures to see that without detriment to the State Exchequer, these taxes are collected without evasion to the fullest extent. The Government must think of new measures and find out new commodities on which this tax may be levied. The Government while seeing that there is no evasion on the part of the merchants, should also see that there is no harassment on the part of the Officials who collect these taxes. I would request the Government to consider the following suggestions :—

“Single point taxation is a welcome measure. There has been some agitation on the part of the merchants that perishables should be excluded from the operation of this Act. The Government have been pleased to consider vegetables, egg, meat, etc., as perishables and considering the negligible income that the Government receive by way of sales tax on them, they have removed those

[Sri S. Panchaksharam] [13th March 1954]

articles from the list of articles to be taxed. There are flowers and one of the hon. Members has suggested that milk and other items also should be exempted from this tax. If the income from these articles are also negligible, they may also be exempted from this tax. If it is a question of few lakhs, it does not matter and the Government may leave it. When the tax on these articles also is given up, the people will be free to that extent from the harassment of the officials. As far as possible, we must levy this tax at one point and on articles which can justifiably be taxed.

"When the Government reconsider this question, I would request them to consider whether a tax cannot be levied on the consumption of electricity. It is a subject within our jurisdiction. There is a large consumption of electricity in our State. A tax of one or two pies for every unit will bring a considerable sum to the Government.

4-50
p.m.

"I would suggest also that if the Government are going to try one-point taxation, they should organize Marketing Committees in every district, not only in respect of commercial crops, but agricultural crops also. The tax may be levied at the point of export in a district like Tanjore where there is surplus of paddy. The internal consumption need not be taxed. If it comes to the question of export, such a commodity—even if it is foodgrain—can be taxed. It may be quarter anna, half an anna or one anna or it may be according to the circumstances and the requirements of the Government. If Market Committees are properly organized all over the State and if all commercial and other produce are going to be marketed through these committees, any sales tax can be successfully conceded and there cannot be any confusion and there can be no room for harassment at all. My hon. Friends from Tanjore may oppose when I suggest a tax on the exportable paddy. But I submit that they cannot have any grievance, because the purchasers would be from other districts and it is they who will be paying the tax. Similarly, in Ootacamund, potatoes, vegetables, etc., which will go through the Marketing Committee can be taxed.

"Sir, it is only by these methods that the sales tax can be rationalised and placed on a more sensible basis. There will then be no grievance either to the merchants or to the consumers. We can then see that there is no harassment on the part of the Officials and there will not be any chance for bringing charges of corruption against several departmental officials made recklessly by the public."

4-52
p.m.

*SRI K. R. SAMBANDAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ K. T. ராஜா அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து, நான் ஒரு சில விஷயங்களைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

"ஒருமுனை விற்பனை வரியைப்பற்றி இங்கே வெட்டுப் பிரேரேபணை கொண்டு வந்த அங்கத்தினர்கள் மாத்திரமல்ல, சர்க்கார்த் தரப்பிலுள்ளவர்களும்

[13th March 1954] [Sri K. R. Sambandam]

விற்பனை வரி ஒரே முனையில் தான் விதிக்கப்படவேண்டுமென்பதைப் பற்றி வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். அதைத்தான் மக்களும் விரும்புகிறார்கள், வியாபாரிகளும் விரும்புகின்றார்கள்.

"குறிப்பாக, இன்றைக்கு விற்பனை வரியை ஒரு முனையில் போட்டால் சர்க்காருடைய வருமானம் குறையுமென்று எண்ணம் ஏற்படும். அப்படிக்குறையக்கூடிய வருமானத்தை எப்படி ஈடு செய்வது என்பதைப்பற்றி நாம் கவனித்தாகவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, இந்த மாதிரி பல தடவைகள் வரி வசூலிப்பதினால் வியாபாரிகள் பொய்க் கணக்கு எழுதும்படியான நிலைமைக்கு சர்க்காரே நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறது. அந்த நிலைமையில்லாமல் ஒரு முனையில் விற்பனை வரி வசூலிக்கப்படும் நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் வியாபாரிகளிடம் சரியான கணக்கை எதிர்பார்க்கலாம். அதிலும் வருமானம் குறையுமேயானால், இப்பொழுது ரூ. 7,500-க்கு மேற்பட்டு வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. அதை மாற்றியமைத்து எப்படி நிலவரியில் 'Slab,' முறை ஏற்படுத்தி சர்ச்சார்ட்டு போட்டிருக்கிறார்களோ, அதைப்போலவே, இந்த விற்பனை வரி யிலும், ரூ. 7,500-விரும்பு ரூ. 15,000 வரையிலும் விற்பனை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு ரூபாய்க்கு காலணை என்றும், ரூ. 15,000-விரும்பு 25,000 வரையிலும் ரூபாய்க்கு அரையணை என்றும், ரூ. 25,000-க்கு மேற்பட்டு விற்பனை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு முக்காலணை என்றும் விற்பனை வரி போட்டுவிடலாம். இந்த மாதிரி வரியைப் போட்டால் வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். ரூ. 7,500-க்கு குறைவாக விற்பனை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு விதிவிலக்கு இருந்தபோதிலும், ஒருவன் 'ஒரு சின்ன கடை வைத்திருந்தாலுங்கூட, உங்களுக்கு ரூ. 7,500-க்கு மேல் விற்பனை செய்கிறாய்,' ஆகையால் நீங்கள் விற்பனை வரி செலுத்தியாகவேண்டும்', என்று கட்டாயப்படுத்தி 'வரியைக் கட்டிவிட்டு, அதன் பிறகு நீங்கள் கோர்ட்டிலே போய் உங்களுடைய நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லுங்கள்', என்று வியாபாரிகள் வரியைக் கட்டாயமாக கட்டும்படியான ஒரு நிலைமையை அந்த அதிகாரிகள் ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள். அது இருக்கக்கூடாது. அந்த மாதிரி கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய சின்னக் கடைகளையெல்லாம் இது அதிகமாக பாதிக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. அதிகாரிகளும் வியாபாரிகளுக்கு என்ன விற்பனையாகிற்று என்று பார்ப்பது கிடையாது. திட்ட வட்டமாகப் பார்க்காமல் குத்துமதிப்பாக அவர்கள் இஷ்டம்போல், வரி விதித்து, 'ப்ராசிபூட்' செய்யப்படும் என்று பயமுறுத்தி, வியாபாரிகள் பணத்தைக் கட்டும்படியான நிலைமையை அதிகாரிகள் ஏற்படுத்துகிறார்கள். அந்த மாதிரி நிலைமை மாறவேண்டும். அந்த மாதிரி தாறுமாறாக சின்ன வியாபாரிகளின் கஷ்டத்தை உணராமல் அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டால், வியாபாரம் நசித்துப் போய்விடும்.

"காலையில் கனம் மந்திரி டாக்டர் யு. கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் சொல்லும்போது, காகித வியாபாரத்தை வியாபாரிகளே தொடங்கவேண்டும், சர்க்காரே தொடங்கமுடியாது என்று சொன்னார். அதைப் பார்க்கும்படித்து 'இன்றைக்கு வியாபாரிகள் தங்கள் வியாபாரத்தில் சொந்த லாபத்தைக் கருதி ஒரு லட்சியமாகச் செய்தாலுங்கூட அவர்களும் இன்றைய தினம் நாட்டுக்குச் சேவை செய்து வருகிறார்கள். உலகத்திலேயே முன்னணியில் நிற்கும்படியான இரும்பு தொழிற்சாலையை வட நாட்டில் டாட்டா நடத்துகிறார்கள் என்றால் அதனால் சர்க்காருக்கும் வருமானம் வருகிறது. மக்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது. பணம் மந்தமான நிலையில் இருப்பதினால் வியாபாரிகள் முன்னேற முடியாமலிருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, விற்பனை வரி வசூலிப்பதில் ஏற்படக்கூடிய நிர்ப்பந்தத்தைப் பார்த்து, இந்த வியாபாரமே வேண்டாமென்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமையில் இன்றைக்கு வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதை மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

"காய்கறி, பழங்கள், முட்டை, இறைச்சி, மீன் போன்ற பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருப்பதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். அதேபோல், பூ, வாழையிலை, பால், முதலிய அத்தியாவசிய

[Sri K. R. Sambandam] [13th March 1954]

மானதும் சீக்கிரத்தில் கெட்டுப்போகக்கூடிய பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும். குறிப்பாக, வாழையானது திருச்சி, தஞ்சை, தென்னாற்காடு ஆகிய ஜில்லாக்களில் சில இடங்களிலும் அதிகமாகப் பயிரிடப்படுகிறது. அதற்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். அதனால் வருகின்ற வருமானம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விற்பனை வரிச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்காக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளின் கூட்டம் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. விற்பனைவரியினால் வரக்கூடிய வருமானத்தில் அனேகமாக முக்கால் வாசி வரையில் அவர்களுடைய சம்பளத்திற்குப் போகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்கவேண்டும். மேலும் மேலும் அதிகமான அதிகாரிகளைப் போட்டுக்கொண்டு போவதினாலே சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானத்தில் பெரும்பகுதி இம்மாதிரி போய்விடுகின்றது.

“வியாபாரிகள் பொய்க் கணக்கு எழுதுகிறார்கள் என்று சொல்லும் போது என்னவென்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதிகாரிகளில் நியாயமாக நடந்துகொள்ளுபவர்களும் இருக்கிறார்கள், சில பேர் வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று பாகுபாடு செய்து, வரிகளை வேண்டாதவர்கள் மீது அதிகமாகச் சமத்துகிறார்கள். அதேபோல, வியாபாரிகளிலும், நியாயமாக விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டும், சரியான முறையில் கணக்குகளை வைத்திருக்கவேண்டும், சர்க்காரை ஏமாற்றக்கூடாது, அப்பொழுதுதான் நாணயம் இருக்கும், நாம் நன்றாக வியாபாரம் நடத்தலாம்” என்று நினைக்கக்கூடிய வியாபாரிகளும் இருக்கின்றார்கள். அப்படிப் பார்க்கும் போது நியாயமான கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களும், சர்க்கார் அதிகாரிகளினுடைய போக்கினால், இந்த மாதிரி பொய்க்கணக்கு தயாரிக்கக்கூடிய நிலைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். ஒரு முனை விற்பனை வரி என்று ஏற்படுத்தினால், வியாபாரம் செய்யக்கூடிய காலத்தில் சரியான கணக்கை வைத்துக்கொண்டு சர்க்காருக்கும் நஷ்டமில்லாமல் அவர்கள் நல்ல விதத்தில் கணக்கைக் கொடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கொலை செய்து விட்ட குற்றவாளியைப்போல வியாபாரிகளை நடத்துகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அதிகாரிகளால் வியாபாரிகள் அல்லல் படுத்தப்படுகிறார்கள். லட்சக் கணக்கான ரூபாய் முதல் போட்டு வியாபாரம் செய்யக்கூடிய ஒரு வியாபாரியினுடைய கணக்கு பொய்யாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, அவரை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, பலவிதமான கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உட்படுத்துகிறார்கள். இம்மாதிரி நிலைமையை சர்க்கார் மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

“கிராமங்களில் சந்தை கூடும் தினங்களில் வியாபாரிகள் இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரம் வியாபாரம் நடத்துகிறார்கள். சுற்று வட்டாரத்தில் உற்பத்தியாகும்படியான பொருள்களைக் கொண்டு வந்து சந்தையில் விற்கிறார்கள். அப்படி வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் மீதும் விற்பனை வரி போடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. தோட்டத்தில் கிடைத்த இரண்டு மூன்று மூட்டை தேங்காய்களை ஏதோ ஒரு நாளைக்கு ஒரு வியாபாரி சந்தைக்குக் கொண்டு வந்து வியாபாரம் செய்தால், அன்றைக்கு விற்கக் கூடிய நிலையை அதிகாரிகள் வைத்துக்கொண்டு, வருஷத்திற்கு அந்த நபருக்கு ரூ. 7,500-க்கு மேல் விற்பனை செய்து வருவதாகச் சொல்லி, விற்பனை வரி கொடுத்தாகவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. சிறிய வியாபாரிகள் அதிகாரிகளால் அதிகமான தொந்தரவுக்குள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால், இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரோபீணையை ஆதரித்து, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.”

* MR. SPEAKER :—“The discussion on this Demand will be continued on Monday. The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. on Monday, the 15th March 1954.”

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 15th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. SPEAKER (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER :—“There are thirty-one questions for to-day. With the co-operation of one and all, I hope to finish them in time.”

Re-employment of retired Gazetted Officers in the Registration department.

* 138 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) the number of Gazetted Officers and their designation who have been re-employed after retirement in the Registration department; and

(b) the period of their re-employment and the reasons for such re-employment?

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“(a) Only one officer, viz., the Inspector-General of Registration.

“(b) The Government considered that at the time when the State was partitioned, Sri M. Kendall who was the Inspector-General of Registration of the Madras State from 1st October 1953 would be the best-fitted to hold the post. He was accordingly re-employed as Inspector-General of Registration for six months from 19th October 1953.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“May I know, Sir, whether there are able and senior officers in the department suitable for promotion as Inspector-General of Registration?”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“Sir, Mr. Kendall was the seniormost and so he was appointed as Inspector-General.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“Sir, may I know whether it is a fact that in one of his broadcast talks, the Hon. the Minister said that the work in the department required specially trained men and, if so, whether the Government will consider the claims of those specially trained men in the department for appointment to this post of Inspector-General of Registration in future?”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“This has nothing to do with the main question, Sir.”

* Starred question postponed from the list of questions for 13th March 1954.

[15th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“ May I know Sir, for how long this officer will be retained and whether, after the expiry of that period, his claims would be considered once again on the same basis as before or whether Government would consider the claims of junior officers who have got the requisite qualifications for the post? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ When the time for his retirement comes and when his term is over.

AN HON. MEMBER :—“ Has he not retired? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ He is now in service and when his term is over, Government will take into consideration all aspects of the question.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ In reviewing the situation at the time when this gentleman's term expired, and he was given an extension or re-employment, the Hon. Minister said that he was the best-fitted person and, therefore, he was given re-employment for six months. Do Government accept the implication or insinuation that others were least fitted or unfitted? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ After the partition of the State, we had many difficult problems to deal with. So, we thought that experienced persons like Mr. Kendall will be the best suited and so he was given a term of six months.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Was his service extended or was he re-employed after retirement? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ He was re-employed, Sir.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Sir, is there any likelihood of this gentleman being re-employed for a further period? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ Sir, we cannot say that now. However, we will take all points into consideration when deciding the best-fitted man for the post.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Sir, I think the six-month period is over by this date? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ His term is not yet over, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Mr. Kendall தன்னை அந்த உத்தியோகத்தில் நீடிக்க வேண்டுமென்று தானே கேட்டுக்கொண்டாரா? அல்லது அவரை அந்த உத்தியோகத்தில் நீடித்திருக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரே கேட்டுக்கொண்டார்களா? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ Sir, this is a very difficult question to answer. When a person has got to be appointed, we take into consideration all points and come to a fair decision.”

[15th March 1954]

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“ சாதாரணமாக Electricity Engineering டிபார்ட்மெண்டுகளில் ரொம்ப Technical Experts வேண்டுமென்று ஒரு நியதி இருந்துவந்திருக்கிறது. அது அவசியம்தானா என்று ஒரு சர்ச்சையிருக்கக்கூடிய காலத்திலும் Registration department-ல் இந்த மாதிரியான விசேஷ அம்சம் எதுவும் வேண்டியதில்லை என்றும் சாதாரண மனிதர்களால்கூட நிர்வகிக்கக்கூடிய Department அது என்றும் கருதப்படக்கூடிய நேரத்திலும், இந்த மாதிரி எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்க என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கிச் சொன்னால் பொது ஜனங்களுக்கு நன்றாகப் புரியும். யூகமாகச் சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்களை இதை விளக்கிச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ Sir, at the time of partition, we had to consider the claims of the best men available and Mr. Kendall was the best person available for the post at the time and that was why he was appointed.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, in view of the trend of the questions and answers here, will Government give an assurance that it is not their policy to re-employ retired persons? ”

MR. SPEAKER :—“ In that department alone or in all departments? If the latter, it should be answered by the Chief Minister.”

DR. K. B. MENON :—“ Yes, that department alone, Sir, if at all it is not possible to give an assurance with reference to all departments? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the general policy of the Government is not to re-employ retired personnel. But when difficulties arise, we have to take a decision. Only in very exceptional cases, re-employment is made.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“ Are the Government aware that he is the most reputed officer and, therefore, will the Government consider the desirability of continuing him in service for long? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Anyhow, hon. Members on the Opposite Benches will be satisfied with the certificate given by the hon. Member Sri Ramaswamy Mudaliar.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Sir, was this matter referred to the Public Service Commission and did the Commission say that they were not having any suitable hands for this particular post? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, for re-employment there is no necessity to refer to the Public Service Commission.”

[15th March 1954]

Armed Reserve Police at Kalambur, North Arcot district.

* 144 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Armed Reserve Police have been stationed in Kalambur, North Arcot district;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) when the Reserve Police will be withdrawn;

(d) how many arrests were made in Kalambur in connection with the alleged 'Kisan troubles'; and

(e) whether the Government have received any representation against the behaviour of the Police?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of Hon. the Chief Minister):—“(a) & (b) The relationship between the landlords and cultivators of Kalambur became strained on account of certain differences that arose between them during the elections to the panchayat board which took place on 17th June 1953. Following this, there were several cases of lawless removal of field produce reported. In order to prevent lawlessness, two sections of the Armed Reserve were stationed in the village.

“(c) I cannot say now whether the Reserve Police are still stationed in the village or how long they will have to be there. This will obviously depend upon the law and order situation in the area.

“(d) Accurate figures are not readily available with Government and a reference to the local officer will take time.”

“(e) Some allegations of misbehaviour on the part of the Police were made but they were on inquiry found to be false.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“இந்தக் கேள்வியைப் போடுவதின் நோக்கம் அரசாங்கத்தை அம்பலப்படுத்தவேண்டும் என்பதல்ல. போலீஸார் அக்கிரமமாக நடந்து கொண்டதைப்பற்றி எனக்கு உண்மையான தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. நான் நேரடியாக விவசாயிகளைப்பார்த்து நிலைமையைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ‘விவசாய சங்கத்தில் சேரக்கூடாது: விவசாய சங்கம் ஒழிக’ என்று சொல்லி, போலீஸார் அந்த விவசாயிகளை அடித்து ஹிம்ஸை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சட்ட விரோதமாக களத்திலிருக்கக்கூடிய பொருள்களை எடுத்துச்சென்றுர்கள் என்பது தேர்தல் காலத்தில் ஏற்பட்ட விரோதத்தை மறைப்பதற்காக மிராசதார்களால் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு குற்றச்சாட்டையொழிய வேறு ஒன்றுமில்லை. விவசாயிகளிடமிருந்து தவறில்லை என்பது எனது அபிப்பிராயம். சர்க்கார், இதைச்சரிவர விசாரணை செய்து, விவசாயிகள் மீது தொடுத்திருக்கும் வழக்குகளை வரம்புசெய்ய யோசனை செய்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, we have taken the question in the proper light and not in the light which the hon. Member wants to impute. Sir, with reference to the cases pending, they are pending in the Courts and law will take its own course. I do not think it is necessary to withdraw the cases.”

[15th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, in view of the acute agrarian dispute that is prevailing and in view of the incessant troubles that brew in that part of the district, on account of bad relations between the landlords and tenants, will Government be pleased to extend the Tanjore Tenants and Pannayal (Protection) Act to this part of the State also?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, this has absolutely nothing to do with the main question. I do not think that the Tanjore Act would be applicable to this area.”

SRI N. C. RAMASAMY KANDER:—“இந்த கனம்மூர் விவகாரத் தில் ஈடுபடாத சில வீடுகளில் கூட போலீஸார் நுழைந்து சில பெண்களை அவமானம் செய்ததாக சர்க்காருக்கு ஏதாவது புகார் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா? அதன் மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?” 10-10 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I have already stated that some complaints were received and they were enquired into and found to be false. Whenever Police are posted like this, it has always become the habit with other parties to make allegations that the Police have misbehaved.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கைது செய்யப்பட்டிருக்கிற விவசாயிகள் மொத்தம் எத்தனை பேர்? அதில் ஆண்கள் எவ்வளவு பேர், பெண்கள் எவ்வளவு பேர் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I have already stated, Sir, that figures are not available. We have called for a report.”

SRI C. KANDASAMY:—“சட்ட விரோதமாக களத்திலிருந்து நெல்லை விவசாயிகள் எடுத்துக்கொண்டு போனதாக பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன என்று கனம் மந்திரி கூறினார். அப்படியானால், அம்மாதிரி குற்றம் சாட்டப்பட்டு எத்தனை பேர்களிடமிருந்து வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Some prosecutions have been launched and the hon. Member Sri Kalyanasundaram was making a suggestion that these cases should be withdrawn.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கைது செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன என்று கேட்டபோது கனம் மந்திரி அவர்கள் ‘ரிபோர்ட்டு கேட்டிருக்கிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். போலீஸ்காரர்கள் மீது கொண்டுவரப்பட்ட குற்றச்சாட்டு பொய் என்பதைமட்டும் எப்படி சீக்கிரத்தில் ரிபோர்ட்டு செய்ய முடிந்தது? ஆனால் கைது செய்யப்பட்டவர்களுடைய எண்ணிக்கையைப்பற்றி மட்டும் ரிபோர்ட்டு செய்வதற்கு காலதாமதமிருக்கக் காரணம் என்ன என்று மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, we take quicker action in regard to allegations made against the Police because we want to satisfy that there is no misbehaviour on the part of the Police. I suppose the hon. Member should be glad about it.”

[15th March 1954]

SRI S. VADIVELU :—“கைது செய்யப்பட்டவர்கள் விவசாயிகள் மட்டுமா அல்லது மிராசுதாரர்களுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I have already stated that I do not have the facts and figures with me here.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“May I know from the Government whether the enquiry about Police misbehaviour was conducted by the Police or an allied officer of the Revenue Department or whether it was conducted by any independent tribunal and secondly whether it was a secret enquiry or a public enquiry?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The matter was referred to the Collector and we got a report from the Collector.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“In view of the fact that serious allegations were made against the Police and in view of the fact that any investigation made by persons who are interested in the Police is likely to be biased, will the Government think of constituting an independent committee consisting of non-official members to enquire into the matter?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, on a preliminary enquiry if it was made out that there was a *prima facie* case, I would have been prepared to refer it to any other tribunal. But there is absolutely no foundation for the complaints made.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“போலிஸ் காரர்கள் மீது பொது மக்கள் கொண்டுவரும் குற்றச்சாட்டை கலெக்டர் விசாரிப்பது நியாயமற்றது. போலிஸ்காரர்களைக் கைவிடுவதற்கு கலெக்டர் விரும்பமாட்டார். ஆகையால், இந்த விஷயத்தில் பொது விசாரணைக்கு அவசியமிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் ஒரு விசாரணைக்கமிட்டி நியமிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I know, Sir, there is a difference in the attitude between the Government and the hon. Member with regard to the Collector. The Governments here trust the Collector and I hope he will discharge his duties to the best of his abilities.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“Sir, the Hon. Minister stated that whenever Reserve Police is posted, the other parties complain against the Police. Will the Hon. Minister be pleased to state for what purpose or to support which party this Police was sent to that place?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the Police was posted there to keep law and order and in general, whoever began to break law and order in that place made complaints against the Police.”

SRI A. K. SUBBIAH :—“விவசாயிகள், விவசாயிகள் சங்கத்தில் சேரக்கூடாது என்று சொல்லி, அதன் மூலம் அவர்களை பயமுறுத்துப்படி போலீசாருக்கு சர்க்கார் ஏதாவது உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The very suggestion that the Government passed such an order shows that the other allegations are also equally false.”

[15th March 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—“நிர்வாகத்தில் (Executive) இருக்கக் கூடிய ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் இந்த விஷயத்தை விசாரிக்கவிடாது, நீதி பரிபாலனத்தில் (Judiciary) இருக்கக்கூடிய ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் இதை விசாரிக்க சர்க்கார் அனுமதிப்பார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“In this case, there is absolutely no necessity. If there had been some *prima facie* case, then I might have considered the suggestion.”

Sale of free market rice by co-operative societies.

* 145 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the co-operative societies, which hold “fair price shop” licences, are allowed to sell free market rice;

(b) whether such facilities are given to private “fair price shop” licence-holders; and

(c) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes.

“(b) & (c) No. The fair price shop-keepers in derationed areas except those in the ex-statutorily rationed urban areas of the State, were permitted to undertake trade in open market paddy or rice from 1st February 1953, after disposing of the balances of Government paddy or rice stocks held by them on 1st February 1953. The fair price shop dealers in the ex-statutory rationed urban areas are not permitted to trade in the open market paddy or rice as it was apprehended that they might misuse the Government stocks, supplied for issue through the fair price shops, for sale along with the open market stocks and it might not be possible effectively to check such malpractices with the existing skeleton rationing staff.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கோவாப்பேடியில் ஸ்டோர்கள் கீழ் ரேஷன் ஷாப்புகள் வைத்து கண்ட்ரோல் விஷயில் விற்கச்சொல்லியிருக்கும்போது, அவைகளுக்குமட்டும் open market-ல் அரிசியையும் விற்பதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் சர்க்காரிடம் லைசென்ஸ் வாங்கி, டிபாசிட்டு கட்டி, நம்பிக்கை வாய்ந்தவர்கள் என்று கருதப்படும் தனிப்பட்ட நபர்கள் மட்டும் அவ்வியாபாரம் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. இந்த வித்தியாசம் ஏன் காட்டப்படுகிறது? இருவருக்கும் ஒரே மாதிரியான சலுகை காட்ட சர்க்கார் உத்தேசிப்பார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am glad the hon. Member is taking up the cause of ration shop holders. But we have to take into account the fact that co-operative societies are also checked by Government officials. Therefore, any malpractices there, could be easily checked by Government. That is why we gave permission with regard to co-operative societies and refused permission to private trade.”

SRI S. RAMALINGAM :—“தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் தில்லு முல்லு செய்வார்கள் அல்லது குற்றம் செய்வார்கள் என்று சர்க்காருக்கு நிச்சய

[15th March 1954]

மாகத் தெரிந்தால், அவர்கள் எல்லோரையும் ஒழித்துவிட்டுப் பூர வியாபாரத்தையும் கோவாபரேடிவ் சொஸைட்டிகளிடம் ஒப்படைக்க யோசனை செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There are not sufficient number of co-operative societies coming forward to take this up. Preference is given to the co-operative societies always.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Sir, which rice is cheaper, the rice sold in the fair price shops or in the open market? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It goes on varying. Sometimes one is cheaper and at other times the open market rice is cheaper.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, in answer to sub-clause (a) of the main question, the Hon. Minister said that free market rice was also allowed to be sold by co-operative societies. Is this concession applicable to producer-cum-consumer co-operative societies in Malabar also? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, Malabar is a peculiar land and I would like to have notice to answer that question.”

Ban on the drama “ Ayulthandanai ”.

* 146 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri A. Govindaswamy Nayagar) : Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether the Government have banned the drama “ Ayulthandanai (Life sentence) ” written by M. R. Radha; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI N. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) There is a prosecution pending and the matter is therefore *sub judice*.”

(The hon. Member Sri A. Ratnam stood up in his seat.)

MR. SPEAKER :—“ When the matter is *sub judice*, the hon. Member should not put supplementary questions.”

Disbursement of bonus to N.G.Os. not connected with the N.G.O.s' strike.

* 147 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the bonus granted to Non-Gazetted Officers was disbursed to those who did not participate in the Non-Gazetted Officers' strike that took place in the year 1947;

(b) if so, the number of Non-Gazetted Officers who were granted this bonus and the number to whom it was actually paid;

[15th March 1954]

(c) the total amount disbursed; and

(d) if not disbursed, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of Hon. the Chief Minister) :—“ (a) to (d) The Government believe that the bonus was duly disbursed to those eligible for it. The Government consider that the time and labour involved in the collection of more specific information in the matter will not be commensurate with any good purpose that may be served now after the lapse of so much time.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“ Sir, is it not fair on the part of a democratic Government to encourage non-gazetted officers who have not participated in the strike but have done loyal service to the Government and see that the bonus granted by the Government was disbursed to the persons who did not take part in the strike? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, this has reference to what happened in the year 1947. The Government then in existence would have taken into consideration all these and I am sure would have acted fairly.”

Admission of students belonging to Backward Classes and Scheduled Castes into Government Arts Colleges.

* 148 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many students were admitted this year in the Government Arts Colleges in the Junior Classes;

(b) how many of them were Backward Community and Scheduled Caste students; and

(c) whether seats for Backward Community and Scheduled Caste students are reserved in aided colleges also like that in the Government Arts Colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) 4,227.

“ (b) Backward class students—948.

Scheduled-caste students—139.

“ (c) There is no reservation of seats as such for the Scheduled castes, Scheduled tribes and other Backward classes in the private colleges in receipt of aid from the Government; but the managements of the aided colleges and the Universities have been requested to extend their fullest co-operation in the matter of encouraging the higher education of the Scheduled castes, the Scheduled tribes and other Backward classes. Most of the managements are co-operating with the Government.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ காலேஜுகள் ஆரம்ப காலத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் அட்மிஷன் பெறவேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள், தனிப்பட்ட காலேஜுகளில் அட்மிஷன் கிடைக்காமல் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவ்வாறு தனிப்பட்ட காலேஜுகளில் இடம் கிடைக்காமலும்

[15th March 1954]

அல்லது மறுக்கப்பட்டிருப்பவர்களுக்கு, சும்பகோணம் காலேஜிலோ, அல்லது சென்னையிலிருக்கும் சர்க்கார் காலேஜிலோ, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர் அல்லது ஷெட்யூல்டு கான்ட்டைச் சேர்ந்த மாணவர் என்ற காரணத்திற்காக இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் சர்க்காரிடமிருந்து பணமோ, மான்யமோ பெறக்கூடிய தனிப்பட்ட காலேஜுகளில் இருக்கும் இந்த நிர்வாகத்தை ஒரு உத்தரவு மூலமாக நீக்கி ஷெட்யூல்டு கான்ட்டை, பிற்பட்ட வகுப்பு இவைகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவதற்கு சர்க்கார் வழி வகைசெய்வார்களா ?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I have already stated, Sir, that most of the institutions are co-operating in this matter and I do not think there is any need for any special action to be taken by the Government.”

10-20 SRI A. RATNAM:—“ ஆட்சியாளரால் தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜன வகுப்பு மாணவர்களுக்கு 2 வருஷகாலமாக மான்யம் வழங்குவது நிறுத்தப்பட்டதின் காரணமாகவும், பணமில்லாததின் காரணமாகவும், காலேஜ் நிர்வாகிகளால் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களை காலேஜில் சேர்த்துக்கொள்ளும் விஷயத்தில் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? தெரியுமென்றால், ஆட்சியாளர் இந்தக் தடையை நீக்க என்ன செய்திருக்கிறார்கள் ?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I am afraid the hon. Member is completely off the tangent. His query does not relate to the main question at all.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ Arising out of the answer given by the Hon. the Minister for Education that most of the colleges have followed the instructions of Government, may I ask the Hon. Minister whether he is aware of the fact that the Vivekananda College, Mylapore, Madras, has not followed those instructions in spite of the grants given to that college by Government? May I know what the action is, which the Government are going to take in the matter? Will the Hon. Minister also be pleased to place on the table of the House the number of Backward class students and Scheduled caste students who were admitted to the Junior Intermediate classes in the Vivekananda College? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I do not have the figures with reference to each particular college. Anyhow, in view of the charges made by the hon. Member, I shall look into the matter.”

SRI S. VADIVELU:—“ பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களிடமிருந்து எத்தனை மனுக்கள் வந்தன என்றும், அவைகளில் எத்தனைபேர் எடுக்கப்பட்டார்கள் என்றும், எடுக்கப்படாதவர்கள் என்ன காரணங்களுக்காகத் தள்ளப்பட்டார்கள் என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா? இம்மாணவர்களைப் பொறுக்கும் விஷயத்தில் பாரபட்சமாக நடந்து கொள்ளப்பட்டது என்றும் ஏதாவது புகார் வந்ததா என்பதைப்பற்றியும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா ?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ This seems to be a question to fish out facts and figures. I do not have the exact figures for each particular institution regarding the number of applicants in each college.”

[15th March 1954]

SRI S. RAMALINGAM:—“ திருச்சிராப்பள்ளி நேஷனல் காலேஜில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரையும் பிற்பட்ட வகுப்பினரையும் சேர்ந்த மாணவர்கள் சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவுக்கு சேர்க்கப்படவில்லை என்பதைப்பற்றி விசாரித்து சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ As I stated already, I do not have the figures with me at present. But I may tell that on the whole it is working very well. If any particular instance of injustice is brought to my notice, I will look into it.”

SRI M. PALANIYANDI:—“ திருச்சிராப்பள்ளி தேசிய கல்லூரியில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களும் (Scheduled Caste) சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருக்கும் அளவுக்கு சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று கனம் எஸ். ராமலிங்கம் அவர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

“ I am giving this answer in reply to the question of the hon. Member Sri Ramalingam.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I am thankful to the hon. Member, Sir, for his answer.”

Allocation of the Central Road Fund.

* 149 Q.—SRI K. VENKATRAMANA GOWDA: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

- (a) the date of creation of the Central Road Fund;
- (b) the Madras State allocations of the Central Road Fund— or each year from its creation up to date; and
- (c) the total amounts distributed to the different districts of the Madras State so far?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ (a) to (c) Attention of the hon. Member is invited to the paper^a laid on the table of the House.”

SRI K. VENKATRAMANA GOWDA:—“ From the reply given by the Hon. Minister, I find that the needs of South Kanara district which is backward in the matter of communications have not been properly appreciated. Will the Government give appropriate attention at least in future to South Kanara while distributing the fund? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ There is no districtwar basis for distribution of this fund. From the figures laid on the table of the House, we find that South Kanara has been allotted Rs. 10 lakhs odd for the various works sanctioned under the scheme ever since the inception of the fund. I do not see any reason to consider the suggestion of the hon. Member to increase the allocation for South Kanara; because, as has been stated in answer to clause (c) of the question, allocations from the fund are not distributed on a districtwar basis. We are

[15th March 1954]

executing schemes and incurring expenditure on works with reference to needs and requirements and relative degree of urgency thereof."

Second Language Test for Non-Gazetted Officers.

* 150 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Non-Gazetted Officers whose mother-tongue is Malayalam, are compelled to pass the Second Language Test in Tamil or Telugu;

(b) whether the Non-Gazetted Officers whose mother-tongue is Tamil or Telugu, are also required to pass the Second Language Test in Malayalam;

(c) if not, the reason for the discrimination;

(d) whether the promotions of Malayalee clerks in any department of the Government have been withheld on the ground that the Second Language Test in Tamil or Telugu has not been passed; and

(e) if so, in how many cases?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister):—" (a) Yes, Sir. N.G.Os. whose mother-tongue is Malayalam are required to pass the Second Language Test in Tamil or Telugu in certain services recruitment to which is made on a State-wide basis.

" (b) Till now the N.G.Os. whose mother-tongue is either Tamil or Telugu are not required to pass the Language Test in Malayalam but are required to pass the test in any of the languages, viz., Tamil, Telugu, Malayalam, Kannada and Hindustani, other than their mother-tongue.

" (c) The reason for the rule was that Tamil and Telugu formed the spoken language of a large part of the composite State, and in the case of recruitment to posts on State-wide basis candidates were liable to transfer from one part of the State to the other. It was therefore thought necessary that they should know at least one of the two principal languages of the State as it was before the Andhra partition. Now that the Andhra State has been formed, it is considered that a pass in the language test in Telugu need not be made compulsory. Government are considering amendment of the Service Rules so as to require those whose language is Tamil to pass a test in some one of the other languages, Telugu, Malayalam, Kannada or Hindustani and to require those whose language is other than Tamil, to pass the test in Tamil.

" (d) & (e) There is no handy information."

[15th March 1954]

Bonus to the mazdoors of the Government Cinchona department.

* 151 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government gave any bonus to the mazdoors of the Government Cinchona department in 1952-53; and

(b) if so, what percentage of the earned wage was given as bonus and what was the total amount paid as bonus during 1952-53?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) The answer is in the negative.

" (b) Does not arise."

SRI K. ARANGANATHAN:—" Is it not a fact that the Government were giving bonus to the mazdoors in the Cinchona department previously?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" Yes, Sir. Bonus can be given when there is profit from the Cinchona factory. As a matter of fact, in the year 1947-48, when we made some profits, we gave bonus to the mazdoors calculated at 6½ per cent of the basic wages earned during that year. Again in 1950-51, we had some profit and we gave bonus calculated at 3 per cent of the basic wages earned during that year. During the years 1951-52 and 1952-53, there has been loss to the factory and, therefore, the question of payment of bonus does not arise. But still, the matter is under consideration. We have called for the remarks of the Commissioner of Labour."

Grant of extension of service to gazetted officers.

* 152 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total number of gazetted officers who were given extension of service after the date of superannuation or re-employed after retirement or resignation in the residuary Madras State since the answer given to Question No. 292, dated 5th December 1952; and

(b) the total number of Brahmans and Non-Brahmans among them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) No officer was granted extension of service in the residuary Madras State during the period. The total number of gazetted officers re-employed is 44.

" (b) This Government cannot agree to follow a policy of classification which has been ruled out by the Constitution, although it had been sanctioned by more than two decades of the previous period in Madras State. The number is small enough for the hon. Member to find out for himself by private enquiry. The caste to which a senior officer belonged at

[15th March 1954]

the time of his retirement is an accident. The real factors are good work and good health that kept officers going and earned promotion for them under various Governments."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Will the Hon. Minister be able to tell us who those officers are who have been re-employed after superannuation and who are now occupying high positions in this State after the separation of Andhra? "

MR. SPEAKER :—" Does the hon. Member want the names of those officers? "

SRI V. R. NAGARAJAN :—" No, Sir. I want only their number."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is no question of these officers occupying high positions in this State, Sir. They are only re-employed. I have already answered that there are as many as 44 such officers who have been re-employed during the period which the hon. Member has asked for in his question."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" In view of the fact that the Hon. Minister for Education has refused to give the names of those officers who have been re-employed, may I request the Hon. Minister to place before this House a list of the names of those officers who have been re-employed? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I shall consider the suggestion, Sir."

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :—" கெஜட் பதிவுள்ள அநேக உத்தியோகஸ்தர்கள் உத்தியோக உயர்வு இல்லாமல் இருக்கும்பொழுது ரிடையரான உத்தியோகஸ்தர்களை மறுபடியும் நியமிப்பது நியாயமா? கனம் மந்திரி அவர்கள் இதற்குள்ள காரணத்தை விளக்குவார்களா? "

MR. SPEAKER :—" இதைப்பற்றி முன்னமேயே ஒரு கேள்வி போடப்பட்டு, பதில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" In answer to a previous question, I have mentioned under what circumstances the re-employment has been made."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Is it not a fact that the present Director of Public Instruction is being ousted and a superannuated person who has been sent back from Andhra State is being employed in that place? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The present Director of Public Instruction herself has been re-employed."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Even though the Constitution taboos the discussion of communities in the matter of appointments to public services, because the same Constitution declares that backward classes and Schedule Castes and Tribes should be

[15th March 1954]

given some concessions in the matter of appointment to public services, may I know from the Hon. Finance Minister how many backward class officers are there among the 44 officers who have been re-employed? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Constitution refers to the first stage of recruitment. It has nothing to do with re-employment after retirement. The hon. Member may find for himself how many backward class officers are there among the 44 who have been re-employed. I think they are only quite few."

Pilot Scheme of the Neyveli Lignite Mines.

* 153 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state— 10-30 a.m.

(a) when the Pilot Scheme of the Neyveli Lignite Mines was started;

(b) how many feet have been dug till now; and

(c) how many tons of lignite have been extracted so far?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) The Pilot Scheme was started on 5th March 1953.

" (b) A quarry of 600' x 600' at top has been dug in steps, the maximum depth being 90' and average depth being about 50'. The work is in progress.

" (c) No lignite has been extracted from the Pilot Quarry so far. It may, however, be mentioned that 150 tons of lignite were extracted from a 10-feet diameter pit-shaft near this quarry during September 1951."

SRI S. RAMALINGAM :—" இந்த வேலை ஆரம்பித்து ஒரு வருஷ காலமாகியும், அங்கே இருக்கக்கூடிய இயந்திரங்களில் பல அடிக்கடி ரிபேர் ஆகிவிடுவதினால் வேலை துரிதமாக செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மைதானா? அப்படியானால் நல்ல இயந்திரங்களை உபயோகித்து அல்லது அங்கேயுள்ள பழைய இயந்திரங்களை ரிபேர் செய்து வேலை துரிதமாக நடக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் முயற்சிப்பார்களா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The difficulty is in the non-availability of machinery. We have just purchased two such machinery at a cost of nearly Rs. 5 lakhs. As soon as they arrive on the spot, I am sure we shall be able to hasten the progress and speed."

SRI S. RAMALINGAM :—" ஏற்கனவே அங்கே இருக்கக்கூடிய இயந்திரங்கள் அடிக்கடி ரிபேராகிவிடுகிறது. திறமை இல்லாத வங்காளிகள் அங்கு வேலை செய்வதாலும், திறமையுள்ள நம் தமிழ்நாட்டுத் தொழிலாளிகளை உபயோகப்படுத்தாததினாலும் தான் இம்மாதிரி கோளாறுகள் ஏற்படுகிறது என்பது உண்மைதானா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The machinery is old and I do not think the workers of South India could have done better than the workers of North India."

[15th March 1954]

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—“ Is it a fact, Sir, that unskilled workers from Bengal have been brought to supervise the work of skilled workers in South India? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Workers from North India are brought according to their capacity to do specialised work. If, in the course of that work, they have to supervise somebody else's work, it is inevitable.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ கனம் தலைவர்கள் அவர்களே, தன்னிடம் போதிய நிதி இல்லாத காரணத்தினால் மத்திய அரசாங்கத் தாரை, இதை எடுத்துக்கொள்ளும்படி சென்னை அரசாங்கம் கேட்டார்களா? ஆனால், சென்னை அரசாங்கம் விதித்த கடுமையான நிபந்தனைகளின் காரணமாக இந்த யோசனை தடைப்பட்டுவிட்டதா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I am afraid the hon. Member is wrongly informed.”

Working of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act.

* 154 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received the report on the working of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act; and

(b) if so, when it will be published?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) The Government have not called for any report on the working of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act as such.

“ (b) The question does not arise.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ நேற்றைய தினம் ஒரு கேள்விக்கு, கனம் Revenue மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிக்கையில், இச்சட்டத்தைத் திருத்துவதுபற்றி, தஞ்சை ஜில்லா கிலான் சபையிலிருந்து சில தீர்மானங்கள் வந்திருக்கின்றன என்றும், அவைகள் சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருப்பதாகவும் சொன்னார். ஆனால், இப்பொழுது இந்தச் சட்டம், எப்படி அமலாக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடமிருந்து யாதொரு ரிப்போர்ட்டும் கேட்கப்படவில்லை என்று சொன்னார். அப்படியானால், இந்த கிலான் சபையின் தீர்மானங்களைப்பற்றி ஆலோசித்து எப்படி சர்க்காரால் ஒரு முடிவிற்கு வரமுடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ In the case of departments like Fisheries, Electricity, Agriculture, etc., we get the annual report in the usual course. It is not so in this case. Certain figures and other information are furnished to the Government now and then. The answer only says that there is no periodical or annual report as in the case of the other departments.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ It has been repeatedly pointed out in this House that there have been defects in the working of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act.

[15th March 1954]

The Hon. Minister has answered that the Government are watching the working of the Act. Will the Government call for a report now at least and rectify the defects? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Piece-meal reports are received now and then. What I said was that there was no regular report like the reports which we get about the working of some other departments.”

Tour of Hon. Ministers in Kangayam Constituency.

* 155 Q.—SRI A. VELOO (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether some Hon. Ministers-toured the Kangayam Constituency in connexion with the election propaganda in support of the Congress candidate in the bye-election to the Madras Legislative Assembly held on 8th November 1953;

(b) if so, for how many days they toured in the said constituency and how many public meetings they addressed; and

(c) the expenditure to Government, if any, on account of these tours?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The two Ministers hailing from the district and the Minister for Local Administration addressed meetings and toured in the area.

“ (b) About 10 meetings in all and about two days each.

“ (c) Ministers claimed no allowance from Government on account of such tours.”

National Extension Service in South Kanara.

* 156 Q.—SRI M. S. MOGRAL : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the area selected for development under the National Extension Service in the district of South Kanara; and

(b) the total amount allotted for the district under the scheme for the year 1953-54?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) (1) *Manjeshwar Block* consisting of the Kumbha and Manjeshwar firkas.

(2) *Sullia Block* comprising the Sullia and Nileshwar firkas.

“ (b) An expenditure of about Rs. 1 lakh may be incurred in the two blocks during the current financial year.”

Admission to Medical Colleges.

* 157 Q.—SRI T. ANANTA PAI : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Medical Colleges in the State; and

[15th March 1954]

(b) the number of applications received for admission to the Medical Colleges in the State for 1952-53?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Two Government Colleges and two private colleges.

“(b) The total number of applications received for admission to the Government Medical Colleges in the State during 1952-53 was 1,268.”

SRI T. ANANTA PAI :—“Sir, the number of seats available is totally inadequate with reference to the growing demand for medical education and the provision of medical facilities in the State. Will the Government take steps to accelerate the provision of more facilities for medical education and training?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir. Attempts are being made to start the Madurai Medical College from July next.”

DR. K. B. MENON :—“May I know the number of seats available in the four colleges in the State?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The seats available are 135 in the Madras Medical College, 110 in the Stanley Medical College, 100 in the Kasturba Gandhi Medical College, and I think 50 in the Vellore Medical College.”

SRI C. RAJAM RAMASAMY :—“May I know the number of seats that will be available at the Madurai Medical College?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“To begin with, it will be 50 and the number will be increased to 100 in two years.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“May I know the number of backward class candidates who were refused admission to the medical colleges in the City of Madras?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“In the first selection, backward class candidates are selected on the ground of merit. Over and above that, 25 per cent of the seats are reserved for them.”

SRI K. VINAYAKAM :—“In my opinion, the Hon. Minister is evading the question. How many applications were received from backward communities for admission into these four colleges and how many were admitted? From the answer given, we can deduce the number of applications rejected.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“My question was briefer than the question put by Sri Vinayakam!” (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have no separate figures regarding the applications received from backward classes. I have given the figure about the total number of applications received.”

MR. SPEAKER :—“The Hon. Minister wants notice.”

[15th March 1954]

China clay deposits in North Malabar and South Kanara.

* 158 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether any investigation was made in North Malabar and South Kanara districts to know the extent of China clay occurrences;

(b) if so, the recommendations made by the investigating officer; and

(c) whether the Government will be pleased to lay on the table of the House a copy of his report?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) Yes; Sir.

“(b) The Geologist deputed by the Geological Survey of India, selected six sites (five in Kasaragod taluk, South Kanara district and one in Malabar district) for putting down trial borings to ascertain the occurrence of the deposits. Out of these, only four were accessible for power drills. Borings were therefore put down at the four sites in the Kasaragod taluk. After examining the samples, the Geologist reported that they were only “lithomarges” and not China clay. As the results were not thus satisfactory, no further investigations were carried out.

“(c) The report has been published at pages 1-2 of the Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated 6th May 1953. So, it is not considered necessary to place copies of the report on the table of the House.”

Grievances of village officers of Malabar.

* 159 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum, dated 21st November 1953, from the Malabar District Village Officers' Association regarding their grievances including increase of pay and allowance, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) & (b) No such memorandum has been received.”

SRI K. P. GOPALAN :—“The memorandum was given by the Association to the Hon. Chief Minister when he came to Malabar. I know that very well. So the answer given by the Hon. Minister is wrong.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The hon. Member says that the memorandum was given in the stress of a tour. I do not know where it has gone in transit.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“When Hon. Ministers receive memoranda during their tour, in what way do they give a decent burial to the memoranda?”

[15th March 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ They are given a decent examination.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I want to know whether a memorandum given to a Minister, even though he may not hold the portfolio under which the subject-matter of the memorandum falls, will be considered as a memorandum submitted to the Government? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes, Sir. To whichever Minister a memorandum is given, it is sent to the Minister concerned.”

10-40
a.m.

SRI K. P. GOPALAN :—“ Will the Hon. Minister be pleased to enquire into the matter and see whether such a memorandum was submitted and, if so, whether it was passed on to the concerned department? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes, Sir. I shall try to verify the statement of the hon. Member.”

Grant for the construction of the District Board High School building at Kollegal.

* 160 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) why the Government have not disbursed the grant for the construction of the District Board High School building at Kollegal; and

(b) whether it is a fact that the construction of the school building has been suspended owing to the non-receipt of the grant?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The question of admitting to aid from State funds, the scheme for the construction of a building for the Board High School at Kollegal is under consideration. The subsidy will be sanctioned after the scheme is admitted to aid.

“ (b) A portion of the scheme has not been taken up for execution by the District Board, Coimbatore, for want of funds.”

Appointment to the post of Principal, Government Textile Institute, Madras.

* 161 Q.—SRI S. DEIVASIGAMANY : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether applications were called for by the Public Service Commission for filling the post of Principal, Government Textile Institute, Madras?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Yes, Sir.”

15th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ May I know whether it is a fact that one Mr. Vedantam Ayyangar who has no University qualifications to his credit, has been re-appointed for a further period of two months on contract? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sri Vedantam was one of the many applicants considered by the Madras Public Service Commission. The Commission considered seven applications and finally came to the conclusion that Sri Vedantam was the most appropriate candidate. The Government accepted the selection of the Madras Public Service Commission, relaxed the necessary rules in his favour and have appointed him as the Principal of the Government Textile Institute on 12th February 1954.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ May I know what the qualifications of Sri Vedantam Ayyangar are and whether there are not candidates available for this post who have got University qualifications as well as higher and foreign qualifications? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Yes, Sir. The qualification prescribed is a Degree of the College of Textiles Technology, Manchester or an equivalent American or European qualification and service for a period of two years in all after acquiring the necessary qualifications. Mr. Vedantam possesses a Diploma in Textiles of the Municipal College of Technology, Bolton, holds a First-class Certificate in Engineering applied to the Textile Industry (City and Guilds) and had worked in Howard-Bullaugh Textile Machine Manufacturing Works as an apprentice and in Stanhill Ring Spinning Mills, Accrington. In 1949, when this post was vacant, there were no applicants with the appropriate qualifications. Therefore, we appointed him on contract. The period of contract having expired on 28th July 1953, we thought we shall advertise afresh for this post and in view of Mr. Vedantam's long experience, we thought this man could also be included for selection by the Madras Public Service Commission. It is true that other applicants with the appropriate qualifications were examined. The Madras Public Service Commission on their own recommended Mr. Vedantam and we accepted their recommendation.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Has the Government, on the appeal of Mr. Vedantam, decided to relax the rules in his favour or did the Government *suo motu* relax the rules? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The Government were of opinion that if he was otherwise suitable and selected by the Madras Public Service Commission, they could relax the rules.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Are the Government aware that in view of the large number of re-appointments made in favour of one community the public are led to believe that favouritism is in vogue? ”

[15th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The hon. Member begins to suspect the Madras Public Service Commission; I am afraid there is no salvation for him and me.”

DR. K. B. MENON :—“ Is the Government in the habit of communicating its mind to the Service Commission before the recommendations of the Commission are communicated to the Government? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ No, Sir. The hon. Member will realize that we make no recommendation. Sometimes, we accept and sometimes we may not accept. But, in this case, we have mentioned the reasons for accepting the recommendation.”

Regularization of the services of Highways maistris in Tanjore division.

* 162 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the services of Highways maistris working in the Tanjore division have been regularized; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) No.

“ (b) The general question of regularizing the services of maistris in the Highways Department as a whole was left for consideration by the respective State Governments after partition. Accordingly, the question is now under examination by this Government. The general orders in the case will cover the maistris in the Tanjore Division also.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Highways Department-ல் வேலை செய்யக் கூடிய மேஸ்திரிகள் பத்து, பன்னிரண்டு வருஷங்களாக சர்வீஸ் ஆகியும் கூட அவர்களுடைய வேலைகள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல், இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள் என்ற அபாய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை நீண்ட காலம் நீடிக்காமல் இருப்பதற்கு உடனடியாக அவர்களுடைய சர்வீஸை நிரந்தரமாக்குவதற்கு சர்க்கார் ஒரு முடிவு செய்வார்களா ? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, it was only the other day I answered a similar question that the Chief Engineer (Highways) has sent in proposals and we have sent a communication only on the 15th of February 1954 asking for certain clarifications with regard to the grades and other things. As soon as his reply is received, we will take action very expeditiously.”

[15th March 1954]

Distribution of yarn at subsidised rates to fishermen.

* 163 Q.—SRI T. ANANTA PAI (on behalf of Sri M. S. Mogral) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have stopped the distribution of yarn at subsidised rates to fishermen; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, with effect from the current year (1953-54).

“ (b) From about the middle of 1952-53, on account of decontrol of yarn and its free availability in the open market at cheaper rates, there has been very little or no demand for yarn sold in the Fisheries Department Depots. The balance of the stocks acquired in 1952-53 is being sold out with considerable difficulty to fishermen or other outsiders according to demand. The Government of India have also declined to grant subsidy for this scheme for the current year. The scheme has therefore been closed.”

Exclusion of small shops from the scope of the Shops and Establishments Act.

* 164 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have finished consideration of the question of exemption of small shops employing less than 4 or 5 persons from the operation of the Madras Shops and Establishments Act; and

(b) if so, the nature of their decision?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Are the Government aware that there is a large volume of opinion against the exemption of these small shops from the operation of this Act? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ We are trying to ascertain public opinion in this matter. We have referred this to all Municipalities and Class I Panchayats for their opinion because we feel they may represent public opinion. We have not received replies from all of them. We shall consider the question as soon as we get the replies.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ பஞ்சாயத்துகளுக்கும், முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் அனுப்பியது போல் இந்த ரிபோர்ட்டை பொதுமக்கள் சார்பாக வேறு யாருக்காவது அனுப்பி இருக்கிறார்களா ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I suppose that the municipalities and the panchayats represent ‘ Podu Makkal ’ also.”

[15th March 1954]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“தொழிலாளர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துக்கொள்ள தொழில் சங்கங்களுக்கு அந்த ரிப்போர்ட்டை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The demand was made by the labourers concerned and, therefore, we have to get the opinion of others.”

SRI S. RAMALINGAM:—“சிறிய வியாபாரிகளுக்கும் இந்த ரிப்போர்ட்டை, அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்பதற்காக, அனுப்பி இருக்கிறார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“They also made a similar request and, therefore, we are not consulting them.”

Government Milk Factory, Madras.

* 165 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any committee was constituted to enquire into the working of the Government Milk Factory, Madras, and if so, what the findings of the committee are; and

(b) whether the Government will be pleased to place a copy of the report of the said committee on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes. The main recommendations of the Committee about the Government Milk Factory are that it should be run by the Government on modified lines and that it should manufacture ‘toned milk’ as against ‘reconstituted milk’ now manufactured. The Committee’s report is an exhaustive one and the recommendations can be broadly grouped as follows:—

Grade I. Regarding the Government Milk Factory.

Grade II. Regarding the Aynavaram Milk Supply Union.

Grade III. Regarding the formation of Milk Colonization Scheme.

Grade IV. Regarding other general problems, such as appointment of Milk Commissioner, purchase and distribution of milk powder by Government, etc.

“(b) Government are considering the report and the point raised by the member will also be considered and a decision taken as soon as possible.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“May I know what was the loss incurred by Government in running this Milk Factory?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do not think there was any loss.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“I know the contractors are supplying the milk powder. Why should not the Government straightway import the milk powder?”

[15th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, it is imported from outside. It is a small quantity. I do not think it is worth while for the Government to undertake importing milk powder directly.”

SRI S. RAMALINGAM:—“சென்ற ஆண்டு சர்க்கார் இங்கு நீராக்கடை 10-60 ஏற்படுத்தியதுபோல் ஒரு பால் கடை வைப்பதற்கு யோசிப்பார்களா?” a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“If the hon. Member is prepared to undertake that task, I will consider that suggestion, Sir.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“May I know what happened to the Milk Parlour which was opened in the precincts of the Madras High Court some time back?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Except the fact that it relates to milk, the hon. Member’s present supplementary question has nothing to do with the main question.”

MR. SPEAKER:—“Question No. 166.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“My question does arise from the question relating to the Milk Factory. As such . . .”

MR. SPEAKER:—“We are now on the next question.”

Irrigation facilities for lands on the right bank of Palampuzha reservoir.

* 166 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum, dated 5th December 1953, from the Grama Seva Sangham, Puthupariyaram, South Malabar, regarding irrigation facilities for lands on the right bank of the Malampuzha reservoir; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes.

“(b) The matter is under the consideration of the Government.”

Employees' strike in Parry & Co., Madras.

* 167 Q.—**SRI K. P. GOPALAN:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether it is a fact that 500 employees of the Parry & Co., Madras, went on one-day strike on 23rd December 1953;

(b) if so, the reasons for the strike;

(c) whether any conciliation was effected by the Labour Officer between the management of the Parry & Co., and the workers; and

(d) if so, with what result?

[15th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The management of Messrs. Parry & Co. did not concede the demands of the employees.

“(c) Yes, Sir.

“(d) Conciliation has failed.”

SRI K. P. GOPALAN :—“In view of the fact that conciliation has failed and the management are not going to concede the demands of workers, will the Government be pleased to refer the demands for adjudication?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The Government have decided not to send this case for adjudication.”

SRI K. P. GOPALAN :—“What is the reason for not sending this case for adjudication? May I know whether it is a fact that whenever a dispute in respect of a European factory or concern arises, the Government are reluctant to refer the case for adjudication?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The Government felt that the demands were not reasonable and, therefore, refused to send the case for adjudication. With regard to the second half of the question put by the hon. Member, I deny the allegation and insinuation contained therein. I tell the hon. Member through you, Sir, that there are many cases relating to Indian concerns which we have refused to send for adjudication.”

SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—“Is it a fact that a procession was led by some labour leaders shouting slogans such as ‘Rajaji ozhiga’ ‘Krishna Rao ozhiga’?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I am not aware of this and even if it is true, I do not mind it.” (Laughter.)

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“May I know whether the Hon. the Minister for Labour will be pleased to explain to us how and why the dispute relating to Messrs. Simpson and Co., where the wages are higher than in Messrs. Parry and Co., and where the profits are lower than in Messrs. Parry and Co., was referred for adjudication whereas the Government have refused to refer the dispute relating to Messrs. Parry and Co., who get huge profits but pay low salaries to their employees?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, this question refers to Messrs. Parry and Co. If the hon. Member puts a separate question in respect of Messrs. Simpson and Co., I shall be able to answer it.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Sir, the Hon. the Minister for Labour is reported to have said in the Upper House that in respect of bonus, dearness allowance, etc., the Government would normally refer the disputes for adjudication. May I

[15th March 1954]

know why in this particular case relating to Messrs. Parry and Co., they refuse to refer the dispute regarding dearness allowance and bonus for adjudication especially when the Company has been making huge profits (in one year) almost equal to the total capital?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I am glad the hon. Member has said that normally we had been referring such cases for adjudication. This is not one such normal case.”

SRI M. PALANIYANDI :—“பாரி அண்டு கம்பெனி தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கையை தொழிற் கோர்ட்டுக்கு விட அரசாங்கம் மறுக்கிறது. போன பட்ஜெட்டின் விவாதத்தின் போது பாரி அண்டு கம்பெனி நான்கு ஆண்டில் ஒரு கோடி 10 லட்ச ரூபாய் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இது மந்திரி அவர்களுக்கு தெரிந்தும் கூட பாரி அண்டு கம்பெனி தொழிலாளர் கோரிக்கை தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்ப சர்க்கார் ஏன் மறுக்கிறார்கள்?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I am glad that Messrs. Parry & Co. have taken my friend into their confidence so far as their balance sheets are concerned. I am not aware of it.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Is the Hon. Minister not aware of the fact that their balance sheets are published?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I do not look into the balance sheet of every commercial concern in this State.”

(Hon. Members Sri S. C. C. Anthony Pillai and Sri M. Palaniyandi rose in their seats to put supplementary questions.)

MR. SPEAKER :—“Order, order. I shall call the hon. Members afterwards. Sri Kalyanasundaram.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ஒவ்வொரு கம்பெனியினுடைய வரவு செலவு கணக்குகளை பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். பிறகு எந்த அடிப்படையில் அவர்களிடையே சமரச முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“As I said before in this House, the Government felt that a reference for adjudication in the matter of clerical staff of commercial concerns would upset the economic wage level in this City and on that ground alone, we refused to refer this matter for adjudication.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் குமாஸ்தாவிற்கு சம்பளம் உயர்த்தினால் பொருளாதார நிலைமை மந்தப் படும் என்று சொன்னார். மற்ற கம்பெனிகளில் வேலை செய்யும் குமாஸ்தாக்களின் சம்பளம் இதற்கு மேல் அதிகப்படியாக இருப்பதால் பாரி அண்டு கம்பெனி கோடிக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் அடைந்திருந்தும் கூட, குமாஸ்தாக்களின் கோரிக்கையைத் தொழில் கோர்ட்டிற்கு அனுப்ப சர்க்கார் ஏன் மறுக்க வேண்டும்?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, there are many companies who pay less than Messrs. Parry & Co., and there are a few companies who pay more also. The Government felt that a reference relating to this particular class of

[15th March 1954]

employees for adjudication would upset the wage levels. It is a matter of opinion and the Government have a right to exercise that opinion and according to law have done it."

SRI C. KANDASAMY:—"ஒவ்வொரு கம்பெனியின் பாலன்ஸ் ஷீட்டை பார்க்கமுடியாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார். குறிப்பிட்ட ஒரு கம்பெனியில் தகராறு ஏற்பட்டு தொழிலாளரின் கோரிக்கையை மறுத்ததினால் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்ட சமயத்திலாவது அந்த கம்பெனியின் பாலன்ஸ் ஷீட்டை பார்க்க வேண்டியது மந்திரி அவர் களுடைய கடமை அல்லவா என்று கேட்கிறேன்?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, it is not because a threat of strike is there, but it is because a complaint has been made, that the Government have got to look into it. They have examined the matter and have come to the conclusion I mentioned above."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"The Hon. the Minister for Labour has been pleased to state that he does not want to refer disputes relating to commercial establishments for adjudication as he does not want to upset the wage structure obtaining in commercial establishments in Madras City. May I know whether (in their reply to the Union) the Government have given this reason for refusal?, I submit that no such reason was given in the communication sent to the Union."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"I do not have the actual papers with me now. I shall look into them if I have a separate question."

SRI K. P. GOPALAN:—"Is it the policy of the Government, whenever the question of referring a dispute for adjudication arises, to look into the general condition of the industry and general condition in the State and not of the condition of that particular concern which may be making enormous profits?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"As I said previously, after receiving the conciliation report, the Government take many things into consideration before referring the dispute for adjudication, such as what effect it will have on the general wage level and similar points. There are other reasons also. In this particular case, that was the main reason."

Supply of water from the Cauvery to Pudukkottai division.

* 168 Q.—**SRI ANTONY PETER:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any scheme to supply water from the Cauvery to Pudukkottai division through a high-level channel; and

(b) if so, the area in Manaparai firka that will be benefited by the scheme?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—" (a) No.

" (b) Does not arise."

[15th March 1954]

SRI ANTONY PETER:—"May I know if this scheme was given up after investigation and if so what were the unfavourable points against executing the same?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—"Yes, Sir. It has been examined; I can say with regard to any irrigation improvement to Pudukkottai by tapping the Cauvery as suggested by the hon. Member, the Cauvery water will have to run untapped for 80 miles or so and its water cannot be used for any irrigation purpose before it reaches Pudukkottai; in this distance of 80 miles, during this transmission, 30 per cent of the water will be wasted; this scheme, even when executed will only benefit a small area of 2,500 acres or so and the cost involved will be very considerable. I may add that the area in question will receive some benefit from the Ulagavayal channel extension scheme."

SRI S. VENKATRAMA AYYAR:—"Will the Government be pleased to adhere to their declared policy which was evolved even from the very inception of the Cauvery-Mettur Project Scheme, viz., that the Cauvery water should not be diverted to other areas till the ayacut intended to be irrigated in the Tanjore district is fully served?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—"I think this is an answer to the question previously put by an hon. Member."

SRI M. PALANIYANDI:—"காவேரி தண்ணீர் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கு மட்டும் தானே அல்லது காவேரி பாயும் மற்ற எல்லா இடங்களுக்கும் உண்டா?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—"I should like to know who is to answer the question whether the hon. Member who put the previous question or I."

Grant to the Young Men's Club, Azhikkode.

* 169 Q.—**SRI K. P. GOPALAN:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum, dated 25th May 1952, from the Secretary, Azhikkode Young Men's Club, Azhikkode, Chirakkal taluk, North Malabar, requesting the Government to give financial help to them for free first-aid help and medical treatment they are given to the poor people; and

(b) if so, what action has been taken in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The memorandum referred to was received and duly considered by the Government and it was decided that no grant could be given to the Club."

[15th March 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—“ In view of the fact that in so many villages generally and particularly in this village, there is no rural dispensary run by the Government, when a public organization takes up the work of giving first aid, why should not the Government consider this case and give subsidies to aid the poor people? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, it is not usual to pay grants to social service organizations for activities of the kind referred to. I think the organization can apply to the Central Welfare Board for help.”

Appointment of a Court of Enquiry to go into the condition of press workers.

* 170 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have any proposal to appoint a Court of Enquiry to go into the condition of press workers in this State?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ No, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, as far as I remember, previously the Government appointed committees of enquiry to go into the condition of press workers in this State. In view of this arrangement already made by the Government, may I know whether the Government will consider the appointment of a Court of Enquiry to go into the condition of these workers? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I am not aware of any such committee, since we took over office. We have already appointed Enquiry Committees regarding cement and Minor Engineering Works and let us await their report and see whether there is unanimity between the workers and managements. Then we can think of a fresh enquiry committee but it involves time, labour and money.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ The Hon. the Labour Minister has on the floor of this Assembly, said that, as far as labour enquiries were concerned, he would be pleased to consider the appointment of Courts of Enquiry for so many industries. In view of this, and in view of the fact that the press labourers also are workers getting Rs. 4, 5 or 6 a month and in view of their condition being worse, will the Government be pleased to make an enquiry into their condition? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Even if I made such a statement, subsequent information and subsequent events may call for a change of policy. There is nothing like a settled policy. It is changing. Let us, therefore, wait for the reports of the enquiry committee and consider the matter dispassionately.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Sir, on a point of order. Whenever we make suggestions like these and ask whether there is any proposal under the consideration of the Government to appoint committees, etc., you are pleased to return those questions saying that these suggestions amount to making suggestions . . . ”

[15th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ It all depends on the merits of each case. If the hon. Member brings them to my notice in my chamber, I shall consider them.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAY :—“ The Hon. the Minister for Labour has shown that he is opposed to and is not in favour of referring disputes to Tribunals for adjudication. Then it is the duty of the Government to encourage the process of conciliation. Therefore, we do not understand why Government are refusing to appoint Courts of Enquiries and Conciliation Boards. Will Government adopt a policy of strengthening the Conciliation Machinery and grant protection to workers by resort to references of disputes at least to Conciliation Boards? Secondly I would ask . . . ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is making a speech. I cannot permit that.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ My hon. Friend is very clever. We are dealing with Courts of Enquiry and he speaks of Conciliation Boards. These things—Court of Enquiry and Conciliation Board—are quite independent and different and as such, I will not walk into his trap by giving an answer.”

Chinnar Reservoir Scheme for Perambalur taluk, Tiruchirappalli district.

* 171 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to starred question No. 1151 given on 28th July 1953, the result of the examination of the plans and estimates of the Chinnar Reservoir Scheme in Perambalur taluk, Tiruchirappalli district?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ As the scheme involves the submersion of nearly 1,500 acres of useful land for the irrigation of 3,000 acres only and as definite reliance cannot be placed on the availability of water supply without detriment to supplies for existing irrigation lower down, the scheme has been deferred.”

Issue of liquor permits in Malabar and South Kanara.

* 172 Q.—SRI T. ANANTA PAI (on behalf of Sri M. S. Mogral) : Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) the total number of permits for liquor issued for the years 1951-52 and 1952-53 in the districts of Malabar and South Kanara; and

(b) the basis on which such permits are issued?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ (a) During the Official years 1951-52 and 1952-53, the total number of liquor permits issued was 190 (15 to Indians and

[15th March 1954]

175 to non-Indians) and 161 (23 to Indians and 138 to non-Indians) in the Malabar district and 19 (5 to Indians and 14 to non-Indians) and 27 (6 to Indians and 21 to non-Indians) in the South Kanara district respectively.

“(b) The applicants for liquor permits are classified into two categories, namely :—

(1) Indians and (2) Non-Indians. In the case of Indians, permits are granted only in exceptional cases on production of a medical certificate from a paid Civil Surgeon. The quantity of liquor is fixed on the following basis of monthly income :—

Between Rs. 500—1,000—one unit per month.

Between Rs. 1,000—2,000—two units per month.

Over Rs. 2,000—four units as a special case.

“As regards non-Indians, permits are granted to those who are 21 years and above on production of their passports. The quantity of liquor allowed to them per month is four units, if their monthly income is below Rs. 500 and eight units, if it is Rs. 500 and above.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I know from the Hon. Minister whether the medical certificate that has to be produced in the case of Indians is only to prove that the liquor is agreeable to their health or that they may collapse without liquor? ”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ Sir, that depends upon the opinion of the medical officer and not the Minister.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Sir, is the number of units allowed dependent upon the income of the applicant or the requirements of his health? ”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ It depends on both. Permits are not issued to persons drawing salaries less than Rs. 500 a month, because they cannot afford to waste on liquors.”

Appointment of Public Prosecutor in Tiruchirappalli.

* 173 Q.—SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR: Will the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether there is any rule that the appointment of Public Prosecutors should be made in accordance with the recommendations of the District Magistrates; and

(b) if so, whether this was followed in the appointment of the Public Prosecutor, Government Pleader, and Additional Public Prosecutor, Tiruchirappalli, recently?

15th March 1954]

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“(a) & (b) The Hon'ble Member is referred to the answers already given on the floor of the House to Legislative Assembly Question Nos. 340 and 892 tabled by the Hon'ble Members, Sri Aranganathan and Sri Kandaswami on the 1st and 4th March respectively and the exhaustive supplementaries thereto.”

MR. SPEAKER :—“ This question has come up before the House a number of times. Questions over. We were discussing the other day the Demand under Sales Tax. I have allotted three hours for this Demand. We have already taken half an hour the other day and we shall continue discussion to-day. The Hon. Minister will reply at 2-30 p.m.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55.

(1) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES—ADMINISTRATION—cont.

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Mr. Speaker, Sir, the House will be aware that recently there has been a widespread agitation against the multi-point sales tax throughout the State. Several Conferences have been held throughout the State in every district against the multi-point sales tax. Thousands of Resolutions have been passed and sent to the Government to annul the continuance of the multi-point sales tax. Sir, if we examine the points that the merchants have urged upon this Government we can reduce them to a very few important matters. One of the most important items that the merchants have urged upon this Government is that the turn-over of the sales tax which is fixed at present at Rs. 10,000 should be raised to Rs. 40,000. Previously, at the time when the minimum turn-over was fixed the commodities were sold at very cheap rates. Now the same commodities are available only by paying four times the price that was obtaining in 1939 when the sales tax was first introduced in this State.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ Sir, if a poor person sells articles to the value of Rs. 50 a day he will be liable to pay sales tax because his annual turnover will be over Rs. 10,000. You may know, Sir, that a large majority of our people are illiterate persons and most of them are unemployed.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, are not hon. Members present in the House entitled to hear the hon. Member's speech in silence and peace? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ I request hon. Members not to converse loudly inside the House. If they want to converse they may leave the House and do so outside. I hear a lot of noise and I am unable to hear the hon. Member speaking. I would request hon. Members not to disturb the proceedings.”

[15th March 1954]

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Sir, I said a majority of our people are illiterate and are unemployed. People who are unemployed naturally desire to earn a few rupees by honest ways. The only way they know to make money is to take to some petty trade. A man who cannot get any employment, approaches a friend of his and takes from him a loan of Rs. 50 and with that money he may buy a bag of grain or some other article and sell it for Rs. 52. He returns the loan of Rs. 50 to his friend and out of the remaining Rs. 2 he meets the expenses which is incidental for the good living and the welfare of himself and his family. But this poor man comes under the mischief of the Sales Tax Act and at the end of the year, he might be called upon to pay more than Rs. 156 as sales tax. Where is he to go to get the money to pay the tax? He has no capital with him and with the little amount he gets from the small trade he carries on, he has to maintain himself and the family. He cannot engage a clerk to write his accounts. He cannot also maintain account books and therefore he is put to lot of difficulties. This multi-point sales tax has been doing havoc to a number of families. If you go to the courts you will find number of poor people, illiterate people being brought there and asked to pay sales tax. The courts are themselves surprised. But they have no right to say anything against the imposition of the sales tax by the Commercial Tax Officer. In the result these poor people are made to pay the tax. If a man is not able to pay the tax he is sent to prison. With whom is he kept in prison? He is kept along with persons who have committed murders and other criminal offences under the Indian Penal Code. The merchant who is a respectable citizen, who has great opportunities of shaping the policy of the people, because he does not pay the sales tax on account of his inability to pay it, is sent to jail along with other ordinary prisoners. The merchant class say they are willing to pay sales tax. It is not that they do not want to pay any kind of sales tax. They say they will pay the sales tax even if the rate is raised. The only thing they want is that they should not be forced to keep accounts, that they may not be made to submit to whatever imposition the Commercial Tax department put on them. They also say that it would be difficult for them to take all these matters before the sales tax appellate tribunals. Therefore they humbly submitted before the Government by way of mahazars and resolutions that the Government should consider these difficulties and grant them certain concessions by annulling what is called the multi-point sales tax. Sir, if only the Government have the good sense to realise the difficulties of these poor merchants, they would at once abolish the multi-point sales tax. Now, I can say definitely, that the Congress had to face a defeat in the Travancore-Cochin elections because of this imposition of multi-point sales tax to which the people have not taken kindly. This was one of the points agitated by the other parties at public meetings there. Now we know what the state of affairs is in Madras. Should an election take place here in the near future, the Congress here have to tell the people what they have done for them. Merchants are not mere ordinary men, a class of ordinary persons. They are persons

[15th March 1954] [Sri S. Deivasigamany]

who shape the mind of the people in these matters. They come into contact with the common people every day. They tell the common people all about the Government and how the Government is being carried on by the Congress. If the Government is a good Government and work for the people they say so to the people and ask them to see that that Government continues in power. If on the other hand they feel that they are harassed, if they feel that they are oppressed, then naturally, they will change the mind of the common people gradually. Such a thing should not be allowed to take place. Therefore I would appeal to the Government on behalf of the merchants and the general public who are also paying the sales tax indirectly to withdraw the multi-point sales tax.

“ While I am on this subject I wish to say a few words on one other matter. I understand that there is a practice among the Commercial Tax Officers who go to collect the tax to take a statement from the merchants. It is so to say in the nature of obtaining a confessional statement from the accused. Most of these merchants are illiterate and poor. They do not know how to read and write and do not understand all this procedure. On seeing the offices, they are frightened and they simply put their signatures to anything which the officers write and this is subsequently made use of against them. As they have to face a criminal trial, this sort of thing should be discontinued. The Government must issue a circular to their officers that in future no incriminating statements should be obtained from them.

“ Sir, in respect of commodities which are essential to the people according to our Constitution, such articles should not be taxed. But in our State even to-day most of the articles which are very necessary for the common people are taxed. I am glad to note from the speech of the Hon. Minister for Finance that the tax has been lifted from some of the articles. That is a good sign. But there are several other articles which still continue to be taxed, such as tax on flowers, etc., which are necessary for the people. I submit that the tax on those articles should be withdrawn.

“ I will refer to only one other matter and I am done. There is a proposal to impose sales tax on bullion and imitative diamonds. Sir, majority of the people are not rich. To the common people, if at all they get some pleasure in life, it is by wearing a few jewels. The price of gold itself is high. Now they have to pay more because of the proposal to impose a tax on these. After all it is a kind of small savings for them. If one purchases a jewel today he adorns it for a few days. Afterwards when he feels the pinch for money, he pledges the jewel to somebody else or sells it away to raise some money. The result is he will have to pay more money for purchasing the jewel and lose more when he sells it. Therefore, I feel the imposition of a tax on these things will cause great hardship to the people. I appeal to the Government that they should not impose a tax on these things and I request them to give up the proposal to tax bullion and other things.”

[15th March 1954]

11-20
உ.ம. *SRI S. JAYARAMA REDDIYAR:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மான்யத்தின் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் சமயத்தில் நான் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். இந்த விற்பனை வரி மான்ய விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுவதென்றால் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக சட்ட சபையிலே என் தொகுதிக்கு இதுவேண்டும் அதுவேண்டும் என்று பேசி ஒருசாராரை திருப்பிப்படுத்த இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முடியாதென்று நினைக்கிறேன். நான் வியாபாரத் துறையில் கொஞ்சம் ஈடுபட்டு அதிலிருக்கும் கஷ்டத்தை உணர்ந்தவன், அனுபவித்தவன் என்ற முறையில் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லாமலிருந்தால் நான் என் கடமையினின்றும் தவறியவனாகிவிடுவேன். இந்தச் சட்டசபையில் அநேக அங்கத்தினர்கள் வியாபாரிகளல்ல. எனக்கு முன் பேசிய கனம் நண்பர் தெய்வசிகாமணி அவர்கள் என்னுடன் படித்தவர். அவர் வக்கீல் துறையில் பெற்ற அனுபவத்தின் காரணமாக இந்த விற்பனை வரி இலாக்காவின் நடைமுறையில் என்னென்ன சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று விஸ்தாரமாக எடுத்துச் சொன்னார். நான் வியாபாரி என்ற முறையில் முன்பிருந்த சட்டசபையிலும் இந்தச் சட்டசபையிலும் இது விஷயமாகப் பல தடவைகள் பேசியிருக்கிறேன். திருப்பித்திருப்பி அதையேதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் இதே மான்ய விவாதத்தின்போது, இந்த வரியை வசூலிக்கும் முறையில் வியாபாரிகளுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, வியாபாரிகள் எப்படி நடத்தப்படுகிறார்கள், வியாபாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் பற்றி நான் பேசினேன். நமது முதல் மந்திரி அவர்களும் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் அதற்குப் பிறகு அது விஷயத்தில் எந்த மாறுதல்கள் செய்வதற்கும் பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆதலால் நான் சொன்ன விஷயத்தையே மறுபடியும் சொல்லுவதில் என்ன பிரயோசனம் என்று நினைக்கிறேன். மற்றவர்களோல் அதிகாரிகள் கொடுமைப்படுத்தி ‘இப்படிச் செய்கிறார்கள், அப்படிச் செய்கிறார்கள்’ என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நான் வியாபாரிகளின் கஷ்டங்களை எடுத்துச்சொல்ல முற்படுகிறேன். இந்த Sales Tax Department நடந்துகொள்ளும் முறையானது எப்படி விற்பனை வரியைக் கொடுக்க மறுப்பதற்குத்தாண்டுகிறது என்று நான் பட்டவர்த்தன மாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். என் ஊரிலேயே என் கணபார்வையிலேயே நடந்த சில காரியங்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எங்கள் ஊருக்கு வந்திருந்தபோழுது அங்கு நடக்கின்ற சில விஷயங்களை நான் கூட்டத்தில் சொன்னேன். ஆனால் எதைச்சொன்னாலும், ‘பழையகுருடி கதவைத்திறடி’ என்ற பழமொழியையப்போல், பழைய படியேதான் காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

“நான் நேராக உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தால் வியாபாரம் ஒழுங்காகத் தான் நடக்கிறது. சிலர் வியாபாரிகள் அரிச்சந்திரர்கள் அல்ல—என்று சொன்னார்கள். என் இல்லை? வியாபாரிகளிலும் சில அரிச்சந்திரர்கள் இருக்கிறார்கள். கடைக்கு வரும் ஒரு தரகரிடம் ஒரு பொருள் என்ன விலை என்று சொல்லிவிட்டால், அதற்குப் பிறகு விலை ஏறினாலும், அந்தப் பொருளை அதே விலைக்குத்தான் கொடுப்பார்கள். விற்பனை வரிக்காக வியாபாரிகள் வைத்திருக்கும் வெள்ளை கருப்பு பில் புல்தக விஷயங்களைப் பார்த்தால் எனக்கு சங்கடமாக இருக்கிறது. ஒழுங்காக வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் ஒருசாரார் இருக்கிறார்கள். கருப்பு வெள்ளை புல்தகங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒழுங்கற்ற வியாபாரிகள் மற்றொரு சாரார் இருக்கிறார்கள். ஒழுங்கற்ற வியாபாரிகளின் நடத்தை யினால் ஒழுங்கான வியாபாரிகளும் கெட்டுப்போகிறார்கள். இதற்கு ஒரு வழி காணவேண்டுமென்று போனதடவை சொன்னேன். இந்தத் தடவையும் சொல்லுகிறேன். சென்ற சட்டசபை இருக்கும்பொழுது Provincial Sales Tax Advisory Committee என்ற ஒரு கமிட்டி இருந்தது. ஆனால் அந்தக் கமிட்டி இப்பொழுது இல்லை. வியாபாரிகள் தங்களுடைய குறைகளை யாரிடம் சொல்லுவது? நமது மந்திரிமார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் சொல்லலாம். இருந்தாலும் முன்பு இருந்த

15th March 1954] [Sri S. Jayarama Reddiyar]

மாதிரி ஒரு கமிட்டி இருந்தால் வியாபாரிகள் அவ்வப்பொழுது அந்தக் கமிட்டியிடம் போய் தங்கள் குறைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்து கொள்ளலாம். ஆனால் இந்தமாதிரி விஷயத்தில் ஒரு மகாநாடு கூட்டி அதில் அரசியல்வாதிகள் கலந்துகொண்டு குழப்பம் செய்கிறார்கள். அரசியல்வாதிகள் அந்தமாதிரி மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது. வியாபாரிகள், அந்தமாதிரி மகாநாட்டுக்கு பொருளாதாரத் துறையில் அனுபவம் வாய்ந்த நிபுணர்களை அழைத்து அவர்களுடைய யோசனையையும் புத்திமதியையும் கேட்பது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

“விற்பனைவரி, ஒரு முனை வரியாக இருக்கவேண்டுமா, அல்லது பல முனை வரியாக இருக்கவேண்டுமா என்ற பிரச்சனை நம்முடைய மனதைக் குழப்பிக்கொண்டுருக்கிறது. ஒருமுனை விற்பனை வரி விதித்தால் வியாபாரிகள் ஒளிக்காமல் ஒழுங்காக விற்பனை வரியை கொடுப்பார்களா என்று சில வியாபார நண்பர்களைக் கேட்டேன். நானும் 2, 3 வருஷங்களாக இந்த விஷயத்தை யோசித்துப் பார்க்கிறேன். வியாபாரிகளால் இந்த விஷயத்தில் புரியும்படியாக ஒரு பதிலும் சொல்ல முடியவில்லை. ஒருமுனை விற்பனை வரி ஏற்பட்டால் சர்க்காருக்கு வருமானம் குறையாமல் நஷ்டம் ஏற்படாமல் வியாபாரிகள் ஒளிக்காமல் விற்பனை வரியை கட்டிவிடுவார்கள் என்ற உறுதிக்கொடுக்க முடியாதவரை சர்க்காரை ஒருமுனை வரி போடவேண்டுமென்று நான் சொல்லுவதற்குத் தயாராக இல்லை. ஒருமுனை வரி ஏற்பட்டால் எந்த விதத்தில் சர்க்காருக்கு ஒருவிதமான நஷ்டமும் ஏற்படாது என்று யாராவது யோசனை கூறினால் அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு ஓர் கமிட்டியோ போர்டோ ஏற்படுத்தி அதனால் பொது ஜனங்களிடையே தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை சர்க்காருக்குச் சொல்லுவதற்கும் அவைகளை சர்க்கார் கேட்டுக்கொள்ளுவதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையை உணர்ப்பண்ணவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த வருஷத்திய பட்ஜெட் திட்டத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சில பொருள்களின்மீது ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிக்கப்போவதாகக் கூறியிருக்கிறார். இந்த பட்ஜெட்டில் ஜீவாதார உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்திருப்பது போன்ற பல வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் இன்னும் சில உணவுப் பொருள்களையும் விற்பனை வரியிலிருந்து விட்டுக்கொடுத்தால் நன்றியிருக்கும். உதாரணமாக பால் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கலாம். ஆனால் பணக் காரர்கள்தான் பால் குடிக்கிறார்கள்; காப்பி குடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஏழைகள் சோளத்துக்கே லாட்டரி அடிக்கும்போது, எப்படி பால் குடிக்க முடியும்? இன்னும் சில கிராமங்களில் அரிசியைக்கூட பார்க்காதவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதுமாதிரி விஷயங்களில் சம்பந்தப்பட்ட எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் தெரிந்துகொண்டால், ஜனநாயகத்தில் சர்க்கார் பொறுப்பில்லாமல் ஒரு காரியத்தை செய்கிறார்கள் என்ற உணர்ச்சி மக்களுக்கு ஏற்படாது. மக்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக்கேட்டு அவர்கள் மனதை திருப்தி செய்வது சர்க்காரின் கடமை. எல்லோரும் நல்ல முறையில் வரி கொடுத்துக்கொண்டு வியாபாரத்தையும் நேர்மையான முறையில் நடத்த ஒரு திட்டத்தை வகுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI C. H. KANARAN :—“മിസ്റ്റർ സി.പി.ടി. സ്പീക്കർ, സർ, ഈ സഭയുടെ 11-30
ഉന്നം വക്കത്തെ ബഡ്ജറ്റു സമ്മേളനമാണിത്. സെയിൽസ് ടാക്സിനെ സംബന്ധി
ചിട്ടയോളം പല മെമ്മോറാണ്ടും ഹോ കാഴ്ചയെന്നെ എല്ലാ സമ്മേളനങ്ങളിലും ആവർത്തി
ചാവെത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് സെയിൽസ് ടാക്സ്, ഒരു പോയിന്റ്
സെയിൽസ് ടാക്സ് ആണെന്നത്. സെയിൽസ് ടാക്സ് നല്ല വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്ന
ഒരു കാഴ്ചയാണ്, അതുകൊണ്ട് അതിൽ യാതൊരധവും വരുത്താൻ പാടില്ലെന്ന
ശുദ്ധമാണ് റവായെന്റെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ നികുതി കൊടുക്കേ
ണ്ടിവരുന്നവെല്ലാമുള്ളൊരു മാതൃകയെ അങ്ങനെ ഇതിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. അത്
നാട്ടുകാരെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നവെന്നാണ് ഞങ്ങൾ നോക്കുന്നത്. ഇന്ന് ഉറപ്പിതല്ല
ഒന്നു അണുവിലധികം അതുകൊണ്ടു വിളനനികുതി വരുന്നതാണ്. മാതൃകയല്ല, കൂടുതൽ

[Sri C. H. Kanaran]

കേരള ഇഷ്ട വില്പന നികുതി നിയമം പലതരത്തിൽ അപകടപ്പെടുത്തും. - ചെറിയ കച്ചവടക്കാർപോലും കണക്കു വയ്ക്കണമെന്നാണ്. അതു കച്ചവടക്കാരെ അറിയുന്ന മട്ടിൽ പോര, ഗവണ്മെന്റ് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ കണക്കുവച്ചാലേ ഗവണ്മെന്റ് വിചാസിച്ചു. ശരിയായി കണക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചാൽ രാജ്യവും കച്ചവടക്കാരൻ കൊടുക്കുന്ന കണക്കുകൾ വിശ്വസിക്കാതെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോഴോടെ നികുതിച്ചേക്കുകയാണ് വ്യാപാരം ചെയ്യുവതെന്നത്. കച്ചവടക്കാരെ ഈ കണക്കുകൾ വയ്ക്കുവാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ചെറിയ കച്ചവടക്കാർ കണക്കെഴുതാനും മറ്റും അറിയാത്തവരല്ല. അതുകൊണ്ട് കണക്കുകൾ വയ്ക്കുന്നത് ആവശ്യമല്ലെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. കണക്കുകൾ വയ്ക്കുന്നത് ആവശ്യമെന്നെ, എന്നാൽ ഇത് നിയമം ആവശ്യപ്പെടുന്നതോടെ കണക്കുകൾ ശരിയായി എഴുതി സൂക്ഷിച്ചാൽ സാധാരണ ചെറിയ കച്ചവടക്കാർ സാധാരണയായി എന്തെല്ലാമെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടത്. കച്ചവടക്കാർ പറയുന്നത് സെയിൽ ടാക്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്വീകരിക്കുകയില്ല. കച്ചവടക്കാർ കൊടുക്കുന്ന കണക്കുകൾ കള്ളമാണെന്നു പറഞ്ഞ് തള്ളിയിട്ട് അവർക്കു നേരിയശേഷമെയാണ് നികുതി ഇടേക്കുന്നത്.

“ശരിയായി കണക്കുവയ്ക്കുന്ന വകുപ്പിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളാണ്. പല പോയിന്റുകളിൽ, വിൽക്കുന്നിടത്തും വാങ്ങുന്നിടത്തും എല്ലാം, നികുതി പിരിക്കുന്നത് മാനി ഒരു പോയിന്റിൽ മാത്രം നികുതി ഏല്പിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ബലമായ അഭിപ്രായം. ഈ നികുതിയുടെ ഫലമായി പല പീടികകളും അടച്ചിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ തയ്യാറായിട്ട് സർവ്വതലത്തിൽ അംഗീകരിക്കാൻ എന്ന ഒരു കരുവുണ്ടാകണം. 1951-52, 1952-53, 1953-54 ഈ കൊല്ലങ്ങളിലേക്കായി ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷം രൂപയിൽ സെയിൽസ് ടാക്സ് കെട്ടണമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായി അന്തർദ്ദേശീയ പീടിക അടച്ചിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ധനമന്ത്രിയുടെ കരുവുണ്ടാകാൻ ഈ നികുതിയുടെ ഫലമായി പീടിക പൂട്ടിയിടാൻ നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പലതും വളരെയധികം നഷ്ടം വന്നിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെപ്പറ്റി ഉദ്ദേശിച്ചു കൊടുത്തു മാത്രം നികുതികളെക്കുറിച്ച് ഏല്പാൻ ഗവണ്മെന്റ് അഗതികൾക്കും.

“നികതി കെട്ടുന്നതിൽ നടക്കുന്ന അഴിമതികളെപ്പറ്റിയും അനീതികളെപ്പറ്റിയും ചിലതു പറയാനുണ്ട്. ചായപ്പിടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, എത്ര കച്ചവടം ചിലവുകൾക്കുണ്ടെന്നു അന്വേഷിച്ചിട്ടാണു നികതി നിശ്ചയിക്കുന്നത്. ഒരു കച്ചവടം 35 ചായ എന്നാണു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കണക്ക്. അതു കരികളും സാധുവും, മാത്രവും, ചായ വാങ്ങുന്നവരെയും മറ്റൊന്നിനെയുംകൂടി വാങ്ങണമെന്നാണ്. വെട്ടു, ഇളം വലിയ അമ്പലമുഖം... അരിയും വെട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാരെക്കുറിച്ചും മിന്നാക്കു ചായ മാത്രം വാങ്ങി കെട്ടിയിട്ടു വേർതിരിക്കുന്നവർ പാലമുണ്ടുണ്ട്. ആതു മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ചായ കെട്ടുന്നവരെയും എന്തിനെയും വാങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അരിയും വെട്ടിച്ച ഇക്കാരെക്കുറിച്ചും. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായ കുമ്പളംഗത്തെയും മറ്റുംകൂടി വെട്ടിച്ചവർക്കു കെട്ടുന്ന കായത്തു കൽ യോഗം വേർന്നു വിപണനനികതിയിൽനിന്നു അവരെ ഒഴിവാക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ക്കണസാധനങ്ങളെ ഒഴിവാക്കണമെന്നു പറയുന്നവർ ചായപ്പിടികൾക്കുമേലും നിശ്ചയമായും കച്ചവടംകൊണ്ടാണ്. ചായപ്പിടികളിൽ വിപണന നടത്തുന്ന സാധനങ്ങൾ ഉടനെ വിൽക്കേണ്ടവയാണ്. സമയത്തു വിറ്റില്ലെങ്കിൽ അതെല്ലാം എടുത്തു വെട്ടിക്കു എറിവേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു അവയ്ക്കു വിപണനനികതി ചുമത്തുന്നതു ന്യായമല്ല. ക്കണ സാധനങ്ങളെ വിപണനനികതിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുക, ബഹുഭവനികരി മാറി ഒരു മുഖത്തുമാത്രം നികതി ഏല്പിക്കുക—ഇതു രണ്ടുമാണ് ചുരുക്കത്തിൽ പ്രധാനമായും ആൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അല്ലാതെ സെയിൽസ്, ടാക്സ്, പാട്ടില എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ചില സാധനങ്ങളെ വിപണനനികതിയിൽനിന്നു ഭാഗി നിങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതു സന്തോഷകരമാണ്. എങ്കിലും അക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു പാലനെ മാറ്റിനിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. പാലനെക്കൂടി വിപണനനികതിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്.

“ആരംഭംവരുന്നതിന്റെ ഗവേഷണവും ഇഷ്ടപോലെ നീക്കിയിരിക്കാം. അത് സാധാരണക്കാരെ ബാധിക്കുകയില്ല. പല വിദേശസംഗ്രാമങ്ങളും ഈ രാജ്യത്തു ധാരാളമായി പരന്നിരുന്നുണ്ട്. ആ സംഗ്രാമങ്ങളിൽ പലരും ഈ രാജ്യത്തുതന്നെ നിമിഷം

15th March 1954]

വെട്ടുകൊണ്ടു്. അങ്ങിനെ വരരുമ്പോൾ പുറത്തുനിന്നു ഇറക്കമതിചെയ്യുന്ന സാധനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ നികുതി ചുമത്താവുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ വരുമാനം വലിപ്പിച്ചു കാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങനെ പല ഇനങ്ങൾക്കും നികുതി കൂട്ടാൻമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു വലുതിന്നും നികുതി കുറയ്ക്കുമുണ്ടു്. തന്നിമിത്തം വരുമാനം ചുരുക്കുമെന്നു അൻ മനസ്സി ലാക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ എത്രയോ കാലമായി ഒരേ സ്വരത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൗ കായും സാധിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതു് ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ചുമതലയാണു്. ഈ രാജ്യത്തെ കച്ചവടക്കാർ തള്ളിക്കളയത്തക്ക ഒരു വിഭാഗമല്ല. അപരരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല. കച്ചവടത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു നാട്ടുകാരുടെ രക്ഷയ്ക്കും ആവശ്യമായ കയ്യുത്തലിൽ ഗവണ്മെണ്ടു് അടിയന്തിരമായ നടപടികൾ എടുത്തേ സിദ്ധ്യ.

[illegible]

“അപ്പേററ” ടിബ്യൂണലിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ മനോര കാത്ത്കൂടി പറയ്ക്കേണ്ടു്. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തു നിന്നായാലും മോസ്സിൽ വന്നാലോ അപ്പേററ ടിബ്യൂണലിന്റെ മുമ്പിൽ ചൊടുകാൻ. ഏതു ജില്ലയിലുള്ള കച്ചവടക്കാരനായാലും ശരി, ഏതുപേരും പണം ചെലവഴിച്ചതു നികാൾക്കുള്ളമെടുപ്പിച്ചു ഗുരസ്സനേയുംകൂട്ടി മോസ്സിൽ വന്ന ഒരു വക്കീലിനെ വെച്ചു കേസു വാദിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു നിബന്ധനയെ ഇനുള്ളതു്. ചെറുകച്ചവടക്കാരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇതു രീതിയാലുള്ളേ. അതുകൊണ്ടു് ഈ ടിബ്യൂണൽ എല്ലാ ജില്ലകളിലും ചുറ്റിപ്പറ്റിയെത്തിച്ചു കേസ്സുകൾ കേൾക്കുൻ ഏപ്പാടു ചെയ്യേണ്ടതാണു്. എങ്കിൽ മാത്രമേ വലിയ പണം ചെലവഴിക്കുന്ന കച്ചവടക്കാർക്കു അവരുടെ കേസ്സുകൾ വാദിച്ചു നീതി സമ്പാദിക്കുൻ സാദ്ധ്യമാവൂ. ഇന്നയിന്ന കാലങ്ങളിൽ ഇന്നയിന്ന ജില്ലകളിൽ ചുറ്റിപ്പറ്റിയെത്തിക്കുന്നതാണെന്നു നേരത്തെ നോട്ടീസ്സു് പാസ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നിനശേഷം ആ കാലങ്ങളിൽ അതതു ജില്ലകളിൽ ചെന്നു കേസ്സുകൾ കേൾക്കുക എന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതു് കച്ചവടക്കാരോടു് ചെയ്യുന്ന വലിയൊരു അനിതിയാണെന്നു ഗവണ്മെണ്ടു് മനസ്സിലാക്കണം. അല്ല അവർക്കു രണ്ടാളുടെ കേസ്സുകൾ അപ്പേററ ടിബ്യൂണലിന്റെ മുമ്പാകെ വരാത്തതുകൊണ്ടു് നീതി സമ്പാദിക്കാൻ ഇല്ലെന്നു് അവർക്കു് ചെറിയ കച്ചവടക്കാർക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നവെന്നാണു് അർത്ഥം.

“ഇം വിപ്രനന്ദിനീ നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചു മൊത്തത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ, നികുതി കഴിയുന്നിടത്തോളം വരുമ്പിരിക്കുന്നമെന്നുള്ളതാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നോട്ടമെന്നു കാണാം. നികുതി ആവശ്യമെന്നു, ഗവണ്മെന്റിനു വരുമാനം വേണ്ടെന്നു ആരും പറയുകയില്ല. പക്ഷെ നീതി കെട്ടേണ്ടുന്ന ആഡംബരസൂക്ഷ്മം നല്ല നികുതി കെട്ടാതെ സംഭവിക്കാതെ ജീവിക്കാനുചയ്യമായ സാധനങ്ങളുടെ മേൽ നികുതി ചുമത്തി കൂടുതൽ വരുമാനമുണ്ടാകുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമായിട്ടാണ് ഈ സെലിക്ട് കോഡ് തീർന്നിരിക്കുന്നത്. സംഭവിക്കുന്നവയെ വീഡിപ്പിക്കാതെ, നാട്ടിന്റെ നിയമപരമനനുജ്ഞാപരമായതായ എല്ലാ മാതൃകയിലും കൂടി നികുതി വരുമ്പിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. വിദേശസാധനങ്ങളിന്മേൽ ഇഷ്ടപേറ്റല നികുതികെട്ടി വരുമാനം വരുമ്പിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വിശേഷമായിട്ടു സാധ്യതയെ തെളിയിക്കുന്ന വരുമാനമുണ്ടാകുന്ന നയം ഗവണ്മെന്റ് ഉപേക്ഷിച്ചു തീർന്നു. സെലിക്ടറായും പണക്കാരും മറ്റും വാങ്ങുന്ന സാധനങ്ങളുടെയും അവയുടെ ഇഷ്ടപേറ്റല നികുതി ചുമത്താം. സാധ്യതയായ ആളുകളെ പിടിച്ചു പണമുണ്ടാക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം മാറണം എന്നു വീണ്ടും പറഞ്ഞു കൊണ്ടു ആൻ അഡ്വാനിസിറ്റി കൊടുത്തു.”

[15th March 1954]

11-40 *SRI N. RAJAGOPAL :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் விற்பனை வரி மானியத்தை ஆமோதிக்கும் முறையில் சிலவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாக இந்த நாட்டிலுள்ள சில்லரை வியாபாரிகள் பெரும் மகிழ்ச்சி அடையும் வகையில் மாம்சம், முட்டை, காய்கறி போன்றவைகளுக்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். அந்தச் செய்திக்காக நான் அவரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, நாட்டிலுள்ள சில்லரை வியாபாரிகளும் அவர்களுடைய உயர்ந்த கருத்தைக்கண்டு அவரைப் பாராட்டுகிறார்கள். அதையும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அத்துடன் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அரசாங்கத்தாரால் சேகரிக்கப்பட்ட கணக்குகளைக் கொண்டு சில வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றில் ஒன்று இந்த இம்மேஷன் வைரங்களுக்கு வரி போடப்போவது. சாதாரணமாக திருச்சி, மலபார் முதலிய இரண்டொரு ஜில்லாக்களில்தான் இந்தவிதமான தொழில் செய்யப்பட்டு வந்தது. நடந்து வந்தது. நடந்து வந்தது என்று நான் ஏன் இறந்த காலத்தில் சொல்லுகிறேன் என்றால் அந்தத் தொழில் இன்றைக்கு செத்து மடிந்துபோய்விட்டது. அந்த நிலைமையில் அந்தத் தொழிலுக்கு விற்பனை வரி விதிப்பது என்று சொன்னால் அது செக்ரடேரியட்டிலுள்ள அதிகாரிகள் தங்கள் கையில் வைத்திருக்கும் பழைய கணக்குகளையும் விவரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு அந்தப் புள்ளி விவரங்களின்படி இப்பொழுது வரி போடப்போவதாகத் தெரிய வருகிறது. அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்றும் இம்மாதிரி அவைகளுக்கு வரி போடவேண்டும் என்று சொல்வதை ரத்து செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இவ்வளவு சந்தோஷமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறவர்கள் இந்தத் தமிழ் நாட்டில், தமிழ் மண்பாட்டில் தலை சிறந்த நாட்டில், எல்லாக் காரியங்களுக்கும் அதாவது நல்ல காரியங்களாக இருந்தாலும் சரி, கெட்ட காரியங்களாக இருந்தாலும் சரி ஒரு சாமான் லிஸ்ட் எழுதும்போது முதலில் புஷ்பம், சந்தனம் என்று எழுதும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போதும் அவர்களுக்கு புஷ்பமாலை போடுகிறோம். அந்தப் புஷ்பத்திற்கு இப்போது விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்காமல் இருப்பதைக் கண்டு அந்த வியாபாரிகள் அதை சகிக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் என்ன கருத்து இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு மணி அல்லது சில மணி நேரம் வெய்யிலில் இருந்தாலும் சரி அல்லது காற்று அடித்தாலும் சரி அது அழிந்துவிடும் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். மற்றும் அதற்குக் கணக்கு வைப்பது என்பதும் முடியாத காரியம். கணக்கு வைப்பது என்பது மிகமிகக் கஷ்டம். அந்த வியாபாரமும் ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களில் தான் நடந்துவருகிறது. அதனால் அதற்கும் வரி வசூல் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு, பால் விற்பனை செய்யும் வகையில் அளித்திருக்கும் சலுகை தனிப்பட்ட பால் வியாபாரிகளுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக மிகவும் சிக்கலோடு கூடிய இந்த விற்பனை வரியைப் பற்றி பேசுவதற்கு இயலாதவனாக இருக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் பல வியாபாரிகளுடன் பழகி வருவதால் அந்த வியாபாரத்தைப்பற்றி கொஞ்சம் அறிவேன். ரேஷன் திட்டம் வந்தபிறகு உற்பத்தியாளர், மொத்த வியாபாரி, சில்லரை வியாபாரி என்று மூன்று பிரிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளில் சிலர் கமிஷன் ஏஜெண்ட்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் மூலம் பல கோடி ரூபாய் வியாபாரம் நடக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். அந்த வியாபாரிகள் எவ்வளவோ கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்குகளை அரசாங்கம் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அவைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் அதிகாரிகளுக்கு தேசிய மனப்பான்மை என்பது கிடையாது.

15th March 1954]

[Sri N. Rajagopal]

அவர்கள் அப்படி தேசிய மனப்பான்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால் ஒவ்வொரு வியாபாரியும் 1, அல்ல 2, அல்ல 4 கணக்குகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பதை அவர்கள் கண்டுபிடிக்கலாம். அப்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை எந்த அதிகாரியும் மறுக்க முடியாது, மறுக்கமாட்டார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டும் என்றால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்களும் தங்களுடைய ஆபீஸ்களை நகரத்தில் வைத்துக்கொள்ளாமல் திருச்சி போன்ற முக்கிய வியாபார நகரங்களில் கொண்டுபோய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏற்கனவே ஒருவர் பேசியதுபோல் அவ்வாறு மந்திரிகள் அங்கு இருந்து கொண்டு மாறுவேடம் தாங்கிக்கொண்டு அங்கங்கே சென்று பார்த்தால் அதன் உண்மை தெரியவரும். அந்தப் பக்கத்தில் சிலர் பேசினார்கள். இந்த சூழ்நிலையில் அடுத்த தேர்தலில் வியாபாரிகள் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு தான் வோட்டுப் போடுவார்கள் என்று. ஆனால் அவர்கள் சொன்னதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஒரு நாளும் வியாபாரிகள் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு வோட்டுப் போடமாட்டார்கள். வியாபாரிகள் கணக்குகள் வைத்துக் கொள்வதில் மகா நிபுணர்கள். இந்த வரியை அதிகப்படுத்துவதால் அவர்களுடைய மனம் மாறிவிடாது. அவர்கள் கணக்குப் புள்ளி போடுவதில் கைதேர்ந்தவர்கள். இங்கு அரசாங்கத்தின் செக்ரடேரியட்டில் இருக்கும் ஆடிட்டர்களை விட அவர்கள் நிபுணர்கள், அறிவாளிகள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதை சற்று நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி நான் என்ன சொல்லவேண்டும் என்பதைப் பற்றி சொல்லுவதாய் இருந்தால் பத்து நிமிஷங்கள் போதாது. அதற்குள் ஒன்றும் சொல்லிவிட முடியாது. திருச்சி போன்ற பெரிய நகரங்களில் அதாவது பெரிய வியாபாரிகள் இருக்கும் நகரங்களில் பலபல மண்டிக்கடைகள் இருக்கின்றன. பல பல வியாபாரிகள் அங்கு வியாபாரம் செய்கிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய சிலர் சொல்லியதுபோல் நூற்றுக்கு 90 பேர்கள் நல்லவர்களாகவும் யோக்கியமாகவும் சத்திய சந்தர்களாகவும் இருப்பார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் மற்ற பத்துப் பேர்களைப்பற்றி நாம் கவனிக்கவேண்டும். வியாபாரிகள் வரி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாரும் வரி கொடுக்க ஆசேபிக்கவே இல்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் கொடுத்துவிட்டு பிறரிடமிருந்துதான் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுடைய தொல்லை தான் அதிகமாக இருக்கிறது. அதை கவனிக்கவேண்டும். உத்தியோகஸ்தர்களால் என்ன தொல்லை இருக்கின்றன வென்பதை ஆராயவேண்டும். வியாபாரிகளில் இரண்டு விதம் உண்டு. பெரிய வியாபாரி சின்ன வியாபாரி என்று. இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் பெரிய வியாபாரிகளை கவனிப்பதே இல்லை. சின்ன வியாபாரிகளுக்குத் தான் தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். முதல் அறுபத்தேழு ரூபாயில் ஒருவன் வெற்றிலை பாக்குக்கடை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அவன் கடையை இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் கோலிக் கோலி பார்ப்பதற்கு மறப்பது இல்லை. காலே ஐந்து மணிக்கு ஆரம்பித்து மாலை ஆறு மணிக்கு மூடப்படும் கடைகளைத்தான் அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கணக்குத் தேவை இல்லை. பெரிய கடைகளில் 5 ஆயிரம் மூட்டைகளிலிருந்து 10 ஆயிரம் மூட்டைகள் வரையிலும் வரும். அதை இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் கவனிப்பது இல்லை. அதைக் கவனிக்க முயற்சிக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. அதற்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள்தரம் இல்லாதவர்களையும் ரிடயர் ஆனவர்களையும் எடுத்து அவர்களுக்கு Extension கொடுத்து நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்களை நியமித்திருப்பது விரும்பத் தக்கது அல்ல தேசிய மனப்பான்மை உள்ளவர்களாக நியமிக்கவேண்டும். அது இல்லாதவர்களைப் போடுவதால் ஏதோ தொழில் செய்கிறோம்; சம்பளம் கிடைக்கிறது என்று வேலை செய்துவருகிறார்கள். இந்த முறையில் வரி போடுவதால்தான் இப்பொழுது அதன் வருமானம் கிட்டத்தட்ட 10½ கோடி ரூபாயிலிருந்து 9½ கோடி ரூபாயிக்கு குறைந்துவருகிறது என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த இலாக்காவிற்கு மட்டும் சர்வீஸ் காலம் பத்து வருஷமாக இருக்கவேண்டும். அத்துடன் தேசிய மனப்பான்மையுள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கின்றவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளு

[Sri N. Rajagopal]

[15th March 1954]

கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் வீட்டில் கலியாணம் என்றால் பெரிய வியாபாரிகளிடமிருந்து அவர்களுக்குக் கார் வரவேண்டும், வெள்ளித்தட்டு வரவேண்டும். இதை அரசாங்கம் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். இந்த ஒரு இலாக்காதான் லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக இருக்கும் இலாக்கா. அதற்குத் தான் நான் சொல்லுகிறேன்; மதிப்பிற்குரிய கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்கள் அங்கு வரவேண்டும் என்று அவர்கள் வரும்போது முன் போலீஸ் பின் போலீஸ் என்று இல்லாமல் வரவேண்டும். வேண்டுமென்றால் நானும் வேறு வேஷத்தில் வருகிறேன். அப்படி வந்து என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். உண்மையாக நடப்பதை நேரில் வந்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக இந்த ஒரு முனை பல முனை வரி என்று பேசும் போது அரசாங்கம் இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தை நல்ல முறையில் மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் உற்பத்தியாளர், மொத்த வியாபாரி, சில்லரை வியாபாரி என்று இருக்கும் மூன்று பகுதிகளையும் கணக்கு எடுத்து அவர்களுக்கு எவ்விதம் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து அந்தப்படி முடிவு செய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

“கடைசியாக இப்பொழுது குறைந்த பட்சம் பத்தாயிரம் ரூபாய் என்று இருப்பதை எடுத்துவிட்டு குறைந்த பட்ச வியாபாரம் இருபது ஆயிரம் என்று வைத்துவிட்டால் சில்லரை வியாபாரிகளை அதிகாரிகள் தேடி அலைய மாட்டார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-50
a.m.

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I join the chorus of opposition to the multi-point sales tax and I request the Government to seriously consider why there is so much of opposition and such a large volume of responsible public opinion against the multi-point sales tax. Just to oppose the Opposition one need not take the existing stand and, as I said, I request the Government to consider, to reflect, to find out what are the real reasons and the root cause for this agitation and try to modify their policy as regards sales tax so that the tax at a single point is the rule and the multi-point tax the exception. I venture to submit that the present operation of the Sales Tax Act has been such in these critical days of unemployment that many an industry and many a business are failing, floundering and I am afraid, collapsing. I know personally that some traders have had to wind up their shops because they found that the harassment—I am quite alive to the expression that I am using but I am constrained to use it—on the part of the Sales Tax officials is such that they found it difficult to persist in or continue their business. Similarly the assessment is done in such a manner in respect of these business concerns and industries that within my own personal knowledge at least three or four oil mills, though not very big ones, have had to close down because of the fictitious basis on which the assessments are arrived at by the officers. I therefore entreat the Government to consider whether the Sales Tax should not be made more tolerable and more endurable so that it may not amount to killing the goose that lays the golden eggs and that it will really be a tax that will not only be willingly paid but which will also, at the same time, not operate as a stranglehold on industry and business.

15th March 1954]

[Sri V. R. Krishna Ayyar]

“ Another point which I wish to mention within the limited time allotted to me is in regard to the working of the Appellate Tribunal here in Madras. Under the Sales Tax Act, even a small milk-vendor often-times it is a milk-woman,—who may have a few rupees collection a day or it may be a flower-vendor and he or she has to pay sales tax thanks to the Government not exempting milk or even flowers from payment of sales tax. So much so, what we find today is that even petty traders like milk and flower vendors and other small dealers have also got to pay sales tax. My first request is that, as a matter of principle, not merely perishables but also food articles must be exempted. There is no point in Government deriving any revenue from food articles because food, I suppose, is the common man's greatest need. It is especially so when the Government talk so much with considerable morality about it, indignation and righteousness that Prohibition has been introduced to save the poor and that they should not therefore tax the poor and take the tainted money, I therefore ask whether there is any moral justification whatever to take money by taxing the food of the common man and particularly when foodgrains are already selling at high prices. All that I request is that on principle all food articles must be exempt from sales tax.

“ Then, I have to submit that the present provision relating to appeals are, if I may be pardoned, very very unjust and un-charitable and inflict considerable hardship on the poor. The Appellate Tribunal is in Madras and it appears to be a static body and not an itinerant one. How can a person from South Kanara or Malabar, a milk vendor, for instance, who has a theoretical right of appeal against an order passed by the Commercial Tax Officer come to Madras? Such people have got to get a lawyer from Malabar or engage one in Madras. They have to spend enormous sums of money to come to Madras, to stay here, to engage a lawyer and to have a tout or writer or scribe or whatever be his designation to instruct the lawyer, and to fight out their appeals. This is an atrocious position. I submit, therefore, that this is virtually taking away their right of appeal. There is no point in laying down the procedure that is allowed by way of protection of the citizen against the officers who are levying taxes unless the right of appeal is a practicable remedy, something which is actually available. Instead of being constant, static body of comfortable officers sitting comfortably under fans in the Headquarters at Madras, they could do a lot to ameliorate conditions and enable appellants to exercise their right of appeal by moving down to the districts and hearing appeals.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member perhaps wants the fans here also to be stopped.”

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ I suppose that if this tax is to be levied as it is and all business is allowed to collapse, even these fans will not be running for long. The only point is that we have got to be reasonable and enlightened enough to see

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [15th March 1954]

that we pluck the goose so that the goose also lives. If that is not the case, it strikes me that other comforts of the rich may have to vanish in the times which we may have to face. I submit again, Sir, that the Appellate Tribunal must move down to districts to hear appeals.

"The next point that I wish to mention is about the deposit of Rs. 25 which is the minimum amount to be paid before this right of appeal could be exercised. It is impossible for the poorer traders and for the petty merchants to pay this deposit. As I said, can the poor milkman and the flower vendor afford to pay this deposit? This system of paying an initial deposit before the right of appeal can be exercised must be abolished because it amounts to a denial of this right. There is no point in declaring that under the law there is a right of appeal to an independent tribunal and seeing to it by all kinds of other methods that it is effectually prevented.

"Another curious thing that will be evident to persons who are conversant with jurisprudence is that there is a provision that when two Members sit as a Bench on the Sales Tax Appellate Tribunal and often-times, if not invariably, one of them is a State Representative and, if they disagree, the appeal has got to be dismissed. So much so, that whenever there is a Bench consisting of an independent Judge and also a State Representative, the State Representative invariably being a party to the case as the Government is the prosecutor, he invariably agrees with the prosecution with the result that the appeal has to be dismissed. It is a queer kind of justice that is being dealt out in this Appellate Tribunal. I therefore request the Government to consider this aspect and modify the appeal provisions in the Sales Tax Act.

"I wonder how the Government are straining at a gnat but swallow the camel, that is to say, the Government officials are very busy harassing the petty traders but they are not able to assess or tax the big exporting traders in the West Coast, for instance, the Volkart Brothers, Parry and Company, Limited and various other exporters. All of them are completely immune to and free from Sales Tax altogether. Several lakhs of rupees which were being levied by way of Sales Tax on account of the export of pepper, coffee and tea have completely been lost to the Government and I therefore request the Government to seriously take up the question of the colossal losses which they are sustaining year after year and consider whether a Purchase Tax could not be imposed so that the Constitution Act cannot provide an escape for these big sharks who dupe this country and export their profits and goods to their own country. It is really these foreign export dealers who are plying their trade in the West Coast who benefit by the inter-State trade being outside the purview of the State Sales Tax Act. I therefore entreat of my hon. Friend, the Minister in charge of Sales Tax to so amend the Act that these exporters who used to pay lakhs and lakhs of rupees by way of

[Sri V. R. Krishna Ayyar] 15th March 1954]

Sales Tax do not escape. Perhaps, a Purchase Tax may do the trick. I therefore support of idea of the levy of a Purchase Tax.

"From the various criticisms of hon. Members it is clear that something has got to be done. Supreme complacency and faith in officers on the whole does hardly any good. There is, I regret to say, a streak of corruption among the Sales Tax departmental officers. I do not say that the whole lot of them are corrupt. Although there may be a few corrupt officers here and there but it is the general public opinion that something by way of a purge or a clean-up has to be done. I do not wish to make any attack on officials generally or in the Sales Tax Department but I regret to state that there is a feeling which must be based on some kind of facts that as much of straightness is not to be found as is to be expected."

*SRI A. K. MASILAMANI CHETTIAR:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் விற்பனை வரி சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்திருக்கிறேன். விற்பனைவரி செலுத்தாது, வியாபாரிகள் அதிகாரிகளை ஏமாற்றுவதற்காகப் பொய் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று சிலரும், விற்பனைவரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகள் ஏழை வியாபாரிகளை மிகவும் துன்பப்படுத்துகிறார்கள் என்று சிலரும் எனக்கு முன்பு பேசினார்கள். அனேக ஆண்டுகளாக இந்த விற்பனைவரி அமுலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறதே; இப்பொழுது மாத்திரம் ஏன் இவ்வளவு எதிர்ப்பு உண்டாகியிருக்கிறது? எல்லோரும் இதைப்பற்றியே பிரஸ்தாபிக்கிறார்கள், என்று சர்க்கார் கேட்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் ஒன்றை நான் சொல்லுகின்றேன். பல ஆண்டுகளாகவே விற்பனை வரியைப்பற்றிய கிளர்ச்சிகள் நடந்துகொண்டே வந்திருக்கின்றன. அதன் பேரில் தான் சர்க்கார் இவ்வாண்டு வரவுசெலவுத்திட்டத்தில் மாமிசம், மீன், முட்டை, கனி, காய்கறிகள் போன்றவைகளுக்கு விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறது. இந்த ஜாப்தாவில் உப்புப்போட்ட, உலர்ந்த மீன் கருவாடு சேர்க்கப்படவில்லை. இதுவும் சேர்க்கப்படவேண்டும். அதோடு புஷ்பத்தைப்பற்றி பலர் சொன்னார்கள், 'அது மிகவும் மத சம்பந்தமாகவும், மற்ற தினப்படி தேவைக்கும் அத்தியாவசியமான பொருள். அதுவும் சீக்கிரமே அழியும் சக்தியுடையது. ஆகவே அதற்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும்' என்று. ஆகவே கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை, உலர்ந்த மீனுக்கும், புஷ்பத்திற்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"பொதுவாக விற்பனை வரியால் வர்த்தகர்கள் எல்லோரும் பெரிதாகப் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். இருந்தும் இவ்வளவு நாளும் இல்லாது இப்பொழுது மாத்திரம் வர்த்தக சங்கங்களிலும் பலர் மேடைகளிலும், சட்டசபைகளிலும் அந்த வரியை எதிர்ப்பதற்கு முன்வந்து விட்டார்கள் என்றால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் முன்பு காங்கிரஸ் கட்சி நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது அவர்களுக்கு அந்தக் கஷ்டமில்லை. தற்பொழுது கனம் ராஜாஜி தான் நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தபோது ஜில்லாக்களிலுள்ள அதிகாரிகள் ரொம்பவும் பயந்து நடந்து கொண்டிருந்தார்கள். லஞ்சம் வாங்கவும், வியாபாரிகளையும் பொதுமக்களையும் துன்பப்படுத்தவும் பயப்படுவார்கள். காரணம், 'நாங்கள் அவற்றை மந்திரிசபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவோம். அதனால் தங்கள் உத்தியோகத்திற்கு என்ன ஆபத்து வந்துவிடுமோ', என்ற பயம் தான். ஆனால் இப்பொழுது நடப்பது ஸ்ரீ ராஜாஜி ஆட்சி. இந்த ஆட்சியில் அதிகாரிகள் யாருக்கும் பயப்படவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. அவர்கள் எதைச் செய்வதற்கும் தயாராக

[Sri A. K. Masilamani Chettiar] [15th March 1954]

இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன அக்கிரமங்கள் செய்தாலும், எவ்வளவு பணம் லஞ்சம் வாங்கினாலும் அதைப்பற்றி நாங்கள் எதுவுமே அவர்களைக் கேட்கமுடியாது. கேட்டாலும் அவர்கள் எங்களை மதிப்பது கிடையாது. அதை இங்கே வந்து சொல்வதற்கும் எங்களுக்கு இடமில்லை. நாங்கள் வந்து சொல்லிக் கொண்டாலும் கேட்பதற்கு மந்திரிமார்கள் யாரும் கிடையாது. ஆகவே ஜில்லாக்களிலுள்ள சர்க்கார் அதிகாரிகள் வியாபாரிகளுக்கு ரொம்பவும் துன்பம் கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். யாருக்கும் கவலைப் படாமல் லஞ்சம் வாங்கவும் துணிந்துவிட்டார்கள். அதைப்போலவே வியாபாரிகளும் கூட இவர்களிடமிருந்து தப்புவதற்கு பல பொய்க் கணக்குகளைத் தயாரிக்கவும் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். சத்தியவானாக இருக்கக் கூடியவர்களும் கூட அசத்தியவானாக மாறவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவே தான் பலகட்ட விற்பனைவரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. விற்பனைவரியிலிருந்து உணவுப்பொருள்களுக்கு விலக்கு அளிக்க தன் மந்திரிசபையை சம்மதிக்கச்செய்ய கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பெரிய முயற்சி செய்ததாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையானால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை நான் மறுபடியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், “எப்படியாவது வியாபாரிகளுடைய கஷ்டத்தை நீக்க ஏதாவது புது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்”, என்று. விற்பனைவரியினால் நம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடிய எல்லாவற்றத்தகர்களும் துன்பப்படுகிறார்கள். அதிகாரிகளால் அவர்கள் கேவலப்படுத்தப்படுகிறார்கள்; அவமானப்படுத்தப்படுகிறார்கள். “சுதந்திரம் பெற்ற நாட்டில் நாம் வாழ்கிறோம். நாம் சுதந்திர ராஜ்யத்தில் சுதந்திரமாக வாழ்கிறோம்”, என்ற உணர்ச்சி வியாபாரிகளுக்கு உண்டாகவேண்டுமென்றால் சர்க்கார் விற்பனைவரி அதிகாரிகளின் தொல்லையிலிருந்து அந்த வியாபாரிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளித்தாக வேண்டும். விற்பனைவரி அதிகாரிகள் இவர்களை வெறும் அடிமைகளைப் போல் நடத்தாமல் இருக்கும்படியான பாதுகாப்பை அளித்தாகவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சி இந்த ராஜ்யத்தை ஆண்டபோது உண்மையில் அதிகாரிகள் எங்களைக் கண்டு பயந்தார்கள். கனம் ராஜாஜி ஆட்சி ஏற்பட்டவுடன் அவர்கள் எங்களை மதிப்பதே கிடையாது. வியாபாரிகளைத்தான் அவர்கள் மரியாதையாக நடத்துவதில்லையென்றாலும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகிய எங்களிடமும் அவர்கள் மரியாதையாக நடந்துகொள்வது கிடையாது. எவ்வளவு பெரிய தப்பையும் கூட, அக்கிரமத்தையும் கூட அவர்கள் துணிந்து செய்கிறார்கள். ஆகவே தான் கிளர்ச்சிகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு ஏதாவது புது ஏற்பாட்டைச் செய்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இங்கே பேச அனுமதி தந்த கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் எனது வணக்கத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

* SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker Sir, I have been hearing speeches of hon. Members on both sides of the House and they were either waxing eloquent on the cupidity of the trader or on the degraded immorality of the corrupt official. Know as we do, human nature, I think it is high time that we have a balanced outlook on the subject. We cannot expect honesty and perfection either with the trader or with the official. There are bound to be bad traders and there are also bound to be corrupt officials. But we can neither accuse one category of people as corrupt nor accuse another category of people for evading taxes. It was stated that this tax was ‘Kamadenu’. If it is to be likened to ‘Kamadenu’, it should not be extracted grudgingly from the trader but it should come voluntarily. It is evident that there is a large scale evasion of this tax. The sales tax in 1930—I speak subject to correction—was yielding about Rs. 5 crores. Now after more than a decade price indices have risen by three times and it will be correct arithmetic if a sum of Rs. 15 crores is collected as

[15th March 1954] [Sri N. Ramakrishna Ayyar]

Sales tax for the composite State and Rs. 10 crores for the Residuary State. But we should not forget the fact that the rate of taxation has increased. In addition we have got varied rates of taxation for various articles. Taking all these facts into consideration, and also the facts that a large number of persons have taken to the profession of ‘trade’ during the post-war period and that sales tax is being levied on a variety of articles to the order of thirty to forty per cent. Evasion of most of the taxes has been assessed by Mr. Appleby to be of the order of 15 per cent. But I feel with regard to Sales Tax it will be of the order of about 30 to 40 per cent. We should try to plug the loopholes in the collection of this tax and also see that people are not very much harassed.

“ I am not going to enumerate what all articles should be given exemption in the matter of sales tax or how rigorously the tax enforcement should be made. But I wish to make one or two suggestions. For instance it is very difficult to assess sales tax in cash sales. I understand that cotton seeds are sold by cotton mills without any mention of the purchaser in the sales so much so it is very difficult to tax the purchaser when he sells. So also in regard to jaggery and oil business. If the purchaser’s name is mentioned in the cash sales receipts and also the licence number which has been allotted to the dealer, then I think we would be closing a very big loophole by which this sales tax is being evaded. So also in regard to lorries, we have what is called ‘trip sheets’. They are not properly filled up. What is the result? We do not know who is the purchaser and who is the seller? If the ‘trip sheets’ are properly checked and defects rectified, the sales tax evasion in this way could be effectively minimised. I want to mention one or two things in regard to collection of sales tax from beedi sellers. For instance even a petty beedi seller has been asked to register himself or herself by paying Re. 1. He or she may be selling two or three bunches of beedies along with sweets in the streets. But even then he or she is obliged to register himself or herself by the payment of Re. 1. The non-fulfilment of this comes in very handy for the petty officials to catch these petty dealers selling beedies. I may tell you, Sir, in a fairly populous town we can get 400 to 500 such beedi sellers and it is not fair and just to collect this registration tax from all of them. Instead of getting revenue to the Government’s coffers this provision leaves too much scope for the petty officials to harass these poor people. It is also not possible to collect these registration fee from all the dealers.

“ Then, Sir, we do not have uniform taxation with regard to certain articles. We have various grades of articles with various grades of taxation also. For instance taking electrical goods the sales tax is Re. 0-0-3 per rupee if the goods are produced within the State and the sales tax is Re. 0-0-6 if the goods are produced outside the State. It is very difficult for a merchant especially

12-10
p.m.

[Sri N. Ramakrishna Ayyar] [15th March 1954]

a merchant who deals with a variety of articles to account for the sales tax for the various electrical goods at different rates and that too at different levels. I plead that the merchants may be asked to pay a uniform rate of tax under the Sales Tax Act for the various types of goods so that the merchants may be able to pay the tax more easily instead of going through the cumbersome procedure of accounts as it obtains now.

"A word about the multi-point as well as single-point levy of sales tax. All are agreed that if the business community will be able to disclose their transactions properly, then it will not be difficult to enforce the single-point levy. I am one of those who think it is very difficult to expect such a thing to happen, when we find that the evasion is in the order of 30 to 40 per cent. There is some fear that at some stage or other when the articles pass hands from one to another and so on, it is possible that the officials are able to detect the evasion in sales tax from a particular quarter. There is a likelihood that the merchants are not proved to evade the tax. That is the advantage pointed out in regard to multi-point taxation. If it could be proved in actual working that the tax at single-point would be fool-proof, the sooner the Government introduces it the better it is for them and also to the trading public. So long as we are able to bring evasion of the tax to the minimum, the quicker we adopt that system the better it is for us.

"A word about our cottage industries. I would suggest to Government that if they do not want to have single point levy and are averse to discontinue the multi-point levy, the Government can have taxation at two points. Cottage industries like brassware, soap-manufacture, etc., are done by poor villagers in their village homes. I would include match-stick production also. When these goods are sold to the wholesale dealers, let not the sellers be taxed, for such a tax is not conducive to the development of our cottage industries for the flourishing of which both the Central and State Governments are doing their best. When the wholesaler sells the goods to his retailers, let the tax be imposed. And again when the retailers sell it to the consumers, let the tax be imposed. In these two stages alone the sales tax may be imposed. Let us have thus a two-point levy of sales tax so far as the products of our cottage industries are concerned. A good many had spoken about the harassment to which the petty traders have been subjected to by the officials. On the other hand there were several others who have spoken about the evasion of sales tax by the traders. I for one feel that if we make the taxation law in regard to sales tax a little more fool-proof we will be able to arrest both these unsocial tendencies (harassment of petty traders by officials and evasion of tax by traders). But anyway, our appreciation should be more balanced and should not be carried away by prejudices."

15th March 1954]

* SRI K. VINAYAKAM :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I could not but agree with the arguments advanced by the mover of the cut-motion on this Demand. I wish to add some more remarks to strengthen the arguments already advanced in favour of the cut motion by several hon. Members. When the previous Budget was presented and when this Demand came up for discussion and voting here, in this House, I had the privilege of moving the cut motion for that Demand. I am however glad that Government have at long last listened to our sane arguments. They have been good enough to exempt vegetable products and perishables like eggs, fish, mutton, etc., from the operation of sales tax. Government should be congratulated on that score. But all the same I require clarification on certain points. Do vegetables include 'potatoes'? To a common man potato is a vegetable. But I believe some of the officials are giving a wrong interpretation to the term. They are giving a wrong connotation to the word 'potato'. I think potato is a vegetable. It is a perishable commodity. (The Hon. Sri C. Subramaniam : 'Everything is perishable in this world'.) I would like the Hon. the Finance Minister to clarify the position. Similar is the case with regard to onions. They are also vegetables. Onion is also perishable. I want to know whether both these things, viz., potatoes and onions are exempted from sales tax or not. I would request the Hon. the Finance Minister to clarify the position. When the Government have said that they have exempted from the operation of sales tax perishable commodities, according to the canons of public finance, I do not think that they should collect sales tax on potatoes and onions. I would like to include in the exemption list 'flowers' also. As I have said on a former occasion that (flower) is 'a thing of beauty and a joy for ever'. It is used by our ladies. It is used by us in worshipping Gods. It is also used in garlanding our Ministers. Flowers perish easily 12-20 and more quickly than things like mutton, fish, etc. So they P.M. should be exempt from sales tax. After all, the Government are not making much revenue by collecting the tax on such articles. Plantains have been exempted from payment of sales tax. I would like to know whether plantain leaves have been exempted from sales tax. I request clarification by the Hon. Minister.

"Again, the limit of Rs. 10,000 on the turnover, below which no sales tax could be levied, was fixed in the days when the prices were very high. Especially after the war the prices had gone up and this limit of Rs. 10,000 was fixed in those days. Now, the prices have gone down. There is slump in the market and people are finding it very difficult to maintain their small establishments. I sincerely plead that this exemption limit should be raised to at least Rs. 20,000. This will give relief to a number of small traders.

"Now, I come to a very pertinent point which has been raised on the floor of this House by me on previous occasions, but the Government have turned down my request. This is about the sales tax levied on the turnover of foodstuffs in hotels and eating houses. Whereas every trader, who pays sales tax, pays it after collecting it from the consumer, the hotel proprietor never collects

[Sri V. Balakrishnan] [15th March 1954]

“விற்பனை வரி அதிகாரிகளுடைய மனதை மாற்றும்படியாக கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை மனிதர்களாக நினைப்பதில்லை. சர்க்காருக்கு டிடைக்கவேண்டிய பணத்தைக் கறப்பதற்கு இரு கால் பசுமடாக கருதி அவர்களை நடத்துகிறார்களே தவிர, அவர்கள் தான் இந்த நாட்டுக்கு அரசர்கள், மன்னர்கள், அவர்களைக் கொண்டுதான் இந்த நாட்டில் எல்லா துறைகளிலும் ஜீவனம் ஏற்படவேண்டுமென்ற அளவுகூட மதிக்காமல், நினைக்காமல் செய்கிறபடியினால் நாட்டில் ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு விற்பனை வரி அதிகாரியும், தாலுக்காவிலும் சரி, குக்கிராமத்திலும் சரி, அவர்கள் ஒரு சிற்றரசர் என்று நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நேரம் இல்லை, காலம் இல்லை, எந்த நிமிஷத்தில் அதிகாரிகள் கணக்குப் புத்தகங்களைக் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களோ, அந்த சமயத்தில் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய முதலாளிகள் காட்டவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளை, அதைச் செய்யுங்கள், இதைச் செய்யுங்கள் என்று சட்டத்திற்குப் புரம்பாகவும் அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, வியாபாரிகள் அதிகாரிகளால் அவமதிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல இந்த நாட்டில் குடியரசு நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, இப்படியெல்லாம் வியாபாரிகள் அதிகாரிகளால் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்று அவர்கள் ஜனப் பிரதிநிதிகளாகிய நம்மிடம் சொல்லும்போது, நாம் தலை குனியவேண்டிய தாயிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு வருவாய் அவசியமாக வேண்டும். இல்லை யென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், நியாயமாக அந்த வருவாயை வசூலிப்பதற்கு உங்களுடைய அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பீர்களேயானால், நாங்களும் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம். அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லோரும் சேர்ந்து அனுமதிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆனால், அவர்களுடைய மனதை மாற்றி, மக்களை மக்களாக அவர்கள் மதிக்கும்படியும், நியாயமான முறையில் வசூலிக்கவேண்டுமென்றும் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கின்றேன்.”

12-32 P.m. * SRI T. S. ARDHANARI :—“உயர் திருவாளர் உதவி சபாநாயகர் அவர்களை! இங்கு கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த விற்பனைவரியைப்பற்றி ஒவ்வொரு சட்டசபைக் கூட்டத்திலும் அனேகமாக ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்திலே எல்லோரும் ஒருமுகமாக ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பல கட்டத்தில் ஒரு பொருளுக்கு வரி போடக்கூடாது என்ற அபிப்பிராயத்தைத்தான் சொல்லுகிறார்கள். இந்த விற்பனைவரி கொண்டுவந்த காலத்தில் எதிர்ப்புவந்தது. அப்பொழுது இது பொதுமக்களை பாதிக்காது, வியாபாரிகளைத்தான் பாதிக்கும் என்றார்கள். இன்று வியாபாரிகளுக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே ஒருமுனை வரி போடவேண்டும் என்றால், அதில் வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படவில்லை. மக்கள்தான் வரிகொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள்.

“இரண்டு வாதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட அபிப்பிராயமாக இருக்கிறது. சபை அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பல கட்டங்களில் வரிபோடுவதால் லஞ்ச ஊழல் அதிகரித்து வருகிறதென்று! சில்லரை வியாபாரிகள் இப்பொழுது பாதிக்கப்படுவதால் ஒரே ஒருமுனையில் வரி போட்டால் லஞ்ச ஊழல் ஒரு அளவுக்கு ஒழியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியிலும் இந்த ஒரு முனைவரியை ஆதரிக்கிறார்கள். அன்று நடந்த காங்கிரஸ் சர்க்காரில் லஞ்ச ஊழல் குறைவாக இருந்தது. இன்றைக்கு நடப்பது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சர்க்கார். ஆகவேதான் இந்த லஞ்ச ஊழல்கள் அதிகம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டுக்கும் இரக்கும் வித்தியாசத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

15th March 1954] [Sri T. S. Ardhhanari]

“இதே காங்கிரஸ் தோழர்கள் இந்த வரிமேல் (vote) ‘ஓட்’ எடுத்தால் இதே அங்கத்தினர்கள் சர்க்காரை ஆதரிக்கும் அளவிலேதான் இருக்கிறார்கள். மந்திரிகள் நல்லகாரியத்தைச் செய்தால்கூட இந்த ராஜாஜிதான் கெடுத்துவிடுகிறார் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது காங்கிரஸ்காரர்கள் கையாளக்கூடிய தந்திரம் என்றே தோன்றுகிறது. சட்டசபையிலே எல்லா மெம்பர்களும் இந்த ஒரு முனைவரியை வறுப்புத்தி இருக்கிறார்கள் என்றால் அதன் அர்த்தம் என்ன? பல வருஷகாலமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற தொந்தரவுகளெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பாதிக்கிறது. சில்லரை வியாபாரிகளும் மொத்த வியாபாரிகளும் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்து பலகட்டவரி கூடாது என்று தமிழ்நாட்டில் மிகப் பெரிய கிளர்ச்சியில் இருக்கிறார்கள். இதைப் புரிந்துகொண்டுதான் சட்டசபையிலே எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசக்கூடிய ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இன்று இது ஜனங்களுடைய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. (ஆதலால் ஒருமுனைவரியை எதிர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்றே நினைப்பதற்கில்லை. தமிழ்நாட்டில் பூராவிலுமுள்ள மக்கள் ஒருமுனைவரியை ஆதரித்துப் பேசுகிறார்கள். இதை உணர்ந்து ஜனங்களுடைய எண்ணங்களை மதிக்க வேண்டும். ஆகவே ஒருமுனையில் வரி போட்டு அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“இரண்டாவதாக பல பொருள்களின்மேல் வரி நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பொதுமக்களின் நன்மையைக் கருதி கைத்தறித் துணிபுள்ளவரி நீக்கப்பட்டுள்ளதாக கனம் நிதிமந்திரி அறிவித்தார். இதை நாங்கள் பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை.

“இன்னும் சில பொருள்களின்மேல் உள்ள வரியை நீக்க வேண்டுமென்று எல்லா அங்கத்தினர்களும் வற்புறுத்தியுள்ளார்கள். இதை அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். குறிப்பாக பூ, வாழை இலை, போன்ற பொருள்களின் மீது விதிக்கப்பட்ட விற்பனைவரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலேயே எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்த பூவினமீது வரிபோடுவது மிகப் பெரிய தவறான காரியம் என்று கருதுகிறார்கள். ஒரு தாய் தன் குழந்தைக்கு பூ முடித்து அழகுபார்க்கிறாள் அப்படிப் பார்க்கும்போது இந்த சர்க்கார் ‘என் இந்த பூவிற்கும் வரிபோடக் கூடாது’ என்று கேட்பதுபோல் இருக்கிறது. பூவிற்கு விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்கு அளித்தால் மிகப் பெரிய நஷ்டம் ஒன்றும் சர்க்காருக்கு ஏற்படு விடாது. எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுவிடப் போகிறது? ஏதோ கொஞ்சம் ரூபாய் குறையப் போகிறது. அதனால் பாதகம் இல்லை.

“அடுத்தபடியாக சில்லரை வியாபாரிகளைத் தொந்தரவு செய்யக்கூடாது. உதாரணமாக இட்டிலிக் கடைகளில் ஏன் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதென்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கணக்கு வைக்கத் தெரியாது. ஒரு வாரம் பூராவும் ரூ. 25-க்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால் உடனே மாதத்திற்கு இவ்வளவு விற்பனையாகும் என்று கணக்குப் போட்டு அதற்கு இவ்வளவு வரி கட்டவேண்டும் என்று அந்த பாட்டியை வரிகொடுக்கும்படி செய்கிறார்கள். இந்த கஷ்டமானகாலத்தில் இந்த நாட்டிலே ஏதாவதும் ஒருவிதத்தில் ஜீவிக்கலாம் என்று முயற்சி செய்துக் கொண்டிருக்கும் இவர்களமீது இதுபோன்ற வரிகளைப் போட்டால் அவர்களின் கதி என்ன ஆகும்? பலமுனைகளில் போடக்கூடிய வரியை ஒரே முனையில் போட்டால் பாதகம் ஒன்றும் ஏற்படுவிடாது. இதனால் குறையும்-வருமானத்தை ஈடு செய்வதற்கு ரூபாய்க்கு காலணவாகப் போடுவதை அறையணவாகப் போடுவது என்று பெரியபெரிய வியாபாரிகள் ஆலோசனை சொல்லி இருக்கிறார்கள். புதிய முறைகளைக் கையாண்டால் நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய முடியும் என்று கருதுகிறேன். ஒருமுனையில் வரிபோடுவது திருட்டுத்தனத்தை எதிர்க்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதே யாகும். ஒருவர் திருட்டுத்தனமாகக் கணக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பதை நிறுத்துவதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்குச் சக்தியில்லை என்று சொன்னார்கள். இது மாதிரியாக வியாபாரிகளில் யாராவது திருட்டுத்தனம் செய்துவிட்டவர்களில் சட்டசபை அங்கத்தினருக்கு உறவினராகவோ அல்லது நண்பராகவோ

[Sri T. S. Ardhanari] [15th March 1954]

இருப்பார்களேயானால், உடனே அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. அந்த அளவிலே பெருமூயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் இம்மாதிரி எல்லாம் நடவடிக்கை இத்தருத்த குற்ற நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காகத்தான் ஒருமுனைவரியைப் போட்டால், எல்லாக் கட்சியினரும் ஒத்துழைப்பார்கள். அதனால் நிச்சயமாக 100-க்கு 95 பங்கு திருட்டுத்தனத்தை நிறுத்தமுடியும். அரசாங்கமும் மக்களை அனாவசியமான தொந்தரவுக்குள்ளாக்காமல் இருக்கலாம் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

12-40
p.m.

* SRI M. PALANIYANDI :--“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கே. டி. ராஜா அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசும்போது இந்த விற்பனை வரியைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் தங்க நகை மீதும் செயற்கை வைரங்கள் மீதும் விற்பனை வரி விதிக்கப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ‘திருச்சி ஜில்லா வில் செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலைகள் மிகுதியாக இருக்கின்றன. இதனால் அங்கு ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். 1947-ம் ஆண்டில் ஆட்சியிலிருந்த காங்கிரஸ் மந்திரிகள் அப்பொழுதே செயற்கை வைரங்களின்மீது விற்பனை வரி போடவேண்டுமென்று நினைத்தார்கள். ஆனால் உடனடியாக சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வந்து அந்த வரியை போடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டதின் காரணமாக அப்பொழுது அந்த யோசனையை கைவிட்டார்கள். திருச்சி ஜில்லாவில் இந்தத் தொழில் ஒரு சிறு குடிசைத் தொழில் அளவில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் இப்பொழுது செயற்கை வைரங்களின்மீது விற்பனை வரி போட்டால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது நிச்சயம். அவர்கள் 10, 12 அணுவுக்கு குளத்தை வாங்கி பட்டை தேய்த்து முதலாளிகளிடம் கொடுத்து கூலி வாங்குகிறார்கள். சாதாரணமாக செயற்கை வைரங்களை பணக்காரர்கள் வாங்குவதில்லை. ஏழை நடுத்தர மக்கள் ஏதோ நகை போட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நம் நாட்டில் இருக்கும் பண்பாட்டை ஒட்டி வாங்குகிறார்கள். நான் இந்தப் பண்பாட்டை ஆதரிப்பவன்ல்ல. இருந்தாலும், நம் தமிழ் நாட்டில் இந்தப் பழக்க வழக்கம் இருக்கும்வரை இந்த நகைகளை வாங்கும் ஏழை, நடுத்தர மக்கள் இந்த வரியால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது நிச்சயம். மேலும் தொழிலாளிகளும் வியாபாரிகளும் இந்த வரியைக் கொடுக்காமல் எமாற்ற முடியும்.”

“தங்க நகைகளுக்கு விற்பனை வரி போடுவதும் சரி அல்ல. இன்று உங்களுக்குத் தெரியும். கிராமாந்திரங்களிலிருக்கும் தட்டார்கள், ஆசாரிகள் அங்கு வேலையில்லாத காரணத்தினால் நகரப் புரங்களுக்கு வந்து விட்டார்கள். இங்கு வந்து வியாபாரிகளிடம் வேலை செய்கிறார்கள். தங்க நகைகளின்பேரில் வரி போட்டால், இந்தத் தொழிலாளிகள் வேலையை இழக்க நேரிடும் என்பது நிச்சயம். மேலும் இந்த வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவும் வழியிருக்கிறது. கடையிலிருந்து வாங்கினால்தான் வரி, உண்டு. தனிப்பட்ட ஒரு ஆசாரியிடம் தங்கத்தை வாங்கிக் கொடுத்து நகை செய்தால் அதற்கு வரிபோட முடியாது. திருச்சியிலிருக்கும் நேர்மையான வியாபாரிகள் தேசிய இயக்கத்தை ஆதரிக்கக்கூடிய வியாபாரிகள், இந்த வரியினால் உண்மையாகவே அவர்களுடைய நிலைமை மோசமாகி விடும் என்றும், நல்ல வியாபாரிகளும் கெட்டுவிடுவார்களென்றும், மேலும் அதிகாரிகளின் தொந்தரவும் அதிகரிப்பது நிச்சயம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் தங்க நகைகள் மீதும் செயற்கை வைரங்கள் மீதும் வரி போடுவதை விட்டு விடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

“வரியை எடுத்தால் அரசாங்கம் நடத்த முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இப்பொழுது சிமெண்டுக்கு 5 ரூபாய் Excise duty போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி பெரிய வரி (Elastic Taxes) இனங்களை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு சின்னச்சின்ன வரி இனங்களைத்தான் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

15th March 1954] [Sri M. Palaniyandi]

தமிழ் நாட்டிலிருக்கும் சிமெண்டு தொழிற்சாலைகளிலிருந்து மட்டும் மத்திய அரசாங்கம் விதித்திருக்கும் Excise duty மூலம் 4 லட்சம் 5 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும்.

“இப்பொழுது பாலுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. பால் பண்ணை வைக்க விரும்பும் மக்களை இது பாதிக்கிறது. புஷ்யாக இருப்பதற்கு பால் சாப்பிடவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பாலுக்கும் இந்த வரி போடப்பட்டிருப்பதால் ஏழை மக்கள் எப்படி பால் வாங்கி சாப்பிட முடியும்? ஆகையால் பாலையும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்க வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, பூவுக்கும் இந்த வரி போடுகிறார்கள். தங்களுக்கு மாலைகள் போடவேண்டாமென்று மந்திரிகள் சொல்லிவிட்டலாம். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் பெண்மணிகள் புஷ்பம் வைத்துக்கொள்ளும் பண்பு வெகு காலமாக இருக்கிறது. அதை குலைக்கக்கூடாது. இந்தச் சபையிலேயே இரண்டு பெண்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் மந்திரியாயிருப்பதால் சொல்ல முடியாது. மற்றொரு அங்கத்தினர் இப்பொழுது சபையில் இல்லை. இருந்தாலும், அவர் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்தவராதலால் அவரும் இதைப்பற்றி சொல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் நான் நம் தமிழ் நாட்டு தாய்மார்கள் சார்பிலும் சகோதரிகள் சார்பிலும் இந்த புஷ்பத்துக்கு விற்பனை வரி விதிக்கலாகாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“உணவுப் பொருள்கள் மீதும் விற்பனை வரி விதிப்பது கூடாது. உதாரணமாக அரிசியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஒரு பெண்மணி 50 ரூபாய் முதல் போட்டு அரிசி வியாபாரம் செய்தால், ஒரு ரூபாய் அல்லது இரண்டு ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும். இந்த விற்பனை வரி உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த மாதிரி நடுத்தர ஏழை வியாபாரிகளைத் தொந்தரவு செய்கிறார்களே தவிர பெரிய பெரிய வியாபாரிகளிடம் போவது கிடையாது.

“Entertainment Tax-ஐ சில இடங்களில் சரியாக வசூல் செய்வதில்லை. கிராமாந்திரங்களில் டெண்ட் சினிமாக்காரர்கள் Assistant Commercial Tax Officer Deputy Commercial Tax Officerக்களை சரிப்படுத்திக்கொண்டு சரியாக வரி கொடுப்பதில்லை என்று சினிமாத்துறையிலிருக்கும் சில நண்பர்கள் என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்கு நேராகத் தெரியாது. ஆகையால் சர்க்கார் இதைக் கவனித்து கிராமாந்திரங்களிலுள்ள டெண்ட் சினிமாக்காரர்களிடமிருந்து சரியான வரி வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, வெங்காயம் உருளைக்கிழங்கு இவைகள் கறி காயா, இல்லையா என்ற மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் நிலவுகின்றன. நண்பர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் கூறியது போல் மாமிச உணவுக்குச் சமமான உணவு உருளைக்கிழங்கு, மாமிசம் விலை அதிகமாயிருப்பதால் ஏழை மக்கள் வாரத்துக்கு ஒரு முறை கூட மாமிச உணவு சாப்பிட முடியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக உருளைக்கிழங்கில் கொஞ்சம் மசாலா போட்டு வாய்க்கு ருசியாக சாப்பிடுகிறார்கள். வெங்காயம் சக்தி வாய்ந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். உருளைக்கிழங்கு நீலகிரி மலையிலிருந்து சீமே இரங்கிய பிறகு இரண்டு நாட்களுக்குள் அடிகிலும். (Interruption.) கனம் நிதி மந்திரி அது இரண்டு வாரத்துக்கு நன்றியிருக்கும் என்று சொல்லுகிறார். ஆனால், ஒரு வாரத்துக்கு மேல் இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால் உருளைக்கிழங்கு, வெங்காயம் இவைகையும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி வரி போடுவதற்கு அடிப்படைக்காரணம் எல்லாம் பெரிய வரி இனங்களை மத்திய அரசாங்கத்துக்கு விட்டு விட்டிருக்கிறோம். நமது கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும் நிதி மந்திரி அவர்களும் மத்திய அரசாங்கத்தை கேட்கிறோம் கேட்கிறோம் என்று எவ்வளவு காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டுக்கிறார்கள்? இதேமாதிரி வரி போட்டுக்கொண்டே போனால் மக்கள் ஏழ்மையாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளின் மனது புண் படுகிறது. இந்த விஷயத்தில் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று

[Sri M. Palaniyandi] [15th March 1954]

சர்க்கார நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேஷ டிக்கையும் புடவைகளையும் ஒழிக்க வேண்டுமென்று முன்பிருந்த சட்ட சபையின் 375 அங்கத்தினர்களும் ஏகமனதாக மத்திய அரசாங்கத்துக்கு சிபார்சு செய்தார்கள். ஆனால் விடாப்பிடியாக மத்திய அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. காந்தியத்தை பின் பற்றியவர்களும் காந்தியக் கொள்கையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுமான இந்தச் சர்க்கார் தங்களுடைய கொள்கைகளை மத்திய அரசாங்கத்துக்கு நன்றாக எடுத்துக் கூறி அவர்களை இந்த சிபார்சை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்த வேண்டும். நம் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. அதிகாரிகளிடையே லஞ்ச ஊழல்கள் தாண்டவமாடுகின்றன. இதற்கு அவர்களின் வருமையின் காரணம், ஆகையால் நடுத்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஓரளவு சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்னதான் சட்டத்தைப் போட்டாலும் சரி, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும், கனம் ரெவின்யூ மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்களும் என்னதான் மாறுவேஷம் போட்டுக் கொண்டு போனாலும் சரி, அவர்களை யாருக்குத்தான் தெரியாது. லஞ்ச ஊழல்களை நிறுத்தவே முடியாது. அடிப்படைக் கொள்கை மாறவேண்டும். வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும். நடுத்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பளம் உயரவேண்டும். அதிக வருமானம் தரக்கூடிய வரி இனங்களை நமது ராஜ்ய சர்க்கார் வைத்துக்கொள்ள நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் நமது கொள்கை சரியாக இருக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-50
p.m.

SRI V. K. KANNAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாக அநேகம் அங்கத்தினர்கள் சரியாகப் பேசி வந்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக புஷ்பத்திற்குப் பேர்டக் கூடிய வரிக்கு எல்லோரும் ஆட்சேபணை சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஏதோ மந்திரிகள் வெளியில் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு மாலைகள் போடுகிறார்கள், இன்னும் மற்ற நல்ல காரியங்களுக்கும் கெட்ட காரியங்களுக்கும் இந்த புஷ்பத்தை உட்போகப்படுத்துகிறார்கள், இந்த புஷ்பம் சீக்கிரத்தில் கெட்டு விடும், அதனால் அதற்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது புஷ்பத்திற்கும் வரி கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது முக்கியமாக வாங்கக் கூடிய விஷயமாக இருப்பதால் அதற்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பம்.

“இந்த மாகாணத்தில் ஒரு முனை வரி விதிக்க வேண்டும் என்றும் பல முனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்றும் அநேக இடங்களில் கூட்டங்கள் போட்டு சொன்னார்கள். அதனால் அநேக வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மைதான். ஒன்றுமில்லாத ஒரு ஏழை ஒரு மூட்டை அரிசி வாங்கி அதை விற்பனை ஜீவனம் செய்ய வேண்டும் என்றால் அவனுக்கு ஒரு ரூபாய் அல்லது ஒன்றரை ரூபாய் வரி விதிக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்ட ஆபீசர்கள் அங்கு போய் அந்த அரிசி வியாபாரியை பரிசோதித்து உன்னிடம் பணம் இருக்கிறதா என்றும் லைசன்ஸ் இருக்கிறதா என்றும் விசாரிக்கிறார். அப்படி அரிசி விற்பனை ஒரு பெண்மணியாக இருந்தால் அவள் வைத்து இருக்கும் நகைகளையும் இன்னும் பணம் வைத்திருந்தால் அதையும் பரிசோதித்து, ‘நீ எவ்வளவு பணம் வைத்திருக்கிறாய்’ என்று கேட்டு அவள் 40 ரூபாய் வைத்திருந்தால் ஒரு நாளைக்கு 40 ரூபாய், ஒரு மாதத்திற்கு இவ்வளவு ரூபாயும் ஒரு வருஷத்திற்கு இவ்வளவு ரூபாயும் நீ வியாபாரம் செய்கிறாய் என்று கணக்குப்போட்டு அவளுக்கு ரூ. 100 அல்லது 200 என்று வரி போடுகிறார்கள். அதைக் கட்ட முடியாமல் அநேகம் பேர்கள் ஜெயிலுக்குப் போகிறார்கள். இப்படி நடப்பது உண்மை, அதை நானும் கண்ணால் பார்த்திருக்கிறேன். அதே சமயத்தில் இந்த வரியை ஒரு முனை வரியாகப் போட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அத்துடன் சில ஏழைகள், சாப்பிடும் உணவு பொருள்களின் மீது அதாவது அரிசி, முதலிய மற்ற விஷயங்களுக்கும்

15th March 1954] [Sri V. K. Kannan]

இந்த வரி விலக்கு வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை முக்கியமாக அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். நமது நண்பர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் சொன்னதுபோல் இப்பொழுது அநேகமாக ஏழைகள் இந்த மூட்டையையும் மாம்சத்தையும் அதிகமாகச் சாப்பிடுவது கிடையாது. முன் காலத்தில் அவைகள் அதாவது மூட்டைகள் காலண அல்லது அரையண என்று விற்பனை வந்தது. இப்பொழுது அது இரண்டாவதாக விற்கப்படுகிறது. அதனால் ஏழைகளால் அதை வாங்கிப் சாப்பிட முடியவில்லை. இது இரண்டாவதாக விற்கப்படுவதால் அநேகமாக பணக்காரர்கள் தான் அதை வாங்கி சாப்பிடுகிறார்கள். அதற்கு வரி போடுவதை நீக்கி விட்டோம் என்று சொல்வது சரியானது அல்ல. அது இல்லாமல் ஏழை மக்கள் வாங்கக் கூடிய உணவு பொருள்களின் மீது அதாவது அரிசி, உப்பு, புளி முதலிய சாமான்களுக்கும் வரி போடக் கூடாது. அவைகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நமது அரசாங்கம் சில ஜில்லாக்களில் மார்க்கெட் கமிட்டி என்று சில அங்கத்தினர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் வியாபாரத்திலும் மற்ற இதர வகைகளிலும் அனுபவம் உள்ளவர்களாக இருந்தால் அதனால் அரசாங்கத்திற்கு இந்த விற்பனை வரியை வசூல் செய்வதில் சௌகரியமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி ஒன்றும் தெரியாதவர்களை ஒரே தாலுக்காவில் 2 அல்லது 3 பேர்களை அமைத்து இருக்கிறார்கள். அப்படி கூடாது என்று கனம் முதல் மந்திரி ராஜாஜி அவர்களுக்கு கூட சில கடிதங்கள் எழுதி இருந்தேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம் அதை கவனிக்க வேண்டும் என்று ஜில்லா கமிட்டி என்றால் ஜில்லா விலுள்ள ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலிருந்தும் வியாபாரத்தில் அனுபவம் உள்ளவர்களை எடுக்கவேண்டும் என்று எழுதி இருந்தேன். அப்படி நியமித்தால் தான் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் வரும் என்று எழுதி இருந்தேன். யார் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களோ அவர்களைத் தான் போடுகிறார்கள் என்றும் எழுதியிருந்தேன். அப்படி எழுதியும் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை. இப்போர்ப்பட்ட புகார் வரும்போது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் அதை கவனித்து நியாயம் கொடுக்க வேண்டும். ஜனநாயக ஆட்சி யென்றால் அங்கங்கே என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதில் உண்மை இருந்தால் எடுத்துக் கொண்டும் உண்மை இல்லாவிட்டால் அதை விட்டு விடவும் வேண்டும். மக்கள் சொல்லும் விஷயத்தில் உண்மை இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து பார்த்து உண்மை இருந்தால் அதை எடுத்துக்கொண்டு கெடுதல் இருந்தால் அதை விட்டு விட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே போல் விற்பனை வரி நமது ஏழைகளை பாதிக்காத வகையில் ஒரு முனை வரியாகப் போட வேண்டும். அப்பொழுது தான் கூடுமான வரையில் ஏழைகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும், இல்லாவிட்டால் அவர்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI C. KANDASAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 12.40
களே, ஏற்கனவே பல அங்கத்தினர்கள் இந்த விற்பனை வரி சம்பந்த
மாக என்ன விதி விலக்குகள் அளிக்க வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார்
கள். அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும்
என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் இந்த விற
பனை வரியினால் பொது ஜனங்களிடையே எவ்வளவு கொதிப்பு ஏற்பட்டிருந்
கிறது என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பல முனை
விற்பனை வரியினால் வருமானம் வருகிறது என்ற பிரச்சனை ஒரு புரம்
இருக்க எவ்வளவு கஷ்டத்தை அது விளைவிக்கிறது என்பதைப் பற்றி
கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த பல முனை விற்பனை
வரியினால் நிர்வாக சிக்கல்கள் பல ஏற்படுகின்றன. அதனால் வியாபாரி
களுக்கும் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. மற்றும் பல முனை விற்பனை
வரியினால் உற்பத்தியாகும்பொது வரி ஆரம்பித்து அது கடைசி வரையில்
மக்களுக்கு வரும்பொது அதன் விலை எவ்வளவு உயர்வு அடைகிறது,

[Sri C. Kandasamy] [15th March 1954]

அதனால் மக்கள் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். அதனால் பல ஊழல்களும் ஏற்படுகின்றன. அதற்கு வேண்டிய இடம் இதில் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்கும்போது பல் முனை விற்பனை வரி போடுவதனால் அது உற்பத்தியான இடத்திலிருந்து கீழே உபயோகத்திற்கு வரும்போது அந்த இடத்தில் உற்பத்தியான இடத்திலுள்ள விலையை விட 116 அல்லது 118 மடங்கு உயர்க்கும். அதனால் அதன் விலை சுமார் 100-க்கு 10 அல்லது 12 விகிதம் உயருகிறது. இது நியாயமா, என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மற்றும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் அதற்குக் கணக்கு எழுத வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் சிறிய வியாபாரிகள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு அணுவிற்கு உப்பும் அரையணுவிற்கு புளியும் விற்பனை அவனால் அவைகளுக்குக் கணக்கு எழுத முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு வீசைக்கு இவ்வளவு விலை உயர்வு என்று அவனால் உயர்த்தவும் முடியவில்லை. ஏனென்றால் பக்கத்தில் மொத்த வியாபாரி இருக்கிறான். அதனால் பல சிக்கல்கள் வியாபாரத்தில் ஏற்படுகின்றன. அதனால் தான் பல முனை விற்பனை வரி வேண்டாம் என்றும் ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. அன்றாடம் ஒரு அணு இரண்டணுவிற்கு குழம்பு சாமான்கள் வாங்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு அவன் விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை விற்பவனும் கணக்கு வைத்துக்கொள்வதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆனால் விலை உயர்த்தலாமோ என்றால் பெரிய கடைக்காரர்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். அதனால் விலையையும் உயர்த்த முடியவில்லை. பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே பொது ஜனங்கள் உபயோகிக்கக் கூடிய சில பொருள்களில் மீது நன்கு விசாரணை செய்து அன்றாடம் தேவைப் பொருள்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி போட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தால் வெகு நன்றாக இருக்கும். நிர்வாக ஊழல்களும் இருக்காது, வியாபாரச் சிக்கல்களும் இருக்காது. இந்த சிறிய கஷ்டத்தை தவிர்த்தால் ஜனங்கள் ஏதோ அரசாங்கம் வரி போடுகிறது தாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று நினைத்து விடுவார்கள். அதனால் அரசாங்கத்தினிடம் பொது ஜனங்களுக்கு ஆர்வம் ஏற்படும், நல்ல நிர்வாகமும் நடைபெறுகிறது என்று நினைப்பார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டில் சில சாமான்களுக்கு வரி விதிப்புக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அவைகளுடன் புஷ்பம், வாழையிலை, போன்ற சாமான்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதையே எல்லோரும் வற்புறுத்த ஆசைப்படுவார்கள். இதைப் போன்று அழியும் பொருள்களுக்கு விலக்க அளிக்க வேண்டும். இதனால் அரசாங்கத்திற்கு பெரிய ஆபத்து வந்து விடப் போவது இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல முனை விற்பனை வரியினால் சிறிய கடைக்காரர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்வதில் கஷ்டம் ஏற்படும். அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய கடைகளை எடுத்துவிடக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படலாம். அதனால் அந்தத் துறையிலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெரும்பாலும் ஏற்படலாம். அதனால் அவர்களைக் காப்பாற்றும் நிர்வாகமும் நமக்கு ஏற்படும் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

15th March 1954]

(After lunch—2-30 p.m.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Mr. Speaker, Sir, I am thankful to the hon. Members for the various suggestions that they have made. I may not be able to meet all the points raised by them within the twenty minutes that is allotted to me. Perhaps another five minutes' grace time may be allowed by the Hon. Speaker.

“The main question raised is whether we should have single-point sales tax or multi-point sales tax. I may at once say that I have an open mind on this question. There are arguments, both for and against single-point tax as well as multi-point tax. A sister State of ours, Bombay, started with single-point, went over to multi-point in 1952 and has now reverted to two-point tax. The Bombay Government are still experimenting and that shows that there are difficulties in coming to a definite conclusion as to which form of tax is most favourable, administratively more convenient and practicable and so on. No doubt single-point tax is good from the point of view of merchants and the departmental officers and also from the point of view of simplicity. But single-point tax may lead to evasion, and this is a point which has got to be conceded. Besides, if we revert to single-point tax, we have necessarily to raise the rate of tax. I was surprised to hear yesterday one hon. Member saying that the tax under the multi-point system might amount to as much as three annas in the rupee in some cases. I do not think so. An article may change hands three or four times, and the tax on an average will be nine pies or one anna at the most. The statement that the tax might be as much as three annas in some cases is very much exaggerated. The Central Government have appointed a Taxation Enquiry Commission and I think the Commission may be visiting our State in the month of April. The idea behind the appointment of that Commission is to have a uniform policy in the matter of taxation—sales tax as well as other taxes. It is better that we await the recommendations of that Commission, so that the taxation policy may not differ from State to State. I have already stated how Bombay is oscillating from one system to another. I request the hon. Members to put their point of view before the Commission by written memoranda as well as by oral evidence when the Commission visits Madras, so that it may deeply consider the viewpoints and come to a proper conclusion. At this stage, I shall not say anything about the change that is suggested. In such circumstances, it is better to maintain the *status quo*. In the Assembly, when there is a tie in the vote on a resolution or motion, the Speaker exercises his casting vote in favour of the *status quo* and against any change. In the same way, I will adopt the *status quo* in regard to the multi-point sales tax. It is good that a uniform taxation policy is followed in all the States. Let us await the recommendations of the Taxation Enquiry Commission. I request the hon. Members to have a little more patience in the matter.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [15th March 1954]

" We have proposed to exempt some perishable articles from sales tax, and there is a request for exempting some more articles. In this connexion I am reminded of the proverb: ' Give him an inch and he'll take an ell '. We have given the exemption on some principle. We have exempted meat, fish, vegetables, fruits and eggs. Vegetables are of two kinds and we have exempted only green vegetables, that is vegetables which are liable to perish quickly and not vegetables which will stand for a long time. Now a request is made to exempt milk, flower, betel leaf, plantain leaf, potatoes and onions. Potatoes are not green vegetables and they will not perish quickly. They can stand for a fortnight or even a month. கருவேலமரம் also can stand for two or three months. I do not think there is a good case for exempting them. (Sri K. Vinayakam: ' What about onions '?) Onions come under the same category as potatoes. I think the hon. Member is not paying much attention to the commissariat in his house. Otherwise, he would have known that onions last for a month or so and they do not perish quickly. I hope he will take a little more interest in his home commissariat than he does now.

" With regard to flower, the hon. Member Sri V. Balakrishnan, an erstwhile bachelor, went into ecstasies and pleaded that at least flower should be exempted. He went into the question of smell and other things. We must give him some latitude. He is a gentleman with recent and fresh experience of that. Let him enjoy the smell and all that for some time. Let us not quarrel with him. From every section of the House, there has been an insistent demand for exempting flower. I am afraid I may also succumb to the influence of the fair sex in this matter. I cannot say anything straightway, but I will not be surprised if flower is ultimately exempted.

2-40 p.m. " With regard to milk, already it is taxed only at one point, when it is sold by co-operative organizations. Hon. Members want to extend it to all other kinds of sale. We have just begun and we shall see how it works. We shall slowly but steadily look into the matter and do what is necessary. Let us not rush to give exemption for all articles.

" With regard to foodgrains, the hon. Members wanted that the tax on foodgrains should be taken away. Some Member said that will relieve the poor people. That is not so. The poor people are not affected by the tax. Most of the people are living in the countryside. They get their requirements either from the agriculturists or from other people in the villages. Therefore, they do not pay the tax. It is only in the town that the people are asked to pay the tax and it does not matter, if in the town, the grain consumers pay a little tax. If we begin to exempt foodgrains, a very large part of our income will go. I think it is in the order of Rs. 2 crores or so. We cannot think of doing anything in the matter. We shall wait and see what the Taxation

15th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

Enquiry Commission does with regard to this item. By their recommendation, if they are able to tap money from other sources, then we can think of it. We cannot think of it now.

" Mention was made about the harassment by the officers of the Commercial Taxes Department. I do not deny that. Human nature being what it is, there may be some harassment. But, from that, we cannot draw a general conclusion that all officers of the Commercial Taxes Department are " devils ", and they harass the people and so on. Another Member from North Arcot stated that they are a questionable lot. From that also we cannot draw the general conclusion that everything is not all right in the Commercial Taxes Administration. Being a lawyer, I may tell him there is a rule that lawyers should file ' fee certificates '. The rule is not strictly adhered to. The strict rule is that only after receiving the fees, the fee certificate should be filed. But, Sir, even before getting the fees fully the fee certificate is filed. This practice has been in vogue. The Hon. Law Minister is laughing. From that, my hon. friend Mr. Panchaksharam should not think that all lawyers are bad, that they are doing an immoral thing and all that. It is wrong. There may be some stray cases. I shall try my best to lessen the hardship, if any, that is being caused by the officials of the Commercial Taxes Department. Sir, the question of collecting tax has always been a difficult and thankless task; not now, but from the beginning of the world, tax-gatherers are very unpopular. It is a very difficult thing to collect this tax and we have to sympathize with the officials of the Commercial Taxes Department also. We should not be one-sided. They have got more difficulties. There are certain merchants who give room for these people to be harsh towards them. The merchants, the general public and these taxation department people should move together in a proper and just manner in the sense that everybody must act in a give and take spirit and see that none of the three sections give room for harassment as it is alleged.

" Then, with regard to the limit of turnover, now there is no tax on an annual turnover below Rs. 10,000. Hon. Members want to raise the limit to Rs. 20,000 or Rs. 40,000. One argument in its favour is that the price level has gone up. What was a turnover of Rs. 10,000 previously, will now be a turnover of Rs. 30,000 or Rs. 40,000. So, it was pleaded that a turnover of below Rupees 30,000 or Rs. 40,000 should not be taxed. Yes, Sir; I admit. But the logical consequence of that will be to raise the rate of sales tax also. Three pies must be made nine pies or one anna. We have to raise the tax because the turnover has increased on account of the rise in price level. They are not willing to accept that nor am I willing to accept. So, we shall consider carefully how far this turnover could be adjusted, whether we could relax the limit a little more. I shall examine the matter and see what can be done.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [15th March 1954]

“Then, mention was made of the Advisory Committee. There was an Advisory Committee functioning till 1952 and then, probably, all that was expected of it, was not forthcoming. Then, they appointed a Special Officer. He went into the whole question and recommended certain things to be done. One of the recommendations is that instead of the Advisory Committee, a periodical consultation with certain merchants of all classes may be had. The whole thing is under consideration. It will be examined and whatever will be the best in the interests of both the general public and the administration will be done.

“A reference was made that the Ministers should go *in cognito* and find out how things are. Probably, some hon. Members are not aware that I go *in cognito* sometimes and try to find out certain things. Only I have not extended my activity to this Commercial Taxes department. I hope I will do that. The hon. Member from Ariyalur said these Ministers cannot camouflage so completely as not to be identified. No, Sir; he is mistaken. We can camouflage. One day I will surprise my friend and he will realize that his statement is not correct.

“Sir, a point was made that sales tax works hardship on the oil mill people, that this business had collapsed and so on. It is not owing to the sales tax imposition that the oil mills have collapsed or suffered badly. It is due to speculation. The price of oil seeds fluctuate so steeply that it brought some loss to certain mills. It is not due to the sales tax at all.

“Then coming to the Sales Tax Appellate Tribunal, one hon. Member wanted that it should be itinerant because the public can have easy access. He said that they cannot afford to engage lawyers in Madras and carry on their cases, they are very poor. I suppose that applies to the High Court also. It is in one place and is not itinerant. But, still people find time and money to come to the High Court. In the case of the Board of Revenue, it is not a regular court in the sense that the advocates can go and argue before it. But still matters are carefully gone into and examined and in many cases the lower courts' decisions are upset. So also, in the case of Ministers, there is no regular court. He is presented with petitions in the corridors of the Assembly and even when he goes to the urinal. Wherever it is given, it is received and is gone into carefully. Without the assistance of the advocate, he passes orders. In many cases the decisions of the lower authorities are changed. So, it is not necessary that the advocate should be there. If the party cannot be present, justice will not fail thereby. That is what I wanted to point out. Even if the court is itinerant, it all depends on the personnel of the court. We have heard of hanging judges, confirming judges, lenient judges and so on. The law is the same for all of them. But still, some are very harsh, some are lenient and so some latitude must be given in that respect.

15th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

“Then, Sir, there were two veiled attacks from behind me about the corruption prevailing among officials. It was said that corruption had increased because of the present Head of the State. I do not know what warrant there was for that statement.”

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“I think ‘Head of the State’ is the Governor.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“I meant the Head of the Ministry, namely, the Chief Minister. Anyhow, hon. Members have understood me correctly though I did not put it properly, and there is no trouble about it. One hon. Member said that Members were prevented from bringing to the notice of the Government cases of corruption and that there were other drawbacks in the administration, because there was a sort of ban on such things being represented. I know what the state of affairs was before this Ministry assumed office. There was much interference in the district administration and it went to a pitch where it could not be tolerated any further. I shall give one instance which occurred in my own district. We had a civilian Collector, an European officer. He was a very good officer but he had to leave his job and go away. It was because the interference in the administration was so incessant and so compelling that he could not tolerate it. He was a very good officer and he prematurely took leave and went away.”

SRI A. RAMASAMY THEVAR :—“Was it because of interference on the part of Ministers or Members of the Legislature?”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“There was interference on the part of certain sections of the people and certain representatives of the people. There was also interference on the part of representatives of the district boards, some committees, and some organizations including political organizations.”

SRI S. RAMALINGAM :—“I suppose the Hon. Minister refers to the Congress Party.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“There were other Parties also. In order that we should not carry things to an extreme length, it was expected that the Members should not unduly interfere in things in which they ought not to interfere. But there are also things in which they can certainly interfere. No ban is there in request of those things. But with regard to this question of corruption, my experience is different. It is only in stray cases that we are able to book some of these officers, and after the Anti-Corruption Tribunal goes into the question and finds an officer guilty and when he has to be punished with either dismissal or other punishment, then—I am surprised—certain hon. Members come to me and plead on his behalf. That is my experience.”

2-50
p.m.

[15th March 1954]

SRI S. RAMALINGAM:—"Even now?"

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Even now, they come. So, there is that sort of interference. When it is prevalent even now, how much more would it have been in those days when the general atmosphere was that hon. Members could interfere in such things? So, in order to avoid that, the ban was imposed and not in order to protect any corrupt officials."

"An hon. Member referred to artificial precious stones and said that the tax on those articles would affect the workers. I need not take up the time of the House now over it because that question will be coming up before this House in April and we can deal with it then."

"The hon. Member from Pudukkottai wanted me to change the mentality of the officials. I do not know how to change their mentality. It took months for my Friend to change his personality from single personality into double personality. There was a lot of correspondence and personal interviews, there was a deputation and there were so many other things. Only after all this, he changed his single status into a double one. When it took so much time for him to do this, how can he expect me to change the mentality of the officials so quickly? It will take time. Anyhow, we have taken that question on hand, we are issuing instructions to officials now and then and they will bear fruit in course of time. We shall do our best in the matter."

"With regard to beedi, an hon. Member sitting behind me said that poor women vendors who sold all sorts of small things were also asked to pay the registration fee of one rupee if they had a bunch of beedis. I do not think it would be like that. Anyway, I shall examine the question and do the needful in order to alleviate the hardship, if any, in that respect. What is meant by the hon. Member is that a major portion of vending articles are things other than beedis and that beedi is only a side thing, but that the vendor is asked to pay the registration fee."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Even that is only one rupee per annum."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"With regard to reservation of appointments in the Commercial Tax Department, as it is, 40 per cent of the Assistant Commercial Tax Officers are directly recruited. Of the remaining 60 per cent of appointments, half is filled up by promotion of Deputy Tahsildars and the other half by promotion of employees in the Commercial Tax branch of the Board of Revenue and upper division clerks in the Commercial Tax branch of the Secretariat. There fore, I do not think that there can be any grievance on that score."

"Finally, all the agitation seems to be in sympathy with the merchants. There is not much sympathy with the consumer."

15th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

After all, it is the consumer that pays the tax. But still, the whole plea was in favour of the merchant. I should also submit that this tax is a very good tax in the sense that its rigour is not felt. It is sugar-coated, as it were. It is something like a flea-bite somewhere. It is a very scientific way of taxing people because the burden does not fall very heavily on the people. Of course, all the drawbacks and shortcomings must be looked into, and if they are remedied, I think it will be a perfect system of taxation. The only point is that the harassment, the rigour, the undue burden on certain sections of the people should be removed. I shall certainly go into the question carefully and see what can be done. I only want to be given some time. I must also go in unison with the trend in other States because we must have a uniform policy. As I said, there is the Taxation Enquiry Commission to consider the tax structure."

"Any further points I have not now been able to reply to would be gone into by me and necessary action will be taken. With this assurance, I hope hon. Members will do what is just."

MR. SPEAKER:—"I wish to know from the hon. Member Sri K. T. Raju whether he is withdrawing his cut motion."

SRI K. T. RAJU:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் நான் கொடுத்த கொள்கைப்படி ஒருமுனை வரியாக மாற்றத்தயாராக இல்லாததாலும், உணவுப்பொருள்கள் எல்லாவற்றிற்கும் விற்பனை வரியை ரத்து செய்யத் தயாராக இல்லாததாலும் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் வற்புறுத்துகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"The question is—

That the allotment of Rs. 1,03,98,700 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration—be reduced by Rs. 100."

The cut motion was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided this:—

Ayes—41.

Sri S. T. Adityan.	Sri M. Narayanan Nambiar.
" K. Aranganathan.	" T. C. Narayanan Nambiar.
" T. S. Ardhanari.	" M. Palaniyandi.
" O. Chengam Pillai.	" N. K. Palanisami.
" S. Deivasigamany.	" S. Radhakrishnan.
" K. Gajapathi Reddy.	" P. B. K. Rajachidambaram.
" P. K. Gopalakrishnan.	" K. T. Raju.
" K. P. Gopalan.	" S. Ramalingam.
" K. C. Gopalan Unni.	" N. Rathina Gounder.
" P. Jeevanandam.	" T. Shanmugam.
" M. Kalyanasundaram.	" N. Sivaraj.
" C. Kandasamy.	" K. T. Sreedharan.
" C. H. Kanaran.	" A. K. Subbiah.
" V. R. Krishna Ayyar.	" M. P. Subramanyam.
" R. Krishnan.	" S. Swayamprakasam.
" C. Kunhirama Kurup.	" S. Vadivelu.
" V. Madanagopal.	" A. Veloo.
" K. Madhavan Nambiar.	" P. Venkatesha Sholagar.
" M. Manickasundaram.	" K. Vinayakam.
Dr. K. B. Menon.	" K. R. Viswanathan.
Sri V. R. Nagarajan.	

3 p.m.

[15th March 1954]

Noes—69.

Sri Aiyandar.
" A. Appu.
" R. S. Arumugam.
" S. R. Arumugam.
" V. Arumugam.
" B. Bhakthavatsalu Naidu.
" K. H. Bomman.
" M. Chadayan.
" P. Chellathurai.
" S. Chinnakaruppa Thevar.
" V. S. Chinnasami Naidu.
" Chinnathambi Thevar.
" AR. A. R.M. Chokkalingam Chettiar.
" T. P. Elumalai.
" W. J. Fernandez.
" T. Ganapathy.
" G. Govindan.
" M. Jagannathan.
" T. M. Kaliannan.
" M. Kandasamy Padayachi.
" P. G. Karuthiruman.
" M. K. Kempai Gounder.
The Hon. Dr. U. Krishna Rao.
Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
" V. Krishnaswamy Padayachi.
" R. Krishnaswami Naidu.
" Kunhi Muhamed Shafes.
The Hon. Sri K.P. Kuttikrishnan Nayar.
Sri S. Lakshmana Gounder.
The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker.
Sri P. G. Manickam.
" N. Mounagurusamy Naidu.
" M. Muni Reddi.
" M. S. Munisami Pillai.

Sri C. Muthiah Pillai.
" M. C. Muthukumaraswamy.
" P. S. Nalla Gounder.
" B. K. Nallasamy.
" K. R. Nallasivam.
" O. A. Nanjappa.
" R. A. Nataraja Mudaliar.
" S. Panobaksharam.
" K. Parthasarathy.
" M. P. Periaswamy.
" N. Rajagopal.
" C. Rajam Ramasami.
" K. Rajaram.
" M. R. Ramachandran.
" A. Ramachandra Reddiar.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" A. Ramasamy Thevar.
" A. Sambasivam.
" G. Samia Koorayar.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" T. V. Sannasi.
" P. Selvaraj.
The Hon. Sri A. B. Shetty.
Sri K. Shanmugam.
" S. N. Somayajulu
The Hon. Sri C. Subramaniam.
Sri I. K. Subramania Pillay.
" R. Thangavelu.
" S. Thinakarasaami Thevar.
" G. Vagheesam Pillay.
" A. Vaikuntam.
" O. Venkatasubba Reddi.
" S. Venkatramana Ayyar.
" K. Venkatramana Gowda.
" K. Venkataswamy Naidu.

Neutral—1.

Sri V. Balakrishnan.

Ayes 41; Noes 69; Neutral 1.

The cut motion was lost.

MR. SPEAKER :—" I am now going to put the original motion to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,03,98,700 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.'

The Demand was put and carried, and the Grant was made.

(2) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

* SRI M. PALANIYANDI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியம் முதல் மந்திரி அவர்களால் பிரேரிக்கப்படவேண்டியது. ஆனால் முதல் மந்திரி அவர்கள் காலையிலிருந்தே சபைக்கு வரவில்லை. சபைக்கு அவர்கள் வராததின் காரணம் என்ன என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் முதலில் சொல்ல வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

15th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 74,72,900 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.'

" Sir, this Demand should have been moved by the Hon. Chief Minister. But unfortunately, he is indisposed and I hope and pray that he would be all right soon and would be present to participate in the further discussion."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That Government be granted a sum not exceeding Rs. 74,72,900 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.'

" The time allotted for this Demand is three hours."

SRI S. RAMALINGAM :—" Mr. Speaker, Sir, I beg to move the cut motion standing in my name, viz.—

'That the allotment of Rs. 74,72, 900 under the Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff—be reduced by Rs. 100.'

* SRI S. T. ADITYAN :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரிக்காவிட்டாலும், நான் கொடுக்கிறதற்கும் வெட்டுப் பிரேரணையைப் படிக்கிறேன். அதாவது,

'To reduce the allotment of Rs. 74,72,900 for Head of State, Ministers and Headquarters staff by 100 . . . (To discuss the question of expenditure on account of the Governor, his household and his staff),

என்று இருக்கும் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையில் கண்டுள்ள விஷயத்தை மட்டும் நான் பேசுகிறேன். மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி மற்ற நண்பர்கள் பேசுவார்கள்.

" நம்முடைய தேசம் அன்னிய நாட்டாருக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த காலத்தில் பல கெட்ட பழக்கங்கள் இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டு விட்டன. நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, 'நாம் சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம்,' என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், இங்கிலாந்தின் எப்படி வெளியேறினோ அப்படியே அவன் இருந்த போது நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த கெட்ட பழக்க வழக்கங்களும் வெளியேறியாக வேண்டும். அவைகள் இன்னமும் நீங்கவில்லையென்றால் நமக்குச் சுதந்திரம் இன்னமும் வரவில்லையென்றே நான் நினைக்கிறேன்.

" குறிப்பாக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நமது ராஜ்ய மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய சம்பளம் வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 66,000. இந்த அறுபத்தாராயிரம் ரூபாயில் அவர் தானே முன்வந்து வெட்டிக் கொண்டது சுமார் ஒன்பதாயிரத்து தொள்ளாயிரம் ரூபாய். ஆகவே மீதி ரூ. 56,100 அவர் சம்பளமாக வாங்குகிறார் வருஷம் ஒன்றுக்கு. அதாவது கிட்டத்தட்ட அரை லட்சத்திற்கு மேல் அவருக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. தன் சம்பளத்தில் தானாகவே அவர் குறைத்துக்கொண்ட ரூ. 9,900-ஐ, பத்தாயிரம் ரூபாயாகவே வைத்துக்கொண்டாலும்கூட அவரால் நம் ராஜ்யத்திற்கு இன்னும் வேறு இரண்டு வகையில் செலவு அதிகப்பட்டிருப்பதை இந்த பட்ஜெட்டில் காணலாம். கவர்னர் அவருடைய

3-17
p.m.

[Sri S. T. Adityan]

[15th March 1954]

செக்ரடேரியட் சிப்பந்திகள் செலவு சென்ற ஆண்டில் ரூ. 50,000 என்றால் இந்த ஆண்டு ரூ. 59,100 ஆக உயர்ந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதாவது கிட்டத்தட்ட ரூ. 9,100 உயர்ந்துவிட்டது. அடுத்த இனமாகப் பாருங்கள். மாகாணம் சுருங்கச் சுருங்க பிராயன்ஸ் செலவு குறையுமா? அல்லது அதிகப்படுமா? என்று நீங்களே சிந்தித்துப்பாருங்கள். ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்து போனதின் காரணமாக நம் ராஜ்யம் மிகவும் குறைந்து, சுருங்கியிருக்கிறது. இருந்தாலும் ஆந்திர மாகாணம் பிரியாத போதே இந்த ராஜ்யத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதற்காக கவர்னர் அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்த பிராயணப்படி ரூ. 99,400 என்றால் இவ்வாண்டு அவரது பிராயணப்படிக்காக ரூ. 1,18,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக இந்த இனத்தில் ரூ. 18,600 உயர்ந்துவிட்டது. ஒரு பக்கத்தில் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய சம்பளத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் ரூபாயை தானே குறைத்துக்கொள்ள முன் வந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர மற்றொருபுறத்தில் பார்த்தால் கவர்னரின் செக்ரடேரியட் செலவிற்காக கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறது. கவர்னரின் பிரயாணப்படிக்காக கிட்டத்தட்ட ரூபாய் இருபத்தாயிரம் உயர்ந்திருக்கிறது. 'சான் ஏறிலை முழம் சறுக்கும்' என்பார்களே அதைப் போலத்தான் இது இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். புலிக்குப் பயப்பட்ட மனிதன் புலியை விட்டுப் போய் வேங்கை வாயில் அகப்பட்ட கதையைப் போல் கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய சம்பளத்தில் ரூ. 9,900-ஐ குறைத்துக் கொண்டாரே என்று நாம் மகிழும்போதே, வேறு இனத்தில் முப்பத்தாயிரம் ரூபாய் உயர்ந்து விட்டதே என்று வருந்த வேண்டித்தான் இருக்கிறது. கவர்னர் அவர்களுடைய சிப்பந்திகளின் செலவு ரூ. 59,100 என்றால் அவருடைய பரிவாரச் செலவு ரூ. 97,900 ஆகிறது. அதாவது கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்ச ரூபாய். சிப்பந்திகள் செலவு என்றால் ஆபீஸ் சம்பந்தமாக ஆகும் செலவாகும். ஆனால் பரிவாரச் செலவு என்றால் கவர்னர் அவருடைய ஆடம்பரத்திற்காக, படாடோபத்திற்காகச் செலவிடப்படும் தொகையாகும். இப்படியாக மொத்தம் மேன்மை தங்கிய கவர்னரின் இந்த மாகாணத்திற்கு மானிகை அலங்காரம் நீக்கி ஆண்டுக்கு நாலு லட்சத்து ஐம்பத்து மூவாயிரம் ரூபாய்கள் ஆகின்றது. இந்தக் கணக்கில் தோட்டச் செலவு 64,000 ரூபாய்களும் வீட்டுச் செலவுகளும் சேர்க்கப்படவில்லை. அதைச் சேர்க்காமலேயே நமக்கு ஆண்டுக்கு நாலு லட்சத்து ஐம்பத்து மூவாயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது என்றால் இது சரியா என்று தான் நான் கேட்கிறேன். மொத்தமாக எல்லாவற்றையும் கூட்டிப் பார்த்தால் கவர்னர் அவர்களால் இந்த மாகாணத்திற்கு மானிகை அலங்காரம், தோட்டச் செலவு உட்பட ஒன்பது லட்சத்து இருபத்தெட்டாயிரத்து அறுநூறு ரூபாய்கள் செலவாகிறது. நாங்கள் கவர்னர் அவர்களுக்கு சம்பளம் ரூ. 56,100 தான் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வதில் என்ன பயன்? சம்பளமாகக் கொடுத்தாலும், அலவன்ஸாகக் கொடுத்தாலும் மொத்தமாகப் பார்த்தால் நமக்குச் செலவு தானே? 16 அணுக்கள் என்றாலும், ஒரு ரூபாய் என்றாலும் இரண்டும் ஒன்று தானே? 16 அணுக்களுக்குப் பதிலாக, ஒரு ரூபாய் கொடுத்தோம் என்றால் அதனால் பணத்தின் மதிப்பு என்ன குறைந்து விட்டதா? சம்பளமாக கவர்னர் அவர்களுக்கு ஐம்பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு பாக்கி அலவன்ஸாக எட்டு லட்சத்து எழுபத்திரண்டாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தாலும் கவர்னர் அவர்களால் நம் ராஜ்யத்திற்கு ஆண்டுக்கு சுமார் ஒன்பது லட்சத்திற்கு மேல் செலவாகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் இதில் இன்னொரு விஷயம். சம்பளமாகக் கொடுத்தால் அதற்கு வருமானவரி உண்டு. அலவன்ஸுக்கு வருமான வரி கிடையாது. ஆகவே வருமான வரி இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக இம்மாதிரியாக அலவன்ஸாகக் கொடுக்கும் சூழ்ச்சி கையாளப்படுகிறதோ என்று நான் கேட்கிறேன். (At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"சபையிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் இன்னொரு விஷயத்தையும் நன்கு கவனிக்கவேண்டும். கவர்னர் அவர்கள் செலவிடுகின்ற மொத்தச் செலவுகளில் சுமார் ஒன்றே முக்கால் லட்சத்திற்கு கணக்கு வைக்க

[15th March 1954]

[Sri S. T. Adityan]

வேண்டியதில்லையாம். அதாவது அச் செலவினங்கள் ஆடிச் செய்யப் பட்டது. கவர்னர் அவர்கள் தன்னிஷ்டம் போல் தனது ஆடம்பரச் செலவுகளுக்கு செலவிட்டுக் கொள்ளலாமென்று இருக்கிறது. அதோடு படம் வாங்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது ரூ. 15,000 ஆகும். இது எப்படியிருக்கிறதென்றால், சமீபத்தில் ஈஜிப்ட் மன்னர் பரூக் படம் வாங்கின கதையைப் போலத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்வீடன், ஸ்காண்டிநேவியா முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகளில் மன்னர்கள் மாலை நேரங்களில் ஸைக்கிள்களில் போவார்கள், கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்தில் அப்படியில்லை. ராஜ்ய அரசருக்கு ஏராளமான பணத்தை ஆடம்பரச் செலவுக்காகச் செலவிடுகிறார்கள். மானிகைக்கும், மானிகையின் அலங்காரத்திற்கும், விருந்திற்கும், இதைப் போன்ற இன்னும் பல ஆடம்பரச் செலவுகளுக்கும் செலவிடுகிறார்கள். ஆனால் அமெரிக்கா, ஐரோப்பா போன்ற இடங்களில் இவ்வளவு செலவிடப்படவில்லையென்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். நம் நாடு ரொம்பவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. நம் நாட்டில் இன்னும் எவ்வளவோ அபிவிருத்திகள் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்போது, மழை விட்டும் தூவானம் விடவில்லை, என்பதைப் போல் இங்கிலாந்தாரன் வெளியேறிய பிறகும் கூட, அவர்கள் முன்பு எவ்வளவு ஆடம்பரமாக, ஊதாரித்தனமாக செலவிட்டுக் கொண்டிருந்தார்களோ அதே முறையில் நாம் ராஜ்ய கவர்னருக்காகச் செலவிடுவது சரியல்ல. இந்த ஏழ்மை நாட்டில் கவர்னராக இருக்கும் ஒரு தேச பக்தர் தன் நாட்டின் நிலைமைக்கேற்ப தன் செலவைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும்.

"சமீபத்தில் நான் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். அதாவது மகாத்மா காந்திஜியின் நினைவு நிதியிலிருந்து ஒரு பெரும் தொகை செலவழித்து, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் மானிகைக்கு அருகிலேயே ஒரு பிரார்த்தனை மண்டபம் கட்டப் போவதாக. இது ஒரு வகையில் நல்ல யோசனை என்றே நான் நினைக்கிறேன். காந்திஜி ஏழைகளின் வாழ்க்கையை முன்னேற்ற பாடுபட்டார். கிராமங்களைப் புனரூபித்தாரணம் செய்ய வேண்டுமென்பதே அவரது பேரவா. ஆகையால் அவருடைய நினைவின் சின்னமாக எந்தக் கிராமத்தில் வேண்டுமானாலும் பிரார்த்தனை மண்டபம் கட்டலாம். இருந்தாலும் கவர்னர் அவர்களுடைய ஆடம்பர மானிகைக்கு அருகாமையில் கட்ட உத்தேசித்திருப்பதற்கு ஒரு காரணமும் இருக்குமென்று நான் நினைக்கின்றேன். அதாவது மகாத்மா காந்தி அவர்கள் அடிக்கடி 'நம் தேசத்திற்கு ஆடம்பரச் செலவு செய்யும், படாடோபச் செலவு செய்யும் ஒரு கவர்னர் தேவையில்லை. அவர் பெரிய மாடமானிகை, கூட கோபுரங்கள் அடங்கிய ஒரு இடத்தில் தான் வாசம் செய்ய வேண்டும் என்பதுமில்லை. குடிசையில் வாழும் கவர்னர் ஒருவர் போதும் நம் தேசத்திற்கு,' என்று அவர் அடிக்கடி சொல்லி வருவார். ஆகவே மகாத்மா காந்தியின் நினைவுச் சின்னத்தை கவர்னர் அவர்களின் மானிகையின் அருகிலேயே கட்டினால், 'நான் ஆடம்பரமாகச் செலவு செய்யக் கூடாது, படாடோபமாகச் செலவு செய்யக்கூடாது,' என்ற எண்ணம் நமது கவர்னர்களுக்கு எல்லாம் எப்போதும் வந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தோடு தான் இப்படிச் கட்டுகிறார்களோ என்று நான் எண்ணுகிறேன். காந்திஜி இன்றையதினம் உயிரோடு இருந்தால் நிச்சயமாக நம் ராஜ்ய சர்க்கார் கவர்னருக்காகச் செலவிடும் பெருந்தொகையைக் கண்டு, 'இது சரியல்ல. இது தப்பானது,' என்று ஆள் காட்டு விரலால் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டே யிருப்பார். அவர் இறந்து விட்டாலும் கூட அவரது ஆவி இதை ஒரு நாளும் ஒப்புக்கொள்ளாது. ஆகவேதான் பெரிய ஆடம்பரச் செலவு நடக்கும் கவர்னரது மானிகையின் அருகில் குடிசையில் வாழும் கவர்னரே நம் தேசத்திற்கு வேண்டுமென்று கூறிய காந்திஜியின் நினைவு மானிகை கட்டப்படுவது ஒருபங்கு சரியென்று தோன்றுகிறது.

"நான் ஏற்கெனவே, 'இந்த ஆடம்பரமான செலவுகள் எல்லாம் தேவையில்லை,' என்று சொன்னேன். ஆனால் ஒன்று கேட்கலாம்,

[Sri S. T. Adityan] [15th March 1954]

‘எவ்வளவு விஷயங்களுக்காக இந்தச் சர்க்கார் ஏராளமான ரூபாய்களைச் செலவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே, அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, கவர்னர் அவர்களுக்காகச் செலவிடும் ஒன்பது லட்சம் ரூபாயை மாத்திரம் ஏன் சுட்டிக் காட்டுகிறாய்?’ என்று கேட்கலாம். சர்க்கார் எத்தனையோ முறையில் மிக ஊதாரித்தனமாக செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கு எல்லாம் அடையாளமாக கவர்னர் அவர்களுக்காகச் செலவிடப்படும் தொகையை நாம் குறிப்பிடலாம். எப்படி கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை, அலட்சியமாக, ஊதாரித்தனமாக மற்றவைகளுக்காகச் செலவிடுகிறார்களோ அதைப் போலவே கவர்னர் அவர்களுடைய செலவிற்காகவும் ஒன்பது லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவிடுகிறார்கள். இந்தச் செலவு மற்ற செலவுகளை எல்லாம் எடுத்துக்காட்டும் அடையாளமாக இருப்பதால் நானும், சர்க்காரின் ஆடம்பரச் செலவுகள் குறைக்கப்படவேண்டுமென்பதற்கு அடையாளமாக இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் வருவாய்க்கு ஏற்ற வகையில், எளிய எழ்மையான இந்த ராஜ்ய மக்களின் நிலைமைக் கேற்ப தனது ஆடம்பரச் செலவுகளை; ஊதாரித்தனமான செலவுகளைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் மந்திரிகள் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். சர்க்காரும் வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கருதியே எனது வெட்டுப் பிரேரணையின் சாராம்சத்தை ‘சபையார் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.’

3-30
p.m.

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, in the Budget Memorandum we find the amount the Government are demanding under this Grant for Ministers is nearly Rs. 4.1 lakhs. We in this House also know that the money we are spending on each Minister is more than Rs. 4,000 to 6,000 per month, though it falls under different heads. Now, what we have to see is, whether this money is well-spent or ill-spent, whether these Ministers are of any use to us or not. Of course, under a Democratic set up of things, it is the Ministers who have to formulate policies, it is through them that the people get their grievances redressed, it is they who have to look after our grievances and it is through them that we bring to the notice of the executive that such and such are our grievances. But unfortunately, we have not found any perceptible change in the administration, even after the last General Elections, even after the present Ministry has come into power. By ‘perceptible change’ I mean from that we had before we achieved independence; every one of us thought that after the achievement of independence milk and honey would flow from the Arabian sea to the Bay of Bengal and from Bay of Bengal to the Arabian sea, but to-day, there is absolutely no change in the life of the common man who forms about 95 per cent of the population. For example, if we ask the ordinary villager who forms 80 to 90 per cent of the population to tell us how he feels, he would say that his condition has not changed or improved a bit. There is a proverb in Canarese. ರಾಮ ರಾವಣಾದೇವ ! ರಾಮ ರಾವಣಾದೇವ ! ರಾಮ ಬಿಡುವುದು ತಪ್ಪು ತಪ್ಪೋ? where it has been said crisply, ‘what does it matter whether it is Rama or Ravana is the King, our condition has not changed.’ It is immaterial, whether Omandur Ramasamy Reddiar is the Chief Minister, whether it is P. S. Kumarasamy Raja or whether it is Rajagopalachari is the Chief Minister, but we have not found any change

15th March 1954] [Sri S. S. Kolkebail]

whatsoever in the administration or in the affairs of the Government. Thousands of speeches have been made these two years on the floor of this House both by the Congress Members and the Opposition Members bringing to the notice of the Government the grievances of the people whom they represent. The only difference between the two sets of speeches is Congressmen begin their speeches ‘I congratulate this Minister or that Minister’ and they go on criticising department after department, while we on this side, suggest constructive ideas and sometimes even destructive criticisms are levelled against the Ministry and about the policies of the Government. But all the same, every one of us in this House have placed before the Government all our grievances, but none of our grievances has been redressed so far. Nothing in the nature of any ‘perceptible change’ has been effected to improve the life and condition of our people.”

“ It is for the Ministers to think and formulate broad policies. I doubt whether they are thinking at all. Whether they can think or not, I cannot say. But if I say that they cannot, it may be a defamatory charge against me. But one thing is certain, none of them is thinking, none of them ever thinks that they have got powers so that they can do things in a manner which will be of help to the man in the street. But one thing they are doing, and that is touring about the State at least for nearly 180 or 200 days in the year and delivering speeches and telling people, ‘we are a poor nation, you must toil hard.’ They do not know what the people are talking among themselves. Are not our people toiling at all? These Ministers are quite ignorant of the ‘poor peoples’ lives or common man’s life, because they are urban-bred persons who have no knowledge of the lower strata of the people, because they have not had a taste of the village life. Our kisans are poor people working hard day in and day out and oceans of their perspiration have shown out; but even then it is very difficult for them to eke out their livelihood. So, therefore, I say there is absolutely no meaning in their saying ‘work hard.’ But the Government have not taken any step either to solve the unemployment problem or the under-employment problem, which is considerable both in the villages and the urban areas. The Ministers are doing something for solving the problems in urban areas because in cities, the workers gather in hundreds and thousands and carry placards before the Secretariat, obstruct the cars of these Ministers and so the Ministers immediately step out and do something for them. But nothing is done with regard to the dumb ‘rural’ millions whom we represent here and about whom we are speaking in this House—and about whom we have spoken four times before, since this is the fourth Budget Session after the general election of 1952. Every one of us has told that such and such are the grievances of the people, ‘you please look to it’. But these Ministers are not able to apply their minds to those problems. They look to the Secretaries who never care for these poor people, for they have got all the facilities of life, they are

[Sri S. S. Kolkebail] [15th March 1954]

paid well, they have got beautiful cars, they have got well-furnished offices and they can command everything in the world. So, from this it is crystal clear that these Ministers are not thinking. That is why I say that the money which we are spending on these Ministers is an economical waste. We are not getting anything in return for it. To use an expression of economics, it is not a 'productive institution' in which we are spending this huge amount. It is an economic waste. Of course, they may be signing number of papers, but the actual work they have to do is 'thinking' for us. I think they are not there for the purpose of decorating the Treasury Benches, to decorate the well-furnished rooms in the Secretariat, but certainly to think and work for us. If they only tell the Secretaries who are all very highly paid, highly qualified officers 'well, you must do these and those things', I think they can certainly get things done for us. Of course, every one of them have got eyes, have got ears and have got a heart, but the point is none of them is seeing, hearing, feeling or thinking. How long can we go on with this 'Dog in the manger policy'.

"Under our Constitution, we have got so many liberties guaranteed. But to realise those liberties, it may take, if we proceed at this rate, not 50 years, but one or two centuries. That is why I say we have not found 'any perceptible change' in the administration, though we are told to-day that we are enjoying the 'so-called Freedom' and that we are our own 'Masters'.

3-40
p.m.

"Another aspect is, though the Britishers have left us—it is about 7 years since they went away,—even to-day we find the British hand in the administration of our State and also outside. When the Britishers were there, there was only one master, but to-day we have so many masters. Many foreigners have made this country their homes and are carrying on business and exploiting us. They are virtually ruling us through their agents here. When we point out these things to our Hon. Ministers they do not care to reply. It is not only we on this side of the House, who point out these things to the Hon. Ministers, but even hon. Members sitting behind them. Congress members have pointed out these things to them. But they are not paying any attention to these things at all. I do not say they are arrogant. I know they are all very courteous people. I do concede they are honest men individually."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Collectively they are dishonest?"

SRI S. S. KOLKEBAIL :—"I only say collectively they are not thinking. That is what I wish to say. None of them is giving any thought to the very many suggestions which we are placing before them."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

15th March 1954]

* SRI K. PARTHASARATHY :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the motion moved by the Hon. the Finance Minister for making the grant under this Head.

"While speaking on this Demand the hon. Member who spoke immediately after the mover of the cut motion, referred to the expenditure incurred by this Government on the Governor and his establishment. It is a well understood fact that we are working under the Constitution of India, framed by us, framed by the Constituent Assembly of India, a representative body elected by the people. We have pledged ourselves to work the Constitution. We appreciate it and we are now working under the Constitution. That Constitution provides that the expenditure incurred on the Governor and his establishment is not subject to the vote of this House. The Constitution of course, provides for a discussion and probably that is what we are doing now. We are now discussing the expenditure incurred in relation to the institution of Governors. When it is conceded that the institution of Governor is necessary, we must hold that person who occupies that exalted and dignified position in respect. I hope the hon. Member to whom I referred will not seriously ask and argue that the Governor should live in a cottage and the Governor should lead a very simple life. He has got very many functions to perform. He is the Governor of the State and he represents the respectability of the people, the total aspirations of the people and the total well thinking of the people, the total culture of the people of this State. So he has to maintain that dignified position in important public and State functions. So my submission to the House is that a certain amount of expenditure which we may think is extravagant for an individual, is necessary in the case of the Governor in the interest of upholding the dignity of the State. With reference to the other points made by the hon. Member in regard to the expenditure incurred by the Government on the Governor and his establishment, I am sure the Hon. Minister will deal with them. I only wish to state at this juncture that it is necessary that we should keep this institution with great respect. In our country because of the existence of many parties,—we are not having two party Government system as in other countries—there may come a time as we are now witnessing in our neighbouring State—in fact we had a similar situation here also soon after the general elections—when a single party is not able to form a Government. Conditions may be created when it would not be possible for a single party to form the Government. Under such circumstances President's rule might become inevitable. When such a time comes, there must be somebody, some authority, some dignified person, to carry on the administration of the State as the agent of the President. Therefore it becomes necessary that we should have a person who will be above reproach, one who would maintain the respect and dignity of the State, one who will be able to take fair and impartial action as the Governor of the State. He should be well provided and he should be kept in respect. If we view in that light no hon. Member would object to

[Sri K. Parthasarathy] [15th March 1954]

the expenditure on this account. Taking the conditions prevailing in our country to-day, I think it is necessary that we keep such an office and we respect and honour the person holding that office.

“ Sir, there may be provision for certain items which are still continued but which may not be actually necessary. I do not want to go into details now. Whenever proposals are made for effecting economy in certain departments and offices by retrenchment, hon. Members from the opposite side jump up and ask: ‘Will the Government give an assurance that nobody will be retrenched, that nobody would be sent home’. That is the attitude which hon. Members take. When that is the attitude we take in regard to retrenchment, how can hon. Members complain that the administration is top-heavy and the Government are spending very large amounts on administration. My submission is that hon. Members should be reasonable and should realise the difficulties of the Government. Whenever a proposal for retrenchment is made we must view it in the light of reducing the cost of administration. There was a suggestion made in the other House to effect retrenchment in the services to economise expenditure on administration and I think, the Hon. the Chief Minister made a statement there that he is not going to effect retrenchment and send the retrenched personnel home. I think it is a very dangerous thing even though it is a weighty opinion expressed by the Hon. the Chief Minister. I think that such a policy would lead us nowhere. If we find that two people are working in a place where one would do, in the interest of efficiency, in the interest of the good administration of the State, one man should be sent away and one only retained in service. If it is necessary to provide employment for the other he can be provided in some other office or place where he can be usefully employed. If that were not possible, the best course to adopt would be to send him away from the job and give him some allowance—a lesser amount than the salary he was drawing—instead of keeping him in office. Making two to do the work of only one man, would lead to inefficiency. This is how I think much of the inefficiency has crept in, in our Government departments. In the matter of reducing the expenditure on the top-heavy administration, Government should take action fearlessly even if it becomes necessary to throw out some of these people out of the job. For the period they are out of the job they may be granted some amount less than their salary as allowance. That would enable them to pull on for some time.

“ Sir, since the subject of elections to local bodies is included under this Demand, I wish to make a few observations. The present rule relating to the election of Presidents, Vice-Presidents and Chairmen and Vice-Chairmen of local bodies is that the person who is standing as a candidate need not be present at the time of the election. A further rule is that the person who is a candidate should not vote. From my experience and from what we read about the happenings in many parts of the State this has

15th March 1954] [Sri K. Parthasarathy]

led to many malpractices. The rule should be that the candidate should be present at the time of the election to give his consent to be nominated as Chairman or Vice-Chairman or President or Vice-President as the case may be. Even if this is not possible, only to put an end to malpractices, I wish to suggest that the candidates who are contesting should also be given the vote. I think it is a matter which happened some two years ago when, a person was elected Vice-Chairman of a municipality in his absence. Some days later he came back and said that he did not wish to be elected but was elected in his absence. A re-election had therefore to be held. Sometimes difficulties happen in this manner also. Whenever a party is not able to command a majority, they set up a person from the opposite party who is absent and thus secure a victory for that day. There is nothing to lose by the Government making this simple amendment to the rules regarding election of Presidents, Vice-Presidents, etc., of local bodies as it will put an end to all malpractices.

“ As regards elections to Panchayat Boards, we have discussed on the floor of this House, the rules relating to elections for Class-II Panchayats. Apart from the desirability of having voting by secret ballot for Class-II Panchayats, I wish to suggest that the present rules are not satisfactory. When examined by lawyers they are found to contain many anomalies and also they lead to a lot of litigation. I quite understand the Hon. Minister will say that there have not been many election disputes and therefore the rules have not been challenged and they have been found to be all right. But, I wish to point out that this is not the only test and that in actual working the rules have been found to contain many anomalies.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member's time is up. I now call upon the hon. Member Sri K. P. Gopalan.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Deputy Speaker, Sir, I wish to support the Cut Motion moved by my hon. Friend, Sri S. T. Adityan. Though we are functioning within the limits of the Constitution, we are entitled to express our feelings here about the salary of the Governor. I do not say that the Governor should not keep up his dignity and prestige but what I feel is that as our State has now been divided our revenues have become less and in proportion to that the salary of the Governor and the other expenses to be borne by our poor State should be less. Moreover, Sir, I understand that the Governor has given a donation of Rs. 5,000 to a school at Banaras. Whatever it may be, I am of the opinion that the salary of the Governor and his allowances are too much. I am also not going to speak too much on this point.

“ Regarding the Heads of Departments, I wish to point out that even the bigger officers in the Secretariat never feel that they are the servants of the people and there is also no such desire on their part. Whenever we send a memorandum to the Secretariat or to the concerned authorities they must take

[Sri K. P. Gopalan] [15th March 1954]

immediate action on it and they must see that the problems contained therein are solved. Our bigger officers are there not only for the purpose of disposing off their files but they are there for solving the problems and the needs of the people. I can quote very many examples in this connection. Suppose we are to send a petition to the Hon. the Minister for Labour for immediate action, it will take about a week or ten days to reach the Commissioner of Labour though his office is very near to the Secretariat. Moreover, I know that even our Hon. Ministers do not see the urgency of the problem. Whenever any area is affected with cholera in our place or there is any labour strike which affect thousands of people, the Hon. Ministers must come to these places and understand the problems of the people. But this is not done nowadays. I know, Sir, in my own constituency there is a case of a teacher whose certificate was in the office of the District Educational Officer. As this certificate was missing he had to work for 16 months without any teaching grant being assessed on his account. He had given petition after petition to the Director of Public Instruction and only after 16 months he got a reply. This is how our Departments are working nowadays. Even here, in our Assembly, the Hon. the Minister for Revenue once stated that he never got a report even though many taluks in Malabar were affected by drought. Even our Hon. the Minister for Labour also stated once that though a factory was closed two months ago, he never got a report from the Labour Department. I can say boldly that this Government has even now got a top-heavy administration. The bureaucratic machinery is still there; red-tapism is still there; favouritism is still there; and nepotism also is still there."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Will the hon. Member give us a few examples?"

*SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, the Hon. the Minister for Finance wants some examples. I can give a number of examples. I know of a Lady Doctor who is the Head of the Department in the E.N.T. section of the Stanley Hospital. This lady doctor was transferred to Andhra and after the separation of the Andhra areas, when she was called back to Madras, she was depromoted and a person who has got less qualifications and less years of service was given that post. I cannot only quote this one instance but I can quote so many other instances also."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Even this instance is wrong. The hon. Member cannot quote any instances. It is pure bluffing."

SRI K. P. GOPALAN:—"When the Hon. the Finance Minister gives his reply he can say whether my information is correct or incorrect"

15th March 1954]

SRI S. T. ADITYAN:—"Sir, on a point of order, I beg to submit that the use just now of the word 'bluffing' by the Hon. the Minister for Finance is unparliamentary. I submit, Sir, that he may be asked to withdraw the word."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is quite parliamentary, Sir. When the hon. Member makes a charge against the Ministry that there is favouritism and nepotism, I am bound to ask him for instances and when he is not prepared to quote them, I am within my bounds to say that he is merely bluffing."

SRI S. T. ADITYAN:—"Sir, I submit that I have no objection to the actual facts but I object to the word 'bluffing'. Whatever may be the sense behind it, the word is unparliamentary."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is quite parliamentary."

SRI S. T. ADITYAN:—"It is not parliamentary."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, what is your ruling on this?"

DEPUTY SPEAKER:—"It is not unparliamentary. The hon. Member, Sri K. P. Gopalan can continue."

*SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I am speaking with responsibility. I know the information that people have represented to me. I also know that even before the Hon. the Minister for Public Health responsible Congress M.L.As. have represented this case. Therefore, I am not going to proceed any further on this point."

* "Regarding 'General Administration', I wish to point out that red tapism is prevalent on a large scale. Even our Hon. Chief Minister made a reference in the Council supporting 'red tapism'. I regret for the same. This Government do not care for public opinion. In Malabar a periodical press conference was used to be convened by the District Collector and the District Superintendent of Police at which representatives of the Press used to express the feelings of the people so that Government machinery might be purified and that justice was rendered to the people. But such conferences were not being convened now. As regards the Board of Revenue, the Congress Party even before it came into power had passed resolutions demanding its abolition. This has not been done till now. Sir, whenever we approach the District Collector or the Revenue Divisional Officers for revision of rents and other matters they say that the Board's Standing Orders are standing in the way of revising rents, etc., and that they cannot comply with the request. As regards the strength of the Ministry, even our Hon. Chief Minister had stated that the number of Ministers in the Cabinet must be reduced to nine. I am of opinion that we are having too many Ministers even after the formation of the Andhra State and the number of Ministers must be reduced to nine. 4 p.m."

[Sri K. P. Gopalan] [15th March 1954]

"Regarding Ministers' tours I want to say a few words. I am of opinion that Ministers must tour the districts in order to know the feelings of the people and understand their hardships. I am not questioning the propriety of their going on tour. But I know whenever Ministers go on tour they never go to places where people are wanting them to come and contact them. Even in cases when memoranda have been presented by the people to Hon. Ministers the latter do not see whether the requests contained in the memoranda are carried out or not. In that way, I can say the tours of Hon. Ministers are not helpful. When there was a strike in Chirakkal taluk and when thousands of people were involved in that strike, an Hon. Minister who visited Malabar at that time did not visit the place where the strike was going on. When there was a labour strike at Wynaad and when about 25,000 people were involved in that strike, I am of opinion that the Hon. the Minister for Labour should have visited the place of strike and tried to solve the dispute. On the other hand, when a hospital was opened at Calicut, three Hon. Ministers of the Government visited Calicut for attending the opening function. The presence of three Ministers are not necessary at the opening function of a hospital. Ministers visit places where they are not needed and where their presence is needed they do not go.

"Regarding secretarial staff of the Governor, a sum of Rs. 27,000 is being spent on four officers while a sum of Rs. 19,000 is being spent on 27 persons in the establishment of the Office of Comptroller of the Governor's Household. Even under the present Congress administration, officers are getting a salary of Rs. 3,000 and more. Police officers are getting a salary of Rs. 3,000, 2,000 and so on, and besides they get an annual increment of Rs. 50 or Rs. 60 in their salary. From the fact that I am drawing the attention of hon. Members to these facts, the Hon. the Minister for Finance should not think that we are criticising the Government for criticism sake and the Hon. Minister should not get agitated."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I welcome criticisms, but whenever charges of nepotism, etc., are made the hon. Members making those charges must prove them."

SRI K. P. GOPALAN:—"I do not wish to go into that controversy. Whatever I say, I say with a full sense of responsibility and I take responsibility for all I have said. This Government though outwardly may seem to be different from the previous Governments, still in matters like having a bureaucratic machinery, red-tapism, top-heavy administration, highly paid officers, etc., this Government is not different from the other Governments. I wholeheartedly support the Cut Motion moved by hon. Member Sri S. T. Adityan."

* SRI P. SELVARAJ:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, though the office of Governorship is a replica of the post of monarchy yet it has been wisely included in the Constitution by modern thinkers

15th March 1954] [Sri P. Selvaraj]

and it has served useful functions and I am quite sure that it is going to serve a useful function in the future also. The old principle of monarchy is preserved but at the same time the sting is removed. The Governor is there to reign but he does not rule and there are the Ministers to rule the State. On such a dignified post like the Governor, we have necessarily to spend a lot of money. It has been said that the Governor is given a 'Sumptuary allowance'. But at the same time, hon. Members must know that the Governor has to receive foreign dignitaries and distinguished personages and put them up at Raj Bhavan as befitting our culture. As regards 'tour expenses' whenever a Governor goes on tour a retinue follows him and the Governor has to meet the expenses of the staff following him. I am only saying all these things to justify the amounts allotted for expenditure on tours of the Governor, for secretarial staff, etc.

"Sir, economy does not mean parsimony. The more we earn the more we spend and all that go to feed the stomachs of the hungry millions. We must see that nobody suffers and nobody hoards a huge amount. Fortunately Death Duties and other measures are coming into existence and hereafter no person is going to leave a legacy for his posterity.

"Sir, as regards the rule of our Ministers, there is no doubt that there is co-ordination and cynchronization in the present Ministry. They function like a clock—when the main spring moves all the small wheels also move likewise. But at the same time I want to point out that there must be a sense of human touch in whatever they do. After all we are human beings. We have our own likes and dislikes. But we should not show any favouritism when we like persons and we should not harass persons when we disagree with them. Some hon. Members have pointed out that there are too many Ministers, but I am not worried about that. What I am worried about is that Ministerships are not proportionately distributed among the various districts in the State. I say this because that whenever new schemes are suggested and when all the Ministers sit together to devise ways and means to implement them, schemes relating to districts which are not represented by Ministers go by default. Officials also do not attach any importance to schemes to those districts which are not represented by Ministers in the Cabinet.

"So in the interests of the districts (I am not speaking for the district of Tirunelveli alone) I feel that the Ministers should be chosen giving due representation to the districts. It is no use saying that the Ministry is a composite unit and that it will look after the welfare of the whole State. In the practical working of it we find that many districts have been neglected.

"The Government maintain some listening posts through whom they get information. But what member's say is not taken due notice of. The Government seem to rely much upon the reports of the officials in the districts and not on the representations of hon.

4-10
p.m.

[Sri P. Selvaraj]

[15th March 1954]

Members of this House. I shall cite one instance. I said during the question time that Koilpatti taluk is a chronic famine-stricken area. But the Hon. Finance Minister replied by saying that I was confusing between a temporary famine area and a permanent famine area. With all humility I would again bring to the notice of the Hon. Finance Minister that Koilpatti is still a famine area. Not only Koilpatti but also the taluk of Nanganeri is also famine-stricken. Ever since the days of British Administration, Koilpatti had been neglected. No development scheme was ever launched there. I have been urging this Government to bestow their attention over this undeveloped area, I mean, the Koilpatti taluk. In my last Budget speech I mentioned that we should lay the foundations for the construction of a Welfare State. But of what use is that talk when our representations are not taken proper notice of and no improvements are effected? I would tell the Government that we, hon. Members of this House would co-operate with them if only they co-operate with us and take action to redress the grievances of the masses pointed out by us on the floor of the House.

"Then again, Sir, there must be co-operation between the legislative and the executive. Previously members of the Legislature used to meet frequently in the district level. There used to be meetings such as Food Production Council. There we used to meet and suggest small schemes of which the Collector recommended to Government and which were carried out after Government's sanction. But there is no such thing now. The Food Production Councils have been abolished. If we want anything, we have to come here to represent our case to the Ministers, or write to Government. We have to represent to our Ministers regarding the new schemes which we want for our constituencies. For that purpose we have to come all the way to Madras. So I want that some sort of Council like the Food Production Council should be started. Of course we have the District Prohibition Council Meetings. But if we by some chance do not attend two or three meetings then we are marked absent and because we had not attended three consecutive meetings, our names are removed from the list of members. That is the sort of attitude which the district staff show to hon. Members of this House. I hope Government would bestow their attention to what I had said and would do the needful in bringing about closer co-operation between the Legislative and the Executive. With these words I support the Demand moved by the Hon. Minister."

* **SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM** :—"மன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, ஆந்திர மாகாணம் பிரியாததற்கு முன்பு 94 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்த இதே இலாகாவுக்கு இன்றைக்குக் கிட்டத்தட்ட 75 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவாகும். என ஓர் வரவு செலவுத்திட்டம் சமர்ப்பிக்கப் பட்டு, அதற்காக சபையின் அனுமதியும் கேட்கப்படுகிறது. ஆந்திர மாகாணம், முன்பிருந்த சென்னை மாகாணத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதியெனக் கணக்கிடப்படுகிறது. முன்பிருந்ததில் மூன்றில் ஒரு பகுதி நம்மை விட்டுப் பிரிந்து போயும், ராஜ்யத்தின் நிர்வாகச் செலவில் அதற்குத் தகுந்த குறைவு ஏற்படாததை நான் இப்பொழுது சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்."

[15th March 1954]

[Sri P. B. K. Rajachidambaram]

"வரவு செலவு பொது விவாதத்தின்பொழுது முதல் அமைச்சர் சொன்ன பதில் என் போன்ற அங்கத்தினர்களுக்குச் சில சந்தேகங்களை உண்டாக்கி இருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் சொன்னார்கள், 'இந்த விவாதத்தை நான் கூர்ந்து கவனித்ததில் இது சட்ட சபையாகத் தோன்றவில்லை; பல தொகுதிகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய கூட்டமாகவே தோன்றுகிறது; அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய தொகுதியின் தேவையைப்பற்றி பேசிக்கொண்டு போனால் நன்றாக இராது' என்று அர்த்தம் படுமபடியாகப் பேசினார்கள். என் போன்றவர்கள், சட்டசபையின் வேலையையும் அறியாதவர்கள், பட்ஜட் விவாதத்தின் போது ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் என்ன பேசுவது என்பதை சற்று முதல் அமைச்சராகட்டும், நீண்ட காலமாக அமைச்சர்களாய் இருந்து வருபவர்களாகட்டும், எங்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

"இந்தியக் குடியரசின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைப் பார்த்தால் நம் சென்னை மாகாணத்தின் வருவாயிலிருந்து எந்தெந்த இனங்களுக்குச் செலவிடவேண்டுமென்றாலும் சட்டசபையின் அனுமதியைப் பெற்றாகவேண்டும் என்று 203-வது விதி குறிப்பிடுகிறது. இதைப்பற்றியும் எங்களுக்குப் பெரும் சந்தேகம் உண்டாகிறது. இந்த சந்தேகத்தையும் சற்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

"சென்னை ராஜ்யத்தின் பொது நிர்வாகத்திற்காக செலவு செய்யப் படும் பணமானது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதைக் குறைப்பதற்கு வழி இல்லையா என்பது நாம் சிற்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டிய விஷயம். அமைச்சர் சபையானது தாங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு கொள்கைபற்றிய முடிவையும் சட்டசபையில் வெளியிட்டு சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணத்தான் என்ன என்பதையும் தெரிந்து ஒருவாறு அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் சட்ட சபைக்கும் ஒரு கொள்கை மாக இருக்கும்; நமது நாட்டில் நிலவி வருவதாகச் சொல்லப்படும், குடியரசுக்கும் ஒரு கொள்கைமாக இருக்கும். இப்பொழுது அவ்வாறு செய்யப்படுவதாக இல்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியவகை இருக்கிறேன்."

"ரெவினியூ போர்டு நிர்வாகத்தைப் பற்றி இந்தச் சபையில் பல முறை பேசப்பட்டது. ரெவினியூ போர்டு நிர்வாகத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்; ரெவினியூ போர்டு தேவையில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. முதல் அமைச்சர், சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது நடந்த விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லும்பொழுது கூட, 'ரெவினியூ போர்டு என்ற ஒரு ஸ்தாபனம் இருந்தே தீரவேண்டும், ஜில்லா கலெக்டராக இருப்பவர்களெல்லாம் அனுபவமில்லாதவர்கள், அவர்களுடைய வேலையை மேற்பார்வை பார்த்துகொள்வதற்கு ரெவினியூ போர்டில் நல்ல அனுபவம் மிகுந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் இருந்தே தீரவேண்டும்' என்று பொருள் படுமபடி பேசினார். சில மாதங்களுக்கு முன்பு திடீரென்று, ரெவினியூ போர்டு கலைக்கப்பட்டு டிவிஷனல் கமிஷனர்கள் என்ற புதிய ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கப்படபோவதாகவும் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். பிறகு பல அரசியல் கூட்டங்களில் பல விவாதங்கள் நடந்தன. திடீரென அந்த யோசனை என்ன ஆயிற்று? அரசாங்கத்தார் அந்த யோசனையைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள் அல்லது கொண்டுவரப் போகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. இன்று வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால் ரெவினியூ போர்டு இருக்கப் போவதாகத்தான் தெரிகிறதே ஒழிய எடுக்கப்பட்டபோவதாகத் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி அரசாங்கத்தார் முடிவு செய்யும் போது இந்த சட்டசபையையும் கலந்து முடிவு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்றுதான் அவர்களுக்கு யோசனைகூற விரும்புகிறேன்."

"இதைப்போலவே மிக முக்கியமான விஷயங்களில் அவர்களுடைய கொள்கையை வகிக்கும்போது சட்டசபையையும் கலந்தாலோசித்து செய்ய

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [15th March 1954]

வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் விஷயமாகவும் நமது அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்னதான் என்பது புரியவில்லை. ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் ஒரு நாள் ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கும்பொழுது, ஜில்லா போர்டுகளைக் கலைத்துவிட்டு தாலுகா போர்டுகளைக் கொண்டுவருவதைப் பற்றிய அரசாங்கத்தின் முடிவு ஏதாவது தெரியுமென்று எதிர்பார்த்தேன். சேலம்-ஜில்லாவிலுள்ள திருச்செங்கோட்டில் நடந்த அரசியல் மகாநாட்டில் இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒருவாறு சொல்லியது, பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் எந்தக் கட்சியில் இருக்கிறாரோ அந்தக் கட்சித் தலைவர் வெளியிட்ட கருத்துகள் ஆகிய இரண்டையும் ஒரே நாள் பத்திரிகையில் வெளிவந்ததையும் பார்த்தேன். நாட்டை ஆளவது இந்த அரசாங்கத்தின் அமைச்சர்களா அல்லது அவர்கள் சேர்ந்திருக்கும் கட்சியின் தலைவரா என்பது எனக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், இந்த முக்கியமான விஷயத்தில் அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி இத் திட்டத்தில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படாமல் மென்னமாக இருக்கிறது. கவர்னர் பிரசங்கத்திலும் சரி, அதற்குப் பதிலளிக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களின் பேச்சிலும் சரி, ஜில்லா போர்டுகளைக் கலைக்கப் போகின்றார்களா அல்லது அதற்குத் தேர்தல் நடத்தப் போகின்றார்களா என்பது இன்னும் தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. தேர்தல் நடத்துவதாக இருந்தாலும் சரி, ஜில்லா போர்டுகளைக் கலைக்கப் போவதாக இருந்தாலும் சரி, சட்டசபையைக் கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியது மிக அவசியம் என்று கருதுகிறேன். அப்பொழுதுதான் இந்த நாட்டில் குடியரசு நடைபெறுகிறது என்று ஒருவாறு பொது மக்கள் நம்பக்கூடிய முறையில் இருக்கும் என்று நான் அவருக்கு எடுத்துக் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“நிர்வாகத்தில் சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் குறுக்கிடுவது தவறு என்று நில வருவாய் அமைச்சர் தைரியமாக எடுத்துக் காட்டியதற்கு நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அவர் எடுத்துச் சொல்லும்போது ஒரு உண்மையை அவர் தன்னை அறியாமலேயே வெளியிட்டுவிட்டார். ஜில்லா நிர்வாகத்தில் மட்டும் தலையீடு இல்லை, ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் கூட தலையீடு இருக்கிறதென்பதை அவர் ஒருவாறு ஒத்துக்கொண்டார்கள். ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் கூட இதைப்போன்ற தனிப்பட்ட விஷயங்களில் எந்த விதமான குறுக்கீட்டுக்கும் அமைச்சர்கள் ஒருவாறு இசைந்து கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் மீண்டும் வற்புறுத்தி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் கூட, சில அதிகாரிகளை வேலையில்லிருந்து நீக்குவதற்கோ வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவதற்கோ, பதவிகளை உயர்த்துவதற்கோ அங்கத்தினர்கள் குறுக்கிடுகிறதென்பதை அவரே ஒருவாறு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வித குறுக்கீடுகளுக்கு இடங்கொடுக்காமல் நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தாருக்கு இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அரசாங்கத்தின் நிர்வாகச் செலவு எவ்வளவு அதிகமாக ஆகிறதென்பதை எனது பேச்சின் ஆரம்பத்தில் நான் குறிப்பிட்டேன். அரசாங்க நிர்வாகத்தில் Chief Secretariat ஐ மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அங்கு, ஆந்திர மாகாணம் பிரிவதற்கு முன்பு சிப்பந்திகள் செலவுக்காக ரூ. 2,20,588 செலவிடப்பட்டதாக எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கணக்கிலிருந்து தெரியவருகிறது. ஆனால், வருகின்ற வருஷத்தில் இதே இனத்திற்கு, ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்து போன பிறகு கூட, ரூ. 2,22,100 மான்யம் வேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது. இது நியாயமா என்று சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அந்த இலாகாவில் இருந்து வந்த சிப்பந்திகள் எண்ணிக்கையைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் Chief Secretariat-ல் 268 சிப்பந்திகள் இருந்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அதை 222 ஆகக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்று எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய

[15th March 1954] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

தகவல்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. ஆனால், குறைக்கப்பட்டவர்கள் யார்? அதிகச் சம்பளம் வாங்கும் பெரிய அதிகாரிகளா குறைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் கிடையாது. அதற்குப் பதிலாக குறைந்த சம்பளம் வாங்கக்கூடிய பியூன்களில் 16 பேர்களையும், அடெண்டர்களில் 6 பேர்களையும், டைபிஸ்டுகளில் 4 பேரையும், லோயர் டிவிஷன் குமாஸ்தாக்களில் 4 பேரையும் குறைத்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஒரு பெரிய அரசாங்கத்தை நிர்வாகம் செய்யும்போது இருந்த செலவில், ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்த பின்பு, அதற்குத் தக்கவாறு செலவைக் குறைக்கவேண்டியிருக்க, அப்படிச் செய்யாமலிருக்கவேண்டிய அவசியத்தை மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது விசேஷக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“எந்த இலாகாவைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறீர்கள்?”

*SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“Chief Secretariat இலாகாவைப்பற்றித்தான் குறிப்பிடுகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய இலாகாவையே எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலுங்கூட, ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவதற்கு முன்பு, சென்ற ஆண்டில் ரூ. 2,63,444 சென்னை ராஜ்யத்தின் நிதி இலாகா (Finance Department)-க்கு செலவிடப்பட்டிருப்பதாக அரசாங்கத்தாருடைய கணக்கிலிருந்து தெரிகிறது. ஆனால், வரப்போகிற ஆண்டில் ரூ. 3,10,700 வேண்டுமென குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். (இந்தப் புள்ளி விவரங்களெல்லாம் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கும் கணக்குகளிலிருந்துதான் சொல்லுகின்றேன்). சென்ற ஆண்டில் அங்கு சிப்பந்திகளின் எண்ணிக்கை 70 ஆக இருந்ததானது இந்த ஆண்டு 99 ஆகப் போவதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ராஜ்யத்தின் எல்லை குறையக் குறைய நமது நிர்வாகச் செலவும் குறைய வேண்டாமா? அதிலும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிதி இலாகாவிலேயே இவ்வாறு செலவு வளர்ந்துகொண்டே போனால், இந்த ராஜ்யத்தில் வருகின்ற வருவாயெல்லாம் அனேகமாக தலைநகரிலேயே செலவிடப்பட்டுவிட்டு (Interruption by the Finance Minister) ஜில்லாக்களின் நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய பணம் கிடைக்காமற் போய்விடக்கூடும் என்பதையும் நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

• “Director of Information என்று பெரிய பதவி ஒன்றும் இருப்பதாக அரசாங்கத்தாரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட் விவரங்களிலிருந்து தெரிந்துகொண்டேன். அதைப்போல் பெரிய உத்தியோகம் ஒன்று இருந்து வருகிறது என்பது எனக்கு இதுவரை தெரியாது. பொது மக்களுக்கு விளங்கும்படியாக எந்தெந்த வகையில் அவர்கள் பத்திரிகை வெளியிடுகிறார்கள், என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்பது என்போன்றவர்களுக்குத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. Madras Information என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு பத்திரிகை வருகிறது. அதில் வரும் விஷயங்களை தமிழ், மலையாளம், கன்னடம் போன்ற பிரதேச பாஷைகளை மட்டும் தெரிந்த மக்கள் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, பெரும்பாலான மக்கள் அரசாங்கத்தார் செய்து வரும் காரியங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு வசதியில்லாமலிருக்கிறது. ஒரே ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையை நடத்துவதற்கு ஆயிரம் ரூபாயில் ஒரு பெரிய அதிகாரியும், அவருக்குக் கீழே எழுநூறு ரூபாய் சம்பளத்தில் ஒரு அதிகாரியும் இருக்க வேண்டியது அவசியமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். பொது மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்துவதற்கு அந்த அதிகாரி எந்த வகையில் வேலை செய்து வருகின்றார் என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

“அரசாங்கத்தாரால் அச்சிடப்படும் புத்தகங்கள் பல ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு கிடைத்து வருகின்றன. சென்ற ஆண்டு அரசாங்கம் என்ன வேலை செய்தது என்பதற்கு அந்தந்த இலாகாவின் நிர்வாக அறிக்கை (Administration Reports) களானது, சட்ட சபையில் வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னால்

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [15th March 1954]

அங்கத்தினர்களுக்குக் கிடைக்குமானால், அந்தந்த இலாகாவிற்குச் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையையும், இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, அவைகள் அவசியந்தானால் அல்லது கூடுதலாக இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் நாங்கள் ஒருவாறு அறிந்து கொள்ளலாம். 1950-வது வருஷத்துடன் முடியக்கூடிய வருடாந்திர அறிக்கைகள் சில இலாக்காக்களிலிருந்து இன்னும் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. நான் உண்மையாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், எந்தெந்த இலாக்காக்களிலிருந்து வருடாந்திர அறிக்கைகள் எங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்று கூட என் போன்றவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. சில அங்கத்தினர்களுக்கு சில இலாக்காக்களிலிருந்து வருஷாந்திர அறிக்கைகள் வந்திருப்பதைப் பார்க்கின்றேன், ஆனால் எனக்கு அவைகள் கிடைக்கவில்லை. எந்தெந்த இலாக்காக்களிலிருந்து வருடாந்திர அறிக்கைகள் கிடைக்கவேண்டுமென்ற விவரம் எனக்குத் தெரிந்தால்தான் நான் காரியதரிசிக்கு எழுதியாவது அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆகவே, அங்கத்தினர்களுக்கு அரசாங்கத்தினுடைய எல்லா இலாக்காக்களிலிருந்தும் வருடாந்திர அறிக்கைகள் அனுப்பப்படும் என்கிற ஒரு பட்டியலை அனுப்பி வைத்தால் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். காந்தியடிகளின் வழியைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, காந்தியடிகளின் லட்சியம்தான் எங்களுடைய லட்சியம் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய அரசாங்கம் மத்திய நிர்வாகத்திற்காக இவ்வளவு பெரும் தொகையைச் செலவு செய்துகொண்டிருப்பது மிகவும் தவறானது என்று எடுத்துச் சொல்லி, ஸ்ரீ எஸ். ராமலிங்கம் அவர்கள் பிரேரித்திருக்கும் ஷெடூப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. R. RAMACHANDRAN:—“Sir, I raise, Sir, to oppose the cut motion. There has been a virulent attack on the pay of the Governor and of the Ministers. As far as I could see I do not think the attack is justified. Considering the work the Ministers are turning out every day, as far as I was able to see and as far as the public also is aware of, I am of the view that the present pay of the Ministers is not enough. Of course this may sound surprising for my friends on the Opposite side. I know as a matter of fact the Ministers have got 24 hours of work daily. In the midst of their 24 hours duty I do not think they have any time left to attend to their private work which they have had to leave abruptly when they have been called to take up this heavy responsibility of ministership. Perhaps the only consolation which the Ministers can have is the pride and dignity which this service gives them.

“There was also another complaint that the tours which the Ministers are now having and the money spent on those tours are extravagant. It has been complained that these tours by the Ministers are only waste of public money and that they do not serve any purpose. As one who has been frequently inviting the Ministers to my constituency, I think I started calling the Hon. Finance Minister first, I can say that they have readily responded to my invitations. In spite of their other political preoccupations they visited our villages, talked to the people, heard their representations and promised to do the needful. Petitions were presented to Hon. Ministers and I found every one of the Ministers, who visited my constituency in response to my request has done full

[15th March 1954] [Sri M. R. Ramachandran]

justice to what was represented in their petition. As far as I know many things have been achieved after the Ministers' visit to my constituency.

“I now come to the representations made by us to the Ministry. I want to say a word or two about how the papers are disposed of in the Secretariat. As far as I know we have had very close acquaintance with the Ministers. Whenever we presented our representations I do not think that there has been any deviation in the disposal of papers but as I have observed previously of course there had been some delay in the Secretariat. Something should therefore be done to expedite matters and avoid delay in the Secretariat. Opportunity should be given to M.L.As. and non-officials to present their case fully and the officers should look deep into the files and see where the mistake has been committed and find out whether the non-officials' or M.L.A.'s representations have been treated with justice. I hope and trust that what I had just now said would receive the immediate attention of Government.

“I now come to the question of the Service Commission. I find that though it is a statutory body that exists for regulating the recruitment of people to public services, there have been several cases in which Government have recruited people direct or differed with the views of the Service Commission. I have a feeling and I think there is also a feeling in the mind of the public that some of the decisions, even normal decisions, have been turned down by Government. In many cases, Sir, appointments have been made through direct recruitment. Sufficient representation is not given to the backward classes according to the rules. I know, Sir, that in some cases when the person to be appointed is short of age by a few months and is therefore unable to satisfy the prescribed age qualification, the question of appointing him is shelved and the man has to take his chance next time which never comes. Thus, injustice is done to persons who are otherwise fully qualified. The Government should be a little more lenient in enforcing the spirit of the rules, I think that there must be a liberal outlook in such matters.

“Then, when I turn my attention to the Public Service Commission, I am reminded of the Employment Exchanges. These Employment Exchanges are a curious form of institutions which exist in the State. I have had opportunities to represent certain grievances to them. I have heard several persons complaining to me that they have tried in vain to register their names. I have also heard several persons telling me that having registered their names and having renewed their applications, they did not get the jobs for which they have registered themselves. Either they do not get the jobs for which they have registered or there is no vacancy in that post. When we question the Employment Exchanges, they say 'We are a body who are in existence temporarily and we have no powers to bind any employer to take the

[Sri M. R. Ramachandran] [15th March 1954]

hands we suggest'. I believe that it is the Central Government who have created these institutions which have not been regularized. Such being the case, I feel that there must be some co-ordinating agency between these institutions and the Madras Public Service Commission both of which have to tackle this problem of unemployment in a way in which it could give relief to so many unemployed persons. Shortly, I think we are going to have the Integral Coach Factory opened here for which invitations have been issued to us. We believe that this would provide an opportunity for relieving the unemployment problem to some extent. We do not know what would be the agency that would make the selection for the various appointments. I hope that arbitrary selection may not be the rule.

"Sir, reference was made to the Board of Revenue. Some of us feel that some retrenchment could be made and some savings effected by abolishing the Board of Revenue. This matter has been figuring very often in our debates and I hope that serious attention will be paid to this question.

"Then, Sir, there are so many posts which have been duplicated, some out of the necessities of war, some out of the necessities of famine and others for some convenient reasons. I wish that an enquiry should be made and wastage eliminated by preventing duplication of posts.

"Now, I have a few words to say about the disposal of the loan applications. Applications are invited and so much of labour is taken by the officials who sit for six or seven months and go through the papers simply to say that the Government have not got enough money for distribution. I feel that some effective steps should be taken for reducing the expenditure. I thank you, Sir, for giving me the opportunity to speak."

4-35 p.m. **SRI M. P. SUBRAMANIAM** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் பங்கு கொண்ட பல உறுப்பினர்கள் இப்பொழுது கவர்னர் அவர்களுக்குச் செய்யப்படும் செலவுகள் சரியல்ல என்று இந்த சட்ட சபையிலே நடக்கும் வாதப் பிரதி வாதத்திலே பேசப்படுகிறது. ராஜ்யத்திலே கவர்னர்கள் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனை இருக்கும்போது கவர்னரின் செலவுகள் குறையாமல் இன்னும் அதிகரித்துக்கொண்டே போவதில் அர்த்தமில்லை.

"சாதாரணமாக கவர்னர் பொதுவாழ்விலே அவர்களுக்கு மக்களிடத்திலே இருக்கும் அன்பும் அவர்களால் மக்களுக்கு இருக்கும் மரியாதையும் அவர்கள் வாங்கும் சம்பளத்தைப் பொறுத்தும் அவர்கள் செலவிலும் பணத்தைப் பொறுத்தும் இல்லை என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். பெரிய பதவியில் அதிகப்படியான தொகை செலவிடப்படுவது அவசியமில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். உண்மையில் கவர்னர் அவர்களுடைய செலவினங்களைக் குறைக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதோடு தேட்டம் முதலியவைகளுக்கு ரூ. 64,000 செலவு செய்கிறது என்று பொதுமக்கள் பார்த்தால் அதைக் கண்டு அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்கமாட்டார்களா? இன்னும் அவர்கள் இஷ்டம் போல் செலவுகள் செய்வதற்கு ரூ. 78,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Furniture

[15th March 1954] [Sri M. P. Subramaniam]

பராமரிப்புக்கு ரூ. 43,000 ஏன் என்று கேட்கிறேன். தனிப்பட்ட ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு ஆண்டிற்கு இவ்வளவு செலவு ஏன்? அந்த அளவில் மற்ற அம்சங்களுக்கு முக்கியத்துவம் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஒருவருக்கு இவ்வித செலவு செய்யப்படுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாகாண அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த கவர்னர் பதவி நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர்கள் சுற்றுப் பிரயாணத்திற்காக ரூ. 1,18,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட செலவுகளுக்கு அவசியம் என்ன என்று கேட்கிறேன். மக்களுடைய அபிலாஷைகளைத் தெரிந்து கொண்டு சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்வாரோ செய்யமாட்டாரோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இந்த சுற்றுப் பிரயாணம் அவசியம் இல்லை. இந்த செலவினங்களைக் (கவர்னர் அவர்களின் செலவினங்களை, குறைப்பதற்கு இந்த சட்ட சபைக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்குமானால், ஏன் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கவர்னரின் சம்பளத்தைக் குறைக்க சிபாரிசு செய்யக்கூடாது? இதைப்பற்றி திரும்பத் திரும்ப பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இருந்தும் அரசாங்கம் இதைப்பற்றி ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை.

"அடுத்தபடியாக அமைச்சர்களின் சம்பளத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவர்கள் மக்களிடம் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மறந்து இப்பொழுது ரூ. 1,000-க்கு மேற்கொண்டு பொது ஜனங்களின் வரிப்பணத்திலிருந்து சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இது சரியல்ல; நியாயமும் அல்ல என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மந்திரிகளில் பலர் தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் எவ்வளவோ அதிகச் செலவாக்குள்ளவர்களாக இருப்பவர்கள் இந்தச் சம்பளம் வாங்காமலேயே காலம் தள்ள முடியும். இந்த நாட்டிலே செல்வவளம் குறைந்திருக்கிறது; மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். வெள்ளையன் காலத்தில் மக்களின் வரிப்பணத்தைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு அவர்கள் தலைமுறையில் மந்திரிகள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்தினார்களோ அதே முறையில் தான் நமது அமைச்சர்களும் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணத்தில் செய்யும் செலவுகள் பற்றி அடிக்கடி கேள்வி கேட்கப்பட்டு வருகிறது. மந்திரிகள் எலெக்ஷன் பிரசாரம் செய்வதற்காக சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். இதற்காக செலவிடப்படும் தொகை அவர்கள் சொந்த செலவாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் சொந்தப் பணத்திலே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது சொந்தப் பணத்திலே செலவு செய்கிறார்களா அல்லது அரசாங்கப் பணம் செலவிடப்படுகிறதா என்று கேட்டால், சொந்த விஷயமாக இருந்தால் சொந்தப் பணம் உபயோகப்படுத்தப்படுவதாகவும் பதில் சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் இப்படியெல்லாம் அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதற்கு மந்திரிகளுக்கு என்ன அவசியம் என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"யோசித்துப் பார்க்கிறோம். மந்திரியாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் அவசியம் இருக்கிறது."

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—"இந்த அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது கட்சிப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். அப்படி ஆங்காங்கே செல்லும்போது இவர்களுடன் செல்ல கலெக்டர்களும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும், போலீஸ் பரிவாரங்களும் புடைசூழ வருகிறார்கள். உதாரணமாக Chief Minister சேலத்தில் விஜயம் செய்த போது 50 இன்ஸ்பெக்டர்களும் அவருடன் கூட இருந்தார்கள். இவர்களுக்கு தினப் படி செலவு ரூ. 5,000-க்கு மேல் இருக்கும். இவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக பொது மக்களின் வரிப்பணத்திலிருந்து செலவிடப்படுகிறது. ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனுக்கு ஏன் இவ்வளவு பரிவாரங்கள். ஜனநாயகத்திற்கு முறான அரசாங்கத்திலுள்ள மந்திரிகள் கட்சிப் பிரசாரம் செய்வதைத் தடுக்க ஜனங்களுக்கு உரிமையிலேயா? தவிர இப்படி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் மந்திரிகள் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது

[Sri M. P. Subramaniam] [15th March 1954]

அந்த தொகுதி எம்.எல்.ஏ.-க்களையும் கண்டு பேசுவதோ அல்லது அங்
குள்ள மக்களை அழைத்து அவர்கள் குறைகளை விசாரிப்பதோ கிடையாது.
அவர்கள் ஏதாவது விண்ணப்பம் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி ஆலோசிக்க
அங்கு இருக்கும் எம்.எல்.ஏ.-க்களையோ கலந்து பேசுவது கிடையாது.
அப்படி விண்ணப்பம் கொடுக்கும்போது கவனிப்பதற்கு அவகாசம் கிடையாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

“தவிர பொது மக்கள் பிரச்சனையை ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையாக தூருதக்
கூடாது. எதிர்க் கட்சியின் சார்பில் குறையைத் தெரிவித்தாலும் சரி
அரசாங்கத்தின் கட்சியின் சார்பாக பொது மக்களின் குறைகளையும் கஷ்டங்
களைத் தெரிவித்தால் அரசாங்கம் அதை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய
கஷ்டங்களை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும். சட்டசபை அங்கத்
தினர்கள் எந்த குறைகளைத் தெரிவித்தாலும் அந்த அரசாங்கம் உடனடி
யாக எடுத்துக் கவனிக்கவேண்டும். நண்பர் ராதாகிருஷ்ணன் ஒரு விஷயத்
தைப்பற்றி இரு மந்திரிகளுக்கு எழுதியிருந்தபோது மாறுபட்ட பதில்கள்
கிடைத்திருக்கின்றன. இம்மாதிரி ஒரு டிபார்ட்மெண்டு கொடுக்கும் பதிலுக்கு
முரணாக இன்னொரு டிபார்ட்மெண்டு கொடுத்திருக்கிறது. மந்திரிகளுக்
குள்ளே இந்தமாதிரி வித்தியாசங்கள் இருக்கும்போது இரண்டு இலாகா
களுக்குள் வித்தியாசம் இருப்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை. பொது மக்கள்
நலனைக் கருதியே நாங்கள் விண்ணப்பம் செய்கிறோம். ஆனால் எங்
களுடைய விண்ணப்பங்களுக்கு பதில் கிடைப்பதில்லை. இப்படி இருக்கும்
போது இந்த அரசாங்க அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை நான்கு மடங்கு
அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பலன் என்று சிந்திக்க வேண்டும்.
ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் சொன்னது போல் ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்த பிறகு,
அரசாங்கத்தின் வருமானம் அதற்குத் தகுந்தாற் போல் குறைவதற்குப்
பதிலாக அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. அது தவிர அமைச்சர்கள்
14 பேர்கள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 12 மந்திரிகள் இருக்கின்றனர்.
அந்தப் பன்னிரண்டு மந்திரிகளைக் குறைத்து அவர்களுக்குப் பதிலாக
Deputy Ministers, Parliamentary Secretaries களை வைத்துக்
கொள்ளலாம். அவ்வாறு செய்தால் வரும் காலத்தில் அனுபவம் பெற்ற
மந்திரிகளாக இருப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.”

4-45
p.m. SRI A. APPU :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I oppose the
cut motion and support the Demand. I have been hearing the
criticisms made by some of the Members and I submit those
criticisms are not reasonable. It is said that we have got a
Governor who is paid a salary of Rs. 5,000. We all know that
the Governor has surrendered a good portion of his salary. Over
and above that, he has to pay income-tax. My information is that
he gets in all Rs. 3,500 a month. We all know that in these
days of high prices, Rs. 3,500 is not even worth Rs. 1,000 of the
former days. The Governor is the Head of the State and he has
got to keep up his prestige and position and he must be given a
very reasonable pay. Some Members complain that he is unneces-
sarily touring. I do not think so. Recently he was in my dis-
trict of Malabar and I know what he has been doing. He has been
ascertaining the condition of the people, particularly the poor
people. He said in one of his speeches that he had not got much
power under the Constitution. But still he tours, ascertains the
real needs and grievances of the people and gets into touch with
the Ministers for meeting those needs and redressing those grie-
vances. I submit that the pay of the Governor is very reasonable
and should not at all be reduced.

15th March 1954]

[Sri A. Appu]

“As regards Ministers, it is said that their pay is too high.
They are getting Rs. 1,000 and on that they have to pay income-
tax. So the pay that they actually get is only Rs. 750. There
was a time when it was said that the Minister's pay should not
exceed Rs. 500. That was during pre-war time. Rs. 500 of those
times is equivalent to Rs. 2,500 of the present time. As such, in
my opinion, one thousand rupees a month is not enough for the
Ministers to keep up their prestige. I know some of the Ministers
intimately, but I do not want to mention their names. Their
acceptance of the ministership is a sacrifice. They have been get-
ting before ten times the pay that they are getting now. Some of
us think that they are rolling in wealth. It is not so. Once I
did not get my travelling allowance and I approached a Minister for
a loan. He said that he was not in a position to give even twenty-
five rupees. We do not want our Ministers to be put in embaras-
sing circumstances. If possible I submit that their pay should be
raised. In the Centre, the Ministers are getting Rs. 5,000 a
month.

“As regards Secretariat staff, it is said that most of the
Secretaries are getting much more than what a Minister gets.
We all hear about the efficiency of our Secretariat. Our Chief
Minister said the other day that the Madras Secretariat was the
best. Some Members pointed out that the volume of work had
gone down and that they should not be given so much pay. They
have got heavy work, though a portion of the State has been sepa-
rated and formed into the Andhra State. I am a retired officer
and I know what the work of a Secretary is. Final orders have
to be issued from the Secretariat. The Secretary has to consider
the different aspects of a question very carefully and place the
facts before the Hon. Ministers very impartially. As the Mem-
bers know, some of our Ministers are not experienced in adminis-
tration and they require the assistance of experienced and efficient
Secretaries. I know that some of the Secretaries are not able to
maintain themselves and their families with the pay that they
are getting. As I said before, Rs. 2,500 or Rs. 3,000 in these days
of high prices is equivalent to Rs. 600 or Rs. 700 of the former
times. So I submit that the pay of the Secretaries and other staff
in the Secretariat should not at all be reduced.

“I have been hearing the suggestion for abolishing the Revenue
Board from a very long time. As early as in 1920, there was an
enquiry and Mr. Uppi Sahib was one of the members of the
enquiry committee. The committee said that the Revenue Board
should not be abolished. This verdict was given at a time when
the District Collectors were experienced people. Only persons who
had put in a service of ten or fifteen years were posted as District
Collectors.

“As soon as we got independence, most of the European
officers belonging to the I.C.S. cadre left the service after get-
ting huge sums by way of compensation. Now, most of the Col-
4-50
p.m.

[Sri A. Appu]

[15th March 1954]

lectors in the districts are inexperienced men. The other day, the Hon. the Chief Minister said that the work of the District Collectors should be carefully scrutinised by men experienced in the administration. I am a retired revenue officer and I can say with confidence that the Revenue Board is absolutely necessary for the efficient administration of the State. There was a proposal to abolish the Revenue Board and appoint Divisional Commissioners. The present Ministry was in favour of it. But, there was a strong protest from many hon. Members of the Assembly and there was a conference also of the District Collectors to consider this subject. Sir, I am one with the view that the Board of Revenue should not be abolished at all. If the Divisional Commissioners are appointed in different places, there will be one man's show. But, if the Board of Revenue exists, important subjects are collectively considered by all the Members together and they arrive at correct decisions. So, in the interests of the good administration of the State, I submit that the Board of Revenue must exist. But, some hon. Member pointed out that there has been delay. Now, I understand that the Government propose to earmark certain areas for each Commissioner. He will be responsible for that area. That, I think, Sir, will add to the efficiency of the administration.

"Then comes the Service Commission. As we all know, the pay of the Members of the Service Commission has been reduced now. I have read the reports relating to the constitution of the Service Commission as I was in service at that time as Deputy Tahsildar. I know it was with the intention of ensuring purity in administration that the Public Service Commission was constituted. We want men of ability, integrity and honesty in the Service Commission. I submit, Sir, that the Members of the Public Service Commission were formerly getting Rs. 2,000 or Rs. 2,500. They are now getting only Rs. 1,500. I submit that in the interests of the purity of the administration, the pay of the Members of the Service Commission should be increased. I have nothing more to say. I thank you very much for the opportunity given to me. With these few words, I wholeheartedly support the Demand moved by the Hon. Minister and oppose the cut motion."

* Sri K. R. VISWANATHAN :—"கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல நண்பர்கள் கவர்னர் அவர்களுடைய சம்பளம், அவர்களுடைய மற்ற படிச்செலவு முதலியவைகள் மிகுதியாக இருக்கின்றன என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். நானும் அதையே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாட்டின் நிலைமையை அரசாங்கம் அறிதல் வேண்டும். சமீபத்தில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு கணக்கின்படி, இந்த நாட்டில் ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு நாளைக்கு 1½ அண வரும்படி வருகிறது. இவ்வளவு வருமான நிலையிலிருக்கும் நாட்டில் கவர்னர் அவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவுகளை சரிதானா என்று நான் கேட்கிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய மரியாதைக் கௌரவம் இவைகளை, காக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமைதான். அது அவசிய

[15th March 1954]

[Sri K. R. Visvanathan]

மில்லை என்று சொல்லுவதற்கு நான் முன் வரவில்லை. இருந்தாலும் நாட்டின் வருமான நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு கவர்னர் அவர்களுடைய நிலைமையும் செலவும் மாறவேண்டும். இதற்கு முன் ஆங்கிலேய கவர்னர்கள் எந்த பாதுகாப்புடனும் சிறப்புடனும் பெருமையுடனும் இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்து இருந்தார்களோ, அந்தப் பழங்கால எண்ணத்தோடு இப்பொழுது அரசாங்கம் இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் இதை சிந்தித்துப்பார்த்து நாட்டின் வருமான நிலைக்குத் தகுந்தவாறு எண்ணத்தை மாற்றி அமைத்து கவர்னர் அவர்களுடைய செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

"அதற்கு அடுத்தபடியாக அமைச்சர்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆந்திரப் பிரிவினைக்கு முன்பு 15 அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். இரண்டு ராஜ்யங்களின் வரவு செலவு இன்னும் சரிவர பங்கிட்டுப்பாடப்படாமல் நமக்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கு என்று விகிதாசாரம்படி மொத்த வருமானத்தைப் பங்கிட்டு வேண்டுமென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அன்று 15 மந்திரிகள் இருந்தார்கள். இன்று 12 மந்திரிகளை நம் முதல் அமைச்சர் அமைத்திருக்கிறார். இது சரிதானா என்று நான் கேட்கிறேன். மேலே கூறிய விகிதாசாரப்படி 10 மந்திரிகள் அமைத்து இருக்கக்கூடாது? மந்திரிகள் சம்பளமும் குறையவில்லை. அவர்கள் எண்ணிக்கையும் குறையவில்லை. வருமானத்துக்குத் தகுந்தவாறு சர்க்கார் செலவு செய்யவில்லை. இதற்குச், சான்றாக ஒரு குறையை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

"ஆகாறு அளவிட்டதாயினும் கேட்கலை போகாறு அகலாக்கலை" வருவது குறைவாக இருந்தாலும் கூட, அந்த வரும்படிக்குத் தகுந்தபடி செலவுகளை வேண்டுமென்பதுதான் இதன் கருத்து. ஆகையால் அமைச்சர்களுடைய எண்ணிக்கையை மிகவும் அவசியமாகக் குறைத்தாகவேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

"அடுத்தபடியாக சர்க்கார் காரியதரிசிகளின் சம்பளத்தைப் பற்றி பேச விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைப்பதற்கு நமக்கு அதிகாரமிருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை ஐயப்பாடு. செக்ரட்டரியிடில் நடக்கும் சில காரியங்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். உதாரணமாக சட்டசபையிலே அங்கத்தினர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்குச் சரியானபடி பதில் கிடைப்பதில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு இன்னும் பதில் வரவில்லை. சட்டசபை இலாக்கா தலைவர் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து வரும் கேள்விகளை உடனடியாக அந்த அந்த இலாக்காவுக்கு அனுப்பியாகி விடுகிறது என்று ஒரு முகமாகக் கூறுகிறார். ஆகையால் சட்டசபை இலாக்காவில் -தவறு இல்லை என்று சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். கேள்விகள் இலாக்கா வாரியாக பிரிக்கப்பட்டு அந்த அந்த இலாக்காவுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் அந்த இலாக்காவின் பொறுப்பாளியான காரியதரிசி சரியான சமயத்தில் அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் அனுப்புவதில்லை. கீழேயிருந்து பதில் வருகிறதா என்றும் கவனிப்பதில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் கொடுத்த கேள்விகளுக்கு இன்னும் பதில் தெரியவில்லை. இடையில் சட்டசபை கலைக்கப்பட்டு விட்டதால் கேள்விகள் புதுப்பிக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு வாதத்தைச் சொல்லலாம். புதுப்பிக்கப்பட்ட கேள்விகளுக்குக் கூட இன்னும் பதில் வரவில்லை. இந்தமாதிரி புதுப்பிக்கப்பட்ட கேள்விகளும் சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவுக்குத்தான் போகின்றன. முதலிலேயே பதில் தயாராயிருந்தால் கேள்விகள் புதுப்பித்த பிறகு ஏன் தாமதம் என்று கேட்கிறேன்? புதுப்பித்த பிறகு கேள்விகள் வேறு இலாக்காக்களுக்கு அனுப்பப்பட்டவில்லை. உதாரணமாக ஒரு கேள்விக்கு Registration இலாக்காவில் - பதில் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தால், சட்டசபை கலைக்கப்பட்டவுடன் கேள்வியைப் புதுப்பித்ததால் அதே Registration இலாக்காவுக்குத்தான் அந்த கேள்வி அனுப்பப்படுகிறது. கேள்விக்கு முதல் தடவையிலேயே பதில் தயாரித்து வைத்திருந்தால் மறு

[Sri K. R. Viswanathan] [15th March 1954]

படியும் பதில் தயாரிப்பது இரட்டை வேலையல்லவா? ஆகையால் புதுப் பிக்கப்பட்ட கேள்விக்கும் பதில் தாமதித்து வருவதன் காரணம் தெரியவில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ May I request the hon. Memrer to bring to my notice the instance of any question or questions where two years have passed without being answered? ”

*SRI K. R. VISWANATHAN :—“ நான் குறிப்பிட்ட கேள்வியின் நகலை நேராகவே அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். இந்தமாதிரி சட்ட சபை அங்கத்தினர்களின் கேள்விக்கு சரியாக பதில் வராமலிருப்பது மெம்பர்களுக்கு ஒரு அவமரியாதை (insult) மாதிரி ஆகிறது. எந்தக் கேள்விக்கு எந்த சமயத்தில் பதில் எதிர்பார்க்கிறோமோ அந்த சமயத்தில் பதில் கிடைப்பதில்லை. காலம் கழித்து கேள்விக்கு பதில் அளிக்கப் பட்டால், அந்த பதிலுக்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதை இலாகாத் தலைவர்கள் சரியாக கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் Revenue Board-ஐப்பற்றி சில வார்த்தைகள் பேசி அதை கலைக்க வேண்டாமென்று சொன்னார். அதைக் கலைத்துவிட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதற்காக ஓரளவு யோசனை செய்து நமது முதல் அமைச்சர் வந்த பிறகு Revenue Board-ஐக் கலைத்து விட்டு அதற்குப் பதிலாக ஆங்காங்கு கமிஷனர்களை நியமிப்பது என்று முடிவு செய்தார்கள். ஆனால் அந்த முடிவை நடை முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. அந்த முடிவை நிறைவேற்ற விரைவிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். Revenue Board-ல் அதிகமான தலைமை அதிகாரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டும். உதாரணமாக ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவதற்கு முன் 25 ஜில்லாக்கள் இருந்தன. இப்பொழுது 14 ஜில்லாக்களை இருக்கின்றன. அப்பொழுதும் 3 கமிஷனர்கள் இருந்தார்கள். இப்பொழுதும் 3 கமிஷனர்கள் இருந்து வருகின்றனர். அவர்களுக்குக் கீழ் 4 ஐ.சி.எஸ். நிலையில் உள்ள காரியதரிசிகள் இருக்கின்றனர். அந்த 4 காரியதரிசிகளுக்கும் என்ன வேலையென்று நான் கேட்கிறேன். ஒரு காரியதரிசியையும் மற்றபடி உதவி காரியதரிசி களையும் வைத்துக்கொண்டு வேலை வாங்கக்கூடாதா? உயர் நிலையிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத்தான் சர்க்கார் அதிகம் செலவு செய்கிறார்கள். உயர்நிலை உத்தியோகஸ்தர்களுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைத்து கீழ் நிலை உத்தியோகஸ்தர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதால் அதே வேலை வாங்க முடியும். ஆகவே உயர் நிலை உத்தியோகஸ்தர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

[15th March 1954]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 149 asked by Sri K. Venkatramana Gowda at the meeting of the Legislative Assembly held on 15th March 1954, page 157 supra.]

A.—

(a) 1929.

(b) The particulars in respect of the Composite State are given below :—

Year.	Amount (Rupees in lakhs).
1929-30	14.58
1930-31	13.62
1931-32	13.68
1932-33	13.13
1933-34	14.06
1934-35	14.72
1935-36	16.19
1936-37	19.31
1937-38	21.80
1938-39	22.41
1939-40	23.44
1940-41	20.33
1941-42	16.21
1942-43	12.83
1943-44	7.50
1944-45	7.39
1945-46	25.10
1946-47	18.37
1947-48—	
(i) Pre-partition of India	9.54
(ii) Post-partition period	12.31
1948-49	22.46
1949-50	25.77
1950-51	37.16
1951-52. (Provisional)	56.00
1952-53 (On account for first half only)	28.00

(c) Allocations from the Fund are not distributed on a districtwar basis. Expenditure is incurred on works with reference to needs and requirements and relative degree of urgency thereof. The total estimated cost of all works sanctioned under the scheme in each district in the Madras State from the inception of the fund is given below :—

District.	Amount. Rs.
1 Tiruchirappalli	18,11,790
2 Tanjore	22,53,894
3 South Arcot	29,71,434
4 Chingleput	15,68,111
5 Tirunelveli	12,40,420
6 Madurai	9,71,574
7 Ramanathapuram	22,60,256
8 Coimbatore	18,46,224
9 Salem	15,60,155
10 Malabar	55,77,814
11 Nilgiris	7,73,267
12 South Kanara	10,02,155
13 North Arcot	20,88,541

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 16th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Celebration of Independence Day in 1953.

* 174 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Honn the Chief Minister be pleased to state—

(a) the amount of public money spent on tiffin and drinks to celebrate the Independence Day in 1953 at Madras; and

(b) the directions of the Central Government in regard to the expenditure to be incurred in connexion with the celebration of Independence Day on 15th August 1953 to the State Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of Hon. the Chief Minister):—“(a) A sum of Rs. 75 was spent on the refreshments account.

“(b) No special directions were issued by the Central Government.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Has the amount been spent for drinks and tiffin by way of poor feeding on that day?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I say ‘drinks’, Sir, not in the technical sense in which it is sometimes used. They were soft drinks like soda and sweet drinks, which were served to the guests who were present at the time of the function.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“சுதந்திர தினத் தன்று சென்னை ராஜ்யத்திலிருக்கின்ற வெள்ளைக்காரர்களுடைய சிலைகளுக்கெல்லாம் வர்ணம் பூசுவதற்கு எவ்வளவு செலவாயிற்று? அவர்களுக்குப் போடப்பட்ட மாலைகளுக்காக எவ்வளவு செலவாயிற்று?”

MR. SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினர் கேட்கும் உப கேள்வி மாலைகளைப்பற்றியது. ஆனால் பிரதானக் கேள்வி சிற்றுண்டி, பானங்கள், இவைகளுக்காக செலவழிக்கப்பட்ட தொகையைப்பற்றியது. ஆகையால், கனம் அங்கத்தினர் இதற்குத் தனி கேள்வி போடவேண்டும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I may tell the hon. Member that on the 15th August 1953, no amount was spent for the purpose mentioned by him.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Anyway, would the Hon. Minister be pleased to earmark sums for poor feeding on the Independence Day because that would be a much better demonstration?”

[16th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, poor feeding is done by private citizens. I think we should encourage them rather than the Government taking it up."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Without spending any amount on that day, how else was the Independence Day celebrated on the 15th August 1953? "

MR. SPEAKER :—" It is already stated that Rs. 75 was spent by the Government on that day. We shall now pass on to the next question."

Import of pulavu rice.

* 175 Q.—SRI S. DEIVASIGAMANY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the special quality of pulavu rice is being imported into the State either by Government Agency or by private persons or firms; and

(b) the stock of pulavu rice available in Madras now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Are the Government aware that pulavu rice is a necessity for Muslims for celebrating their marriages as well as for their feasts on funeral days and if so will the Government consider the desirability of importing pulavu rice? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am glad the hon. Member has taken up the cause of Muslims. So far, I have not received any representation from any individual Muslim or Muslim organizations stating that pulavu rice is necessary for them for such purposes."

SRI S. RAMALINGAM :—" இன்றைக்கு அம்மாதுரியான காரியங்களுக்கு 'புலவு அரிசி' உபயோகிக்கப்படுகிறது. அந்த அரிசி எங்கிருந்து வருகிறது என்று சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Locally also, a certain kind of pulavu rice is grown. I know, at Udampet, it is grown and it is quite popular."

Implementation of awards of Industrial Tribunals in regard to hotel workers.

* 176 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state what steps the Government propose to take to protect the workers in hotels from the action of the hotel owners in changing the names of their hotels or shifting them to other places with new names so as to avoid implementing the awards of the various Industrial Tribunals given in favour of the workers and to enforce the awards?

[16th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" No action can be taken by Government to prevent employers from changing the names of their establishments or shifting their establishments to other places. Under section 18 (c) of the Industrial Disputes Act, 1947, an award which has become enforceable is binding on the heirs, successors or assigns of the employers of the establishment to which the dispute relates. If the parties fail to implement the awards, the Government can prosecute them under the Industrial Disputes Act, 1947 and also recover the amounts due to the workers from the managements as arrears of land revenue under the Industrial Disputes (Appellate Tribunal) Act, 1950."

SRI K. P. GOPALAN :—" Whenever private hotel owners want to go against the awards passed by the Tribunal, is it not the duty of the Government to find some means to protect the interests of the workers? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have just mentioned the section of the Act which protects the interests of the workers. It is open to the workers to inform the Government that such and such employer has not implemented the award of the Tribunal. The Government will then take suitable action in the matter."

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—" I would like to know if there was any hotel owner who was prosecuted for not implementing any of the terms of the award? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I should like the hon. Member to put a separate question."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" When a hotel owner shifts to another place or changes the name of the establishment is not a licence from the Government necessary for doing so and why should not the Government look into these matters when such licenses are granted? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I think licences for running hotels are granted by the Police and the local authorities. I do not think the Government have anything to do with the matter."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is the Hon. Minister aware that the proprietor of Ambi's Cafe has not implemented the award given by the Industrial Tribunal and, if so, what action has been taken on the representation of the workers of that hotel? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am not sure of the fact, Sir. I should like the hon. Member to put a separate question giving the date when the workers put an application, whether any stay of such award has been obtained from the court or appellate tribunal. There must be some such modifying factors."

[16th March 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—“ இந்தத் தொழில் கோர்ட்டு தீர்ப்புக்குப் பிறகு பல ஹோட்டல் முதலாளிகள் தங்களுடைய ஹோட்டல்களின் பெயர்களை மாற்றிவிட்டார்கள். எட்டு முதலாளிகள்தான் இந்தத் தீர்ப்பை அமுலாக்கியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் தங்கள் ஹோட்டல்களின் பெயர்களை மாற்றிவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளிகள் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டார்கள். இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ As I have mentioned in the answer, there is nothing to prevent any employer from changing the name or shifting his shop. Under the existing law, Government can take no action against him.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Apart from the devices mentioned in this question, is the Hon. Minister aware that owners of some hotels refuse to implement the decision of the tribunals for a number of years and resort to several methods to avoid implementing decisions favourable to labour? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Mere refusal does not justify their action. Before the Government starts any action, they must get a ‘ stay ’ from higher authorities.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“ May I know the number and the names of the hotel owners brought to the notice of the Government who have not implemented the award? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I want notice, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Will the Government include as a condition for the grant of licence that before the grant of licences by the Government the awards, if any, passed by the Tribunal should be implemented fully? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ As I have explained before, the authority that gives the licence is competent to put in such a condition. The Government are not the authority to give licences. The hon. Member can put a petition before the authorities concerned, viz., the Police, the Corporation or the local authority.”

SRI R. KRISHNAN :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார் நடவடிக்கையில் கொண்டுவராத முதலாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று. ஆனால் இந்த மாதிரி award-ஐ அம்பிகா மீது முதலாளி அமுலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. அந்தமாதிரியான முதலாளிகளுக்கு ஏதாவது தண்டனை கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ? ”

MR. SPEAKER :—“ The main question relates to hotel workers. The hon. Member is referring to ‘ beedi workers ’. A separate question may be put.”

10-10 P.M. **SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—**“ Just as the Government of Madras are insisting upon the production of income-tax clearance certificate before they issue permits to or accept tenders from any particular individual, although income-tax is a Central subject

[16th March 1954]

and the issue of permits, etc., is a State subject, will the Government consider the question of insisting on a particular hotel management's obeying or complying with the terms of the award of the Tribunal before a local board, municipality or even the police issue a licence or certificate to the hotel management? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I am not sure that the insistence on the production of an income-tax clearance certificate is an independent order of the local Government and not that of the Central Government. I should therefore like the hon. Member to put a separate question and I shall have it examined.”

DR. K. B. MENON :—“ Have not the Government a particular responsibility to workers and is it not the duty of the Government to protect their interests by asking the police to make such a provision and inform them about it? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I may inform the hon. Member that the duty of the police is only with regard to the location and safety of the place, where the hotel can be run. As for sanitary arrangements, it is a matter to be looked into by the local boards.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon. Minister said that the duty of the police is with regard to the location of the place only. There appeared to be some sort of helplessness on the part of the Hon. the Minister for Industries and Labour. Is there not collective responsibility as far as the Cabinet is concerned? With regard to even the restoration of certificates of teachers the reports of the Police authorities are demanded. Cannot the Hon. Minister for Industries insist that prior to the issue of such licences, the previous history of the restaurant concerned should be brought to the notice of the Government? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I am afraid the hon. Member has mistaken the purpose of a licence. The purpose of a licence is, firstly to see if the hotel can be situated in an appropriate place from the point of view of public convenience and here comes the police. We cannot put in restrictions where sanitary and other requirements are concerned as it is a matter for the local bodies to look into and decide. I don't know how Cabinet responsibility is involved in this very simple matter.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, the Hon. the Minister for Labour tells us that there is nothing in the law to prevent a hotel owner from shifting his residence or changing the name of the hotel if he wants to disobey the award of the Tribunal. Is the Hon. Minister aware of the fact that by this kind of statements and by such lacunae in the law, the Government are only encouraging the hotel owners who are emboldened to flout the decision of the various Industrial Tribunals and as a result of this, a number of hotel workers are made to undergo considerable hardship and injustice? ”

[16th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am afraid the hon. Member is confusing issues. I said no action can be taken by the Government to prevent employers from changing the names of their establishments. I also added that if any employer buys another institution, all the awards of the Tribunal are binding on the purchasers, successors or assigns as well. Therefore, I am afraid the hon. Member is mixing issues. I also added that if any award was not implemented and if the workers bring that fact to the notice of the Government we shall certainly enforce it. I don't know how the hon. Member can come to the conclusion that this action or reply of mine helps the owners of hotels."

SRI K. P. GOPALAN :—" The Hon. Minister said that the workers should bring to the notice of the Government the fact of non-implementation of awards. Is it not a fact that on 22nd October 1953 the Madras City Hotel Workers' Union gave a memorandum to the Hon. Minister stating all these facts including non-implementation of the awards and the closing of hotels, is it not a fact that the Government took no action? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am surprised at the statement made by the hon. Member and at his ignorance about the Industrial Disputes Act. Each employee must individually file his claim in writing with the Government in a specified manner mentioning his case. I am rather surprised that the hon. Member wants the Government to take action just because an association has submitted a memorandum to the Government. The Government cannot take this memorandum as an appeal against non-implementation of the award. I am afraid it is not legally correct."

Appointment of officers under the National Extension Service Scheme.

* 177 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the basis on which selection was made to the posts of gazetted officers under the National Extension Service Scheme; and

(b) the minimum qualifications prescribed and the experience required for the posts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The prime consideration in filling up the posts was to pick out the best men suitable for the job and men who have aptitude for social work. Selection was made from among the members of the various services.

" (b) As the appointments were made from among members of other services, the question of prescribing qualifications did not arise."

[16th March 1954]

SRI A. RATNAM :—" இந்த Gazetted Officer களுடைய தேர்வு எப்பொழுது நடந்தது? இந்த உத்தியோகத்துக்கு எத்தனை பேர் கள் மனுப்போட்டிருந்தார்கள்? தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆபீசர்களுடைய பெயர்களை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூற முடியுமா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no information as to the date on which these appointments were made. No applications were called for. We asked the various departments to forward and recommend the names of those whom they would consider suitable for this type of work. We have selected from the Rural Welfare Department eleven officers, from the Revenue Department seven officers, from the Agriculture Department three officers, from the Co-operative Department four officers and one officer each from certain other departments like the Statistical Department. We examined the recommendations of the heads of departments concerned, looked into the confidential records of these officers and then we selected those officers whom we considered most suitable for this type of work. I am unable to give the names of the officers. I don't think mere names will serve the purpose."

MR. SPEAKER :—" I think this question has come up before the House previously in a different form."

SRI S. VADIVELU :—" அவர்களின் குறைந்த பட்ச சம்பளம் எவ்வளவு? அந்தச் சம்பளம் போதாது என்று சர்க்காருக்கு மஹஜர் வந்ததா? அதன்மேல் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" They are started with Rs. 230 per mensem unless they are drawing already a higher pay. I don't think any representations have been received about the inadequacy of their pay."

SRI A. RATNAM :—" சென்ற 5-ம் தேதி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதே மாதிரி ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கும்போது, 'ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு Harijan Welfare Officer மனுப்போட்டிருந்தாரா? அவருடைய யோக்க்யதாம்சங்கள் என்ன? அவருடைய மனு கவனிக்கப்பட்டதா?' என்று கேட்டதற்கு நோட்டீஸ் கேட்டிருந்தார். அதைப் பற்றி கனம் அமைச்சரவர்கள் இப்பொழுது தகவல் கொடுப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I did not ask for notice. I said I had no information and I may remind the hon. Member that the Hon. the Chief Minister pointed out on that occasion, that it was not in the interest of particular officers concerned that these names should be discussed. But I may give this information to the hon. Member, viz., that among the officers selected there is one Harijan-Christian."

SRI A. SAMBASIVAM :—" இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத் தின் கீழ்வரும் உத்தியோகங்களுக்குப் பல்வேறு இலாக்காக்களிலிருந்து ஆபீசர்களைப் பொறுக்கி எடுப்பது போலவே, கிராம அபிவிருத்திக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கிராம ஊழியர்கள், அதாவது கிராம சேவகர்கள், புதிதாக நியமிக்கப்பட்டால் இளமையின் காரணமாக அவர்கள் அவ்வளவு

[16th March 1954]

திறமை உள்ளவர்களாக இல்லாததால், அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பல்வேறு இலாக்காக்களில் சமார் பத்து வருடம் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களும் சமூக உணர்ச்சி உள்ளவர்களுமாயிருப்பவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா ? ”

MR. SPEAKER :—“ பிரதானக் கேள்வி Gazetted Officer களைப்பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் கேட்கும் உபகேள்வி மற்ற சிப்பந்தி களைப்பற்றியது.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ மூலக் கேள்வியிலிருந்து இது எழுவ தால்தான் நான் இதைக் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir, from among the village level workers who are already serving in the rural welfare centres we would select the best men. Over and above this, applications have been called for by advertisement, a Committee will examine them, interview candidates and selection will be made for the number of officers whom we require.”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI :—“ தகுதி வாய்ந்த பல் ஹரிஜனப்பட்டதாரிகளிருப்பதால், இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத் தின் கீழ்வரும் Gazetted Officersகள் உத்தியோகங்களில் அப்படி யிருப்பவர்களை நியமிக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to tell the hon. Member that a candidate, by merely being a graduate, would not satisfy our requirements.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ There is a feeling that the confidential sheets of these officers are not good. That being the case, will the Government send for their confidential sheets and scrutinize them again? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ As I have already said, we have looked into their confidential sheets before selection. I would like the hon. Member to tell me the source of his information when he said that there was ‘a feeling that their confidential sheets were not good.’ ”

SRI A. RATNAM :—“ தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் Gazetted Officer களை நியமிக்கும் Rural Welfare Department காரியதரிசி, ஸ்ரீ வெங்கடாஜலபதி அவர்களுடைய educational qualification என்ன?, அவர் பட்டதாரியா, அவருக்கு social work-ல் எத்தனை வருட அனுபவம் உண்டு, என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கூற முன்வருவார்களா ? ”

10-20 a.m. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I would like to submit that this is not a relevant question. Anyway, since the hon. Member has mentioned the name of the officer, I would like to inform the House that the Director of Rural Welfare, viz., Sri Venkatachalapathi has got much better experience on rural welfare work than any one of us. Of course, he is not a graduate. As I have already said, merely being a graduate is not sufficient qualification for this type of work.”

[16th March 1954]

Schemes under the first Five-Year Plan for Chirakkal taluk.

* 178 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the recommendations of the Government regarding transport, medical, irrigation and other important projects and other development works to be included in the first Five-Year Plan in respect of Chirakkal taluk, North Malabar, and Taliparamba Constituency in particular?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. Chief Minister) :—“ The Five-Year Plan of this State was drawn up taking into consideration the needs of the State as a whole. The Government have, therefore, not made any special recommendations regarding Chirakkal taluk and Taliparamba Constituency in particular or for any other taluk or constituency in this State.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, is it not a fact that in 1951-52, a scheme under the Five-Year Plan was evolved under Village Road Development and an amount of rupees 1,80,000 was allotted, if so, during the implementation of the scheme in 1953, why were instructions issued to the officers concerned to stop the work? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have information on that point, Sir. But with reference to the Highways and other road works in the Chirakkal taluk, I find there are works included in the plan to the extent of Rs. 27,00,000.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, although it may be that the plan was evolved on a national or State basis and no special or particular recommendations were made in regard to Chirakkal taluk, would the Hon. the Minister be pleased to enlighten the House which of the schemes fall within the territory of Chirakkal taluk? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have stated that with reference to road works sanctioned under the scheme, the share of Chirakkal taluk is Rs. 27,00,000. That compares very favourably with the road works in any other area.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Are Government aware of the fact that Irikkoor, Taliparamba and Madayi firkas were completely neglected for long and so any amount shown under the plan for road, transport or any other work will not in any way be much for that area on account of the fact that it was completely neglected for many years past? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, there are very many areas neglected for a long time. Therefore, it is our duty now to see that we make as much progress as possible in all areas and in all directions.”

[16th March 1954]

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், எந்த வேலைகளை எடுத்துக்கொள்வது என்பதுபற்றி சட்டசபைமுன் வைத்து, முடிவு செய்தபின், அவற்றை எடுத்துக்கொள்வார்களா, என்று மந்திரி அவர்களை கேட்கிறேன்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, that is a separate issue. The Hon. Member's suggestion will be duly considered.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ പഞ്ചവത്സരവർഷത്തിൽ ചില സ്ഥിതികളിലും ഉൾപ്പെടണമെന്നും അവയെപ്പറ്റിക്കൊണ്ട് ചിറക്കൽ താലൂക്കിൽനിന്നും വല്ല നിവേദനങ്ങളും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ? ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (translation of the above Malayalam question) :—“ Have Government received any representation from Chirakkal taluk requesting certain schemes and also submitting some suggestions in regard to the schemes? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, from the papers I have with me I do not see that any such representation was received.”

Fixation of ceiling period for conducting conciliation proceedings.

* 179 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have fixed any ceiling period for conducting conciliation proceedings in regard to an industrial dispute?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ No ceiling period for conducting conciliation proceedings has been fixed by Government.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, is it a fact that conciliation proceedings take a long time and because of this, the workers are put to much hardship and trouble? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, delay in conciliation proceedings are due to three main causes : In some cases, the replies of the managements offering their remarks on the representations of the workers are not promptly received; in some cases, the representatives of the management or the representatives of the Union fail to attend the conciliation proceedings more than once; and in some other cases, the parties give insufficient particulars and ask for adjournments—the managements wanting to consult their Directors and the Labour representatives wanting to consult their Union. I am aware of the hardships and that is why I have passed orders that, so far as the Government are concerned, Labour Officers should feel it their duty to finish conciliation proceedings as quickly as possible and as efficiently as possible.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, is there any rule that even if conciliation proceedings are started, they should be finished within 14 days after starting and that the Conciliation Officer should submit

16th March 1954]

a report according to this rule? May I also know from the Hon. Minister whether Conciliation Officers are acting according to this rule? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ It is true that under the Industrial Disputes Act, conciliation proceedings should be finished within 14 days. But as I said, conciliation is a difficult task since it has to bring two irreconcilable elements together and so there is bound to be delay. If we want conciliation should be really successful and effective, I am afraid, time limits will not help us.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், தொழிற் பகுதியில், தொழிற் தகராறுகளை சீக்கிரமாக முடித்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால், இதை நடைமுறையில் கொண்டு வர சர்க்கார் தமது நிர்வாகிகளுக்கு ஏதாவது தாக்கீது அனுப்புவார்களா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ A separate question may be put, Sir.”

(* 180 Q.—**Sri K. Aranganathan** was not in the House. Hon. Members, **Sri V. R. Nagarajan** and **Sri K. R. Viswanathan**, put the question on behalf of **Sri K. Aranganathan**.)

MR. SPEAKER :—“ Has the hon. Member, **Sri Aranganathan**, authorized two Members to put his question? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It might have been done to be on the safe side.”

Allocation of expenditure connected with the separation of Andhra State.

* 180 Q.—**SRI V. R. NAGARAJAN** (on behalf of **Sri K. Aranganathan**) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total amount of expenditure incurred on the separation of the Andhra State and how this expenditure was allocated to each of the Governments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The expenditure incurred in connexion with the formation of the temporary capital of Andhra at Kurnool was financed by a special loan from the Government of India, and the responsibility for the repayment of this loan is solely that of the Andhra State. The exact amount spent on this account has not yet been reported by the Accountant-General.

In regard to other expenditure incurred before the date of separation (30th September 1953), e.g., the cost of special establishments, the amounts were debited to the composite State accounts. As the final cash balance of the composite State as on the 30th September 1953 is to be allocated between the three States of Madras, Andhra and Mysore, in the population ratio, the expenditure incurred before that date in connexion with the formation of the Andhra State will in effect be allocated on the same basis. In regard to advances granted to Government servants in connexion with their

[16th March 1954]

move from Madras City to Kurnool, the recoveries will be credited to the Andhra Government. Consequently, the expenditure on these advances should also be debited wholly to that Government instead of to the composite State. The question may be taken up with the Andhra Government in due course along with other inter-State adjustments.

The accounts of the composite State are being kept open till the 31st March 1954 for the purpose of making inter-Governmental and inter-Departmental adjustments and the final figures of expenditure and allocation will be known only afterwards."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, prior to the formation of the Andhra State, a lot of loss was incurred by the composite State when the agitation for the Andhra State was carried on by unruly elements in the Andhra area, on account of burning of Government properties, both State property and Central property. Was the expenditure incurred on account of the activities of these unruly elements allotted to the composite State or the States concerned? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not think there was any loss to State Government property. Such of the losses as were incurred were mainly Railway property which belongs to the Central Government and they have borne the loss. With reference to the expenditure incurred in putting down the lawlessness not only in Vijayavada and other places but also in Chittoor area where there was an agitation that has to be borne by the Government concerned."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Was the fiscal position of the Central Government in any way affected because of the allocation of the finance between these States? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am really unable to follow the question."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member will please repeat the question."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No good repeating the question, Sir. The hon. Member should explain his point if he wants an answer."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" I want to know the loss or gain to the Central Government under this arrangement."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not see how the Central Government comes into the picture. With reference to loss and gain, we have our own assets and liabilities and that has to be distributed between the two States or among the three States."

16th March 1954]

Increase of staff and bed-strength in the Stanley Hospital, Madras.

* 181 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to increase the number of beds and the staff working in the Government Stanley Hospital, Rayapuram, Madras; and

(b) whether any report has been received by the Government from the hospital authorities for increasing the beds and provisions?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) There is no proposal at present for increasing the bed strength of the Stanley Hospital, Madras, but there is a proposal for employing additional staff in the hospital.

" (b) No, Sir."

SRI A. RATNAM :—" சென்ற ஆண்டில், சென்னையில் முக்கியமான 10-30 ஆஸ்பத்திரிகளில் ஒன்றான ஸ்டான்லி ஆஸ்பத்திரியை எத்தனை தடவை a.m. அமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிட்டிருக்கிறார்? அந்த ஆஸ்பத்திரியில் படுக்கையின்றி, பாயின்றி தாழ்வாரத்தில், நோயாளிகளைப் படுக்கவைத் திருக்கிறார்கள் என்ற விஷயம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir, they are to be seen lying on the floor in many of the hospitals. In the year 1951, the bed strength of this hospital was increased from 462 to 724. Additional staff has also been employed. Now it has been decided to build four more blocks of buildings. Two blocks are in the course of construction. Two more blocks of buildings are proposed to be taken up in connexion with the Part II Schemes."

MR. SPEAKER :—" This question has come up before the House a number of times in different forms."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that due to the paucity of beds in hospitals and due to the incessant questions put on the subject on the floor of this House regarding lack of facilities for patients and allowing patients to lie on the veranda and open ground, the Doctors in charge of the Hospitals are refusing admission to the in-patients though they are suffering from acute diseases? "

SRI C. RAJAM RAMASWAMI :—" Sir, the hon. Member said 'in-patients are refused admission'. How can in-patients be admitted, Sir? "

SRI K. VINAYAKAM :—" The Hon. Minister has not evidently heard my question."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member said that in-patients were refused admission. How can in-patients be refused admission? (Laughter.) Probably the hon. Member meant patients and not in-patients."

[16th March 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I have said that the bed strength of hospitals is being increased year after year according to the necessities in each case. It is not possible to give admission to all people who seek admission. They are not able to do that even in economically advanced countries like England and America."

SRI K. T. RAJU :—" ஆஸ்பத்திரிகளில் நோயாளிகளைப் படுக்க வைப்பதற்கு இரும்புக் கட்டில்களை வாங்க பணம் இல்லாவிட்டால், குறைந்த விலையில் கயிற்றுக் கட்டில்களையாவது வாங்கி, தற்கால நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா ? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There is no space available now in the hospitals for placing those cots."

Adjudication of the dispute between the management and the staff of Messrs. Parry & Co.

* 182 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Union representing the staff of Messrs. Parry & Co. applied to the Government for adjudication of the dispute between the management and the clerical staff of the company; and

(b) if so, the reply given by the Government?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The Parry Employees' Union was informed that Government did not propose to refer any of the issues for adjudication for the reasons stated in the reply.

I may add that this question was discussed yesterday and I have also given full particulars."

SRI A. RATNAM :—" Parry கம்பெனியில் குமாஸ்தாக்கள் எவ்வளவு நாட்கள் ஸ்டிரைக் செய்தார்கள் ? இந்த ஸ்டிரைக்குக்கு காரணம் என்ன என்பதையும், குமாஸ்தாக்களுடைய கோரிக்கைகள் என்ன என்பதையும் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவாரா ? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the demands were : revision of wages, fixation of pay of several of the employees in the revised scales of pay, the date from which the revised scales of pay are to be given effect to, house rent allowance, dearness allowance, overtime allowances, bonus for 1950-51, gratuity, leave privileges and revision of provident fund rules. I am not now in a position to answer for how long they struck work. If the hon. Member puts a separate question, I will answer. Probably, I think, they struck work for two or three days."

MR. SPEAKER :—" This question came up before the House yesterday and I allowed 10 minutes for that question."

16th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—" Is it a fact, Sir, that the Managing Director of the company is drawing a salary of Rs. 10,000 a month which is very much more than the salary drawn by our Hon. Ministers? Such being the case, how can the company be considered by Government as not making enough profits and how can the company refuse to redress the grievances of the workers? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I take the information given by the hon. Member about the exact salary of the Managing Director of the company. With regard to other matters, Government have examined them and have come to that conclusion. There may be differences of opinion. But this is the view of the Government."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know from the Hon. Minister, Sir, whether Government examined the balance-sheet of the company, before coming to the conclusion they did? "

MR. SPEAKER :—" The same question was put and answered yesterday."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have nothing further to add to what I said yesterday, Sir."

MR. SPEAKER :—" I have allowed ten minutes for this question yesterday. I am now going to take up the next question."

(Some hon. Members stood up in their seats.)

MR. SPEAKER :—" We are now on the next question."

Drills for sinking wells.

* 183 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to State—

(a) the number of drills available with the Agriculture department to sink wells; and

(b) the number of rotary drills now available with the department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) & (b) There are no drills with the Agricultural department. All the drills with the Government are under the control of the Industries department. There are on the whole 18 drills of which sixteen are of the ordinary percussion type, one rotary (mud flushing) drill and one Calyx drill. Out of these 18 drills, 12 ordinary drills and the one rotary drill have been earmarked for agricultural purposes. Ten of these ordinary drills and the rotary drill are at present actually engaged in agricultural work. One more ordinary drill is being shifted to agricultural work. Four new drills have been received and are being assembled and out of them three have been allotted for agricultural purposes."

[16th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" May I know, Sir, whether these drills are distributed districtwar? If not, will the Government think of distributing the drills on a districtwar basis in the future? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I am afraid it would not be possible to distribute the drills districtwar so long as we have so few drills. But wherever there is demand, we are trying to distribute it as widely as possible."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" May I know, Sir, the name, designation, etc., of the officer in charge of the distribution of these drills? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the Industries department allocates 75 per cent of the drills to the Agricultural department. Then it is either the Director of Agriculture for the whole State or the Deputy Director of Agriculture in his circle that attends to the distribution of these drills."

SRI A. SAMBASIVAM :—" டிரில்கள் சப்ளை செய்வதற்கு வரிசைக் கிரமமாக விண்ணப்பங்கள் கவனிக்கப்படுவதால், ஒரு தாலுக்கா விலிருந்து மற்றொரு தாலுக்காவிற்கும் ஒரு ஜில்லாவிலிருந்து மற்றொரு ஜில்லாவிற்கும் கொண்டு போகவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இதனால் டிரில் செய்வதற்கான செலவைக் காட்டிலும், போக்குவரத்து செலவு அதிகமாகிறது. ஆகையால் விண்ணப்பங்கள், முந்தியது பிந்தியதாக இருந்தாலும், ஒரே ஜில்லாவில் அல்லது ஒரே தாலுக்காவிலுள்ள விண்ணப்பதாரர்களுக்கு டிரில்களை சப்ளை செய்ய சர்க்கார் அனுமதிக்குமா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, if the applicant has been waiting for a long time in another district, I do not think, it would be fair to keep the drill in the same district and supply it to another applicant in the same district who might perhaps be a recent applicant."

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—" Will the Government consider the desirability of the Agricultural department taking over all the drills and also acquiring more drills in view of the very small number of drills now possessed by Government? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not think it is necessary that the Agricultural department should take over the drills. We are trying to see under the present arrangement that we cater to the needs of the agriculturists as far as possible."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Will the Government confine the distribution of these drills to famine-stricken areas in preference to other areas, Sir? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I cannot give that assurance because circumstances vary. It does not merely depend upon whether the area is famine-stricken or not."

[16th March 1954]

SRI K. R. NALLASIVAM :—" இந்த டிரில்கள் கைத்தொழில் இலாகாவின் கீழ் இருக்கின்றன. அதைப்போல சமுதாய திட்டங்களின் கீழும், டிரில்கள் புதிதாக வாங்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, so far, there has been no proposal to have any special allotment for the Community Project areas."

SRI P. SELVARAJ :—" May I know whether these drills are stationed at one place or at different places in the State? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" They are certainly stationed at different places in the State."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" May I know to what depth the drills can be used and also whether the drills are worked electrically or mechanically? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, these drills are generally worked mechanically and I remember to have answered the other part of the question the other day, that in South Arcot district it went up to 168 feet."

Visit of Hon. Ministers to Vriddhachalam.

* 184 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state— 10-40 a.m.

(a) how many Ministers visited Vriddhachalam taluk during the period from 1st to 16th August 1953; and

(b) the purpose of their visit and the amount spent from the State Exchequer on their tour?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. Chief Minister) :—" (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" May I know whether Ministers while on tour engaged themselves in election propaganda and may I also know whether it is not a fact that the Hon. the Revenue Minister was placed in an awkward and delicate position when he went on a tour of South Arcot district and had to address a crowd in favour of a candidate belonging to the Congress Party which party he had fought in his own election? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Hon. Dr. U. Krishna Rao attended the High Power Committee. That was the reason for his undertaking that tour. Regarding the Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker, he went on a private visit. He is entitled to do what he likes. Regarding whether he was embarrassed or placed in an awkward position or what effective reply he gave, I do not know. Perhaps the hon. Member was present at the meeting. He knows it much better than myself."

[16th March 1954]

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“தேர்தல் பிரசாரத்திற்காகவே மந்திரி மாணிக்கவேலு நாயகர் அவர்கள் பேர்யிருக்கிறார்கள் என்று தெளிவாகத் தெரிந்திருந்தும் கூட சொந்த வேலையாகப் போனார் என்று மறுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The word ‘private’ means ‘private’ as opposed to ‘official’. I wish Sri Govindaswamy understands English. What I have replied amounts to this: The concerned Minister went on tour on a private visit. He did not spend Government money on account of that tour. That is the meaning of what I had said.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“May we take from the answer given by the Hon. Finance Minister that the Hon. the Revenue Minister did not make an appeal in the name of castes to vote in favour of the Congress candidate when he was in South Arcot at the time mentioned in the question?”

MR. SPEAKER :—“What has that to do with this question?”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Now that it has been admitted that the Hon. the Revenue Minister had been in the South Arcot district during the period mentioned in the question, I want to know whether it is not a fact that the Hon. Minister for Land Revenue appealed in the name of caste to the voters to favour the Congress candidate.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am afraid it is going much beyond the main question.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசிய இங்கிலீஷ் வார்த்தைகளை ஓரளவு நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“பூராவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“சொந்த வேலையாக மந்திரிகள் போகும்போது சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்கள் மந்திரிகளைத் தொடர்ந்து கொண்டு போகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் மந்திரிகள் சொந்த வேலையாகப் போகும்போது சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்கள் அவர்களை பின் தொடராமல் இருக்கும்படியாக சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா?”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“On a point of order, Sir.”

MR. SPEAKER :—“As soon as the Hon. Minister finishes answering the supplementary question now put, the hon. Member may raise his point of order.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“Before the Hon. Minister replies, I want to raise my point of order, Sir.”

MR. SPEAKER :—“All right.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“A specific answer had been given by the Hon. Minister for Finance that the Hon. Minister for Land Revenue went to South Arcot on a private visit. What

16th March 1954]

the Hon. Minister for Land Revenue did in his private capacity cannot be a matter for discussion before this House. I want to know whether we can discuss on the floor of the House what an Hon. Minister did in his private capacity.”

MR. SPEAKER :—“Yes, the hon. Member is correct. We cannot discuss here what the Hon. Minister did in his private capacity.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“On a point of personal explanation, Sir . . .” (Interruption.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There can be no duel between hon. Members here and that too between two hon. Members belonging to the same party. (Laughter.)

That apart, Sir, even when an Hon. Minister visits any place in his private capacity, he is entitled to a certain amount of protection because of the status he occupies as a Minister. According to the rules and regulations in force, certain security measures are taken.”

Cost of maintenance of the Government General Hospital, Madras.

* 185 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the annual cost of maintaining the Government General Hospital, the annual establishment charges, the annual cost of medicine and the number of patients treated in the year 1952?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“In the financial year 1952-53 the total cost of maintaining the Government General Hospital was Rs. 3,40,631. The establishment charges in that year were Rs. 10,39,208 and the cost of medicines Rs. 10,97,984. The total number of patients treated during 1952 was 36,870 in-patients and 442,784 out-patients.”

SRI A. RATNAM :—“கவன்மெண்ட் ஆஸ்பத்திரிகளில் வியாதியஸ்தர்களை பராமரிப்பவர்கள் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் ஆவார்கள். பத்து லட்சம் ரூபாய் மருந்தைக் கொடுத்து வியாதியஸ்தர்களை கீழ்த்தர சிப்பந்திகளைக் கொண்டு பராமரிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதற்குத் தக்கபடி உடை, சம்பளம், அலவன்ஸ், முதலியவைகளை கொடுக்காததால் அவர்களினால் வியாதியஸ்தர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவாரா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I do not know what the basis is for the observations of the hon. Member.”

Opening of a bus route from Madras to Ponneri.

* 186 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether any representation was made last year by a Member of the Legislative Assembly urging the Government to ply buses between Madras and Ponneri via Minjur and Tiruvottiyur; and, if so, the action taken thereon?

[16th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" A representation was received from Sri O. Chengam Pillai, a member of this House, in November 1953, requesting the opening of a bus route from Madras to Ponneri via Minjur and Tiruvottiyur. The matter is under the active consideration of the concerned authorities."

SRI A. RATNAM :—" மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது 'பஸ் ரூட்டுக்கு அது லாயக்காக இருக்கிறது, கவனிக்கப்படும்' என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் தண்டையார்பேட்டையிலிருந்து என்னூர் வரையிலுள்ள திருவொற்றியூர் ரோடு 20 வருஷமாக ரிப்பேர் அற்று கட்டை வண்டி செல்வதற்குக்கூட லாயக்கற்றதாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் பஸ் எப்படிச் செல்லும் என்பதை மந்திரி அறிவிக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am afraid I have to contradict the hon. Member's first statement to the effect that I had said 'லாயக்காயிருக்கிறது.' I never said so. With regard to the second complaint about the condition of the road, the hon. Member will be well advised to put the question to my Colleague."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister for Public Works, I mean."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Yes, Sir."

Disparity in the salaries and allowances of officers of Union Government and of those of the State Government.

* 187 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps taken by the Government to remove the disparity in the salaries and emoluments drawn by officers of the Government of India employed in Madras State and the corresponding officers of this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The question was examined more than once in the past but had to be given up as it was found that any revision of the scales of pay and allowances of the Government servants of this State to bring them on a par with those sanctioned by the Government of India was quite beyond the financial resources of this State."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is not this Government contributing to widen the disparity by making preferential allotment of houses in Government Estate to officers of the Government of India overlooking the claims and subordinating the interests of Madras Government officers? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I think, Sri Balakrishnan does not know perhaps to which question he is now referring. This question is concerned with the difference in the scales of pay of this Government's servants and Central Government servants and the hon. Member wants to know what steps this Government are going to take to bring the

16th March 1954]

scales of pay of their employees on a par with those of the Central Government servants. But curiously enough the hon. Member now puts a supplementary question about allotment of houses. I want to know how this present supplementary question is related to the main question."

MR. SPEAKER :—" Will the hon. Member please explain? "

SRI V. BALAKRISHNAN :—" It has a meaning and it has a connection with my main question, Sir. Is not this Government contributing to further disparity by making preferential allotment of houses in Government Estate to servants of the Government of India over the claims and subordinating the interests of the servants of the Government of Madras who draw a lesser pay than the Central Government servants? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I may inform the hon. Member that no such preference is being shown to Government of India servants."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Hon. Finance Minister stated that the finances of this State did not permit the raising of salaries of Government servants of this State to the level of Central Government servants. May I request him if the salaries of all cannot be raised, whether the salaries of the last grade servants at least will be raised to the level of the Central scale? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have given certain concessions to the last grade servants. We are looking after their interests quite effectively."

DR. K. B. MENON :—" May I know whether the Hon. the Finance Minister is aware of the fact that such gross disparity in salaries of Government servants living in the same place doing more or less the same kind of work leads to discontent and consequently to inefficiency? Will the Government, therefore, take steps to bring the salaries of the State officials at least as near as possible to the recommendations of the Central Pay Commission? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is always the limitation of finance. However much our sympathy may lie, we have to operate within the resources available to us. Unfortunately, in the present financial position in which we are placed now, it is not possible to raise the salaries of Government servants. Moreover, recently, I think it was in 1947, the salaries of Government servants of this State were increased and that had cost us to the tune of 2½ crores of rupees."

* SRI P. RAMAMURTHI :—" கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் 10-50 பதிலளிக்கையில் கடைசி சீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு சில சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதாகவும் அதன் மூலம் அவர்களுடைய உரிமைகளை திறமையாக பாதுகாப்பதாகவும் கூறினார். அப்படி சலுகைகள் காட்டுவது என்று சொன்னால் ஏற்கனவே அவர்களுக்கு சம்பளம் ரொம்ப நியாயமாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றும் அதற்கு மேற்பட்டு சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதாகவும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கருதுகிறார்களா ? "

[16th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This is a matter of opinion. A man receiving one hundred rupees may think that he is receiving very much less than what his requirements are, and a man receiving fifty rupees may be content with what he gets. As I have already said, we have to operate within the resources available.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ I believe this question has got a bearing on the repeated demand made by the non-gazetted officers. Are the Government taking any steps to meet their demand at least half-way? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I know the demand of the non-gazetted officers. But that also is limited by our finances unfortunately.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ Sir, சென்னை அரசாங்கம் தங்களுடைய N.G.O.-க்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் கொடுப்பதால் தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் தங்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கு குறைவான சம்பளம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதை கவனித்தாவது N.G.O.-க்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I wish all the private employers pay as much as the Government are paying. In Government service, there is a certain amount of security during the period of service and pension and gratuity after retirement.”

Supply of electricity to Mettupalayam, Tiruchirappalli district.

* 188 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received periodical representations from 1949 from the villagers of Mettupalayam and its surrounding places in Tiruchirappalli district requesting extension of electricity to those places;

(b) whether the villagers of Mettupalayam and Kolakkudi, Appanallur of Musiri taluk, Tiruchirappalli district, waited in deputation on the Hon. Minister for Public Works on 2nd May 1950 and represented to him the need for such extension of electricity;

(c) whether the area comprising the above villages is included in the Rural Extension Schemes of Government;

(d) whether the South Madras Electric Supply Corporation, Limited, applied to the Government for advance loan to extend the supply of electricity to the said places; and

(e) whether the Government have considered the question of extending electricity to these important places in Musiri taluk, and, if so, the decision taken thereon?

16th March 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) Yes.

“ (b) Yes.

“ (c) The villages lie in the area of supply of the Tiruchi-Srirangam Electrical Undertaking managed by the South Madras Electric Supply Corporation, Ltd. They are not covered by the National Extension Service Scheme.

“ (d) Yes. During the years 1949 and 1950, the Government granted to the licensee loans to the tune of Rs. 5,61,000 for extending supply to Kolakkudi and certain other villages in Tiruchirappalli district. Subsequently the licensee applied for a further loan of Rs. 10 lakhs from the Government for taking up the scheme for extension of supply to Mettupalayam and certain other villages in Musiri and Thathiengarpet firkas of Musiri taluk. As the financial position of the Government was difficult, the Government decided not to grant any further loan to the licensee. The licensee was advised to approach the Madras Industrial Investment Corporation, Limited, for any loans that he might require.

“ (e) Does not arise in view of the answer to clause (c).”

SRI M. PALANIYANDI :—“ Sir, போன பட்ஜெட்டில் அரசாங்கம் மின்சாரத்திற்கு 50 லட்சமும் 60 லட்சமும் ஒதுக்கினார்கள். அதாவது அரசாங்கம் கையாளும் மின்சார நிலையங்களுக்கு ஒதுக்கினார்கள். அந்தத் தொகையை தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் மின்சார நிலையங்களுக்குக் கொடுத்தால், கிராமங்களில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க முடியும். அதனால் உடனடியாக அரசாங்கம் அதிகமான தொகையை ஒதுக்கி தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் நிலையங்களுக்குக் கொடுக்க ஆலோசனை செய்வார்களா? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The Government have provided Rs. 10 lakhs this year and I am sure this Corporation also will be able to get a share out of that.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Whenever a demand for extension of electric power is made, our Government plead that it is not possible to extend power because the electric transformers have reached their maximum load capacity. May I bring to the notice of the Government that they are supplying power to constituents outside our State from the power that is produced in Mettur and other places? Will the Government stop this supply immediately and divert the power to meet local requirements? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ This has no bearing on the main question which is about a licensee and his ability to serve the area.”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member put a separate question.”

[16th March 1954]

Sales tax on perishable articles.

* 189 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the income derived by the State Government by way of sales tax on perishable articles such as meat, egg, fruits, etc., in the year 1952; and

(b) whether the Government have any scheme to abolish the sales tax on perishable articles?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) It was about Rs. 9 lakhs in 1952–53.

“(b) Yes. The attention of the hon. Member is invited to the Finance Minister's Budget speech in the Assembly on 26th February 1954 in this connexion.”

MR. SPEAKER:—“Yesterday this question was discussed threadbare and the Hon. Minister gave an elaborate reply.”

SRI A. RATNAM:—“முட்டை முதலிய அழகும் சாமான் களுக்கு இப்பொழுது விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே சில மணி நேரத்தில் கெட்டுப்போகக்கூடிய புஷ்பம் முதலியவைகளுக்கும் விற்பனை வரியை ரத்து செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“I think flowers also may come under exemption.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“உருளைக் கிழங்கு, கருவேளக் கிழங்கு முதலியவைகள் காய்கறி வகைகளில் வருகிறதா அல்லது வேறு வகையில் வருகிறதா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“They are vegetables, but not green vegetables. I hear in Bengal and South Kanara, even fish is considered as a vegetable.”

SRI T. ANANTA PAI:—“On a point of information, Sir. In South Kanara, fish is not considered as a vegetable.”

Assignment of slums to Harijans in Madras City.

* 190 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have instructed the Collector of Madras, Corporation of Madras and the City Improvement Trust to assign the respective slums in the city under their control to the Harijan occupiers under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Bill, 1954, has not yet become law. The question of issuing instructions to the Collector of Madras and the City Improvement Trust does not, therefore, arise.”

[16th March 1954]

SRI A. RATNAM:—“இந்த சட்டப் பிரகாரம் ஒரு லட்சம் நாற்பத்தில் ஆறுபிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு சேரிகளை வாங்கப்போகிறார்களா அல்லது சேரிகளைச் சீர்திருத்தம் செய்யப்போகிறார்களா என்று மந்திரி அவர்கள் அறிவிப்பாரா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“That question will be considered after the President's assent is obtained and the Act is published in the gazette.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Is the Hon. Minister aware of the existence of a ban in the City of Madras on the assignment of poramboke lands in slums to the dwellers on those lands and, if so, when will the Government remove the ban and permit the assignment of the lands to deserving applicants?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“A separate question may be asked.”

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI:—“In what way, can the Corporation and the Collector of Madras expect help from the Government in implementing the Act?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“All these matters will be considered after the Bill becomes law.”

Personal Assistants to the Special Officers for District Boards.

* 191 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the total number of Personal Assistants to the Special Officers for the District Boards in the Madras State?

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“The attention of the Hon. Member is invited to the answer to clause (c) of the unstarred question No. 11 laid on the table of the House on 14th December 1953.”

SRI N. C. RAMASAMI KANDER:—“இப்பொழுது வட ஆற்காடு ஜில்லா போர்டு P.A. எல்லா பாடசாலைகளுக்கும் ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பி இருக்கிறார். கணம் எம்.எல்.ஏ-க்களும், மாஜி ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களும், காங்கிரஸ் தியாகிகளும் ஆசிரியர்களைப்பற்றி ஏதாவது சிபாரிசு செய்தால், அப்படி சிபாரிசு செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்கள் சல்பெண்ட் செய்யப் படுவார்கள் என்பது சர்க்குலரின் நோக்கம். அப்படிப்பட்ட சர்க்குலர் இருப்பது மந்திரிக்கு தெரியுமா? அதன்மேல் மந்திரி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்?”

MR. SPEAKER:—“The main question is about the number of Personal Assistants to the Special Officers for the District Boards. Let the hon. Member give notice of a separate question.”

[16th March 1954]

Renewal of cotton licences.

* 192 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the estimated annual income of licence fees on account of the annual renewal of cotton licences in the State;

(b) how many categories there are in cotton licences;

(c) when 'C' class licences expire;

(d) when the dealers usually renew their licences;

(e) what is the usual procedure for renewing cotton licences and what is the period of grace allowed; and

(f) what the punishment is if a dealer in cotton or cloth fails to renew the licence in time?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) Rs. 15,000.

“(b) Two categories, 'A' class and 'C' class.

“(c) 'C' class licences expire on 31st August of each year.

“(d) The dealers usually renew their licences one or two months from the commencement of cotton year, i.e., before 31st October.

“(e) For renewal of cotton licences, the licensees should send an application in the prescribed form with the original chalan for the remittance of the licence fee of Rs. 25 to the correct head of account, in a Government Treasury or Reserve Bank and with the old licence issued for the previous year. If the application is found to be in order in every particular, the licence is renewed. No specific period of grace has been prescribed.

“(f) The dealer in cotton or cloth is liable for the punishments specified in section 7 (1) of the Essential Supplies (Temporary Powers) Act, for conducting business without a valid licence, which may be fine or imprisonment for three years or both.”

SRI A. RATNAM :—“நெசவாளர்களுடைய நிலைமை சீர்கேடாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுடைய லைசன்ஸ் ஆகஸ்ட் மாதம் முடியும் வரையில் நீடிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதனால் ஜனவரி, டிசம்பர் மாதத்திற்குள் அவர்கள் தங்களுடைய லைசன்ஸை புதுப்பித்துக் கொள்ளாவிட்டால் அபராதம் போடுவதோடு கூட காவலில் கூட இருக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதனால் நெசவாளர்கள் அதிக கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகையால் அந்த சட்டத்தை திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Though licences had to be obtained before a certain period, we found that many were still not having their licences. We issued warnings and I am glad to say that now many of them have already renewed their licences. The question does not arise in view of the fact that most of the applicants have filed their renewal petition in time.”

[16th March 1954]

MR. SPEAKER :—“I will take ten more minutes and finish the rest of the questions.”

Manufacture of rural radio sets.

* 193 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state— 11 a.m.

(a) whether it is a fact that the manufacture of rural radio sets by the State Broadcasting Department has been discontinued;

(b) if so, from which date and for what reasons; and

(c) what alternative arrangements the Government have made to meet the demands of local bodies?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.

“(c) Does not arise.

In order to meet the growing demand for sets from local bodies, it has been proposed to purchase from private firms also, some sets made to the specifications of the State Broadcasting Department and to watch their performance in the field before placing orders for bulk supply.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Is it a fact that the State Government have called for tenders for the supply of broadcasting sets and is it a fact that a manufacturer from Coimbatore, Sri G. D. Naidu, has given a tender for supplying 1,500 sets and even though his rates were lower when compared with others, his tenders were not accepted and till this date no sets were purchased from anybody with the result the rural people are suffering?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I have no information about the tenders that were called for. But, we have accorded sanction for the purchase of 20 sets from two different firms and an order has been placed with one firm and the tender of the other firm was rejected because, they say, that it did not satisfy the specifications of the State Broadcasting Department. That is all the information I have. But, the hon. Member mentions the name of a firm that has submitted a tender. I may be given notice to verify that fact.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“சர்க்கார் இப்பொழுது வாங்கி இருக்கக்கூடிய ப்ராட்கேஸிங் செட்டுகள் இந்தியாவில் செய்யப்பட்டனவா அல்லது வெளி நாட்டில் செய்யப்பட்டனவா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“They are only having an assembling plant here, the parts are imported from abroad.”

[16th March 1954]

Eviction of Harijans in Malabar.

* 194 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation alleging the eviction of Harijans from their houses in Malabar and what action the Government have taken on it; and

(b) how far the Government authorities in Malabar have implemented the scheme for grant of 15 cents of land for house-sites to Harijans in that district?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“(a) Some representations alleging eviction of Harijans from their houses have been received by the Collector of Malabar. In ten really urgent cases, land acquisition proceedings have been started by him. The other cases are under investigation.

“(b) The implementation of the Scheme has been taken up by the Collector in really urgent cases. Preliminary enquiries are in progress.”

SRI A. APPU:—“May I know whether a suit has been filed against a Harijan M.L.A. coming from Malabar, whether he has made a representation to the Director of Harijan Welfare to acquire the lands under the Land Acquisition Act and whether he has stated that he was prepared to deposit the amount required for the acquisition? Will the Government be pleased to acquire lands in such cases?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“As regards the first part of the question of the hon. Member, I may say that the Government have no information. As regards the second part of his question, I submit that the Collector has reported that in urgent hard cases, he is taking necessary action.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“The Hon. Minister in the answer given by him just now was saying that ten cases of eviction were represented to the Collector of Malabar. May I know from the Hon. Minister what action has been taken in view of the fact that after the eviction, these ten families are thrown in the street without having any houses to live in?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“The Collector of Malabar has reported that there were only 300 land acquisition cases in the district which were really considered urgent, that except in stray cases of eviction here and there in the district, no Harijan family had been thrown out of their residences and that no one was remaining without shelter.”

SRI K. PARTHASARATHY:—“In view of the frequent complaints from Malabar and other places, will the Government consider the desirability of fixing a time-limit of three months or

[16th March 1954]

six months for disposing of applications for house-sites and call for monthly reports from Collectors in cases where applications are pending for more than the period prescribed?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“Sir, the suggestion will be borne in mind.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, அங்கங்கே சில கேஸ்களைத் தவிர அங்கு அநேகமாக யாருக்கும் வீடு இல்லாமல் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார். அதற்காக சில விதி விலக்குகள் இருக்கின்றன என்பது உண்மையாகிறது. அப்படிப்பட்ட சில கேஸ்கள் சம்பந்தமாக அந்த கலெக்டர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார் என்று அவரை விசாரிக்க அரசாங்கம் கருதிற்று? அப்படிக்கருதினால் அதற்கு என்ன பதில் கிடைத்தது?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“The Collector himself has stated that in respect of stray cases he is taking necessary steps.”

SRI O. KORAN:—“May I know whether the Government have received any representation regarding eviction after the passing of the Malabar Tenancy (Amendment) Act recently?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“I have no information.”

DR. K. B. MENON:—“Is the Hon. Minister very serious when he says that only 300 Harijan cases are pending in Malabar? I know hundreds of cases where Harijans are without homes. Will the Hon. Minister make efforts to provide the 15 cents of land assured by the Government even though it may be very difficult to make any such provision in Malabar?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“Sir, the Government are always serious in this respect. I have informed this hon. House on a former occasion that as soon as the President's assent to the Malabar Tenancy (Amendment) Act is received, the Government will be in a better position to hasten acquisition and establish the rights of ownership for these Harijan residents.”

Abolition of Additional First-class Magistrates' Courts, Tiruchirappalli district.

* 195 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar): Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) the number of Additional First-class Magistrates' Courts in Tiruchirappalli district; and

(b) whether there is any proposal to abolish all or any of these courts on the ground of insufficient work?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“(a) Four.

“(b) No, Sir.”

[16th March 1954]

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" How many of them are in the headquarters, Sir? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" There is one each at Tiruchirappalli, Lalgudi, Kulithalai and Pudukkottai. "

Outbreak of cholera in Tiruvallur taluk, Chingleput district:

* 196 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many persons died of cholera and of starvation at the time of the outbreak of cholera in Tiruvallur taluk, Chingleput district, during the months of October, November and December 1953;

(b) the measures adopted by the Government to check the spread of this epidemic; and

(c) whether any arrangement was made to supply food-stuffs to the people of the cholera-affected areas?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) The number of persons who died of cholera in Tiruvallur taluk during October 1953 to December 1953 is as follows :—

October 1953	...	...	...	...	12
November 1953	...	...	...	...	54
December 1953	...	...	...	...	227

No one died of starvation in the area during the said period.

" (b) Preventive measures such as isolation and treatment of infected cases, disinfection of infected houses, chlorination of all water sources and mass inoculations were carried out. An additional staff of seven Health Inspectors was posted in the area to augment the District Board staff.

" (c) Wherever necessary, rice and barley were supplied to the indigent people by the local authority concerned. "

SRI V. DARMALINGA NAYAKAR :—" Sir, in view of the fact that there is social boycott in the villages, the Harijans mainly depending upon daily wages could not have anything for their livelihood and they are forced to starve. Fifty per cent of the deaths occur on account of such starvation. Will the Government consider the desirability of making a provision to have a separate fund and arrange to supply foodstuffs to the Harijans at the time of cholera to avoid starvation deaths? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have already stated that rice and barley were supplied to indigent people by the concerned local authority. "

[16th March 1954]

Assignment of house-sites to Harijans in Tiruvallur taluk, Chingleput district.

* 197 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) how many Harijan families have been provided with houses free of cost and how many are provided on payment of the full cost or half the cost of the house-sites in Tiruvallur taluk, Chingleput district, during the year 1953-54; and

(b) how many families are yet to be provided with houses free of cost or house-sites on payment of full or half cost?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" (a) Nil.

" (b) House-sites are proposed to be provided to 339 Harijan families of which 112 families will be granted house-sites free of cost, 43 on recovery of full cost, 7 on payment of half cost and 98 families on payment of one-third of the cost. The question whether the remaining 79 families should be granted house-sites free of cost or on payment of cost is under consideration. "

SRI M. DHARMALINGAM :—" In view of the fact that 11-10 Harijans are economically backward and that they could not construct their houses even after the assignment of lands for house-sites, will the Government consider the desirability of granting at least Rs. 500 as subsidy and Rs. 500 as loan recoverable on instalment basis? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" This is a matter of policy involving financial commitment. The present policy, as I have stated, is that deserving Harijans will be granted house-sites free. But the Government are not committing themselves to any free grants for construction of houses. "

Reconstruction of the bridge on the Chowa-Anjarakandi road in Chirakkal taluk, North Malabar.

* 198 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Thattari Bridge No. 19 on the Chowa-Anjarakandi road in Chirakkal taluk in North Malabar has been completely broken down and if so, for how long it has been in that broken condition and the steps taken by the Government either to repair it or to put up a fresh bridge at the place?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The bridge collapsed in the rains of 1945. Its reconstruction has been sanctioned under Post-War Road Development programme. The construction of the bridge up to deck level has been completed. The work is expected to be completed shortly. "

[16th March 1954]

Removal of untouchability.

* 199 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Central Government have made any grants to this State for the removal of untouchability;

(b) if so, the amount so granted for the year 1953-54;

(c) how the grant is proposed to be utilized;

(d) whether the State Government have received any representations requesting the disbursement of the grant through private organizations like the Harijan Sevak Sangh; and

(e) if so, which are those private organizations?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“(a) Yes.

“(b) Rs. 1,99,000.

“(c) The matter is under consideration.

“(d) Yes.

“(e) The Tamil Nad Scheduled Castes Federation.”

SRI A. RATNAM:—“இதில் சென்னை ராஜ்ய சர்க்காரின் மான்யம் எவ்வளவு? மேடைகளைக் கட்டி விடுவதால் தீண்டாமை ஒழியுமா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“The share of the Madras Government is 50 per cent.”

Cessation of traffic due to floods on the Trunk road from Chingleput to Madurantakam.

* 200 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to State—

(a) the number of days when traffic was closed on the Trunk road from Chingleput to Madurantakam on account of floods during the months of October and November 1953; and

(b) the alternative traffic arrangements made by the Government during that period and the expenses incurred thereon?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Three days in October 1953 (i.e., 22nd, 23rd and 31st October 1953) and four days in November 1953 (i.e., 1st, 2nd, 3rd and 26th November 1953).

“(b) No alternative arrangement was made and hence no expenditure was incurred thereon.”

Statistics about train collisions.

* 201 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) how many train collisions occurred in the State during the year 1953 and the places of collisions and the dates;

[16th March 1954]

(b) how many persons were injured; and how many died; and

(c) the relief measures taken by the State Government apart from those taken by the Central Government?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The attention of the hon. Member is invited to the paper^a placed on the table of the House which contains all the particulars required.”

* 202 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, I request that this question may be taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER:—“All right.”

Discrimination in regard to wages paid to workers of the East India Distilleries and Sugar Factories, Nellikuppam.

* 203 Q.—SRI T. S. ARDHANARI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the East India Distilleries and Sugar Factories Workers' Union, Nellikuppam, regarding the disparity in respect of wages, dearness allowance, bonus, etc., paid to the employees entertained before and after 1943 by the management of the East India Distilleries and Sugar Factories, Limited; and

(b) if so, what action the Government have taken or propose to take in the matter?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to the Short Notice Starred Question No. 297 F answered in the Legislative Assembly on 5th January 1954.”

MR. SPEAKER:—“Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF ORDER RE THE USE OF THE EXPRESSION ‘BLUFF’.

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. 11-15
நேற்று பிற்பகல் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்து சபையை a.m.
நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு துரதிருஷ்டமான நிகழ்ச்சி நடந்தது. அந்த நிகழ்ச்சி இந்தச் சபையின் கௌரவத்திற்கே குறைவானது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எனது நண்பர் ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரின் பேரில் சில குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னார்கள். அந்த சமயத்தில் ‘Leader of the House’ இரண்டு மூன்று முறைகள் குறுக்கிட்டார்கள். குறுக்கிட்டதோடு நிற்காமல் கனம் கோபாலனைப் பார்த்து நீங்கள் சொல்வது முற்றிலும் ‘bluff’ என்ற ஆங்கில வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தினார்கள். Bluff என்று சொன்னால் நான் அறிந்த மட்டும், ‘நீங்கள் பொய் சொல்லுகிறீர்கள்,’ என்றுதான் அவர் சொன்னதாக நான் பொருள் கொள்ள முடியும். ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் சொன்ன குற்றச் சாட்டுகள் எல்லாம் பொய்யாகவே இருந்தாலும், அவைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி

^a Printed as Appendix II on page 341 infra.

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th March 1954]

சின்னப்பின்னப் படுத்துவதற்கு, **Leader of House**-க்கு நிறைய சந்தர்ப்பம் பின்னையிருக்கிறது. இருந்தும் நண்பர், ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் பேசும்போதே குறுக்கிட்டு, 'pure bluffing,' என்று சொன்னார். அம்மாதிரி அவர் சொன்னது சபை ஒழுங்குக்கு உட்பட்டதா இல்லையா என்பதை சபாநாயகர் விளக்கவேண்டுமென உடனே ஸ்ரீ எஸ். டி. ஆதித்யன் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பினார். 'Bluffing' என்ற வார்த்தையின் பொருள் தங்களுக்கும் தெரியும் எனக்கும் தெரியும். அது சபை ஒழுங்குக்கு உட்பட்டதல்ல என்று ஒரு மாகாணத்தில் ruling கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஓரிடத்தில் அது சரியானது என்றே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாம் வார்த்தையின் பொருளை மட்டும் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வருவது சரியல்ல. அதை உபயோகித்தவர், அவர் அதை உபயோகித்த சமயம், அவர் எந்த அர்த்தத்தை கருத்தில் கொண்டு உபயோகித்திருப்பார் என்பதையெல்லாம் பார்ப்பதும் ரொம்பவும் அவசியமாகும். அதை உபயோகித்தவர் நமது 'Leader of the House' ஆவார். சர்க்கார் பேரில் யார் குற்றம் சாட்டினாலும் அவைகள் எல்லாவற்றையும் பொய் என்று தனது வாய் பயமுறுத்தலாலேயே அடித்து விடுவது அவருடைய நோக்கம். ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் சொல்லியது பொய் என்று அவரை இழவு படுத்தும் நோக்கத்தோடு தான் அந்த வார்த்தையை உபயோகித்திருக்கிறார். அது சபை ஒழுங்குக்கு உட்பட்டதான பேச்சு அல்ல."

MR. SPEAKER :—"எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூட பேசவேண்டும். சீக்கிரமாக முடியுங்கள்."

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—"இதோ நான் முடித்து விடுகிறேன். உபயோகப்படுத்திய வார்த்தை ஒழுங்கானதா ஒழுங்கற்றதா என ஸ்ரீ ஆதித்யன் எழுப்பிய ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு பதில் சொல்ல உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் சற்றுத் தயங்கினார்கள். நானும் எதுவும் பேசாமல் இருந்தேன். ஆனால் மற்றொரு அங்கத்தினர், உதவி சபாநாயகர் அவர்களுடைய தீர்ப்பைச் சொல்லுமாறு வற்புறுத்தவே, உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் அது ஒழுங்கானதா, ஒழுங்கற்றதா, என்று தீர்மானமாக தெரியாவிட்டால் நாளைக்கு அதன் முடிவைச் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அப்படிச் சொல்லாமல் அவசரப்பட்டுக்கொண்டு, அது சபை ஒழுங்குக்கு உட்பட்டதான வார்த்தைதான், என ruling கொடுத்து விட்டார்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"சபாநாயகர் அவர்களே, உதவிசபாநாயகர் அவசரப்பட்டுக் கொண்டு, 'அது சபை ஒழுங்குக்கு உட்பட்டதான வார்த்தை தான்,' என்று ruling கொடுத்துவிட்டார், என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது சரியா?"

MR. SPEAKER :—"அவசரப்பட்டுக்கொண்டு ruling கொடுத்து விட்டார் என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடாது. அவர் நன்றாக யோசித்தேதான் சொல்லியிருப்பார்."

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—"நான் அதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். நன்றாக யோசித்தே அவர் அம்மாதிரி தீர்ப்பு அளித்தார் என்று சொன்னால் அது இன்னும் அபாயகரமானதாகும். ஆகவே நான் தங்கள் முடிவான தீர்ப்பை அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

SRI K. VINAYAKAM :—"Sir, we have already . . ."

MR. SPEAKER :—"This is not a debate. There is no motion before the House. The hon. Member simply wants to ventilate a grievance. The hon. the Leader of the Opposition wants to say something. Afterwards, I shall give my ruling in the matter."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"On a point of order, Sir."

MR. SPEAKER :—"I shall call the hon. Member afterwards."

[16th March 1954]

* **SRI P. RAMAMURTHI** :—"இதிலே முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போது, **Leader of the House** எழுந்திருந்து, **you are bluffing** என்று சொன்னால் அதன் உண்மையான பொருள் என்னவென்று தான் பார்க்க வேண்டும்."

MR. SPEAKER :—"நேற்று தாங்கள் சபையில் இருக்கவில்லை போலிருக்கிறதே?"

* **SRI P. RAMAMURTHI** :—"நான் இல்லாவிட்டாலும்கூட சபையில் என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றி இங்குள்ளோரிடம் பூராவாகக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் பேசும்போது, கனம் சப்பிரமணியம் அவர்கள் குறுக்கிட்டு, **you are bluffing** என்று சொன்னால், நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்களோ அவைகள் யாவும் சரியல்ல என்று உங்களுக்கே தெரியும். இருந்தும் நீங்கள் பொய் சொல்லுகிறீர்கள் என்று பொருள்படத்தான் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். இதுமாதிரியாக 'bluffing' என்று ஒருவர் பேசும்போது இந்தச் சபையில் மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த ஒருவர், அதுவும் **Leader of the House** பேசுவது, இந்தச் சபை ஒழுங்குக்கு உகந்ததானது அல்ல. அது சபை நடவடிக்கைக்கும் ஒழுங்கானது அல்ல, என்பதே இப்பொழுதுள்ள பிரச்சினை."

MR. SPEAKER :—"The Speaker is not an appellate Judge. 11-20 a.m. I want to make this position clear. Whoever may occupy the Chair, he has the powers of the Speaker. There is no appeal from the Deputy Speaker to the Speaker. I will give an example. Suppose the Speaker is absent and the Deputy Speaker is also absent, and an hon. Member from the panel of Chairmen is occupying the Chair on a particular day. He has full powers as the Speaker and can give his own ruling. There is no appeal against his ruling to the Speaker. I will give another example. Suppose the Speaker is absent, the Deputy Speaker is absent and all the hon. Members of the Panel of Chairmen are also absent on a particular date. What will happen is, somebody will propose the name of an hon. Member which will be seconded by another hon. Member and he will be elected to occupy the Chair on that date. Now, he is free and competent to give his own ruling on that day, while occupying the Chair. His ruling cannot be taken in appeal to the Speaker. The Speaker should not be considered to be an appellate authority. An appeal does not lie to the Speaker against any ruling given by the Deputy Speaker or an hon. Member from the Panel of Chairmen or any other hon. Member, while occupying the Chair."

"Regarding the use of certain of these words, I want to give one or two examples. Hon. Member Sri Kalyanasundaram has himself said that opinions differ. Take for instance the word 'nonsense'. I remember Speaker Galley has ruled that expression to be unparliamentary, while another Speaker has ruled it to be parliamentary. Then, take the word 'humbug'. One Speaker, I think, Mr. Whitley, has said that it is unparliamentary whereas another Speaker has said that it is parliamentary. So, it is all a matter of opinion. It all depends upon how the words have been used, the circumstances in which they have been used and the force with which they have been used. All these things have to be

[Mr. Speaker]

[16th March 1954]

taken into consideration. I again want to make the position clear by reiterating that there is no appeal from the Deputy Speaker or from any other hon. Member who may be occupying the Chair, to the Speaker.

"Apart from the above, I wish to give another example. In England, when the Speaker is absent, the reason for his absence is given to the House. Then the Deputy Speaker can give a ruling regarding a closure motion. Then only the Deputy Speaker has power to act. But here the position is different. The Speaker as well as the Deputy Speaker has been elected by the House. So the Deputy Speaker has the same power as the Speaker while occupying the Chair. I think I have made the position clear. The practice obtaining in England is this. If the Speaker is absent on a particular day, the House must be informed of the reasons for his absence. If the House is not informed of the reasons for his absence, the Deputy Speaker, while occupying the Chair, has no power to accept a closure motion. Only when the reason for the Speaker's absence is announced in the House, the Deputy Speaker has power to accept a closure motion as well as amendments. As I have made the position clear, I hope no hon. Member will rise to speak on this subject any further."

AN HON. MEMBER:—"What is the reason given by you, Sir?"

MR. SPEAKER:—"The reason is that there is no appeal whatsoever to the Speaker from the Deputy Speaker. The ruling given by the Deputy Speaker holds good."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, it need not be considered in the form of an appeal to you."

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பின்மேல் தங்களுட்க்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள முடியாது என்பது எனக்கு நன்கு தெரியும். நம்முடைய சபைக்கும், பிரிட்டிஷ் பார்க்லிமெண்டிற்கும் பலவகையில் ஒற்றுமை இருப்பது போலவே பல விஷயங்களில் ஒற்றுமையிலேயேயுள்ளது உண்மை. ஆனால் அங்கு ஒரு உரிமை இருக்கிறது. அதாவது ஸ்பீக்கர் கொடுத்த தீர்ப்பின்மேல் அப்பீல் செய்துகொள்ள வழியில்லாவிட்டாலும்கூட சபையில் ஒரு மோஷன் கொண்டுவந்து அதைப் பற்றி சபையிலுள்ளோர் விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது."

MR. SPEAKER:—"தயவுசெய்து தாங்கள் என்னுடைய அறைக்கு வருங்கள். மோஷன் ஏதாவது இருந்தாலும் எடுத்து வருங்கள். Leader of the House-ம் வருவார். நாம் இங்கே பகிரங்கமாக விவாதிப்பதைவிட தனியாக கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வருவோம்."

"As far as today is concerned, the matter is closed. Let the hon. Member Sri Kalyanasundaram come to my room. I shall look into the matter and see what can be done. I shall also call the Hon. Leader of the House to my room at that time. Let us go into the matter and see what can be done."

16th March 1954]

[Mr. Speaker]

"Now, let us resume discussion on the Demand that was considered yesterday."

* SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, what about the Hon. Speaker's promise to hear my point of order?"

MR. SPEAKER:—"What is the point of order of the hon. Member?"

SRI V. BALAKRISHNAN:—"As the Hon. Speaker has been pleased to promise to hear my point of order, I only want to exercise that right. The point of order that I wished to raise had been embodied and is involved in the decision just now given by the Hon. Speaker with regard to the regrettable incident that occurred yesterday. As the subject-matter of my point of order is the same as the one contained in the Hon. Speaker's decision, the need for my point of order has been obviated."

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55.

(1) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF—cont.

MR. SPEAKER:—"This Demand was discussed for 1½ hours yesterday. The House can discuss this Demand for an hour and a half today. I will call the Hon. Minister at about 12-30 to reply to the Demand. Now, hon. Member Sri Ramalingam may speak."

* SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள், மந்திரிகள், இன்னும் சர்க்கார்த் தலைமை அதிகாரிகள், இவர்களுடைய சம்பள மான்யக் கோரிக்கையின் மீது நான் ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். மந்திரிகளுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும், நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் நான் அந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். 11-26 a.m.

"எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்களில் பலர் பேசும்போது, ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவதற்கு முன்னால் 15 மந்திரிகள் வரையில் இருந்தார்கள்; இப்பொழுது 12 மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள்; இவ்வளவு அதிகமான மந்திரிகள் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். துண்டு விழக்கூடிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை (Deficit budget) தயாரித்து, சபை முன்பு சமர்ப்பித்து இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட காலத்திலே பல புதிய புதிய வரிகளைப் போட்டு, துண்டு விழக்கூடிய தொகையை சரிக்கட்டுவதற்காக முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கும் இந்த சமயத்தில், 12 மந்திரிகளைக் கொண்ட ஒரு மந்திரி சபை தேவையில்லை; மந்திரிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று பேசியிருக்கிறார்கள்."

"அதோடுகூட, நம்முடைய சர்க்கார் தலைமைக் காரியாலயத்தில் (Chief Secretariat) இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனத்திற்கு அதிகமான செலவு நடந்து கொண்டிருப்பதை இந்த பட்ஜெட் மெமொரண்டத்திலிருந்தும் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கின்ற பிரசுரங்களிலிருந்தும் சில விவரங்களை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வருஷத்தில் ரெவினியூவிலிருந்து 45 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதற்கு மான்யங்கள் கோரப்படுகின்றன. அதே சமயத்தில் இந்த செலவினங்கள் பூராவிலும் சர்க்கார் அதிகாரிகள் சம்பளச் செலவுகள், அவர்களுக்குப் பஞ்சப்படி, டூக்குவரத்து செலவு, இவைகளுக்காக 18½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்

[Sri S. Ramalingam] [16th March 1954]

யப்படுகிறது. இதர இனங்களுக்கு, 26½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் படுகிறது. செலவு செய்யக்கூடிய பணத்தில் 40% சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் செலவிடப்படுகிறது. பாக்கி இருக்கக் கூடிய 60% பணத்தில்தான் மந்திரிகளுக்கு மோட்டார் கார் வாங்குவது, போலீஸ்காரர்களுக்கு துப்பாக்கி குண்டுகள் வாங்கிக் கொடுப்பது, ரேடியோ மோட்டார் கார் வாங்குவது இந்த இனங்களுக்கெல்லாம் செலவு செய்யப்படுவது. இதிலிருந்துதான் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களுக்கு கல்வி வசதி செய்து கொடுப்பதும், சுகாதார வசதி செய்து கொடுப்பதும்.

“ஒரு குறிப்பிட்ட இலாகாவை மட்டும் எடுத்துக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் வயனாடு காலனிசேஷன் ஸ்கீம் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கின்றது. அந்த திட்டத்தில் நிர்வாகம் செய்வதற்காக 83 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. வைத்திய வசதி (Medical Relief) என்ற இனத்தில் அதிகாரிகளுக்கு 11 ஆயிரம் ரூபாயும் மருந்து வகைகளுக்கு 16 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது சுகாதாரம் (Public Health) இனத்தில் அதிகாரிகளுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாயும் இதர இனங்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக அதிகாரிகளுக்கு 31 ஆயிரம் ரூபாயும் இதர இனங்களுக்கு 42 ஆயிரம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து நாம் பாப்பது என்னவென்றால் இந்த Wynad Colonisation Scheme-க்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதில் சரிபாதி நிர்வாகத்திற்காக செலவு செய்யப்படுகிறது.

“உணவு உற்பத்தி (Food Production) இலாகாவுக்கு ரூ. 1,86,000 நிர்வாகத்திற்கு மாத்திரம் செலவு செய்யப்படுகிறது.

“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் (National Extension Scheme) என்ற இனத்திற்கு மொத்தம் செலவு செய்யக்கூடிய தொகை ரூபாய் 38,36,700. அதிகாரிகளுடைய சம்பளத்திற்கும் அவர்களுடைய அலவன் சிற்காகவும் ரூ. 14,42,000 செலவழிக்கப்படுகிறது. அதாவது கிட்டத்தட்ட 40 சத விசதம் வரையில் அவர்களுடைய சம்பளத்திற்கும் அலவன்சிற்காகவும் செலவிடப்பட்டுவருகிறது.

“நம்முடைய மத்திய செக்ரட்டேரியட் எப்படி தலை கனத்து இருக்கிறதோ அதாவது அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள அதிகாரிகளைக்கொண்டோ, நிறையச் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய அதிகாரிகளைக்கொண்டோ தலை கனத்து நிர்வாகச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. அது சம்பந்தமான புள்ளி விவரங்களையும் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆந்திர ராஜ்யம் இங்கிருந்து பிரிவதற்கு முன்பு தலைமை செக்ரட்டேரியட் (Chief Secretariat)-ல் 11 அதிகாரிகள் (Officers) இருந்தார்கள். இப்பொழுதும் அதே 11 பேர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். நிதி இலாகாவில் 6 அதிகாரிகள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 5 அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். விவசாய இலாகாவில் 10 அதிகாரிகள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 8 அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகாவில் 8 பேர்கள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 7 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழில் இலாகாவில் 8 பேர்கள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 6 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். உள் நாட்டிலாகாவில் 9 அதிகாரிகள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது அதே 9 அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். நிதி இலாகாவில் 8 அதிகாரிகள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 9 அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன புரிந்து கொள்ளுகிறோமென்றால் ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்துபோன பிறகும் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை குறையவில்லை என்பதுதான். இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு குறைந்த வருமானம் வருகிறது, விஸ்தரணத்தில் எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது, எவ்வளவு தூரம் நிர்வாகச் செலவு குறைக்கப்படவேண்டும் என்பதையெல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்த்து அதிகமான அதிகாரிகள் இருந்தால் அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றவோ அல்லது குறைக்கவோ சர்க்கார் எந்தவிதமான கவனமும்

[16th March 1954] [Sri S. Ramalingam]

செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இவைகளை யெல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்க்காமல் அதிகாரிகளினுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறதே தவிர மக்களுக்கு நேரடியான பயன்படக்கூடிய இனங்களுக்கு வேண்டிய செலவுத் தொகை குறைந்துகொண்டிருக்கிறது.

“தலைகனம் எப்படி யிருக்கிறது என்பதற்கு வேறொரு உதாரணத்தையும் கொடுக்கின்றேன். தலைமை செக்ரட்டேரியட் (Chief Secretariat)-இல் இருக்கக்கூடிய 11 அதிகாரிகளுக்காக ரூ. 1,31,000 செலவு செய்யப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் அங்கிருக்கக்கூடிய குமாஸ்தா போன்ற 192 சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 2,22,100 செலவு செய்யப்படுகிறது. அந்த இலாகாவிலுள்ள 11 அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 1,31,000 செலவு செய்யப்படும்பொழுது 192 சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 2,22,100 செலவு செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னால் தலைமை காரியாலயத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும்.

“நிதி இலாகாவிலுள்ள 5 அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 82,000 செலவு செய்யப்படும் பொழுது அதே இலாகாவிலுள்ள 99 சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 1,62,600 செலவு செய்யப்படுகிறது.

“விவசாய இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் 8 அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 90,400 செலவு செய்யப்படும்பொழுது அதே இலாகாவிலுள்ள 131 சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 1,80,000 செலவு செய்யப்படுகிறது.

“ரெவின்யூ இலாகாவிலுள்ள 7 அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 73,400 கொடுக்கப்படும்பொழுது அதே இலாகாவிலுள்ள 101 சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 1,22,400 கொடுக்கப்படுகிறது.

“இப்படியே ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கு 1½ லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. சாதாரண குமாஸ்தாக்கள், ப்யூன்கள் அவர்கள் வாங்கும் சம்பளத்தைப் பார்த்தால் மொத்தக் கணக்கில் குறைவாக இருக்கும். இந்த மாதிரி பார்த்தால்கூட நிர்வாகத்தொகை, அதிகாரிகள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதனாலும் அவர்களுடைய சம்பளம் அதிகமாக இருப்பதனாலும் இப்படி அதிகமாகவே ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்த பிறகும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் என்ன சொல்லப்படுகிறதென்றால் மேலேயுள்ள அதிகாரம் பூராவையும் எடுத்து விட்டு கீழே இருக்கக்கூடிய அதாவது ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றப்போகின்றோம் என்று ஒரு புறத்தில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தும் மற்றொரு புறத்தில் தலைமையிடத்திலேயே அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

“நான் ரயில்வே ஸ்டேஷன் மாஸ்டராக இருந்தேன். அப்பொழுது பார்சல்கள் ஏற்றுமதி செய்வதில் காலதாமதம் ஆகின்றது என்று ரயில்வே அதிகாரிகள் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். அதற்கு நாங்கள் அதிகமான போர்ட்டர்கள் போடுங்கள், காலதாமதம் செய்யாமல் வண்டிகளை துரிதமாக அனுப்ப முடியுமென்று ரயில்வே அதிகாரிகளுக்கு எழுதியனுப்பினால் அவர்கள் போர்ட்டர்களை அதிகமாகக் கொடுக்க மாட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக இரண்டு இன்ஸ்பெக்டர்களை அனுப்பி வைப்பார்கள். இந்த நிலைமையில் கீழேயிருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான தொந்தரவு கொடுத்து வந்தார்கள்; ரயில்வே நிர்வாக அதிகாரிகள். அதே போல இன்றைக்கு நமது ராஜ்ய சர்க்காரும் கீழேயிருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகளின் சௌகரியங்களை கவனிக்காமல் அதிகாரிகளையே அதிகமாக போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை ஹரிஜனங்களை நிலம் பட்டாப்பண்ணிக்கொடுங்கள், அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுங்கள் என்று சொன்னால் சர்க்கார் அதிலே கவனம் செலுத்துவதாகச் சொல்லி, கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்குவதற்கு பதில் இன்னும் இரண்டு அதிகாரிகளைத்தான் உயர்த்தியிருப்பார்கள். அந்த முறையிலே சர்க்காருடைய நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

[Sri S. Ramalingam] [16th March 1954]

“இன்றைக்கு நிர்வாகம் ஆங்கிலத்திலேயே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிரதேச பாஷையில் தான் சர்க்கார் நிர்வாகம் நடத்தப்படவேண்டுமென்று தமிழ் நாடு பூராவும் தமிழிலேயே நடத்தப்படவேண்டும். மலையாள ஜில்லாவில் மலையாளத்திலும், கன்னட ஜில்லாவில் கன்னடத்திலும் நிர்வாகம் நடத்தப்படுவதற்கான முயற்சிகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சர்க்காருடைய நிர்வாகத்தில் தலைகனத்தைக் குறைக்கவும் மந்திரி எண்ணிக்கையை குறைக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-30 a.m. * SRI T. ANANTA PAI :—“ Mr. Speaker, Sir, I stoutly refute the allegations that have been made in the course of the speeches supporting the cut motion. I find that this Demand has attracted naturally very violent and virulent attacks from the Opposition because it involves the Ministers who are always the subject-matter of criticism at the hands of the Opposition who should naturally feel that if they had the power they would have done very much better. I now remember the days of the last elections and thereafter. Every one of us had in our constituencies a number of opponents whom we had the good fortune of defeating and even today long after the elections, two years have rolled by, those gentlemen are going about the whole constituencies, saying that if they had been elected in our place, they would have definitely done much better. That is exactly the psychology that is in operation with the Opposition also.

“ Sir, for the last fifteen minutes we have made much about the use of the word ‘ bluff ’—whether it is parliamentary or not. I am very happy that we believe in upholding parliamentary traditions and attaching very great importance to the level of our debates or even to the words we use. Frequent references to the Constitution are however made which shows in practice that spirit is not at all evident. For instance, we talk of the Governor, we talk of his salary and other things as if the Governor’s salary is a matter for day-to-day discussion. It is very easy to become popular in the eyes of the people by saying that the Governor’s salary is high and it should be reduced. This sort of thing no doubt appeals to people but it is wrong for us to put ideas in their minds which are untrue. The Governor is, under our Constitution, more than a personality, he is an institution and so long as we respect our Constitution, we must also accord him the regard and respect that is due to this institution. The question of discussing the salary of the Governor is quite beside the point here. We have been talking of the Constitution in the same manner as we were doing about the Government of India Act of 1935. At that time, people were opposed to that Act—and rightly so—and they went about criticising the Act day in and day out. Today also the same mentality prevails even though it is our own Government that is in power. Our Constitution has been framed by the people themselves. This sort of villifying the Government day in and day out is a dangerous thing for Democracy itself.

16th March 1954] [Sri T. Ananta Pai]

“ I know people today in their frustration—whatever their frustration might be due to—are inclined to believe that all the evils which they are subjected to are on account of the Government. The other day, I found a man travelling with me who said, ‘ the train is 5 minutes late because of this Congress Government. ’ Again, the other day in Mangalore, electric supply failed and as usual the people went about criticising the Government. They said, ‘ look at this, Mangalore electric supply has failed. It is all because of this Government. ’ Few people have cared to know that the Mangalore electric supply system still continues to be a private concern and it is not a nationalised institution. Government have no hand in it at all and they are not at all responsible for any engine breakdown, etc. This is the way we have been trying to tell the world and trying to say that for everything wrong our Ministers are at fault and where anything goes wrong the Government is at fault. I am afraid that when these Democratic parties themselves come to power, they will find that this habit of criticising the Government day in and day out is so much ingrained in the people that they would not be able to continue their Government even for a day. And if our Communist Party should come to power anyhow, there need not be the fear of criticism, because there would not be any scope for that, judging from the experience of countries where Communists have come to power. Communism and criticism never go together.

“ Well, we believe in democracy and we prefer a strong oppo- 11-40
sition for the successful working of democracy. But unfortunately a.m.
today, we have a number of splinter parties in the opposition some talking in the name of communalism, some talking in the name of casteism, others talking in the name of linguism and all sorts of theories. They have nothing in common except the opposition to the Congress in power. It is really difficult under such conditions to have an effective opposition which can be a powerful factor in any democracy.

“ Then, Sir, there is the question of Ministers. It is the job of the Hon. the Chief Minister to select whomsoever he likes as his colleagues. It is his job to determine how many Ministers there should be in the Cabinet. But somebody says ‘ 15 is not a good number. Let us have nine ’. I would like to know what sanctity is there in the number nine, and what sanctity they attach to it. Somebody else may say appoint only one. There are others who say that these Ministers are costly, the Governor is costly. Why, there are people in the country who say the Assembly itself is a costly affair. They are asking us what we are doing by going to the Assembly and talking some irrelevant things and wasting their money and wasting the time of so many people. I want to submit to hon. Members of this House that just as we try to sit in judgment over Ministers here, there is the wide world outside which sits in judgment on our activities. The people outside sit in judgment not only on the Ministers but also on the Members of this House. When we discuss this demand, we sit in judgment over

[Sri T. Ananta Pai] [16th March 1954]

the activities of the Ministers, and I do wish every hon. Member would try to criticise himself and try to examine what exactly his position is with reference to the general tax payer whom he is expected to represent.

“ Sir, one would like the Hon. Ministers to function in a particular way. Hon. Ministers were found fault with for undertaking tours. But if they keep at home there will be criticism of their conduct then also. ‘ Why don’t they go out and find out the difficulties of the people. Why should they not have mass contacts and why should not they understand the difficulties of the people. Why not receive memoranda from them and know their views.’ That would be the sort of criticism then. But if they go on tour, we sit here in judgment over their action and say: ‘ Why do the Ministers go on tour. How many times a particular Minister went to a particular place? What was the amount of money spent on his travelling allowance’ and so on. And again what are the matters discussed here during question time. We discuss matters like ‘ how many officers have been appointed, to what community they belong, why extension for two months was granted to a particular officer’ and so on. Sir, the other day I went through the advertisement column in a daily newspaper and I found that 30 per cent of the advertisement related to stomach trouble for which cures were offered. Similarly, I may say, 50 per cent of the questions put here relate to particular topics, namely, appointments in Government service. Once these views are made known to the Government. Why should matters be brought up again and again and the time of the House wasted?

“ Then, Sir, I want to say a few words about Civil service. In a democracy, it is natural that Civil servants should feel far superior to the Government in power, I mean the Cabinet. Civil servants have a tendency to feel that they are permanent fixtures whereas the Ministers are after all just like marionettes that appear on the scene today and disappear tomorrow. It is therefore difficult for the Cabinet to always try to exact the same sort of loyalty and sympathy from the Civil servants. That is the experience all over the world. Instead of criticising the Ministers therefore if the whole House supported them, the Civil servants may try to attune themselves to the demands and requirements of the vast changing and dynamic society in the democratic world.

“ Regarding the Secretariat, I would first of all like to state that there are very many gentlemen in the Secretariat. But still there might be one or two here and there who might have gone wrong. Therefore, it would be unfair to run down the whole administration for the simple reason that one or two officers go wrong. But I wish to draw the attention of the Hon. Ministers to an incident like this. The other day—this is what happened in my personal experience—I was carrying on correspondence with the Secretary of one of the Departments of the Secretariat asking for some information. He was refusing to give the information saying that that information cannot be supplied. Later on, I applied to the Hon.

16th March 1954] [Sri T. Ananta Pai]

Minister in charge of the Department for the information required by me and asked him to help me in getting that information. Even then, I did not get a reply from the Hon. Minister. I got a reply from the Secretary instead who said that no more correspondence will be carried on on the particular subject. I am not sorry over this, because I am certain I can get the information by way of putting questions to the Hon. Minister concerned on the floor of the House. I only wish to bring to the notice of the Hon. Ministers in this connexion the very sound and salient criticism that Pandit Jawaharlal Nehru made in a communication to Gandhiji in 1938 criticising the then Ministers and saying how dangerously it is possible for the Ministers to identify themselves with the existing conditions and trying to justify the prevailing state of affairs. I only wish to say that though there is improvement in the administration, there should be no complacency; there is still scope for greater improvement.”

MR. SPEAKER:—“ The hon. Member's time is up. Sri P. K. Gopalakrishnan.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“ Sir, Hon. Ministers have been saying that ours is a poor country but we find this fact has not been taken into account in fixing the scales of pay of high officials. There is a vast difference in the scale of pay of high officials and the scale of pay allowed to the last grade servants. The difference is something like 100 to 150 times. For example, in the Police Department, the Inspector-General of Police is paid Rs. 3,000 whereas an ordinary constable is paid only Rs. 30. A fire service man also working in the Police Department is getting only Rs. 20 a month. The difference in the scales of pay is, therefore, very large. This vast difference should be removed if the Government really consider that our country is a poor country and cannot afford to give such huge salaries to officials. Government must fix the maximum salary at Rs. 1,000 and no official however important his position might be should be allowed to draw more. The Ministers also must come forward to reduce their salaries by at least 25 per cent. They should set an example in this matter. Only then, they will have the moral sanction to reduce the salaries of high officials. Then, the salary of the last grade servants should not be less than Rs. 50. Even if it is put at Rs. 50 the difference between the salary of a high official and the last grade servant will be about 20 times. If this is done we can administer the country in a more effective way.

“ Another matter on which I want to say a few words is regarding the attitude of the Ministers to representations made by the people of this State and also the representations made by the representatives of the people. Whenever representations are made to Government, Government seldom send replies to those representations. Only on a very few representations, we get replies. Even an acknowledgment is not sent for the representations sent to them. I can give hundreds of instances where representations were made by us, but Hon. Ministers have not replied

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [16th March 1954]

to them for months and even years. To almost every one of the Ministers in this Government, I have submitted representations and I seldom received a reply to those representations.

"Again the Ministers are very partisan in their outlook. The Government is supposed to be above parties. Though they may represent one party, once they get into power they must discharge their duties as Ministers of the State and not as Ministers of a particular party. Ministers are supposed to be above parties but in actual practice, they are not so. Even in sending particulars of their tour programme, I find Ministers, at any rate some of them send their tour programmes to only Congress committees and not to other parties. I do not know why official information of the tour of Ministers is given only to Congress committees. Why should not other parties also get this information? If they send to one single party, they should send to others as well.

"Then, Sir, I find some of the Hon. Ministers align themselves with some anti-national organizations in the country. For instance, the Hon. Minister Sri K. P. Kuttikrishna Nair, Minister for Law, took part in an anti-Communist meeting. The anti-Communist organization in the country is genuinely treated as anti-national organization because the man in charge of the organization is alleged to be receiving about twelve thousand rupees a month from a foreign country for organizing that organization. Sir, this allegation is made by a responsible Member in the Council of State. When such an allegation is made about that organization, that organization should naturally be treated as anti-national.

11-50 a.m. "That organization has no loyalty to our country, and to our Constitution. As the allegation is not disproved yet, it can be said without any doubt that the anti-Communist organization organized by Brother Vadakkan of Travancore-Cochin State is really an anti-national organization and the action on the part of our Hon. Minister in allying himself with this anti-national organization is an unpatriotic act. I expect that the Hon. Ministers of our Government will come forward to dissociate themselves, at least in the future, from such organizations, which have been proved to be anti-national in their loyalties.

"Again, Sir, the attitude of the Hon. Ministers towards representations made by the hon. Members of this House is not correct. Whenever a representation is made to any Hon. Minister, he always doubts it, if it comes from an hon. Member belonging to the Opposition. The Hon. Minister always thinks that the hon. Member from the Opposition is telling some lie. For instance, when I made a representation to the Hon. the Chief Minister, he openly told me: 'How could I disbelieve a police official whose support I always require and how am I to believe a Communist instead of the police official?' I want to state here that whenever a Member of this House makes a representation, it is with a full sense of responsibility that he makes it. He is making it only after enquiring into the matter and he does so not as a

[16th March 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

party member but as a fully responsible Member of this House. But, the Hon. Minister says he could not believe a Communist and he could always believe the police official. We get a number of stories about deaths in police lock-ups, etc. We know that the police officials will always come forward to defend themselves. Even in such cases, the Hon. Ministers believe the police officials but not an hon. Member of this House and they dare not conduct an open enquiry in such cases. Even without conducting an open enquiry, Hon. Ministers are prepared to believe police officials but not hon. Members of this House. This is the attitude taken by Hon. Ministers towards the hon. Members of this House and democracy cannot be really effective when the Government have no faith in the people's representatives. I appeal to the Government that they will at least hereafter change their attitude towards the representatives of the people and that they will give a patient hearing to the representations made by the hon. Members of this House, enquire into them properly and then act upon it. I can also give hundreds of instances where the grievances of the people have been represented to the Hon. Ministers and they have simply refused to consider them. Because my time is limited I am unable to point out instances where the workers' organizations, teachers' organizations and such other organizations make representations, and they are not even replied to. I just want to point out only one instance. In Fort Cochin, last year, when the municipal workers went on strike and were dismissed, the Government themselves came forward with an order that all the workers should be reinstated. I found that all of a sudden, after a few days, the Government came forward with another order that the workers should not be reinstated and the matter has been left at that stage."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is up. Mr. Krishna Ayyar."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Mr. Speaker, Sir, before proceeding to say the few things that I wish to say on this occasion, I am attracted to say just a word about my good friend, the hon. Member Sri T. Ananta Pai, who said that several members of the public were asking him why these hon. Members in this Assembly come here and make big speeches and that too irrelevantly. I am afraid, he has in his last performance given ample proof of the truth of the question put to him by the questioners. I have not been able to find, with all deference to the hon. Member, much of coherent argument or relevant contention connected with the item under discussion."

SRI T. ANANTA PAI:—"On a point of order, Sir, I was referring to the Members of the Legislature and such Members whose activities are being questioned."

MR. SPEAKER:—"Hon. Member, Sri T. Ananta Pai, only said that somebody was asking such questions."

[16th March 1954]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ It was but proper that he was questioned about such things.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ It is not about this subject that I was talking . . .”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member, Sri V. R. Krishna Ayyar, continue. Let him come to the relevant point. I have given him only five minutes as he desired.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ One of the main points which I wish to make is that we are still having the same old bureaucratic set-up. I appeal to the Government and particularly to the Cabinet to make a courageous attempt to re-orientate the entire administrative machinery. At present, we have a Secretariat which is full of Officers, Superintendents, Assistant Secretaries, Under Secretaries, Deputy Secretaries and Secretaries and, if I may be pardoned for making this statement, in a large measure it is the Secretaries who still rule. I mean no disparagement to the personnel of the present Cabinet but it is really the Secretariat and the Secretaries who still rule the country. If I ask for a gruel centre to be opened immediately on the ground that there is considerable calamity and a large number of people are starving, the first thing to be done is it has to go to the Secretariat and perhaps to the Board of Revenue. If the Superintendent in the Secretariat or the Board of Revenue who is sitting somewhere away in Madras says ‘No’, automatically the reply to my request for a gruel centre is also ‘No’, whatever be the suffering and the needs of the affected people. If there is a representation, not merely about gruel centres but other matters like revenue remission on account of drought or floods, then the matter has to go back to the Secretariat. The Secretariat goes into the matter. Rules, files, circulars and instructions are looked into or the Board of Revenue does the same job and ultimately, if they say ‘No’, so far as the Government is concerned, automatically the answer is in the negative.

“ I wish that the keynote of a democratic form of Government must be to penetrate into the minds of the people so that they may be responsive to the needs and the demands of the people. This can only be done, as I said, by a re-orientation of the administrative set-up.

“ Another point which I wish to make at this juncture, and I shall wind up soon, is this, namely, that we must have some kind of a device by which the growing of more and more files, more and more notings, this journey of the files from one department to another department and files hibernating for months and perhaps even for years in the Secretariat and finally nothing coming out of it, will be put an end to. From my own personal experience, I can say what happened in a matter requiring immediate attention. I asked for exemption from entertainments tax for a particular show for a public purpose. I even had the privilege of

[16th March 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

meeting an Hon. Minister and explaining to him the difficulties. It had to go to the Entertainment Tax Department and thereafter, the Superintendent made his notes, it went through the Assistant Secretary, the Deputy Secretary and Secretary and what not! I do not know how many such categories of Secretaries still go about. All these people had to make their notings and then it was discovered that it had to go to the Board of Revenue or it might be that it had eventually to go to the Finance Department. All these things took such a lot of time and the exemption was granted long after the entertainment was over. Probably, it was a kind of posthumous ratification. It was of no good whatever. I am mentioning these incidents only to show that the present day administrative delays, the present day red-tapism and all the other things are born out of a lack of inclination to help the people in their hour of need, a sort of indifference and a kind of remissness in responding to the people's demands immediately. I, therefore, plead before the Cabinet and before the Government to have some kind of a machinery by which quicker disposals and more responsive handling of Governmental work could be achieved.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் கீழ் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில முக்கிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பெரிய பிரச்சனைகளில் நான் தலையிடவிரும்பவில்லை. பெரிய பிரச்சனைகளில் ஈடுபட்டால் என்னுடைய தொகுதியின் குறைகளைச் சொல்ல முடியாமல் போய்விடும். முக்கியமாக என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையில் கொடுத்திருக்கும் கருத்துக்களாவன :— (1) To point out the injustice and lack of uniformity in the absorption of en-Pudukottai State employees after merger of Pudukottai State with Madras State. (2) To draw attention to the fact that the promise of betterment of the condition of Pudukottai State has not been implemented even after six years of merger with Madras State. புதுக்கோட்டை சென்னை அரசாங்கத்துடன் இணைக்கப்பட்ட பொழுது இந்திய சர்க்கார் புதுக்கோட்டையிலிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அவர்கள் முன்பு வாங்கிக்கொண்டிருந்த சலுகைகளிலும் சம்பளத்திலும் எந்த விதமான குறையும் ஏற்படாது என்று ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இந்திய சர்க்கார் கொடுத்த அந்த வாக்குறுதியை அமுல் நடத்த சென்னை சர்க்கார் 4 ஜி.டி.-க்கள் பிரசுரித்தார்கள். இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் மந்திரி சபையின் காரணத்தினால் வெளிவந்த அந்த முக்கியமான ஜி.டி.-க்களின் பிரகாரம் 100-க்கு 75 அல்லது 80 சத விசித உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நியாயமான முறையில் எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்கப்பட்டன என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். நான் அதற்காக மந்திரி சபைக்கு என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் பாக்கியிருக்கும் 20 சத விசித உத்தியோகஸ்தர்களின் நிலைமை என்ன ஆயிற்று? ஆறு வருஷங்களாகியும் அவர்களுடைய நிலைமை அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் நான் மந்திரிகளைப் பாராட்டக்கூடிய மனப்பான்மை குறைந்து சரிந்துபோகிறது. பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மேல் உத்தியோகஸ்தர்களின் சலுகையினால் உடனடியாக நல்ல முறையில் absorption கிடைத்து விட்டது. ஆனால் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். எப்பொழுதும் எங்கும் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் தான் அவஸ்தைப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. இங்கு இருக்கும் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்குள் பல விதமான வேறுபாடுகளும் பாகுபாடுகளும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பல தடவை அதைச் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். சம்மந்தப்பட்ட இலாக்காவின் தலைவர்கள் இதைப்பற்றி எழுதாததால் இந்தப் பாகு

12
noon.

[Sri V. Balakrishnan] [16th March 1954]

பாடு வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்யும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் அப்படி இருக்கவேண்டும்? Secretary, Chief Secretary அதற்கு மேலே மந்திரிகள் இவர்களெல்லாம் எதற்காக இருக்கிறார்கள்? கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்கின்ற தவறுகளை நிவர்த்திப்பதற்காகத்தான் மந்திரிமார்களும் மேல் உத்தியோகஸ்தர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமா? உடனடியாக சர்க்கார் இதைக் கவனித்து இந்தக் குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு இந்த விஷயத்தில் தலையிடவேண்டும். அப்படி தலையிடாமலிருப்பது என்ன நியாயம்? Revenue Department, Registration Department, Judicial Department, Forest Department இந்த Department களிலெல்லாம் unqualified என்று சொல்லப்பட்ட ஒரு வர்க்க உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். Revenue Department, Registration Department இவைகளிலுள்ள இந்த வர்க்கத்தினருக்கு 1949-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் 1௨ முதல் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள விகிதப்படி சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் Judicial Department, Forest Department இவைகளிலுள்ள இதே வர்க்கத்தினருக்கு 1950ஆம் ஆகஸ்டில் 1௨ முதல் தான் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள விகிதப்படி சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஏன் இந்த வித்தியாசம்? 1949ஆம் ஜனவரியில் 1௨-க்கும் 1950ஆம் ஆகஸ்டில் 1௨-க்கும் எவ்வளவு தூரமிருக்கிறது? இந்த தூரத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் எவ்வளவு சம்பள வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது? இந்த வித்தியாசம் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆதலால் எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் 1950ஆம் ஆகஸ்டில் 1௨ முதல் சென்னை ராஜ்ய சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். இதே மாதிரி ஒரு பெரிய உத்தியோகஸ்தருக்கும் அவருக்கு qualifications இருந்த போதிலும் கூட மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுத்தது போல் கொடுக்காமல் சர்க்காரின் ஜி.ஓ.பிரகாரம் 1950ஆம் ஜனவரியில் 1௨ முதல் தான் வேலை உயர்வும் சென்னை ராஜ்ய சம்பளமும் 1949ஆம் ஜனவரியில் 1௨ முதல் உண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம்?

“Revenue Department-ல் இருக்கக்கூடிய peon களுக்கு இன்னும் சென்னை ராஜ்ய சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. புதுக்கோட்டையில் உள்ள குறைந்த சம்பளம்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. peon கள் தான் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் மந்திரிமார்களுக்கும் ஊர் மக்களுக்கும் ஆறுதல் கொடுக்கக்கூடியவர்கள். புதுக்கோட்டையிலிருக்கும் peonகளை பக்கத்திலுள்ள தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் முதலிய ஜில்லாக்களுக்கு மாற்றுகிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் revenue காரியதரிசியிடம் முறையிட்டேன். மந்திரி அவர்களிடம் நேராகவும் சொன்னேன். starred கேள்விகளும் unstarred கேள்விகளும் கேட்டேன். இப்படி இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பல தடவை பல்லவி பாடியும் சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை. ஆறு ஆண்டுகள் ஆகியும் Revenue Department Peonகள் பழைய புதுக்கோட்டை குறைந்த சம்பளத்தையே வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பு புதுக்கோட்டையில் living index குறைவாக இருந்ததால் அவர்களால் வாழ்க்கை நடத்த முடிந்தது. குறைந்த சம்பளத்திற்கு ஆனால் இப்பொழுது அங்கு living index 100-லிருந்து 400, 500 அதிகமாக இருக்கிறது. இதோடு கூட அவர்கள் புதுக்கோட்டையிலிருக்கும் வீடு முதலான சௌகரியங்களை விட்டு, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், சேலம் முதலிய பக்கத்து ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் மிகவும் துன்பப்படுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல சில peonகள் உபரியாக இருக்கிறார்களென்று அவர்களை permanent placeகள் இருக்கும் வெளி இடங்களுக்கு மாற்றிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அந்த இடத்துக்கு மற்ற ஜில்லாக்களிலிருந்து புதிய ஆட்களைக் கொண்டுவருகிறார்கள். ‘It is blowing hot and cold in the same breath’ என்று சொல்லுவதுபோல், உபரியாக இருக்கிறார்கள் என்று வெளியிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு அவர்கள் இருந்த இடத்துக்கு வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து கூடிய சம்பளத்தை புதிய ஆட்கள் கொண்டு வருகிறார்கள். புதுக்கோட்டையிலுள்ள குறைந்த சம்பளத்தையும் கொடுத்து 200, 300 மைல்களுக்கு அப்பால் அனுப்பப்படு

[16th March 1954] [Sri V. Balakrishnan]

கிறார்கள்.* இது என்ன நியாயம்? அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுத்து வெளி ஜில்லாக்களுக்கு மாற்றுவதுதான் நியாயம். அப்படியில்லாமல் இந்த மாதிரி செய்வது இந்திய சர்க்கார் புதுக்கோட்டை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறுவதாக ஆகாதா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக புதுக்கோட்டை நிர்வாகத்தில் Medical Department நர்ஸ்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் புதுக்கோட்டையில் Training School இல்லாததால், பங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு மிஷனரி பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துவிட்டு வந்தவர்கள். 20, 25 வருஷகாலமாக உத்தியோகத்திலிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு இன்னும் சென்னை ராஜ்ய சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் அவர்கள் மிஷன் Training மட்டுமே படித்திருப்பதுதான் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது நியாயமா? இவர்கள் மிஷன் பள்ளிக்கூட certificate ஐ வைத்துக்கொண்டு 20 வருஷத்துக்குமுன் வேலைக்கு வந்தவர்கள் 20 வருஷமாக வேலையை திறமையாக செய்து வருகிறார்கள். ஏதோ சென்னை பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்காத காரணத்தினால் அவர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கக்கூடாது. குறைந்த சம்பளம் கொடுத்தாலும் அவர்களை புதுக்கோட்டையிலேயே வைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு மாதிரி உதவியாக இருக்கும். அப்படியல்லாமல் அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள சிவகங்கை, இராமநாதபுரம் முதலிய இடங்களுக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் பெரிய அவஸ்தைக்குள்ளாகி தொல்லைப்படுகிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“One more minute for the hon. Member.”

* Sri V. BALAKRISHNAN.—“நான் பட்ஜெட் விவாதத்தில் பேசியபோது மந்திரிமார்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்பொழுது தனிப்பட்டவர்கள் வீட்டுக்குப் போகிறார்கள் என்று சொல்லியதை கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும் மற்ற மந்திரிகளும் தப்பாக அறிந்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைநான் இப்பொழுது விளக்க ஆசைப்படுகிறேன். (At this stage Mr. Speaker sounded the gong.) ஆனால் மணி அடித்துவிட்டது.”

* Sri K. R. SAMBANDAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குச் சில விஷயங்களைக் கொண்டுவருகிறேன். இப்பொழுது மந்திரிகளைப் பற்றியும் கவர்னர் அவர்களைப் பற்றியும் இரு தரப்பிலும் வெகு விரிவாக எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி அதிகமாக நான் தெரிவிக்காவிட்டாலும் சில விஷயங்களை மாதிரி சொல்லிவிட்டு நான் முடித்து கொள்ளுகிறேன்.

“குறிப்பாக ஏற்கனவே அட்வைசரி ரிஜிம் ஒன்று நடந்தது. அந்த சமயத்தில் மூன்று பேர்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த சர்க்கார் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் காலத்தைவிட இப்பொழுது அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள மந்திரிகள் வந்தம்கூட நாட்டில் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது மக்களுக்கு எந்த விதத்திலும் கஷ்டங்கள் நீங்கவில்லை. அவர்களுக்கு உள்ள தொந்தரவுகளும் ஒன்றும்நீங்கியபாடியில்லை. எந்த விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அது பேபர் வாயிலாக ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டிற்கும் போய் போய் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் மக்கள் எதைத் தேடி வந்தார்களோ அந்தக் காரியம் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து தகவல் வருவதற்குள் முடிந்து விடுகிறது. இந்த மாதிரி வேலைகளை வளர்த்திக் கொண்டே போவதனால் சர்க்காருக்கு அதிகமான செலவைக் கொடுக்கிறதே தவிர அந்த வேலைகளைத் தீர்க்க முடியவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது அதிகமான வேலை இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும் அதிகப்படியாக மந்திரிகளை விஸ்தரிப்பதைவிட குறைந்த சம்பளத்தில் பார்லிமெண்டில் செக்ரட்டரிகளைப் போட்டால் பிற்காலத்தில் அவர்களை மந்திரி சபையில் எடுத்துக்கொள்வதற்கும் அவர்கள் அந்த வேலைகளைக்

[Sri K. R. Sambandam] [16th March 1954]

கற்றுக்கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பம் அதில் இருக்கிறது. இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தில் கூட இதே மாதிரி ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதனால் பல பேர்கள் நிர்வாகத்தில் திறமை அடைவதற்கு நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையும் சென்னை ராஜ்யத்தில் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற யோசனையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கனம் மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் வரும்போதோ அல்லது ஏதாவது கூட்டங்களுக்கோ அல்லது மகாநாடுகளுக்கோ வரும் போதோ அவர்களிடத்தில் மனுக்களும் மகஜர்களும் கொடுக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் அந்த மாதிரி மனுக்களையும் மகஜர்களையும் கொடுக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி மகஜர்கள் கொடுக்கப்படுகின்றனவே தவிர அவைகள் அரசாங்கத்திற்குப் போய் சேர்ந்ததா அதன் மேல் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்பதே தெரிவித்தல். அப்படி ஏதாவது பதில் கொடுத்தால்தான் சங்கங்கள் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்களையும் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்த மனுக்களையும் அரசாங்கம் கவனித்து வருகிறது என்று மக்களுக்குத் தெரிய வரும். அதனால் ஏதாவது நியாயம் கிடைக்கும் என்று மக்களும் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால் அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் வேஸ்ட் பேஸ் பால்கெட்டுகளுக்குப்போய் விட்டதோ என்று. தோன்றுகிறது. அதனால் கொடுக்கப்படும் மனுக்களுக்கு பதில் கொடுப்பதோடு அவைகளின் மேல் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக ஹிந்து மத பரிபாலன மந்திரிக்கு நான் ஒரு மனுவை அவர் மாயூரம் வந்தபோது கொடுத்தேன். அதாவது மாயூரம் தாலுகாவில் ஏற்படுத்திய ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒரு விளையாட்டு மைதானம் வேண்டும் என்பதற்காக வினியாகர் கோவிலுக்குச் சொந்தமான புஞ்சை நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கோவிலுக்கு நஷ்டம் ஏற்படாமல் பகுதி கொடுக்கிறோம் என்றும் ஒரு மகஜர் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு இதுவரையிலும் எந்த விதமான பதிலும் வரவில்லை. ஆகவே மக்களின் நன்மையைக் கோரி மனுக்கள் கொடுத்தால் அதைப்பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளை அப்படி அப்படியே விட்டுவிட்டால் அது மக்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதாகாது.

“கனம் ஹிந்து மத பரிபாலன மந்திரி அவர்கள் வரும்போது அவர்கள் வைஷ்ணவ கோயிலுக்குத் தான் போகிறார். அவர்களுடைய விருப்பு வெறுப்பு எப்படி இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லா கோயில்களுக்கும் சென்றால் அங்கங்கே சுத்தம் செய்து அங்கங்கே சரியான நிலைமையில் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அங்கங்கே சிவன் கோயில் இருந்தாலும் அவர் வைஷ்ணவக் கோயிலைத்தேடிக்கொண்டு போகாமல் எல்லா கோயில்களுக்கும் போகவேண்டும். அந்த மந்திரி அவர்கள் அங்கு வந்தால் தான் அங்குள்ள குறைகளை மக்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்கும் நேரில் தெரிந்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்பொழுது ஜில்லா போர்டை எடுத்துவிட்டு தாலுகா போர்டு கொண்டுவருவதற்காக யோசிக்கப்படுகிறது.”

MR. SPEAKER :—“இப்பொழுது நடப்பது Heads of State Ministers and Headquarters Staff, அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.”

* SRI K. R. SAMBANDAM :—“நகரங்களில் இருக்கக்கூடிய முனிசிபாலிட்டி அல்லது பஞ்சாயத்து முதலிய இடங்களிலிருந்து சில விஷயங்களைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்தால் அதை உடனடியாக கவனிப்பது இல்லை. குறிப்பாக மாயூரம் தாலுகாவில் தர்மபுரம் மட்டத்தார் ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டிக் கொடுத்து அதற்கு வேண்டிய பெட்கள், கிளினிக், அப்பேர்ட்டஸ் முதலியவைகள் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டு அதன் நிர்வாகத்தை சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு சர்க்கார் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அங்கு ஏற்கனவே சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது; அதனால் அதை எடுத்து

16th March 1954] [Sri K. R. Sambandam]

நடத்த முடியாது என்று சொல்லி அதை முனிசிபாலிட்டி எடுத்து நடத்தும்படி சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த முனிசிபாலிட்டி சிறந்த முறையில் இரண்டு உயர் நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தி வருவதால் அதற்கு இந்த ஆஸ்பத்திரியையும் எடுத்து நடத்தப்போகிய வருமானம் இல்லை. ஆகையால் அதை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்றும் ஜில்லா விட்டால் அந்த மட்டத்தையே எடுத்து நடத்தச் சொல்ல வேண்டும் என்றும் தீர்மானத்தை போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பிற்று. ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. மக்கள் தாங்களாகவே கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்து ஆஸ்பத்திரியை நடத்த வேண்டும் என்றாலும் சர்க்கார் எடுத்து நடத்த முன் வரவில்லை என்றால் சர்க்கார் தாமதவே கட்டிடம் கட்டி ஆஸ்பத்திரி ஜில்லாத் துறையில் எங்கே ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள் என்று சர்க்காரிடத்தில் நம்பிக்கை குறைகிறது. இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI K. T. RAJU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆரம்பத்தில் நீங்கள் என்னப்பேச அழைத்தபோது நான் இங்கு இல்லாமல் போனேன். தற்கு வருந்துகிறேன். மீண்டும் பேச அழைத்த உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 12-15 p.m.

“இப்பொழுது இந்தப் பொது நிர்வாக விவாதத்தில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தின் எல்லையில் இருக்கிற புதுச்சேரியில் கடந்த பல தினங்களாக அந்தச்சர்க்கார் நம்முடைய தமிழ் மக்களுக்கு இழைத்துவருகின்ற கொடுமை இந்தச் சபை அங்கத்தினர்கள் யாவருக்கும் தெரியும். இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட, நம்முடைய தாய்த் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த நம்முடைய சகோதர சகோதரிகள் ஒரு அன்னிய ஆட்சியிலே, ஒரு அன்னியத் திட்டிலே, இன்றைக்கு ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் மக்கள் பெரிய அடக்கு முறைக்கு உட்பட்டு இருப்பது இந்தச் சர்க்காருக்குத்தெரியும். இம்மாதிரி ஒரு நிலைமையைத் தடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அன்னியில் இருக்கக்கூடிய இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கும், இந்தச் சட்ட சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் இருக்கிறது. எனவே, இந்த விஷயத்தில் இந்த ராஜ்ய சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம் என்பதை இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது விவாதம் நடக்கிற இந்த நிலையிலே அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியாக அது விஷயத்திலே பேசுவது நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். அந்த அன்னியத் திட்டில் ஆட்சி புரியும் ஏகாதிபத்திய பிரஞ்சு தேசத்தைத் சேர்ந்தவர்கள் எந்த விதத்தில் இன்றையதினம் நம்முடைய தமிழ் மக்களை நடத்துகின்றார்கள் என்பதைப்பற்றி மத்திய சர்க்கார் தெரிந்து கொள்ளவதற்கும், அதைப்பற்றிச் சிந்திப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மான்ய விவாதத்திற்குப் பதில் கூறும்போது ‘புதுச்சேரி விஷயத்தில் இந்தச் சர்க்கார் உறுதியாக இருக்கிறது, அங்கு நடந்து வருகின்ற அடக்கு முறை ஆட்சியை நாங்கள் அனுமதிக்கமாட்டோம்’, என்று உறுதிசூற வேண்டும். அப்படிச் செய்வார்களானால், அதன் மூலம் இந்தச் சட்ட சபையினுடைய அபிப்பிராயத்தை மத்திய சர்க்கார் தெரிந்துகொண்டு அதைக் கவனித்து உடனடியாக அவர்கள் ஒரு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நாம் உதவி செய்தவர்களாவோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கடந்த பத்து தினங்களாக செய்தித் தாள்களில் வரும் செய்திகளைப் பார்த்தால், நம்முடன் பிறந்த சகோதர சகோதரிகள், அந்த நாட்டில் வசிப்பவர்கள், தாய் நாட்டுடன் சேரவேண்டும், இந்திய யூனியனுடன் சேரவேண்டும், குறிப்பாக சென்னை ராஜ்யத்தோடு அவர்கள் இணைக்கப்படவேண்டும், இயற்கையாகவே நம்மோடு இருக்கவேண்டிய அவர்கள் இன்றையதினம் தூரதிரஷ்ட வசமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றுபடவேண்டுமென்ற இந்தச் சுதந்திர இயக்கத்திற்கு நம்முடைய சர்க்கார் அனுதாபத்தோடு ஆதரித்தால் அங்கிருக்கக்கூடியவர்கள் அடக்கு முறையிலிருந்து ஓரளவு தப்ப முடியும். எனவே தான் மற்ற விஷயங்களைப்

[Sri K. T. Raju]

[16th March 1954]

பற்றி இந்த மான்ய விவாதத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் வேறு பல விஷயங்களைப் பற்றி பேசினாலும் அதற்கு மந்திரி அவர்கள் பதிலளித்தாலும்கூட இந்தப் புதுச்சேரி விஷயத்தில் இந்த ராஜ்ய சர்க்காரினுடைய கொள்கையை உறுதியுடன் தெரிவிப்பார்களேயானால் அங்கு பிரெஞ்சு சர்க்காரினுடைய ஆட்சியில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு ரொம்ப உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் தமிழில் இருக்கவேண்டுமென்று சில வருஷங்களாக இந்தச் சபையும் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதிலே பல கஷ்டங்கள் இருந்தாலும்கூட தமிழ் மொழியிலேயே ஆட்சியை நடத்துவதற்கு இந்த ராஜ்யத்தில் தலைமை இடத்திலும் சரி, ஜில்லாக்களிலும் சரி, எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அமுலுக்குக்கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். - இது விஷயத்தில் சர்க்கார் முயற்சி செய்வதே நல்லது. ஏனென்றால் இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள ஜனத்தொகையில் பெரும் பகுதி தமிழ் மக்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த ராஜ்யத்தினுடைய சர்க்கார் நடவடிக்கைகளை மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமேயானால் அவர்கள் புரிந்து கொள்கிற பாஷையிலேயே நாம் நிர்வாகத்தை நடத்தினால்தான் அவர்கள் சர்க்காரோடு நேரிடையான தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள முடியும். ஏற்கனவே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது இம்மாதிரிச் செய்வதற்குப் பல கஷ்டங்கள் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். மேலும், இந்த சென்னை ராஜ்யத்திலே தமிழ் மக்கள் மட்டுமல்ல, மலையாளம் பேசும் படியான மக்களும், கன்னடம் பேசும்படியான மக்களும் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, நாம் தமிழ் பாஷையில் மட்டும் அரசாங்கத்தை நடத்தினால் அதில் சில கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார். இருப்பினும் கூட பெரும் பகுதி இந்த ராஜ்யத்தில் தமிழ் மக்களாக இருக்கிற காரணத்தினால் நம்முடைய ராஜ்ய நடவடிக்கைகளை இயன்ற அளவுக்கு தமிழிலேயே நடத்துவதற்குள்ள காரியங்களைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரே வருஷத்தில் இல்லாவிட்டாலும்கூட, இரண்டு மூன்று வருஷத்திற்குள்ளாக நாம் அதை முடிவாகக் கொண்டுவர முடியும். அதற்குச் சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

(நேரம் முடிந்துவிட்டதென சபாநாயகர் மணியை அடித்தார்.)

12-20 p.m. * SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணை மீது விவாதம் முடியக்கூடிய தருவாயில் இருக்கிறது. இது முக்கியமான மான்யக் கோரிக்கையாகும். அதன் மீது நடக்கும் விவாதத்தில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம், குறைவாக இருக்கிறது. இருந்தாலும், பல பிரச்சனைகள் இந்தச் சபைமுன் வந்திருக்கின்றன. அடிக்கடி நம்முடைய முதல் மந்திரியவர்கள் ஜனநாயகத்தின் மேன்மையைப்பற்றியும், தனிப்பட்ட மனிதர்களுடைய சுதந்திரத்தின் உயர்வைப்பற்றியும் பட்டுவிட்டு விவாதத்தில் குறுக்கிட்டு, குறுக்கிட்டு பேசவேண்டிய விஷயங்களை விட்டு விட்டு பேசியிருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கெல்லாம் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருந்தபோதிலும்கூட, பதில் சொல்வதற்கு முதலமைச்சர் இந்தச் சபையில் இல்லாத காரணத்தினாலே, வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன். ஜனநாயகத்தின் உயர்வைப் பற்றி பேசக்கூடிய ஒரு மந்திரி சபையிலுள்ள மந்திரிகளுடைய பேச்சு முறையைப்பற்றிக்கூட அங்கத்தினர்கள் குறை கூறக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை வந்திருப்பது நம்முடைய ஜனநாயகத்தைப் பற்றி நம்முடைய மந்திரிகள் என்ன அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“நேற்று, மந்திரிகள் மீதோ, அரசாங்கத்தின் மீதோ ஏதாவது குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. கோபம் வரும்போது, அவர்கள் வேண்டுமென்றே கோப்படுகிறார்களா, அல்லது அவர்களுடைய பலவீனத்தினால் கோபம் வருகிறதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. போலீசாரை விட்டு அடக்குமுறை செய்கிற

[16th March 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

மாதிரி இங்கும் ‘மைக்’ கின் பொத்தானை அமுக்கி, அதைப் பேசாமல் செய்து, தாங்கள் வேண்டுமென்றே கூச்சல் போட்டால், எதிர்க்கட்சியினர் அடங்கிவிடுவார்கள் அல்லது பயந்துவிடுவார்கள் என்று நினைத்து அப்படி வேண்டுமென்றே கோப்படுகிறார்களோ என்று சந்தேகிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அடக்குமுறைகளுக்கெல்லாம் எதிர்க்கட்சி பயந்து விடாது. அவர்களை நசுக்கிவிட முடியாது. உண்மை எங்கள் பக்கத்தில் இருப்பதால், நாங்கள் அதில் நம்பிக்கை வைத்துப் பேசுகின்றோம்.

“இந்த மந்திரி சபை அதிகாரத்திற்கு வந்த பிறகு பாகுபாடுகள், அரசியல் துவேஷங்கள் இவையெல்லாமாவது இருக்காது, நிர்வாகத்தில் ஒழுங்கு உயர்வாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்ததுண்டு. அதைப்பற்றி, எதிர்க்கட்சி, சர்க்கார் கட்சி, என்ற வித்தியாசமில்லாமல் பல குறைகளை பல நாட்களாக அங்கத்தினர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நேற்று பேசக் கூடிய சமயத்தில் என்னுடைய நண்பர் கனம் ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் சில உண்மைகளைக் கொண்டுவந்தார். அது சரியல்ல என்று கோப்பட்டு (Leader of the House) சபைத் தலைவர் என்று நான் சொன்னால், அது உங்களைக் குறிக்கக்கூடாமாதலால் Leader of the House என்று ஆங்கிலத்திலேயே குறிப்பிடுகின்றேன்) அதை மறுத்து பதில் சொல்லியது சம்பந்தமாக அந்த விவாதம் காலையில் நடந்தது ஞாபகமிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோபாலன் அவர் சொன்னதைப் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயமென்னவென்றால், அவர் சொல்லியதில் உண்மை இருக்கிறது. ‘அந்த உண்மை விவரங்களை சபை முன்பு வைப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன்’, என்று அவர் சொல்லுகிறார். அந்தப் பிரச்சனையை அவரிடத்தில் விட்டுவிடுகிறேன்.

“மற்றும் இந்தச் சர்க்காருடைய துவேஷங்கள், வேண்டுதல், வேண்டாமை, விருப்பு வெறுப்புகளை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு சில உதாரணங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“சமீபத்தில் இரண்டு முறை கேள்வி நேரத்தின்போது திருச்சி ஜில்லா பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமனம் பற்றிய விவரங்களை இந்தச் சபையினர் அறிந்ததே. விருப்பு வெறுப்பு எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறதென்பதைப் புரிந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய விஷயம். அதைவிட இன்னும் பல ஆட்சேபணைகளுக்கிடையே முறைகளிலே சேலத்தில் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமனம் சர்க்கார் வக்கீல் நியமனமும் நடைபெற்று இருக்கிறது. அந்த விவரத்தையும் நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“சேலத்தில் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமனம் சென்ற வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில் நடைபெற்றிருக்கவேண்டும். அதற்காக மனுக்கள் ஜில்லா ஆக்ஸ்டு மாதத்தில் கேட்கப்பட்டு, மனுக்களும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. ஆகஸ்டு மாதத்திலே ஜில்லா கலெக்டரும், ஜில்லா ஜட்ஜும் அவர்களுடைய சிபாரிசு என்ன வென்பதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து விட்டார்கள். நியமனம் எப்பொழுது நடக்கிறது தெரியுமா? டிசம்பரில் நடந்து, இப்பொழுது புதிதாக ஒரு பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதுபோல், சர்க்கார் வக்கீலும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர்களைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. அந்த நபர்கள் மேல் குற்றஞ் சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கில்லை. ஆனால், இந்த மாதிரி ஒரு முக்கியமான, பொறுப்புள்ள ஸ்தானங்களை நியமிப்பதில் சர்க்கார் எவ்வளவு பொறுப்போடு நடந்துகொள்ள வேண்டும், மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை எவ்வளவு கணக்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லுகிறேனே தவிர, நியமிக்கப்பட்ட நபர்கள் மீது குறை கூறவேண்டும் என்பது என்னுடைய நோக்கமல்ல. ஆனாலும், துரதிருஷ்ட சமசமாக அந்தப் பிரச்சனையை இங்கே கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நியமிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ என். எஸ். ராமசாமி கவுண்டர் கிரிமினல் வழக்குகளில் எழு வருஷத்திற்கு மேல் அனுபவமில்லாதவர். எனக்கு அவரை நேரில் நன்றாகத் தெரியும். நண்பர் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியத்திற்கு எப்படி நன்றாக அவரைத் தெரியுமோ அப்படியே எனக்கும் அவரைத் தெரியும். அவர்

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th March 1954]

ஒரு வாலிபர். வக்கீல் தொழிலிலும் நல்ல அனுபவம் உடையவர். தனிப் பட்ட முறையில் அவருக்கும் எனக்கும் எந்தத் துவேஷமும் கிடையாது. இருந்தாலும் சேலம் நகரத்தில் மிகவும் திறமையான வக்கீல்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். 25 அல்லது 30 வருட அனுபவமுடைய திறமைசாலிகள் சேலத்தில் உண்டு. அப்படியிருந்தும் அவர்களுையெல்லாம் தேர்ந்தெடுக்காமல் இவரை மட்டும் ஏன் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி வக்கீல்களிடத்தில் மட்டுமல்ல, பொதுமக்களிடத்திலும் தவறான அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது. தேர்தலில் ஸ்ரீ என். எஸ். ராமசாமி கவுண்டர் கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி அங்கத்தினருக்கும் காங்கிரஸ் அபேட்சகர் ஸ்ரீமதி ராதாபாய் சுப்பராயனுக்கு எதிராக மனுப்போட்டிருந்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுடன் ஒரு சமரசத்திற்கு வந்ததின்பேரில் தன்னுடைய அபேட்சகப்பத்திரத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டார். அதனால் தேர்தலில் நமது நண்பர் ஸ்ரீ அர்த்தநாரி அவர்கள், காங்கிரஸ் அபேட்சகர் ஸ்ரீமதி ராதாபாய் சுப்பராயனைத் தோற்கடித்துவிட்டு இந்தச் சபையில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நிற்க வக்கீல் தொழிலில் எழு வருஷமே அனுபவமுள்ள அவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? ஜில்லா அதிகாரிகள், 'அவர்களுையே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அவரை விட்டால் வேறு திறமையான ஆட்களே கிடையாது,' என்று சிபார்சு செய்தார்களா? அல்லது ஜில்லா அதிகாரிகள் வேறு 'ஒருவரை சிபார்சு செய்திருக்கும்போது, சர்க்கார் இவரையே தேர்ந்தெடுத்தார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியாக ஒருவரை நியமினம் செய்யும் பொறுப்பு அந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மந்திரியினுடையதா? அல்லது மந்திரி சபை பூராவும் இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து நியமனம் செய்கிறார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக சேலத்தில் சர்க்கார் பிளீடராக நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர் ஆதிநாராயண செட்டியார். துரதிருஷ்ட வசமாக நான் அவருடைய தனிப்பட்ட நடத்தையைப் பற்றிய உண்மையை இந்தச் சபையில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர் முன்பு அபிஷியல் ரீசுவராக இருந்த காலத்தில் பணத்தை கையாடியதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவர் டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிபாக ப்ரொபேஷனில் இருந்த காலத்தில், நடுவிலேயே விலக்கி விட்டார்கள். எவர் ஒருவரின் நடத்தை சரியில்லையென்று டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிப் பதவியிலிருந்து சர்க்கார் விலக்கினார்களோ அவரையே மறுபடியும் சர்க்கார் பிளீடராக இப்பொழுது நியமித்திருக்கிறார்கள். அதுவும், எப்படி நியமித்தார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். இவர் பெயரைச் சுட்டிக்காட்டி, இவரை சர்க்கார் பிளீடராக நியமிப்பதற்கு ஏதாவது ஆட்சேபணை இருக்கிறதா என்று ஜில்லா அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அவர்கள் என்ன பதில் எழுதுவார்கள்? 'அவரை நியமிப்பதற்கு பல தடைகள் இருக்கின்றன,' என்று நாம் சொன்னால் தங்கள் பேரில் மந்திரி சபை கோபம் கொள்ளுமோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவருக்குத் தகுதி இருக்கிறதென்று நாம் எழுதவேண்டுமென்பதற்காகவே மந்திரி சபை இப்படி சூசகமாக அவர் பெயரை சுட்டிக்காட்டி கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று அதிகாரிகள் நினைப்பதில் தவறு என்ன இருக்கிறது? பொதுவாக ஒரு தனி நபர் பெயரைச் சுட்டிக்காட்டி அவரை நியமிப்பதில் தடை ஏதாவது உள்ளதா என்று கேட்பதற்குப் பதிலாக, அந்த இடத்தில் யாரை நியமனம் செய்யலாம் என்று சர்க்கார் கேட்டிருந்தால் பாரபட்சமற்ற முறையில் நடந்து கொண்டதாக நாம் கருத முடியும். ஜில்லா அதிகாரிகள், தாங்கள் குறிப்பிடும் நபரை நியமனம் செய்வதற்கு எந்தத் தடையுமில்லையென்று சிபார்சு செய்யச் சொல்வதற்கே இவர்களுக்கு கடிதப் போக்குவரத்து நடத்த நான்கு மாதங்களுக்கு மேலாகியிருக்கிறது. இவைகளை ஜில்லையென்று சர்க்காரால் மறுக்க முடியுமாவென்று நான் கேட்கிறேன்.

"எனக்கு நேரம் மாதிரம் கொடுத்தால் இதேமாதிரியாக பல பல உதாரணங்களை நான் காட்டிக்கொண்டே போகமுடியும். உண்மையிலேயே மந்திரி சபையினர், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் சொல்லுகிறோம் என்பதற்காக துவேஷ மனப்பான்மையோடு எல்லாவற்றையும் பொய்யென்று, விசாரிக்காமலேயே முடிவு கட்டிவிடாமல், நாங்கள் சொல்வதில்

[Sri M. Kalyanasundaram] 16th March 1954]

உண்மை உண்டா என்று பார்த்து உண்மையிருந்தால் அதை மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து செய்வதற்கு முன்வர தயாராயிருந்தால் நான் பல விஷயங்களை எடுத்துப் பேசுவதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன்.

"அடுத்ததாக நான் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவைப்பற்றி ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். துரதிருஷ்டவசமாக டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையில் இல்லையென்று நினைக்கிறேன். (The Hon. Dr. U. Krishna Rao: 'I am here Sir.') அவருடைய இலாகாவில் நடக்கும் பல அநீதிகளைப்பற்றி நான் நேரில் அவரைப் பார்த்து ஒரு மகஜர் கொடுத்தேன். மற்றவர்களை எல்லாம் விட அவர் ரொம்பவும் நல்லவராயிறே, சொன்னால் உடனே பார்த்து ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார் என்று எண்ணி ஒரு மகஜர் நேரில் கொண்டுபோய் கொடுத்தேன். அது கொடுக்கப்பட்டு இரண்டு வருஷங்கள் ஆகப்போகிறது. என்னுடைய மகஜரில் நான் சேலத்திலும், திருச்சியிலும் எப்படி ஒரே முதலாளி பல பஸ்களை வைத்துக்கொண்டு தனித்தனி கம்பெனி என்ற பெயரில் சர்க்காரை ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார் என்றும், ஒரு பஸ், அரை பஸ் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சின்ன சின்ன பஸ்காரர்கள் எப்படி ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும், எப்படி செல்வாக்குள்ள பெரிய முதலாளிகள் பல கம்பெனிகளின் பெயரில் பல பஸ்களை விடுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும் நான் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது 'பஸ்களின் நம்பர், அது வாங்கப்பட்ட தேதி, அது போகும் பாதை, அதன் சொந்தக்காரர், அது எந்தக் கம்பெனியின் பெயரில் ஓடுகிறது,' என்றெல்லாம் நான் விவரமாக கொடுத்து 'அவர்கள் சர்க்காரையும், பொதுமக்களையும் ஏமாற்றி வருகிறார். ஆகவே சர்க்கார் சிறு சிறு பஸ் முதலாளிகளின் நன்மையைக் கருதி இதுமாதிரியாக நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்', என்று அவரிடம் நேரில் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருந்தும் கூட இதுவரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்றுமட்டும் என்னால் சொல்ல முடியும். நான் கொடுத்த பெடிஷனை விசாரித்து பதிலளிக்குமாறு இவர்கள், சேலம், திருச்சி ஜில்லா ரீஜனல் டிரான்ஸ்போர்ட் ஆபீசர்களுக்கு அனுப்பினார்கள். அவர்கள் அதைப்பற்றி விசாரித்து ஒரு பதிலும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை மந்திரி அவர்கள் தனது பைல்களோடு சேர்த்து வைத்துக்கொண்டும் இருக்கிறார். அந்தப்பதிலில் இதைப் பற்றி விசாரித்தோம். இந்த மாதிரியான புகாரைச் செய்திருக்கிற எம். எல். ஏ., ஸ்ரீ கல்லியாணசுந்தரம் அவர்கள் கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அந்த ஜில்லாவில் பஸ் விடுபவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே கட்சி துவேஷத்தோடுதான் இவர்கள் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். அதோடு ஸ்ரீ கல்லியாணசுந்தரம் யாருக்காகப் பரிந்து பேசுகிறாரோ அவர் ஒரு கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி அபிமானி. அவர் தனது பஸ்விற்கு சிலப்பு நிறம் அடித்திருக்கிறார், என்றெல்லாம் தனது பதிலில் எழுதியிருக்கிறார். அந்த பதில் சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. அதன்பேரில் தான் இவர்கள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன். இதுதான் சரியான நிர்வாகமா? அரசியல் துவேஷத்தோடு இன்றைய தினம் ஜில்லா நிர்வாகங்கள் எல்லாம் நடக்கிறதே தவிர நேர்மையான முறையில் எதுவும் நடக்கவில்லையென்பதை நான் மாதிரமல்ல, எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளலாம். 'எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை எங்கு கண்டாலும் நசுக்கிவிடுங்கள்' என்று ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்திரவு போட்டுவிட்டு, தங்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாதுபோல இருக்க."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"பாசாங்கு செய்கிறார்கள்', என்று சொல்லுங்கள்."

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—"அந்த வார்த்தையை நான் உபயோகப்படுத்த விரும்பவில்லை. நீங்கள் வேண்டுமானால் உபயோகப்படுத்துங்கள். கட்சி விருப்புடன் வெறுப்பற்றவர்கள்தான் பேசுவார்கள்."

12-35
a.m.

[16th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“வார்த்தையில் கௌரவமாக பேச விரும்புகிறீர்களே தவிர எண்ணத்தில் அதுதான் இருக்கிறது.”

*** SRI M. KALYANASUNDARAM:**—“அவ்விடத்திய செய்கையின் எதிரொலி. பொதுவாக இன்றைய தினம் ஒருவர் வாத்தியார் உத்தியோகத்திற்கு மனுப் போட்டுக்கொண்டாலும்கூட அவரைப்பற்றி வி.ஐ.டி.க்களை விட்டு அவர் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவரா? ராமமுர்த்தியுடன் பேசினாரா? கல்லியாணசுந்தரத்துடன் பேசினாரா? என்றெல்லாம் விசாரிக்கப்பட்டு வருவதை மறைக்கமுடியாது. டிராம்வே தொழிலாளிகளுக்கு மாற்று வேலை கொடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் அம்மாதிரி வேலை கொடுப்பதற்கு முன் ஒவ்வொரு தொழிலாளியையும் பற்றி ‘அவன் மோகன் குமாரமங்கலத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவனா? விஜயரங்கத்திற்கு வேண்டியவனா? கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியுடன் அவன் கொண்டுள்ள தொடர்பு என்னென்ன?’ என்றெல்லாம் விசாரித்து உண்மையில் அவர்கள் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள். தனி மனிதனது சுதந்திரத்தைப்பற்றி கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் என்ன பேசியென்ன? கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவருக்குப் பின்னால் வி.ஐ.டி.க்கள் தொடரப்படுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் நாங்கள் பயப்படவில்லை. ஒவ்வொருவருடைய உரிமையைப்பற்றி, தனி மனிதன் சுதந்திரத்தைப்பற்றி வெகுவாகப் பேசும் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஏன் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அந்தச் சுதந்திரம் உண்டு என்று கருது மறுக்கிறார் என்று நான் கேட்கிறேன். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்த நாட்டில் வாழ இடம் கிடையாதா? என்று கேட்கிறேன். இனிமேலாவது அவர்களும் இந்த நாட்டுப் பிரஜைகள். அவர்களுக்கும் ஜனநாயக உரிமைகள் எல்லாம் உண்டு என்பதை உணர்ந்து கட்சி துவேஷமற்ற முறையில் ஜில்லா நிர்வாகத்தைச் செம்மையாக நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Sir, I want to rise on a point of personal explanation. It is a pity that my hon. Friend did not think it fit to raise this issue when the Transport Demand is taken up for discussion. If he raises it under the Demand—Transport—I will be able to answer him properly.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:**—“Mr. Speaker, Sir, the last speaker Sri M. Kalyanasundaram referred to the principles of democracy and attacked the Ministry on the ground that certain persons are being prosecuted for their political beliefs. Sir, we do assert that we believe in democracy and all elements who want to break democracy will have to be put down with a strong hand, however, unpleasant it may be to certain of the Members sitting here. Therefore, if we have taken action against certain individuals who in their various activities have attempted to break our Constitution and also the political democracy we are having here it is but our duty as a Government constituted under this Constitution to take all possible steps to prevent that catastrophe happening. The hon. Member referred to school teachers and said that on the ground of their political affiliations they are not being appointed as teachers and that they are being persecuted. I may tell hon. Members of this House that as long as I continue to be in charge of Education, I will not allow persons participating in politics to get into educational institutions and spoil children from the very beginning. (Cheers.) Whatever power I have

[16th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

got, I will use all that capacity and power to prevent this catastrophe whether it is due to communistic activity or any other political activity. It is my firm belief that introduction of political activities within the educational institutions and especially through teachers will be the greatest catastrophe which can happen to this country and if this is charged as ‘political discrimination’ I plead guilty to the charge. I therefore respectfully submit . . .”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Mr. Speaker, Sir, on a point of order. The Hon. the Minister for Finance was just now saying that political persecution to a certain extent was necessary to defend our Constitution and further stated in that connexion that participation in politics as far as teachers were concerned would not be allowed. My point is whether the Hon. the Minister for Finance considers that participation in Congress politics and even in Congress election politics is allowed.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:**—“What the hon. Member has raised is not a point of order. I have been saying that whatever be the colour of politics—be it Congress politics or Kazhagam politics or Communist politics—it should be avoided by teachers and that the most dangerous of these is the subversive politics called the Communistic politics.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“இப்போது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டபூர்வமான கட்சி. அரசாங்கத்தை எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் மீதும் கம்யூனிஸ்ட் அபிப்பிராயம் கொண்ட எல்லோர் மீதும் Security proceedings மாதிரி எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதற்கு எந்தச்சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது? கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் அயோக்கியர்கள் என்று முன்னமே கருதி விட்டால் மட்டும் போதாது. அதை ருசுப்படுத்தவேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு ருசுப்படுத்தாமல், அயோக்கியர்களாக நடந்துகொள்ளுவார்கள் என்று முன்னாலேயே எதிர்பார்த்து எதேதோ நடவடிக்கைகள் எடுப்பது அரசியல் சட்டத்துக்கு முரண்பாடானது என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:**—“Sir, every lawful activity even by the hon. the Leader of the Opposition and all those Members belonging to his Party is being freely allowed and no restrictions are being placed on them but under the cloak of lawful activities, we know and we have definite information that certain subversive activities are being carried on.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“I want you to prove it.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“I rise on a point of order . . .”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:**—“Please allow me to complete my sentence. It may not be that any of the hon. Members here are participating in them but still, Sir, we have information that a certain section under the cloak of lawful activities is also carrying on certain unlawful activities and we are bound to take note of that also.”

[16th March 1954]

* **SRI M. KALYANASUNDRAM** :—“ எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தோழர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னதுபோல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டபூர்வமான கட்சி. சட்டசபையில் மட்டும் சட்ட பூர்வமான கட்சியல்ல. வெளியிலும் அது சட்டபூர்வமாகவே இயங்குகிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை அவதூறாகப் பேசுவதும் திரும்பத் திரும்ப அந்தக் கட்சியைத் தாக்குவதும் கூடாது. உண்மையாகவே ஏதாவது இருந்தால் இந்தச் சபை முன்பு அந்த விஷயத்தை வைக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும். நாங்கள் அதற்கு பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ளத் தயார். கனம் மந்திரி அவர்கள் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளத் தயாரா ? ”

12-40 p.m. **SRI P. K. GOPALAKRISHNAN** :—“ On a point of order, Sir. The Hon. the Finance Minister was saying that he had got information that hon. Members belonging to the Communist Party were indulging in subversive activities.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I said certain sections were indulging in subversive activities. I did not say that hon. Members were indulging in subversive activities.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, this is an allegation against a responsible party in the State. I ask”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is repeating what the hon. Member Sri Kalyanasundaram had said.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ I have not raised my point of order yet.”

MR. SPEAKER :—“ Just now, the hon. Member said what the hon. Member Sri Kalyanasundaram has already spoken. The hon. Member is simply repeating what has been said already.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ No, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member will please resume his seat. The Hon. Minister may now continue.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I wish what Sri Kalyanasundaram has said is absolutely true and I will be the happiest man if the Communist Party has given up violence and has taken to constitutional methods. That will be the greatest achievement of this Government.” (Cheers.)

SRI S. RAMALINGAM :—“ Then the Hon. Minister might withdraw his previous statement.”

* **SRI P. RAMAMURTHI** :—“ சபைத் தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியராக இருக்கக்கூடியவர்கள் எந்த அரசியலிலும் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று உறுதியாக இருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நண்பர் ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் எழுப்பிய பிரச்சனை அது வல்ல. ஆசிரியர் வேலைக்கு மனுப்போடுகிறவர்கள் என்ன அபிப்பிராயம் கொண்டவர்கள், கம்யூனிஸ்ட் அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா என்று சர்க்கார் பார்ச்சுரர்கள் என்பதுதான் அவருடைய குற்றச்சாட்டு. இதே மாதிரி எந்த அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களையும் நியமிக்கும்போது அவர்கள் காங்கிரஸ் அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா, கம்யூனிஸ்ட் அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா, திராவிடக்கழக அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா பிரஜா, சோஷலிஸ்ட் அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா, ஆகிய ஏதாவது ஒரு

16th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

அரசியல் அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா, என்று சர்க்கார் பார்ச்சுரர்களா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெளிவுபடுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ I cannot concede the allegation made by the hon. Member. Simply because an allegation is made it does not become true. It is not true that in all cases persons are being watched and pursued. In certain cases, we have got to ascertain whether a particular person desirous of getting a post in an educational institution has got any political affiliations. If he has got any such affiliations, we have got to safeguard against them. In respect of certain persons, we want to ascertain certain facts. Especially in matters dealing with the education of our children, we have got to be careful. There is nothing wrong if we take reasonable precautions so that nothing may go wrong afterwards. I shall now come to specific charges made against the Governor and Ministers.

“ I wish to deal with the Governor and the institutions attached to Governorship first of all. Sir, even during the budget debate, I referred to this aspect, viz., that this institution, I mean the Governor and his establishments, has been constituted by the makers of the Constitution. The Head of the State stands as a symbol of the State and, therefore, he should command respect from not only one party but from all parties. He should be considered to be above all party politics. Therefore, nothing should be done to reduce the respect of the Governor in the eyes of the people. But, unfortunately, an impression is being created that a lot of wasteful expenditure is being incurred on the Governor and his establishments. I would respectfully submit that it is not so. Simply because certain items are being shown under the Head of the Governor and his establishment, it does not mean that all the expenditure is incurred either for the personal convenience of the Governor or for his personal benefit. As a Governor, he has to discharge certain functions with reference to the State. He has to maintain the dignity of the State. Consistent with the maintenance of that dignity, he is the chief host for the distinguished personages who visit the State. As such the expenditure incurred in that connexion is being shown under this head. It is not an expenditure entirely incurred for the personal benefit of the Governor. Let that be clearly understood. As Head of the State, the Governor has to maintain his dignity as well as the dignity of the State. As I said previously, we have instituted this Governorship in accordance with the principles laid down in our Constitution. So long as that Constitution stands, the Governor has got to be respected. Of course, we can change the Constitution. But so long as the Constitution is in force, we cannot work against it, having taken the oath of allegiance to it, here, on the floor of the House.

“ A charge was made that we were now incurring on the Governor the same expenditure as the one incurred during the British regime. I wish all hon. Members know the facts. Not

[Sri C. Subramaniam] [16th March 1954]

only the Members, the public also should be aware of the true facts. The present place in which our Legislature is now situated, I mean, the Government Estate, formed part of the Governor's residence during the British regime in addition to the residence at Guindy. This has now been given up."

(Sri P. Ramamurthi rose.)

MR. SPEAKER :—"The hon. Member is having something in his mouth. It is a very unparliamentary thing."

SRI P. RAMAMURTHI :—"Sir, on a point of correction: அரசியல் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு இந்த இடம் கைவிடப்படவில்லை. அரசியல் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்பு ஒரு பிரிட்டிஷ் கவர்னர் இருந்த பொழுதே இந்த இடம் கைவிடப்பட்டது."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"It may be the Constitution came into force only on 26th January 1950. But the Communists do not even recognize that we got Independence on 15th August 1947 because they do not want to recognize our Independence. They believe in a different sort of independence. Their Constitution and independence would be enshrined here only when the Russian Constitution is established here. But I am not concerned with it now. (Laughter.)

"I was saying the Government Estate, Mount Road, was given up by the Governor. The Governor is now occupying only the residence at Guindy. The Governor, during the time when the Britishers were ruling us, was having his bodyguards in the Body-guard Lines at Mount Road. That has been given up and the Transport Department is occupying it now. Then, the Governor had the 'Chepauk House' for his and his guests' use. That has been given up. It is now used as 'State Guest House'. In addition to all these, I might mention one more thing also. About Rs. 2 lakhs used to be spent on Governor's horses and horsemen who used to go round in march on ceremonial occasions. That has been given up. I come to the expenditure incurred on maintenance of Governor's bandsmen. Rs. 50,000 was the expenditure under that head previously. The band has been disbanded now. Some of the quarters occupied by bandsmen are now occupied by hon. Members. (Sri P. Ramamurthi: 'So we are equal to bandsmen!') I may inform the Leader of the Opposition that there was great competition for the occupation of those quarters. Even the Leader of the Opposition also was one of them. (Laughter.)

"Therefore, hon. Members might realize, if they go through the various items of expenditure incurred under this head, that the expenditure on the Governor and his establishments has now been reduced to a great extent. With reference to the present Governor, I may tell hon. Members that he has been reducing the expenditure under every head. I have got the figures. I can quote them now. He has been trying to save money to Government as much as possible. Every Governor has been granted under the Constitution allowances and emoluments which they have been receiving before

[16th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

the introduction of the Constitution. There was a Military Secretary to the Governor. The present Governor has not taken any Military Secretary. The Military Secretary's post has been given up. There used to be a Private Secretary and an Assistant Secretary for the Governor. The present Governor has kept in abeyance one post. He has taken only one Private Secretary. The Governor is entitled to a Military Aide-de-Camp. But the present Governor has taken up a police official from our State and is having him as his Aide-de-Camp. Besides all these, the Governor has made great reductions in his establishment and in the number of officers serving under him. I shall now come to the travelling allowance of the Governor. I would inform all hon. Members that previously the Governor was entitled to travel in a special train. That was the custom in vogue before the present Governor took up office. But after the present Governor took up office, he gave up all that. The saloon is attached to any train which is going to the place which the Governor visits. He travels in that train and the running of special trains has been given up. So also, I can quote many other instances where expenditure has been reduced considerably. When this Governor took charge, there was a proposal to put up further buildings—because this Government Estate was given up—to the extent of Rs. 4,25,000. This estimate was greatly reduced to Rs. 1,95,000 and quarters were constructed for providing accommodation to servants. Then, Sir, formerly there were the flower gardens and the vegetable gardens which were not bringing any returns at all to Government. A lot of money was being spent in those days towards the maintenance of these gardens. But after the present Governor took up office, the extra flowers and the extra vegetables are being sold in the markets and their sale proceeds are being credited to Government account. Under that account, in the year 1952-53, a sum of Rs. 1,363-7-0 was credited to Government account and during the year 1953-54, a sum of about Rs. 5,000 was credited. Therefore, to make a charge that the Governor is wasting public money is, I would respectfully submit, unworthy of this House. It is unnecessary to make such a charge at all. When we abolish the institution of Governor, then it would be time for us to think of it or what sort of Government we should have. If we take the Head of the State of any country and compare the expenditure incurred there with our expenditure, I have absolutely no doubt that we are spending on a very small scale so far as our Governor is concerned and we should be proud of it. Therefore, simply to make a charge of this kind is, to say the least, very unreasonable, not only to the person concerned but also to the Government and the Constitution. It is unnecessary to go further into this. I hope hon. Members would bear this in mind. There is no use of trying to lower the prestige of the Head of the State. After all, whether we like him or not, he is the symbol of the State and as long as he continues to be that symbol, it is incumbent on our part to respect that institution and the person concerned. By saying that the Governor is incurring wasteful expenditure, we

12-50
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [16th March 1954]

are only lowering him in the eyes of the public. Such a charge is quite unwarranted and whatever economies are possible are being effected. The Governor is taking great pains to reduce his expenditure as far as possible.

"Now, I shall come to the Ministers themselves. We are all political figures and I do not mind any amount of criticism, however strong it may be, made against us. Hon. Members are entitled to have their own opinion about us, about our ability and about our capacity in matters of administration. The hon. Member Sri Kolkebail might say that we do not have even the thinking faculty. The hon. Member is perfectly entitled to have that opinion. I am a sportsman and I am prepared to take such kind of criticisms lightly. But when a charge is made that there is corruption, nepotism and favouritism, then it is a very serious charge and if that charge is true, no person is entitled to hold the post of a Minister. I must tell hon. Members that even if there be reasonable suspicion about it, it is a very serious affair. Therefore, when hon. Members make such kinds of charges, they should have sufficient materials to prove that the Ministers have acted in an unjust manner and have distributed favours to their own friends and relations. If such a charge is proved against me, I make this offer to-day that I will place my resignation not only in the hands of the Hon. the Chief Minister but in the hands of the Leader of the Opposition also. (Cheers.) Whatever I might have done or I might not have done as a Minister, the one satisfaction I hope to have when I am called upon to lay down this great office—and it should happen at some time or other—is that I have discharged my duties without fear or favour, true to my people and true to God (Loud cheers). I am prepared to face any trial anywhere. I am sure everyone of my hon. Colleagues would be able to make such a challenge. But in spite of all this, serious charges are being levelled against us that we are practising nepotism and favouritism. Not only Sri K. P. Gopalan referred to this, but it was a surprise to me to see Dr. K. B. Menon making such a charge and saying that there is nepotism and favouritism. That is why when Sri Gopalan referred to this charge of nepotism and favouritism, I wanted him to quote specific instances. I must tell hon. Members that when such a serious charge is made, I am entitled to know what are the specific instances. Has he brought to our notice that such things have happened? What are the true facts? He referred to one E.N.T. surgeon. I do not know whether he was taking a parochial interest in this matter in the sense that the doctor is also a Malayalee. I have gone through the case. Even now I can say that no injustice has been done. What happened was this. Long before we took up office, the seniority had been fixed and no doubt afterwards applications were made to the effect that that order should be revised. But we found no grounds to revise that order. To say that we are practising nepotism and favouritism is speaking without knowing the real facts. If the hon. Member had gone to the Minister concerned and asked him

16th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

straightway 'How did you act in that matter?' and after knowing the full facts from the Hon. Minister or the department concerned, he had made such charges, then I would have welcomed them. But, unfortunately, he did not know the facts. Therefore, I am telling the hon. Member that no injustice was done in this matter. After all, the other person was not related to any of the Ministers and did not even belong to Tamilnad—he belongs to another area altogether. There was absolutely no question of favouritism or nepotism involved in this matter. He referred to that one solitary instance and simply said that he has got many other instances—perhaps like the one he pointed out and on a par with that. I am sorry to say that such a serious charge should not be made in a light-hearted manner. Let the hon. Members give in writing what are all the charges against the Ministers. If any of us is in the wrong, we shall make amends for that and so far as I am concerned, the amends will be not only to give up this office but to put an end to my public life altogether. (Cheers.)

"Reference was made to the appointment of the Public Prosecutor of Salem and the hon. Member Sri Kalyanasundaram taunted the name of Sri N. S. Ramaswami Gounder just because I happen to be a Gounder and I am in office. He asked 'Was the appointment made by the concerned Minister or did the Cabinet itself take part in it?' I could understand a certain amount of insinuation. His appointment came to be known to me only after it was made. It was said that he had served as an advocate only for seven years. I may tell the hon. Member that it is not the number of years alone that counts. After five years' practice, I was at the top of the Bar at Coimbatore. It is not a question of for how many years a person had been an advocate—seven years or twenty years. I may also tell the hon. Member that that person is not known to the Hon. the Minister for Law at all. He went into the matter purely on the merits of the case and on the recommendations of the district officials. Then reference was made to the appointment of Sri Srinivasachari. There is no use in saying 'This gentleman is an Ayyangar. The Chief Minister is also an Ayyangar. So favouritism has been shown here'. At this rate, there are various communities. By accident, if it happens that a certain person, who is appointed to a post, belongs to a community to which one of the Ministers belongs. That does not mean that we are taking sides and are favouring him because he belongs to our community. In this connexion, I may tell hon. Members that I have forgotten 'caste' long ago. I have forgotten long ago 'favouring anybody'. After taking up office, the one thing I am trying to avoid is to act in a way which is likely to be considered as practising nepotism or favouritism. I am likely to commit mistakes. For that matter, anybody is likely to commit mistakes. I may err in my judgment. That is human. But the idea of wantonly favouring anybody or practising nepotism or favouritism is not known to me and I have not acted in such a manner and I

[Sri C. Subramaniam] [16th March 1954]

shall never act like that. I hope that Sri Kalyanasundaram will take my assurances that so far as my colleagues and myself are concerned, we would not act in that way.

“ Then reference was made to the appointment of Sri Adinarayana Chetti. It was asked why he was appointed as Government Pleader. I wish the hon. Member had known the facts about it. Two persons had to be appointed, one as Government Pleader and the other as Public Prosecutor. Here were two persons recommended by the district officials. We cannot be giving out the entire correspondence between us and the district officials to everybody. But if the hon. Member has got any suspicion, he may go through the files. I have absolutely no doubt that the appointments were made according to the recommendations of the district officials on the merits of the case and nothing was done out of the way.

“ This matter was discussed here during the question hour on various occasions and I have absolutely no doubt that justice has been done. Of course, certain hon. Members take the view that no Brahmin should live in Tamilnad and that no Brahmin should be given any appointment. To those who hold or advocate that view, I can give no answer. But I can assure any unprejudiced person and I can even prove to him that these appointments were made purely on merit and not on any political grounds.

1 p.m. “ Mr. Gopalakrishnan was saying that Ministers were acting in a partisan spirit. I was waiting breathlessly to hear what instances he was going to quote. He said that the Ministers were sending their tour programme to the Congress committees but not to the Communist Party offices. As a Government, we function for all the people and not for any particular party. Still, we belong to a political party the Congress. Therefore, when we go to the constituencies, should we not inform the Congress committees that we are going to tour the area? If simply giving information about Ministers' tours is acting in a partisan spirit, I do not know what to say about it. I thought he would give some more instances. But he stopped there. I presumed he had no other instances to give. All this talk of partisanship, nepotism or favouritism should not be indulged in loosely. If there are facts, it is open to any Member to bring them to the notice of the Minister concerned, get his explanation and, if he is dissatisfied with that explanation, level the charge in this House saying: ‘ I approached the Minister. This is the explanation he has given. The explanation is not satisfactory. Let the House give its verdict.’ Some of our people are prone to believe anything had said about a person. Some person starts a rumour that such and such a person received a bribe of, say, one thousand rupees. As the rumour gains currency, the one thousand rupees becomes five thousand rupees and becomes even lakhs. The impression is created that he is the most corrupt person. Hon. Members who are interested in good and honest

16th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

administration should, before levelling any charge of corruption, favouritism or nepotism, take very great care to verify facts, view them from all points of view and find out whether there is anything wrong. In the interests of everybody, I would appeal to hon. Members not to go about levelling such charges in a light-hearted manner. It is a very serious matter and I take it very seriously. If a charge is brought by the Leader of the Opposition or the Deputy Leader of the Opposition or by anybody for the matter of that, it will be looked into, and proper amends will be made if anything wrong is found to have happened.

“ Then, I come to the question of the Secretariat and Headquarters Staff. Mr. P. B. K. Rajachidambaram had taken very great pains to show that, in spite of the Andhra partition, the expenditure on the Secretariat and Headquarters Staff had not come down. I do not know whether he has studied the figures properly; I respectfully submit he has not. Sometimes, we miss the very obvious things. I invite his attention to page 55 of the Detailed Budget Estimates for 1954-55. There, figures are given about the total amount for the Secretariat and headquarters establishments for the composite Madras State and the residuary Madras State. The figures for 1953-54 may not be a reliable guide, because increased expenditure had to be incurred during the period on account of the Andhra partition, and so we may leave them out of account. The expenditure for 1952-53 is Rs. 74,79,255 and the budget estimate for 1954-55 is Rs. 61,03,000. He also said that the expenditure in respect of the Finance Department had gone up and asked why no reason had been given for it. The expenditure for 1952-53 is Rs. 2,63,444 and the budget estimate for 1954-55 is Rs. 3,10,700. There is an asterisk against the budget head ‘ Finance Department ’ on page 46 and lower down in that page is given the following explanation: ‘ Includes the pay of officer and staff employed for work connected with the Pension Provident Fund-Insurance Scheme taken over from the Accountant-General from the 1st October 1953.’ Hon. Members may know that this scheme was looked after by the Accountant-General and the Central Government were bearing the expenditure. It is really a State affair and the Central Government had been pressing us to take it up. So we took it up. That accounts for an additional expenditure of Rs. 1,25,000. The budget estimate of Rs. 61,03,000 includes this sum. There is another item. The hon. Member will find that for the first time we are incurring an expenditure of Rs. 4,51,000 on the Pay and Accounts Office in Madras City, as will be seen on page 53 of the Detailed Budget Estimates. This function also was being discharged by the Accountant-General till now. Since the inception of the Constitution, the Government of India have been saying that the business of the Accountant-General is only to audit the accounts and that he could not act as a treasury and pay office, and urging that this function should be taken over by the State Government. We have been dragging on to avoid incurring this expenditure. But they insisted that we should

[Sri C. Subramaniam] [16th March 1954]

take up the function here and now. We had to yield and we took over this function. If he deducts this Rs. 4,51,000 and Rs. 1,25,000 from the budget estimate of Rs. 61,03,000, he will find that there is an appreciable reduction in expenditure.

“We should remember another fact. Simply because the territory of the State is reduced in size and the revenue has decreased, it does not mean that there is a proportionate reduction in work for the Secretariat and Headquarters Staff. After all, there is a certain amount of common work, whether the State has five districts or ten districts. It is only in individual cases that the work may go down a little bit. Simply because we have given up one-third of the revenue and half the territory, the quantity of work turned out at the Secretariat level does not decrease in the same proportion. That is why, in spite of our best efforts, we could not reduce the expenditure further. Even the reduction as it is, is good enough and hon. Members may rest satisfied that we have done our best to reduce expenditure.

“Mr. Ramalingam referred to the various departments and cited the number of officers working in each department forgetting that twelve departments have now been reduced to nine departments. When the number of departments is reduced, each department gets some additional subjects. When we compare the Agricultural Secretariat Department to-day with the Agricultural Secretariat Department of the composite State, there is an increase in the number of officers. But how many other departments have been pushed into the Agricultural Department? If the hon. Members realise this, I have absolutely no doubt that they will be convinced that there has been no increase in staff. On the other hand, there is a substantial reduction as is reflected in the figures of expenditure that I have given to this House.

1-10 P.M. “Then again, certain charges were made against the officers that the same old bureaucratic attitude was being adopted, Secretaries were ruling and that the Ministers are mostly guided by the Secretaries. It was also stated that the Ministers could not do anything for themselves and that they have no initiative. Instances were quoted by Sri Krishna Ayyar. A great lawyer as he is, he stated ‘I wanted a gruel centre to be opened. I gave an application, etc.’ He thinks that all these things could be disposed of quickly. Sir, when such an application is received, it is sent to the Secretariat and then to the Board of Revenue for verification. Is it not necessary to verify all these things? Suppose to-day Sri Krishna Ayyar comes and I pass an order and another Member comes and I pass another order. The officers have to take into account what is right and what are the facts. Therefore, if we pass orders without verifying the facts and go on adding to the expenditure, then the charge will be laid that when a certain Member comes, it is given effect to automatically and when some other Members come, it is referred to somebody else and not given effect to. Therefore, the safest thing for the Ministers and

[16th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

hon. Members is to refer questions to the proper authorities and ask the Secretariat or the Board of Revenue whether those circumstances prevail and whether there is any justification to open such a gruel centre so as to lay down the circumstances and principles under which a gruel centre should be opened. Sir, it is only in that way that we have to act. No Government can work without officials. They are absolutely necessary. On this occasion, I wish to pay a tribute to the highly paid officials. After the attainment of Independence, most of them have adjusted themselves to the changing conditions remarkably well. It is really a remarkable factor. It might be at certain level where they have set minds, they have not been able to change their attitude. This is only a minority. But, in a majority of cases, they have proved quite useful and worthy of the task which they have been asked to discharge. Therefore, Sir, simply to say that they were officials during the British regime and to lay the same accusation against them and charge saying that they are bureaucratic-minded, is not doing justice to them. On the other hand, those officials who have been working hard and trying to discharge their duties to the best of their abilities, should be encouraged. They are entitled to an encouraging word from this House. Therefore, let us not go away with the impression that there is a ‘top-heavy administration’. I referred to our pay bill in detail in the other House. Our pay bill with reference to all employees including village officials is of the order of Rs. 15 crores and odd. There are 180,000 officers in this State out of which persons receiving a salary of more than Rs. 1,000 number 168 and their pay bill comes to Rs. 25 lakhs out of Rs. 15 crores and odd. These highly paid officials’ salary amounts to only Rs. 25 lakhs. Unfortunately, we have given guarantees in the Constitution and we have got the All-India Cadre Services. Even when we wanted to effect a ten per cent cut in their salaries, the Government of India would not agree, saying that this was All-India Service and that an All-India Standard should be maintained. Therefore, there is no scope to cut down their pay also. After all, when we want to carry on the administration, it is necessary to have properly trained men to give directions and to see that things are properly done. We cannot construct a dam merely with labourers. We have to have engineers of various grades and on the top, a Chief Engineer to give proper directions to everybody. So also, in the Secretariat, all the clerks by themselves cannot discharge all the functions. There has to be a Superintendent, an Assistant Secretary, an Under Secretary, a Deputy Secretary and finally a Secretary to see that the work is done properly. Otherwise, it will not work. Well, I do not know whether the hon. Members on the other side, after they get into office, will abolish all classes of officers and man the administration themselves. That may be their ideal. But, as far as we are concerned, we plead inability to carry on without officials. The only thing is we may try to utilize them to the best advantage possible for the development of the country, for giving relief to the people who need relief. Therefore, I need not be apologetic about the Demand we have made under this head. On

[Sri C. Subramaniam] [16th March 1954]

the other hand, I am entitled to the solid support of this House with regard to this Demand. Leave alone the Ministers; they are liable to be abused by anybody and we do not mind it. But, with reference to the Governor and with reference to the Government officials who have been carrying on under very difficult circumstances, they are entitled to the solid support of this House. After all, we are only birds of passage. We may be here to-day. Somebody else may come the next day. The Hon. the Leader of the Opposition may, by magic, find himself on this side."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"By the will of the people."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I know what will be the will of the people. But, Sir, the officials are entitled to our support. I hope this Demand will be passed unanimously—if not—at least by a huge majority of the House."

(Sri M. Kalyanasundaram rose in his seat.)

MR. SPEAKER:—"Sri Kalyanasundaram wants to make a personal explanation."

*SRI M. KALYANASUNDARAM:—"சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் காலத்திலே ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதாவது நான் கொண்டுவந்த குற்றச்சாட்டுகள் சம்பந்தமாக எனக்கு திருப்தி செய்யக்கூடிய முறையில் நான் அந்த ஃபைக்கையெல்லாம் பார்க்கலாம் என்று சொன்னார். ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். மந்திரி அவர்களைப்பற்றி நான் லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு சொன்னது கிடையாது. என்னுடைய சகா ப்ரீ கோபாலன் அவர்களும் சொல்லவில்லை."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Nepotism (that was referred to) is as bad as corruption."

*SRI M. KALYANASUNDARAM:—"It may be equal to that."

"... ஆனால் நாங்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டு வேண்டுதல் வேண்டாமை அரசியல் விருப்பு வெறுப்புப்பற்றிதான். நாங்கள் காங்கிரஸ் மந்திரிகளை அவதூறாகப் பேசி வெற்றி அடைய விரும்பவில்லை. உண்மையில் பொறுப்பான வகையில் சில சம்பவங்களைப்பற்றி சொன்னேன். அதைப்பற்றி பதில் கூறும் காலத்தில் நான் குசகமாக கவுண்டர் என்று குறிப்பிட்டதாகச் சொன்னார். தூர் அதிர்ஷ்டவசமாக சேலத்தில் அவர் பெயர் N. S. ராமசாமி கவுண்டர். கவுண்டர் என்று அழைத்துப் பழக்கமாதலால் கவுண்டர் என்றுகூறினேன். நான் பிராமணர் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை, திருச்சியில் பிராமணர்களே பிராமணர்களை எதிர்த்து மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பிராமணர் பிரச்சினையும் எழவில்லை. கவுண்டர் பிரச்சினையும் எழவில்லை. இந்த மாதிரி விஷயங்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சரியான முடிவுக்கு வரவில்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். கனம் மந்திரி அவர்களை திருப்தி செய்வதற்காக அல்ல, பொதுமக்களைத் திருப்தி செய்வதற்காக இந்த விஷயங்களை விசாரிக்க கமிட்டி நியமித்தால் நியாயமான முறையில் நான் நிரூபிக்கத் தயார் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I want to say a word by way of personal explanation . . ."

[16th March 1954]

MR. SPEAKER:—"It is already time. The hon. Member cannot make a speech."

SRI K. P. GOPALAN:—"Regarding the matter I have raised, I sincerely believe that grave injustice is done to Dr. Lilavathi in this affair. I have got facts before me. What the Hon. the Minister for Finance says is not correct. Some hon. Members of the Assembly belonging to the Congress including Sri Appu have represented this matter to the Hon. the Chief Minister. I invite the attention of hon. Members to the fact that if the Government are prepared to constitute a Committee consisting of Members of this House including the Congress Members, I am prepared to prove before this Committee that grave injustice has been done. There is something behind this appointment."

MR. SPEAKER:—"I wish to know whether the hon. Member, Sri S. Ramalingam, is withdrawing the cut motion. (After a pause.) I shall put the cut motion to the vote of the House. The question is—

'That the allotment of Rs. 74,72,900 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.' "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum of Rs. 74,72,900 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.' "

• The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER:—"The House will now rise and meet again at 3 p.m."

The House then adjourned.

(After lunch—3 p.m.)

(2) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,98,05,600 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.' "

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,98,05,600 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.' "

[16th March 1954]

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ Mr. Speaker, Sir,
I move—

‘ That the allotment of Rs. 3,98,05,600 under Demand XI—
District Administration and Miscellaneous be reduced by
Rs. 100.’ ”

3-02
p.m.

“ இன்றைய பகல் உணவு நேரம்வரையில் அரசாங்கத்தின் மத்திய நிர்வாகச் செலவைப்பற்றியும் அதற்குக் கொண்டுவந்த மான்யத்தைப்பற்றியும் விவாதித்ததில் விவாதம் சற்று காரசாரமாகவே நடந்தது. அதில் நான் குறித்த இரண்டொரு புள்ளி விவரங்களைப்பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் சற்று விளக்கம் கூறும்வகையில் பதில் அளித்தபோதிலும் நான் குறிப்பிட்ட சில குறைகளை அவர் குறிப்பிட்டாமல் போய்விட்டார். அதைப்பற்றி நான் இப்பொழுது குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். நம் மத்திய நிர்வாகத்தின் செலவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்ற கருத்தைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். அதைக் குறைக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இவ்வளவு அதிகமான செலவை மத்திய நிர்வாகத்திற்கு செலவு செய்துவிட்டால் ராஜ்ய நிர்வாகம் பூராவையும் மிகுதியை வைத்துக்கொண்டு நல்ல வழியில் நடத்த முடியுமா என்ற கருத்தை மனத்தில் வைத்துதான் நான் பேசினேன். இன்றைய நிலையில் மூன்று கோடி ரூபாய்க்குமேல் இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் செய்வதற்காக செலவிடவேண்டும் என்ற அனுமதியை கனம் நிலவருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கோறுகிறார். இந்த மூன்று கோடி ரூபாயில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்குமேல் கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிகுதியை தாலூகா ஜில்லா நிர்வாகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது நிர்வாகத்தின் அடிப்படை கிராம நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறுகிறதா என்று பார்க்கும்போது இந்த கிராம நிர்வாகம் சரிவர நடைபெற்றால்தான் இந்த ராஜ்யத்தின் நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெறும் என்ற அபிப்பிராயம் பொதுவாக அரசாங்கத்தின் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் இருக்கிறது. அதில் எல்லோருக்கும் திடமான நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. இப்பொழுது கிராம நிர்வாகத்தின் சரித்திரத்தை கூர்ந்து கவனித்தால் ஆங்கிலேயர் இந்த நாட்டை ஆள ஆரம்பித்தவுடன் வரிகளை வசூலிப்பதற்கு ஓர் யந்திரத்தை ஏற்படுத்தி அதையே குறிக்கோளாகக்கொண்ட உத்தியோகஸ்தர்களையும் நியமித்தவர்களையும் அன்று நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களால், அதே அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதிகளை அனுசரித்துதான் இன்று வரையில் கிராம நிர்வாகம் நடைபெற்று வருகிறது. அன்று ஆங்கிலேயன் ஆண்டுக்கொண்டிருந்த காலத்திய குறிக்கோள் வேறு, இன்று விடுதலை அடைந்த நாட்டின் குறிக்கோள் வேறு. இப்பொழுது ஜனநாயக முறையில் அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த குறிக்கோளைக்கொண்டு இந்த அரசாங்கத்தில் கிராம அதிகாரிகள் எவ்விதம் பணியாற்றவேண்டும், அவர்களுடைய பொறுப்பு என்ன, அவர்களுடைய அந்தஸ்து எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்று இவைகளைப்பற்றி நமது அரசாங்கம் இன்று ஆராய தலைப்படவேண்டும். இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதனால் அவர்களுக்கு இரண்டொரு ரூபாய் சம்பளத்தில் உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகச் சொல்லவில்லை. இவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தி 35 அல்லது 50 என்று கொடுத்தால் அதிகப்படியாக ஒரு கோடி ரூபாயாகும் என்று சொல்லலாம். அவர்களுடைய சம்பளத்தைமட்டும் உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்தவேண்டும். இந்த கிராம அதிகாரிகள் எந்தத் தரத்தில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது கிராமத்தில் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களையும், கிராமங்களில் செல்வாக்குள்ளவர்களையும் திறமை வாய்ந்தவர்களையும், நாணயமாக வாழ்ந்துவருகிறவர்களையும்தான் கிராம அதிகாரிகளாக பொறுக்கி எடுக்கிறார்கள். சம்பளம் ஒன்றைமட்டும் நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளத்தைமட்டும் கொடுத்துவிட்டால் போதாது. அவர்களை தாலூகா அதிகாரிகளும் கலெக்டர்களும் நடத்தும் முறையில் அடிப்படையான மாறுதல் ஏற்படவேண்டிய

[16th March 1954]

[Sri P. B. K. Rajachidambaram]

காலம் இப்பொழுது வந்துவிட்டது. கனம் அமைச்சருக்கு நன்றாக தெரிந்திருக்கும். இந்த நிர்வாகத்தின் அடிப்படையில் கிராம அதிகாரிகளை மேல் அதிகாரிகள் நடத்தும் முறை மிக மிக கேவலமாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் மாறுவேடம் தாங்கி வெளியே சென்று பார்த்தால் நன்றாக தெரியும். அப்படியும் அவர்கள் பார்த்திருந்தாலும் பார்த்திருக்கலாம். இவர்கள் அமைச்சர்களாக வருவதற்கு முன்பாக கிராம அதிகாரிகளை அவர்களுடைய மேல் அதிகாரிகள் எவ்வாறு நடத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்திருக்கும். அப்படி தெரிந்திருந்தும் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை இந்த வெட்டுப் பிரேரேபீணக்கு பதில் சொல்லும்போது விளக்கி வைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். கிராம நிர்வாகத்தில் அடிப்படை மாறுதல் ஏற்பட்டாலொழிய இந்த நிர்வாகம் முன்னேற்றமடையாது. சென்னையில் இருந்துகொண்டு எவ்வளவோ திறமையுள்ள அமைச்சர்களும் காரியதரிசிகளும் பெரும் திட்டங்களைப் போட்டாலும் கிராமங்களில் போய் அந்த திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறதா என்பதை இந்த அரசாங்கம் உண்மையாக தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவிக்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, ஆங்கிலேயன் ஆட்சி நடந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் எவ்வளவு செளகரியமாக நடக்க பிரிக்கப்பட்ட வேண்டுமோ அந்த முறையில் பிரிக்கப்பட்டது. ஜில்லாக்கள் இன்னும் அதே முறையில் இருந்து வருகிறது. ஜில்லா நிர்வாகத்தில் பெரிய திட்டங்களை அங்குள்ள மேல் அதிகாரிகள் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கொண்டுவரவேண்டி அந்த சமயத்தில் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான பொறுப்பும் வேலையும் இருக்கின்றன. பல அதிகாரிகளுடன் நான் அடிக்கடி பழகி அவைகளை கவனிக்க எனக்கு சந்தர்ப்பம் இருந்ததால் அதைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஜில்லா அதிகாரிகளில் கலெக்டர் ஒருவரை எடுத்துக் கொண்டால் பல திட்டங்களை வகுத்து சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு முடியவில்லை. அவர்கள் கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்குப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்கு அவர்கள் மாதத்தில் பதினைந்து நாட்கள் செலவழிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ரெவினியூ நிர்வாகத்தோடு மற்றும் மாஜிஸ்ட்ரேட் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கும் அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் அவர்கள் பல துறைகளில் தங்களுடைய நிர்வாகத்தை கவனிக்கவேண்டியிருப்பதால் அவர்களுடைய நிர்வாகத் திறமை குறைய எதுவாக இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து கூடுமானவரையில் குறைந்த அளவில் ஜில்லா விஸ்தீரணத்தைப் பிரித்து அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து அதற்கு ஒரு திட்டத்தை கொண்டுவருவதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ இதைத் தவிர கிராம அதிகாரிகள் வசூல் செய்கிற பணத்தை கஜானாவிற்குக் கொண்டுவர இரூசால் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதில் கிராம அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும் சில கஷ்டங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றனவோ இல்லையோ தெரியவில்லை. பல ஜமீன் கிராமங்களையும் இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட காரணத்தால் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் மணப்பாரை டிப்டி தாசில்தார் ஏரியாவில் இருக்கும் கிராமங்களிலிருந்து சுமார் 75 மைல்கள் சென்று அதாவது குளித்தலைக்குச் சென்று அங்கு கஜானாவில் பணத்தை இரூசால் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பொழுது சுமார் ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு பனிரெண்டு ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய கிராம தலையாரி போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் 75 மைல்கள் எடுத்துச்சென்று பணத்தை இரூசால் செய்துவிட்டு வருவதற்கு எவ்வளவு கஷ்டமும் பொறுப்பும் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனித்து இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் இதை கவனிக்கிறார்களோ என்னமோ தெரியாது. கூடுமானவரையில் இருபது மைல் தொலைக்கு ஒரு கஜானாவை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய செலவையும் அரசாங்கம் செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

[Sri S. Vadivelu]

[16th March 1954]

“என்னுடைய தாலுகாவில் கிட்டத்தட்ட பதினைந்து கேஸ்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் திருட்டுக் குற்றங்களில்லை, கொலைக்குற்றங்களில்லை கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சிய குற்றங்களும் இல்லை. தங்களுடைய ஜீவாதார உரிமையைக் காத்துக்கொள்வதற்காக நியாயமான முறையில் விவசாயிகள் கூலி பெற செய்த ஒரு காரியத்திற்காக பல குற்றங்கள் அவர்கள் பேரில் சுமத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது விவசாயிகளுக்குச் சேரவேண்டிய பங்கு வாரத்தை மிராசுதார்கள் சட்டப்படி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதற்காக விவசாயிகள் சமரச அதிகாரிகளுக்கு மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சமரச அதிகாரிக்கு காலத்தில் மகஜர் கொடுத்திருந்தும் கூட அவர் அதன் பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் காலதாமதம் செய்து விடுவதினால் பட்டினி கிடந்து விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குள் மிராசுதார்கள், நட விவசாயிகள் இருக்க அவர்களை விட்டுவிட்டு பக்கத்து ஊர் ஆட்களைக்கொண்டு நிலங்களை அறுவடை செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அதைக்கண்டு கோபமடைந்து, பக்கத்து ஊர் ஆட்களை தங்கள் நிலங்களில் இறங்கி அறுவடை செய்யக்கூடாது என்று சொந்த பண்ணை விவசாயிகள் தடுத்தால் அது குற்றமாகிறது. நான்கு தாலுகாக்களில் இருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகள் மிராசுதார்களுக்குச் சாதகமாக இந்த ஏழை விவசாயிகளைக் கைதி செய்து சிறையில் அடைக்கிறார்கள். இருதரும் விவசாயிகளுக்கு மேல் பலர் இது மாதிரியாக சிறையில் அடைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். சமரச அதிகாரிகளும் கூட இரண்டு மாதம் மூன்று மாதம் என்று சின்னக் சின்ன கேஸ்களுக்கு எல்லாம் கால தாமதம் செய்வதன் விளைவாக ஏற்படும் கஷ்டம் இது. பெரிய பெரிய நிலப்பிரபுக்களாகிய தேசிகர், வடபாதிமங்கலம் தியாகராஜ முதலியார் போன்றவர்களின் நலனைக் கருதியே இம்மாதிரியாக காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக சொல்வேன். ‘எங்களுடைய உரிமையை நான்கள் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டோம், எங்களுக்குச் சேரவேண்டிய வாரத்தை நான்கள் விட்டுக் கொடுக்கமாட்டோம்,’ என்று சொல்லுகிற ஏழை விவசாயிகள் சிறையில் பிடித்துப் போடப்படுகிறார்கள். போலீசாரும் ஏழை மக்களுக்குச் சாதகமாக இருப்பதில்லை. பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களின் நிலைமையைக் கருதி இந்த ஏழை பாட்டாளிமக்களையே மிகவும் துன்பப்படுத்துகிறார்கள். இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டே போனால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய செல்வாக்கும் கூட நாளைக்கு இருக்காது என்பதை நான் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். ‘இன்றைக்கு தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மட்டும் முன்னுறு விவசாயிகளுக்கு மேல் சிறையில் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்’ என்ற விஷயத்தை இரண்டு மூன்று நாளைக்கு முன்பாக தோழர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நான் கனம் மந்திரி அவர்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். ‘மிராசுதார்கள் என்ன அரிச்சந்திரர்களா? அவர்கள் சொல்லுவதுதான் சத்தியமா? ஏழை விவசாயிகள் சொல்வது எல்லாம் பொய்யா? எதற்காக மிராசுதார்களை அரிச்சந்திரர்கள் போலவே எண்ணிக்கொண்டு, மிராசுதார்கள் சொல்வதை எல்லாம் நம்பி ஏழை விவசாயிகளை போலீஸ்காரர்கள் மிகவும் துன்பப்படுத்தி வருகிறார்கள்?’ என்பவற்றிற்கு எல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தவுடன், ‘பூசல் தீர்த்து புதுயுகம் பூத்தது,’ என்றெல்லாம் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லி வரவேற்பளித்த மிராசுதார்கள் இன்றைக்கு ‘எப்படி எப்படி அந்தச் சட்டத்தை மீறலாம், எப்படி எப்படி அதிலுள்ள ஷரத்துகளையே உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு ஏழை விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றலாம்,’ என்றெல்லாம் சதித் திட்டம்போட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக இதைப்பற்றி விசாரிக்க ஒரு கமிட்டிபோட வேண்டுமென்று நான்கள் பலமுறையும் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். சர்க்கார் இதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்தாகவேண்டும். நிலப் பிரபுக்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எதிராக போலீஸ்காரர்களை உபயோகப்படுத்தாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். சமரச அதிகாரிகள் கொடுக்கும் தீர்ப்பை நிலப்பிரபுக்கள் அமலுக்குக் கொண்டுவர மறுக்கிறார்கள். மிராசுதார்கள் அதை அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த போலீஸ் படைகள் உபயோகிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில்

[16th March 1954]

[Sri S. Vadivelu]

சமரச அதிகாரிகள் கொடுத்திருக்கும் தீர்ப்புப்படி விவசாயிகள் நடந்து கொள்ள மறுத்தால் உடனே! ஏழை விவசாயிகளை மாத்திரம் கைது செய்து சிறையில் கொண்டு போய் அடைப்பதற்கு போலீஸ் படைகள் முன் வந்துவிடுகின்றன. இன்றைய தினம் குறிப்பாகப் பார்த்தால் பல தகராறுகள் சமரச அதிகாரிகளிடமிருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. அவர்களும் தீர்ப்பைக் கொடுக்காமல் காலதாமதம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இதற்குள் பூராவும் ஏழை விவசாயிகள் பலர் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக வல்வலம், வாஞ்சூர் போன்ற ஊர்களிலிருந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான கொடுமை நடந்துகொண்டேபோய் ஜில்லாக்களில் நிர்வாகம் ஊழல்பட்டுப்போனால், அதனால் என்ன விளைவுகள் ஏற்படுமென்று என்னால் சொல்ல முடியாது. தனக்கு இழைக்கப் படும் அநீதிகளைத் தாங்கமுடியாது, ஆத்திரம் அடைந்து கிராமவாசிகள் வயிற்றெரிச்சலோடு, ‘ஏ, ஐயானே, இவனை நீ தான் கேட்கணும். இவன் எனக்குச் செய்யும் தீமைக்கெல்லாம் பதிலாக நீதான் இவனுக்கு கூலி கொடுக்கணும்,’ என்று ஐயானே கோவிலில் மண்ணைவாறி இறைப்பதைப் போல, நானும் வயிற்றெரிச்சல் தாளமாட்டாமல் இந்த அசெம்பிளியிலே வாறி இறைக்கும் சொற்கள் வீணைப்போகாதவாறு சர்க்கார் உடனடியாக இந்தக் குறைகளை எல்லாம் நீக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுடைய துன்பத்தைத் துடைக்க முன்வராவிட்டால் நாட்டில் பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்படுமென்பதையும் சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதை அலட்சியம் செய்யக்கூடாது. உடனடியாக பெரும்பாலான விவசாய மக்களைக் காப்பாற்றத்தக்க நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI N. C. RAMASAMI KANDER:—“கனம் உதவி சபா 3-21
நாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ, மந்திரி அவர்கள் P.m.
சபையின் முன் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்ய கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதில் கிராம அதிகாரிகளுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கி இருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் கிராமங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. கிராமங்களில் வேலை செய்யும் கிராமக் கர்ணம், மணியக்காரர்கள், தோட்டிகள் இவர்கள்தான் அடிப் பண்டமாக இருந்துகொண்டு, சர்க்காருக்கு வழிகாட்டிகளாக இருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு எந்தப் புள்ளி விவரங்கள் வேண்டுமென்றாலும், அடிப் பண்டத்தில் இருக்கக்கூடிய இந்தக் கிராம அதிகாரிகள்தான் மெய்யாகவோ, பொய்யாகவோ தயாரித்துக்கொடுக்கிறார்கள். எந்த ஒரு விவரம் வேண்டுமென்றாலும் கிராம அதிகாரிகள்தான் எடுத்துக்கொடுக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்று பல தடவைகள் மகாநாடுகளைக் கூட்டியும், தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். மணியக் கரர்களில் ஒரு சிலர் பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களாகவும் இருக்கலாம், செல்வந்தர்களாகவும் இருக்கலாம். அவர்களைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. ஒரு சிலர், மணியம் என்ற அதிகாரத்தையும் அவர்கள் கைக் கொண்டு அதிலே பிழைக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் 18 ரூபாய் சம்பளமானது அவர்களுக்குப் பதினைந்து நாட்களுக்குக்கூட போதாத நிலைமையில் இருக்கிறது. சர்க்காருக்குச் சில தகவல்களைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் அந்த அதிகாரிகள் இருந்த போதிலும்கூட அவர்களுக்குச் சம்பளம் போதாமல், உற்சாகக் குறைவாக இருக்கிறார்கள்.

“கிராமங்களுக்கு சில போலீஸ் அதிகாரிகளோ, அல்லது மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல் நடத்தக்கூடிய அதிகாரிகளோ என்று இந்தக் கிராமாதி காரிகளுடைய ஒத்துழைப்பைக் கோரும்போது அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய உற்சாகமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். நமக்குத்தான் சம்பளம் போதவில்லையே, மகாநாடு கூட்டி பல தடவைகள் நம்முடைய குறைகளைச் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூறியும் நமக்கு வேண்டிய உதவிகளைச்

[Sri N. C. Ramasami Kander] [16th March 1954]

செய்யவில்லை என்ற ஒரு எண்ணத்தில் அவர்கள் மதுவிலக்கு, சம்பந்தமாக சருசுறுப்புக் காட்டாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்தில் வேலை செய்யும் கர்ணம் மாதம் பூராவும் வேலை செய்தால் அவனுக்கு ரூ. 22 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. பத்து விவசாயிகள் தர்க்கால்து மனுபோட்டு விட்டால் அந்தப் பத்து மனுக்களை அந்தக் கர்ணம் பூர்த்தி செய்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கும். அதிலும் ஒரு 100 மனுக்கள் வரை வந்துவிட்டால் அவைகளைப் பூர்த்தி செய்து தாசில்தாருக்கு அனுப்பினால் திரும்பவும் சில புள்ளி விவரங்களை எடுத்து காட்டுவதற்கும், இவர்களுடைய உதவி தேவையாக இருக்கிறது. இது போன்ற எவ்வளவோ வேலைகளை கிராம அதிகாரிகள் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. இருபத்தி இரண்டு ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு சர்க்காருக்குச் செய்யவேண்டிய வேலைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இந்தச் சம்பளத்தில் அவர்கள் கஷ்டமான நிலைமையில் காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே கிராம அதிகாரிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயக் கடன் வேண்டுமென்று தாலுகா அதிகாரிகளுக்கு விவசாயிகள் மனுக்கள் கொடுத்தால் சீக்கிரமாக பணம் வருவது கிடையாது. தாசில்தார்கள் அக்கறை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சர்க்கார், விவசாயிகளின் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்திருப்பதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு கடன் வேண்டுமென்று கேட்கும்பொழுது தாமதம் இல்லாமல் கொடுப்பதற்கு தாசில்தார்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டம் சில இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன் வருஷம் நடந்துகொண்டிருந்த பிரக்காவுக்கு அடுத்துள்ள பிரக்காவை இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. போக்கு வரத்து வசதியாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது விஷயமாக சீர்கேடாக உள்ள பிரக்காக்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மத்ய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுத்துள்ள பணத்தில், கிராம ரோடுகள், மற்றுமுள்ள பாசன வசதிகள் இவைகளைச் செய்வதற்கு கிராம ஜனங்கள் முதலிலேயே ஒரு பிரேரணையைக்கொண்டு வந்தார்கள். பாதிப்பணம் ஜனங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. கால் பாகம் பணம் கொடுத்தால் போதும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் பாதித் தொகை கூட ஜனங்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, கால் பாகமாகச் செய்து மத்திய சர்க்கார் பணத்தை ரோடு போன்ற வேலைகளுக்கு கொடுத்துவருவதென்றே ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமாய்ச் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜில்லா போர்டு நிர்வாக சம்பந்தமாக இப்பொழுது நான் பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.”

DEPUTY SPEAKER :—“அதைப்பற்றி இந்த மான்யத்தில் நீங்கள் பேசமுடியாது.”

*SRI N. C. RAMASAMI KANDER :—“கிராமத் தோட்டிகள் இருசால் சம்பந்தமாக இருபது முப்பது மைல் போகவேண்டி இருக்கிறது. போக்குவரத்து வசதி இல்லாததினால் அவர்களுடைய நிலைமை ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. வாய்தா சம்பந்தமாக இருசால் செய்வதற்கு அவர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் செல்லவேண்டி இருக்கிறது. அவர்களுடைய போக்குவரத்துச் செலவுகளுக்கு ஒரு சில உதவிகளைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI A. VELOO :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல

[Sri A. Veloo] [16th March 1954]

ஆசைப்படுகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகமானது பிரதேச மொழிகளில் நடத்தப் படுமானால், அங்குள்ள மக்கள் அதை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு, ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மனு எழுதுவதில் அவர்களுக்கு சிரமம் இருக்காது. இப்பொழுது மனு எழுத வேண்டுமானால், பழைய மாதிரியே ஆங்கிலத்தில் எழுதினால்தான் ஜில்லா அதிகாரிகள் கவனிக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் அந்த மனுக்கள் சரிவர கவனிக்கப்படுவதில்லை. ஆங்கிலம் தெரியாத கிராம மக்கள் ஒரு மனு எழுதியனுப்ப வேண்டுமானால், கிராமத்திலிருந்து அவர்கள் பல மைல் தூரம் சென்று, ஒரு எழுத்தாளரைக்கொண்டு மனு எழுதி அதிகாரிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படி எழுதும்போது, அவர் முதல் மந்திரியிலிருந்து ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வரையிலும் ஒரே விஷயத்தைப்பற்றி மனு எழுதி, அவை கையெல்லாம் ரிஜிஸ்தர் தபாலில் அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லி, பல மனுக்களை டைப் செய்து வரிசையாக அனுப்பச் செய்து விடுகிறார்கள். மனுக்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டால்தான், அவைகள் ஒழுங்காக கவனிக்கப்படுகின்றன என்பது அவர்களின் எண்ணம். உண்மையும் அதுவே. அப்படி எழுதியனுப்பப்பட்ட மனுக்களுக்கு பதில் பல மாதங்கள் கழித்தோ, பல வருஷங்கள் கழித்தோ வந்தாலும், அந்த பதில்களும் ஆங்கிலத்தில்தான் வருகின்றன. அதை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, மறு படியும் நகர்ப் புறங்களுக்குச் சென்றுதான் அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிராம மக்களுக்குப் பலவிதமான செலவுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தச் செலவைத் தவிர்ப்பதற்கு ஜில்லா நிர்வாகத்தை அந்தந்த பிரதேச மொழிகளிலேயே நடத்தினால்தான் குடி மக்களுக்கு நலமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகின்றேன். ஆகையால், தமிழிலேயே (பிரதேச மொழியிலேயே) ஜில்லா நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு மனுச் செய்துகொண்டால் அவைகளுக்குப் பதில் கூட கிடைப்பதில்லை. மந்திரி அவர்களுக்கு மக்களின் பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் ஏதாவது மகஜர்கள் கொடுத்தால்கூட அவைகளுக்குப் பதிலே கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதேபோல் கிராமங்களிலே யுள்ள மக்கள் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு எழுதியனுப்புகின்ற மனுக்களுக்கும் பதிலே கொடுப்பதில்லை. ஆகையால், ஜனங்களுடைய இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு இது விஷயத்தில் தக்க உத்தரவுகளைச் சர்க்கார் அனுப்பி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அந்தந்த பிரதேச எம்.எல்.ஏ.க்களைக் கொண்ட ஜில்லாக் கமிட்டிக் கூட்டங்கள் நடந்து, தீர்மானங்கள் எழுதப்பட்டு, வாசிக்கப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அவைகள் எட்டளவிலே நின்று விடுகின்றன. அந்தக் கமிட்டிக் கூட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படக் கூடிய தீர்மானங்கள் அமல் நடத்தப்படுவதில்லை. சில கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்குச் செல்வதற்குக்கூட பிரயாணப் படி கொடுக்கிறார்கள். இப்படி எல்லோரும் கூடி நிறைவேற்றிய தீர்மானங்கள் அமல் நடத்தப்படுவதில்லையென்று சொன்னால், எத்தனை தீர்மானங்கள்தான் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் என்ன பயன்? ஆகையினால், அப்படிப்பட்ட கூட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய தீர்மானங்கள் உடனுக்குடன் அமல் நடத்தப்படவேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற சர்க்காருடைய நல்லெண்ணத்தையும் நடை முறையில் அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் Harijan Welfare Department ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த Department-களில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் பெரும்பாலான இடங்களில் ஹரிஜனங்களுடைய நன்மையைக் கவனிப்பதில்லை என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அவர்கள் நல்ல முறையிலே ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். ஹரிஜனங்களுடைய குறைகள் நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டுமானால், கூடுமான வரையில் தகுதி வாய்ந்த ஹரிஜனங்களையே ஜில்லா உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமனம் செய்வது நல்லாயிருக்கும். அப்படி தகுதி வாய்ந்தவர் கிடைக்கா

[Sri M. P. Periyasami]

[16th March 1954]

ஒழிப்பதற்கு வசதியாயிருக்கும். ஹரிஜனங்களுக்கு மரியாதையும் இருக்கும் ஜாதி இந்துக்கள் அந்த இடத்துக்கு வரும்பொழுது தீண்டாமை ஒழிய இடமிருக்கிறது. ஜனங்களுடைய மனமும் மாறுகிறது.

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்காக 3, 4, சீட்டுகள் தான் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது வரப்போகும் புதுத் தேர்தலுக்கு முன்பாவது ஜனத்தொகை வீதாச்சாரப்படி ஹரிஜனங்களுக்காக அதிகமான சீட்டுகள் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக மோகனூர் பஞ்சாயத்து ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து அங்கு ஹரிஜனங்களுக்கு இரண்டு சீட்டுகள் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதையும் பலரின் சூழ்ச்சியால் ஒன்றாகச் செய்துவிட்டார்கள்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Local Administration மான்யத்தில் பஞ்சாயத்தைப்பற்றி பேசலாம். அதைப்பற்றி ஜில்லா நிர்வாக மான்யத்தில் பேச இடமில்லை.”

* **Sri M. P. PERIYASAMI :—**“கிராம உத்தியோகஸ்தர்களிடம் ஹரிஜனங்கள் குறைகளை தெரிவித்தால் அங்குள்ள கர்ணம், முன்சீப், இவர்கள் ஹரிஜனங்களிடத்தில் நல்ல எண்ணமில்லாமல் சிலர் அவர்களுக்குப் பாதகமாக குறிப்பு எழுதி அனுப்புகிறார்கள். ஜில்லா கலெக்டர், மந்திரிகள் வரைக்கும் போனால் கூட கடைசியில் கணக்குப் பிள்ளை எழுதிய தீர்ப்புதான் நிற்கிறது. ஆகையால் இவர்கள் எழுதிய குறிப்புகளை ஜில்லா கலெக்டரும் மந்திரிமார்களும் திரும்பவும் நல்லதா கெட்டதா என்று பரிசீலனை செய்து ஹரிஜனங்களுக்கு சாதகமாக உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கவேண்டும்

3-40 p.m. “உத்தியோகஸ்தர்களிலும் ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களால் உத்தியோகத்தில் உயர்ந்து வரமுடியவில்லை. அப்படி வருவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு மேல் இருக்கும் அதிகாரிகள் அவர்களை சப்போர்ட் செய்யவேண்டும். மேலதிகாரிகள் ஹரிஜனங்கள் திறமை வாய்ந்தவர்கள் என்று சொன்னால் தான் ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்களால் உயர் வர முடியும். ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடையக் கூடாது என்ற எண்ணம் சிலருக்கு இருப்பதால் அவர்களுடைய கார்பிடென்ஷியல் ரிப்போர்ட்டில் அவர்கள் சரிவர எழுதுவதில்லை. அதனால் அவர்களால் உத்தியோகங்களில் முன்னேற்றமடைய முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு வருஷம் இருந்தால் போதும் என்று தெரிந்து அவர்களுக்குப் பரமோஷன் கொடுக்கும் வழியைத் தேட வேண்டும். மேல் இருக்கும் ஜாதி விற்பது அதிகாரிகள் அவர்கள் பரமோஷன் அமையக் கூடாது என்று அவர்களுடைய கார்பிடென்ஷியல் ரிப்போர்ட்டில் சரியாக எழுதுவது இல்லை. இந்த முறையில் இருக்கும் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர் உத்தியோகத்தில் லாயக் கில்லை என்று சொன்னால் அவரை டிஸமிஸ் பண்ணுவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. பிரமோஷன் இல்லாமல் தடுத்து வருவது என்றில்லாமல் அதற்குத் தக்கபடி சட்டத்தை திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“உத்தியோகங்களில் கலெக்டர்கள் உள்பட ஹரிஜனங்களுக்கு சரியான படி பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது இல்லை. ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்கள் ரொம்பவும் சொல்பமாக இருந்த போதிலும் அவர்கள் முன்னேற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். 15 வருஷ சர்வீஸ் ஆகியும் அநேகம் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் பரமோஷன் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் அதே நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பிறகு வந்த 2 அல்லது 5 வருஷங்களில் ஜாதி விற்பதுகளுக்கு உயர்ந்த பதவி கிடைத்து அவர்கள் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும் டிப்டி-சூப்பிரண்டெண்டெண்ட்டாகவும் இருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்தில் நாங்கள் எல்லோரும் ஏதாவது குறைகளை எடுத்துத் தெரிவித்தால் அதைப் பற்றி எங்களுக்கு பதில் கொடுப்பது இல்லை. அந்தக் காரியம் பரிசீலனை

16th March 1954] [Sri M. P. Periyasami]

செய்யப்பட்டது. அல்லது அந்தக் காரியத்தை செய்ய முடியாது என்று உத்தியோகஸ்தர்கள் எங்களுக்கு பதில் கொடுப்பது இல்லை. பதில் கொடுத்தால்தான் எங்கள் தொகுதி மக்களுக்கு அதை நாங்கள் தெரியப்படுத்த முடியும். அதாவது மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொன்னோம். அரசாங்கம் உடனே அதை கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லலாம். அதற்குமேல் எங்களால் ஆவன செய்யமுடியும் என்பதை நாங்கள் சொல்லுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். எங்களைப்போலுள்ள எம்.எல்.ஏ.கள் மனுக் கொடுத்தால் ‘உண்டு’ அல்லது ‘இல்லை’ என்பதை அறிவிக்க வேண்டும். நமது சட்டசபையில் கூட ஒரு மானியம் வருகிறது. அதன் ரிப்போர்ட்டை பார்க்கிற காலத்தில் கூட தமிழ், மலையாளம், கன்னடம் இப்படிப்பட்ட தாய் பாஷையில் எழுதிக் கொடுத்தால் அதை எடுத்துச் சொல்ல வசதியாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக காவேரி ஆற்றில் வெள்ளம் வரும் காலத்தில் கரையை உடைத்துக் கொண்டு போகிறது என்று ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். இதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடமும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் சுமார் மூன்று தடவைகளாக எம். எல். ஏ. வாக வந்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு தடவைகளிலும் பட்ஜெட்டில் இதைப் பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்கு இஞ்சினியர் வந்து எந்த விதமான பரிகாரமும் கொடுக்கவில்லை. இஞ்சினியர் இரண்டு மூன்று தடவை பார்த்தும் இன்னும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் மராமத்து மந்திரியாக இருந்த போது அவரும் இஞ்சினியரிடம் சொல்லி இருக்கிறார். அதற்குப் பிறகும் இஞ்சினியர் வந்து ஒரு பரிகாரமும் கொடுக்கவில்லை. ஆற்றங்கரையில் லட்சக்கணக்கான மரங்கள் விழுந்துவிட்டன. இரிகேஷனுக்கு லாயக்கான பல இடங்களை ஆறு அரித்துக் கொண்டு போய் விட்டது. மோகனூர் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய தழை, மரம், நாணல், முதலியவை குறைந்து அதனால் அதிகமான சேதமும் ஏற்பட்டு விட்டது. இப்படிப்பட்ட இடங்களை எடுத்துச் சொல்லி வந்தால் அதை அதிகாரிகள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* **Sri A. K. SUBBIAH :—**“கனம் உதிவி சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பற்றிய மான்யத்தைக் குறித்து சில விஷயங்களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக ஒரு ஜில்லாவில் நடக்கக்கூடிய கோர்ட்டு விஷயங்களை எடுத்துக் கொண்டால், இரண்டு விதமாக அங்கு தீர்ப்புகள் அளிக்கப்படுகின்றன. நூற்றுக்கு எழுபத்திஐந்து சத வீதம் ஜனங்களுக்கு வீரோதமாக தீர்ப்பு அளிக்கப்படும், பாக்கி இருபத்திஐந்து சத வீதம் நியாயமாகவும் தீர்ப்பு வழங்கப்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் இரண்டு ஆண்டுகளாக தனியாக சுயேச்சையாக இரண்டு கோர்ட்டுகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அதாவது ஒன்று சமரசக் கோர்ட்டு, இரண்டாவது ரிவினியூ கோர்ட்டு. விவசாயிகளுக்கு சமரசம் செய்வதற்காக ஒரு கோர்ட்டும், நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் கோர்ட்டுகளில் விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக தீர்ப்புகள் கொடுத்தால் அதை அமுல் நடத்துவதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த சபையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இதைச் சொல்லும் போது அங்குள்ள அதிகாரிகள் அதாவது இந்தத் தீர்ப்புகளை அமுல் நடத்தக்கூடிய ஸ்தல அதிகாரிகளாகிய போலீஸ்காரர்கள் அங்குள்ள பிராசுதாரிகளை பாதுகாப்பதற்காகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சர்க்கார் தரப்பில் மக்களுக்கு சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சர்க்கார் தரப்பில் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களேதவிர அவர்கள் பொது ஜனங்களுடைய விரோதிகளாக இருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட்டுகள் எல்லோரும் போலீஸ்காரர்களையே குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறதேதவிர, போலீஸ்காரர்களின் தவறான நடத்தையை கண்டித்து கிடையாது. சமரச கோர்ட்டு பிராசுதாரிகளுக்கு சாதகமாக தீர்ப்புக் கொடுத்தால் அதை நிறைவேற்றுவதற்கும் அமுலாக்குவதற்கும், பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்,

[Sri A. K. Subbiah] [16th March 1954]

ஆனால் விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக தீர்ப்புக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு சாதகமாக இருப்பது இல்லை. அந்தத் தீர்ப்பை அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று ஒரு விவசாயி கேட்டுவிட்டால் அவன் அந்த கிராமத்தில் இருக்க முடியாது. அவ்விதம் ஒரு விவசாயிக்கு சாதகமாக தீர்ப்புக் கொடுத்து அவன் அந்த நிலத்தில் சாகுபடி செய்வேன் என்று சொன்ன தற்கு அந்த விவசாயியை அழைத்துக்கொண்டு போய் பயமுறுத்தி மிரட்டி விவசாயம் செய்தால் கேஸ் கொடுப்பேன் என்று அவனை டோலீஸ் லாக்க ப்பில் வைத்து அடித்து நிலத்திலிருந்து வெளியே எழுதி வாக்விடுகிறார்கள். மிராசதாரர்களுக்குச் சாதகமாக போலீஸ்காரர்கள் ரௌடிகளையும் சேர்த்துக் கொண்டு, பாபநாசம் தாலுகா ஹரித்துவாரமங்கலம் கிராமத்தில் இந்த மாதிரி ஒரு மிராசதாருக்கு சாதகமாக நடராஜ மஹராயர் என்ற விவசாயி மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு அவர் சாகுபடி செய்த நிலத்தை அறுவடை செய்து விட்டார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய சப் இன்ஸ்பெக்டர் இம்மாதிரி செய்திருக்கிறார். அதைப் பற்றி அங்குள்ள சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டருக்கு மனு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தவிதமான நியாயமும் கிடைக்கவில்லை. எப்படியாவது அவர்களுடைய குட்டுகள் வெளிப்பட்டு அம்பலமாகிவிடும் என்ற காரணத்தால் அந்த விவசாயி திருடி விட்டான் என்று சொல்லி அவன் பேரில் கேஸ் தொடரப்பட்டு இருக்கிறது. இம்மாதிரியாக பல இடங்களில் நடந்து வருகிறது. நியாயமாக கேஸ்களில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டாலும் அந்தத் தீர்ப்பை அமுலுக்குக்கொண்டு வரும்போது அங்கு இருக்கக் கூடிய ஸ்தல அதிகாரிகள் சரியான முறையில் நடந்து கொள்வது இல்லை.

“அடுத்தபடியாக இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்தில் தேவஸ்தானங்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தேவஸ்தானத்திற்கும், கோயில்களுக்கும் பல டிராஸ்டியையும் எக்ஸ்சிடியூவ் ஆபீசர்களையும் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த எக்ஸ்சிடியூவ் ஆபீசர்களை நியமித்திருப்பதால் கிராம நிர்வாகத்தைக் கெடுத்துவிடுகிறது. உண்மையாக இந்த எக்ஸ்சிடியூவ் ஆபீசர்கள் சர்க்காருடைய ஆபீசர்களாக நடந்து கொள்வதில்லை. மிராசதாரர்கள் விவசாயிகளிடம் எப்படி நடந்து கொண்டு வருகிறார்களோ, அதைப் போலவே இந்த எக்ஸ்சிடியூவ் ஆபீசர்களும் விவசாயிகளிடம் நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகளைக் கட்டி வைத்து அடிப்பதும், அவர்களுக்கு அபராதம் போடுவதும் இம்மாதிரியான மோசமான செய்கைகளை எக்ஸ்சிடியூவ் ஆபீசர்கள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். கோயில்களுக்குள்ள நிலத்திலிருந்து வரும் நெல்லை இந்த ஆபீசர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து ஜனவரி 15 தேதிக்குள் வாங்கி அதை பிளாக் மார்க்கெட்டில் விற்று கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். பிறகு வியாபாரம் செய்யும் வேறு இடத்திலிருந்து நெல்லை குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதை அதிக விலைக்கு விற்று அதன் மூலமாக தங்களுக்கு லாபம் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். விலையை நிர்ணயம் செய்யும்போதுதான் நெல்லை குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அவர்கள் அதை விற்று வருகிறார்கள். ஆகையால், கோவில் கிராமங்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் செய்வதுகிடையாது. கோவில் சொத்துக்களை அவர்கள் துர்விநியோகம் செய்து வருகிறார்கள். அதை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

3-59 “முதியோர் பள்ளிக்கூடம் நடத்துவது பற்றி இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதியோர் பள்ளிக்கூடம் நடத்துவதற்கு ஆங்காங்குள்ள கிராமங்களிலுள்ள பொதுக்கட்டத்தில் நடத்தப்படுகிறதா என்று கேட்டால் உண்மையில் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். என் தொகுதியிலுள்ள மாராச்சேரியில் இரண்டு வருஷங்களாகப் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் எந்தவிதமான ஏற்பாட்டையும் செய்யவில்லை. கல்வி அதிகாரிகளை நேரில் போய்க் கேட்டாலும் அவர்கள் பணியில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கே பார்த்தால் அதற்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கிராமங்கள்தோறும் முதியோர் பள்ளிக்கூடம் திறக்கவேண்டும். மாடு அடைக்கும் பவுண்டுகளைப் பற்றி ஒரு விஷயம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம்

திரு. அ. க. சப்தியா

[Sri A. K. Subbiah] [16th March 1954]

பார்த்தால் சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுடைய, மத்தியதர வகுப்பினர்களுடைய ஆடுமாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு போய் இந்தப்பட்டியில் அடைத்து விடுகிறார்கள். பெரிய மிராஸ்தாரருக்கு யார்யார் எதிராக இருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய ஆடுமாடுகளை எல்லாம் பிடித்துக்கொண்டு போய் அடைத்து விடுவதற்கும் சாத்தியமாக இருக்கிறது. அதிகப்பணம் வேறு வசூலிக்கப் படுகிறது. இன்னும் மற்றொரு சட்டம் கூட அதற்காகக் கொண்டு வரப் போவதாகத் தெரிகிறது. அதை எடுத்து விடும்படியாக சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே இம்மாதிரியான முறைகளை செய்துகொண்டே யிருந்தால் ஜில்லாவிலுள்ள நிர்வாகம் சீர்கெட்டுப்போகும். மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையையும் செய்யமுடியாது என்பதே எங்களுடைய அபிப்பிராயம்.

“இம்மாதிரியான குறைகளை எல்லாம் ஜில்லா அதிகாரிகளிடத்தில் போய் சொல்லலாமென்று போனாலும் கூட அவர்கள் பேட்டிகொடுக்க மறுத்து விடுகிறார்கள். அல்லது பேட்டி கொடுப்பதாயிருந்தாலும் மணிக் கணக்கில் காத்துக்கொண்டிருக்கும்படியாக நேரிகிறது நாநாறு, ஐந்தாறு, ரூபாய்க்குள்ளேயே செலவு செய்து மராமத்து செய்யக்கூடிய வசதிகளைச் செய்யக்கூட அவர்கள் மறுத்து விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக நிர்வாக சம்பந்தமாக நாங்கள் சொல்லும் குறைகளைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கு மணிக்கணக்கில் காக்கவைத்துவிட்டுப் பின்னர் மறுத்துவிடுகிறார்கள் என்றால் எப்படி நாங்கள் எங்கள் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு பல நன்மைகளைச் செய்ய முடியுமென்று கேட்கிறேன். ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகள் நல்லவர்களாகவும், மக்களுடைய கஷ்டத்தை உணரக்கூடியவர்களாகவும் இருந்தால்தான் எங்களால் இயன்ற அளவு சர்க்காருடன் ஒத்துழைத்து மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்ய முடியுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஜில்லாக்களில் இன்றையதினம் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்துவது இல்லை. எனக்கு முன் பேசிய ஸ்ரீராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகள் மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்றும், பேசுகிறார்கள். தாங்கள் மக்களின் ஊழியர்கள் என்பதையும் மறந்துவிடுகிறார்கள். உண்மையில் ஜனநாயக எண்ணம் படைத்தவர்களையே சர்க்கார் ஜில்லா அதிகாரிகளாக நியமிக்கவேண்டும். அம்மாதிரியான அதிகாரிகள் வந்தால்தான் நாம் மக்களுக்கு பல நல்ல திட்டங்களைப் போட்டு நன்மைகளைச் செய்ய முடியுமென்று சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் ஸ்ரீ வடிவேலு அவர்கள் தஞ்சாவூர் பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அதாவது ஒரு விவசாயி 6 மரக்கால் கூலியைப்பெற்றுக் கொள்வதற்காக சமரச கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் நான்கு ரூபாய் வரையில் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இருபது மைலுக்கு அப்பால் சமரச அதிகாரியின் கோர்ட்டு இருந்தாலும் மைலுக்கு இரண்டை வீதம் பிரயாணச் செலவு, ஸ்டாம்பு சார்ஜ், அதைப் போலவே மற்ற அப்பீல் செய்து கொள்வதற்காக கட்டண ஸ்டாம்பு செலவு ஆக எல்லாம் சேர்ந்து அவன் வாங்கப் போகும் கூலியைப்போல் பத்து மடங்குக்கு மேல் செலவாகிவிடுகிறது. அதிகமான ரூபாய்களை ஸ்டாம்புக்காகச் செலவு செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு முடியாதாகையால் பலர் நியாயமான வழக்குகளைக் கூட சமரசக் கோர்ட்டுக்கு கொண்டு போவதில்லை. தங்களுக்கு நியாயமாகச் சேரவேண்டிய வரும்படியைக் கூட வாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, கோர்ட்டு ஸ்டாம்பு கட்டணத்தை உயர்த்தியிருப்பதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. VENKATRAMA AYYAR:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to support the Demand moved by the Hon. the Minister for Land Revenue for the grant of Rs. 3,98,05,600 under District Administration and Miscellaneous. I support it not formally but with great pleasure. I feel convinced that the tone of the district

[Sri S. Venkatrama Ayyar] [16th March 1954]

administration, at any rate, with reference to my district, namely, Tanjore district, has considerably improved during the term of office of the present Government headed by the Hon. Sri Rajagopalachari. I beg to submit that a dark picture is always attempted to be painted by some hon. Members on the other side about Tanjore district, with special reference to the relationship between the mirasdars and the tenants as though the Government officials are all on the side of the mirasdars and they ill-treat the tenants so much so that the tenants have to be arrested and that there are all sorts of atrocities. But I submit that this sort of thing is not there actually. The relationship between the mirasdars and the tenants has been cordial for the last two years, at any rate, after the passing of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act. In season and out of season, it is remarked by the other side that the mirasdars are supported or backed up at every stage in the Tanjore district by officials. It is not a fact; it is far from the truth. I have known that the relationship has always been cordial. But there were some troubles in Nannilam taluk, in Achuthamangalam village, in Tiruthuraipundi taluk, and in some other places. In those places, the Police had to intervene to safeguard the harvested produce. Otherwise, there was absolutely no necessity for the Police to step in or to help the mirasdars. It is not a question of the Revenue officials or the Police officials in the Tanjore district going out of the way and helping one class, that is, the landowners' class, as against the other tenants' class.

"Then regarding the District administration with reference to inam and zamin villages, I wish to say a few words. In Tanjore district, at any rate, in the Pattukkottai revenue division, 90 per cent of the inam and zamin villages were recently converted into ryotwari under Act XXVI of 1948. What are the conditions that are obtaining in inam villages recently converted into ryotwari and in what way can we improve the administration of these vast ryotwari tracts? That is the main question to be considered, with special reference to the Cauvery-Mettur Project area of the Tanjore district. I have already submitted on a prior occasion that in the Cauvery-Mettur Project area out of about 3 lakhs of acres to be brought under the plough, about 2,25,000 acres have already been brought under cultivation. We can still reclaim another 25,000 acres of land, which will also solve the problem of the landless poor. We are talking so much about solving the problem of the landless poor. There is vast scope in Pattukkottai revenue division for solving this problem for there are still about 25,000 acres of land which can be brought under cultivation. Originally, during the days of Grow More Food Campaign, there was a Special Collector with special staff appointed for the purpose. They were trying to bring under cultivation large areas of waste lands. But that work has been abandoned for the last five or six years. With reference to the question of bringing under cultivation about 25,000 acres of land, I have already submitted that it will solve the problem of assigning lands to the landless poor. So,

16th March 1954] [Sri S. Venkatrama Ayyar]

I feel that special staff may be appointed for the purpose of bringing those vast tracts of land under cultivation. For that, the Government will have to incur some expenditure in the first instance, but that is worth doing. It is not a waste in view of the fact that about 25,000 acres of land can still be brought under cultivation and can be assigned to the landless poor. In that way, we can step up the food production in Pattukkottai, in the Cauvery-Mettur Project area.

"Then with reference to the Estates Abolition Act, I wish to mention one other fact. There are Settlement Officers, and Tribunal also working in our area. Settlement Officers are appointed for various purposes. First, the survey party goes and carries out survey operations. Then, Settlement Officers, Assistant Settlement Officers and Additional Settlement Officers are working and a branch has Pattukkottai as its headquarters, as it is the biggest taluk in the Tanjore district. These officers serve not only in the Pattukkottai taluk but also Arantangi taluk where about 90 per cent of the lands have been brought under ryotwari tenure. The Tribunal goes and camps in several places, of course having its headquarters at Madurai. There are two Tribunals, one at Madurai and the other at Vellore. Originally, Chittoor was the headquarters of one of the Tribunals. After the separation of the Andhra State, it is now located at Vellore. Practically, these Tribunals deal with two main matters, viz., the question relating to payment of compensation and the question relating to pattas, under the Estates Abolition Act XXVI of 1948. I may say that the work relating to compensation has been practically over, as advance compensation has already been fixed. The work that remains to be done now is with regard to the grant of pattas. Of course, what I say with reference to the Pattukkottai taluk of the Tanjore district will equally apply to Chingleput district, Ramana-thapuram district and other districts also. The work to be covered by these Tribunals in the residuary Madras State is considerably less than that in the Andhra State where there are a larger number of zamindari and inam lands which have now been brought under ryotwari tenure. In this connexion, I may be permitted to make a suggestion for consideration by the Government. It may be considered even as a measure of economy and retrenchment. I have already submitted to the Hon. Minister that instead of having Settlement Officers to deal with questions under Section 15 of the Estates Abolition Act, the work may be assigned to regular District Munsifs or Subordinate Judges of the same district who may have jurisdiction to deal with such matters in their respective areas. If this work is entrusted to District Munsifs or to Subordinate Judges, they will be able to deal with these matters quickly and better as they have the necessary legal qualifications and acumen. I am not saying anything against the settlement officials. At present there is considerable delay in the disposal of cases. Of course, in some cases, there may be quick disposals also. It all depends upon the persons who deal with such matters. Whatever it is, if the jurisdiction is vested with

[Sri S. Venkatrama Ayyar] [16th March 1954]

the Subordinate Judge, he can easily deal with these cases and the parties will also have the satisfaction that these matters which affect them, are fully enquired into and decided by those who have full legal qualifications and knowledge. As for the Tribunal, a Revenue Divisional Officer, a Subordinate Judge and a District Judge, these three officers, to-day form the Tribunal. Instead of such Tribunal dealing with appeals, the Government can very well vest jurisdiction with the District Judge to hear appeals. If the Government decide to ask the District Judge to hear and dispose of these appeals, I am sure they will be able to save a large sum which they are now incurring on these three officers who constitute the Tribunal, who have to tour various places and on the elaborate Settlement Department which has now been created under the Estates Abolition Act. This is one aspect of the matter which I request the Hon. Minister for Land Revenue to take into consideration.

“With reference to my taluk, I would like to submit for the information of the Government that that taluk, viz., Pattukkottai is one of the 11 taluks of the Tanjore district. It is the biggest and heaviest taluk of that district. Especially, after the introduction of the Cauvery-Mettur Project development scheme in the district, the work in that taluk has increased considerably. It is considered to be the biggest taluk in Tanjore district by the Government. I learn that there is a proposal before the Government pending, for the splitting up of this taluk into two having the headquarters of the bifurcated taluk at Orathanad. This idea of the Government to bifurcate this taluk into two is really a good move and will be welcomed by all. It will be very convenient to the public and it will be convenient even from the administrative point of view.

“Now, a Subdivisional Magistrate's Court is proposed to be located at Mannargudi after the separation of the Judiciary from the Executive. It is absolutely necessary that one such Court has to be located at Pattukkottai which is the biggest division and which touches even the borders of the Ramanathapuram district. As it is, the people of Arantangi taluk are put to considerable hardship and difficulty for want of a court in their own taluk; and as they will have to travel more than about 80 miles to reach the court at Mannargudi. I request the Government to look into this matter also and decide to have the court at Pattukkottai.”

4-5 p.m. * SRI N. RATHINA GOUNDER :—“மதிப்பிற்குரிய உதவி தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன்.

“இப்பொழுது நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் மிகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்குகின்றவர்கள் கிராமத்திலுள்ள தலையாரி. கிராமத்திலுள்ள தலையாரியிலிருந்து ஆரம்பித்துதான் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் வரையில் வருகிறது நம்முடைய சர்க்கார். அப்படியிருக்க பலர் உயர்ந்த சம்பளம் வாங்கக் கூடிய கவர்னர் அவர்களின் ஊதியத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பேசினார்களே தவிர அகஸ்திரங்களுக்கு எல்லாம் ஆரம்ப

[16th March 1954] [Sri N. Rathina Gounder]

எழுத்தாக இருக்கும் “அ” வைப்போல, சர்க்காருக்கே அடிப்படையாக உள்ள கிராமத் தலையாரிகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று பேச அதிகம் பேர் முன் வரவில்லை. சர்க்காரின் நிர்வாகம் கிராமங்களில் ஆரம்பித்து, ராஜ்யத் தலைநகரில் வந்து முடிகின்றது. சர்க்காரின் கிராம நிர்வாகத்திற்கு மிகவும் அடிப்படையாக இருப்பவர்கள் தலையாரி, கிராம கர்ணம், கிராம முன்சீபு போன்றவர்கள். இவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சம்பளம் போதுமானதாகியுள்ளது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் குடும்ப நிர்வாகம் செய்வது என்பது கொஞ்சம் கூட முடியாத காரியம். அதனாலேயே அவர்கள் பேரில் பலர் எத்தனையோ குறைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரியான குறைகள் சொல்வதற்கே இடமில்லாமல் அவர்கள் நேர்மையுடன் நடந்து கொள்ளலாம். அதற்கு அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு தேவையென்று சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

“இரண்டாவதாக கிராம நிர்வாகம் குறைவான நடப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும். இன்னும் திருச்சி ஜில்லாவில், கரூர் தாலுகாவில் பல கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ஏற்படாமலிருக்கின்றன. கிராமத்தோறும் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆங்காங்கே ரேடியோ, பள்ளிக்கூடம், இலவச வாசக சாலைகள் போன்றவைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கிராமங்களிலுள்ள குடியானவர்களுக்கு சில அரசாங்க அதிகாரிகளைக் கண்டால் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. சிலரைக் கண்டால் யமனைக் கண்டது போல் பயப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக S.P.C.A. என்ற இலாகாவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளைக் கண்டுவிட்டால் அவர்கள் யமனைக் கண்டதுபோல் நடுங்குகிறார்கள். குடியானவர்களின் பிராணனை வாங்குவதற்காகவே அவர்கள் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். மாடுகளின் கழுத்தில் புண் இருந்தால் போச்சு. இவர்கள் அந்த வண்டிக் காரர்களை அழைத்துக் சென்று அபராதம் போடுவதும், துன்பப் படுத்துவதும் சகிக்க முடியாததாக இருக்கிறது. பணம் கொடுத்தால் இவர்கள் விவசாயிகளை விட்டு விடுகிறார்கள். உதாரணமாக தீங்கன் கிராமங்களில் என்னை ஆட்டக்கூடிய செக்கடிகளுக்குப் போய் பார்த்தாலும் பெரும்பாலும் அங்குள்ள மாடுகளின் கழுத்தில் புண்ணிருக்கும். நல்ல மாடுகளை அவர்களால் வாங்கி ஓட்ட முடியாது. இந்த S.P.C.A. அதிகாரிகள் இந்த செக்குக்காரர்களிடமிருந்து, “மாதம் இவ்வளவு தொகை தரவேண்டும்,” என்று பேசிக்கொண்டு கட்டியாகப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பென்ஷன் போல சரியாக இந்தப் பணத்தை வசூல் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். என்னைக்கேட்டால் யமன் போன்ற இந்த அதிகாரிகளை வைத்து ஏழை விவசாயிகளைக் கஷ்டப்படுத்துவதை விட இவர்களையே ஒழித்துவிட வேண்டும். இந்த S.P.C.A. இலாகாவையே எடுத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஒரு தாலுகாவில் 100 அல்லது 150 கிராமங்கள் இருக்கலாம். அந்த கிராமங்களிலுள்ள குடியானவர்கள் பத்திரங்களை ரிஜிஸ்தர் செய்யவேண்டுமானால், பெரும்பாலும் தாலுகா தலைநகரத்திலுள்ள ஸப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசுக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. கரூர் தாலுகா தலைநகரத்திலே இரண்டு ஸப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசுகள் இருக்கின்றன. அதாவது கரூர் மேற்கு சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் என்றும், கரூர் கிழக்கு சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் என்றும் இரண்டு ஆபீசுகள் ஒரே இடத்தில் இருக்கின்றன. அப்படியில்லாமல், கிராமங்களின் மத்தியிலோ, பிரிக்கா தலைநகரங்களிலோ இந்த ஆபீசுகளை வைத்தால் சுற்றுலாப்பாரத்திலுள்ள மக்களுக்குப் பேருபகாரமாக இருக்கும்.

“திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், திருச்சி நகரிலே மூன்று அல்லது நான்கு சப்-கோர்டுகள் இருக்கின்றன. பத்து தாலுகாக்களைக் கொண்ட திருச்சி ஜில்லா மக்களெல்லாம் நீண்ட தூரம் பிரயாணம் செய்ய

4-10
p.m.

[Sri N. Rathina Gounder] [16th March 1954]

இந்த மூன்று கோர்ட்டுகளுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. அதனால், அவர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, திருச்சி ஜில்லா தலைநகரத்திலிருக்கும்படியான மூன்று கோர்ட்டுகளையும் மூன்று தனித்தனியாக இடங்களுக்கு மாற்றிவிட்டால் அந்தந்த பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். கரூர் நகரத்திலே ஒரு சப் கோர்ட்டு தேவையாக இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு இது சம்பந்தமாக வேண்டுகோள் விடப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக நகர சபையும், மற்ற ஸ்தாபனங்களும் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கின்றனர். அதைக் கவனித்து, திருச்சியிலிருக்கக்கூடிய மூன்று சப் கோர்ட்டுகளில் ஒன்றை கரூருக்கு மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். காரணமென்னவென்றால், கரூருக்கு 30, 40 மைலுக்கப்பாலுள்ள மக்கள் திருச்சிக்குப் போகவேண்டுமென்றால் 75 மைல் தூரம் போகவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பணச் செலவும், கால தாமதமும், இன்னும் பல அசௌகரியங்களும் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, சுயதேவைப்பூர்த்தி என்ற முறையில் அந்தந்த இடத்திலே எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பரவலாக அவைகளை வைக்க முடியுமோ, அந்த மாதிரி நிர்வாகம் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“நகரசபைகளுக்கு அதிகாரம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக பைப் கனெக்ஷன் கொடுப்பது சம்பந்தமாக சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ரூ. 100 முதல் ரூ. 200 வரையில் பைப் கனெக்ஷன் கொடுக்க சானிபரி இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து அவர்களுக்கு உத்தரவு வந்திருந்தும், மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்கள் வரை அந்த உத்தரவை வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. குழாய்கள் வசதியில்லாத காரணத்தினால், ஜனங்கள் படும் கஷ்டம் அதிக ஜனத்தொகையுள்ள நகரில் குடியிருப்போர்களுக்குத்தான் தெரியும். ஆகையால், நகரசபைக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகாரம் கொடுத்து, உடனடியாக அவர்களுடைய இஷ்டம்போல், நியாயமான முறையில் தண்ணீர்க் குழாய்கள் விநியோகிக்க உத்தரவிடுப்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஒரு கலெக்டர் அவர்கள் ஜில்லா பூராவும், எல்லா தாலுகாக்களுக்கும் சென்று பார்க்கமுடியாது. சப்-கலெக்டர்கள் தான் பிரிக்காக்களுக்கெல்லாம் சென்று பார்க்க முடியும். அதுபோல் ஜில்லா போர்டின் நிர்வாகம் கிராமங்களுக்கும் பயனில்லாத காரணத்தால், உடனடியாக தாலுகா போர்டுகள் அமைக்கப்படவேண்டும். அதற்காக இந்தச் சர்க்கார் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டிருப்பது சம்பந்தமாக மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், ஜில்லா போர்டுகளைக் கலைத்துவிடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், வியாபாரிகளும், குடியானவர்களும் தங்கள் கிராமங்களிலிருந்து 75, 80 மைல் தூரம் பிரயாணம் செய்துகொண்டு ஜில்லா போர்டு காரியாலயத்திற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. வெகு தூரத்திலுள்ள மக்கள் தங்களுடைய குறைகளை ஜில்லா போர்டாருக்கு எடுத்துச் சொல்லமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஜில்லா போர்டு தேவையில்லையென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

4-14 *SRI T. GANAPATHY:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாக மான்யத்தில் பேசவேண்டுமென்றால் சிறிது கஷ்டமான காரியம் தான். எதைப்பற்றி பேசுவது என்பது முதலில் கவனிக்கவேண்டும். எங்கள் கட்சித் தலைவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், ‘தொகுதியைப்பற்றி பேசுவது நல்லதல்ல, மாகாணத்துக்கெல்லாம் பிரதிநிதி என்ற முறையில் பேசவேண்டும்,’ என்று சொல்லியிருக்கின்றார். அந்த முறையிலே ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி நான் பேசப்புகும்போது சற்றுத் தகராறு உண்டாக நேரிடும். எனினும் நான் ஒதுக்கப்பட்ட ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒதுக்கப்பட்ட ஜில்லா என்று நான் சொல்லும்போது திருநெல்வேலி ஜில்லாவைத்தான் குறிப்பிடுகின்றேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே தெற்குக் கறையிலுள்ள பழுவூர் தொகுதியிலிருந்து கன்னியாகுமரி பக்கமிருந்து நான் வந்திருக்கிறேன்.

[16th March 1954] [Sri T. Ganapathy]

நேன். தெற்கு ஓரத்தில் மந்திரிகள் வந்து பார்த்தால் அங்கு என்ன நிலைமையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அந்த ஜில்லாவிலிருந்து ஒரு மந்திரி இருந்தால்தான் அவைகளை எல்லாம் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அந்த முறையில் ஜில்லா நிர்வாகத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு, அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு ஓரளவு தாங்கள் தப்பு செய்யக்கூடாது என்ற பயத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்த முறையில் ஜில்லா நிர்வாகம் நடக்கிறதா என்று பார்த்தால் தெற்கு ஓரத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு நாதியும் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள ராதாபுரம் சப் தாலுகாவானது பஞ்ச நிலைமையிலிருக்கிறது. மக்கள் பல இடங்களில் அன்னகாரமில்லாமல் மடிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஊராாகப் பிச்சையெடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். ராதாபுரம் சப் தாலுகாவில் கோறப் பஞ்சம் தாண்டவம் ஆடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இன்னும் என்ன நடக்கிறது? எங்கள் ஜில்லாக்களில் நாங்கள் என்ன குறை சொன்னாலும் அந்தக் குறைகளை ஜில்லாவிலிருந்து ரிப்போர்ட் கேட்பதற்கு ஒரு ஆயில் இருந்தது. ராஜாஜி ஆட்சிவந்த பிறகு அது மூடப்பட்டுவிட்டதாக சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அது நிச்சயமோ பொய்யோ தெரியாது. விளைந்த நன்மை இதுதான். இந்தக் குறுகிய மனப்பான்மை மாறவேண்டும்.

“அந்த தாலுகா இப்படிப் பஞ்ச நிலைமையில் இருக்கும்போது, சர்க்கார் என்ன நிவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்று மில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது கிஸ்தி வஜா தகுந்த சமயத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதிகாரிகள் ஜனராக கெடுபிடிபண்ணி கிஸ்தி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வகையில் மக்கள் அவதிப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருந்து வருகிறார்கள். புஞ்சையிலும் விளைச்சலில்லை. நஞ்சையிலும் விளைச்சலில்லை. அதனால் அந்த தாலுகா படுமோசமான நிலையிலிருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களிலிருந்து வரும் பஞ்சப்பாட்டு இப்போதில்லை. இவைகளை யெல்லாம் அங்குள்ள அதிகாரிகள் கண்கொண்டு பார்க்காமல் சர்க்காருக்கும் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருப்பதனால் நாங்கள் இங்கு இந்தச் சட்டசபையில் பஞ்சப்பாட்டு பாடவேண்டியிருக்கிறது. தெற்குக் கோடியிலுள்ள மக்களின் கஷ்டங்களைப் பார்ப்பதற்கு யார் இருக்கின்றார்கள், யார் இருப்பார்கள் என்ற சந்தேகத்தில் பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் தெற்கு ஓரத்தில் பஞ்சப் பிரதேசத்தை என்ன முறையில் கவனிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பார்ப்பதற்கு அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். அங்குள்ள அதிகாரிகள் மற்ற இடங்களிலெல்லாம் பஞ்சமில்லையென்று சொல்லும்போது நான் அங்கு பஞ்சமிருக்கிறது என்று சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டியதாக இருக்கிறது. பழைய ராதாபுரம் சப் தாலுகாவிலுள்ள ஜனங்கள் குறை சொல்லவும் திட்டவும் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆகவே மந்திரி அவர்கள் கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால் பஞ்சமிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே, வாஸ்தவந்தானா என்று உடனடியாக அறிந்து, நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் கிஸ்திவஜா செய்யவேண்டும். பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் முதலியவை களையெல்லாம் ஆரம்பித்து விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி முதலியவை யெல்லாம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

“கிணறுவெட்டுவதற்கு சர்க்காரால் ஒரு மான்யம் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டது. கிராமங்களில் விவசாய மக்கள்தான் பெரும்பாலோர் வாழ்கிறார்கள். ஏராளமான கிணறுகள் வெட்டுகிறார்கள். 16 முதல் 18 அடி வரையில் கிணறுகளை வெட்டியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கணக்குப்படி ஒன்று, இரண்டு அல்லது மூன்றடி குறைவாக வெட்டியிருக்கலாம். விவசாயிகள் அந்த சமயத்தில் அதிகமான சிக்கல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். அந்த முறையில் என்னென்ன காலத்தில் அவைகளை வெட்டி முடிக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு எப்போதாவது நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டார்களா என்றால் கொடுக்கவில்லை. ஆனால், நீங்கள் கிணறுகளை வெட்டி

[Sri T. Ganapathy] [16th March 1954]

முடிக்கவில்லை, ஆகவே பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டிவிடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சத்தால் பட்டினி கிடந்து மடியக்கூடிய அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்தப் பணத்தை அவர்கள் எப்படி கட்டமுடியும்? இன்னுமொரு சில தவணைகள் கொடுத்துவிட்டால் கிணறுகளை அவர்கள் வெட்டிவிடுவார்கள். ஆகையால், அவர்களுக்கு தவணை கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“நிலச் சீர்திருத்தம் என்று எதிர்க்கட்சி தலைவர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் அன்று நள்ளிரவில் கர்ஜித்தார்கள். ராஜாஜி அவர்களுக்கு உள்ளங்காலிலிருந்து உச்சந்தலை வரையில் ஒரே மூளையாக இருக்கிறதென்று ஓய்யாரமாகச் சொன்னார். நண்பர் ராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு உச்சந்தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரையில் ஒரே மூளையாக இருக்கிறதென்று நான் நினைக்கின்றேன். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேனென்றால், ராஜாஜி அவர்கள் 1942-லிருந்து 1946 வரை ஒதுங்கியிருந்தபோது ‘Spare him please’ என்று ராமமூர்த்தி ஒத்துப்பாடி எழுதியிருக்கிறார். இனாம்களிலுள்ள நிலச் சீர்திருத்தம் கவனிக்கப்படவில்லை. ராஜாஜியை ‘கவனியுங்கள்’ என்று அவர்களோடு வாதாடுகிறோம். நிலச் சீர்திருத்தத்துக்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. எனவே, முன்பு ஒதுக்கையாயிருந்த ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி இப்பொழுதும் ‘Spare him please’ என்று புத்தகம் எழுதக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஜில்லா நிர்வாகம் என்ன முறையில் நடக்கிறதென்பதற்கு இன்னொரு உதாரணம் கூறுகின்றேன். பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமனத்தைப்பற்றி திருச்சி ஜில்லாவாசிகள், எதோ ஐயரையோ ஐயங்காரையோ தேர்தலில் தோற்ற காங்கிரஸ்காரரை நியமித்துவிட்டார்கள், என்று என்னவெல்லாமோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். சம qualification-ம், சமதகுதியும் இரண்டு பேர்களுக்கு இருந்தால், அவர்களில் யார் ஒருவரை வேண்டுமானாலும் சர்க்கார் நியமிக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். சம தகுதியுள்ள இருவர்களில், தனக்கு வேண்டிய ஒருவருக்கு அந்தப் பதவியைக் கொடுத்தால், அது சலுகையல்ல. அப்படிக் கொடுக்கலாம் என்று நான் நான் சொல்லிக்கொள்ளவேன். அவரிடம்தான் நம்பிக்கை இருக்கும். Merit உள்ளவரை நியமிக்கலாமென மந்திரியார் சொல்லுகிறார். தக்க தகுதி (merit) இல்லாதவர்களை நியமிக்கும்போதுதான் தகராறு ஏற்படுகிறது. ஜில்லா மாகாணத்தோடு ஜில்லா ஐட்டோ recommend பண்ணிய நபர்களில் யாராவது ஒருவரை நியமிக்காவிட்டால்தான், அதில் ஏதோ குது இருக்கிறது என்று எண்ணலாம். ஜாதி அல்ல, கட்சி அல்ல.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே, ஒதுக்கப்பட்ட ஜில்லாவிலே, பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே, அவர் ஜெனரல் எலெக்ஷனில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அண்ணா ஸ்ரீ சோமயாஜியு அவர்களை எதிர்த்து நின்றவர் (Interruption). தோற்கடிக்கப்பட்டவர் என்று பெருமையாக சொல்லச் சொல்லுகிறார்கள். அரசியலே வாழ்க்கையென்று இருந்து வந்தவர்கள்.”

DEPUTY SPEAKER.—“இந்த விஷயங்களையெல்லாம் நீங்கள் அடுத்த மான்யத்தின் மீது பேசலாம்.”

SRI T. GANAPATHY :—“District Administration and Miscellaneous என்று இருப்பதனால் நான் இவைகளைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER.—“நீங்கள் இந்த டிமாண்டு சம்மந்தப் பட்டதை, மட்டுந்தான் பேசவேண்டும்.”

* SRI T. GANAPATHY :—“ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகள் அங்கேயிருந்து merit உள்ளவரென்று சிபார்சு செய்திருப்பவர் ஒருவர், ஆனால் ஹெரோவார் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். நியமிக்கப்பட்டவர் செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் அனேகமாக கேசில் வாதாடியவர்களல்ல. அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? -ராஜாஜி அவர்கள் சிபார்சு கேட்கக்கூடியவர், தனக்கு வேண்டியவர் கள் சிபார்சு செய்தார்கள் என்பதற்காக merit உள்ளவரை நீக்க, merit

16th March 1954] [Sri T. Ganapathy]

இல்லையென ரிப்போர்ட் ஆனவரையும் நியமிக்கத் தயார். அதாவது தனக்கு வேண்டியவர்களுக்கு தப்பான வழியிலும் உதவி செய்கிறார். இது காங்கிரசுக்கு இழக்கு.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே, எந்த ஜில்லாவிலும் இல்லாத ஒரு வரி விதிக்கப்படுகிறது. பாரபட்சமுள்ள பனை மர வரி என்று ஒரு வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ பனை மர வரி என்பதை ரத்து செய்ததாகச் சொல்லுகிறார்களேயொழிய, நிலவரியைக் கூட்டுகிறார்கள். மற்ற இடங்களில் இல்லாத இந்தப் பனை மர வரியை ரத்து செய்ததினால் கூட்டியிருக்கும் நிலவரியை மாற்றுதல் முறையாகும்.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே பழவூர் தொகுதியில் காவல் கிணறு பக்கத்தில் தானியக் கள்ளக் கடத்தல் (Smuggling) நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தானியம் போகக்கூடாது என்று ஓரளவு தடை போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் என்ன முறையில் நடக்கிறதென்றால், காவல் போட்டிருக்கிற இடத்திலேயே லாரி லாரியாக போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 40 லாரிகள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு தூரம் அந்த லாரிக்கு பிளாக் மார்க்கெட்காரன் கொடுப்பான் என்று யோசிக்க வேண்டும். ஆபீசர் லீவ் எடுக்கிறதும் ஒரு வினோதம். ஒரு வருஷத்திற்கு முன் உணவு மந்திரி அவர்களுக்கும், கனம் ராஜாஜி அவர்களுக்கும் மற்றும் பலருக்கும் நான் மகஜர் எழுதி அனுப்பியிருந்தேன். ஆனால், கவனிப்பா ரில்லை. இப்பொழுது எதோ கவனிக்கிறமாதிரி இருக்கிறது. பலனில்லை. ஏதாவது கிஷ்டப் பதவி ஆபீசர்களை, லஞ்சம் வாங்காதவர்களை, நல்ல முறையில் போட்டு, திருவாங்கூர் சர்க்காரை ஒத்துழைக்கும்படியாகச் செய்தால், அங்கே வெற்றிகரமாக நடத்தலாம். லாரியைத் தடுக்க முடியாமல் பணக் காரர்களை Smuggling மூலம் மேலும் பணக்காரர்கள் ஆக்குகிறோம். தலைச் சுமை மூலமாக Smuggling நடந்துகொண்டிருந்தால், ஏழைகள் இப்பொழுது பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது அவர்களுக்கு கிடைக்காமல் கஷ்டப்படும்போது, அவர்களுக்குக் தொழிலைக் கொடுத்து, அன்றாட ஆகாரத் திற்கு ஏதாவது உதவி செய்தவர்களாவோம். நமது சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, தானியத்தை Smuggle பண்ணமுடியாமல் தடுக்க வழி கோல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“கனம் அங்கத்தினர் சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் நமது ராஜாஜி அவர்களுக்கு மிகவும் வேண்டியவர். அப்படியப்பட்டவர்களை எங்கும் லஞ்சம் இருக்கிறதென்று சொன்னார். இதற்கு உதாரணம் வேண்டுமென்றால், ஸ்ரீ எஸ். லக்ஷ். வெங்கட்ராமன் லஞ்ச ஊழல் உள்ள ஆபீசராக இருந்து, அவரும் லஞ்ச ஊழலில் சிக்கியவர் என தெரிந்தும் நமது சர்க்கார் உத்தியோகம் கொடுத்ததை வைத்து, நமது ராஜ்யத்திலே சகல அதிகாரிகளும் லஞ்சம் வாதகுவதற்கான ஒரு தெம்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. இதை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் இங்ங் என்ன முயற்சி செய்ய வேண்டுமோ, அதைச் செய்து அதிகாரிகளிடையே லஞ்ச ஊழல் இல்லாமலிருக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

“நமது டிரான்ஸ்போர்ட் மந்திரி அவர்களைப் பற்றி எல்லோரும் மிகவும் திறமையானவர் என்று பேசினார்கள். மூன்று வருஷமாக எங்கள் பகுதியில் கூடங்குளம் என்ற ஊருக்கு ஒரு பஸ் ஸ்டாட்டுக்குப் பர்மிட் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும், இதுவரை கொடுத்ததாகத் தெரிய வில்லை.”

(The Deputy Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the cut motion on the Demand for District Administration and Miscellaneous Departments, I like to say a few words on the administration of the Hindu Religious Endowment Board. A sum of about Rs. 8,49,000 has been allotted for the administration of this Board. The administration of this Board

[Sri K. R. Viswanathan] [16th March 1954]

was taken over by the Government about a few years ago and we thought then that the administration would be set right because it was going into the hands of the Government. But now, the administration is worse than before, if I may say so. The administration is ineffective and inefficient. We know that there are two kinds of temples—temples having hereditary trustees and temples with non-hereditary trustees. In the case of temples with non-hereditary trustees, the Government have the power to appoint trustees. But here also we know what happens when the Government appoint trustees. The previous trustees refuse to hand over the accounts to the new trustees and the new trustees have to resort to the court to get the accounts handed over to them. Though the Government have got the power to appoint new trustees, they do not have the power to see that the accounts are handed over to the new trustees. This is how things are going on. And again with regard to the temples with hereditary trustees, the Government have got no powers to handle the funds or restrict the handling of the funds by the hereditary trustees. The hereditary trustees could do anything and everything in the matter of temple funds. We know that the Government have got in their hands powers to appoint Executive Officers to regulate the funds of these temples and because the Executive Officers are poorly paid just like other non-gazetted subordinates in the different Government departments, these Executive Officers are also prone to malpractices. They connive with the trustees in swindling the temple funds and Government are helpless in preventing all these malpractices.

“ With regard to the trustees themselves, many of them are not literate and they are not religious-minded. The only motto of the temple trustees is that the property of the temple is their own property. I submit that this state of affairs should change and the Board should see that only sufficiently qualified persons and persons with sufficient religious-mindedness and persons who can give up something for the sake of religion should be appointed to these posts, so that malpractices obtaining now may be averted in these institutions.

“ Sir, one welcome feature in this affair is that Government have now come forward to direct the surplus funds of these institutions to educational institutions and orphanages. In this matter also, Government should be bold enough to urge upon the trustees to allow more funds for diversion. I cannot say that there are no funds in temples. They have enough funds. Perhaps, the Government are rather afraid of the trustees. I do not know why they are afraid of the trustees. I think the only fear is that the power they have is such that they cannot direct the trustees to divert the funds of the temples for a righteous cause they have undertaken, and Government are afraid that they are not invested with sufficient powers. I request the Government to frame their rules in such a manner that they may be invested with more powers to divert the funds of these temples to educational institutions and other welfare schemes.

16th March 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

“ Then, Sir, there are so many institutions where these funds are mismanaged and misappropriated. A question was raised yesterday regarding misappropriation of funds of a temple at Ariyalur. It was stated that one Executive Officer got about Rs. 5,000 for the temple as compensation towards the estate lands taken over by the Government. It was further stated that this Officer misappropriated only about Rs. 100. But I have been reliably told that a sum of about Rs. 4,000 was misappropriated by this Executive Officer.

“ The accounts were checked and it was found that the Executive Officer had misappropriated temple funds to the tune of Rs. 4,000. Before explanations were called for, the officer quitted the job. The whereabouts of the officer are not known and therefore, no prosecution could be launched against the officer. This is the state of affairs in most of the temples in the State. These things should be mended. 4-30 p.m.

“ Now let me come to the state of affairs in the Revenue department. Especially in the Revenue department, corruption is rampant. I have already referred to this on the floor of this House and let me repeat it again. The poor villagers who are granted loans for effecting agricultural improvements are not able to get loans sanctioned by the Revenue officials without spending a part of the amount by way of illegal gratification to the lower officials. Again in Tiruchirappalli district, I was approached by one or two village officials who were sent out of the job. They told me that in order to get reinstated in the post, they had to pay Rs. 200 or Rs. 300 to the man in charge of the preparation of the note for his reinstatement in the office. I do not accuse the Collector himself for this. But there is the practice of getting something from the poor applicants for village officers' posts. This practice is in vogue for the past three or four years in the Collector's office at Tiruchirappalli. I am specially bringing this to the notice of Government. I do not know how they are going to tackle this problem and rid the department of all these malpractices.

“ Another thing that I want to bring to the notice of the Government is that the mentality of the officers has not changed. Still they continue to think that they are responsible only to Ministers and Government. They never realise that it is the ratepayer to whom they should be responsible, to whom they are answerable and whom they must respect. Wherever any application for any help is sent to the Collector or the Deputy Collector by the villager, it is not given due consideration. His application is thrown into the waste-paper basket. I know how even representations made by the representatives of the people are treated. The petitions preferred by the ryots get a worse treatment. This should be rectified.

“ Lastly, Sir, I wish to bring to the notice of the Government the fact that my taluk is named as Odayarpalayam taluk. The headquarters of the taluk and most of the Government offices are

[Sri K. R. Viswanathan] [16th March 1954]

situated at Jayankondacholapuram. It was to please the then Zamindar of Odayarpalayam that the taluk was named Odayarpalayam taluk. There is now no justification to call it Odayarpalayam taluk. The name is misleading the people of the taluk as well as people outside. I would like the Government to change the name of the taluk and call it Jayankondacholapuram taluk. It should not be called Odayarpalayam taluk.

"With these words I resume my seat, Sir."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, apart from the collective responsibility that the Cabinet has, I hope as far as this Demand is concerned, some six Hon. Ministers have got individual responsibility also. I will not dilate upon this point for want of time. All the hon. Members of this House and the concerned Hon. Ministers know this. The amount allotted under this head is about Rs. 3,98,00,000 and out of this Rs. 2,60,00,000 is to be spent on the general establishment, that is, for running the offices such as the Collectorate, Revenue Divisional Offices, Treasuries, etc. Only about Rs. 1,20,59,000 is set apart for National Extension Service. Of this only Rs. 37,19,600 is allotted for local works. The amount set apart for local works, namely, village communication, social education, grants-in-aid for certain useful work in the villages and livestock development, leprosy control and relief, food production wells, etc., is very meagre. If this meagre amount is to be distributed equitably among the several districts, each district may get only below Rs. 3,00,000. That will come to about two annas per head as far as the local works are concerned. (Interruption.) I say this subject to correction. But I think my arithmetic will be correct because I was myself an elementary schoolmaster.

"The one most important point to which I wish to draw the attention of the Hon. Minister and the Cabinet is about the hereditary right of the village officers. This was introduced during the British regime. I can understand its existence during the British period, because it was the Britishers who established the individual ownership of lands by landlords, and entrusted them with the task of village governance also. As far as Malabar is concerned, I can say with confidence that the vast majority of the people, 90 per cent of these village officials came from the so-called *Savarna* class, the Nairs and Nambudiris, etc., because they happened to be the landlords. In my own constituency I know the landlords are Ejamans, Kalliat Nambiaris, Koodali Nair, Karakkatnayamars and Karumarain Nambudiris, etc. They are the biggest landlords and village officials also. To cite one example my own Tarwad the Thelakat Tarwad has got three or four village munsifs janmi posts. This was once upon a time when they were an old and respected family. Now it is a different class. That is a different question into which I need not go at present. My point is this. At this stage in the year 1954, when we claim to have a democratic government when we have adult franchise, why

16th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

is it that people who have no qualification at all should be allowed to work as village officers? Let me cite an example. The village munsif of Kolachery village has not even passed the primary examination. He is the village munsif for the simple reason that he belongs to the landlord class. I know the village officials are suffering a lot. They are paid very meagre salary. Their pay has to be enhanced and they should be given some status, but not these people who are now the incumbents of these offices, the landlord class. In this connection, I say I have the least objection to the Government appointing a man from the landlord class provided he has the necessary qualifications. That is not my objection. Simply because one belongs to the landlord class, or his relatives belonged to a particular tarwad and had been a village officer 90 or 100 years ago, he should be appointed as the village officer, is the thing to which I object. That is not a democratic rule, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"Does the hon. Member want the hereditary system to be abolished? Is it so?"

4.40
p.m.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Yes, Sir. The hereditary system should be abolished. Another point which I wish to mention is in regard to the Malabar Tenancy Act. This Assembly has passed the Malabar Tenancy (Amendment) Act some months ago but, I understand, even now the President of the Indian Union has not given his assent to this Act although President's assent has been given to Acts passed by us after this Act has been passed and as a consequence, many evictions are taking place. Also, I do not know why under this head—District Administration—no provision has been made for the operation of the Malabar Tenancy Act. Of course, till last year, there were certain provisions for the Rent Settlement Authority. This is being abolished, and at the same time another organisation called the Rent Court is being constituted under the Malabar Tenancy (Amendment) Act. But, no amount has been allotted for the functioning of these Rent Courts. In regard to the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act also no allotment has been made for the operation of the Act. I hope the Hon. the Minister for Land Revenue will be able to throw some light on this topic.

"With regard to the Minicoy and Laccadive Islands (Laksha Islands), I have to say that the conditions of the inhabitants of these islands are very miserable. They have no connection with the main land. Moreover, many reports have appeared in the Malabar Press that cholera is rampant in these islands and that many deaths are taking place. There is no communication system between the islands and the mainland and the Government can very well establish some steamer communication with these islands which is very essential. I hope that the Government would also organise some hospitals and educational institutions for the benefit of the inhabitants of these islands.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [16th March 1954]

"In regard to the Wynaad Colonisation Scheme, I have to say that only about 1,500 people were asked to settle there. Even according to the calculations of the Government a sum of Rs. 2,500 was required for growing pepper vine in an acre of land but these people were given only a thousand rupees each. When they began to work in the colonisation area with this thousand rupees, it soon got exhausted and they had to borrow some money. In these difficult times, they were not able to borrow and some of these colonisers have gone away and, I think, the Government are not even in a position to trace where they are at present. The reason for this state of affairs is mainly that the Government did not give the money in time and the amount allotted to the colonisers was also inadequate.

"Another important thing which I wish to mention is in regard to the official language that is used. Sir, the very cornerstone and the very basis of a democracy is the link that the Government are in a position to maintain with the people. It is for this purpose that language is used. As far as the official language which is used to-day in most of the districts, except perhaps in Tiruchirappalli, is concerned, it is not the national language, that is, the regional language or the mother-tongue. Hence the masses have suffered a lot and I hope that even without further experimenting and appointing committees of enquiry, it is essential that the national language in the sense that it is the regional language or the mother-tongue is used as the official language.

"I now come to the question of the re-grouping of firkas and taluks. In this connection, I have to draw the attention of the Hon. Minister to Gudalur taluk in the Nilgiris district. In the South Kanara district also, though the Malabar Tenancy Act is now in operation only in 33 villages, 53 villages have to come and join the Malabar district where the tenure system is similar. These areas are now under the control of three District Collectors for administrative purposes. As far as the land tenure system, social institutions, and habits are concerned, these are common to the three areas. Historically also, Gudalur was formerly part of the Wynaad taluk. I would, therefore, request the Hon. the Minister for Land Revenue to see that these parts are merged in Malabar and brought under the administrative control of the Collector of Malabar."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Malabar district is already unwieldy."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I am not going to answer this point now. The question whether this district has to be divided into more regions has got to be considered and discussed further. For the time being, I would request that this be done because it is rendered all the more necessary by the Malabar Tenancy Act being in operation in these two parts also which are now outside Malabar.

[16th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

"With regard to the village pound system, I have to say that I have some experience in this matter. The janmi, that is, the landlord is also the *adhi-kari* (the village officer), and the tenants are the cultivators. This *adhi-kari-cum-landlord* has in so many respects some vengeance to wreak on the tenants and the village pound system is misused for this purpose. Some machinery will have to be found to stop this evil. In this connection, I would suggest that an Advisory Committee elected from among the villagers may be appointed to see that such misuse of power is checked.

"Lastly, I would request the Hon. the Minister for Land Revenue to have a Malabar Development Board constituted for the purpose of developing Malabar because so many Hon. Ministers have stated on the floor of this House that Malabar is a peculiar district. I quite admit that there are peculiarities but they have not been created either by the Praja Socialist Party or the Communist Party or even by the Congress Party but are a result of the natural conditions of Malabar, its physical features, its climatic conditions and economic factors. I strongly feel and I hope the Hon. the Minister will kindly excuse me when I say that we are a nationality which was neglected in every respect. I do not agree with my hon. Friend who said that only when a Minister comes from a particular constituency that place will be developed. I do not agree with him because so far as our district is concerned, in almost all the Ministries there has been a Minister from Malabar but it is rather unfortunate that just like the people of Malabar, the Ministers have also been 'in jail'. The late Sri K. Raman Menon was the Minister for Jails and Sri Raghava Menon and Sri K. Madhava Menon were also Ministers for Jails. The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan Nair is the Law Minister but he is also 'in jail' because he is in charge of jails. Therefore, Sir, all of us in Malabar including the Hon. Minister from Malabar are 'in jail'.

"It is really not a question of which Minister comes or which Minister goes out. I would request the Hon. the Minister for Land Revenue to see that some of these issues are attended to and the grievances of the Malayalees are redressed to a certain extent."

* SRI S. CHINNAHAMPI THEVAR.—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மான்யத்தை ஆதரித்து ஜில்லா நிர்வாக சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக ஜில்லாவில் நடக்கின்ற வேலைகளை வைத்துத் தான் சர்க்காருடைய சாதனைகளை பொது ஜனங்கள் மதிப்பிட முடியும். ஏனென்றால் சர்க்காரின் முக்கியமான திட்டங்களுக்கிடையே ஜில்லாக்களில் தான் அமுல் நடத்தப்படுகின்றன. அந்த முறையிலே ஜில்லா நிர்வாகம் முக்கியம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. நமது சர்க்கார் தற்சமயம் ஜில்லா விலே கிராம வாசிகளின் நலனுக்காக அநேகவிதமான திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களுக்கிடையே சரியாக நடைபெற வேண்டுமானால், அவைகளுடைய புரண பயன் மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமானால் அரசாங்கத்துக்கும் மக்களுக்கும் உண்மையாக உழைக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் அவசியம். இந்த முறையிலே நாம் கணக்குப் பார்க்கும்

[Sri S. Chinnathambi Thevar] [16th March 1954]

பொழுது நமது ஜில்லா நிர்வாகம் நம்பிக்கை தரக் கூடிய அளவில் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் ஜில்லா நிர்வாகத்தில் ஒரு பெரிய குறை அதிகாரிகளின் மனப்பான்மைதான். நான் எல்லா அதிகாரிகளைப் பற்றியும் சொல்லவில்லை. கிட்டத்தட்ட பெரும்பாலான அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை நல்ல முறையில் இல்லை. அவர்களின் மனப்பான்மை ஜனநாயக அமைப்புக்கு ஏற்றதாக இல்லை. அதிகாரிகள் பழைய தோரணையிலேதான் நடக்கிறார்கள். இந்த முறையிலே இவர்களிடம் எந்த விதமான செளகரியத்தையும் ஜனங்கள் எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை.

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

“ஜனநாயக அமைப்பில் அதிகாரிகள் ஜனங்களுடைய கஷ்டங்களை யெல்லாம் தங்களுடைய கஷ்டங்களாக பாவித்து நடக்க வேண்டும். ஜில்லா அதிகாரிகளிடம் ஜனங்கள் தங்களுடைய கஷ்டங்களைச் சொன்னால் ‘ஏதேதோ உதவாக்கரையான திட்டங்களை உங்கள் சர்க்கார் எங்கள் தலையில் போட்டுவிட்டார்கள். எங்களை ஏன் தொந்தரவு செய்கிறீர்கள். மந்திரிகளிடம் போய்ச் சொல்லுங்கள்’ என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மனப்பான்மையில் தான் அவர்கள் நிர்வாகம் நடத்துகிறார்கள். அதிலேயும் கதர்ச்சட்டை போடுகிறவர்கள் போய் கஷ்டங்களைச் சொன்னால் நையாண்டி அதிகமாகத்தானிருக்கிறது.

“இப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு கிராம நலத்திட்டம், சமூக நலத்திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் முதலிய திட்டங்களை எப்படி பிரயோஜனமாக நடத்த முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் ‘அதிகாரிகளிடையே நல்ல மனப்பான்மையை எப்படி உண்டு பண்ண முடியும்? நான் என்ன செய்ய முடியும்’ என்று சொன்னார். இந்த மனப்பான்மையை ஏன் மாற்ற முடியாது என்று கேட்கிறேன். மாற்ற முடியும். சரியான பிடிபுடன் நிர்வாகம் நடத்தினால் இந்த மனப்பான்மையை மாற்ற முடியும். பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இந்த அதிகாரிகள் எந்த முறையில் நடந்து கொண்டார்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். தாசானுதாசனாக காலால் இட்ட வேலையை சிரமேற் கொண்டு அவர்கள் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் அதே அதிகாரிகள் இப்பொழுது நையாண்டி செய்கிறார்கள்.”

MR. SPEAKER:—“There is a requisition from hon. Members that to-morrow afternoon they should be free to go to Aruvathimuvar festival. Therefore the Assembly will be meeting to-morrow from 9 a.m. to 1-30 p.m. It has been noted in the agenda that the Assembly will meet at 10 a.m. and I hope hon. Members will make the necessary corrections in the agenda. To-morrow the Assembly will meet at 9 a.m.”

*SRI S. CHINNATHAMBI THEVAR:—“ஜில்லா நிர்வாகம் சரியாக நடக்க வேண்டுமானால் முக்கியமாக ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் பிரதிநிதிகளுக்குமிடையே பரஸ்பர நம்பிக்கையும் ஒத்துழைப்பும் அவசியம். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை அப்படி இல்லை. ஜில்லா அதிகாரிகள், ஜில்லாப் பிரதிநிதிகளான M.L.A's., M.L.C's. நிர்வாக சக்கரத்தின் புழவுகள் என்று நினைக்கவில்லை. அதிகாரிகள் பிரதிநிதிகள் இல்லாமலேயே நிர்வாகம் நடத்தலாமென்று நினைக்கிறார்கள். நடத்தலாம், ஆனால் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடக்காது என்று நினைக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக நமது முதல் மந்திரி உத்தரவு போட்ட பின்பு ஜில்லா உத்தியோகஸ்தர்கள் பிரதிநிதிகளை எப்படி நடத்துகிறார்களென்பது எங்களுக்குத் தான் தெரியும். மந்திரிமார்களுக்குத் தெரியாது. அதிகாரிகள் பிரதிநிதிகளை விரோதிகளாகத்தான் மதித்து வருகிறார்கள். ஏதாவது சொன்னால் ‘வேண்டாத தலையீடு’ என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். எந்த ஒரு காரியத்திலும் அதிகாரி

[Sri S. Chinnathambi Thevar] [16th March 1954]

களின் அபிப்பிராயம் ஒரு விதமாயிருக்கும். சட்டத்தையும் விதிகளையும் அனுசரித்திருக்கிறதே தவிர நியாயத்தை அனுசரித்ததாக இருக்காது. அதிகாரிகள் நியாயத்தை அனுசரித்து ஜில்லா பிரதிநிதிகளின் அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டு நடந்து கொண்டால் எல்லாக் காரியங்களும் நியாயமான அடிப்படையில் நடக்கும். மந்திரிகள் இதில் விசேஷ கவனம் எடுத்துக்கொண்டு ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் பிரதிநிதிகளுக்குமிடையே ஒரு சமூக நிலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லாவில் நடக்கிற வேலைகளெல்லாம் ஒரு குறிக்கோளோடு நடக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவின் சுயதேவையை பூர்த்தி செய்யும் படி திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். அதிர்ஷ்ட வசமாக நமது ஜில்லாக்கள் இயற்கையாகவே உணவு உடை விஷயங்களில் சுயதேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில் அமைந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மணிமுத்தாறு திட்டம், கீரியாறு திட்டம் போன்றவைகள் அமுல் நடக்க இருக்கிறது. இவைகள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உணவு சம்பந்தப்பட்ட வரை சுயதேவையை பூர்த்தி செய்து விடும். அதே மாதிரி மதுரைக்கும் வைகை திட்டம், கோயம்புத்தூருக்கு அமராவதித் திட்டம் என்ற திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. செழிப்பாக இருக்கும் பிரதேசத்தையே திரும்பவும் அதிகமாக செழிப்புடையதாகச் செய்வதில் என்ன பிரயோஜனம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வந்த மாதிரி புயல் வந்தால் அந்த ஜில்லாக்களில் பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டால், அந்த ஜில்லாவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் திண்டாட்டம் ஏற்படும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை செழிப்பாகச் செய்ய வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் கூடுமானவரை அந்தந்த ஜில்லா அதனுடைய சுயதேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்ளும்படி திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன்.

“சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டிய இன்னொரு விஷயம் இருக்கிறது. தேர்தலில் நாம் அடைந்த அனுபவத்தைக்கொண்டு ஜில்லாவிலுள்ள கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் எப்பேர்ப்பட்ட செல்வாக்கு உடையவர்கள் என்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் நிர்வாகத்துக்கு ஒரு அச்சாணி போன்றவர்கள் அவர்களைப் பற்றிய சிந்தனை இந்த மந்திரி சபைக்கு கொஞ்சம் கூட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவ்வாறு அலட்சியமாகயிருந்தால் பின்னால் கஷ்டம் அதிகமாயிருக்குமென்று எச்சரிக்கை செய்கிறேன். அவர்கள் கேட்பது சம்பள உயர்வு கூட அல்ல. முதலில் அவர்களை கௌரவமாக நடத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். தாலூகா ஆபீஸ் குமாஸ்தாவைவிட கிராம உத்தியோகஸ்தர் அந்தஸ்தில் குறைந்தவரல்ல. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை முன்பு பெரியதனக்காரர்கள் என்று சொல்லுவது வழக்கம். இப்பொழுது அவர்கள் சின்னதனக்காரர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களை மேல் அதிகாரிகள் தாலூகா ஆபீசுக்கு திடீர் என்று வரவழைத்து அனுவசியமாக 4, 5 நாட்கள் காக்க வைக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும்.

“Revenue Department-ல் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்த தாசில் தார் போன்ற அதிகாரிகள் அநேகம் பேர்கள், நீதி நிர்வாக பிரிவினைக்குப் பிறகு, Civil Supplies Department-ல் எடுக்கப்பட்ட பிறகும்கு Head Clerk போன்ற கீழ்த்தர உத்தியோகங்களுக்கு Revert ஆகி விட்டார்கள். அவர்களுக்கு Commercial-tax department போன்ற Department-களில் சரியான உயர்ந்த உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“The House will now adjourn to meet again at 9 a.m. to-morrow. Hon. Members will again please note that the Assembly will be meeting at 9 a.m. and not at 10 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

[16th March 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 184 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 16th March 1954, page 257 supra.]

Statement showing the visit of Ministers to Vriddhachalam taluk during the period 1st to 16th August 1953 and the amount spent from the State Exchequer on their tour.

Name of Minister..	Date of visit to Vriddhachalam taluk.	Purpose of visit.	Expenditure on travelling allowance.	
			For Minister.	For personal staff.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			RS. A. P.	RS. A. P.
1 Dr. U. Krishna Rao, Minister for Industries and Labour.	5th August 1953.	To attend the meeting of the High Power Committee of the Lignite Project at Neyveli.	58 14 0	60 12 0
2 Sri M. A. Manickavelu Naicker, Minister for Revenue.	14th August 1953.	Private visit.	No amount was spent from the State Exchequer on his tour.	

16th March 1954]

[Vide answer to starred question No. 201 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 16th March 1954, page 273 supra.]

APPENDIX II.

Statement showing collisions of trains during the year 1953.

Time and date of accident.	Place of accident.	Particulars.	Casualties.		Relief measures taken by the Railway administration (Central Government).	The relief measures, if any, taken by the State Government.	Remarks.
			Killed.	Injured.			
1 At about 6/1 hours on 26th May 1953.	Basin Bridge Junction station (B.G.) at mile 1/26.	Collision between No 81 local passenger train and light engine.	Nil.	26	Immediately first aid was rendered to the injured at the spot. Ten persons (injured) were sent to the Railway Hospital at Perambur, and nine to the Railway Hospital at Madras.	Seven injured persons who were sent to the General Hospital at Madras were treated in that hospital.	Of the 26 persons injured, 4 Railway employees only sustained serious injuries.
2 At about 0/2 hours on 18th June 1953.	At mile 60 1/2 at Marudalam (Flag) station (Madras-Jalarpet Section) B.G.	Collision between No. 319 passenger and No. 1524 Goods train.	Nil.	13	Immediately after the accident, adequate medical assistance was given by a doctor who was travelling in the train. The injured were subsequently attended to by the Railway doctors and they were permitted to continue their journey at their request.		The injuries sustained by persons were of a trivial nature.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, 17th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—INFORMATION RE CHIEF MINISTER'S HEALTH.

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Mr. Speaker, Sir, the continued absence of the Hon. Chief Minister is causing some anxiety in us. We will be very thankful to you if you will kindly inform us about the present state of health of the Hon. Chief Minister.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the Hon. Chief Minister has recovered from his illness. He is quite normal now but he is a little bit weak. I hope he will attend the Assembly very soon.”

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Question postponed from the list for 16th March 1954.
Cholera Relief Committee, Ponnani.

* 202 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received through the Collector of Malabar any memorandum, dated 16th December 1953, from the Cholera Relief Committee, Ponnani, containing suggestions for relief work in that area; and

(b) if so, the action thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ Clause (a) The Memorandum was addressed to the Collector of Malabar and it was received and dealt with by him.

“ Clause (b) Immediately after the outbreak of the cholera the Collector sanctioned the issue of 40 bags of rice for free distribution in the affected area. He also despatched a special quota of 29 barrels of milk powder for immediate distribution in Ponnani. A sum of Rs 100 was sanctioned from the Malabar Distress Relief Fund for meeting the expenses such as the burial of the dead, purchase of medicine and cloth and treatment of the cholera affected families. Measures for providing employment to the coir workers have also been undertaken. The Government have sanctioned the metalling of the Chettuvai-Ala road and the Edathiruthy-Edamuttam road as low-scale famine relief works. They have further sanctioned the work of forming a road from Kottapadi to Kundukadavu at an estimated cost of Rs. 60,000 and the work of improving the Moonnupedika-Kakkathiruthi road in the Nattika firka. The Collector also proposes to start a few local development works under the Five-Year Plan. The

[17th March 1954]

Collector is further examining the question of formation of a Jaggery Co-operative Society, the question of starting a spinning centre and also the question of introducing improved methods in coir production. These measures will, no doubt, go a long way to relieve the affected persons."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" On a previous occasion, it was mentioned that the construction of Chettuvaila bridge was under the consideration of Government. May I know whether that 'consideration' has been finished? May I know when the construction of the bridge would be taken up? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I am afraid the hon. Member has not understood the answer I gave to the present question. I have said that Government have sanctioned the work of forming a road from Kottapadi to Kundukadavu at an estimated cost of Rs. 60,000. But the hon. Member is referring to the construction of a bridge, to answer which I want notice."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" May I know whether the Government are aware of the fact that cholera is spreading in the villages of Ponnani taluk? May I know what steps they have taken to prevent the spread of cholera in Ponnani taluk? "

MR. SPEAKER :—" The question may be put to the Hon. Minister sitting next to the Hon. Revenue Minister; I mean the Hon. Minister for Health."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, the relief measures taken by Government to prevent the outbreak of cholera are quite meagre. The wages given to the workers engaged in road works are less than what is recommended by the Famine Relief Committee. Will the Government issue orders so that the workers may be paid wages with which they could have one square meal a day? "

MR. SPEAKER :—" Perhaps the hon. Member means one meal a day in addition to the wages."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I think that depends upon the wage level in that area. I think it is better to address the District Collector in the matter."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" The Hon. Minister said in his answer to the main question that Government have sanctioned the work of forming a road from Kottapadi to Kundukadavu and that various other relief works are being examined by the Collector. If the Collector is examining the question, since, due to our experience of more than two years in the Legislature, we know full well that between the actual sanctioning of a work and its actual implementation several months or I might even say years would elapse and what is now required to prevent the recrudescence of cholera is for the Government to start relief works immediately, will the Hon. Minister take immediate action in the matter by calling for a report from the Collector and sanction relief works immediately? "

17th March 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" No case of delay has arisen in this case at all. Passing of orders naturally takes time. I shall do my best to implement the contemplated proposals."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் தான் அளித்த பதிலில் பொன்னாணித் தாலுகாவில் பஞ்ச நிலைமை இருக்கிறது னால்தான் காலரா பரவுகிறது என்றும் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் கூறினார்கள். அப்படிப்பட்ட பஞ்ச நிலைமை அங்கு இருக்கிறதென்றால், அப்பஞ்சம் ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தை ஆராய்ந்து அதன் அடிப்படையைத் தகர்ப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Cholera spreads really because people have taken shell fish with groundnut cake and not on account of famine conditions. Of course it is true they did not get enough work to earn reasonable wages."

SRI P. SELVARAJ :—" We know that cholera could be cured by medicine. May I know how relief works are going to cure cholera? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" It cures in this way. By relief works, the workers get money and with that money they take wholesome food. If they take wholesome food, they will not get disease."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Are any of the works mentioned by the Hon. Minister undertaken by Government or are they being done by contractors or other private agencies? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The crucial thing is that the work must go on. It does not matter very much whether it is carried on by Government or by a private person."

SRI KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" Sir, may I know what were the relief measures that were taken with regard to Kadappuram amsam of Chowghat firka in Ponnani taluk where considerable number of persons died due to outbreak of cholera and relief measures were sought for from Government? May I also know whether any representations have been made to start relief works in this amsam also? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The answer covers the whole of Ponnani taluk. I hope it includes the amsam mentioned by the hon. Member."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The Hon. Minister had stated that cholera broke out because people began to eat groundnut cake. (The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker: Because they took shell fish with groundnut cake.) Did the Hon. Minister make the statement under the presumption that generally cholera will attack people eating those things? May I point out to the Hon. Minister that the people of Ponnani taluk had been attacked with cholera not because they took the things mentioned by the Hon. Minister but because they were not able to eat wholesome food, they were not able to have even a single meal a day but only because of their starvation, cholera did break about? "

[17th March 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The basic cause may be there. But the immediate cause for the outbreak of cholera was because some people began to take a kind of snake-like fish with groundnut cake. That was the reason for the outbreak of the disease."

9-10 a.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Since the cholera season coincides with the monsoon season in Malabar and since we are just only two months before the rainy season, may I request the Hon. Minister to call for an urgent report as regards the employment position in the locality and rush in buffer stock of preventive medicine?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Yes, Sir, I will call for a report from the District Collector."

* 204, 205 and 206 Q.—

MR. SPEAKER:—"We can take up questions 204, 205 and 206 together."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The same answer will apply to all these questions."

Order under section 144 in Thrithala, etc., firkas, South Malabar.

* 204 Q.—SRI E. T. KUNHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the circumstances which necessitated the promulgation of an order under section 144 recently in Mezhatthur village and four other adjoining villages in Thrithala firka of Ponnani taluk; and

(b) what is the amount spent in enforcing this order in the said villages?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of Hon. the Chief Minister):—" (a) On the 2nd February 1954, a public meeting was convened for the purpose of protesting against the alleged assault on a Harijan. While one of the Communist leaders was addressing the meeting, the person who was alleged to have assaulted the Harijan and who was also present among the audience wanted an opportunity to represent his side of the matter. He was not allowed to speak and this led to an exchange of blows between the two parties. Following this the relationship between the office bearers and supporters of the Thrithala Firka Communist Party, the Thrithala Firka Kisan Sangam and the Thrithala Harijan Club on the one side and the supporters of a local organization styled as anti-Communist front on the other became strained. Each party was preparing to hold public meetings obviously with a view to criticise the opposite party. The Second-class Magistrate, Ponnani, received information that a clash between the two groups was imminent. With a view to prevent any breach of the peace and disturbance of the public tranquillity the Magistrate promulgated an order under section 144, Criminal Procedure Code, prohibiting the holding

[17th March 1954]

of public meetings, taking out of processions and all other forms of demonstrations within the limits of Mezhatthur, Thrithala, Pattithara, Nagalasseri and Mala amsams, for a period of one month with effect from 13th February 1954.

" (b) It is not possible nor is it relevant to ascertain the amount spent as the Police enforce such prohibitory orders as part of their normal duties."

Order under section 144 in Thrithala, etc., firkas, South Malabar.

* 205 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether prohibitory orders under section 144 of Criminal Procedure Code have been promulgated in the villages of Thrithala firka of Ponnani taluk prohibiting meetings and processions since 13th February 1954; and

(b) if so, the necessity therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of Hon. the Chief Minister):—" (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to the Starred Question No. 204 given notice of by Sri E. T. Kunhan."

Order under section 144 in Thrithala, etc., firkas, South Malabar.

* 206 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Sub-Magistrate of Ponnani, South Malabar, has promulgated an order under section 144 prohibiting meetings and processions in amsams and places like Thrithala, Mezhatthoor, Pattithara, Nagalasseri, etc., since 13th February 1954; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of Hon. the Chief Minister):—" (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to Starred Question No. 204 given notice of by Sri E. T. Kunhan."

SRI E. T. KUNHAN:—"സർ, ജനുവരി 20-ാം തീയതി മെഴത്തൂർ വില്ലേജിൽ മുണ്ടി എന്ന ഹരിജൻ സ്ത്രീയെയും അവളുടെ അച്ഛനെയും വില്ലേജ് മേജിസ്ട്രേറ്റ് കോർട്ട് ട്രൈബ്യൂണലായ സമർ നായർ എന്ന ആളും ചേർന്നു മദ്യപിച്ചതിനെ പ്രതിരോധിക്കാനായി കൂടിയ യോഗത്തിലാണ് ഈ അജ്ഞാപനം ഉണ്ടായത്. അതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റിന് വല്ല ആക്ഷേപങ്ങളും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ; കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എന്തു നടപടി എടുത്തു?"

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—" (Translation) Are the Government aware of the fact that on January 20th, a Harijan woman Mundi and her father Karian were severely beaten by one Raman Nair, the Congress Secretary of the place, at the instigation of the village munsif? Have the Government received any complaint with regard to that repression and, if so, what action has been taken thereon?"

[17th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not know whether such an incident happened. If such incident had happened, there is a lawful course open to the parties concerned. Organizing public meetings for the purpose of trying and condemning persons lead to such unfortunate incidents. Police and magisterial authorities have to take sufficient precaution to prevent a breach of the peace.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ The report received by the Hon. Minister is not correct. A protest meeting was called for. Sri V. Raman Nair, who is alleged to be the man who assaulted Harijans, wanted to speak at the meeting. He was told by the speaker who was addressing the meeting that he would be allowed time to speak after his speech was over. But Sri Raman Nair did not listen to this. He wanted to speak disturbing the speaker who was already on the platform. In this connexion, he beat and brutally assaulted the people who were assembled there. May I take it that the Sub-Magistrate of Ponnani has given legal sanction to the oppressors of Harijans to oppress the Harijans in future also? The Magistrate has given the legal sanction. I want a clarification from the Hon. Minister.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The authorities are there to prevent a breach of the peace and to punish those who commit offences. The people cannot take upon themselves the organization of public meetings to protest against such things. Such activities lead to unfortunate results. An atmosphere is created there that it is not necessary to go to court or to approach the police and that the matter may be dealt with by organizing a public meeting. I wish hon. Members create an atmosphere wherein the lawful authorities will be able to operate in a lawful manner, and all these things may be put an end to.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள், பொதுக் கூட்டம் நடத்துவது விசாரணை நடத்துவதற்காகச் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு போலவும் சட்டப்படி எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படாதது போலவும் அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் பேசுகிறார்கள். அது சரியல்ல. ஏனென்றால், ஒரு ஹரிஜனப் பெண்ணும் அந்தப் பெண்ணின் தாயும் தகப்பனாரும் தாக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சமயத்தில், அந்தக் குற்றச் சாட்டு எந்த அளவுக்கு உண்மை, அது சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள் என்ன என்பதை விசாரிப்பதற்குப் போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் பொதுக் கூட்டம் நடத்துவதற்கு அவசியம் இருந்திருக்காது. போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்காததைப்பற்றி விசாரிக்காமலேயே பொதுக்கூட்டம் நடத்துவதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கண்டிப்பது சரியல்ல. கொடுக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டின் மேல் போலீஸ்காரர்கள் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை யென்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் விசாரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில், போலீஸாரிடம் கம்பளெய்ண்டு கொடுக்கப்பட்டது. அதன்மீது போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதே கம்பளெய்ண்டு சர்க்காருக்கும் அனுப்பப்பட்டது. அதன்மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததினால் தான், அங்குள்ளவர்கள் பொதுக்கூட்டம் போட்டு கிளர்ச்சியில் ஈடுபடவேண்டியதாயிற்று. அதற்குப் போலீசும் சர்க்காரும் தான் பொறுப்பு. ஆகையால், இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் விசாரணை நடத்துவார்களா யென்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

17th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ According to the hon. Member Mr. E. T. Kunhan, the incident took place on 20th January. The protest meeting was held on 2nd February. I do not think sufficient time has been given to the police to investigate the matter and know the results of the investigation. Unfortunately, I have received reports not only in this case but also in ever so many cases that especially the hon. Member, who gave notice of question No. 204, is making a series of trials by public meetings. I do not think that will be conducive to public peace and to bringing the culprits before the court and punishing them properly. I hope he will take the lawful course of bringing the offenders to book.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ From the answer given by the Hon. Minister it appears that the Harijan Club and the agriculturists association convened the meeting to have a public trial. It was not so. The incident took place on 20th January and even after that, this Savarna Sri Raman Nair who is said to be the Congress Secretary, at the instigation of the adlikari, was propagating so much anti-Harijan feeling that feeling of security among Harijans had completely vanished and this meeting was convened just to infuse courage and a feeling of security among Harijans in the absence of intervention by the police. Will the Hon. Minister be pleased to consider these aspects? Is it not a fact that the report that the Communist front convened the meeting was concocted just to bamboozle the people at a time when public opinion in favour of Harijans was growing and to exploit the anti-Communist feeling among certain sections in favour of Harijan oppression? Has the Hon. Minister enquired into this matter? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If hon. Members and other people are entitled to organize a Communist front, other people are entitled to organize an anti-Communist front and we cannot deny them that freedom. But that is quite a different matter. Now we are concerned with the maintenance of peace and law and order in that place. Holding of public meetings with reference to incidents which require investigation and trial in courts of law, far from helping investigation and dispensation of justice, will impede investigation and dispensation of justice. Therefore, I would request hon. Members to take the course of asking the parties to go to a court of law even if the police do not take sufficient action.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ When repeated allegations of a serious nature are made by a responsible Member of the House, why is he not shown the ordinary courtesy due to a Member of this House of an enquiry into these allegations, Sir? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am really unable to follow the question of the hon. Member. Perhaps he wants an enquiry into the conduct of the police in this matter. The question does not relate to the conduct of the police at all. Those who gave notice of the question want to know the circumstances in which an order under section 144, Cr.P.C., was

[17th March 1954]

promulgated. I explained that there was a likelihood of the breach of the peace in view of the activities of the Communist front and the anti-Communist front and the police intervened and the Magistrate promulgated the order."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பு முன்னணி அமைப்பதற்கு உரிமையிருக்கிறதா, இல்லையா என்பதில் இப்போதுள்ள பிரச்சனை. கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பு முன்னணிகள் அமைக்க விரும்புவார்கள் அவ்வாறு அமைக்கட்டும். உலகத்தில் அம்மாதிரி கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பு முன்னணிகளை அமைத்தவர்கள் என்ன கதியை அடைந்தார்கள்? அந்த கதியை இவர்களும் அடையட்டும். அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பு முன்னணியைக் காண்பித்து பிரச்சனையை மழுப்ப வேண்டாமென்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதுள்ள பிரச்சனை வேறு. கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டபடியே, சம்பவம் நடந்து பத்துதினங்களுக்குப் பிறகு தான் பொதுக்கூட்டம் நடந்துள்ளது. பத்து தினங்களாக யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாத காரணத்தால்தான் பொதுக் கூட்டம் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பொதுக் கூட்டத்தையோ, கம்யூனிஸ்ட் முன்னணிகளையோ, அல்லது கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பு முன்னணிகளையோ காண்பித்து பிரச்சனையை மழுப்பாமல், இப்பொழுதாவது (இன்று மார்க்சிய 17-ம் தேதியில் நாம் இருக்கும்போதாவது) போலீசார் இவ்விஷயத்தில் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்."

9-20
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I wish the hon. Member has not put such a question. The question relates to promulgation of an order under section 144, Cr.P.C. The hon. Member wants to have information with regard to the other thing. A separate question may be put and I shall try to get the information."

Textile Tripartite Enquiry Committee.

* 207 Q.—**SRI K. P. GOPALAN:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether any proposal is under the consideration of the Government to recommend to the textile mill-owners of this State to implement the recommendations of the Textile Tripartite Enquiry Committee on the question of wages and dearness allowance?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"No, Sir."

Levy of licence fee on rice.

* 208 and 209 Q.—

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri A. Ratnam is not in his place. The answers to these questions will be printed in the official proceedings."

* 208 Q.—**SRI A. RATNAM:** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Rice Merchants' Association to levy licence fee according to turnover instead of sales tax on rice; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" (a) No.

" (b) Does not arise."

[17th March 1954]

Tarring Hindi letters in the name boards in railway stations.

* 209 Q.—**SRI A. RATNAM:** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) in how many railway stations the members of the Dravida Kazhagam tarred the Hindi letters in the name boards of the stations in Tamil Nad in 1953; and

(b) whether the Government took any action against the members concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister):—" (a) Government do not consider it advisable to encourage this disorderly conduct by collecting and advertising the figure.

" (b) Government decided to ignore the stunt and disappoint the organizers. However, owing to clashes between rival groups at Sathur and Virudhunagar the police had to take some persons into custody to prevent serious breaches of the peace."

Pariyaram Tuberculosis Sanatorium, Chirakkal taluk.

* 210 Q.—**SRI K. P. GOPALAN:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have decided to give any yearly grant to Pariyaram Tuberculosis Sanatorium in Chirakkal taluk, North Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"No proposals in the matter have so far been received from the Sanatorium authorities."

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, there is only one tuberculosis sanatorium in Malabar and T.B. cases are increasing in this district. The institution is run by public contributions. As public contributions are not forthcoming satisfactorily, there is every likelihood of the general ward in the sanatorium being closed down. Will the Government be pleased to give a grant for maintaining the sanatorium?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"When proposals come in connexion with the maintenance, they will be duly considered."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—"What facilities are given to the in-patients admitted in the sanatorium and may I know what the total strength is?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Sir, it is a private sanatorium. I have no information."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"May I know whether the Government have given an outright grant in lieu of buildings and equipment which the sanatorium has already earned by having put up costly structures and importing costly apparatus, in respect of which the Government is bound to make a grant and secondly may I know whether the Government is aware that although the sanatorium buildings are standing by, patients are not being admitted for want of funds, particularly in a place like Malabar where tuberculosis is of frequent occurrence?"

[17th March 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Government have given a portion of the grant sanctioned for the building of the sanatorium. As regards the maintenance grants, I have already said that no proposals have so far been received."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know the exact amount granted, because, I believe, the original grant that was sanctioned was Rs. 2 lakhs? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" A sum of Rs. 2,17,940 was sanctioned and about a lakh of rupees has already been given."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Is there any Advisory Council for the sanatorium for giving advice and guidance and, if so, may I know who are the Members of that Council? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There may be a Committee, Sir. I have no information."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" As a member of the Sanatorium Committee, I am bringing to the notice of the Hon. Minister for Health who was present at the time of the inauguration that a sum of Rs. 2 to 3 lakhs has yet to be paid. Will the Government consider the desirability of making over at least the earned amount of Rs. 2 to 3 lakhs so that the sanatorium which is now almost in a static condition, may run? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The matter will be very sympathetically considered, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know, when the institution is in such difficulty, why the whole grant was not paid during this time? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" A provision of Rs. 1 lakh was made in the current year's Budget and I think that has been paid."

Housing industrial workers in Madras.

* 211 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether any conference was held at Secretariat on 16th February 1954 and any scheme drawn up at a cost of Rs. 30,00,000 for subsidizing housing of industrial workers in the City of Madras;

(b) who are the contractors selected for the construction of the tenements and whether any tenders have been called for in the matter;

(c) the subsidy granted by the Government of India for providing housing accommodation to industrial workers;

(d) whether any portion of the amount is proposed to be recovered from the managements of industries;

[17th March 1954]

(e) the approximate value of each tenement and the area of each residential tenement and the particulars of amenities provided; and

(f) the rent proposed for each tenement per month and the period of collection?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) A proposal to construct in the Madras City limits about 964 single-storeyed one-room tenements, with the financial assistance offered by the Government of India under their subsidized Industrial Housing Scheme, is under the consideration of this Government. The estimates in regard to this proposal were considered at a departmental conference held in the Secretariat on 16th February 1954. The application to the Government of India for loan and subsidy for this Scheme will be sent shortly.

" (b) The Public Works Department which may be in charge of the construction, when the Scheme is approved by the Government of India, will follow the prescribed procedure for the selection of contractors for this work.

" (c) On proposals sponsored by State Governments, the Government of India grant a subsidy calculated at fifty per cent of the estimated cost of construction, the other fifty per cent being in the shape of loan repayable in 25 annual equated instalments.

" (d) No; the State Government will be the owners of the tenements, subject to the repayment of the loan granted by the Government of India for the purpose.

" (e) The standard cost fixed by the Government of India for a single-storeyed one-room tenement in this State is Rs. 2,700 which comprises Rs. 2,260 for building cost and Rs. 440 for land and its development. In an acre of land, 25 tenements are permitted. The Scheme is within the standard. Each tenement will be provided with water-supply, lighting and sanitary arrangements.

" (f) The Scheme permits of a maximum rent of Rs. 10 per month being recovered from the worker for the one-room tenement."

SRI M. PALANIYANDI :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அறை ஒன்றுக்கு சம்பளத்தில் 10 சத விதிகம் வாடகை வசூலிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். சாதாரணத் தொழிலாளிகளுக்கு one-room tenement கொடுக்கப்படும்பொழுது, அவர்கள் எவ்வளவு வாடகை கொடுக்கவேண்டி வரும்? அவ்வளவு அதிகமான வாடகை அவர்களால் கொடுக்க முடியுமா? மத்திய அரசாங்கத்தாரிடமிருந்து கிடைக்கும் subsidy மூலமாக உதவிவந்தால் வாடகையைக் திறைவாக நிர்ணயிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" As I read, the maximum rent is Rs. 10. As to what exactly these tenements will cost and what will be the rent that may be fixed—all these things can be decided only after the construction of the tenements is over."

[17th March 1954]

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU:—"கிராமப் பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குத் இந்த உதவி கொடுக்கப்படுமா?"

MR. SPEAKER:—"முல்க்கென்வி Industrial workers-ஐப் பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் போடும் உபகேள்வியை கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்த வத்சலத்திற்குப் போட வேண்டும்."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Will the rent be fixed according to the wages earned by the worker or according to the amount that is spent upon these tenements?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"The Government will come to a decision after the building is finished."

SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் ரூ. 10-க்கு மேல் வாடகை வாங்கப்படாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தொழிலாளி வாங்கும் சம்பளத்தில் 10 சதவிகிதமோ, அல்லது பத்து ரூபாயோ, இவ் விரண்டில் எது குறைவாக இருக்கிறதோ, அதை வசூலிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, all these matters will be considered when the building is finished and when the Government has to decide the reasonable rent for the tenements."

Communal representation in the category of Deputy Collectors.

9-30 a.m. * 212 Q.—**SRI V. R. NAGARAJAN** (on behalf of Sri K. R. Viswanathan): Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the number of officers in the category of Deputy Collectors belonging to each of these communities, viz., Brahmans, Forward Non-Brahmans, Backward classes and Scheduled Castes; and

(b) whether the rule regarding the reservation of 25 per cent and 15 per cent of posts in this category to candidates belonging to Backward classes and Harijans respectively is being observed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" (a) Brahmans : 30;
Forward Non-Brahmans : 43;
Backward Classes : 22;
Scheduled Castes : 10; and
Scheduled Tribes : Nil.

" (b) Yes."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"In spite of the constant and continued agitation made by the Backward Class communities, may I know why is it that the number of backward community officers is still so low as 22?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Yes, Sir. For that, the hon. Member and his colleagues must change their technique."

[17th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"The Hon. the Minister for Land Revenue has not replied to clause (b) of the main question which runs as follows: 'whether the rule regarding the reservation of 25 per cent and 15 per cent of posts in this category to candidates belonging to Backward Classes and Harijans respectively is being observed?' May I request him to kindly answer this part of the question, Sir?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I said 'yes' in answer to this part of the question. I do not know why the hon. Member's ears did not catch that answer."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Is this category the monopoly of the male sex, if so, why Sir?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Both sexes are included in it."

SRI K. ARANGANATHAN:—"May I know from the Hon. Minister what is the technique that he wants us to change and what is the technique that he wants us to adopt?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"That cannot be said within the time available here, Sir." (Laughter.)

SRI A. SAMBASIVAM:—"இந்த Deputy Collectors-ஐ Board of Revenue-உம் செக்ரிடேரியட்டும் தேர்ந்து எடுக்கின்றனவா, அல்லது மந்திரிகள் அவர்களது தகுதி (Seniority) சீனியரிட்டி இவ்விரண்டையும் பார்த்து தேர்ந்தெடுக்கிறார்களா என்பதை அறிவிப்பார்களா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Finally, it comes to the level of Ministers."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது, பெண்களுக்கும் Deputy Collector உத்தியோகம் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார். அப்படியானால், எத்தனை பெண்களுக்கு Deputy Collector உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"To answer the question of the hon. Member readily, I may inform him that there is one woman above Deputy Collector status and she is doing her work very well."

SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—"May I know whether this reservation of appointments in the category of Deputy Collectors holds good both in respect of permanent and temporary vacancies?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I should think so. I cannot categorically say."

SRI AIYANAR:—"உத்தியோகங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு ரிசர்வ் செய்யப்பட்டுள்ளதில், 10 Deputy Collector உத்தியோகங்கள்தான் கிடைத்து இருக்கிறது. அதையிலை வரும் காலத்தில் இவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட கோட்டாவை பூர்த்தி செய்ய இன்னும் அதிகப்படியாக Deputy Collector உத்தியோகம் விசேஷமாக கொடுக்கப்படுமா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Even in this reservation, the Harijans sometimes lose their turn for want of applicants."

[17th March 1954]

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" May I know, Sir, whether the figures given by the Hon. Minister relating to the appointment of Deputy Collectors include Muslims also and if so, how many of them are Muslims? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I cannot give the exact number. But I may tell the hon. Member that there is an appreciable number of Muslims compared to their population and other factors."

Problem of unemployment.

* 213 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there are any proposals with the Government to solve the problem of unemployment in the State; and if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister) :—" The attention of the Hon. Member is invited to the answers given to starred question No. 97 on 1st March 1954 and supplementaries thereon. There were a good number of supplementaries on that day."

Purchase of skimmed milk powder for the Government Milk Factory.

* 214 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the quantity of skimmed milk powder purchased for the Government Milk Factory, Madras, during 1952-53;

(b) the procedure adopted in regard to the purchase; and

(c) what would have been the gain to the Government, if the Government had purchased skimmed milk powder direct from foreign countries during 1952-53 for use in the above factory?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) A total quantity of 163,412 lb. (about 73 tons) was purchased during 1952-53.

"(b) A limited tender system of a type contemplated in the Madras Financial Code is being adopted in the purchase of the skimmed milk powder. Under this system, tenders for the required quantity are called for from certain selected reputed firms in the City of Madras and the lowest tender consistent with quality is being accepted.

"(c) Milk powder is imported from foreign countries like Holland, Denmark, Belgium, Sweden, Australia and New Zealand. Having regard to the relatively small quantities required for the Government Milk Factory, Government do not think that any gain would have accrued to them if they had set up their own buying organizations for making direct purchases from these countries."

[17th March 1954]

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know the suggestions given by the Committee appointed by the Government, and how far those suggestions have been carried out? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir. A committee was appointed to go into the question concerning this Milk Factory and it has submitted its report. If the hon. Member had listened to the answer given by me with reference to another question, he would have known that the report of that Committee is under consideration of the Government."

Non-payment of bonus to copyists in the R.D.O.'s office, Tiruvallur.

* 215 Q.—

MR. SPEAKER :—" As the hon. Member Sri Dharmalingam is not in his place, the answer to this question will be printed in the Official Proceedings."

SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the copyists and copyist examiner of the Revenue Divisional Officer's office, Tiruvallur, Chingleput district, in regard to the non-payment of bonus and other relief measures sanctioned in G.O. No. 1436, Revenue, dated 5th June 1951; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) Yes. " (b) The arrear bills have been sent by the Collector of Chingleput to the Accountant-General for pre-audit."

Maintenance of stud bulls.

* 216 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state the number of stud bulls in the State and the cost of their maintenance during 1952-53?

THE HON. SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—" The number of stud bulls maintained by Government under various schemes during 1952-53 is 1,619 and the net cost of their issue and maintenance amounted to Rs. 3,12,098."

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know whether the Government are aware of the fact that the services of most of the stud bulls are fruitless and most of them are condemned and are unfit for services now? "

THE HON. SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—" I cannot accept the wholesale condemnation of the services by stud bulls. On the other hand, for the information of the House, I may state that their services are successful to the extent of 60 per cent."

[17th March 1954]

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Are the Government aware of the complaints regarding the unsatisfactory nature of the service rendered by Kangayam breed bulls in some areas of Tamil Nad and if so, will the Government consider the desirability of increasing the number of artificial insemination centres in the various places, instead of keeping stud bulls at those places? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“ I am sorry the hon. Member is speaking on the basis of incorrect information.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ May I know how these stud bulls are selected? Are they selected by weight or on the basis of service rendered? Is the Hon. Minister aware of the fact that the stud bulls of the Hosur Cattle Farm are not equivalent to the stud bulls in the Palayakottai Farm? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“ Sir, the defects pointed out by the hon. Member regarding the Hosur stud bulls are not quite true. The House must remember and understand that Hosur is situated at an altitude of 3,000 feet. When those bulls are brought to the plains which are hot, naturally it takes some time for these bulls to recoup vitality.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ The Hon. Minister said that the service rendered by these bulls have been successful to the extent of 60 per cent. May I know on what basis he came to that conclusion? Is it based on his personal knowledge? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“ The hon. Member has not properly understood my point of view. The service rendered by these bulls, whether they come from Kangayam, Hosur or any other place, cannot be expected to be cent per cent successful.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் artificial insemination பிரகாரம் மாடுகளை சினைப்படுத்தவதாகச் சொன்னார். பசுவின் கர்ப்பப்பை சரியாக இல்லாவிட்டால் இம்முறை எப்படி வெற்றிபெறும் என்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“ The success or failure depends upon the heat that the cow attains at the time of the service. I think the hon. Member knows it.” (Laughter.)

Necessity for continuing the post of Accommodation Controller after the separation of the Andhra State.

* 217 Q.—

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member, Sri A. Ratnam, is not in his place. The answer to this question will be printed in the official proceedings.”

[17th March 1954]

SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) how many buildings have become vacant in the City since 1st October 1953 on account of the separation of the Andhra State;

(b) whether the Government have considered the question of the necessity for continuing the Accommodation Controller after that separation; and

(c) whether the Accommodation Controller's office is now functioning in a private building?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) Forty-six buildings were vacated by the old occupants. Most of these have been re-allotted.

“ (b) No, Sir.

“ (c) Yes.”

Resources for financing the Five-Year Plan.

* 218 Q.—SRI T. ANANTA PAI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have received any circular from the Planning Commission calling on them to fulfil the estimated targets of resources given by them when the Five-Year Plan was prepared;

(b) what is the shortage so far as this State is concerned; and

(c) the steps the Government propose to take to make up the gap?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister) :—“ (a) The answer is in the negative. A circular about the resources is in its very nature inconceivable.

“ (b) & (c) As regards the pace of development expenditure and resources for financing the Five-Year Plan of the Composite Madras State, the attention of the hon. Member is invited to paragraph 25 of the Budget Speech (of the Minister for Finance) delivered in March 1953. The latest Budget speech deals with the position relating to the present Madras State.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Sir, I find from the Budget speech that the short-fall relate primarily to the important nation-building activities like Education, Public Health, etc. Will the Government assure the House that these gaps would be filled up and that these activities would be pursued? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir, we are trying our best to do that.”

State aid to the Madras Institute of Technology.

* 219 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer to the starred question No. 1028, dated 25th July 1953, the decision of the Government on the application of the Madras Institute of Technology for financial aid from the Government?

[17th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Government have sanctioned a recurring annual block grant of Rs. 10,000 from 1953-54 to this institution."

Raising of the full tank level of Rettanai Thangal in Gingee taluk.

* 220 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation was received by the Collector of South Arcot from the ryots of Thenputhur village, Gingee taluk, against the raising of the full tank level of Rettanai Thangal in the month of December 1953 or January 1954; and

(b) the action taken on the representation by the Collector of South Arcot and the results of the action?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) Yes, Sir, in January 1954.

" (b) As the Full Tank Level of Rettanai Thangal has not been raised or proposed to be raised, the ryots were informed of the position at the half-yearly Irrigation Conference on 14th February 1954."

Prohibition of slow moving vehicles in certain roads in the City of Madras.

* 221 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the reasons for the order prohibiting slow moving transports (vehicles) in some of the prominent roads of the City of Madras from December 1953;

(b) what the roads covered by the scheme and their distance are;

(c) whether any representation was made to Government requesting the cancellation of the above order; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) By this restriction it was expected that traffic congestion at the peak hours on certain very busy parts in the City will be relieved to a very great extent.

" (b) The roads which are now covered by the scheme and their distance are as follows :—

(1) Mount Road from Government House Junction to Spencer's Round—about 1.1 mile.

(2) General Patters Road from Wellington Talkies up to its junction with Pycrofts Road near Clock Tower—0.5 mile.

(3) General Hospital Road from Fort Traffic Umbrella to the Western end of General Hospital Bridge—0.5 mile.

[17th March 1954]

" (c) Yes, Sir.

" (d) The Government have since withdrawn all restrictions in the afternoon period and have confined the morning restrictions to two hours only between 9 and 11 a.m. and to the few difficult places mentioned above instead of the seven roads previously notified."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" May I know what the different categories are of slow moving vehicles that are contemplated? "

• THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Hand-carts laden with goods are one of the important categories."

Improvements to the villages of South Arcot under the Community Projects Scheme.

* 222 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the improvements so far made in the villages of South Arcot district under the Community Projects Scheme; and

(b) the amount so far spent in the district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The preliminary work of Planning and preparation and setting up the necessary administrative machinery in the block has been completed. The survey of the block has been completed and the programme of work to be undertaken in the block area is being finalised.

" (b) About Rs. 5,500."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, in a previous answer given on the floor of this House, it was asked why the Community Project Development was not implemented in the very backward area, namely, Gingee. Will the Hon. Minister consider whether he can shift these activities from Chidambaram or make another block of Gingee, as that is really a backward area? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I have already answered that these areas were chosen on the basis of adequacy of irrigation facilities that were available. Therefore, there is no question of shifting the Community Project work from the Chidambaram area to another taluk. I may also give the following further information for the benefit of hon. Members. Although the primary work of survey has been completed, we have already drawn up an overall programme costing about Rs. 11,26,000 for the area under various heads, such as (1) Irrigation including artesian wells, Rs. 3,51,000; (2) Communications, Rs. 38,000; (3) Culverts, Rs. 1,39,000; (4) Foot bridges, Rs. 66,000; (5) Draw wells, etc., Rs. 66,000; (6) Bathing ghats, repairs, etc., Rs. 14,000; (7) Health centres, Maternity centres, dispensaries, etc., Rs. 64,000; (8) Short-term loans, Rs. 2,40,000; (9) Education.

[17th March 1954]

Rs. 65,000, (10) Social Education and Recreation centres, Rs. 62,000; (11) Reclamation, Rs. 25,000 and (12) Village Arts and Crafts, Rs. 64,000.

Thus, the overall programme of works to the extent of rupees 11,26,000 has been already drawn and substantial results could be anticipated from now on."

SRI S. RAMALINGAM :—"இந்தத் தொகையில் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்காகச் செலவிடப்படும் தொகை எவ்வளவு என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, the expenditure on technical staff has also been calculated and included in the expenditure under the various heads up to the end of January 1954. Out of the total expenditure incurred under the Community Project Administration, the salary and allowances of the staff would amount to 30 per cent and out of that two-thirds will go to the salary, etc., of the technical staff."

SRI G. VAGHEFSAM PILLAY :—"Sir, will the Hon. Minister be pleased to state whether extension of electricity under the project work will be taken up and expedited with a view to step up food production?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Yes, Sir, that aspect is being looked into."

Bed-strength in the Government Headquarters Hospital, Cuddalore.

* 223 Q.—**SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR** (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many beds are provided in the Government Headquarters Hospital at Cuddalore, South Arcot district; and

(b) how many in-patients were treated in the year 1952 and the average number of in-patients treated per day?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) 160.

" (b) The total number of persons treated in the hospital as in-patients during 1952 was 9,396 and the daily average number of in-patients treated was 293."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"கடலூர் அஸ்பத்திரியில் கட்டில் இல்லாத காரணத்தால் சில நோயாளிகள் தரையிலேயே கிடத்தப்படுகிறார்கள். நேற்று கனம் மெம்பர் K. T. Raju கயிற்றுக் கட்டில்களை யாவது போடக்கூடாதா, என்று கேட்டதற்கு கனம் மந்திரியவர்கள், அவைகளைப் போட இடம் இல்லை என்று சொன்னார். வெயிற்காலத் திலாவது கீற்றுக் கொட்டாய்களை காலியாக இருக்கும் இடத்தில் போட்டு நோயாளிகளுக்கு தற்காலிகமாகப் போதிய வசதி அரசாங்கம் செய்து கொடுக்குமா?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Sir, there is provision for increasing bed-strength by 20 per cent under Part II Scheme of the next Budget. Increase of bed-strength is always considered wherever there is great and urgent need and also if it is consistent with the availability of funds."

[17th March 1954]

SRI S. VADIVELU :—"ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று, பொது ஜனங்களிடமிருந்து ஏதாவது மகஜர் வந்ததா? அதன்மேல் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Sir, even apart from representations from the public, District Medical Officers communicate to the Director of Medical Services whenever there is urgent need for increasing the bed-strength. The Director of Medical Services considers the matter and then puts up proposals to Government."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிற ஏழை நோயாளிகளுக்கு Penicillin போன்ற மருந்துகளை வெளியிலிருந்து வாங்கி வரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இது எப்படி சாத்தியமாகும்? இம்மாதிரி மருந்துகள் ஏழைகளுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்குப்படி சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Free supply of expensive drugs is given to the non-gazetted officers, Sir."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"Sir, I asked about the poor people." (The Member continued to stand in his seat.)

MR. SPEAKER :—"I shall call the hon. Member afterwards."

SRI K. ARANGANATHAN :—"Sir, whenever we request the Government to increase the bed-strength, the Hon. the Minister for Health always satisfies us by saying 'it is under consideration; there is provision to increase the bed-strength, etc.' May I know for how long he is going to satisfy us with these replies and when they will materialise?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Sir, there is need for increasing the number of beds in ever so many places. According to the availability of funds and urgency of the need the matter is considered and sanction accorded from time to time."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"நான் ஒரு கேள்வி கேட்டால் மந்திரி ஒரு பதில் அளிக்கிறார். நான் கீற்றுக் கொட்டாய் போடக் கூடாதா என்று கேட்டால், அவர் படுக்கை அதிகரிப்புக்கு பட்ஜெட்டில் இடம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்."

MR. SPEAKER :—"கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தமிழ் தெரியாது."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"தமிழ் தெரியாவிட்டால், அருகில் இருக்கும் மந்திரியைக் கேட்டு, என்ன விஷயம் என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். ஏழை நோயாளிகள் Penicillin போன்ற விலை உயர்ந்த மருந்துகள் வாங்கமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றால் என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு இம்மருந்துகள் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்கிறார். இது முழங்காலுக்கும் மொட்டைத் தலைக்கும் முடிச்சப்போடுவது போல் இருக்கிறது."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"It is not safe to give the present-day expensive drugs because antibiotic drugs are very dangerous. They have to be given with great care in proper cases only. I do not think it is advisable for the hon. Member to ask for expensive present-day drugs for poor people."

9.50
a.m.

[17th March 1954]

SRI K. PARTHASARATHY :—"The Hon. Minister said that he has to decide between the claims of the various hospitals. In view of the fact that Cuddalore is the headquarters of the district and there is no big hospital for a good area around, will the Government consider the desirability of giving priority to this hospital and increase the bed-strength this year itself?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Sir, I do not give priority to any particular place. As I said already, it depends upon the circumstances of each case."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, ஏழைகளுக்கு விலையுயர்ந்த மருந்துகளைக் கொடுக்கும்போது ஜாக்கிரதையாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டர்கள் வியாதியஸ்தர்களுக்கு என்ன வியாதி என்று தெரிந்துகொண்டு அதற்குத் தகுந்த மருந்துகளை எழுதுகிறார்களா, அல்லது வியாதியஸ்தர்கள் ஏழைகளா, பணக்காரர்களா என்று தெரிந்துகொண்டு அதற்கேற்றவாறு மருந்துகள் எழுதுகிறார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"We have sanctioned this year, Sir, an increased amount of Rs. 18 lakhs for buying additional medicines. Sir, I did not say that poor people should not be given costly medicines. But I said it is dangerous to give present-day drugs such as sulpha and antibiotic drugs."

Collection of arrears of melwaram by adopting coercive methods.

* 224 Q.—**SRI S. RAMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Secretary, Ramnad District Kisan Sabha, that Revenue officials are adopting coercive methods to collect arrears of melwaram due to zamindars and inamdars; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"(a) and (b) Sri N. Prasada Rao, M.P., forwarded a petition from the Secretary, Ramanathapuram District Kisan Sabha, regarding this matter. The Government have called for a report from the Collector in the matter."

SRI S. RAMALINGAM :—"ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கிஸ்தி வசூல் செய்யும்போது, அங்குள்ள அதிகாரிகள் விவசாயிகளைப் பலவித நிர்ப்பந்தங்களுக்குள்ளாக்குகிறார்கள் என்று இச்சபையில் அடிக்கடி புகார்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முறைகளை நிறுத்துவதற்குச் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்களா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Sir, we have already ordered that in the case of all arrears of kist only a year's arrear should be collected with the current kist this year and orders have been passed that in the drought-affected areas of the district a certain latitude should be shown in the matter of collection of kist. I think it will apply to Ramanathapuram district also."

[17th March 1954]

SRI G. GOVINDAN :—"ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கிஸ்தி வசூல் செய்யும்போது தொந்தரவு அதிகமாய் இருக்கின்ற நிலையைப்பற்றி கனம் ஸ. ராஜாங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வரும் எனக்கு இந்தவிதமான தகவல்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்பதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்."

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR :—"Sir, is it a fact that the Government are in receipt of a report that one of the Members of the Assembly has been actively helping in the non-payment of the taxes in that area?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Sir, I suppose, the hon. Member himself knows the name of that particular hon. Member."

SRI S. RAMALINGAM :—"விவசாயிகளிடம் இருந்து வரி செலுத்தாததன் காரணமாக ஜப்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை, வரி செலுத்திய பிறகு அவர்களிடம் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Yes, Sir. When the tax is paid, certainly they will be returned."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"Sir, while answering the supplementary question put by the hon. Member Sri Jayarama Reddiyar, the Hon. Minister gave some vague answer. The hon. Member requires a definite answer whether any hon. Member is inciting people not to pay tax or not. When a question is asked whether a certain report was received or not, the hon. Minister might say 'yes' if the Government have received a report or if the Government have not received any report, he might say 'no'. This is a very important question, Sir. If the Government have received any report, let the Hon. Minister give the name of the hon. Member."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"I am not aware of it, Sir. The other hon. Member may perhaps know the name. It is in his discretion to give the name or not."

SRI S. VADIVELU :—"கடந்த 6 வருஷ காலமாக பஞ்சம் பரவிக் கொண்டு வருகிறது என்பது நம் மாகாணத்திலுள்ள அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படி இருந்தும் விவசாயிகளிடமிருந்து இவ்வளவு கெடுபிடி செய்து வரி வசூல் செய்வானே? இனிமேலாவது கெடுபிடி செய்யாமல் வரி வசூல் செய்வார்களா என்று நான் அரசாங்கத்தாரைக் கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Sir, in areas where lenient action is thought fit, Government have already ordered that coercive steps need not be taken."

SRI S. T. ADITYAN :—"Mr. Speaker, Sir, will you please allow me to put a question to the hon. Member Sri Jayarama Reddiyar to ask him whether he would reveal the name of the hon. Member which he wanted to mention?"

[17th March 1954]

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR :—" I was told that hon. Member Sri R. V. Swaminathan was inciting people of that area not to pay tax and the Government has been in receipt of a complaint. The hon. Member himself expressed it to me just to elicit information. Only with that idea I put the question."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" On a point of order, Sir. As this is a matter vitally affecting the privilege of an hon. Member of this House, if the allegation made for any reasons goes wrong, then it will be a matter for the privilege committee to consider. I would like to know the district to which the hon. Member belongs."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri Swaminathan wants to say a few words by way of personal explanation."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Sir, I was told that the District Superintendent of Police, Ramanathapuram, sent a false report to the Government that I am inciting people not to pay taxes. That is why the question was put by the hon. Member Sri Jayarama Reddiar to the Government whether they have received any report like that. That is the point I wish to know."

MR. SPEAKER :—" Now we will take up the next question."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, On a point of order, கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன், மெம்பருக்கு மெம்பர் கேள்வி கேட்டுக்கொள்ளலாம் என்று இங்கிலாந்தில் உள்ள பழக்கத்தை இச்சபையிலும் அநுசரிக்கலாம் என்று சொன்னார். இந்த முறையை இப்பொழுதே நாம் அனுஷ்டிக்க ஆரம்பித்து விட்டோமா, என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" கனம் மெம்பர் S. T. ஆதித்தன், கனம் மெம்பர் ஜயராம ரெட்டியார் அவர்களுக்கு ஸ்பெஷலாக ஒரு கேள்வி போட அனுமதி கேட்டார். நம் சபையின் விதிகளை மாற்றி அமைக்கும்பொழுது இந்த யோசனையைப்பற்றி கவனித்துக் கொள்ளலாம்."

Grant for housing the homeless.

* 225 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the State Government have applied to the Government of India for a subsidy or grant for housing the homeless in the State under the Co-operative Housing Scheme for the year 1952-53; and

(b) if so, for how much and the details of the proposals?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) No, Sir.

" (b) The question does not arise."

SRI A. RATNAM :—" May I know, Sir, whether the State Government has received any loan or subsidy from the Central Government towards housing the homeless? "

[17th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, early in October 1952, the Government of India were addressed for financial assistance for grant of loans to co-operative housing societies. In reply, they have stated that the Government of India would give financial assistance only to housing schemes for industrial workers which came within the scope of the industrial housing scheme announced by them. Again the Finance Department suggested that the Government of India may be again asked for fresh loans for co-operative societies. It was suggested that the matter might be deferred till the partition of Andhra State. We have now asked the Registrar to give an estimate of the possible loans that we may have to ask the Government of India. He has given his suggestions and we are now going to address the Government of India for loans for co-operative housing schemes. But I may also tell the hon. Member that co-operative housing schemes in this State also get contribution from the State Government."

SRI M. PALANIYANDI :—" Industrial Housing Scheme பிரகாரம் இருபது தொழிலாளர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு மட்டும்தான் இப்பொழுது வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதாவது இந்த பாக்டரி ஆக்ட் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களுக்குத்தான் இந்த விதமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இருபது பேர்களுக்குக் குறைவாக இருக்கும் தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த மாதிரி வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்வார்களா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, a separate question may be put. I submit this question has nothing to do with the main question."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" வீடு நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்குக் கோவாபரேடிவு சங்கங்கள் மூலம் கட்டப்படுகிற வீடுகள் பணக் காரர்களுடைய வசதிக்காக கட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறதே அல்லாது ஏழைகளுக்கு வசதி கொடுப்பதற்காக கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால் இனி கட்டப்படும் வீடுகளையாவது ஏழைகளுடைய வசதிக்காக கட்டிக் கொடுப்பார்களா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Both poor and the rich people stay in houses, Sir."

SRI K. R. SAMBANDAM :—" Industrial workers-க்கு மாதிரம் மத்திய அரசாங்கம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதாக தெரிகிறது. மற்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்காத காரணம் என்ன? அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள் என்பதற்காகவா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, under the Government of India statement of 1953, only industrial workers come within the scope of the Act. That is the only reason. If the hon. Member comes to some other conclusion, neither the Madras Government nor the Central Government are responsible for his conclusion."

MR. SPEAKER :—" I will take five more minutes and finish the rest of the questions. We will now take up the next question."

[17th March 1954]

Statistics about clerks in the Revenue Secretariat.

* 226 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the number of clerks in the Revenue Secretariat belonging to each of these communities, namely, Brahmans, Backward Classes and Harijans (separate figures for men and women clerks); and

(b) how many of them are at present under emergency provisions?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

			Men.	Women.
“(a) Brahmans	Backward classes	12	..	3
	Harijans	..	..	..
		..	..	..
“(b) Brahmans	Backward classes	2	..	3
	Harijans	..	..	..
		..	..	..

MR. SPEAKER:—“ Question No. 227.”

(Hon. Members Sri Nagarajan and Sri Vinayakam stood up in their seats.)

MR. SPEAKER:—“ We are now on the next question. I looked on all sides and no hon. Member stood up, and, therefore, I passed on to the next question.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ Mr. Speaker, Sir, I know you are perfectly right. But it is the usual practice to give preference to the hon. Member who gave notice of the question to put supplementaries first. So we thought”

MR. SPEAKER:—“ The hon. Member who put the question did not get up in his seat to put supplementaries. I looked on all sides and no other hon. Member stood up. Therefore, I passed on to the next question.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ The reason why we did not stand up was we did not want to stand up like school boys.”

MR. SPEAKER:—“ Now we are on the next question.”

Appointment of an I.C.S. Officer as the Chief Conservator of Forests.

* 227 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri M. Dharmalingam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the necessity for appointing an I.C.S. Officer as Chief Conservator of Forests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ The Government decided to appoint an I.C.S. Officer as the Chief Conservator of Forests in the hope that the administrative efficiency of the Forest Department will be improved.”

[17th March 1954]

DR. K. B. MENON:—“ Sir, when is the term of the present incumbent expected to expire? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ The present incumbent is not given any term, Sir. He is there for the present.”

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE:—“ Sir, May I know for how long the present incumbent was holding the post and may I also know from the Hon. Minister from his experience of the present administration, whether it is satisfactory or otherwise? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ Sir, I think he has been holding the post for nearly one year and I can say that considerable arrears have been disposed off. But whenever a suitable and technically qualified officer is available, we will go in for him.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“ Sir, the justification for the appointment of the I.C.S. Officer was to tone up the administration of the department. May I know whether Government had reports that before the officer was appointed, there was lack of this quality in the department, namely, there was corruption? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ Sir, I did not say there was toning up the administration of the department. Before this I.C.S. Officer took charge, there was an officer of the Indian Forest Service holding the post. It was there brought to the notice of the Government that there was considerable delay in the disposal of even routine matters. Some of the references were reported to be pending with him even for three years. Then the Government appointed an administrative officer to go into the question. That officer found that the Chief Conservator of Forests had with him a bundle of papers pending with him for a long time without passing any orders. And there was no proposal from the Chief Conservator of Forests for the improvement of forests. Further, Sir, the Inspector-General of Forest Administration, Government of India, brought to the notice of the Government that the administration was considerably deteriorating. It was under these circumstances that an I.C.S. officer was appointed for this post.”

Maternity Centre for Kambil, Chirakkal taluk.

* 228 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to start a maternity centre in Kambil, Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) how many maternity centres are working in Chirakkal taluk and in which firkas?

THE HON. A. B. SHETTY:—“ (a) No, Sir.

[17th March 1954]

“(b) Four maternity centres are working in Chirakkal taluk. The centres are located at Mattool, Baliapattam, Aichur and Pappinisseri.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, in view of the fact that there are number of deaths of mothers during child birth for want of medical facilities and scientific guidance and in view of the fact that even the Malabar District Board by a resolution requested the Government to help them in starting the maternity centre in Kambil, Chirakkal taluk, even 15 years back, will the Hon. Minister be pleased to consider the question of sanctioning a maternity centre for Kambil, Chirakkal taluk.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Government are not directly running any maternity or child-welfare centres; in view of the short finances of the District Boards, Government are giving fifty per cent maintenance grant for the maternity centres started in Malabar as against one-fourth grant given for other places.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, since the Government by themselves are not proposing to give this elementary amenity to the people, will the Government at least make some grants if the Panchayat boards start these centres? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir. They are allowed to start maternity centres. The Payanoor Panchayat Board has opened one.”

Collection of sales tax in South Kanara.

* 229 Q.—

MR. SPEAKER :—“ As the hon. Member Sri M. S. Mogral is not in his seat, the question and answer will be printed in the proceedings.”

SRI M. S. MOGRAL : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the total receipts under sales tax for the year 1952-53 in the district of South Kanara; and

(b) the expenditure incurred for the collection of this tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) Rs. 30,84,271-4-6.

“(b) Rs. 1,36,932-1-1.”

Quantity of petrol allotted to the Prohibition department in South Arcot district.

* 230 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) the total quantity of petrol allotted for the years 1952 and 1953 for the Prohibition department and the actual quantity consumed in South Arcot district; and

(b) if there is any difference in the quantities, the reasons for the same?

[17th March 1954]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ (a) The total quantity of petrol allotted for use by the Prohibition department in the South Arcot district was 2,000 gallons in 1952 and 2,200 gallons in 1953; and the quantity consumed was 1,584 gallons and 1,874 gallons respectively.

“(b) The reasons for the difference in consumption in 1952 were that two of the jeeps allotted to the District were out of the road for want of tyres and tubes and due to major repairs. In 1953, also, these two jeeps continued to be out of the road till September. Besides this one more jeep and one van were out of the road for want of tyres and tubes.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ During the last session, Sir, when I put the question regarding the number of vehicles that were put out of order and hence not in use, the answer was given then by the Hon. Minister concerned that everything was in order. Now the Hon. Minister says that a considerable number, more than two vehicles, were out of order and there was less consumption of petrol also. When such is the attitude of the Government in helping the Prohibition forces to check Prohibition offences, how can the Prohibition staff effectively check Prohibition offences? ”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—

“ Sir, the answer given last time was till September. Some vehicles and vans went out of order after the time the answer was given to the hon. Member.”

Supply of water from Singadivakkam tank for irrigation purposes.

* 231 Q.—SRI S. DEIVASIGAMANY : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state— 10-10 a.m.

(a) whether the ryots of Thirumalpet village, Parandur firka, Kancheepuram, Chingleput district, have sent any memorial to him complaining

(i) that the water from Singadivakkam tank intended for the irrigation of their lands in Thirumalpet village actually flows into the channel leading to Singadivakkam village, which is on a lower level; and

(ii) that the channel would remain utterly useless to them, if water is not let out into their channel straight from inside the tank or by means of a separate sluice, instead of collecting water in a common cement reservoir and then letting it out through separate apertures; and

(b) the steps taken by the Government to remedy the defects?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“(a) & (b) The petition from the ryots of Thirumalpet village presented by the hon. Member is separately under the consideration of the Government.”

[17th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, in view of the urgency of the matter will the Government take up the matter and remedy the defect immediately? If it is not possible for the Government to spend money on this now, will the Government take money from the ryots and do the necessary work? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I understand the Collector has made his report. We are awaiting the report from the Board of Revenue with their remarks."

Appointment of Prohibition Sub-Inspectors.

* 232 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) whether it is a fact that many junior clerks in the Excise department were recruited as Prohibition Sub-Inspectors overlooking the claims of seniors;

(b) if so, how many and the reasons therefor;

(c) whether any Harijans were recruited;

(d) if so, how many were regularized;

(e) how many were not regularized;

(f) whether any preferential treatment was given to Harijans under Article 335 of the Constitution of India; and

(g) whether any junior Prohibition Sub-Inspectors recruited from the Excise department have been promoted as gazetted officers; and if so, how many?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—"

(a) & (b) The appointment of 11 clerks as Sub-Inspectors involved the passing over of their seniors. The reasons are that the selection of clerks for the Sub-Inspectors' posts is made on the basis of merit and ability, seniority being considered only when merit and ability are approximately equal. Only those who are approved probationers as clerks and who possess the prescribed physical qualifications are eligible for appointment. They should also be temperamentally suitable for such appointment.

(c) to (f) No Harijan was appointed as Sub-Inspector of Prohibition as no suitable Harijan candidates were available for appointment.

(g) No, Sir."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" In view of the declared policy of the Government that the work connected with Prohibition is going to be entrusted to the Police department, may I know from the Hon. the Minister for Prohibition what is to happen to Prohibition Sub-Inspectors? "

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" They will also be absorbed in the Police department."

17th March 1954]

SRI A. RATNAM :—" May I know from the Hon. the Minister for Prohibition the total number of Prohibition Sub-Inspectors in the State and the percentage of Harijans among Prohibition Sub-Inspectors? "

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" A separate question may be put."

Lands under pepper cultivation.

* 233 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the extent of Government lands under pepper cultivation in Panathady village, Kasargode taluk, South Kanara district; and

(b) the amount of rent collected by the Government from these pepper cultivators?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"

(a) 185-63 acres.

(b) The amount of rent collected from the pepper cultivators is Rs. 130-6-0 every year."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Are the Government aware that with the connivance of village officials, a large number of people are in possession of Government land which are not included in the figures given by the Hon. Minister and will the Government call for a report on this matter? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"

I will request the hon. Member to give me some detailed particulars to enable me to take further action on the matter."

SRI R. KRISHNAN :—" വെപ്പറിനു വിളയിന്റെ എത്ര ശതമാനം റെന്റ് കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നത്? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I know only now the amount of rent collected."

MR. SPEAKER :—" Questions over."

Note.—Asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR
THE YEAR 1954-55—cont.

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS—cont.

MR. SPEAKER :—" We are now on the Demand XI—District Administration. I have allotted for this Demand four hours and out of this, two hours have already been taken up. I will ask the Hon. Minister to reply at 11-40 a.m."

* SRI A. S. SAHAJANANDA :—" கனம் தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பற்றி இப்பொழுது நான் பேசுகிறேன். ஜில்லாக்களில் ஹரிஜனங்களுடைய நலனைச் சரியாக கவனிப்பதாக இல்லை. உதாரணமாக 10-12 a.m.

[Sri A. S. Sahajananda] [17th March 1954]

தென்றாற்காடு ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுடைய நலனைச் சரியாகக் கவனிப்பதாகவே இல்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு நலன் செய்வதாகச் சொல்லி மற்றவர்களுடைய அந்தப் பயனை அடைகிறார்கள். மற்றவர்கள் அடையக்கூடிய நலன்களாகத்தான் இருக்கிறது. அங்குள்ள ஆபீசர்கள் அடையக்கூடிய நலன்களாகத்தான் இருக்கிறது. மேலும் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு இன்னும் மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்கவே இல்லை. ஹரிஜனங்களுடைய நலனைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஹரிஜன டிபார்ட்மெண்டை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த டிபார்ட்மெண்டினால் தற்போதுள்ள டி.டப்ளியூ.ஓ.வால் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு விதமான நலனும் ஏற்படவேயில்லை. இப்பொழுது அங்கு ஒரு தாசில்தாரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் ஹரிஜனங்களுடைய நலனைக் கவனிப்பதே இல்லை. இதற்கு முன்பு ஒரு தாசில்தாரைப் போட்டிருந்தார்கள். அவரும் அதற்கு முன்பிருந்தவர்களும் 20 வருஷங்களாக அங்கு இருந்து ஒழுங்காக வேலை செய்து வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் பின் இப்பொழுது வந்திருக்கும் தாசில்தார் ஹரிஜனங்களுடைய நலனைக் கவனிப்பதாகவே இல்லை. இவர் காலத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு மனைக்கட்டுகள் வழங்கி இருக்கிறார் என்பதைப் பரிசீலனைசெய்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியவரும். ஆனால் அவர் என்ன செய்துகொண்டு வருகிறார் என்றால் ஒரு வாத்தியாரை ஒரு கோடியிலிருந்து மற்றொரு கோடிக்கு மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு ஏதாவது கொடுத்தால் உடனே அதை நிறுத்திவிடுகிறார். அவர் சிப்பந்திகளைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் ரொம்பவும் வெறுப்பாகத்தான் பார்ப்பார். ஏதாவது கொண்டு போனால் உடனே எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுப்பார். மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் விஷயத்தில் இந்த ஜில்லா ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள நந்தனார் எலிமெண்டரி பாடசாலை மூன்று ஆண்டுகளாக ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லியும் இன்னும் அதை ரிப்பேர் செய்யவே இல்லை. அங்கு கிராமங்களில் சரியான வண்டிப்பாதைகள் கிடையாது. இப்பொழுது சுயராஜ்ய கவர்ன்மெண்டு வந்து கூட கிராமங்களில் சரியான வண்டிப் பாதை என்பதே கிடையாது. உதாரணமாக சிதம்பரத்திற்கு இரண்டு மைல்கள் தூரத்திலுள்ள கோயிலான்புண்டி என்ற கிராமத்திற்கு நான் என்னுடைய தேர்தல் சம்பந்தமாகப் போனபோது அங்கு வண்டிப் பாதை இல்லாததால் சேற்றில் இறங்கிப் போகவேண்டியதாக இருந்தது. அங்கு மேடும் பள்ளமாக இருந்தது. இப்பொழுது கருணாகர நல்லூருக்கு ஓடைதான் வழியாயிருக்கிறது. சிதம்பரப்பு வசப்புத்தாருக்கும் வழியில்லை. சுயராஜ்ய அரசாங்கம் வந்து மூன்று வருஷங்களாகியும் இன்னும் அந்த கிராமத்திற்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை. அங்கு மாட்டு வண்டிகள் போகவேண்டியதாக இருந்தால் அவைகள் சேற்றில் இறங்கிச் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்கு எங்கு பார்த்தாலும் தார் ரோடும் சிமெண்ட் ரோடும் போடக் கூடிய இந்தக் காலத்தில் கிராமங்களில் வண்டி போவதற்குக்கூட ரோடுகள் போடுவதில்லை.

“மேலும் சுகாதார விஷயமாக இந்த இலாக்கா இது வரையிலும் சரியாக வேலை செய்யவே இல்லை. கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களுக்குக் கக்கூஸ் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். இது வரையில் ஒன்றும் கட்டிக் கொடுக்கவே இல்லை. அங்கு சாக்கடை வசதி இருக்கிறதா என்பதையும் கவனித்தால் அதுவும் இல்லை.

“அடுத்தபடியாக நம் ராஜ்யத்தில் உபாத்தியாயர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை. எந்த உபாத்தியாயருக்காவது யாராவது ஒரு எம்.எல்.ஏ. சிபாரிசு செய்துவிட்டால் உடனே அந்த உபாத்தியாயரைக் கட்டாயமாகத் தண்டிக்கிறார்கள். சமீபத்தில் கனம் மெம்பர் ரத்னம் அவர்கள் ராஜலிங்கம் என்ற ஒருவருக்கு சிபாரிசு செய்த காரணத்திற்காக அந்த உபாத்தியாயர் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார். எம்.எல்.ஏ.க்கள் அநேகம் மக்களுடைய வேட்டுகளைப் பெற்று இங்கு வந்தாலும் கூட அவர்களை தாசில்தார்களும் மற்ற ஆபீசர்களும் மதிப்பதே இல்லை. எம்.எல்.ஏ.க்கள் வந்து ஏதாவது சொன்னால் அதை

[17th March 1954] [Sri A. S. Sahajananda]

கவனிக்கவேண்டும் என்று மந்திரிகள் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். கனம் பிரகாசம் காலத்தில் மெம்பர்கள் வந்து குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் உடனே அதிகாரிகள் அந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். அப்படி அப்பொழுது நடந்து வந்தது. ஆனால் ஓமந்தூர் ரெட்டியார் பிரதம மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் மெம்பர்களைத் திருடர்கள் என்று பேர் வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டார். இப்பொழுது இருக்கும் பிரதம மந்திரி அதிகாரத்தில் பங்கு வேண்டும் என்று மெம்பர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். பொது மக்களிடமிருந்து வோட்டுகள் பெற்று இங்கு வந்தும் எங்குளால் ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லை. எவ்வளவு வோட்டுப் பெற்று வந்தாலும் கூட ஒரு ஆசிரியருக்குக்கூட சிபாரிசு பண்ண முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இது என்ன அரசாங்கம் என்று கேட்கிறேன். இது சுயராஜ்ய அரசாங்கமா என்று பார்க்க வேண்டும். எங்களுடைய நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது.

“மேலும் இப்பொழுது ‘மிட்டே மீல்ஸ் சப்ளை’ பண்ணுகிறார்கள். சப்ளை செய்கிறவர்களை ஆபீஸர் ஆட்டிப் படைக்கிறார். அப்படி சப்ளை செய்யும்போது இதைச் செய்யவில்லை அதைச் செய்யவில்லை என்று அபராதம் போடுகிறார்கள். அவ்விதம் ஏதாகிலும் குற்றம் இருந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்வது இல்லை. ஆனால் முன்பு இருந்த ஆபீசர் இருக்கும்போது ஏதாவது குற்றம் இருந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்லுவார். அதன் மேல் அதை திருத்திக்கொண்டால் அவர் போய் விடுவார். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் ஆபீசர் அப்படிச் செய்வது இல்லை. அவருக்கு ஏதாவது பணம் வர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அபராதம்தான். இதுதான் இப்பொழுது நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. இப்பொழுது நந்தனார் ஹாஸ்டல் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்துகிறார்கள். அங்கு ஆண்பெண்கள் இரண்டு ஹைஸ்கூல்களும் ஹாஸ்டல்களும் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அங்குள்ள குறைகளை மந்திரி கவனிப்பதே இல்லை. அதை அவருக்குக் காண்பித்தும் அதை அவர் கவனிக்கவே இல்லை. ஹரிஜன சேஷமாபிலிபுத்தி இலாக்காவும் அதை கவனிக்கவே இல்லை. அங்குள்ள ஹரிஜனங்களை மிருகமாகவே பாலிக்கிறாரோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அவர் ‘அனிமல் ஹஸ்பண்டரி’ இலாகாவுக்கு மந்திரியாக இருப்பதால் அவர் ஹரிஜனங்களை அப்படி நினைக்கிறாரோ என்றும் வினங்கவில்லை. அவருக்காகத் தெரியாவிட்டாலும் நாங்கள் சொல்வதை அவர் காது போட்டுக்கொள்வதே இல்லை. நாங்கள் இருபது பேர்கள் ஒரு மகஜர் எழுதி பிரதமருக்கு அனுப்பினோம். அதற்கு அவர் இன்னும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதைப் பற்றி அவர் காது போட்டுக் கொண்டாரோ என்னமோ தெரியவில்லை. ஆனால் எங்களை ஆதரிப்புகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரஸ் இப்பொழுது ஆட்சிக்கு வந்து என்ன பிரயோசனம்? மந்திரிகளுக்கு நாங்கள் துணையாக இருப்பதனால் என்ன பிரயோசனம்? அவர்களுக்கு வேண்டும்போது எங்களைக் கவனிப்பது, இல்லாவிட்டால் எங்களைத் திரும்பிப் பார்ப்பதுகூட கிடையாது. நந்தனார் ஹாஸ்டலில் இருக்கும் குறைகளைச் சொல்லவேண்டியதே இல்லை. அங்கு இதுவரையிலும் பிள்ளைகளுக்கு நெய் போட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். அதை இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டார்கள். அதற்கு ரூ.15-க்குமேல் செலவாகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்குள்ள பிள்ளைகளுக்கு நெய் போடாமல் இருப்பதால் அவர்களுக்கு வியாதி வந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு ரூ. 15க்கு மேல் செலவு ஆவது ஜாஸ்தி என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்காரின் ஹாஸ்டல்களுக்கு—சிலேட்டர் ஹாஸ்டலுக்கு, ரூ. 22 அல்லது சுந்தராச்சாரி ஹாஸ்டலுக்கு ரூ. 17 ஆகிறது. இந்த நந்தனார் ஹாஸ்டலுக்கு இந்த ரூ. 15 கொடுப்பதை வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவோ செய்யலாம். ஜின் மாத டெண்டர் இன்னும் வரவில்லை. ஜின் மாத டெண்டர் பிப்ரவரி மாதம் வந்தது. அப்படி வரும்போது இரண்டாயிரம் ரூபாய் டிபாசிட் கட்டவேண்டும். அரிசி முதலிய சாமான்களுக்கு டிபாசிட் கட்டவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அரிசிக்கு, மிளகிற்கு 500 ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்றும், நெய்க்கு ரூ. 300 கட்டவேண்டும் என்றும், காய்கறிகளுக்கு ரூ. 300 கட்டவேண்டும் என்றும், மளிகைக்கு ரூ. 500 கட்டவேண்டும் இப்படி பல வகைகளில் டிபாசிட் கட்டவேண்டும். இந்த முறை அப்படி செய்யவில்லை. அப்படி கட்டினாலும் அவைகளைச் செய்வதற்கு

17th March 1954] [Sri A. S. Sahajananda]

ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டிகள் கூடுகின்றன. ஆனால் தென்னாற்காடு ஜில்லாவின் அந்தக் கமிட்டியை ஆபீசர்கள் கூட்டுவதே கிடையாது. அப்படிக் கூட்டினால் ஏதாவது குற்றம் குறைகளைச் சொன்னால் என்ன செய்வது என்று அவைகளைக் கூட்டுவது இல்லை. குறைகளை எடுத்து எழுதி அனுப்பினாலும் அதைக் கவனிப்பது இல்லை. அதை விசாரிப்பதும் இல்லை. இது தவறான விஷயம். இப்பொழுது இருக்கும் மந்திரி வந்த பிறகு இருக்கும் வசதிகளையும் எடுத்துவிட்டார். இப்பொழுது ஹாஸ் டல்களைச் சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதால் அவைகள் திறமை இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த மாதிரி காலத்தில்தான் இப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் என்ன சொன்னாலும் அதைக் காதில் போட்டுக்கொள்வது இல்லை. ராஜாஜி அவர்களிடம் எவ்வளவு தூரம் கூச்சல் போட்டும் ஒரு கூச்சலுக்கும் பலம் இல்லை. இப்படி பெரும் கூச்சல் போட்டாலும் கூட மந்திரி காது கொடுத்து கேட்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஐம்பதினாயிரம் ஜனங்களையே வோட்டுப்பெற்று வந்து இங்கு உட்கார்ந்துகொண்டு என்ன சொன்னாலும் அது பிரயோசனப்படவில்லை. இப்படி இங்கு வந்து உட்கார்ந்து இருப்பதைவிட ராம ராமவென ஐயம் செய்தாலும் பிரயோசனம் படும். பல ஆண்டுகளாக இவைகளை எடுத்துச் சொல்லியும் ஒரு பிரயோசனமும் ஏற்படவில்லை. இப்பொழுது தென்னாற்காட்டில் இருக்கும் வேல்பேர் ஆபீசரை மாற்றவேண்டும் என்றும், நான் அடிக்கடி லஞ்சம் லஞ்சம் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு வருவதால் என்னை அரெஸ்ட் செய்தாலும் பாதகமில்லை. இந்த சட்டசபையில் இந்த லஞ்சத்தைப்பற்றி பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியும் இதுவரைக்கும் சர்க்கார், இந்த சுயராஜ்ய சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆகையினால் இது விஷயத்தில் தீவிரமாக சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது ஜில்லா ஹரிஜன் நிர்வாகம் ரொம்பவும் ஊழலாக இருக்கிறது.”

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“അദ്ധ്യക്ഷരെ, നിത്യേന എന്നോ 10-20
 ഞം നാട്ടുകാരെ പ്രശ്നങ്ങൾ കൊണ്ടും ചെയ്യുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്റെ അതിപ്രധാനമായ
 ഒരു ഘടകമാണ് ജില്ലാഭരണം. എന്നുവെച്ചാൽ ജനങ്ങളെയും ഗവണ്മെന്റിനെയും
 കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കണ്ണിയാണത്. നാട്ടുകാരെ സഹകരണം ഗവണ്മെ
 ന്റിന് ആവശ്യമാണെങ്കിൽ സിദ്ധിയായും ജില്ലാഭരണത്തിന്റെ നടത്തിപ്പ് മെച്ചപ്പെ
 ടിരിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ അനുകൂലം നേരെമറിച്ചാണ്. ജനങ്ങൾ ഗവണ്മെ
 ന്റിനോടു അടുപ്പം പ്രശ്നപ്പെടുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പദ്ധതികളെ നാട്ടുകാർ സഹ
 കരണമനോഭാവത്തോടു കൂടി വീക്ഷിക്കുന്നില്ല അതിന്റെ കാരണം ജനങ്ങൾക്കു ഗവ
 മെന്റിനോടു കൂറില്ലെന്നുള്ളതാണ്. ജനങ്ങളുടെ ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന
 കാരണമെന്തെന്നു അന്വേഷിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. നാട്ടിൽ ഒരു സംഭവം
 നടന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുക. പക്ഷെ വെളിച്ചംപോലെ തെളിവുള്ള ഒരു സംഭവം—
 നാട്ടുകാർ പൂണ്ണബോധ്യമുള്ള ഒരു കാര്യം. അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തണ
 മെന്നു പ്രമേയങ്ങൾമൂലവും ഹർജികൾ മൂലവും ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥ
 ന്മാർ വേണ്ടപ്പെട്ട നടപടികൾ എടുക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഒരു കാരണം. അഥവാ നക്
 പടി എടുത്താൽതന്നെ, അങ്ങിനെ ഒരു സംഭവംതന്നെ ഉണ്ടാകിയില്ലെന്നായിരിക്കും ജന
 ങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്ന മറുപടി. യാഥാർത്ഥ്യമെന്തെന്നു നാട്ടുകാർ അറിയാമായിരിക്കെ ഗവ
 മെന്റ് പൊതുവെ നേരെമറിച്ചാണെങ്കിൽ നാട്ടുകാർ ഗവണ്മെന്റിനോടു എന്തെന്ന
 സഹകരിക്കും ?

“ജില്ലാഭരണത്തെ എടുത്തു പരിശോധിച്ചാൽ എവിടേയും കൈകൂലിയുണ്ടെന്നു കാണാം. ഇപ്പോൾ അററം അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ തുടങ്ങി അങ്ങേ അററം കലക്ടർ അഫീസിൽവരെ കൈകൂലിയുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഹോഫീസിൽ ഒരു കടലാസ്സു കൊടുത്താൽ അങ്ങനെയൊന്നു വായിച്ചുനോക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിനു ഒരു “weight” വേണം എന്നു നാട്ടുകാർ സാധാരണ പറയറുണ്ട്. അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ചില കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികളിലെ അംഗങ്ങളോടുകൂടി ചേർന്നുകൊണ്ട് നാട്ടുകാരെ കരിശുകേറു കയാണ് ഇന്നത്തെ പതിവ്. ഒരു ഹരജി ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽവെച്ചാൽ—നാട്ടുകാർ തന്നെയല്ല, എ. എൽ. എ. മാർ അയക്കുമ്പോൾ—അതിന്നു ഒരു മറുപടി കൊടുക്ക എന്ന് പ്രാഥമികമെല്ലാമൊഴിച്ചു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിക്കാറില്ല. ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ സഭയിൽ ഇത്രയധികം ചോദ്യങ്ങൾ വരുന്നത്. ഇന്നലെത്തന്നെ ബുദ്ധോദയ പ്രൈട്ട് മെമ്പർ ശ്രീ ടി. സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ ചിറയ്ക്കൽ താലൂക്കിലെ പഞ്ചായത്സം പദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ജില്ലയിലെ

* SRI A. S. SAHAJANANDA :—“ தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களிலும், தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலும், இதர ஜில்லாக்களிலும் ஹரிஜன வெஸ்ட்பர் கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். மற்றைய ஜில்லாக்களில்

[Sri K. Madhavan Nambiar] [17th March 1954]

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും നിയമസഭാംഗങ്ങളും തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരണം. സംസാരിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഗവണ്മെന്റിനോടുകൂടെയാണ് നോട്ട് ചെയ്തിരിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. അതായത് ജില്ലകളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവിടത്തെ മെമ്പർമാരും തമ്മിൽ ഒരു co-ordination ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഇവ ബുദ്ധിമുട്ടു ഉണ്ടാകാതെ കഴിയാം. അങ്ങിനെ ഒരു സൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ത്യയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ഇവ സഭയിലുണ്ടാവുകയില്ലായിരുന്നെന്ന് അങ്ങനെ ഒരു co-ordination സാധ്യമാകുന്നില്ലെന്ന് കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

“മനഃനന്ദ കാല്പം, ധർമ്മികളും മറ്റും ജില്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു സൗകര്യം സാധിക്കാൻ, അതെല്ലാം ഗവണ്മെന്റാണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നും; സാധിക്കാത്തതൊന്നുമില്ല എന്നും. അധികം കാൽപ്പത്തും രീതിയെന്നിരിക്കുന്നത് സെക്രട്ടറിയുടെ നിർദ്ദേശമെന്നുവെന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് ഡിസ്ട്രിക്ട് അധികാരികൾക്കു ചില കാൽപ്പത്തുകളിന്നു കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ നൽകേണ്ടതെന്നെന്നു ഞാൻ ചേർച്ചയാലുണ്ടു് കൊള്ളുന്നു.

“ഇ സന്ദർഭത്തിൽ മറ്റൊരു കാര്യം എടുത്തു പറയണമെന്നായിരുന്നു. കോട്ടയം താലൂക്കിലെ കോല്ലൂർക്കാട് 1955 ൽ യോഗംചേർന്ന ചില ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. ഏററവുമായി ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണു കോല്ലൂർക്കാട് റവന്യൂ ഇൻസ്പെക്ടർ മുതൽ ഡിവിഷനൽ ആഫീസർവരെ ആരു വിളിച്ചാലും അവർ കെട്ടിടയെത്തുന്നത്. അവർ വളരെ വിഷമമുണ്ടാകാറുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് യോഗവും പരിഗണിക്കണമെന്നും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ മറ്റു അനേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവരുടെ സാങ്കേതികപരമായും ഹിരണ്യകുടുംബങ്ങളോടൊപ്പം ഗവണ്മെന്റിന് സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ഇതുവരെ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ജമാബന്തികൾ വേക കമ്പോഴും നീക്കി അടയ്ക്കൽ താലൂക്കിൽ പോകുമ്പോഴും അവർക്ക് നല്ല നല്ലതൊരു അസാധാരണമാണ്.”

“ഭക്ഷ്യോപാഗണനീയവേണമി ചെറിയ ചെറിയ തോട്ടുകൾ കീറുക, റോഡുകൾ വെട്ടുക മുതലായതും ഈ ഡിമാന്റിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. മാവീലിലെ അംഗങ്ങളിൽ വലിയവർത്തിയിൽ ഒരു കെട്ടുകെട്ടേണ്ടത് അടിയന്തിരമായ കരാറായതാണ്. അവിടെ അധികവും കൈപ്പാട്ടു നിലങ്ങളാണുള്ളത്. കൃഷിക്ക് 15 കൊല്ലമായിട്ട് ഇക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് ഗവണ്മെന്റു ഹയലുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ കാണാം. എന്നിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ഇതേവരെ ഗൗനിച്ചിട്ടില്ല. ഈ കൊല്ലത്തെ വിളവും ഉല്പാദനവും കേറി നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഒരു കെട്ട് കെട്ടിയാൽ 10,000 പറയിലധികം നെല്ല് ഇവിടുന്നു വിളയിക്കും. അന്നവധി മെമ്മോറണ്ടങ്ങളും ഫീൽഡുകൾ ഗവണ്മെന്റിനും ഡിസ്ട്രിക്ട് സെലക്ഷനുകൾക്കും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ നിലങ്ങൾ ദേവസ്വം ബോർഡുകൾക്കു കൈമാറ്റം ഹിന്ദു റെലീജിയസ് ഓർഗനൈസേഷൻ മിനിസ്റ്റർക്കും ഹരജികൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആരും ഇതേവരെ വശമാക്കും മെന്യൂട്ടിച്ചില്ല. നെൽക്കെട്ടു വലുതാക്കി തുടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ധാരാളം തോട്ടുകളും മറ്റും ആവശ്യമുണ്ട്. ഉപ്പുകൾ അരിമാർഗ്ഗം കൈയ്യിലായതുകൊണ്ട് പല നെല്ലിമുട്ടുകൾ നേരിടുന്നുണ്ട്. കപ്പൽ ആന്തരികകടന്നെന്നും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽവെട്ടാതിക്കില്ലെന്നും.

“പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകൾക്കു അയയ്ക്കുന്ന സർക്കുലർക്കും മറ്റും ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിലാണ് അയയ്ക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാത്തവരായിരിക്കും അധികം മെമ്പർമാരും. ഇംഗ്ലീഷിനായാതെ പഞ്ചായത്തുകാരെത്തന്നെ കൊള്ളാത്തവരാണെന്നു തോന്നിപ്പോയി. അതു കൊണ്ടു മാതൃഭാഷയിൽതന്നെ ഇവ സർക്കുലർ അയച്ചാൽ കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമായി പഞ്ചായത്തുകാരും നടത്താൻ സാധിക്കുകയുണ്ടു്. പഞ്ചായത്തുകൾക്കു് കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ നൽകണമെന്നും ജാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മലബാറിലെ പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകൾ യോഗം ചേർന്നു് ഇവ പ്രശ്നം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അടുത്ത കാലത്തു് മലി രാജിയിൽ വെച്ചു ചേന്ന സ്റ്റേറ്റ് പഞ്ചായത്തു കൗൺസിൽസിലും ഇതു സംബന്ധിച്ചു പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതും വാഗ്ദർശനം അട്ടിയിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചു വിടുകയായിരിക്കണമെന്നാണു്.

“ ഹൈന്ദവ മതവും പഞ്ചാശത വേദവ്യക്തിയും ബ്രഹ്മാർക്കിയുടെ സൈന്യകൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് അറവഴിച്ചിട്ടു്. അതിന്നു ഗവർണ്മെന്റു് ശ്രദ്ധ നൽകുന്നതു്. പക്ഷെ മരണനിർദ്ധന വിദേശസാധനങ്ങൾ മാത്രമേ വാങ്ങാവൂ എന്ന് ഗവർണ്മെന്റു് നിർദ്ദേശം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതു് വിഷാദകരമാണു്. ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്ന

17th March 1954] [Sri K. Madhavan Nambiar]

നായനക്കൾ വാങ്ങാൻ ഗവൺമെന്റ് അനുവദിക്കണം. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഗവൺമെന്റ് ഉൾക്കൊള്ളിക്കണമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഉടൻ തീർത്താൽ അത് വളരെ നല്ലതായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു."

* SRI R. M. PALANIAPPAN :—“ கனம் சபாநாயகர் 10-32 a.m.

அவர்களே, சபை முன்பு விவாதத்தில் இருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். பொதுவாக பல அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போல ஜில்லா நிர்வாகத்தில் நிறைய ஊழல்கள் இருக்கின்றன. ஜில்லாக்களிலுள்ள கலெக்டர், தாசில்தார், அல்லது தாலூக்கா ஆபீஸ் மற்ற சிப்பந்திகள் ஆகிய எல்லோரும், மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு நாங்கள் அவர்களுடைய ஆபீசிற்குச் சென்றாலும், எங்களைக் கவனிப்பதில்லை. மணிக் கணக்கில் காக்கவைத்துவிடுவார்கள். ஒரு சின்ன விஷயத்திற்குக் கூட இரண்டு மூன்று நாட்கள் சுணங்க வைத்துவிடுவார்கள். அதனால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டமான நிலைமைக்குள்ளாகிறார்கள். நமது நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு நன்மை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான், நம் நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கெல்லாம் நல்ல முறையில் வாழ வழி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் நாம் நம் நாட்டுக்குச் சுதந்தரம் வரவேண்டுமென்று சொன்னோம். அன்னியர்கள் இந்த நாட்டை விட்டுப் போகவேண்டுமென்று சொன்னோம். ஆனால் சுதந்திரம் வந்த பிறகு ஏழை மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்திருக்கிறோமா என்றுதான் இல்லையென்றுதான் நாம் சொல்லவேண்டும். முக்கியமாக கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் ஏதாவது வேலையாக ஜில்லாக் காரியாலயங்களுக்குச் சென்றால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து உடனடியாக அனுப்பினால்தான் அவர்களுக்கு மிகவும் திருப்தியாக இருக்கும். அவர்களுக்கும் கஷ்டமில்லாமலிருக்கும். ஆகவே இதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

“இரண்டாவதாக ஒவ்வொரு இலாகாவும் ஜில்லாக்களில் என்ன வேலைகள் செய்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி மக்களுக்கு எதுவும் விளம்பரம் செய்வதே கிடையாது. அவர்கள் ஊரில் என்னென்ன வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பது பற்றி அவர்களுக்கே ஒன்றும் தெரியாது. எங்களைப் போன்ற சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கே எங்கள் தொகுதியில் என்னென்ன நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்ற விஷயம் சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே ‘ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களிலும் என்னென்ன காரியங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். என்னென்ன திட்டங்களைப் போட்டு மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்,’ என்றெல்லாம் முன்பு ‘சென்னை செய்தி’ என்ற புத்தகம் பிரசுரித்ததுபோல ஜில்லாச் செய்தி என்று ஒரு புத்தகத்தை சர்க்கார் வெளியிட்டால் கூடத் தேவையென்று தோன்றுகிறது. இம்மாதிரியான ஒரு புத்தகத்தை அச்சிட்டு விற்க ஏற்பாடு செய்தால் அது பொது மக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும்.

“ அடுத்தபடியாக கிராமத்திலுள்ள கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளத்தை நாம் அதிகப்படுத்தவேண்டும். அவர்களுக்குத் தேவையான சம்பளத்தை நாம் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தித்தான் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் லஞ்சம் வாங்காமல் தங்களுடைய காரியங்களை நன்றாகச் செய்வார்கள். ஆகவே கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுடைய சம்பளத்தை அதிகரிக்க ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும். பிறகு என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில விஷயங்களைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“புதுக்கோட்டையிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் மற்ற பகுதியிலுள்ள ஹரிஜனங்களைப் போல் நல்ல நிலைமையில் இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் சென்னை ராஜ்யத்திலும், இந்தியாவிலுமுள்ள ஹரிஜனங்கள் காந்தியடிகளின் செயலால் மிகுந்த நன்மையை அடைந்திருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை ஒரு தனி சமஸ்தானமாக இருந்ததால் அந்தப் பிரதேசத்தில் வாழும் ஹரிஜனங்களுக்கு அப்போது போதுமான சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை.

[Sri R. M. Palaniappan] [17th March 1954]

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாகவே அவர்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் எவ்வளவு பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்தார்களோ அதே நிலைமையில்தான் புதுக்கோட்டையிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் இன்றையதினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டையிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது ரொம்பவும் குறைவான தொகையாகும். அவர்களுக்குப் படிப்பு வசதியும், ஹாஸ்டல் வசதியும், மற்ற குடிதண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி போன்றவைகளையும் செய்து கொடுக்க அதிகமான தொகை ஒதுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“குளத்தூர் தாலுக்காவிலுள்ள இலுப்பூர் பிரக்கா விக்டோரியா கோட்டன் ஜூபிளி விழா ரூபாயார்த்தமாக புதுக்கோட்டை மன்னரால் விக்டோரியாவாவுக்கு கோல்டன் Jubilee-க்கு வெகுமதியாக அளிக்கப்பட்டது. இந்த பிரக்கா இப்பொழுது திருச்சிராப்பள்ளி தாலுகாவில் இருந்து வருகிறது. இந்த பிரக்காவிலுள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் புதுக்கோட்டை சமஸ்தான மக்களோடேயேதான் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களது பழக்கவழக்கங்கள் எல்லாம் புதுக்கோட்டை மக்களைப் போன்றதே. கொடுக்கல் வாங்கல் எல்லாம் சமஸ்தான மக்களுடன்தான் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆகவே இலுப்பூர் தாலுக்காவின் நிர்வாகத்தை திரும்பவும் புதுக்கோட்டை டிவிஷனில் இணைக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும்.

“நமது ராஜ்யத்தில் இப்பொழுதுள்ள ஜில்லாக்களின் விஸ்தீர்ணம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அது ஒரு வால் போல் அந்தக் கோடியிலிருந்து இந்தக் கோடி வரை நீண்டு கிடக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு நாம் நம்முடைய தேச நிர்வாகத்திற்குத் தக்கபடி, மக்களின் கலாசாரம், பழக்கவழக்கங்கள் முதலியவைகளையொட்டி ஜில்லாக்களைச் சினைச்சினை ஜில்லாவாகப் பிரிக்கவில்லை. ஜில்லாக்களின் விஸ்தீர்ணம் குறைவாக இருந்தால்தான் அங்குள்ள நிர்வாகம் மிகவும் நன்றாக இருக்க முடியும். புதுக்கோட்டை தனி சமஸ்தானமாக இருந்தபோது அதன் நிர்வாகம் எவ்வளவு நன்றாக இருந்தது. இப்பொழுது அதன் நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்தாலேயே நான் சொல்வதன் உண்மை உங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே ஜில்லாக்களின் விஸ்தீர்ணம் குறைவாக இருந்தால்தான் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவ்வாறு ஜில்லாக்களைப் பிரிக்கும்போது புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தை ஒரு தனி ஜில்லாவாக வைத்து, புதுக்கோட்டை நகரத்தை அந்த ஜில்லாவின் தலைநகரமாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே மாதிரியாக சர்க்கார் செய்யும் என்றும் நான் மக்களுக்கு பல சமயங்களில் உறுதி கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே கட்டாயமாக இந்த மந்திரி சபை அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-40
a.m.

* Sri M. PALANIMUTHU :—“கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றிய மான்யத்தின்மீது பேசுவதற்கு இந்த வாய்ப்பை எனக்கு அளித்த உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“குறிப்பாக, ஜில்லா அதிகாரிகள் எம்.எல்.ஏ.க்களை மூன்று விதமாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் தனிப்பட்ட நியாயம் வழங்குகிறார்கள். அதாவது, ஜில்லாவிலுள்ள போலீஸ் சூப்பரிண்டெண்டு, கலெக்டர் முதலிய பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகள் எம்.எல்.ஏ.க்களை முற்பட்ட வகுப்பினர் என்றும், பிற்பட்டவர் என்றும், ஹரிஜனங்கள் என்றும் மூன்று விதமாகப் பிரித்து, அவரவர்களுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட நியாயம் வழங்குகிறார்கள். அது சரியல்ல. என்னென்றால், நான் ஒவ்வொரு அதிகாரியையும் போய்ப் பார்க்கும்போது அவர்கள் எங்களுக்குள்ள ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்யாமல் மழுப்பிவிடுகிறார்கள்.

[17th March 1954] [Sri M. Palanimuthu]

“ஒரு எம்.எல்.ஏ. அந்தத் தொகுதியிலுள்ள குறைகளைத் தெரிந்து சொல்லிக்கொண்டால், அவைகள் அதிகாரிகளால் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள குறைபாடுகள் அனேகம் இருக்கின்றன. குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் அடமானம் செய்வதற்கு ரிசர்வ் செய்திருக்கிறார்கள். 30, 50 ஏக்கர் வரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் அடமானம் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்குள்ள தாசில்தார்கள் கவனிப்பதில்லை. அங்குள்ள முற்பட்ட வகுப்பாருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களிடம் போதுமான லஞ்சமும் சமையலுக்கு வேண்டிய காய்கறிகளும் வாங்கிக்கொண்டு, மகா அநாகரீகமான முறையில் அதிகாரிகள் நடந்து, ஹரிஜனங்களை மிகவும் தாழ்ந்த நிலைமையில் வைக்கிறார்கள். சர்க்கார் எந்த வகையிலும் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, அங்குள்ள அதிகாரிகள் மிகவும் கேவலமான நிலையில் நடந்தால் சர்க்காருடைய மதிப்பு என்ன ஆகுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“ஆதலால் என்னும் இடத்தில் 30 ஏக்கர் வரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு அடமானம் செய்யவேண்டுமென்று 10 வருஷமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி பெருமந்தூர் என்னும் இடத்தில் 30 ஏக்கர் நிலத்தை ரிசர்வ் செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த நிலத்திற்கு அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் கையெழுத்திட்டு, அந்த மகஜரை நான் தாசில்தாரிடத்தில் கொடுத்தும் கூட, சுமார் 3 வருஷ காலம் ஆதியும் கவனிக்கப்படவில்லை. அந்த நிலத்தை ‘பயிர் பண்ணுவதற்கு சட்டம் இருக்கிறதே’ என்று கேட்டால், அலட்சியமாக அவர்கள் பதில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். கிராமாதி காரிகளும், தாலுகா அதிகாரிகளும், ஜில்லா அதிகாரிகளும் கூட மிகக் கேவலமான முறையில் நடந்து கொள்வதால், சர்க்கார் வருங்காலத்தில் என்ன நிலையை அடையும் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும்.

“சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் பேசும்போது, ‘சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லை, ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர் லஞ்சம் வாங்குகிறார்’ என்று சபையில் சொல்கிறார். சர்க்கார் அவைகளைக் கூர்ந்து கவனித்து, அதற்கு ஆவன செய்யவில்லையென்று சொன்னால், அவர்மீது குறைகூற சர்க்கார் யோசிக்கிறது.

“ஜில்லா அதிகாரிகள் எம்.எல்.ஏ.க்களை மூன்று விதமாகப் பிரித்து தனித்தனி நியாயம் வழங்குகிறார்கள். ஆனால் யூனியன் பிரதம மந்திரி பண்டித நேரு அவர்கள், ‘அதிகாரிகள் மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளவேண்டும், மக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களில் அக்கறை கொள்ள வேண்டும், மக்களுடன் அதிகாரிகள் எவ்வளவு தொடர்பு கொள்ளலாமோ அவ்வளவும் வைத்துக்கொண்டால்தான், சர்க்காரை நல்ல முறையில் நடத்தி, மக்களுக்கான நல்ல காரியங்களைச் சீக்கிரமாக செய்து முடிக்க முடியும்’ என்று வெகு அழகாக வருணித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி தலைவர்களெல்லாம் சொல்வதைக் கேட்டு கேட்டு எங்களுக்குக் காது புளித்துப் போய்விட்டது. ஐந்தாண்டு திட்டம் வகுக்கும்போது, ‘பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் தான் நன்மை செய்யப்போகின்றோம், அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்தப் பாடுபடுகிறோம்’ என்று வருணிக்கப் பட்டு, கடைசியில் அந்த திட்டங்களினால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஏதாவது நன்மை அடைந்தார்களா என்று பார்த்தால் கிடையாது. என்னென்றால் சர்க்கார் செய்யப்போவதாக சொல்லும் காரியங்களைச் செய்வதில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஜாரி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும், அவைகள் கவனிக்கப்படவில்லை. ‘இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது? அம்மாதிரி எவ்வளவு ஏக்கரா அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது?’ என்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன் கேட்டதற்கு இன்னும் தகவல் கொடுக்கப்படவில்லை. என் தாலுக்காவில் உள்ள நிலத்தின் ஸர்வே நெம்பர் முதற்கொண்டு குறித்து கேள்வி கேட்டேன். ஆனால், பதில் இல்லை. காரணமென்னவென்றால், அதிகாரிகள் லஞ்சத்தை வாங்கிக்கொண்டு வேண்டுமென்றே காரியங்களைத் தவறான முறையில் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

[Sri M. Palanimuthu] [17th March 1954]

“அமைச்சர்கள் ஜில்லாக்களுக்கு விஜயம் செய்தால், அவர்களை நாங்கள் பார்த்துக் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லமுடியாது. அமைச்சர்களைச் சூழ்ந்து கலெக்டர், மற்ற அதிகாரிகள் வந்துவிடுகிறார்கள். நான் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவன் என்ற காரணத்திற்காக அமைச்சர்களிடம் நெருங்கி, மக்களுக்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லமுடியாமல் போய்விடுகிறது. அதற்காக நான் கவலைப்படுகிறேன். இந்த மாதிரி கேவலமான முறையில் நாங்கள் அதிகாரிகளாலும் அமைச்சர்களாலும் மதிக்கப்பட்டால் எங்கள் தொகுதியில் நாங்கள் காரியங்களைச் சாதிக்கமுடியாது என்பதைச் சர்க்கார் உணரவேண்டும். அமைச்சர் ஒரு இடத்திற்கு விஜயம் செய்தால், அங்குள்ள பொதுமக்களைக்கண்டு பேசவேண்டும். எம்.எல்.ஏ. க்கள் மக்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்து மந்திரிகளிடம் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். அவர்களுடைய குறைபாடுகளைக் கவலையுடன் கேட்கவேண்டும், பிறகு அவைகளை நிவர்த்திக்க வழி தேடவேண்டும். இப்படியெல்லாம் செய்வதற்கு நிலையாமல், அங்குள்ள கலெக்டர், பெரிய பெரிய மிராசதார்கள், பஸ் சொந்தக்காரர்கள், டீச்சரிடிகள், நிலப் பிரபுக்கள் அவர்களுடைய மத்தியிலேயே காலத்தைக் கழித்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அவர்கள்தான் மந்திரிகளைப் பார்க்கமுடியுமெயல்லாது என்போன்ற பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ. மந்திரிகளைப் பார்ப்பதென்றால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால், நான் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்ளுவதென்னவென்றால், நீங்கள் கொஞ்ச நாட்களுக்கு எமாற்றலாம்; எமாற்றுவதற்கு அளவு உண்டு; ஹரிஜனங்களுக்கு தனிப்பட்ட சலுகை கொடுக்கிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அப்பொழுதுதான் இந்தியாவில் மக்களெல்லோரும் சமத்துவமாக வாழமுடியுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்தியாவின் சுபிட்சத்திற்காக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்றும் நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நீங்கள் செய்திருப்பது என்ன? சுயராஜ்யம் கிடைத்து விட்டதென்று சொன்னால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சுயராஜ்யம் உண்மையாகவே கிடைத்திருக்கிறதா? அவர்கள் சமூகத்தில் மற்ற இனத்தவரைப் போல சரிநிகர் சமானமாக வாழ முடிகிறதா? அப்படி அவர்கள் சமூகத்தில் மற்ற சமூகத்தாரைப்போல் தலை நிமிர்ந்து நடக்கக்கூடிய காலம் ஏற்பட்டால்தான் நீங்கள் அழகாக வர்ணிப்பதற்கு அர்த்தமாகும்? தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இவர்களெல்லோரும் இந்த நாட்டுக்கு சுயராஜ்யம் வந்து விட்டாலும்கூட, அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், சுயராஜ்யத்தில் முழுப் பலனையும் அவர்கள் அடையவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது, அவர்களுக்காக நிறையச் சலுகைகள் செய்திருக்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லும்போது அதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன். எமாற்றுவதற்கு அளவு உண்டு. என்போன்ற ஹரிஜன வாலிபர்கள் அரசியலில் எந்த முறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டும், எந்த முறையில் அரசியலை அமைக்கவேண்டும், எந்த முறையில் போராடினால் எங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறமுடியும் என்று சிந்திக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களே ரொம்பவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். சவாமி சகஜானந்தா அவர்களும் சபையிலேயே உள்ள எல்லோருக்கும் முன்பாகவே கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு எம்.எல்.ஏ. இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார் என்றால் ஆட்சியை நடத்தக்கூடிய நீங்கள் இதில் ரொம்ப கவனம் செலுத்தி, அந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாமா? அதுதான் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. ‘தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஹரிஜனங்கள்’ என்று எல்லோரும் பேசுகின்றார்கள். நீண்ட வருஷங்களாக ஹரிஜன சமூகத்தார் தாழ்த்தப்பட்டவராக இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதைக்கொண்டு ஹரிஜனங்களாகிய நாங்கள் வெட்கப்படுகிறோம். இன்னும் எங்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே நாங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். எங்களுடைய நிலை உயர்த்தப்படவில்லை. மற்ற சமூகத்தாரைப்போல் நாங்களும் முன்னேற்றப்படவேண்டும் என்று சட்டம் கூறுகிறது. ஆனால், சட்டப்படி எங்களுக்குச் சலுகைகள் கிடைப்பதில்லை.

17th March 1954]

[Sri M. Palanimuthu]

“தாழ்த்தப்பட்ட எம்.எல்.ஏ.க்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து சட்டசபையில் கவனத்தைக் கவரும் வகையில் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து சட்டசபையில் பேசலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு எங்கள் மனது புண்பட்டிருக்கிறது. உயர் ஜாதி மக்களும், உயர்தர அதிகாரிகளும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு மரியாதை கொடுத்து, ஜில்லா அதிகாரிகள் வரை எங்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, எங்களுடன் நெருங்கிப் பழகி, எங்களுடைய யோசனையே அவ்வப்போது கேட்டு, எங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்தால், எங்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். மக்களும் எங்களை மதிப்பார்கள். பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கான காரியங்களை எங்களாலானதை செய்துகொண்டு, இந்த நாட்டை சுபிட்சப் பாதையில் கொண்டுவரவதற்கு முயற்சி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். பணக்காரர்களுடைய குரல்தான் அதிகாரிகளுக்குக் கேட்கிறதேயொழிய, தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகிய எங்களுடைய குரல் கேட்பதில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் இப்பொழுது 100க்கு 45 பேர்கள் வரையில் தேர்தலில் காங்கிரஸ் ஜெயித்தது. நீங்கள் பொதுஜனங்களுக்கு அதிகமாக ஒன்றும் செய்யாவிட்டாலும் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற காரியங்களைச் செய்துகொடுத்தாலே போதுமானது.

“பெரம்பலூர் தாலுகாவில் கட்டிட அடமானம் செய்யவேண்டுமென்று இரண்டு வருஷமாக அதிகாரிகளைக் கேட்டும் இன்னும் நடைபெறவில்லை. அதிகாரிகளை அணுகும்போது நயந்து, பயந்து, அடங்கி ஒடுங்கி காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சமயம் சொல்லியதைப் போல்தான் நாங்கள் அந்த அதிகாரிகளை அணுகினோம். அவர்களின் காலில் விழுந்து கும்பிட்டேன் என்று கூடச் சொல்லலாம். அந்த அளவுக்கு ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டோம். இன்னும் அதுவிஷயம் கவனிக்கப்படவில்லை. இன்னும் அவர்களை எந்த விதத்தில் கேட்கவேண்டுமென்று நினைக்கின்றீர்கள்? தர்சில்தார் பார்த்து, அந்தக் காகிதத்தைக் கலெக்டரும் பார்த்து, ரெவினியூ போர்டுக்கு வந்து, அமைச்சர் அவர்களுக்கும் விஷயம் வந்திருக்கிறதென்றால், இது எவ்வளவு முக்கியமான விஷயம் என்பதை நீங்களே யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். அங்குள்ள அதிகாரிகள் மக்களை மூன்று விதமாகப் பிரிக்கிறார்கள். அதாவது உயர்வகுப்பினர்கள், பிராமணரல்லாதார், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இம்மாதிரி மூன்று விதமாகப் பிரித்து; இந்த மூன்று பிரிவினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டுக்கொள்ளும்ளவுக்கு அந்த அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களிலேயே பறையருக்கும் பள்ளிக்கும் சண்டையை மூட்டிவிடும்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். உயர் வகுப்புக்கும் தாழ்ந்த வகுப்பிற்கும் சண்டையை மூட்டிவிடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி நிர்வாகம் போய்க்கொண்டிருந்தால், எந்த விதத்தில் மக்களுடைய குறைகளை அதிகாரிகள் கவனிக்கமுடியும்? அமைச்சர்கள் இவைகளையெல்லாம் கவனித்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* * Sri S. THINAKARASAMI THEVAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர் 10-50 a.m. களே, இன்று சபையில் விவாதத்தில் உள்ள ஜில்லா நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட மானியத்தை நான் என் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் ஒரு முக்கிய விஷயத்தை இந்த சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கடந்த 10, 20 வருஷங்களுக்கு முந்தி இருந்த நிலைமையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்போனால் நமது ஜில்லா நிர்வாகம் ஓர் அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். விசேஷமாக எங்கள் மதுரை ஜில்லா நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எல்லா இலாக்காக்களும் ஓர் அளவு நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. ஜில்லா நிர்வாகத்தில் ஓரே ஒரு விசேஷ குறை இருக்கிறது. அந்தக் குறையை எப்படி நிவர்த்திக்கிறது என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஜில்லா அதிகாரிகள் தங்களை எஜமானர்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் பொதுஜன ஊழியர்கள், பொது ஜன காப்பாளர்கள் என்று உணரவில்லை. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் எப்படி தங்களை எஜமானர்கள் என்று கருதி வேலை செய்தார்களோ அதே மனப்பான்மையோடுதான் இன்றும் வேலைசெய்கிறார்கள். எஜமானர்கள் என்ற மனப்பான்மை எப்போழுது மாறுகிறதோ அப்பொழுதுதான் பொதுமக்களுக்கு அவர்களிடத்தில்

[Sri S. Thinakaranasami Thevar] [17th March 1954]

மதிப்பு ஏற்படும். இன்று ஓரளவுக்கு அந்த மனப்பான்மை சீர்திருந்தி யிருக்கிறது. நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் எஜமானர் கள் என்ற மனப்பான்மை மாறாதவரை ஜில்லா நிர்வாகத்தில் சீர்கேடான சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். இப்பொழுது இருக்கும் மதுரை ஜில்லா கலெக்டர் ஓரளவுக்கு கூடியவரை நல்ல காரியங்களைச் செய்து வரு கிறார்கள். கிராமங்களில் விசேஷ சுற்றுப்பிரயாணங்கள் செய்து மக்களின் தேவையைக் கவனிக்கிறார்கள். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒரு குறை இருக்கிறது. இதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும், காங்கிரஸ் அங்கத் தினர்களும் கூட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இப்பொழுது உள்ள சம்பளம் போதாது என்பதுதான் அந்தக் குறை. என் னுடைய உண்மையான அபிப்பிராயமும் அதுதான். ஆகையால் இதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து முடியுமானால் அவர்கள் சம்பளத்தை ஓரளவு உயர்த்தவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக என்னுடைய ஜில்லாவில் மராமத்து இலாக்காவில் பெரியாறு டிபார்ட்மெண்ட், Non-பெரியாறு டிபார்ட்மெண்ட், Food Production டிபார்ட்மெண்ட் என்ற மூன்று டிபார்ட்மெண்ட்கள் இருக்கின் றன. இந்த டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகளிடையே ஒரு குறையிருக்கிறது. இவர்கள் தண்ணீர் நிறைய இருக்கும்பொழுது கண்மாய்களை inspection செய்வதில்லை. ஆகையால் சில இடங்களில் தண்ணீர் பெருக்கு இருக்கும் பொழுது கண்மாய் அலைகள் (revetment) நீர்மட்டத்துக்கு மேலே அல்லது கீழே இருக்கிறது. அப்படி யில்லாமல் கண்மாய் அலைகள் Revetment packing maximum water level-க்கு மேல் இருக்கவேண்டும். ஆகையால் ஜல்பெருக்கு காலத்தில்தான் கண்மாய்களை inspection செய்ய வேண்டும்.

“Sluice (மடைகள்) மராமத்து செய்யும்பொழுது கலிங்கு நீர் மட்டம் ஒரே மட்டமாக யிருக்கவேண்டும். ஒரே இடத்தில் மட்டம் கலங்குகையில் தண்ணீர் தட்டி விழும்போது நீர் மட்டம் ஒரே அளவுதானிருக்கவேண்டும், அரை அடி தண்ணீருக்கு மேலாகவோ அல்லது அரை அடி தண்ணீருக்கு கீழாகவோ இருக்கக்கூடாது. Surplus weir மேல் மட்டம் ஒழுங்காக இருக்கும்படி கலிங்குகளை செப்பனிடவேண்டும்.

“ஏதாவது ஒரு மராமத்து செய்யவேண்டுமானால் அதிகாரிகள் level எடுத்து, அதற்குப்பின் estimate போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்புவது வழக்கம். இதுமாதிரி பல இடங்களில் பல முறைகள் level எடுத்து estimate தயார் செய்து சர்க்காருக்கு அனுப்பினால் அவர்கள் அதை ஏதோ ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி drop செய்து விடுகிறார்கள். இதே மாதிரி உரப்பாளரில் ஒரு channel-க்கு 11 தடவை level எடுத்து estimate போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பியபோது ஒரு காரணமில்லாமல் கடைசியில் அந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டது. ஒரு தடவை level எடுப்பதற்கு Supervisor, Section Officer, Peonகள் முதலிய சிப்பந்திகள் level instrument-உடன் 10 மைலுக்கப்பால் போய் 4, 5 நாள் தங்கி வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி ஒரு தடவை level எடுப்பதற்கு 400, 500 ரூபாய் செலவாகிறது. இதேமாதிரி 10 தடவை level எடுத்தால் 5,000 ரூபாய் செலவாகிறது. இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு மராமத்து வேலையையே முடித்துவிடலாம். இவ்வளவு பணம் செலவழிந்த பிறகு காரணமில்லாமல் கடைசியில் estimate-ஐ drop செய்வதால் சர்க்காருக்கு வீண் செலவும், நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது.

“Highways Department-ஐ பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்பு கிறேன். ரோடு பரத்தல் (spreading) மழை காலத்தில்தான் செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ரோடு கெட்டியாயும், பலமாயும் இருக்கும், தண்ணீர் வசதியில்லாத காலத்தில் ரோடு பரத்தல் செய்தால் சீக்கிரம் கெட்டுவிடும். கவர்னர் அவர்கள் போன்ற பெரிய பிரமுகர்கள் விஜயம் செய்யும் காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து ரோடு பரத்தல் செய்கிறார்கள். அப்படி செய்வதால் மூன்று மாதங்களில் ரோடுகள் break ஆகிவிடுகிறது. ஆகையால் ரோடு பரத்தல் மழை காலத் தில், தண்ணீர் வசதி யிருக்கும்பொழுதுதான் செய்யவேண்டும். இல்லா விட்டால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்படும்.

[17th March 1954] [Sri S. Thinakaranasami Thevar]

“கிராமங்களில் கண்மாய் மராமத்து வேலையை இப்பொழுது Contractor-களிடம் விட்டுவிடுகிறார்கள். Contractor-கள் லாபத்தைக் கருதியே வேலை செய்வார்கள் என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அத னால் இந்த மராமத்து வேலையை Contractor களுக்கு கொடுக்காமல் கிராமத்திலுள்ள அயக்கட்டுதாரர்களுக்கு first preference கொடுத்து உதவவேண்டும். சில சமயத்தில் சர்க்காரே எதிர்பார்க்காமலே விவசாயி கள் தங்கள் சொந்த செலவில் கண்மாய்களை மராமத்து செய்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது சர்க்காரே மராமத்துக்குப் பணம் கொடுத்து அவர்களை அந்த வேலையைச் செய்யச் சொன்னால், Contractor-களை விட விசேஷ முயற்சியுடனும், ஊக்கத்துடனும் அவர்கள் அதைச் செய்து முடிப்பார்கள்.

“மதுரை தென்னாட்டில் ஒரு பிரபல்யமான இடம். அங்கு 4 லக்ஷம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு இருக்கும் ஆஸ்பத்திரியில் 600 படுக்கைகளை இருக்கின்றன. இது மிகவும் குறைவு. இதை 1,000 படுக் கைகளாகவாவது உயர்த்தவேண்டும்.

“எங்கள் ஜில்லாவில் குஷ்டரோகம் பிரபல்யமாக யிருக்கிறது. உதா ரணமாக திருமங்கலம் தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்திற்கு நான் 20 வருஷங் களுக்குமுன் சென்றபொழுது அங்கே 5 குஷ்டரோகிகள்தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அதே கிராமத்தில் 100 குஷ்ட ரோகிகள் இருக் கிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் எங்கள் ஜில்லா National Extension Scheme-ல் சேர்ந்த பிரதேசம் (area). குஷ்டரோகத்தை நிவர்த்திப்பதில் சர்க்கார் விசேஷ கவனம் செலுத்தாவிட்டால் பெரிய ஆபத்து ஏற்படும்.”

MR. SPEAKER:—“I find that still a large number of hon. Members want to take part in the debate. I, therefore, extend the time limit of the debate by an hour more. The Hon. Minister will begin replying to the debate at 12-30 p.m.”

* SRI K. R. SAMBANDAM :—“கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த 11 நிர்வாகத்தைப்பற்றி சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு சில விஷயங்களைக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்தில் அதிலும் ஜில்லா தலை நகரங்களில் நிர்வாகம் சரியாகவும் நன்றாகவும் நடந்து கொண்டு வருகிறது. குறிப்பாக என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள ஜில்லா கலெக்டர் ஸ்ரீ டி. கே. பழனியப்பன் அவர்கள் பெரும் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு நல்ல விதமாக நிர்வாகத் தை நடத்தி வேலைகளைச் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஆனால் அடுத்தபடியாக அங்குள்ள தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு நிலைமை மிகவும் வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரி களுக்கு வேலை செய்வதற்கான போதுமான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கப் படவில்லை. மிகவும் குறுகிய இடம், அந்த இடம் சந்தைக் கடை மாதிரி இருக்கிறது. அங்கு லைட் கிடையாது. அதிகாரிகள் களளிப் பெட்டியிலும் மூட்டைகளிலும் உட்கார்ந்துகொண்டு எழுதும்படியான நிலைமை ஏற் பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எழுதுவதற்கு வேண்டிய மேஜை முதலிய சாமான்களை கொடுக்க வில்லை. பல தடவைகளில் இதைப் பற்றி சர்க்கா ருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தும் இதுவரையில் கவனிக்கவே இல்லை. மற்ற எல்லா ஆபீஸ்களில் எலெக்ட்ரிக் லைட்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த தாலுகா ஆபீஸில் இன்னும் எலெக்ட்ரிக் லைட் போடவில்லை. அங்கு இருள் மயமாக இருக்கிறது. மற்றும் அங்குள்ள தாலுகா ஆபீசோடு ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசம் இருள் அடைந்த மயமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்குச் சம்

[Sri K. R. Sambandam] [17th March 1954]

பளம் ஏதோ குறைந்த அளவில் இருந்தாலும் கூட கஷ்டமான நிலைமையில்தான் அவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அத்துடன் இரவில் ஒன்பது மணி வரையிலும் கூட அவர்கள் ஆபீஸ்களில் உட்கார்ந்து வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. கிஸ்தி வசூல் காலங்களில் தாசில்தார் அவர்களும் இரவில் ஒன்பது மணி வரையிலும் உட்கார்ந்து கொண்டு வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் ஆபீஸ்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பும் கிடையாது. சென்ற ஆண்டில் மாயூரம் தாலுகா ஆபீஸ் கலானாவில் திருடர்கள் பூட்டை உடைத்து உள்ளே சென்று திருட முயன்றார்கள். ஆனால் தெய்வாதீனமாக அது தடை பட்டு திருட ஒன்றும் போகவில்லை. அங்குள்ள கதவுகளும் கட்டடங்களும் அவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன இம் மாதிரியாக இருக்கும் இட நெருக்கடியைப்போக்க கட்டடங்களை கட்டிக் கொடுத்து அவர்களுக்கு போதுமான வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கிராமவாசிகள் கிராமங்களிலிருந்து வந்து ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசிலோ அல்லது தாலுகா ஆபீசிலோ போய் தங்களுடைய குறைகளை சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும் என்றால் அங்கு என்ன நடக்கிறது என்ன வேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்பதற்கு அங்கு ஒரு எங்குயரி களார்க்கை நியமிக்கவேண்டும். ரெயில்வே ஜங்ஷனில் enquiry clerk இருக்கிறார்கள். அப்படி வைத்து இருப்பதால் அங்கு ஜனங்கள் போய் விஷயங்களை தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதேமாதிரி அங்கும் நியமித்தால் அந்த clerk அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை கேட்டுக் கொண்டு அதை உள்ளே போய் தெரிந்துகொண்டு வந்து இவர்களுக்கு விஷயத்தை தெரிவிக்க முடியும். அப்படி இல்லாவிட்டால் கிராமவாசிகள் காலையில் வந்து மாலை வரையில் ஒன்றும் தெரியாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த மாதிரி வந்தவன் தன்னை கோர்ட்டில் கூப்பிடுவது போல் தன்னையும் கூப்பிடுவார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு மாலே வரையில் தன்னைக் கூப்பிடவில்லை என்று திரும்பிப் போகும் நிலைமையில் இருக்கிறான். இந்த மாதிரி ஒரு enquiry clerk-ஐ நியமித்தால் அவன் விஷயத்தை தெரிந்துகொண்டு இந்த கிராமவாசிக்குச் சொல்ல முடியும். ஆகவே இந்த மாதிரி ஒரு கிளார்க்கை நியமிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

“என்னுடைய தொகுதியில் மாயூரம் தாலுகாவில் காளஸ்தாது புரத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடந்து வருகிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் இட வசதிக்காக அங்கு பக்கத்திலுள்ள கவன்மெண்ட் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. அதைக் கொடுத்து எங்களுக்குப் பள்ளிக்கூடம் கட்டிக் கொள்வதற்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அப்படி விண்ணப்பம் கொடுத்து கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் அது சம்பந்தமாக என்ன நடக்கிறது என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற தாக்கீது ஒன்றும் வரவில்லை. அங்குள்ள வர்கள் மகஜர்கள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர், அதற்கு அப்புறம், அசிஸ்டென்ட் தாசில்தார், பிறகு தாசில்தார், டிபுடி கலெக்டர், கலெக்டர் இவர்கள் அனைவருக்கும் போய் வருவதற்கு ஐந்து வருஷங்கள் ஆகிறது. அதனால் சீக்கிரத்தில் ஒன்றும் நடக்க வில்லை. இந்த மந்திரி சபை போய் அடுத்த மந்திரி சபையும் வந்து விடும். போல் இருக்கிறது. அதை உடனே கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்து ஹிந்து மத பரிபாலன இலாகாவைப்பற்றி சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். கோயில்களில் குருக்கள் சவாமிக்கு பூசை செய்கிறவர்கள். ஏற்கனவே பக்தி மார்க்கத்தில் இருந்து வருகிறவர்களை நியமித்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அப்படியே நியமித்து வர வேண்டும். இதை யோசித்துதான் தர்மபுரம் மட்டார் கோயிலில் நியமிக்கவேண்டிய குருக்களுக்கு என்னென்ன யோக்கியதாம்சம் இருக்கவேண்டும், அவர்கள் என்ன ஆகமங்கள் வாசித்து இருக்கவேண்டும் என்று அதற்காக ஒரு திட்டத்தை வைத்து அதற்காக ஒரு பள்ளிக்கூடத்தையும் அமைத்து

[17th March 1954] [Sri K. R. Sambandam]

வைத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி சர்க்கார் தேவஸ்தானம் சம்பந்தமாக நியமிக்கப்படும் குருக்களையும் நியமிக்கும்போது மேலே குறிப்பிட்ட யோக்கியதாம்சம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து நியமிக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஓய்.எம்.சி.ஏ.-வில் டிரெயினிங் ஆனவர்களைத்தான் Physical டைரெக்டர்களாகவும் Physical இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும் நியமிக்கப்படுவதுபோல் அதை அனுசரித்து இந்தக் கோயில்களுக்கும் ஒரு குறைந்தபட்ச யோக்கியதாம்சம் இருக்கவேண்டும் என்றும் அவர்களுக்கு கடவுள் பக்தி இருக்கிறதா என்றும் அவர்களுக்கு ஆகமங்கள் தெரிந்திருக்கிறதா என்றும் தெரிந்துகொண்டு அப்படியுள்ளவர்களை நியமித்தால்தான் அங்கு புனித தன்மை இருக்கும். அதற்காக மந்திரி அவர்கள் மனதுவைத்து அதற்கு ஆவன செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அது மாதிரி அல்ல. சைவ மதத்தில் ஈடுபட்ட எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் ஹரிஜனிலிருந்து மேல் வகுப்பு வரையில் யாராக இருந்தாலும் அவன் கோயிலுக்கு பூஜை செய்யக்கூடிய திறமையும் யோக்கியதாம்சமும் இருந்தால் அவனை நியமிக்கலாம். ஹரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது கோயில்களைத் திறந்து விட்டதனால் அவர்கள் கோயில்களுக்குப் போகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. கோயிலை திறந்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சங்க காலங்களில்கூட ஒரு நாளும் கோயில்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு மூடப்பட்டிருக்கவில்லை. கோயில்கள் எல்லா வகுப்பார்களுக்கும் திறந்துதானிருந்தன. இப்பொழுதும் கோயில்களை திறந்து விட்டால் மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்குப் போதாது. மனம் மாற வேண்டும். இந்த நாடு முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்றால் குறிப்பாக ஒரு வகுப்பினருக்கு அதாவது பிராமணர்களுக்கு மாதிரி கோயில்களில் பூஜை செய்ய ஏகபோக உரிமை என்ற நிலைமாரி கட்டவுடும் பக்தியாகவும் ஆகமங்களைப் படித்து அதில் தேர்ச்சிபெற்று நல்ல முறையில் ஆண்டவனுக்கு தொண்டு செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் அவனைத்தான் அந்த கோயிலுக்கு வேலை செய்வதற்கு நியமிக்கவேண்டும்.

“இப்பொழுது கோயில்களில் பூசை செய்கிறவர்களுக்கு பட்டை சாதம் என்று சொல்லப்படும் சாதம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதாவது சவாமிக்கு நெய்வேத்தியம் செய்யக்கூடிய சாதம் அங்கே கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த சாதத்தைக் கொடுத்துவிட்டு நாயினலாக ஒரு சம்பளமும் கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளத்தைக் கொடுத்து விட்டு இந்த சாதம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடவேண்டும். இப்பொழுது ஒரு கலம் இரண்டு கலம் என்று அரிசியைக் கொடுத்து அவர்கள் அதை வாடித்து கொஞ்சம் சாதத்தை நெய்வேத்தியம் செய்துவிட்டு பாக்கியை கோயில் ஊழியம் செய்கிறவர்களுக்கும் வருகிறவர்களுக்கும் பட்டை சாதம் என்று கொடுக்கிறார்கள். அவைகளில் ஈ மொய்த்துக் கொண்டும் இருக்கும். அவைகள் அசத்தமான வகையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு புனிதத் தன்மை இருக்கிறது என்று வருகிறவர்கள் போகிறவர்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். இவ்விதம் தெருக்களில் விற்பதால் அதன் சுகாதார தன்மை போய்விடுகிறது. ஆகையால் இவ்விதம் அசத்தமான முறையில், சுகாதாரமில்லாமல் இப்படி நிறைய அரிசியை வாடித்து வீணாக்குவதை நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தொத்து வியாதி பரவாது இப்பொழுது தர்மபுரம் தேவஸ்தானத்தில் அனாதை ஆஸ்ரமங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதில் அனாதை குழந்தைகள் சேர்க்கப்படுகிறது. இத்துடன் அனாதை விடுதி (Poor home) ஏற்படுத்த வேண்டும். சர்க்கார் தரப்பில் ஏழை விடுதி சென்னையில் ஆரம்பித்து இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அந்த Poor home ஹிந்து மத பரிபாலன இலாகா எடுத்துக் கொண்டு நடத்த வேண்டும். இதை ஹிந்து மத பரிபாலன மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஏரியா கமிட்டிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த கமிட்டியில் இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்கள் கடவுள் பக்தியுள்ளவர்களாகவும், கட்சிபற்றற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் எந்த நிலைமையில் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நியதி இல்லாமல் இருப்பதால் காங்கிரஸ்காரர்களே அந்தக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தால் இந்தக்

[Sri K. R. Sambandam] [17th March 1954]

கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் கோயில் நிலத்தை குத்தகை எடுத்தவர்களுக்கு செலகர்யம் / செய்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு செலகர்யம் செய்வது இல்லை. ஆகவே இந்த ஏரியா கமிட்டி கட்சிசார்பற்ற முறையில் இயங்கவேண்டும். கட்சி கண்ணேட்டத்தோடு பார்க்காமல் பொதுவாக இருக்கும் கணயமானவர்களை அந்த கமிட்டியில் நியமிக்க வேண்டும். அந்த கமிட்டியை அமைக்கும்போது ஜனநாயக முறையில் அதை அமைத்து எல்லோருக்கும் பயன் ஏற்படக்கூடிய முறையில் அமைக்க வேண்டும்.

“கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். இவ்வருஷத்திற்கு கால் நடைகளுக்காக ரூ. 2,200 ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த ரூ. 2,200-யும் எந்த விதத்தில் எந்த மாதிரியாக செலவிடப் போகிறார்கள் என்பதை தெரிவிக்கவேண்டும். இது தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு மட்டுமா அல்லது எல்லா மாகாணம் பூராவிற்குமா என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கும்படியாக கேட்டுக்கொண்டு இது தான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-10
a.m.

* SRI A. K. MASILAMANI CHETTIAR:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகம் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் பேசுவது என்னுடைய கடமை என்பதாக எண்ணி நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள ஊழல்களையெல்லாம் புற்றி எனக்கு முன் பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். எந்தக் குறை களையும் நீக்காமல் சர்க்கார் இருந்து கொண்டிருக்கும் போக்கைப்பற்றியும் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு வருமானவரி விஷயமாகப் பேசும்போது, ஜில்லாக்களிலுள்ள அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு ‘முன்பு நடந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சி. தற்போது நடப்பது ராஜாஜி ஆட்சி. ஆகவே அதிகாரிகள் எங்களைக் கொஞ்சம்கூட மதிப்பது கிடையாது’ என்றும் பேசியிருக்கிறேன். அதற்கு கனம் மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்கள் ‘பதிலளிக்கும்போது, அதிகாரிகள் யாரும் லஞ்சம் வாங்குவது கிடையாது என்றும், அம்மாதிரி லஞ்சம் வாங்கியதான புகார் எதுவும் தன்னிடம் வரவில்லையென்றும், சொன்னார்கள். அதோடு அந்த ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு கலெக்டர், சிலபேர்களுடைய தலையீட்டால்தான் தன்னுடைய பதவியையே ராஜினாமாச் செய்துவிட்டுப் போய்விட்டதாகவும் சொன்னார். ‘எந்தெந்த அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள்; எவ்வளவு பணம் லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள்; யாரிடம் லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள்’, என்ற விஷயமெல்லாம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்னிடம் அதற்கான புள்ளிவிவரங்களும் இருக்கின்றன. கனம் மந்திரிமார்களுடைய கவனத்திற்கும் அவைகளைக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இருந்தும் எந்த விதமான விமோசனமும் ஏற்படவில்லையென்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் சில பேருடைய தலையீட்டால் ஒரு நல்ல கலெக்டர் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொண்டுவிட்டார் என்று சொன்னபோது அவர் ஸ்ரீ ஆர். லி. பெல்லைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அந்தக் கலெக்டருக்கும் எனக்கும் ரொம்பத் தொடர்பு உண்டு. ரொம்ப நல்ல மனிதர். நான் அப்பொழுது முனிசிபல் சேர்மனாகப் பதவியிலிருந்தேன். அக் கலெக்டர் என்னுடன் ரொம்பவும் ஒத்துழைத்து மக்களுக்கு வேண்டிய பல நல்ல காரியங்களைச் செய்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல மனிதரைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னது சரியல்ல. 1947-ம் வருஷத்தில் வெள்ளைக்காரர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறியபோது, அவரும் தன் தேசத்திற்கு போனாரே தவிர யாருடைய தலையீட்டாலும் அவர் போகவில்லை. நான் முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்தேன்; காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருந்தேன். அப்போது மக்களுடைய நன்மையைக் கருதியே அடிக்கடி நாங்கள் இருவரும் பல காரியங்களைச் செய்துக்கொண்டு இருந்தோம். தவிர என்னுடைய சொந்த விஷயமாக நான் யாரிடமும் போகவில்லை. அல்லது என்டோன்மென்ட்களும் யாரையும் அணுகவில்லையென்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.”

“இப்பொழுது எங்கள் ஜில்லாவில் ஸ்ரீ டி. வெங்கடேசன், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள் கலெக்டராக இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னிருந்தவர் எங்களுடைய ஜில்லாவில் கலெக்டராக இருந்தவர். தன்னுடைய அதிகாரம்

[17th March 1954] [Sri A. K. Masilamani Chettiar]

பூராவையும் செலுத்தி விவசாயிகளையும், வியாபாரிகளையும் பயமுறுத்தி, மிரட்டி, தன்னுடைய காரியாலய சிப்பந்திகளை அனுப்பிப் பணம் வசூல் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் அதுமாதிரியாக பணம் வசூலிக்கப் பட்டது, ஒரு நல்ல காரியத்திற்காகத்தான் அதுமாதிரியாக செய்ததாகச் சொல்லிக்கொண்டு அவ்வாறு செய்தது தவறு என்று பலர் எதிர்த்தார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்கும் இது தெரிந்திருக்கும். நான் சொன்னவைகளில் எவ்வளவு உண்மையிருக்கிறது என்று அவருக்கு நிச்சயமாகத் தெரியுமென்று நம்புகிறேன். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவரல்ல. இப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சி நடக்கவில்லை. ராஜாஜி ஆட்சிதான் நடக்கிறது என்பதையும் அவர் ஒப்புக்கொள்வார். இதனாலேயேதான் பல ஊழல்கள் நாட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஜில்லா நிர்வாகம் ரொம்பவும் சீர்குலைந்துவிட்டது. இவைகள் ஒவ்வொன்றையும் நான் வந்து எடுத்துச் சொல்லவில்லையென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. இப்பொழுது எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு பெண்ட்லண்ட் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அதில் மெட்ரெடி வார்டு இருக்கிறது. பல நோயாளிகள் வராண்டாவில் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரியில் அவர்களுக்கு வசதி செய்துக் கொடுக்க முடியவில்லை. எனக்கு கனம் ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்களை நன்றாகத் தெரியும் என்றாலும் நான் இதைப்பற்றி அவர்களிடம் ஏதாவது சொன்னேன்? சொல்லவில்லை. சொன்னாலும் இவரால் எதுவும் செய்ய முடியாது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஜில்லா நிர்வாகங்கள் நன்றாக நடக்கவேண்டுமென்றால் ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் நன்றாக நடக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை செய்யவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். அன்றைக்கு நான் என்ன சொன்னேனோ அவைகளையே தான் திரும்பவும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜில்லா அதிகாரிகள் எங்களை ரொம்பவும் அவமரியாதை செய்கிறார்கள். ஜில்லாக்களில் நடக்கக்கூடிய ஊழல்களை அங்கத்தினர்கள் வந்து சொன்னால் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நிர்வாகம் நன்றாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the chair.)

* SRI D. DASARATHAN:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 11-18
இன்று நடக்கும் ஜில்லா நிர்வாகத்தையப்பற்றி விவாதத்தில் நான் ஒரு
சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இந்த எம்.எல்.ஏ. a.m.
பதவிக்கு வருவதற்கு முன்பாகவே, ஜில்லா நிர்வாகத்தில் ஒரு சின்ன அதிகாரியாக வேலை செய்தவன். 7, 8 வருஷங்களாக அதில் அனுபவம் உண்டு. தற்போதிருக்கும் நிலைமைக்கும் கடந்த மந்திரிமார்கள் சகாப்த நிலைமைக்கும் வேறுபாடுகள் நிறைய இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, நான் வேலை செய்து கொண்டிருந்த சமயத்தில், அந்தக் காலத்தில் எஸ்.எல்.ஏ. சகாப்தம் என்று சொல்லிவிடலாம். அந்தமாதிரியான முறையில் அரசாங்கம் நடந்துகொண்டதான் இருந்தது. அதே எண்ணத்தை இப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டு, அரசியலார் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கும் முறையை அவர்கள் திருத்திக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“தற்போது ஜில்லாக்களில் நடக்கின்ற சில கமிட்டிகள், அதாவது உணவுக் கமிட்டி, ஹரிஜன நலக் கமிட்டி, மதுவிலக்கு கமிட்டி, நீர்ப்பாசன வசதி கமிட்டி முதலியவைகளில் அதிகாரிகள், அதிகாரப் பற்றற்றவர்கள் ஆகிய இரு சாராரும் சேர்ந்த கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டு நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், அந்தக் கமிட்டிகளில் நிறைவேற்றப்படுகின்ற அத்தனை தீர்மானங்களும் சர்க்காரால் கவனிக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் கிடையவே கிடையாது. மாதத்திற்கொரு முறை கமிட்டிகள் கூடுவதும், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவதும், அவைகளை மேலிடங்களுக்கு அனுப்புவதும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றனவேயொழிய, அந்தத் தீர்மானங்களெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு, தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்தத் தீர்மானங்களை அனுப்புகிறோமேயொழிய, அவை

[Sri D. Dasarathan]

[17th March 1954]

களுக்கு சர்க்காரிடமிருந்தோ, அந்தந்த அதிகாரிகளிடமிருந்தோ, உடனுக்குடன் பதில்கள்கூட கிடைப்பது கிடையாது. ஆகவே, அந்தக் காலத்திலிருந்த ஒரு கெட்ட எண்ணத்தினாலே, எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் இடையே ஒரு செளஜன்யமான உறவு நிலை இல்லாமலிருந்தது. அப்படியிருந்தால், மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையையும் ஜனப்பிரதிநிதிகளாகட்டும், சர்க்கார் அதிகாரிகளாகட்டும் செய்துவிடமுடியாது. அதனால், ஜனங்களுக்குத் தீமைதான் உண்டாகும். ஆகவே, அதிகாரிகளுக்கும் ஜனப்பிரதிநிதிகளுக்கும் உள்ள உறவு நிலையை நல்ல முறையில் மாற்றி, அவர்களிடையே செளஜன்யம் ஏற்பட்டு, பரஸ்பரம் வித்தியாசமில்லாத முறையில் இருக்கும்படி சர்க்கார் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாமல், அவர்களிடையே ஒருவருக்கொருவர் இருந்துவரும் வித்தியாசங்கள் நீடித்துக்கொண்டே போவது நல்லதல்ல.

“அதிகாரிகளை சர்க்கார் நம்புவதைப்போல், மக்களின் பிரதிநிதிகளை அவ்வளவாக நம்புவதில்லை என்று நான் கருதுகின்றேன். இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள் அதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள். குறிப்பாக, சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் பேசும்போது, தனிப்பட்ட ஒரு அங்கத்தினருக்கும் தனிப்பட்ட ஜில்லா அதிகாரிக்கும் இருக்கும் படியான ஒரு பூசலை, கஷ்டத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். இரண்டு வருஷ காலமாக இந்தப் புகாரை அவர் எடுத்துக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார். அரசியலார் இதில் அக்கறை கொண்டு அதைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தால், ஒரே மாதத்தில், ஒரு சில நாட்களில்கூட, அதைத் திருத்தியிருக்கலாம். ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு அதிகாரியைப்பற்றி, சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் இப்படிச் சொல்லும்போது, அங்கிருக்கும் அதிகாரியைக் கேட்டால், அங்கத்தினரைப்பற்றி, அந்த அதிகாரி இன்னும் மோசமாகக் குறைகூறக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதையும் நான் கேட்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இப்படி ஒருவருக்கொருவர் கெட்ட எண்ணத்தோடு, ஒருவரையொருவர் தவறான முறையில் புகார் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதினாலே மக்களிடத்தில் அதிகாரிகளுக்கும் கௌரவம் இருக்கமுடியாது. அதேசமயத்தில் பிரதிநிதிகளுக்கும் எந்த விதமான கௌரவமும் இருக்கமுடியாது. அதிகாரிகளிடத்திலோ பிரதிநிதிகளிடத்திலோ மக்கள் மரியாதையுடன் நடந்துகொள்ளவும் முடியாது. இப்படி ஒருவருக்கொருவர் குறை சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தால், மக்களிடத்திலே இவர்களுக்கு எப்படி ஒரு கௌரவமோ, ஒரு மரியாதையோ இருக்கமுடியும்? மக்களுக்கு எந்தவிதமான நல்ல செயல்களைச் செய்ததற்கு இவர்கள் தகுதியானவர்களாக ஆகப்போகிறார்கள்? ஆகவே, இந்த மாதிரி நிலையைக் கவனிக்கவேண்டும். அந்தந்த ஜில்லாவிலிருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும், பிரதிநிதிகளுக்கும் செளஜன்யமான உறவு நீடித்திருக்கும் படியான காரியங்களில் சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஜில்லா நிர்வாகத்தில் அதிகார பீடத்தில் இருக்கக்கூடிய நம்முடைய கனம் மந்திரிமார்கள் ஜனப் பிரதிநிதிகள் சொல்லக்கூடிய குறைகளைக் கவனித்து, அவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். ஏதோ நாங்கள் சொல்லக்கூடிய குறைகளைக் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களேயொழிய, உண்மையாகவே, அந்தக் குறைகளைப்பற்றி யோசனை செய்து, அதற்கு வேண்டிய பரிசாரங்களைச் செய்துவந்திருப்பார்களேயானால், இவ்வளவு குறைபாடுகளைக் கூறுவதற்கு வசதியிருக்காது. அதிகாரிகளைப்பற்றி குறைகூறவில்லை. அவர்களிலே ஒருசிலர் ஜாதிப் பற்றுதல் காரணமாக ஒரு சிலர் சொல்வதைக் கேட்டுவிட்டு, மற்றவர்கள் சொல்வதைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். இருந்தாலுங்கூட, அதிகாரிகள் மீது குறைகூறுவதற்கு அவ்வளவு வசதியில்லை. காரணம் என்னவென்றால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கிற நம்பிக்கையை விட பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லுகின்ற பெரும்பான்மையோர்கள் ஜாதி அரசியல்களினால், கட்சிகளினால், ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு சூழ்நிலையைவிட, அதிகாரிகள் எவ்வளவோ மேல் என்று எண்ணக்கூடியவன் நான். ஆகவேதான், ஜில்லா நிர்வாகத்தின் தலைமைப் பதவியிலுள்ள கலெக்டர்களுக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மனிதத்தன்மை இருக்கிறதோ,

17th March 1954]

[Sri D. Dasarathan]

எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நல்ல அம்சங்கள் நிறைந்திருக்கின்றனவோ, அவ்வளவுக்கெவ்வளவு அந்த ஜில்லாவில் நல்ல காரியங்கள் அதிகமாக நடக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடப்பட்ட ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள கலெக்டர்களுக்கு Discretionary grant என்று சொல்லப்படுவதை ஓரளவு அதிகப்படுத்தியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். கலெக்டர் கிராமத்திற்குச் சென்று பார்வை யிடுகின்ற சமயத்திலே அந்த இடத்திலே ஏதாவது நல்லது செய்யவேண்டுமென்று தாங்கள் நினைத்தாலுங்கூட சர்க்கார் உத்தரவின்றி, உடனே அவர்களாகவே எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய அளவு பணம் ஒதுக்கப்படாததும், அதற்கு வேண்டிய அதிகாரமும் கொடுக்கப்படாததே அதற்குக் காரணமாகும். கிராமங்களுக்கு வேண்டிய ரோடுகள் போடுதல், ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டிக் கொடுத்தல் போன்ற சிறு சிறு காரியங்களைக் கூட கலெக்டர்கள் செய்வதற்கு அதிகார மில்லாமலிருக்கிறார்கள். அத்துடன், Discretionary grant-ஐ அதிகப்படுத்தியிருந்தால் மக்களுக்கு வேண்டிய எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைக் கலெக்டர்கள் செய்து கொடுத்திருக்க முடியும். ஆகவே கலெக்டர்களுடைய Discretionary grant இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

“ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள கடைசி பகுதியிலுள்ள கெஜட் பதவியில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களைப் (N.G.Os.) பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னென்றால் நானும் ஒரு குமஸ்தாவாக இருந்தவன். குமஸ்தா என்று சொல்லப்படுகிற ஒருவன் கண்டிப்பாக அவன் வெளி உலகத்திற்கு நடுத்தர வாழ்க்கையை நடத்துவதாகக் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும். ஆடையிலும் சரி, மனித வாழ்க்கையிலும் சரி, அவர்கள் காரியாலயங்களில் இருக்கும்போது சாதாரண மக்கள் ஓரளவு அவர்களை மதிக்கின்ற அளவு நடந்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், அவனுடைய வருமானத்தை எண்ணிப்பார்க்கின்ற சமயத்திலே 30 நாள் கழிந்து முதல் தேதி சம்பளம் வாங்குகின்ற சமயத்திலே அவனுடைய மன நிலைமையை நினைக்கின்றபோது மிக விபரீதமாக இருக்கும். அவர்கள் சாதாரண முறையில் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதை எத்தனையோ சமயங்களில் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூறியும் அவர்கள் அக்கறை செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அரசியலார் இன்னும் இவர்களுடைய குறைகளைக் கவனிக்காமலிருந்துக் கொண்டிருந்தால், கெஜட் பதவியில்லாத அதிகாரிகளென்று சொல்லப்படும் குமஸ்தாக்களுடைய வாழ்க்கை மிக விபரீதமாக முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குமஸ்தாக்கள் மிகவும் கீழ்த்தர நிலையில் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டியிருந்தாலும் கூட, அந்தந்த ஆபீஸ்களில் வேலை செய்யக்கூடிய அந்தந்த பெரிய அதிகாரிகள் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அத்தனை வேலையையும் இந்த குமஸ்தாக்களே செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அவர்கள் செய்வதைத்தான் மேலதிகாரிகள் தங்களுக்கு உள்ள ஒரு சில அதிகாரத்தைக் கொண்டு, அதை நிறைவேற்றுகிறார்களே தவிர, அதிகாரிகளே செய்யக்கூடிய வேலைகள் குமஸ்தா செய்வதைவிட குறைவு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சிப்பந்திகளின் வாழ்க்கை நிலையை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். ராஜ்ய சர்க்காரின் கீழ் வேலை செய்யும் குமஸ்தாக்கள், இப்படி குறைவாக சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் இதே சமயத்தில் மத்திய சர்க்கார் காரியாலயங்களில் மட்டும் வேலை பார்க்கும் குமஸ்தாக்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுப்பதை இவர்கள் பார்க்கும்போது, இவர்களுடைய வேலையைச் சரிவர செய்வதற்கு போதிய உற்சாகமில்லாமல், காணப்படுகிறார்கள். மேலதிகாரிகளுக்கும் கீழ் அதிகாரிகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய தொடர்பு எப்படியிருக்கிற தென்றால், ஆங்கிலேயன் ஆண்டு வந்த காலத்தில் எந்த முறையில் இருந்ததோ, அதே முறைதான் இன்னும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் இருந்த மாதிரியே இன்னும் confidential personal file முறை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்

[Sri D. Dasarathan]

[17th March 1954]

தர்கள் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களை எப்படி நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள், அந்த முறை இன்னும் மாறியதாகத் தெரியவில்லை. அப்பொழுது வெள்ளைக்கார துரை இருந்து வந்தார்கள், இப்பொழுது கருப்புத் துரைகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு அந்த அதிகாரிகள் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனோபாவம் மாறியதாகவே தெரியவில்லை. 'துரை' என்ற பெயர் கூட மாற்றப்படவில்லை. இந்த விஷயத்திலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஜில்லா நிர்வாகத்திலே, ரெவின்யூ இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால், அந்த நிர்வாகத்தின் கடைசி பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கணக்குப்பிள்ளைகள், மணியக்காரர்கள், தோட்டிகள், தலையாரிகள் போன்ற இவர்களுடைய நிலைமை இன்னும் மோசமாக இருக்கிறது. தோட்டிகள், தலையாரிகள் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம் மாதம் ரூபாய் 18 என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கு மேற் கொண்டு பிரயாணத்திற்கு வேண்டிய செலவுக்கு எதுவும் கொடுப்பதில்லை. மாதத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் அவர்கள் தாலுகா ஆபீசுக்குப் போய் வர வேண்டியிருக்கும். அவர்கள் அப்பொழுது நடந்தே செல்லும்படியாக இருக்கிறது. 30, 40 மைல் தூரம் அவர்கள் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக அவர்களுக்கு ஏதாவது சிறிதளவு உதவி செய்தால்கூட நலமாக இருக்கு மென்று நினைக்கின்றேன்.

“மணியக்காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளைகள், மீனியல்கள் இந்த மூன்று பிரிவினரில், மிகவும் கீழ்த்தரமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் கணக்குப்பிள்ளைகள்தான் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏனென்று கேட்டால் சாதாரண மீனியல்களாவது விவசாயத் தொழிலைச் செய்து, ஏதாவது கொஞ்சம் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம். மணியக்காரர்கள் பணக்காரர்களாக இருப்பதையும் பார்க்கலாம். ஆனால், கணக்குப்பிள்ளைகள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். உண்மையிலேயே அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலை அதிகம். எந்த ஒரு புதுத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தாலும், பஞ்ச நிவாரணம்போன்ற எந்த காரியங்களுக்கும் கணக்குப்பிள்ளைகள் புல்தகமும் கையுமாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி சதா சர்வகாலமும் சர்க்காருடைய வேலைக்கே அவர்கள் நேரத்தைச் செலவுபிக்க வேண்டியிருப்பதால், அவர்கள் வேறு எந்த வேலைக்கும் லாயக்கற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் போதுமான சம்பள மில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு நல்ல வசதியைச் செய்து தர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஜமாபந்தி அலவன்ஸ் சம்பந்தமாக எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜமாபந்தி அலவன்ஸ் என்று வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொகை கூட, அந்தத் தாலுகா ஆபீசிலிருந்து அந்தக் கிராமத்திற்கு எவ்வளவு தூரமோ அதற்கேற்றபோல் கொடுக்கப்படுகிறது. ஜமீந்தாரி அலவன்ஸ் எப்படி சிலவு செய்யப்படுகிறதென்று பார்த்தால், குறிப்பாக மணியக்காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளைகள் அவர்கள் அதில் மிச்சத்தை திருப்பிக்கொண்டு போகமுடியாது. மிச்சத் தொகையையும் மேலதிகாரிகளுக்கும், அவர்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கும் செலவுக்காக கொடுத்து விட்டுப் போகவேண்டியதுதான். இதுதான் நிதரிசனமாக நடப்பது. ஜமாபந்தி என்று வருஷா வருஷம் நடந்து வருகிறதெயொழிய, அதனால் செலவு ஏற்படுகிறதெயொழிய பிரதிப் பிரயோஜனம் எதுவும் கிடையாது என்று நான் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

11-30 a.m. *Sri B. K. NALLASWAMI :—“கனம் உதவி ஸ்பாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்துப் பேசும்பொழுது கிராமவாசிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய சில கஷ்டங்களை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம அதிகாரிகளுக்குப் பரம்பரை பரத்தியதை இருந்துக் கொண்டு வருகிறது. இவர்கள் கிராமத்தில் குட்டி சர்வாதிகாரிகளாக விளங்குகிறார்கள்.

[17th March 1954]

[Sri B. K. Nallaswami]

அவர்களில் சிலருக்கு படிப்பு கிடையாது. கிராமத்திலேகூட இருப்பது கிடையாது. ஆனால் தன்னுடைய பாத்தியத்தை வேறு ஒருவருக்கு எழுதிவைத்து விட்டு அதை வருவாய்க்கு ஒரு காரணமாக உபயோகித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். நான் இந்த சமயத்தில் ஒரு சம்பவத்தைக் கூற விரும்புகின்றேன், ஒரு கிராம அதிகாரி பெரிய குற்றத்துக்காக suspend செய்யப்பட்டார். ஆனால் பரம்பரை பாத்தியத்தையின் காரணமாக அவர்குமாரனுக்கே அந்த உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்தில் அந்த உத்தியோகத்தை தகப்பன் பார்த்தாலும் சரி, அல்லது மகன் பார்த்தாலும் சரி, ஒன்றும் வித்தியாசமில்லை. தொடர்ந்து அந்த கிராமத்தில் அட்டேழியங்கள் நடந்து வந்தன. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எதிராக தைரியமாக சாட்சியம் கொடுத்தவர்கள் கொரோமாக நடத்தப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். பரம்பரை பாத்தியத்தையினால் இந்தத் தொல்லைகள் ஏற்படுகிற தென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி செய்த காலத்தில் கிராம உத்தியோகங்களுக்கு பரம்பரை பாத்தியத்தை இருக்கக்கூடாது என்று மகாநாடு கூட்டி அதில் தீர்மானங்கள் போட்டோம். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களில் ஒரு சிலரும் அதைப்பற்றி பேசினார்கள். ஆனால் இன்று அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லவில்லை. பரம்பரை பாத்தியம் இந்தக் காலத்துக்கு ஒவ்வாது. இதை எடுத்து விட்டால்தான் உண்மையிலே கிராமத்தில் ஜன நாயகம் இருக்க முடியும் என்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“கிராம அதிகாரிகளிடம் இருக்கக்கூடிய பெரிய ஆயுதம் ‘பி’ மெமோக்கள். கிராம அதிகாரிகள் தேர்தலில் தீவிரமாக பங்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தங்களுடைய வார்த்தைகளுக்கு யார் யார் செலி சாய்க்க வில்லையோ அவர்களின் பேரில் ‘பி’ மெமோக்களை பிரயோகம் செய்கிறார்கள். ‘பி’ மெமோக்கள் கொடுப்பதாயிருந்தால் ஆரம்பத்திலேயே கொடுத்துவிட வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் செனகரியமாக லஞ்சம் கிடைக்கிற காலத்தில் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலத்தைக் கொடுத்து விட்டு, பிறகு தங்களுக்கு எந்த சமயத்தில் அவர்களால் பிரயோஜனம் இல்லையோ அப்பொழுது இந்த ‘பி’ மெமோக்களை உபயோகப்படுத்துவது கிராம அதிகாரிகளின் தந்திரம். என்னுடைய தாலுக்காவைப் பொருத்தவரை சர்க்கார் ‘பி’ மெமோக்களைப் பற்றி ஒரு பொது உத்திரவு போடும்படியான நிலைமைக்கு கிராம அதிகாரிகள் மக்களிடம் கொரோமாக நடந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

“புணர்ச்சி என்ற கிராமத்தில் உணவு உற்பத்தி பெருக்கத் திட்டத்தின்படி ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு சில நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் வழக்கம் போல் ஜமாபந்திக்கு பணம் கொடுக்கவில்லை, கோழிக் குஞ்சுகளும் முட்டைகளும் தான் கொடுத்தார்கள். இதன் காரணமாக ஹரிஜனங்களுடைய நிலங்கள் எல்லாம் பிடுங்கப்பட்டு விட்டன. ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்கள் வரும்பொழுது சப்ளை நடக்கிறது என்பது தெரிந்த விஷயம். ஆனால் அதைச் சொல்லுவதற்குக் கூசுகிறது. அங்கத்தினர்கள் தயங்குகிறார்கள். மேல் அதிகாரிகளுக்கு சப்ளை செய்யாவிட்டால் ஜனங்களுக்கு இம்மாதிரி தீமைகள் ஏற்படுகிறது. கீழ் அதிகாரிகள் தீர்ப்பே கடைசி வரையில் நிற்கிறது. ஜில்லா அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட இடத்தை நேரில் வந்து பார்ப்பது கிடையாது. ரெவின்யூ அதிகாரிகள் எழுதியுள்ள குறிப்புகளின் பேரிலேயே அவர்கள் முடிவு செய்து தங்கள் தீர்ப்புகளைக்கூறி விடுகிறார்கள். கடைசியில் சர்க்காரும் ‘petition is rejected’, ‘We see no reason to interfere with the Collector's orders’, ‘We see no reason to reconsider the matter’, என்றெல்லாம் உத்திரவு போட்டு விடுகிறார்கள். 100-க்கு 90 கேஸ்களில் சகஜமாக இதே பதில்தான் கிடைக்கிறது. இந்த முறை நீடித்துக் கொண்டே இருந்தால் கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும்கிடக்காது. வக்கீல் வைத்து வழக்காலாம் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆனால் 2 சென்ட் நிலத்துக்காக குடிசையில் வசிக்கும் எழுடி விவசாயி எப்படி ரெவின்யூ போர்டு வரையிலும் வக்கீல் வைத்து வழக்காலமுடியும்? ஆகையால் கிராமாதிர மக்களின் குறைகளை நிவர்த்திக்க

17th March 1954] [Sri O. Koran]

“தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் எரிகனிலிருந்து வண்டல் மண் மகிளி எடுக்கிறார்கள். அதேபோல் எங்கள் ஊரிலும் மகிளி எடுப்பதற்கு குடியானவர்களுக்கு பர்மிட்டுகள் கொடுக்கவேண்டும். பணத்தை வீசி இறைக்கும் பணக்காரர்கள் சலபமாக பர்மிட்கள் வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆனால் ஏழைகள் வெகு தூரம் போய் தாலுக்கா ஆபீசில் காத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. ஆகவே ஏழை குடியானவர்களுக்கு உடன் அடியாக எரிகனிலிருந்து மகிளி எடுப்பதற்கு ‘பர்மிட்கள் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்வது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும்.’”

“ജില്ലാഭരണത്തിന്റെ രീതി പരിശോധിച്ചാൽ, ഒരു ജില്ലയിൽ അഞ്ചു അററു കലാകർ മുതൽ ഇരുപതു അററു അംഗം അധികാരികൾ വരെയുള്ള പദ്ധതിയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമുണ്ട്. ഇവരാരുംതന്നെ സാധാരണക്കാരമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ജനങ്ങളുടെ സേവകന്മാർ എന്ന നിലയിൽ പെരുകാൻ മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടില്ല. അംഗം അധികാരികളുടെ സേവകരെക്കുറിച്ചറിവും ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. നീക്കി വിരിക്കാനും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉത്തരവുകൾ നടപ്പിൽവരുത്താനും ഉത്തരവാദിയല്ലാത്തവരാണ് അംഗം അധികാരികൾ. അവർക്ക് ജീവികാൻ മതിയായ വേതനം നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഇനിയും ഗവണ്മെന്റിനില്ല. അംഗം അധികാരികൾ, കോർക്കാരന്മാർ മുതലായവർക്ക് ജീവികാരുള്ള അസൂപ്പി കൊടുക്കുന്നതോ എന്ന ആലോചിക്കേണ്ടത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ

“ജില്ലാഭരണാധികാരികൾ ഇന്നും നാട്ടുകാരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉദാസീനത പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും കഴിഞ്ഞുവരുകയുമാണ് ചെയ്യു വരുന്നത്. വാണിയങ്കുളം ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് ഒരു കുളം കഴിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി ആ യിരം ഉറപ്പിക നൽകാതെ പറയുകയും അതനുസരിച്ചു കലക്ടർ ഗവണ്മെന്റിന്മേക്ക് എഴുതി അയക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലമായി. ഇനിയും ആ കുളം കഴിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഗവണ്മെണ്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനാസ്ഥ എത്രമാ ളമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

[Sri O. Koran]

[17th March 1954

“ ഹരിജൻ വെൽഫെയർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്കൽ അഡ്വൈസ് പകുമാർഷ് ഇൻട്രിമെൻറ് നൽകാൻ ആറു കൊല്ലമുണ്ട് ഒരു നിയമം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആറു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇനിയും അതു നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് മെൻഫേർ ഓർ ആഫീസറുടെ അപസരനറിമിഷം സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഡിസ്ട്രിക്ട് കമ്മീഷൻ എത്രമാത്രം തകരാറിലാണെന്ന് ഉഛേകിക്കാമല്ലോ. ഇതു രണ്ടും ലക്ഷ്യമാണായി പറഞ്ഞതാണ്. ഇങ്ങനെ പലതും എടുത്തു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കും.”

“ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾക്ക് കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ നൽകി കൊണ്ട് ഭരണം വികേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് ത്വൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞുവെല്ലോ. ഇന്നു ഏറെയും അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ പോലും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഗവണ്മെന്റ് എന്തെങ്കിലും നടപടി എടുക്കുന്നത്. അതും അധികാരിയിൽ തുടങ്ങി ഹിസ്റ്റിച്ച് കലക്ടർ വരെയോ അവിടെനിന്നും മന്ത്രി വരെയോ പോയി തീരുമാനമെടുത്ത് വരുമ്പോൾ പിന്നെ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലാത്ത ഒരു നില വന്നുകഴിയും. കോളറ മുതലായ ഭയങ്കരരോഗങ്ങൾ പടർന്നുപിടിക്കുമ്പോൾ അടിയന്തിരമായി വിചാരണനടപടികൾ എടുത്തുകഴിയില്ല. റിപ്പോർട്ട് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിമുഖം വന്നുവന്നെ അവിടെയുള്ള ആളുകൾ മുഴുവൻ ചങ്ങത്താടുന്നത്. ജില്ലാഭരണം വെള്ളപ്പൊക്കമായി കൂടുതൽ പൊരുത്തപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് ഇന്നു അങ്ങനെപ്പെടുന്ന കാരണമാണ്. ഒഴിവാക്കാനും അടിയന്തിരകാര്യങ്ങളിൽ ഉടൻടി നടപടി എടുക്കുവാൻ പ്രാദേശിക ഭരണാധികാരികൾക്ക് സാധ്യമാകത്തക്ക നിലയിൽ കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ നൽകാനുള്ള ഒരു പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

11-50
ச.ம.

* SRI S. R. ARUMUGAM :— “கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட ஜில்லா நிர்வாக மானிய தோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். இந்த ஜில்லா நிர்வாகமானது சர்க்காருக்கும் கிராமங்களுக்கும் இடையே வேலை செய்யும் ஒரு ஸ்தாபனம் ஆகும். கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களுடைய தேவைகளை உடனடியாக கவனித்து அவைகளைச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு இந்த நிர்வாகத்திற்கு இருக்கிறது. பொதுஜனப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் எங்கள் தொகுதிகளில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது எங்களுடைய கவனத்திற் குக் கொண்டு வரப்படும் சில கஷ்டங்களை கலெக்டருக்கோ அல்லது தாசில் தாருக்கோ எழுதி அனுப்புகிறோம். அப்படி எழுதி அனுப்பும் மகஜர் களும், மனுக்களும் அங்கே இருக்கக் கூடிய ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு போகின்றன. அந்த ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் நாங்கள் சொல்லுவதை அங்கு போய் விசாரிப்பது இல்லை. நாங்கள் அனுப்பும் விண்ணப்பங்களை அங்குள்ள மணியகாரர்களுக்கும் கணக்குப்பிள்ளைக்கும் அனுப்பி வைத்து அவர்கள் என்ன எழுதுகிறார்களோ அதையே தான் அவரும் எழுதுகிறார். அவர் எழுதியதைத்தான் தாசில்தாரும் ஜில்லா கலெக்டரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். பொது ஜனப்பிரதிநிதிகள் எழுதும் குறைபாடுகளை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வது இல்லை. ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் என்ன எழுதுகிறாரோ அதைத் தான் மேல் இருக்கும் ஆபீசர்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் சாதகமாக எழுதினால் அதை எடுத்துக் கொண்டு ஜனங்களுக்கு சாதகமாக மேலதிகாரிகளும் எழுதுகிறார்கள். அதனால் பொது ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் சொல்வதை எடுத்துக்கொள்ளாமல் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் எழுதுவதைத்தான் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒரு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு இருக்கும் மதப்புல M.L.A. களுக்கு இல்லை. இது சர்வ சாதாரணமாக நடந்து வருகிறது. அதைப் போலவே நாங்கள் போடும் விண்ணப்பங்களுக்கு பல அதிகாரிகளிடமிருந்து பதிலே வருவது இல்லை. நாங்கள் நேரடியாக கலெக்டரிடமோ அல்லது தாசில்தாரிடமோ விண்ணப்பங்கள் கொடுத்துத் தான் அதையும் அவர்கள் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குத் தான் அனுப்புகிறார்கள். ஒரு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் சொல்வதைத்தான் கேட்கிறார்களே தவிர பொது ஜனப் பிரதிநிதியாகிய ஒரு எம். எல். ஏ. சொல்லுவதை அவர்கள் கவனிப்பது இல்லை. ஆகவே பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் சொல்லக் கூடியது ஒன்றுமே நடப்பதாக தெரியவில்லை. அந்தந்த தொகுதிகளிலுள்ள ஒரு எம்.எல்.ஏ.-வின் பொறுப்பு என்ன என்பதை எல்லோரும்

17th March 1954]

[Sri S. R. Arumugam]

கவனிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பொது ஜனங்களையே குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதால் அது நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது என்பது இல்லை. பொது ஜனங்களையே கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு அது சம்பந்தமான அதிகாரிகளிடம் அவைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதுதான் எம்.எல்.ஏ.-க்களின் பொறுப்பு. ஆகவே, எம். எல். ஏ.-க்கள் சொல்லும் குறைபாடுகளை தெரிந்து அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை சர்க்கார் யோசனை செய்து இனிமேல் எம். எல். ஏ.-க்கள் சொல்லும் குறைகளை நன்றாக கவனிக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு கொடுத்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எம்.எல்.ஏ-க்கள் எழுதி அனுப்பும் குறைகளை அதிகாரிகள் கவனிக்கிறார்களா என்பதும் தெரியவில்லை. அப்படி எழுதி அனுப்பும் பேப்பர்களுக்கு பதில் கிடைக்கிறதா என்றால் பதில் கிடைப்பதே இல்லை. அந்த பேப்பரின் மேல் ஏதாவது விசாரணை நடத்துகிறார்களா என்றால் அப்படி நடத்துவதாகவும் தெரியவில்லை. அப்படித் தெரிந்தால் கூட அதைப் பற்றி கேட்டால் பதில் அனுப்புவதும் இல்லை. சமய சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டால் கூட அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சில சமயங்களில் தாங்கள் அனுப்பும் பேப்பர்கள் போய்ச் சேருவதே இல்லை. உதாரணமாக ஒரு தாசில் தாருக்கு ஒரு விவசாயி தனக்கு தக்காவி கடன் வேண்டும் என்று ஒரு மனுவை எழுதி அதை ரிஜிஸ்தர் மூலமாக தாசிஸ்தாருக்கு அனுப்பினான். அதை அந்த தாசிஸ்தாரின் ஆபீசிலுள்ள சிரஸ்ததார் வாங்கிக் கொண்டு அக்னௌலென்ஸென்ஸுடன் கையெழுத்தும் போட்டிருக்கிறார். பிறகு அதை செக்ஷனுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார். அந்த பேப்பர் என்ன வாயிற்று என்று கேட்டால் அந்தப் பேப்பரைப் பற்றியே ஒன்றும் தெரியவில்லை. அந்த செக்ஷனில் அந்த பேப்பரை வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சிரஸ்ததார் கையெழுத்துப்போட்டு வான்டியு பேப்பர் செக்ஷனுக்கு வரவில்லை என்றால் மற்றப்படி சாதாரணமாக அனுப்பும் பேப்பர்கள் என்னவாகும் என்பதை கேட்க வேண்டியதில்லை. இதைப் போலவே பல பேப்பர்சன் டிபார்ட்மென்ஸிற்கே போய்ச் சேராமல் இருக்கின்றன. பொது ஜனங்கள் சொல்லக் கூடிய காரியங்களை கவனித்து அவர்களுக்கு பதில் அனுப்புவதே கிடையாது.

“இப்பொழுது சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ சலுகைகள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவில் காட்டப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இங்கிருந்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பல சலுகைகள் அவர்களுக்குத் தெரிவதே இல்லை. அவ்விதம் அவர்களுக்கு தெரிவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது மழை இல்லாத காலத்தில் மின்சாரத்திற்கு மினிம்ம் சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டியது இல்லை என்று சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட்டார்கள். அதாவது, 1951-ம் வருஷத்தில் எந்தக் கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தாலும் அந்தக் கிணற்றிற்குக் கட்டிய பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு இருக்கிறது. அந்த உத்தரவு எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த கிணற்றில் தண்ணீர் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை சர்ட்டிபை பண்ண வேண்டியது ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டாக இருக்கிறது. அந்த ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கக் கூடியவர்கள் உடனே என்ன செய்திருக்க வேண்டும் என்றால் இந்த மாதிரி சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது, அதாவது 1951-ம் வருஷத்தில் கூட கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தால் அந்த கிணற்றிற்கு பணம் கட்டியிருந்தாலும் கூட அந்தப் பணத்தை திருப்பி கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது. அந்த சலுகையை உபயோகித்துக் கொண்டு நீங்கள் எல்லோரும் விண்ணப்பம் போடுங்கள். அப்படி விண்ணப்பம் போட்டு பணத்தை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி இருக்க வேண்டியது. அது கலெக்டருடைய கடமையாகும். ஆனால் அந்த கலெக்டர் அவ்வாறு செய்யவில்லை. இந்த மாதிரியான ஒரு உத்தரவு எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்டில் இருப்பதாகத் தெரிந்து எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்டில் போய் கேட்டால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்

[Sri S. R. Arumugam] [17th March 1954]

1951-ம் வருஷத்தில் கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வந்தால் அந்தப் பணத்தை ரிபண்டு செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட்டில் போய் கேட்டால் அந்த உத்தரவு தங்களுக்கு வரவில்லை என்றும் நாங்கள் கொடுக்க மாட்டோம், எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்ட் ரிபண்ட் பண்ணுவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று எழுதிக் கொடுத்தால் நாங்கள் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் எவ்வளவு சலுகைகள் செய்தாலும் இந்த இரண்டு டிபார்ட்மெண்டும் சேர்ந்து வேலை செய்யாமல் இருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் அந்த சலுகைகள் எல்லாம் கிடைக்க முடியாத நிலைமையில் போய்விடுகின்றன. ஆனால் ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள அதிகாரிகள் ஜனங்கரிடமிருந்து சர்க்கார் கடனையோ கிஸ்தியையோ திருப்பி வாங்குவதாக இருந்தால் அதை ஜூராக வாங்கி வருகிறார்கள். ஜனங்கள் கட்ட வேண்டிய பணத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் அதை வசூலிப்பதற்கு எப்படி டாம் டாம் மூலமாக பிரகடனம் செய்து ஜப்தி செய்கிறார்களோ அதைப் போலவே விவசாயிகளுக்கு செய்யக்கூடிய சலுகைகளையும் டாம் டாம் மூலமாக கிராமங்களில் சொல்லவேண்டும். இதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இனிமேலாவது பிறப்பிவிக்கும் சலுகைகளை எல்லா கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தெரியும்படி முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு ஆவன செய்வதற்கு யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த மானியத்தில் கலெக்டர் தன்னுடைய இஷ்டம்போல் சில பணத்தை செலவழித்துக்கொள்ளலாம் என்றும் அதற்குச் கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கி இருப்பதாகவும் இந்த மானியத்தில் கண்டிருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியே எங்கு பார்த்தாலும் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஏற்கனவே ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கிய பணம் எவ்வளவோ விதங்களில் செலவாகி விட்டன. ஹரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது முக்கியமாக வேண்டியது குடி தண்ணீர் வசதி. இந்த வசதி இல்லாமல் பெரும்பான்மையான ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கலெக்டருக்கு டிஸ்கிரிஷனரி பண்டு என்று ஒதுக்கி இருப்பதிலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுப்பதற்கு இந்தப் பணத்தை உபயோகப்படுத்தினால் அது மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12 noon *SRI C. KANDASAMY:—“கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, ஜில்லாக்களில் நடைபெறும் நிர்வாகத்தில் காணப்படும் சில குறைபாடுகளை நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறோமே தவிர நமக்கு சுதந்திரம் வந்துவிட்டது என்பதற்குச் சான்றாக ஜில்லாக்களிலுள்ள நிர்வாகத்தில் எந்தவிதமான மாறுதலும் காணப்படவில்லை. முன்பு ‘பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் ஜில்லா நிர்வாகம் எப்படி இருந்ததோ அதேபோலவேதான் தற்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்தவிதமான மாறுதலும் கிடையாது. முன்னெவிட தற்போது நிர்வாகம் ரொம்ப ஊழலாகத்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது’, என்று கனம் ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் தனது வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்துப் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். இது எல்லாம் எதைக்காட்டுகிற தென்று பார்க்கவேண்டும். ‘நம்மை அடிமை படுத்தி வைத்திருந்த வர்கள் நம் நாட்டைவிட்டு அகன்றுவிட்டபோதிலும் அவர்களால் நடத்தப்பட்டு வந்த அடிமை நிர்வாகத்தில் எந்தவிதமான மாறுதலும் கிடையாது. அதிகாரிகளின் மனப்போக்கிலும் மாறுதல் கிடையாது’, என்பதைத் தான் நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இன்னமும் சிறுசிறு விவசாயிகளை, சிறுசிறு குடியானவர்களை நசுக்கும் நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சிதான் இந்த நாட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பழைய ஏகாதிபत्य வர்க்கத்தினர் காலத்திலிருந்து கொள்ளக்கூடியதான் அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரமும் இயங்கிக்கொண்டேயிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் பரம்பரை பாதியதை உரிமையை மாற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்

[17th March 1954] [Sri C. Kandasamy]

கொள்ளுகிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் பரம்பரை பாதியதை மாற்றவேண்டுமென்று என் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்தத் தரப்பிலிருந்தும் பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பரம்பரை பாதியதையை மாற்றி நல்ல யோக்கியதாம்சமுடையவர்களை நியமித்தால்தான் நல்ல நிர்வாகம் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும். பரம்பரை பாதியதைக்கொண்டிருந்தால்தான் பெரிய தனக்காரர்களின், நிஸ்பிரபுக்களின் ஆட்சி இன்னமும் கிராமங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏழை விவசாயிகள் காலில் செறுப்புப் போட்டுக்கொண்டு நடந்து போவதற்குக்கூட தடைவிதிப்பதையும் பார்க்கிறோம். அதிகார வர்க்கத்தினரும் கூட அவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறார்களே தவிர ஏழை விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக எதுவும் செய்வதற்கு முன்வருவதில்லை. ஆங்காங்குள்ள ஏழை மக்களை கிராம உத்தியோகஸ்தர் மனிதர்களாகவே பாவிப்பது கிடையாது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், தாசில்தார்கள், அவர்கள் எல்லாம் பிரிட்டிஷ்கால முறைப்படி ஏழை மக்களின் நன்மையைச் சிறுதும் கருதாமல் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டே போகிறார்கள் என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கிராம நிர்வாகத்தை சீரமைக்கவேண்டுமென்றால் முதலாவது பரம்பரை பாதியதையை கிராம உத்தியோகஸ்தர் களைப் பொறுத்தமட்டில் ஒழித்தாகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஏழை மக்களெல்லாம் மனிதத்தன்மையோடு வாழ வழி செய்ததாக ஆகும்.

“அடுத்தபடியாக ஒரு விஷயம். தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதகாப்புச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கென்று சென்ற ஆண்டு நிதி ஒதுக்கியிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு ஒன்றும் குறிப்பிடப்படாமலிருக்கின்றது. இந்தச் சட்டத்தை ராஜ்யம் முழுவதும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று பலர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்டவட்டமாக ராஜ்யம் பூராவிற்கும் ஒரு நிஷ் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவிட்டாலும்கூட இந்தச் சட்டத்தையாவது விஸ்தரிக்கவேண்டும். அதோடு தஞ்சை ஜில்லாவில் பெரிய பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் பயனற்றதாகச் செய்ய பன் சூழ்ச்சிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் பலர் சமரசக் கோர்ட்டுகளின் உதவியை நாடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சமரச அதிகாரிகளின் வேலையும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. அறுவடை காலத்திலும் சாகுபடி காலத்திலும் அதிகமான சமரசக் கோர்ட்டுகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதற்காக சென்ற வருஷத்தைப்போலவே பணம் ஒதுக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சமரச கோர்ட்டுகள், ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் இவைகளை சாகுபடி காலங்களில் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்றும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (இந்தச் சமயத்தில் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் தனது ஆசனத்தில் வந்து அமர்ந்தார்.) இன்றையதினம் ஒரு ஏழை விவசாயி ஒரு தகராறை சமரசக் கோர்ட்டுக்கோ, ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கோ, எடுத்துச்செல்லவேண்டுமென்றால், அதற்கு ஸ்பாம்பு ஒட்டி, மைலுக்கு இரண்டணு வீதம் பிரயாணப்படி கட்ட வேண்டுமென்றால் அவனுக்கு ரொம்பவும் செலவாகிறது. குறிப்பாக தேமூர் ஸ்ரீ வடிவேலு குறிப்பிட்டதைப்போல ஒரு 6 மரக்கால் கூலியைப் பெறுவதற்காக அவர்கள் செலவு செய்யவேண்டியவைகளை மொத்தமாகக் கூட்டினால் ஒன்பது ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு விவசாயி செலவு செய்துவிடுவது யிருக்கிறது. இதைப்போல் சர்க்கார் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும் முறையில் ஸ்பாம்பு செலவுகளைக் குறைக்க முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் இதுசம்பந்தமாக நான் ஹிந்து மத பரிபாலன இலாகாவின் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான் அந்த இலாகாவில் நடக்கும் ஊழல்களைப்பற்றி சொல்வதற்கு முன் ஒரு விஷயம். கனம் வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்களின் தெய்வ பக்தியையோ, அல்லது அவரது நம்பிக்கையையோ நான் எந்த வகையிலும் பாதிக்கும் முறையில் இதைச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக எங்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கோயில்கள் அதிகம். அவைகளுக்கு நிறைய சொத்துக்களும் இருக்கின்றன. அவைகளின் நிர்வாகமும், மடங்களின் நிர்வாகமும் மிகவும் மோசமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதன்

[Sri C. Kandasamy]

[17th March 1954]

சொத்துக்களை நிர்வகித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் பல திருவிளையாடல்கள் புரிகிறார்கள். அதன் பஞ்சாயத்து நிர்வாகிகளாக இருப்பவர்களே, பிளாமி யாகவுள்ள தனது உறவினர்களுக்கே அந்தக் கோயில் நிலங்களை எல்லாம் கொடுத்து கோயில் சொத்துக்களை கொள்வனாபடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் பச்சையாகச் சொன்னாலும் தவறில்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு அவைகளில் நிர்வாக ஊழல்கள் மலிந்து விட்டன.

“இதற்கு நான் பல உதாரணங்களைக் கொடுக்க முடியும். பழங்குடி டிரஸ்டியாக இருந்த ஒருவர் கணக்கு நோட்டை அப்படி கிழித்து விட்டு அதே மாதிரி ஒரு புது நோட்டு வாங்கி வேறு கணக்கு எழுதி அதைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதனால் அவர் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் சாப்பிட்டிருக்கிறார். கிழிக்கப்பட்ட பக்கங்களையும் தந்து, அவர் இம்மாதிரியாக பணத்தைச் சாப்பிட்டிருக்கிறார் என்பதாக சர்க்காருக்குப் புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு வருஷமாகிலும் இது வரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. நானும் என்னதான் ஆகிறது பார்ப்போம் என்றே பேசாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறேன். இந்த இலாகாவிற்காக ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர ஏன் இந்த நிர்வாகங்களையெல்லாம் சரிப்படுத்த சர்க்கார் முன் வரவில்லையென்றுதான் நான் கேட்கிறேன். பந்தநல்லூர் கோயிலிலும் இப்படித்தான் நிர்வாகம் மிக ஊழலாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஓரிடத்தில் சத்திரத்தின் சொத்தை குடும்ப சொத்தைப்போல சேகரித்தார்கள் பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆதினங்களிலும் இப்படித்தான் பல அக்கிரமங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் கோயில்களின் சொத்துக்கள் எல்லாம் மொத்தமாக பெரிய பெரிய நிலப்பிரபுக்களிடம் பயிர்ச்செலவிற்கு ஏலம் விடப்படுகிறதே தவிர சிறு சிறு குடியானவர்களுக்கு நேரிடையாக ஏலம் விடும்படி செய்தால் என்ன என்று தான் நான் கேட்கிறேன். நிலப்பிரபுக்கள் செய்யும் அக்கிரமங்களைக் கண்டு பொது மக்கள் உள்ளம் குமுறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கோயில் தீரம் கர்த்தாக்கள் செய்யும் அக்கிரமங்கள் எல்லையை மீறிவிட்டது. விவசாயிகளுடைய உள்ளக்குமுறல், விவசாயிகளுடைய மனக்கொதிப்பு எந்த நிலையை அடையுமென்று சொல்வதற்கு முடியாது. ஆகவே இந்த ராஜ்யம் பூராவுக்கும் ஒரு பொதுவான நிலச்சீர்திருத்தம் பின்னால் எப்போது கொண்டு வந்தாலும் சரி. அதற்கு அடிப்படையாகவாவது இன்றைய தினம் கோயில்கள், மடங்கள் முதலியவைகளுக்குள்ள நிலங்களை எல்லாம் சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கு நேரிடையாக பண்ணைக்கு விடத்தக்க வகையில் நிலங்களை ஏலம் விடும்படியாக சர்க்கார் உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.) அதோடு . . . (மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் : ‘உங்கள் நேரமாகி விட்டது.’) ஆகவே கனம் ஹிந்து பரிபாலன மந்திரி அவர்களிடம் கோயில் நிலங்களை நேரிடையாக சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்கு விடும்படியான ஒரு உத்தரவை போடும்படியாக நான் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“There are still a large number of hon. Members who want to take part in the debate. I shall extend the time-limit of the debate by half an hour more and the Hon. Minister will reply to the debate at 1 p.m.”

12-10
p.m.

* SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகம் சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில விஷங்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஜில்லா நிர்வாகம் என்றாலே நான் கருதுகின்றேன், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் வேண்டிய சலுகைகளும் ஜில்லாவிலிருந்துதான் அடிப்படையாக கீழேயிருந்து எல்லா நிர்வாகமும் நடைபெறும் இடம் என்று

[17th March 1954] [Sri M. C. Muthukumaraswamy]

கருதுகின்றேன். ஜில்லாவிற்கு மேற்பட்ட அரசாங்க நிர்வாக இடங்களில் பிற்பட்ட வகுப்பினர், ஹரிஜனங்கள் அல்லாத மிராசதார்கள் போன்று இருக்கின்றார்களே, அவர்களுக்குதான் சலுகை தரக்கூடிய இடம் என்று நினைக்கின்றேன். ஆகையால், ஜில்லா நிர்வாகத்திலே பெரும்பான்மையாக ஹரிஜனங்கள் உதவி பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் ஜில்லா நிர்வாகம்தான் அரசாங்கத்திற்கு ஆணியேற்போன்று இருக்கிறது.

“அரசாங்கத்தில் கடைசியில் இருக்கக்கூடிய கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் எப்படி இன்றைக்கு நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும் தனி ஜப்பீத் தாராக விளங்குகின்றார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே இயற்கையாகவே இருக்கிறது. அதாவது சர்வாதி காரிகளாக விளங்குகின்றார்கள், அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கீழ்ப்படிவதே கிடையாது. நான் சொல்வது மெய்யோ பொய்யோ என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசனை செய்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். சர்க்காரி லிருந்து வெளிவரும் அறிக்கைகளை கிராமாதிகாரிகள் மக்களுக்குத் தெரியும்படி அம்பலப்படுத்துவது கிடையாது. குறிப்பாக, தஞ்சை ஜில்லா பண்ணைஆள் அவசரச் சட்டமானது பொது மக்களுக்கு தண்டோரா மூலம் தெரிவிக்கப்படவே இல்லை. தீண்டாமை சட்டமும் அப்படியே தான். அப்படித் தெரிவித்தால், மக்கள் புரிந்து கொள்ளுவார்கள், மதிப்பு கொடுக்க மாட்டார்கள் என்ற கருத்தினால், தண்டோரா போடாமல் ஏதோ தங் களுக்கு வேண்டியவர்களிடமிருந்து கையெழுத்து போட்டு, சர்க்காருக்கு ரிபோர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நம்பிக்கொண்டு ஓகோ, சரியாக விளம்பரம் செய்து விட்டார்கள் என்று சர்க்கார் நினைத்து விட்டார்கள் என்று கருதுகின்றேன். ஒரு பெரிய அழகான வீட்டைக் கட்டி, அதில் ஒரு பெருச்சாளியை விட்டால் என்ன நிலை ஏற்படுமோ அந்த மாதிரி இன்றைக்கு அரசாங்கமாகிய கட்டிடத்திற்குள் பெருச்சாளியைப் போல் இருக்கின்றவர் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கிற அவர்களே தவிர, இன்றைக்கு சர்க்கார் கட்டிக்கு எதிராக உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்களே அவர்கள் என்று நான் கருதவில்லை. இன்றைக்கு சர்க்காரைக் கவிழ்க் வேண்டுமானால், கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள்தான் செய்வார்கள் என்று நான் கருதுகின்றேன். ஏன்? அங்கு நடக்கின்றவைகள் அப்படி இருக்கின்றன. அந்த உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு ஹரிஜன் வீட்டிற்கு பக்கத்தில் உள்ள மற்றொரு ஹரிஜன் யார் என்று ஒரு கிராம உத்தியோகஸ்தரை கேட்டால் தெரியாது. ஏன் ஹரிஜனன் வீட்டில் எழுதப்படும் நம்பர் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கிட்ட இருந்து எழுதாமல் தாழ்ந்த வகுப்பில் இருக்கின்ற அவர்களை விட்டு எழுதுகின்றார்கள். பாட்டன் கிராம உத்தியோகஸ்தர், பிறகு தகப்பன் அதே உத்தியோகத்தில் இருந்திருப்பார், தானும் 20 வருஷம் அனுபவம் இருந்தாலும், ‘என்னுடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் யார் இருக்கிறார்’ என்று கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியாது. ஏன் அவர் பார்த்திருந்தால்தானே.

“சேரிப் பக்கத்தில் கொல்லை கணக்கெடுக்கும்போது அவர்கள் கிட்ட நெருங்குவதே கிடையாது. தலையாரியை விட்டு, தூரத்திலேயே நின்று கொண்டு, காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். சேரிக்குள் நுழைந்தால் தீட்டு ஒட்டிக் கொண்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் அவர்களுக்கு! ஆகையால், அவர்கள் சரியானபடி நடப்பது கிடையாது.

“அவர்கள் ஜில்லாவிலிருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்துவரும் தொல்லை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. பொதுவாக, புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடு கட்டிக் கொண்டால், உடனே வீடுகளைப் பிரிப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். யார் யார் தூண்டுதலின் பேரிலோ இம்மாதிரி செய்கின்றார்கள். சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலம்; இதுவரை எதற்காகவும் பிரயோஜனப்படாமல் இருந்தாலும்கூட அந்த இடத்தில் ஏழை ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதற்கு சிறு குடிசைகள் போட்டுக்கொண்டிருந்தால், கிராம அதிகாரிகள் அதைப் பிரிப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். இப்படி யெல்லாம் செய்யும்படி சர்க்காரா உத்தரவு போடுகிறார்கள்? கிடையாது.

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] [17th March 1954]

சர்க்காரை உத்தரவு போடும்படியாக இவர்கள் தூண்டிவிடுகிறார்கள். ஆகையால், அவர்கள் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்துவரும் தொல்லைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

“இந்த இடத்தில் சில குறைகளை சொல்லிக்கொண்டால் அவைகளுக்கு தக்க பரிகாரம் கிடைக்கும் என்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நினைக்கின்றோம். ஆனால், அந்தக் குறைகளெல்லாம் நிவர்த்திக்கப்படுமா என்றால் கிடையாது. எனக்கு ஒரு கதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

“கிராமப் புரங்களிலே யாராவது இறந்து போனால் எழவு விசாரிக்க அக்கம் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் வருவது வழக்கம். அப்படி வரும்போது, அக்காவும் தங்கையும் ஒரு எழவு வீட்டுக்கு வந்தார்கள். வீட்டிற்கு எதிரில் அமகான பந்தலில் பாகற்கொடி படர்ந்து, பாகற்காயும் காய்த் திருந்தது. இருவரும் அதைப் பார்த்துவிட்டு ‘நாம் வீட்டுக்குப் போகும் போது பாகற்காய் கொஞ்சம் பறித்துக்கொண்டு போய்விடலாம்’ என்று அவர்களுக்குள் திட்டமிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் இப்படிக் கதையெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் நேரம் முடிந்துவிடுமே!”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI :—“பரவா இல்லை. பாகற்காய் நினைப்பில் தங்கையானவள் பந்தலிலே பாகற்காய் தொங்குதடி அக்காளே என்றாள். அக்காளானவள் போகும் போது பறித்துக் கொள்வோம் பொருத்திரடி தங்கையே என்றாள். இதை அறிந்த பந்தலுக்கு சொந்தக் காரி அது விதைக்கல்லவே? விட்டிருக்கு, லீனாக ஆசை வேண்டாமடி, என்றாள். அதைப்போல் நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அரசியல் பாகற் காயைத் தொடக்கூடாது என்கிறார்கள். அது சரியல்ல. தொகுதியிலுள்ள குறைகளை, தொகுதிக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களை, இங்கு நாங்கள் சொல்ல வேண்டாமா? சொல்லாவிட்டால் வேறுயார் எடுத்துச் சொல்லமுடியும்? எங்கு எடுத்துச் சொல்வது? இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஜில்லாவிலிருக்கிற கஷ்டத்தை மந்திரி அவர்கள் கேட்கச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நாங்கள் இவ்வளவு தூரம் எடுத்துச் சொல்கிறோம். ‘இது கூடாது’ என்று சொன்னால் நாங்கள் வேறு யாரிடம் போய் குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்வது?

“எங்கள் சமூகத்தில் கொஞ்சம் முற்போக்கான அங்கத்தினர்களாகிய ஸ்ரீ சன்னாசி, ஸ்ரீ ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் போன்ற அங்கத்தினர்கள் சமூக குறைகளை வேகமாக எடுத்துச் சொன்னால், இந்தச் சர்க்கார் அதை யெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, தக்க பரிகாரங்களைச் செய்யாமல், அந்த அங்கத்தினர்களை எப்படியும் கவிழ்க்கலாம், எப்படி அந்த அங்கத்தினர்களை கமிட்டிகளில் போடாமலிருக்கலாம் என்று யோசனை செய்துகொண்டிருந்தால், அது எப்படி நியாயமாகும். குறைகளை இங்கு சொல்லிக்கொண்டால், அதற்காக நன்றி செலுத்தாமல், அப்படிப்பட்ட அங்கத்தினர்களைக் கமிட்டி முதலானவைகளில் போடாமல் தொந்தரவு கொடுக்கலாமா? நீங்கள் தானே எங்களுக்கு கண்கண்ட தெய்வம் என்ற எண்ணத்தில் நாங்கள் மக்களுக்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். அதை நீங்கள் கேட்கத்தானே வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நிவாரணத்தையும் நீங்கள் தானே செய்யவேண்டும். சண்டை போட்டால் உங்களுடன்தான் நாங்கள் வாய் சண்டை போடுவோம். அதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆகையால், நாங்கள் சொல்லக்கூடிய குறைகளை நீங்கள் நிவர்த்திக்கத் தான்வேண்டும்.

“கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் போதவில்லையென்று வருந்துகிறார்கள். வால்தவந்தான். ஆனால், அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு முன்னால், அவர்களுட்க்கில் இருக்கும்படியான கெட்ட எண்ணக் குறைகளையும் சர்க்கார் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் எங்கள் மக்களிடத்தில் சரியான முறையில் நடந்து கொண்டால், நல்லதென்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை நான் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், மக்களிடையால் அவர்களுடைய மனோபாவம் மாறவேண்டும்.

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] [17th March 1954]

“தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நிறைய வருமானம் வருகிறது. ஒரு வேலி நிலத்திற்கு ஒரு கலம் என்று மிராசுதார்கள் அவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. எங்கள் ஹரிஜன மக்கள் பத்திரம் எழுதும்போது, அதிகமான தொகையை இவர்கள் வாங்கி விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி அவர்களுக்கு பல விதமான முறையில் தங்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் கிடைத்துவிடுகின்றன. மேலும், தங்களுக்கு வேண்டிய காய், கறி, இன்னும் மற்ற சாமான்களும் கேட்ட மாத்திரத்தில் வந்து விடுகின்றன. மேலும் அவர்கள் எங்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள், அதாவது ஒரு பத்திரானவர் இறக்கும் தருவாயில் தன்னுடைய மகனைக் கூப்பிட்டனுப்பி ஆகவேண்டிய காரியங்களை யெல்லாம் மகனுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார். சந்தேகங்களையும் விளக்கிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது மகன் எந்த ஜாதியினரிடம் எவ்வளவு சம்பளம் கிடைக்குமென்றார். அவர் சொன்னார் ‘பிராமணர்கள் வந்தால் சம்பளம் மாத்திரம்தான் கிடைக்கும், முஸ்லிம்கள் வந்தால் கொடுத்தும் பொருளில் பாதி கிடைக்கும், ஹரிஜனங்கள் வந்தால் என்ன கிடைக்கும் என்றால் கன்னத்தில் இரண்டு அறை அறைந்து எல்லாம் நமக்கு சொந்த மென்றாலும். அதைப் போல தஞ்சை ஜில்லா கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள். ஆகையால், அவர்களுக்கு வருமானத்திற்குக் கவலையில்லை. ஆட்டுக்காக ஓநாய் ஊனையிடுவது போலிருக்கிறது. இருந்தாலும், அவர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்தக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் செய்யக்கூடிய தப்பிதமான காரியங்கள் இருக்கின்றனவே, அவைகளைத்தான் நான் எடுத்துக்காட்டுகிறேன். கிராமாதி காரிகள் அரசியலில் சம்பந்தப்பட்டுக்கொண்டு, ஒவ்வொரு கட்சியிலும் இருந்துகொண்டு, மக்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“சுபநாயகர் அவர்களே, இந்த ஜில்லா 12-20 நிர்வாக மான்யத்தை எதிர்த்து, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில p.m. வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சி நண்பர்களும் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகளையெல்லாம் எடுத்து அலசிப் பேசியிருக்கிறார்கள். உண்மையாக என்னதான் சொன்னாலும் இப்பொழுது இருக்கிற சமூக அமைப்பில் அரசாங்கத்தின் இயந்திரம் எதையும் சாதித்து விடமுடியாது என்பது தெரிந்த விஷயம். இருந்தாலும் கூட அதிகாரிகளும், மந்திரிமார்களும் பழைய சட்டங்களையே புரட்டிக் கொண்டிருக்கிற உடனடியாக எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து அலசிப் பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக ஒரு சிறு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்: ஒரு கிராமத்தில் 1,000 பட்டாக்களிருந்தால் 500 பேர்களுக்குத்தான் பட்டாக்கள் இருக்கும். மூன்று தலைமுறைக்கு முன்னிருந்த காலத்து பட்டாக்களை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகள் Land Mortgage Bank-லோ அல்லது வேறு இடங்களிலோ அவை களை அடமானம் வைத்து விட்டதன் பேரில் இல்லாத காரணத்தால் சிறிய கடன்கள்கூட எழுப்ப முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவர்கள் பட்டாக்களை மாற்ற வேண்டுமானால் ஜமாபந்தியின் பொழுது மனுப்போட வேண்டும். உடனடியாக மாற்றிவிட முடியாது. கர்ணம், முன்சீப், ரெவினயூ இன்ஸ்பெக்டர்களும் தங்கள் அலுவல்களை சீக்கிரத்தில் கவனிப்பதில்லை. அவர்கள் தங்கள் வேலைகளைத் தாமதமாக உணர்ச்சியற்று செய்வதற்கு அடிப்படைக் காரணம் சம்பளக் குறைவுதான். முன்சீப், கர்ணம், பொன்றவர்கள் பாதி நேர ஊழியர்களா, முழு நேர ஊழியர்களா என்று இன்னும் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. சர்க்காரில் நல்ல முறையில் நடக்கும் அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். மற்றும் பெரும்பாலோர் தங்கள் கீழுள்ள கிராம ஊழியர்களை நடத்தும் முறையை பார்த்தால் மிகவும் வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. கெஜெட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த சம்பளம் கொடுத்தும் கிராம ஊழியர்கள் முழு நேர ஊழியர்களா? பாதி நேர ஊழியர்களா என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு நல்ல ஊதியம் கொடுத்து கிராம மக்களுக்கு சேவை செய்யும் முறையில் ஆக்கப்படவேண்டும். சபீபத்தில் திருச்சியில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் மகா நாடு நடத்தப்பட்டு அதில் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

[Sri M. Palaniyandi]

[17th March 1954]

அந்த தீர்மானங்கள் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடமும் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் உடனடியாக முன்பு இருந்த லீவு வசதியையும் tests பாஸ் செய்யவேண்டுமென்ற நிபந்தனையையும் தளர்த்தவேண்டுமென்றும் கோருகிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தாவிட்டாலும் உடனடியாக அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகையையாவது அளிப்பது சர்க்காரின் கடமை. அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்தால்தான் கிராமாந்திர மக்களின் குறைகளை நிவர்த்திக்க முடியும். அவர்களும் மக்களை இம்சிக்காமல் தங்கள் காரியங்களை சரிவரச் செய்வார்கள்.

“நீதியும் நிர்வாகமும் பிரிக்கப்படாத மாவட்டங்களில் இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு Deputy Collector, இருக்கிறார்கள். உடையார்பாளையம், பெரம்பலூருக்கு ஒரு Deputy Collector, முசிரி, லால்குடிக்கு ஒரு Deputy Collector இம்மாதிரியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலருக்கு அப்பீல் விசாரணைக்கு power இல்லாததால், மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக அரியலூரிலிருக்கும் மக்கள் முசிரி Deputy Collector ஆபீசுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. 107 பிரிவின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட விவசாயிகளும் தொழிலாளிகளும் தங்கள் குறைகளை நிவர்த்தித்துக்கொள்ள எத்தனையோ மைல்கள் தூரத்திலிருக்கும் மற்றொரு Deputy Collector ஆபீசுக்கு விசாரணைக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் அந்தந்த தாலுக்காவிலிருக்கும் Deputy Collector-க்கு அப்பீல் விசாரணை செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு அவர்களை நியமிக்க வேண்டும்.

“1949-ம் ஆண்டிலே கிணறு வெட்டுவதற்கு மான்யம் கொடுக்கப்பட்டது. அதைக்கொண்டு ஏழைகள் கிணறு வெட்டினார்கள். சிலபேர்கள் கொடுத்த பணத்துக்கு மேலேயே செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஆந்திராவில்கூட ஸ்டீல் ஸ்சனணை அவர்கள் இதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். திருச்சி ஜில்லாவில் இரண்டு ஆண்டுகளாக பல மனுக்கள் கொடுத்தும் கூட, தாசில்தார், கலெக்டர் இவர்கள் கிணறு வெட்டியிருக்கிறார்களா, எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்து உடனடியாக மக்களின் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கவில்லை. அங்கிருக்கும் வறுமை நிலைமையை அறிந்துகொண்டு காலம் தாழ்ந்திருந்தாலும்கூட இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்தாவது இது விஷயத்தில் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் மக்களின் குறைகளை தீர்க்க முன் வந்ததை நான் பாராட்டுகிறேன்.

“National Extension Scheme இன்னும் சில இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. சீக்கிரமாக அதை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த திட்டத்துக்கான 50 சத விதிக் செலவும் அரசாங்கம் கொடுத்து கால் பங்கு வேலையை மக்கள் செய்ய தயாராயிருக்கிறார்கள். இந்த திட்டத்தை சீக்கிரமாக எல்லா பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். இந்த திட்டம் இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் திருச்சி ஜில்லாவில் வால்குடியில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக பெருவீணை போன்ற கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் திருச்சி ஜில்லாவுக்கும் இந்த National Extension Scheme-ஐ விஸ்தரிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய கோவில் தர்மகர்த்தாக்களிலும் சில ஹரிஜனங்கள் இருக்கவேண்டும். சில கிராமங்களில் தர்மகர்த்தாக்கள் கோயில்களின் ஏராளமான நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு ஏழை மக்களை பாடுபடுத்துகிறார்கள். மக்களுக்குள் பிளவு ஏற்படுத்துகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் தர்மகர்த்தாக்களாக இருந்தால் தீண்டாமையை ஒரு விதத்தில் ஒழிக்கலாம். அரசாங்கத்தின் நல்லெண்ணமும் நிறைவேறும். தனிப்பட்ட பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் தங்கள் கையில் ஏராளமாக பணத்தை வைத்துக்கொண்டு வீண் செலவிற்கும், வழக்கிற்கும் செலவிடப்படுகிறதே ஒழிய நல்ல காரியங்களுக்கு மக்களுக்கான தேவைகளுக்கு செலவிடப்படுவதில்லை. அரசாங்கம் இதைப்பற்றி அவர்களுடைய நிர்வாகத்தையும் தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அதற்கு சட்டமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் தங்களுடைய நல்லெண்ணத்தைக் காட்ட, சட்டம் இல்லாவிட்டாலும் அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டும்.

17th March 1954] [Sri M. Palaniyandi]

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கலெக்டருக்கு யோசனைச் சொல்ல பொது மக்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு Advisory Committee ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு திட்டத்துக்கும் சர்க்கார் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது, எப்படி செலவழிக்கப்படுகிறது என்ற விபரங்களை எல்லாம் அந்தக் கமிட்டியின் மூலமாக பொது மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படவேண்டும். எல்லாக் காரியங்களிலும் அந்தக் கமிட்டியின் மூலமாக பொது மக்களின் அபிப்பிராயங்களையும், யோசனைகளையும் கலெக்டர் அவர்கள் கேட்டு அறியவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இந்த மாதிரி மக்கள் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு Advisory கமிட்டி ஏற்படுத்தி கலெக்டர் அவர்கள் பொது மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவேண்டும்.

“இப்பொழுது கிராமத்திலுள்ள கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு தனிப்பட்ட பட்டாக்களை மாற்றுவதற்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. பொதுப் பட்டாவை மாற்றுவதற்கு கலெக்டர் வரை போகவேண்டியிருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தை தாசில்தார்களுக்கே கொடுத்துவிட்டால் மக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாயிருக்கும்.

“திருச்சியில் புள்ளம்பாடி பிரிக்காவில் 24 ஹரிஜனங்களுக்காக சில நிலங்களை ஒதுக்கும்படி அதிகாரிகளைக் கேட்டேன். இப்பொழுது அந்த நிலங்களின் பட்டாதார் அந்த நிலங்களில் உணவு உற்பத்தி செய்யாமல் அரசாங்கத்திட்டம் உணவு உற்பத்தி என்னும் பெயரில் வாங்கப்பட்டு சவுக்கு மரம் போட்டிருக்கிறார். இதைப்பற்றி தாசில்தார், கலெக்டர் இவர்களுக்கு petition எழுதினேன். ஓராண்டு ஆகியும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இந்த அளவில்தான் ஜில்லா நிர்வாகம் நடந்துவருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

(At this stage Mr. Speaker sounded the gong and called on the next speaker to speak.)

MR. SPEAKER:—“Hon. Member Sri Aiyandar will now speak. I will give him only two or three minutes.”

* SRI AIYANAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன வெல்பேர் 12-30 பி.ம. டிபார்ட்மெண்ட்சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். மாகாண வெல்பேர் டைரெக்டர் ஆபீசிலிருந்து உத்தரவுகள் ஜில்லா கலெக்டருக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அதைப்பற்றி, கலெக்டர்கள் என்ன எண்ணுகிறார்கள் என்றால் இப்பொழுது டைரெக்டராக இருக்கக் கூடியவர்களும் ஜில்லா கலெக்டராக இருந்தவர். அவரும், தற்போது ஜில்லா கலெக்டராக இருக்கக்கூடியவர்களும் ஆக இந்த இரண்டும் ஒரே ராங்கில் இருப்பதால் டைரெக்டர் சொல்லுவதற்கு நாம் ஏன் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள். அதனால் பல காரியங்கள் தாமதப்படுகின்றன. அவ்விதமே எல்லா காரியங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. இப்படி ஜில்லாக்களில் இருந்து வருவது என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்கள் டைரெக்டரும் கலெக்டரும் ஒரே ராங்கில் இருந்தாலும் அவர்கள் டைரெக்டர் செய்யவேண்டும் என்றால் அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என கலெக்டர்களுக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக சில மெம்பர்களை எடுக்கும்போது எப்படி எடுக்க வேண்டுமென்றால் யாராவது இரண்டொரு வார்த்தைகளை எழுந்து பேசக்கூடியவர்களாக போடவேண்டும். அவ்விதம் அந்தக் கமிட்டியில் போடுவதற்கு மந்திரி அவர்களுக்கு இன்னும் மனம் வரவில்லை. கூட்டத்திற்கு வந்து உட்கார்ந்துவிட்டு கையைத் தூக்கிவிட்டு போகக்கூடியவர்களை நியமிக்காமல் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக்கூடியவர்களாகப் போடவேண்டும். அவ்விதம் போடாமலிருப்பதால் ஜனங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி பணியாற்ற முடியாமல் இருக்கிறது. இதைக் கவனிக்கவேண்டும்.”

[Sri Aiyandar]

[17th March 1954]

“இப்பொழுது நில அடமான பாங்குகள் அநேக இடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகள் ஜமீன் எரியாவிலும் இருக்கின்றன. அங்குள்ளில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பயனும் ஏற்படவில்லை. வருங்காலத்தில் ஜமீன் எரியா அவசியம் சர்வே செய்யப்படபோவதை உத்தேசித்து இப்பொழுதே அந்த நில அடமான பாங்குகள் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கடன் கொடுத்து உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“Two Hon. Ministers—the Hon. the Minister for Religious Endowments and the Hon. the Minister for Land Revenue—will reply to the debate. The Hon. Leader of the Opposition will now speak.”

12-33 * Sri P. RAMAMURTHI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த P.m. மான்யத்தைப் பற்றி பேசும்போது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மட்டுமல்லாமல் இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்கு கூடுமான வரையில் அதிக வசதியை மந்திரிகள் சிருஷ்டித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா அங்கத்தினர்களும், எல்லா மான்யங்களிலும் பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு நிலைமையை இன்றைக்கு ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? நாம் ஒரு மான்யத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பாக அந்த இலாகாவைச் சார்ந்து இருக்கக்கூடிய மந்திரிகள் முதல் முதலாக தாங்கள் அடுத்த வருஷத்தில் நடக்கக்கூடிய அந்த இலாகா சம்பந்தமான அடிப்படையானக் கொள்கை என்ன என்பதை விளக்கி ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்தால் அதனுடைய அடிப்படையில் விவாதத்தை நடத்தினால் எவ்வளவோ பிரயோசனமாக இருக்கும், அந்த அடிப்படையில் நடைபெறவேண்டும். ஆனால் இந்தச் சபையில் இப்பொழுது நடப்பது என்னவென்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட இலாகாவிற்கு இவ்வளவு கோடி ரூபாய் பணம் தேவை; அதைப்பற்றி நீங்கள் விவாதம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.”

MR. SPEAKER:—“The practice previously obtaining was that Hon. Ministers used to move their demands with a speech. But this practice takes away most of the time allotted for the Demand.”

* Sri P. RAMAMURTHI:—“கனம் மந்திரிகள் பேச வேண்டியது அவசியம் இல்லை. அவர்கள் எழுத்து மூலமாக சபையின் மெம்பர்களுக்கு தங்கள் டிபார்ட்மெண்ட் என்ன கொள்கைகளை அனுஷ்டிக்கப் போகிறது என்பதை எழுதி, அதை அச்சடித்துக் கொடுத்துவிட்டால் அது போதும். அதன் மூலமாக நாங்கள் சர்க்கார் கொள்கைகளைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும்; தெரிந்து கொள்வதற்கு சாத்தியமாகும். அவ்விதம் செய்தால் இந்தச் சபையின் நேரத்தையும் அனாவசியமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“நீங்கள் பேசுவதையும் நீங்கள் எழுதிக் கொடுத்துவிடலாமே.”

* Sri P. RAMAMURTHI:—“நாங்கள் பேச வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. நீங்கள் உங்கள் கொள்கைகளை எழுதிக் கொடுத்து விட்டால், அதைப் பார்த்து அதன்மேல் நாங்கள் பேச வசதியாக இருக்கும். அந்தந்த டிபார்ட்மெண்டுகளின் கொள்கைகள் என்ன என்பதே தெரியாமல் இருக்கும்போது நாங்கள் எப்படி யோசனம் எழுதிக் கொடுக்க முடியும். அவ்விதம் அச்சடித்துக் கொடுத்தால்தான் சட்டசபையின் விவாதம் கூடுமான வரையில் நல்ல நிலைமையில் நடக்கும். ‘சட்டசபையின் அங்கத்தினர்கள் பொதுவான விஷயங்களைப் பற்றி பேசுவது கிடையாது. அவரவர்களுடைய தொகுதிகளின் இருக்கக்கூடிய தங்கள் தங்கள் குறைகளையும், அங்குள்ள சில விஷயங்களைப்பற்றியும் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்’ என்று குறை கூறுவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும்.”

17th March 1954]

[Sri P. Ramamurthi]

“இரண்டாவதாக இந்த மான்யத்தைப் பற்றி விவாதிக்கக் கூடிய காலத்தில் முதல் முதலாக கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் இந்தச் சபையில் பேசியவர்கள் அனைவரும்—எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைப் பற்றிய பேச்சுக்கு இடம் இல்லை—இங்கு பேசியவர்கள் அனைவரும் பல பல குறைகளை அதாவது இன்றைக்கு இருக்கும்படியான நிர்வாக யந்திரங்கள் நடைபெறும் முறையைப் பற்றியும், அதில் இருக்கும்படியான ஊழல்களைப்பற்றியும் கூறி இருக்கிறார்கள். உண்மையில் பார்த்தால், எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் மட்டும் அல்ல, இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் அவ்விதமே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நான் கடைசியாகப் பேசுவதால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் நான் பேசவில்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இங்குள்ள எல்லோரும் நியாயமான அளவில் தான் பேசி இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக கனம் மாணிக்கவேலு நாயக்கரைப்பற்றி நினைக்கும்போது எனக்கு பரிதாபமும், அனுதாபமும் ஏற்படுகிறது. அன்று காங்கிரஸ் கட்சி இருந்த நிலையில் அதற்கு முட்டுக் கட்டை கொடுக்கப்போன அவருடைய கதி இன்றைக்கு என்ன ஆகிறது என்பதை பார்க்கவேண்டும். அதைக் கண்டு வருத்தப்படவும், அனுதாபப்படவும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒருபுறம் இந்தப் பக்கத்திலிருந்து அவருக்கு இடி வருகிறது. மற்றொருபுறம் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து அவருக்கு இடி வருகிறது. ஆகவே இன்றைய தினம் இரண்டு பக்கத்திலிருந்தும் இடி பட வேண்டிய நிலை அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக அவருடைய நிலை எப்படி இருக்கிறது என்றால் ‘அரசனை நம்பி புருஷனைக் கைவிட்ட’ கதையாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு துரப்பாக்கியமான நிலைமை அவருக்கு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது.”

“இந்த மான்யத்தைப்பற்றி நாம் முக்கியமாக கவனிக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய அஸ்திவாரம் ஜில்லாவில் இருக்கும்படியான நிர்வாகத்தைப் பொருத்தே இருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் வைக்கவேண்டும். அப்படி அரசாங்கத்திற்கே அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய நிர்வாகம் இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். உண்மையில் அது இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஜனநாயக நிர்வாகத்திற்கு ஜில்லா நிர்வாகம்தான் அஸ்திவாரமாக இருக்கிறது. இந்நாட்டில் பட்டுஷ்ட விவாத காலத்தில் அங்கத்தினர்கள் சட்டசபைக்கு வந்து பல பல விஷயங்களைப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அப்படிப் பேசும்போது பல குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்நாட்டில் ஜனநாயகம் இருக்கிறது என்றால் அந்த ஜனநாயக முறையில் பல குறைகளை இங்கு வந்து சொல்லுகிறார்கள். அந்தவிதத்தில் தங்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு மக்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் அவரவர்களுடைய குறைகளை அந்தந்த ஜில்லாக்களிலேயே தீர்த்துக்கொள்வதற்கு வசதி இருந்தால் அவைகளை இந்தச் சபையில் வந்து சொல்லிக் கொள்ளாமல் அங்கேயே தீர்த்துக்கொள்ளுவார்கள். சின்னச் சின்ன பிரச்சனைகளாக இருந்தால் அவைகளை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் உண்மையில் இன்று நடப்பது என்ன? பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் எந்த யந்திரத்தை இந்த நிர்வாகத்திற்கு சிருஷ்டித்தார்களோ அந்த யந்திரம்தான் இன்னும் இருக்கிறது. அது என்ன யந்திரம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மக்களிடமிருந்து வரியை வசூலிப்பதற்கும் எந்த நிர்வாகம் வேண்டுமோ அந்த நிர்வாகத்தை அவன் திணித்துவிட்டு போயிருக்கிறான். அந்த நிர்வாகமே இன்னும் நடைபெற்று வருகிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்து இருக்கும். உண்மையாக ஜனநாயக நிர்வாகம் நடந்திருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு அதை அனுபவிக்கக்கூடிய முறையில் நிர்வாகத்தை அமைக்கவேண்டும். அதற்கு வழி இருக்கிறதா என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும்போது இன்று எந்த நிலைமையில் நிர்வாகம் நடந்து கொண்டு வருகிறது என்றால் ஜில்லா கலெக்டரைப்பற்றி புகார், அதிகாரிகளைப் பற்றி புகார், பல விஷயங்களில் புகார். அந்த முறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது இப்பொழுதுள்ள நிர்வாகம். இந்தக் குறையை

[Sri P. Ramamurthi] [17th March 1954]

உங்களால் தீர்த்து வைக்கமுடியாது. மந்திரிகளாலும் தீர்த்துவைக்க முடியாது. கடவுள் வந்தாலும் தீர்த்துவைக்க முடியாது. எப்படி இருந்தாலும் குறைகள் இருக்கத்தான் இருக்கும். இதை அடியோடு தீர்ப்பது என்பது முடியாத காரியம். இதைப்பற்றி பல உதாரணங்கள் கொடுக்கலாம். உதாரணமாக மதுரையில் ஒரு தாசில்தார் பத்து பத்து ரூபாய் தக்காவி கடன் கொடுக்கும்போது லஞ்சம் வாங்குகிறார் என்று 1½ வருஷங்களுக்கு முன்பு புகார் செய்யப்பட்டது. நேரடியாக கலெக்டருக்கும் புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு விசாரணைக்கு வந்தது. அதற்குப் பிறகு கர்ப்பன் டிபார்ட்மெண்ட்டில் விசாரணைக்கு வந்தது. அது என்ன ஆச்சு என்பது நமக்கு இதுவரையில் தெரியாது. ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் மந்திரிகளுக்கு நேரடியாகச் சொல்வது என்பது முடியாது. அவர்கள் என்ன 'சதாவதானிகளா'? என்று தெரியவில்லை. இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அந்தந்த டிபார்ட்மெண்ட்டில் புகார்கள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த வகையில் ஒரு நிர்வாக முறை இருக்கிறதா இல்லையா என்ற ஒரு அடிப்படையான விஷயத்தில் நாம் இன்றைக்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நேற்றைய தினம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசிய காலத்தில் ஒன்று சொன்னார். அதைப்பற்றி பேசும்போது தனிப்பட்ட எந்த அதிகாரி மீதும் எனக்கு துவேஷம் கிடையாது. பொதுவாக நிர்வாக யந்திரத்தைப்பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அதிகாரிகளைப்பற்றி கனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் சொல்லும்போது அவர்களுக்கு பெரிய சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொடுத்தார். சுதந்தரம் கிடைத்த பிறகு அவர்களுடைய மனப்பான்மையில் பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் அவர்கள்மீது புகார் செய்வது சரியல்ல என்றும் எதிர்க்கட்சியில் சொன்னால் கோபம் வந்துவிடும் என்று சொன்னார். அவருடைய கட்சித் தலைவர் சமீபகாலத்தில் என்ன கூறியிருக்கிறார் என்பதைமட்டும் நான் இன்றைக்கு அவருக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அகில இந்தியா காங்கிரஸ் கமிட்டியில் 'சமீபகாலத்தில் 1954-ம் வருஷத்தில் பேசியதை மேற்கொண்டு காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக இந்திய நாட்டின் ராஷ்டிரபதியாக உள்ள கனம் ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள், 1950 வருஷம் ஜனவரி மாதத்தில், 'Indian Society of Agricultural Economics' கூட்டத்தில் தன்னுடைய தலைமை உரையில் எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். அதாவது அவர் சொல்லுகிறார், . . .

12.40
p.m.

'In his Presidential address to the Indian Society of Agricultural Economics in Madras in January 1950, Dr. Rajendra Prasad said that the Governmental Agency was "unable to get out of routine and red-tape and to establish that intimate relationship with the cultivator which is necessary to win his confidence and rouse his enthusiasm. It continues to be as wooden as it was more than 30 years ago, when Mr. Montague, the then Secretary of State for India, characterised it as such."

இன்றைக்கு இருக்கும்படியான அரசாங்கத்தின் நிர்வாக இயந்திரத்தின் சிவப்பு நாடாவிலிருந்து விடுபட்டு வெளிவரவே ஒவ்வொரு விஷயங்களுக்கும் பல நாளாகும். மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்கு அவர்களுடன் நேரிடையாகத் தொடர்பு கொள்வதற்கு இந்த "சிவப்பு நாடா", நிர்வாக இயந்திரத்திலிருந்து வெளிப்படுவதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்பாக மான்டேகு காலத்தில் எப்படியிருந்ததோ அதே போலவே இன்னமும் மரக்கட்டை போலவே நிர்வாகம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இம்மாதிரியாக 'இந்திய ஜனாதிபதி 1950-ம் வருஷத்தில்தான் சொன்னார். ஆனால் அந்த நிலைமை அப்படியே நீடித்துக்கொண்டிருக்கின்றது சொல்லக் கூடாது', என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வாதம் செய்யக்கூடும். அவருக்கு சமீபத்தில், அதாவது 1953-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்தில் இந்தியப் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் ராஜ்ய விவசாய மந்திரிகளின் மகாநாட்டில் சொன்னதை மட்டும் நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அதாவது:

[Sri P. Ramamurthi] [17th March 1954]

'Inaugurating the Conference of State Ministers of Agriculture in the last week of September, 1953, Pandit Nehru remarked that officials approach the problems of the common man with "a coat and necktie and collar mind". He also said: "To-day a vast gulf separates the ordinary people from the officials; the officials do not speak the language of the common man which makes it difficult for them to convey the results of their research and labour to others."

இன்றைக்கு இருக்கும்படியான அதிகாரிகளை எடுத்துப்பார்த்தால் அவர்கள், 'கோட்டு, காலர், நெக்கை', மனப்பான்மையோடு இருக்கிறார்களே தவிர பொதுமக்களுக்கும் அவர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பே கிடையாது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதிகாரிகளுக்கு சாதாரண மக்கள் பேசக்கூடிய பாஷை தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்களோடு நெருங்கிப்பழகும் போது மக்களுடைய பாஷையில் பேசி மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெறுவதே கிடையாது. ஆகவேதான் அதிகாரிகளுக்கும், மக்களுக்கும் இடையில் இன்றையதினம் பெரிய அகழ் இருக்கிறதென்று இந்தியப் பிரதம மந்திரி அவர்கள் சமீபத்தில் 1953-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்தில்தான் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். அதை அவர் கூறி அதிக நாள் ஆகிவிடவில்லை. அவர் இதுமாதிரியாகக் கூறியபின்னர் இந்திய சர்க்கார் ஒரு புது சர்க்குலர் எல்லா மத்திய சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியும். அதாவது 'இனிமேல் அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குப் போகும்போது கோட், காலர், நெக்கை கட்டிக்கொண்டு போகக் கூடாது', என்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். கோட்டை போட்டுக்கொண்டு போவதாலோ, நெக்கை கட்டிக்கொண்டு போவதாலோ ஒன்றும் கவலையில்லை. ஆனால் கோட், காலர், நெக்கை மனோபாவம் முதலில் அவர்களிடமிருந்து போகவேண்டும். அதாவது மக்களுக்கு தாங்கள் எஜமானர்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் மனப்பான்மை போய், மக்களுக்கு தாங்கள் வேலைக்காரர்கள் என்ற மனோபாவம் உண்டாகவேண்டும். உண்மையில் இந்த நிலைமையை நாம் சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு முதற் படியாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்ன வென்று பார்ப்போம். உண்மையில் நாட்டின் அடிப்படையில் ஜனநாயக முறையில் இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களுக்கு, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்களால் நடத்தப்படும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு நாம் அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். அந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு உயர்ந்த அதிகாரங்கள் இருந்தால்தான் கிராமங்களிலுள்ள அதிகாரிகள் இவர்களுக்குப் பயந்துகொண்டு உண்மையாக, நேர்மையாக நடந்து கொள்வார்கள். இன்றையதினம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களாகிய பஞ்சாயத்து போர்டுகள், ஜில்லா போர்டுகள் இவைகளுக்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள்தான் வந்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இவர்களால் மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, மக்களின் சேஷமத்தை உத்தேசித்து எந்த விதமான நன்மைகளையும் செய்ய முடியவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் தான் ஜில்லாக்களிலுள்ள அதிகாரிகள் இவர்களைக்கண்டு எப்பொழுதும் பயந்துகொண்டே மக்களின் ஊழியர்களாக நடந்துகொள்வார்கள். ஜனங்களின் எஜமானர்களாக நடந்துகொள்ளமாட்டார்கள்.

"இன்றைக்கு குறிப்பாக ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த பஞ்சாயத்து போர்டு எவ்வளவு முறை ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினாலும்கூட அந்தத் தீர்மானத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் முடியாது. காரணம் இவர்களுக்கு எல்லாம் மேலாக இருக்கும் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அல்லது ஐ.ஸி.எஸ். படித்துவிட்டு 'இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்ட்ஸ் அண்டு கவுன்ஸிலாக' இருக்கும் ஒருவர் அந்தத் தீர்மானத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கமாட்டார்கள். இதுதான் இன்றையதினம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மக்களின் நன்மைக்காகச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும் காரியங்களுக்கு, மக்களின் அபிமானத்தைப்பெற்று அதிகாரத்திலுள்ள மக்களின் பிரதிநிதிகள் மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும் திட்டங்களுக்கு, 'நான் அங்கீகாரம் அளிக்க மாட்டேன்', என்று ஒருவர் சொன்னால் அவர் என்ன சர்வஞ்ஞரா என்று நான் கேட்கிறேன்? ஐ.ஏ.எஸ். அல்லது ஐ.ஸி.எஸ். படித்து விட்ட அதிகாரிக்கு இவ்வளவு அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருந்தால் எப்படி

[Sri P. Ramamurthi] [17th March 1954]

அவர்கள் மக்களின் ஊழியராக தன்னை மதித்து நடந்து கொள்வார்கள் என்று நான் கேட்கின்றேன். 'ஒருவர் ஐ.ஸி.எஸ். அல்லது ஐ.எ.எஸ். படித்துவிட்டால் அவர் எந்த இலாகாவின் தலைவராகவும் இருக்கலாம். லோகல் போர்டு ஆபீசராக இருப்பவர், டிபார்ட்மெண்டு காரியதரிசியாகப் போடலாம். ஒரீந்துமத பரிபாலன சபை கமிஷனராகப் போடலாம்', என்றெல்லாம் அவர்களை சர்வஞ்ஞராகக் கருதுவது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருக்கிறது. அதனால்தான் அவர்கள் பொது மக்களை, ஜனங்களின் பிரதிநிதிகளாக அலட்சியம் செய்கிறார்கள். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் இவர்கள் சரியான மக்களின் ஊழியராக நடந்து கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"இதில் இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்று கேட்டால் சமீபத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி கல்கத்தாவில் கூடிற்று. அதில் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டம் வகுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. முதலில் போட்ட ஐந்து வருஷத் திட்டம் மேலிலிருந்து கீழே வந்தது. இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டம் கீழிருந்து மேலே போகும்படியாக அமைக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டது. எப்படி இவர்கள் அஸ்திவாரம் இல்லாமல் கூரையையும் சமாசாரமாக முதல் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை மேலிலிருந்து கீழே வரும்படியாக அமைத்தார்கள் என்பது தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. அடிப்படையிலுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இவைகள் மூலமாக பல காரியங்களைச் செய்யும் வகையில் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை வகுக்கப் போகிறோம் என்று பண்டிட் நேரு அவர்களும், மற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்களும் பறை சாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு, பஞ்சாயத்து போர்டுகள், 'முனிசிபல் கவுன்ஸில் போன்றவைகளுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் கிராமங்களிலும், மற்ற இடங்களிலும் அங்கங்கேயுள்ள குறைகள் அங்கங்கேயே நிவர்த்திக்கப்படும். புகார்களுக்கு மேல் புகாராக சட்டசபையில் ஒரு அங்கத்தினர் மாற்றி இன்னொரு அங்கத்தினர் எழுந்து சொல்லிக் கொண்டேயிருக்க மாட்டார்கள். புகார்களுக்கு மேல் புகாராக வந்து கொண்டிருக்கும்போது கனம் மந்திரிமார்களும் தான் என்ன செய்வார்கள்? இலாகா காரியதரிசிகள் சபையில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் குறைகளையெல்லாம் நோடஸ் எடுத்துக்கொண்டபின்னரே அவைகளுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்ல அவர்களால் ஒரு இருபது நிமிஷங்களிலோ, அல்லது அரை மணியிலோ முடியுமா? ஆகவேதான் அவர்களும் ஒரு மானியத்தைப்பற்றி நான்கு மணி நேரம் விவாதம் நடந்தால் விவாதத்தின் கடைசியில் 'அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய எல்லாக் குறைகளையும் நான் நன்கு விசாரித்து ஆவன செய்கிறேன்', என்று பொதுப்படையாக, ஏதோ கொஞ்சம் ஆறுதல் மொழி போலச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அப்பறும் அதைப்பற்றி கவனிப்பதே கிடையாது. கவனிப்பதற்கும் நேரம் அவர்களுக்கு இல்லை. இதற்குள் மறுவருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும் காலம் வந்துவிடுகிறது. இவ்வாண்டு வேறுவேறு குறைகளை அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். கடைசியாகப் பார்த்தால் நிர்வாக இயந்திரம், ஒரே ஊழல் மயமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

12-50 p.m. "அதுபோகட்டும். நான் இன்றைக்கு குறிப்பாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், மந்திரிகள் பதிலளிக்கும்போது, லோவியத் ரஷ்யாவைப் போட்டுக் குழப்பவேண்டாமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இன்றைக்கு 'இந்த நாட்டிலிருக்கக்கூடிய முறை என்ன? அது உண்மையான ஜனநாயக அமைப்பா? ஜனநாயக ஆதிபதய உரிமை ஜனங்களுக்கு இருக்கிறதா? ஜனங்கள் தங்கள் வரம்புகையை நடத்துவதற்கு, அவர்கள் நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்கு, அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு முறை இருக்கிறதா? அடித்தளத்தில் இருக்கிறதா? இல்லையானால் அதை அமைப்பதற்கு நாம் என்ன செய்கிறோம்?' என்பதையெல்லாம் அடிப்படையாகக்கொண்டுதான் நாம் இதைக் கவனிக்கவேண்டுமெனயொழிய, பேசப்படாத விஷயங்களைப்பற்றி

[17th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

யெல்லாம் 'மந்திரியவர்கள் அனுவசியமாகப் பேசிக் குழப்புவது இருக்கிறதே, 'அது எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனைகளுக்குப் பதில் கொடுத்ததாகாது', என்று அவர்களுக்கு நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி பதில் சொல்லிவிடுவதினால், 'ஜனங்கள் உங்களைப் பிரமாதமாக எண்ணிவிட மாட்டார்கள். மந்திரிகள் ஏதோ பிரமாதமாக பதில் சொல்லிவிட்டார் என்றும் நினைத்துவிடமாட்டார்கள். கிளப்பியிருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளுக்குப் பதில் சொல்லாமல் மழுப்புவதற்காகத்தான் நீங்கள் இம்மாதிரி சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களைப் பேசுகின்றீர்கள்', என்பதை பொதுமக்கள் நன்கு உணர்ந்துகொள்ளுவார்கள். ஆகையால், மந்திரி அவர்கள் சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களையெல்லாம் பேசிக் குழப்பாமல், 'இன்றிருக்கக்கூடிய அடிப்படையான பிரச்சனைகளில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன? அவர்கள் என்ன நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள்?' என்பதைத்தான் தெரிவிக்கவேண்டும்.

"இருந்தாலும், இந்த நாட்டில் இப்படிப்பட்ட புகார்கள் இனிமேல் வராமல் இருப்பதற்கு, 'ஜனங்கள் அதிகாரத்தை உபயோகிக்க சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுமானால், ராஜ்யத்தில் உண்மையாகவே மேலும் மேலும் மக்களின் ஒத்துழைப்பு வேண்டுமானால், சர்க்காரோடு திட்டம் வகுப்பதில் ஒத்துழைக்கவேண்டுமானால், வகுத்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்கவேண்டுமானால், அந்த ஒத்துழைப்புக்கு வேண்டிய நிர்வாக இயந்திரத்தை சிருஷ்டிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கப்போகிறது? அதைப்பற்றி சர்க்காருடைய எண்ணங்கள் என்ன? சர்க்கார் யோசித்திருக்கிறதா? என்றைக்காவது யோசிக்கப் போகிறதா? கடந்த 8 வருஷ காலமாக எப்படி நடந்து வந்ததோ, அதேமாதிரி நடக்கப் போகிறார்களா' என்பதற்கெல்லாம் தெள்ளத் தெளிவாக பதில் சொல்லவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—"Mr. Speaker, Sir, I am thankful to hon. Members for giving me a number of valuable suggestions in the course of the debate. I also thank them for their having sympathetically appreciated the difficulties of this Department. I want just to say a few words about the Hindu Religious and Charitable Endowments Act. 'This is a new Act which we are having now. It is called the Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Act, 1951. Formerly there was the Hindu Religious Endowments Act which was first passed in the year 1926. It was found in the actual working of that Act that effective control over the administration of religious institutions could not be exercised satisfactorily by that Act. So we had the Amending Act, I mean, the Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Act of 1951 by which a separate department was designed. This Hindu Religious and Charitable Endowments Department is functioning from 1951. The Department now consists of one Commissioner with two Deputy Commissioners and a number of Assistant Commissioners and Inspectors. The idea is that we should associate local people with the administration of temples. That is why we have Area Committees constituted for administration of temples with an income less than Rs. 20,000. For temples with an income of over Rs. 20,000 a Board of Trustees is appointed by the Commissioner. Sir, there are various difficulties experienced in the working of the new Act. It contains some clauses which could be contested in Courts of Law. Recently, some sections of the Act have been contested and declared invalid by the Supreme Court. But we

[Sri K. Venkataswamy Naidu] [17th March 1954]

are not much worried about it because our main idea is that as far as possible, these religious institutions must serve the people and towards that end, we are working. Hon. Members should appreciate our difficulties. Our field is limited. I shall cite an instance. The Mutts are beyond the pale of our legislation. Most of the criticisms in this House were directed against Mutts. We are helpless in this matter. But with regard to other institutions, I do not think we are so helpless. We shall try to rectify defects, if there are any. Our main idea is to maintain our religious institutions properly.

"One of the questions raised was that lease of temple lands should be given to the actual tiller of the soil and that it should not be given in public auction. But the difficulty is this. All these temples are mostly private institutions and to recover their dues they have to go to Courts of Law. They have no right to waive or postpone or do anything like that with regard to recovery of dues. That is why they give it in public auction. If it is possible by any means by which the actual tiller of the soil could be given the lease of temple lands, we will certainly explore such a possibility.

"Some speakers have pointed out that the Temple Entry Act has not worked successfully and that some temples are not open even now for Harijans. Let me inform hon. Members that in all these institutions, we try to get the co-operation of Harijans in the management of temples. In our Area Committees, we have at least one Harijan member. Similarly, there is a Harijan member in the Board of Trustees in many temples. Area Committees are also requested to appoint as many Harijans as possible. (An hon. Member: But they all belong to Congress party.) My Friend complains that there are only Congressmen. It is not so. These Area Committees were constituted not during this Ministry but even before. It represents a large section of people and not mere Congressmen. Sir, the idea of a Harijan and a non-Harijan is fast disappearing. The differentiating sentiment is slowly going away. We are moving in a direction where all Hindus will be treated as a whole unit.

"Executive Officers and other officers of this Department have the same rights and privileges of those in other Departments of Government. The same quota is being given to Harijans in the matter of appointments in this Department.

"The hon. Member Sri Sambandam had complained that the 'prasadam' are not properly made and distributed in the temples. We have got a new Commissioner who is a very devout Hindu. He is taking great pains to keep all our temples clean. Under his direction, the precincts of temples have been ordered to be kept clean. The temple lights are also to be kept clean. It is our fundamental object to keep all our temples clean so that it will be a great impetus for worshippers of Gods to throng in great numbers to temples. (Sri P. Ramamurthi: What about 'prasadam'!) Yes, Sir. Prasadam are also made under proper hygienic conditions. Previously, the prasadam used to be covered by a dirty cloth by the Archakas. That has now been ordered to be removed. Clean cloth is used."

17th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Sir, I want to raise a point of order." 1-0 p.m

MR. SPEAKER :—"The Hon. Minister is not yielding!"

(The Hon. Sri K. Venkataswamy Naidu resumed his seat.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"I am grateful to the Hon. Minister. Sir, I take this opportunity to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that even in the distribution of *prasadam*s to devotees, discrimination is made in the sense that in the case of Savarnas, the *prasadam*s are given in their hands, while on the other hand, in the case of Avarnas they are thrown on the floor. May I know, Sir, why this discrimination is made?"

* THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—"I have seen a lot of difference in the temples in Malabar. But I am glad to say that even the discrimination in the distribution of *prasadam*s is disappearing nowadays. Even if there be a few complaints here and there, I hope they would disappear very soon.

"Then, Sir, with regard to the surplus funds of temples, I may tell hon. Members that we are starting orphanages. We have now started about 20 centres. Every temple which can afford to have one will be having an orphanage attached to it. This sort of human service is a feature of the new Act and though the temple trustees were not amenable to it in the first instance, they are now taking it up nicely and spending the surplus funds in such useful directions."

* SRI P. RAMAMURTHI :—"சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றையதினம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, கனம் மந்திரி அவர்கள் வைஷ்ணவக் கோயில்களுக்கே அதிகமாகப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக மந்திரி அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்பதைக் கொஞ்சம் சொல்லவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—"Sir, wherever surplus funds are available, they are being utilised for the renovation of temples, because these temples, which were built more than thousands of years ago, are wonderful pieces of architecture and art and they are great assets to our country. So they have got to be preserved and we are trying our best to maintain them. The Archaeological Department must attend to these things, but they are not doing much. Therefore, the surplus funds of the temples are being utilised to maintain these temples and educational institutions. Orphanages are also being started in various places.

"Now, I shall refer to one other matter. I came to know that one hon. Member said—I was not present in the House—that I visited only Vishnu temples."

SRI K. R. SAMBANDAM :—"Sir, I said it."

* THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—"Sir, if one cares for our religion, I should say that we should not think in terms of Vishnu or Siva. What we find today is that there are two sections among us, those who are God-fearing men and those who are not. In other words, we are having theism and atheism."

[Sri K. Venkataswamy Naidu] [17th March 1954]

So we are all pooling our resources to fight non-God principles, that is, atheism. I may also say for the information of the Members that there are only very few Vishnu temples in our State. The bulk of the temples are Mariamman temples. Next come Amman temples, then come Siva temples and then only Vishnu temples. If I am doing justice to my job and if I am true to my salt, I must say that I am visiting all temples without any partiality or discrimination, and I should say that I visit more Siva temples than Vishnu temples. In this connexion, I would like to say that our new Commissioner is a devout Siva *bhaktha* and he will compensate anything wanting on my part. I give that assurance. Anyway, my own feeling is that we are coming together. Hon. Members are aware that Tiruppavai-Tiruvembavai conferences are being held everywhere. The object of these conferences is to combine both sections of the people. But we must all pull together and say that there is one religion, one God, and that we all worship that God."

SRI P. RAMAMURTHI:—"கனம் மந்திரி அவர்கள், நாம் எல்லோரும் மாகச் சேர்ந்து, கடவுள் இல்லையென்ற ஒரு கொள்கையை எதிர்ப்பதற்காக இன்றைக்கு நமது சக்திகளையெல்லாம் திரட்டுகிறோம் என்று சொல்லி விருக்கிறார். அரசியல் சட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், இந்த நாட்டை ஒரு மதச்சார்பற்ற நாடு (secular State) என்று சொல்லுகிறது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Not a Godless State!"

* SRI P. RAMAMURTHI:—"அதோடு கூட, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எந்தெந்த சுதந்திரங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். மன சாட்சிக்கு சுதந்திரம், மதத்திற்கு சுதந்திரம் (freedom of conscience and religion) அரசியல் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'Freedom of conscience' என்று சொன்னால், கடவுள் உண்டு என்று நம்புவதற்கும் ஒருவருக்கு உரிமை உண்டு, அதே மாதிரி கடவுள் இல்லை என்று சொல்லுவதற்கும் ஒருவருக்கு உரிமை உண்டு. 'Freedom of conscience' என்று சொன்னால் இதுதான் பொருள். அந்த சுதந்திரத்தை இன்றைக்கு அளித்திருக்கின்ற ஒரு அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் இருக்கக்கூடியவர்கள், 'எனது அரசாங்கமும், குறிப்பிட்ட இலாகாவும் இந்த சுதந்திரத்தை பறிமுதல் செய்வதற்காக நாங்களையெவரும் சேர்ந்து எங்கள் சக்திகளையெல்லாம் உபயோகிக்கிறோம்', என்று பொருள்படும்படி சொன்னால், எப்படி அரசியல் சட்டத்தை நிறைவேற்றியவர்களாவார்கள் என்பதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்."

* THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU:—"Sir, the hon. Member seems to think that I am a sectarian. That is exactly what I am contradicting. We have got one common ideal. We do not force any concept of God or code of religion and we are not depriving anybody of their freedom of conscience or religion. I can assure the hon. Member that we are not doing anything of that sort. Though we have got many difficulties, we are trying to solve them and we hope to bring forward an Amending Bill very soon to see that the difficulties are removed and that these institutions are managed well and our department is also able to function as effectively as possible."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, On a point of information."

MR. SPEAKER:—"It is now 1-10 p.m. The Hon. Minister for Revenue has to speak. I do not think it is possible."

: 17th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, unless certain points are clarified, we would not be in a position to vote for or against the Government."

MR. SPEAKER:—"Is this the time for clarification?"

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, this is the only occasion when I can elicit information from the Hon. Minister."

MR. SPEAKER:—"All right. Let the hon. Member say what he has got to say."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, in view of the fact that certain sections of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act have been declared *ultra vires* of the Constitution by a recent judgment of the Supreme Court, which appeared in the papers yesterday, have the Government any proposal to amend this Act so that it may work properly? Is it not a fact that in Siva temples, where no *prasadams* are prepared, the *vibhuthi* that we get is useless dust? I do not mean any offence to any God."

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU:—"But the religious susceptibilities are there!"

SRI K. VINAYAKAM:—"Will the Hon. Minister issue directions to all Siva temples to prepare *puliyotharai* and *dathayonnai*?" (Laughter.)

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU:—"Except the few extracts or summary of the judgment that appeared in the morning papers, I have not seen the judgment. After we get the judgment, whatever is necessary and possible would be done."

MR. SPEAKER:—"I call upon the Hon. the Minister for Revenue to reply to the Demand."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Mr. Speaker, Sir, I would like to know the time that is allotted for my reply." 1-10 p.m.

MR. SPEAKER:—"Whatever time the Hon. Minister wants, I will allow."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I will finish as early as possible."

"I wish to thank hon. Members for their interesting remarks and various suggestions. I will first of all dispose of the speech of my hon. Friend the Leader of the Opposition when it is fresh in my mind. He felt some sympathy for me. I may tell him that I am a sufficiently grown-up adult in politics and I can myself draw the chart of my political life. He need not worry about it. He gave the example of the wife who pinned her faith in the king and forsook her husband. I do not know how that came to his mind now. Probably he is disappointed that in the Travancore-Cochin State his erstwhile bed-fellows in the Praja-Socialist Party dropped the Communists abruptly and are carrying on according to their own light. He just vented that disappointment at me."

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th March 1954]

"He wanted that the moving of Demands for Grants should be accompanied by a speech. But the convention has been to move the Demand without a speech. If this convention is changed, I have no objection to make a short speech."

MR. SPEAKER:—"Previously Hon. Ministers used to make a speech."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We thought we could give up the speech."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"As far as the present Demand is concerned, there is no need for a speech because it relates only to administration. There is no new policy to be adopted or new action to be taken. It relates only to the improvement or toning up of the administration. When the new convention comes into force, we shall see about it."

"The Leader of the Opposition referred to the I.C.S. officers, and the I.A.S. officers, as some of them are called now, and said that everything was done by them and their word was law. It is not so. The duty of the I.C.S. and I.A.S. officers is something like the duty of lawyers. They place the case both for and against very correctly and impartially, and the ministry considers their note in the light of the suggestions and remarks made by hon. Members in this House. Of course, this remark applies to bigger problems and not to small questions. Therefore, those officers are in the nature of advocates for both sides and hon. Members are in the nature of jurors. The ministry considers both sides of the case and comes to a certain conclusion. Some hon. Members said that the Ministers were simply signing their report or approving their remarks. It is not so. People responsible for disposing of a matter go through it carefully and then come to a conclusion. It may be that certain conclusions are not in consonance with the wishes of some people. That happens in the High Court also where the Judges consider the cases carefully and pronounce judgment. One party is satisfied with the judgment and the other party is not satisfied. All the same, the whole process is gone through and every effort is made to come to a proper and reasonable conclusion."

"The Mover of the cut motion stated that the administration at the base should be proper and then only the superstructure built on that base would be all right. I entirely agree with him. He began by saying that the Village Officers and others should be given a proper status and treated courteously. The other day I told the House how we were trying to increase the allowance, etc., of the Village Officers though not their basic pay. We are not able to raise their basic pay because even if we raise it by five or ten rupees, the extra expenditure will come to several lakhs of rupees or a crore or even more. But I am quite prepared to alleviate their hardships other than those whose alleviation involves a lot of expenditure. I will try my best to remove what I may call the small pin-pricks given to them. The lowest official in the Revenue Department is the talaiyari. The other day, I and some hon. Members went to a place ten or fifteen miles away from this City."

17th March 1954]. [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

I wondered at the bearing and the dutiful way in which the talaiyaris there conducted themselves. They were very much in evidence and they took a pride in their office. I really wondered how, in spite of their low pay, they were able to discharge their duties so satisfactorily. Hundreds or even thousands of rupees are entrusted to them for carrying from one place to another. I have not so far received any report of misappropriation by them. On the other hand, we get reports about misappropriation by Village Officers and Karamams. To my knowledge, there has not been a single case where talaiyaris have misappropriated Government money. I think we must take our hats off to these low-paid people. A similar example is the runner of the Postal Department. These two sets of people are very honest and do their work very well."

"One hon. Member mentioned that no travelling allowance was given to village servants. The other day, I told the House that travelling allowance was given to village servants, talaiyaris and others, ranging from Rs. 12 to Rs. 20 the actual amount depending upon the distance they covered. A jamabandi allowance is given to village Munsifs and a small allowance is given to the vettis or talaiyaris accompanying the Village Munsifs to the jamabandi. These concessions were given recently. We will certainly give them other amenities also if they do not involve additional expenditure."

"Above Village Officers, we have non-gazetted officers like Tahsildars. The charge was levelled that they had not yet imbibed the spirit of Independence and that they did not know how to conduct themselves with the public and the hon. Members of this House. I admit at once that there may be a few officials who may not conduct themselves properly. There may be cases of corruption also. From that, we should not generalise that almost all the officials or a majority of them are bad, discourteous, corrupt and so on."

"As for tackling the evil of corruption, the Government have appointed an agency to promptly enquire into the reports received about cases of corruption. Even anonymous petitions are taken note of and the allegations made therein are enquired into. We send the reports to the X-Branch of the Police Department, which makes the enquiry. If, on enquiry, it is found that a *prima facie* case exists, we frame charges and send the case to the Tribunal for Disciplinary Proceedings. Then an opportunity is given to the officer concerned to defend himself and finally either acquittal or punishment depending on the merits of the case is ordered. The whole enquiry is done properly as if in a court of justice. Government are taking every step to weed out corruption. It is very easy to make allegations of corruption, but it is very difficult to prove corruption. So far as the Government are concerned, we are taking every possible action and we shall do whatever is feasible."

"Sir, about the mentality of officials, I wonder how we can expect immediately all that the hon. Members and the general public expect after we got Independence. They want everything

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th March 1954]

'ready-made'. It cannot be done, Sir. Independence gave us only independence from foreign rule. We have attained that independent status. But, all other things, such as improving the administration in various directions, bringing all amenities, require constructive work. That means, every one of us must work energetically. Then only, we can make our country a useful and progressive country. Simply because we got Independence, it does not mean that we could get all virtues, all amenities and all conveniences that the old democratic countries like England are having. It is like this. Suppose a foreign country or a foreign power is in occupation of another country by conquest or by other means, after they leave the country, the exploitation and other such ills caused by them, cannot be remedied in a very short time. Therefore, we are doing what all is possible to ameliorate the conditions. But, certainly it will take time. Ours is a vast country teeming with very complicated questions, many castes and communities. Even in one community, there is the 'namam' and there is the 'vibhuthi' and even in 'namam', there are two denominations. All this, we have got in our country. We must have some patience and do our work in a constructive way. Then only, we can improve our lot.

"The Mover of the Cut Motion wanted that the districts must be made smaller so that administration could be carried on better, it may be handy and all that. Well, Sir, he is an experienced member of the District Board, who knows his district thoroughly. If he gives some suggestion as to how it can be carved out so that the administration will be better, I will certainly consider the matter. When he applies his mind to it, I hope he will also bear in mind what the Pudukkottai people have in mind. If he prepares a suitable plan, we shall certainly examine it. But, this factor has to be borne in mind, viz., that the proposal should involve only a small expenditure. If it means a large expenditure, it cannot be taken up under the present circumstances. Let me receive a plan from an experienced President of the District Board (Inter-ruption) and then other hon. Members will take up their districts. He said that the time has expired as regards the local development works. It was already stated that it was extended by six months and there will, therefore, be no difficulty about it.

"Then, an hon. Member wanted that Tamil should be made the language for carrying on our administration and other kinds of work. Sir, we began this experiment in Tiruchirappalli in Tamilnad and in East Godavari in the Andhra area. It was done five or six years ago. Recently, this experiment has been extended for another year. If it works well, we can try to extend the scheme. Even now, we see so many hon. Members speaking so fluently in Tamil not only here but also in public platforms. That itself is a great impetus given to this language. We can move only slowly in this matter. All on a sudden, it cannot be done. I am not against it. But, let us go rather slowly but steadily.

17th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

"Certain hon. Members complained that no replies are given to their letters and that they are not even acknowledged. It is not so. I may say, Sir, that generally we try even to acknowledge letters and then to reply to them also. But a reply cannot go to them in certain cases. Suppose they want a certain thing to be done—a question of some individual promotion or some other thing—they cannot expect any reply. (Some Members: No, no.) I have got letters to that effect, Sir. Therefore, it is not possible to reply to such letters. It is best to be silent, as 'silence is golden', in such matters.

"Regarding the Harijan Welfare Department, very spirited speeches were made. I can only assure hon. Members that this Government are doing their very best to help the Harijans to come up as rapidly as possible. The very fact that in the Budget, about a sum of Rs. 80 lakhs out of Rs. 90 lakhs is earmarked for them, shows their anxiety to help the Harijans as much as possible. The balance of Rs. 10 lakhs alone is reserved for Backward Classes. You may know the Backward Classes are double the population of the Harijans. But, still we have provided a large amount for the Harijans because it is considered that they must be given first priority, and everything is being done towards this objective.

"With regard to house-sites, I have said many a time that the Government are doing everything possible to give house-sites not only to Harijans, but to other landless people also, and also for cultivation purposes. But, they say that in certain cases, they were refused. It may be, I think under this circumstance—many of them choose some forbidden area, i.e., an area like a channel poramboke or a tankbed poramboke, which could not be alienated or assigned. For certain reasons, they occupy such places and in those cases, it is refused. No doubt, the forbidden fruit is sweet, but cannot be allowed. There are certain conditions governing the grant of house-sites. If they are not fulfilled, it is not done. In other cases, we have given recent instructions that everything should be done promptly and there should be no complaint on that score.

"Mention was made about police harassment. Some hon. Members said that landlords are harassing the poor people. I also had the other side of the picture, that is, how the tenants through the good offices of certain friends are harassing the landlords. The police render help only in cases where the peace and law and order position is threatened. There is no question of siding with this or the other set of people. I know there are one or two cases in the Tanjore district. Even under the new Act, the landlord in this district is entitled to harvest his produce with his own men and with extra people when necessary. In that case, some people went in hundreds protesting against the landlord's action and threatening they will even beat and injure the workers. In such cases, the police had to come to the spot and see that law and order is maintained.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th March 1954]

"It was also mentioned that there is a lot of land in the Salem district and it is not given to Harijans. Yes, Sir. There are about 80 or 90 thousand acres of land available in the Salem district. Previously there was a ban on the assignment of compact blocks of land. That ban is now lifted. There will, therefore, be a more free distribution of land to the landless people. But the Agriculture Department have also got a scheme of assigning compact blocks of land and teaching ryots in the improved methods of cultivation. I do not think, Sir, there should be any cause for complaint in this regard.

1-20 P.m. "Sir, coming to Malabar, an hon. Member wanted a Board to be constituted for the development of Malabar. So many hon. Members are talking about Malabar so vigorously and so often. I may say that such a Board is not necessary because, as it is, there is a District Planning Board and a Project Advisory Committee and they are intended to co-ordinate the activities in the district concerned. Since they serve the purpose for which hon. Member wanted a Board to be constituted, there is no need for a separate Board.

"Then, it was said that no financial provision had been made for the working of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act and the Malabar Tenancy Act. In the case of Malabar, as the Rent Settlement Authority has been abolished, there is no need to make special provision in this regard. The regular Revenue Department officials, namely, the Revenue Divisional Officers and others, look after that work. As regards Tanjore, the volume of work there is going down. There are not many cases before the Conciliation Officer. If there are many cases, necessary steps can be taken at any time and we can make provision for the purpose by appropriation from the Consolidated Fund. There is no difficulty about it now. Because there is less work, it is not thought necessary to provide special amounts.

"The hon. Member from my own district said that he was getting on well with the Collector and that everything was all right. Sir, when I referred to this matter, I did not particularly mean this hon. Member. He should know that at that time not only he was a representative of that district but that there were some half a dozen M.L.As. representing that district. I know that a certain order passed by the Collector one fine morning was cancelled within 24 hours on the same day. Vellore is only 86 miles from Madras and, therefore, this was easily done. A number of things like that happened not only in that district but in the Tiruchirappalli district also. There also, one civilian officer had to go away because the interference on the part of some people was so great that he could not continue there. Therefore, what I said was this. People could approach officers and there have been specific instructions to the District Collectors that M.L.As. must be treated with courtesy and that they must be given all informa-

[17th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

tion on general matters. The tussle comes only when a particular Member interferes in some particular affair, for example, the grant of a bus route. As far as general questions are concerned, hon. Members are at liberty to go to the Collector and get information, and the Collector is expected to give every possible help in that direction.

"Coming to my hon. Friend from Chidambaram (elected to the reserved seat), there was an outburst on his part. (An hon. Member: He made some allegations.) Yes, it is a case of allegation and counter allegation. My hon. Friend has been agitating for some time that the District Welfare Officer should be transferred. The whole trouble arises out of this. I shall give one or two instances in this connection and hon. Members may judge for themselves what the situation is. There was a bill for a certain work done by the Founder-Secretary or Founder-President—whatever it might be—for Rs. 493-12-6. The bill was passed for only Rs. 443-14-0. The hitch began there. Not only that; there was a bill for Rs. 280-2-0 for tinning the cooking-utensils in the particular institution. It was not supported by proper vouchers and, therefore, it was questioned. Then, it was said that electric lights were fitted to the hostel-shed and that the cost went up to Rs. 800. There was a bill for that also. This work was done some ten years ago, and the first petition made to the officer concerned was on 3-12-1953. So, this amount also was not at once granted and there was a hitch. Then, there was a complaint that all supplies to the hostel were being diverted. It was said that there was a contractor who supplied midday meals, that he had to supply meals in two different schools and that he could not do the work properly."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, I rise to a point of order. This is a point of very serious objection."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"On a point of a very serious objection, Sir, இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் இச்சபையின் ஒரு அங்கத்தினர்மீது பண சம்பந்தமான சில குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டுவதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு பதில் சொல்லுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் கடைசியில் தன்னுடைய பதிலில் கனம் அங்கத்தினர்மீது குற்றம் சாட்டுவது அழகல்ல."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, there were some scathing allegations and I have to reply to them. I have not made any allegations against the hon. Member. The hon. Member said that my colleague the other Hon. Minister was only a signing machine and that he did not look into the papers. I cannot take such allegations coolly. I never said that anybody was responsible for such irregularities. I have just quoted some figures to explain the state of affairs in the hostel. This particular hon. Member is not directly concerned in the matter. He has got a Secretary and other staff. Therefore, it does not necessarily mean that any reflection is made on the hon. Member. I am only explaining the state of affairs in regard to that institution. I do not know why the hon. the Leader of the Opposition at once

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th March 1954]

jumped to some conclusion. Perhaps, he is interested in making us quarrel with each other, in other words, முடிசுப் போவது (mudichu poduvathu). That is what he wants to do. (Laughter.) I won't allow that. The hon. Member is an old friend and colleague of mine. I have known him from the year 1926. I have got great regard for him. I am only sorry for the outburst on his part. He could have put it properly. I think he is one of the oldest Members of the Assembly; (An hon. Member: Father of the Assembly); yes, one of the Fathers"

MR. SPEAKER:—"Not one of the Fathers, but he is the Father of the Assembly."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I do not mean any offence, Sir. These things must be calmly considered. Somehow, the hon. the Leader of the Opposition came to the rescue of the hon. Member. The hon. Member mentioned one officer by his name and designation. He made some allegations against him. There is nobody to defend him."

SRI P. RAMAMURTHI:—"If the Hon. Minister can defend him, let him defend him."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"That is not proper. Then, we will have to consider individuals."

"A request was made that since a large number of Harijans lived in South Arcot and since there were a lot of Harijan hostels there, the officer there should be upgraded. The District Harijan Welfare Officer is now in the grade of a Tahsildar. There is a proposal to raise his grade to that of a Deputy Collector. When that is done, I hope all these defects may come to an end."

"Then, the hon. Member from Tirunelveli—I think Palavoor is his constituency—said that his district was neglected. He said that because there was no Minister representing that district, it was not receiving its due share. I may at once tell him 'Because I am a Minister, my district suffers in some respects.' Therefore, the question of one being a Minister has got its advantages and disadvantages also. Then hon. Member need not think that we are neglecting that district because there is no Minister representing it."

"I think I should not try the patience of hon. Members any longer. I have some more things to say, but I am not in a position to say them for want of time. The hon. Member who moved the cut motion is a very experienced person. He has shouldered the responsibility of administration as the President of the District Board. He was, as it were, a *chota* Minister in the district. Therefore, he will realise the difficulties of administration. I may at once assure him that every step will be taken to improve the tone of the administration. But it cannot be done in a day. Rome was not built in a day. We only want some time. We will do everything possible. The result of it can be known only later on. Formerly in the Mathematics paper the valuing officer used to award marks only if the solution was correct. But under the new

[Sri M. A. Manickavelu Naicker]

method even though the solution is not correct, marks are awarded for the method. I only request to give us some marks for the attempts that we have made. Though we do not claim full marks, let us be given some marks for the attempts that we have made in respect of the various matters."

MR. SPEAKER:—"The Hon. Minister wants pass marks!" (Laughter.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Yes, Sir. Let it be pass marks. I want some credit to be given to the Government for the attempts that they have made. I hope I have covered most of the points. I now request the hon. Member Sri Rajachidambaram to withdraw his cut motion." 1-40 p.m.

* SRI A. S. SAHAJANANDA:—"சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் இது விஷயமாக கலெக்டர் அவர்கள் எழுதியனுப்பியதைப் படித்தார். கலெக்டருக்கு வெல்பேர் ஆபீஸர் எழுதி கொடுத்தது, நான் எனது பேச்சில் ஆபீஸர் செய்வது தவறென்று கூறினேன். அதில் electric bill-ஐப் பற்றியோ அல்லது mid-day meals-ஐப் பற்றியோ சொல்லவில்லை. Hostel-க்கு அரிசி சப்ளையில் 1,000 ரூபாய் சம்பாதித்ததாகச் சொன்னேன். அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்களிடமிருந்து சரியான பதில் கிடைக்கவில்லை. இது கோழுட்டி களையில் அரிசி இருக்கிறதா என்று கேட்டால் பருப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லுவதுபோல் இருக்கிறது. நான் ஒரு கேள்வி கேட்டால் கனம் மந்திரி ஒரு பதில் சொல்லுகிறார். அவர் பதிலை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"மாணவர்களுக்கு அவர்கள் போடுகிற கணக்கில் முறைக்கு மார்க்குகள் கொடுப்பதுபோல் கனம் மந்திரி அவர்கள் தன் முயற்சிக்கு மார்க்குகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே முறையில் மாணவர்கள் செய்த முயற்சிக்கும் அதாவது காகிதத்தில் எழுதியதற்கு மார்க்குகள் கொடுக்கப்படுமா?" (சிரிப்பு.)

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM:—"Sir, in spite of fervent appeal made by the Hon. the Minister for Land Revenue, I don't see even a good method adopted by him. So, I am not inclined to withdraw the cut motion."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the allotment of Rs. 3,98,05,600 under Demand XI—District Administration and miscellaneous be reduced by Rs. 100.'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"I shall now put the main motion to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,98,05,600 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again tomorrow at 10 a.m."

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 18th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Ban on the Tamil drama "Panakkaran".

* 234 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state whether it is a fact that the Tamil drama entitled "Panakkaran" which was performed in the maidan opposite to the Kapali Talkies, Mylapore, Madras, on 13th September 1953 has been prohibited; and if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Yes, Sir. The drama 'Panakkaran' was of a scandalous and defamatory nature. It was also substantially the same as the drama 'Nalla Mudivu' and 'Murugan' the performance of which was previously prohibited by the Government."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Was the defamatory matter in relation to any individual or in relation to any institution?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Both against individuals and institutions."

SRI K. VINAYAKAM:—"Who is the person that has been subjected to this defamation or which is the institution that has been derided in this drama?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Religious minded persons were attacked. North Indians were attacked and the Prime Minister of India was also depicted in this drama in a bad manner."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"May I know whether the political life or private life of the individuals is attacked in the drama?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"About the details, it may not be possible for me to give an answer now."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"If any particular portion of the drama was defamatory, why not the Government censor that portion only instead of banning the entire drama?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"It could not be done, because, the defamatory character pervaded throughout the whole play."

[18th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know who the author is of this drama? Are not the Government going against the fundamental rights by putting a ban on this drama only, when opportunities are availed of to criticise the policies and activities of the persons mentioned above? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" The person who enacted the play was Sri M. R. Radha and party, Sir."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, the second part of my question has not been answered by the Hon. Minister."

MR. SPEAKER :—" The second part of the hon. Member's question asks for legal opinion as to whether the fundamental rights are not infringed. The Government cannot give legal opinion on any matter. It has to be decided in a Court of Law."

* SRI R. KRISHNAN :—" സർ, സമുദായത്തിന്റെയും വ്യക്തികളുടെയും യഥാർത്ഥ അവകാശങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത് കുറ്റകരമാണോ? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" No, Sir."

DR. K. B. MENON :—" Will the Government accept it as a principle that no dramas will be prohibited unless they are obscene? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Sir, we examine the drama and when we find that there is necessity to prohibit, we prohibit it."

SRI K. ARANGANATHAN :—" The question of the hon. Member Sri K. Vinayakam as to who was the author of the drama has not been answered, Sir."

MR. SPEAKER :—" Yes, it has been answered. The Hon. Minister has already answered: 'M. R. Radha and party'."

SRI K. ARANGANATHAN :—" The Hon. Minister only said that 'the play has been enacted by Sri M. R. Radha and Party'. He has not given the name of the author of the play itself. Will the Hon. the Minister for Law be pleased to give the name of the author? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" I am sorry I am not in a position to give that answer now."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" May I know under whose recommendation the Government banned the drama? Did they ban the drama on the recommendation of the Police? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" The Police send a report. We examine it and prohibit the drama when we consider it necessary."

SRI M. PALANIYANDI :—" திரைப்படங்களில், இந்திய பண்பாட்டிற்கும் கலாசாரத்திற்கும் புறம்பான, மோசமான, அமெரிக்கப்படங்கள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. அவைகளை தடைசெய்யாமல், சமூகசீர்திருத்த நோக்கங்களுடைய நாடகங்களை தடைசெய்வது நியாயமா? இதை அரசாங்கம் நிறுத்துமா? "

[18th March 1954]

MR. SPEAKER :—" A separate question may be put."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" If the play was libellous, may I know why the Government did not take action under the ordinary law? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" It is the ordinary law that is enforced in this case, Sir."

Levy of single-point sales tax on sales of matches.

* 235 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from match industrialists in the State regarding the levy of single-point sales tax on sales of matches; and

(b) whether the Western India Match Company, Limited, Madras, approached the State Government in this respect?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) & (b) No."

SRI A. RATNAM :—" மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருளாகிய தீப்பெட்டிக்கு Banderole ஒன்றுக்கு மூன்று பைசா வீதம் Excise duty விதிக்கப்படுகிறது. இத்துடன் இருமுனை விற்பனை வரி அதன் மேல் போடப்படுகிறது. இந்த வரியின் மூலம் சர்க்கார் ரூ. 2 லக்ஷம் வருவிக் கிடுகிறார்கள். இந்த வரிகளினால், இரண்டு தம்படிக்கு விற்கவேண்டிய தீப்பெட்டிகள் 9 தம்படிக்கு விற்கப்படுகின்றன. இந்த வரிகளை சாதாரண ஏழை மக்களே கொடுப்பதால், சர்க்கார், தீப்பெட்டிக்கு ஒரு முனை விற்பனைவரி போட முன் வருவார்களா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" It is entirely a different question. The hon. Member's main question was, 'whether any representation was received . . . ' I said, 'No'."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Is there any provision in the Sales Tax Act and the rules made thereunder for exempting certain indigenous industries which face a crisis owing to financial stringency and if so whether match factories—one of our indigenous industries—which are facing a crisis today on account of competition from foreign concerns will be exempted from the operation of this Act? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" No relaxation as such on the score of crisis alone is given by the Government."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, . . . "

MR. SPEAKER :—" I will call the hon. Member afterwards. Mr. Vinayakam."

SRI K. VINAYAKAM :—" Arising out of the answer given by the Hon. the Minister for Revenue, will the Government be pleased to consider the case of essential articles and order the levy of a single-point tax on them? "

[18th March 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, Sir, they will all be considered in due time."

MR. SPEAKER :—" I have allotted three hours for the consideration of the next demand. We have a number of questions to be covered today. I want to finish them quickly. I now pass on to the next question. Question No. 236."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I want to put a supplementary question on the previous question. You said that I would be called afterwards . . ."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member give notice of a fresh question."

District Planning Board for South Arcot.

* 236 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the present District Planning Board for South Arcot was constituted; and

(b) whether any persons from Gingee, Tirukkoyilur, Kallakurichi and Vridhachalam taluks were members of the previous Planning Board for South Arcot?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) There is no Planning Board in this district now.

The District Planning Board that was in existence was replaced by the present Project Advisory Committee on 17th December 1953.

" (b) Yes, Sir.

The six members of the Madras Legislative Assembly named below were members of the previous Planning Board :—

- (1) Sri A. Muthuswami, M.L.A., Tirukkoyilur taluk.
- (2) Sri Anandan, M.L.A., Kallakurichi taluk.
- (3) Sri K. Parthasarathi, M.L.A., Kallakurichi taluk.
- (4) Sri M. Kattimuthu, M.L.A., Vridhachalam taluk.
- (5) Sri M. Kandaswami Padayachi, M.L.A., Tirukkoyilur taluk.
- (6) Sri K. Aranganathan, M.L.A., Gingee taluk."

SRI K. ARANGANATHAN :—" At the beginning of 1953, there was a Planning Board which submitted some proposals for the sanction of the Government. At that time, no Member of the Legislative Assembly was a member of the District Planning Board. Heads of Departments, Chairmen of Municipalities and Presidents of District Boards were the only members of that Board. Then, the taluks of Gingee, Tirukkoyilur, Kallakurichi and Vridhachalam did not have any Municipality. So there was no representation for these taluks in the Board. May I know why such discrimination was shown then?"

[18th March 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I find even in the old District Planning Board these M.L.As. were Members."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" மற்ற சட்டசபை உறுப்பினர்களை இந்த Planning board-ல் சேர்க்காமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, all the Members of the Legislature and all the Members of Parliament are included in this Committee."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" சில ஜில்லாக்களில், District planning board, அல்லது Project advisory committee அமைக்காமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன? குறிப்பாக நெல்லை ஜில்லாவில் ஒரு கமிட்டியும் ஏன் அமைக்கவில்லை? "

MR. SPEAKER :—" The main question relates to South Arcot district. The hon. Member may put a separate question.

" இந்தக் கேள்வி தென்னாற்காடு ஜில்லாவைப்பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் வேண்டுமானால் வேறு ஒரு கேள்வி போடவும்."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, is it not a fact that 10-10 a.m. the Projects are confined only to a portion of the district and if so, how can a Committee that is required to advise on the Project replace and do the functions of the District Planning Board which was abolished?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the Project Advisory Committee is so constituted that it will cover the entire district."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" எல்லா சட்டசபை உறுப்பினர்களும் Planning board-ல் அங்கத்தினர்களாக இருந்தால், கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏன் குறிப்பாக இந்து, ஆறு பேர்கள் மட்டும் அவருடைய பதிலில் குறிப்பிட்டார்? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, probably the hon. Member has not looked into the question that I have answered. It refers to certain taluks and I mentioned the names of the M.L.As. of those taluks who were on the Board."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, the Hon. the Minister said that the Project Advisory Committee had replaced the District Planning Board. Am I to understand that the Project Advisory Committee has jurisdiction to discuss matters in the entire district and make recommendations for the whole district?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" That is so, Sir."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, is there any planning to be done in South Arcot which is bereft of soil fertility?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, whatever be the features of South Arcot district, there is yet so much to be planned."

[18th March 1954]

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, what is the disturbance to peace that has happened in South Arcot, I would like to know. In the matter of peace and tranquillity, the hon. Member speaks like the Home Minister of India."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I am afraid the hon. Member (Sri V. Balakrishnan) said something else."

(Some hon. Members got up in their seats and tried to speak.)

MR. SPEAKER :—" Order, Order. I shall call the next question."

" Vaigai Scheme."

* 237 Q.—SRI P. CHELLATHURAI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state to what extent Thiruvadanai taluk in Ramanathapuram district will be benefited by the proposed " Vaigai Scheme " ?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The exact scope of the Vaigai Reservoir Project is yet to be settled. The whole question is being examined."

SRI G. GOVINDAN :—" கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு இந்த வைகை நீர்ப்பாசன திட்டத்தால் ஏதாவது சாதகம் ஏற்படுகிறதா ? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, the hon. Member has not understood my reply. The whole question is under examination. I am not now in a position to give a definite reply to what he wants."

SRI P. CHELLATHURAI :—" ராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லாக்களும் இந்த வைகை திட்டத்தினால் பலன் அடையும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்களா ? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Nothing can be said now, Sir. It is under examination."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister says the whole thing is under examination."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" How long will this examination continue, Sir? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Well, a lot of data and other details have to be collected and investigated. Does the hon. Member want me to give a definition to the word ' examination ' ? "

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" I want to know the approximate time, Sir."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I cannot say the approximate time, because it is under examination and technical details have to be worked out."

[18th March 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—" இந்த வைகை திட்டத்தினால் எந்த எந்த பிரதேசங்கள் பயனடையும் என்று முடிவு செய்வதற்கு முன்பாகவே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எப்படி சர்க்கார் முன் வந்தார்கள் ? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" No, the scheme has to be finally settled. The construction of the dam is sanctioned; but then the scope of the scheme has to be investigated and finally settled. There is nothing which prevents us from taking up the scheme."

SRI P. CHELLATHURAI :—" இன்னும் ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளாவது இந்தத் திட்டத்தினால் எந்தெந்த பிரதேசங்கள் பயனடையும் என்ற முடிவு அறிவிக்க முடியுமா ? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" May be within fifteen days or may not be within two years also."

Census of land holdings.

* 238 Q.—SRI V. S. SIVAPRAKASAM (on behalf of Sri B. R. M. Muthu Thevar) : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether the Government are taking any steps to take stock of the extent of lands owned by landowners in the Madras Presidency as contemplated in the general circular issued by the Central Government recently?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes. The Government have issued instructions to carry out a pilot census of land holdings and cultivation in a few villages of selected districts and the question of carrying out the census in the entire State will be decided after the results of the pilot census are known."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, may we know the basis on which the land is to be classified? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" There is no question of calculation or classification, Sir. An attempt is made to find out the nature of the holdings, the extent of the holdings, the tenure and all other details."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Sir, which are the areas that the Government are now investigating? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I am not able to say that straightway. It has not been finally settled. If a separate question is put, I shall try to answer."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, has the Hon. Minister included in these pilot schemes *re.* the statistics to be collected, the extent of the possession of the holdings by various tenants also? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, all that will come under that scheme."

[18th March 1954]

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—" Sir, may I know whether this attempt is made with a view to introducing land reforms in these regions? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, Sir, that will help land reforms also."

SRI R. S. ARUMUGAM—" பிற்காலத்தில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப்போகிறது என்று கருதிய காரணத்தினால், அதிகப்படியான நிலமுள்ளவர்கள், தங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் நிலங்களை எழுதிவைப்பது, சர்க்காருக்குத்தெரியுமா? இது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கப்போகிறார்கள்? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, why should Government take any steps against that. For, one of the recommendations of the Land Reforms Committee is to put a ceiling. If the people themselves distribute lands and thereby fulfil the object of fixing a ceiling, then it is so much the better."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" May I know how many officers have been appointed in this behalf to collect statistics, etc., so that one can understand whether the Government are serious about this matter or whether they have taken only a nominal step? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, it is not a nominal step, but it is a substantial step. Now, one Assistant or Additional Secretary of the Revenue Department is deputed for this purpose and he will have his own staff. But it is all a matter of detail."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, is the contemplated census confined to a single district or will it be spread over to the various districts, because land tenure system differs from district to district? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I see the object of the hon. Member and I can say that there will be selection of districts. It will not be confined to any single district."

Income from taxes on motor vehicles in Malabar.

* 239 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the total income derived by the Government in the Malabar district as taxation from motor vehicles during the year 1952-53; and

(b) the total expenditure for the maintenance of roads in Malabar during the same period?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) The total receipts under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, and the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, in the Malabar district during 1952-53 were Rs. 28,68,480.

[18th March 1954]

(b) The expenditure incurred on roads in the district during the period was Rs. 1,68,725 on National Highways, Rupees 27,62,840 on Government roads other than National Highways and Rs. 13,04,316 by the local bodies."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, in view of the fact that there will be heavy rains for about six months in Malabar, why should not the Government repair and maintain the roads properly? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am afraid, Sir, this question must be addressed to some other colleague of mine."

DR. K. B. MENON :—" Sir, from the answer given by the Hon. the Minister for Industries and Labour, are we to understand that the whole income from motor taxation is diverted to roads? Will the Hon. Minister consider diverting part of the income from the taxation on motor transport to public conveniences at important bus junctions? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member presumably refers to the terminii."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the general request has been—not only from parties in this State and the public in this State but all over India—that the States should spend as much money as they recover from these taxes at least on the maintenance of roads. In our State, the total income from motor vehicles taxation is about Rs. 3 crores and we spend about Rs. 7 crores on roads and that is why the Government of India though they classified this State as receiving the highest tax from motor vehicles, have exonerated us because of the fact that we spend much more on roads."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Hon. Minister 10-20 a.m. narrated the amount of expenditure under various heads. Will he be pleased to tell the House the assistance he received from the Centre in this connexion? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have not got the figures. I am only answering the question that was asked and the question of assistance from the Centre does not arise out of that question."

SRI K. VINAYAKAM :—" From the figures submitted by the Hon. Minister, it is found that in the district of Malabar a larger amount is spent on the maintenance of roads than the receipts under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, and the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act. In other districts, especially in the City of Madras, the receipts are more and the maintenance charges are less. The aid which the Government give to the Corporation of Madras for the maintenance of roads is comparatively very low. What is the view of the Government regarding the plea for more assistance urged by the deputation from the Corporation of Madras which waited upon the Hon. Minister? "

[18th March 1954]

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ If a complaint is given, the Government will look into it.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ மொத்தம் நாலாயிரத்திச் சொச்சம் பஞ்சாயத்துகளில் 276 பஞ்சாயத்துகளில்தான் Executive Officer-கள் இருக்கிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு சிலருக்காக கொள்கையை மாற்றவேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மெஜாரிட்டியாக உள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகள் தங்களுக்கு Executive Officer-கள் வேண்டாமென்று சொன்னால், சர்க்கார் தங்கள் கொள்கையை மாற்றுவார்களா? மேலும், இவ்விஷயமாக ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கப்போகிறார்களே, அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டும், மற்ற பல கமிட்டிகளின் ரிப்போர்ட்டுகளைப்போல் இருக்கப் போகிறதா, அல்லது அதன் மேல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ The committee is yet to be formed. After receiving its report, we can come to any conclusion.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ May I know from the Hon. Minister for Local Administration whether the Government are going to implement the recommendations contained in the report of the Rathnasabapathi Mudaliar Committee? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ That is about municipalities.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ இந்த நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்கும் அதிகாரத்தை சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து போர்டுகளிடமே சர்க்கார் ஒப்படைப்பார்களா? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ If the Act is amended to that effect, we have no objection.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Even with the Act as it is, will the Hon. Minister consider the delegation of the power of appointing executive officers or acquiesce in the request of panchayats that secretaries should be appointed instead of executive officers who virtually supersede the panchayats? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ I hope the proposed committee will go into this point also.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ சில Executive Officer-கள், தங்களுக்கு அதிகமாக அதிகாரமிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, பஞ்சாயத்து போர்டின் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதாகவோ, அல்லது பிரசிடெண்டையோ, மெம்பர்களையோ, அலகியம்செய்வதாகவோ அரசாங்கத்துக்குப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அவ்வாறு வந்திருந்தால் சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் Executive Officer-களுக்கு ஒரு அறிக்கை அனுப்புவார்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ மூலக்கள்வி Executive Officer-களைப்பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் ஒரு குறிப்பிட்ட கேலைப்பற்றிக் கேட்பதால் அதற்கு அவர் ஒரு தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ பஞ்சாயத்துகளிலுள்ள நிர்வாக அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்களை மிக அலகியமாகவும் கேவலமாகவும் நடத்துகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு விவரம் வேண்டுமானால் நீங்கள் குமாஸ்தாவிடம் சென்று கேட்கக்கூடாது என்று அவர்கள்

[18th March 1954]

சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறில்லாமல், பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்களை கௌரவமாக நடத்தும்படி நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் ஒரு சுற்றறிக்கை விடுவார்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ This has nothing to do with the main question. Let the hon. Member give notice of a separate question.”

SRI N. RAJAGOPAL :—“ பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு Executive officer-களை நியமிப்பது படித்தவர்களிடையேயுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைச் சற்று குறைப்பதினால், கனம் அமைச்சரவர்கள் எல்லா பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும் நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? ”

Donation to Government Brennen College Fund.

* 241 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether permission was refused recently to the Tellicherry Municipal Council to donate Rs. 10,000 towards Government Brennen College Fund; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) The question does not arise.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Are the Government aware that the Town Hall, which is managed by the Municipal Council, is being used by the Municipal Council because the municipal office itself is being used by the Government College and will the Government construct a building for the College so that the Town Hall may be released and the people may have a Town Hall of their own.”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ The Government have already approved the sanction of Rs. 10,000 by the Municipal Council to the College.”

Recruitment of Harijans to the Malabar Special Police.

* 242 Q.—**SRI O. KORAN :** Will the Hon. the Minister for 10-30 Finance be pleased to state whether it is a fact that there are no a.m. Harijans in the Malabar Special Police; and if so, the steps taken by the Government to encourage their recruitment to that force?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The answer to the first part of the question is in the negative. The second part of the question does not arise.”

SRI O. KORAN :—“ Is it a fact that the Harijans selected on many occasions were found unfit by doctors and is it because of the caste feeling of the non-Harijan doctors that they were not given proper medical certificates? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Medical certificates are based on condition of the persons concerned. No communal consideration can come into this.”

[18th March 1954]

SRI A. RATNAM:—“மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ் படையில் மலபார் ரைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் போலீஸ்காரர்களாக நியமிக்கப்படுவார்களா? அப்படியிருந்தாலும், மலபார் ஹரிஜனங்கள் ஏன் இவ் விஷயத்தில் கவனிக்கப்படவில்லை?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The answer is ‘There are Harijans in the Malabar Special Police’.”

MR. SPEAKER:—“What the hon. Member says is whether it is only the Harijans of Malabar district that are recruited for the Special Armed Police.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Harijans from other districts will also be recruited.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—“Will the Government come forward to start a Harijan Special Police Force?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I shall consider the question of dealing with the Harijan problem specifically.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know the strength of the Malabar Special Police and the number of Harijans in it?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I am sorry, Sir. I do not have the figures with me.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Malabar Special Police consists of Malayalees only or whether there are non-Malayalees also?”

MR. SPEAKER:—“The same question was put by the hon. Member Sri Ratnam and it was answered.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, it is the ‘Malabar Special Police’.”

Sugar factories in the State.

* 243 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the total number of sugar factories in the State now and the total number that existed in the composite Madras State prior to 1st October 1953;

(b) whether any of them were closed subsequently; and if so, the reasons for the closure;

(c) the steps taken to re-open them;

(d) whether there is any proposal to open new sugar factories in the Madras State; and

(e) if so, the names of the places where they are to be opened with their capacity?

[18th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) The number of sugar factories in the composite Madras State prior to 1st October 1953 was 15 and the number of factories in the present Madras State is 4.

“(b) & (c) No sugar factory was closed after 1st October 1953 in Madras State. Some factories have stopped working temporarily.

“(d) & (e) The Government of India have granted licences for the establishment of the following three new sugar factories in this State:—

	Daily crushing capacity.
(1) Pettavathalai (Tiruchirappalli district)	... 800 tons.
(2) Namakkal (Salem district)	... 600 „
(3) Tiruvannamalai (North Arcot district)	... 400 „

SRI K. ARANGANATHAN:—“When the Hon. the Minister for Agriculture came to Valavanur, he gave an impression that a sugar factory would be opened very near Villupuram. May I know why it is not included in the list furnished by the Hon. Minister? He has told the House that some of the factories were closed for some time. May I know the reasons for their closure?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I request the Hon. Member to put the question to the Hon. Minister for Agriculture. I am not responsible for whatever statement he might have made.”

SRI N. C. RAMASAMY KANDER:—“சர்க்கரை ஆலைகள் திருவண்ணாமலையில் ஒன்றும் குடியாத்தம் பகுதியில் ஒன்றும் ஆரம்பிக்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. லேலென்ஸ் பெற்றவர்கள் இதுவரையில் யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்காததால் அவர்களுக்கு அளித்திருக்கும் அனுமதியை (லேலென்ஸ்) ரத்து செய்து வேறு யாராவது அங்கு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்க முன்வந்தால் அவருக்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுப்பார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Sir, there is already one application from Tiruvannamalai. If the hon. Member finds that the application is not satisfactory, he may bring forward fresh people who are willing to start a sugar factory. We are willing to consider that also.”

SRI S. RAMALINGAM:—“நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சர்க்கரை ஆலைகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதனால் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்க சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“It is a matter for the co-operative societies to put forward the suggestion. It shall be considered.”

SRI K. PARTHASARATHY:—“Did the Government receive a representation from the ryots of Kallakurichi for opening a sugar factory at Kallakurichi and, if so, what action was taken thereon.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I have no indication in my file that there was one such application. If the hon. Member gives me full particulars, I shall look to it.”

[18th March 1954]

SRI M. PALANIYANDI:—“சென்னை மாகாணத்தில் ஆமப்பிக்கப் படும் மூன்று சர்க்கரை ஆலைகளில் யார் நிர்வாகஸ்தர்கள், யார் லைசென்ஸ் பெற்றவர்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I am only giving the places where it is supposed to work. I would like to have notice as the hon. Member wants the names of the proprietors.”

SRI N. K. PALANISAMI:—“சில சர்க்கரை ஆலைகள் மூடப்பட்டன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்கார் சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளுக்கு குறிப்பிட்ட லாபத்தை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதற்குமேல் லாபம் வந்தமூட ஏன் ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Sir, the Mylapatti Factory has stopped working because a new machinery with a larger capacity of 400 tons is being installed. The Pugalur Factory stopped working in February while the Pandiarajan Factory stopped in April—both for want of sugarcane supply from the growers, who diverted their cane to jaggery production.”

SRI P. CHELLATHURAI:—“May I know whether the sugar factories were liquidated voluntarily by the management or owing to labour trouble?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“No factory was liquidated. Only two or three stopped working because, in one, new machinery was being put and, in the other two cases, sugar cane was not available.”

SRI S. JAYARAMA REDDIAR:—“இந்த மாகாணத்தில் ஏற்கெனவே ஏற்பட்டிருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகள் நன்றாக வேலை செய்யவில்லை என்ற காரணத்தினாலும் இப்பொழுது லைசென்ஸ்கள் வாங்கியிருக்கும் முதலாளிகளுக்கும் அநேகமாக share capital சேருவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமலிருப்பதாலும் சர்க்கரை 51 சத விதிகம் share எடுத்துக்கொண்டு வேறு யாருக்காவது அதாவது இன்னும் போதுமான வசதியுள்ளவர்களுக்கு இந்த லைசென்ஸ்களைக் கொடுத்து நமது மாகாணத்தில் சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது யோசனை இருக்கிறதா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Sir, sugar manufacture has been left to private enterprise. If anybody wants a loan, he is at liberty to apply to the Investition Corporation, who, after receiving proper security, will consider his request. The policy of the Government at the present moment is not to advance or take shares in any private concern.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“வெள்ளைக்காரர்களை விரட்டிய காங்கிரஸ்காரர்களின் ஆட்சி காலத்தில் இன்னும் வெள்ளைக்காரர்கள் அதிகத்தில் எத்தனை ஆலைகள் இருக்கின்றன? நெல்விக் குப்பத்திலிருக்கின்ற Parry & Co. ஆலையில் விவசாயிகளுக்கு கரும்பின் (sugarcane) விலை இரண்டு முறையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. கூலிக்காரர்களுக்கும் போனஸ் போன்றவைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகையால் அந்த ஆலையைத் தேசிய மயமாக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?”

[18th March 1954]

MR. SBEAKER:—“உப கேள்வியின் இரண்டாவது பகுதி முதல் கேள்வியிலிருந்து எழவில்லை.”

“That has nothing to do with the main question.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The hon. Member may put a separate question on labour trouble.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Is not the non-availability of sugarcane due to the low price fixed for it?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The difficulty is with the sugarcane growers. What is more profitable, they choose. It also depends on the current price of jaggery.”

SRI K. PARTHASARATHY:—“The Hon. Minister has stated that permission was given to open a sugar factory at Tiruvannamalai. What is the progress made by the licensee, and, if he has not taken any steps so far to open the factory, will the Government consider the desirability of giving allotment to other suitable persons?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I have no figures to say that the Tiruvannamalai factory is not going to start working. In view of the allegations, I shall look into the matter. If a new name is put forward, I shall welcome it.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—“Will the Government consider taking up manufacture of sugar in Malabar in view of the fact that palma jaggery is produced in plenty there?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“As I said already, the Government do not propose to take over any factory. It is left to private enterprise. I have therefore got to categorically say that I cannot agree to the request of the hon. Member.”

SRI T. S. ARDHANARI:—“பதனியிலிருந்து சர்க்கரை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“There is no proposal of that type, Sir.”

Grievances of Madras Surveyors.

* 244 Q.—**SRI K. V. RAMASWAMI:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Madras Surveyors' Association on the 8th of August 1952 regarding their grievances; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) A representation was received not from the Madras Surveyors' Association but from the Map Publication Employees' Union on 31st May 1952 seeking revision of certain scales of pay.

“(b) The representation is under consideration.”

[18th March 1954]

SRI K. V. RAMASWAMI :—“சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வேலைப் பளுவைக் குறைப்பதற்கும், நிரந்தரமாக அவர்களை உத்தியோகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கும் சர்க்கார் உத்தேசித்துள்ளதா? அதற்கான நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளுமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The question is about revision of certain scales of pay. I may tell the hon. Member that it may bear some fruitful results though not with reference to all categories, at least with regard to some categories.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் அங்கத்தினருடைய கேள்வியிலிருந்தும், மந்திரி அவர்களின் பதிலிலிருந்தும், ‘இந்த மனு சர்க்காருக்கு வந்து ஒன்றரை வருஷத்திற்குமேல் ஆகிறது,’ என்று தெரிகிறது. ஒன்றரை வருஷகாலமாக இந்த மனுவானது சர்க்காரின் ஆலோசனையிலேயே இருந்துவருகிறதென்று சொன்னால், இந்த ஆலோசனை முடிவதற்கு இன்னும் எத்தனை வருஷங்கள் பிடிக்கும் என்பதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The hon. Member should know that the budget is prepared once in a year”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“இந்த ஒன்றரை வருஷ காலத்தில் மூன்று முறை பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“It requires an annual budget and not a piecemeal budget.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“இந்த வருஷாந்திர பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“That is why I said it would bear some fruitful results. That means that some categories will have some revised pay.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மொத்தம் எத்தனை ஸர்வே பார்ட்டிகள் உள்ளன? அவைகள் எந்தெந்த இடத்தில் வேலை செய்கின்றன? ஸர்வே செய்து முடிப்பதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The hon. Member's question has a wrong basis. I have answered that the Government have received a representation from the Map Publication Employees' Union and not from the Surveyors' Association.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Is it a fact that out of the surveyors employed by the Government, a large bulk of them, though they have put in 10 to 15 years' service, are still considered as temporary staff? If it is a fact, may I know whether the Government will take early steps to regularise their services at least after receipt of the memorandum from them?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Services are being regularized as and when it can be done according to rules.”

[18th March 1954]

Retrenchment of nurses in the city.

* 245 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have decided to retrench 300 nurses in the City of Madras; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Purchase and sale of foodgrains.

* 246 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the quantity of foodgrains purchased and sold by the Government during 1952-53 in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“A statement^a is placed on the table.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“In the statement given by the Hon. the Minister for Finance, the quantity of paddy purchased is given as 1,038,870 maunds whereas the quantity sold is given as 1,127,359 maunds. May I know how the quantity sold can be more than the quantity purchased?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The hon. Member may see the note below which states ‘Includes opening stocks as on 1st April 1952 also.’”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Does this note apply to paddy also? From the statement it does not appear so, as there is no asterisk mark against the figure relating to paddy.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It is a printer's devil. That note applies to paddy also.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“May I know whether the Government will be pleased to allot the entire quantity of paddy to Malabar and sell it in the form of par-boiled rice?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Malabar cannot claim exclusive monopoly of anything and everything. We are trying to supply as much of par-boiled rice as possible to Malabar.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“In the transaction of purchasing and selling foodstuffs, may I know whether the Government gained or lost?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“In some areas, we have made some money. In some areas, we have lost. On the whole, we have not lost.”

[18th March 1954]

SRI S. RAMALINGAM:—“வாங்கினைதவிட எப்படி அதிகமான அளவு நெல் விற்பனையை முடியும்?” என்று கேள்வி கேட்டதற்கு, ‘Printer’s devil’-யினால் தவறிப்போய்விட்டது, என்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார். அந்த ‘Devil’ மீதி அறிசினையும் சம்பந்திடுவிட்டதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The devil is keeping it in stocks.”

Appointment of District Harijan Welfare Officers.

* 247 Q.—**SRI A. RATNAM:** Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) the functions of the District Harijan Welfare Officers;

(b) their terms of appointment and qualifications;

(c) whether they are under the direct supervision of the Collectors or the Director of Harijan Welfare; and

(d) whether members of the staff in the Department of Harijan Welfare are trained in all subjects relating to Harijan Welfare with revenue training when appointed as District Welfare Officers?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—

“(a), (b) & (d) District Harijan Welfare Officers are attending to the amelioration work for the eligible communities and the Backward communities. The personnel for the posts of District Welfare Officers are drawn from the Revenue Establishment from the cadre of Tahsildars and Deputy Collectors and the selection is made with reference to merit, ability and aptitude for the Harijan work.

“(c) They are all under the immediate control of the Collectors concerned.”

SRI A. RATNAM:—“ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்கள் ஜில்லா தலைகூட்டமுடைய அதிகாரத்தின் கீழிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கான யோசனைகளை ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்கள் எடுத்துச் சொன்னாலுங்கூட, அவைகள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கப்படுகின்றன, என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவாரா? அதன் தாராளமாக ஜில்லாக்களில் ஹரிஜன சேவை சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவாரா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—

“Such complaints have not been received by the Government. If any individual cases are brought to the notice of the Government, they will be duly looked into. Generally, the Collector is the head of the district and he is responsible for good administration. So, these District Harijan Welfare Officers are placed under the general control of the Collectors.”

SRI A. RATNAM:—“ரெவினியூ பயிற்சி பெற்ற ஆபீசர்கள்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக தாசில்தார்கள், டிபுடி கலெக்டர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களை ஹரிஜன நல அதிகாரிகளாகப் போடும், இதுவரையில் ஹரிஜனங்களுக்கென நிலம் சவுகரியம் செய்யப்பட்டதையோ மற்ற எந்தவிதமான ரெவினியூ இலாக்கா வேலைகளைச் செய்வதையோ நாங்கள் பார்க்கவில்லை. எனவே, ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மையாகவே

[18th March 1954]

நன்மை தீட்டப்பதற்கு, ஹரிஜன நல இலாக்காவில் வேலை செய்யக்கூடிய ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்களையும், பிறபட்ட வகுப்பினரையும், ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசர்களாக உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“The policy of the Government is to recruit suitable officers from the Revenue Department and I have already answered that in the matter of selection of these officers, their ability, aptitude and merit are primarily taken into consideration.”

SRI P. G. MANICKAM:—“ரெவினியூ இலாகாவிலிருந்து எடுக்கப்படும் அதிகாரிகள் சரியான முறையிலே ஹரிஜனங்களுடைய நல உரிமைகளைக் கவனிப்பதில்லையென்று சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பல வருஷங்களுக்குச் சொல்லிவருகிறார்கள். ஆனால் அதற்குத் தக்க பதில் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால், ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த தாசில்தாரர்களையோ, அல்லது பி. ஏ. வரையில் படித்திருக்கும் ஹரிஜன அபேக்ஷகர்களையோ தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்குப் பயிற்சி (Training) அளித்து, இந்த வேலைக்கு லாயக்குள்ளவர்களாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தார் பிரயாசை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“I only referred to the present policy of the Government. If a case is made out and the Government are satisfied about it, the hon. Member's suggestion will be taken into consideration.”

SRI O. KORAN:—“Are the Government aware that Harijan Welfare Officers are not taking any interest when cases of oppression are reported to them?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“It is only a matter of opinion. If a specific case is brought to the notice of the Government, it will be considered, Sir.”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH:—“Will the Government consider the question of making it obligatory on District Harijan Welfare Officers to visit each and every taluk twice a year or at least annually, so that they may be able to carry on their work efficiently by having mass contact?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“They are District Welfare Officers. Whenever their inspection and check over the organizations and institutions maintained by the Government is considered necessary, they visit those places as frequently as it is essential.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV:—“Are the Government aware that the teachers of Harijan welfare schools in Malabar have not been paid any increment from the year 1947 till this date?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“A separate question may be put.”

SRI A. SAMBASIVAM:—“தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்றம் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் முக்கியமான திட்டங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது. ஹரிஜன மாணவர்களுடைய உதவி நிதி, ஹரிஜனங்களுக்கு

[18th March 1954]

வீடு கட்டுவது, ஆகிய பல விஷயங்களையும் ஹரிஜன வெல்பேர் அதிகாரிகள் கவனிக்கவேண்டியிருப்பதால், அனேக வருஷங்களாக இது சரியாக நடைபெறவில்லை. ஆகவே உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களைக்கொண்ட தாலுக்கா கமிட்டிகளை அமைத்து, அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து, கலெக்டர்களுடைய மேற்பார்வையிலே அதிகமான தொகையை ஒதுக்கி இன்னும் அதிகமான அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளச் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"In every district, there is a District Harijan Welfare Committee which sits frequently at the headquarters under the chairmanship of the Collector. All questions relating to the welfare of Harijans and Backward Classes are put before that Committee. The Committee duly discusses those questions and also passes resolutions. The Government take note of those resolutions."

10-50 a.m. SRI S. VADIVELU:—"ஹரிஜன் வெல்பேர் கமிட்டிகளில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அங்கத்தினர்களாக இருக்கவேண்டுமா? அல்லது மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் இருக்கலாமா? மற்ற கட்சியினர் அந்தக் கமிட்டிகளில் சேர்க்கப்படாததற்குக் காரணமென்ன?"

MR. SPEAKER:—"பிரதான கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை!"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Sir, it is not the policy of the Government to appoint Congress Party people alone. When the list is published, if the hon. Member happens to see it, he will find that all parties are included in it, more or less."

AN HON. MEMBER:—"Oh, 'more or less'."

SRI V. MUTHU:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸரை நியமிப்பதன் முக்கால்வாசி நோக்கம் தீண்டாமையை ஒழிப்பதுதான். உண்மையாகவே இந்த அதிகாரிகள், "தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டும்," என்ற நோக்கத்தோடு வேலை செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்றால் ஹரிஜனங்கள் நடத்தும் விருந்துகளில் (Dinner) பரிபூரணமாக யார் கலந்துகொள்ளக்கூடியவர்களாய் இருக்கிறார்களோ அவர்களையே சர்க்கார் நியமிப்பார்களா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Sir, it is only persons who have got such views have been selected."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Sir, the Government would consider the creation of a separate cadre and the question of giving separate training to Harijans by relaxing the rules regarding educational qualifications, because it is only Harijan Officers who can better appreciate the grievances of the Harijans?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Sir, opinions may differ. The idea of the Government is removal of untouchability and removal of castes altogether."

[18th March 1954]

SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—"Sir, may I know whether the Hon. Minister is satisfied with the work turned out by the present District Welfare Officers?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Mostly satisfied, Sir."

SRI R. S. ARUMUGAM:—"டிபுடி கலெக்டர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் அதே டிபுடி கலெக்டர் Rank-இல் உள்ள ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்களுக்கும் பிரயாணப்படி கொடுப்பதில் வித்தியாசம் காட்டுவது ஏன்? அப்படிக் காட்டுவதால், ஹரிஜனங்களை பாவிக்கிறதைப்போல் இந்த அதிகாரிகளையும் பாவிக்கிறார்கள் என்பது அர்த்தமல்லவா? கனம் மந்திரி அவர்களை விளக்கம் கூறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Notice, Sir."

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY:—"ஹரிஜனங்களுக்கு அரசியலமைப்பில் கொடுக்கப்பட்ட 10 வருஷ சலுகையில் 6 வருஷங்கள் ஏற்கனவே கடந்துவிட்டன. இன்னும் 4 வருஷ காலம்தான் பாக்கி இருக்கின்றது. ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய வேலைகள் சரியாக நடைபெறவில்லையென்று அங்கத்தினர்கள் புகார் செய்துகொண்டிருக்கின்றோம். ஆகையால், பாக்கி இருக்கும் நான்கு வருஷங்களுக்குள்ளாக, இன்னும் அதிகமாக ஆபீசர்களைப் போட்டு, பத்து வருஷங்களில் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் செய்து முடிப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Sir, it is with the effort of the Government and human effort that we all wish to achieve the target within a period of ten years."

SRI D. DASARATHAN:—"ஜில்லா நிர்வாகத்தில் ஒரு இலாகா காஷின் தலைமை அதிகாரிக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள மேலதிகாரி ராஜ்ய அதிகாரிதான். ஆனால் ஜில்லா ஹரிஜன நல அதிகாரிக்கு அடுத்த தலைமை அதிகாரி ஜில்லா கலெக்டர். அதற்கு மேல்தான் ராஜ்ய அதிகாரி. இம்மாதிரி நடுவில் ஒரு அதிகாரி இருப்பது Check செய்வதற்காகவா? அவ்வாறு நடுவில் அதிகாரி இருப்பதால் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு விஷயங்களை பரிசீலனை செய்வதற்கு காலதாமத மேற்படுகிறது. மற்ற இலாகாக்களில் இம்மாதிரி இல்லாமல், ஹரிஜன Welfare டிபார்ட்மென்டில் மாதிரம் ஏன் இப்படி ஜில்லா ஹரிஜன நல அதிகாரிக்கும் ராஜ்ய அதிகாரிக்கும் நடுவில் ஜில்லா கலெக்டர் இருக்கவேண்டும்? ஜில்லா ஹரிஜன நல அதிகாரிக்கும் ராஜ்ய அதிகாரிக்கும் நேரடியாக தொடர்பு ஏற்படுத்துவதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member is making a speech."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Sir, the district is considered as a unit and the Collector is the head of it and under him, a whole machinery works from top to bottom. So, if the District Welfare Officer is made an independent officer, purely with his own powers, he will not be able to utilise the machinery that is attached to the Revenue Department, that is under the Collector. That is why, Sir, the District Welfare Officer is put under the general supervision of the Collector, so that he can avail himself of the machinery under the Collector."

[18th March 1954]

SRI S. R. ARUMUGHAM :—“ ஹரிஜன நல அபிவிருத்தி அதிகாரிகள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டிலிருந்து எடுக்கப்படுவதால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தை ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் செலவழித்தால் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அந்த அளவுக்கு செலவழியாமல் மிச்சப்படும். அவ்வாறு மிச்சப்படும் பணத்தை ஹரிஜன நல அபிவிருத்திக்கே செலவிடலாம். இதைச் சர்க்கார் கவனிக்குமா என்று கேட்கிறேன்? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—
“ This is a question involving policy and, therefore, it has to be considered very carefully.”

Dispute of the Madurai Municipal workers.

* 248 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any proposal from the Collector of Madurai to refer the dispute of the municipal workers of Madurai to the Labour Tribunal; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ பல ராஜ்யங்களிலே முனிசிபல் தொழிலாளர்களுடைய குறைகள் Adjudication-க்கு விடப்படும்பொழுது நம் முன்னைய ராஜ்யத்திலும் ஏன் அந்த மாதிரி நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது? ”

“ Sir, when grievances of Municipal workers in other States have been referred for adjudication, why should not our State also follow that principle? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the Labour Officer held conciliation proceedings in regard to this matter and his efforts failed. So he submitted a report and while forwarding the report of the Labour Officer, the Labour Commissioner stated that there was no case for adjudication.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Labour Commissioner இதைப்பற்றி மத்தியஸ்தம் செய்தாரென்றும், ஆனால் அது நிறைவேற்றவில்லை என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அவர் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் adjudication-க்கு அனுப்புவதற்குப் போதிய காரணமும் சந்தர்ப்பமும் இல்லையென்று சொல்லியிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. உண்மையிலேயே இரண்டு பக்கத்திலும் நியாயமிருக்கிறது என்று நினைத்ததான் மத்தியஸ்தத்துக்கு முற்பட்டார். ஆனால் ஓர் பக்கமாக இருந்து மத்தியஸ்தம் செய்ததனால் அவருடைய முயற்சி நிறைவேற்றவில்லை. ஆதலால் இந்த விஷயத்தை adjudication-க்கு விடப் போதிய காரணங்களிருப்பதால், சர்க்கார் இதை adjudication-க்கு விடுவதைப்பற்றி யோசிப்பார்களா? ”

“ Sir, I shall translate it.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ On a point of order, Sir. May I know, Sir, why the question on labour dispute is answered by the Hon. the Minister for Health? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is a municipal matter.”

[18th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ It relates to Municipal workers.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ But the matter is regarding a labour dispute of Municipal workers.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Any Minister can answer a question.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ From the answer given by the Hon. Minister, it is seen that the Commissioner of Labour tried his best to conciliate in this matter and that he failed. It is also stated that in his report he had stated that there was no case to refer the matter for adjudication. Sir, from the answer itself, we can see that the Labour Commissioner himself had tried his best to conciliate and that means, that there must have existed a proper case to bring both the sides to a reasonable agreement and that because the Labour Commissioner sided with one side only, namely, the side of the authorities or the Municipality, his efforts failed in the matter. Therefore, there is a case to refer for adjudication. Will the Government now consider the question of referring this matter for adjudication? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, that is a matter of opinion on the part of the hon. Member. The Collector also considered this matter and he has reported that the alleged grievances of the sanitary workers were matters of administrative details, falling within the competence of the Municipal Commissioner and the Health Officer.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, in this particular case, may I know what the recommendations of the local conciliation Officer and the Labour Commissioner were and may I also know whether as a matter of policy, the Government instructed the Labour Department, particularly the Labour Commissioner, not to refer disputes between Municipalities and their employees for adjudication? ” 11-00 p.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, these supplementary questions go very much beyond and outside the scope of the original question asked. I would request the hon. Members to confine themselves strictly to the main question itself.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister might say that he wants notice.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, in view of the fact that if this question is taken up for adjudication, it will solve many of the problems of the Municipal workers in the State, will the Government be pleased to reconsider the question and send it for adjudication? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Government considered the matter and they have already passed orders.”

[18th March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ On a point of order, Sir. கேள்விகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிப்பது தங்களுடைய பொறுப்பு. இந்தக் கேள்வியை முந்தியே தாங்கள் அனுமதித்தாகிவிட்டது. பிறகு இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் ‘கேள்வி இப்படி இருக்கக் கூடாது. அப்படி இருக்கவேண்டு’ மென்று சொல்வது தங்களை அவமதிப்பதாகாதா ? ”

MR. SPEAKER :—“ It is merely a suggestion to say that he wants notice. By saying so, he only wanted to bring this to the notice of the Speaker.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ There is a way of saying it. The way in which he said is not correct.”

MR. SPEAKER :—“ That is why I corrected the Hon. Minister.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, does the Hon. Minister consider that municipal workers belong to essential services and, therefore, they should be discouraged from going on strike? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ They belong to the essential services.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Does the Hon. Minister think that the municipal employees belong to essential services and that they should be discouraged from going on strike? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The sanitary workers in municipalities belong to a very essential service. Strike on their part will be a great menace to public health.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ The Hon. Minister said that municipal workers belonged to the essential service. But as a general rule, disputes arising between the municipalities and their employees are not referred for adjudication. Will the Government take note of the fact that these employees belong to the essential services and refer the disputes in future for adjudication? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, this matter has been enquired into by the Labour Officer and a report was sent to the Collector. The City Magistrate held a conference of the municipal authorities and the people on behalf of the strikers and then made his report to the Collector. The Collector had discussion with the Municipal Chairman and the Sangham. The Government have passed orders after considering the Collector's report.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, may I bring to the notice of the Hon. Minister that if a particular service is considered as essential service, it is a statutory duty cast upon the Government to refer the disputes to a tribunal for adjudication? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The municipalities do not come under that Act.”

[18th March 1954]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ They do come under the Act. If the Hon. Minister does not know it, let him refer to the Act.”

MR. SPEAKER :—“ Order, order.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the hon. Member may address that question to the Hon. the Minister for Labour.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, what were the recommendations made by the Commissioner and the Conciliation Officer that were favourable to the workers and rejected by the municipality and the Government? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Notice, please.”

Exemptions under the Madras Shops and Establishments Act, 1947.

* 249 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the reasons for the issue of G.O. Ms. No. 545, Development, dated 10th February 1950, altering some of the provisions in the Madras Shops and Establishments Act, 1947?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The Factories Act, 1948, applies to all the staff in the factories including the clerical staff, provided their work is incidental to or connected with the manufacturing process. Representations were received by the Government that the application of both the Factories Act and the Madras Shops and Establishments Act caused a lot of difficulties, both to the managements and the enforcement staff. The Government therefore in G.O. No. 545, Development, dated 10th February 1950, issued a notification exempting all persons employed in factories, who are governed by the Factories Act, 1948, from all the provisions of the Madras Shops and Establishments Act.”

MR. SPEAKER :—“ I will take ten more minutes and finish all the questions.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware of the fact that after passing the order, many shops and factories and many other institutions have been affected and will the Government consider the desirability of re-examining the position and issue suitable amendments to the Government Order? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, with regard to the first part of the question, I am not aware of the facts mentioned by the hon. Member. I take the information from the hon. Member. With regard to the second part, Government have now decided that the Central Act shall have precedence over the local Act.”

[18th March 1954]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that by making the Factories Act applicable to such employees, the Government reduce the amount of leave that will be due to them from 30 to 15 days and, therefore, will he consider the advisability of revising the Order and in such cases, the Madras Shops and Establishments Act made to apply? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The hon. Member may put a separate question."

SRI S. RAMALINGAM :—" Factory Act அமுலிலிருக்கக்கூடிய இடங்களில் Shops and Establishments Act அமுலில் இருக்காது என்று உத்தரவு பிறப்பித்ததாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். ஏற்கெனவே 'Railway Loco Shed', 'Factory Act' ன் கீழ் இருந்தது. இப்பொழுது Railway Loco Shed ஆனது Factory Act-ன் கீழ் வரவில்லை. அந்தமாதிரி Loco Shed-கள் இப்பொழுது Shops and Establishments Act-ன் கீழ்க்கொண்டுவரப்படுமா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" They are Central Government institutions."

Bath-rooms for the patients in the Government Hospital, Cannanore.

* 250 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why there are no bath-rooms for the patients in the Government Hospital, Cannanore?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" At present the patients in the hospital take their bath in small enclosures made for the purpose. A proposal for constructing pakka bath-rooms in the hospital is under consideration."

SRI K. P. GOPALAN :—" The Government Hospital at Cannanore is a taluk headquarters hospital which is intended to serve six lakhs of people. Even women patients are asked to take their bath in the open place near the well. Will the Government be pleased to take immediate steps to see that bath-rooms are constructed in the hospital? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir. The Director of Medical Services has submitted proposals for constructing pakka bath-rooms. The matter is under consideration."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Does the Hon. Minister appreciate the fact that if in-patients have improved to the stage of taking baths, they don't deserve to be kept as in-patients in the hospital? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I think, the patients have to take bath or they are given sponge bath every day."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, as patients, men and women, take their bath in semi-nakedness, is it not disgraceful that a Government institution like the hospital should not be able to provide them with bath-rooms? May I request the Hon. Minister not merely to consider the matter but immediately sanction it? "

[18th March 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I said they are taking their bath in small enclosures put up for the purpose. The question of providing pakka bath-rooms is under the consideration of the Government."

Medical concessions to Hon. Ministers.

* 251 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the extent of concession of free medical attendance allowed to Ministers and their families in this State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" A Minister and the members of his family are entitled, free of charge, to accommodation and treatment in hospitals maintained by the State Government on the same terms and conditions as are applicable to the highest category of permanent officials; but they have to pay diet charges just like those officials."

SRI M. DHARMALINGAM :—" Sir, are the Government aware that the policy of extending the concessions of free medical attendance to Hon. Ministers and their families, when thousands of poor people are suffering a lot with incurable diseases for want of proper attention and treatment, will make them unpopular in the estimation of the people and the people may even try to pull down the Government? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, all the poor people are given free treatment."

* SRI S. T. ADITYAN :—" May I know, Sir, whether the concession now granted to Hon. Ministers and their families will be extended to all the Members of the Assembly at least? " (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There is no such proposal before the Government, Sir."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, are the Government aware of the fact that members of the families of M.L.As., for the simple reason they are related to M.L.As., are charged medical fees and also the cost of medicines, etc.? Will the Government be pleased to consider the whole question because the present day M.L.As. are not like the olden-day M.L.As. Nowadays most of the M.L.As. come from the lowest category of society and, may I therefore, request the Hon. Minister to reconsider the whole question and extend the concessions to members of the families of M.L.As. also? "

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, I take objection to the expression 'nowadays M.L.As. come from the lowest category of society' used by the hon. Member who put the question."

[18th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ What the hon. Member meant, was that at present the M.L.As. are poor people. He was not able to express this and therefore he said ‘lowest category’. The hon. Member never meant any disrespect to any other hon. Member.”

11-10 a.m. SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, will the Government extend this concession to the hon. Members of the Legislature at least when they are in Madras when the Legislature is in session? ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ My question has not been answered, Sir? ”

MR. SPEAKER :—“ I am told that the Hon. the Minister for Health has not answered hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar's question.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, hon. Members of the Legislature are intelligent enough to take better care of their health.”

MR. SPEAKER :—“ Will the hon. Member, Sri V. Balakrishnan, please repeat his question? ”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Will the Hon. the Minister for Health be pleased to extend this concession to hon. Members of the Legislature at least when the Legislature is in session? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, some arrangement is proposed to be made for hon. Members staying in the Government hostel.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I submit, that my question has not yet been answered. The poor relatives of hon. Members of the Legislature are denied free treatment, for which they would otherwise be eligible, for the simple reason that they happen to belong to the family of an hon. Member of the Legislature.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Hon. Members of the Legislature are receiving a monthly salary and also allowances. The concessions which are given to other people according to their means are also extended to the hon. Members of the Legislature and their families.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ It is not quite so, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ It is already ten minutes past eleven. I will pass on to the next question.”

Submission of annual returns by the managements of certain factories.

* 252 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state what action the Government have taken against the 3,454 factories in the State which

[18th March 1954]

failed to submit their annual returns even though the Government asked for the same, as mentioned in the report of the working of the Payment of Wages Act in the State of Madras for the year 1952?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Prosecution was launched against the Paymaster in one of the factories for non-submission of annual returns. The employers in the remaining factories were warned that prosecution would be launched against them if they failed to submit the returns in time in future.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, may I know why the Government have launched prosecution against only one factory owner and why they have only warned the other factory owners? Are the Government satisfied with the replies given by the other factory owners? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The Government was advised that in the case of the one prosecuted, there was sufficiently serious evidence but in regard to the other factories—most of them are small factories like coffee hotels, handloom factories, beedi factories, etc., which have been newly brought under this Act—the managements have in many cases, expressed difficulty in submitting the returns on the plea that the account books were with the Income-tax authorities or with the Commercial Taxes Department or there had been a change in the management. So, we thought that a warning was sufficient and I understand that the matter has been rectified to a very great extent.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, of all the States in India, the average wage in factories in the State of Madras is the lowest. Is it for this reason, namely, that if all these returns are submitted, the average wage would be much lower than any other State, that the Government are not taking any firm action in this matter? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Without committing myself to the facts as stated by the hon. Member, I straightway deny that that is not the case.”

* 253 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, this question may be taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“ Yes. I will take up the next question No. 254.”

* 254 Q.—SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, this question can also be taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“ Both the questions will be taken up to-morrow.”

[18th March 1954]

Opening of a Co-operative Textile Spinning Mill,

* 255 Q.—SRI T. ANANTA PAI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have any scheme for opening a Co-operative Textile Spinning Mill in the State; and

(b) if so, where and when?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) The Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society proposes to establish a cotton spinning mill in the State on co-operative lines. This proposal is under the consideration of Government.

“(b) The Society proposes to buy if possible some existing textile mill and run it. An offer of sale from a partly-constructed textile mill in Tirunelveli district is being considered by the Society. It may take sometime to reach a decision in the matter.”

SRI S. RAMALINGAM :—“Sir, my question can also be taken up to-morrow.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, this question refers to the introduction of the Modified Scheme of Elementary Education to Municipal Towns. This question has already been answered and I do not think that there is much scope for discussion.”

MR. SPEAKER :—“It is already a quarter past eleven. The Hon. Minister can give his reply.”

Extension of new Elementary Education Scheme to Municipal Towns.

* 256 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government propose to extend the new Elementary Education Scheme to Municipal Towns; and

(b) if so, from what date?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The attention of the hon. Member is invited to the answer given to Starred Question No. 98 on the floor of the Assembly on 5th March 1954.”

MR. SPEAKER :—“Questions over.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“Sir, I wish to put only one supplementary question.”

MR. SPEAKER :—“No. We are already on the next item of the agenda.”

18th March 1954]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55—cont

(1) DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,08,36,000 under Demand XII—Administration of Justice.’”

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,08,36,000 under Demand XII—Administration of Justice.’”

SRI S. P. THANGAVELU :—“Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,08,36,000 under Demand XII—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.’”

The object of my Cut Motion is to discuss the policy of the Government.

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப்பிரேரணையை பிரேரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லும்போது இந்த மாகாண நீதிமன்றங்களைப்பற்றி என் தனிப்பட்ட அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை கொண்டுவரவில்லை என்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நீதிமன்றங்கள் எப்படி இருக்கவேண்டும்? மேலும் மேலும் பொதுமக்கள் நீதிமன்றங்களிடத்திலே, கௌரவமும், மரியாதையும் கொள்ள, அவர்களிடத்திலே எவ்விதம் நம்பிக்கையை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“நீதி நிர்வாகப் பிரிவினையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டபோதிலும், அந்தக் கொள்கையை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு மிகவும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஒரு ஜில்லாவிற்கு மாத்திரம் இந்தப் பிரிவினை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் திருச்சி ஜில்லாவில் அதற்கான ஏற்பாடுகளோ திருத்தங்களோ செய்யவில்லை. இப்படி இருந்தால் பிறகு நீதி இலாக்காவைப் பிரிப்பதற்கான அவசியம் இல்லை என்ற சிலரது கொள்கையை ஒத்துக்கொள்ளக்கூடும். நீதி நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடக்க வேண்டுமானால் சில கொள்கைகளை அடிப்படையில் மாற்றியாக வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக பல ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளை நீதி இலாக்காவில் போட்டுவைப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. இவர்களுக்கு ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளாக தேறுவதற்கு முன் நிர்வாகப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு ஒருவாறு அந்த அளவிலே பண்பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினாலேயே இவர்களை நீதி இலாக்காவிற்கு போடலாகாது. ஐ.சி.எஸ். ஆபீஸர்கள் என்னதான் திறமைசாலிகளாய் இருந்தாலும் அவர்களை இந்த இலாக்காவிற்குப் போடலாகாது என்பதுதான் என் விருப்பம். நீதிபதிகளாய் இருப்பவர்கள் அதற்குவேண்டிய சட்டம் தெரிந்தவர்களாகவும், சட்ட அனுபவம் பெற்றவர்களாகவும் திறமைசாலிகளாகவும் இருக்கவேண்டும். வக்கீல்களாக இருப்பவர்கள் அந்தத் தொழிலிலேயே பலவருஷங்கள் பழக்கப்பட்டு நீதிபதியாக வருவது சகஜம். அதுதான் முறை. ஆனால் நீதி நிர்வாகக் கொள்கைகளில் ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும் அனுபவத்தைவிட, அனுபவம் உள்ள வக்கீல்கள் மிகவும் இந்த இலாக்காவிற்குப் பயன்தரக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள் என நம்புகிறேன். ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளினுடைய திறமையையும் சேவைகளையும் மற்ற இலாக்காக்கள் பயன்

[Sri S. P. Thangavelu] [18th March 1954]

படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற இலாக்காக்கள் ஏற்கனவே இவர்களுடைய சேவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வேண்டிய அளவில் பிரயோசனம் அடைந்திருக்கிறது. இவர்களிடத்தில் மக்களுக்கு இந்த நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒரு நல்லெண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீதி இலாக்காவில் திறமைபற்றியும் கௌரவம் பற்றியும் பொதுமக்களுக்கு ஒருவிதமான நம்பிக்கைக் குறைவு ஏற்பட்டு வருவதற்கு சர்க்கார் வசதி அளிக்காமல் இருக்கவேண்டும். நீதி இலாக்காவிற்கும் மற்ற இலாக்காவிற்கும் இந்த விஷயத்தில் மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன.

“அடுத்தப்படியாக போலீஸ் இலாக்காவில் சட்டப்பயிற்சி இல்லாதவர்கள் தான் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பலர் சட்டநுணுக்கம் தெரியாதவர்களாக இருப்பதால், கொலைக்குற்றம்போன்ற கடுமையான குற்றங்களில் அவர்கள் கையாளும் வழிகள் கோர்ட்டுகளில் தோற்றுவிடக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. இதனால் பரிபாலனத்தில் பொதுமக்களுக்கு நம்பிக்கைக் குறைவு ஏற்படுகிறது. இந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமானால் போலீஸ் இலாக்காவில் ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதனால்போலீஸ் இலாக்கா பூராவும் நன்மை ஏற்படும். பொதுமக்களுக்கும் இந்த நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஒரு நல்ல எண்ணம் ஏற்படும். ‘லஞ்சனுட்களைத் தடுப்பதற்கு ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள். போலீஸ் நிர்வாகம் இதனால் நல்ல முறையில் நடக்கக்கூடும்,’ என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு வக்கீலாக இருப்பவர்கள்தான் நீதி பதிகளாகிறார்கள். இவர்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பாரபட்சமற்ற முறையில் இருந்தபோதிலும் பொதுமக்களுடைய மனதிலே ஒருவிதமான சந்தேக எண்ணம் இவர்களைப்பற்றி இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இவர்களைப்பற்றி பொதுமக்களிடம் தவறான கருத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த எண்ணங்கள் மக்களிடையே இனி நிலவாதிருப்பதற்கு இந்த மாகாணங்களில் இருக்கும் நீதிபதிகளை இன்னொரு மாகாணத்திற்கும் மற்ற மாகாணத்திலிருக்கும் நீதிபதிகளை இந்த மாகாணத்திற்கும் அமர்த்துவது மிகவும் உசிதமான காரியம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற மாகாணங்களிலும் நீதி பரிபாலனம் செய்வதற்கு பழக்கப்பட்ட வக்கீல்களைத்தான் நியமிக்கிறார்கள். ஒரு மாகாணத்தில் இருப்பவரை மற்றொரு மாகாணத்திற்கு மாற்றினால் மிகவும் உசிதமாக இருக்கும். ஆனால் ஒரு மாகாணத்தில் இருக்கும் பழக்கப்பட்ட வக்கீல்களை அதே மாகாணத்தில் நீதிபதியாக அமர்த்தினால் அவர் என்னதான் பாரபட்சமற்றவராக நடந்துகொண்டபோதிலும், மக்களிடையே அவர்களைப் பற்றி நம்பிக்கையில்லாமல் போய்விடுகிறது, ஏனென்றால் அவர்களில் பலர் பலருக்கு வேண்டியவர்களாகவும் சொந்தக்காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குப் பலவிதமான சலுகைகள் செய்வார்களென்று மக்களிடையே தவறான அபிப்பிராயம் இருந்துவருகிறது. ஆதலால் ஒரு மாகாணத்தில் இருப்பவரை இன்னொரு மாகாணத்திற்கு மாற்றினால் ஜனங்களிடத்தில் நீதிபதிகளையே பற்றியவரை நல்ல நம்பிக்கையும், கௌரவமும் இருக்கும்.

“சர்தாரணமாக திருச்சியில் இப்பொழுது மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு இருக்கும் நிலைமை மகா மோசமானது. மிகவும் மட்டமான முறையில் அவைகள் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்களால் நடத்தப்படுகின்றன. திருச்சியிலும் மற்ற ஊர்களிலும் கோர்ட்டுகள் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்வதற்குக்கூட இப்பில்லாமலிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் கோர்ட்டுகளெல்லாம் பழைய காலத்திலே கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களாகவே இருக்கின்றன. சில இடங்களிலெல்லாம் கோர்ட்டுகளில் ஜனங்கள் உட்காருவதற்குக்கூட இடமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இப்படியிருந்தால் நீதிபதிக்கு எந்தவிதத்தில் கௌரவமோ, மதிப்போ அளிக்கமுடியும். இந்தக் கோர்ட்டுகளை நல்ல இடங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வக்கீல்கள் தங்குவதற்கு இடவசதி செய்யப்படவேண்டும். வக்கீல்கள் இளைப்பாறிக்கொள்வதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. இதே மாதிரி பல கோர்ட்டுகளில் இடவசதியில்லாமல்தான் கோர்ட்டுக்கு வெளியே

[18th March 1954] [Sri S. P. Thangavelu]

சென்று வக்கீல்கள் வேலைசெய்யவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குவேண்டிய சௌகரியங்கள் இல்லை. கட்டிடங்களைப் பார்த்தவுடனே ஒரு கௌரவமான தோற்றம் ஏற்படவேண்டும். ஆதலால் வக்கீல்களுக்கும் மற்ற வர்களுக்கும் இடவசதி செய்துகொடுப்பதால் பொதுமக்களின் உள்ளத்தில் நல்ல எண்ணம் ஏற்படும். ஆதலால் அரசாங்கம் இதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக திருச்சி ஜில்லா பப்ளிக் பிராசிசுடர் நியமனம்பற்றி பல கிளர்ச்சியிருக்கிறது. அந்தக் குறை இன்னும் தீர்ந்தபாடிಲ್ಲ. இருந்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. அவர்கள் மூன்று ஆண்டுகள் பி.எல். படித்துவிட்டு வக்கீல் துறையிலே பழக்கப்பட்டு இந்த வேலைக்கு வருகிறார்கள். அவர்களின் சம்பளம் மிகக்குறைவாகயிருக்கிறது. அவர்களும் தங்கள் வாழ்கைத்தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டாமா? இவர்கள் குறைந்த சம்பளத்தினால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த அரசாங்கம் அசிஸ்டெண்டு பிராசிசுடர் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்பதற்காகவும் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரிக்கின்றேன்.”

MR. SPEAKER :—“ I have allotted two hours for this Demand. The Hon. Minister will reply to the debate after lunch.”

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to support this Demand. I wish to congratulate the Hon. the Minister for Law and all the officers who are working under the Government in the department of Administration of Justice, in this State. I say so because from the point of view of efficiency, purity and level of administration, our administration of justice stands very high and compares very favourably with regard to any other State. I am casting no reflection upon the administration of justice in other States but only wish to emphasise that our officers working under serious handicaps do deserve a word of appreciation and recognition.

“ Sir, much has been said on the floor of this House as regards the recruitment of Public Prosecutors or Assistant Public Prosecutors or Government Pleaders and I have heard much to my chagrin what has said in the House. In the first place, I wish to make it very clear that from among the members of the Bar, there are very many who do not apply for such posts as Public Prosecutors or Assistant Public Prosecutors or Government Pleaders for the simple reason that they do not desire that their names should be dragged in controversies. The Government are one of the biggest litigants. As such, persons employed to conduct the litigation on behalf of the Government should be the very best. The debates that we have witnessed with regard to a few instances of appointment of Public Prosecutors, etc., are not at all conducive to bring to the Government the best of the talent at the Bar. Sir, so far as the individual instances that have been discussed on the floor of this House are concerned and so far as I know, I wish to say that the choice has been made on impartial grounds with no personal motives and predilections to influence the decision to any extent whatsoever. In almost every case, the recommendations of the District Officers—the District Judge and the District Collector—have been accepted. It may be that, in certain circumstances, it is possible to equivocate and say that decisions might have been influenced by caste

[Sri B. Vaikunta Baliga] [18th March 1954]

considerations or by relationship or pressure or things of that type. But we know for certain that the administration has not in the least been affected by that and the Government ought to be given the widest choice, the fullest freedom and the greatest liberty to choose their own lawyers because the Government like any other private parties are entitled to choose their own lawyers. Apart from this, I do wish to make a few helpful suggestions that might be noted by the Government for being attended to in the course of the coming year.

“In matters of recruitment of Law Officers either in the Revenue Department or in the Judicial Department, both criminal and civil, the right of the members of the Bar has not received adequate recognition. In the Bar, there are really very brilliant young men to whom a choice is denied to put forth their very best to help the State in the administration of Justice. I do not wish to say that members in the subordinate cadre should not have a chance, but all things put together, I do wish to suggest to the House and to the Government that recruitment in larger numbers from the Bar will add to the dignity and efficiency and will be conducive to the maintenance of the high confidence that the Government and the Courts enjoy from the members of the public at large.

11-30 a.m. “Sir, another suggestion that I wish to make is that Government should as far as possible encourage compromises, encourage panchayats, and encourage arbitration. What exactly the thing that the Government can do in this behalf, I wish to make plain and clear by explaining my idea. In some of the States, when suits are compromised, refund of a portion of the court-fee is allowed. Now, that is an inducement to the parties on either side, seeing the relative abilities and disabilities, the merits and demerits of their case, to come to a compromise. An inducement of that type might perhaps diminish the revenue of the Government to a small extent, but, I would like to say that the advantages that are derived outweigh the small loss in the revenue. In the first place the time of the court is saved. The court-fee that is refunded is only a part. The other part is got by the Government practically for nothing. This will also go to eliminate further litigation in the appellate courts by way of revision or appeal. Sir, it is the decided opinion of the Hon. Dr. Katju that so far as panchayats and arbitrations are concerned, the Government should spare no pains to encourage them. I heartily agree with him and submit to the House and to the Government that this idea requires to be explored. Even in that respect, a refund of the court-fee to the extent of 20 per cent or 33-1/3 per cent will be a great inducement and will tend to serve the interests of all, including the Government.

“Sir, there are a few other points that I wish to emphasise. We are all aware that on account of the passing of ameliorative measures and statutes for the protection of indebted ryots and agriculturists, the work of civil courts has suffered. But the suits, which have been stayed, will come back at the end of the year with

[18th March 1954] [Sri B. Vaikunta Baliga]

greater vigour. There is an idea, Sir, I am told, to cut down the number of courts, particularly the additional courts that have been sanctioned for short duration. I would request the Government to bestow great attention upon this question and carefully study the subject before reducing the number of courts that are now functioning. Practically, half the year has run out and at the end of the year the load will still be there. Therefore, to avoid delay in the administration of justice, I would suggest that the Government should think twice, if not ten times, before reducing the number of the courts that are functioning.

“With regard to the facilities that are given to the members of the Bar, I do wish to say that in some of the courts there are practically no facilities afforded to them. There is not even a decent sitting room. There is no proper accommodation either for witnesses or for the members of the Bar. The cost involved in providing these amenities will be negligible and I bring this to the notice of the Government for their sympathetic consideration.

“I also wish to say that the court-fee that is now levied is perhaps not low. The Hon. the Finance Minister said that the Government are expecting a slight increase in the yield from court-fees. I wish to point out that it is a heavy burden on a poor litigant and any question of enhancement of the court-fees should be taken on hand with great caution and after much deliberation. We are told that there are several anomalies in the existing Act and that it is proposed to remove those anomalies on account of the interpretation placed by the High Court upon the various sections and that the question of general amendment of the Court Fees Act does not come directly. If it is only a question of removing certain anomalies, it does not matter. But if it is a question of general revision of the court-fees or enhancing the court-fees, I would submit that it is not at all conducive to inspire confidence or to help the litigant in the protection of his rights which he is entitled to. Sir, the task that is entrusted to the Judiciary today is more complicated than before. Now, let me be plain and clear on this point. Formerly, it was not a question of raising constitutional issues. Courts have now to decide questions which affect the validity of the Acts in as many aspects as possible. The concurrent jurisdiction of the States and the Centre under the old regime was unlimited and anything that had been done prior to 1935 would never be questioned in a court of law. When the Act of 1935 was passed, Sir Samuel Hoare, when he introduced the Bill in the Parliament, said: ‘That these proposals will open the door to litigation of a kind which has hitherto been almost unknown in India.’ The matters have become more and more acute after the Constitution. Fundamental Rights are being litigated and, very rightly too, the question arises with regard to the validity and Courts are repeatedly called upon to handle very complicated questions. So, the duty and the task of the civil courts has not been rendered easier by the lapse of time or by the number of statutes that have been passed. They are asked to administer justice which will

[Sri B. Vaikunta Baliga] [18th March 1954]

inspire confidence among the public. Our officers have been doing their duty well and to the said satisfaction of the public and they deserve, as I said, a word of appreciation.

"In conclusion, I support and commend to the House the acceptance of this Demand and passing of the same by the House without a division. I thank you, Sir, for the opportunity given to me, a member of the Congress Party, which is not able to catch the eye as many times as it deserves, to speak on this occasion."

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to say a few words in support of the cut motion that has been moved from this side of the House and I wish to draw the attention of the Government to certain defects which should be rectified. It cannot be disputed that administration of justice plays a vital part in the life of the public. If it is a civil matter, it takes away the property of a particular citizen and gives it to another citizen. If it is a criminal matter, it affects the fame, name and prestige of a particular citizen. So, I need not stress the importance of the machinery that is intended for the dispensation of justice. Sir, after the passing of the various Acts like the Debt Conciliation Act, the Agriculturists Debt Relief Act and recently the Moratorium Act, the work of the civil courts has been completely reduced. Now practically in very many places—I do not generalize the thing—the work has been reduced considerably. Of course, in certain districts, there may be sufficient number of cases in one or two courts. The Government have not abolished such Courts where there is not enough work. We find that in many Courts the presiding officers have not got even half an hour's work. Nowadays, they do not have the inclination even to write a single judgment. In olden days, they used to write four or five judgments daily in contested cases. If we look into the monthly statistics now, we will find that there are not even four or five judgments in a month. I request the Government to go into this question seriously and effect retrenchment and abolish those Courts which have not got sufficient number of suits on their file. Further, the High Court has issued a circular as to how cases ought to be disposed of in the mufassal courts. According to that rule, the disposal must keep pace with the findings. What happens is that in a particular month a number of suits are filed. Immediately the Judges are in a hurry to dispose of cases irrespective of the nature of the cases. No doubt, certain suits can be disposed of even without filing any documents on the merits of the oral evidence. But there are certain complicated cases, especially title suits, where the parties must be given sufficient opportunity to produce their documents and oral evidence to prove their case. So, if in a particular month when institutions are heavy, the Judges begin to dispose of cases in such a fashion, it causes considerable hardship. In this connection, I may also tell this House that now there are no arrears in the mufassal courts but there are arrears only in the High Court. This aspect of the matter has not

[18th March 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

engaged the attention of the Government. So far as the mufassal courts are concerned, the nature of the case should be taken into consideration and the parties must be given proper time to get themselves ready and the rules should not be enforced according to the strict letter of the law. But I am rather reluctant to say something about the conduct of certain presiding officers. I do not say anything about their integrity or honesty or capacity to judge things, but, in the nature of things, as I put it, there is not sufficient work for them and they are not inclined to write even one or two judgments. Consequently there is an urge on the part of presiding officers to effect compromise. I welcome compromise, as compromise is always a welcome thing. Compromise is the best part of a judicial officer's function. I only insist that the presiding officers should help the parties to come to a compromise but they themselves should not take the initiative in suggesting the compromise. The impression should not be created among the public that unless the parties compromised, they would have to face serious adverse consequences. I have heard that particularly in one place in Tanjore district, so many complicated suits are decided by camphor oath. Lawyers used to say that the court hall was full of camphor smell, and the presiding officers were very free in effecting compromise by means of camphor oath. They should not go to that extent.

"Another point to which I wish to draw the attention of the Government is this: Presiding officers, for want of adequate work, become office-bearers in certain associations mainly intended to promote music and dance. They are also on the managing committee of institutions like tuberculosis sanatoria and leprosy asylums. They are very regular in attending the meetings of the music associations, but they do not attend regularly the meetings of the governing bodies of tuberculosis sanatoria and leprosy asylums and the like associations. I do admit they are also human; they should attend the meetings of music associations and they also should enjoy music. But when they become presidents or secretaries of these associations, they have to go and receive others by virtue of their position, instead of being in a position to be received by others. Members with whom they move are not saintly. This creates an impression in the mind of the public that their being office-bearers is not conducive to the dispensation of proper justice by them. In this connection, I wish to draw the attention of Government to what happened recently. In Tiruvaiyur in my constituency, Thyagayya, the famous Telugu Poet, lived and died and his samadhi is there. It has become a place of pilgrimage and worship. The Thyaga Brahma Sabha, an association of the famous South Indian musicians, used to perform aradhana at the samadhi every year. Recently the Governor inaugurated the aradhana function. The Chief Justice of the Madras High Court happens to be the President of that Sabha. The place where the samadhi is built belongs to Nagarathnammal who was responsible for constructing the samadhi. She died last year leaving a will. As desired in that will, her body was buried in front of the

11-40
P.M.

[Sri S. Swayamprakasam] [18th March 1954]

samadhi. Because her body was buried there, the Thyaga Brahma Sabha members refused to go there, for the annual 'aradhana'. The music concerts which used to be held near the samadhi were held in some other place, the District Board Chatram. In the first year the Chief Justice did not attend. This year the Governor was persuaded to inaugurate the function. Subsequently, I met the Governor and told him that there was a dispute and that it was not advisable for the Governor to have taken part in the function. He said that he was not aware of the dispute, he accepted the engagement simply because the Chief Justice asked him and if he had known about the dispute, he would not have accepted the engagement. He added that in consultation with the Chief Justice he would settle the matter. The matter has not been settled. Now I understand that a notice has been issued to the Sabha, the President of which is no less a person than the Chief Justice of the Madras High Court. My point is this. The Sabha, I understand has received notice of a suit and the Chief Justice happens to be its president. If the opposite party wants to file a suit in a High Court, they will have to file a suit in the High Court of some other State. Following the example of the Chief Justice, the presiding officers become presidents and secretaries of various associations. I have no hesitation in saying that musicians in South India are not saints like Judges. That is why I am saying that Judges by virtue of their position should keep themselves aloof. Then only people will have the confidence that justice is being done to them. I do not know whether the Government Servants Conduct Rules permit Government servants to become presidents or secretaries of associations. Yesterday, I got a copy of the rules. But it was a copy of the old rules and I do not know the latest rules. I request the Government to issue a circular to the presiding officers not to become presidents or secretaries of associations and place themselves in the position of receiving others. This will create a feeling in the mind of the public that justice is being done to them."

* SRI N. GOPALA MENON :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, among the various departments of the State, the most efficient and perhaps the least vociferous is the Judicial Department. The members of the Judicial Department, so far as I know, are discharging their duties with great efficiency and impartiality. The public have confidence in the judiciary of this State. Although, I am sorry to note, the Madras Legislature has passed several measures during the last few years ousting the jurisdiction of the courts from those enactments, still the public have abundant confidence in the courts that are established in this State. It is said that there have been long delays in the disposal of cases and one or two hon. Members also referred to it. I hope that these delays are being very considerably minimised.

-50 " It is not necessary that the members who occupy positions in the subordinate judiciary should not entertain the fear that they should dispose of certain number of cases within a stipulated period. They must be left free to dispose of cases according to

[18th March 1954] [Sri N. Gopala Menon]

their merits and after a full hearing at the trial. It is essential that there should not be circulars issued either by Government or by the High Court that a certain number of cases should be disposed of within a particular time. It must be left to the judges. There is an efficient Bar in most of the places and they will look to the speedy disposal of cases. But what happens now is, the concerned judicial officer is compelled to hear a certain number of cases and finish them as quickly as possible. I think, Sir, the Government of India have struck the proper note when they said that justice must be made cheap, quick and efficient. The procedure that we are now having is the procedure which the British people have given to this country. The procedure is no doubt good but that procedure is more or less adapted from the procedure that prevails in Great Britain where you have a dual system of Counsel and Attorney. But here we have only the Counsel and not the Attorney. Therefore, the procedure must be modified to some extent and it must also be made less expensive to the ordinary litigant public. The court-tees, as my hon. Friend Mr. Baliga said to-day, should be reduced to a considerable extent. The court-tees were increased, I think, during the year 1921 or 1922. The Hon. Member in charge of Law then said that it was going to be only a temporary measure. But we know the fact that once taxation proposals are given effect to they are never decreased or abandoned afterwards. Unfortunately in our State under the present conditions a litigant has got to spend nearly 25 per cent of his claim on litigation. The courts should not be regarded as tax-gathering institutions and litigation as a source of revenue to Government. It is necessary that court-fees should be decreased very considerably so that even the poor will be able to have recourse to courts without much expense.

" I am glad that Government are implementing the scheme of separation of the Executive from Judiciary. They are also now appointing a large number of Magistrates directly from the Bar. I want to point out an anomaly that obtains in the High Court of Judicature at Madras. There is the Original Side of the High Court. The procedure that obtains in England has been adapted here to a large extent. Although conditions have changed, the Original Side procedure still continues. I think it is very necessary that we should have uniformity of procedure both in High Court and in subordinate courts. To-day the procedure that obtains in the Original Side is rather complicated and I think it should come into line with the procedure that obtains in the Subordinate Courts of Law.

" I want to say a few words about the judicial officers working in the subordinate courts. It is rather a sad spectacle to note that there is not even a good and well-equipped library in many of the courts. This is causing a great handicap for the Judges. When a counsel argues his case before a Subordinate Judge, the Judge should have a well-equipped library at hand so that he may refer to whatever the counsel had said and the cases the counsel had advanced as precedents, in writing his judgment. It is absolutely

[Sri N. Gopala Menon] [18th March 1954]

necessary that every court in this State must have a fully equipped library. We are having legislation very frequently. Amendments are passed to several previous enactments. Unless the Judge is in possession of these amendments up to date it will be difficult for him to do his job properly. Therefore, it is necessary that these subordinate courts should be equipped properly with all the law books and the enactments with the amendments up to date. I am told that many years ago (I cannot vouch for its correctness) a Magistrate found a person guilty and sent him to jail for a long term. When the affected person's case came up in revision, it was found that the Magistrate had acted on an old enactment which had been subsequently repealed or modified so that under the latest amendment to the old enactment, the case did not justify imprisonment at all. Things like that may happen if our courts are not provided with well-equipped libraries containing all enactments with amendments carried out up to date. It is not always possible for lawyers practising in subordinate courts to have well-equipped libraries. It is a matter for the court to look into. I have heard of the many difficulties experienced by Subordinate Judges who are transferred from place to place. I would request Government to consider whether it would not be possible to make available, to the Subordinate Judges who are transferred from one place to the other, houses for their immediate occupation, so that they may not undergo the initial difficulties for finding a suitable habitation for themselves, before they settle down to discharge their official duties in the particular areas to which they are transferred. The convenience of practitioners also must be looked into. Even in the subordinate courts, you do not have public conveniences for the litigant public to make use of. Take the High Court of Madras, the highest seat of justice in the State. There is accommodation for parking only a few cars of practitioners. But there is no sufficient accommodation for parking the cars of all the practitioners who own cars and of the litigant public. It will be a matter of revenue if the Government could construct a number of garages where the practitioners and the litigant public could leave their cars during the time they come to court. The provision for public conveniences in local courts is meagre. I know that people make much noise if public conveniences are not provided by the Corporation of Madras in particular areas. But regarding the provision of a sufficient number of public conveniences inside the court compounds for the use of the litigant public and of the members of the Bar and the Judges, sufficient notice is not taken by Government. Simply because no cry is raised, one need not think they are a very docile people. I think Government should provide public conveniences for instance in the High Court at Madras and in the subordinate courts. We must realize after all these courts contribute so much to the coffers of the State. If one has to go to the upstairs of the High Court at Madras, one has to climb a flight of steps. There is no provision for lift there. Of course recently a lift has been provided for the use of Judges. We are living in modern times and it is very necessary that an important building like the High Court should have a lift for the use of the litigant

18th March 1954] [Sri N. Gopala Menon]

public and the members of the Bar. I have offered these suggestions so that Government could make use of them as much as they think it fit. Thank you, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—^{12 noon.} "Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the cut motion and in doing so, I wish to make a few observations regarding the various tribunals functioning in this State, I mean, the High Court and the subordinate courts in this State. Obviously the most highly paid officers are the High Court Judges coming as they do next in rank to the Governor of the State. One, therefore, normally expects that these high paid officers, I mean the High Court Judges, should set an example to the rest... But what we find is that delay and red-tapism have become so prominent nowadays and have become permanent residents of the High Court. It is unfortunate to find litigation dragging on for four to five years and still pending in the High Court. One is apt to think, considering the huge salaries of Rs. 4,000 and Rs. 5,000 which these Judges receive as their pay and considering the six months' holiday for the High Court, that these Judges are hibernating. We talk of more production and more work for the labourer. Who is there to talk of the six months' holiday for the High Court when the fact is that these Judges are drawing as high a salary as Rs. 4,000 a month. I hope Government would look into this matter.

"I would like to draw the attention of Government to another matter. The litigant public is now put to a hard test. He has to come all the way to Madras, which is in the farthest corner of the State, to exercise his inalienable right of appeal against the judgment of the lower courts. Where can the poor man go to find money to come all the way to Madras? That means additional expense for him. For instance, take a poor man in South Kanara or Malabar which is in the western corner. He has to come all the way to Madras, in the north-eastern corner. Not only that. He has to engage another lawyer here for arguing his appeal. That is why I strongly plead for the creation of a West Coast Bench to cater to the needs of the litigant public in the West Coast. A similar suggestion had been accepted in Travancore Cochin State and we find that a Bench has been created in Trivandrum. But this Government seem to be watching the situation through their nose. What is fundamental and what is now accepted as fundamental by the Government of India is that justice should be made cheap and at the same time valuable also. I submit that this Government should take up seriously the question of the establishment of a West Coast Bench of the High Court of Madras. Such a proposal has found good response at the hands of the Travancore-Cochin State. What a sister State of our had done, surely we can do. I hope that Government would consider my suggestion in the right spirit and take up the question of creation of a West Coast Bench immediately.

"Many a High Court Judge is recruited from the Bar. I would request the Hon. Minister to reflect over seriously on what I am

[Sri P. G. Karuthiruman] [18th March 1954]

நடத்திகுருக்கோ அவர்களே இறந்து போய் விடலாம். உதாரணமாக நாம் கல்லூரியில் படிக்கும்போது டார்ட்ஸ் (Torts) என்ற சட்ட புத்தகத்தை படித்திருக்கிறோம். அதில் ஒரு கேஸ் வந்தது. அதாவது சென்னை மாகாணத்தில் நடந்ததுதான். அதாவது ஒரு கோயிலில் ஒரு யானை இருந்தது. அதற்கு வடகலை நாமம் போடுவதா அல்லது தென்கலை நாமம் போடுவதா என்ற தகராறு ஏற்பட்டு கோர்ட்டுக்கு இருதரப்பாரும் போனார்கள். கடைசியில் தீர்ப்புக் கொடுப்பதற்குள், எந்த யானைக்கு நாமம் போட வேண்டும் என்று கேஸ் வந்ததோ அந்த யானையே செத்து மடிந்து போய்விட்டது. ஆனால் அந்த கேசுக்கு எவ்வளவு செலவாயிற்று என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இந்த மாதிரியான கேஸ்களை உடனே பைசல் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ On a point of information. நாமம் போடுவது சம்பந்தமாக ஒரு வழக்கு வந்தது. அந்த வழக்கு முடிவதற்குள் யானை செத்துப்போய்விட்டது என்று சொன்னார். இப்பொழுது கோயில் இருக்கிறதா, இல்லையா? கோயிலுக்குத்தானே அந்த யானை இருந்தது? ”

*** SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—**“ யானை போய்விட்டாலும், நாமம் போடுபவர்களும், போட்டுக்கொள்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்னொரு கேஸ் நடந்தது. அந்தக் கேசில் ஒரு கோயிலில் “ யார் முதலில் தீர்த்தம் வாங்குவது ” என்று இரண்டு பெரியார்களுக்குள் தகராறு வந்தது. இந்த இரண்டு பெரியார்களும் கோர்ட்டுக்கு முன்னால் நிற்கவேண்டியதாக இருந்தது. பல வருஷங்கள் அந்த கேஸ் நடந்த பிறகு கடைசியில் இரண்டு பேர்களுக்கும் ஒரே சமயத்தில் தீர்த்தம் கொடுப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு தீர்ப்பும் கொடுக்கப்பட்டது. குறிப்பாக இந்தத் தீர்ப்புக் கொடுப்பதற்கு பதினேழு வருஷங்களாகி விட்டன. கிராமங்களில் இம்மாதிரி வழக்குகள் தொடருவது சர்வ சாதாரணமாகி விட்டது. கேஸ்களை குறைந்த செலவில் நடத்தி சீக்கிரத்தில் முடிய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதனால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்றால் பொருள் உள்ளவர்கள் சில பேர் தங்களுடைய பொருள்களை வைத்துக் கொண்டு பொருள் இல்லாதவர்களிடம் கேஸ் தொடுத்து சீக்கிரத்தில் தங்களுக்குச் சாதகமாக அவைகளை முடித்துக் கொள்ள பிரயத்தனப்படுவார்கள். அதனால் ஒரு வருஷத்தில் ஒரு கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட கேஸ்கள் இவ்வளவு நாட்களில் பைசல் ஆக வேண்டும் என்றும் அல்லது ஒரு கோர்ட்டில் ஒரு கேஸ் வந்தால் அந்தக் கேஸின் முடிவை இரண்டு வருஷங்களுக்குள் தெரிவித்தாக வேண்டும் என்றாவது ஒரு காலத்தை வரையறுக்க வேண்டும். அப்படி வரையறுக்கப்பட்டால்தான் சிலில் கேஸ்கள் அதிகமாக இருக்காது. எவ்வளவோ பேர்கள் தகராறு இல்லா விட்டாலும் கூட பிறரை கேஸ்களில் இழுத்து விடுகிறார்கள்; அதனால் பல குடும்பங்கள் கெடக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் தான் கிராம மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

“ ஒரு வகையில் இப்பொழுது இருக்கும்படியான ஜஜ்ஜுகளுக்கு எல்லாம் உயர்ந்த சம்பளம் கொடுப்பது வரவேற்கத் தக்கது. மேலும் நியாயமாகவும், கண்மனையாகவும், உண்மையாகவும், கௌரவமாகவும் நல்ல முறையில் அவர்கள் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்றால் சம்பளம் அதிகமாகவே இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது சென்னை ஹைகோர்ட்டில் இருக்கும்படியான நீதிபதிகள் திறமை வாய்ந்தவர்களாகவும், நேர்மையான தீர்ப்புகளைக் கொடுக்கக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தியாவிற்கே வழி காட்டியாக இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் உலகத்திலுள்ள வழக்கு அறிஞர்களுக்கும் ஈடு இணையாக நிற்கிறார்கள். இது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். ஆகவே எந்த முறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் கிராமங்களிலுள்ள பொது மக்கள் கொடுக்கும் கேஸ்கள் உடனடியாக பைசலாவதற்கு ஒரு வழியைக் கண்டு பிடித்து அவர்களுக்கு ஒரு நன்மையைச் செய்ய வேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக தனிப்பட்ட நபர்கள் உயில்கள் மூலமாகவோ அல்லது டிரைனர்கள் மூலமாகவோ தங்களுடைய சொத்துக்களை எழுதி வைக்கிறார்கள். குறிப்பாக கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கோ அல்லது வேறு ஸ்தாபனங்

[18th March 1954] [Sri P. G. Karuthiruman]

களுக்கோ கோயில்களுக்கோ உயில் எழுதி வைக்கிறார்கள். அப்படி எழுதி வைக்கும்போது தங்கள் பரம்பரையினரையே அவைகளின் டிரைனர்களாக இருக்க எழுதி வைக்கிறார்கள். ஆனால் நடமுறையில் பார்க்கும்போது எழுதி வைக்கப்படும் உயில்களின்படி காரியங்கள் நடப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதோடு அந்த தர்ம சொத்தின் மேல் கேஸ் போட்டால் அந்தக் கேஸ் முடிவு ஆகும் வரையில் எந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அந்தப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டதோ அதற்கு உபயோகப்படாமல் போகிறது. அந்தக் கேஸ்கள் முடிவதற்குள் சுமார் 20 அல்லது 25 வருஷங்களாகி விடுகின்றன. சென்னை நகரத்தில் ‘அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர் ஜெனரல்’ என்ற ஒரு பதவி இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு ஸ்தாபனமும் இருக்கிறது. எழுதிவைத்த சொத்துக்களை டிரைனர்கள் சரியானபடி கவனிக்கா விட்டால் அவர் அதை எடுத்து கவனிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களில் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அவ்விதம் கோர்ட்டுக்குப் போனால் அது தீர்ப்பாவதற்கு சுமார் 15 அல்லது 20 வருஷங்களாகி விடுகின்றன. “இரு தரப்பினரும் சம்மதித்துப் போவதற்கு முன் வரமாட்டார்கள். 1928-ம் வருஷம் எங்கள் கிராமத்தில் ஒருவர் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் பள்ளிக்கூடத்திற்கு என்று எழுதி வைத்தார். இப்பொழுது 28 வருஷங்களாகியும் அந்த உயில் நடைமுறையில் இன்னும் கவனிக்கப் படாமலேயே இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக பணம் இன்னும் கோர்ட்டில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் டிரைனர்கள் பார்த்து கவனிக்கவேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறது. மற்றும் பரம்பரை டிரைனர்கள் என்று இருப்பதால் அதை பொது ஜனங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ள உரிமையில்லை என்ற முறை இருக்கிறது. அதனால் ஒருவருக்கும் தலையிட முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் சென்னை நகரத்தில் ‘அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர் ஜெனரல்’ இருப்பது போல் அங்கும் ஒரு தனிப்பட்ட உத்யோகஸ்தரை நியமிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எங்கு உயில்களும் டிரைனர்களும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்களோ அங்கு டிரைனர்களுக்கு ஆலோசகர்களை நியமித்து நடைமுறையில் அது சரிவர நடக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதே மாதிரி இன்னொரு பெரியவர் சுமார் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் வருமானமுள்ள பூமியை எழுதி வைத்திருக்கிறார். டிரைனர்கள் ‘பரம்பரையாக இருக்க வேண்டும்’ என்றும் எழுதப்பட்டு இருப்பதால் 17 வருஷங்கள் ஆகியும் எதிர்பார்த்த முன்னேற்றம் இல்லை. பரம்பரை என்று இருப்பதால் எந்தக் காலத்திலும் தனக்கு அந்த சொத்தின் மேற்பார்வை வந்து விடும் என்று அந்த நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறுவது இல்லை. 25 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த சூழ்நிலை வேறு, இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலை வேறு. அந்த சொத்து ஒரு பள்ளிக் கூடத்தில் படிக்கும், தன் இனத்திலுள்ள மாணவர்களுக்கு என்று கண்டிருக்கிறது. பழைய சூழ்நிலையை வைத்து வேறு பள்ளிக்கு போய் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் எழுதப்பட்டது. இன்றைய நிலையில் அவர் ஊரிலேயே உயர்தரப் பள்ளி ஏற்பட்டிருப்பதால் அதை அங்கேயே உபயோகிக்க சர்க்கார் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதை உடனடியாக எடுத்து நடத்துவதற்கு ஒரு சட்டம் செய்தோ அல்லது வேறு நடவடிக்கை எடுத்தோ அந்த டிரைன்ட் அவர் ஊரிலேயே நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

“ தீர்ப்புகள் வழங்குவதில் எந்த விதமான தவறுதல்களும் நடைபெறக் கூடாது. தவறுதல்கள் நடந்தால் அதைவிட வேறு கெடுதல் கிடையாது. பழைய காலத்தில் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். சிலப்பதிகாரத்தில் ஒரு புலவர் எழுதி இருக்கிறார்: ‘அரசியல் பிழைத்தார்க்கு அறம் கூற்று ஆவதும்...’ என்றபடி பாண்டிய மன்னன் அவசரப்பட்டு ‘அரசியின் சிலம்பைத் திருடிய கள்வன் கோவலனே! ஆகவே அவனைச் சிறைச்சேதம் செய்யுங்கள்’ என்று தீர்ப்பு வழங்கியதின் காரணமாகத்தான் மதுரைமா நகரமே தீயுக்கு இரையாயிற்று என்ற வரலாறு நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதை உலகமும் அறியும். அதனால் நீதியளிப்பதில் ஆய்ந்தோய்ந்து எதையும் பார்க்காமல் எந்தத் தீர்ப்பும் அளிக்கப்படக் கூடாது. நியாயமான முறையில் நேர்மையான முறையில் எல்லா மக்களுக்கும் நீதி வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இப்பொழுது நீதியையும் நிர்வாகத்தையும் பிரித்து வைக்கப்படுகிறது. இது ரொம்பவும் நல்ல ஏற்பாடாகும். இதைப்

[Sri P. G. Karuthiruman] [18th March 1954]

போலவே டிரஸ்ட் சொத்துக்கள் நல்ல முறையில் செலவிடப்படுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். முக்கியமாக அவைகளுக்கு ஆலோசகர்கள் நியமிக்கவேண்டும். தனிப்பட்ட உயில்களுக்கும், டிரஸ்ட்களுக்கும் உடனடியாக நிர்வாகஸ்தர்களைப் போட்டு எந்த தாமதத்திற்காக அந்த சொத்துக்கள் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகளுக்கு அதைச் செலவு செய்யும் படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-20 P.M. * SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am glad that I am given an opportunity to talk about a subject in which most of the lawyers have already spoken and I think, rightly too, as they take a quasi-position in the administration of justice. There is the Demand made by the Government under this Head. We are here to suggest certain measures to be adopted, if feasible, by the Government.

“ First of all, I must congratulate the Government on the introduction of the Scheme of the Separation of Judiciary from the Executive in a major portion of the State. I wish the Government will take steps to see that the scheme is introduced throughout the State so that we may have uniformity in the matter of administration of justice. In the judicial department, we find that all appointments up to the cadre of Judges are to be made by the Government in consultation with the Public Service Commission. But, in the matter of recruitment of the Subdivisional Magistrates-cum-District Munsifs for the past two years, I have got to make some submission. I have been repeatedly putting questions before this House with reference to the recruitment of Munsifs-cum-Subdivisional Magistrates that those appointments were not in accordance with the provisions of the Constitution. Of course, the Hon. Minister for Law has repeatedly given the answer that because there were no rules then in force, all appointments were made by the High Court in consultation with the Government. Now, on the other hand, rules have been framed by the Government. There are certain Munsifs now functioning in the districts. These Munsifs were not appointed in accordance with the provisions of the Constitution. I do not know what is to become of these Munsifs who have been appointed against the provisions of the Constitution—whether they are to continue in service or whether they will cease to be officers of the Judicial Department as a whole. Some of these Munsifs, I think most of them, were recruited only from the High Court. I mean to say that most of the men were recruited only from the High Court and several of the deserving hands from the mufassal courts were not given an opportunity by the High Court when they made these appointments. I hope the Government will look into the matter and see that equal opportunities to the Members of the Bar in the mufassal are also given along with the other officers in the High Court who are really competent to hold such posts. That is my first submission.

“ With regard to the working of the judiciary, I am rather reluctant to say this. I am sure the Hon. the Minister for Law will certainly say that it will be interfering with the administration of justice. Anyhow, I hope to bring it to his notice that some of the

[18th March 1954] [Sri V. Gopala Gounder]

directly recruited Munsifs and Subdivisional Magistrates and even Sub-Magistrate have got a peculiar way of disposing of cases pending before them. They think that their duty is over by giving some disposal to the cases pending before them. They do not care much for the dispensation of justice. They care more for ‘disposals’. I do not know from where they got that inspiration. Is it from the High Court or from the Government? Anyhow, there is this tendency especially on the part of Sub-Magistrates. I would request the Government to issue necessary instructions direct to these officers or they may move the High Court to see that this procedure is put an end to. Perhaps, there may be some circular. I do not know from where it emanated. There ought to be some circular which says that a Magistrate’s capacity could be judged only by the disposal of cases made by him. I once again request the Government to see that such things are put an end to.

“ I would also like to make one other suggestion to the Government. There is distinction made between a Judicial Subdivisional Magistrate and an Executive Subdivisional Magistrate. The Criminal Procedure Code does not recognize the distinction. There is an order of the Government allotting certain functions to be discharged by the judicial Subdivisional Magistrates and certain functions to be discharged by the Executive Subdivisional Magistrates. I may cite an instance in this connexion. Proceedings under Section 145 of the Criminal Procedure Code are first to be dealt with by the Executive Subdivisional Magistrate. His function is to receive an application and to send it to the police officer to find out whether there is any likelihood of breach of peace. If there is any likelihood of breach of peace, he sends it on to the District Magistrate for enquiry by a Judicial Subdivisional Magistrate. I may submit to the Government that these possession cases are treated as ‘emergency’ cases. But the procedure now adopted by these Executive Subdivisional Magistrates and the Judicial Subdivisional Magistrates, causes unnecessary delay in the disposal of these applications. The time for the matter to reach the Judicial Subdivisional Magistrate for enquiry under this section. Takes nearly two months and by that time, the emergency ceases. -I, therefore, submit to the Government to see that the Government Order concerned is amended suitably to see that the Executive Subdivisional Magistrate or the Judicial Subdivisional Magistrate disposes of cases as expeditiously as possible as they are intended only for emergency purposes.

“ I have got one other suggestion to make. The hon. Member, Sri V. R. Krishna Ayyar said something about Assistant Public Prosecutors. I am also of the same opinion. I know fully well that some of these Assistant Public Prosecutors are not doing their duties properly. We cannot blame them. They are all youngsters recruited from the Bar with experience of one or two years as lawyers. We cannot expect better things from them. The same is the case with the Sub-Magistrates also. I would, therefore, suggest to the Government to find suitable persons with sufficient experience in the Bar for recruitment as Sub-Magistrates and

[Sri V. Gopala Gounder] [18th March 1954]

Assistant Public Prosecutors. Their present pay is very insufficient and they must be given good pay. I request the Government to take my suggestion and see that proper men are recruited with adequate pay so that we can expect justice at the hands of these people. In their hurry, they go on doing things that please them. They think that their lords are only in the High Court and there is nobody else on earth who can control their work. With that impression, they carry on things and that is why there is trouble. I wish to draw the attention of the House to one other thing. I hope the Government would have received reports from the mufassal that there is no co-operation between the police and the Sub-Magistrates. That is a common complaint. I think that was also referred to in the Committee presided over by the Hon. Justice Rajagopalan and other gentlemen. The Government should see that some specific instructions are issued both to the Magistrates and the Police, so that they may co-operate with each other. In several courts, these are all daily occurrences."

SRI S. T. ADITYAN:—"On a point of information, Sir. Does the hon. Member want instructions to be given to the police or to the magistracy?"

* SRI V. GOPALA GOUNDER:—"So far as the police is concerned, the Government have got a right to issue proper instructions. So far as the magistrates are concerned, we cannot expect the Government; but, we can request the Government to see that the High Court issues proper instructions to them. I think I have satisfied my hon. Friend.

[12-30 p.m.] "Sir, I would like to make a special request to the Government to see that the Magistrates' Courts are housed in proper Court-houses. Personally, I know that one Subdivisional Magistrate was assaulted by an under-trial prisoner when he was delivering judgment because the Court-house was so small and the Magistrate, the vakils and the prisoner in the dock were all confined in the same room. I think that gentleman was from Ulundurpet, if I remember aright. Therefore, the Government should see that these courts are housed in proper Court-houses. In some of the Subdivisional Magistrates' Courts in the mufassal, lawyers or even the clients do not have any rest-houses. Therefore, I request the Government to see that some rest-houses for lawyers and their clients are provided in the mufassal Courts. In the Civil Courts, we find Bar rooms provided. But in the Subdivisional Magistrates' Courts, there is no such Bar room. When a lawyer goes to attend a Subdivisional Magistrate's Court, he finds himself stranded under a tamarind tree. Therefore, the Government should see that such amenities are provided in Courts."

* SRI S. T. ADITYAN:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the cut motion so ably and so convincingly moved by my hon. and learned young Friend Sri Thangavelu.

"I think it was the great jurist, Mr. Bentham, who said that justice should not be sold. He was against all kinds of Court-fees.

18th March 1954] [Sri S. T. Adityan]

I know it is very difficult to carry on the administration if Court-fees are not charged. That is one side of the picture. On the other side, I understand that the Government are now going to revise the Court Fees Act and increase the rate to an appreciable extent. I feel that it will be a great hardship to the litigant public if it is so increased. Already, there was a judgment of Mr. Justice Ramesam and another Judge in 1927, if I remember aright, in accordance with which we have been calculating court-fees for immovable properties, if they are a portion of an assessed estate under section 7 (5) (b) of the Court Fees Act, on the assessment. But we have now had a Full Bench decision which upsets a practice which has been prevalent for twenty years, and which says that in such cases the court-fee has to be calculated on the market value. Already it is a great hardship to the litigant public to pay the court-fee. So, I submit that if and when the Court Fees Act is revised, a reasonable and rational scale must be fixed and it should not be so oppressive as to drive away the people who *bona fide* and honestly go to Courts.

"Then, Sir, the staff in the lower rungs in every department are paid house rent allowance but the copyists in courts are not paid any house rent allowance. I understand that this has been brought to the notice of this Government more than once. The reply that has been given is that when the question of granting house rent allowance to the inferior staff of the other departments was considered, this particular staff escaped notice. But since this is an earning department, I request that house rent allowance may be paid to these poor people also.

"Then, costs awarded in the mufassal courts are too far below the costs actually incurred by a litigant. Therefore, the costs allowed to the successful litigant in the mufassal courts may be a little more than what are at present allowed there, if not in the same scale as in the High Court.

"In other countries, we find that conveyancing is confined to the lawyers alone. But in this country we find that in the name of cheapness, private people are allowed to engage themselves in the art of conveyancing. The result is not actually cheapness to the public, but on the other hand, it means more expense. Most of the cases which come before civil courts are rooted in wrong conveyancing. If conveyancing is confined to professional lawyers, then we may find that it actually reduces litigation expenses. I have been to places where conveyancing is confined to lawyers. I have been to Ceylon, Malaya and other countries where conveyancing is confined to lawyers. I have found that the kind of litigation which we come across in our courts and which arises owing to faulty conveyancing does not exist there.

"There is a certain system which prevails in those countries especially in Malaya. When I enquired about it, I was told that it had been introduced there, copying the system in Australia. The system is this: Whenever a portion of a property is conveyed, the

[Sri S. T. Adityan] [18th March 1954]

filing of a plan in the Sub-Registrar's office is insisted upon.* Moreover, notice is given to the other co-sharer so that if there is any objection, he comes and raises the objection before the Sub-Registrar himself, and the whole dispute is settled before the Sub-Registrar without his having to go to the court at all. In fact, very few of such cases are taken to the court because the matter is mostly dealt with by the Sub-Registrar. I know that for the purpose of implementing a suggestion like this, the Central Government have to be moved. I request that the Hon. Minister may move the Central Government for introducing such a system in our country also.

"Now, the Tahsildar, on the recommendation of the karnam, transfers pattas. If the transfer of a patta is made to depend upon an original petition filed in the District Munsif's Court, much of the trouble that is now experienced in patta transfer, will be saved. Not only will it be saved but much of the litigation will also be obviated. For instance, if it is a case of a Muslim, the village munsif, the karnam or even the Tahsildar does not know the Muslim law of inheritance. The knowledge which a District Munsif possesses is required for this work. Therefore, if patta transfer is made to depend upon the filing of an original petition in the District Munsif's Court, much of the litigation could be obviated.

"I wanted to refer to one or two matters which my hon. and learned Friends mentioned, namely, the salary of the Assistant Public Prosecutors—the increase of which is a crying need—and also the provision of proper court-houses and law libraries in the mufassal courts. These are defects which must be immediately remedied. There is one other matter which was referred to by my Honourable and learned Friend Sri Gopala Menon, and it is this. The Government call for statistics from the District Munsifs and other subordinate Law Officers. This procedure is taken to be an indication to hurry up the disposal of cases. There is another aspect of the question which has to be considered in this connexion. When these statistics are called for, these Law Officers are asked to furnish information as to how many Government suits were filed in their courts, how many of them were decided in favour of the Government and how many of them were decided against the Government. This is taken as an indication by some Law Officers, especially by the junior officers, that very few suits should be decided against the Government. Therefore, the portion relating to this point must be struck off when calling for statistics from the Law Officers.

"I want to conclude my speech with paying a tribute to the Law Officers who are now working in the State. When cut motions to the various Demands are moved in this House, we find that serious allegations of corruption are made against officers. But I am gratified to find that no hon. Member of this House has been able to make any such allegation against a Law Officer of this State. (Applause.) It redounds to the credit of the Law Officers that not a single allegation of corruption could be made against them. This speaks volumes for separating the Judiciary

18th March 1954] [Sri S. T. Adityan]

from the Executive. The larger the number of cases of such separation the greater will be the satisfaction in the minds of the people. Therefore, this profession of lawyers, in spite of whatever has been said against it and in spite of the decision of the Hon. the Chief Minister against it, is still one of the most independent of professions. Sir, I take pride in saying that the legal profession is the only profession in the whole country which has become independent from the influence of foreigners. I really take pride in saying that, because, the same cannot be said of other professions. Take for instance the engineering profession. So far as that profession is concerned, they seek the help of foreigners. In the case of the Chemists' profession also, they seek the help of foreigners. Even in the teaching profession, they still seek the help of foreign experts. It is only in the case of legal profession we can say with legitimate pride that we have become completely independent as we do not seek the help of foreigners. I may take this opportunity to state that in an open competition with foreign lawyers, our Indian lawyers did very easily prove their mettle. So, the legal profession in our country can very well stand on its own legs without any foreign help. That being the case, it is really most painful to hear derisive remarks against this profession even from the Treasury Benches. However, I am glad to find that the Hon. the Minister for Law has taken pride in that profession and has always been saying that he is still having his office and that he would always be glad to return to that profession. Thank you, Sir."

12-40
p.m.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Mr. Deputy Speaker, I rise to support the cut motion. While doing so, I want to point out that justice must be obtainable to all. Unfortunately, in our country, justice is very costly. The poor people in our country are not in a position to have legal aid. The Government must first of all take steps to see that legal aid is given to the poor people free of cost. Just as the poor people are given medical aid, facilities for education and so on, they must also be given legal aid. Because, without legal aid they cannot hope to get justice.

"While we are discussing the Demand under the head Administration of Justice, I wish to stress one very important factor which must be taken into account. The social environments and circumstances that bring about injustice must be carefully looked into and the factors that go to bring about injustice must be rooted out. Within the framework of the present society itself an atmosphere can be created where injustice done to certain sections of society could be minimized. Unfortunately, the present Ministry is not thinking in terms of creating such an atmosphere. While answering a question yesterday, with regard to the promulgation of an Order under section 144, Criminal Procedure Code, the Hon. the Finance Minister said that holding of public meetings to condemn the attacks on the people would not be in the best interests of administration of justice. Sir, let me point out to the Hon. Minister that the holding of public meetings

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [18th March 1954]

to condemn the attacks and atrocities committed against innocent people will certainly create an atmosphere in which injustice will not be done. The pressure of public opinion will only help to prevent injustice. It is regrettable to note that our Cabinet holds the view that the holding of public meetings to condemn such atrocities against the people will mean public trial. It is not so. In a public trial, a man is convicted and is required to undergo some punishment. But if a man is publicly condemned in a meeting, he will not commit the same mistake at a future date. Popular organizations in the country have been adopting this course only to prevent injustice and to help the poor people. Take the case of the Indian National Congress. During the days of struggle for independence and liberation, that party adopted the same procedure of condemning in public the atrocities committed on the people. Even now, the Congress party and its various organizations are adopting the same method. I have with me a handbill issued by the Congress organization calling for a public meeting to condemn certain atrocities. (The hon. Member holding a handbill.) Here is a handbill issued by the President of the *Nattika Mandal* Congress Committee calling for a public meeting on 9th March to condemn the atrocities committed by a few rowdies against the Harijans in the *Nattika* firka. A number of such leaflets are issued by the Congress organizations themselves. A number of such meetings are also held, presided over by Presidents or other office-bearers of local Congress committees to condemn such atrocities committed against the people. I think that such a method is conducive to the establishment of a democratic atmosphere in the country. Pressure of public opinion will certainly reduce injustice and crimes. If public opinion is allowed to prevail, people need not have frequent recourse to law courts.

"The Hon. Minister was saying yesterday that if the Police failed to charge-sheet the culprits, the aggrieved person should go to a Court of Law. I am sorry to point out that the poor people in our country, who will always be the aggrieved persons, cannot go to a Court of Law without proper legal aid. I would like to stress that quicker disposal of cases is very necessary. It is our painful experience to see cases being dragged on for years and years. Hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar referred to the enormous delay in the disposal of cases by the High Court. In the Munsif's courts and other courts, the same is the case. In all courts, there is inordinate delay in the disposal of cases.

"I want to refer to another matter. Even with regard to small cases, the poor people are made to go to courts situated at a distant place from their native villages. Sometimes, these poor people will have to travel even 60 to 80 miles. For example, probationary magistrates are now appointed. When cases are referred to their courts, people will have to travel very long distances. In my own place I can point out one instance. A probationary magistrate was appointed in Palghat. Even for small cases such as committing of nuisance, etc., people from *Nattika* and other places have to travel about 84 miles or so. Some cases are tried

[18th March 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

in the Ponnani Sub-Magistrate's Court which is about 60 miles from my place. I only want to mention here that the poor people when asked to go to such courts situated at a long distance from their native villages, find it very difficult. My suggestion to the Government in this regard is that the Sub-Magistrates should hold their courts to hear small cases in the firka headquarters.

"Panchayat courts have criminal jurisdiction in respect of certain cases. But I am sorry to observe that these courts are not at all recognised by regular courts. Small cases can be tried by these panchayat courts. With regard to civil jurisdiction also the panchayat courts can deal with cases where the money value involved is up to Rs. 200. Even here, the regular courts do not recognise the panchayat courts.

"With regard to the constitution of the panchayat courts, in many cases notifications are not made after elections. In the villages of Peringanam and Koolimuttom in my constituency, in the election conducted to the panchayat courts, all the seats have been won by Communists. Though a year has passed since the elections were over, the Government have not issued any notification with regard to the setting up of these courts. I think it is perhaps a political discrimination made by the Government.

"Sir, there is a lot of corruption in the lower ranks, especially among peons and amins. They receive bribes from the parties concerned and do not serve summons to the opposite parties. The poor people who are implicated in a particular case, without getting prior notice and summons regarding that case, get an order of eviction one fine morning from the court. In many cases, these poor people come to know of the case against them only when the Police and other officers come to serve the order of eviction. In this connexion, I can cite one example. In Narath village in Chirakkal taluk, one Harijan woman by name Kanathi was evicted from her place by an order of the Cannanore Munsif's Court. She never received a notice or summons regarding this case. She was surprised to receive the eviction order all on a sudden. In this case, even Police help was sought to give effect to the eviction order. As a result of all these, the poor Harijan woman has been put to considerable difficulty and suffering. The hon. Member representing that constituency has made representations to the Government in this matter. We are sorry to say that no action has been taken by the Government in this matter. Representations to the Government and representations to the District Officers have been made so far. Corruption among the lower ranks of this department should be rooted out. Otherwise, many poor persons, especially those who know little of law, who are not in a position to get legal aid and who cannot consult a lawyer, will always be handicapped. I hope all these things would be remedied. I hope that the Government will make justice cheaper by reducing even the cost of stamp papers, copying, etc.

"With these words, I resume my seat, Sir."

[18th March 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Sir, it is with diffidence that I rise to speak on this topic, because I know it is a field exclusively for experts and eminent lawyers in active service. And I can quite realise that we have to approach this problem purely from the practising lawyers' point of view. However, my concern is that of a layman.

“ Sir, our judicial system or the British judicial system as it existed in India has been praised even by its opponents and I do not believe that the Congress Government will at any time think of changing or radically modifying that system. However, though the system is efficient, as has been observed by every one of my previous speakers, it is a very costly system. Of course, it is good to have eminent doctors with all the modern apparatus in the Madras City, but it is no consolation for the poor people in the villages. Just like that, we can consider this system as suitable to our country not only if it is efficient, but also if with efficiency it is made to reach the villager. Of course, there is the standing complaint to-day that our judicial administration or justice is prohibitively costly and it is ultimately ‘the long purse that wins the fight’. Therefore, when we praise this system, it means we are retaining a system under which by spending money, the well-to-do can have justice or even injustice by defeating their opponents. Sir, the costliness of the system, as my lawyer Friend said, is due to some extent to Court Fees and other incidental things that are involved in the present day litigations. However, I feel it is equally due to the lawyers' exorbitant fees that the cost of present day litigations is high. Our lawyer Friends want a ceiling to be put to the income of everybody else, but not their own. We know how, if we want to get a lawyer, it is not enough if we pay the regulation fee. They would be demanding fees for petitions or even for an ‘hour’, and the higher the efficiency of the lawyer, of course, the greater is the fee. We do not grudge it. Of course, Gandhiji said, ‘we want experts’. He was opposed to the monopoly of anything in this world, much less of intellect. Lawyers, doctors and these specialists may demand whatever amounts they like, provided they spend them for the good of the society. Otherwise, they can just receive the amounts which others in other professions are entitled to.

“ Sir, I said that the poor people are at a great disadvantage and there is great demand for legal aid for the poor. In this field, the lawyers can do a great deal. I have seen in papers talk of organisations for legal aid to the poor, but to my knowledge, nothing has come out so far. It is as much in the activity or in the fear of the Government as in the hands of the lawyers to help the poor. Sir, I understand that the Government have in practice certain method of helping the poor Harijans in litigation. But I know as a matter of fact many applications have been made where no legal aid has been given, and if at all any aid is given, it is only when he is in prison or he is before the gallows. That is the way in which at present legal aid is given. Therefore, while

[18th March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

we want to maintain the purity and efficiency of our judicial system, at the same, it must be brought within the reach of the average man so that he can have an equal fight with his neighbour who may be rich.

“ Living in a free country, under a Constitution which guarantees the fundamental right of not being detained without a trial, separation of the judiciary from the executive is of eminent importance. We are glad that in spite of the proclaimed views of our Hon. Chief Minister, the separation of judiciary from the executive is reluctantly being pushed forward. We know that he has said more than once that the need for separation of the judiciary from the executive has ceased to exist after the advent of Independence. Hitler and Mussolini would have been glad to have heard such a pronouncement from a fighter of freedom and James I of Scotland said the same thing when he remarked, ‘let them be lions, but lions under the Throne’. We know how this Government have been interfering with the proper and impartial administration of justice. It was even made out that Law and Order might suffer if we separated the judiciary from the executive. But we have the report of the Committee which went into this question which has categorically said that the fear of law and order being affected by the separation of the judiciary from the executive has been unfounded or that there is no fear on that account. Therefore, I do not understand why this Government is unwilling to move expeditiously in the matter and why they are, shall I say, stingy in introducing the reform.

“ Sir, I confess that I had not had much experience as a lawyer on the Criminal side. But we have still what is called in technical language, the scrutiny of the Calendar. The District Official goes into every judgment passed by the subordinates and actually reprimands or scolds or even the promotion of the subordinate is made dependent upon his pronouncements. That is not the way to keep the judiciary independent. I think it is better if that is changed at least in the districts where the executive has been transferred or separated from the judiciary.

“ Then, Sir, I am glad that allegations of corruption and bribery are less in this department than in others. However, we know instances are not wanting even in this judicial department, because we are living in times when even schoolmasters and headmasters find it profitable to make money during admissions. Our social system or the present-day conditions are so degraded that we are not surprised to see even some of the judicial service men also collude in these offences. Sir, in one instance I know a person, a judge, whose property was kept continuously under attachment for a number of years. Then this gentleman gave a vakil Rs. 83 thousands as commission for six months. Of course, we cannot bring that matter before this House. It is a matter for the High Court to deal with. Let the judiciary be independent and let the Government see that at least such things do not happen and proper steps are taken or made to be taken in such cases.

[Sri M. Narayana Kurup] [18th March 1954]

"Then, Sir, about the Public Prosecutors, many hon. Members have said about them. We know how affairs in that section have not fulfilled the expectations that were raised. It may be due to various reasons. We know that the appointment of a Public Prosecutor or an Assistant Public Prosecutor has come to be a system of patronage. In our own district, we had experience of a Public Prosecutor who resigned and contested the elections. He was given definitely to understand that if he failed in the elections, he would be given the same post. The post was kept in abeyance for a very long time, for an abnormally long period and actually when that gentleman was defeated in the elections, he was appointed in that post. I think these are not things that we expect in a pure administration which is incapable of nepotism and favouritism."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up. The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m."

The House then adjourned for lunch.

(After lunch - 2-30 p.m.)

III.—GOVERNMENT MOTION—MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *RE* CHANGE IN THE ORDER OF VOTING ON DEMANDS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the order in which the Demands for Grants for the year 1954-55 is to be taken up in accordance with the Motion made and adopted on the 12th March 1954, be modified so that after Demand XIII—Jails, Demand XIV—Police may be taken up next and the rest of the Demands taken up in the order already set out.'"

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the order in which the Demands for Grants for the year 1954-55 is to be taken up in accordance with the Motion made and adopted on the 12th March 1954, be modified so that after Demand XIII—Jails, Demand XIV—Police may be taken up next and the rest of the Demands taken up in the order already set out.'

"After the Demand for Jails, Police will be taken up. After the Demand for Police, Public Health and the other Demands will be taken up in the order set out already. The Hon. Minister wants the change because he wants to be here tomorrow morning and finish that work as he has to attend the Council meeting also in the evening. I think there is no objection to this change."

The motion was put and carried.

18th March 1954]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55—*cont.*

(1) DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE—*cont.*

* SRI D. K. RAJU:—"Mr. Speaker, Sir, I am thankful to you for the opportunity you have given me to say a few words on this Demand even though I do not belong to the legal profession. Here I represent the common man. The Judicial department is one which administers justice and the Government should see to it that justice is done to the rich and the poor alike. The way in which the proceedings are conducted in the courts now, and the way in which the litigants are charged by way of court fees and other expenses, makes it prohibitive for the common man to go to courts of law and get justice. Other hon. Members have spoken at considerable length on this matter. The Government, therefore, ought to take particular care to see that the expenses to the common man who goes to the court of law to seek justice are reduced to the lowest level possible. The Government should not consider this department as a revenue earning department. The Government should not think that the Judicial Department is another Revenue department which would bring money to the Government. They should see to it that the poor people obtain justice from these courts at very little expense. The two main points that worry the common man is the cost of litigation and the inordinate delay in getting justice. One hon. Member related the story about the elephant. I know of an instance where a suit filed in Coimbatore district in 1946 is still pending disposal. I was told by lawyer friends that the litigants concerned were dead, the lawyer who received the brief is also dead . . . (Interruption.) He is yet to die. One by one, the parties and the lawyer died, but still the case is pending. I do not know who is going to receive the judgment. Such being the nature of delays, court-going has become very prohibitive for the ordinary man, the common man. This state of affairs should not be allowed to continue any longer.

"About the judiciary in our State, I am glad to say, it has earned the best record in the whole of our country. Regarding appointment to the judiciary, I say, care is being taken by the Government to see that party politics do not enter that sphere; the Government are trying to keep away from party politics in the matter of appointments to the judiciary, but still I would request the Government to see that no party politics are imported into the matter of appointments to the judiciary, but still I would request the Government to see that no party politics are imported into the matter of appointments to the judiciary, especially in the matter of appointment of lower grade officers, such as Magistrates and others. This must purely be left to the discretion of Judicial Officials of the Government. Government should not interfere even the least in such matters. In the matter of making appointments to posts of Public Prosecutors and Government Pleaders, there are many instances where power politics came in and there are a lot of scandals too about them. I think the Government are aware of

[Sri D. K. Raju] [18th March 1954]

these scandals in every district and no district is free from these. I am not criticising the Government when I say this. I am only requesting the Government not to continue that policy hereafter.

"Then, Sir, Panchayat courts are given judicial powers also. Because these are mainly governed by the parties in power, power politics come in and justice is not rendered to the common man. Therefore judicial power should be taken away from these panchayats as early as possible."

"Sir, since other hon. Members who are themselves lawyers have covered all the points, I only want to request the Government to consider the two points mentioned by me, namely, bringing down the cost of litigation to the minimum possible and reducing delays in the disposal of cases even by appointing a few more Judges to the Madras High Court, if necessary."

"Thank you, Sir."

2-38
p.m.

* SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டங்களுக்குப்பட்டு ஏழைகளும் பலன் அனுபவிக்கக் கூடிய முறையில் நீதிஸ்தலங்களின் நிர்வாக விதிமுறைகள் மாற்றப்படுவது அவசியம் என்பதை வற்புறுத்துவதற்காகத்தான் நான் சில விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு எழுந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு ஏந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்தாலும் அதனால் ஏற்படுகின்ற நன்மைகளை, அதனால் ஏற்படுகின்ற அனுகூலங்களைக் கூட ஏழை மக்களாக இருந்தால், விவசாய மக்களாக இருந்தால், தொழிலாளி மக்களாக இருந்தால் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்."

"சமீபத்தில் இந்தச் சபை கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி யிருப்பது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கும். அதில் இருக்கக்கூடிய அனுகூலத்தை விவசாயிகள் பெறமுடியாமல் சில பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகள் வட்டிக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்துகொண்டு ஏழை விவசாயிகளின் கடனை வசூல் செய்ய தீர்ப்பு அளித்து விடுகிறார்கள். ரூ. 50-க்கு உட்பட்ட கடன்களை சட்ட விரோதமாக ஜப்தியின் மூலம் வசூல் செய்ய பஞ்சாயத்து போர்டுகள் தீர்ப்பு கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஐம்பது ரூபாய் கூடக் கொடுக்க முடியாத ஒரு விவசாயி எப்படி ஹைகோர்ட்டுக்கு அதிகப்பணம் செலவு செய்து அப்பில் பண்ணிக் கொள்ள முடியுமென்று கேட்கிறேன். உண்மையிலேயே அவர்கள் ஹைகோர்ட்டுக்கு வருவதற்கோ மேற்கொண்டு அல்லது வேறு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்வதற்கோ முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தாலும் கூட அதன் பலன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காமல் போகிறது."

"அதேபோல் இன்னும் கோர்ட்டு நடவடிக்கைகளில் ஸ்டாம்பு செலவுகள் எப்படி சாதாரண விவசாயிகளைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது என்ற விஷயத்தை நான் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எதிராளிகளால் கோர்ட்டில் இழுத்துக் கொண்டு போய் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் ஏழை தொழிலாளிகள், ஏழை விவசாயிகள் Cr. P. C. 162-ம் ஷரத்துப்படி வாங்கப்பட்டுள்ள சாட்சிகளின் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தைப் பெற வேண்டுமென்றால் பக்கம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய் கொடுத்துத்தான் காப்பி பெற முடியும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இதேமாதிரி யாக காப்பி ஸ்டாம்புகளின் விலை அதிகப்படுத்தப்பட்டாலும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் நீதிஸ்தலங்களினால் நல்ல அனுகூலங்கள் கிடைப்பதற்கு நான் ஒரு யோசனையை சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் உண்மையில் இந்த நீதிஸ்தலங்களின் மூலம் ஏழை விவசாயிகளுக்குப்

[18th March 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

பலன் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் எல்லாக் கிரிமினல் வழக்கு களுக்கும், 162, 164, ஸ்டேட்மெண்டுகள், சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்கள், முதலியவைகளின் காப்பிகளை வசதியில்லாதவர்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நியாயத்தை, ஏழை மக்கள் பெறுவது கஷ்டம். பணக்காரர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் தங்களது பணத்தின் செல்வாக்கால் கோர்ட்டுகள் சம்பந்தமான எல்லா தஸ்தாவேஜிகளின் காப்பிகளை பெறுவதோடு, ரகசிய தஸ்தாவேஜிகளையும் கூட முன்னதாகவே பெற்றுவிடக்கூடும். ஏழை மக்களால் சாதாரண ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் கூட பெறுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏழை விவசாய மக்க ளோ, அல்லது தொழிலாளிகளோ பணம் செலவு செய்வதற்கு வசதியற்ற வர்களைக் இருப்பதால், நல்ல திறமைமிக்க வக்கீல்களை தங்கள் சார்பாக அமர்த்துவதற்கு வசதியற்றவர்களாக இருப்பதினால் நீதிஸ்தலங்களில் ஏற் பட்டக்கூடிய பலன் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம்கூடக் கிடைப்பதில்லை. யாரை யாவது ஒருவரைக் கைதி செய்து சிறையில் கொண்டு போய் வைத்தால், சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர் தான் நிரபரதி என்று நிரூபித்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் சர்க்கார் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். இல்லாவிட்டால் அரசியல் சட்டப்படிக்க கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகள் எட்டளவில்தான் இருக்கும். சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் ஏழை விவசாயிகள் தங் களுக்கு வேண்டிய வக்கீல்களை வைத்து வாதாட வசதி கிடையாது. ஆகவே ஏழை விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரியான உதவி செய்யக் கூடிய வகையில், அவர்கள் யாரை தங்கள் வழக்கை வழக்காக வக்கீலாக வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அவர்களையே வக்கீலாக வைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால்தான் ஏழைகளுக்கு நியாயம் கிடைக்கும். குறிப்பாக இன்றைய தினம் அரசியல் துவேஷம் காரண மாகப் பலர் சிறையில் தள்ளப்படுகிறார்கள். தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாது காப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களே தவிர அந்தச் சட்டத்தினால் அளிக்கப்படும் உரிமைகளை விவசாயிகள் கேட்கும்போது அவர்கள் போலீஸ் காரர்களால் அடிக்கப்பட்டு சிறையில் கொண்டு போய் தள்ளப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரியாக இன்றைய தினம் இருநூறு பேர்களுக்கு மேற்பட்ட விவ சாயிகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருப்பதாக எனக்குச் செய்தி வந்திருக் கிறது. ஆட்சியாளருடைய மனப்போக்கு ஆளும் கட்சிக்கு எதிராகப் பேசு வோர்களை எல்லாம் சிறையில் பிடித்துத் தள்ளுவதாகவே இருக்கிறது. குறிப்பாக இப்படி அரசியல் துவேஷம் காரணமாக சிறையில் தள்ளப்பட் டிருக்கும் பல விவசாயிகள் மிகவும் ஏழைகள். தங்களுடைய கட்சியை எடுத்து வாதாடுவதற்காக ஏராளமான பணச் செலவில் சொந்தமாக வக் கீல்களை அமர்த்திக் கொள்ளும் சக்தியற்றவர்கள். ஆகவே அவர்கள் யாரை தங்கள் கட்சி வக்கீலாக இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அவர்களையே அவர்கள் வக்கீலாக நியமிக்க சர்க்கார் தக்க ஏற் பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். சர்க்காரே அந்த வக்கீல்களுக்கும் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் பணமில்லாக் கொடுமையினால் 'தங்கள் பேரில் சாட்டப்படும் குற்றம்' ஆதாரமற்றது. விரோதத்திற்காக, துவேஷத்திற்காக சுமத்தப் பட்டது" என்று நிரூபிப்பதற்கு முடியாமல் பல ஏழைகள் சிறைச்சாலையில் வாடவேண்டியிருக்கிறது. அதிகாரத்திலிருக்கும் ஒரு கட்சி, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை அடக்க, வழக்குகள் போடுவதையும் ஒரு ஆயுதமாக உபயோகிக்கும் காலத்தில் ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமானால், எதிர் வழக்காடும் வசதிகள் எதிரிகளுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். இல்லா விட்டால் எதிர்க்கட்சிக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் மீது வழக்குகள் போட முடியும். அப்படி பாதிக்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். என் சொந்த அனுபவத்தி லிருந்து சொல்லுகிறேன்."

"அடுத்தபடியாக அரசியல் சட்டத்தில் 19-வது ஆர்ட்டிகிள் படி சில அடிப் படையான உரிமைகள் இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் வழங் கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன்படி ஒரு சாதாரண ஏழை விவசாயி பாதிக்கப் பட்டால் ஹைகோர்ட்டுக்கு வந்து writ போடுவது சாத்தியமில்லை. ஹைகோர்ட்டு வரை வந்து ஒரு writ போடுவதற்கு முன்பு writ பெட்டி

[Sri M. Kalyanasundram] [18th March 1954]

ஷனுக்கு இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு இருபது ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று செய்யப்பட்டு விட்டது. ஆகவே மிகக்குறைவாக, இருந்தாலும் கூட முப்பது ரூபாய் இருந்தால் தான் ஹைகோர்ட்டுக்கு வந்து ஒரு writ பெட்டிஷன் file பண்ண முடியும். ஆகவே முப்பது ரூபாய் இல்லாதவர்களின் அடிப்படை உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். Writ பெட்டிஷன் போடுவதற்கு இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று இருந்ததற்கு இப்பொழுது இருபது ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமில்லை. வருஷம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரிட்டுகள் ஹைகோர்ட்டுக்கு வருவதாக சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்காகவே ரிட் பெட்டிஷன் ஸ்டாம்பு செலவை உயர்த்துகிறோம் என்று சொல்லுவதும் நியாயமில்லை. தங்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்படும்போது தான் மக்கள் ரிட்டுகள் போடுகிறார்களே தவிர அவைசியமாக அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவதில்லை. ரிட்டுகள் அதிக ரிப்பது, இந்த நாட்டில் அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்படுவதைக்காட்டுகிறது. ஆகவே ரிட்டுக்கு இரண்டு ரூபாயிலிருந்து இருபது ரூபாயாக உயர்த்திடுவது அக்கிரமமானது. அரசியல் அமைப்புப்படி இந்த நாட்டுப் பிரஜைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சில அடிப்படை உரிமைகளையும் கூடப் பறிப்பதாக இருக்கிறது. அதாவது வலது கையால் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை இடது கையால் பறிப்பது போல் இரண்டு ரூபாய் என்பது இருபது ரூபாய் என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருபது ரூபாய் என்றிருப்பதை நாளைக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று உயர்த்தினாலும்கூட யாரும் அதைத் தடை செய்ய முடியாது. ஆகவே சர்க்கார் இதில் கவனம் செலுத்தி கோர்ட்டு ஸ்டாம்பு கட்டண உயர்வால் ஏழை மக்கள், தொழிலாளி மக்கள், விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும்படியாக ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

“மேலும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சிறிது நேரத்திற்குள்ளாகவே வேறு சில விஷயங்களையும் கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக கவர்னர் அவர்களுடைய மான்யத் தின் மீது பேசக்கூடிய காலத்தில் சர்க்கார் சேலத்திலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலும் நியமித்திருக்கும் பப்ளிக் ப்ராவிக்க்யூட்டர்களைப் பற்றியும், சர்க்கார் பள்ளிபற்றியும், துரதிருஷ்டவசமாக சில உண்மை விஷயங்களைக் குறிப்பிடவேண்டி நேறிட்டது. என்னால் சாட்டப்பட்ட குற்றங்களுக்கு சரியான பதிலை அளிக்கக் கூடிய சட்ட மந்திரி அவர்களுடைய மானியமாகவே இது இருப்பதால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அவைகளை ஒரு முறை திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சாட்டிய குற்றங்களுக்கு அன்றைய தினம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோபத்தால் உந்தப்பட்டு பதில் சொன்னார்களே தவிர நியாயத்தால் உந்தப்பட்டு பதில் சொல்லவில்லை. எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் எல்லாம் இரகசிய நடவடிக்கையில் இறங்குகிறார்கள் என்று பெரிய கூச்சலாகப் போட்டு...”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I object to the word கூச்சல். It is not quite parliamentary.”

MR. SPEAKER :—“கூச்சல் என்று சொல்லாதீர்கள். சப்தம் வந்தாலே கூச்சல்தான்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“அப்போது சப்தம் போட்டுச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.”

* **SRI M. KALYANASUNDRAM :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதிமந்திரி அவர்கள் பலமாக சப்தம் போட்டு, வெகு வேகமாகப் பேசி எதிர்க்கட்சியை தாக்கிவிட்டுப்பிறகு பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுதும் அவர்கள் நான் சொல்லிய விஷயங்கள் எதற்கும் நேர்முகமாகப் பதில் சொல்லாமல் தாங்கள் லஞ்சம் வாங்கினதாக யாராவது நிரூபித்தால் உடனே தான் ராஜீநாமாச் செய்யத் தயாராக இருப்பதாகவும் சுவால்

[18th March 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

விடுத்தார்கள். உண்மையில் நான் இவர்கள் லஞ்சம் வாங்கினார்கள், அதை நான் நிரூபிக்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், ஒரு விஷயத்தை நிரூபிக்கிறேன் என்று சொன்னேன். வேண்டுதல் வேண்டாமெ, விருப்பு வெறுப்புக்கள் இந்தச் சர்க்காருக்கிருக்கின்றன. இந்த மனப்பான்மையோடு பல காரியங்கள் இந்த மந்திரி சபையால் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்று தான் நான் சொன்னேன். அவைகளை நிரூபிப்பதற்கும் நான் தயாராக இன்றும் இருக்கிறேன். உடனடியாக ஒரு விசாரணைக்கோர்ட்டை நியமிக்கட்டும். அதில் இரண்டு மந்திரிகள் வேண்டுமானாலும் நீதிபதியாக உட்காரட்டும். அல்லது இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக் கொண்டதாகவே இருக்கட்டும் அந்த விசாரணைக் கமிட்டி. இல்லாவிட்டால் எனக்கு அனுமதி கொடுத்தால் நான் காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்திலேயே வந்து பேசி அவைகளை நிரூபிக்கிறேன். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் கூட நான் சொல்வது லுள்ள உண்மைகளை நிச்சயம் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அதை விட்டு விட்டு அவைசியமாக சப்தம் போட்டு எதிர்க்கட்சியைத் தாக்கிப் பேசிவிட்டால் மாத்திரம் அவர்கள் செய்யக் கூடிய காரியங்கள் எல்லாம் நியாயமாகிவிடாது. குறிப்பாக ஸ்ரீ என். எஸ். ராமசாமி கவுண்டர் ரொம்பத் திறமைசாலி. ஆகவே தான் 7 வருஷ வக்கீல் அனுபவத்திலேயே அவரை சர்க்கார் பப்ளிக் ப்ராவிக்க்யூட்டராக நியமித்தது. “நான் வக்கீல் தொழிலிலே ஐந்து வருஷங்களுக்குள்ளேயே தலைச் சிறந்து விளங்கினேன்,” என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். தான் ஐந்து வருஷங்களுக்குள்ளேயே தலை சிறந்து விளங்கினேன் என்று தன்னைப் பற்றித்தானே நிதி மந்திரி அவர்கள் பெருமைபட்டுக் கொள்வதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஒரு வக்கீல் எப்படி ஐந்து வருஷங்களுக்குள் தலை சிறந்து விளங்க முடியும் என்பது எனக்குத் தெரியாதது அல்ல. ஐந்து வருஷங்களிலும் ஆகலாம். முப்பது வருஷமானாலும் உண்மையான திறமைசாலிகள் கஷ்டப்படலாம். அதேமாதிரி யாகத்தான் ஸ்ரீமான் என். எஸ். ராமசாமி கவுண்டரும் ஆகியிருக்கலாம். (சிரிப்பு) பணமும், செல்வாக்கும், ஆதரிப்பவர்களும் இருந்தால் யார் தான் முன்னுக்கு வரமுடியாது. அது ஒருபுறமிருக்க தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபரின் யோக்கியதாம்சங்கள் என்ன என்று கேட்டால் இவரோடு போட்டியிட்ட நபர்களின் யோக்கியதாம்சங்கள், பெயர்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லி அவர்களுக்குத் திறமையில்லை யென்பதற்காகவே இவரைத் தேர்ந்தெடுத்தோம் என்று சொல்வது உண்மையில் வருந்தவேண்டிய விஷயமாகும். திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா பப்ளிக் ப்ராவிக்க்யூட்டராக என் ஸ்ரீ ஈ. வி. சீனுவாசச்சாரியாரை நியமித்தீர்கள் என்றால் போகிற போக்கில் பொறுப்பற்ற முறையில் சொல்வதைப் போல ஸ்ரீ கைலை ஆனந்தருக்கு ‘லீகல் எக்யுப்மென்ட்’ இல்லையென்று சொல்வது சரியாகாது. திருச்சியில் இருக்கக் கூடிய பிராமணர், பிராமணரல்லாத எந்த வக்கீல்களைக் கேட்டாலும் தெரியும் ஸ்ரீ கைலை ஆனந்தருடைய திறமை. உண்மையில் அவர் பப்ளிக் ப்ராவிக்க்யூட்டராக நியமிக்கப்படாதது எனக்கு சந்தோஷம் தான். அவருடைய சேவை மக்களுக்கு இருக்கவேண்டுமே தவிர, அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடாது என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். இருந்தாலும் நல்ல முறையில் தொழில் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒருவரின் திறமையைக் குறைத்துப் பேசுவதோ, அல்லது அவருக்கு ‘லீகல் எக்யுப்மென்ட்ஸ்’ இல்லையென்று சொல்வதோ சரியானதாகாது. விரும்பத் தக்கது அல்ல என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“நான் அன்றையதினம் திட்டவட்டமாக சர்க்காரின் பேரில் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருந்தார் என்பதற்காக திருச்சியிலே ஸ்ரீ ஈ. வி. சீனுவாசச்சாரியார் பப்ளிக் ப்ராவிக்க்யூட்டராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். கடந்த ஆறு வருட காலத்தில் இரண்டு முறைகூட செஷன்ஸ் வழக்குகளில் ஆஜரானது கிடையாது. அப்படிப்பட்டவரை ‘திறமைசாலி’ என்று சொல்லி நியமிக்கவேண்டிய காரணமென்ன? அதை மறுத்து எந்தவிதமான பதிலும் சொல்லப்படவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி அபேட்சகர் ஸ்ரீமதி ராதா பாய் சுப்பராயனுக்காக தன்னுடைய தேர்தல் மனுவை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டார் என்பதற்காகச் சேலத்தில் ஏழு வருஷ அனுபவமேயுள்ள ஸ்ரீ என். எஸ். ராமசாமி கவுண்டர் சேலம் பப்ளிக் ப்ராவிக்க்யூட்டராக நியமிக்கப்

18th March 1954] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

“ A Court Motion has also been given notice of stating that compulsory arbitration in respect of certain kinds of litigation has to be implemented and the Government have failed in their duty in not implementing such a scheme. There is a Central Act providing for arbitration in respect of matters which are not before a Court of Law and also in respect of matters which are before a Court of Law and that gives ample scope for persons who want to have arbitration. It is true, Sir, that we cannot compel and also, if we compel parties to resort to specific provisions under the Arbitration Act, we might take away or interfere with their fundamental rights. It may not, therefore, be proper to do so. Another aspect has also to be considered. Suppose, we compel the parties or make a provision that they should resort only to arbitration there must also be a provision to safeguard their rights by providing for an appeal. This will drag on and the very purpose of arbitration will be defeated. The cardinal idea underlying arbitration is that there must be a longing on the part of both the parties to accommodate and to adjust and to abide by an impartial Tribunal's award or decision.

“Income from Court-fees, as I have submitted on many an occasion, is not viewed as a means of taxation. Sir, the Government were compelled to revise the Court Fees Act because of certain anomalies and defects existing in the present Act and incidentally, if in doing so, we get some revenue out of it, I think there is no harm in having it for implementing the projects and other amenities needed by the people of the State.

“ Another hon. Member said that Judicial Officers should not be office-bearers of associations and thereby embarrass private individuals who may have to file suits in respect of claims against those associations. I feel, Sir, in cases where such embarrassment is likely to arise, it is not proper for the Judicial Officers to continue as office-bearers and I can say that the Government will consider in what way they can move in the matter.

" Sir, hon. Member, Sri N. Gopala Menon, said that this Legislature in some of the legislative enactments is ousting the jurisdiction of Courts. I beg to submit that we have been granting additional jurisdiction to Courts of Law. We believe, Sir, that an independent judiciary is an asset to any State and it is absolutely essential to safeguard the democratic sentiments and the rights of the people of a State. p.m.

“ Sir, hon. Members will remember that there was a provision in the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1951, which we recently amended—Section 51—which contemplated that the question whether a document was a lease deed or a mortgage was to be decided by revenue authorities. In the recent Malabar Tenancy (Amendment) Bill which we passed, we amended that provision (section 51 of the 1951 Act) and gave the power vested with the revenue authorities to the civil courts. We believe that civil courts have to be given a proper place in the set up of the administration

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [18th March 1954]

of justice. We have not been ousting the courts of law of their jurisdiction. Of course, in revenue matters and other such matters, we have given powers to Revenue Courts.

"Reference was made about the ill-equipped nature of subordinate courts. I might tell the House that a grant is given to the High Court and the High Court sees to the fact that all the courts are equipped with the latest books and with at least one journal, either the I.L.R. or some such journal.

"Hon. Member V. R. Krishna Ayyar referred to the need for establishment of a West Coast Branch of the High Court. Sir, it is a matter which we have to consider very carefully. You know, Sir, that a travelling Court or even functioning of a Bench of the High Court at one extreme end of the State without an integrating or all round policy with reference to administration, may not work well. As regards the question of making litigation cheaper, I feel that the object can be accomplished if the Bill contemplated by the Hon. the Home Minister at the Centre is put into effect. It is not possible to have Benches of the High Court in each one of the districts. Having two Benches, one at Madras and the other at the western extremity of the State will not help the people of Tirunelveli and other distant places. We have to take an all round picture and see how far we could give relief to all the people of the State.

"As regards the abolition of the Original Side of the High Court and also regarding the working hours of the Judges of the High Court, I have to state that they are under the active consideration of the Government. In respect of them, the Government have sent in certain proposals to the Central Government. If we take a decision on those two points, I think, much of the arrears said to be accumulated in the High Court will be cleared.

"Sir, as regards Panchayat Courts, I may wish to state that they have jurisdiction both in respect of civil and criminal matters. I do not think there can be any complaint regarding absence of power to try cases as far as panchayat courts are concerned because they have got both civil and criminal branches of administration as part of their functions.

"Regarding establishing a Court in Wynad, I wish to state that the proposal is before the High Court. We could not examine the proposal earlier because, as a result of the Malabar Tenancy Act, most of the eviction suits were stayed during the last few years. The question whether a new Court has to be established or not will have to be taken up only after one year.

"Regarding recruitment to the District Munsif's cadre, I wish to state that the selection of persons for the posts of District Munsifs will take place soon by the Madras Public Service Commission and there will be recruitment of District Munsifs both by direct recruitment and by promotion.

"Regarding recruitment to the Sub-Magistrate's cadre necessary for implementing the scheme in the three districts, we have

18th March 1954] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

taken it up. The interviewing of candidates is over and selection has to be made. Some hon. Members have said that the Government should not interfere in the selection of such officers. I can tell hon. Members that the Government do not interfere and the whole selection is entirely left to the Public Service Commission and to the High Court.

"As regards amenities to Bar Associations and Courts, I have to say that it is not possible to attend to the demands of all Bar Associations in the course of a few years. What I intend doing is to allot a lump sum grant to the High Court so that they may attend to the needs of the Bar Associations and comply with their requests, to the extent possible by spreading the scheme over a few years. I think we will be able to give all the amenities both to the litigant public and to the Bar.

"Sir, reference was made that as regards transfer of patta Civil Courts should be given powers. It is entirely a revenue matter and to invest Civil Courts with that power involving elaborate enquiries, appeals and other things will be unnecessarily embarrassing to the parties concerned. If parties are aggrieved by the order of the Tahsildar or other Revenue authorities, there is a provision which enables the parties to agitate and get redress through a Civil Court.

"Reference was made that in gathering statistics, we were also asking figures of the suits filed for or against the Government and the nature of the decisions arrived at by judicial officers. None of our Judges will be frightened by this request for statistics because they know that these statistics have been called for by the Government along with other statistics to decide references like establishment of new courts or abolition of existing courts, etc.

"Sir, regarding legal aid to poor people, there is already a provision in the Civil Procedure Code for suits to be filed *in forma pauperis*, by which litigants who cannot pay court-fees will be allowed to file suits. In regard to criminal cases, in respect of Harijans, provision has been made to see that in deserving cases proper assistance is given. I do not think Government will be able to do anything better. I may tell this House that it is the duty of lawyers to give aid to the poor. As lawyers, they have got to help the poor to a certain extent. 3-10 p.m.

"The hon. Member Sri Gopalakrishnan referred to the question of 'eviction'. He was saying that police aid was sought for for evicting a person whose eviction had been ordered by the Court. He has referred to an incident wherein no summons or no notice ever came but the concerned party came to know of eviction only after the police came. Probably the hon. Member has not had the experience of a lawyer. Perhaps, he is not aware of the procedure that is usually followed. I might inform the hon. Member that nothing of the kind he had complained of could have ever happened. Reasonable opportunity is given to the defendant to show cause why he should not be evicted. Eviction is not ordered without the defendant being aware of it. The

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [18th March 1954]

Amin first serves the notice of summons. He must report the Court that he has served the notice. The Court orders eviction only after it has ascertained that the Amin has served the notice of eviction. We do not seek police aid in the matter of eviction at the first instance."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"On a point of Order. An incident has happened in Narath in Chirakkal taluk. The eviction has taken place in the same manner as described by the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan: The incident I am referring to happened in North Malabar—I hope the Hon. Minister for Law knows it. If the Hon. Speaker were to allow some time for me I shall describe the circumstances and the manner in which the eviction had taken place."

MR. SPEAKER:—"How is that possible?" (Laughter.)

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"I know the incident that happened in North Malabar and which the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar had now complained of. But I think the hon. Member Mr. P. K. Gopalakrishnan belongs to South Malabar. I thought perhaps he might not be quite conversant with the incident that happened in North Malabar."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"On a point of Order, Sir. The Hon. Minister's observation amounts to an insinuation. From what the Hon. Minister has told us, it seems that the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan was not probably aware of what exactly took place in North Malabar and that what he had complained of in this House may not be probably true. The hon. Member Sri Gopalakrishnan belongs to the Communist Party. The incident that I had complained of took place in North Malabar. I take full responsibility for what I say. Similarly Comrade Gopalakrishnan would have said what he had said, only with full responsibility. How can the Hon. Minister cast an insinuation against the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan by saying that probably he might not have been aware of what took place in North Malabar, thereby implying that he might have said something for which he could not take responsibility."

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Sir, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup was saying that the Hon. Chief Minister was reluctant to implement the scheme of separation of Judiciary from the Executive. I think it is a most uncharitable remark. What the hon. Member had said is not a fact. If the Hon. Chief Minister was reluctant to implement the scheme, he would not have implemented the scheme in any of the districts. But, Sir, hon. Members may be well aware that the scheme had been recently extended to some districts. When that is the case, I think it is a most uncharitable remark that the hon. Member Sri M. Narayana Kurup had made. We believe that for the proper functioning of democracy in the State, it is essential that the Judiciary must be separated from the Executive.

[18th March 1954] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

That is why, immediately after the partition of the State, we implemented the scheme in some districts. We are going to implement it in three more districts shortly and then we will implement the scheme in the rest of the State. It is true that there has been some delay. But it should be remembered that we have to give 9 months' training to the officers who are recruited for the job. They have got to be fully equipped. That is why it takes some time."

... "I now come to the subject of appointments of Assistant Public Prosecutors and Public Prosecutors. I may tell this honourable House that I take full responsibility for the appointments I have made. I am convinced that I have done the right thing in making these appointments after fully reading the records of the persons concerned."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"On a point of information, Sir. Several Public Prosecutors' cases had been discussed here on the floor of the House. May I know to which Public Prosecutor the Hon. Minister is referring?"

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Every Public Prosecutor in the State is appointed by the Law Minister, Sir. I was only referring to that. If the hon. Member has got any particular Public Prosecutor in view, he may ask me and I will tell him how that appointment had been made."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"What about Telli-cherry?"

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"I will come to that. We have nothing to be afraid of. I have made these appointments according to my conscience. I go through the records of all the persons concerned. If there is any adverse comment or remark in the records of any particular person, not consistent with the position they held, such a person is not selected. I might inform the House that I have made only correct appointments and that I am satisfied that I have done justice to my conscience.

"Sri M. Narayana Kurup had complained of one of the appointments I have made saying that he was assured even beforehand that it would be given to that Congressman. Mr. Narayana Kurup knows full well that I am here by accident. How could I have given a promise at the time of election that if returned to power I would favour that Congressman when the fact is that I am here now by accident and was not in the least aware at the time of election that I would become a Minister. The candidate was recommended by the District Collector and the District Judge had been chosen. I am one of those who consider that in the matter of professional appointments, the fact whether a person was defeated in the elections or not should not be taken into account. I have appointed two persons who are Congressmen and who failed in the elections and I have also appointed a candidate who opposed the Congress and failed in the elections. What counts

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [18th March 1954]

in the matter of appointments is whether the concerned candidate is qualified and sufficiently equipped for the job. We do not care much whether he was defeated or whether he won in the elections."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Human nature being what it is and human judgment not being without infallibility, would the Hon. Minister, at least in future, make these appointments in consultation with the Public Service Commission? "

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Appointments of Public Prosecutors cannot be made by the Public Service Commission. It has got certain difficulties. All other appointments in the Legal Department are made by the Service Commission."

* SRI C. H. KANARAN :—" പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർ ഉദ്യോഗം രാജി വെച്ചിട്ടു കിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നിന്നു. ജയിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് അറിയുന്നതുവരെ ഗവണ്മെന്റ് പകരം ആരെ വെച്ചുതന്നെ ആ പോസ്റ്റ് വേക്കുന്ന് ആയിട്ടിരിക്കുന്നു. ഏല കഷ്ടൻ തോന്നുന്നിരിക്കേണം വീണ്ടും ആ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു നിയമിച്ചു. ഇതാണങ്ങനെയത്. "

3-20
p.m.

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" I see no reason to taboo the name of a person simply because he was defeated in the elections. If that were so, most of us have to remove the heads of our organization. One will find that presidents of organizations continue to be good presidents even though it might be they might have been defeated in the elections to the Assembly. There are so many good presidents of organizations. By some chance, they had been defeated. That does not mean that they should no longer be presidents. We find defeated leaders running about trying to form Ministries. Sir, I know full well about the conditions of Malabar though it is not the case with regard to Tamilnad. I may also tell this House that in respect of one appointment, after the appointment was made, the Government were apprised of certain circumstances and the Government are taking action in the matter and I do not want to say anything about individuals. I wish to say once again that I am responsible for these appointments. I have nothing to be ashamed of these appointments. I have satisfied my conscience. I have maintained the dignity of this House and I have maintained the dignity of the electorate. Allegations of this kind can easily be made. I am not also worried about such allegations. But I wish to tell my hon. Friends: 'Please ascertain facts before making such allegations'. I will not be doing anything in a prejudicial manner. Political considerations will not weigh with me. None of the people who have been appointed is my relative. I may tell hon. Members that it is not possible for me to reject the claims of a man merely because he was defeated in the election. It is an extraordinary circumstance which we cannot take into consideration in making the appointment of a Government Pleader. We make these appointments only after getting the joint recommendation of the Collector and the District Judge."

18th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I have something to say by way of personal explanation. In pointing out these cases, it was not at all our intention to show that the Hon. Minister had any personal interest in making these appointments. I won't say that at all. But the point I wish to make is that the vacancy of the Public Prosecutor in Tellicherry was kept in abeyance till the result of the election was known. Why was it so? Because the Government anticipated his defeat! "

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" I do not know the facts. I am not responsible. The vacancy could not have been left unfilled like that. It might have been by sheer accident. Nobody could say beforehand that the particular gentleman would be defeated. If he knew he would be defeated, he would not have stood at all. It is only an accident that he was defeated. I think I have covered almost all the points raised by hon. Members."

" Regarding retrenchment in Courts, we have abolished six or seven additional Courts. The High Court is recommending the abolition of certain Courts and we are passing orders abolishing them. Such Courts, which do not have enough work and which are not necessary, will be abolished and every effort will be made to effect savings by abolishing such Courts. I request the hon. Member to withdraw his cut motion."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" On a point of information, Sir. The Hon. the Minister for Law said that litigation would be cheap for the poor litigants of this State if Dr. Katju's reforms were implemented. May I know whether the State Government are endorsing the policy of the Union Home Minister? "

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" That will be considered when the occasion arises."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" On a point of personal explanation, Sir."

" கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, நாங்கள் என்ன சொன்னோமோ அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் காங்கிரஸ் அபேட்சகராக தேர்தலில் நின்று தோற்கடிக்கப்பட்டதினால் ஒருவர் பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடராக நியமிக்கப்பட்டாது என்று நான் சொன்னதாகவோ அல்லது எதிர்க்கட்சியினர் சொன்னதாகவோ அவர் நினைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார். தேர்தலுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து நின்று ஒருவர் தோற்கடிக்கப்பட்டார் என்ற அந்தக் குறைபாட்டுக்காக மட்டும் ஒருவரை பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடராக நியமிக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. வக்கீல் என்ற முறையில் பார்த்தாலும், காங்கிரஸ் அபேட்சகர் என்ற முறையில் பார்த்தாலும், அவருக்குத் திறமை கிடையாது. காங்கிரஸ் அபேட்சகராக அவர் தேர்தலில் நின்று தோற்கடிக்கப்பட்டதற்கு நஷ்ட ஈடாக பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடர் உத்தியோகம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டாகும்."

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" It was exactly that which I denied. The particular gentleman was recommended as the best and he was appointed. Most probably, my hon. Friend might not have followed me! "

[18th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ Does Mr. Thangavelu press his cut motion or withdraw it? ”

SRI S. P. THANGAVELU :—“ Sir, I do not withdraw my cut motion.”

MR. SPEAKER :—“ Then I will put the cut motion to vote. The question is—

‘ That the allotment of Rs. 1,08,36,000 under Demand XII—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ Now, I shall put the Demand to vote. The question is—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rupee 1,08,36,000 under Demand XII—Administration of Justice.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XIII—JAILS.

MR. SPEAKER :—“ May I suggest to the House that we should finish this Demand to-day itself even if the House were to sit till 5-15 or 5-20 p.m.? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,03,67,700 under Demand XIII—Jails.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,03,67,700 under Demand XIII—Jails.’ ”

3-27 P.M. SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சிறை மான்யத்தின்மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்து, சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.—

‘ That the allotment of Rs. 1,03,67,700 under Demand XIII—Jails be reduced by Rs. 100.’

“ இந்தச் சபையிலே பெரும்பான்மையான அங்கத்தினர்களுக்குச் சிறை அனுபவம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டில் இருந்த காலத்தில், இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய பல அங்கத்தினர்கள் சிறைச்சாலையில் இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலங்களில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டில் தங்களுடைய ஆட்சியை நிலை நாட்டுவதற்கு சிறைச்சாலையைத் தங்களுக்கு ஒரு அரணாக அமைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எனவே, சிறைச்சாலையிலுள்ள மக்களை அடிமைப் படுத்தக்கூடியதாகவும், அங்கிருக்கக்கூடிய கைதிகளை நாகரீகமற்ற முறையில் நடத்துவதாகவும் அதனுடைய கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தது அன்றைக்கு இருந்த சர்க்கார்.”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ சுதந்திர இயக்கங்கள் நடந்த காலங்களிலே சிறை எந்த நிலையில் இருந்ததோ அந்த நிலைமையிலிருந்து மாற்றியமைக்கப்படவேண்டுமென்று சகலரும் கோரியிருக்கிறோம். எனவே சிறை மான்யத்தின் மேல் விவர

[18th March 1954]

[Sri K. T. Raju]

தம் நடக்கின்ற இந்த நேரத்தில், ‘ பழைய காலத்தில் மாஜி கைதிகளாக நாமும் இருந்திருக்கிறோம். ’ என்பதை ஞாபகத்தில் கொண்டால் சிறைச் சாலையை எந்த அளவுக்கு நாம் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வரமுடியும். அன்றைக்கு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் எந்த நோக்கத்திற்கு சிறைச்சாலையை வைத்திருந்ததோ, எப்படி அது தன்னுடைய அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்புக்குள்ள ஓர் அரணாக சிறைச்சாலையை வைத்திருந்ததோ, அதை இன்றையதினம் நாம் மாற்றியிருக்கிறோமா? அதை மாற்றியமைக்க என்ன சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்? “ 1950-ம் ஆண்டு இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் சிறை சீர்திருத்தக் கமிட்டியொன்றை ஏற்படுத்தியது. அந்தக் கமிட்டியிலே இன்றைக்கு இந்தச் சபையில் இருக்கிற கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் செளந்தரம் ராமசுந்திரன் அவர்களும் கூட அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறார். அந்தக் கமிட்டி பல சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது. சிறைச்சாலை இன்னென்ன நிலைமையில் இருக்கவேண்டுமென்று அதில் அங்கத்தினர்களாக இருந்த பலர் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்த ரிப்போர்ட் வந்து இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆகிறது. அந்தச் சிறைச்சாலைச் சீர்திருத்தக் கமிட்டியினுடைய சிபார்சை அமுலுக்குக் கொண்டுவர இன்றுவரை நாம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோமா? நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு சிறைச்சாலை விஷயத்திலே ஒரு சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்கிற எண்ணமே இன்றைக்கு இல்லையென்பதைத்தானே அது காட்டுகிறது? இதுவரை அவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிற முறையைப் பார்த்தால், சென்னை ராஜ்யத்தில் மூன்று நான்கு வருஷ காலமாக சிறைச் சாலைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருப்பதாக கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் கூறுகிறது. நாட்டிலுள்ள வறுமை, கஷ்டம் என்று அதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது அதைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேசப் போவதில்லை.

“ சிறைச்சாலை என்பது எப்படியிருக்கவேண்டுமென்றால், கைதிகள் தன் டீன முடிந்து திரும்பி வெளியே வருகிறபோது சமூகத்தில் நல்ல மனிதர்களாக நடப்பதற்கான ஒரு பயிற்சிக்கூடமாக இருக்கவேண்டும். அதே சமயத்தில், தாங்கள் செய்த குற்றங்களையே வெளிவருகிறபோது மீண்டும் செய்யாமல் இருக்கிற அளவுக்கு ஒவ்வொருவரையும் சீர்திருத்தக்கூடிய ஒரு இடமாக சிறை இருக்கவேண்டுமென்று அறிவாளிகள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் இன்றைக்கு அது விஷயமாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோமா?

“ வேலூர் மத்திய சிறையில் நான் இரண்டு வருஷங்கள் இருந்திருக்கிறேன். மதுவிலக்குக் கைதிகள் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் வருவார்கள். அவர்களுக்கு உடைகூட கொடுத்துப் பராமரிப்பது கிடையாது. கோமணத்தைக் கட்டிக் கொண்டு நூற்றுக்கணக்கான கைதிகள் பழனியாண்டவர்களைப் போல் காட்சியளிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாதக் கணக்கில் உடை கொடுப்பது கிடையாது. இந்த நிலைமையிலே சிறைச்சாலையில் மனிதர்களாகவே அவர்கள் நடத்தப்படுவது கிடையாது. சப்-ஜெயிலிலுள்ள ஒரு அறையில் 4 பேர்கள் தான் இருக்கலாமென்றால், அதில் 15 பேர்களை அடைத்திருப்பார்கள். கைதிகள் மல ஜலம் கழிப்பதற்கு ஒரே ஒரு சட்டி தான் கொடுத்திருப்பார்கள். ஒரே சட்டியில் மல ஜலம் கழிப்பதாகிய இரண்டு வேலையையும் எப்படிச் செய்ய முடியும்? இந்த அநாகரீக காரியமானது ரொம்ப யோசித்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயம். சட்டியாவது ஒரு ஆளுக்கு இரண்டு இருக்கவேண்டாமா? 10, 12 பேர் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் எல்லோரும் சேர்ந்து மல ஜலம் கழிப்பதென்றால் அந்த அறையானது எப்படியிருக்கும் என்று சிந்திக்கக்கூட முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. சுகாதாரத்தைப் பற்றி பிரமாதமாகப் பேசுகின்றோம். ஆனால், சிறைச் சாலையில் கைதிகள் படக்கூடிய அநாகரீகமான கஷ்டங்களை யாரும் கவனிப்பதில்லை. கைதிகளாக இருப்பவர்களும் மனிதர்கள் தானே? அநாகரீகமான நாட்டில் இப்படி சிறைகள் இருக்கலாமா? நாகரீகமான நாட்டில் கைதிகள் ஓரளவுக்கு மனிதர்களாகப் பாலிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட வேண்டாமா? அதுவும் சப்-ஜெயில்களில் மாதக் கணக்கில் விசாரணைக் கைதிகள் இருப்பார்கள். ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் வரை விசா

[Sri K. T. Raju]

[18th March 1954]

ரணைக் கைதிகளாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களும், சிறைச்சாலையில் அவ் திப்பட்டுவண்டும். ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் விசாரணைக் கைதிகளாகவே வைக்கப்படும் அவர்கள் பேரில் குற்றம் இல்லை என்று விடுதலை செய்யப் படுபவர்களும் இருப்பார்கள். சப்-ஜெயிலில் 10 மாதம், அல்லது இரண்டு வருஷங்கள் கூட வைக்கப்பட்டிருப்பார்கள். நாகரீகமான நாட்டில் சப்-ஜெயிலில் மனிதர்களை விசாரணைக் கைதிகளாக வைத்திருப்பது சரியல்ல. கைதிகளுக்கு குறைந்தபட்ச வசதி கூட செய்துகொடுப்பது கிடையாது. சிறைச்சாலைச் சீர்திருத்தக் கமிட்டியும் அதனுடைய ரிபோர்ட்டில் இதை வற்புறுத்தியிருக்கிறது.

“இந்த மாதிரியான நிலையில் சப்-ஜெயிலில் நூற்றுக்கணக்கான விசாரணைக் கைதிகளை ஆடு மாடுகளை அடைப்பதுபோல் 24 மணி நேரமும் பூட்டி வைக்கிறார்கள். 24 மணி நேரமும் கைதிகள் எப்படி ஒரு அறையில் 10, 12 பேர்கள் இருக்க முடியும்? மத்திய சிறையில் மாலை 5½ அல்லது 6½ மணிக்குப் பூட்டிவிடுகிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் வெயில் அதிகம். நாங்கெல்லாம் ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறோம். இரவில்கூட அறையில் இருக்கமுடியாது. புழுக்கம் அப்படியிருக்கும். இரவும் பகலும் ஒரே அறையில் விசாரணைக் கைதிகள்கூட இருக்க வேண்டுமென்றால், அது எவ்வளவு அநாகரீகமான காரியம் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் வெள்ளைக்காரர்கள் கைதிகளைக் கொண்டுமேயும், நாமனைவரும் அதனைக் கண்டித்திருக்கிறோம். சகலரும் பெரிய கிளர்ச்சியைச் செய்திருக்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்றைக்கு ஜெயிலிலிருக்கும்போது பல போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். நானும் காங்கிரஸ் கைதியாக இருந்து சிறை சென்று போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். ‘நாங்கள் மந்திரிகளாக வந்தால், இப்படியெல்லாம் சிறைச்சாலைகளை வைத்திருப்போமா? வாடர்களை இப்படியா வைத்திருப்போம்?’ என்றெல்லாம் ஜெயிலில் இருந்த காலங்களில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுதிலிருந்து ஜன்ம் தண்டனை அடைந்த கைதி ஒருவர், ‘நீங்கள் கைதிகளாக இருந்தபோது என்னென்னவோ சொன்னீர்களே. நாங்கள் சிறையில் இன்னும் அன்றிருந்த நிலையில்தானே இருந்துகொண்டிருக்கிறோம்’ என்று எழுதியிருக்கிறார். நாம் ஒரு காலத்தில் கைதியாக இருந்தோம்; வேலூர் சிறையிலும், பெல்லாரி சிறையிலும், அலிபுரத்திலும் சிறையில் இருந்தோம். அங்குள்ள நிலைமையை அனுபவித்திருக்கிறோம்; இன்றைக்கு நாம் அதிகாரத்தில் இருக்கிறபோது, நாம் மற்ற நாகரீகமான நாட்டில் செய்திருக்கிற அளவுக்கு செய்யாவிட்டாலும் இந்தச் சர்க்காரால் ஏற்படுத்திய கமிட்டியினுடைய சிபார்சை நாம் குறைந்த பட்சம் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டாமா? அதில் என்ன பணம் செலவழிக்கப்பட்டுவிடுமோ என்று தெரியவில்லை. மேலும், சிறைச்சாலைக் கைதிகளாக இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பத்திரிகைகள் சர்க்கார் சட்டவிரோதம் என்று சொல்லப்படுகிறவைகளைத் தவிர மற்ற எல்லா பத்திரிகைகளையும் கொடுக்கலாமல்லவா? சாதாரணமாக ‘தினமணி’ கொடுக்கப்படுகிறது. அதுகூட கருப்படித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தச் சர்க்காரை ஆதரிக்கக்கூடிய தினமணி, சதேசமித்திரன் பத்திரிகைகள் கூட அரசியல் விஷயங்களெல்லாம் கருப்படித்து அனுப்பப்படுகின்றன. கைதிகளுக்கு அரசியல் விஷயமே தெரியக்கூடாது என்பதற்காக இப்படிச் செய்யப்படுகிறது என்று நினைக்கின்றேன். இந்த மாதிரி அந்த உரிமை கூட இல்லை. பொழுது போவதற்கு நல்ல புத்தகங்களைவது கொடுக்கப்படுகின்றனவா என்றால் கிடையாது. மகா பாரதம், சாமாயணம், அல்லி அரசாணிக் கதை, அரிச்சந்திரன் கதை போன்றவைகள்தான் கொடுக்கப்படுகின்றதெயொழிய, தடை செய்யப்படாத எவ்வளவோ புத்தகங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளை கைதிகளுக்குப் படிப்பதற்கு கொடுத்தால் பொழுது போவதற்கு முடியும். படிப்பதற்கு எவ்வளவோ புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. சமூக, பொருளாதார, விஞ்ஞானம், கலை சம்பந்தமான புத்தகங்களை சிறைச்சாலையில் வழங்குவது தவறு அல்ல. இவைகளையெல்லாம் படித்துத் தெரிந்துக்கொண்டு அவர்கள் சிறையை விட்டு வெளியே வருகிறபோது, நல்ல மனிதர்களாக வரவேண்டும். மீண்டும் குற்றம் செய்வது தவறு என்று அவர்கள்

[18th March 1954]

[Sri K. T. Raju]

நினைக்கும்படியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். அந்த அளவுக்கு நாம் ஏதாவது அவர்களுக்கு செய்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், கிடையாது.

“அரசியல் சம்பந்தமாக இன்றைக்கு இருக்கிற சர்க்காரின் கொள்கைக்கு மாறுபட்ட கருத்துள்ளவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. இவர்களுக்குப் பிடிக்காத கட்சிகள் பல இருக்கலாம். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்படுகிற நேரத்தில் அவர்களைப் பழிவாங்குகிற முறையிலே இன்றைக்கு சிறைச்சாலை நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

“தூத்துக்குடி சம்பவத்தில் கைதியா முக்கிய தோழர்களில் ஒருவருடைய தாயார் வியாதியால் கிடப்பதைப் பார்த்துவிட்டு வருவதற்கு அந்த விசாரணைக் கைதிக்கு, அரசியலில் மாறுபட்ட கருத்துள்ள அவருக்கு—சாதாரண உரிமை கூட கொடுப்பதற்கு ஏன் பாரபட்சம் காட்டவேண்டும்?

“அந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் எந்த அமைப்பில் சிறையை வைத்திருந்தார்களோ அதே முறையில்தான் நாம் இன்றும் சிறைகளின் நிலைமையை வைத்திருக்கிறோம். மாற்றுவதற்கு நாம் எந்த முயற்சியும், செய்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறபோது, 1950-ம் வருஷத்திலே சிறைச் சீர்திருத்த கமிட்டி என்ற சர்க்கார் ஏற்படுத்திய கமிட்டி இருக்கிறதே அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள்? அந்தச் சிபார்சுகள் மிகவும் முற்போக்கானவை என்று நாங்கள் கருதவில்லை. இருந்தாலும், அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய சிபார்சுகளையாவது அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால், எத்தனையோ பிரயோஜனமாக இருக்கும். சிறைச்சாலை என்பது பயங்கரமான நிலைமையிலே இல்லாமல், கைதிகள் தண்டனை முடிந்து மீண்டும் வெளியே வரும் போது சீர்திருத்தப்பட்ட மனிதர்களாக, குற்றம் செய்யக்கூடாதவர்களாக, குற்றம் செய்வது தப்பு என்று கருதக்கூடிய மனிதர்களாக மாற்றமடைந்து திரும்பி வரக்கூடிய சீர்திருத்தச் சாலையாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கின்றேன். அப்படிக்கில்லாமல், சிறைச்சாலையையவிட்டு வெளியே வருகிறவர்கள், மேலும் மேலும் குற்றம் அதிகமாகச் செய்யக்கூடிய முறையிலே சிறைகள் இருக்கின்றனவே தவிர, சமூகத்தில் நல்ல மனிதர்களாக வாழ்வதற்கு ஏற்ற முறையில் சிறைச்சாலைகள் இல்லை.

“குனிக்க வசதி இல்லை, நல்ல காற்று, குடிதண்ணீர் வசதி, உணவு இவைகளெல்லாமே கைதிகளுக்கு மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். மல ஜலம் கழிப்பதற்கு வசதி செய்யவேண்டும். 24 மணி நேரமும் ஆடுமாடுகளை அடைப்பது போல் அடைத்து வைப்பது அநாகரீகமான காரியம். எந்த ஒரு நாகரீக நாட்டிலும் இந்த ஒரு முறையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்று சிறை விசாரணைக் கமிட்டியே ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. இன்று வரை அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்டை அமுல் நடத்தாமல் இருப்பது மிகவும் தவறு.

“சிறையில் கைதிகளைப் பேட்டி காணுவதற்கு ஒரு முறை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரே சமயத்தில் 50 பேர்களுக்கு மேல் விட்டுவிடுவதனால், காக்காய் கூட்டம் மாதிரி சூழ்ந்துகொண்டு, மாமன், மச்சான், உற்றார், உறவினர் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து ஒரே சமயத்தில் விடப்படுகிறார்கள். அந்தக் கைதி என்ன பேசமுடியும்? அவன் ஒன்றும் பேச முடியாது. வெளியில் இருப்பவர்கள் கைதியைச் சரியாகப் பார்க்கக்கூட முடியாது. இடையே வலை அடித்திருக்கிறது. ஒருவருக்கொருவர் பார்த்துக்கொண்டால், கடித்தாதின்று விடுவார்கள்? அந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டாமா? இதில் என்ன பணம் செலவு ஏற்பட்டு விடும்? இந்த அரசாங்கத்திற்கும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது, கைதிகளைப் பொறுத்தவரையில்? இரண்டு சர்க்கார்களுக்கும்முள்ள வித்தியாசத்தை அவர்கள் எப்படித் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். அநாகரீகம் என்று தெரிந்தும் இந்த முறை நீடித்துக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

[Sri K. T. Raju]

[18th March 1954]

“அரசியல் கைதிகளைப் பழி வாங்குகிற முறையிலே நடத்தக்கூடாது. அரசாங்கத்திலும் இருக்கலாம். மற்றக் கட்சிக்காரர்களும் இருக்கலாம். இன்றையதினம் அவர்கள் ஜனங்களுடைய உரிமைக்காக போராடுகிற நேரத்திலே கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தில் பழி வாங்குகிற முறையில் அரசாங்கம் நடத்துவது முறையல்ல. சிறைகளிலே, லைப்ரரி வசதியும், ஆஸ்பத்திரி வசதியும் கைதிகளுக்குக் கிடையாது என்று கமிட்டியே சொல்லியிருக்கிறது. மருந்து வசதி கூட கைதிகளுக்குக் கிடையாது. சரியான ரேஷன் கிடையாது. வார்டர்களுக்கு சரியான சம்பளம் இல்லை. வார்டர்கள் 20 மணி நேரம் வேலை பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் இவை களையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து, குறைந்த பட்சம், சிறை சீர்திருத்தக் கமிட்டியின் சிபார்சுகளையாவது அமுலுக்குக் கொண்டுவர கனம் மந்திரிகள் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரிக்கின்றேன்.”

3-40
P.M.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I warmly endorse all that my predecessor has said because I feel that the treatment that is being meted out to those persons who are presumed under the law to be innocent and are clapped in the sub-jails of our country is revolting to the conscience of mankind, barbarous and savage. As my Friend already pointed out, these people are under the law presumed to be absolutely innocent and we know that till convicted, a man has got that presumption in his favour. Oftentimes it happens that many of these under-trials are ultimately acquitted of all the offences with which they are charged. In such a case, it is but proper that any civilized Government should deal with them as human beings and not as a sub-human species. But what is that we find in our sub-jails to-day? Presumably innocent persons are taken into custody and clapped in sub-jails and are kept there all the twenty-four hours of the day. It passes one's comprehension as to why many of these people do not go mad because this kind of maddening imprisonment all the twenty-four hours is intolerable. I suppose even cattle have got to be taken out every day for a few hours. These people are denied any recreation or out-door life. What is most intolerable is that there are certain regulated hours during which a police constable or guard will take them out of the sub-jail for answering calls of nature. If any of those unfortunate men is unable to answer the calls of nature on account of constipation or other cause at the time when the constable or guard takes him out, he has to come back to the cell and get constipated or ease nature in the cell. I do not know what follows. I can only conjecture and say that what follows is abominable.

“Then I come to the question of food. It is presumed that these innocent men are adopts at cooking and they are asked to cook their own food. What is provided is some rice, vegetables and ragi and they have got to make their own cooking arrangements. At the same time, no decent food is allowed to be taken from outside; no coffee is allowed. One wonders how one is expected to eat under such circumstances. Simply these raw materials are allowed and they must somehow or other manage to eat.

“As regards bedding, provision of a pillow is the most elementary need in this country. When I was a sub-jail visitor long long ago, I used to write that a pillow must be allowed because it was

18th March 1954]

[Sri V. R. Krishna Ayyar]

an elementary convenience. But the then Tahsildar used to tell me: ‘What is the use of wasting paper like this? You are going on writing. If you want to know the real position, all these things end up in the waste paper basket.’ I am shocked to know that no pillow is allowed. What is allowed is only a mattress. A bug-saturated half-a-century old quilt has got to be taken. No decent clothing is allowed. These conditions are revolting to human conscience. In spite of our country being a free country and our state having the Government that we are now having and in spite of the elaborate recommendations of the Jail Reforms Committee, we are keeping in abominable conditions persons who smite our conscience every hour and every day. I, therefore, appeal to the Law Minister—I am sure he calls himself very responsible even in the appointment of Public Prosecutors—that in a much simpler matter where no outside influence can possibly come in, to awaken his conscience and do something to ameliorate the condition of these presumably innocent persons and see that they are not handled as a sub-human species of human beings.

“I wish to urge another point in conclusion. I say that the basis of jail administration should change. It must be reformatory and not punitive. The treatment of prisoners in jails should be such as to keep alive their human impulses and social contacts so much so when they come out of jails, they can become ordinary citizens of this country. What for are persons put in jails? The most common offence for which they are put in jail is the contravention of the Prohibition Act. For the possession of a bottle of arrack, a person is sentenced to rigorous imprisonment for four months or six months. In the Cannanore Central Jail, the proportion of offenders against the Prohibition Act is more than the proportion of offenders charged for other offences. They are normally decent persons. For satisfying their weakness for drink, rich people are given permits but poor people have to serve a term of imprisonment for four or six months! They are treated as worse than human beings and this only makes them hardened criminals. When they come out of the jail they become still more hardened criminals and learn some more tricks for the manufacture of illicit drinks. I, therefore, appeal for a re-orientation of the basis of the jail administration so as to make it reformatory and not punitive. As I have already said, prisoners should be treated not as cattle but as human beings.

“With these remarks I commend the cut motion for the acceptance of the House.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்த ஜெயில் மான்யத்தின் மீது நண்பர் K. T. ராஜு அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் ஆளுகின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு காலத்தில் சிறையிலே இருந்தவர்கள் தான் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நான் சொல்லுகின்ற அத்தனையும் உண்மையென்றும் அதற்குப் பரிகாரம் தேடுவது அவசியம் என்பதும் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த காலத்தில் வெள்ளையர்களை குறைகூறத் தெரிந்தது, அவன் செய்த ஒவ்வொரு காரியத்தையும் குற்றம் சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் இன்று இவர்கள் செய்ய

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [18th March 1954]

வேண்டியதை யெல்லாம் காற்றில் பறக்க விட்டு அந்த வெள்ளையர்கள் இழைத்த அதே குற்றங்களைப் புரிந்துவருகிறார்கள். இன்று காங்கிரஸ் காரர்கள் ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்த பிறகு வெள்ளையர் இவர்களுக்குத் தீங்கு இழைத்ததையெல்லாம் திருப்பி எதிர்க்கட்சிக்காரர்களிடத்தில் அந்த பாடத்தையே படிக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி அரசியல் கைதிகளை சிறையிலே சரியானபடி நடத்தாமல் ஏதோ ஆடுமாடுகளைப் போல் நடத்துகிறார்கள். நண்பர் K. T. ராஜு அவர்கள் அனுபவ வாயிலாக அறிந்ததை உங்களுக்குச் சற்று முன் எடுத்துச் சொன்னார். தூத்துக்குடி சப்-ஜெயிலிலே எந்த அளவுக்கு கழகத் தோழர்களும் மற்றவர்களும் வேதனையுற நேர்ந்தது, எந்த நிலையில் அவர்களை இந்த அரசாங்கம் நடத்துகிறது. கடந்த புதிய கல்வித் திட்ட போராட்டத்திலும், ரயில் நிறுத்தக் கிளர்ச்சியிலும் கல்லக்குடி போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டு சிறையிலே தள்ளப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களையும் தோழர்களையும் நான் பொறுப்பாளர் என்ற முறையில் சென்னையிலிருந்து தூத்துக்குடி வரையுள்ள எல்லா சிறைச்சாலைகளையும் பார்த்து விட்டு அங்கு கண்ணுற்றதை யெல்லாம் கனம் நீதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். அக்குறைகளுக்கு செவியாய்ந்து அமைச்சர் பரிகாரம் அளித்ததற்காக எங்கள் மனமுவந்த நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். முதலாவதாக கலைஞர் கருணாநிதி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சிறந்த தலைவர் சிறையிலே 'சி' வகுப்பிலே போடப்பட்டிருந்தார். அவர் ரூபாய் ஆயிரத்துக்குமேல் வருமானவரி கட்டுகிறார். அதற்கு மேலாக பொது மக்களிடையே செல்வாக்குப் படைத்த சீர்திருத்தச் செம்மலாக விளங்குபவரை இவ்விதமாக கண்ணியமற்ற முறையிலே கீழ் வகுப்பிலே தள்ளப்பட்டிருப்பதை, நானும் இன்னும் 31 சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் கையெழுத்திட்ட கடிதத்தை கனம் அமைச்சரவர்களிடம் கொடுத்தேன். உடனே அதற்கான நடவடிக்கையெடுத்து தோழர் கருணாநிதிக்கு 'பி' கிளாஸ் கொடுத்தற்காக நான் அமைச்சரவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இரண்டாவதாக சிறையிலே தள்ளப்பட்ட காஞ்சிபுரம், செங்கற்பட்டு தி.மு.க. அரசியல் கைதிகளுக்கு கனி உணவு அளிக்கப்படுகிறது. இந்த ரேஷன் ரத்தான காலத்தில்கூட கல்லும் மண்ணும் கலந்த கனி எதற்காக இவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இவர்கள் அதைத் தின்று பழக்கப்பட்டவர்கள் அல்லவே, ஆதலால் அரிசி உணவை இவர்களுக்கு அளிக்கக்கூடாது? என்று கனம் மந்திரியாரைக் கேட்டேன். உடனே அவரும் அரிசி உணவு அளிக்கும்படி உத்தரவு போட்டார். இதற்கும் நன்றி.

“ஒழுங்காகவும் கண்ணியத்தோடும் நடந்து கொள்ளும் அரசியல் கைதிகளை இன்னும் சரியாக நடத்தப்படவில்லை. எதிர்க்கட்சிகளாகிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, திராவிடக் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பிராஜ் சோஷலிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் சிறையிலே நல்ல முறையில் நடத்தப்படவில்லை. நாளைக்கு ஒரு காலத்தில் இவர்களும் நாடாள் வரலாம். வரப்போகிறார்கள் என்பதையும் ஆட்சியாளர்களாகிய காங்கிரஸ், காரர்கள் ரூபகத்தில் வைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு எங்களுக்குக் கிடைக்கும் கதிதான் நாளைக்கு உங்களுக்கும். கிடைக்கும் என்று இவர்கள் சொல்லவேண்டுமா? அப்படிக்காலம் வந்தால் இவர்கள் பட்டுதானே ஆகவேண்டும். 'யானை கொழுத்தால் வாழைத்தண்டு, மனிதன் கொழுத்தால் கிரைத்தண்டு' என்பதற்கிணங்க இந்த அரசாங்கம் அரசியல் கைதிகளின் பலத்தை ஒடுக்க வேரத்தண்டை அடிக்கடி சிறைக்கைதிகளுக்கு போடுகிறார்கள். வேறு நல்ல உணவு கிடையாதா? மேலும் அவர்களுக்கு இரும்பு சட்டியில் குழம்பு காய்ச்சப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு வேளை 'அயர்ன் டானிக்' கொடுக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு இரும்பு நாரை மடிக்கும் இந்தப் பாத்ரங்களை உபயோகப்படுத்தாமல் பித்தனைப் பாத்ரங்களை ஏன் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது? இதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உணவு நெருக்கடி காலமாயிருந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் உணவு குறைவாக இருக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது கொடுக்கும் உணவுகூட போதாமல் இருக்கிறது. இன்னும் ஏன் கனி உணவைக் கொடுக்கவேண்டும்? இந்த மாதிரியாகவா அரசியல் கைதிகளை நடத்துவது? நண்பர் K. T. ராஜு அவர்கள் 'அரசியல் கைதிகள்' பற்றி

[18th March 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

தற்குக் கூட இடமின்மையால் மிகவும் வருந்துகிறார்கள், மூட்டைப்பூச்சியால் அவர்கள் படுப்பாடு சொல்லமுடியாது என்று குறிப்பிட்டார். அந்தக் கைதிகளுக்குப் படுப்பதற்கு கிழிந்த சாக்குகளும், அழுக்குப்படிந்த கோணிகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஐந்து பேர்கள் இருக்கும் இடத்தில் 10 பேர்களாக அடைக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே மூத்திரக் குட்டையின் நாற்றம் மூக்கைத் துளைக்கும் ஒரு பக்கம். அவர்கள் வெளிக்குப்போவதற்கு ஒரு மறைவான இடம் கிடையாததால் எல்லோரும் திறந்த வெளியில் போகும் கண்ணுவிடக் காட்சி இன்னொரு பக்கம். ஏற்கனவே சிறையில் அஜீரணம் ஏற்படுவதோடு வெளிக்குப் போவதற்கு அஞ்சி மேலும் மலச்சிக்கலும் மற்ற நோய்களுக்கும் உள்ளாகிறார்கள். பொதுவாக அந்த இடம் அவ்வளவு மோசமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் செய்யும் சுகாதாரப் பணிக்கு உதாரணமாக இருக்கிறது.

“அரியலூரில் சப்-ஜெயிலில் கலைஞர் கருணாநிதி படுத்துக்கொள்ள இடம் கூட இல்லாமல் கம்பியைப் பிடித்துக்கொண்டு தூங்கவேண்டிய நிலையில் இருந்தார். சிலர் உட்கார்ந்துகொண்டே தூங்கினார்கள். இப்படி இடமில்லாமல் கைதிகள் மிகவும் சிறையிலே கஷ்டப்படுகிறார்கள். மனிதனை உயிரோடு கொல்லுவதற்கு சப்-ஜெயில்கள் இருக்கின்றனவோ என்னவோ தெரியவில்லை. நமது மதிப்புக்குரிய தோழர் K. T. ராஜு அவர்கள் சட்டசபையில் அங்கத்தினராய் இருந்துங்கூட சிறையில் சிலரை பார்த்துப்போவதற்குக்கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார். அவர்கள் ஒரு நண்பரை சிறையிலே சந்திக்கச் சென்றபோது அங்கிருக்கும் அதிகாரி ஒருவர் 'இப்பொழுது பார்க்கவேண்டியவர்கள் பார்த்தாகிவிட்டது, அடுத்த வாரம் வாருங்கள்' என்று இவ்வாறாக சாக்குபோக்கு சொல்லி விடுகிறார்கள். இந்த விதமாக சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குக்கூட இந்தச் சிறிய சலுகைகள் அளிக்கப்படுவதில்லை. இதை கனம் அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக்கொண்டுவருகிறேன்.

“இன்னும் சிறையிலே அரசியல் கைதிகளுக்கு பத்திரிகைகள் கொடுப்பதில்லை. பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. எதிர்க்கட்சி பத்திரிகைகளாகிய 'தினத்தந்தியோ', 'விடுதலையையோ', 'நம்நாடோ' அவர்களுக்குக் கொடுப்பது கிடையாது. எதற்காக இந்த பத்திரிகைகளெல்லாம் கொடுக்கப்படுவதில்லை? இவைகளெல்லாம் கொடுத்தால் ஜெயில் இடிந்தா போய் விடுமா? அல்லது இந்த ஆட்சிதான் அழிந்துவிடுமா? அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பத்திரிகைகளெல்லாம் 'சுதேசமித்திரன்', 'தினமணி', 'இவைகளெல்லாம் சர்வகாலமும் அரசாங்கத்திற்குத் துதிபாடிக்கொண்டிருப்பதினால், இந்தப் பத்திரிகைகளை வரவழைக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. முன்பு நம்மை சிறையில் அடைத்தவர்களே இப்போது நமக்கு 'செல்யூட்' போடுகிறார்கள் என்று காங்கிரஸ் மந்திரிகள் சந்தோஷப்படலாம். அன்று நமது காங்கிரஸ் தோழர்கள் சிறையிலே அவதியுற்றபோது 'மோர்கூட கொடுப்பதில்லையே' என்றார்களே, இதைச் சற்றேனும் இன்று சிந்தித்தார்களா? சிறையிலே வாடும் அரசியல் கைதிகளை பார்ப்பதற்கு பெற்ற தாய்கூட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அரசியல் கைதிகள் தான் பெற்ற குழந்தைகளுடன் சற்றுநேரம் கொஞ்சுவோ, மனைவியுடன் பேசுவோ அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. எதற்காக இவர்களைக்கண்டு அரசாங்கம் இப்படி ப்யப்படுகிறது? ஒருவேளை ரகசியம் ஏதாவது பேசுவார்களோ என்ற பயம் போலும். திரு K. T. ராஜு அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் தூத்துக்குடி வழக்கில் ஈடுபட்ட K. V. K. சாமியின் தாயார் மரணப் படுக்கையில் இருந்தார்கள். அவர்களைக் கடைசித் தடவையாக பார்ப்பதற்கு 'பெரோல்' கேட்பதற்கு உத்திரவு அளிக்கப்படாமல் மறுக்கப்பட்டது. அவர்கள் இறந்த பிறகும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் கருமாதியை முடித்து வருவதற்கு மாத்திரம் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. பெற்ற தாய்க்கு செய்யவேண்டிய ஈமக்கடன்களை செய்துவிட்டு, கொடுக்கவேண்டிய காய்கறி, அரிசி பருப்பு எல்லாம் கொடுத்துவிட்டு வரட்டும் என்று எதிர் பார்த்தார்கள். ஆனால் நம் தோழர் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்தவராகையால் இரண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்ட காரியத்தை செய்யவில்லை. இதனால் அவர்கள் ஏமாற்றமடைந்தார்கள்.

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [18th March 1954]

“இந்தவிதமாக எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த அரசியல் கைதிகளை வெறுக்கத்தக்க மிக மோசமான முறையில் நடத்துகிறார்கள். மேலும் தூத்துக்குடி, திருச்சி அரசியல் கைதிகளை கோர்ட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லும்போது விலங்கிட்டு அழைத்துச் செல்கிறார்கள். இந்த அவமரியாதையான முறையை அனுஷ்டிப்பதற்குக் காரணம் இந்தக் கைதிகள் எங்கேயாவது ஒடிவிடுவார்களோ என்பதற்காகவா? ஒரு லட்சியத்திற்காக பாடுபடும் இந்த இளைஞர்களை இவ்வாறு நடத்துவது நீதியா, நேர்மையா, நல்லாட்சிக்கு அழகா என்று கேட்கிறேன். கம்பூனில் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர் பாலதண்டாயுதத்தை சிறையிலே அடித்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டோம். இவர்கள் என்ன திருட்டுத்தனம் செய்தவர்களா, மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறியவர்களா, ஏன் இவர்களை அநியாயமாகவும், அவமரியாதையாகவும் நடத்தவேண்டும் என்றும், அடித்துக் கொல்லவேண்டும் என்றும் கேட்கிறேன். அன்று வெள்ளையர்களிடம் கற்றுக்கொண்ட பாடத்தை இன்று நமக்குத் திருப்பி படிக்கிறார்கள். அவர்களைப்போலவே கனம் மந்திரிமார் களும் ‘Tea’ பார்ட்டிக்குச் சென்றவண்ணமாகவும், ‘Dance’ பார்ட்டிக்குச் சென்றவண்ணமாகவும் இருக்கிறார்களே ஒழிய சிறையில் வதைபடுகிறவர்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சிந்திப்பது கூட கிடையாது. ஏன் இவர்கள் வாரத்திற்கு ஒருமுறையாவது சிறைக்கைதிகளைப் பார்வையிடக்கூடாது? சிறையிலிருக்கும் அரசியல் அல்லாத மற்ற கைதிகளுக்கு நல்ல தொழில்களிலோ விவசாயத்திலோ பயிற்சியளிக்கப்பட்டு அவர்கள் வெளியில் வரும்பொழுது ஒரு தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் சிறைச்சாலை சீர்திருத்தப் படவேண்டும். நான் முன்பே சொன்னேன் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் ‘தினமணி’, ‘சுதேசமித்திரன்’ கூட சரியாகக் கொடுப்பதில்லை, தார் பூசப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது என்று.

“ஜெயிலில் இடநெருக்கடி அதிகமாக இருப்பதால் ஒரு தற்காலிக ஷெட் டாகிலும் கைதிகளுக்குப் போட்டுத்தரவேண்டும். ஒரே அறையிலே குறுக்கும் நெடுக்குமாகவும், உட்கார்ந்துகொண்டும், தூங்குகிற பழக்கம் மாற வேண்டும். மரியாதையற்ற முறையிலே அரசியல் கைதிகளை ஆட்சியாளர் அழைத்துச் செல்வது அழகல்ல. இந்த முறையைக் கைவிடவேண்டும். இன்னும் இந்த இடத்தில் உணவுப்பிரச்சனை தீராப்பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அங்கே கொடுக்கும் கேழ்வரகு அடையில் கற்கள் இருக்கின்றன. இவைகளைக் கொடுக்கலாமா என்று பார்க்கவேண்டும். பொதுவாக சிறைச்சாலையை சீர்திருத்தச்சாலைகளாக மாற்றவேண்டுமென்றி எதிரிக் கட்சிக்காரர்களை பழிவாங்கும் இடமாக மாற்றக்கூடாது என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் ஜெயில் மந்திரி மிகவும் நல்லவர். கனம் நிதி மந்திரியைப்போல கோபம் அடையக்கூடியவர் அல்ல. மிகவும் பொறுமை சாலி, நிதி மந்திரி அவர்கள் கோபத்துடன் பதில் சொல்லுவார். ஆனால் ஜெயில் மந்திரி கோபப்படுபவர் அல்ல—இதோ நிதி மந்திரியும் நான் சொல்லுவதற்குச் சிரிக்கிறார்கள். இவர்கள் மேற்சொன்னவைகளை சிந்தித்துப் பார்த்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு தோழர் K. T. ராஜு அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிறேன்.”

4 p.m. * SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to mention only a few things which have not been mentioned by my hon. Friends. Sir, it has become more or less the order of the day to pass an enactment containing penal provisions even in purely civil matters. We have got the Indian Penal Code, which is a major penal enactment. But, apart from that, we have got a number of special Acts, and people are brought under the mischief of those Acts. There are offences which involve moral turpitude and offences which do not involve moral turpitude. There are certain Acts like the District Municipalities Act, Sales Tax Act, etc. They are intended for the collection of revenue. But

[18th March 1954] [Sri S. Deivasigamany]

persons who are convicted for offences under these Acts, are also treated like any other ordinary offender and they are sentenced to a term of imprisonment along with the offenders who have committed criminal offences under the Indian Penal Code. I wish to submit, Sir, that a sort of differentiation should be made between persons, who commit purely criminal offences and the persons who are found guilty of offence under special Acts, such as the Sales Tax Act, the City Municipality Act and the Public Health Act. Under the Sales Tax Act, if a person does not pay the sales tax, he is sentenced to a term of imprisonment, if he is unable to pay the fine amount. That person must not be kept along with the ordinary criminals. He must be given a separate place. There is a provision with regard to the debtors. These debtors who are liable to pay their debt, are sent to what are called ‘civil jails.’ In Madras, the civil jail is situated in the Madras Penitentiary. Persons who are confined to the civil jails are kept in a different place. The treatment meted out to them is entirely different. I would request the Hon. the Minister for Law to pass an enactment whereby persons who commit offences under these special Acts are sent to the civil jail or some other institution resembling the civil jail. In such a place, the treatment will certainly be different from the treatment that is meted out to the ordinary criminals.

“ Sir, the next thing that I wish to point out is this. There are persons who commit offences over and over again. They are called habitual offenders. There is a provision in the Indian Penal Code under section 75, to give a person who commits an offence again, an enhanced imprisonment. If a person commits an offence for the first time, the man is excused either under section 562 of the Criminal Procedure Code or the Madras Probation of Offenders Act is applied to him. But, if, on the other hand, he again commits offence, he becomes a confirmed criminal and the courts are obliged to give him enhanced punishment. In certain cases, people are forced to commit offences for the sake of their livelihood. Persons who are not able to earn anything are forced under certain circumstances to commit offences. Such persons, if they commit a trivial offence, should not be sentenced to higher imprisonment than what would, in ordinary circumstances, be levied on them. In such cases, the present law, that is now in force, should also be changed. Sir, in this connexion, I would like to mention that the Probation Officers appointed by the Government have been doing very good and useful work. They have been going about enquiring the history of the people and have been advising the prisoners, especially the delinquent children that they should not commit such offences. They have been visiting jails and have also been seeing to the welfare of the prisoners. Their work has got to be commended. I would like the Government to appoint more Probation Officers and also give them more encouragement for doing such useful work in this direction. What is very important in the matter of jails is the aftercare of the prisoners. It is not enough if a man is sent to jail for the purpose of correcting him. It is given as a punishment as well as a sort of corrective method. When a person comes

[Sri S. Deivasigamany] [18th March 1954]

out of the jail, he must be provided with a suitable job or the means to earn his livelihood. Is there an institution in the State run by the Government for the purpose of these discharged prisoners? I submit, Sir, there is no such institution. There is only one institution which is doing this work and that institution is called 'the Discharged Prisoners Aid Society'. It is run by more or less a number of trustees. It is not run by Government. I would request the Government to take up such institutions for the benefit of the discharged prisoners, run them not only in Madras, but also throughout the State with efficient and able officers, so that they may come into closer contact with the prisoners and give them such help as may be necessary to set them up on some business. Then alone, these prisoners will be able to lead their lives as honest citizens. There are, Sir, what are called 'long-term prisoners'. In the olden days, we used to have what is called 'transportation for life'. The system of transportation for life to the Andaman Islands, has now been given up. Now, Sir, there is a proposal for colonising the Andaman Islands. I would submit that in cases where there are long-term prisoners who have been convicted for a period of more than seven years may be sent to these colonies and they may be made to rehabilitate themselves in these colonies. There is no harm in sending these prisoners to the colonies so that they may have a new lease of life, form new associations and also set up their own families. We may remember that Australia was once a prisoners' colony, so also Virginia, Georgia and other places. Now, Sir, we find that they are occupying a very proud place in the world. It will not be demeaning if persons, who, by circumstance, commit offences and are convicted for long-term imprisonment, are sent up to such colonies. They will be having a new lease of life when they return and they will also become respectable citizens and their children will be occupying very good places at least in their colonies. I thank you, Sir, for the opportunity given to me to speak on this subject."

4-07
P.m

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் சமர்ப்பித்துள்ள இந்தசிறை சம்பந்தப்பட்ட மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். கடந்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலே சிறையினுடைய நிலை என்ன, அதன் பின்னர் நமது தேசிய சர்க்காரின் ஜனநாயக ஆட்சி காலத்திலே சிறையினுடைய நிலை என்ன, என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டும். கடந்த ஆங்கிலேய ஆட்சி காலத்திலே இந்த சிறைகள் குற்றவாளிகளை தண்டிக்கும் சிறைகளாக இருந்தன. சிறைகளிலே குற்றவாளிகள் தண்டனைக்குப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு, உதைக்கப்பட்டு, இம்சிக்கப்பட்டு மேன்மேலும் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். ஆனால் அதன் பின்னர் தேசிய சர்க்கார் காலத்திலே சிறைகள் வேறு விதமாக இருக்கின்றன. குற்றவாளிகள் சிறைகளிலிருந்து வெளி வரும்பொழுது, தாங்கள் இருந்தது சிறைகளில் என்று கருதி நல்ல துறையிலே நல்ல குணமுள்ளவர்களாகி வருகிறார்கள். இன்று சிறைச்சாலை சீர்திருத்தச்சாலை யாக விளங்குகிறது. பிரிட்டிஷ் காலத்தில் சிறையிலிருந்து வெளிவந்த கைதிகளுக்கும், இன்று சிறையிலிருந்து வெளிவரும் கைதிகளுக்கும் விசேஷ வித்தியாசம் இருக்கிறது.

"சிறையைப்பற்றி எனக்கு ஒரு விசேஷ அனுபவம் உண்டு. நானும் ஒருமுறை அரசியல் காரணத்துக்காக சிறை சென்றிருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிலே சுமார் 6 லட்சம் பிரமலைக் கள்ளர்கள் 1911 முதல் 1945 வரை கடந்த சுமார் 40 வருஷங்களாக குற்ற பரம்பரை சட்டத்தினால் கர்ண

[18th March 1954] [Sri S. Thinakarasami Thevar]

கொடுமான கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள். அவர்கள் பட்ட அவஸ்தை சொல்லி முடியாது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அவர்கள் கிராம எல்லையையே தாண்டக் கூடாது. சாதாரணமாக ஒரு நன்மை, தீமைகளுக்காகக்கூட வெளியூருக்குப் போகவேண்டுமானால் ராதாரி சீட்டு வாங்கிக்கொண்டுதான் போகவேண்டும். சமீபத்தில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் இந்த சமூகத்தினர்களின் மீது நீண்டகாலமாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டுவந்த குற்ற பரம்பரை சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டார்கள். இந்த சட்டத்தில் கொடுமான ஷரத்துக்கள் இருந்தன. சட்டத்தை மீறியதற்காக யில்லாமல், சட்டத்திலுள்ள ஷரத்துக்களை மீறியதற்காக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் சிறைக்குச் செல்லவேண்டியிருந்தது. அவசரமாக திடீரென்று ராதாரி சீட்டு வாங்காமல் வெளியூருக்குப் போய்விட்டால் அதற்காகக்கூட அவர்கள் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். இம்மாதிரி இந்த குற்ற பரம்பரை சட்டத்தின் ஷரத்துக்களை மீறியதற்காக கள்ள சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் சிறைக்குச் சென்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். சிறையிலிருந்து வெளிவந்த இவர்கள் சீர்திருந்துவதற்கு இவர்களை ஏதாவது ஒரு தொழிலில் ஈடுபடும்படி செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஜெயிலிலிருந்து விடுதலைபெற்ற கைதிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு விடுதலை கைதிகள் உதவி சங்கம் Discharged Prisoners' Aid Society என்ற சங்கத்தை சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரை இந்தச் சங்கங்கள் விடுதலை அடைந்த கைதிகளுக்கு விசேஷமான உதவி செய்வதில்லை. ஆகவே இந்தச் சங்கங்கள் விசேஷ சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு கைதிகளுக்கு உதவி செய்து அவர்களை சீர்திருத்த முன்வரவேண்டும்.

"பிரமலை நாட்டிலுள்ள ஆறு லட்சம் பிரமலைக் கள்ளர்கள் குற்ற பரம்பரை சட்டத்தினால் சுமார் 40 வருஷங்களாக கஷ்டப்பட்டு, சிறையினின்றும் வெளிவந்த பிறகு அவர்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்ய சர்க்கார் ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி அதில் கைத்தறி நெசவுத் தொழில், பித்தளைப்பாத்திரத் தொழில், தச்ச வேலை முதலிய தொழில்களைக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் ஒரு சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு திடீரென்று அந்தத்தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டார்கள். அவர்களை சீர்திருத்தும் நோக்கத்தோடு இந்த தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர்கள் நன்றாக ஒரு தொழிலை கற்றுக்கொள்வதற்கு உதவியாக இன்னும் ஒரு சில வருஷங்களுக்காவது இந்த தொழிற்சாலையை நீடித்து நடத்தியிருக்கவேண்டும். அவர்கள் ஒரு தொழிலை நன்றாகக் கற்றுக்கொண்ட பின்னர் சர்க்காரின் உதவி இல்லாமல் தாங்களே பிழைத்துக்கொள்வார்கள். அப்படி இல்லாமல் அவர்கள் ஒரு தொழிலில் முன்னேற்றமடைவதற்கு முன்பே ஒரு சில வருஷங்களுக்குள் திடீரென்று சர்க்கார் இத்தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டது மிகவும் வருந்தத் தக்க விஷயம்.

"சாதாரணமாக கஷ்டப்படும் மனிதனுக்கு மேன்மேலும் கஷ்டங்களைக் கொடுத்தால் அவனைத் திருத்த முடியாது. அவனுக்கு அனுசூலமாக அவனை விவசாயத் துறையிலோ, அல்லது தொழில் துறையிலோ ஈடுபடச் செய்யவேண்டும். பல கஷ்டங்களை அனுபவித்தவனை மேலும் துன்புறுத்தினால் அவன் முன்னேற்றமடைய முடியாது. ஜெயிலிலிருந்து வெளிவந்த கைதிகளுக்கு சர்க்கார் நல்ல உதவி செய்யவேண்டும். தொழிற்சாலையில் ஒரு வேலையோ அல்லது வேறு உத்தியோகமோ அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், அல்லது அவர்களுக்கு விவசாயத் தொழிலிலாவது விசேஷ உதவி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், பழையபடியே அவர்கள் கெட்ட பழக்கத்தில் ஈடுபட நேரிடும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் விசேஷ கவனம் செலுத்தி விடுதலை அடைந்த கைதிகளுக்கு நல்ல அனுசூலம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் சிற்றுவாரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—"உபாധ்யக்ஷக, ജയിലിനുവേണ്ടി 4-15 യുള്ള ധനാഭ്യവേശി സാഹചര്യങ്ങൾ ഇന്നു ജയിലുകളിൽ കിടന്ന നരക p.m. യനനെ അഭേദവികാരം അഭ്യവേശിക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കാനും അവരെ വിട്ടുവെക്കാനും ഐക്യമായി നയത്തിൽ പ്രതിഷേധിക്കാതിരിക്കാനും സാധ്യമല്ല. 1947 ഏപ്രിൽ 15-നുശേഷം ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണ കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള സാഹചര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ

[Sri K. Madhavan Nambiar] [18th March 1954]

ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകൾ ഇന്നും ജയിലിൽ കിടന്നു നരകിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി അറസ്റ്റിൽ കയ്യിറങ്ങിയ നമ്പ്യാരെത്തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പുതിയ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന നടപ്പിൽവരുന്നതിനു മുമ്പായിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട രാഷ്ട്രീയതടവുകാർ സേലത്തിലേയും കണ്ണൂരിലേയും ജയിലുകളിൽ ഇന്നും കിടക്കുന്നു. അവർ രാഷ്ട്രീയതടവുകാരല്ലെന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. അവരെ ഏതു തരത്തിൽ കണക്കാക്കിയാലും അവരെല്ലാം രാഷ്ട്രീയവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജയിലിൽ പോയവരാണ്. അതുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയ പരിതഃസ്ഥിതികൾ മാറിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ അവരെയും മോചിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ക്രിമിനൽ കുറ്റങ്ങൾക്കു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ എങ്ങനെ വിട്ടയയ്ക്കുമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ചോദിച്ചേക്കാം. ഒരു കുറ്റം ചെയ്തവരെ ഒരു സെക്ഷൻ പ്രകാരം ഒരു ശിക്ഷ നൽകപ്പെട്ടവരെത്തന്നെ കറേപ്പേരെ വിട്ടയയ്ക്കുമെങ്കിൽ വേറെ കറേപ്പേരെ മാത്രം വിട്ടയയ്ക്കുന്നതിനാൽ കാരണമെന്താണ്? അത് ഒരു പക്ഷേപോൾ നയമല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നാണ്. അതരം ചില വ്യക്തികളെ വിട്ടയയ്ക്കുകയാണു് തകരാറു് ഉണ്ടാവത്തക്ക പരിതഃസ്ഥിതികളൊന്നും ഇന്നു നാട്ടിലില്ല. അവരെ ജയിലിൽനിന്നു വിട്ടയച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവരെ രാഷ്ട്രീയതടവുകാരായിട്ടു ഗണിക്കുകയുണ്ടായിട്ടു ചെയ്തിട്ടില്ല. രാഷ്ട്രീയതടവുകാർ അനുവദിക്കുന്ന ചില സൗജന്യങ്ങൾ അവർക്കു അനുവദിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ അവർ ക്രിമിനൽ തടവുകാരാണെന്നു പറയും. ക്രിമിനൽ തടവുകാർക്കുവേണ്ടി സൗജന്യങ്ങൾ ഇവർക്കു ബാധകമാക്കേണ്ട ഘട്ടത്തിൽ ഇവർ രാഷ്ട്രീയതടവുകാരായിരിക്കും. അങ്ങനെ അവർ ഒന്നിലും പെടാതെ ത്രിശങ്കസ്ഥിതിയിൽപ്പെട്ടു നരകിക്കുകയാണ് ഇതു് നീതികരിക്കത്തക്കതു്. അവരെയും രാഷ്ട്രീയതടവുകാരായിട്ടുതന്നെ പരിഗണിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

“ക്രിമിനൽ തടവുകാരെ സംബന്ധിച്ചു ഏകദേശം രണ്ടു വാക്കു പറയാനുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലംവരെ ക്രിമിനൽ ന്യൂപ്പർവൈസറി ബോർഡു് യോഗത്തിന്റെ സീരമാന പ്രകാരം ജീവപര്യന്തതടവുകാരും മറ്റും സർവ്വപാലികളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പെരുമാറുകൊണ്ടു് തെളിയിച്ചാൽ ഭയപ്പെടുകയല്ല കഴിയുമ്പോൾ വിട്ടയയ്ക്കുന്ന ഒരു ഏല്പാടുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്ത കൊല്ലം മുതൽ അതു് വേണ്ടെന്നു വെച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു അറിയുന്നു. മാത്രമല്ല, ആഗസ്റ്റ് 15 പ്രമാണിച്ചു് റിപ്പബ്ലിക് ദിനം പ്രമാണിച്ചു് തടവുകാർ നല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന റെമിഷനുകളും ഇപ്പോൾ നിർത്തിയിരിക്കുകയാണെന്നറിയുന്നു. ഈ സൗജന്യങ്ങളെല്ലാം തുടർന്നു അനുവദിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ജയിൽ ശിക്ഷയുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു രണ്ടാണ്. ഒന്നു deterrent motive, മറ്റൊന്നു reformatory motive. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതു് അപരിഷ്കൃതമായ ഒന്നാണെന്നു പറയുക സാധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മിക്ക പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിലും അതു നിഷേധിച്ചു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ജയിൽ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റിയും രണ്ടാമത്തേതു് ശിപാരി ചെയ്യുന്നതു്. ഇവിടെയൊക്കെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് അതു അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. 1954-55 ലെങ്കിലും ഡിറററൻ്റ് സമ്പ്രദായം ഏകദേശമെന്നു ജയിൽ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു ഗാമ്പിയും ഇതുതന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. മറ്റൊരു ഗാമ്പിയുടെ ഉത്തരവിനുപ്രകാരം മുഖ്യമന്ത്രി രാജാജിയും ജയിൽ മന്ത്രി കട്ടിത്തുറന്നു നായനും അതിനെതിരായ ഒരു നയം സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. മറ്റുതരത്തിന്റെയും ശിക്ഷയുടേയും കടറിയുംകൊണ്ടു് തടവുകാരെ നന്നാക്കണമെന്നാണ് ഇന്നും ഗവണ്മെന്റ് വിചാരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്നു ജയിൽ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടുതന്നെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. 1940 ൽ പതിനൊന്നു ലക്ഷം തടവുകാർ ഈ സ്റ്റേറ്റിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു് 1951 ആകുമ്പോഴേക്കും പതിനേഴു ലക്ഷമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഈ കണക്കു എത്രമാത്രം ശരിയാണെന്നു എനിക്കു അറിവില്ല. എങ്കിലും റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നതു് ഇങ്ങനെയാണ്. കളവു ചെയ്ത ആളുകൾ ഒന്നും രണ്ടും പ്രാവശ്യമല്ല, പത്തും ഇരുപതും പ്രാവശ്യം ജയിലിൽ പോകുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? ശിക്ഷകൊണ്ടു് അവരെ അശേഷം നന്നാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് സ്പഷ്ടമാണ്. അതുകൊണ്ടു് ജയിൽ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റി ശുപാർശചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ. ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം ജയിലിൽ പോയിട്ടുള്ളവർ പ്രൊബേഷൻ അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതു് രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം ജയിലിൽ പോകുന്നവർക്കു് അനുവദിക്കേണ്ട

[Sri K. Madhavan Nambiar] 18th March 1954]

കാണുന്നെന്ന് കമ്മിറ്റിയുടേയും എൻറേയും അഭിപ്രായം. ജയിൽ ഭരണം ആകപ്പാടെ പരിഷ്കരിക്കാൻ ഉടനെ സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെങ്കിലും ഉടനെ ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു :—

(1) തടവുകാർക്കു് തൃപ്തികരമായ ഭക്ഷണം നൽകുക. ഇന്നു തടവുകാർ കൊടുക്കുന്ന ഭക്ഷണം തൃപ്തികരമാണെന്നു ജയിൽ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള മുഴുവൻ ഭക്ഷണവും അവർ കിട്ടുന്നില്ല. അതിൽ നല്ലൊരു ഭാഗം ചോർന്നുപോവുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

(2) തടവുകാർക്കു് പഠിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ചെയ്യുകൊടുക്കുക. — നിലവിലുള്ള നിയമ പ്രകാരം മുപ്പതു വയസ്സിലധികം പ്രായമില്ലാത്തവരും മൂന്നു കൊല്ലത്തിലധികം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരുമായ ആളുകൾക്കു് മാത്രമേ പഠിക്കാൻ അനുവാദമുള്ളൂ. ആറു മാസത്തിലധികം കാലത്തേക്കു ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന സകലർക്കും പഠിക്കാനുള്ള സൗകര്യം അനുവദിക്കണം.

(3) കളിക്കാനുള്ള സൗകര്യം എല്ലാവർക്കും അനുവദിക്കുക.

(4) ജയിൽ ലൈബ്രറികൾ പരിഷ്കരിക്കുക. പുതിയ പുതിയ പുസ്തകങ്ങളെ പത്രങ്ങളെ ജയിലിൽ അനുവദിക്കാറില്ല. അതു് വളരെ ദയനീയമാണ്.

(5) ബീഡി, ചുരുട്ടു് ചുകയില ഇവയൊന്നും ജയിലിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ലെന്നുണ്ട്. ആ നിയന്ത്രണം എടുത്തുകയറണമെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ നിയന്ത്രണത്തിന്റെ ഫലമായി ജയിലിൽ പല കള്ളത്തരങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് അക്കാത്തതിൽ ഉടനടി ഒരു മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതാണ്. തടവുകാർ ജയിലിൽ ഒരു കാൻറിൻ ഏല്പിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. തടവുകാർ ചെയ്യുന്ന ജേലിങ്ക് പണമായിട്ടുപ്രതിഫലം കൊടുത്തില്ലെങ്കിലും ഒരു ടോക്കൻമൂലം അവർ ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ ഇഷ്ടപോലെ വാങ്ങാനുള്ള സൗകര്യം ചെയ്യുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

(6) വാഡ്നാരുടെ ശമ്പളം പരിഷ്കരിക്കുക. വാഡ്നാർക്കു് വളരെ കുറഞ്ഞ ശമ്പളമാണ് കൊടുത്തുവരുന്നതു്. ദിവസത്തിൽ ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറും ജോലി ചെയ്യുന്ന പാവപ്പെട്ടവർ. അവരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ തടവുകാർ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഭക്ഷണം ചോർന്നുപോകുന്നതിനെ തടയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

(7) മറ്റൊരു മുഖ്യമായ കാര്യം ചികിത്സാ സൗകര്യമാണ്. ഇന്നു ജയിലുകളിലുള്ള ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങൾ കുറു് തൃപ്തികരമല്ല. ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ജയിലിൽവെച്ചു തടവുകാർ മരണപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കണക്കാക്കുന്ന പരിശോധിച്ചാൽ കാണാൻ സാധിക്കും. ജയിലിൽ നൽകുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും വളരെ മോശപ്പെട്ടതാണ്. ഇതെല്ലാം എനിക്കു നേരിട്ടു അനുഭവമുള്ള കാര്യങ്ങളാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു് ഒരു മാറ്റം വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നപേക്ഷയുണ്ട്.

(8) അന്യാധരമായ പല കാര്യങ്ങൾക്കും ജയിലുകളിൽ ഇന്നും വേണ്ട ഏല്പാടു കളില്ല. ജയിലുകളിൽ ശരിയായി വെള്ളം കിട്ടാറില്ല. പുതിയ രീതിയിലുള്ള കക്കൂസ്കൾ ജയിലിൽ ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തടവുകാർക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് കക്കൂസു വൃത്തിയാക്കിക്കുന്നതു്.

• കണ്ണൂർ ജയിലിൽ ഇലക്ട്രിക് ലൈറ്റിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും ഏല്പിട്ടുതീർത്തിട്ടില്ല. ഇതെല്ലാം ചെയ്യണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ജയിലിനുള്ളിൽ കൃഷിയും വൃക്ഷസായുധങ്ങളും കൂടി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നുവേക്കിച്ചുകൊണ്ടു് സമയക്കുറവിനാൽ ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—“ കനம் ഉതവി സാമ്പാധകർ 4-26
അവർക്കു്, ഇன்று ഇங்கു കനம் നിதி മന്ദിരി അവർക്കു് കൊண்டு p.m.
വന്ദിതകുക്തം പിറേറേയെ നാൻ ആതിർത്തു് പേടകിന്റേൻ. അതെ
ആതിർത്തു് പേടം പോതു എങ്കൽ തൊരുതിയിൽ இருക്കുകകുടിയിൽ സിൾ കൂത്ത
പാറുകു് എടുത്തു് കുന്ദ ആസെപ്പറുക്കിന്റേൻ. അതാവതു എൻ തൊരുതിയിലുണ്ട
സെങ്കൽ സർ ജെയിലുകു് കുമാർ ആതു മാതങ്കുകു് മുൻപു നാൻ
പാർവെയിഡിട് സെന്റേൻ. അവ്വിതം യാറാവതു പാർവെയിഡിട് സെൽവുവതു
എന്നുൽ മുൻപാകവേ അങ്കുണ്ട ആപിടർക്കു് തെറിവിത്തുവിട്ടു് സെൽവതു
വെങ്കൽ പോലും. ആതുൽ നാൻ തിരേറേന്നു സെന്റു പാർത്തേൻ. അവ്
വിതം അങ്കു സെന്റേപോതു അങ്കുണ്ട സിപന്തികു് ഒറുവർ ' കുമാർ ഇറേൻ
മണി നേരം കഴിത്തു വന്താൽ നന്നുറകു് இருക്കു്. ' എന്റു് എന്തിനാൽ

[Sri N. C. Ramasamy Kander] [18th March 1954]

சொன்னார். 'அது முடியாது, இப்பொழுதே பார்க்கவேண்டும்' என்று சொன்னேன். உடனே பார்த்ததில் என்ன நடந்தது என்றால்—அங்குள்ள கைதிகளுக்கு எண்ணை கொடுப்பது வழக்கம். அத்துடன் சாப்பிடும்போது உணவு பொருள்களோடு மணிலாப் பயிறும் கொடுப்பது வழக்கம். அன்றும் இவைகளை கொடுப்பதாக சேர்த்திருந்தார்கள். அங்கு திடீரென்று போனதோடு அங்குள்ள கைதி ஒருவரைக் கேட்டேன் 'இன்று உங்களுக்கு எண்ணை கொடுத்தார்களா' என்று. அந்தக் கைதி, 'கொடுக்கவில்லை' என்று பதில் சொன்னான். அதைப்பற்றி சிப்பந்தியைக் கேட்டதற்கு அவர் 'அந்தக் கைதி வந்து மூன்று நாட்கள் தானாகிறது, ஒரு வாரம் இருந்தால் தான் எண்ணை கொடுப்பது வழக்கம்' என்று பதில் சொன்னார். உடனே அந்தக் கைதியை 'நீ வந்து எத்தனை நாட்களாகின்றன' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவன் 'நான் வந்து ஒரு மாதமாகிறது, இது வரையில் எனக்கு எண்ணையே கொடுக்கவில்லை' என்று சொன்னான். இதைப் போன்று பல குறைகள் அங்கு இருக்கின்றன. கனம் கே. டி. ராஜா பேசியபோது சிறையில் சட்டிகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார். ஆனால் செங்கத்திலுள்ள சப் ஜெயிலில் சட்டிகள் கூட கிடையாது. அறைக்குள்ளே ஒரு மூலையில் தான் கக்கூஸ் இருக்கவேண்டியது. அங்குள்ள ஒவ்வொரு ரூமும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ரூமிலும் 12 அல்லது 15 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். செங்கம் சப்-ஜெயிலில் மூன்று ரூம்கள்தான் இருக்கின்றன. அங்கு அரசியல் கைதிகள் கிடையாது. அங்குள்ள கைதிகள் எல்லோரும் விவசாயிகள்தான். மரம் வெட்டினவர்களும், சாராயம் காய்ச்சியவர்களும் தான். நாட்டின் உணவு உற்பத்திக்காக ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்த விவசாயிகள்தான் பாரஸ்ட் கேஸ்களில் தண்டிக்கப்பட்டு அங்கு இருக்கிறார்கள். அரசியல் கைதிகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் சர்க்காருக்கு குற்றம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இன்றைக்கு நாட்டிற்காக உழைக்கும் விவசாயிகள்தான் அங்கு குற்றவாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கு எவ்வித வசதியும் கிடையாது. அங்கு இருக்கும் மூன்று ரூம்களில் ஒரு ரூமில் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்ற இரண்டு ரூம்களிலும் ஆண்களையும் பெண்களையும் சேர்த்து அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி வைத்திருப்பது கெடுதல் என்று நான் ஏற்கனவே சர்க்காருக்கு எழுதி இருக்கிறேன். அதை கவனிப்பதாக எழுதி இருந்தார்கள். இது வரையிலும் அங்கு வேறு ரூம்கள் கட்டவில்லை. அங்குள்ள விவசாயக் கைதிகள் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கிறார்கள். செங்கம் ஜெயிலுக்கு வேண்டிய கட்டிட வசதி கிடையாது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அத்துடன் அங்கு செல்லும் ஆபீசர்கள் முன்னதாகவே வருவதாக தெரிவித்துச் செல்லுவதால் குறைகள் என்ன இருக்கின்றன என்று தெரிவது இல்லை. முன்னதாக தெரிவிக்காமல் சென்றால் தான் அங்கு என்னவிதமான குறைகள் இருக்கின்றன என்பது தெரியவரும். அங்குள்ள சிப்பந்திகள் செய்து வரும் குறைகளும் தெரியவரும். அதனால் திடீரென்று ஆபீசர்கள் சப்-ஜெயிலுக்குச் சென்று விசாரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"செங்கம் ஜெயிலிலுள்ள கைதிகளுக்குக் குளிப்பதற்கு இடமில்லை. இப்பொழுது தாலாகா ஆபீசில் ஒரு கிணறு இருக்கிறது. அது ரோடின் அருகாமையிலும் தாசில்தார் ஆபீஸ் எதிரில் இருப்பதாலும் அங்கு கைதிகள் குளிப்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அங்கு குளிப்பதாக இருந்தால் எல்லா ஜனங்களுக்கும் தெரியும். சுமார் இருபது வருஷங்களாக இந்த நிலைமையில் அங்கு இருக்கிறது. அதனால் சப் ஜெயிலுக்குப் பக்கத்தில் கிணறு வெட்டி கைதிகள் குளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னும் ஒரு விஷயத்தைமட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"நேற்று சுவாமி சகஜநந்தம் பேசியபோது ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். 'பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் சட்ட சபையிலுள்ள மெம்பர்கள் ஒரு குறையை எடுத்துக் கூறினால் உடனே அதைப்பற்றி என்ன என்று ஆபீசர்களை கேட்பது வழக்கம்' என்று சொன்னார். அதையே

[18th March 1954] [Sri N. C. Ramasamy Kander]

நானும் வரவேற்கிறேன். நாங்கள் சட்டசபைக்கு எதற்காக வந்தோம், யாருக்காக 'பேசுகிறோம்' என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி இன்று வரையிலும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. நாங்கள் சொல்லும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றியும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வது இல்லை. நாங்கள் எம்.எல்.ஏ.க்களாக வந்து பொய் சொல்லுகிறோமா? நாங்கள் சொல்லுவதை அதிகாரிகள் கவனிப்பதே இல்லை. மந்திரிகள் கூட அதைப்பற்றி கவனிப்பது இல்லை. நாங்கள் சொல்வது ஒன்றையும் கவனிக்காமல் இருந்தால் எம்.எல்.ஏ.க்கள் சொல்வது அவ்வளவும் பொய் என்று தான் அர்த்தமாகிறது. நாங்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளில் ஏதாசிலும் விஷயம் இருக்கிறதா வென்றும் அதில் வாஸ்தவம் இருக்கிறதா வென்றும் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் பொய் சொல்லுகிறோமா அல்லது நிஜம் சொல்லுகிறோமா என்று பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் ஜனப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் எங்களுக்கு ஜனநாயக சர்க்காரில் கௌரவம் கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் கும்பிடு போட்டு கஷ்டப்பட்டு போட்டு வாங்கிக்கொண்டு இங்கு எம்.எல்.ஏ.க்களாக வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் பொறுக்கிகளாக ஊர் சுற்றிவிட்டு வந்தவர்கள் அல்ல. உண்மையாக பாடுபட்டு வந்தவர்கள். நாங்கள் சொல்லும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் கேட்டு அதற்கு நீதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI S. VADIVELU :—"மதிப்பிற்குரிய உப தலைவர் அவர்களே, 4-33
இன்று தோழர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் பிரேரித்திருக்கும் வெட்டுப் p.m.
பிரேரணைய ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குச் சிறையில் வாடிக்கொண்டிருக்கும் பெரும்பாலானவர்கள், அன்றைக்கு நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகவும், நாட்டு மக்களின் சுதந்திரத்திற்காகவும் பிரிட்டிஷ்காரர்களை எதிர்த்துப் போராடிய தேசபக்தர்கள் தான். நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு இன்றைய தினம் இந்த நாட்டு மக்களின் உண்மையான சுதந்திரத்திற்கும், இந்த நாட்டில் உண்மையான மக்கள் அடி நிலை வேண்டுமென்பதற்கும், இந்த நாட்டில் உண்மையான சுபக்க வாழ்வு சிருஷ்டிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கும் அநேகர் சிறைக்கூடத்தில் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த முறையிலே இன்றைய தினம் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி சபையின் கவனத்திற்குச் சில விஷயங்களைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

"சிறையிலுள்ள கைதிகள் இன்றைய தினம் மனிதத்தன்மைக்கும் அப்பாற்பட்ட முறையில் நடத்தப்படுகிறார்கள். மிகக் கொடுமை படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதாக எனக்குத் தகவல்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. ஒரு முறை குற்றம் செய்யப்பட்டு சிறையில் எவனாவது அடைக்கப்பட்டால் அவன் திரும்பவும் வெளியே வந்தால் யோக்கியமான முறையில், கண்ணியமான முறையில் வாழ வழியிருக்கும் படியாக இன்றைய தினம் சிறைகள் இல்லை. சிறையில் அடைக்கப்பட்ட ஒரு குற்றவாளி தன் வாழ்வில் திருந்துவதற்குப் பதிலாக இன்றைய தினம் சிறைக்குள்ளே காண்படும் பல குறைபாடுகளினால் அவன் மேலும் மேலும் பல கெட்ட பழக்க வழக்கங்களுக்கு உள்ளாகி, வெளியே வந்தாலும் நேர்மையான முறையில் நடந்து கொள்ள லாயக்கற்றவனாகச் செய்யப்படுகிறான் என்ற விஷயத்தை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் சிறை தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டிய கைதிகளுக்கு கல்வி போதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அந்த மாதிரியாக கல்வி யாருக்குமே போதிக்கப்படுவதில்லை. குறிப்பாக ஒரு நாளைக்கு இருபத்திநாலு மணி நேரத்தில் பன்னிரண்டு, பதின்மூன்று மணி நேரத்திற்கு மேல் அவனிடம் கடுமையான வேலை வாங்கப்படுகிறது. செடிகளுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சச் சொல்வதும், தோட்டம் கொத்தச் சொல்வதும், மாவு அரைக்கச் சொல்வதும், துணி துவைக்கச் சொல்வதும் ஆக இன்னும் சொல்ல முடியாத பல கடுமையான வேலைகள் சிறைக் கைதிகளிடம் வாங்கப்படுகிறதே தவிர, அவ்வேலைகளைச் செய்ய மறுத்தால், தவறாக ஏதாவது செய்து விட்டால் குப்புறத்தள்ளி குத்து குத்து என்று அவனைப் போட்டுக் குத்துவதுமாக சிறைச்சாலை நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர கைதிகளை ஆதரவாக நடத்தி,

[Sri S. Vadivelu]

18th March 1954

அவர்களது மனப்போக்கில் பெரிய மாறுதல்களை உண்டாக்கி சிறை தண்டனை முடிந்து வெளியே வந்தால் நல்ல முறையில் நாமும் வர்ப்புவேண்டுமென்ற மனோபாவத்தை அவர்களிடையே உண்டாக்குவதாக இல்லை என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நமக்குச் சுதந்திரம் வந்த பிறகும் கூட, நமது சுதந்திர சர்க்காரின் ஆட்சியில் இன்னமும் சிறை நிர்வாகம் மிகவும் கேவலமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய தோழர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நமது மகாத்மா காந்தி சொன்ன வார்த்தைகளை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. சிறைச்சாலைகள் குற்றவாளிகளை தண்டிப்பதற்காக மாத்திரம் இருக்கக் கூடாது. குற்றவாளிகளைத் திருத்தி, நல்ல முறையில் அவர்கள் தனது பிற்கால வாழ்விலும் நடந்து கொள்ளக் கூடிய யோக்கிய மனிதர்களாகவும் ஆக்குவதற்குப் பாலம் கற்பிக்கும் இடமாக இருக்க வேண்டுமென்று அவர் சொன்னார். ஆனால் இன்றைக்கு சிறைக்கூடங்கள் அந்த நிலைமையிலே இல்லை. கைதிகள் படிப்பதற்குப் பத்திரிகை வேண்டுமென்றால், விரும்பப் படும் பத்திரிகைகள் கொடுப்பதில்லை. பத்திரிகைகள் கொடுத்தாலும் முக்கியமான செய்திகளெல்லாம் மை தடவப்பட்டு, கரி பூசப்பட்டுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த மாதிரியான நிலைமைதான் இன்னமும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“கைதிகளுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எந்தக் கைதியாவது வயிற்றுவலி, கண்ணொளிச்சல் என்று சொன்னால் டாக்டர்கள் கைதி சொல்வதை நம்புவது கிடையாது. பொய் சொல்லுகிறான் என்று சொல்லி அவனை அடிப்பதும், குப்புறத்தள்ளி குத்துவதும் போன்ற பல இம்சைகளைச் செய்கிறார்கள். குறிப்பாக நான் 1954-ம் ஆண்டு பிப்ரவரிமீ 16உ அன்று திருச்சி சிறைக்குச் சென்றேன். எங்கள் ஜில்லாவில் சரியான முறையில் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்படவேண்டுமென்று சொன்ன பல பேர்கள் அங்கே கைதிகளாக இருக்கிறார்கள். அந்தச் சிறைச்சாலைக்கு நான் சென்ற போது கைதிகளை விசாரித்தேன். அவர்கள் தங்களுக்கு உடம்பு சரியில்லையென்று சொன்னாலும் அதை காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் தங்களை டாக்டர் ரொம்பவும் துன்பப் படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அங்கேயுள்ள பரமேஸ்வரன் என்ற அதிகாரியின் கொடுமை சொல்ல முடியாது. அதைப்பற்றி யெல்லாம் விவரமாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு மகஜர் என்னிடமிருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் அதை நான் சபாநாயகர் மூலமாக இந்தச் சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன். சிறை மந்திரி அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிறைச்சாலைகளில் உண்மையில் குளிப்பதற்கு வசதியில்லை. துணி துவைத்துக் கொள்ள டிரம் கொடுப்பதில்லை. ஒரு டிரம்மில் உவர் மண்ணைப் போட்டு, சோடா உப்பையும் போட்டு எல்லாத் துணிகளையும் அதில் வெளுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நன்றாக வெளுக்கப்பட்ட பின்னும் துணி கருப்பாக இருந்தால், சரியாகத் துவைக்கவில்லையென்று சொல்லி சிறைக்கைதிகளை அடிக்கிறார்கள்; உதைக்கிறார்கள். சிறை அதிகாரிகள் செய்யும் கொடுமைகளைச் சொல்லி முடியாது. நான் 1954-ம் ஆண்டு பிப்ரவரிமீ 16உ அன்று திருச்சி சிறைக்குச் சென்ற போது நேரில் பார்த்தேன். அப்போது ஒன்பதாம் நெம்பர் வார்டு சிறையில் இருந்த வடுகச் சேரி காளி என்பவரை ஒன்றுமில்லா சின்ன விஷயத்திற்காக சிறை அதிகாரிகள் அவரை அடித்து, நொறுக்கி கை நொறுங்கிப் போகும்படியாகச் செய்து விட்டார்கள். அவரை அனாதை நம்பியாரிடமும் நான் காட்டினேன். அவர் இன்றைய தினம் திருச்சி ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார் என்ற விஷயத்தையும் நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரிடையாக, திடீரென்று சிறைக்கு விஜயம் செய்து, அங்கு அதிகாரிகளால் நடத்தப்படும் அக்கிரமங்களைப் பார்வையிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிறையில்

18th March 1954]

[Sri S. Vadivelu]

இன்றைக்குக் காணப்படும் ஊழல்கள் எல்லாம் நீக்கப்படவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொண்டு என் பிரசங்கத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI K. R. SAMBANDAM** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் பிரேரித்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில முக்கியமான விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். இப்பொழுது இருக்கும் ஜெயிலையும், சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பு 1942-ல் இருந்த ஜெயிலையும் உற்று நோக்கி பார்க்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அன்றைக்கு கைதிகள் அரசியல் கைதி, கிரிமினல் கைதி என்று இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் இன்றைக்கு அரசியல் கைதிகளும் கூட கிரிமினல் கைதிகளைப் போலவே நடத்தப் படுகிறார்கள். குறிப்பாக சமீபத்தில் கல்வித் திட்ட எதிர்ப்பு போராட்டத்திலும், டால்மியாபுர பெயர் மாற்ற போராட்டத்திலும், ரயில் நிறுத்தப் போராட்டத்திலும், நேர்மையான முறையில் நீதிக்கு உட்பட்டு ஈடுபட்ட அரசியல் வாதிகளை சிறையில் கொண்டுபோய்த் தள்ளி கிரிமினல் கைதிகளைப் போல மிக மோசமான முறையில் மிருகத்திற்கும் கேவலமான முறையில் நடத்துகிறார்கள் என்பதை நான் மாத்திரம் சொல்லவில்லை. பல சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்களும் இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

“ஏற்கனவே வெள்ளையன் இங்கிருந்த காலத்தில் ஏதாவது கலவரம் நடந்தால் அதை அடக்குவதற்காக முதலில் கூட்டத்தைப் பார்த்து சுபாமல் ஆகாயத்தைப் பார்த்து மேலே ஈடுவது வழக்கம். ஆனால் இன்றைக்கு மேலே பார்த்து ஒரு முறை சுட்டால் மருந்து வீணாகிப் போய் விடுகிறதே என்பதற்காக ஆளைப் பார்த்தே ஈடுகிறார்கள். இம்மாதிரி சுடப் போகிறார்களென்று தெரிந்தால் கலவரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களைத் தவிர பாக்கி வேடிக்கைப் பார்க்க வந்து குழுமியுள்ள ஜனங்கள் எல்லாம் அவ்விடத்தை விட்டு ஓடிப்போய் விட முடியும். முன் அறிவிப்பு ஏதுவும் இல்லாது ஈடுவதால் பல நிரபராதிகள் உயிரிழக்க நேரிடுகிறது. சர்க்கார் தவறான பாதையில் நடந்தால் அதை திருத்துவதற்கு ஜனநாயக ரீதியில் மக்கள் எந்தக் கிளர்ச்சியையும் செய்யச் சர்க்கார் இடம் கொடுக்கவில்லை. இப்படி நடந்து கொள்வது ஜனநாயகத்தை இந்த நாட்டில் வளர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்காது. சர்வாதிகார ஆட்சியை சிருஷ்டிப்பதற்கே வழி வகுப்பதாகும். 1942-ம் வருஷமும், அதற்கு முன்பும் அரசியல் கைதிகளை சிறையில் கடுமையாக நடத்தவில்லை.

“அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவியும் அங்கே அளிக்கப்பட்டது. ஜெயிலில் இருப்பது ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது என்றே சொல்லலாம். ஆனால் இன்றையதினம் அரசியல் கைதிகள் கொலைக்குற்றம் செய்த கைதிகளை விட மிகக் கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். இன்றையதினம் ஜனநாயக ஆட்சிப்படி எந்தச் சர்க்கார் பதவியில் இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் நியாயமான முறையில் கிளர்ச்சிகள் மூலமாக தவறான காரியங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது இன்றையமையாததாகும். இன்றையதினம் இந்தச் சர்க்கார் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த அரசியல் கைதிகளை கடுமையாக நடத்தினால் நாளை இந்தக்கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்போது அப்பொழுதுள்ள நிர்வாகம் இவர்களுக்கு பல தீமைகள் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படலாம். ஆகவே பொதுவாக சிறையிலுள்ள அரசியல் கைதிகளை கிரிமினல் கைதிகளைப் போல நடத்துவது தகாது என்று நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“டால்மியாபுரப் போராட்டத்திலும், கல்வித் திட்ட எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்ட அரசியல் கைதிகள் திருச்சி சிறையில் இருந்தார்கள். நான் அவர்களைச் சந்தித்து விட்டு வரலாமென்று போனேன். ஆனால் சிறை சூப்பரன்டெண்டு அவர்கள் என்னை உள்ளே விட மறுத்து விட்டார். காரணம் வரவேண்டிய பார்வையாளர்கள் எல்லாம் வந்தாய் விட்டது என்றும், இன்னும் பதினைந்து நாட்கள் கழித்துத்தான் மற்றவர்களை

[Sri K. R. Sambandam] [18th March 1954]

அனுமதிப்போம் என்றும் சொல்லிவிட்டார். அந்த மாதிரியாக அவர் சொன்னவுடன் நான், “ஒரு ஐந்து நிமிஷம் அல்லது ஒரு இரண்டு நிமிஷம் கொடுங்கள். நான் கைதியுடன் பேசக்கூடவில்லை. பார்த்துவிட்டுப் போய் விடுகிறேன்,” என்று சொன்னேன். அவர் என்னை அனுமதிக்க மறுத்து விட்டார். சிறுது நேரம் அவர்களை நான் பார்ப்பதற்குள் என்ன ஆபத்து வந்துவிடுமென்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. கம்யூனிஸ்டு கைதியாக இருந்தாலும் சரி, திராவிடக்கட்சிக் கைதியாக இருந்தாலும் சரி இதே முறையில் தான் நடத்தப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிறைச்சாலையிலிருக்கும் கைதிகளை நல்ல முறையில் நடத்தி அவர்களது குணத்திலும், நடத்தையிலும் மாறுதலை உண்டு பண்ணவேண்டும். பெரும்பாலான மக்கள் வாழ்வதற்கு இந்த ராஜ்யத்தில் வழியில்லாததின் காரணமாகத்தான் குற்றங்கள் புரிவதற்கு பலர் முன்வந்து விடுகிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருப்பதால்தான் பலர் சாராயம் காய்ச்சுவது போன்ற தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டில் அவர்களுக்குத் தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை சிருஷ்டித்துக் கொடுத்தால் குற்றங்கள் தானே குறைந்துவிடும். தவிர ஒரு முறை குற்றம் செய்து சிறைக்குச் சென்று வெளியே வந்தவனை நாட்டில் எந்தக் குற்றம் நடந்தாலும் அவனே செய்திருப்பான் என்று சந்தேகிப்பதும், அவனைத் திரும்பவும் பிடித்துச் சென்று விசாரிப்பதும் சரியல்ல. திரும்பவும் அவன் ஒரு குற்றமும் செய்யாமல் இருந்தால் கூட பல தடவைகளில் அஞ்சலியாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வதால் அவன் துணிந்து என் நாம் குற்றம் செய்யக்கூடாது என்று எண்ணியே குற்றம் செய்ய ஆரம்பித்துவிடுகிறான். குற்றவாளிகளையும் நாம் நல்ல பகுத்தறிவுப் பாதையில் திருப்ப வேண்டியதிருக்க நாம் திரும்பவும் அவர்களைக் குற்றம் செய்யும் குற்றவாளியாகவே ஆக்குவது நாட்டின் நலனுக்கு உகந்தது அல்ல. சிறைக்குச் செல்லவும், கைதிகளைப் பார்வையிடவும் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் ஈ அடிச்சான் காப்பியாக அங்கு செய்யப்படும் காரியங்கள் எல்லாம் மிகவும் நன்றாக இருப்பதாகவே சொல்லி விடுகிறார்கள். அதனால் குற்றம் செய்து வரும் சிறை அதிகாரிகளின் நடத்தையில் எந்த விதமான மாறுதலும் கிடையாது. இந்த நாட்டில் பிறந்த ஒவ்வொரு மக்களும் நல் வாழ்வு வாழ்வதற்கும், ஒரு முறை குற்றம் செய்தவன் மறு முறையும் குற்றம் செய்யாமல் இருப்பதற்கும் வேண்டிய பல காரியங்களை இந்தச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அதோடு சிறைச்சாலைக்குச் சென்று அங்கு நடக்கும் காரியங்களை பார்வையிடுவதற்கு சில குறிப்பிட்ட அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் உரிமையைப் போலவே எல்லா சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் உரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக அனேகம் பேர்கள் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சிறை போவதற்குக் காரணம் வறுமை தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தான். பணக்காரர்கள் பலர் நிறையப் பணம் கொடுத்து இந்தச் சாராயத்தை வாங்கிக் குடிப்பதுதான். ஆகவே மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக சிறையில் அடைக்கப்படும் குற்றவாளிகளுக்கும் மற்ற கைதிகளைப் போல பல கடுமையான வேலைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். சாராயம் குடித்ததற்காக சிறைக்கு வரும் பணக்காரர்களும் மற்ற கைதிகளைப் போலவே நடத்தப்பட்டால் தான் அவர்கள் தங்கள் வாழ்வில் திருந்துவதற்கும் வசதி ஏற்படும். அடுத்தபடியாக கைதிகளுக்கு சிறையில் கொடுக்கப்படும் உணவு நல்லதாகியல்லை. கொடுக்கப்படும் சிறிய அளவு உணவைக்கூட சிறை அதிகாரிகளே எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்குச் சம்பளக் குறைவுதான். பொருளாதார நிலையில் அவர்கள் வாழ்வு மேம்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

“கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. சிறை கைதிகளை தண்டிக்கும் ஒரு இடமாக இருக்கக் கூடாது. அவர்களது வாழ்வில் ஒரு பெரிய மாறுதலை உண்டு பண்ணக்கூடிய ஒரு இடமாக அமையவேண்டும். சிறையில் இருந்து வெளிவரும் கைதிகள் நல்ல முறையில் தங்கள் வாழ்வை நடத்திக் கொள்வதற்குப் பயிற்சிகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். அரசியல் கைதிகளை

[18th March 1954] [Sri K. R. Sambandam]

யும், கிருமினல் கைதிகளையும் ஒரே மாதிரியாக நடத்தக்கூடாது. இம் மாதிரியான பல சீர்திருத்தங்களைச் சிறையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

* Sri S. R. ARUMUGHAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜெயில் மந்திரி அவர்களால் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது சிறையில் பலதரப்பட்ட கைதிகள் இருக்கிறார்கள். திருடியவர்கள், கொலை செய்தவர்கள், சாராயம் காய்ச்சுவார்கள் ஆகிய எல்லோரும் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அக் கைதிகளில் சிலர் கருப்புக் குல்லாய்காரர்கள். இவர்களுடைய வேலை என்னவென்றால் கைதிகளிடம் வேலை வாங்குவது. அவர்களுக்கு உணவு, உடை போன்றவைகள் கொடுப்பது. சிகப்புக் குல்லாய்காரர்கள் என்பவர்கள் மிகவும் அபாயகரமானவர்கள் என்பதற்காக தனியாக வைத்திருக்கிறார்கள்.

“குற்றவாளிகளை சிறையில் அடைப்பதால் மட்டும் அவர்களைத் திருத்திவிட முடியாது. சிறைக்குள் அவர்களுக்கு நல்ல பழக்கங்கள் ஏற்படுமாறு செய்யவேண்டும்.

“நல்ல குணங்கள் ஏற்படுமாறும், அவர்கள் செய்த குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டி இன்மேல் நல்லவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி நடத்தையிலேயே ஒரு புது மாறுதலை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கு சர்க்கார் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். இப்பொழுது சாராயம் காய்ச்சுவர்களை சிறையில் போடுவதன் மூலமாக பல திமைகளே உண்டாகின்றன. மதுவிலக்கின் கீழ் குற்றம் செய்தவர்களை இருபது, இருபத்தைந்து பேர்களாக ஓரிடத்தில் விட்டுவிடுகிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு தாங்கள் எந்தெந்த முறையில் சாராயம் காய்ச்சுகிறோம் என்பதைப்பற்றி பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். சிறையை விட்டு வெளி வந்தவுடன் மறுபடியும் தாங்கள் கற்றுக்கொண்ட புது முறைப்படி திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்ச ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். சாராயம் காய்ச்சினால் தண்டனை மறுபடியும் கிடைக்குமென்று முன்னாலேயே தெரிந்தாலும் கூட பிழைப்பிற்கு வேறு வழியில்லாததன் காரணமாக இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். காலையில் எதிர்கட்சியிலிருந்து பேசிய ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சிறையிலிருந்து வெளிப்படும் குற்றவாளிகள் நேர்மையான முறையில் ஜீவனோபாயம் செய்வதற்கு வழி இல்லாததன் காரணமாகத்தான் மறுபடியும் அதே குற்றங்களை செய்வதற்கு தலைப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார். அது ஓரளவு உண்மைதான். சிறையிலிருந்து வெளிப்படும் கைதிகளுக்கு இந்த ராஜ்யத்தில் வேறு ஒரு நியாயமான தொழிலை நடத்துவதற்கு வழி செய்தாக வேண்டும். அதற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்பொழுது ஐந்தாண்டு திட்டப்படி, பல கிராமாந்திரங்களில் சமூக நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இவைகளை அமுலுக்கு கொண்டு வருகிறோம். சிறு சிறு நீர்ப்பாசனம், மராமத்துக்களும், ரோடு போடுவது போன்ற வேலைகளும் நடைபெறுகின்றன. அந்த வேலைகளையெல்லாம் இந்தக் கைதிகளை விட்டு செய்யச் சொன்னால் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கூலியையே இவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம். உதாரணமாக பஞ்சப் பிரதேசங்களை எடுத்துக் கொண்டால் நாலாறு கூலி கொடுக்கிறோம் என்றே சொல்லுகிறார்கள். நாலாறு கூலிக்கு யாரும் வேலைசெய்ய முன் வருவதில்லை. சிறையிலுள்ள கைதிகளை இவ்விடத்திற்கு கொண்டுவந்து குளம் வெட்டுதல், ரோடு போடுதல் முதலிய வேலைகளைச் செய்யச் சொல்லலாம். கூலியையும் அவர்களிடம் கொடுக்கலாம். சர்க்காரே ஒரு டென்ட் அமைத்து அவர்களுக்குச் சாப்பாடு முதலியவைகள் வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்யலாம். இம் மாதிரியாக வரும் கூலிகளை கைதிகள் சேர்த்துவைத்துக் கொண்டால் சிறையிலிருந்து வெளி வந்தவுடன் அந்தப் பணத்தை மூலதனமாகப் போட்டு நல்ல முறையில் ஏதாவது தொழில் செய்யலாம். இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

[Sri M. Kalyanasundram] [18th March 1954]

தைச் சேர்ந்தவர்களும் இல்லையென்றும் நம்புகிறேன், அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள், சிறைச்சாலை வார்டர்கள் 13 அல்லது 14 மணி நேரம் வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள். அதைக் குறைத்து 8 மணி நேரம் வேலை பார்த்தால் போதும் என்றாவது, அல்லது 10 மணி நேரம் வேலை பார்த்தால் போதும் என்று வேலை நேரத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை ஆதரித்திருக்கக்கூடிய அந்தக்கமிட்டி சொல்லியிருக்கிறது. அதே கமிட்டி இன்னொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறது: “கம்ப்யூனிஸ்டுக்கைதிகளை வேறு எதிர்த்துப் போராடவேண்டியிருக்கிறதே இந்த வார்டர்கள், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டாமா?” என்று அந்தக் கமிட்டியே சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. கம்ப்யூனிஸ்டை ஆதரிக்கக்கூடிய கமிட்டி அல்ல. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலுள்ள வார்டர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், அவர்களுடைய மகஜரின் மீது இந்தச் சர்க்கார் சென்ற ஒன்றரை வருஷ காலமாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும்.

“சிறைச்சாலைகளைப்பற்றி என்ன கருத்து இருந்தபோதிலும், சிறைச்சாலையின் நிர்வாகமானது நேர்மையாக இருக்கவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தை யுடையவன் நான். அந்த அபிப்பிராயத்தோடு கூட, பல கடிதங்கள் சிறை மந்திரியவர்களுக்கும், முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும், உள்நாட்டிலுள்ள லாகாவாக்கும் எழுதியிருக்கிறேன். அவற்றின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது தெரியவில்லை.

“சேலம் சிறைச்சாலையில் நடக்கக்கூடிய திருட்டு, ஒழுங்கீனத்தைப்பற்றி நான் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். சேலம் சிறைச்சாலை வார்டர்களுடைய கூட்டுறவு சங்கத்தின் நிதியைக் கையாடல் விஷயத்தைக் குறித்தும் சிறை மந்திரியவர்களுக்கும், கூட்டுறவு சங்கங்களின் ரிஜிஸ்திரார் அவர்களுக்கும், உள்நாட்டிலாகாவுக்கும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அத்தனையும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்களென்றால், கூட்டுறவு சங்கத்திலே சேர்ந்துள்ள வார்டர்களுடையல்லாம் கூட்டி, அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, தாங்கள் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதாக கையெழுத்திடச்சொல்லி, இப்படியெல்லாம் செய்து, அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூடு விழாவும் நடந்து விட்டது பணத்தைக் கையாடிய அதிகாரிகள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

“அதுதான் போகிறதென்று பார்த்தால் சிறைச்சாலை அதிகாரிகளின் திருட்டைக்குறித்து இன்னென்ன சாமான்கள், இன்னென்ன வழியாக, இன்னென்ன லாரியில் ஏற்றியனுப்பப்பட்டன, இன்னென்ன ஆசாமி யால் திருடப்பட்டு சிறைச்சாலையிலிருந்து வெளியேறியிருக்கின்றன என்று விவரம் உட்பட எழுதி அனுப்பினேன். அதைப்பார்த்தவுடனே மந்திரியவர்கள் யோசித்திருக்கவேண்டும். இவ்வளவு விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, நாம் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் சரியல்ல என்று தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஆகவே அந்த சிறை சூபரிண்டெண்டு அந்த இடத்தைவிட்டு வேறு ஒரு சிறைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். வேறு சூபரிண்டெண்டு வந்து விட்டார். வந்துவிட்டு என்ன செய்தார் என்றால், சிறையில் இருக்கக்கூடிய வார்டர்கள் யார் யார் இந்த மாதிரி விவரங்களைக் எனக்கு கொடுக்க உடந்தையாயிருந்திருக்கவேண்டுமென்று சந்தேகப்படுகிறார்களோ அவ்வளவு பேரையும் மாற்றியாய்விட்டது. உண்மையில் மாற்றப்பட்ட வார்டர்கள் தகவல் சொன்னது கிடைசு. இப்படியிருக்கும்போது என் இந்த வார்டர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்களென்றால், அப்படி மாற்றினால்தான் அவர்களுக்கு ஒரு பயம் ஏற்படும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான். அப்படி மாற்றப்படுவார்கள் என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருந்தால்தான் எம். எல். ஏ.க்களிடம் போய் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்ல மாட்டார்கள், குறிப்பாக: கம்ப்யூனிஸ்டு எம். எல். ஏ.க்களிடம் போய்ச்சொல்ல மாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் இருந்தால், ஜெயிலில் நடக்கக்கூடிய திருட்டுகளை எப்படித் தடுக்க முடியும் என்று கேட்கின்றேன்? உண்மையாக நல்ல சர்க்காராக இருந்தால் ஜெயில் சூபரிண்டெண்டு பேரில் கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, வார்டர்களுக்கு சன்மானம் வழங்கியிருக்கவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக வார்டர்களை சென்னைக்கும், திருச்சிக் கும், அலிபுரத்திற்கும் மாற்றுகிறார்கள். இந்த மாதிரி நிர்வாகம் நட

[18th March 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

க்குமானால், சர்க்கார் அதிகாரிகள், திருடுவதற்கு ஏன் அஞ்சவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரி ஊழல் நிறைந்தவர் என்று இருக்கும்போது, அவரை ஒன்றும் செய்யாமல், அவர் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல், அங்கிருக்கக்கூடிய வார்டர்கள்தான் சொல்லியிருப்பார்கள், அவர்கள் தான் கம்ப்யூனிஸ்டு தொடர்பு உடையவர் என்று அந்த சூபரிண்டென்டின் பேச்சைக்கொண்டு அந்த வார்டர்களை மாற்றுகிறார்கள். அந்தச் சிறையில் கம்ப்யூனிஸ்டுக்கைதிகள் இருப்பது உண்மையாக இருக்கலாம். அது ஒரு பக்கத்தில் இருக்கட்டும்.

“இன்று மந்திரிகளாக உள்ளவர்களில் 8 பேர்கள் சிறையில் இருந்தவர்கள்: அவர்களுக்கு சிறை அனுபவம் உண்டு. அவர்கள் சிறையில் இருந்த காலத்தில், வெளியே தொடர்பு இல்லாமலிருந்தது யாரும் இல்லை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். காங்கிரஸ் மந்திரிகள் முன் சிறையிலிருந்த காலத்தில் ரகசிய தொடர்பு வார்டர்கள் மூலம்வைத்துக்கொண்டதில்லையா? கடிதம் அனுப்பவும், வரவும் வார்டர்களை உபயோகப்படுத்தவில்லையா?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“Congress Ministers”.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“One of your important Colleagues. Do not force me to mention his name.

“அந்தமாதிரி கம்ப்யூனிஸ்டுகளோடு தொடர்பு இருக்கிறதாகச் சொல்லி சிறை வார்டர்கள் மாற்றப்பட்டேண்டுமென்று கற்பனை பண்ணி, கடிதம் எழுதியவுடனே வாட்களைமாற்றி வருகிறார்கள். சிறை அதிகாரிகள் திருடனாக்கமளிக்கிறது. சிறைக்குள் என்ன ஊழல் இருந்தாலும்கூட, அவைகள் வெளியில் வரக்கூடாது என்பது தான் நோக்கமாக இருக்கிறது. இந்த நோக்கத்தை சர்க்கார் கொண்டிருக்கும் வரையில் கண்டிப்பாக சிறைச்சாலையை அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது. சிறைச்சாலைகளுக்குக் கைதிகளாகச் சென்று திரும்பக்கூடியவர்கள் கை தேர்ந்த திருடர்களாகத்தான் வெளி வருவார்கள். அங்கு போய் மனிதப் பண்பு உயர்ந்து திரும்ப முடியாது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எம். எல். ஏக்கள் சிறைக்குச் சென்று பார்வையிட்டு வந்தால், அவர்கள் மந்திரிகளிடம் புகார் (complain) சொல்லுவார்கள் என்று அவர்கள் இன்றைக்குப் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். இந்தப் புகார்களுக்குக் காரணமாக இருந்ததாக வார்டர்களும் இன்றைக்குப் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். அதைப்பற்றி எழுதிய நானும் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறேன். “இவ்வளவு தூரம் சிறைச்சாலையைப்பற்றி அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு எழுதிய நீ ஜெயில் விசிட்ராக இருந்தால் பரவாயில்லை” என்று சொல்வதற்குப் பதில், அங்கிருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லியதற்கு “நான் சிறைச்சாலைக்குப் போகமுடியாது” என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜெயில் விசிட்ரர் என்று ஒன்று இருந்தால்தானே இவ்வளவு ஏற்படுகிறது என்ற எண்ணத்தில், ஜெயில் விசிட்ரர் என்பதையே எடுத்துவிட்டார்கள்.

“எனக்குமுன்பிருந்த பழைய எம். எல். ஏ. ஜெயில் விசிட்ராக இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர் ஜெயில் விசிட்ராகச் சென்றால், பல விவரங்கள் தெரிந்துவிடும் என்ற காரணத்தினால் ஜெயில் விசிட்ராக நியமிக்கப்படும் பழக்கமே அடியோடு கைவிடப்பட்டு விட்டது. தோழர் வடிவேலு அவர்களைப்போல பலர் புள்ளி விவரத்தோடு சட்டசபையில் சொல்லிவிடுவார்கள், ஏன்? ஜெயில் விசிட்ரர் என்று இருந்தால்தானே இவர்கள் இம்மாதிரி தொந்தரவு கொடுப்பார்கள், ஆகையால் ஜெயில் விசிட்ரர் என்றே இருக்கவேண்டாம் என்ற எண்ணத்தில் பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்க வேண்டுமென்று விரும்பக்கூடிய எம். எல். ஏ. பழிவாங்கப்படுகிறார் என்பதை மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“காங்கிரஸ் சர்க்கார் மீது ஆத்திரப்பட்டு நான் குற்றச்சாட்டு கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம். அங்கு நடந்து

[Sri M. Kalyanasundram] [18th March 1954]

கொண்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்களைத்தான் நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அம்மாதிரி அவர்கள் நினைத்தாலும் அதைப்பற்றி கவலையில்லை. ஜனங்கள் திருப்தியடைய மாட்டார்கள். பத்திரிகைகளில் செல்வாக்கை உபயோகித்து "Spirited speech of Sri Subramaniam" என்று போட்டுக் கொள்ள பிரயோசனப்படலாம். ஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்கு அது உபயோகப்படாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்."

5-07 p.m. * THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Mr. Speaker, Sir, before thanking hon. Members for their valuable suggestions, I may tell the hon. Member Sri Kalyanasundram that I am not going to view these remarks in any other light than as emerging from the Members of the Assembly with the intention of making the condition of prisoners better. He knows and other hon. Members also know that in whatever action we have taken in respect of jails, political considerations have never weighed with us and we have approached every subject with reference to the attention it requires at the hands of the Government. Most of the allegations or accusations do not seem to be the result of any direct knowledge of what is happening in the jails, but seem to be drawn out from reports and from what others have told hon. Members. I do not say that everything is perfect in jails, but many of the things alleged to be taking place in the jails are not happening there. We have adopted the administration of jails as a corrective method. It is not as a deterrent for the crime that has been committed by the unfortunate individual that punishment is meted out to him. We are now implementing a process of correction by which we could educate the individual, teach him some useful occupation in which he could engage himself after his release, place him in a substantial position in society and make him a useful citizen. It is with these objects that we are administering jails and whatever amenities could be given to prisoners consistent with our financial position are being provided. When food is given, it is examined scientifically, and what is absolutely necessary for the individual is given there. Mixed diet is given in jails. Attention is given to conditions of health and medical relief is also given. Recreation facilities are also given to prisoners. It was alleged that for 15 hours out of 24 hours, they were put behind the bars. I may assure this house that it is not true. We do not give the prisoners more than 8 or 9 hours' work, and if it is strenuous, it will never exceed 8 hours. We are concentrating more on probation and other such methods, so that we may evolve a system by which the minimum institutional treatment is given and conditions are created so that the prisoners could be released even prematurely. You know, Sir, that there is an advisory system by which, if two-thirds of the period of conviction is over, the matter is reviewed and if the prisoner is found to be well-behaved in the jail, he is recommended for release. Some hon. Member said that we had given up this system. We have not given it up, Sir. We are even now resorting to it. We also grant parole in necessary cases and in regard to that too, political considerations never weigh with us."

[18th March 1954] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

"Regarding classification of prisoners as political prisoners, under the present set-up, it is not possible for us to do it. We cannot classify prisoners as political offenders and we cannot confine any member of any party in the jail merely on political considerations."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Point of information, Sir. இப்பொழுது சிறைச்சாலையிலே A கிளாஸ், B கிளாஸ், C கிளாஸ் என்று இருக்கின்றன. ஒரு ஜமீந்தார் திருடிவிட்டாலோ அல்லது கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி பணத்தை கையாண்டு விட்டாலோ அவர்களுக்கு சிறையில் A கிளாஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதேவிதமான குற்றத்தை வேறு யாராவது செய்தால் C கிளாஸ் கொடுத்து கனியைச் சாப்பிடச் சொல்லு கிறார்கள். இந்தவிதமான பாகுபாடுகள் இருக்கும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு கைதிக்கும் மற்றொரு கைதிக்கும் எந்தவிதமான வித்தி யாசமும் காட்டப்படவில்லை என்று சொல்லுவது வியக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. பணக்காரர்கள் கைதிகளாக இருக்கும் பொழுது கொடுக்கப்படும் சலுகை களைக் கண்டு மற்ற கைதிகள் பாரபட்சமென்று நினைக்கவில்லை. அதற்காக அரசாங்கமும் கவலைப்படவில்லை. அரசியல் கைதிகளை ஸ்பெஷல் வகுப்பில் வைப்பதால் மட்டும் பாகுபாடு செய்வதாக மற்ற கைதிகள் புகார் செய்வார்களென்று சொல்வது சரியல்ல."

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Sir, I was saying that we could not classify prisoners as political prisoners and that we could not put persons who held different political views as prisoners in jails. We have to grant full freedom to the people of our State to hold their own political views and opinions. It was after the coming into force of the Constitution that this classification as political prisoners was given up. We classify prisoners now in three classes and it is the Magistrate who convicts the accused that has to say whether he is to come under Class A, Class B or Class C. We have absolutely nothing to do with the question of classification of prisoners, but we have got an appellate right to scrutinize whether what the Magistrate has recommended is correct and whether we could approve of it."

"Reference was made to the appointment of jail visitors. You know, Sir, a committee was constituted to go into the question how jail administration could be reformed. That committee has submitted its report and we are examining the recommendations of that committee. One of the recommendations of the committee was to appoint as jail visitors retired Government officers who were taking active part in social and other welfare activities and social workers of the locality. We have accepted that recommendation of the Jail Reforms Committee and it is in accordance with that that jail visitors are now appointed. Not that we wanted to eliminate some hon. Members sitting opposite to me from the list of jail visitors. After all, if they are so appointed, what can they do? They will give us information regarding what is happening in jails and we will consider their suggestions and see in what way we could rectify the defects. After all, what is going to happen if somebody else is made a jail visitor? We are not worried about the persons who are made jail visitors. It was not with any political motive that we accepted the suggestion of the Jail Reforms Committee in this regard. As far as the M.L.As. are concerned,

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [18th March 1954]

they are at liberty to go and visit any jail. They can simply write to me that on such and such a date they want to visit such and such a jail. Then, I shall issue necessary instructions to the Superintendent of the concerned jail and they can visit it and make their own suggestions. Whatever suggestions are made either on the floor of the House or through representations to me will be duly examined. That does not mean that everything that is recommended can be implemented. These suggestions have to be considered and can be implemented only according to the financial capacity of the Government and other considerations. But I can assure hon. Members that in regard to whatever representations they have made, from whichever Member they might have come, we have made no discrimination. We have examined all the suggestions and we have been implementing them consistent with our financial capacity.

"Regarding interviews, letters, etc., we have relaxed the rules after we assumed office. In many other respects also, we have made some relaxation. Even though we have not been able to accede to all the requests made by some of the prisoners, we have been considering the sort of life that they were leading before their arrest and giving them such amenities as can be provided consistent with the rules. We have also been allowing them the supply of daily papers. In some cases, since the prisoners had been enjoying certain amenities before conviction, I allowed those amenities to be continued even after conviction.

"Reference was made to libraries and other things. Good daily papers are supplied to prisoners. Regarding libraries also, we have made it obligatory, not on the recommendation of the educational officers, to purchase books, standard books written by whichever author it might be.

5-20
p.m.

"Sir, I do not think the charge that political bias stands in the way of implementing the recommendations made by the hon. Members is justified. I can tell them that we have never given it a political colour and we are not going to give it a political colour.

"Regarding the pay of warders and other matters, it is a wider question. The pay of the lower paid staff of the Government as a whole has to be considered. When we consider the revision of pay of the lower paid staff of the Government, we will consider the case of this category of employees. When our finances improve, certainly we will see that something is done in respect of this category of staff also.

"Regarding sub-jails, it is true that there is a certain amount of overcrowding. We have allotted a substantial amount this year in the budget to make some improvements to sub-jails. Priority will be decided by the Inspector-General of Prisons after ascertaining the primary necessities of some of those sub-jails.

"Sir, certain individual complaints were raised here. I can assure this House that no warder will be allowed to do anything against the prisoners or to harm anyone of the prisoners in the

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [18th March 1954]

jails in our State. If he does it, he does it at his own risk and he will be punished after due enquiry. It is true it will take some time to find out the culprits. Whatever it is, we have to go through the necessary forms of enquiry and then only we can punish these people if found guilty.

"A reference was made about some Superintendent. I may tell you this much. If I understood him correctly, the hon. Member who referred to the Superintendent, said that though a specific instance was quoted, I did not hold an enquiry even then and there. It is not true. If written representations are received by us and if there is any reference to specific particulars, we institute an enquiry irrespective of the fact whether it emerges from this quarter or that quarter. As far as I could see, as soon as this matter was brought to my notice, I have taken action in this. I am not able now to say what final decision we will arrive at in the matter, because they relate to defalcation and other charges. It is not very easy to punish a man unless we make an elaborate enquiry and unless we have evidence to prove the guilt. Such an enquiry is being conducted by us. A reference was made to me. It was said that when somebody else comes, I will be put in jail. I am not worried about it at all. If by chance I have to go there, I will not be fighting for amenities. I will not use the warder for sending letters clandestinely. I have never fought for amenities before. I may tell hon. Members that I was not allowed to go on parole when my father died. So I am not worried about these things. I belong to an organization, I belong to an institution which believes in doing its duty without worrying about results. So, it is not with any such idea that we are admitting certain things. We respect the Opposition. We respect every Member of this House and we think it is our duty to go into the various allegations in the proper manner and to do what is correct. I can assure hon. Members that we are trying to experiment new methods in the administration of jails. We want to employ some of the prisoners in agriculture and its allied fields. Factories are run in the jails and we are giving the prisoners instructions and training in many of the cottage industries. Over and above all these, we are trying to give them the necessary training in farms, so that they may gain some experience as farm labourers. We are also employing them in some of our Projects. What we want is that a prisoner when he goes out of the jail, must go completely reformed. We want to see that he goes out without harbouring any ill-will towards society or the Government. We want to see that he goes out repenting for what he has done and with determination not to repeat the mistake again. I may tell you that the number of habituals has decreased in jails. Even in Prohibition cases, the number of times that they come to jails has decreased. Sir, we have been able to give the prisoners some education also. We were able to send out 80 per cent of the people as literates, while only 20 per cent of the people come there as literates. We are having schools run by the Jails Department. Teachers are employed to teach them and to give them instructions in all

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [18th March 1954]

matters. We are arranging with both social and religious leaders to give instructions to the prisoners. We are trying our level best to cater to all the demands of the prisoners. It may be that we have not succeeded cent per cent, but I hope we will be able to do it at a future date. Sir, I think this is one of the most important social functions of which any Government can be proud of. I hope the hon. Member who has moved the cut motion will not press it, but will withdraw it, in view of my remarks. Thank you, Sir."

SRI K. T. RAJU:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து எந்தவிதமான அடிப்படையான மாற்றமும் அவர்களிடம் எதிர்ப்பார்க்க முடியாத காரணத்தினால் நான் என் வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்துகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the allotment of Rs. 1,03,67,700 under Demand XIII—Jails be reduced by Rs. 100.' "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,03,67,700 under Demand XIII—Jails.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER:—"Before I adjourn the House, I wish to inform the House that on Monday, the 22nd March 1954, there is election to the Council of States and to the Madras Legislative Council by the Members of the Legislative Assembly. In order to suit the convenience of the hon. Members, the House will sit from 9 o'clock to 11 o'clock in the morning and from 9 o'clock to 11-30 in the night."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"Will the Members be given coffee on the 22nd instant, as in the previous instance when we had night sitting?"

MR. SPEAKER:—"I think the Hon. Minister will arrange for it. I now adjourn the House till 10 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

18th March 1954]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 246 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 18th March 1954, page 443 supra.]

The quantity of foodgrains purchased and sold by the Government during the official year 1952-53 from 1st April 1952 to 31st March 1953 in the Madras State is as follows:—

Foodgrains.	Quantity purchased (in maunds).	Quantity sold (in maunds).
(1)	(2)	(3)
Rice	9,914,818	9,398,686
Paddy.. .. .	1,038,870	1,127,359
Wheat and its product	1,530,998	2,094,922*
Millets	4,743,007	4,770,531*

* Includes opening stock as on 1st April 1951 also.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 19th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—INFORMATION *RE* CHIEF MINISTER'S ILLNESS.

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, I seek your indulgence for a few seconds. We are anxious to know about the illness of our Chief Minister. We would like to have the latest news. Will the Leader of the House be pleased to give us some reassuring news? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is nothing further to report. He continues to make satisfactory progress.”

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Inadequate accommodation in the Government Hospital, Tellicherry.

* 253 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that patients are being accommodated on the floor in the Government Hospital, Tellicherry, for want of other accommodation and beds; and

(b) if so, what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) There is a proposal for constructing additional wards in the hospital.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, may I know what the bed strength of the hospital is and what the number of in-patients in the hospital now is.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the bed strength is 88. The daily average number is about 174.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ From that figure, it is fairly clear that they are not in-patients, but out-patients or verandah patients. In view of this, may I request the Government to put up semi-permanent or temporary structures immediately, pending construction of permanent structures which we know is a matter which will take a few years for consideration? ”

[19th March 1954

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It is not the usual practice to put up temporary structures. I have been saying on the floor of the House almost every day that the number of patients is much in excess of the sanctioned bed strength in almost all hospitals all over the State."

SRI M. PALANIYANDI :— கனம் முதல் அமைச்சர் ஏற்கனவே **P.W.D.**ஐ ‘Enemy No. 2’ என்று கூறியிருக்கிறார்கள். வழக்கமாக கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அனேக நாட்களோ, வருஷங்களோ பிடிப்பதினால், உடனடியாக கற்றுக் கொண்டாய்கள் போட்டு அங்கு இருக்கும் வியாபாரியைத் தரைக்கு வசதி அளிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ To put up kutcha structures is not economical in the long run, Sir.”

Cross-words competition.

* 254 Q.—SRI R. V. SWAMINATHAN (on behalf of Sri K. Parthasarathy): Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state whether the Government have taken statistics as to the number of crossword and similar competitions awarding cash prizes, conducted in the State?

THE HON. SRI K. P. KUTTIERISHNAN NAIR :—“ The answer is in the negative.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Sir, in view of the fact that these crossword puzzles that are conducted in this State as also those conducted in other States and which are coming into this State are not properly conducted and that the people are being cheated by many of the organizations running these crossword puzzles, will the Government come forward to ban these crossword puzzles in this State and also consider my suggestion to the Government to run a State lottery, so that there may be an out-let to the people's money? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, regarding the first part of the question, I may state that this Government and the Central Government are considering what has to be done in the matter. Regarding individual cases, we have given instructions to prosecute the persons concerned where there is malpractice and where a prosecution will lie.”

SRI R. KRISHNAN :—“ മോസ്കോ കോമ്പനിയിൽ ചീട്ടുകളിയെക്കാരും വൈസകളയന്ന മരേപ്പാടായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ചെറിയ കട്ടികൾപ്പോലും ഇതിൽമുട്ടു വൈസകളയുന്നുണ്ട്. അപ്പുകൊണ്ടു ഇതിനെ തടയാൻ ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായ നടപടി എടുക്കുമോ ? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Sir, the Government are trying their level best to expedite the matter."

SRI B. K. NALLASWAMI :—" Sir, I want to know whether the Government will consider the licensing of these crossword

19th March 1954]

competitions and also consider imposing a tax on these competitions as a source of revenue to the Government, just as they are doing in the case of horse races."

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, Government are considering what methods should be adopted for preventing the misuse of this system.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“இந்த ‘Crossword puzzles’ கிட்டத் தட்ட சூதாட்டம் மாதிரி இருப்பதினால், அவைகள்த் தடை செய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ As I said already, we are considering whether we should prohibit, license, or control it.”

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“ Sir, may I know whether the Government are aware of the fact that crossword puzzles are freely advertised in the newspapers and daily to whichever corner we may turn, we are faced with bunches of bit papers, etc., dealing with all sorts of crossword puzzles with prizes declared varying from day to day, week to week and month to month, calling themselves ‘ Lotus ’, ‘ Everest ’ and all sorts of things and are Government also aware of the fact that poor people are seduced to waste money on this very vicious method of collecting money? If so, will the Government make a study of them and try to prevent the papers from publishing such advertisements as also prohibit such indiscriminate spread of crossword puzzles? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, the Government are aware of all these things. In September 1952, the Government issued a Press release informing the public that no authorization whatsoever has been accorded by the Government to crossword puzzle companies in this State. Further, this matter is under the active consideration of this Government as also the Government of India.”

(The hon. Members Sri Kunhi Mohamed Shafee and Sri D. K. Raju stood up in their seats.)

MR. SPEAKER :—“ Mr. D. K. Raju.”

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know, Sir, whether the Government is collecting any licence fee or any tax from these companies? ”

MR. SPEAKER :—“ I called Sri D. K. Raju. The hon. Member, Sri Raju will put his question.”

SRI D. K. RAJU:—"Is there any proposal before the Government to enable them to become a 51 per cent partner in these earning concerns?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Not this Government, Sir.”

[19th March 1954]

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—" May I know from the Hon. Law Minister whether any of the Ministers of the Government have solved these puzzles, Sir? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Not likely, Sir."

SRI M. PALANIYANDI :—" முன்பு, ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்பொழுது, முதல் அமைச்சர், கேள்விகளுக்கு விடைகள் சேகரிக்கும் சமயத்திலேயே அந்தக் கேள்வியில் சம்பந்தப்பட்ட குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். " இந்த கேள்வி சர்க்கார் கையில் கிடைத்த உடனே சம்பந்தப்பட்ட புள்ளி விவரங்களை தயாரித்து ஏன் இப்பொழுது பதில் சொல்லக்கூடாது? ஏழை மக்களும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் தங்கள் வருமையின் காரணத்தினாலும், தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை இப்போட்டிகளின் மூலம் உயர்த்தலாம் என்ற எண்ணத்தினாலும்தான், இந்த குறுக்கு எழுத்து போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆகையினால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த அரசாங்கமும் முயற்சிப்பார்களா? "

MR. SPEAKER :—" What has that to do with the main question? "

SRI A. SAMBASIVAM :—" நம்முடைய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கும் சம்பளம் போதிய அளவு இல்லாத காரணத்தினால், Secretariat-லும், Board of Revenue-லும் உள்ள குமாஸ்தாக்கள், இந்த குறுக்கு எழுத்து போட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்க வேலையை புறக்கணிக்கிறார்கள். ஆகையினால் அரசாங்க இயந்திரம் ஒழுங்காக நடைபெறும் பொருட்டாவது, இப்போட்டிகளை உடனடியாக தடை செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Sir, it is because of the evil effects of these puzzles that we are considering how best to prevent them."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Since we have been informed that the Government are contemplating steps either to prevent or ban this system of gambling, will Government also consider the desirability of banning the more vicious gambling indulged in by the people, namely, gambling on the cotton market? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member is going away from the main question."

SRI ANTONY PETER :—" பணக்காரர்கள்தான், இப்போட்டியில் ஆசையின் காரணமாக அதிகமாக ஈடுபடுகிறார்கள். ஆகையினால் இப்போட்டிகளை தடை செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? "

MR. SPEAKER :—" The same question has been put already. The hon. Member is simply repeating what had been already put."

10-10
4.M. DR. K. B. MENON :—" Will the Government accept, as a matter of policy, that public gambling which is a pastime for the rich is detrimental in the interest of the poor and will the Government impose a ban on these institutions which carry on gambling when they consider the crossword puzzles question? "

[19th March 1954]

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" I think it will be clear from the nature of the replies given by me to the questions that have been now put, that it is our intention to prevent the evil effects of such gambling."

SRI T. K. RAMA :—" New York Cotton Market-ல் பருத்தி விலையின் புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு சூதாட்டம் தெருக் கோடிகளில் நடக்கிறது என்ற விஷயம் சர்க்காருக்கு தெரியுமா? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member may put a separate question."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Are the Government aware of the fact that some of the Members of this Honourable House are directors of some of these companies? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Government are not aware of the fact. But I think, after hearing the answers I have given, those hon. Members who are directors will either resign or chuck out to-day."

Stationing of Special Armed Police in Mayuram.

* 257 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any unit of Special Armed Police was posted in Mayuram taluk, Tanjore district, in 1953-54; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. Chief Minister) :—" (a) Yes, Sir.

" (b) It was felt necessary to do this to create a sense of security in that area."

SRI K. R. SAMBANDAM :—" May I know whether the Special Armed Police were posted in Tanjore during the cultivating season or harvesting season? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" They were posted in January. I leave it to the hon. Member to judge whether it was the harvesting or cultivating season."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" அந்த பிரதேசத்தில் இருக்கக் கூடிய பாதுகாப்புக்கு ஏதோ குந்தகம் விளையப்போவதாகவும், அதை எடுப்பதற்காக Police-ஐ அங்கு அனுப்பியதாகவும், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படி பாதுகாப்புக்காக அனுப்பப்பட்ட, போலீஸ் காரர்கள், அங்கு எவ்வளவு கம்யூனிஸ்ட்கள் இருக்கிறார்கள் என்று விசாரிப்பதாகவும், கிராமம் கிராமமாகச் சென்று, அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளைப் பார்த்து, போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடு பிடித்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அப்படி பிடித்துக்கொடுக்காவிட்டால், அவர்களை "கம்யூனிஸ்ட்கள்" என்று சொல்லி துன்புறுத்தப் போவதாகவும் பயமுறுத்துகிறார்கள் என்று சர்க்காருக்கு ஏதாவது ரிபோர்ட் வந்திருக்கிறதா? இது உண்மையா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not have any such report on my file. But if the hon. Member makes any specific complaint I will look into it."

[19th March 1954]

SRI P. RAMAMURTHI:—“அந்த பிரதேசத்தில் ஒரு பந்தோபஸ்து எண்ணத்தை உண்டாக்குவதற்காகத்தான் போலீஸை அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த பிரதேசத்தில் பந்தோபஸ்து எண்ணம் ஏற்பட வேண்டுமென்றால், அது அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு ஏற்படவேண்டும். அப்பிரதேசத்திலுள்ள மிராஸ்தாரர்களுக்கா அல்லது விவசாயிகளுக்கா இம்மாதிரி பந்தோபஸ்து எண்ணம் ஏற்படவேண்டும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“All sections, Sir.”

SRI P. VENKATESA SHOLAGAR:—“தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்பு சட்டத்திலேயும் அவர்களுக்கு உரிய கூலியைக் கேட்க முன் வந்த பொழுது இம்மாதிரி போலீஸை அனுப்புவது மிராஸ்தாரர்களுக்கு சாதகமாக பாதுகாப்பு அளிப்பதுபோல் ஆகிறது என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு தெரியுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“It is only to enforce the provisions of the Tanjore Tenants' and Pannaiyals Protection Act that a unit of the Special Armed Police was posted so that there may not be any disturbance of peace.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“May I know why a unit of the Malabar Special Police which consists of Malayalees has been posted while the unit could be best posted in Malabar?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“It is the unit of the Special Armed Police and not the Malabar Special Police that had been posted.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“அந்த பிரதேசத்திலிருந்து எத்தனை விவசாயிகள் அல்லது தொழிலாளர்களிடமிருந்து சர்க்காருக்கு, இம்மாதிரி பந்தோபஸ்து வேண்டுமென மனுக்கள் வந்தன? அதே மாதிரி மிராஸ்தாரர்களிடமிருந்தும் எவ்வளவு மனுக்கள் வந்தன, என்பதைப்பற்றி விவரங்கள் மந்திரி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறாரா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“It is not with reference to petitions received, that Government take action. On the other hand, the officers concerned take into account the situation prevailing there and they make a report to the Inspector-General of Police and he sends the required number of Special Armed Police.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“அங்கே இருக்கிற ஸ்தல அதிகாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து புகார்கள் கூறினார்களா அல்லது மிராஸ்தாரர்களிடமிருந்து புகார்கள் கூறினார்களா? இம்மாதிரி பந்தோபஸ்து யாருக்கு அவசியம் என்று ரிப்போர்ட் செய்தார்கள்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“There was no complaint against any particular section. It was apprehended by the officials that there was likely to be a breach of peace and they wanted certain security measures to be taken to prevent the breaking out of disturbance. So, the unit of Special Armed Police was posted there.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“The Hon. Minister says that a unit of the Special Armed Police was posted to quell the disturbance that was expected to arise. But the Tanjore Tenants'

19th March 1954]

and Pannaiyals Protection Act was enacted for the very purpose of helping the pannaiyals. May I know from which section, whether from Pannaiyals or Mirasdars that the disturbance was expected to spring up?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“It could be from both sides, Sir. That is why, to prevent any such disturbance, we posted a unit of the Special Armed Police.”

SRI K. R. SAMBANDAM:—“The mishap was due to the fact that there are loopholes in the Tanjore Tenants' and Pannaiyals Protection Act. Will the Government come forward with the necessary amendments to alleviate the difficulties in the working of the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That is quite a different question. We shall take into consideration what the hon. Member has said.”

SRI K. T. RAJU:—“இந்த தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், வளையக்குடி போன்ற கிராமங்களில் போலீஸ் உதவியுடன் அங்கு விஜயம் செய்த கலெக்டர் விவசாயிகளின் வாலை வெட்டிவிடுவதாகச் சொல்கிறார். இம்மாதிரி விவசாயிகளின் வாலை வெட்டுவதால், மிராஸ்தாரர்களுக்கு என்ன பந்தோபஸ்து கிடைக்கும் என்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do not think human beings have tails. Therefore there is no possibility of cutting their tails, Sir.” (Laughter.)

SRI T. S. ARDHANARI:—“குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் கலவரம் ஏற்படும்போல் இருந்ததால், பாதுகாப்புக்காக போலீஸை அனுப்பியதாக, மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி கலவரம் ஏற்படும்போல் நிலைமை இருந்ததால் எவ்வளவு விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அதேமாதிரி எவ்வளவு மிராஸ்தாரர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்? மிராஸ்தாரர்கள் யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை என்றால் காரணம் என்ன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“To quell the disturbance that was likely to arise, the unit of Special Armed Police was posted. Therefore, the question of the hon. Member does not arise.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“கலவரத்தைத் தடுப்பதற்கு இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். கலவரத்தைத் தடுப்பதற்கு, விவசாயிகளை கைது செய்துதான் அடக்க முடியுமா? மிராஸ்தாரர்கள் மிகவும் யோக்கியமானவர்கள் என்பது சர்க்காரின் கருத்தா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“We do not have any such information. There are blacksheep in every fold.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“அப்படியானால் எந்த மிராஸ்தாரையும் இதுவரையில் ஏன் கைது செய்யவில்லை?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That does not mean that we could indiscriminately arrest anybody without ascertaining facts.”

[19th March 1954]

SRI P. RAMAMURTHI :—“ விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அவர்கள் மட்டும் கைது செய்யப்பட்டது என்ன காரணம் என்று சர்க்கார் பதில் சொல்லுவார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not know whether only agriculturists are in the picture. I do not have the exact figures. If the hon. Member wants any specific information, he may put a separate question.”

Famine works in Nattika firka, Malabar.

* 258 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether any famine works have been started in Nattika firka in Ponnani taluk, Malabar district; and

(b) if so, the amount sanctioned and the nature of the work?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ (a) & (b) The construction of the Edathiruthi-Edamuttam road as a low scale famine relief work at a cost not exceeding Rs. 43,000 has been sanctioned to relieve the distress in the area. For the same purpose, the expenditure of a sum not exceeding Rs. 1,44,000 has been sanctioned for the execution of metalling three sections covering a length of 14 miles of the Chettuvai Ala Road. Both these works would have been started by now. The Government have also since sanctioned the execution, by the Malabar District Board of the work of forming a road from Kottapadi to Kundakadavu at an estimated cost of Rs. 60,000 and also the work of improving the Moonnupedika-Kakkathiruthi road at a cost of Rs. 16,000.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ The Kottapadi-Kundakadavu road which the Hon. Minister has mentioned is not in Nattika firka. In view of the fact that famine conditions prevailing in Nattika firka are mainly due to the fall in remittances from Ceylon and the unemployment that is on the increase due to the slump in coir industry, will the Government come forward with immediate relief measures for the people in Nattika firka by subsidising the coir industry and beginning the construction of the Cheruva bridge which would give work for a lot of people? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ I am sure the area in which relief works have been started is in Malabar, though it may not be in Nattika firka. As regards the construction of the bridge, the estimates are expected to be received from the Engineer. The work will cost Rs. 13 lakhs. The matter is under consideration. The hon. Member has suggested many long-range schemes. We are concerned with giving temporary relief to the people in the affected area. Other schemes are also under our consideration.”

19th March 1954]

SRI O. KORAN :—“ May I know whether Government have any statistics regarding the cottage industries now prevalent or do they propose to start cottage industries like coir, mat-making, etc.? If so when do they propose to start them? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ Cottage industries also will be given some relief. That matter is also under our active consideration.”

SRI C. H. KANARAN :—“ What are the wages paid to the workers? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ I do not exactly know what the wage rate is.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ In view of the fact that famine conditions in Nattika firka have become more or less semi-permanent and since we know that between the sanctioning of a work and its actual starting, some months or years might elapse, will the Hon. Minister inform us whether work has actually started in that area to give redress to the famine-affected people? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ When sanction has been accorded for a work, it means that it will be started and finished. I hope the work must have started.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ May I know whether the Government have declared the area as a famine-affected area and applied the Famine Code and, if not, why are the Government giving only famine wages and not the normal wages? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :— 10 20 a.m.

“ Without declaring the area as famine-affected, all necessary reliefs are sought to be given by sanctioning these works. As to the wage level, it is fixed under the law of supply and demand and the Collector is the best authority to decide it.”

Construction of a new calingula to Theradikulam, Pattukkottai taluk.

* 259 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Food Production Department in Pattukkottai taluk of Tanjore district have constructed a new calingula to Theradikulam in Keeramangalam Vattam of Pattukkottai taluk in Tanjore district;

(b) whether the ryots in Mangadu village of Pudukkottai division in Tiruchirappalli district have made any representations that the construction of the new calingula to increase the water-spread area of the tank has injuriously affected the fields of the foreshore lands of Theradikulam;

(c) if so, the extent of damage to crops and lands; and

[19th March 1954]

(d) the steps taken by the Government to safeguard the legitimate interests of the landowners of the foreshore?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) to (d) The information is not readily available. A report is being called for from the Superintending Engineer (Food Production) and on receipt of his report the matter will be looked into.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“With due deference to the Hon. Minister, may I know where the need was for including this question in the list of questions for to-day if the required information was not available? Further, I have given notice of a short-notice question. In view of the fact that the officials concerned are acting high-handedly, terrorising the villagers and contributing to the growth of hostilities between the residents of the two villages, I would request the Hon. Minister to take the matter on hand and see how best he could solve the problem.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The mistake lies with the hon. Member himself. He asked me to waive notice and I waived notice in good faith. But the information is not readily available. Having himself asked me to waive notice, he puts the blame on me now.”

SRI K. VINAYAKAM :—“May I know when this question was admitted by the Speaker for answer by the Minister and why there should be delay?”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member gave notice of a starred question. Since he gave notice of a short-notice question also on the same subject, the Hon. Minister has answered the starred question giving the position with reference to that matter.”

SRI K. VINAYAKAM :—“I am not concerned with the short-notice question. I am concerned only with the inclusion of this question in the list of questions for to-day when the Hon. Minister is not in a position—I mean no offence to him personally—to furnish the details.”

MR. SPEAKER :—“This answer was given because the hon. Member gave notice of a short-notice question on the same subject.”

SRI K. VINAYAKAM :—“The Assembly cannot switch on to the convenience of one Member.”

MR. SPEAKER :—“Sri Vinayakam has not understood me properly. The hon. Member gave notice of a starred question. Since he gave notice of a short-notice question also on the same subject subsequently, the Hon. Minister has answered the original starred question with the particulars that he had on hand.”

19th March 1954]

Representation from the Malabar District Village Officers' Association.

* 260 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether any action has been taken by the Government on the memorandum submitted to the Hon. the Chief Minister on 21st November 1953 by the Malabar District Village Officers' Association regarding their conditions of service, pay, dearness and travelling allowances, etc., and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“(a) & (b) No such memorandum has been received.”

Irrigation tanks in the Government Estate, Guindy.

* 261 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether the irrigation tanks of Pallipattu and certain other villages are included in the Government Estate, Guindy?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“Two irrigation tanks, i.e., (1) Taramani Tangal irrigating Taramani village and (2) Kanagam Tank irrigating Pallipattu and Kanagam villages are within the Government House, Guindy.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“The sluices of these two tanks are within the Government Estate, and the ayacutdars under these tanks have to go to the sluices to get water for irrigation. But the guards in the Government Estate prohibit them from entering the Estate and permit their entry only after taking illicit money. Are the Government aware of this malpractice and, if so, what action do they propose to take to check it?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“Government are aware of the fact that these ayacutdars are permitted to go and use the water. As to receiving illicit money, if the hon. Member had any occasion to know it, he may put it more specifically. We shall see what can be done.”

Lending of bulldozers.

* 262 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of bulldozers in this State;

(b) the number of bulldozers lent by the Agriculture department to other departments of the Government; and

(c) how many of them are out of order in the Agriculture department and in other departments?

[19th March 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The total number of tractors available with the Agricultural Department is 158 of which 85 units are provided with bulldozer or bullgrader attachments.

" (b) Three heavy bull-dozer have been supplied to the Special Lignite Investigation Officers at Neiveli as a temporary measure.

" (c) Out of 158 units referred to above, 16 are on the repairs and overhauls list."

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know whether the Government are aware of the fact that three bulldozers lent to the lignite mining project in Neiveli are not in working order and that they were damaged by the North Indian employees? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no information."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" May I know the charges that the agriculturists are asked to pay when they use bulldozers? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Is the Hon. Minister aware that these bulldozers often times get out of order and rarely serve the purpose of reclamation of waste land and particularly because many of the tools for repair have to be brought down from America, will the Hon. Minister consider the opening of a factory for the manufacture of tools? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have already given the information that out of 158 units that are available, only 16 are in the sick list. Therefore, the position is not as the hon. Member puts it. I do not think any additional workshop is necessary. We have already got a workshop and we are attending to repairs and renewal of parts very promptly."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Out of the 85 bulldozers, how many are supplied to the Ramanathapuram District and where are they stationed in that district? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I want notice."

SRI P. RAMAMURTHI :—" இந்த bulldozer-கள் வாகடத்தில் சராசரி எத்தனை நாட்களுக்கு அல்லது எத்தனை மாதங்களுக்கு வேலை செய்யாமல் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி சர்க்காரிடத்தில் ஏதாவது கணக்கு இருக்கிறதா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not have statistics about the number of days that these bulldozers are not working. Whenever they are required in any area, we send them and very few go out of order."

19th March 1954]

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" Will arrangements be made to enable every taluk to have a chance for using these bulldozers? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" We are distributing them among the districts, and whenever a taluk wants them we transport them to the taluk concerned."

SRI S. RAMALINGAM :—" விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலங்களை சீர்திருத்தம் செய்யும் பொருட்டு இந்த bulldozer-களுக்காக மனுக்கொடுத்தால், அவைகள் வேலைசெய்வதற்கு வேண்டிய எண்ணெய்கள் இல்லை என்று காரணத்தால், அவைகள் விவசாயிகளுக்கு பல மாதங்கள் தாமதித்துக் கிடப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இதனால் விவசாயிகள் தாங்கள் செய்வேண்டிய வேலையைச் செய்யமுடியாமல் கஷ்டப்படுவதை புரிந்துகொண்டு, சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கையை எடுக்க முன் வருவார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would suggest to the hon. Member to bring specific instances to my notice."

SRI A. SAMBASIVAM :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலளிக்கும்பொழுது 16 bulldozer-கள்தான் வேலை செய்யாதபடி முடங்கிக்கிடக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் மாதிரம் இருக்கின்ற ஆறு bulldozer-களில் D-4 என்ற மூன்றாம் வேலை செய்யாதபடி முடங்கிக்கிடக்கின்றன. ஒன்று நாற்பது நாட்களில் பதினெட்டு நாட்கள் வேலை செய்திருக்கிறது. அதுவும் சாமான்களில்லாதபடி வேறு எங்கேயோ இரவல் வாங்கிக்கொண்டு வந்து ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பார்க்கும்பொழுது சற்றேறக்குறைய 90 சத விசதம் bulldozer-கள் வேலை செய்யாமல் முடங்கிக் கிடக்கின்றன என்று சந்தேகப்படுகிறோம். அதிகாரிகளுடைய அறிக்கையிலலாதபடி, கனம் மந்திரி அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் இவ்விஷயத்தைக் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு இக்கருவிகள் பயன் படும்படி செய்ய அவசரமாக நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருவார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Perhaps the three are included in the sixteen units which are under repair. I am not an expert and I cannot go into it without the aid of experts."

SRI P. VENKATESA SHOLAGAR :—" போக்கு வரத்துச் செலவை நேரடியாக வேலை செய்வார்களிடம் வசூலிப்பதால், சிறு நிலம் படைத்தவர்கள் இக்கருவிகளை உபயோகிக்க முடிவதில்லை; பெரிய மிராசுதாரர்கள் மட்டும்தான் உபயோகிக்க முடிவது. மேலும் town-ஐச் சுற்றி உள்ளவர்களுக்குத்தான் இக்கருவிகள் சலபமாகக் கிடைக்கின்றன. அதிகமானதாரம் போகவேண்டுமானால் அதிகச் செலவு ஆவதால், இவைகளை உபயோகிக்க முடியாதபடி தடை ஏற்படுகிறது. ஆகையால், போக்கு வரத்துச் செலவை வசூலிப்பதை நிறுத்த சர்க்கார் முன் வருவார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Tractors are now distributed on a no-profit-no-loss basis. I am afraid it will not be possible to waive the transport charges."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" In view of the fact that the transport charges are higher if the bulldozers and tractors are brought from the district headquarters, will the Government think of stationing them in taluk headquarters? "

[19th March 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I examined the suggestion whether tractors, etc., could not be distributed among the taluks. I found that in such a case, tractors might have to remain idle in some taluks for want of demand, when there might be demand from some other taluks. So on the whole, we thought it best to keep them in district headquarters.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ 16 bulldozer-கள் பழுதாக இருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவை எவ்வளவு காலமாக பழுதாக இருக்கின்றன? அவற்றை ரிப்பேர் செய்ய இன்னும் எவ்வளவு நாட்கள் பிடிக்கும்? ”

10-30
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not have the exact statistics, Sir. But, all these sixteen are old machines. For some of them, we are awaiting spare parts and as soon as the spare parts are received, they would be set right. Some others require overhauling. What I have to tell the hon. Member is that there is no undue delay in setting these things right.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ In South Arcot, I find that a long time is taken by the Department to distribute these bulldozers and tractors to ryots. Will the Government see that they are speedily supplied to the ryots whenever there is a demand for them? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. Whether it is in the South Arcot district or any other district, I shall again look into the matter and see that these are distributed as expeditiously as possible.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ பல லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்களை இந்த bulldozer-களுக்காக சர்க்கார் செலவிட்டிருப்பதால், அந்தப் பணம் வீணாக முடங்கிவிட்டிருப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கம் உத்தேசிக்கிறீர்கள். இந்த bulldozer-கள் எவ்வளவு நாட்களுக்கு நேராவாய்ப்பட்டுக் கிடக்கின்றன என்பதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க ஒரு பொது விசாரணைக்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall examine that suggestion, viz., whether the money that is invested on these tractors and bulldozers is properly utilized.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ What is the maximum extent required to run a bulldozer economically? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have no information.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவதற்காக, பல லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டது. கேட்க விரும்புகிறேன், சமீப காலத்தில் முதுவியைக்கூட சர்க்கார் அமலாக்கு இராகம். ஆனால், விவசாயிகள், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த bulldozer-கள் வேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்களைப் பற்றித் தவிர வேறும் வசூலிக்கப்படுகிறது. அரசாங்கம் நடவடிக்கை விவசாயிகளுக்கு bulldozer-கள் கிடைக்கப்படி செய்வதற்காக வழிச்செலவைக் குறைக்க அரசாங்கம் முன் வருமா? ”

19th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ இதே உபகேள்வியைத்தான் வேறு ஒரு அங்கத்தினரும் கேட்டிருக்கிறார்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, that is a different question, namely, whether the Government should grant subsidy to the agriculturists and owners of land in the matter of supplying bulldozers. I have stated that the scheme is worked on a ‘ No-profit-no-loss ’ basis.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Have the Government got any statistics with regard to the land reclaimed by bulldozers during the last year? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. But I do not have them with me just now.”

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—“ வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் எத்தனை bulldozer-கள் இருக்கின்றன? அவற்றில் எத்தனை வேலை செய்கின்றன? எத்தனை முடங்கிக்கிடக்கின்றன? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

Improvements to the tank of Kammalampundi village, Chingleput district.

* 263 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the villagers of Kammalampundi in Kancheepuram taluk, Chingleput district, have been representing repeatedly that their village tank never got fully filled up for the past many years and that the matter should be investigated to improve the source of supply of this tank; and

(b) if so, whether the question was considered?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) No such representations have been received by the Public Works Department of the Food Production Engineering Staff. A representation has, however been received by the Collector of Chingleput in this regard.

(b) The question is under the consideration of the Public Works Department.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“ In view of the fact that the matter is pending for over two decades, will the Hon. Minister for Public Works be pleased to see that the matter is investigated and action taken to complete the work as early as possible? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes, Sir. It was only on the 18th February that the Executive Engineer sent a communication to the subordinate officer to submit an estimate. Actually, the channel rests with the Revenue Department whereas the tank is under the control of the Public Works Department.”

[19th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, in the matter of silt clearance in village tanks, is it the policy of the Government to take action only after the receipt of complaints or reports from the villagers and, that too, after the lapse of two decades or is it the policy of the Government to keep a constant watch over the mismanagement and take proper action wherever necessary? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, the question is on the general policy. A separate question may be put."

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—" Apart from the matter of this silt clearance, may I know whether the Government will take this matter up in general so far as the Chingleput district is concerned? "

MR. SPEAKER :—" It is also a question of policy. Just now the Hon. Minister said he wanted notice. But, if he is prepared to answer, I have no objection."

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—" Yes, Sir. What I wanted to know is whether this matter will be considered generally with regard to the clearance of the tanks in the Chingleput district as a matter of policy."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, a separate question may be put and I shall answer."

Quota fixed for the appointment of I.A.S. and I.C.S. Officers as Collectors.

* 264 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the quota fixed for Indian Administrative Service and Indian Civil Service men in the Collectors' Grade in the Madras State Service;

(b) how much of the quota in (a) has been filled up;

(c) the quota fixed for the non-I.A.S. and Provincial Service men in the Collectors' Grade in the Madras State Service; and

(d) how much of the quota in (c) has been filled up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister) :—" (a) to (c) No separate quota is fixed in respect of officers of the I.C.S. and I.A.S. for appointment to the posts in the Collector's grade in the Indian Civil Administrative Cadre of this State. Hence the question of filling up the quota does not arise.

Before partition, out of a total of 105 senior duty posts (comprising several individual and groups of posts including posts in Collector's grade) borne on the combined Indian Civil Administrative Cadre of this State, 26 posts (representing 25 per cent of 105) were reserved to be filled by the

19th March 1954]

Promotion of State Civil Service Officers. Of this number 15 per cent (i.e., 4 posts) could be filled by the promotion of officers of outstanding ability and merit not belonging to the State Civil Service. The above figures were fixed with reference to the cadre strength of the State as in force during pre-partition days. The number of posts that can be filled by the State Civil Service officers and others in the new cadre has not yet been determined as the cadre strength of the State after partition has not yet been finalised.

(d) The entire quota of promotion posts (26) in the old combined cadre of the State allotted to officers of the State Civil Service and those not belonging to that Service has already been filled up."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Did the Government of India some years back call for a list of those officers eligible to be promoted from the State Civil Service to the Indian Administrative Service Cadre and, if so, will the Hon. Minister be pleased to state whether that practice is being followed now? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I want notice."

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—" May I know the special qualifications required for an officer of the Madras Civil Service (Executive Branch) to be promoted as an I.A.S officer? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Merit is required, Sir."

DR. K. B. MENON :—" Are all persons in the I.A.S. chosen by competitive examination or some of them lifted from the other ranks and, if the latter be the case, is it not better that all are chosen by competitive examination in order to maintain efficiency and standard in the service? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have stated already in my answer that twenty-five per cent of the posts are reserved for promotion from the other ranks and that is necessary in order to give sufficient encouragement to persons who are coming up from those ranks. The rest, namely, seventy-five per cent, is filled by direct recruits who have passed the open competitive examinations."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" May I know whether any stations are reserved for the I.A.S. and I.C.S. men to be appointed as Sub-Collectors and whether any districts are reserved for the I.A.S. and the I.C.S. men to be appointed as Collectors? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I know, Sir, it was reserved. But, we are not observing it now."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—" Will the Government consider the desirability of increasing the quota for promotion from the ranks of the State Civil Service Officers inasmuch as the Hon. Minister has stated that the quota is only 25 per cent? "

[19th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, in the interests of efficiency, we have fixed up a ratio in consultation with the Government of India and it applies to all the States. It is after due consideration this proportion has been fixed. I do not think there is any case for revision at present."

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—" May I know whether 'merit' is the only consideration or the pay and seniority of the officers are also considered for promotion to the Indian Administrative Service Cadre? "

10-40 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" When persons have equal merit, then seniority is taken into consideration."

SRI B. K. NALLASWAMI :—" May I know whether any posts are reserved for Scheduled Castes and Hill Tribes? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I don't think any posts are reserved in this category for Scheduled Castes and Scheduled Tribes."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—" Is it a fact that the Government of India have fixed an increased quota for these subordinate officers? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I don't think so, because the information and the papers that I have show that only 25 per cent has been reserved."

Excess collection of land revenue in certain villages in Pattukkottai taluk.

* 265 Q.—SRI C. KANDASAMY : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition from the villagers of Sangamangalam and Ranganayakipuram (Peravurani Range Inam Nos. 287 and 286 respectively in Pattukkottai taluk of Tanjore district) regarding excessive collection of kist from them; and

(b) if so, what action was taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"

" (a) & (b) Yes. A report was called for from the Collector of Tanjore and it was observed that the allegations made in the petition were not true, and that in no case were rates of assessment in excess of those permissible under the rules and orders charged. The Collector of Tanjore has also issued instructions to the Manager of Estates, Pattukkottai to see that no excessive or illegal collections of land revenue are made by the village officers."

SRI P. RAMAMURTHI :—" பழைய ரூல்களின் பிரகாரம் வரி வசூலிக்கும்போது சட்டத்தின் வரம்புக்கு முன்னால்தான் என்று சமீபத்தில் ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பின் பிரகாரம் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கத்தயாராய் இருக்கிறதா? "

19th March 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"

" Probably, the hon. Leader of the Opposition refers to the decision which affects only the private lands. After the judgment of the High Court, instructions have been issued to the authorities that it should be observed. This rule applies to grain rent cases."

SRI S. RAMALINGAM :—" இனாம்தார்கள் வரிவசூலித்த இனம் கிராமங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு அந்த கிராமங்களுக்குப் பக்கத்திலுள்ள ரயத்வாரி நிலங்களுக்கு என்னவரி வசூலிக்கப்படுகிறதோ அதே வரிபைத்தான் வசூலிக்கவேண்டும். ஹைகோர்ட் தீர்ப்பும் அந்த வகையில்தான் இருக்கிறது. ஆதலால் சர்க்கார் ஏற்கனவே அதிகமாக வசூலித்திருந்தால் அதைத் திருப்பிக்கொடுக்க முன்வருமா? அல்லது அடுத்த பஸ்டிக்கு ஈடுசெய்ய சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"

" The decision of the High Court will be followed and enforced. On a perusal of the judgment of the High Court, if we find that they have decided that retrospective effect should be given to their decision, it will be done. If not, it will not be done, Sir."

SRI P. RAMAMURTHI :—" இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் ஒரே தாமுடைய நிலம் பக்கத்திலுள்ள ரயத்வாரி நிலத்திற்கு சமமாக இருந்தால் அந்த ரயத்வாரி நிலத்திற்கு என்னவரி வசூலிக்கப்படுகிறதோ அதே வரியைத்தான் மற்ற நிலத்திற்கும் போடவேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் தம் இஷ்டப்படி அதிகப்படியாக வசூலித்து வருகிறார்கள். இது சட்டத்திற்கு புறம்பானது என்று சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The

hon. Leader of the Opposition refers to non-private lands. With regard to those lands, under the Act, there was a provision that before the survey and settlement takes place, the highest rate in the district should be charged. The Government have changed the provision to the effect that the highest rate in the taluk should be charged. That is the position now."

SRI P. RAMAMURTHI :—" சர்க்கார் முதலில் ஜில்லாவில் உயர்ந்த பட்ச நிலத்திற்கு என்னவரிப் போடப்படுகிறதோ அதேவரியைத்தான் அயன் நிலத்திற்கும் போடவேண்டுமென்று உத்திரவிட்டிருந்தார்கள். அதற்கு பிறகு தாலுகாவிலே உயர்ந்தபட்சவரி என்ன இருக்கிறதோ அந்த வரியைத்தான் மற்ற அயன் நிலத்திற்கும் இருக்கவேண்டுமென்று உத்திரவிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு செய்வது சர்க்கார் சட்டத்தை மீறி நடப்பதல்லவா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" No,

Sir. I don't agree with what the hon. Leader of the Opposition says. This is a temporary arrangement until the survey and settlement is completed, to collect tax and it refers only to grain rent cases and half-grain rent and half cash cases. We have examined the question. The Government are within their powers to change the rate. There is nothing wrong about it."

[19th March 1954]

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Why was the rule of the Board of Revenue that the kist applicable on a ryotwari basis must apply to the land immediately adjoining this particular land, not followed, Sir? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" It is followed as far as cash rents are concerned. With regard to grain rents, the difficulty is in converting them into money. Therefore, this arrangement was adopted."

SRI S. VENKATARAMA AYYAR :—" In view of the recent judgment of the High Court with regard to assessment of private lands, will the Government be pleased to issue instructions to levy the assessment as in the past, that is, quit-rent along with water cess, till the whole matter is completely examined and a fresh assessment is made? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The hon. Member makes his own suggestion. We shall try and see how best to carry out the judgment of the High Court. It may be in the manner suggested by the hon. Member or any other."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அவர்கள் சொன்ன யோசனையை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறது என்னவென்றால் பக்கத்திலுள்ள ரயத்துவாரி நிலத்தில் என்ன வரி வசூலிக்கப்படுகிறதோ அதேதான் மற்ற இனம் நிலத்திற்கும் வசூலிக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்பும் கொடுத்திருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பின் பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் அது ஹைகோர்ட்டு உத்திரவுக்கு முரணானதல்லவா? அது சப்ஜுடிஸ் ஆகாதா என்று கேட்கிறேன்? "

MR. SPEAKER :—" கோர்ட்டுகளிலே கேஸ் நடந்துக்கொண்டிருந்தால் சப்ஜுடிஸ் ஆகும்."

SRI S. RAMALINGAM :—" Contempt of Court, Sir."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" This decision of the High Court refers only to private lands and not to ryoti lands. As far as this is concerned, we are going to implement the decision of the High Court and there is no trouble about it."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" On a point of order, Sir. The hon. Members who put the questions and the Hon. Minister who is answering them do not have the judgment of the High Court before them. Without having the full text of the judgment of the High Court, there is no use of our arguing and discussing the details."

MR. SPEAKER :—" There is no argument at all."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Nobody seems to have a copy of the judgment."

MR. SPEAKER :—" The hon. Members' questions are perhaps based on the reports that have appeared in the papers."

[19th March 1954]

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Sir, we cannot discuss these matters with the information that we might have got from the newspapers. We must have the full text of the judgment of the High Court before we discuss this matter on the floor of the House."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I commend the suggestion of the hon. Member to the hon. Leader of the Opposition. The hon. Leader of the Opposition can get a copy of the judgment and go through it carefully."

SRI P. RAMAMURTHI :—" ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ்மெண்டில் அது அங்கு இருக்கக்கூடிய சொந்தப்பண்ணை நிலங்களுக்கும் பொருந்தும் என்று கூறி இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பண்ணை நிலத்திற்கு என்னவரி விகிதாசாரம் இருக்கிறதோ அதே விகிதாசாரவரிதான் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆகலால் இதைச் சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவர யோசனை செய்வார்களா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" As the hon. Member coming from the Melmalayanur Constituency said, we are both talking without the judgment of the High Court in our hands. It is better to have the judgment first, and then we shall see."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" According to the Act, there was a provision that the highest rate that prevails in the district must be charged. Now the Government have changed the provision and said that the highest rate that prevails in the taluk should be charged. I want to know under what rule and on what basis they have changed the provision. May I know whether the Government will consider modifying the provision to the effect that the rate obtaining in the adjoining villages, instead of the entire taluk, should be charged? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, Sir, the Government can take that decision also with regard to fixing the rate obtaining in the adjoining villages. I may inform the hon. Member that the Government are doing what is most reasonable under the present circumstances."

Implementation of the award of Industrial Tribunal by the management of the Liberator Press.

* 266 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the award of the Industrial Tribunal in the Liberator Press case has been implemented by the management of the said press or not?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" No Sir. The Government are informed that the Press has gone into voluntary liquidation."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know, Sir, if the Govern- 10-50
ment can insist on implementing the award by writing to the a.m.
Liquidator of the Press? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Even now, Sir, the Labour Officer has been asked to obtain applications from

[19th March 1954]

the workers claiming the amounts due to them under the award, so that necessary action can be taken to assess the claims of the workers."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" May I know when this particular dispute arose, when it was referred for adjudication, when the report of the Adjudicator was received and why there was a long delay in implementing the award? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" In July 1951 the Government referred the dispute between the workers and the management for adjudication. The Industrial Tribunal gave its award on 21st October 1953. The reasons for this delay are many, Sir. When the Tribunal took up the case for enquiry, the management filed an application requesting permission to be represented by an advocate in the proceedings before the Tribunal. The workers' representative objected to this. The Tribunal passed an order on 24th September 1951 refusing to grant permission to the Management to be represented by an advocate, in view of the mandatory provisions of section 36 (4) of the Act. The Management filed a Writ petition in the High Court for quashing the order of the Tribunal. The Management also obtained an order from the High Court staying the proceedings before the Tribunal. The High Court gave a judgment on 29th September 1952 dismissing the Writ petition. The Management filed a Letters Patent Appeal against the judgment which was dismissed by the High Court on 18th September 1953. Thereafter, the Tribunal enquired into the dispute and passed an award, dated 12th October 1953. Thus, there has been no appreciable delay either on the part of the Government or on the part of the Tribunal."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன விவரங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களுக்கு இண்டஸ்ட்ரியல் டிரிப்யூனலிலிருந்து ஒரு உத்திரவு வாங்குவது சிரமமான காரியம் என்று தெரிகிறது. அப்படி அவ்வளவு சிரமப்பட்டு உத்திரவுவாங்கியும் சர்க்கார் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்காது இருப்பது எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, it is the law under which we work. But I can tell this Honourable House that it is not only the management which files writ petitions and applications. Whenever judgments are not suitable or favourable, the workers also file writ applications. I am only saying that after the award of the Tribunal, we have done our best and there is no delay whatever."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, when the Letters Patent Appeal was there, was any stay granted by the High Court? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have no information, Sir. But I may say that that was also discussed on 18th September 1953."

19th March 1954]

SRI P. RAMAMURTHI :—" இந்த இண்டஸ்ட்ரியல் டிரிப்யூனல் தீர்ப்பு கூறுவதற்கு எவ்வளவு கால தாமதம் ஏற்பட்டது என்பதுபற்றி காரணங்களுடன் கனம் மந்திரி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த தீர்ப்பு வந்ததும்கூட அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவராதது பற்றி சர்க்கார் ஏதாவது தகவல் கொடுக்க முடியுமா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" As I said, we have already advised the workers to file their claims and incidentally, I gave the information that this Press has gone into liquidation."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, may I know who the Managing Director of that Liberator Press was, when the dispute arose and is it not a fact that the press was stopped due to the strike of the workers and that it did not go into voluntary liquidation? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have no information, Sir, as to who the proprietor was. I thank the hon. Member for the information as to why it was closed."

Evasion of the provisions of the Factories Act by beedi manufacturers.

* 267 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state what measures the Government have taken to prevent beedi manufacturers from opening branches in some other's name to evade the provisions of the Factories Act?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" It is not possible for the Government to prevent beedi manufacturers from dispersing the workers with a view to evade the Factories Act."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, in order to make the beedi industry an organized industry, will the Government consider whenever they issue licences to factory owners whether the factory owners are prepared to employ 10 workers or more, excepting individual workers who want to earn their livelihood, so that Government can enforce the Factory Act effectively? May I know whether the Government is prepared to adopt this procedure to make the industry an organized one on a factory basis? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the question was so long that by the time the hon. Member came to the end of it, I had already forgotten the earlier part."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has put a number of questions. The hon. Member will please repeat his question."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, may I know whether the Government are prepared, before issuing licences to persons who want to run a factory, to make a condition that such persons should appoint 10 or more workers and thus will Government put the industry on a factory basis? "

[19th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, if I understand the hon. Member correctly, my own fear is that we cannot compel any owner to start a factory. If we can, then we can impose conditions. The difficulty arises when an owner who does not want to start a factory, tries making beedies in some other place which will not come under the provisions of the Factory Act or the purview of the Factory Inspector."

SRI P. RAMAMURTHI :—" The question is whether the Government will consider the suggestion that licences in respect of manufacture of beedis should be issued only to those employers who undertake to employ ten or more workers, so that the concern may come under the Factories Act."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, at the present moment what the hon. Member suggests is not possible. But in a conference which I called two or three times, I put it to the labourers as well as factory owners whether two assurances will be given by them : Firstly, not to employ children and secondly not to impose the necessity of working for more than eight hours. Obviously, the managements were not in favour of this eight-hour condition being insisted upon and the labour leaders were not agreeable to make the workers work more than eight hours. Therefore, it failed."

The Indo-Ceylon Agreement.

* 268 Q.—SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government of Madras were consulted by the Government of India about the terms and clauses of the Indo-Ceylon Agreement regarding Indians in Ceylon reached on 18th January 1954 between the Prime Ministers of India and Ceylon and ratified on 13th February 1954 by the Government of India and the Government of Ceylon; and

(b) if so, the opinions given by this Government in matters so consulted?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) The answer is in the negative.

"(b) In view of the answer to clause (a) the question does not arise."

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" Sir, in view of the fact that the feelings and the concern of the people of South India, particularly the people of this State, were expressed by the resolution unanimously adopted by this House, did not the Government think it fit and necessary to impress upon the Government of India the need for consulting them in the matter? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the advice of the Government and also the feelings of the people in South India

[19th March 1954]

were well-known to the Government of India. They had to make the best of a bargain and they have arrived at this agreement."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" May I know from the Hon. Minister whether the Government have considered the terms and conditions of the agreement reached between the Ceylon Government and the Government of India and if so, whether any opinion has been formed by this Government? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry I cannot give my opinion about this agreement, Sir."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, will the Government of Madras please inform the Government of India of the earnest desire of this House that in all such matters in future, they must be consulted since such matters affect the persons of Madras State origin? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Whenever consultations are necessary, we are consulted and in this matter the facts are well-known and the views also are well-known. The only question was what was possible under the circumstances and that has been done by the Government of India."

SRI P. RAMAMURTHI :—" இந்த குறிப்பிட்ட அக்கிரிமெண்டு சம்பந்தமாக சென்னை கவர்ன்மெண்டிடத்தில் ஏதாவது ஆலோசனை கேட்கப்பட்டதா? "

MR. SPEAKER :—" இல்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள்."

Secret plan of the Communist Party of India.

* 269 Q.—SRI T. ANANTA PAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have information that a secret plan has been adopted by the Communist Party of India at Madurai recently to incite people to violence, etc.; and

(b) whether the State Government have taken necessary steps to prevent any untoward occurrences?

MR. SPEAKER :—" I will take about ten more minutes and finish all the questions."

SRI T. ANANTA PAI :—" Sir, this question itself may take about half an hour."

MR. SPEAKER :—" The Hon. the Finance Minister will please answer the question."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. Chief Minister) :—" Sir, Government have seen a booklet purporting to contain secret papers circulated among members of the Communist Party of India at Madurai. Government are fully aware of the doctrines and methods believed in by members

[19th March 1954]

of the Communist Party and persons sympathising with them and there is nothing new in the publication calling for any new measures of security."

SRI P. RAMAMURTHI :—" ஏதோ பிரசுரத்தைப் பார்த்ததாக கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பிரசுரம் டெமோகிராடிக் ரிசர்ச் சர்வீஸ் என்ற ஸ்தாபனத்தினால் வெளியிடப்பட்டது என்று சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir. It is the booklet referred to."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, did the Government try to ascertain through their Intelligence Department the genuineness or otherwise of the document mentioned? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not think I should answer this question in public interest."

SRI P. RAMAMURTHI :—" இந்த டெமோகிராடிக் ரிசர்ச் சர்வீஸ் என்ற ஸ்தாபனம் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து பண உதவி பெறுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதைப்பற்றி இந்திய அரசாங்கம் சென்னை அரசாங்கத்திற்கு தகவல் கொடுத்திருக்கிறதா? "

11
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, there are allegations and counter-allegations that the Democratic Research League is financed by America and the Communist Party is financed by Russia. We cannot go into this question and we are not interested in it now."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Do the Government believe in the genuineness or otherwise of the documents mentioned in the booklet? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, that question does not arise now."

SRI P. RAMAMURTHI :—" சர்க்காரால் இது சம்பந்தமாக ஒரு பெரிய பகிரங்கக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையா இல்லையா என்பது பற்றி அவர்கள் விசாரணை செய்து இருக்கிறார்களா? அப்படிச் செய்திருந்தால் சர்க்காருக்கு என்ன தகவல் கிடைத்திருக்கிறது? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not think that I should disclose the information I have with reference to this matter but the Hon. the Leader of the Opposition is in a better position to know whether it is false or not."

SRI M. S. MOGRAL :—" Sir, may I know whether the Government have any reasons to believe that the Communist Party of India is disgusted with their parliamentary activities? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, from the fact that the Leader of the Opposition and other hon. Members belonging to that Party are here, I am led to believe that they have still some hope in parliamentary activities."

19th March 1954]

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—" Sir, it is a very serious question. We should have at least a half-hour debate."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, we are prepared for it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not think that any such debate is necessary. It is a very simple question."

SRI P. RAMAMURTHI :—" இந்தச் சட்டசபையிலே நமது மாகாணத்தில் இப்போதும் டியான ஒரு அரசியல் கட்சியைப்பற்றி, அதுவும் எதிர்க்கட்சியைப்பற்றி அவதூறுகப் பேசப்பட்டது. சர்க்கார் கட்சி அதாவது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினரால் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டது. ஆதலால் இது சம்பந்தமான விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காக ½ மணி நேரவிவாதம் அனுமதிக்கப்படுவென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, as far as the Government is concerned, they will not be able to place anything further before this honourable House. If hon. Members think that they should discuss this matter among themselves, I do not want to stand in the way."

MR. SPEAKER :—" I do not think that the Leader of the Opposition is pressing his motion. I will pass on to the next question."

Appointment to the posts of Public Prosecutor and Government Pleader in Tanjore.

* 270 Q.—**SRI K. R. SAMBANDAM** : Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) when the posts of Public Prosecutor and Government Pleader were filled up in Tanjore district;

(b) the procedure adopted in the matter of filling up of these posts; and

(c) whether any preference is given to candidates belonging to Backward Classes?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" (a) The posts in Tanjore West and East Sessions divisions were filled up on 1st April 1952 and 26th November 1952, respectively.

" (b) The usual procedure, as has been explained on several previous occasions on the floor of this House, is to select the best available person in consultation with the Collector and the Sessions Judges concerned. Normally, the incumbents are continued for a second term of three years, and this was done in these cases.

" (c) No, Sir."

SRI K. R. SAMBANDAM :—" Sir, may I know whether there is any Public Prosecutor belonging to the Backward Classes? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Sir, a separate question may be put."

[19th March 1954]

Enhancement in the seigniorage value of unreserved trees.

* 271 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have enhanced the seigniorage value of unreserved trees in the State;

(b) if so, by how many times; and

(c) whether the enhanced rate is being given effect to for offences committed before the date of this order?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir.

The Government enhanced the seigniorage value of unreserved trees in the State in 1951.

“(b) The increase was 200 per cent over the rates then existing.

“(c) No, Sir.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, I know that there are thousands of cases where the enhanced rate of seigniorage value has been collected for offences committed before the enhancement order was issued. Is it not a fact, Sir, that for offences committed before the issue of this order, enhanced seigniorage value has been collected?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I do not think that retrospective effect was given to this order and there are no cases where enhanced seigniorage value has been collected with retrospective effect. Perhaps the cases which are mentioned by the hon. Member refer to those offences which occurred after the issue of the order and before the date of the notification.”

* 272 Q.—SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, this question may be taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER:—“Yes. It will be taken up to-morrow.”

“Harijan Day” celebrations through A.I.R.

* 273 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any of the Government authorities connected with the Harijan Welfare Department are broadcasting in the All-India Radio on the 30th of each month celebrating the Harijan Day; and

(b) how many times in 1953 the Minister for Animal Husbandry and the Director of Harijan Welfare broadcast in the All-India Radio regarding the Harijan Uplift and the activities of the State Government towards Harijan Welfare?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) No. All-India Radio have, however, been requested by the Government of Madras to include in the programmes on the 30th of each month broadcasts about Harijan Welfare Work and efforts of the Madras Government in this direction.

[19th March 1954]

“(b) In the year 1953 a series of five talks in English and regional languages on Harijan Welfare Work was broadcast. The English talk was broadcast by the Director of Harijan Welfare and the talks in the regional languages by other officers. The Minister for Animal Husbandry did not broadcast any talk in 1953 on the subject.”

Opening of a Local Fund Hospital at Pazhayangadi.

* 274 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 10th September 1953 from Sri K. P. Gopalan, M.L.A., requesting the Government to open a Local Fund Hospital at Pazhayangadi; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

“(b) A copy of the memorandum has been communicated to the Special Officer, Malabar District Board, for necessary action. The Member has already been informed on 30th September 1953 that it is the primary responsibility of the District Board concerned to provide medical facilities in the rural areas and that therefore the Malabar District Board was being asked to take necessary action in the matter.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Sir, in view of the fact that the Malabar District Board has stated that no funds are available with them, will the Government be pleased to sanction a grant to the District Board to enable them to open a dispensary at this place?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, the District Board may retrench in some other directions and find the money for this purpose.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Sir, since the Government are well aware of the monetary position, namely, the bankrupt condition of the Malabar District Board, is it one of the devices adopted to bury this scheme that the demand for a hospital has been referred to the District Board?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, the Government are showing special consideration to the Malabar district in several matters.”

DR. K. B. MENON:—“Sir, just as the Government have accepted responsibility for the highways realising that the District Boards have no funds to maintain them, will the Government also take away the responsibility for maintaining Public Health also from the District Board or provide them funds?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, there is no such proposal at present.”

[19th March 1954]

SRI P. SELVARAJ :—" Sir, when there is a general demand that Local Fund hospitals should be taken over by the State, where is the necessity for again asking the Malabar District Board to open hospitals? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It is only the Taluk Headquarters and municipal hospitals that are being provincialised, Sir, and that too only in instalments."

Construction of a road from Kunhimangalam to Ramanthali.

11-10 a.m. * 275 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there was any proposal to construct a road from Kunhimangalam to Ramanthali and Ettikulam in Payyanur Firka, North Malabar; and

(b) if so, at what stage the construction of the road stands now?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Two road works, namely—

(1) Forming a road from Elimala Railway Station in Kunhimangalam amsam to Ettikulam via Kunnaru; and

(2) Forming Ramanthali village road connecting the village Ramanthali with Ettikulam are included in the Five-Year Plan of Post-War Road Development. The formation of the Ramanthali village road has almost been completed. The formation of the other road will be taken up in due course."

SRI K. P. GOPALAN :—" Are the Government aware that even though the construction of a road from Kunhimangalam to Ramanthali and Ettikulam has been included in the Five-Year Plan of Post-war Road Development, it has not yet been taken up and may I know whether the Government will be pleased to expedite this work? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The work regarding the formation of the village road has been completed and the other road will be taken up soon."

Utilization of Handloom Cess Fund in Malabar.

* 276 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether any suggestions for the utilization of the Handloom Cess Fund in Malabar district were put before Sri Lobo Prabhu, the Development Secretary, when he visited Cannanore recently by the representatives of the Chirakkal Taluk Handloom Workers' Union; and

(b) whether the Government have taken any steps to implement them?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) Yes, Sir.

(b) The suggestions are under the consideration of the Government."

[19th March 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know from the Government what are the suggestions made by the representatives of the Chirakkal Taluk Handloom Workers' Union? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" A separate question may be put."

UNSTARRED QUESTIONS.

Loans granted to private industrial concerns in Malabar.

1 Q.—SRI A. APPU : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the particulars of all loans granted by the Government to private industrial concerns in the Malabar district which are still outstanding; and the years in which they were granted; and

(b) whether those who have taken the loans have fulfilled the conditions of the grants and whether they paid the annual instalments on the due dates; and if not, what action has been taken?

A.—(a) & (b) A statement* containing the information is appended.

List of posts with scales of pay for each in the Government Transport Department in the Madras City.

2 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to lay on the table of the House a statement showing the various categories of posts together with the scales of pay for each in the Government Transport Department in the Madras City?

A.—A statement^b is laid on the table of the House.

Number of suits under the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, 1953, pending in courts.

3 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the number of money suits pending before the courts in this State when the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, 1953, came into force;

(b) how many suits have been stayed since then;

(c) the number of such suits filed in the State during the period of three months since the passing of the Ordinance; and

(d) the number of such suits instituted during the corresponding period in the previous year?

A.—(a) 45,712.

(b) 13,830.

(c) 8,247.

(d) 16,008.

* Printed as Appendix I on page 621 infra.

^b Printed as Appendix II on pages 622-625 infra.

[19th March 1954]

Study of Hindi in schools.

4 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the place of Hindi in the educational curriculum of the State during the last six years?

A.—Prior to 1948.—The study of Hindi was optional in Forms II to IV of Secondary Schools.

In 1948.—The study of Hindi or of a classical language was made compulsory (as a second language) in Forms I to III of High Schools. In Forms IV to VI, students had the option to study Hindi, or a classical language or the regional language itself more intensely.

In 1950 and afterwards.—The study of Hindi was again made optional in secondary schools (Forms I to VI) in the sense, that students, who do not wish to study Hindi, can learn an additional craft or engage themselves in any approved school activity.

Cost of maintenance of Government Press, Madras.

5 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the amount actually spent on the maintenance of the Government Press, Madras, and the volume of work turned out in that press during 1951-52 and 1952-53?

A.—The cost of maintenance of the Government Press, Madras, and the volume of work turned out during the years 1951-52 and 1952-53 are furnished below:—

Cost of maintenance of the Government Press, Madras.

Particulars of payment.	1951-52.	1952-53.
	RS.	RS.
1 Pay of officers, staff and workmen including allowances.	27,58,763	27,16,941
2 Electric current	55,582	64,404
3 Rates and taxes	33,149	20,831
4 Other petty contingencies.	18,369	30,363
5 Stores	1,94,923	3,32,091
6 Carriage of Gazettes and forms—Cost of blocks and maps.	2,00,938	2,41,227
	32,61,724	34,06,357

Volume of work turned out.

Out-put quantity.	1951-52.	1952-53.
1 Number of covers and forms printed, both standardized and non-standardized forms.	495.17 (millions)	312.82 (millions)
2 Typefoundry out-put	121,691 (lb.)	108,967 (lb.)

19th March 1954]

Volume of work turned out—cont.

Out-put quantity.	1951-52.	1952-53.
3 Number of books and journals, etc., distributed apart from sales.	2,119,907 (Nos.)	1,849,563 (Nos.)
4 Number of journals, such as Grow More Food, Madras Information and Women's Welfare, etc., distributed.	1,639,857 (Nos.)	1,276,645 (Nos.)
Number of pages printed ..	33,137 (foolscap folio, pica.)	391,471 (foolscap folio, pica.)

Overtime wages to the employees of the Government Press, Madras.

6 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the total amount paid as overtime wages to the employees of the Government Press, Madras, during 1950-51, 1951-52 and 1952-53?

A.—The total amount paid as overtime wages is as follows:—

	RS.
1950-51	1,55,202
1951-52	5,81,622
1952-53	6,02,168
Total	13,38,992

Death due to lead poison in Government Press, Madras.

7 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the number of persons who died of lead poison in the Government Press, Madras, during the last three years (yearwar)?

A.—There were no such cases during the period.

Income and expenditure in the State Transport Service, Madras.

8 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the total income and expenditure in the State Transport Service, Madras, during 1951-52 and 1952-53;

(b) the number of buses at present in the Government Transport Service; and

(c) the number of buses condemned in 1951-52 and 1952-53?

A.—(a) The particulars required are furnished below:—

Year.	Income.	Expenditure.
	RS.	RS.
1951-52	1,2,90,176	1,10,40,628
1952-53	1,17,80,336	1,15,28,032

[19th March 1954]

(b) There are at present 381 buses in the Government Bus Service.

(c) No bus of the Government Transport was condemned in 1951-52 and 1952-53. However thirteen old buses were disposed of in 1951-52 and two in 1952-53 as new buses had been acquired in place of these fully depreciated buses.

Assignment of lands for cultivation.

9 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the number of applications received in the Taluk offices requesting assignment of lands for cultivation in the residuary Madras State and the number of persons to whom land was assigned during the years 1952 and 1953?

A.—The information is not readily available with the Government. The time and labour necessary to collect the information is not commensurate with the benefit to be derived thereby.

Assignment of house-sites in the State.

10 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the total number of applications received during 1952 and 1953 requesting assignment of house-sites in the Madras State and the number of persons to whom house-sites were assigned during 1952 and 1953?

A.—The information is not available with the Government.

Opening of gruel centres, issuing of thakkavi loans and deepening of wells in Oothukuli and other firkas.

11 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the amount that will be allotted to Oothukuli, Chennimalai and Modakkurichi firkas for 1954—

- (i) for the opening of gruel centres;
- (ii) for issuing thakkavi loans to the ryots; and
- (iii) for deepening wells for Harijans and other public wells for minor irrigation works?

A.—All the gruel centres which were being run in the districts were closed by the 31st December 1953. The question of allotting amounts for running gruel centres depends on the need to open such centres. Funds for 1954-55 for expenditure on the disbursement of thakkavi loans and for deepening of wells and other public wells for minor irrigation works will be allotted to districts by the Board of Revenue after the Budget Estimates are passed by the Legislature.

19th March 1954]

Examination of blood, etc., in the Government Hospital, Cuddalore.

12 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the details of the provision made for the laboratory examination of blood, motion and urine in the Government Headquarters Hospital, Cuddalore, South Arcot district?

A.—There is a small clinical laboratory in the Government Headquarters Hospital, Cuddalore, where facilities exist for the following examinations:—

- Blood*—(1) Test for malarial and filarial parasites.
- (2) Total and differential counts.
- (3) Test for Haemoglobin percentage.

Motion—Test for amoeba ova, etc.

Urine—Tests for sugar, albumen, scetone and deposit.

Employment of N.G.Os. in their native districts.

13 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of non-gazetted officers employed in each district in the State belonging to (i) the same district and (ii) other districts; and

(b) the reason for the appointment of persons from other districts?

A.—It is not considered that it will be useful to collect such statistics.

The position in regard to the appointment of non-gazetted officers in the districts to which they belong is as follows:—

Recruitment of officers to the subordinate services is usually made on a district basis and in some cases also on a circle or division basis. In regard to the clerical services, every candidate is allowed to give his preference in the matter of the district in which he would like to be employed. The candidates' wishes are complied with to the extent possible and consistent with public interest. It can generally be taken that the majority of clerks and other low-paid staff employed in a district belong to that district. A hard-and-fast rule confining appointments in a district to persons belonging to that district will not be workable in practice.

[19th March 1954]

Dismissal of N.G.Os. in the Revenue department.

14 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) (i) the number of non-gazetted officers in the Revenue department in the Residuary Madras dismissed on the recommendation of the Tribunal for Disciplinary Proceedings during 1948 to 1953; and

(ii) the number allowed to continue in spite of the recommendation of the Tribunal to dismiss them; and

(b) the number of such non-gazetted officers dismissed on the recommendation of the Tribunal but reinstated afterwards during the above period?

A.—(a) (i) The Tribunal for Disciplinary Proceedings was constituted with effect from 1st January 1949 only. In 23 cases the Government ordered the dismissal of non-gazetted officers of the Revenue department on the recommendation of the Tribunal for Disciplinary Proceedings between 1949 and 1953.

(ii) Nil.

(b) One.

Takkavi loans.

15 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state with regard to Udayarpalayam taluk—

(a) the number of applications for takkavi loans received separately from the ryots of Government villages and villages in estates since taken over by the Government during the period from 1st April 1953 to 31st December 1953; and

(b) the number of cases in which loans were granted in each category during the above period?

A.—(a) & (b)

Government villages.

477
88

Villages in estates since
taken over by Government.

311
18

Adjudication of disputes concerning hotel workers.

16 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) how many labour disputes concerning hotel workers in Madras City were recommended by the Labour Officer for adjudication during the years 1950-53; and

(b) out of these, how many were referred for adjudication and how many not referred?

A.—(a) 103.

(b) Eighty-one disputes were referred for adjudication and 22 cases were not referred.

19th March 1954]

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55

(1) DEMAND XIV—POLICE.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,88,74,600 under Demand XIV—Police.”

“ I hope, Sir, you will permit me to make a short statement in moving this Demand.

“ Sir, the demand provides only for normal expenditure. Without claiming that it is always a good thing I may point out that the proportion which the expenditure on police bears to the total annual expenditure of the State is as it has always been, distinctly lower in this State than in any other major State in the Indian Union.

“ During 1952-53, considerable retrenchment was effected in the Police staff which had been sanctioned in the two previous years for the Composite State and 16 Special Armed Police Companies were also retrenched.

“ After retrenchment and prior to partition, there were 27 Special Armed Police Companies. Of these only 11 have been retained for use in the residuary Madras State and the rest were permanently allotted to the Andhra State with effect from 1st October 1953. I hope there will arise no need to increase the strength of our special Armed Police. The men disbanded from the Special Armed Police force in 1952-53 are being absorbed in all available vacancies including those in other branches of the force, so that the training given to them before recruitment and their actual experience may not be lost.

“ The pay of the constabulary has been revised four times since 1944. The extra expenditure on account of the revision of pay of the subordinate ranks mainly that of the constabulary alone works out roughly to Rs. one crore per year for the residuary State.

“ At the end of the year 1950, Government accommodation existed for only about 50 per cent of the police staff entitled to rent free quarters. The rest of the police force were living in rented quarters which were not up to the standard although a high rate of rent was paid. During the years 1950-54, 32 Building Schemes in all were sanctioned at a total cost Rs. 124 lakhs and most of them have been completed. Provision has been made in the Budget for 1954-55 for some more Building Schemes at a total estimated cost of Rs. 26.7 lakhs.

“ We have directed that early steps should be taken to improve the amenities in the line huts provided by the Government. The

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1954]

Inspector-General of Police and the Commissioner of Police have been instructed that first place should be given to the improvement of living conditions in the police lines and that no pains should be spared in this direction and that the worst areas should be taken up first for improvement. The Chiefs of Police have also been instructed to fix up rents with landlords in respect of private houses so as to avoid exploitation and trouble between the parties.

"The Government sanctioned early in 1953 some concessions in the service conditions of the constabulary. Among these, the more important are those relating to 'Parade' and 'off duty'. It has been ordered that there should be only one parade in a week for the men but that arrangement should be made to ensure that every member of the subordinate ranks attends at least one parade a month. Each police constable or headconstable is now getting one day off duty every week but if in the public interest any member is denied this right, a remuneration at the rate of Re. 1 per day is paid to him for the extra time duty.

"The Madras Prohibition Act has been enforced by the Police in the districts of North Arcot, Tanjore, Madurai Urban, Madurai North, Tiruchirappalli, Salem and Coimbatore, and by the Excise Department in the remaining districts and in Madras city. The Prohibition work in the police districts has been merged with the regular police work and the entire police staff in these seven districts administer the Act along with other Special and Local Acts as part of their normal duties. The Government have recently decided that the enforcement of prohibition in the remaining seven districts and in Madras City should also be taken over by the police and details in this regard are being worked out.

"We have since sanctioned a Special Squad consisting of officers and men drawn from both the police and the Prohibition Departments for intensifying the work in districts where the situation requires special attention and handling. For the present the squad is working in Madras City. This Special Squad will move from district to district, and work for about a period of six months in each district.

"The number of fire stations that are functioning in the residuary Madras State is 50. During 1953, the number of fire calls attended to by the Fire Service in the residuary Madras State was 1815. The value of property saved by the Madras Fire Service was estimated at about Rs. 194 lakhs.

"Fifty ambulances are distributed among fire stations in the residuary Madras State. The ambulance wing attended to about 9,446 calls during 1953.

"Seven ambulance units were placed at the disposal of the health authorities for combating cholera in the Residuary Madras State during 1953-54. Fire Service Mobile Tank Units were also lent to the municipalities for water-supply to afford relief to the public in times of water scarcity.

19th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

"In order to make the people in rural parts familiar with the functions and usefulness of fire stations and to minimise the occurrence of fires and the consequent damage to life and property, a voluntary organisation of Village Fire Watching and Fire Fighting Squads was formed in all major villages with the assistance of the local police officers. The scheme is at present in force in 4,714 villages throughout the residuary State.

"In addition to the actual duties connected with fire fighting, the officers of this branch inspect places, licensed or to be licensed under the Places of Public Resort Act, Madras Cinematograph Rules, Petroleum Act, Cinematograph Film Rules and the Madras City and the Madras District Municipalities Act.

"Some increase in crime is noticed which may be due to other causes besides adverse seasonal conditions and prolonged drought for over a number of years. The Police force is alive to this and has been doing its best.

"There had been material improvement on the detection side which stood at 37.5 per cent at the end of 1953 as against 26.9 per cent in 1952. The efficiency of the lower ranks is being toned up by the recruitment of active young men. On the whole the discipline and morale of the force remains good.

"The grant under Demand XIV Police for the year 1954-55 is commended for acceptance."

MR. SPEAKER :—"I may tell hon. Members that to-day being Friday the House will adjourn at 1 p.m. and will meet again at 3 p.m. If the House permits, we can finish the debate on this Demand before lunch, taking only one hour and forty-five minutes."

SRI P. RAMAMURTHI :—"This is a very important Demand. The debate on this Demand will have to be continued after lunch."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I submit that I have to go to the Council by 3-30 p.m."

MR. SPEAKER :—"Then, I shall call the Hon. Minister to reply to the debate at 3 p.m. I think this will be all right."

DR. K. B. MENON :—"The Hon. the Minister for Finance has set a good example by reading out a statement. May I request that such statements be circulated to the Members beforehand so that they may have a basis for criticism?"

MR. SPEAKER :—"The hon. Member wants that the statement should be circulated beforehand?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"If the note is circulated beforehand, then it cannot be a speech. A note can be circulated or a speech can be made. The hon. Member wants a note to be circulated and I will consider the suggestion."

MR. SPEAKER :—"If it is a note, it will not go into the proceedings."

[19th March 1954]

11-20
a.m.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,88,74,600 under Demand XIV—Police.'

" The Hon. Minister will reply at 3 o'clock. The hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar, may now move his cut motion."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move—

' That the allotment of Rs. 4,88,74,600 under Demand XIV—Police be reduced by Rs. 100.'

" Sir, I feel that perhaps the policy of the Police towards the people is the index of the policy of Government towards the people. With confidence, due to my experience I can assert that the behaviour of the police towards the people is not only up to the mark but is anti-people. What is the basic reason behind this? We are living in an era of distressing economic conditions when the demand for increase of wages both by the industrial and agricultural workers is unavoidable as the poorer sections are not able to earn at least one meal per day. High price of essential food-stuffs, unemployment and under-employment of rural population are some of the reasons on account of which large scale migrations to urban areas and also to neighbouring rural areas take place. There also the condition is the same and under compelling circumstances, some of them resort to crimes. According to police report crimes are on the increase. But Government alone are responsible for this. The Policemen get very meagre pay. Desertions take place. Their health is poor. This is attributable to want of proper and sufficient nourishment due to high cost of living and negligence of Government. That is the pitiable condition in which they are placed and their discontentment is reflected in their behaviour towards the people. Therefore the unsatisfactory attitude of the Police towards the people can be attributed to their discontentment. The Hon. Minister has stated just now that it is only in this State that less expenditure on Police is incurred. But we see from the Budget that under Demand XIV—Police, as much as 10 per cent of the total expenditure for the whole State is incurred. Though the percentage is the same, we find on comparative analysis of the figures from 1939 onwards, that the amount spent during the head 'Police' is very large. For example, during 1939 we spent Rs. 1,60,00,000. What is the figure to-day. We are spending Rs. 4,88,74,600. Therefore, are we not spending a very big amount under the head 'Police'? Spending Rs. 4,88,74,600 does not mean that proper amenities are being given to the poor constabulary who form the backbone of the whole Police establishment. The amount spent on their welfare or that is going to be spent on them is very meagre. The disparity can be seen clearly when we consider the pay of the High officials. The Inspector-General of Police is paid as high a salary as Rs. 3,000 a month. What is it that the constable gets? A paltry sum of Rs. 30. The 36,496 constables of this State get Rs. 30 per mensem.

19th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

The constables working in Fire Service Branch get only Rs. 20 per mensem. Even among the constables there is disparity in pay. I ask are not the constables human beings? Is it not necessary that they should be paid decent salaries? Is it not necessary that they should be given all amenities possible so that they might discharge their duties with satisfaction and not with discontentment? How could this Government expect the constables who are paid very meagre salaries to discharge their duties satisfactorily? The constables are now living in poverty under very difficult economic distress. Naturally, they succumb to the temptation of bribery. The Sub-Inspectors and other subordinate officials are not also properly paid. What do we find therefore? Discontentment in their ranks and inefficiency in the performance of their duties.

" In spite of the fact that the amount we are spending under the head 'Police' has been progressively increasing from 1939, we find the detection of crimes is decreasing. This is what the Administration Report of the Police Department shows. In 1945, 1,902 murder cases occurred in the State. The corresponding figures for 1947, 1949 and 1953, are 1,161, 1,240 and 1,695. The corresponding detection is as follows, 1945 it was 54.9 per cent, 1951, 36.1 per cent and in 1952, 35.1 per cent. Therefore we see that detection is decreasing. I shall read out the percentages of detection in robbery. In 1946 the percentage of detection of robbery was 47.3 per cent. In 1951, only 31 per cent of the cases were detected. That is how the percentage works out. It is declining. I shall come to theft cases. In 1947, 55,520 theft cases were reported and the percentage of detection was 47 per cent. In 1952, the percentage of detection in theft cases decreased to 42 per cent. That shows the inefficiency of the Police force. I cannot say the constables are inefficient by themselves. Of course, there is inefficiency also in their ranks. But we must at the same time analyse the basic causes. Policemen are meagrely paid. There is discontentment in their ranks and Government do not want them to serve the people but to use them against people who fight against vested interests and that has led to inefficiency. We find thefts are on the increase. In 1947 there were 10,930 cases of house-breaking. It rose to 15,745 in 1951. The figure for 1952 was 16,194. While the crimes are on the increase, the figures of detection of those cases of house-breaking show a decline. It was 41 per cent in 1947 and 37 per cent in 1952. The graph of the number of crimes is ascending while the graph for detection of these cases is descending.

" I am one of those who is for the maintenance of law and order in the State. But what do we find now? The strength of the Police force has been increased. The Government say it is for maintaining law and order in the State. But I want to know for whose sake is the law and order to be maintained. From my experience, I can say with full responsibility that under the cover of maintenance of law and order the Police have come to the help of the landlords, the capitalists and other anti-social elements. The Police do not come to the rescue of the poor. On the other hand,

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [19th March 1954]

they have come to help the rich under the cover of maintaining law and order, only to crush the poor. I had already analysed the basic reasons for the discontent and inefficiency among the police ranks. The economic condition of the people has become pitiable now. The time has come when the people begin to fight for adequate wages both in the industrial and agrarian sectors. We cannot characterise such a move on their part as reactionary and deserving of being kept down by police aid. We should better the economic condition of the hunger-stricken masses and the subordinate officials. That is the need of the hour.

“ May I know how many minutes I have still left to speak? ”

MR. SPEAKER :—“ It is 11-30 now. The hon. Member began at 11-20. His time is almost over.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Please give me five minutes more. I have got a number of points to cover.”

MR. SPEAKER :—“ How is that possible? There are so many other hon. Members who wish to speak. The Hon. Minister will reply at 3 p.m. I have got to allow 20 minutes for the Leader of the Opposition before 1 p.m.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ As a mover of the cut motion, he may be allowed five more minutes, Sir.”

11-30 a.m. SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The people are agitating for the redressal of their grievances, but the police think that the kisans and the workers are all anti-social elements. It is shameful to find that on page 11 of the Administration Report for the year 1952 the following is found: ‘ A number of Kisan Sangams were formed to strengthen the hold of the anti-social elements on the peasantry ’. Some instances have been given in the report. Is it just to say that the Kisan Sangams, which are springing up for agitating the legitimate grievances of the peasantry, are formed to strengthen the hold of the anti-social elements? This very attitude of the police and the Government that peasants and workers are anti-social elements is surprising. These Police constables, Sub-Inspectors and other officers, with weapons in their hands, under the guise of maintaining law and order, are oppressing, suppressing and repressing the poor people just to please landlords and monopolists. (The Deputy Speaker occupied the Chair at this stage.) I will cite one example. In Vandur firka in Ernad taluk, thousands and thousands of acres of cultivable waste lands are kept fallow under the cover of the provisions of the Preservation of Private Forests Act. The Kisan Sangham represented the matter to the Collector of Malabar and the Collector in turn informed the memorialists that he had instructed the authorities on the subject and that the lands may be allowed for cultivation. But what has actually happened? The police force rushed to the spot and under the guise of maintaining law and order, peace and tranquility, arrested 21 kisans and they are detained. That is how law and

19th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

order is preserved. There are many such cases which I would like to deal with, but, unfortunately, for want of time, I am not able to refer to them. But I will refer to one or two instances. In Nattika firka, there was a hunt against the Harijans by the police. The Harijans were oppressed. Representations were made. Under the auspices of the Harijana Seva Sangham, a meeting was held as a protest against the police action. People were lathi-charged. This matter was brought to the notice of the Government by means of an interpellation on the floor of this House. Even the holding of public meetings is considered to be a criminal action. Again, from my personal knowledge, I can say that the Sub-Inspector of Payyoli has received bribes from several persons. He was exploiting the presence of Reserve Police to collect bribes. I myself submitted a memorandum to the Hon. the Chief Minister during the course of his tour in Malabar. An hon. Member of the Parliament also was with me. Some enquiries were made. Photostat copies of the letters of the Sub-Inspector requesting some people to give timber for building his house were submitted to the Hon. Minister, the District Superintendent of Police and other authorities. I understand that some enquiry was made. But my request is that unless and until that Sub-Inspector is transferred from that place immediately, there will be no security for the people and also full evidence cannot be got.

“ Now, I shall deal with murder cases. Last time when a question was raised on the floor of this House, it was said that people were not coming forth to give evidence. In my own Constituency of Taliparamba, in Malappattam one Puthiyapirayil Kannan was murdered. I gave a report in writing and I myself had an interview with the Deputy Superintendent of Police. But no action was taken. There is reason for that. These Police officers are falling into the hands of the rich people. Regarding Feroke, it has become a place of terror. There is no safety for life due to goondas and gangsters.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ Lastly, Sir, I wish to point out that it is due to the policy of the Government that the police constables are acting in a high-handed manner. They are not given proper training and instructions. Their pay should be raised and their living conditions should be improved. Even in the administration report it is mentioned that they are suffering from venereal diseases and from malaria, etc. I request the Government to improve their standard of living. With these words, I commend the cut motion to the House.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

“ That the allotment of Rs. 4,48,74,600 under Demand XIV—Police be reduced by Rs. 100.” ”

* SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, on this most important Demand the Muslim League Legislature Party has given notice of a cut motion. I would like to refer

[Sri K. M. Seethi Sahib] [19th March 1954]

to the points raised in the cut motion, namely to discuss the general policy and to point out the inadequate representation of Muslims and Harijans in the service, both in the higher and in the lower cadres and the virtual refusal to recruit Muslims as Sub-Inspectors, etc., in the selections that took place after 1947. Though it might be said that our police force is certainly open to criticism with regard to efficiency and the standard of discharge of their duties, yet it has to be said to their credit that with the service conditions obtaining here and the conditions prevailing in the country they have been doing their utmost to preserve law and order and a meed of praise has to be given to the average policeman for his honesty and his high sense of duty during troublesome and difficult times when they were called upon to preserve law and order. My hon. Friend, Sri T. C. Narayanan Nambiar, just referred to certain incidents in which the police intervened to preserve law and order. Of these, one relates to my own Constituency, Vandur, where certain workers of the Kisan Sangham had to be arrested by the police. The House may be aware that even the reports relating to the arrest of these Kisan workers indicated that they trespassed upon the lands and violated the provisions of the law and the police had no option but to arrest them and keep them in custody. On account of the highhanded action of the Kisan workers, even some members resigned from the Kisan Sangham as a protest. I may tell the hon. Members that the police were absolutely right in effecting the arrests. I must say that the police should continue to arrest law-breakers, whether they happen to be landlords, kisans or labourers. The anti-social elements are not in the labour section alone. They are everywhere, among landlords, among Kisan workers and among labourers. Whoever might turn out to be an anti-social element should be dealt with promptly and strongly by the police. The police had to discharge very difficult functions during the days when certain political parties were preaching violence and were instigating people to break the law, to trespass upon private properties and to do away with the lives and properties of the people recklessly without any regard to the provisions of law. What could the police do in such difficult situations? They have to preserve law and order and so they have to arrest these law-breakers. It is the duty of the public to help the police in such difficult situations. It is the duty of political workers like me and Mr. Narayanan Nambiar to advise the public to preserve peace and order and not violate the laws in the interests of the safety and security of the country.

11-40
a.m.

“There are several directions in which the efficiency of the police in the discharge of their duties has to be enhanced. There may be acts of omission and commission on the part of the police just as there are acts of omission and commission on the part of other public servants. My hon. Friend referred to the complaint against the Sub-Inspector of Police of Payyoli Police station in Malabar. I have also to emphasise the need for the Government taking prompt action on the complaint against the Sub-Inspector

19th March 1954] [Sri K. M. Seethi Sahib]

which the public of Payyoli have addressed to the Government and giving relief to the people. Very many persons from disinterested quarters also have given me information about the unsatisfactory conduct of this officer and the trouble which the people are undergoing on account of his certain misdeeds. He is on the eve of retirement and is making the best of the situation in which he is placed. Since representations have been made, the Government should take prompt action in order to preserve the reputation of the Police Department and also the reputation of the Government and give relief to the people.

“Regarding delays in the detection of crimes in certain police circles in Malabar, we have been repeatedly telling the Government that very prompt action should be taken on complaints. The co-operation of the Special Branch will have to be enlisted in the investigation and detection of crimes and in charge-sheeting the criminals. The duty of the Government is to take prompt action on the complaints received by them, especially complaints about heinous crimes like murder. Complaints have been repeatedly received by the Government about a large number of crimes in Malabar not being detected. I hope that the Government will pay prompt attention to the complaints, detect the crimes and bring the criminals to book.

“Now I might speak a few words about the representation of some communities like the Muslim and Harijan communities in the Police Department. I have to bring to the notice of the Government that after 1947 there seems to have been a definite policy adopted by the department or the Government to reduce the number of police officers recruited from the Muslim community. In fact, in the selection of Sub-Inspectors, practically no Muslim has been taken in certain years when there were fully qualified applicants, the only reason apparently being that they belong to the Muslim community. There has not been even one instance or complaint in which the members of the Muslim community have proved disloyal to the Police force or failed to discharge the duties devolving on them as officers of the Police Department. In the higher cadres of the Police Department also, there are practically no Muslims. I don't say that this is wilful discrimination. But this is certainly an injustice done to the community which forms an important element of the body politic of this State. I hope that the Government will give early consideration to this matter and see that justice and consideration are shown to Muslims and Harijans in the recruitment to the police service in future. With these words, I support the Demand for the Police Department moved by the Hon. Minister for Finance.”

SRI R. V. SWAMINATHAN:—“Mr. Deputy Speaker, while supporting the Demand moved by the Hon. Leader of the House, I want to place certain points before the Government.

“Credit should be given to the Government for maintaining law and order and security in the State. Nobody should grudge giving credit for this. In spite of the opinion expressed by the

[Sri R. V. Swaminathan] [19th March 1954]

Communist Party and other parties in this State and also in this country as a whole, law, order and security have been well maintained in comparison with very many countries adjoining India. But there are some lapses here and there. I wish to place before the Government some lapses that have come to my notice, for taking prompt action.

"The feeling of the public towards the Police now is the same as the feeling that prevailed during the days of the British Government. In those days, the common man used to think that the Police were the enemy No. 1 of the people and that they were there to help the haves or the rich people. We thought that after the attainment of independence that feeling would go and that the police would move with the people. We cannot give any credit to the Police for what they have achieved in this direction in spite of the courtesy week that they celebrated recently. I will quote one or two instances that occurred recently in Ramanathapuram district. There was some trouble between the ryots and the inamdar in the village of Visalayankottai near Karaikudi. The inamdar took advantage of his position and approached the Police. The Police began to help the inamdar under the pretext that they were maintaining law and order. The Police moved for an order under section 144, Criminal Procedure Code, by giving a false report to the Revenue Divisional Officer and got it promulgated. Even before the promulgation of that order, they sent for Reserve Police to terrorise the ryots of the village. With the help of the Police, the inamdar got all the crops on the field harvested depriving the ryots of their share of the produce. Immediately, I brought this matter to the notice of the Chief Minister. No action has been taken. When the Chief Minister assumed office, he said that legislators should not have anything to do with the services and that if they found any difficulty or anything wrong, they must bring it to the notice of the Government. Keeping that in mind, I approached the Chief Minister. He has not taken any action. When there was a public meeting there, I mentioned about the Police excess in that village. Whenever the District Superintendent of Police or other Police Officers come to Karaikudi in the course of their official tour, they used to stay in the private bungalow of that inamdar. I cannot understand why Police Officers should stay in a private building though there are public buildings available for their stay. Even after a complaint was made to the Government, the District Superintendent of Police was staying in that private bungalow. This matter was brought to the notice of the District Collector of Ramanathapuram. The Collector informed that he had given instructions to the District Superintendent of Police not to stay in that private bungalow, particularly when there was tension between the inamdar and the ryots. Even after that, he was staying in the building of the inamdar and helping the inamdar. I am placing this charge against the District Superintendent of Police before the Government for investigation. I am prepared to prove my statement, if necessary.

19th March 1954] [Sri R. V. Swaminathan]

"Two days ago, a question was put by my hon. Friend Mr. Jayarama Reddiar enquiring whether the District Superintendent of Police had sent to the Government a false complaint against me to the effect that I was trying to incite the people not to pay taxes. The Government can ask how he got the information which he sent to the Government. I got information about this right from the horse's mouth. The District Superintendent of Police went to some people and made them complain that Mr. Swaminathan was inciting the people not to pay taxes, because Mr. Swaminathan sent to the Government some complaint against him."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We cannot believe all that."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Since the Chief Minister has said that we should not go near the police, I am not going near them. The Government should immediately investigate this matter and, if any mistake is found to have been committed, take suitable action against the District Superintendent of Police and the other Police Officers.

"So far as investigation of crimes is concerned, our police are adopting the same old crude methods. They must give up this method. Suppose a crime is committed in a village, immediately, the Police go there and the persons who have committed the offence run away for fear of being arrested and beaten by the police. Therefore, they must adopt scientific methods for the investigation of, and eliciting information about, crimes. There are so many Science Graduates in the Police Department. They must be given proper training in crime detection; if necessary, they may even be sent abroad for training.

"I have got to say one more thing that is to suggest to the Government to consider the question of increasing the salary of low-paid Police Officers. I am not talking about the higher officers. But, so far as even the Sub-Inspector is concerned, I think he is getting about Rs. 60 or Rs. 70 per mensem. His pay is quite inadequate. How can we expect a Sub-Inspector to maintain a decent living when his pay is only Rs. 60 or Rs. 70? I, therefore, suggest that the salary of Sub-Inspectors and Police constables should be increased. Then, Sir, I suggest to the Government to abolish either the posts of Sub-Inspectors or the posts of Deputy Superintendents of Police. I think both the posts are not necessary.

"Also, much has been said about the Malabar Special Police and the Special Armed Police. But, I have got a feeling of dislike for the Malabar Special Police. Even we, Congressmen, were all agitating formerly for the abolition of the Malabar Special Police. It is not as if Communists alone want it to be abolished. It may be said that to maintain law and order, there must be another force to help the ordinary police

11 50
a.m.

[Sri R. V. Swaminathan] [19th March 1954]

force. We have got the Special Armed Police. That Force can be maintained. If you want, you can even increase the strength of the Special Armed Police. You can do it because a 'stigma' is attached to the Malabar Special Police. You can increase the Special Armed Police even, if necessary, by giving special training facilities to them.

"I want one more thing to be placed before the House. The Government should see that the services especially in this department are untouched by any political views. Take for instance, France. Every week, we see that a new Government comes in there. But, still law and order is being maintained perfectly. Why? Because, services are not touched. Police or other officers in the services are unaffected by political changes—whether it is this Party or that Party, this Group or that Group, that is in power. The Police should be above politics. I am not here to make any wholesale condemnation against the Police. I have got some regard for the Madras Police. But, here and there, there are certain lapses which I am bringing to the notice of the Government. The Government should see that such of the officers who take active interest in political activities are removed. Unless you have got a police force untouched by political activities and political feelings, we cannot maintain law and order.

"I have got to say one more thing, Sir. Today questions were raised in this House about cross-word puzzles. Hon. Members objected to this; they said many institutions, individuals and certain papers are making profit out of this by cheating the public. I want to place before the Government, Sir . . ."

SRI K. T. RAJU :—"Sir, கனம் அங்கத்தினர் பேச ஆரம்பித்து 10-நிமிஷங்களுக்குமேல் ஆகிவிட்டது."

DEPUTY SPEAKER :—"No, no. There is still one more minute. The hon. Member can speak."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"I submit, Sir, people are inclined to take to these cross-word puzzles, horse-racing and such other things. But, something, at least a share of the profits, must be given to the people. The Government need not hesitate to ban such things. By all means, they can do that. But, I suggest to the Government to consider starting a State lottery. It is not a novel idea. Many States like Ceylon and Burma are running such lotteries. If that is done, then there is a safeguard and the benefit of a genuine lottery can be given to the people."

SRI N. GOPALA MENON :—"On a point of information, I desire to know this. The hon. Member said publicly in this House that there is a stigma attached to the Malabar Special Police. I was under the impression that they were doing creditable work. It would not be proper unless the hon. Member explains what the stigma is."

19th March 1954]

SRI P. RAMAMURTHI :—"கனம் அங்கத்தினர் காங்கிரஸ் அங்கத்தினராக இருந்தால் மட்டும் போதாது. தேசிய இயக்கத்தில் அவர் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருந்தால், M.S.P.-க்கு உள்ள Stigma என்னவென்று அவருக்கு நன்றாகத்தெரியும்."

SRI N. GOPALA MENON :—"This is something like adding insult to injury. The Hon. the Leader of the Opposition is making a general statement. But, he has not the courage to say what the stigma is besides saying that I have not been participating in politics or the work concerning the people. Let him have the courage to say what the stigma is. If the Hon. the Leader of the Opposition is supporting the statement, let him do it openly and publicly."

(Sri P. Ramamurthi rose.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The Hon. the Leader of the Opposition will get his chance to speak. Let there be no duel about it."

SRI P. RAMAMURTHI :—"I have stated that if the hon. Member had participated in the national struggle during the British regime, he would have understood what the stigma attached to the Malabar Special Police is. I do not say that he has nothing to do with the people. He wants me to say what exactly the stigma is. I may tell him that the Malabar Special Police was created by the British Government to suppress the Moplah Rebellion and it has been used consistently to commit lots of atrocities against the people. It has got that tradition and that is the stigma attached to it."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, it is a truism to say that the average man is not concerned with the question what law is, but how it is enforced. We know the power of the State manifests itself in its three functions the Legislature, the Judiciary and the Executive. Though theoretically, Legislature is the supreme body, for an ordinary man 'Government' means nothing else but the day-to-day administration of the Executive. We know the most powerful arm of the Executive is the Police. Of course, it has to discharge the important function of maintaining law and order which is a very difficult task. But, a department which is entrusted with such important functions as protecting the life and security of the people, if it is not pure and incorruptible, we know, what the result is. Therefore it is that even the slightest deviation or corruption, inefficiency or partiality on the part of these officials, affects the people so much, and we hear more complaints in this respect than with respect to other departments. It is therefore essential that this department, while we recognize their responsibility and the difficult task which they are called upon to discharge, should be efficient and impartial. They should not forget that they are at least as equally important in protecting the rights and the living conditions of the poor as of the rest.

[Sri M. Narayana Kurup] [19th March 1954]

12
noon.

"Sir, it was said long ago that the king could do no wrong. Similarly, whenever any question regarding the Police Department is answered on the floor of this House, we have a feeling that the motto of this Government is that the Police can do no wrong. I think they are only justifying the actions of their departmental people before the Assembly while they are asked to take regular or legitimate steps with regard to the complaints raised here against the Police officials. It has been observed by the Committee that went into the question of the separation of the Judiciary from the Executive that since 1945 there has been continuous deterioration in the efficiency of the Police. Of course, the hon. Member Sri Nambiar has quoted figures to show—with reference to the official record itself—that this Government or the previous Government have not been successful in combating this menace. Even between 1951 and 1952, grave crimes have increased by 2.4 per cent and there has been a corresponding decline of 2.4 per cent in the matter of detection. Therefore, it is a very grave situation that has to be met and countered by the Government.

"Then, Sir, an hon. Member belonging to the Congress Party referred to a general tendency or a sub-conscious bias of Police officials in favour of the rich and the influential in the locality. I would say that it is the greatest bane that exists to-day and that is why very often the poor are denied justice at the hands of the Police. This House will be surprised to know that we have a Police officer in Malabar who suggests to the accused the name of the advocate which the accused is to appoint. If the choice fortunately falls on him or her who belongs to his chosen circle, then acquittal is certain. Sometime ago, the Sessions Judge had to make serious observations with regard to the prosecution and I hope that, if the Government are not apprised of this matter already, they would take the information from me now and take suitable steps in this regard.

"Recently, we have received reports about grave Police excesses in a village called Mudali under the jurisdiction of the Quilandy Police. I do not wish to say anything about it at present because I believe that the Government would be investigating this matter. My only request is that proper investigation may be undertaken if it has not already been done.

"Then, Sir, it has been our experience that in regard to murder cases, the number of cases detected is very small. From official reports we find that in 1952 the number of cases detected decreased and there was an increase in the number of murder cases by 15 per cent. The hon. Member Sri Seethi Sahib referred to some incidents in his constituency, namely, Vandoor. In that constituency, a woman went out to pursue her daily avocation of selling milk and in broad daylight she was brutally assaulted and murdered. I do not know if anything has happened subsequently in regard to that matter. Certain parts in Malabar like Feroke, Tirur and Kuttipuram have become notorious. In those places gangs are operating and they waylay innocent

19th March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

passengers and commit all sorts of violence and plunder. Recently on the floor of this House, the Hon. the Chief Minister was pleased to say that the Government had taken steps in respect of Feroke. We thank the Government for it. Whenever such grave allegations are made, they have to be immediately attended to.

"Now, as far as I can see, one or two reasons for the inefficiency of the Police are these. Inexperienced officers are posted to difficult stations. I would request the Government not to post inexperienced officers or officers who are about to retire to such difficult stations because in the former case, in spite of their best intentions, they have to depend upon the head constables in the place and naturally they are liable to be weak and inefficient. Similarly, if officers are posted to such places on the eve of their retirement, they are likely to follow the principle 'Make hay while the sun shines'. I have nothing but praise for the young Sub-Inspectors who have been directly recruited. With a few exceptions, they are doing their best to be impartial and incorruptible, and if at all any charge is levelled against them, as I see, it is on account of the fact that they are posted to difficult stations. Therefore, if the Government are careful in the matter of posting officials, I believe this inefficiency can, to a certain extent, be wiped out."

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Demand moved by the Hon. the Finance Minister. In doing so, I would like to offer some suggestions. First of all, I should say that the Police administration is, on the whole, satisfactory though some changes are required here and there. I am glad to hear from the Hon. Minister that the Prohibition work in the remaining districts also will be entrusted to the Police. It is no doubt a step in the right direction. If that is done, I am sure that some of the efficient Prohibition officers also will be absorbed in this department.

"With regard to the lower cadre of officers in this department, namely, the constables, I would suggest that their pay should be enhanced sufficiently and adequately so that they may be in a position to make both ends meet. There is a lot of discontentment in the Police Service. When the pay of the Postal staff has been increased considerably by the Central Government, it is but right that the pay of these constables also should be increased sufficiently so that there may be contentment throughout. Before anybody else or rather before our Communist Friends think of enhancing their pay, we must do it and see that efficiency is maintained.

"With regard to quarters, there are many constables without suitable accommodation. Everyone of them should be provided with suitable quarters. On the social side also, I suggest the appointment of a Welfare Officer to look after the interests of the families of these constables and their children. If such an officer is appointed, I am sure it will go a long way to ameliorate their condition.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [19th March 1954]

"A Police Commission should be appointed to go into the real grievances of these constables and other officers and make a detailed report to the Government so that we can act upon the recommendation of that Commission. I was told that some such Commission was appointed some years ago and the then Government also acted upon the advice and recommendation of that Commission. I therefore suggest that some such Commission may be appointed as early as possible to go into the grievances of these officers and constables.

"So far as district administration is concerned, the efficiency of the district Police should be improved in all directions. The population has increased considerably and side by side crimes have also increased. We find that there is no respect for law and authority. Further, anti-social elements have sprung up in many places to disturb tranquillity. Therefore, the work of the Police has considerably increased and it has also become unwieldy. I also suggest that the districts may be bifurcated and more officers may be appointed to combat the increased crimes. Many stations in the mufassal are under-staffed. In my area, for the past so many days, there are only 50 per cent of the constables in many stations. That is the position in my district.

"I am told by many officers and I have also seen in the papers that police dogs are trained in the Madras City and are found to be very useful in detecting crimes. I suggest that some such good breeds may be imported from abroad, trained and kept at the Headquarters of the district so that they may be of some use in detecting crimes.

"I want to make another suggestion for the consideration of the Government. More jeeps should be made available to the police, especially to the Deputy Superintendents of Police. To-day, when a case of rioting is reported or when a robbery takes place, the Inspectors are not in a position to go to the place of occurrence immediately. If more jeeps are made available and placed at their disposal, they will be in a position to reach the place of occurrence immediately and do the needful. I request the Government to place more jeeps at the disposal of the Deputy Superintendents of Police.

"I entirely disagree with my hon. Friend Sri R. V. Swaminathan when he said that the Malabar Special Police is not doing good work. It is one of the best police forces that I have seen and the men who belong to that force have been doing very good work. Though the Special Armed Police has been doing very efficient and good work, we should acknowledge the fact that the Malabar Special Police has also been doing very good and efficient work in the department. (Cheers.)

"These are the few suggestions that I wish to place before the Government and I hope they will carefully consider those suggestions and implement them so that the tone of administration may be improved in all directions though we are very much satisfied with the present set-up. Thank you, Sir."

19th March 1954]

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"Mr. Deputy Speaker, the Hon. Minister for Finance who moved the Demand and made a statement on the floor of the House said that the amount that the Government have demanded under the head 'Police' is lower when compared to the figures demanded under this head in other States. Perhaps he wants to justify the high demand that he has made under this head. Some four or five years back, in the composite State the demand under this head was for a very much smaller amount or perhaps it was the same figure then as it is to-day. Whether the work done by the Police department could justify such a high demand or not has to be seen. I must say that the attitude of the Police is not desirable so far as their conduct towards the public is concerned. Years ago, when we were under foreign rule, the Police were no doubt under the impression that they were representatives of the Ruling people and hence the masters and the people of a subject nation were the servants. After the attainment of Independence, the Police must realize that the people are the ultimate sovereign authority and they are the servants of the people. We don't find this change of attitude in the Police. Any call from any policeman or Police station sufficiently strikes terror in the minds of the public and makes them not to go to a police station. That is the situation prevailing now. It is most regrettable that the Police have not changed their attitude. Ways and means must be found to see that the Police have a changed attitude. It is very necessary that the attitude of the whole department must change and change for the better. After all, the person and property of the people will be safe only if the Police department is efficiently administered. In many cases, investigation is not satisfactorily done. I am told that the District Superintendent of Police, Tiruchirappalli, recently inspected the police station at Turaiyur. It seems he made enquiries regarding the value of the properties that were involved in theft, dacoity and other cases and found that the estimated value of the stolen properties was about Rs. 3,000 to Rs. 4,000. All these cases were not properly investigated into and the criminals were not booked and punished. It seems the District Superintendent of Police remarked that the amount spent on the maintenance of the police station there was higher than the value of the stolen properties and it was high time that the station was closed down and the unfortunate persons who had lost the properties were paid something out of the saving effected by the closing down of the station, and if this is done, incidentally there will be some saving to the Government also. If the remark of the District Superintendent of Police is true, certainly it will apply to all other places in the State. That remark is cent per cent true so far as the present state of affairs is concerned.

"Regarding the administration of the Police department, I wish to state that the cases are not properly investigated. Hon. Members suggested that scientific investigation should be done. Some hon. Members have applauded the Malabar Special Police. What is it that they do to-day? They only beat the persons

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [19th March 1954]

without ascertaining whether they are innocent people or really criminals. This is the only thing that they are doing now. While answering an interpellation recently, the Hon. the Chief Minister said that a person was put up in the Police station at Kozhikode at about 6 p.m. after he was given food. In the early morning he was found to have died on account of natural causes. That is the answer given by the Hon. the Chief Minister. Any person who reads without bias that statement made by him on the floor of the House will come to the irresistible conclusion that the man who was having normal health when he went to the police lock-up at about 6 p.m. and who was fed before he was locked up would not have died in the early morning of the next day out of natural causes or out of the food that was given to him in the police station, but he would have died due to some other unreasonable cause. Several interpellations about such occurrences were answered on the floor of the House and we were made to understand that in all those cases, the persons concerned have committed suicide in police lock-ups. Certainly, we believe that facilities are not provided in police lock-ups for the persons to commit suicide. If, however, such facilities do exist at the present time, the Government must take immediate steps to remove those facilities in order to prevent the persons from committing suicide.

12-20
p.m.

“ But all these cases are really cases of harassing by third degree methods, harassing people and putting their lives to an end. Many good criminal cases—90 per cent of them—that go to the Police department are not properly investigated and they are therefore lost before the Magistrate's Court on technical grounds. Why, because, in a number of cases, investigation is not done properly, it is not properly scrutinized or supervised and action is not taken against Police Officers who are directly responsible for these investigations. That is why more and more cases fail. Not only that, unfortunately in many cases innocent persons are harassed and put to all sorts of inconveniences by these police people. In certain cases, that is, in common offences like those under the Prohibition Act, the Brothel Act and nuisance cases, there are stock witnesses for these stations. Invariably, these witnesses would come and figure as prosecution witnesses supporting the police version. Much can be said against this practice. Of course, it is easy for the Government to say that stock witnesses are not used by the Police. But people know that it is a prevailing practice. These witnesses more or less earn their livelihood using the name of the Police people. If only a number of judgments delivered or cases filed in respect of particular stations for a period of one or two years are examined, it would be easily seen that the same witnesses are figuring in different cases for different offences.

“ So, in order to tone up and change the attitude of the Police towards the public, I should like to make a small suggestion. Recently or some years back in our State, a civilian was appointed as Inspector-General of Police. Yesterday, the hon. Member

19th March 1954]

[Sri P. Rangaswami Reddiar]

Mr. Thangavelu suggested that the I.C.S. Officers presiding over District Courts can very well be transferred to other departments. Whether he was justified in saying that or whether that would contribute to the efficiency or inefficiency of administration, let us not go into that now. But the Senior I.C.S. officers can very well be appointed as District Superintendents of Police or even at higher levels, so that their experience and knowledge may be utilized for the benefit of the Police department in detecting cases and making the Police Administration a success. After all they do not stand to lose anything whether they serve as Judicial Officers or officers of the Police department. But on the other hand Police Administration will easily be toned up. This suggestion may be very carefully considered, since the department has really to be toned up at a very early stage.

“ Then, Sir, about corruption, I want to say a few words. Sir, the Report of the Prohibition Enquiry Committee of the Andhra State has specifically stated that corruption is rampant in this department and we have to take that report as reflecting the state of affairs that existed before 1st October 1953 in this State and I do not see why we should . . . ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is for that portion of the State alone.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Before 1st October 1953 in a portion of the State consisting of about 11 districts or so, the report says, the Police Department had been awfully corrupt. I am reminded of a small story. An Anti-Corruption Officer visited a village; he summoned all the villagers and gave a lecture as to how the corrupt practices could be put down. And after lecturing for about an hour or so, he asked the villagers, ‘ how much each one of you can contribute and give me? ’ That is the existing state of affairs. I am sorry to say that the Police department should not be entrusted with Anti-Corruption work. If the Police department is not corrupt, certainly all other departments would automatically be incorrupt, but if the Police department is corrupt, certainly all other departments would automatically be, in a smaller or greater degree, corrupt. It is therefore necessary that this evil of corruption should be put an end to at a very early date.”

SRI N. SIVARAJ :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் போலீஸ் மான்யத்தின்மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில விஷயங்களை இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். போலீஸ் நிர்வாகத்தை பொறுத்தவரைக்கும் நாட்டின் அமைதிக்கும் சட்டப் பாதுகாப்புக்கும் போலீஸ் அவசியம் என்பதைப்பற்றி நான் சொல்லத் தேவை இல்லை. ஏராளமான ரூபாய் போலீஸ் நிர்வாகத்திற்கு செலவிடப்படுகிறது. இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசிய காலத்திலே போலீஸ் நிர்வாகத்தின் குறைகளை சம்பந்தப்பட்ட புள்ளி விவரங்களுடன் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ டி. சி. நம்பியார் எடுத்துக்காட்டினார். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நடக்கக்கூடிய போலீஸின் தவறுகளை பார்க்கும்பொழுது போலீஸைப் பற்றி ரொம்பவும் சந்தேகப்படும்படியான நிலைமை ஏற்படும்.”

12-25
p.m.

[Sri N. Sivaraj]

[19th March 1954]

படுகிறது. எனக்குத் தெரிந்தவரை தஞ்சையில் இதே நிலைமை தான் நிலவுகிறது. அங்கு கிராமங்களில் நடக்கக் கூடிய அட்டேழியங்களை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருந்த போதிலும் இது வரையிலும் எந்த அளவுக்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் நாகப்பட்டினம், நன்னிலம், சீர்காழி, இந்த இடங்களில் 300, 400 விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். கிராமங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும்பொழுது போலீஸ் தஞ்சை பண்ணையான் சட்டத்தை பாதுகாக்க வந்திருக்கிறார்களா, மிராசுதாரர்களை பாதுகாக்க வந்திருக்கிறார்களா, விவசாயிகளை பாதுகாக்க வந்திருக்கிறார்களா என்று புரியவில்லை. கலாட்டா இல்லாமல் அடி தடி இல்லாமல், ரத்தம் சிந்தாமல் இருக்கும்பொழுது 300, 400 விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் தண்டனை அடைந்தவர்கள் 30, 35 பேர்கள்தான். மற்ற கேஸ்கள் தோற்றுப் போய்விட்டன. இதற்கு ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் செலவுக்கீழ் பட்டிருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் ஒரு மிராசுதார், தகராறு இருக்கிறது என்று போலீஸுக்கு ரிபோர்ட் செய்துவிட்டால் உடனே **Special Armed Police** அந்த இடத்துக்கு அனுப்பப்படுகிறது. மிராசுதாரர்கள் ரௌடிகளை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளை துன்புறுத்துகிறார்கள். கிராமங்களில் பெரும்பாலான மக்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது. நாகப்பட்டினத்தில் கீவனூரில் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் (மேனன்) இரண்டு வருஷங்களாக நேர்மையாக நடந்துகொள்ளவில்லை. இதைப்பற்றி பல மகஜர்களும், ரிபோர்ட்டுகளும் அனுப்பப் பட்டிருந்த போதிலும், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் சர்க்கார் எடுக்கவில்லை. காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் கனம் ஸ்ரீ சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொல்லியது போல் போலீஸ் அதிகாரிகள் மிராசுதாரர்கள் வீட்டில் தங்குகிறார்கள். நாகப்பட்டினத்திலும் இதே மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. அங்கு பெரிய அதிகாரிகள் வந்தால் ஒரு பெரிய மிராசுதார் வீட்டில் தங்குகிறார்கள். இதனால் மிராசுதாரர்களின் தூண்டுதலின் பேரில் **Special Armed Police** உடனடியாக அனுப்பப் படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் சீர்காழி தாலுக்காவிலிருக்கும் வள்ளுவக்குடியில் 5, 6 பெரிய மிராசுதாரர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அங்கு 100-க்கு 95 விவசாயிகள் ஒன்று சேர்ந்து கட்டுப் பாடாக தஞ்சை சட்டத்தை ஒழுங்காக அமுல் செய்ய வேண்டும் என்று பாடுபடுகிறார்கள். ஆனால் **District Superintendent of Police** முதல் ஜில்லா கலெக்டர் வரை அனுவசியமாக இவர்கள் விஷயத்தில் தலையிடுவதால் தஞ்சை சட்டம் சரியாக அமுல் நடத்தப்படவில்லை. விவசாய சங்க ஆபீஸ்களை சோதனை போடுகிறார்கள். சுமார் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு விவசாய சங்க ஆபீஸிற்குள் புகுந்து தலைவர்களின் பங்குகளையும், Stalin படத்தையும் உடைத்தார்கள். இந்த மாதிரி போலீஸ்காரர்கள் விவசாயிகளை மிரட்டுவதால் தஞ்சை சட்டத்தை ஒழுங்காக அமுல் நடத்த முடியவில்லை. சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இம்மாதிரி கொண்டுவரப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை எந்த அளவுக்கு சர்க்கார் விசாரணை செய்து பரிசீலனை செய்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் போலீஸ் பொது மக்களுக்கு உதவி செய்ததாக சொல்ல முடியும். இவ்வாறு செய்யாத வரை தஞ்சை சட்டத்தை அமுல் நடத்த போலீஸ்காரர்கள் உதவியாக இருப்பார்களா என்று சந்தேகப்படவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். நாகப்பட்டினம் டவுன் **Prohibition Advisory Committee** ஒரு குறிப்பிட்ட போலீஸ் அதிகாரி **French - India** ஓரமாக உள்ள இடங்களுக்குப் போய் மதுபானம் அருந்துவதாக ரிபோர்ட் செய்திருக்கிறது. **Circle Inspector** ஸ்ரீ தேவசகாயம் காரைக்கால் சமீபத்தில் உள்ள வாஞ்சூரில் போய் குடிக்கிறார். ஸ்டீமர்களில் போய் குடிக்கிறார். ஜனவரி முதல் தேதி அன்று குடித்து விட்டு கீழே விழுந்து கிடந்தார் என்பதாக **Prohibition Advisory Committee** கொடுத்த ரிபோர்ட்டுபின்மீது சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. சட்டத்தை மீறுகிறவர்கள் சமூக விரோதிகளா அல்லது குடித்தல், சாராயம் காய்ச்சுதல் முதலிய தீய செயல்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு லஞ்சம் வாங்கும் அதிகாரிகள் சமூக விரோதிகளா? வருத்தப்பட்டு பிரயோஜனமில்லை. இது விசாரிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

[19th March 1954]

[Sri N. Sivaraj]

குடிக்கும் அதிகாரிகள் குறைந்த பட்சமாக மறைமுகமாவாவது குடிக்கக் கூடாதா? **Open-ஆக** குடித்துவிட்டு இப்படித் தெருவில் ஆட வேண்டுமா? இம்மாதிரி குறிப்பிட்ட சார்ஜ் செய்யப்பட்ட அதிகாரியை **transfer** ஆவது சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். எம். எல். ஏ. க்கள் எழுதலாம், கூட்டம் போட்டு சொல்லலாம். அதற்கு மேல் அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும் எவ்வளவு தடவை சொல்லியும் கூட சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் மதுவிலக்கை எவ்வாறு நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த முடியும்?

“**Special Armed Police** கம்யூனிஸ்ட் விவசாய சங்கங்களில் அனுவசியமாக புகுந்து அட்டேழியங்கள் செய்கின்றன. அதிகாரிகள் ஏறுவதும் மிராசுதாரர்கள் காரில்தான். உட்காருவதும் மிராசுதாரர்கள் காரில்தான். அதிகாரிகள் இந்த **Special Armed Police**-ஐ பயன்படுத்திக் கொண்டு மக்களை மிரட்டி லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு மிராசுதாரர் ஒரு **petition** அனுப்பி விட்டால் உடனே 50, 100 போலீஸ்காரர்கள் அனுப்பப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி செல்வதால் தஞ்சை சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த முடியாது. யார்மீது குற்றச் சாட்டுகள் கொண்டுவரப்பட்டாலும் அதை விசாரணை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்த நிலைமையில்தான் ஜனங்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கமுடியும்.

“போலீஸ் நிர்வாகத்தை நடத்த கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது. ஜந்து, ஆறு வருஷ போலீஸ் ரிபோர்ட்டைப் பார்த்தால் வெற்றிகரமாக கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கொலை குற்றங்கள் மிகவும் குறைவு. தஞ்சை ஜில்லாவில் இது மாதிரி நிலைமை நீடித்தால் கிராம வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. **Special Armed Police** அவ்விடம் இருப்பதால் பெண்கள் உட்கடைக்குப் போகக்கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. தஞ்சை சட்டத்தை அமுலாக்க விவசாயிகள் கட்டுப்பாடாக இருக்க விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் மிராசுதாரர்கள் தூண்டுதலின் பேரில் **Special Armed Police** கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து நாட்களுக்கு இந்த **Special Armed Police**-ஐ வாபஸ் செய்து பார்த்தால் தஞ்சை விவசாயிகள் சண்டை இல்லாமல் தஞ்சை சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆகையால் உடனடியாக தஞ்சையிலிருந்து **Special Armed Police**-ஐ வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்றும், எந்த அதிகாரிகள் பேரில் குற்றங்கள் சாட்டப்படுகின்றனவோ அவர்கள் மீது விசாரணை செய்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் போலீஸ்காக்கக் கோரும் மான்யத்தை பிரேரேபித்து நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தில் அதற்கு செலவழிக்கும்படியான தொகை சர்க்காருடைய மொத்த வருமானத்தில் எவ்வளவு விகிதாசாரமாக இருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக்காட்டினார். இந்தப் புள்ளி விவரம் குறைந்த விகிதாசாரமாக இருக்கிறது என்றும், அதுவும் இந்தியாவிலேயே இவ்வளவு குறைந்த விகிதாசாரமாக இருக்கக்கூடிய ராஜ்யம் இந்த சென்னை ராஜ்யம்தான் என்றும் சொன்னார். இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல. மற்ற எந்த ராஜ்யத்திலும் இப்பொழுது நடைபெறுவது கேஷமாபிவிருத்தி ஆட்சி என்றும் கூறப்படுகிறது. இதற்கு முன்பு வெள்ளைக்கார அரசாட்சி நடந்தபோது இப்படிப்பட்ட ஆட்சி கிடையாது. இப்பொழுது நடக்கும் ஆட்சி மக்களுடைய கேஷமாபிவிருத்திக்காக என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் சென்னை ராஜ்யத்தின் பட்ஜெட் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் இந்தக்கூற்று எவ்வளவு தூரம் உண்மை அல்லது எவ்வளவு தூரம் உண்மைக்கு புரம்பானது என்பதும் தெள்ளத்தெளிவாக தெரியும்.

“1945-46-ம் வருஷத்தில், அதாவது இந்த காங்கிரஸ் மந்திரிசபை பதவி ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு ஒட்டு மொத்தமாக சென்னை அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கக்கூடிய வருமானம் 47 கோடி ரூபாயாகும். இந்த 47 கோடி ரூபாயில் போலீஸுக்கு செலவழிக்கப்பட்டது 2 கோடி 98 லட்சம் ரூபாய். அதாவது பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்த நாட்டின்

12-35
p.m.

[Sri P. Ramamurthi]

[19th March 1954]

மக்களை அடக்குவதற்கு வைத்து இருக்கக்கூடிய போலீஸ் இலாகாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 2 கோடி 98 லட்சம் ரூபாய். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய ஆட்சி ஏற்பட்டது. அதாவது ஜனங்களை அடக்குவதற்கான ஆட்சி அல்ல. ஜனங்களுடைய கேஷமாபிவிருத்திக்காக ஏற்பட்ட சர்க்கார். இந்த ஆட்சியில் போலீசுக்கு செலவழிக்கப்படும் தொகையானது வருஷா வருஷம் அதிகரித்துக்கொண்டுபோய் போன வருஷம் 7 கோடி 13 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்தது. ஆனால் இந்த வருஷம் ஆந்திரம் பிரிந்த பிறகு கொடுக்கும்படியான கணக்கு 4 கோடியே சொச்சம். இதை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கு இதற்கு முந்தின வருஷக் கணக்கை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது எழு வருஷங்களாக சென்னையில் கேஷமாபிவிருத்திக்கு ஏற்பட்ட அரசாங்கம் என்று சொல்லி அதற்கு மேலும் மேலும் ஜனங்களிடத்திலிருந்து அதிகமான வரி கோரப்படுகிறது. ஆனால் உண்மை என்ன? அன்றைக்கு 47 கோடி ரூபாயாக இருந்த வரி இன்று 57 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இந்த 10 கோடி ரூபாய் அதிக வரியில் இப்பொழுது சென்னை ராஜ்யத்தில் போலீசுக்கு செலவழிக்கப்படுவது 4 கோடி 18 லட்சம் ரூபாய். இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் செலவழிக்கப்பட்டதை விட அதிகமானது. இந்த 10 கோடி ரூபாயும் ஜனங்களிடத்திலிருந்து அதிகப்படியாக வசூலிக்கப்படும் வருமானம். அதில் 4 கோடி ரூபாய் போலீசுக்கு செலவழிக்கப்படுகிறது. இதுவே இந்த கேஷமாபிவிருத்தி அரசாங்கத்தின் திட்டம் என்பது தெள்ளத் தெளிவாக, எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. அதிகமாக வசூலிக்கப்படும் 40 சத விசதத் தொகையும் அதிகப்படியாக போலீசுக்கு செலவழிக்கப்படுகிறது என்ற இந்த புள்ளி விவரங்களை மட்டும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது ஒரு பக்கத்தில் இருக்கட்டும்.

“இன்னொரு பக்கத்தில் பார்க்கும்போது அன்றைக்கு அந்நிய ஆட்சி இருக்கும்போது என்ன சொல்லப்பட்டது? பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஜனங்களை அடக்கக்கூடிய அரசாங்கமாகவே உள்ளது. சுயராஜ்யம் கிடைத்தால் நம்முடைய ஜனங்களை அடக்கவேண்டிய நிர்வாகம் ஏற்படாது. ஜனங்களுடைய நன்மைக்கு வேண்டிய திட்டங்களைக் கொண்டு வருவோம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் நடைமுறையில் எங்கு கொண்டுபோய் விட்டிருக்கிறது என்பதை பார்க்கவேண்டும். நடைமுறையில் பார்க்கும்போது இந்த போலீஸ் இலாகா ஜனங்களுடைய பாதுகாப்புக்காக இருந்து வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்பதை தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறேன். நமக்கு நன்றாகத் தெரியும், ‘இன்றைக்கு போலீசார் யார் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள்? யாருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறார்கள்?’ என்பது. அரசியல் கைதிகளை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக குற்றம் செய்து அதாவது திருட்டு குற்றம் செய்துவிட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்களே அவர்களை யும் குறிப்பிடுகிறேன். இதை சொல்லுவதால் சொத்தை திருடுகிறவர்களை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. அதிக சொத்துடையவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது. அதற்குத்தான் பிரதானமாக போலீஸ் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதை கவனிக்கும்போது சொத்துடைமைக்காரர்களிடமிருந்து இந்த மாகாணத்திற்கு மொத்த வருமானம் எவ்வளவு வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை பார்க்கவேண்டும். ஒட்டு மொத்தமாக பார்க்கும் போது பணக்காரர்களிடமிருந்து வருமான வரி மூலமாக ஐந்து கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்படுகிறது. அதாவது 3,600 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடியவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் ரூபாய் ஐந்து கோடி ரூபாய் ஆகும். கிட்டத்தட்ட நில வரியிலிருந்து எழு கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்படுகிறது. பாக்கி இருக்கக்கூடிய வாகன வரி முதலியவைகளிலிருந்து மூன்று கோடி ரூபாய்கள் வசூலிக்கப்படுகிறது. இவைகளைத் தவிர பாக்கி வரிகள் எல்லாம் அநேகமாக இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களின் தலையில் விழுகிறது. சாதாரணமாக விற்பனை வரி, மோட்டார் வரி, இவைகளை எடுத்துக்கொண்டால் மோட்டார் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களிடமிருந்தும் பஸ், லாரி முதலியவைகளிலிருந்தும் அதிகமான வருமானம் கிடைக்கிறது. அதில் பெரும் பகுதி சாதாரணமாக பிரயாணிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுபவை. இந்தக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் சாதாரணமாக

19th March 1954]

[Sri P. Ramamurthi]

வருமானமுள்ள ரூபாய் 300 அல்லது 400 வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. ஆனால் யாருக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு? பெரிய முதலாளிகளுக்கும், பெரிய தொழிற்சாலைகளில் எந்த விதமான தகராறுகளும் வரக்கூடாது என்பதற்காகவும்தான் போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. அதுதான் போலீசுக்கு பிரதானமான வேலையாக இருக்கிறது. நில வரி கொடுப்பவர்களை எடுத்துக்கொண்டால் சின்னச் சின்ன நிலச்சுவாந்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அதாவது ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர், நாலு ஏக்கர்கள், ஐந்து ஏக்கர்கள் வைத்திருப்பவர்களிடத்தில் தகராறு ஏற்படுவது கிடையாது. போலீஸால் பாதுகாக்கப்படும் பெரிய மிராசதாரர்கள் வரிப்பணமாக கொடுக்கக்கூடிய பணம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்குக் கூட வராது. ஆகவே இதைஎல்லாம் சேர்த்து பார்த்தால் பெரிய பணக்காரர்கள் நிலச்சுவாந்தார்கள் ஆகியவர்களிடத்திலிருந்து சர்க்காருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வரி கிட்டத்தட்ட ஐந்து கோடி ரூபாய் கூட இருக்காது. அதில் நாலு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பெரிய பணக்காரர்களுடைய பாதுகாப்பிற்காக உள்ள போலீஸிற்கு செலவழிக்கப்படுகிறது. இதற்கு பெயர் என்ன? நல உரிமை ஆட்சி. ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது?

“இன்று இந்த போலீஸ் இலாகா நம் நாட்டின் சாதாரண மக்களுடைய ஜீவாதார உரிமையை எந்த அளவில் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறது? அரசியல் சட்டத்தில் மக்களுக்கு ஜீவாதார உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பிரமாதமாக சொல்லுகிறார்கள். பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இருந்த காலத்தில் இருந்தது போன்று அல்ல. பிரஜா உரிமையை கொடுத்திருக்கிறோம். அதுவும் அரசியல் சட்டப்படி வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பது வாஸ்தவம்தான். அந்த வாக்குறுதிகளை நடைமுறையில் பார்க்கிறோமா என்பதுதான் கேள்வி. சாதாரணமாக கூட்டம் போடவேண்டும் என்றால் அங்கே இருக்கக்கூடிய போலீஸ் உத்தியோகஸ்தருடைய தயவைக் கொண்டுதான் இன்றைக்கு ஒரு இடத்தில் கூட்டம் போட முடியும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் சாதாரணமாக போலீஸ் சட்டம் இருக்கும் இடங்களில் சப்-இன்ஸ்பெக்டரின் தயவின் கீழ் கூட்டம் போடவேண்டிய நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது? உதாரணமாக எங்கள் மாகாண கமிட்டியின் காரியதரிசி தோழர் எம். ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள்—எல்லா விஷயமும் தெரிந்தவர் அவர், வக்கீல் கூட—அவர் சில மாதங்களுக்கு முன்பு பரமக்குடியில் கூட்டம் போடவேண்டும் என்று சொன்னவுடன் அவருக்கு டிபுடி சூப்பரெண்டண்டினிடமிருந்து ஒரு உத்தரவு வந்தது. அந்த உத்தரவுப்படி என்ன சொல்லப்படுகிறது?

‘A notice comes from the District Superintendent of Police to the effect that he (the concerned individual) is directed not to speak about the public or any political party. There is also another clause, which says: “Failure to comply with this order will entail prosecution.”’

“அதாவது பொது ஜனங்களின் கூட்டத்தில் அரசியல் கட்சிகள்பற்றி பேசக்கூடாது என்று அந்த உத்தரவு வருகிறது. அதற்கு கீழ்ப்படியாவிட்டால் பேசுபவர்மேல் கேஸ் தொடரப்படும் என்றும் அந்த உத்தரவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தோழர் வெங்கட்டராமன் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். சாதாரண விவசாயிகளிடத்தில் அவர் எப்படி நடந்து கொள்ளுவார் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். ஆனால் தோழர் எம். ஆர். வெங்கட்டராமன் கீழ்ப்படிந்தாரா என்றால் இல்லை. அவர் கூட்டம் போட்டார். பேசினார். இந்த மாதிரியான உத்தரவு சட்டபூர்வமாக செல்லாது என்பது அவருக்குத் தெரியும். அப்படி கேஸ் வந்தால் பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று அவர் இருந்தார். அது வேறு விஷயம். இப்படிப்பட்ட முறையில் நடக்கிறது போலீஸ் இலாகா. அதே மாதிரி கோயம்பத்தூர் காளேஸ்வரா மில் அருகில் ஒன்றும் பேசக்கூடாது என்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். இதனுடைய அர்த்தம் என்ன? பிரஜா உரிமை எங்கே? பேச உரிமை இல்லையா? ஒவ்வொன்றுக்கும் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய் மனு போட முடியுமா? அப்படிப் போய் மனுபோடுவதாக இருந்தாலும் இப்பொழுது செலவு 20 ரூபாயாகிவிட்டது. இதற்கு முன்பு இரண்டு ரூபாய்தான் இருந்தது. இந்த முறையில் கூட்டம் போடுவது என்றால் எவ்வளவு செலவு. அதற்கு விளம்பரப்படுத்தவேண்டும். அவ்விதம்

[Sri P. Ramamurthi] [19th March 1954]

வினம்பாப்படுத்துவது என்றால் அதற்கு பணம் வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தால் அதிக பணம் இருக்கும். ஜனங்களுக்கு தண்டோரா மூலமாக சொல்லி அனுப்பவேண்டும். அப்படி தண்டோரா போடுவது தப்பா? தண்டோரா போடுவதற்கும் அனுமதி இல்லை. அதற்கு அனுமதி கேட்டாலும் கிடைப்பதில்லை. இந்த நாட்டில் உள்ள நிலைமை இது.

12-48
p.m.

“ஆகவே நான் கேட்கிறேன்: பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலிருந்ததை காட்டிலும் இன்று பிரஜா உரிமையை எந்த அளவு நீங்கள் விஸ்தரித்திருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் பிரஜா உரிமையை விஸ்தரித்திருக்கிறீர்களென்பதை எப்படி நிரூபிக்க முடியுமென்றுதான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். போலீஸ் இலாகாவுக்காக இன்றைக்கு இவ்வளவு தொகை செலவு செய்வதானது நம் நாட்டு மக்களின் பாதுகாப்புக்காகத்தான் என்று சர்க்கார் சொல்லும்போது ஜனங்களுடைய சாதாரண ஜீவாதார உரிமைகளாவது பாதுகாக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் அவைகள் பாதுகாக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக மேலும் தடுக்கக்கூடிய முறையில் போலீஸ் இலாகாவானது நடந்துகொண்டு வருகிறதென்று சொன்னால், இன்றைக்கு ‘பந்தோபஸ்து, பாதுகாப்பு’ என்று சொல்வதெல்லாம் ஒரு அர்த்தமற்ற விஷயம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

“என் இந்த நிலைமை? பெரிய நிலச்சுவாந்தாரமீது வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று இதுவரை எங்கேயாவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறோமா? பெரிய முதலாளிகள் மீது ஏதாவது கேஸ் போட்டு, அவர்களில் யாரையாவது ஜெயிலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்களா? எத்தனை பேர்கள் அப்படி ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்களென்று கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் மோசடி போன்ற குற்றங்களுக்காக பேருக்கு யாராவது ஒன்றிரண்டு பேர்களின்மீது வழக்குத் தொடர்ந்திருப்பார்கள். அவ்வளவுதான்..

“இந்த நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் சரி, விவசாயிகள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச்சொல்வதற்காக கூட்டம் போட்டாலும் சரி உடனே போலீஸ் வந்து, அவர்களை பயமுறுத்துவது நாளுக்கு நாள் சர்வ சாதாரணமாக நடந்து வருகிறது. எந்த ஒரு இடத்தில் விவசாயிகளானாலும் சரி, தொழிலாளிகளானாலும் சரி, ஒன்று சேர்ந்து, ஒரு கூட்டம் போட்டால், ‘அமைதிக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது’ என்று சொல்லி, ஜனங்களை அடக்கும்படியான ஒரு முறை இன்றைக்கு நாட்டில் அமுலில் இருந்து வருகிறது. ‘அமைதி—ஒழுங்கு’ என்ற பெயரால் இன்றைக்கு விவசாயிகளும், தொழிலாளிகளும் அடக்கப்படுகிறார்கள். அதுதான் இன்றைக்கு நடந்து வருகிறது.

“எனக்கு ஒரு விஷயம் இப்பொழுது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதாவது 1927-ம் வருஷத்தில் பண்டித நேரு எழுதிய ஒரு விஷயமானது இன்றைய நிலைமைக்கு முற்றிலும் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகின்றேன். பண்டித நேரு 1927-ம் வருஷத்தில் சொன்னதாவது :—

“The Government it is said must preserve law and order. What matters it, this results in the gravest disorder and in death and injury to the people? Every Indian knows the crimes that have been and are being committed in the name of law and order and yet there are some of us still who are obsessed by this notion. Law and order are the last refuge of the reactionary, of the tyrant and of him who has power and refuses to part with it. There can be no law and order till freedom comes, for as the French Philosopher Proudhon said, “Liberty is not the daughter but the mother of order”.”

“அதாவது, ‘சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு (Law and Order) இவைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் சர்க்கார் இருக்கிறது என்று மீண்டும் மீண்டும் இந்த நாட்டில் சொல்லப்படுகிறது. இதனால் நாட்டில் பலருக்கு கஷ்டம் நேர்ந்தாலென்ன? இறந்தாலென்ன? அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்குக் கவலையில்லை; இந்த நாட்டில் “சட்டம் ஒழுங்கு” இவைகளின், பேரால் எவ்வளவு அட்டேயியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பது ஒவ்வொரு இந்தியனுக்கும் தெரியும். உண்மையில் பார்ப்போமானால், சட்டம் ஒழுங்கு என்று சொல்லப்படுவதெல்லாம் மிக மிகப் பிற்போக்கு வாதிகள் (reactionaries), கொடுங்கோலர்கள் (tyrants) கையில் அதிகாரத்தை

[19th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

வைத்துக்கொண்டு, அதிகாரத்தை விடமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்களே, அந்தப் பிற்போக்காளர்களுக்கு சட்டமும் ஒழுங்கும் உறைவிட (refuge) -மாக இருந்துவருகிறது, என்று பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். அது இன்றைக்கும் உண்மையாக இருந்து வருகிறது.

“சுயராஜ்யம் கிடைத்துவிட்ட பின்பு சாதாரண மக்கள், விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள போராடுவதற்கு முன்வந்தால், நிலச்சுவாந்தாரர்கள் கையிலிருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லக்கூடிய அந்தக் கொடுங்கோலர்கள் (tyrants) இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய உறைவிடமாக சட்டமும் ஒழுங்கும் இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது.

“‘நாங்கள் மெள்ள மெள்ள எதோ செய்யப்போகிறோம்’ என்று சொல்லுவார்கள்.

“சுயராஜ்யம் பிரசங்கத்தில்

“The agrarian situation in the State was a source of continued anxiety to Government. He had said that the agrarian situation continued to cause alarm to Government.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பிரச்சனை மேலும் மேலும் கவலை தருவதாக இருக்கிறதென்று பேசினார்கள். கவலை தரக்கூடிய விஷயத்தை ஆலோசித்து, அதற்குப் பரிகாரம் தேடுவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்தால்தானே இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும்?

“ஸ்ரீமான் மாணிக்கவேலு நாயக்கர், நேற்றையதினம் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கின்ற நேரத்தில், ‘நிலத்தைப் பொறுத்த வரை முன் டிரைவு புள்ளி விவரங்கள் (pilot census) சேகரிப்பதற்கு உத்தரவாயிற்று; எந்தெந்த கிராமங்களிலிருந்து புள்ளி விவரம் சேகரிப்பு ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்பது ஆலோசனையிலிருந்து வருகிறது. முதலில் அந்த ஒரு சில கிராமங்களில் புள்ளி விவரம் சேகரிக்கப்பட்டு முடிந்த பிறகு, மற்ற எல்லா இடங்களிலும் புள்ளி விவர சேகரிப்பு வேலை ஆரம்பிக்கப்படும்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. புள்ளி விவரங்களெல்லாம் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி ஆலோசனை செய்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் சேகரிக்கப் போகிறார்கள். திட்டக் கமிஷன் (Planning Commission) நிலங்கள் சம்பந்தமாக புள்ளி விவரங்களை உடனே சேகரிக்கவேண்டுமென்று நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பே அரசாங்கத்திற்கு யோசனை சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால், ‘புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கிறோம், புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கிறோம்’ என்று சொல்லி காலம் கடத்தப்பட்டு வருகிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி ரொம்ப துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி ஆக்ராவில் கூடிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்திலேயே இது சம்பந்தமாக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. எட்டு லட்சம் பேர்களுக்கு pilot census எடுப்பதற்குள் இந்த மந்திரி சபையினுடைய ஈனம், இந்த சட்டசபையினுடைய ஆட்சிக்காலமே முடிந்தாய்விடும். அதற்குப் பிறகு வரக் கூடிய சர்க்கார் இந்தப் புள்ளி விவரங்களை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்களா, ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்களா என்பதும், எந்த சர்க்கார் வரப் போகிறார்கள் என்பதும் வேறு விஷயம்.

“ஆகவே, இந்த நிலைமையில் மெள்ள மெள்ள போகப் போகிறோம் என்று சொன்னால், நிலச் சீர்திருத்தம் உடனடியாக ஏற்படும் என்பதற்கு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது?

“ஜாஸ்தி பேசினால், ‘நீங்களெல்லோரும் பலாத்காரவாதிகள்’ என்று சொல்லுவார்கள். பலாத்காரவாதிகள் என்று மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு இது சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் இன்றைக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“1942-ம் வருஷம், ஆகஸ்டு மாதம், 8-ந் தேதி காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டதே, அதற்கு முன்பு அவர்களுடைய

[Sri P. Ramamurthi] [19th March 1954]

இயக்கத்தைப்பற்றி பேசக்கூடிய காலத்திலே, மகாத்மா காந்தி
 'Two interviews recorded by Louis Fischer in his book "A
 week with Gandhi"'. என்ற புத்தகத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்;

"What would happen to a free India", I asked, "What is your programme
 for the improvement of the lot of the peasantry?" "The peasants would take
 the land," he replied, "We would not have to tell them to take it. They would
 take it." "Should the landlords be compensated?" I asked.

"No," he said, "that would be fiscally impossible." "You see," he smiled
 "our gratitude to our millionaire friends does not prevent us from saying such
 things. The village would become a self-governing unit living its own life".

விவசாய சம்பந்தமாக சுதந்திர இந்தியாவிலே என்ன நடக்கப்
 போகிறது? நாட்டிலிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் கேஷமத்தை
 அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உங்களிடத்தில் என்ன திட்டம் இருக்கிறது?
 என்று லூயி பிஷர் மகாத்மா காந்தியைப் பார்த்து கேட்டதற்கு, 'இந்த
 நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் நிலச் சொந்தக்காரர்களுடைய நிலத்தை
 எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள்; நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று
 விவசாய மக்களுக்கு நாம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை;
 அவர்களாகவே எடுத்துக்கொண்டு விடுவார்கள்', என்று மகாத்மா காந்தி
 சொன்னார்.

"நிலச் சவாந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமா?"
 என்று லூயி பிஷர் மறுபடியும் கேட்டார். 'நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முடி
 யாது; அது சாத்தியமில்லை' என்று மகாத்மா காந்தி 1942-ம் வருஷம்
 ஆகஸ்டு மாதத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.

"இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு லூயி பிஷர் மகாத்மா காந்தியைக்
 கண்டு பேசும்போது நடந்த சம்பாஷணையாவது:

'Another interview given two days later runs thus—

"Well," I asked, "how do you actually see your impending Civil Disobe-
 diance Movement? What shape will it take."

"In the villages," Gandhi explained, "the peasants will stop paying taxes.
 They will make salt despite official prohibition. . . Their next step will be
 to seize the land."

"With violence?" I asked.

"There may be violence, but then again the landlord may co-operate,"

"You are an optimist," I said.

"They might co-operate by feeling," Gandhi said,

Or I said, "they might organize violent resistance?"

"There may be fifteen days of chaos," Gandhi speculated, "but I think we
 could soon bring that under control."

"நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமலேயே, விவசாயிகள் பலவந்தமாக நிலத்தை
 எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள்", என்று மகாத்மா காந்தி சொன்னபோது,
 'பலாத்காரமாகவா?' என்று லூயி பிஷர் குறுக்கிட்டு கேட்டார். 'பலாத்
 காரம் இருக்கத்தான் செய்யும்; ஆனால், அப்பொழுதும் நிலச்சவாந்தார்க்
 கள் ஒத்துழைப்பார்கள்' என்று 'எப்படி ஒத்துழைப்பார்கள்?'
 என்றார் லூயி பிஷர். 'கிராமத்தை விட்டு ஓடுவதன் மூலமாக அவர்கள்
 ஒத்துழைப்பார்கள்', என்று மகாத்மா காந்தி பதில் சொன்னார்.

"நிலச் சவாந்தார்கள் கிராமத்தை விட்டு ஓடாமலிருந்துகொண்டு
 எதிர்ப்பார்க்கல்லவா?", என்று லூயி பிஷர் கேட்டதற்கு, 'பதினந்து
 அல்லது இருபது நாட்கள் வரை குழப்பம் இருக்கத்தான் செய்யும்;
 அதை நாம் சமாளித்து விட முடியும்,' என்று மகாத்மா காந்தி
 1942-ம் வருஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.

"இந்த விவரங்களெல்லாம் அகில இந்திய காங்கிரஸ் காரியதரிசி எஸ்.
 என். அகர்வால் இவ்வாண்டில் வெளியிட்ட புத்தகத்தில் உள்ளது. இது
 தான் நிலைமை.

[19th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

"எட்டு-வருஷத்திற்குப் பிறகு இந்த பலாத்காரப் பூச்சாண்டி மீண்டும்
 மீண்டும் காட்டப்படுகிறது. நிலப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு இன்றைக்கு வழி
 செய்யாமல், 'பலாத்காரத்தை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள்?' என்று
 பேசப்படுகிறது. 'கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கை
 இருக்கிறதென்று எங்களுக்குத் தெரியும்.' என்று பேசுகிறார்களே, அதை
 இன்றைக்குத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு முன்னால், 'காங்கிரசுக்கு அஹிம்
 சையில் நம்பிக்கை இருந்தது', என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமா?'
 என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு பலாத்காரத்
 தில்தான் நம்பிக்கையிருக்கிறதென்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லிக்கொண்
 டிருக்கிற இதே சமயத்தில், 'காங்கிரஸ்காரர்கள் அஹிம்சையை ஒரு கொள்
 கை என்ற முறையில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று உறுதி
 யாகச் சொல்ல முடியுமா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நடை
 முறையில் இது தந்திரமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அதை அவர்
 கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், ஒரு தர்மம், அடிப்படையான
 தர்மம், என்ற முறையிலே என்றைக்காவது காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏற்றுக்
 கொண்டதுண்டா?

"கனம் ஸ்ரீ லி. சுப்ரமணியம் அவர்களுக்கு காங்கிரஸ் சரித்திரத்தைச்
 சற்று விளக்க விரும்புகிறேன். 1934-வது வருஷத்திலே பூனாவில் நடந்த
 அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்திலே மகாத்மா காந்தி காங்கிரஸ்
 திட்டத்தின் (Congress Constitution) முதலாவது விதியை
 மாற்றவேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வந்தார். அதாவது,
 'சமாதானமான, நியாயமான முறையில் பூரண சுதந்திரமடைவது
 என்று காங்கிரஸின் முதலாவது விதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை, சத்
 தியமும் சாத்வீகமுமான வழியில் பூரண சுதந்திர மடைவது' என்று
 மாற்ற வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வந்தபோது, அதை ஏற்றுக்
 கொள்ள முடியாதென்று அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானித்தது.
 தீர்மானித்த பிறகு 'நாலாறு அங்கத்தினராகக்கூட நான் காங்கிரஸில்
 இருக்க முடியாது', என்று சொல்லி மகாத்மா காந்தி காங்கிரஸ்
 விருந்து விலகினார் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

"அன்றைக்கு அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி மகாத்மா காந்தி
 கொண்டு வந்த திருத்தத்தை ஏற்க மறுத்ததினாலேயே காங்கிரஸ்காரர்
 களெல்லோருக்கும் பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதென்று அர்த்த
 மில்லை. அது அல்ல விஷயம். நடை முறையில் எது சாத்தியம் என்று
 தான் அவர்கள் அன்றைக்குக் கருதினார்கள். அதே போல், காந்திஜி
 'சமரசம்' பண்ணுவதற்குத் தயங்கவில்லை என்பதற்குப் பல அத்தாட்சி
 களைக் கொடுக்கமுடியும்.

"காந்திஜியைப் பற்றி பண்டித நேரு என்ன சொல்லியிருக்கிறார்?

"Gandhiji did not even like the use of the police as an armed force for the
 suppression of riots and he expressed his distress at it."

"கிளர்ச்சிகளை அடக்குவதற்கு அரசாங்கம் போலீசை உபயோகப்படுத்து
 வதைக் கூட ஒரு பெரிய பாலத்காரமாக காந்திஜி கருதினார்; அதை
 அன்றைக்கு விரும்பவில்லை; இருந்தாலும்கூட, காங்கிரஸ் கவர்ன்மென்ட்
 செய்கிறது, ஆகவே பரவாயில்லை யென்று விட்டு வைத்திருந்தார் என்ற
 முறையில் காந்திஜியைப்பற்றி நேரு சொல்லியிருக்கிறார்.

"மேலும், அவர் சொல்லும்போது,

"In the conflict between that principle of non-violence which had become his
 very life-blood and meaning of existence, and India's freedom which was a domi-
 nating and consuming passion for him, the scales inclined towards the latter."

1941-வது வருஷத்தில் காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டிக்கும் காந்திஜிக்கும்
 அகிம்சை சம்பந்தமாக மிகப் பெரிய கொள்கை மாறுபாடு ஏற்பட்டது;
 சர்ச்சை ஏற்பட்டது; 'அகிம்சைக் கொள்கை முக்கியமா? இந்தியாவின்
 சுதந்திரம் முக்கியமா?' என்ற பிரச்சனை வந்தபோது, முதல் முதல்
 சுதந்திரத்தைத்தான் காந்திஜி தேர்ந்தெடுத்தார். அது சம்பந்தமாக சமர
 சம் செய்துகொள்ளுவதற்கு அவர் தயங்கவில்லை என்று ஜவஹர்லால்
 நேரு கூறியிருக்கிறார்.

[Sri P. Ramamurthi] [19th March 1954]

“ அதே போல், நாங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கையா, அறிமச்சையில் நம்பிக்கையா என்பதல்ல இன்றைக்கு பிரச்சனை. இரண்டிலும் நம்பிக்கை உண்டு என்று சொல்லவில்லை; ஜனங்களுக்கு உரிமைகள் இன்றைக்கு வழங்கப்பட்டு, ஜனங்கள் முன்னேறுவதற்கான உரிமைகள் கிடைக்குமானால், அவர்களுடைய உரிமைகளை உபயோகித்துக்கொள்ள இன்றைக்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுமானால், ஜனங்களை பலாத்கார முறையில் போகாமல், முன்னேறுவார்கள். அவர்கள் பலாத்கார முறையில் போகாமலிருக்கக்கூடிய நிலைமையை அரசாங்கம் உண்டாக்குமானால், நிச்சயமாக கம்யூனிஸ்டுகள் மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டில் யாரும் பலாத்காரத்தைப் பின்பற்றமாட்டார்கள். யாரும் இன்றைக்கு காட்டு மிராண்டிகள் அல்ல; பயங்கரவாதிகள் அல்ல; எதற்காக இன்றைக்கு ஒரு பலாத்கார வழியைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும்? வேறு வழியில்லை என்று ஏற்படுமானால்—தஞ்சை ஜில்லாவில் நடந்ததைப் போல்—ஜனங்களுக்கு எந்த விதமான பிரஜா உரிமையும் இல்லாத வகையில் தடுத்திருக்கும்படியான ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால், நாங்கள் சொல்லாமலேயே ஜனங்கள் பலாத்காரப் பாதையில் போவார்கள். அதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. அப்படி வேறு வழியில்லாமல் ஜனங்கள் பலாத்காரத்தில் இறங்கினால், அந்த பலாத்காரத்தைக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி தடுக்காது; அவ்வித பலாத்காரத்தை கண்டிக்கவும் செய்யாது. 1942-வது வருஷத்தில் காங்கிரசார் நடத்திய இயக்கத்தில், பலாத்காரத்தில் இறங்கிய காலத்தில் காந்திஜி அதைத் தடுக்கவில்லையே! கண்டிக்கவும் இல்லையே! ஜவஹர்லால் நேருவும் கண்டிக்கவில்லையே! கண்டிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் பெருமைப்பட்டார்களே! அதுபோலவே தான் ஜனங்கள் வேறு வழியில்லாமல், பலாத்காரத்தில் இறங்குவார்களேயானால், அதை நாங்களும் போற்றத் தான் செய்வோம். ஆகவே, பலாத்காரம் ஏற்படுகிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தைத்தான் சேர்ந்தது. ஆட்சியில் இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய பொறுப்பு. நீங்கள் இன்றைக்கு எந்த வழியை விரும்புகிறீர்கள்? என்று கேட்கப் படும் கேள்விக்கு அரசாங்கம் தான் பதில் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும். ஜனங்களைப் பாதுகாக்கப் போகிறோம், என்று சொல்லி, ஜனங்களிடத்திலிருந்து வரிப் பணத்தை வசூல் செய்து, ஏழை விவசாய மக்களை, தொழிலாளி மக்களை நசுக்குவதற்கு ஒரு மிகப் பெரிய பலாத்கார இயந்திரத்தை சிருஷ்டித்து, பலாத்காரத்தைக் கொண்டு மக்களை அடக்கப்பார்க்கிறார்களே, அந்த வழியை விட்டொழித்து, ஜனங்களுக்கு மேலும் மேலும் உரிமை வழங்கக்கூடிய முறையிலே நடக்கப்போகிறார்களா இல்லையா என்பது ஆட்சியிலிருக்கக்கூடிய உங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சோதனையாகும். பலாத்காரவாதிகளா? அகிம்சைவாதிகளா? என்ற கேள்வியை எங்களைப் பார்த்துக் கேட்பதில் அர்த்தம் கிடையாது. அந்தக் கேள்வியை உங்களைப் பார்த்தே கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தான் அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் கூறியாகவேண்டுமே தவிர, நாங்கள் அல்ல என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

“ கடைசியாக, இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே அரசாங்கத்தை நடத்திச் செல்லும் விதமானது கேஷமாபிவிருத்தி சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு அழகல்ல. கேஷமாபிவிருத்தி அரசாங்கம் என்ற பதத்திற்கே இழிவு ஏற்படுகின்ற வகையில் காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ‘போலீஸ் ராஜ்யம்’ என்ற முறையிலேதான் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் நடந்து வருகிறதேயொழிய, கேஷமாபிவிருத்தி ராஜ்யம் (Welfare State) என்ற முறையில் நடைபெறவில்லையென்பதை சர்க்காரின் புள்ளி விவரங்களே நிரூபிக்கின்றன. இதிலிருந்து இந்த சர்க்கார் மாறுமா என்பதே கேள்வி.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 3 p.m.”

The House then adjourned.

19th March 1954]

(After lunch—3 p.m.)

IV.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES re
CHANGE IN THE ORDER OF VOTING ON DEMANDS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, before I proceed to reply to the debate, I would like to make a motion that Demand XXIII—Labour may be taken up as soon as Demand XVII—Public Health is finished.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister can move the motion ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—
‘ That Demand XXIII—Labour including Factories be taken as soon as Demand XVII—Public Health is over.’ ”

MR. SPEAKER :—“ I hope there would not be any objection to this. The question is—

‘ That Demand XXIII—Labour including Factories be taken as soon as Demand XVII—Public Health is over.’ ”

The motion was put and carried.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1954-55—cont.

(1) DEMAND XIV—POLICE—cont.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, as I was listening to the Debate, I was hoping that I would be able to get off with a short reply, but the Hon. the Leader of the Opposition has intervened and made the proceedings very lively. Therefore, it has become necessary for me to reply, though not by making a very long speech, but at least by taking as much time as the Hon. the Leader of the Opposition took for his speech. He straightaway went into the figures with regard to the expenditure on police administration and showed how, after the attainment of Independence and after the attempt to establish what we call a Welfare State, the expenditure on police had increased from 2.98 crores to 7 crores. He has pointed out that there is an increase of expenditure of nearly Rs. 4 crores. Even though the Leader of the Opposition did not study law and practise the profession of law, I have observed him conducting cases before Tribunals and I can testify to this, that he is more than a lawyer, and he also put forward his case just like a lawyer, this morning. Sir, what is this increase due to? The Leader of the Opposition completely ignored that aspect of the matter altogether and asked ‘ How can there be such increased expenditure on police administration in a Welfare State? ’ He said that even the British administration was spending only Rs. 2.98 crores and that we have increased the expenditure more than twofold. I may point out to him that the scales of pay of the Constabulary, which he wants to be raised

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1954]

still further, have been increased to a very large extent and that itself accounts for Rs. 1.6 crores. If this is left out of account, there has been an increase of nearly Rs. 2½ crores. What is it due to and who was responsible for this increase is the only question which I have to answer to-day.

“There has been no increase in the ordinary police force expenditure. The main increase has been with reference to the Special Armed Police which came into existence during the years 1946, 1947, 1948 and 1949. At the peak period, we had to maintain 40 Companies of this Special Armed Police and that accounts for the main increase in police expenditure. What were the circumstances under which the Congress Government were forced to recruit the Special Armed Police and maintain this at a very great cost? I may straightaway say that whatever be the attitude, the policy or the tactics which the Communist Party may be adopting now, the policy that they were pursuing at that time was mainly responsible for this increased expenditure.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“Sir, I question that statement.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It was no pleasure for us to increase our police expenditure and to take action against our own brethren. I am sure that it is being realized by the Communist Party members themselves that they were pursuing a misguided policy at that time. They lost all their friends. Even I had some sympathy for them. But on account of their misguided policy during those crucial years, they lost many of their friends and sympathisers. After the attainment of Independence—they never expected that Independence would come without the intervention of the Communist Party, but even without their intervention Independence came—they refused to believe that it was Independence and they did not respect it. When power went into the hands of the Congress at the time the Britishers left India, they were keenly disappointed in that Independence had come without their intervention and they had not been put into power even though they had been co-operating with the Britishers during the War saying that it was a People's War. In spite of that co-operation and in spite of that betrayal of the people at that crucial hour, they were not put in power, but the Congress Party was put in power when the Britishers left India. That was the state of affairs in which the Communist Party found themselves and, therefore, they did not want to give any time for the Congress Party to settle down and they thought they should start immediately an agitation, a movement based on violence, so that they may wrest power from the Congress Party. It is only with that end in view, that they organized armed and violent movements in many places wherever it was possible for them and we had either to abdicate the function of governing the country or put down this agitation. They did not wait and care to see what sort of Constitution was going to be framed. They did not want to give enough time to the Congress Party to prove its worth and see how it was going to govern the country, but they wanted to seize the opportunity then and there.

19th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

They wanted to take advantage of the unsettled conditions prevailing in the country in view of the partition and the attendant refugee problem and they wanted to wrest the power from the Congress and establish their own dictatorship.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“On a point of information, Sir. May I just tell the Hon. the Finance Minister that when the refugee problem arose, it was not the Congress Party, but more than the Congress Party, it was the Communist Party and the Trade Unions in which we were working that went from here to save the refugees. Our Railway workers went from here. We offered our co-operation to solve the problem and it was Sri K. T. Raju and other persons who went from Madras to man the several trains which did not have enough people at that time and the fruit of it was that the moment Sri K. T. Raju returned to Madras he was put in jail. I would like to apprise the Hon. Minister of these facts.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Also he was dismissed from the Communist Party!”

SRI P. RAMAMURTHI :—“Absolutely not, Sir. It is a false statement that the Hon. the Leader of the House is making.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Anyhow, that was what Sri K. T. Raju himself was telling me. I do not know whether he was telling a falsehood. He changed from Communism to some other ‘ism’. Therefore, when the Communist Party took to violent methods, the Government had to take a decision either to suppress that violent movement or to abdicate their functions and we thought that in the interests of the country, it was necessary to put down this violent agitation immediately after the attainment of Independence. Therefore, if the police expenditure had increased, I may tell the hon. Members sitting on the opposite side that they were mainly responsible for that. (Cries of ‘Hear, hear’ from the Ministerial Benches.) Not only that. After the attainment of Independence when every ounce of energy was required to put things right, they created such disturbed conditions in the country that we were not able to put forth our sustained effort for the reconstruction of our country. Our entire attention was distracted by this armed conflict which they created in the country as a whole. They created such conditions when we were short of resources, that even the limited resources had to be frittered away on the police force. If crores had been spent on the police force, I can very well say with great justification that the misguided policy at that time—now they have changed their policy—of the members of the Party now sitting in Opposition was responsible for it. I hope history will give its verdict. (Interruption by Sri P. Ramamurthi.) I am glad that they have now changed that attitude. I know that the Hon. Leader of the Opposition and his friends who thought like him were responsible for that change of attitude. I am thankful for that and I appreciate that. In spite of all that, what is the present attitude which he has not formed—

3-10
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1954]

before us? Taking note of what he told us here, can we decrease the police force and thereby reduce expenditure? Whatever might have been the past, let us forget it. After all, all of us commit errors. It is human to err and it is more human to rectify that error. They have rectified that error and I am glad about it. If now at least he has created such conditions and given such assurances as would make us hopeful of reducing police expenditure, I would have been very thankful. What is the statement of policy which he has been pleased to make on the floor of this House as a responsible leader of the Communist Party? He says: 'I do not believe in *ahimsa* or in violence. It will depend upon circumstances. If people should take to violence, I am not going to stop it.' That is the attitude he has taken. If a responsible leader of the Party should make such a statement, we can very well understand the attitude which a leader in a far-off place, say in Tanjore or any other place, will adopt."

SRI P. RAMAMURTHI:—"I do not want to be misquoted. I have told very clearly this morning that we do not believe either in violence or in non-violence and that when, as a result of complete denial of any kind of freedom by the party in power, people find it impossible to move forward except by taking to violence, when they find no other path open to them, then the Communist Party will not stand in their way."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Either because of the attitude of the party in power or because of any other circumstances, if the people are not in a position to move forward, we shall not discourage or stand in the way of the people taking to violence.' Therefore it is not as if he has given up violence as such. If it becomes necessary—leave alone his positive attitude as such—he will not prevent violent activities taking place in the country for the removal of the grievances of the people—a very laudable object, I agree. But I would request the Hon. Leader of the Opposition to give those of us who belong to the Congress organization the credit that we also stand for the amelioration of the condition of the poor people of this country. Let us leave alone individuals here and there and take the Congress organization as a whole. The President of that organization is Sri Jawaharlal Nehru whom the Leader of the Opposition is not tired of quoting. That leader is at the head of affairs. We may be wrong in our approach and methods. After all, who is wrong and who is right will be ultimately proved. (Interruption by Sri P. Ramamurthi.) What is the method we have chosen for the purpose of effecting changes either in the Government or in the structure of society? We have widely chosen the method of the ballot box, the path of democracy. It is not as if we are going to be in power for ever. We do not believe in the dictatorship of one party, excluding all the other parties. We believe in democracy. The Congress which was the dominant party had given the power of vote to all the people who had attained the age of twenty-one, whether they be men or women, whether they belong to the Communist Party or the Kazhagam or the Congress Party or to no party. We have

[19th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

given them that power to decide the future of the country. If we are not good enough for the people, if we betray the interests of the people or if we go wrong, it is open to the people to correct us or to defeat us and put the Hon. Leader of the Opposition in power and allow him to carry out all his schemes. In our Constitution itself we have provided for the making of fundamental changes in the society and in the Government. Therefore we say, whatever changes are necessary, let the matter be decided by the will of the majority of the people expressed through the ballot box. We have accepted the ballot-box democracy and when we say that the Communist Party does not believe in it, the Communists get angry. After the people have been given the power to decide whether a certain party should continue in power or not, whether their schemes should be put into operation or not, where is the room for violence at all? (Interruption by Sri P. Ramamurthi.) When there is the ballot box available to make whatever changes we want, it is the duty of everybody to see that violence is avoided. Violence does not create favourable conditions for anybody to carry on the Government or to make any reform or change. If the Leader of the Opposition believes in the ballot box, I would appeal to him to come forward now at least with a statement: 'There is absolutely no necessity to resort to violence under any circumstances. We are a sovereign people. We can mar or make the future of our country. Therefore let us stand united and, if necessary, put the Congress out of power and put the Communist Party in power.' If he adopts that attitude, certainly I welcome it. But his utterance this morning was almost inciting the people to violence if their immediate demands were not conceded. (Sri P. Ramamurthi: 'Nobody said so.') It is not as if we are not willing to make changes. We want to see that in making changes we do not give rise to more difficult problems. We may be conservative, but that is no fault. We want to do things in such a way that on account of the changes, more difficult problems should not be created. In season and out of season, the Communist Party Members and even others have been speaking about agrarian reforms. It is not as if we do not believe in agrarian reforms. We believe in very far-reaching agrarian reforms. My Party stands for it and my Party is working for it. If we are unable to introduce reforms immediately, it is because we want to take stock of the entire situation and see that by the changes we make, difficulties are not put in the way of the progress of the country. In the name of agrarian reforms, it need not be said that it is necessary for the people to take to violence. Under the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, we have fixed the share of the tenant at 40 per cent. If necessary it can be increased to 50 or 55 per cent by a mere writ passed by a majority of the Members of this and the other House. If this Legislature is not good enough to make that change, it is open to the Leader of the Opposition to appeal to the country in the next general election and so arrange the composition of the next Legislature as to make it possible for the tenant to get 50 or 75 per cent or even cent per cent. For that purpose, is it necessary to take to violence? It is

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1954]

unnecessary. But that is what is happening in Tanjore to-day. (Interruption by Sri P. Ramamurthi.) The Special Armed Police men are there to prevent violence. I know and I have been getting very reliable reports that the Communist Party members are going about preaching that the tenant should demand 55 per cent here and now. They are preaching that pannaiyals should demand not the wages fixed under the Act, but much more and that, if their demand is not met, they should not harvest the crops, and that the crops, if not harvested at the crucial time, would go to waste. They have adopted that attitude and such propaganda is being carried on. (Interruption by Sri P. Ramamurthi.) I have listened to the Leader of the Opposition with patience and let him give me the same privilege."

MR. SPEAKER:—"It is becoming more or less a conversation."

3-20
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Therefore, Sir, if such propaganda should be carried on (and I am not surprised at it) in spite of the professions of the Hon. Leader of the Opposition, the situation has got to be tackled. It shows that the Communist Party believes in armed rebellion for the establishment of a dictatorship of the proletariat. Let me, therefore, be quite frank about it and say that is why it has not been found possible to reduce the expenditure on police. If, today, we have to incur increased expenditure on police forces, I may tell hon. Members that it is because of the attitude, it is because of the activities and it is because of the policy of the Communist Party. That is why we are unable to use our limited resources for the benefit of the people. Therefore, let not the Hon. the Leader of the Opposition go with the impression that we believe in the Police Raj. I submit, Sir, that we believe in the fundamentals of democracy. In view of the sacred trust which the people have put in us and the Constitution, it is necessary to oppose the elements which stand against those principles and to uphold the will of the people as expressed in the general elections. If only the Hon. the Leader of the Opposition and the Members of his Party come to believe in this attitude, I have absolutely no doubt it will be possible to cut down the extra expenditure which we are incurring on the police and as long as the change of attitude is not forthcoming, it is not possible and it is no use asking for a reduction in the expenditure on the police. They want to have a free hand to adopt their own methods and policies by the removal of the police forces. Unfortunately, we cannot oblige them. As long as the Communist Party continues to take up this attitude and as long as we are in charge of the administration, we have to maintain this police force in the interests of the country and in the interests of the principle for which we stand today."

Then, Sir, I shall come to the various other points which have been touched upon by hon. Members. So many hon. Members have been accusing that the efficiency of the police has been going down especially with reference to detection. The hon. Member

19th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

Sri Narayanan Nambiar made reference to murder cases and he quoted instances in Malabar. I am not surprised at it. I do agree that there might have been an increase in the number of murders in Malabar. But, the fault also lies on some of the hon. Members sitting opposite to me. A case was brought to my notice saying "Here is a case of murder—the name of the deceased was given. But, no action has been taken by the police in spite of the fact that in public meetings we have pointed out that so and so was murdered." If only we had taken action on that representation, we would have become the greatest fools because on enquiry, it was found that the deceased person was hale and healthy in his village. He had gone on a visit to Travancore-Cochin. He was brought from there and I got the report that the deceased person had come back. (Laughter.) You will be surprised at it. Recently, another allegation was made that a Harijan had been beaten severely and was no more to be found and that this seemed to be a case of the person having been done to death. That allegation has been made on the floor of this House. I have received reports from sources equally responsible, if not more responsible and more reliable, that the person had been carried away by the parties concerned for the purpose of foisting a case of murder on certain persons. That the alleged deceased person has now been admitted into a hospital and he is in the hospital now. Sir, these are the allegations that are being made and if this sort of cases are brought to the police and if they say that crimes are not detected and offenders arrested, can we blame the police?"

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I have pointed out a particular case giving his name 'Puthiavari Kannan' whose dead body was carried away for post-mortem examination."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I was not referring to the representation from the hon. Member, Sri Narayanan Nambiar, but from another Member belonging to his own Party. He knows about it. (Interruption by Sri P. Ramamurthi.) It is not as if I am talking without any basis. I will give you all the facts. You may deal with it as the hon. Leader of the Opposition. Can we blame the police, that simply because a resolution has been passed at a public meeting that so and so has committed atrocities immediately a person is not arrested? When they happen to arrest without any sort of evidence, without any basis whatsoever, can that be tolerated? Then we would be laying ourselves open to attack by the very Parties now making the other criticism that on the flimsiest complaints, innocent people were being arrested without due enquiry and investigation. Therefore it is that conditions in Malabar today make it very difficult for crimes to be investigated and the police have to act very carefully before taking any action. Even if cases of real murder take place, they have to be very cautious about them. And, therefore, Sir, if there has not been sufficient detection in Malabar, they have to blame themselves. With reference to detection in general, I gave it in my introductory speech that it has improved. I was wondering when

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1954]

specific charges were made with reference to murder cases and, therefore, I got the figures about them. In 1951, the percentage of detection was 36.1. In 1952, it was 35.1. It went down a little by one per cent. But in 1953, about which of course we are all speaking, there has been considerable improvement. From 1st January 1953 to 1st October 1953 (the date of partition) for the composite State it was 42 per cent. From 1st October 1953 to 31st December 1953 for the residuary State, the percentage was 56. In spite of that, very responsible persons make serious allegations saying that detection has gone down, the efficiency of the police officials has gone down and they are not acting properly. If that attitude is taken, will it be encouraging the police forces?"

3-30
p.m.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, hon. Members were speaking on the authority of the reports furnished by the Government. The information regarding the position of this matter in 1953 is one which is known to the Hon. Minister himself and not to us."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Anyhow, when we are discussing the Budget for the next year and the affairs during the current year, before making a serious allegation that efficiency in the detection of crime is going down, one should make sure of the accuracy of the figures one quotes. If one does not know the correct figures, one should not talk about the matter. Therefore, I would appeal, in all humility, to the hon. Members that before making allegations against officials, they should ascertain the facts. Otherwise, they will be making irresponsible statements which would only discourage our officials in doing their duty. Therefore, I can pay a tribute to our Police Force and say that their efficiency has been increasing. They have been acting as efficiently as possible under very difficult circumstances and in spite of this fraud going about of ordinary cases being converted into murder cases and persons being hidden and false complaints of murder being made to the Police. In spite of all these difficulties, they have been acting quite efficiently and quite fairly too."

" Then, I come to the complaint that the attitude of the Police has not changed even after Independence and that the people have not come to feel that the Police are their friends. I do agree with that. It is so, to a certain extent, among certain sections of the people and I also plead guilty to that charge. As pointed out by the hon. the Leader of the Opposition, that is due to our participation in the national movement and our attitude to the Police then. We were breaking the law and they were the custodians of law at that time for the then Government. But we expected that because they were Indians and we were fighting for our freedom, they should take a sympathetic attitude and that we should be dealt with not as law-breakers but as patriots. But, owing to their loyalty to the then Government, they acted in a particular way. So, we thought that they were all unpatriotic and that they were not friends of the people. Once such an attitude is taken, it is

19th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

continued for a long time. Therefore, all sympathisers of the national movement, failing to realise that conditions have changed now and that we are in an independent India, continue to adopt the same attitude, and they have got almost an estranged feeling towards the Police. I can also understand the feeling of the lawyers and, especially, the criminal lawyers appearing for the accused. They all think that these Police men are a set of tyrants who are out for blood. Therefore, when they appear for the particular accused, they think and presume that the accused person is innocent and that whatever has been done by the Police has been done in a spirit of foisting the case on some person. Hence, they try to break the case by cross-examination and by finding out loop-holes. So, I am not surprised that such an attitude is adopted by a certain section of the people, but we should change that attitude. That is my appeal to the hon. Members and also to the public.

" I do realise that certain sections of the Policemen also have not changed their attitude in spite of our best efforts to change it. Just as we have got into a certain habit, they have also got into a certain habit. It is rather difficult to change habits of years despite one's best efforts. When we accuse another, we should realise our own disabilities and our own limitations. So also, we should realise the other man's disabilities and his own limitations. Therefore, I would appeal to the people not to look upon the Police as their enemies but as their friends. But, of course, there is a certain section of the people who cannot look upon the Police as their friends. They are the law-breakers. They have got to be dealt with by the Police. Certainly, they cannot feel, as far as the Police are concerned, that they are their friends. Such people have got to be dealt with by the Police. As a matter of fact, that is the very reason why the Police become unpopular. There are certain law-breakers and when they are dealt with by the Police, they come and tell us stories about Police atrocities, and we immediately believe that those atrocities must have been committed, least realising that, after all, they are interested and disgruntled parties, that they are the accused in the cases, that on account of that, they have been dealt with in a particular manner and, that, therefore, they have got a motive in saying that there have been Police excesses. But without realising these, when a person comes and says that the Police have committed such and such atrocities, we immediately believe him and send petitions and put questions in the Assembly about them. Without realising that the person who is interested in telling these stories has got his own history behind the incident and without going into that history, we simply believe that man's representations, and without knowing the other side of the case, we at once accuse and find the Police officers guilty. Therefore, we have to remember that there are two sides to a case. I do not say that Police excesses are not there. There are Police excesses here and there, but we are trying to catch the officers responsible for them and the Police officers themselves are trying to curb such excesses. They do realise that they are in changed circumstances and changed conditions. It is necessary that we should

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1954]

create the proper atmosphere and give them sufficient encouragement so that they may really be able to function as friends of the law-abiding people and enemies of the law-breakers—that, we cannot help at any time. Therefore, I have absolutely no doubt that the Police Force, in spite of its defects—I do not say that there are no defects—is improving and it is bound to improve. If only we give those people proper encouragement, they will give proper satisfaction to us.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ What about increasing their pay? ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ More than the pay and more than anything else, they will love an encouraging word from the hon. Member. (Laughter). If all these attacks are not there, they will be more pleased than if we give them Rs. 50 a month. If only hon. Members had said that they had been doing their work well, they would have been very much pleased. Therefore, we should encourage them to do their work well. If the Police have gone wrong, we should correct them. Just as we are taking pity on the prisoners, so also we should take pity on the Police officers. If only that sympathetic attitude which the hon. Members showed towards the prisoners had been adopted towards the Police officers, I have absolutely no doubt that they will not ask for enhanced pay. A word of praise and sympathetic attitude would have given them sufficient encouragement.

“ With reference to corruption, it is easily said that the entire Police is corrupt. Not only the entire Police, but it has been alleged that the entire administration is corrupt. This is the fatalistic attitude that is taken by some people. It is believed that the whole world is going rotten and that the evil cannot be cured. Such an attitude can never help us. I have practised as a criminal lawyer and I know about certain aspects of the question. Therefore, I do not say that there are no corrupt elements in the Police. But there are corrupt elements everywhere. Can we say honestly that in any section of the society there are no corrupt elements? Everywhere there are corrupt elements. If only we search our conscience, even in the best of us, we will find some corruption. Therefore, I respectfully submit that there is corruption and that there are corrupt elements in the Police ranks, but we are not going to cure it by saying that the entire force is corrupted. That will only help all of them to become corrupt. When cases of corruption are brought to our notice, we try to secure evidence and the matter is placed before the proper authorities and is dealt with suitably. When the case is proved, the person concerned is either dismissed from service or disciplinary action is taken against him. But the people also should co-operate in this matter. Unfortunately, as soon as a case of corruption comes up, the officer goes to the complainant and begs, ‘ Why do you want to spoil me? ’. He begs him and then the complainant says, ‘ I do not know anything about this thing. ’ So, no evidence comes forth, and without evidence, can we convict any person and can we dismiss any person? No, we

[19th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

cannot. If we do so, he will go to a Court of Law for establishing that without any evidence, action has been taken against him. So, people also have to co-operate with us by not trying to corrupt these people. If an allegation of corruption is made against anybody, it is necessary for the people to come forward boldly and frankly, without any false sympathy, to give evidence in the case so that such corrupt elements may be weeded out of the Police Force. That is the only way in which we can eliminate corruption. We should all act in such a way that there may not be any room for corruption. But a wholesale condemnation of the Police Force as being corrupt will not in any way put down corruption. On the other hand, it will only increase corruption because the officers will be discouraged, if responsible elected Members of the Legislature charge them with corruption, however fair and honest they might be in their dealings. Therefore, we should not take such an attitude and we should not create such an impression in the mind of the Police Force because it is a very vital element in the administration.

“ Then, I come to the various amenities which have got to be given to the Police. First, let us take the low-paid Policemen. I have already cited figures to show that an additional expenditure of Rs. 1.6 crores has been incurred on Police constables. A person who was started on Rs. 16 before, is now started on Rs. 30. So, there has been an increase in their scale of pay from 1946 onwards, I think. Already, it is said that the expenditure incurred under Police is very considerable. I do not say that what is paid to them now is quite sufficient and that there is no need for giving them more. But we have to consider the other aspect also, namely, that they are not the only persons to be given more salary. There are the elementary school teachers under whose care we leave our children. They also have got to be paid more. If we go on increasing the pay of all these people, what will be our bill? Taking all these things into consideration, our Chief Minister has been repeatedly telling at every time that we have to take note of the poverty and limited resources of the country and we cannot aim at things which we cannot possibly achieve. When I say this, it is not as if I am satisfied with their present pay. It is necessary that their pay should be increased. But there is the limitation, the overriding limitation that has also to be taken into account. That is why we have taken steps to provide them more amenities such as housing, etc. We are giving them rent-free houses which the elementary school teachers are not getting now. They are also getting dearness allowance and so many other allowances. That is why we are taking steps to increase the amenities and we are doing our best in that direction. We have got a building programme. Upto now, more than a crore of rupees have been spent on this programme. This year we have provided a sum of Rs. 25 lakhs for building houses. Therefore, it is not as if we are un-sympathetic towards them. On the other hand, we have been very sympathetic towards them. Hon. Members opposite wanted to show that they were more sympathetic towards policemen and this

3-40
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1954]

Government have no sympathy at all towards policemen. On the other hand, we have real sympathy towards them and we are trying to do the best that is possible under the present circumstances. Therefore, let nobody go away under the impression that we are not taking care of policemen. We are vitally interested in them, in their contentment, efficiency and in their proper working. I appeal to all hon. Members to create a favourable atmosphere and to give their sympathy to this much-abused police force and hard-worked police force so that they may be encouraged to do their work honestly, efficiently and properly as the friends of the people. Thank you, Sir." (Cheers.)

SRI E. T. KUNHAN :—"On a point of information, Sir. മേശ്വരൻ അധികാരിയും പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറും മറ്റും ചേർന്നു ചർച്ചിച്ചുള്ള കോരൻ എന്നയാൾ ഇന്നും ആശുപത്രിയിലുണ്ടെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രി പറഞ്ഞു. അത് ഏതു ആശുപത്രിയിലാണെന്നും ഏതു രാജ്യക്കിലാണെന്നും ഏതു ജില്ലയിലാണെന്നും ഒരു വ്യക്തത മാക്കിത്തരാൻ അപേക്ഷിക്കട്ടെ. ഒൻപതു മാസമായിട്ടും കോരൻ ഇന്നും ആശുപത്രിയിലാണെന്നു പറയുന്നു. അതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്നും അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം."

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—"The Hon. Leader of the Opposition wanted names. I may refer him to the hon. Member who will be able to give names and details."

MR. SPEAKER :—"The Hon. Leader of the Opposition wanted to offer a personal explanation. I hope he will not make a second speech."

SRI P. RAMAMURTHI :—"Mr. Speaker, Sir, நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—"The Hon. Leader of the House will have a say in the matter."

* **SRI P. RAMAMURTHI** :—"Mr. Speaker, the Hon. Leader of the House has made certain allegations and it has become necessary for me to clarify certain matters, especially as some of them are serious allegations. I do not propose to deal with his first allegation which related to the attitude of the Communist party towards the last war. Suffice it for me to point out that the present Chief Minister of the State was in our company in 1942 whereas Mr. Kalyanasundaram was in jail at that time. That is enough for my purpose and I do not wish to say anything more about it."

"I now pass on to the other allegations that he made. The gravamen of his charge was that after 1946, it was the Communist Party and people like me who had led the people in the path of violence. Sir, this charge has been refuted by us again and again on the floor of the House. Still, the Hon. Leader of the House persists in saying like that. I have already challenged him whether he is prepared to institute an open and impartial enquiry into the matter to find out who was responsible for unleashing the forces of violence on the people in the years 1946 to 1950. Let him find out after due enquiry whether the Communist party was responsible for it or whether the Government of that time was

[19th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

responsible for unleashing the forces of violence on the people, by arresting all the leaders and putting them in jail without trial. Such large scale arrests never took place anywhere else at that time. As a matter of fact in 1946, a conspiracy case was laid against me in Madurai. Sir, it may be true that in 1946 there were some cases of violence after everybody was arrested and after all the leaders were arrested and sent to jail. Just as the people got infuriated and there were cases of violence in the country when the leaders of the Indian National Congress were arrested on 8th August 1942, there might have been some cases of violence after we were arrested and sent to jail. Again, just as the Indian National Congress and its leadership were not responsible for the violence committed in 1942, the Communist party and its leaders cannot be held to be responsible for what happened in 1947, when the Government of the day arrested everyone of us and put us in jail. The Government of that day never gave us even a single opportunity to defend ourselves. Under a lawless law, a large number of party men were put in jail and the Government never took any steps to prove their case against us in a court of law. Thus it was the Congress party that unleashed leonine violence on the people in that period. It was they who were responsible for all those things and for the suffering of innocent peasants and workers. To come now and lay the charge against the Communist party and say that that party was responsible for unleashing the forces of violence on the people is completely unfounded.

"Sir, the Leader of the House said that he and other people were to some extent sympathizers of the Communist party and because of our activities, we have lost the sympathy of those friends, and some friends have also left us. Sir, I am not at all worried for having lost those dubious friends. After losing those dubious friends, we were able to get the people of this country more and more behind us. In the previous Assembly, there were only two of us as Members. But in the recent General Elections, the people have returned as many as 62 of us to the composite Assembly. We are glad about it. So I do not mind losing dubious friends. I do not want to say more on this matter."

"Sir, the Hon. Leader of the House posed the question, 'What exactly is going to be your future policy?' I once again repeat that so long as the ruling party does not suppress the people but gives every opportunity to the common people to express themselves freely and to agitate in a lawful and democratic way, the people will choose that path. It is no pleasure for any of us to choose the path of violence. We are not cannibals in society. We are human beings. We very well understand the terrible suffering that the people will have to undergo in case there is a clash between them and the armed forces of the Government. In case the Government and the ruling party do not allow the common man to enjoy the elementary liberties which they are entitled to enjoy in a democratic society and in case they create such an atmosphere in which it will be impossible for the people and the organizations to function in a democratic way, people will choose their own path. This is the warning that I wish to utter to the ruling party."

[Sri P. Ramamurthi] [19th March 1954]

" Finally, with regard to the attitude the Hon. Leader of the House adopted with reference to Tanjore, I wish to say a few words. What is the charge levelled against us? What is the crime that we have committed? We have been asking that the peasants' share must be increased to 55 per cent. Is it wrong? Is it unlawful to demand that? No, it is not at all unlawful. I may remind the Hon. Leader of the House that the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act does not fix 40 or 45 per cent as the share that must be obtained and a greater share should not at all be demanded. That Act only fixes the maximum that the landlord can get and the minimum that the peasants can get. Similarly, it only fixes the minimum wages. It does not at all mean that the peasants should not get more and they must be satisfied with what is fixed in the Act. The peasants have got every right to organize themselves and to demand their proper share and if they feel that they have a case for getting more than what they get, they have got every right to demand and obtain more. In case the Hon. Leader of the House goes on threatening people in this manner by saying that the Communist party are responsible for cases of violence, I may tell him straightaway that the people can very well take care of themselves and will do the right thing. I would like to tell him in conclusion, 'Let us not be brandishing threats against each other'."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" The only point that I wish to say now is that the word 'people' is being misused by the hon. Leader of the Opposition. After all, we are also representatives of the people. As a matter of fact, we are here representing a larger number, I mean a majority of the people. (Cheers.) We also represent the will of the people. We are also working on behalf of the people. We are also as much interested in the welfare of the people, if not more than the Leader of the Opposition. It is not as if they are the only persons who represent the people and who are interested in the people."

" We do not say that the tenants and pannaiyals in Tanjore should not get more than what they get now. There are ways and methods of getting it. There are constitutional ways which should be adopted. From 25 per cent they have got now 40 to 45 per cent. They did not get this by threats. They got it in a constitutional way through a simple legislation discussed and passed here. Whatever could be done for them in a constitutional way, will be done. If only they work calmly, properly and peacefully, it should be possible to get more for them. By their acts of violence they are making it difficult for themselves to get more. In the unsettled condition prevailing there, what can we do to see that they get more? Simply because they go on increasing their demands and simply because they go on increasing their pressure and agitation, we cannot do anything in the matter."

1-50
" Therefore, let us and let the hon. Leader of the Opposition also not go with the impression that by agitation alone or by organized pressure alone—we know what is pressure and that is again only intimidation—and by intimidation alone, we can get our

19th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

rights established or our grievances redressed. Please let that party give up that attitude. As far as we are concerned, we do not do things wherever there is agitation, wherever there is pressure, but we are prepared to act wherever there is justice. We will always do that whether there is pressure or intimidation or organized agitation or not. The Communist party thinks that only by organized pressure anything can be got. Nothing can be rectified that way. Let us believe in absolute justice and justice shall always be conceded."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—" On a point of order, Sir. I would like to know whether it is parliamentary for the Leader of the House to accuse the Leader of the Opposition and the Leader of the Opposition to accuse the Leader of the House—one hon. Member belonging to the Communist Party and the other belonging to the Congress Party and each talking about the people as if we are not interested in the people? ". (Cheers.)

MR. SPEAKER:—" Is the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar withdrawing his cut motion? "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—" As the Hon. Minister's reply is not at all satisfactory, I will not withdraw my cut motion. The disease is being quoted as the medicine."

MR. SPEAKER:—" I shall put Sri Nambiar's cut motion to the vote of the House. The question is—

' That the allotment of Rs. 4,88,74,600 under Demand XIV—Police—be reduced by Rs. 100.'

To discuss the failure of the Police in detecting numerous murder cases that occurred in Malabar and also to criticise the general attitude of the Police towards the people and to urge for better pay and service conditions to Police constabulary as well as Sub-Inspectors of Police."

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—" I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

' That Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,88,74,600 under Demand XIV—Police.' "

The Demand was put and carried and the grant was made.

(2) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

MR. SPEAKER:—" The House will now take up the next Demand, namely, Public Health. The Hon. Minister for Public Health will now move the Demand."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,04,92,900 under Demand No. XVII—Public Health.'

[Sri A. B. Shetty] [19th March 1954]

"Sir, with your permission, I wish to make a short statement about the working of the Department . . ."

(Some hon. Members were moving out of the House and there was noise and disturbance.)

MR. SPEAKER:—"Hon. Members who want to leave the House should do so without making noise."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" . . . and its present problems so that the hon. Members of this House may be in a proper mood to accept this Demand.

"I need hardly say, Sir, the fundamental objectives of the Public Health Department are to control diseases due to preventable agents and to raise the general standard of health by creating conditions conducive to healthful living. The economically advanced countries of the world have made steady progress in Public Health through improvements effected in environmental sanitation and nutrition. In Western Europe and North America, major epidemics of microbial diseases have been practically eliminated, death-rates have considerably fallen and more men and women have now a better chance of reaching a ripe old age than ever before. But in our country infectious diseases and deficiency diseases continue to be problems of major importance. This is due mainly to bad environmental conditions and poor nutrition. Poverty is admittedly a major factor in disease. Lack of education contributes greatly to the deplorable situation. The rapid increase of population has a strong relationship to the problems associated with the low standard of living and the poor condition of health among the majority of our people. The vast size of our territory, the limited financial resources of the State and the inadequate number of trained health personnel we are able to employ are serious impediments to progress in the development of our health services.

"*Epidemic diseases.*—A major part of our Public Health activities is devoted to the prevention and control of epidemic diseases. Plague which was a terror two or three decades back has declined and practically disappeared. The new technique adopted since 1952, viz., insufflation of D.D.T. in rat-burrows and spraying D.D.T. in houses once a year in all the areas endemic for plague seems to have played a large part in bringing about this happy result. Smallpox was prevalent only in sporadic form in 1953. No measure of immunization against any disease seems to be so effective as that of vaccination against smallpox. Cholera control work is now being planned in a more effective manner by employing an epidemic reserve of Health Inspectors and by using vans and jeeps for quick transport of staff and equipment to the affected areas and for the removal of patients for isolation and treatment. The ultimate solution for the eradication of cholera and other diseases like typhoid fever, dysentery and hookworm will be to provide pure and wholesome water-supplies, safe food supplies, proper methods for the disposal of human excreta, sewage and community wastes.

[19th March 1954] [Sri A. B. Shetty]

"*National Malaria Control Programme.*—Malaria is our public health enemy No. 1. Its control has been assigned high priority in our national plan. Anti-malarial work has progressively developed during the last eight years and brought about spectacular reduction in malaria morbidity and mortality. Uninhabitable areas have become fit for colonization and agricultural production. The National Malaria Control Programme which is being financed jointly by the Government of India (out of the Indo-American Fund) and by the State Government will extend control operations to all the malarious areas in this State. For 1953-54 Madras was allotted two control units, each covering a population of one million. It is proposed to ask for one more unit for 1954-55 for dealing with the malarial problem in towns like Madras, Salem and Erode.

"*National Filaria Control Scheme.*—Filariasis is a mosquito-borne disease and it occupies a place second only to malaria. About 54 anti-filaria schemes worked by local bodies with the aid of Government grants are now functioning in the State. Twelve more schemes have been sanctioned for the next year. Anti-larval work is the main line of control adopted. The permanent measure of control will be the provision of a proper drainage system which is lacking at present in most municipalities and other local areas. A National Filaria Control Programme to be operated for the next two years has been formulated by the Government of India. Madras will have one control unit for demonstrating control measures and two survey units for defining the filaria problem. The State Government will have to bear an expenditure of Rs. 3,18,600 for the two years while India Government and T.C.A. will provide equipment and materials costing about Rs. 8,15,900.

"*Maternity and Child Welfare.*—The importance of providing adequate maternity and child welfare services is well recognized today in progressive States all over the world. Considerable progress has been made in this State in organizing and expanding these services. Missionary and other voluntary agencies also have taken up this work. We have at present 38 maternity homes and 363 maternity and child welfare centres manned by 57 women Medical Officers, 72 Health Visitors and 642 Maternity Assistants. Most of these centres are run by local bodies with the assistance of the State Government which usually meets one-fourth of the maintenance cost. Twenty-seven more centres will be opened during 1954-55. Only about one-third of the total births received skilled aid. Since the need for midwifery services is most keenly felt in rural areas on account of the reluctance of Maternity Assistants to go and serve there, a scheme to train dais with the assistance offered by the UNICEF is now under consideration. Another proposal has now come from the Government of India for expanding the existing maternity services in rural areas and they agree to meet the non-recurring cost for technical equipments, etc., at the rate of Rs. 2,000 for each centre.

"*Nutrition.*—Nutrition is recognized to be of fundamental importance to health. The widespread malnutrition in this country is due not merely to poverty and lack of food but to ignorance and

[Sri A. B. Shetty] [19th March 1954]

misuse of food that is available. The creation of a nutrition section has helped the Department in its work of nutrition studies and experiments, diet and nutrition surveys and in the work of organizing lectures and demonstrations for Medical and Health Officers, medical students, etc. Nutritional anaemia and other dietary deficiencies account for a large proportion of maternal and infant mortality and morbidity. Dried skim milk is found most useful in treating several forms of nutritional disorders. The UNICEF gift of skim milk powder and the multi-vitamin tablets received from the Government of India which have been distributed among expectant and nursing mothers and children must have been of great help in combating deficiency diseases. Educative propaganda on nutrition is being done through lectures, exhibitions, cinema shows and radio talks.

“Orientation Training Course, Poonamallee.”—With the assistance offered by the Ford Foundation, one of the three All-India Training Centres, has been started on the 15th of last month at Poonamallee for training medical, health and other ancillary staff assigned to the community project areas. Training is being given for two months for each batch in village sanitation and health education. This will make available a large number of health personnel of different categories in order to build up an effective health organization in all the project areas. The entire expenditure during the first two years and a portion of the recurring expenditure during the third and fourth year will be met by the Ford Foundation. From the fifth year onwards, the Madras Government will have to bear the entire recurring expenditure.

“Water-supply and Drainage.”—The Planning Commission have said that a safe and adequate water-supply being a basic requirement, it should be given the highest priority in the health programme of the Five-Year Plan. The provision of a proper system of drainage must go along with water-supply. Among municipal water-supply schemes, 8 new schemes are under execution, 12 are having improvements effected for them and 6 new schemes are under investigation or design. Seven drainage schemes for municipal towns are under execution and six under investigation or design. Nine schemes in operation require improvements. It has been estimated that the provision of water-supply and drainage schemes to all the municipal and urban units in the Madras State would involve an expenditure of about Rs. 60 crores for the work ahead. The Central Ministry of Health is now considering a National Water-supply and Sanitation Programme which envisages financial assistance to local bodies in order to accelerate the execution of their schemes. The Madras State Government also are considering alternative methods of financing urban water-supply and drainage schemes with a view to speed up their execution, as mentioned in the Governor's Address to this Assembly.

“Population Problem.”—The Planning Commission have recognized the need for stabilizing our population at a level consistent with the requirements of national economy. They have also

19th March 1954] [Sri A. B. Shetty]

considered it desirable to institute measures for family limitation or spacing of births in the interests of the health and welfare of mothers and children. Rupees 65 lakhs have been provided in the plan for educating the people on this matter and for research into the medical and technical aspects of human reproduction. The Government of India Family Planning Committee's recommendations regarding the establishment of family planning clinics in association with hospitals and maternity centres are receiving the consideration of this Government.

“Health as part of a broader programme.”—We cannot raise the living standards of the people unless we develop our national economy. Economic development and public health are inseparable and complementary. Health education on a wider and more effective scale than what we have been able to do so far is equally necessary. Any permanent improvement of health standards has, therefore, to be planned as a part of the broader programme of economic, social and educational progress as envisaged in the report of the Planning Commission.

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,04,92,900, under Demand XVII—Public Health.’

“Dr. K. B. Menon may now move his cut motion.”

* DR. K. B. MENON :—“Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,04,92,900 under Demand XVII—Public Health be reduced by Rs. 100.’

“Sir, I am moving the cut motion in order to discuss the policy of the Government. Before I enter into a discussion on the demand just moved, I would like to say just a word about the accusations hurled by the Treasury Benches on the Opposition. The Cabinet is assuming an attitude of self-pity. The Cabinet has been ceaselessly accusing the Opposition from time to time, in season and out of season, of speaking without facts and of their inability to substantiate their charges against the Government. May I tell the Treasury Benches that responsible members of the Opposition will be considered irresponsible if they begin patting the back of the Government in favour of the members of the Opposition speak without books and are unable to prove their charges, the primary responsibility in my opinion should be accepted by the Cabinet itself. While we are discussing the Budget of 1954-55 we are not even provided with the Administration Reports for 1952-53. I believe the Government have just published the Administration Report of 1951-52. Administration Reports are published as historical documents rather than subjects of current interest for immediate criticism. When we have no up-to-date figures, if we are supplied only with figures that are two and three years old, we are not to be blamed if we indulge in generalisations. When Members of the House ask of the Government for information regarding certain matters, they are told that collection of information is expensive and not worth the labour involved. When that is the attitude the

[Dr. K. B. Menon] [19th March 1954]

Government take and when that is the co-operation the Opposition receives from the Treasury Benches, is it any wonder that they indulge in generalisation unsupported by facts and figures. When the situation is that how can the Treasury Benches accuse us of generalisation? Is it not the duty of the Government to provide us with facts at least when we ask for them? Is it fair to blame us for generalisations under these circumstances?

"There is an attempt at correction in the new system of Hon. Ministers reading out statements before moving their demands. The statement of the Hon. Minister for Public Health just read out is innocent of figures. This statement was not given to us in advance and it could not help us in offering useful criticism. I suggest that these statements are cyclostyled and circulated to the Members of the House at least 24 hours in advance, so that we may make use of the information in our discussion.

"Let me now come to the Demand for Public Health. Public Health and Education should have the pride of place among the departments of the State in every democracy, particularly in an infant democracy like ours, where poverty, illiteracy and unemployment have assumed national proportion. As it is in the Budget the pride of place is taken by the security services and only the second place is given to constructive services like Education and Public Health. The statement which was made by the Hon. Finance Minister that Madras State spends less on Security Services as compared to other States in the Union is certainly assuring. I would like, however, to tell him that we should judge efficiency not on a relative basis but on an absolute basis. I wish that Madras State spent much more on Education and Public Health and much less on Security Services. Even as it is, the amount that is allotted for Public Health and Education taken together is a sizable amount of about 12 crores and my submission is that if this amount is spent wisely, carefully and according to a plan, much can be achieved. Congress Government during the last seven years have not been able to achieve tangible results largely because the Congress until recently had not any plan. Congress drifted. A policy of drift is a policy of waste and that is one of the main reasons why Congress failed to show tangible results. The result has been that the people of the State go without medical aid for which they have a right. We have not enough hospitals. We have not enough doctors. We have not enough nurses. We have not enough beds and we have not enough medicines. This is the crying complaint in the country. We have not enough doctors. According to the figures given by the Hon. Minister for Public Health in answer to a question a couple of days back there are only four medical colleges with 396 seats and that the number of applicants for admission were 1,268. That means that only one-third or 33-1/3 per cent of the applicants could secure admission in the colleges. How can the demand for more doctors be met when medical colleges are not able to turn out more doctors. There is not even a doctor available for 10,000 of the population. How and when will this need for doctor be filled?

19th March 1954] [Dr. K. B. Menon]

"About nurses, I have no figures and no figures on the subject are made available by the Government. My own experience is and I believe that it is the experience of very many of my colleagues in the House—that there is a serious dearth of nurses in the villages. If the services of a nurse are available in each village, life of many an expectant mother can be saved. When nurses are so badly needed in the villages, Government have even cancelled the Nurses Training School sanctioned for Kozhikode. I wish the Government would reconsider re-starting the school.

"Next I come to rural medical aid. Here Government should have a short-term and a long-term programme. There are numerous ways in which people's help and co-operation can be sought and obtained. From the offers I myself have received from the villages in my constituency, I know that many a village is willing and anxious to co-operate and share in the expenses of maintaining dispensaries in the villages. But my experience is that when such offers come, Government pitch the demands very high, so high that people are unable to meet them. Let me quote from my experience. An offer came from Waynad where communication facilities are few and where it is difficult to bring a doctor or transport a patient. But the demands of the Government were so high that it made it impossible for the local people to meet them. The result was that Waynad was denied a dispensary. Ponnani Government Hospital has no maternity ward and cases are handled in the old bath-rooms improvised for the purpose. The local Producer-cum-Co-operative Society made a donation of over Rs. 4,000 five years ago. Obstacles after obstacles were placed by the local Public Works Department and the proposal was postponed from year to year. It was only after repeated representations that sanction was accorded. I hope there will be no further delay and that the work could be expedited. It is good to have high standards as far as these hospitals are concerned but considering the conditions that are obtained in our country, particularly considerations of poverty and availability of finance, it may be better if the State pitched its demands a little lower. That will enable the people at least to have first aid in the villages. In that, I am sure people's co-operation will be there in ample measure.

"I shall turn to the city now. The city is the hub of the State and the conditions that are prevailing in the city reflect the conditions that are obtained elsewhere in the State. The General Hospital in Madras City had an all-India reputation and a high rating. But that rating to-day is a thing of the past. Conditions of service in the General Hospital and some of the other hospitals in the city are scandalous. What one would least expect in a hospital is sanitation. I am speaking from personal experience. Latrines and bath-rooms in the General Hospital are filthy. Hospital premises are not kept neat and clean. There is no order, no neatness in arrangements, and no discipline among the staff. If this is the condition of hospitals in the city that are directly under the nose of the Ministers, how about those in the mofassals?

[Dr. K. B. Menon] [19th March 1954]

"The food served in the hospitals is below par both in quantity and quality. Dr. Habibullah sacrificed his life for the sake of better food for his patients. Even his supreme sacrifice has failed to improve the situation. Kitchen in many hospitals is a racket. I know that a few months ago when a male nurse tried to prevent pilfering of food he was mobbed. That is the food situation in hospitals in the city.

"I now pass on to the out-patient department. Thousands and thousands of patients come to the various hospitals in the city for treatment as out-patients. They are made to wait in long queues for long hours. I do not blame the doctors for this inconvenience to patients. I blame the system that is in vogue. The doctors are unable to cope up with the work. The number of persons that come to the hospitals are too numerous for them to handle."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The hon. Member is talking about matters relating to the Medical Demand and not to the Public Health Demand."

MR. SPEAKER:—"They are allied subjects and perhaps the hon. Member is not able to draw a distinction."

DR. K. B. MENON:—"Whatever I say here is equally applicable to the other Demand."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir the Medical Demand is to be guillotined. It is not in the agenda."

MR. SPEAKER:—"The mere fact that I am going to guillotine the Medical Demand does not mean that it should be discussed now."

DR. K. B. MENON:—"Sir, they are so interlinked that it is difficult to separate the one from the other. Further, the same Minister is handling both the subjects. I do not think that the Hon. Minister would have any objection to hear the point of view of the Opposition. I am offering my remarks only in a constructive spirit and the Government should welcome constructive criticism. I hope the Hon. Minister would not stand in the way."

4-20 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"There is no question
p.m. of the Minister standing in the way. We are dealing with one Demand. Whether we are entitled to discuss a subject coming under another Demand is the point at issue."

MR. SPEAKER:—"No, we are not entitled."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"As a matter of fact, it is easy for the Minister to reply. He can say that the subject comes under the Medical Demand. We have taken up Public Health Demand and I think we should confine ourselves to what is relevant to that Demand."

19th March 1954]

MR. SPEAKER:—"If the hon. Member has no objection, I will allow him to speak on the Medical Demand. But let there be no repetition."

DR. K. B. MENON:—"I shall proceed from where I have left."

* SRI T. K. RAMA:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மான்யத்தொகையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பல இடங்களில் காலரா இருந்தும் அவை கட்டுக்கடங்கியதாக இருப்பதைக்கண்டு, திருப்தி அடைய வேண்டியதாயிருக்கிறது. மதுரை நகரம் ஒரு முக்கிய யாத்திரை ஸ்தலம்; மாதாமாதம் ஏதாவது ஒரு திருநாள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த திருநாட்களை பார்ப்பதற்காக யாத்ரீகர்கள் பல வெளியிடங்களிலிருந்தும் வருகிறார்கள். இந்தக் கொடிய நோயான காலரா அடிக்கடி மதுரையில் சகஜமாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. வருஷா வருஷம் திரும்பத் திரும்ப காலரா வருவதினால் ஜனங்கள் அதிகமாக உயிரிழக்க நேரிடுகிறது. சென்னைக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள இந்த பெரிய நகரத்தில் (Infectious Diseases Hospital) வேண்டிய அளவில் இல்லாமல் இருந்துவருகிறது. இது பல ஆண்டுகளாக இருந்துவரும் முக்கிய குறையாகும். சிறிய தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரி ஒன்று ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியுடன் இணைக்கப்பட்டு நடந்து வருகிறது. இங்கு போதிய வசதிகள் செய்யப்படவில்லை. புதிய தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்காக சர்க்கார் 10 ஏக்கர் நிலம் தத்தனேரி ரஸ்தாவில் வாங்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த வருஷம் ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு மான்யத்தில் ஏதாவது தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் ஒதுக்கப்படவில்லை. இவ்வளவு அவசியமான ஒரு ஆஸ்பத்திரிக்கு பெரிய அளவுத் தொகையை ஒதுக்காவிட்டாலும் சிறிய அளவிலாவது கட்டுவதற்கு சர்க்கார் உடனடியான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் முனிசிபல் நகரங்களில் குடி தண்ணீர் திட்டமும் வடிகால் திட்டமும் சர்க்கார் நிறைவேற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பதாக சொல்லியிருப்பதை கேட்க மிகவும் சந்தோஷமடைகிறேன். ஆனால் இப்பொழுது மந்திரி அவர்கள் செய்துள்ள பிரசங்கத்தில் இந்திய சர்க்காரிடத்தில் கடன் வாங்கி திட்டத்தை நடத்தலாம் என்றுமட்டும் கூறுகிறார். திட்டவட்டமாக எத்தனை நகரசபைகளின் குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்கும் சாக்கடைத் திட்டத்திற்கும் எவ்வளவு பணம் அனுமதித்து இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நீண்டகாலமாக மதுரையில் குடிதண்ணீர் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று யோசனை இருந்து வருகிறது. மதுரை நகரசபையின் செலவிலே ஒரு விஸ்தரிப்புத் திட்டம் பல வருடங்களுக்கு முன்பு தயாரிக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த திட்டம் குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படாததால் காலாவதியாகிவிட்டதாக கைவிடப்பட்டது. அதனால் ரூ. 50,000 நகர சபைக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இப்பொழுதுகூட இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் தனியாக ஒரு செக்ஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டு குடி தண்ணீர் விஸ்தரிப்புத் திட்டமும், சாக்கடைத் திட்டமும் சமார் ரூ. 2 லட்சம் நகர சபையே செலவு செய்து தயாரித்திருக்கிறது. இத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற தேவையான பணம் இல்லாததினால் மதுரை நகர சபையார் சர்க்காருடைய மான்யத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது சர்க்கார் மான்யம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மறுபடியும் காலதாமதத்தினால் இத்திட்டங்களும் கைவிடப்பட்டால் நகர சபைக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படும். சாக்கடைத் திட்டங்களுக்கு மான்யமே அளிப்பதில்லை என்று கூறிவிட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் சர்க்கார் இதுமாதிரியான திட்டங்களுக்கு தேவையான பணத்தை கடன் வாங்கி கொடுக்கவேண்டும். தேவையான தொகைகளை நகர சபைகளே தனித்தனியாக கடனாக வாங்கிக்கொள்ள சர்க்கார் அனுமதிப்பதாக சொல்லுவது சரியல்ல. ஏனென்றால் சில ஊர்களில் கடன் கிடைக்கலாம், சில ஊர்களில் கிடைக்காது. ஆதலால் ராஜ்ய சர்க்கார் இந்திய சர்க்காரிடம்

[Sri T. K. Rama] [19th March 1954]

தேவையான தொகையை வாங்கிக் கொடுத்து உதவவேண்டும். இத்தகைய கடன் தொகைகள் 30 வருஷ காலத்தில் நகரசபைகள் திருப்பிக் கொடுப்பதாக இருக்கவேண்டும். மதுரைமா நகரின் சில பகுதிகளில் குடிதண்ணீர் மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. விஸ்தரிப்புக்கான ஏற்பாடுகளை இந்த வருஷத்திலேயே தொடங்குவதற்கு வேண்டிய கடன் வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“வைகை ரிசர்வாயர் திட்டம் இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டுவருவதைப் பற்றி மிகவும் சந்தோஷமடைகிறேன். ஆனால் இந்தத் திட்டம் நடைபெறுவதினால் குடிதண்ணீர் பாதிக்கப்படுமென்று மதுரையில் உள்ள ஜனங்கள் பயப்படுகிறார்கள். வெய்யில் காலங்களில் ஆற்றில் தண்ணீர் வரண்டுபோய்விடுவது சகஜம். மழைக்காலங்களில் ஆற்றில் சில சமயங்களில் தான் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். வேறு நதிகளைப்போல வைகை ஆற்றில் எல்லாக் காலங்களிலும் தண்ணீர் ஓடுவது கிடையாது. ஆகையால் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டி தண்ணீரை தேக்கி வைப்பது ஜனங்களுக்கு ஒரு விதத்தில் நன்மையாயிருக்கும். ஆனால், வரட்சிக் காலங்களிலே வைகை ரிசர்வாயரிலிருந்து கொடுக்கப்படும் தண்ணீருக்கு பணம் கேட்கக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“குடும்பக் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமாக கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஜனப்பெருக்கத்தை தடுப்பதற்காக இரண்டு யோசனைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். எல்லா பிரசவ ஆஸ்பத்திரிகளிலும் நான்காவது குழந்தைகளைப் பிரசவிப்பதற்காக வரும் தாய்மார்களுக்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமான எல்லா யோசனைகளையும் போதிக்க வேண்டும். இவர்களுடைய பெயர்களை பதிவு செய்துகொண்டு தொடர்ச்சியாக ஆலோசனைகளை அளித்துவரவேண்டும். விரும்பும் ஆண்களுக்கு சலுகை தர சிகிச்சை செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். ‘புளானிங் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில்’ (Planning Commission Report) ஜன அபிவிருத்தியை இப்பொழுது இருந்தே கட்டுக்குள் அடங்கியதாக செய்யாவிட்டால் 10 வருஷங்களுக்குப் பின்னால் மறுபடியும் உணவு முதலிய பொருள்களின் பற்றாக்குறை அதிகரித்துவிடும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காலதாமதம் செய்யாமல் எல்லா நகர சபைகளும் இந்த வேலைகளை ஏற்றுக்கொண்டு செய்யவேண்டும். தொழிலாளிகள் வசிக்கும் பிரதேசங்களில் இதைப்பற்றி பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.”

4-30 p.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister for Health has, innocent of all statistics, indulged in quite a lot of platitude as to what takes place in other countries and what might in the distant future take place in this country also. That was the only argument he had in order to persuade this House to accept the sum allotted under the Public Health budget. I request the Hon. Minister for Health to consider whether we are not making headway steadily backwards in the matter of health in proportion to the population in the State. I also request him to consider whether the Government, in their primary obligation of providing free medical facilities to the poor and teeming millions of this State, have been doing anything at all tangible, even spectacular or anything important. What I would insist is that we should make a bold effort to have a kind of national health service or at least a State health service. It might be a good beginning if we start with municipalities where we could have for each ward a doctor and a maternity centre. Thus, we can have a campaign by which free medical service and free health service can be extended to the citizens of the municipalities in the State. Gradually, we can

[19th March 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

ruralize the free medical and free health service and make it State-wide. That must be our endeavour and that must be taken up immediately and unhesitatingly. What we find is that there is anxious care and considerable considerations bestowed by the Hon. Health Minister on various issues. For instance, we find that when a bath-room has got to be constructed for a hospital, more than two years have elapsed and the whole matter is still under the active consideration of the Government! When a 80-bed-strength hospital is now accommodating about 180 or round about 200 patients, putting up a semi-permanent or temporary structure is suggested for accommodating the extra patients. Profound disbelief in a temporary structure is expressed by the Hon. Minister for Health, and very rightly too because he thinks only in terms of permanent structures. It will take time to build a permanent structure and by then, there will be no more of the present patients to take advantage of it. All these things show the callous indifference to a problem which is immediate and primary. I, therefore, submit that the Government must bestow more active consideration and not merely keep the thing under consideration for years and years.

“How are we going to have a health service and a medical service when we do not have enough number of doctors, nurses and midwives? Therefore, I plead for the opening of more medical colleges. In particular, one very urgent and longstanding need is the opening of a medical college at Kozhikode which will serve the entire population of Malabar, South Kanara and perhaps Coimbatore. I know that the suggestion will be under active consideration for a couple of years. But I hope that something favourable will come out at the end.

“With dim hope and vain expectation, I am making another suggestion. The nurses training centre which was removed from Kozhikode may kindly be restored. What we require is more and more nurses, doctors and other trained medical personnel. Now we have the curious spectacle of hospitals without doctors and doctors who do not find hospitals in rural parts where they could go and serve. Under these circumstances, I would submit that there must be drawn up immediately a plan or blue-print for the provision of medical and health services and for their gradual extension to more and more areas so as to cover the entire State ultimately.

“Yet another suggestion which I would make in this context is that, prevention being better than cure, there must be a campaign for the prevention of filaria and malaria. Something was said about malaria and the spectacular results produced in tackling the disease. But I do not know in which part of the country or in which country the spectacular results have been produced. The Hon. Minister was evidently referring to the spectacular advance of science in curing malaria without reference to this country or this State. I would entreat him to start a tearing and raging campaign against filaria. The hopes of many beautiful young

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [19th March 1954]

children and many men and women are blasted by this curse of filaria. This curse must be wiped out and that can be done only if a regular campaign against the disease is conducted. In Malabar, we find numerous cases of filaria-stricken people who have lost all hope in life. I, therefore, entreat the Hon. Minister to take up this matter urgently.

"The Hon. Minister in his trite platitude pointed out that it was common knowledge that malnutrition and under-nutrition were the major causes for the people falling an easy prey to diseases. What is it that the Government have done to rectify this situation? Provision of midday meals, supply of vitamin tablets and milk distribution—these things have got to be intensified. But nothing of the sort is done. If some milk powder and vitamin tablet are donated by some foreign agency, they are paraded with a number of circulars to introduce them. By the time the circulars are understood, the few tins of milk powder and vitamin tablets would have vanished. Why should not the State Government take upon themselves and shoulder the responsibility of distributing milk powder and vitamin tablets to the younger generation? Unless the younger generation is taken proper care of, the future of our country is dark indeed.

"The most fell disease that has been attacking the population, particularly in Malabar, is tuberculosis. It is the primary responsibility of the State to provide tuberculosis sanatoria in every district. Every time a sanatorium is demanded, it is not right on the part of the Government to say that local people should make voluntary contributions. Since it is the primary function of the Government, I insist that every district must immediately be provided with at least one sanatorium. But what is more interesting is that sanatoria have become merely a mockery for the patients who are suffering. In Malabar, we got a sanatorium at long last. We find a huge edifice beckoning the patients. But no adequate finance is provided and when patients go there, they find that there is no doctor and no admission. It is scandalous and discreditable to have a big sanatorium without admitting poor patients free. I entreat the Minister in charge to pay attention to this problem immediately and provide sanatoria in all districts. They should treat not only rich people. Government should see that treatment is afforded free to poor patients, and allot adequate recurring sums for these institutions.

"A curious instance has just come to my notice and that is where the Hon. Minister for Health began to play the role of a doctor. There is a Government Tuberculosis Institute in the Madras City in the Spur Tank Road, Egmore. It is in the heart of the City and situated in a residential locality. Tuberculosis is, so far as I know and I suppose most of the doctors have often admitted, a contagious disease. There should not be a large congregation of patients in a residential locality. There is a scheme for expanding that Institute. Being in a residential locality in the heart of the City, it deserves to be removed to a place where human

[19th March 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

beings will not be contaminated by the disease. But to think of expanding it, seems to be an act of perversity. The Minister says that tuberculosis is not contagious. It is one of the discoveries of 1954. I do not know whether the opinion of the Health Minister is in consonance with medical opinion. But I hope he will not venture into spheres where his qualifications do not take him. There must be more sanatoria to cater to the needs of the State, but they must be on the outskirts of towns and cities.

"I finally emphasise the need for more and more rural medical facilities, mobile medical vans and mobile medical men touring almost the whole State for every two or three villages. We must have a mobile medical unit so that we can carry medicines to the farthest village. If we are not able to provide permanent hospitals in such places, the people in those places may be treated as a temporary measure, as the implementation in a large scale of hospitals for every village or at least for every five miles may take a long time. But, immediately mobile medical facilities must be provided."

4.30 p.m.

*SRI V. KRISHNASAMY PADAYACHI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன். நமது இந்திய அரசியல் அமைப்பில் 47-வது ஷரத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதாவது, 'மக்களின் போஷாக்கு, வாழ்க்கைத்தரம் முதலியவற்றை உயர்த்தி பொதுஜன சுகாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதை அரசாங்கம் தனது முதன்மையான கடமைகளில் ஒன்றாகக் கருதும்' என்பதே. இந்திய நாட்டிலே கிராமங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. பெரும்பாலான மக்கள் கிராமங்களிலே இருக்கிறார்கள். மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவதற்கும் இதர சௌகரியங்களைப் பெறுவதற்கும் ஆதாரமாய் உள்ளது ஆரோக்கியம்தான். காந்தி அடிகள் 'கிராமங்களே இந்த நாட்டின் ஜீவநாடி' என்று சொன்னார்கள். கிராம மக்கள் நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் இருந்தால்தான் நாடு முன்னேற்றமடைய முடியும். கிராமவாசிகள் சுகாதாரமே இன்னதென்று தெரியாமல் வாழ்கின்றார்கள். ஏழ்மையினால் கஷ்டப்படும் இவர்களுக்கு வசதி செய்துகொள்ள வழியில்லை.

"முதலாவது சுகாதாரத்துக்கு அவசியமானது குடிதண்ணீர் (protected water). அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் சுகாதார வசதி இல்லாததால் அவர்கள் ஆறு, குளம், குட்டை முதலியவைகளிலிருந்து குடிதண்ணீர் உபயோகித்து பல வியாதிகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள். இன்னும் அவர்களுக்கு வேண்டிய எந்த விதமான வைத்திய வசதியுமில்லை. அவர்களுக்கு சர்க்கார் ஓரளவு உதவி செய்யவேண்டும். குறைந்த செலவினம் வது சுகாதார முறையில் கிணறுகளை சுத்தம் செய்து குடி தண்ணீருக்கு ஏற்பாடு செய்தால் அவர்களுக்கு உதவியாயிருக்கும்.

"கிராமங்களில் அசுத்தத்தினாலும் அசுத்தத் தண்ணீரினாலும் காலரா, வைசுரி போன்ற தொத்து வியாதிகள் அடிக்கடி ஏற்படுவதால் சேரிகளிலுள்ள ஏழை மக்கள் என்ன செய்வதென்று அறியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதையெல்லாம் Public Health Department ஓரளவுக்கு கவனித்து மக்களுக்கு நல்லவிதமான நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக Drainage Scheme-ஐ எடுத்துக்கொள்ளலாம். சில நகரங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் சாக்கடைத் திட்டம் சரியாக இல்லை. ததால் கொசுக் கடியினால் மலேரியா போன்ற ஜுரமும் யானைக்கால் போன்ற வியாதிகளும் பெருகி வருகின்றன. 'Prevention is better than cure' என்று சொல்லுவதுபோல் முதலிலேயே கவனித்து இந்த வியாதிகளைத் தடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள

[Sri V. Krishnasamy Padayachi] [19th March 1954]

வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆதலால் பஞ்சாயத்துகளிலும், முனிசிபாலிட்டிகளிலும் நல்ல குடிதண்ணீர், drainage முதலியவைகளுக்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நலமாயிருக்கும்.

“குஷ்டரோகம், க்ஷயரோகம் போன்ற வியாதிகளுக்கு சிகிச்சைகளையும் நிவாரணங்களையும் அதிகரிக்கவேண்டும். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில், திருக் கோவிலூர், கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காக்களிலிருக்கும் குஷ்டரோக நிவாரணம் போதாது. இந்த தாலுக்காவில் பாக்கம் பிரிக்காவில் குஷ்டரோக நிவாரணம் அவசியம் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“மதன்பள்ளி, திருச்சி, பெருந்துறை முதலிய இடங்களிலிருக்கும் க்ஷயரோக சிகிச்சை நிலையங்கள் ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகின்றன. ஆனால் இவ்வியாதி நகரங்களில் இன்னும் அதிகமாக பரவியிருப்பதால் அதிக அளவில் சிகிச்சைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பொதுநல சுகாதாரத்துக்கு வேண்டிய பலவிதமான திட்டங்களை சர்க்கார் வகுத்திருக்கின்றனர். அவைகள் ஒழுங்கான முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டால் மக்கள் ஆரோக்கியத்துடன் வாழ வழி உண்டாகும்.

“சுகாதார அதிகாரிகள், பொதுமக்களில் தாங்களும் ஒருவர் என்பதாக நினைத்து மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். தொத்து வியாதி களைப்பற்றி ரிப்போர்ட் வந்ததும் உடனடியாக அதை கவனித்து காலம் தாழ்த்தாமல் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவசியமான மனப்பான்மையோடு ஜில்லாமல் காலாகாலத்தில் அதிகாரிகள் மக்களின் ஆரோக்கியத்தை கவனிக்க முன்வரவேண்டும்.

“க்ஷயரோகம், மலேரியா, Hook worm, Guinea worm முதலிய வைகளைப்பற்றி மக்கள் ஒன்றும் அறியாமலிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு இதைப்பற்றி தெரிவதற்கு பிரசாரம் அவசியம் வேண்டும். அதற்காக Health Department மூலமாகவும் கிராமங்களில் உபாத்தியாயர்கள் மூலமாகவும் மக்களுக்கு இந்த விஷயங்களில் போதிய அறிவை உண்டாக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் சர்க்காருக்கு செலவு ஜில்லாமலிருக்கும். மேலும் சினிமாவில் slide-கள் மூலம் வியாதிகள் பரவும் வழியையும் ஆரோக்கியத்தின் அவசியத்தையும் மக்களுக்கு எடுத்து உரைத்தால் நன்மையாக இருக்கும்.

“Second class முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு Health Inspector களும் Sanitary Inspector களும் போதும். அவர்களைத் தவிர Health Officer கள் அவசியமில்லை. அதனால் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு செலவும் அதிகமாக ஆகிறது.

“மக்கள் ஆரோக்கியத்துடன் இருந்தால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு வழியுண்டு. ஆரோக்கிய வாழ்க்கை கொண்ட சமூகமே சுதந்திர சமூகமாக வாழ முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இத் துடன் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri P. T. RAJAN :—“Mr. Speaker, Sir, I have given a cut motion under this Demand. So far as this Demand is concerned, I would like to refer to one particular scheme, namely, the water-supply scheme for Cumbam, which is the constituency I represent. Though it appeared that the Government was inclined to be sympathetic, nothing has come out so far. My prayer has since been ignored. I was given to understand that provision would be made in this Budget for starting the scheme. Unfortunately, I was disappointed when I perused the Budget Memorandum. The Cumbam Water-Supply Scheme has had a chequered career. It started with one panchayat and later other panchayats came in. Ultimately, nothing has come out. I would like the Hon. Minister for Public Health, who said that economy and public health go hand in hand

[19th March 1954] [Sri P. T. Rajan]

and should pay greater heed in so far as water is concerned. No doubt, requests have been made for sanatoria for tuberculosis, leprosy and so on. While I concede that all these diseases require the attention of the Government, the first and foremost thing to be attended to is supply of water. If you consume contaminated water, it brings numerous diseases. I have been making repeated requests to the hon. Members of the Treasury Bench who have been connected with public health in this matter. Nothing has so far been done. I would appeal to the Hon. Minister in charge of Public Health to send for the authorities, go into the history of this chequered water-supply scheme and do something. It is easy to talk about the health of the people; but, unfortunately nothing seems to have been done in this direction. I do hope that in the so-called Five-Year Plan, about which so much mention is made here and there and everywhere, the health of the people would be given a proper place.

“Sir, I do not propose to take up the time of the Hon. the Minister for Public Health except repeating to him once again that he should pay a visit to the Madurai district and if he is convinced he may send for all the panchayats to see whether anything can be done immediately. I hope he will be pleased to consider my request sympathetically.”

* Sri P. K. THIRUMURTHI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 4-50
சுகாதார மந்திரி அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மான்ய கோரிக்கையை 4-50 p.m.
ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். இவ்வளவு நாட்களாய் சுகாதார வசதி கெல்லாம் பட்டணங்களுக்குத்தான் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. கிராமங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்ற குறையைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் உத்தேசித்து இருக்கும் திட்டங்கள் வரவேற்கத்தக்கது. அதிலும் நடமாடும் ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்துவது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்தது. இந்த நடமாடும் ஆஸ்பத்திரிகளை போலவே நடமாடும் மருத்துவச்சாலைகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது கல்தூரிபாய் சேவா சங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் கிராம மருத்துவ சாலைகள் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கிறது. நடமாடும் ஆஸ்பத்திரிகளில் உயர்ந்த மருந்துகளை எடுத்துச் சென்று வைத்தியம் செய்வது நல்லது.

“ஜில்லா, தாலுகா தலை நகரங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் இட நெருக்கடியால் சில அவசரக் கேஸ்களைக்கூட கவனிக்க முடியாமல் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். ஆஸ்பத்திரிகளில் வேண்டிய படுக்கைகள் இல்லாததால் அநேக நோயாளிகள் தரையில் படுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்கு ஒவ்வொரு பிரிக்கா தாய் கிராமங்களிலும் நல்ல வசதியுடன் கூடிய ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை செய்யக்கூடிய கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் போதாது. அவர்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுத்தால் அவர்கள் இன்னும் அதிக சிரத்தை எடுத்து வேலை செய்வார்கள்.

“ஆஸ்பத்திரிகளில் சில ரக மருந்துகளுக்கு பணம் கொடுத்தால்தான் அவைகளை சப்ளை செய்கிறார்கள். ஏழை ஹரிஜனங்கள் பணம் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு அந்த வைத்திய வசதி கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. ஆகையால் அதிக விலையுள்ள மருந்துகளை என்முகளுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் இலவசமாகக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த பொது சுகாதாரத்தில் கிராம குடி தண்ணீர் திட்டம் இருக்கிறது. பெரும்பாலான கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. குளங்களிலும் குட்டைகளிலுமுள்ள தண்ணீரைத்தான்

[Sri P. K. Thirumurthi] [19th March 1954]

குடிப்பதற்கு ஜனங்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். அந்தக் குளம் குட்டை கால்கள்தான் துணிகளை துவைப்பதும், குளிப்பதும், ஆடுமாடுகளை கழுவுவதும் நடைபெறுகின்றன. இவ்வாறு அசுத்தம் செய்யப்படும் தண்ணீர்தான் ஹாஜனங்களும் குடிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் சுகாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் பளேக், காலரா முதலிய தொத்து நோய்கள் ஹாஜனங்கள் குடியிருக்கும் இடங்களில் அதிக சீக்கிரமாக பரவி வருகிறது. சுகாதார வசதியுடன கூடிய குடி தண்ணீர் வசதிக்கான ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to support the cut motion that is under discussion in this House. The general impression which I have gained in the past two years as a Member of this House is that public health in our State is anything but satisfactory. I can substantiate my allegation with concrete instances and I only wish the Hon. the Minister for Health should institute inquiries into the allegations, which I am going to make now. I claim the attention of this House to an instance which I am going to describe. In my constituency, there is a place called P. V. Kaiathur (Ponvilainthakalathur). A rural dispensary was opened there under the chairmanship of no less a personage than Dr. P. Varadarajulu Naidu. Who actually opened that dispensary? It was the very Minister for Health—who has now come here with a Demand for being voted—that declared that dispensary open one year and a half ago. But the very next morning it was closed for want of a doctor. (Laughter.) It is not functioning yet. Of course, a doctor was imported from a nearby village and a few bottles of coloured water evidently were on display. But no patients were treated. Still the dispensary is closed. I know the Hon. Minister has got a very convenient excuse that it is not his responsibility to see that the dispensary is maintained but that it is the district board authorities that have got to continue the administration of that dispensary. On the top of all these things, the district board authorities were calling for progress reports from the dispensary every month, whereas there was no doctor at all. (Interruption.) Previously, the President of the District Board and afterwards the Collector were calling for progress reports. There was no doctor; there were no patients treated; still the dispensary is there in name. There is a concrete instance that I am giving. I am not levelling any frivolous charge against the Ministers. Now, the communication from the district board is received by the building-owner. He is not a doctor and, therefore, he simply puts it into the waste-paper basket. That is the condition of public health in our State.”

MR. SPEAKER :—“ I shall give the hon. Member seven more minutes to finish his speech. Does he want to finish his speech to-day or does he want to continue his speech to-morrow? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ I shall continue my speech to-morrow, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ All right. The House will now rise and meet again at 10 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

19th March 1954]

APPENDIX I.
[Vide answer to unstarred question No. 1 asked by Sri A. Appa at the meeting of the Legislative Assembly held on 19th March 1954, page 557 supra.]

Serial number and name of the industrial concern to which State aid was granted.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	Particulars of loan.	Date of grant of loan.	Whether fulfilled the conditions of the grant or not.	Whether paid annual instalments on due dates or not.	Remarks.		
1 Sri Metal Industries, Limited, Shoranur.	First loan of Rs. 1,00,000. Second loan of Rs. 75,000.	First loan, 26th July 1948. Second loan, 1st July 1949.	Not fulfilled the conditions.	The company had repaid only the first instalment of both the loans. Other instalments have not been paid on due dates.	The assets of the company have been attached for the dues due to Government under Revenue Recovery Act. Meanwhile, the Government have received a scheme to restart the working of the factory from C. P. Karunakara Menon and three others and it is under consideration. Penal interest at the rate of 7½ per cent per annum amounting to Rs. 70-13-0 was collected from the company for the late payment.		
2 Sri Kumar Industries, Ettimthara, South Malabar.	Loan of Rs. 1,00,000.	23rd January 1950.	Fulfilled the conditions.	The company had repaid the first and second annual instalments on due dates. The third instalment was paid on 3rd March 1953 instead of on 1st February 1953. The company had asked for an extension of time for the repayment of fourth instalment, namely, from 1st February 1954 to 1st March 1954. The company was repaying the annual instalments regularly on the due dates.			Nil.
3 Sri Techno Chemicals, Limited, Kozhikode.	Loan of Rs. 1,00,000.	1st May 1950.	Do.	90,489 8 0			

[19th March 1954]

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 2 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 19th March 1954, page 557 supra.]

Designation.	Scale of pay.	Number of posts.
(1)	(2)	(3)
<i>Nationalization Office of the Transport Commissioner.</i>		
<i>Gazetted—</i>		
Assistant Transport Commissioner	1,000—50—1,250	1
Assistant Secretary	250—25/2—350 plus a special pay of Rs. 50 per mensem.	1
Labour Welfare Officer	250—50/2—500	1
<i>Non-Gazetted—</i>		
Superintendent	250—10—300	1
Superintendent	190—10—240	1
Superintendent	140—5—190	1
Upper division clerks	80—3—95—110	5
Lower division clerks	45—3—60—2—90	6
Telephone operator	45—3—60—2—90	1
Steno-typist	45—3—60—2—90 plus a special pay of Rs. 35 per mensem.	1
Typists	45—3—60—2—90 plus a special pay of Rs. 10 per mensem.	2
Attender	24—1—32—1—35	1
Peons	18—1—25	5
<i>Central Accounts Organization.</i>		
<i>Gazetted—</i>		
Accounts Officer	300—50/2—600 plus a special pay of Rs. 100 per mensem.	1
Deputy Accounts Officer	240—40/2—400	1
<i>Non-Gazetted—</i>		
S.A.S. Superintendent (Accountant-General's Office).	200—15—380—E.B.—20—500	1
Superintendents	140—5—190	2
Divisional Accountant (S.A.S. of the Local Fund Department).	150—10—300	1
Accountant	140—5—190	1
Upper division clerks (Accountant-General's Office)	80—5—120—8—200—10/2—220.	2
Upper division clerks	80—3—95—5—110	3
Upper division clerks	80—3—95—5—110	1
Lower division clerks	45—3—60—2—90	7
Stock verifier	14—5—190	1
Cash keeper	80—3—95—5—110 plus a special pay of Rs. 15 per mensem.	1
Lower division clerks	45—3—60—2—90	26
Peons	18—1—25	7
<i>Engineering Branch.</i>		
<i>Gazetted—</i>		
Mechanical Engineer	500—50/2—750	1
<i>Non-Gazetted—</i>		
Supervisor	100—5—150—10—250	1
Upper division clerks	8—3—95—5—110	2
Lower division clerks	45—3—60—2—90	1
Draftsman	100 fixed pay	1
Assistant Store-keeper	80—3—95—5—110	1
Peons	18—1—25	3

[19th March 1954]

Designation.	Scale of pay.	Number of posts.
(1)	(2)	(3)
<i>Government Bus Service.</i>		
<i>Gazetted—</i>		
Traffic Superintendents	260—30/2—380—40/2—500	2
Assistant Engineers	260—30/2—380—40/2—500	2
Stores Officer	200—30/2—350	1
Medical Officer (full time)	150—25/2—400 plus Rs. 50 per mensem Compensatory allowance plus Madras House Allowance admissible.	1
<i>Non-Gazetted—</i>		
Traffic Managers	175—10—225—E.B.—10—275	4
Motor Vehicles Inspector	175—10—225—E.B.—10—275	1
Traffic Inspectors	100—5—150	4
Accident Inspectors	80—4—120	2
Superintendent	190—10—240	1
Superintendents	140—5—190	3
Upper division clerks	80—3—95—5—110	5
Lower division clerks	45—3—60—2—90	25
Examiners	45—3—60—2—90	4
Telephone clerk	45—3—60—2—90	1
Steno-typist	45—3—60—2—90 plus a special pay of Rs. 35 per mensem	1
Typists	45—3—60—2—90 plus a special pay of Rs. 10 per mensem	1
Cash-keepers	80—3—95—5—110	12
Shroffs	40—2—50—1—65	24
Attenders	24—1—32—1—35	12
Peons	18—1—25	18
Store-keeper	140—5—190	1
Store-keeper	120—5—180	1
Assistant Store-keepers	80—125	3
Compounder	45—2—55—1—75	1
Driving Instructors	80—4—120	2
Drivers	40—2—50—E.B.—1—60	822
Conductors	30—2—40—E.B.—2—50	780
Time-keepers	35—2—45—E.B.—2—55	125
Checking Inspectors	35—2—45—E.B.—2—55	127
Stand Cleaners	20—1—25	54
General Foremen	150—10—250	3
Foremen, I Grade	100—5—150	10
Foremen, II Grade	90—5—140	6
Mechanics, I Grade	75—2—100	17
Mechanics, II Grade	50—2—75	19
Electrical Foremen	100—5—150	3
Electricians, I Grade	50—2—75	14
Electricians, II Grade	40—1—50	16
Fitters, I Grade	40—1—50	56
Fitters, II Grade	30—1—40	75
Bench Fitter, I Grade	50—5—75	1
Bench Fitter, II Grade	40—1—50	2
Blacksmith Maistry	50—5—75	1
Blacksmiths	40—3—55	7
Hammermen	25—1—30	11
Lubricating Inspectors	40—1—50	3
Lubricating Assistants	16—1—25	24
Cleaners	20—1—25	163
Carpentry Maistry	50—5—75	1
Carpenters, Grade I	40—3—55	7
Carpenters, Grade II	30—1—35	8
Painter Maistry	50—5—75	1
Spray Painter	45—3—60—2—80	1
Painters	40—3—55	4
Painter Assistants	20—1—30	4
Tyremen, Grade I	40—3—55	3
Tyremen, Grade II	30—1—35	16
Liners, Grade I	40—3—55	1

[19th March 1954]

Designation.	Scale of pay.	Number of posts.
(1)	(2)	(3)
<i>Government Bus Service—cont.</i>		
RS.		
Non-Gazetted—cont.		
Liners, Grade II	30—1—40	5
Parking Controllers	50—5—75	2
Petrol Pump Operators	25—1—35	5
Tinker Maistry	50—5—75	1
Tinkers	40—3—55	8
Tinker assistants	20—1—25	9
Turners, Grade I	40—1—50	2
Turners, Grade II	30—1—40	2
Welders, Grade I	50—5—75	2
Welders, Grade II	40—1—50	1
Watch and Ward Inspector	55	1
Watchman	18—1—25	17
Head Constable		1
Constables		6
Apprentice cleaners	For the first six months As. 8 per diem or Rs. 13 per mensem all inclusive. For the next six months As. 12 per diem or Rs. 19-8-0 per mensem all inclusive.	24
Male Nursing Orderly	19—1—25	1

*Government Transport Central Workshop.**I. Workshop Section.*

Gazetted—		
Workshop Engineer	260—30/2—380—40/2—500.	1
Non-Gazetted—		
Workshop Superintendent	250—10—350	1
Superintendent	190—10—240	1
Upper division clerks including Junior Accountant	80—3—95—5—110	6
Lower division clerks	45—3—60—2—90	5
Attenders	24—1—32—1—35	4
Peons	18—1—25	4
Electrical Foreman	100—5—150	1
Maistries	80—4—100	2
Foremen	70—5—100	5
Mechanics	82	3
Senior Fitters	50—2—60	7
Junior Fitters	40—1—50	8
Fitter Coolies	20—1—25	14
Electricians	40—1—50	2
Carpenters	30—1—40	6
Spray Painters	45—3—60—2—80	2
Painter Maistries	40—1—50	3
Letter Painters	40—1—50	2
Assistant Liners	40—1—50	2
Tinkers	30—1—40	2
Blacksmiths	40—1—50	2
Hammermen	25—1—30	2
Turner	50—2—60	1
Batterymen	40—1—50	1
Welder	50—2—60	1
Drivers	40—1—50	3
Time-keeper	35—2—65 or lower division clerk's pay.	1
Cleaners (Special)	20—1—25	12
Cleaners (Ordinary)	15—1—20	10
Watchmen	18—1—25	7
Typist	45—3—60—2—90 plus a special pay of Rs. 10 per mensem.	1

19th March 1954]

Designation.	Scale of pay.	Number of posts.
(1)	(2)	(3)
<i>Government Transport Central Workshop—cont.</i>		
<i>I. Workshop Section—cont.</i>		
RS.		
Mechanical draftsman	70—2—90—3—120	1
Apprentice cleaners	For the first six months annas eight per diem or Rs. 13 per mensem all inclusive. For the next six months As. 12 per diem or Rs. 19-8-0 per mensem all inclusive.	12
<i>II. Coach Building Section.</i>		
Gazetted—		
Works Manager	500—50/2—850	1
Non-Gazetted—		
Superintendent	140—5—190	1
Head clerk	80—125	1
Upper division clerk	80—110	1
Store-keeper	100—5—150	1
Accountant	80—3—95—5—110	1
Upper division clerk	80—3—95—5—110	1
Do.	80—3—95—5—110 (for Transport Commissioner's office).	1
Lower division clerks	45—90	2
Do.	45—90 (attached to Accounts section).	1
Typist	45—90 (plus a special pay of Rs. 10 per mensem).	1
Peons	18—1—25	4
Drivers	40—1—50	2
Cleaners	15—1—20	2
Watchmen	18—1—25	13
Scavenger	Market rates	2
Sweepers	Do.	2
Technical Assistant	170—10—200	1
Chief Foreman	150—10—250	1
Foreman	100—5—150	9
Maistries	80—4—100	4
Senior carpenters	50—1—60	25
Carpenters	40—3—55	45
Tinkers	40—3—55	25
Assistant tinkers	30—1—40	25
Blacksmiths	40—1—50	10
Do.	30—1—40	15
Hammermen	25—1—30	25
Welders	50—2—60	5
Painters	40—1—50	5
Assistant painters	30—1—40	5
Scrubbers	20—1—30	5
Helpers	20—1—30	45
Cutter	50—1—60	1
Tailors	40—1—50	2
Liners	40—3—55	2
Master roll clerk	35	1
Time-keeper	35	1

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 20th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—PROGRAMME OF THE HOUSE.

(1) DURATION OF THE PRESENT SESSION.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டசபைக் கூட்டம் இன்னும் எத்தனை நாட்கள் வரை நடக்கும்? மேற்கொண்டு என்னென்ன விஷயங்கள் இந்தச் சபையின் முன் வருவதற்கு Agenda-வில் இருக்கின்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தால், உதவிகரமாக இருக்குமென்று கருதுகின்றேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, after the passing of the Budget Demands and the connected Bills, we will have to take up a few of the Bills which have been mentioned in the Address of the Governor and a few of the taxation measures also. So, I expect this session may go on till about the 10th of April.”

(2) HOLDING OF NIGHT SESSION ON MONDAY, THE 22ND MARCH 1954.

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Sir, I read in the newspapers that we were going to have a night session on the coming Monday. I think it will be causing a lot of inconvenience to the Press as well as to some of the Members here. May I, therefore, request you to give up the idea of holding a night session on that day? ”

MR. SPEAKER :—“ We won't have a morning session on that day. We will have only a night session and that too from 8 p.m. to 11-30 p.m. instead of from 9 p.m. to 12 p.m.” (Laughter.)

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

* 277 Q.—SRI C. KANDASAMY :—“ I do not put the question No. 277, Sir? ”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ What about my question No. 272, Sir? ”

MR. SPEAKER :—“ Yes, let us take up question No. 272 now.”

[20th March 1954]

Appointment of Deputy Tahsildars as Assistant Commercial Tax Officers.

* 272 * Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether there is any proposal to fill up the vacancies of posts in the Commercial Taxes Department by promotion or transfer from the Revenue Department?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ Yes. Orders have been passed reviving the recruitment of Deputy Tahsildars in the Revenue Department to the posts of Assistant Commercial Tax Officers in the Commercial Taxes Department.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“ In all the districts where the Judiciary has been separated from the Executive, most of the Tahsildars and Deputy Tahsildars stand reverted for want of vacancies. Why should not the Government fill up the vacancies in the posts of Assistant Commercial Tax Officers and Deputy Commercial Tax Officers by the appointment of persons from among those who stand reverted to-day for want of vacancies, instead of reserving only 50 per cent of the vacancies to candidates from the Revenue Department? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ We are not now making a difference between the districts where separation of the Judiciary from the Executive has taken place and the other districts. Forty per cent of the vacancies in the Commercial Taxes Department is reserved for direct recruitment and the remaining 60 per cent is reserved for clerks in the departments—both in the Board of Revenue and in the Revenue Secretariat.”

SRI G. VAGHEESAM PILLAY:—“ Are the Government aware of the fact that a large number—about 40—of Tahsildars and Deputy Tahsildars in South Arcot district have been reverted due to the implementation of the scheme for Separation of the Judiciary from the Executive and, if so, may I know whether they will be provided with jobs in their respective grades and in the same scales of pay in the Commercial Taxes Department or in any other department? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ Yes, Sir. They will have their due chance.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“ Why were half a dozen persons of the Revenue Department of the former Pudukkottai State, who had put in half a dozen years' service in the Commercial Taxes Department and who had acquired the necessary qualifications for absorption in the Commercial Taxes Department, refused absorption in that department and were reverted to the Revenue Department? ”

* Starred question postponed from the list for 19th March 1954.

20th March 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ I cannot straightway say anything. But if they have not been absorbed, there must have been others who are senior to them.”

SRI K. PARTHASARATHI:—“ The order reserving 40 per cent of the vacancies for Revenue Department is all right. But so long as the reverted persons are there, will the Government consider the desirability of recruiting only these persons to fill up all the vacancies that may arise in the Commercial Taxes Department? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ As it is, a very large scope is given to both the clerks and the Deputy Tahsildars of the Revenue Department for absorption in the Commercial Taxes Department.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Are the posts reserved for the employees of the Revenue Department filled by promotion or through a competitive examination amongst themselves? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ There is no question of competitive examination in the case of those who are already in Government service.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“ Sir, சர்வீஸில் இருப்பவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுப்பதற்கு ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி வைப்பது சரியே. அதோடு கூட, வெளியிலிருந்து படித்து வரக்கூடிய வாலிபர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிப்பதற்காக, சார்ட்டர்டு அக்கௌண்டெண்ட் பரீட்சை பாஸ் செய்தவர்களை நேரடியாக உத்தியோகத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்படுமா என்று கனம் மந்திரி அவர்களிடத்திலிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ This is a new thing that the hon. Member is suggesting. That will also be considered.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“ Are the Government aware that in some districts there are officers who are already probationers in the cadre of Deputy Tahsildars but are not given appointments for want of vacancies? Will the Government consider the desirability of transferring these officers to places where there are vacancies and where there are no competent persons to fill up the posts? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ I shall examine carefully what the hon. Member put in a very complicated manner.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ I request the Hon. Minister not to evade this question. He should answer it properly. The question is this. In the Revenue Department, there is reversion of persons promoted to the cadre of Deputy Tahsildars and Tahsildars for want of vacancies. But in the Commercial Taxes Department there is scope for promotion from the lower cadre like clerks to the cadre of

[20th March 1954]

Assistant Commercial Tax Officers and Deputy Commercial Tax Officers. Why should there be reversion in one department for want of vacancies but scope for promotion in the other department? Why should one set of people suffer and another set of people enjoy? Will the Government, therefore, come forward with a categorical statement that they will not revert people in the Revenue Department and that they will take those men who are to be reverted in that department to the Commercial Taxes Department and appoint them there in the same cadre?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" That is why we rescinded the whole order and revived the old order of recruiting people in the cadre of Deputy Tahsildars to the posts of Assistant Commercial Tax Officers."

10.10 a.m. SRI V. R. NAGARAJAN :—" Why should these reversions take place particularly in South Arcot district just as there have been these general reversions in that district in the case of Sub-Inspectors of Police who have put in 5 to 6 years service? We are very much agitated over it, Sir."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" If that is a fact, I very much sympathise with the hon. Member. We shall try to push up South Arcot as far as possible."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" The Hon. the Minister for Land Revenue while answering my previous supplementary said that I put a complicated question. It is not a complicated question, Sir. In South Arcot there are very many officers who may not have got the post for want of a vacancy. But in some districts, I understand there are vacancies, but there are not competent men in the cadre of Deputy Tahsildars and so the clerks are given promotion as Deputy Tahsildars . . ."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member is arguing his own question."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" May I know whether the Government will take up the case of the other districts also so that they may also have a chance? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Matters will now improve, because the order was revised only about the end of last year."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" இந்த விஷயங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கொடுக்க முடியுமா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, Sir. As far as possible, the claims of Harijans are also sympathetically considered."

20th March 1954]

Improvement to cattle-wealth in Tanjore.

* 278 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from Orathanad Panchayat requesting the Government to improve the cattle-wealth in Tanjore district; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" (a) & (b) In an address presented to me on 11th February 1954, the Orathanad Panchayat Board requested that the Agricultural Training School at Orathanad be not abolished but converted into a Livestock Farm. A similar representation has been received from the Ryots' Association, Pattukkottai. The question of the possibility of opening a Livestock Farm is under examination."

SRI K. VINAYAKAM :—" On a point of order, Sir. May I know what happened to question No. 277? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member said that he is not putting that question."

* SRI S. RAMALINGAM :—" தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஓரத்தநாடு, பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காக்களிலுள்ள கால்நடைகள் பராமரிப்புக்கு போதிய கவனம் செலுத்தப்படாததினால், இந்த விஷயத்தில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி, ஓரத்தநாடு பள்ளிக்கூடத்தைக் கால்நடைப் பராமரிப்பு இடமாக மாற்றுவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்றுதான் சர்க்காரைக் கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன்? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" The matter is under the very sympathetic consideration of the Government."

Hydrogenation Factory, Kozhikode.

* 279 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Hydrogenation Factory in Kozhikode is not working to its full capacity; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) & (b) The Government Hydrogenation Factory, Kozhikode, has not yet commenced production."

SRI K. P. GOPALAN :—" What is the reason for this, Sir? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Originally, there was a power cut. Therefore, it was not possible to give new connexions. When the power cut was restored, it was thought reasonable to give priority to small-scale industrialists and people who have invested their whole fortune in the

[20th March 1954]

industry. Now there is power and we have already taken a trial run for the purpose of oil refining for the Kozhikode Oil Factory and private factories. As soon as this succeeds, as I am sure it will, the question of starting this factory will be taken into account."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" May I know whether it is a fact that large quantities of oil stored in the factory got spoiled and had to be buried? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have no information. If the hon. Member puts a separate question, I shall be able to answer it."

SRI K. P. GOPALAN :—" What is the total loss incurred by the Government as a result of the large number of tins and other vessels, purchased by the Government, getting rusty? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I would like to have notice. A separate question may be put, Sir."

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—" Is there any proposal to transfer the factory to any private agency? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" There is at present no offer from anybody to purchase this factory. But, if we get a reasonable offer, the Government will certainly consider it."

SRI O. KORAN :—" May I know whether any staff is maintained in the factory and if so, the expenditure incurred on its maintenance during 1952-53? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" A skeleton staff is kept to see that things are not spoiled. As for the actual expenditure incurred on the staff, the hon. Member may put a separate question."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In view of the fact that this factory at Kozhikode was established to ease the hardship experienced in the supply of oils for industries and also to give facilities for training in hydrogenation and oil refining, will the Government be pleased to relieve the hardship by starting the factory at an early date? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Yes, Sir. Refining of oil has been undertaken and the public and businessmen of Kozhikode are taking advantage of it."

So far as the other question is concerned, unless we get current, how can we start the factory? "

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Hon. Minister said that the Government would consider any reasonable offer from private persons. There was anxiety in Malabar about this matter, viz., that the Government had some such proposal. I think

20th March 1954]

a Cabinet Committee went into the matter and the Government gave a categorical assurance that they would themselves run the factory. That being the case, how does the Hon. the Minister for Labour now say that the Government would consider the proposal from private persons if there was a good offer? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I think the Committee decided that the machinery should be run for some time because nobody will buy a factory which is not working. When once the factory starts working, then the question as to whether we have to run it or can entrust it to private individuals in case there is a good offer from them, can be considered. When I said that we will 'consider', it does not necessarily mean that we will ask private persons to run the factory. After consideration of their offers, we may refuse them."

SRI K. P. GOPALAN :—" For how long the staff is kept in the factory without doing any work and what is the amount that the Government have spent on them? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" As I said, we are only keeping a skeleton staff which is intended to keep the machinery in proper condition. As for the expenditure incurred by the Government, as I said to another hon. Member, if he puts a separate question, I shall let him know."

SRI C. H. KANARAN :—" Will the Government give us an assurance that they will not transfer this hydrogenation factory to private management even if the offer is good? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I said there is no intention now of transferring it. But it all depends on how the factory works, and what the financial commitment to the Government is. I suppose the hon. Member himself will not want the Government to run the factory if we were to incur a loss to the extent of Rs. 40 to Rs. 50 lakhs. If there is a loss, the hon. Member will himself come forward and say that the Government should not run the factory. That is why I said that we may consider this question at a later stage."

Appointment of Law Graduates of Executive Officers of temples.

* 280 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) How many I and II Grade temples there are in the State;

(b) in how many of them Law Graduates have been posted as Executive Officers; and

(c) their scale of pay?

[20th March 1954]

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU :—“(a) There are 14 religious institutions coming under Grade I and 18 under Grade II in Madras State.

“(b) In five I Grade temples and in four II Grade temples Executive Officers possessing Law Degrees have been posted.

“(c) The scale of pay of Executive Officer of Grade I is Rs. 200—15—350 and of Grade II is Rs. 150—10—200.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“May I know whether the Executive Officers for the I and II Grade temples are appointed by the Madras Public Service Commission or does favouritism play a part in these postings?”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU :—“Executive Officers are appointed by the Commissioner. The Commissioner invites application, interviews applicants and decides who should be appointed.”

SRI A. VELOO :—“சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்குப் பட்டதாரிகளைத்தான் நியமனம் செய்யவேண்டுமென்ற முறையைக் கைவிடவேண்டும் என்று யூனியன் சர்க்கார் முடிவு செய்து, ராஜ்ய சர்க்காராகும் அந்தக் கொள்கையை அனுசரிக்கவேண்டுமென்று ராஜ்ய சர்க்காரை அபிப்பிராயம் கேட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் சட்டப் படிப்பு உள்ளவர்களை இந்த உத்தியோகத்தில் நியமித்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU :—“Sir, there are six grades of officers. The qualification prescribed for the first two grades is Degree of Law of the Madras University, for the third grade the qualification prescribed is a Degree in Arts, for the fourth and fifth grades the minimum qualification prescribed is S.S.L.C., and for the sixth grade the qualification prescribed is Form III. We take candidates for these various grades who possess these qualifications.”

10-20
a.m.

SRI M. JAGANNATHAN :—“May I know, Sir, on what basis these temples are graded?”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU :—“Religious institutions with an annual income of more than Rs. 1,00,000 are classified as Grade I and those which receive Rs. 60,000 and more but not exceeding rupees one lakh come under Grade II and similarly others are graded according to their annual income.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Sir, in view of the fact that we are having a Public Service Commission for the appointment of persons to posts like these, will the Government consider the proposal of at least hereafter appointing these Executive Officers through the Public Service Commission?”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“The opinion of the hon. Member will be taken into consideration, Sir.”

20th March 1954]

SRI A. SAMBASIVAM :—“பட்டம் பெற்றவர்கள் கோயில் பூஜை விதிகளை அறிந்தவர்களாக இருப்பது சாத்தியமில்லை. நம் நாட்டில் பெரிய பெரிய ஜமீன்களை பட்டம் பெற்றவர்கள் நன்றாக நிர்வகித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் தேவாரம், பிரபந்தம் போன்ற சைவ வைஷ்ணவ திருமுறைகளில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களை இந்த பதவிகளுக்கு நியமிப்பது பற்றி அரசாங்கம் உடனடியாக ஆலோசனை செய்யுமா?”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“The Commissioner when he interviews candidates for these posts takes into consideration the fact whether they are religiously qualified, whether they know Prapandam, Thevaram, etc.”

DR. K. B. MENON :—“Have the Government, in making these appointments, stressed the Law Degree or the progressive views of the candidates? If the Government have not taken the latter into consideration, will the Government do it in future?”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“We are thankful to the hon. Member for his suggestion, Sir.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“Executive Officer பதவிகளில் ஹரிஜனங்களை கிடையாது என்பது உண்மையா? ஹரிஜனங்கள் இருந்தால் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? இல்லாவிட்டால் இந்தப்பதவிகளுக்கு ஹரிஜனங்களை நியமிப்பதற்கு சர்க்கார் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“I would like to have notice, Sir.”

SRI P. T. RAJAN :—“Mr. Speaker, Sir, I should like to know how to catch your attention, by standing up or looking up or raising the hand?”

MR. SPEAKER :—“In order to attract the attention of the Speaker, hon. Members not only stand up, but sometimes they raise their hands also.”

SRI P. T. RAJAN :—“Sir, I think the usual practice in Parliament is to catch the Speaker's eye . . .”

MR. SPEAKER :—“Yes, by standing up. But in order to be doubly sure, hon. Members not only stand up but raise their hands too.”

SRI K. VINAYAKAM :—“On a point of order, to catch your eye, it is a very difficult affair, Sir.”

MR. SPEAKER :—“Certainly. As stated by Burke, the Speaker's eye is an elusive organ.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Most elusive of all God has ever created on the face of the earth. It is very difficult to catch your eye, Sir.” (Laughter.)

SRI V. R. NAGARAJAN :—“On a point of information, Sir, . . .”

MR. SPEAKER :—“Let us go to the question now. The hon. Member Sri Palaniyandi.”

[20th March 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—“ What I wanted has been asked by the other Member, Sir. I wanted to know whether there were any Harijan Executive Officers in the first and second grades and it has been answered.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கோயில்களை I Grade, II Grade என்று பிரித்திருப்பதினால். கடவுள் தங்களுக்குள் பாரபட்சம் காண்பிக்கிறார்கள் என்று தங்களுடைய குறைகளைத் தெரிவித்து சர்க்காருக்கு மகஜர் வந்திருக்கிறதா ? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ No, Sir.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, in the matter of recruitment of these Executive Officers to the temples, since it is left to the whims and fancies of the Commissioner of the Endowments Board and since communal representation is not being observed for giving preferential treatment to Harijans and Backward communities, will the Government be pleased to discontinue the present system of recruitment and leave it to the impartial Public Service Commission of the State? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ Sir, this question has already been put and answered.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ Sir, will the Government consider appointing honorary Executive Officers if some retired officers want to take up the post just for the love of it? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ It is not possible, since we are dealing with valuable articles, jewels, etc. Even security has to be furnished by Executive Officers. Therefore, it is not possible to appoint Honorary Executive Officers.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ May I know whether the Government have given effect to the rules framed on 5th February 1953 in this regard? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ Notice, Sir.”

SRI C. KANDASAMY :—“ முதல்தர கோவில்கள், இரண்டாந்தர கோவில்களின் எண்ணிக்கையை கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவைகளில் எவ்வளவு வைஷ்ணவ கோவில்கள்? எவ்வளவு சிவன் கோவில்கள்? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ Notice, Sir.”

Fishing trawlers.

* 281 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many fishing trawlers are working in the State;

(b) how many of them are working in the West Coast;

[20th March 1954]

(c) the total amount realized by the sale of catches in the year 1952-53;

(d) whether the Government propose to make trawlers available to fishermen or their co-operative societies on easy terms of hire purchase; and

(e) the amount spent by the Government for their maintenance and working in the year 1952-53?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No trawlers are owned by the Fisheries Department. Only 8 motor fishing vessels and 13 motor luggers, are owned by the department and they are engaged in deep sea fishing operations.

“ (b) Six motor luggers are working on the West Coast of which two are in Mangalore division and four in Malabar division.

“ (c) The total amount realized by the sale of catches in the year 1952-53 is Rs. 18,127.

“ (d) A motor lugger was given on hire to one party in the West Coast. Two firms have now applied for taking the motor fishing vessels on hire. The question of making the motor luggers available to the fishermen or fishermen co-operatives on hire-purchase system is under consideration of Government.

“ (e) The amount spent by the department for the maintenance of the motor fishing vessels and luggers during the year 1952-53 was Rs. 71,701.”

SRI M. S. MOGRAL :—“ May I know, Sir, whether the fishing vessel that has been working in Mangalore is a vessel condemned by the Navy and as such, it is under continual repairs throughout the year? ”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ On a point of order, Sir. The question is about trawlers. But the Hon. Minister has stated about the mechanized boats.”

MR. SPEAKER :—“ I do not understand the point of order involved in it.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ Sir, the question seeks to know how many trawlers are here in this State. The Hon. Minister has stated about six mechanized boats. Trawlers are different from mechanized boats and that is my point, Sir.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, there are no trawlers owned by the Fisheries Department. There are only motor fishing vessels and motor luggers.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Sir, if I understand the Hon. Minister correctly, the expenditure involved in the maintenance of these motor vessels was about Rs. 71,000, whereas the money

[20th March 1954]

realized by the sale of catches amounted to Rs. 18,000 May I know why it is not possible for these motor vessels to be operated economically?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"True, Sir. All these vessels were purchased in 1946 out of the Army Surplus. They being second-hand ones, some of them have become unworkable. There are only five vessels which are now working and even the maintenance of these vessels has become a liability on the Fisheries Department. It is a white elephant. We are examining the whole question whether to dispose of them or what we should do in future."

SRI M. S. MOGRAL:—"May I know, Sir, whether there are any refrigeration vans for carrying fishes?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I should like to have notice, Sir. I think there is one."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"May I know whether there are any motor vessels fishing on the coast of Madras, or near the City of Madras and whether native fishermen are given any training in the use of motor vessels?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I would like a separate question being put."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"In view of the fact that catches have become scarce in the West Coast for the last one year or more, will the Government expedite the consideration of granting trawlers or these motor vehicles to Fishermen's Co-operative Societies, so that Deep-Sea Fishing can be done there?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Yes, Sir, we shall expedite the proposal relating to that. Further, I may tell the hon. Member that under the Technical Co-operation Aid Programme, the Government will get the following equipment:—

- 10 Diesel Marine Engines;
- 3 Small Powered Vessels;
- 2 Insulated Vans;
- 1 Purse Seiner."

Allegations against the Sub-Inspector of Police, Valparai.

10-30 a.m. * 282 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether a public meeting held under the auspices of the Anamalai Plantation Workers' Union was interrupted by the Sub-Inspector of Police of Valparai in January 1954; and if so, under what circumstances?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is a fact that a meeting was held on 10th January 1954 in front of the Police

[20th March 1954]

station at Valparai but it is not true to say that the Sub-Inspector interrupted the meeting. Since speeches were made openly inciting the public to disregard law and order and also making baseless allegations against the Police, the Sub-Inspector sent for the speakers after the termination of the meeting and warned them against inciting the public to break the law and also advised them not to make allegations which they could not substantiate."

SRI N. K. PALANISAMI:—"கூட்டம் நடப்பதற்கு முன்னாலேயே அங்குள்ள ஷேர்ப் என்ற சப்-இன்ஸ்பெக்டர் 'இந்த மாதிரி கூட்டம் போடக்கூடாது, அப்படி கூட்டம் போட்டாலும் நீங்கள் போலீஸ்காரர்களைப் பற்றி ஒன்றும் பேசக்கூடாது' என்று சொல்லி இருக்கிறார். காரணம் 1954-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் டே-ல் போலீஸ்காரர்கள் தொழிலாளர்களுடைய வீட்டிற்குச் சென்று அவர்களை நன்றாக அடித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் காரணமில்லாமல் அடித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை ஜனங்களுக்கு விளக்குவதற்காகவும் போலீஸ் அக்கிரமத்தைக் கண்டிப்பதற்காகவும்தான் அந்தக் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அப்படிக்கூட்டம் போட்டு போலீஸைப்பற்றி பேசக்கூடாது என்று சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சொல்வதற்கு சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I do not know whether the hon. Member was the person concerned there at the meeting. But I have got information that the people concerned were sent for by the police only after the termination of the meeting and that too after such speeches were made."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த பதிலானது உண்மையாக அங்கு நடந்த திகழ்ச்சியோடு சம்பந்தப்பட்டது அல்ல. போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்காக எழுதும்பதிலை வைத்துக்கொண்டு மந்திரி பேசுவது உண்மையில் அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு திருப்தி அளிக்காது. நடந்தது என்னவென்றால் 1954-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் டே-ல் அங்கு இங்கிலாந்திலிருந்து ஒரு புது முதலாளி வந்திருந்தார். அவரிடம் நேரில் சென்று தங்களுடைய குறைவை தெரிவித்துக் கொள்வதற்காக தொழிலாளிகள் சென்றார்கள். அதாவது தீபாவளிக்கு கொடுத்த போனஸை திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டது சரியல்ல என்று தொழிலாளர்கள் சொல்லிக்கொள்வதற்குச் சென்றார்கள். அப்படி சொல்லக்கூடிய சமயத்தில் போலீஸ்காரர்கள் அவர்களை அங்கு போகக்கூடாது என்று தடுத்து அடித்து சித்திரவதை செய்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமான விவரங்களும் என்னிடம் இருக்கிறது. அம்மாதிரி போலீசார் அக்கிரமமாக நடந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டிப்பதற்குத்தான் 1954-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் டே-ல் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. எழுத்து மூலமாகவோ அல்லது மாஜிஸ்ட்ரேட்டினிடம் 144 உத்தரவு வாங்கி அதன் மூலமாகவோ தடை செய்திருந்தால் நான் இந்த குற்றச் சாட்டு கொண்டு வந்திருக்க மாட்டேன்."

MR. SPEAKER:—"நீங்கள் கேள்வி ரூபமாக கேளுங்கள்."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கேள்விகளைக் கேட்பதற்கு முன் இவ்வளவு விவரங்களையும் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த விவரங்களையெல்லாம் அவர் தெரிந்து கொள்ளாமல் அதிகாரிகள் கொடுத்த பதிலை வைத்துக்கொண்டு இந்த சட்டசபையில் மந்திரி Bluff பண்ணுவதுகூடாது. (சிரிப்பு.) 120 தொழிலாளர்கள் அடிப்பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையை விசாரிக்க மந்திரி அவர்கள் தயாராக இருக்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

[20th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The question had been put to be answered on the floor of this House. Necessarily it had to be referred to the officer concerned to get his report. If a complaint or allegation had been made to the Minister concerned, certainly we would have gone through it and an enquiry would have been made. In answering a question, we have certainly to depend upon the official report."

SRI N. MAHALINGAM:—"வாஸ்பரையில் இருக்கக்கூடிய சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஷெரிப் என்பவர் அல்ல, அங்கு இருக்கும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பாஸ்கரன் என்பவர் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஷெரிப் என்ற சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பொன்னாச்சியில் இருக்கிறார். நிலையை இப்படி இருக்கும்போது கனம் மெம்பர் சொல்வதில் எவ்வளவு தூரம் உண்மை இருக்கும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"These mistakes always arise. They confuse between facts and persons."

SRI V. GOPALA GOUNDER:—"On a point of order, Sir. Is it recognized by this House that the word 'bluffing' is parliamentary?"

MR. SPEAKER:—"I must tell the House that such words are used. But hon. Members should know that they should be courteous in their language."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"It is reciprocal."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sri Kalyanasundaram is satisfied."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"When complaints are made against the police, the Government generally reply that 'the affected persons have got a remedy in a court of law. Why not the police adopt the same method and why should they take the law in their own hands and admonish the people who criticise them.'" (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is not merely a question of criticising the police but when people are openly incited to break laws, the police give a warning so that it may not occur. As far as the other thing is concerned, if any specific complaint is made to the Government, we will also make enquiries about it but unfortunately the hon. Member thought that he should put the question on the floor of this House."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"In view of such instances becoming numerous and the highhandedness of the police becoming frequent, will the Hon. Minister institute an enquiry into this particular allegation to find out the truth or otherwise of the complaint?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"There are no such numerous instances. If there had been such instances, there would have been scores and hundreds of questions."

[20th March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"நாங்கள் இப்பொழுது இந்த சட்டசபையின் முன்பாக சொல்லிய விஷயங்களையே ஒரு Representation ஆக வைத்துக்கொண்டு மந்திரி அவர்கள் விசாரணை நடத்துவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It should be put in writing. Otherwise, I may not be prepared to answer it."

SRI S. RAMALINGAM:—"ஏற்கனவே இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு புகார் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அனுப்பப்பட்ட புகாரின் நகல் என்னிடம் இருக்கிறது. அந்தப் புகாரின் பேரில் சர்க்கார் சரியான விசாரணை நடத்துவார்கள் என்று எதிர் பார்த்தோம். ஆனால் சர்க்கார் அப்படிச் செய்யவில்லை. அதன் பேரில்தான் இந்தக் கேள்வியை சர்க்காருக்கு அனுப்பினோம். எழுத்து மூலமாக எந்தப் புகாரைக் கொடுத்தாலும் அதைப்பற்றி விசாரிப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பல தடவைகளில் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அது மாதிரி இது வரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்தப் புகாரை நாங்கள் எழுத்து மூலமாக சர்க்காரிடத்தில் கொடுத்து பல நாட்களாகின்றன. வேண்டுமானாலும் அதன் நகல் இப்பொழுது நாங்கள் சர்க்காரிடம் கொடுக்கிறோம். அதன்மேலாவது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?"

Inclusion of handloom goods in the list of articles exported.

* 283 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have received any direction from the Central Government to include handloom goods in the list of items that could be freely exported?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Handloom cloth is already included in the list of items that may be freely exported. I may add that this power of including items is entirely with the Central Government and no directions need be given to the State Governments."

* SRI N. K. PALANISAMI:—"சமீபத்தில் ரஷ்யாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் வியாபார ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் டெக்ஸ்டைல்களுடன் கைத்தறி துணிகளும் ஒரு பகுதியாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் கைத்தறி அதில் எந்த அளவிற்கு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது? அதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார் ஏதாவது யாசா அனுப்பி இருக்கிறதா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, the matter the hon. Member refers to comes within the purview of the Central Government and the State Government need not be asked and are usually not asked in matters of this kind."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"May I know what the quota that is allowed for export from the Madras State and if there also any duty levied upon exported goods?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"As I mentioned in my answer, handloom cloth can be freely exported. There is no quota. As to excise duty, a separate question may be asked as this is a matter which refers to the Central Government and not to the State Government."

[20th March 1954]

Reconstitution of the State Harijan Welfare Committee.

* 284 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the Harijan M.L.As. for the reconstitution of the State Harijan Welfare Committee; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“(a) Yes.

“(b) The State Harijan Welfare Committee has since been reconstituted.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, there are four Harijan Members in the Tamilnad Toilers' Party. They were not taken into the reconstituted State Harijan Welfare Committee. Therefore, will the Government consider the desirability of including any one of them in that Committee?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“As far as possible, the Government, while making the selection of Members, give representation on the basis of districts.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR:—“May I know whether any Member of the Paramalai Kallar community is represented in the reconstituted Harijan Welfare Committee?”

MR. SPEAKER:—“How does the Paramalai Kallar community come in here. The main question relates to the Harijan Welfare Committee. If the Hon. Minister is prepared to answer it, I have no objection.”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“We are now dealing with the State Harijan Welfare Committee and not the Committee dealing with Backward Classes.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கும் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்தைக்கருதவேண்டுமானால் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கிற ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்கள் அவசியம் அந்தக் கமிட்டியில் இடம் பெறவேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் கண்டிப்பாக வசதிசெய்யவேண்டும். உழைப்பாளி கட்சி காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தைப் பார்க்காமல் உழைப்பாளி கட்சி ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்களையும் அந்தக் கமிட்டியில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“As I have already replied, in every district Harijan M.L.As. are put in that Committee.”

10-40 a.m. SRI S. THINAKARASAMI THEVAR:—“Inasmuch as the Kallar Reclamation Department is under the control of the Harijan Welfare Department, may I know whether any representative of the Paramalai Kallar community had been included in the reconstituted Harijan Welfare Committee?”

20th March 1954]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“Backward communities and other communities have got similar special organizations and in those organizations they are represented.”

SRI M. DHARMALINGAM:—“Sir, in the reconstituted Harijan Welfare Committee, some non-Harijans also have been nominated as members. May I know whether it is the policy of Government or intention of the Government to promote the welfare of Harijans or to oppose the Harijans because some non-Harijans have now been nominated to the Committee?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“Some of the non-Harijans have been included in the Harijan Welfare Committee to promote the interests of Harijans, Sir.”

SRI O. KORAN:—“Is it not a fact that the M.L.As. who have been included as Members of the Harijan Welfare Committee belong to the Congress Party and its allied associations?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“No, Sir. Members from other parties also are included in the Committee.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“Since representation to backward communities like the Vanniyakula Kshatriyas is too low even though we are crying hoarse on the floor of this House . . .”

MR. SPEAKER:—“This question relates to the Harijan Welfare Committee.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“I am coming to that, Sir. Since the backward communities have not been given any representation in spite of our crying hoarse here on the floor of this House, will the Government come forward to give representation to backward communities in this Welfare Committee, particularly in South Arcot where the backward communities are in large numbers.”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“Every opportunity is being given to the leaders of these communities, Sir.”

SRI R. S. ARUMUGAM:—“முன்னால் மந்திரி ஸ்ரீ எம். வி. கிருஷ்ண ராவ் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட கமிட்டியைக் கலைத்துவிட்டு இப்பொழுது புதியதாக ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். முன்பு இருந்த அங்கத்தினர்களிலே எவ்வளவு பேர்கள் மறுபடியும் இதில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்? யார் யார் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்? புதிதாக யாரையெல்லாம் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“I want notice, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“The Hon. Minister stated that Harijan M.L.As. of the district are included in the Committee.”

[20th March 1954]

May I know which M.L.A. is included as a representative of the Harijans so far as Malabar is concerned? If there are more than one name, may I know the basis of selection?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—
"Speaking from memory, I would say the hon. Member Sri Chadayan has been nominated to the committee from Malabar."

Opening of High Schools in South Arcot in 1953-54.

* 285 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of High Schools opened in South Arcot district during 1953-54; and

(b) the number of applications received requesting sanction of the Government to open High Schools in 1953-54?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Two Middle Schools and two incomplete High Schools.

“(b) Five applications were made to the Director of Public Instruction. Representations were subsequently made to Government in two of these cases.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“May I know from whom the applications have been received requesting sanction of Government to open high schools in 1953-54? May I also know whether the Government have sanctioned or going to sanction the opening of a school in Olakkur in Tindivanam taluk?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“In respect of the middle schools, the District Board applied for sanction to open the schools in Chiravangadu and Olakkur. Private agencies applied for the opening of a High School in Kurinchipadi and Tindivanam.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“The request for sanction of the opening of a school in Olakkur in Tindivanam taluk was submitted by the President of the District Board of South Arcot. The request is still pending. Final orders have not been issued yet. Will the Government be pleased to see that the request is complied with at least this year?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I shall consider the suggestion of the hon. Member.”

Reduction in the prices of pesticides and insecticides.

* 286 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have, since 1st January 1954, passed any orders for reducing the prices of any articles that are sold through the Agriculture Department; and

(b) if so, what those articles are?

[20th March 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes.

“(b) Pesticides and insecticides used for controlling pests and diseases of crops; the prices of these have been reduced from 75 per cent of cost price to 50 per cent of cost price in pest affected areas.”

SRI N. K. PALANISAMI:—“இதைத் தவிர விவசாயக் கருவிகளையும் விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலையில் விற்க சர்க்கார் முன் வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“There is no proposal at present to supply all agricultural implements at concessional rates.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR:—“Is there any proposal to enhance the price of these insecticides from 1st April 1954?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“No, Sir. But the question of concession will have to be reviewed according to the intensity of the pest attack again from 1st April 1954.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“பெருவாரியாக பூச்சிகள் விழுந்த பிடுதேசங்களில் இந்தப் பூச்சி மருந்தை இலவசமாக விநியோகிக்க இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்ததா? அப்படி எடுக்காவிட்டால் நடவடிக்கை எடுக்காததற்குக் காரணமாவது சொல்லமுடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Only 50 per cent concession was extended to the districts of North Arcot, South Arcot, Chingleput, Tirunelveli and Tiruchirapalli. It was felt further concessions were not justified. After all, it works out to Rs. 3-12-0 per acre at this concessional rate.”

DR. K. B. MENON:—“Are the Government aware that there are grievances that these pesticides are not easily available and will the Government try to distribute, if they are not already doing so, these pesticides through co-operative societies?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Previously, when there was a sudden pest attack in some of the districts there were complaints regarding the inadequate supply of pesticides. But now, our agricultural depots are fully stocked with these pesticides. We are prepared to supply through co-operative societies also if they undertake to supply it to agriculturists.”

SRI K. R. SAMBANDAM:—“தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள பயிர்களில் பூச்சிகள் விழுந்தபோது, அதை ஒழிப்பதற்குப் போதுமான பூச்சி மருந்துகள் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள பெப்போக்களில் இல்லை. அதனால், ஏராளமான பயிர்கள் நாசமாகிவிட்டன. ஆகவே, இனிமேலாவது அந்த ஜில்லாவிலுள்ள பெப்போக்களில் எப்போதும் மருந்துகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை கனம் மந்திரி அவர்கள் செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I cannot admit that the attack was as widespread as the hon. Member complains of in Tanjore. But there is sufficient stock of pesticides in the agricultural depots in Tanjore also. If there is any depot which has not got stock, I would look into it.”

[20th March 1954]

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ In view of the fact that the second crop has completely failed in Malabar, will the Government come forward to supply paddy seeds to the ryots of Malabar at concessional rates? ”

MR. SPEAKER :—“ This question is about insecticides and pesticides. The hon. Member may put a separate question. ”

Grant of loans to agriculturists of Arni Jagir.

* 287 Q.—SRI V. K. KANNAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether any branch of the Madras Co-operative Land Mortgage Bank is functioning in Arni; and

(b) whether they are advancing any loans to agriculturists, who are owning lands in the villages of Arni Jagir, and if not, why?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ (a) No, Sir. The Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank has no branches of its own in any part of the State.

“ (b) The following five villages of Arni Jagir are included in the area of operations of the Wallajah Co-operative Land Mortgage Bank, which is a Primary Bank affiliated to the Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank :—

- (1) Rantham.
- (2) Kanigiluppai.
- (3) Korathur.
- (4) Vadakkumedu.
- (5) Panayur.

The survey and settlement of the villages in the Jagir have not been done. Land Mortgage Banks do not sanction loans on the security of lands which are not surveyed and settled. The Wallajah Land Mortgage Bank has not therefore entertained loan applications from any of the five villages included in its jurisdiction and belonging to the Arni Jagir.”

Expenditure incurred on the Parulekar Committee.

10-50
a.m.

* 288 Q.—SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total expenditure incurred by the Government on account of constitution and working of the Parulekar Committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Rs. 2,744-8-0.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ பருலேகர் கமிட்டி எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்தென்பதையும், சுற்றுப்பிரயாணத்திற்கான செலவு எவ்வளவு என்பதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? ”

20th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have the figures separately. A separate question may be put.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ பருலேகர் கமிட்டி யானது செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதற்கான பிரயாணச் செலவு எவ்வளவு என்பதையாவது கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have already answered that I do not have the figures separately.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member may put a separate question.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ பருலேகர் கமிட்டியிலிருந்து அங்கத்தினர்களுக்கு Honorarium கொடுக்கப்பட்டதா? அப்படி கொடுக்கப் பட்டிருந்தால், எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட்டது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No honorarium was paid.”

DR. K. B. MENON :—“ What areas were toured by the Committee besides the City of Madras? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This question relates to the total expenditure, and I have got only that figure. If details had been asked, I would have given. Dr. Menon goes to another aspect of the subject.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, பருலேகர் சென்று பார்த்த கிராமங்களில் அவர்கள் ஒன்றும் புரிந்துகொண்டிருக்க முடியாது என்று எங்களில் பலபேர் அபிப்பிராயப்படுகிறபடியால், அந்தக் கமிட்டிக்குச் செலவிடப்பட்ட மக்களுடைய பணமானது வீணாகப் போய்விட்டதாகதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think so. But the hon. Member is entitled to his own opinion about it.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ I am very glad that the Government were very economical in spending only Rs. 2,000 on this Committee. Does this Rs. 2,000 include the cost of the printing of the report that has been issued? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. This is the amount spent on the Members of the Committee.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Does this amount include any refreshments catered to these members, apart from the travelling allowance? ”

MR. SPEAKER :—“ Does the hon. Member mean D.A.? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This includes D.A. also.”

[20th March 1954]

Construction of a bridge to Cherupuzha Thodu, Payyannur, North Malabar.

* 289 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the present stage of construction of a bridge to Cherupuzha-thodu in Payyannur Firka, North Malabar; and

(b) when the construction of the bridge will be completed?

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“(a) The proposal for constructing a pucca masonry bridge at Cherupuzha Thodu is under examination by Chief Engineer (Highways).

“(b) It cannot be stated now when the construction of the bridge will be completed.”

SRI K. P. GOPALAN:—“There was a bridge there once and on it the Government spent about Rs. 30,000. But it was swept away very soon. When I put a supplementary question previously in the Assembly, the Hon. Sri N. Sankara Reddi answered that the work had already been started and that it would be completed within a week. But when I went there, no work was started. In view of the failure of the promise of the Government, will the Hon. Minister take the matter seriously and see that a bridge is constructed there?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“Let there be no confusion. The hon. Member's question is about a pucca masonry bridge. There is a wooden bridge there. For the wooden bridge, there were some repairs. The question then put was about the wooden bridge. The repairs to the wooden bridge were completed and I have information to that effect. Regarding the pucca masonry bridge, it will take some time.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“May I know where the words ‘pucca masonry bridge’ occur in the question?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The words are there in the answer.”

Madras Vanaspathi, Limited, Villupuram.

* 290 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the State-aided Madras Vanaspathi, Limited, Villupuram, has begun to work; and

(b) the net amount with interest due to the Government from the Company on 1st January 1954?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) No, Sir.

“(b) The net amount with interest due to the Government from the company on 1st January 1954 is Rs. 4,75,982-10-1.”

[20th March 1954]

SRI K. ARANGANATHAN:—“May I know from the Government whether there is any chance of this Vanaspathi factory starting production?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“As late as February, it was represented to Government that serious attempts were being made to start this factory. Government were hopeful that they would start it and, therefore, they have given for the last time permission to pay the money before April. I do hope that the attempt will succeed. If it does not succeed, then we will take legal action for not giving us the money.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“சர்க்கார் கடன் உதவி செய்த தினத்திலிருந்து இந்த மில் ஓடியதாகத் தெரியவில்லை. அந்த மில்லி லுடைய ஆஸ்தியானது சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடனையாவது ஈடுகட்டுவதற்கு இருக்குமா என்று தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சர்க்காரே இந்த மில்லை எடுத்து நடத்துவதற்கு முயற்சிப் பார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The loan was intended for the purchase of additional land and machinery and for the construction of additional buildings. It means that there is enough security for the money already given. There is no proposal before the Government to purchase and run this factory.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“The Hon. Minister for Health has often been reminding this House that all the ills are due to malnutrition. Such being the case, why should help be given for the production of Vanaspathi, about whose nutritive value there is difference of opinion?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“A separate question may be addressed to the Hon. Minister for Health as to whether Vanaspathi is good or bad. I, as the Minister for Labour or as the Minister for Industries, cannot answer this supplementary question.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“கனம் டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் தொழில் மந்திரியாக இருந்தபோதிலும்கூட, சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் நஷ்டம் அடையவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணமல்ல. இந்த தொழிற்சாலையை விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டுமென்று யோசனை சொல்லவில்லை. சர்க்காருக்குக் கிடைக்கவேண்டிய தொகையை நரன்கு லட்சம் ரூபாய்க்கு அதிகமாக இருப்பதினாலே, கோர்ட்டிலே ஜப்தி நடவடிக்கை எடுத்து, தொழிற்சாலையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவார்களா? முதலாளிக்கு இன்னும் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“After the final date, the Government will certainly bring the matter before the court and see how their money could be recovered.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“சர்க்கார் இந்த தொழிற்சாலைக்கு கொடுத்த நான்கு லட்ச ரூபாய் கடனுக்கு ஈடு கட்டக்கூடிய அளவு அங்கே சொத்துக்கள் இருக்கின்றனவா என்று தொழிற் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கேட்டதற்கு, ‘ஏற்கனவே அங்கே கொஞ்சம் இருந்தன; இப்பொழுது

[20th March 1954]

புதிதாக நிலம் வாங்குவதற்கும், மிஷின் வாங்குவதற்கும் கொடுக்கப்பட்டது நான்கு லட்ச ரூபாய்; ஆகவே, ஏற்கனவே அதற்கு ஈடு கட்டக்கூடிய அளவு சொத்து இருந்திருக்கவேண்டும் என்று யூகமாகச் சொல்லுகிறார். ஏற்கனவே ஒரு லட்சம் மதிப்புக்குத்தான் சொத்து இருந்தால், புதிதாக சாயான் வாங்குவதற்கு நான்கு லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்க, அது ஈடாக ஆகிவிடாது. ஆகவே, அங்கிருக்கக்கூடிய சொத்துக்கள் இந்த நான்கு லட்சம் ரூபாய்க்கு ஈடு கட்டக்கூடியதாக இருக்கின்றனவா என்று புள்ளி விவரங்களோடு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்வதற்குத் தயாரா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" When a loan of Rs. 4 lakhs is given, there should surely be assets worth at least Rs. 8 lakhs. That is the normal principle followed by the Government in granting a loan. If the hon. Member doubts the value of the assets, he can put a separate question, and I shall give him the value of the assets, on the security of which the loan was given."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" I have recently gone into that factory. It is a huge one but it is lying idle. Will the Government bring to bear their extraordinary influence on the directors to work the factory so that some people could get employment? I have got one more point and I will couple it with this question, because I may not get another chance."

MR. SPEAKER :—" A Member can put only one question at a time."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" A sum of Rs. 20,000 by way of tax is due from the company to the Villupuram Municipality of which I was the legal adviser . . ."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" All attempts at making the factory work depend upon the vital requirement of cash. That is a factor for which we are not responsible."

DR. K. B. MENON :—" How many factories of this kind are there in this State to which the Government have advanced loans but which are not working? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I should like to have notice. But I know there is one at Katpadi, the factory in question is at Villupuram, and the third one is the Government factory in Kozhikode."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Will the Hon. Minister be pleased to appoint a committee to go into the economics of the working of the vanaspathi industry in this State? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" All the three factories are not working and so there is no economics to consider. All of them want money. If somebody can produce money, I can see that these factories are made to work."

[20th March 1954]

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Will the Hon. Minister be pleased to give me a direct answer? Did he verify whether the loan was utilized for the purposes for which it was taken and is he aware that the company has to pay a tax arrear of Rs. 20,000 to the Villupuram Municipality? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I should like to remind hon. Members that when the Government advance a loan, the authority who inspects the assets and satisfies himself that there is enough security for the loan is the Director of Industries and not the Minister for Industries."

SRI S. T. ADITYAN :—" Have the Government experience of working a vanaspathi factory in another place? Have they taken any action with regard to the Hydrogenation Factory at Kozhikode which, though called by a different name, is also a vanaspathi factory? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I said that the factories at Kozhikode, Katpadi and Villupuram were not working. I did not omit the Kozhikode factory." 11 a.m.

N.C.C. Units for all schools and colleges.

* 291 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from educational institutions and M.L.As. that N.C.C. Units should be established in every school and college in the State;

(b) if so, the action taken thereon; and

(c) whether the Defence Ministry has promised help to the State Government for the establishment of N.C.C. Units in the educational institutions in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) Proposals for the expansion of the National Cadet Corps are considered every year with reference to the funds available for the purpose. Decisions will be taken shortly in respect of the proposals for 1954-55.

" (c) No such help has been promised by the Government of India. They have suggested certain measures for effecting economies in expenditure under the National Cadet Corps. The question as to how the savings thus effected may be utilized, is under consideration."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In how many colleges and high schools attached to the University of the residuary State of Madras there are National Cadet Corps Units and how many cadets were given training in the previous year? "

THE HON. C. SUBRAMANIAM :—" In the Senior Division, there were 10 units and there were 294 cadets. So far as the Junior Division was concerned, there were 32,367 cadets."

[20th March 1954]

SRI A. VELOO :—“ Has the Government of Madras recognized the training in the National Cadet Corps as an additional qualification for Government service? ”

MR. SPEAKER :—“ That has nothing to do with this question. We shall pass on to the next question.”

Delay in forwarding pension papers in the Fisheries Department.

* 292 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from persons of the Fisheries Department alleging inordinate delay in the department to forward pension papers;

(b) if so, from how many; and

(c) what action has been taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes.

“ (b) Two cases.

“ (c) In one case the Government have sanctioned the grant of an anticipatory pension pending issue of final pension order. In the other case, the report of the Director of Industries and Commerce is awaited.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I know how long this pension paper has been pending? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The officer, in whose affair the hon. Member is interested, retired from service on 23rd June 1953. There has been some delay because we have to refer the matter to the Accountant-General and the Accountant-General returned back the papers. No doubt, there has been some delay. But, in the meanwhile, the Government have sanctioned the grant of an anticipatory pension of Rs. 30 per mensem to this officer.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ In view of the fact that these Government officers drawing a small salary have to wait for months after retirement to get their pension and they have to starve or go on begging in the meanwhile, will the Government find out some method for expediting these matters? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall certainly expedite it, Sir. Certain delays are inevitable. Therefore, we sanction anticipatory pension.”

Opening of a Medical College in Madurai.

* 293 Q.—SRI T. ANANTA PAI : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the estimated capital expenditure to be incurred on the proposed Medical College at Madurai—

(i) for the pre-clinical course; and

(ii) for the clinical course?

[20th March 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The total capital expenditure on the Madurai Medical College Scheme, as a whole, as at present estimated is Rs. 61,85,100.

No separate figures are available regarding the expenditure in respect of the pre-clinical and clinical courses.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Will the Hon. Minister be pleased to give figures in respect of buildings and equipment separately? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ They are as follows :—

				LAKHS. RS.
Construction of buildings	..	..	..	44.20
Acquisition of lands	..	..	..	1.594
			plus	2.167
Laboratory fittings	..	..	..	2.52
Apparatus equipment	..	..	..	9.36
Furniture	..	..	..	2.01
Books	..	..	..	0.50
Total ..				62.351

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ May I know whether this Medical College at Madurai will begin to function in this academic year? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ All attempts are being made to start the college from July this year.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I know how many students are likely to be admitted in this institution? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ We will begin with fifty students and in two years, we will increase the strength to about 100.”

Import of molasses from Hyderabad.

* 294 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether it is a fact that large quantities of molasses are imported into this State from Hyderabad, and if so, for what purposes they are used in Salem and Coimbatore districts?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ No, Sir.”

Construction of buildings for the Government High School, Mulki, South Kanara.

* 295 Q.—SRI T. ANANTA PAI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report regarding the unsatisfactory condition of the buildings of the Government High School at Mulki in South Kanara;

[20th March 1954]

(b) whether the Government have any proposal to construct any buildings for the school; and

(c) if so, when the work is likely to be taken up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No, Sir. The classes are conducted in two buildings at a distance from one another and this arrangement presents some difficulties.

“(b) & (c) It is proposed to construct an additional building for the school. The matter is under consideration.”

Classification of the shares of the Madras Industrial Investment Corporation as a Trustee Security.

* 296 Q.—SRI T. ANANTA PAI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the shares of the Madras Industrial Investment Corporation have been classified as a Trustee Security under the Indian Trusts Act?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“No, Sir.”

Regularization of the services of the Prohibition Sub-Inspectors.

* 297 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) whether the clerks working in the Excise Department were recruited as Prohibition Sub-Inspectors at the time of the introduction of the Prohibition Act and after;

(b) if so, how many;

(c) in how many of those cases, their services as Prohibition Sub-Inspectors were regularized and in how many cases they were not so regularized;

(d) the reasons why they were not regularized; and

(e) whether the Government have any proposal to regularize their services?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“(a) Yes, Sir, clerks working in the Excise Department were being recruited as Sub-Inspectors before and after the introduction of prohibition.

“(b) Forty clerks so recruited since 1947 are now working as Sub-Inspectors in the residuary State.

“(c) In two cases the appointments were regularized, and the appointments of others were not regularized.

“(d) From 1937 to 1946, there was no direct recruitment of Sub-Inspectors. All vacancies which arose during this period were filled by appointment by transfer of the clerks in the Excise department. With the re-introduction of Prohibition in 1946, direct recruitment of Sub-Inspectors was re-introduced. Further there was at that time a grave shortage of

[20th March 1954]

clerks. The Board therefore ordered that the appointment of clerks as Sub-Inspectors even temporarily should be suspended. The order was subsequently reconsidered and in January 1948 it was decided that clerks should continue to be appointed as Sub-Inspectors but only on a temporary basis as it was feared that Police department would not be willing to take all such Sub-Inspectors in the event of enforcement work being transferred to that department. Subsequently in 1950, the question was raised whether it was not desirable to stop the recruitment of clerks to executive posts in the Excise Prohibition Department and pending final orders on this question, the Government suspended recruitment of clerks as Sub-Inspectors. Final orders were passed sanctioning the continuance of the recruitment of clerks as Sub-Inspectors in 1951, but till then the Board did not take up the question of regularizing the temporary appointments of the Sub-Inspectors, as the whole question was in a nebulous state. In December 1952, the Board submitted proposals for the regularization of these temporary appointments, but the question was deferred pending a decision on the question of the ultimate agency for the enforcement of prohibition and in view of the formation of the Andhra State.

“(e) Yes, Sir.”

Building grant for the Board High School, Coondapoor.

* 298 Q.—SRI Y. MANJAYA SHETTY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the South Kanara District Board has applied for a building grant to construct a ‘Hall’ for the Board High School, Coondapoor; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The question of admitting the scheme to aid from State funds is under consideration.”

Disputes between the employees and the respective managements of Messrs. Parry & Co., Ltd., and Messrs. Best & Co., Ltd., Madras.

* 299 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: Will the hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the steps taken by the Government to settle the industrial disputes between the employees and the managements of Messrs. Parry & Co., Ltd., and Messrs. Best & Co., Ltd., Madras, respectively?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“In accordance with the provisions of the Industrial Disputes Act, 1947, the Labour Officer, Madras, held conciliation proceedings in the disputes

[20th March 1954]

between the employees and the managements of Messrs. Parry & Co., Ltd., and Messrs. Best & Co., Ltd., Madras, and submitted his reports. The Commissioner of Labour considered that there were no grounds justifying adjudication on any of the demands. The Government agreed and informed the parties concerned with reasons for their decision."

MR. SPEAKER:—"Questions over. Now, we have got the Public Health Demand before us. As soon as that Demand is over, we are going to take up the 'Labour' Demand. Regarding the sitting hours on Monday, I have already told the House that we will sit only in the night. Several hon. Members came and told me that the Delimitation Commission is visiting Madras on Monday and that they would like to make representations to the Commission. Therefore, there will be no morning session but we will be having a night session only on Monday and that too from 8 p.m. to 11-30 p.m. instead of 9 p.m. to 12 p.m."

"Now, we have to decide whether we should have question-hour on that night."

11-10 a.m. SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கேள்வி நேரம் இல்லாவிடில் சபையில் உற்சாகமே இருக்காது. ஆகவே கேள்வி நேரம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

DR. K. B. MENON:—"Hon. Ministers must remember that there are no transport facilities at all at night, that it is very difficult for Members to come and go when there are night sessions and that special transport arrangements should be made if night sessions are held."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Some of us are quite willing to come for the night session, but our difficulty is with regard to conveyance to get back home. Therefore, may we be allowed to sleep in this hall after the session?" (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, I do not grudge to attend the night session, but night session without question-hour will be almost lifeless."

MR. SPEAKER:—"Then, we will have question-hour."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Sir, allotment of question-hour every day is a very important privilege that has been given to the Members and according to parliamentary procedure; we must have question-hour every day."

MR. SPEAKER:—"On Monday we will devote the hour between 8 p.m. and 9 p.m. to questions and answers."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"What about our dinner, Sir? We cannot have our dinner before 8 p.m."

MR. SPEAKER:—"Let us not discuss it here. I shall meet the Leaders of Parties in my room at about 12 noon to-day and

[20th March 1954]

then we shall decide the matter. I want to know what the Hon. the Leader of the House wants to say on this matter. Before that, let me hear the hon. the Leader of the Opposition."

SRI P. RAMAMURTHI:—"நான் சபாநாயகர் அவர்களை சந்தித்துப் பேசுகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"Then, discussion on the Public Health Demand will now be resumed."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55—cont.

(1) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH—cont.

* SRI K. VINAYAKAM:—"Mr. Speaker, Sir, yesterday I was narrating a very interesting anecdote about a hospital without a doctor that had had the privilege of having been opened by the Hon. the Minister for Health. I had occasion to peruse the records that were in my possession. That dispensary was named after the late Dr. C. Vijayaraghavachariar. Then, who were the personages that took part in that celebration? The Hon. Sri Bhaktavatsalam, Minister for Agriculture, the hon. Member Sri V. K. Ramaswami Mudaliar and other Congress personages of the district also took part in the function. But yet the hospital never worked from the next day of its opening. If this should be the indication of the shape of things to come in the future, I shudder to think what will be our future in this State? I only plead that the Government should examine this question properly and immediately post a doctor to be in charge of this hospital."

"There is another rural dispensary in Mahabalipuram which had the privilege of having an Amazon as the doctor. She was in charge of the hospital."

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN:—"On a point of order, Sir. Are personal references to the physical capacity of a person, as an Amazon, necessary when referring to a doctor?"

* SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, I meant it as a compliment and I never meant any derogation to the doctor in charge of the hospital. She was in such a good physical condition that she was discharging her duties to the entire satisfaction of the constituents of that place. But how long did she stay in that hospital? Because she could not get good company in the surroundings, she left her house there and left the hospital to its fate. I have mentioned only two instances where there are dispensaries in my district without doctors, but there are many such dispensaries in the entire district. The Government should take proper care to see that they are equipped with enough staff."

[Sri K. Vinayakam] [20th March 1954]

“ Recently, cholera broke out in those parts and took a heavy toll of lives. If the dispensaries had been working properly with enough staff, this heavy toll of lives could have been avoided with the help of medical men.

“ Chingleput has the privilege of enjoying a very good leprosy sanatorium. But the bed-strength is so limited that it is not possible to entertain all the patients that come there for admission. Still, there is a general impression that has been gaining ground in our country that the Chingleput hospital could house all the patients that come there with the result that there is an influx of lepers into the town of Chingleput and when they learn that they will not be entertained as in-patients, what happens? They are reluctant to go back to their places of birth with the result that they throng the town of Chingleput and every third man—I do not mean any offence—is a leper in that town. The entire town has become almost a leper colony because they are not in a position to get back to their homes. They try to eke out their livelihood by the method of least resistance, by begging and by depending upon the humanitarian instinct of the people of the town. I want that the Government should allot more money for this purpose and at least maintain them inside the hospital without disappointing them in this way.

“ There is a Tuberculosis Sanatorium in Tambaram which is of immense help to those affected by this fell disease. But here also due to limited bed-strength, patients are not entertained as in-patients, and when the disease takes a grim grip of the patient and grows in its strength, it eats away the patients and very often the patients die without even seeing the portals of the sanatorium. On the top of it, in the case of those tuberculosis patients who register themselves for future consideration, they very often die and the registration card reaches them in their tombs after their death and the relatives of these victims are tempted to send it back to the places where they are nurtured, care of Postmaster, Heaven or Hell, as the case may be. (Laughter.) That is the condition of the tuberculosis patients. The reason why I am quoting all these instances in such an aggressive manner is to impress upon the Ministry and the Cabinet that they should at least provide enough beds to house these patients who have almost lost their hope of living in this world.

“ The Hon. Minister was kind enough to say that the Government were concentrating more upon rural water-supply schemes and drainage schemes. For the town of Chingleput, the municipality has got a very good water-supply scheme but it is not in a position to augment the present supply due to paucity of funds. Water is available there in large quantity. Good potable water, the best water that is available in the entire State, is found in Chingleput town. The Municipality of Chingleput has been approaching the Government of Madras for more grants. I request the Government to bear in mind their request and do the needful.

20th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

“ The Chingleput District Headquarters Hospital is housed in a very small building. On the one side, we have got the railway line and on the other side, we have got the great southern trunk road, which do not permit any scope for improvement of this hospital. There was a suggestion from the District Hospital Advisory Committee that the hospital should be shifted to a more spacious building and that improvements should be effected. I had occasion to inspect that hospital. I found nurses complaining to me that even cakes of soap, towels and nail-brushes were not available in large quantities. There is no bath-room inside the hospital with the result that, I am afraid, the patients are put to a lot of inconvenience. I request the Hon. the Minister for Health to bear in mind all these suggestions of mine so that the condition of public health in the State may be improved. 11-20 a.m.

“ Lastly, I wish to refer to one very important matter and I will finish my speech. I was surprised to read in the papers that the Government are contemplating to open two wards in the General Hospital, one to be under the charge of the Dean of the Hospital and which will be a medical ward and the other ward to be under the charge of the Director of Medical Services and which will be a surgical ward. Why should the Government divert the attention of these two officers from their administrative work? The tendency should be to ask these officers to concentrate more and more on the administrative side and to prevent them from having private practice and even lecturing work. Why should the Government place these two wards under these administrative officers? By so doing, the Government are only diverting their attention from the administrative side and will be making them do a work which they are not expected to do. To put it a bit funnily, we cannot draw a line between *demi-mondes* and others who are known as ‘licensed prostitutes’ in Paris. One section of them are being touted whereas the other section of them are going about soliciting their paramours in the streets of Paris. One is supposed to be on a higher level and the other is supposed to be on a lower level. That is all. I am referring to this only to stress that the Dean of the Hospital or the Director of Medical Services should not be allowed to be in charge of these wards by calling them a ‘Consulting Physician’ or ‘Consulting Surgeon’. If they are put in charge of these wards, they will devote more and more time and attention to these wards and less and less time and attention to the administrative side which is their normal work. To put it more crisply, will the Government allow the Chief Justice of the Madras High Court to practise privately and have his chambers in the Armenian street? No, I don’t think he will be allowed to do that. So, the officers who are meant for administrative work should not be tempted to practise privately. If they are tempted to practise privately, what will be the natural corollary? Costly medicines that are placed at the disposal of these big officers will only be diverted for the use of rich men and not to poor patients.

“ The Hon. Minister may perhaps like to know a very interesting information that I am now going to give. In the Madurai

[Sri K. Vinayakam] [20th March 1954]

hospital, 5,000 ampules of a certain medicine are lying idle in the stores. One Doctor who had a fad for that medicine ordered large quantities of that medicine to be purchased and stocked in the stores. He was transferred. His successor, however, did not have so much faith in that medicine and he never used that medicine. He ordered for some other medicine which was also stocked in large quantities. In this manner a lot of public money is wasted in this kind of frivolous expenditure. I know definitely that in the Madurai hospital, 5,000 ampules of this medicine are still lying idle in the stores as the doctor who is now in charge of that hospital has condemned that medicine. I, therefore, suggest that the Government may issue necessary instructions to the authorities to purchase these medicines periodically and not in bulk like this so that a lot of public money may be saved.

“Recently, the Dean of the Medical College who was about to retire has been re-appointed. I am at a loss to know why a decrepit, old gentleman should be re-entertained in service when there are very good disciplinarians and capable men among the younger sections of the staff and when their services are available to the Government. Surely, the Government cannot plead that it is impossible to get capable officers to man this post. I think this officer should have retired three days back and he has been re-appointed. This is against the interests of the State and I am very sorry about it. I believe the Cabinet has not yet taken a final decision in the matter and that it is not a *fait accompli*. I request them to look into the matter. I hope the Cabinet will do the right thing and see there is no repetition of such irregularities.”

11-25
a.m.

*SRI R. S. ARUMUGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் சுகாதார மான்யத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மேல் நாடுகளுக்கும் நமது நாட்டுக்கும் சுகாதார விஷயத்தில் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று புத்தகங்களின் மூலம் படித்திருக்கிறேன். மேலும் வெளி நாடுகள் சென்று வந்தவர்கள் மூலமும் நான் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். வெளி நாடுகளில் ஒரு சிகரட் துண்டை கீழே போடுவதென்றாலும் அதற்கென்று ஏற் பட்ட இடத்தில் தான் போடுவார்கள். ஒரு தானை கீழே போடுவதென்றால் அதை அதற்கான இடத்தில்தான் போடுவார்கள். ஆனால் நம் நாட்டுப் பழக்கம், பண்பாடு, கலாசாரம் வேறு. நம் நாட்டில் எந்தத்தூணை எடுத்தாலும் அதில் சண்ணும்புத்தழும்பு இருக்கும்; பக்கத்திலிருப்பவர்கள் மீது சண்ணும்பைத் தடவிவிடுவார்களோ என்று கூட நினைக்க வேண்டியிருக்கும். காலே வேளையில் தாம்பரத்திலிருந்து எழும்புருக்கு வரும் ரயில் வண்டிகளில் இருப்பவர்கள் ரயில் பாதைக்கு இருபக்கங்களிலும் மல ஜலம் கழிக்கும் மக்களைப் பார்த்திருக்கலாம். இதுதான் நம் நாட்டுப் பண்பாடு, கலாசாரம். இதை மாற்ற வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் இந்தச் சபையிலுள்ள அத்தனை பேர்களையும் சார்ந்தது. மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். மக்களை சுகாதாரமான நிலையில் கூடி வரை வாழவும் அப்படி வாழப் பழக்கவும் பிரயாசை எடுக்க வேண்டும் என நான் முதலில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.) “எழைகள் தங்களுடைய சுகாதாரத்தை காப்பாற்றக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை என்பது தெரிந்த விஷயம். அவர்கள் இருக்கக் கூடிய சேரிகளின் நிலைமையில் அவர்க

[20th March 1954] [Sri R. S. Arumugam]

ளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கூலியையும் வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் சுத்தத் தையும் சுத்ததையும் அனுஷ்டிக்க முடியும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏழைகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை என்று நாம் உயர்த்துகிறோமோ அன்றுதான் இந்த நாட்டில் சுகாதாரம் நல்ல முறையில் வளரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளாமலிருக்கமுடியாது. சாதாரணமாக ஏழைகள் சாக்கடைகளுக்கருகில் குடிசை போட்டுக்கொண்டு வசிப்பதால், அவர்களிடையேதான் காலரா, மலேரியா போன்ற தொத்து வியாதிகள் பரவுகின்றன. 1,000 பேர்கள் இந்தக் கொள்ளை நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தால் அதில் 800 பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும் 199 பேர்கள் பின்னடைந்தவர்களாகவும், ஒருவர்தான் மேல் வகுப்பைச் சேர்ந்தவராகவும் இருப்பார்கள். இந்த அளவுக்கு ஏழைகளிடையே தொத்து நோய்கள் பரவுகின்றன. ஆகவே ஏழைகளுடைய வாழ்க்கைத் தரம் என்று உயருகிறதோ அன்றுதான் அவர்கள் சுத்தம், சுகாதாரம் முதலிய கலாசாரப்பண்பாட்டுடன் வாழமுடியும்.

“மேலும் கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே ஒருவனுக்கு 6 மணிக்கு காலரா கண்டால் 12 மணிக்கு இறந்து விடுகிறான். அதே நேரத்திலே சுகாதார அதிகாரிக்கு 6-ம் தேதி தகவல் அனுப்பினால் அவர் 12-ம் தேதியன்று கிராமத்துக்கு வந்து சேருகிறார். இந்த மாதிரி சுகாதார அதிகாரிகள் தாமதித்து வருவது நியாயமல்ல. அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு சர்க்கார் அதிகாரிகள் தாமதிக்காமல் துரிதமாகச் சென்று தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. கிராம வாசிகள் பக்கத்தில் குள மிருந்தால் அந்தத் தண்ணீர் நல்ல தண்ணீரா என்றுகூட பார்க்காமல் அதை அருந்துகிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் காலரா போன்ற தொத்து வியாதிகளால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். உடனே அப்படிப்பட்ட பிரதேசங்களில் குழாய் கிணறுகள் ஏற்படுத்த வகை செய்யவேண்டும். மேலும் கிராமங்களில் பாதைகள் கிடையாது. முட்டிமட்டும் சேற்றில் நடந்துபோக வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் சர்க்கார் அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குப் போக முடியவில்லை. ஆகையால் கிராமங்களில் பாதைகளையும் குழாய்க் கிணறுகளையும் அமைக்கவேண்டும்.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சில இடங்களில் குழாய் கிணறுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளில் வேலை செய்யாதிருக்கும் பம்புகளை பழுது பார்ப்பதே கிடையாது. கிராம அதிகாரிகள் எத்தனை பம்புகள் வேலை செய்கின்றன, எத்தனை பம்புகள் ரிப்பேராக இருக்கின்றன, என்று வாரம் ஒரு முறை ரிப்பேர்ட் அனுப்பவேண்டும். வேலை செய்யாத பம்புகளை காலாகாலத்தில் கவனித்து பழுது பார்க்காவிட்டால், அதற்காக சர்க்கார் ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவுபடுத்தி ரிப்பேரில் என்ன பயன்? அதனால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படாது. ஆகையால் நிலைமையை ஆலோசித்து கிராமங்களில் எந்த இடங்களில் குழாய்க் கிணறுகள் இல்லை யோ அவ்விடங்களில் குழாய்க் கிணறுகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் குழாய் கிணறுகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் அவைகள் ரிப்பேராக இருந்தால் அவைகளை உடனடியாக பழுது பார்க்க வேண்டுமென்றும் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நெல்லை ஜில்லாவில் மூன்று முனிசிபாலிட்டிகள் இருக்கின்றன. பாண்டிகோட்டைக்கு ஒரு குடி தண்ணீர் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு நடைபெற்று வந்தாலும் கிட்டத்தட்ட நான்கு வருஷங்கள் அகியும் அந்தத் திட்டம் இன்னும் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. திருநெல்வேலி ஒரு பெரிய முனிசிபாலிட்டி. எழு வருஷங்களுக்கு முன்பாக அதற்கு ஒரு குடி தண்ணீர் திட்டம் sanction செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஜனங்களிடமும் அதற்காக வரி வசூல் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது அங்கு இரண்டாவதாக வந்த ஒரு அதிகாரி அந்தத் திட்டம் சரியாக இல்லை என்று சொல்லுவதாகத் தெரிகிறது. எழு வருஷங்களுக்கு முன் நன்றாக பரிசீலனை செய்து போடப்பட்ட திட்டத்தை இப்பொழுது மற்றொரு அதிகாரி ‘ஏறனவே போட்டிப்ப்படி குடி தண்ணீர் நன்றாக இருக்காது, அந்த

[Sri R. S. Arumugam] [20th March 1954]

திட்டம் சரியாக இல்லை' என்று சொல்லி மாற்ற முயற்சிப்பது சரியில்லை யல்லவா? நெல்லை முனிசிபல் கௌன்சில் குடி தண்ணீர் வரியை வசூலிக்காமல் நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நெல்லையில் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை சீக்கிரம் அமுல் நடத்த தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும், குடி தண்ணீர் வரியை வசூல் செய்வதை நிறுத்தி வைக்க உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்றும் நான் சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தாம்பரபரணி ஆற்றில் திருநெல்வேலி சாக்கடை ஜலம் பூராவும் கலக்கிறது. திருநெல்வேலி யிலிருந்து மதராஸ் வரும்போது சாத்தூர் பக்கத் தில் நாம் நாற்றம் சகிக்காமல் மூக்கைப் பொத்திக் கொள்வதுபோல் தாம்பரபரணியில் சாக்கடை ஜலம் கலப்பதால் அவ்விடத்தில் ஏற்படும் நாற்றத்தை எண்ணும்போது வருந்தத்தக்க நிலைமையாக இருக்கிறது. அந்த நதியிலே லக்ஷக்கணக்கான மக்கள் குளிக்கிறார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல. அத்தண்ணீரையே குடிக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக காலரா முதலிய தொத்து நோய்கள் அங்கு அதிகப்படியாக பரவுகின்றன. ஆகவே அதற்கான தக்க ஏற்பாடுகள் செய்து திருநெல்வேலிக்கு குடி தண்ணீர் வசதியும் சாக்கடை போக்கு வசதியும் உடனடியாக செய்து கொடுக்க சர்க்கார் வழி செய்யவேண்டும்.

“மேலப்பாளையம் முனிசிபாலிட்டி பெரும்பாலும் ஏழைகள் வாழ் கின்ற இடம். அங்கு கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வருமானமும் குறைவு. அங்கு காலரா போன்ற தொத்து நோய்கள் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன. அங்கு இருக்கும் பாளையங்காலவாய் தண்ணீரையே அவர்கள் சகல காரியங்களுக்கும் உபயோகிக்கிறார்கள். அதே காலவாய்தான் பாளையங்கோட்டைக்கும் போகிறது. அதனால் பக்கத்திலிருக்கும் பாளையங்கோட்டையும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் மேலப்பாளையத்துக்கு அதிக மான்யம் கொடுத்து ஒரு குடி தண்ணீர் திட்டம் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நமது நாட்டில் பிச்சைக்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர் களைத் தொடுவதற்குக் கூட பயப்படக்கூடிய நிலையில் குஷ்டரோகம் பரங் கிப்பத்து முதலிய தொத்து வியாதிகளால் பிடிக்கப்பட்டு அவர்கள் தெருக்களில் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பிச்சைக்கார ஜாதி என்ற ஒரு ஜாதியே இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டு விட்டது. இதனால் கூட தொத்து வியாதிகள் அதிகமாகப் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. அதற்கு ஏதாவது வழி செய்து Beggar Home போன்ற ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தி யும் அதில் வைத்து அவர்களுக்கு சிகிச்சை கொடுத்தும் நாட்டு மக்களிடையே தொத்து நோய்கள் பரவாமல் தடுக்கவேண்டும். அவர்கள் ரோடுகளில் அலைவதும் படுத்திருப்பதும் சுகாதாரத்திற்கு நல்லதல்ல. மேல்நாட்டி லுள்ளவர்கள் மாத்திரம் நமது நாட்டில் எழ்மை காரணமாக அசுத்த மாக இருக்கிறவர்களைப் பார்த்து அருவருப்பு கொள்ளுகிறார்கள் என்பது மாத்திரம் அல்ல. நம் நாட்டிலுள்ள பணக்காரர்களும் அருவருப்பு கொள்ளுகிறார்கள் என்ற நிலை இல்லாத வகையில் ஏழைகளின் குறை களை நிவர்த்தி செய்து அவர்கள் நிலைமைகளையெல்லாம் கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“திருநெல்வேலி முனிசிபாலிட்டியில் தண்ணீர் சப்ளை திட்டத்துக்காக ஆரம் பத்தில் செலவாகும் தொகையை அந்த நகர சபையார் ஏற்கனவே செலுத்தி விட்டார்கள். அதைக் கருதியாவது உடனடியாக இந்த முனிசி பாலிட்டிக்கு குடி தண்ணீர் திட்டம் வருவதற்கு சகல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு சகல வசதி களையும் செய்துகொடுத்தால், இந்த நாட்டிலே சுகாதாரம் நல்ல நிலைமையிலிருக்கும். நல்ல ஆகாரம் கிடைத்தால் மக்கள் திடகாத்திரமுள்ள

[20th March 1954] [Sri R. S. Arumugam]

வர்களாகவும், ஆரோக்கியமுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளை நாம் தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 11-35 a.m.
களை, இன்று நடை பெறும் பொது சுகாதார மான்ய கோரிக்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் பேச விரும்புகிறேன். இதற்குமுன் பேசிய நண்பர்கள் எல்லோரும், காங்கிரஸ் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களும் சரி, எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களும் சரி, எல்லோரும் கிராமங்களில் சுகாதார நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்தில் ‘என்று மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருமோ அன்றுதான் மக்களுக்கு வியாதிகளை எதிர்க்கும் சக்தி ஏற்பட்டு உடம்பில் வலுவூ வந்து வியாதிகளைப் போக்கிக்கொள்ளமுடியும்’ என்று சொல்லி இருக்கிறார். இதைப் போலவே பல ஆண்டுகளாக சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். சுகாதாரத்தைப் பற்றி பேசும் காலத்தில் மக்களுக்கு நல்ல உணவு, உடை, நல்ல குடி தண்ணீர் வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கிராமங்களில் பார்த்தால் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. கிணறு வசதி அநேகமாகக் கிடையாது. கிராமங்களில் இருக்கும் தண்ணீர் கூட ரொம்பவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அதைப்பற்றிக் கேட்டால் பணம் வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆஸ்பத்திரி வசதி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் கிடையாது. ஆஸ்பத்திரி இருந்தாலும் நல்ல டாக்டர்கள் கிடையாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு வேண்டிய சம்பளம் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் பெற்றவர்களை ‘கிராமங்களில் போய் வேலை செய்யுங்கள்’ என்று சொன்னால் அவர்கள் அங்கு போவதில்லை. ஏன் என்று கேட்டால் அவர்களுக்கு அங்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதவில்லை, அதனால் அவர்கள் அங்கு போக மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. கிராம சுகாதாரத்திற்கு என்று நாம் ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் கொஞ்சம் தொகையை ஒதுக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் அது நகரங்களில் தான் பல வழிகளிலும் செலவழிக்கப்படுகிறதே யொழிய கிராமங்களில் செலவழிக்கப்படுவது இல்லை. மக்களுக்கு அது போய்ச் சேர்வது என்பது கிடையாது. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றால் பொருளாதார நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். இப்பொழுது கிராமங்களிலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வசூலிக்கப்படும் அது மோசமான வழிகளில் செலவழிக்கப்படுகிறது. மற்றும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய அம்சங்களை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டது. அதனால் வைத்தியம் செய்வதற்கும் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் அரசாங்கம் முன் வரவில்லை. ஆனால் சட்டசபையில் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தால்தான் மக்களுடைய சுகாதாரம் உயரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை வார்த்தைகள் மூலமாகச் சொல்லுகிறார்களே தவிர நடைமுறையில் கொண்டு வரவில்லை. இதைப்பற்றி காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் பேசுகிறார்கள், அப்படிப் பேசும்போது அவர்களுடைய எண்ணத்தையும் மக்களுடைய எண்ணத்தையும் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் மக்களிடம் பழகி வருவதால் மக்களிடத்தில் எழக்கூடிய எண்ணத்தை அவர்களால் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. அங்கு மக்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதைத் தான் அவர்கள் இங்கு வந்து சொல்லுகிறார்கள்.

“முதல் முதலாக அரசாங்கம் கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு முன் வரவேண்டும். பிறகு சுகாதாரத்தைப் பற்றி கவனிக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் சொல்லுவது போல் கிராமங்களில் தான் அதிகமாக காலரா முதலிய தொத்து நோய்கள் பரவுகின்றன. அதனால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கிராமமக்களுக்குப்

[Sri M. Palaniyandi] [20th March 1954]

பொருளாதார வசதி கிடையாது, குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது, உடை கிடையாது, உணவு வசதி கிடையாது, இவைகளை உடனடியாக அரசாங்கம் செய்வதற்கு முன் வரவேண்டும். இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது என்றால் கிராமங்களில் காலரா வந்து 20 அல்லது 30 பேர்கள் இறந்து போன பிறகு தான் சுகாதார அதிகாரிகள் குறிப்பிட்ட கிராமத்திற்குச் சென்று ஊசி போட ஆரம்பிக்கிறார்கள். காலரா வந்தபின் அதை பரவ விடாமல் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவதைவிட காலரா வருவதற்கு முன்பாகவே அது வராமல் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது அவசியம். கிராமங்களில் தகுந்த மழை இல்லாவிட்டாலும் கண்ட இடங்களில் தண்ணீர் தேங்கினாலும் காலரா வருகிறது. காலரா வராமலிருப்பதற்கு அங்கு முன்னதாகவே பிரசாரம் செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“வைத்திய முறையை எடுத்துக் கொண்டால் நமது மந்திரிகளுக்கு இந்திய தேசிய வைத்திய பண்பாட்டில் நம்பிக்கை கிடையாது. அதாவது இந்திய முறையாகிய சித்த, ஆயுர்வேத, யூனானி முறைகளில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. அவர்களே அவ்வாறு சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஒமந்தூரார் மந்திரியாக இருந்தபோது “எனக்கு இதில் நம்பிக்கை கிடையாது, மந்திரியாக இருக்கிற காரணத்தால்” அதற்கு செல்வாதிப்பதை ஆதரிக்கிறேன்” என்று சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் அவருக்கு நம்பிக்கை இருக்கவும் முடியாது. அவர்களுக்கு அல்லோபதி முறையில் தான் நம்பிக்கை இருக்கிறது. கிராம மக்கள் நல்ல சுகாதார முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு குறைந்த செலவில் ஆயுர்வேத முறையில் பயிற்சி அளிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு முன் எஸ்.ஐ.எம். என்ற ஒரு படிப்பு இருந்தது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்தவுடன் அதை நீக்கி விட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக ஐந்து வருஷங்கள் படிக்க வேண்டிய ஒரு வைத்திய கல்வித் திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் வைத்திய முறை நல்ல நிலையில் இருந்தது. இப்பொழுதும் நிச்சயமாக அதற்கு வேண்டிய வசதி சௌகர்யங்களும் நம் சென்னை மாகாணத்திலேயே இருக்கின்றன. சமீபத்தில் ஒரு கமிட்டி இங்கு வந்த காலத்தில் கூட அது நன்றாக நடந்து வந்தது. அந்தக் கமிட்டியில் பலவித வைத்திய நிபுணர்களும் இருந்தார்கள். சண்டை நடந்த காலத்தில் வேண்டிய மருந்துகள் கிடைக்காமல் இருந்தன. அந்தக் காலங்களில் ஆயுர்வேத, சித்த வைத்திய முறையில் குறைந்த செலவில் நல்ல மருந்துகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. நம் நாட்டில் நம் வீடுகளில் எவ்வளவோ மருந்துகளை நம் முடைய தாய்மார்கள் நமக்குக் கொடுத்து வந்தது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். வீட்டு வைத்தியம் என்று அப்பொழுது எவ்வளவோ அருமையான வைத்தியமாக இருந்தது. அந்த மருந்துகளை சாப்பிட்டுவிட்டு நாம் வளரவில்லையா? நம்முடைய தாய்மார்களும் பாட்டிகளும் நமக்குக் கொடுத்து வந்த மருந்துகளைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். அந்த மருந்துகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டு நல்ல தேகமுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. அந்தக் காலத்தில் அதற்கு என்று ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி இருந்தது. ஆயுர்வேதத்திற்கு கொடுத்து வந்த சலுகைகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. முன்பு கொடுத்து வந்த மூன்று பங்கு இரண்டாகி, பிற்பட்டு அதுவும் குறைந்து ஒரு பங்குக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் அல்லோபதிக்கு ஆதரவு அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் சித்த முறைக்கு ஆதரவு கொடுப்பது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து வந்திருக்கிறது. கடைசியில் அதற்கு முட்டுக் கட்டையும் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் சர்க்காருக்கு அந்த முறையில் நம்பிக்கை கிடையாது என்று தோன்றுகிறது.

“மேலும் Indigenous கல்லூரிக்கு எம்.பி.பி.எஸ். பட்டதாரிகளை சொல்லிக் கொடுக்க நியமிக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த முறையில் அனுபவம் உள்ளவர்களை அனுப்புவது கிடையாது. அப்படி அனுப்புவதால் அவர்கள் சொல்லிக் கொடுப்பதிலிருந்து மாணவர்கள் கற்றுக்கொள்வதாக

20th March 1954] [Sri M. Palaniyandi]

இல்லை. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் கொஞ்சம் கூட நம்பிக்கை இல்லாதவர்களையும் அந்தப் பண்பாட்டில் நம்பிக்கையில்லாதவர்களையும் அனுப்புகிறார்கள். இரண்டாவதாக இன்றைக்கு அங்கு ஒரு டாக்டர் இருக்கிறார். அவர் ஒரு retired சர்ஜன். அப்படி நியமித்து மறுபடியும் ரிடயர் ஆனவர்களுக்கு தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இவ்விதம் ரிடயர் ஆனவர்களையும் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களையும் நியமித்தால் அவர்களுக்கு எப்படி சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு முடியும் என்பதை அறிய வேண்டும். இப்பொழுது மலையாளத்தில் எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு நவரத்ன கல்பத்தை வைத்துக் கொண்டு வைத்தியம் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அல்லோபதியில் நம்பிக்கை இல்லை. இந்த நவரத்ன கல்ப முறைதான் அங்கு பரவிக் கொண்டு வருகிறது. அங்கு அல்லோபதி முறை பரவுவது இல்லை.”

DEPUTY SPEAKER:—“I want to know whether the Hon. Member is speaking on ‘Public Health’ or ‘Medicoal’.”

SRI M. PALANIYANDI :—“மலையாளத்தில் அல்லோபதி முறையை கற்றுக் கொள்வதற்கு தகுந்தபடியான மாணவர்கள் இல்லை. அதன் காரணத்தால் அங்கு ஆயுர்வேத முறையில் தான் வைத்தியம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே தான் இங்கும் நடந்து வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. முன்பு இதற்கு என்று ஒரு தனி டிபார்ட்மெண்ட் இருந்தது. அங்கு கவர்னர்களும், மந்திரிகளும், தலைவர்களும் வந்து சிகிச்சை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இருப்பதையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைத்துக் கொண்டு வந்து அது இருக்கவே கூடாது என்ற எண்ணம் இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய புஸ்தகங்கள் எல்லாம் சமஸ்கிருதத்திலும், உருதுவிலும், தமிழிலும் இருக்கின்றன. அவைகள் இங்கிலாந்தில் இல்லை. அவைகளை இங்கிலாந்தில் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதால் (அதற்கு புஸ்தகம் கிடையாது) ஒன்றுக்கும் பிரயோசனப்படாமல் போய் விட்டது. ஆகவே மாணவர்கள் குறைந்த செலவில் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

“கிராமங்களில் மக்கள் சுகாதார முறையில் வாழ்கையை நடத்துவதற்கு நல்ல சாப்பாடு சாப்பிடவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது சாப்பிடுவதற்கு முடியவில்லை. அவர்கள் நன்றாக சாப்பிடுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். வந்தபின் காப்பதற்கு பதிலாக வரும் முன்பே காப்பது நல்லது. ஒரு ஆயிர ரூபாயில் வைத்தியத்தை சித்த, ஆயுர்வேத, யூனானி முறையில் கற்றுக் கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்களில் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. அதைக் கொடுப்பதற்கு இன்னும் முன் வரவில்லை. குடி தண்ணீருக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக சட்டம் இயற்றி இருக்கிறோம். கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். பொதுக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு போய் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு உதை தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே ஹரிஜனங்கள் வசிக்கக் கூடிய இடங்களிலேயே அவர்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுத்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும் என்றால் அவர்கள் சுகாதார நிலையில் வாழ வேண்டும். அதனால் அவர்களுடைய குடி தண்ணீர் வசதிக்காக அவர்களுடைய தெருக்களிலேயே குடி தண்ணீர் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அது போன்று பல காரியங்களைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும்.

“நிமிர்ந்த நன் நடை நேர் கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்
நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்குமிருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவதில்லையாம்”

என்று பாரதியார் சொன்ன மாதிரி வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி அவர்கள் நல்ல சுகாதார முறையில் வாழ முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள

[Sri M. Palaniyandi] [20th March 1954]

வேண்டும். ஆயுர்வேத, யூனனி, சித்த மருத்துவத்தில் ரண சிகிச்சை அவ்வளவாக இல்லை. அது அல்லோபதி முறையில் நன்றாக இருக்கிறது. அந்த ரண சிகிச்சை முறையையும் இந்த ஆயுர்வேத முறையிலே சேர்த்து அதையும் மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இங்கிலீஷ் முறை ஒன்றுதான் உலகத்திலேயே நல்ல மருத்துவ முறை என்று சொல்ல முடியாது. நம்முடைய சித்த முறை ஒரு நல்ல மருத்துவ முறை. அதை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்து இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-45 * SRI L. C. PAIS :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the a.m. Demand and oppose the cut motion and in doing so, I wish to make only a few observations. The first observation I wish to make is that the provision under this head is too meagre and too small to meet the growing demands upon Public Health Administration. We have nothing to complain so far as the Administration itself is concerned and we only feel that if only the Hon. Health Minister had been provided with more funds, many more things would have been done for the benefit, especially, of the rural areas. As it is one is inclined to feel a doubt whether some of the good schemes which the Government have already committed themselves to, will be continued or whether there will be a slow-down so far as these schemes are concerned. I refer particularly to one scheme and that is the Mangalore Water-Supply Scheme. The Hon. Minister himself hails from that place and he knows about it better. This scheme was started because of the prevalence of filaria in the town. Some 15 or 20 years ago we had hardly any case of filaria—plenty of it in the last few years—and that is why the Mangalore Municipality had been pressing on two things. First, on the water-supply scheme and simultaneously on the drainage scheme. The water-supply scheme was sanctioned some years ago. What is it that we find to-day? In the first instance, they chose a wrong place. After about Rs. 2 lakhs had been spent, they discovered that there was plenty of iron in it, why this discovery should have been made so late—and why a sad account of the general public should suffer, one cannot understand. The work which was started and on which Rs. 2 lakhs were spent had to be suddenly given up. However it has to be said to the credit of the Government that they straight-away switched on the scheme to another place to another river. We do not know exactly where we are now. Pipes worth about Rs. 11 lakhs are there. They are deteriorating and the Mangalore Municipality has been asked to float a loan. They are floating a loan to the tune of Rs. 17.5 lakhs and in response to the demand of the Government, the Municipality has raised the tax to 25 per cent. The House should understand that this really is a very high tax and such high taxation exist only in a very few municipalities, but yet they cannot fight filaria and other matters. I only wish to have this assurance or clarification from the Hon. the Minister for Health as to what they are going to do so far as this scheme is concerned, are they actually going on with it or whether this scheme will be slowed down. I hope the Hon. Minister is aware that pipes alone to the value of about Rs. 30 or Rs. 40 lakhs are necessary and we have at present only Rs. 11 lakhs worth of pipes. So orders have

20th March 1954] [Sri L. C. Pais]

to be placed very early for further supplies. My submission is that for any reason, either finance or otherwise, this good scheme that has been taken up, should not be slowed down. I have here a copy of the communication from the Chairman of the Municipality addressed to the Hon. Chief Minister and there it is clear that there is plenty of concern, plenty of anxiety and plenty of frustration in the people. It is for the Hon. Minister in his reply to say things which will rid this Municipality of these anxieties and frustration.

“ Sir, the second point I wish to refer is the Drainage Scheme. As I have already stated the two schemes were taken up together, because the opinion of medical experts was very clear that by protected water-supply alone we can tackle the problem of filaria. So, next to water-supply, the other thing absolutely necessary is the drainage scheme. I would like an assurance from the Hon. Minister in this regard also. Because I know that so far as the drainage scheme is concerned investigation has been completed to a large extent. But instead of taking up the whole scheme for the entire town, a modified scheme for the Bunder area has been investigated. My submission to the Hon. Minister is that this scheme for the entire town should be taken up at the earliest opportunity along with the other scheme. Otherwise, it will not be possible to control and eradicate filaria.

“ The third point I am raising is the question of the Mobile Medical Unit. A private agency in Mangalore is running the Mobile Unit and it is catering to the needs of a very large section of the poor workers in the factories. They have been depending practically upon private subscriptions and other aids. I think the Hon. Minister will be aware that the Centre has accepted giving them a grant of Rs. 3,000 per year. Sir, it is strange that when the Centre has come to rescue of this little Mobile Unit, this State has not been pleased to make any contribution by way of grants.

“ My appeal to the Hon. Minister is this: Here is a Mobile Medical Unit which is catering to a large section of poor workers working in factories. Doctors have volunteered to give them free medical aid. Medicines are ready. But a medical unit cannot depend for everything purely on private help. If this Government are convinced that this medical unit is doing some important work, they should come to the help of the private agency which is running it and give aid to it.

“ Now, I come to the capitation grants which are granted to leper asylums. So far as Mangalore is concerned, the hon. Members are aware, that there is a leper asylum known as Sir Muller's Leper Asylum which is run by missionaries. It is doing very important and useful work. More than 150 lepers are very well looked after and attended to in that asylum. Unfortunately, what we find is that only about nine or ten rupees is given by way of capitation grant for each patient. Sir, as the hon. Members are aware, it is costly to run an institution of this kind and therefore,

[Sri L. C. Pais]

[20th March 1954]

the Government must see their way to increase the capitation grant. In this connection, I must draw the attention of the Hon. Minister to one more aspect. Some distinction is sought to be made between burnt out and non-burnt out cases connected with leprosy. On account of this distinction, some lepers are forced to be sent out of the asylum as they are burnt-out cases. The Government say that they will give capitation grants only in the case of non-burnt-out cases. The result is that lepers coming under the category of 'burnt-out cases' are to-day set at large and they are roaming about the streets causing nuisance to the public. Sir, the hon. Members are also aware that leprosy is a contagious disease and it is a menace to society. Therefore, my appeal to the Hon. Minister is that this distinction need not be observed and capitation grants should be made even for burnt-out cases.

"Before I conclude, I wish to refer to one other matter. So far as this Demand is concerned, the Government have not made enough provision in this Demand. It is admitted on all hands that 95 per cent of the people are living in the villages but so far as medical facilities are concerned, 95 per cent of those facilities are available only in towns. That should not be the case and more medical facilities should be made available in the rural parts of our country. My only regret is that enough money is not made available under this Demand. It is meagre and quite inadequate to meet the growing demands of the people."

11-54 SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER:—"உயர்திரு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சுகாதாரத்தைப்பற்றி பேசுவது என்றால் பல மணி நேரமாகும். இருந்தாலும் எனக்கு அளித்திருக்கும் சிறிது நேரத்திற்குள் சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது அரசாங்கம் சுகாதாரத்தை ஏதோ ஒரு சிறு விஷயமாகக் கருதுகிறார்கள். நகரங்களில் தான் அதிகமாக சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர கிராமாந்திரங்களில் பெரும்பாலும் சுகாதார வசதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நகரங்களில் யாராவது சுகாதார விதிகளை மீறினால் அவர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் கிராமாந்திரங்களில் அம்மாதிரி யாரையும் தண்டிப்பதில்லை. அதனால் அவர்கள் மிகவும் சுகாதாரக் குறைவாகவே காணப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கேயெல்லாம் நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. சாக்கடை வசதி கிடையாது. முக்கியமாக எல்லா இடங்களுக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுவிட்டாலே பலகுறைகளை நிவர்த்தி செய்துவிடலாமென்று நான் கருதுகிறேன். காலரா டோன்ற தொத்து நோய்களும் வராமல் தடுத்துவிடலாம். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் ஒருவர் கிராமாந்திரங்களிலுள்ள சேரிகளுக்கு முதலில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தாகவேண்டுமென்று சொன்னார். அது ரொம்பவும் அவசியமாகும். கிராமங்களில் ஏதாவது குளம் இருந்தால் அக்குளத்திலேயே மாடு குளிப்பாட்டுகிறார்கள். துணி துவைக்கிறார்கள். மனிதர்கள் குளிக்கிறார்கள். அதே ஜலத்தையே குடிக்கவும் செய்கிறார்கள். அம்மாதிரி செய்வதால் தான் தொத்து நோய்கள் பரவுகின்றன. ஆகவே ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு தனி குடிதண்ணீர் கிணறு வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் கிராமங்களில் மருத்துவ வசதியும், வைத்திய வசதியும் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. முன்பு நிறைய வைத்தியர்கள் இருந்தார்கள். ஆயுர்வேத வைத்தியர்களும் இருந்தார்கள். இந்தக்காங்கிரஸ் சர்க்கார் வந்தபின் தான் கொள்கையில் பெரிய மாறுதலைச் செய்துவிட்டார்கள். அதாவது எஸ்.எஸ்.எஸ்.வி. படித்துவிட்டு முன்பு எஸ்.எம்.பி. பாக்டராக வரமுடியும். அந்த எஸ்.எம்.பி. பாட போதனையை ஒழித்து

[20th March 1954] [Sri D. Krishnamurthi Gounder]

விட்டார்கள். அதோடு மூன்று வருஷமாக இருந்த வைத்தியப் படிப்பை ஐந்தாண்டு படிப்பாகச் செய்துவிட்டார்கள். பி.எஸ்.சி. அல்லது இன்டர் மீடியட் படித்தவர்களைத்தான் இந்த எம்.பி.பி.எஸ். வைத்தியப் படிப்புக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிறையப் பணம் செலவாகிறதால் இம்மாதிரி பயிற்சி பெறும் பல டாக்டர்கள் நகரங்களிலேயே தங்கள் தொழிலை ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆகவே கிராமங்களில் அதிக வைத்திய உதவி தேவைப்படுவதால் மறுபடியும் இந்த வைத்திய போதனையை திட்டத்தை சர்க்கார் கவனித்தால் தேவலை. வைத்தியப் படிப்பின் காலத்தைக்கூட குறைத்தால் தேவலை. கிராம மக்கள் சுகாதாரத்தேசு வாழ்வதற்குவேண்டிய எல்லா ஏற்பாட்டையும் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டுகள், முனிசிபாலிட்டிகள் உள்ள இடங்களில் சுகாதார வசதிசெய்து கொடுப்பதற்காகவே சில வரிகள் போடுகிறார்கள். இந்த வரியை வசூல் செய்கிறார்களே தவிர இந்தப் பணத்தைக்கொண்டு சரியான முறையில் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதில்லை. அந்த இடங்களில் ஒரு சுகாதார அதிகாரியும், அவருக்குக் கீழ் பல அம்மை குத்தும் அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் காலரா வந்து பல பேர்கள் இறந்துபோன பின்பே இவர்கள் காலரா ஊசி குத்த அந்த ஊருக்குப் போகிறார்களே தவிர முன்னேற்பாடாக எந்தவிதமான ஏற்பாடுகளையும் எடுத்துக்கொள்ளாதது ரொம்பவும் வருந்தவேண்டிய விஷயமாகும். அவர்கள் கிராம மக்கள் எப்படி சுகாதாரமாக வாழவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். சுகாதார அதிகாரிகளின் மனோபாவம் ஏழை மக்களைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்றே இல்லை. பொதுவாக காலரா தொத்து நோய் போன்றவைகள். பிச்சைக்காரர்கள் மூலமாகவும் பல பேர்களுக்குப் பரவுகிறது. ஏதோ பிச்சைக்காரர்களைத் தடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறதே தவிர அதனால் எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. உண்மையில் பிச்சைக்காரர்கள் ரொம்பவும் தொந்தரவாக இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பஸ் நிற்குமிடங்களிலெல்லாம் ஒரே பிச்சைக்காரர்கள் மயம்தான். இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் பலவிதமான தொத்துநோய்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தடை செய்வதற்கு சர்க்கார் திட்டவாட்டமாக ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தாகவேண்டும். அவர்களை நல்ல பாதுகாப்புள்ள இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அவர்களுடைய நோய்க்கு வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். அதோடு அவர்களால் மற்றவர்களுக்கு அந்த நோய் வராமலிருக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேலும் முக்கியமாக உற்சவ காலங்களில் தான் இந்தத் தொத்து நோய்கள் அதிகமாகப் பரவுகின்றன. உதாரணமாக எங்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் திருவண்ணாமலை தீப உற்சவ காலத்தில் தான் மிகவும் அதிகமானபேர்களுக்கு தொத்து நோய்கள் வெகுவேகமாகப் பரவுகிறது. அங்குள்ள சுகாதார அதிகாரிகள் அந்தச் சமயத்தில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. மேலும் கோயில்களிலெல்லாம் அசுத்தம் செய்யப்படுகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் வாழைப்பழத்தோல் போடப்படுகிறது. இதைக் கூடத் தடுக்காது கோவில் அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். கடவுள் சந்திதானத்திற்குப் போவோம் என்று சென்றாலோ கோயிலுக்குப் போகும் வழியில் இருக்கும் அசுத்தங்களைப் பார்த்துமீபோது மனம் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறது. அதனால்தானே என்னமோ மகாத்மா காந்தி அவர்கள் கோயிலுக்குப் போவதற்கு விரோதமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். மக்களுக்குப் பொருளாதார வசதியில் முன்னேற்றம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக கர்ப்பத்தடைக்கு வேண்டிய பல சென்டர்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். இந்த நாட்டில் ஜெனப்பெருக்கம் மிக அதிகமாகிவிட்டது. அதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்துவிட்டது. ஆகவே ஜெனப்பெருக்கத்தைக் குறைக்க கர்ப்பத்தடை முறைகளைப் பரவும்படி செய்யவேண்டும். இன்னும் இந்த நாட்டின் பொதுசுகாதாரத்தை விருத்தி பண்ணக்கூடிய பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே."

[20th March 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I request the Hon. Member to speak in English.”

12-04 SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—
P.M. “ I will give a gist of my speech in English to the Hon. Minister.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நம்முடைய சுகாதார மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரிப்பது மட்டுமல்ல; அதை இரண்டு மடங்காக்குவதற்கு ஒரு உபாயமும் சொல்லிக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். ஜனங்களிடம் ரொம்ப கவர்ச்சியுள்ள வேலைகள், ஜனங்கள் தாராளமாக சர்க்காருக்கு சந்தோஷத்தோடு பணம் கொடுக்கக்கூடிய வேலைகள் இந்த சுகாதார திட்டத்திலே இருக்கின்றன.

“ உதாரணமாக, குடி தண்ணீர் வசதிக்காக எந்த கிராமத்திலும் ஜனங்களிடமிருந்து நாம் உழைப்பாகவும், பணமாகவும் நிச்சயமாகப் பெற முடியும். ஜனங்களிடமே அந்த வேலையை ஒப்படைப்பதன் மூலம் திட்டங்களைத் துரிதமாகவும் நிறைவேற்ற முடியும். இந்த யோசனையை நான் சொல்லும்போது, சர்க்காருக்கு ஏதோ லாபம் சம்பாதித்துக் கொடுப்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆனால், ஒரு குறுகிய காலத் திட்டமாக, மனிதனுக்கு அத்தியாவசியத் தேவையான, நல்ல குடி தண்ணீர் வசதி எவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கிடைக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக கிடைப்பதற்கு, நம் நாடு இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையில், பணக் கஷ்டம் இருக்கிறதென்று சொல்லக்கூடிய இந்த நேரத்தில், ஜனங்களுடைய உதவி, ராஜ்ய சர்க்காரின் உதவி, மத்திய சர்க்காருடைய உதவி ஆகிய இவைகளையெல்லாம் சேர்த்தால் ஒரு கோடி ரூபாயை மூன்று கோடியாகச் செய்வதற்கு முடியும்.

“ ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் (Local Development Works) என்ற திட்டத்திலும் குடி தண்ணீர் வசதிக்கு நல்ல முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும் சில லக்ஷம் ரூபாய்கள், ஜனங்கள் தாங்களாகவே சந்தோஷமாகக் கொடுக்கும் உழைப்பு, பண உதவி, ராஜ்ய சர்க்கார் கொடுக்கிற உதவி, இவைகளை யெல்லாம் சேர்த்தால், திட்ட வட்டமாக இரண்டு மூன்று வருஷங்களுள் னேயே குடி தண்ணீருக்காக மக்கள் ஒரு பர்லாங்கு தூரத்திற்கு மேல் நடக்க வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையைக் கட்டாயமாக உண்டாக்க முடியும்; உண்டாக்கவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

“ மேஜர் பஞ்சாயத்துகளும், முனிசிபாலிட்டிகளும் குடி தண்ணீர்த் திட்டம் சம்பந்தமாக போதுமான அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். குடி தண்ணீர்த் திட்டங்களுக்கென்று ‘ ஸ்பெஷல் ’ வரியைப் போட்டு, வேறு எந்த அவசியமான விதத்திலும் பணத்தை வசூல் செய்தோ, குடி தண்ணீர்த் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். ஜனங்களும் இதில் ஒத்துழைக்க முன்வருவார்கள். சர்க்காரும் உடனடியான உதவியை அளிக்கலாம். குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைப்பற்றி பேசவேண்டிய அவசியமே இல்லாத வகையில் திட்டம் வரவேண்டும். நம்முடைய சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் அவரவர்கள் தொகுதிகளில் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நானே அவர்களுக்காக உறுதி அளிக்க விரும்புகிறேன்.

“ எந்தெந்த விஷயங்கள் சுகாதாரத்தின் கீழ் வரவேண்டும், எந்தெந்த விஷயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, மருத்துவ, தாய்-சேய் நல விடுதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிப்பார்கள். இதிலும் என்னுடைய அனுபவமும், மற்றவர்களுடைய அனுபவமும் ஒன்றாகத் தான் இருக்க முடியும். ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு பரிபூரணமாகக் கிடைக்க முடியும். அதற்காக Development Boardகளை போடாவது,

[20th March 1954] [Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

தாய்-சேய் நல வேலைகளைப் பரவலாகச் செய்வதற்கு கமிட்டியை நியமித்தாவது இந்த ராஜ்யத்தில் தாய்-சேய் நல சம்பந்தமான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக, பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடிய மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் (ஜில்லா போர்டுகளும் செய்ய வேண்டாம்; சர்க்கார்கூட செய்ய வேண்டாம்) ஜனங்களுக்கு வேண்டிய தாய்-சேய் நல விடுதிகளை அவர்களே நடத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, அதற்கு வேண்டிய பண வசதியையும் அவர்களே செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக இது நடக்கும்; சர்க்காருக்கும், ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் பணம் மிச்சமாகும்.

“ எல்லா கிராமங்களிலும் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்படப் போகின்றன. (நடக்கக்கூடிய காரியங்களைத்தான் நான் சொல்லுகிறேனேயோழிய, ideological ஆகவோ, theoretical ஆகவோ, நான் ஒன்றையும் இப்பொழுது சொல்லவில்லை) இந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படும்போது, சுமார் நான்கு பஞ்சாயத்துக்களிலுள்ள மக்களின் செளகரியத்திற்காக, சுமார் இரண்டு அல்லது நான்கு மைல் சுற்றளவுக்கு, ஒரு தாய்-சேய் நல விடுதியாவது ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். அதற்காக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும சுமார் ரூ. 200 முதல் ரூ. 300 வரையில் கொடுக்கலாம். அங்கு வசிக்கும் ஜனங்களும் தங்களாலான பண உதவியைச் செய்யலாம். சர்க்காரும் கூட கொஞ்சம் பண உதவி செய்வதன் மூலமாக நிச்சயமாக நான்கு மைல் வட்டாரத்திற்கு ஒரு தாய்-சேய் நல விடுதி வீதம் இந்த ராஜ்யம் பூராவும் ஏற்படுத்துவது சாத்தியமாகும். அதற்கு சர்க்கார் பத்து பங்கு பணம் தனியாக allocate செய்ய வேண்டிய அவசியமும் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ளவும் ஆசைப்படுகிறேன்.

“ இந்தத் தாய்-சேய் நல விடுதியை ஒரு மருத்துவப் பெண் மட்டும் சமாளிக்க முடியுமா என்ற கேள்வி எழலாம். டாக்டர் என்ற முறையிலும் கிராமப் புறங்களில் கிராம மக்களுக்குச் சேவை செய்து அனுபவம் பெற்றிருக்கிற சமூக ஊழியர் என்ற முறையிலும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்: சர்க்காரிலே இரண்டு வருஷப் பயிற்சி தாதியர்களுக்கு கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரால் சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய சுகாதார மந்திரியும், ‘ மருத்துவப் பெண்கள் போதுமான அளவு கிராமங்களுக்குப் போய் வேலை செய்வதற்குக் கிடைக்கவில்லை, ஆகவே, தாதியர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க ஒரு திட்டம் உருவாகிறது ’ என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். தாதியர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதற்கு முன்னே நம்முடைய நாட்டிலே இப்பொழுது பயிற்சி பெற்ற மருத்துவப் பெண்களில் அனேகர் வேலையில்லாமலிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எனக்கு ஏராளமான மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன; டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மி ரெட்டி அவர்களுக்கும் இம்மாதிரி மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, ஏற்கெனவே பயிற்சி பெற்றிருந்து வேலை கிடைக்காமலிருக்கக்கூடிய மருத்துவப்பெண்களுக்கு முதலில் வேலை கொடுக்க வேண்டும். மேலும், சில்லரை வியாதிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்தல், சீரான உணவு தயாரித்தல், ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாத்தல் போன்ற விஷயங்களிலும் அவர்களுக்கு கொஞ்சம் அதிகப்படியான பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். பூந்தமல்லியில் குறுகிய காலப் பயிற்சி ஆரம்பிக்கப்படுவதைப்போன்ற பயிற்சி சாலைகளை இந்த ராஜ்யத்தின் எல்லா இடங்களிலும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்கள் பயிற்சி கொடுத்தால் போதுமானது. டாக்டர்களுக்கு மருத்துவப்பெண்களின் உதவி வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, மருத்துவப் பெண்களுக்கு குறைந்த பட்சம் படிப்பும், தேகாரோக்கியம் சம்பந்தமான விஷயங்களில் அவர்களுக்குச் சிறிது பயிற்சியும் கொடுத்து, அவர்களைப் பரவலாக, நான்கு கிராமங்களுக்கு ஒருவர் வீதம் நியமிப்பதன் மூலமாக நம்முடைய சுகாதாரப் பிரச்சினையைப் பெரிய அளவுக்குத் தீர்க்கமுடியுமென்று நான் உறுதி சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்குத் திட்டவட்டமான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran] [20th March 1954]

“வைத்திய மான்யம் (Medical Demand) சம்பந்தமாக இப்பொழுது பேச விரும்பவில்லையென்றாலும், ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் சர்க்காருடைய யோசனைக்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன் : சர்க்காருடைய செலவிலே பயிற்சி பெறக்கூடியவர்கள் கிராம மக்களுக்கு சேவை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ வைத்தியப் படிப்புக்கான fees, உறாஸ்டல் fees, போன்றவைகளை மாணவர்கள் செலுத்தினபோதிலும் கூட, வைத்தியப் படிப்புக்காக சர்க்கார் செலவிடும் தொகை மிக அதிகம். ஆகவே, சர்க்காருடைய பணத்திலே, பொது ஜனங்களுடைய பணத்திலே, பயிற்சி பெறுகிற நாம் பொதுஜனங்களுக்கு ஓரளவு சேவை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ‘Medical Profession இல் உள்ளவர்கள் மட்டுமா ஜனங்களுடைய பணத்தில் பயிற்சி பெறுகிறார்கள்? வக்கீல் படிப்பு படிக்கக்கூடியவர்களும் ஜனங்களுடைய பணத்தில் படிக்கவில்லையா? எங்களுக்கு மட்டும் என் தண்டனை கொடுக்கவேண்டும்?’ என்று என்னுடைய Medical Profession-ல் உள்ள நண்பர்கள் கேட்கலாம். அது நியாயமான கேள்வியும் கூட. ஆனால், அதற்குப் பதில் நான் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். நிச்சயமாக, மக்களுடைய செலவிலே கல்வி பயிலுகிறவர்களாகிய டாக்டர்கள் (நானும் ஒரு டாக்டர் என்ற முறையில் இதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்) கட்டாயமாக கிராமங்களில் வைத்திய சேவை செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் வற்புறுத்த வேண்டும். Compulsory ஆக அவர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும். கிராமங்களில் செனகரியமாக வசிப்பதற்கு வேண்டிய இருப்பிட வசதி செய்து தருகிறோம் என்று சர்க்கார் டாக்டர்களுக்கு guarantee செய்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் கிராமங்களுக்குப் போவதற்கு சம்மதிப்பார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சில வசதிகளைச் சர்க்கார் செய்துகொடுத்து, கிராமங்களில் வேலை செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் அவர்களைக்கட்டாயப்படுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். வருஷத்திற்கொரு தடவை கிராமங்களில் மாற்றுவதால் நன்மை ஏற்படாது. டாக்டர்கள் ஒரு வருஷம் House Surgeoncy முடிந்த பிறகு குறைந்தபட்சம் மூன்று வருஷங்களாவது கிராமங்களில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் கிராம மக்களுக்கெல்லாம் வைத்திய வசதிக்காக தாய்-சேய் நல விடுதிகளை எப்படிப் பரவலான முறையில் அமைக்க முடியுமென்று நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னேன். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும், கல்தூரிபாய் நிதி போன்ற தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலிருந்தும் பெறக்கூடிய உதவியைக்கொண்டு பரிசுடார்த்தமாக இம்மாதிரி விடுதிகள் நடக்கின்றன. கிராமச் சூழ்நிலை, பொருளாதார சாஸ்திரம் போன்ற விஷயங்களை ஆறு மாத காலம் சொல்லிக்கொடுத்த பின்னர், இரண்டு வருஷம் Auxiliary Nursing Course என்று மருத்துவப் பயிற்சி, உடனுதவி, சில்லரை வியாதிகளுக்கு மருந்துகள் கொடுத்தல் போன்ற விஷயங்களில் கவர்ன்மெண்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் ஆறு மாத காலம் பயிற்சி அளிப்பதோடு பராமரிப்பு முறை, போன்றவைகளிலும் பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டும். அதேமாதிரி நாங்களும் தொடங்கியிருக்கிறோம். சர்க்காரால் அனுமதிக்கப்பட்ட ஆந்திர மகில சபாவிலும் இம்மாதிரி பயிற்சி ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி பெண்கள் பயிற்சிபெற்று வரும்போது நிச்சயமாக கிராமத்திலுள்ள வைத்தியப் பிரச்சினையும், மருத்துவ சுகாதாரப் பிரச்சினைகளும் பெரிய அளவுக்கு தீர்க்கப்பட்டுவிடும். அதற்கு இன்னும் அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதிகமான பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“நமது நாட்டிலுள்ள சேரிகளில் சுகாதார வசதிகள் அதிகமாகச் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும்; அதற்காக அதிகமான நிதி ஒதுக்கவேண்டும், என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் பரிபூரணமாக ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். சென்னை நகரத்தில் காலசா போன்ற தொத்து வியாதிகள் வரும்

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran] [20th March 1954]

போது, அவைகள் எங்கிருந்து தொடங்கியிருக்கின்றன என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால், ஆகாரத்தின் மூலமாகவோ, வேலைக்காரர்களின் மூலமாகவோ தான் வருகின்றன என்று நான் யூகமாக சொல்ல முடியும். உண்மையும் அதுதான். கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், தொத்து நோய்கள் சேரிபோன்ற சுகாதார வசதியற்ற இடங்களிலிருந்துதான் தொடங்குகின்றன. திருவிழாக் காலங்களிலும், விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் விடுகிற காலத்திலும் காலரா போன்ற வியாதிகள் கிராமங்களில் ஏற்படுவதைக் காண்கிறோம். சுகாதார இலாகா இதில் முக்கியமாக கவனம் செலுத்தவேண்டியதவசியம்.

“சுகாதார இலாகாவானது முக்கியமாக இரண்டு விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். முதலாவதாக குடி தண்ணீர் வசதிக்கு குழாய் மூலமாகவோ, கிணறுகள் மூலமாகவோ ஆவன செய்யவேண்டும். பம்புகளை maintain பண்ணுவதற்கு முடியாவிட்டால், குடி தண்ணீர்க் கிணறுகளாவது நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படவேண்டும். இரண்டாவதாக, கிராமங்களில் கக்கூஸ் வசதி செய்துதரப் படவேண்டும். சின்னச் சின்ன கிராமங்களில் ஜனத்தொகை அதிகமாக இல்லாத காலத்தில், கக்கூஸ் வசதியில்லாமலேயே ஜனங்கள் ஓரளவு சமாளித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது இந்தக் கஷ்டங்கள் அதிகமாகத் தெரிந்திருக்காது. எந்த கிராமத்திற்குப் போனாலும், சேரிகளில் கக்கூஸ் வசதி கிடையாது என்ற கூக்குரல் இருந்துவருகிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இதே நிலைமையே இருந்துவருகிறது. கக்கூஸ் வசதி இல்லாமையினால் பெண்கள்தான் முக்கியமாக அவதியுறுகிறார்கள். கக்கூசுகளைக் கிராமங்களில் கட்டுவதில் சர்க்கார் முழுக் கவனம் செலுத்தினால் மட்டும் போதாது. கக்கூசுகளைச் சரியான முறையில் உபயோகிக்கும்படியான முறையில் ஆவன செய்யவேண்டும். நானும் பல இடங்களில் பார்த்திருக்கின்றேன். கக்கூசுக்குள்ளே உபயோகிப்பதைவிட, வெளியில் தான் அசுத்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார், இதைக் கல்விப் பிரசாரமாகவே எடுத்துக்கொண்டு, முதியோர் கல்விப் பள்ளிக் கூடங்களில் இதை வற்புறுத்தி, அவர்களுக்கு அந்தப் பழக்கத்தை, அதாவது latrine habit-ஐ உண்டாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். அதிலே கொஞ்சம் சர்வாதிகாரத்தை உபயோகித்தால் நல்லது.

• “Benevolent Autocracy அல்லது Dictatorship என்ற முறையை இது விஷயத்தில் கையாண்டாலும்கூட நல்லது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் போதுமான கக்கூசுகள் கட்டப்படுவதற்கான ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ On a point of order. The hon. Member who just sat down said that she would be giving a summary of her speech in English.” 12-15 p.m.

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not a point of order.”

* SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, on this Demand of Public Health, the most important point of criticism that I am inclined to level, is with regard to the failure of the Public Health Department to take the general public into confidence and to carry on effective propaganda for the purpose of inducing the public to respond to the advice given by the officials of the Public Health Department. Very seldom the public are taken into confidence. It is only when an acute situation arises, the tardy attention of the Public Health Department comes in for the succour of the people. I would suggest that the officials of the Public Health Department should come into more intimate contact with the public and in that direction, they would do well by fraternising with the

[Sri K. M. Seethi Sahib] [20th March 1954]

political parties that are working in the country. Political parties—whether it is the Congress Party or the Muslim League Party or the Praja-Socialist Party or even the Communist Party for that matter, any political party which is working for the general welfare of the people—should be taken into confidence for co-operation in making the Health Propaganda effective. We seldom see the literature published by the Public Health Department distributed to the public. I suggest that the literature on 'Public Health' might be given to non-official committees and non-official public workers for distribution to the people. In this way, a larger section of the public might be made to respond to the activities of the Public Health Department. In fact, many of the welfare schemes suffer for want of proper and effective propaganda. Non-official bodies would be of great help in carrying on effective propaganda and for achieving the object for which this Department is constituted. The same is the case with departments like Agriculture Department and Medical Department. These Departments can achieve the object which they have in view only by taking the public into their confidence and for that purpose, they must come into more intimate contact with non-officials engaged in public life.

"Sir, the Government have failed to bring into effect various drainage schemes which have been hanging fire without implementation all these years. In towns, proper drainage is an urgent necessity required to combat diseases and epidemics. Recently, there have been cases of outbreak of cholera and small-pox in different places in Malabar. In Ponnani, Kadappuram and other places, there have been cases of outbreak of cholera and small-pox. Even in the distant island of Agathi, one of the Laccadive islands, about 150 miles from Kozhikode, there have been several cases of small-pox and there is not even one medical officer to give relief to the suffering public there. I hope, the Government would take measures to bring immediate succour to these suffering people in the island. I would request the Government to take up drainage schemes in towns like Kozhikode, Tellicherry, Ponnani, Badagara and other overcrowded cities. It is only by executing the drainage schemes, we will be able to prevent the diseases like hydrocele, elephantiasis and cholera.

"As far as my constituency, Malapuram is concerned, malaria is the disease which is really taking a heavy toll of the lives of the people.

12-20 P.M. "The World Health Organization had opened certain centres where effective steps had been taken for combating malaria. I would plead with this Government for the extension of the activities of World Health Organization to other towns and other hilly tracts nearby in Ernad taluk where people are suffering from malaria. The continuance of the activities of the World Health Organization will go a long way in preventing the disease. As I said earlier, a minimum amount of relief should be given to centres which are having frequent visitations of cholera and malaria. Preventive measures should be taken to check the spread of smallpox in Agathi and the affected centres in Malabar."

20th March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—"With these words I move the cut motion, standing in the name of members of the Muslim League Legislature Party, which is as follows :—

'That the allotment of Rs. 1,04,92,900 under Demand XVII—Public Health be reduced by Rs. 100.'"

DEPUTY SPEAKER :—"Motion moved—

'That the allotment of Rs. 1,04,92,900 under Demand XVII—Public Health be reduced by Rs. 100.'"

* SRI M. VENUGOPALA GOUNDER :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது சுகாதார மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த சுகாதார திட்டமானது மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தது. சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் எல்லா மான்யக் கோரிக்கைகளையும்விட இந்த மான்யம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இதிலிருந்துதான் மற்ற எல்லா பிரச்சனையும் தீர்வதற்கு எதுவாயிருக்கிறது. இந்த சுகாதாரப் பிரச்சனையை தீர்த்தால் தான் மக்கள் சுகமாக வாழமுடியும், என்பதை சர்க்கார் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். சர்க்கார் சுகாதாரத்திற்காக அதிகப்பணம் செலவழிக்க கவலைப்படக்கூடாது. இதற்காக இரண்டு மடங்கு வேண்டுமானாலும் செலவழிக்கலாம். அதற்காகத் தயங்கவே கூடாது. சர்க்கார் இந்த சுகாதார மான்யத்தில் ஒரு பகுதியை ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கு ஒதுக்கவேண்டும்.

"நகரப்பகுதிகளிலேதான் பெரியபெரிய ஆஸ்பத்திரிகளும் சுகாதார வசதிகளும் செய்துகொடுக்கப்படுகிறதேயொழிய கிராமங்களிலே பட்டித் தொட்டிகளிலே வாழ்கிற மக்களுக்கு ஒரு வசதியும் செய்து கொடுப்பதில்லை. நகரப் பகுதியிலே இருப்பதுபோல் கிராமங்களிலும் பிரதிபலிக்கும் முறையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் கிராமப்பகுதியில் 5 மைலுக்கு ஒரு மருத்துவசாலை ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராமங்களின் சுற்றுப்புறங்களில் இருப்பவர்கள் சிகிச்சை செய்துகொள்வதற்கு வசதியேற்படும். இந்த விஷயத்தில் கட்சி வித்தியாசம் எதுவும் காட்டலாகாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திண்டிவனம் முனிசிபாலிட்யில் குடி தண்ணீருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை கட்டிட வசதிக்காக உபயோகப்படுத்தினார்கள். இங்கே குடி தண்ணீர் வசதியின்றி மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்காக முனிசிபாலிட்யுக்கு 5, 6 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கும் படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குடி தண்ணீர் வசதியில்லாததினால் யானைக்கால் காலரா, போன்ற வியாதிகள் அடிக்கடி வருகின்றன. இவைகளைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக ஜில்லாபோர்ட் ஆஸ்பத்திரிகளில் சிப்பந்திகளுக்கு சம்பள வித்தியாசம் இருக்கிறது. டாக்டர்களை இன்னும் அமர்த்தப் படாமல் இருக்கிறது. அதனால் ஆஸ்பத்திரிகளும் திறக்கப்படுவதில்லை. இதனால் தொத்துவியாதி அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. உதாரணமாக ரெட்டிணக் கிராமத்தில் சென்ற மாதம் 9, 10 தேதிகளில் காலரா கண்டதிற்கு 16, 17 தேதிகளில் தான் டாக்டர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். அதற்குள் 20, 25 பேர்கள் உயிரிழக்க நேர்ந்துவிட்டது. இவ்விடத்தில் ஹெல்த் ஆபீஸர் இல்லாததினால் சுகாதார விஷயங்கள் எதுவும் சரியான படி கவனிக்கப்படுவதில்லை. அங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் வாக்கஸினேட்டர் (vaccinator) கிராமத்திலிருக்கும் மக்களை ஆடு மாடுகளைப்போல் ஒன்றுசேர்த்து அம்மை குத்தகிறார். அவர்களில் யாராவது வராவிட்டால் 5 ரூபாயிலிருந்து 15 ரூபாய் வரையிலும் அபராதம் விதிக்கிறார். இதனால் அங்கிருப்பவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால்

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Mr. Deputy Speaker. Sir, Dr. Menon began the discussion on this demand. He is a very sane and sober critic. He is very reasonable in his criticisms. But unfortunately this time, he began to speak about matters mainly relating to the Medical Demand while the Public Health Demand was under discussion. When his attention was drawn to this, he slipped his speech and sat down. But the hon. Members who followed him repeated the same mistakes. I think most of the hon. Members spoke mainly about matters relating to Medical Demand while the Demand under discussion is 'Public Health.' We expect from hon. Members, particularly those sitting opposite, certain criticisms pointing out the defects and shortcomings in the working of the Public Health Department. At the same time, we expected from them an appreciation of the good work that has been done in whichever direction it may be. The hon. Member from Tellicherry adopted a sneering attitude. He also spoke mainly about medical matters. I did not expect a good lawyer of my hon. Friend's standing to make such an error. It is rather surprising that many of the hon. Members who spoke have not looked into the Budget at all. Even the hon. Member Sri Vinayakam, who is a very interesting person full of wit and humour. (The Hon. Sri C. Subramaniam : 'And full of vigour and vitality') began to talk about matters relating to the medical side not knowing that the Demand under discussion was 'Public Health.' Sir, I must say that both medical and public health matters are so intimately connected that it is excusable if members were to talk of one when the other is under discussion. I propose to reply to most of the references of hon. Members when the Medical Demand is discussed. I shall now deal with some of the observations made.

[Sri A. B. Shetty] [20th March 1954]

"Dr. Menon spoke about the need for more hospitals, more doctors and more nurses in villages. I do not know which nurse is prepared to go to any village; but all the same, Dr. Menon has spoken about more nurses being posted in the villages. He has spoken in condemnatory terms about the closure of the Nurses' Training Centre in Calicut. Not only the centre in Calicut but the two other nurses' training centres in Salem and Madras were also closed down. It is because we produce more nurses than the required number. The number of nurses who are now unemployed is about 180. When this is the fact we cannot but close down some of the nurses' training centres.

"Mr. Vinayakam began his speech with an interesting reference to rural dispensaries. He wants that the best doctors should be posted to rural dispensaries. But how could this be done when even a "B" class registered practitioner is unwilling to go to rural areas. No doctor is willing to go to rural areas. They prefer to remain in cities. Some of the rural dispensaries have to be closed down. Fifty-eight dispensaries out of a total of 400 odd of our dispensaries have to be closed down. Out of the total number of our dispensaries, one hundred and twenty-seven of them are dispensaries of modern medicine and the rest (viz., 214) of indigenous medicine. It is up to hon. Members like Mr. Vinayakam who are so interested in rural welfare to induce doctors to go to rural areas to cater to the medical needs of the public.

12-40
P.M.

"I do not know whether Sri Vinayakam proposes that we should have conscription for these medical people and compel them to go to these places. It may interest him to know that even in primary health centres where we send Civil Assistant Surgeons on the regular scale of pay, those Civil Assistant Surgeons do not want to remain there. This is not a problem peculiar to this State or to this country. This is a problem which the Government of every country has to face. Even in advanced countries, countries which have got very good communications and better amenities of life, the Government find it difficult to have sufficient number of medical practitioners in rural areas. Here as well as elsewhere, medical practitioners have a tendency to be in cities and town. They undergo a long and expensive course of medical education. They spend a fortune on their education and training and naturally expect to earn a decent income. It is very easy for friends like Sri Krishna Ayyar, who practise their professions in towns and cities, to complain that medical men do not go to villages.

(Sri V. R. Krishna Ayyar entered the Chamber and took his seat.)

"I am glad that my hon. Friend has come. He spoke about matters relating to Medical Demand. He spoke about rural medical facilities and wanted mobile medical units to be provided, one for two or three villages or at least a group of villages. I wonder whether he knows what it costs to buy and maintain a motor van and staff it with the necessary medical men and send it round. A tremendously large amount of expenditure will have to

[20th March 1954] [Sri A. B. Shetty]

be incurred to have a mobile medical unit for two or three villages or for a group of villages. He must know that in this budget we are providing for the first time for five mobile medical units, one of which will be in Malabar.

"My hon. Friend spoke about the need for starting tuberculosis sanatoria in every district. To-day people have awakened to the need for the treatment and control of tuberculosis and sanatoria are being started in almost every district. But he may know that sanatorium treatment is very expensive; it costs about Rs. 4-8-0 per day for every patient. It is of little use to build sanatoria spending lakhs of rupees and yet accommodate only a few patients. In Periyaram in Malabar, about four lakhs or five lakhs of rupees must have been spent already, but the sanatorium there can accommodate only about eighty patients. Tuberculosis treatment has undergone a great change to-day. Very effective drugs which bring about quick cure in early cases are now available. It is much better therefore to start clinics and arrange for home treatment for patients than keep them waiting for admission to sanatoria.

"The hon. Member Sri Krishna Ayyar also asked why the Tuberculosis Institute at Egmore was proposed to be made into a Demonstration and training Centre for tuberculosis and whether it was not dangerous to have such an institute in the centre of the City. I have consulted tuberculosis experts on this matter. They do not think that there is any such danger as he apprehends. I never said that tuberculosis was not infectious. I am not so ignorant about this matter as my hon. Friend thinks me to be. Tuberculosis is infectious. But still it is advantageous to have a tuberculosis institute in the centre of the City for treating out-patient. It is very convenient for poor people and labourers to come there every day for treatment. There is no such danger from indiscriminate spitting as my hon. Friend imagines. Every patient is given proper instructions and there is no indiscriminate spitting. I have gone into tuberculosis sanatoria where patients do not even cough. They are trained like that. They are made to put their sputum into a spittoon which is properly sterilised. Under these conditions, it is not dangerous to keep tuberculosis patients in the centre of cities. A committee of tuberculosis experts recently went into the matter and said that tuberculosis sanatoria must be situated near big hospitals like the district hospitals and near the cities and towns. If we have sanatoria away from cities and towns as we have in Periyaram, we shall have many difficulties to contend with.

"Sri Krishna Ayyar spoke about his Utopian ideal of having a State medical and health started at least in municipalities. I wonder whether he knows the history of the National Health Service in Britain. The Government there started with the idea that it would cost only £170 millions. That was the estimate when the Beveridge Report was published. But the Drug Bill went up and up with the result that they have now to spend £400 millions. It would have gone still higher but for the

[Sri A. B. Shetty] [20th March 1954]

ceiling imposed on the amount to be spent by the Treasury. I think they have ventured into an unchartered territory. It may interest him to know that a State Health Insurance Scheme for the Coimbatore City area is proposed to be started in July next. Employers, and employees earning a wage of one rupee or more per day have to make small contributions. Workers whose wage-income does not exceed four hundred rupees per mensem will be covered and they will be having five sorts of benefits under this scheme. It is expected that two and a half-million industrial workers will come under this scheme in the whole of this country. Probably, my Hon. Colleague Dr. U. Krishna Rao will be speaking about the subject when the Demand relating to it comes up.

"A good many members spoke about water-supply and drainage. I may tell my hon. Friends that municipal water-supply schemes cost several lakhs of rupees. It is very difficult for municipalities to find money for these schemes from their slender resources. It is also difficult for Government to spare sufficient amount. The Government have to bear a major share of the expenditure. They cannot provide for this expenditure from the revenue budget as they have been doing hitherto. The work remaining to be done in respect of water-supply and drainage schemes for municipalities alone will cost Rs. 36 crores. Government will have to find ways and means for financing these schemes. This is what I said yesterday in my speech in moving the Demand. We have hitherto been concentrating mainly on providing irrigation and hydro-electric projects. In the last six or seven years we have spent about Rs. 42 crores on irrigation and electricity schemes. A higher priority was given to these schemes because they are most essential for increasing food production and industrial output. At present fifteen water-supply and drainage schemes are in various stages of execution. Detailed plans and estimates are being prepared for a number of other schemes.

12-50 p.m. "Hon. Members have referred to various water-supply and drainage schemes in their places. Sri T. K. Rama spoke about the Madurai Drainage and Water-supply Scheme. The Madurai Drainage Scheme for the extended parts of the City Block No. VII is under execution and for Block No. VIII, the design is being finalised. Plans and estimates for the augmentation of the water-supply are under preparation. Then my hon. Friend, Sri L. C. Pais, who was the Chairman of the Mangalore Municipality spoke about the Mangalore Water-supply and Drainage Scheme. My friend may be well aware of what is being done in this matter. The water-supply scheme is estimated to cost Rs. 82½ lakhs of which the Government grant will cover Rs. 53 odd lakhs and a loan of Rs. 25.50 lakhs will have to be raised and the rest of the amount, namely, Rs. 4.11 lakhs will have to be found from the municipal resources. The application of the Mangalore Municipal Council for raising a loan of Rs. 17½ lakhs has been published in the Gazette on 24th February 1954 and after 24th March 1954 they will be permitted to raise the loan. The Government have passed orders permitting the council to draw up to Rs. 12 lakhs from

20th March 1954] [Sri A. B. Shetty]

the Provincial funds to enable the Sanitary Engineer to execute the working of the scheme without losing this working season. The Sanitary Engineer has already ordered 20,000 feet of pipes and he is arranging to procure further quantity of pipes required for the scheme. Regarding the Drainage Scheme for a part of the town, Sir, plans and estimates are under preparation. The Municipality will have to find further money for the execution of this scheme. He spoke about some other matters, about the leprosy asylum at Kankanadi and about mobile medical units now running in Mangalore. These are all matters which come under the Medical Demand. My hon. Friend Sri Vinayakam spoke about matters concerning the Tambaram Sanatorium, the Tirumani Leprosy Sanatorium, the Chingleput Headquarters Hospital, the General Hospital and the Madurai Hospital. I am afraid I cannot deal with those matters since they all relate to the Medical Department.

"My hon. Friend Sri P. T. Rajan referred to the Cumbum Valley Water-Supply Scheme about which he expected so much and about which he has been writing and speaking to me often. A reply has been sent to him regarding the stage at which the matter stands. This water-supply scheme relates to eight panchayats. As a special case, investigation was done in this case. It is estimated that it will cost a sum of Rs. 40.20 lakhs for construction (capital expenditure) and Rs. 23,760 for maintenance. The Inspector of Local Boards says that none of the panchayats can meet the cost even if it is on half loan and half grant basis. Anyway, the question of preparing the plans and estimates for the schemes is under consideration and when the scheme is to be taken up for execution, the question of finding finances will have to be considered.

"Several hon. Members spoke about the rural water-supply schemes. They must be well aware of the fact that Government have been carrying out a programme of rural water-supply from 1948-49. The rural water-supply scheme was inaugurated with a fund of Rs. 1 crore to which contributions were made from time to time. The scheme has been dovetailed with the Five-Year Plan of the Planning Commission. Two thousand five hundred well works are proposed for each of the years 1953-54, 1954-55 and 1955-56. A sum of Rs. 40 lakhs has been provided in the Budget for the rural water-supply works and, if necessary, further amounts I am sure, will be allotted. My friend Mr. Krishna Ayyar—I come to him again and again—is very sceptical about the utility and the results achieved by malarial control work. I am rather surprised at his amazing ignorance in regard to this matter. One thing for which the Public Health Department can legitimately take credit is the effective control of malaria. In fact, the Madras State has the best malaria organization in the whole of this country. Even experts who have come from outside like Mara, a great Italian Malariologist, have paid high compliments to the exceedingly good way this malaria control work is being done here. In this State, most of the areas have been brought under malaria control and it is only a few areas and that too, remote and hilly areas that are

[Sri A. B. Shetty] [20th March 1954]

remaining to be taken up. Madras is participating in the National Malaria Control work for which the Government of India gives aid. Foreign agencies will provide D.D.T. and other equipments. Fourteen schemes were functioning and in 1953, five new schemes were undertaken in the South Kanara, Malabar, the Nilgiris, Madurai and North Arcot districts. You may know how a highly endemic area like Wynad has now become almost a health resort."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" It is news to me."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" You have not been there."

" Then, Sir, the D.D.T. as a residual spray has been found to be most effective and to-day we can attain a degree of practical control of malaria, and even malaria eradication, which was utterly impossible some twenty years ago. I have much sympathy for what my hon. Friend Sri V. R. Krishna Ayyar said about Filariasis. But, he may know that schemes for filaria control are to-day functioning in as many as sixty places with the aid of Government grant. Filaria is a very difficult problem. In no part of the world, have they so far been able to effectively control or eradicate filariasis. But the work done here in the several places where filaria control measures have been undertaken, shows encouraging results. Resurveys in controlled areas have shown a decline in the infection rate and the disease rate and these anti-mosquito measures will have to be continued for five years or more so as to show definite results. We have what is called 'Hetrazan', a new drug which is an advance over other drugs so far available. It has been found to be fairly effective in controlling this infection. Then, I was asked what is the progress shown as a result of the work of the Public Health Department. Look at the figures regarding cholera and small-pox. The number of deaths on account of cholera from 1942 to 1947 was 151,682, from 1948 to 1953 it was 99,697. The number of deaths on account of small-pox from 1942 to 1947 was 35,654 and from 1948 to 1953, it was 23,270. So, the incidence of cholera and small-pox has shown a definite decline. The number of deaths on account of small-pox in 1953 was 780, which is the lowest figure for the past fifteen years. Again, infant mortality has steadily decreased from an average of 175 per thousand live births during the decade 1930 to 1940. In 1952-53, it was 108 per thousand. Maternity mortality has also declined from 9.29 in 1945 to 5.6 in 1952. The hon. Member from Tellicherry said the statement made by me when moving the demand was devoid of all statistics. Statistics are no doubt of great value in public health. The figures relating to vital statistics are only approximations. I know a clever lawyer like Sri Krishna Ayyar could argue well regarding any matter, let alone statistics or failure to quote statistics."

p.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" On a point of order, Sir. May I know whether the Hon. Minister, when he seeks to meet arguments and seeks refuge under alleged ignorance of the Opposition Party, will give the last word to me to meet him?"

[20th March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—" No allegation is made. The Hon. Minister is only explaining things."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" When you are using hard words, you must expect to be hit back in the same way. I must return the compliments to you. (Laughter.)

" Sir, the collection and compilation of reliable and accurate statistics regarding different diseases in different places is one of the major tasks now confronting the WHO. Our statistics, I admit, are defective and inaccurate, even as regards births and deaths figures, and it is much more difficult to collect accurate morbidity statistics.

" Then, about nutrition, it was asked, 'What is the achievement of this Public Health Department?' "

DEPUTY SPEAKER :—" How long will the Hon. Minister take?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I shall finish soon, Sir. The Nutrition Department has been making diet survey and nutrition survey and analysing South Indian food preparations. They have shown in what constituents our food is deficient, namely, in proteins, in certain vitamins and mineral salts. Thus, they are carrying on some kind of nutritional education and propaganda. It is not for the Health Department to see that people get the required protective food. It is the business of the Agricultural Department, the Animal Husbandry Department and the Fisheries Department to find protective food for the people. (An hon. Member : 'It is the joint responsibility of the Cabinet.' But the hon. Member cannot put the entire responsibility upon the Public Health Department.

" Sir, I do not wish to detain the House any longer since it is already past time. People who have come from other parts of the world distinguished public health authorities like Dr. Karl Evang and Dr. John Gordon have said how the public health administration in this State as well as in this country has to work generally under the most difficult conditions and with very limited financial resources, scarcity of all types of medical personnel and tremendous health problems. Public health in India cannot reach the standard that has been attained in western countries in the immediate future on account of deficiency in men, in funds and in facilities. Yet, Dr. John Gordon has said that the workers in this field are doing a good job with what they have.

" With these words, I request the hon. Member Dr. Menon to withdraw his cut motion."

DR. K. B. MENON :—" I am pressing my cut motion, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'That the allotment of Rs. 1,04,92,900 under Demand XVII—Public Health be reduced by Rs. 100.' "

The motion was put and lost.

[20th March 1954]

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ I am not pressing any cut motion, Sir.”

The motion of Sri K. M. Seethi was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,04,92,900 under Demand XVII—Public Health.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER :—“ The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then rose for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

(2) DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, before I move the Demand, I wish to make a statement. I made a request that this Demand may be taken up to-day in the hope that the Commissioner of Labour will be present here to advise me when the budget discussion takes place. I now find that the Commissioner of Labour has to leave for Hyderabad on Monday on Government business. I think this Demand will be discussed for four hours. If one hour is taken up for question hour on Monday, I shall be called upon to speak on that day at about 10 p.m. which will be somewhat inconvenient. Unless the question hour is given up or some other arrangement is made, it will be physically impossible for me to reply after 10 p.m.”

MR. SPEAKER :—“ I think we can give up question-hour on Monday.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I have to say this, because from the discussion that is taking place here, I find that the number of speakers is multiplying and longer time is also taken. That is why I said that if we had question-hour also on Monday and if hon. Members also spoke till about 10 p.m., and if I was called upon to reply to the Demand after 10 p.m., it will be somewhat difficult.”

MR. SPEAKER :—“ When does the Hon. Minister want to reply? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Say, about 9-15 p.m., Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Oh, yes. The Hon. Minister may reply at 9-15 p.m. I hope the House can concede his request so that his health may not be affected.”

20th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Thank you very much, Sir. I only wanted to make my position clear.

“ Sir, on the recommendation of the Governor I move—

‘ That Government be granted a sum not exceeding rupees 14,67,400 under Demand XXIII—Labour including Factories.’

“ Sir, this expenditure is required to meet the pay and allowances and other contingencies relating to the staff employed in the Labour and Factories department for 1954-55.

“ The Labour Department consists of one Commissioner of Labour, ten Labour Officers, one Labour Welfare Officer, three Industrial Tribunals, one Special Tribunal for plantations and other ministerial staff. The factories side of the department consists of one Chief Inspector of Factories, five Regional Inspectors of Factories, nine Inspectors of Factories, one Inspector of Factories, 140 Assistant Inspectors of Labour and other ministerial staff.

“ The main functions of the department are to administer the various labour laws, to ensure that the benefits of these laws reach the workers and to promote industrial peace. The intentions behind the various labour legislations are to secure for industrial workers a decent standard of living, hours of work and conditions of labour in conformity as far as the economic conditions of the country permit with international standards, suitable machinery for settlement of disputes, protection against economic consequences of old age, sickness, unemployment, etc.

“ I shall now explain briefly the important labour legislations which are in force in the State.

“ The Factories Act, 1948, applies to premises (i) wherein ten or more workers are working and in any part of which a manufacturing process is carried on with the aid of power and (ii) wherein twenty or more workers are working and in any part of which a manufacturing process is carried on without the aid of power.

“ By a Special notification under Section 85 (1) of the Act, the provisions of the Act have been extended to certain individual non-power factories employing ten to nineteen persons also. Thus, the benefits conferred by the Factories Act have been extended to the employees working in most of the non-power factories employing ten to nineteen persons in this State and their conditions will be regulated by law. The Factories Act contains important provisions for the registration and licensing of factories and for safety and welfare of workmen. The Act regulates the working hours of the employees, provides for leave with wages and prohibits the employment of young children.

“ The Government are receiving a number of representations requesting exemption of certain factories like handloom factories,

[Dr. U. Krishna Rao] [20th March 1954]

etc., from the provisions of the Factories Act. A Special Officer was appointed to enquire into the question of exemptions and to suggest amendments to the Act, if necessary.

"The Madras Shops and Establishments Act, 1947, has been in force since 1948. It applies to the City of Madras, to all municipalities and major panchayats. It regulates the conditions of work, payment of wages, holidays with pay, etc., of a large number of persons employed in shops, hotels, commercial establishments, etc. The provisions of this Act are enforced by the Factories department. Representations have been made that the provisions of this Act were being enforced to the point of oppression and that especially small business has been hit hard by the strict enforcement of this Act. As mentioned above, a Special Officer was, therefore, appointed to review the working of this Act and to suggest what provisions of the Act should be enforced and what provisions should be left. His report was examined and orders were issued on the report laying down certain general principles.

"In regard to workers in plantations who were till now outside the purview of the protective labour legislation, a new enactment known as Plantations Labour Act was passed in 1951 by the Central Legislature. It provides for the welfare of labour and for regulating the conditions of work in tea, coffee, rubber and cinchona plantations in the first instance. Model rules are being prepared by the Central Government to ensure maximum uniformity although the rule-making power is vested in the State Government.

"At a meeting of the Industrial Committee on Plantations held at Calcutta in June 1954, it was decided that the Act should be brought into force in April 1954, that sections which automatically come into force, as for example, those relating to the provision of drinking water, fitness certificates, annual leave with wages should be given effect to from that date and that in regard to welfare measures, rules should be drafted first and submitted for scrutiny by the Tripartite Committee.

"The Madras Maternity Benefit Act, 1934, provides for the grant of benefits to women workers for three weeks before confinement and four weeks after confinement. It prohibits the employment of women in factories during the four weeks immediately following the day of confinement.

"The Payment of Wages Act, 1936, regulates the payment of wages to certain classes of persons employed in industry. It provides for the fixation of wage periods and for payment of wages within the prescribed periods. Inspectors under this Act have been appointed. Claims relating to the non-payment of wages or illegal deductions are heard and decided by the Commissioner for Workmen's Compensation.

"The Workmen's Compensation Act, 1923, applies to certain categories of workmen as defined in the Act. The injured workmen and in the case of fatal accidents, their dependents, are entitled to compensation from the employers. The amount of compensation payable depends on the extent of disablement and the average monthly wages of the workmen.

[20th March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

"Under the Minimum Wages Act, 1948, minimum rates of wages have been fixed by the Government in respect of eleven employments included in Part I of the Schedule and the minimum wages for employment in agriculture which is a scheduled employment under Part II of the Schedule has not yet been fixed and time is being allowed till March 31, 1954, for completing fixation of minimum wages in all scheduled employments.

"The Employees Provident Fund Act, 1952, provides for the institution of Provident Fund for employees in factories and other establishments to begin with, the Act applies only to factories employing 50 persons with three years' standing and engaged in the production of cement, electrical, mechanical or general engineering products, cigarettes, iron and steel, paper and textiles. In the case of factories which are maintaining provident funds, which are more favourable or are not less favourable than the one to be established, exemption can be granted to retain the old ones. 2-40 p.m.

"The Employees State Insurance Act, 1948, provides for sickness, maternity and disablement compensation. The scheme applies to all employees, manual, clerical and supervisory with a remuneration not exceeding Rs. 400. The scheme will be introduced in Coimbatore first, in all probability, on 1st July.

"A word about industrial disputes. The declared policy of the Government is that internal settlement is preferable to external settlement. We have employed 10 Labour Officers and one Assistant Commissioner to help the Commissioner in settling industrial disputes by conciliation. Whenever this is not possible, Government examine the case and if there is reasonable dispute, the matter is referred for Tribunal. There are three Industrial Tribunals stationed at Madras, Madurai and Coimbatore and a Special Tribunal for Plantations. The awards of these Tribunals are final. Government publish these awards in the Fort St. George Gazette and if any party fails to honour the awards. Government can only prosecute but the punishments provided under the Act are not sufficiently deterrent.

"In this connection, it will be useful to point out that the workers under the Factories Act number 4 lakhs and the workers covered by the Shops and Establishments Act are 2.62 lakhs. The total population of the composite State was 57 millions. And it has been put forward by some that too much attention must not be given to a very small proportion of organised labour when compared to the large number still not organised. It must also be pointed out that the unskilled workers in textile mills receive a wage including dearness allowance coming approximately to Rs. 78 per mensem while there are lakhs of people who are not able to get even Rs. 15 to Rs. 20 a month. The handloom weavers are one such example. Many of these workers do not have the benefit of the various Acts I have mentioned just now. The Government's defence in this matter is that the standards set for industrial labour tend generally to influence the standards for the whole body of

[Dr. U. Krishna Rao] [20th March 1954]

labour. It cannot be denied also that higher wages mean increase in purchasing power which is to the benefit of the industry and the general economy as a whole.

"I have great pleasure in moving the Demand."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That Government be granted a sum not exceeding Rs. 14,67,400 under Demand XXIII—Labour including Factories.'

"I must inform the House that the debate on this Demand will be continued till 5 p.m. to-day. The House will sit on Monday night at 8 p.m. and the Hon. Minister will reply to the debate at 9-15 p.m."

* SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I beg to move the cut motion standing in my name, namely,

'That the allotment of Rs. 14,67,400 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.'

"Mr. Speaker, Sir, in moving this cut motion, I want to refer to certain urgent measures that should be taken by the Government in order to ameliorate the conditions of the workers. Sir, the workers in this State are faced with many important and difficult problems. I need not explain that everywhere retrenchment is taking place, wage-cuts are taking place, increase of work-loads are put on the workers, in so many factories victimisation is going on and we have seen that so many factories have been closed in the important centres in the State. Sir, the condition of the workers is deteriorating. If we examine closely the condition of the workers, I am sure, we will find that everywhere in the State, the workers are not paid a fair living wage and social security measures are very very few in our State. I am glad that the Hon. Labour Minister has stated that the Health Insurance Scheme will be put into effect in Coimbatore in July, and I hope that the Government will see that this scheme is extended throughout the State as early as possible. Social security is the fundamental right of every worker and in every democratic country, social security should be ensured to the workers. Unless the Government take a very sympathetic attitude towards workers, their conditions will go from bad to worse.

"Sir, I want to say one thing about the portfolio of Labour. As far as my experience goes in this Assembly for the last two years, what I find is that the Hon. Labour Minister wants to please both labour and capital. The result is that he goes against the workers. That is what I see. Well, I never want that the Hon. Labour Minister should unnecessarily put difficulties in the way of capitalists and factory-owners. But what I want and request the Hon. Labour Minister is that he must champion the cause of the workers, the poor down-trodden people of our State. That is my only request to the Hon. Minister. Though I know that in a State like this where the Ministry is supported by the landlords and capitalists, the Labour Minister will find it very difficult to champion the cause of the workers, my request is that the Labour Minister can

[20th March 1954] [Sri K. P. Gopalan]

champion the cause of the workers very well within the limits as long as he is the Labour Minister. He should not be afraid of the capitalists, he should not be afraid of anything; if only he takes good measures to ameliorate the conditions of the workers, the workers will stand unitedly in support of the Labour Minister.

"Sir, I regret to say in this House that unfortunately our Government has no consistent labour policy. I never want to say anything theoretical on this point. I take only the discussions that have taken place in this House. I do not remember our Labour Minister once said that in order to better the conditions of the workers, in order to avoid labour troubles and labour disputes, in order to ascertain the demands of workers, in order to know fully their poor conditions, this Government would constitute Courts of Enquiries in major industries concerned. But some days ago, our Hon. Labour Minister said that the policy of the Government would change from time to time and he will not appoint such Courts to enquire into major industries. This is what really I cannot understand.

"Sir, with regard to the question of adjudication, I will deal with it later. When the question of Parry & Co. came up the Hon. Minister said that in order to give bonus and other facilities to workers, the profit of one particular industry only cannot be considered, but the whole economic structure must be considered and then it should be decided whether a case may be sent for adjudication or not. That means it will go against the fundamental principle of sending a case for adjudication. We should examine a case with reference to the Balance Sheet and see whether an industry can afford to pay bonus and other facilities to the workers and if the industry can afford to pay, then the workers must get them, irrespective of the fact whether one is a foreign industry or native industry. So unfortunately, the statement of the Hon. Labour Minister went against these workers. Again, I have to bring to the notice of this House another instance. When I asked a question in the House on the report of the Textile Enquiry Committee whether this Government has got any opinion on the recommendations of the Committee, even though there may be differences of opinion regarding the recommendations, I think the Hon. Labour Minister said, 'there is no opinion for this Government' on the recommendation in the report.

"Sir, that clearly shows that this Government have no definite labour policy. Moreover, I remember that at the conference convened to consider the question of giving involuntary unemployment allowance to workers, Mr. Lobo Prabhu, a responsible Officer of this State Government dealing with Labour Department very vehemently opposed the principle of giving involuntary unemployment allowance to workers. I find from the statement of the Hon. Minister for Labour that he did not give him any such instructions to that effect. That alone proves that this Government have no consistent labour policy. I do not want to say anything more on this matter.

2-50
p.m.

[Sri K. P. Gopalan] [20th March 1954]

Sir, I want to refer to another matter and I hope the Hon. Minister will not misunderstand me. Whenever we approach him with a definite matter of public importance, regarding labour he tries to satisfy us with nice words. Our Labour Minister is an expert in that matter. The welfare of hundreds of thousand of down-trodden workers, males and females, comes within his portfolio and these workers look to him to do something for them. After winning Swaraj for the country, the Congress Party promised that the conditions of workers would be looked into and they would get a fair deal from them. But I would respectfully submit to this House that this having brought forward any substantial or comprehensive legislation for ameliorating the conditions of labourers. It is only the Central Government which have put many Acts on the Statute Book, a reference to which has been made by the Hon. Minister for Labour in his statement made a short while ago. Sir, the workers in this State expected a radical change in the conditions of their living when the Congress came into power but they are utterly disappointed now. If our Labour Minister goes and asks a worker about the benefits conferred by this Government, I am sure, he would get a disappointing answer. I am not saying this with a prejudiced mind. My own experience as a trade union worker makes me say so.

Now, I come to the Textile Enquiry Committee. It took two years to produce a report. The Committee visited 79 mills in this State and about 300 witnesses appeared before the Committee and gave evidence. The Committee submitted its report only in June 1953 and the report was published at a later date. The Hon. Minister while referring to this Committee's report said that there were differences among members of the Committee in regard to the implementation of some of the recommendations contained therein. But when I read the report, I found on page 82, that there are so many recommendations adopted unanimously by the Committee consisting of capitalists, workers and representatives of the Government. I want to know definitely from the Labour Minister, whether he is going to implement those recommendations adopted unanimously by the Committee. We have not spent so much money on that Committee to submit a report and for that report to be set aside. The Government must come to a definite conclusion as to the recommendations that they are going to implement. Then only, the workers will be benefited.

Though my time is very limited, I want to emphasise one very important point, viz., the working of the Trade Disputes Act in our State. We have to re-examine the whole Act. If this Act successfully works in our State, I am sure, we can avoid so many labour disputes. Then only we can have a real industrial peace in our country. As a general policy, we are opposed to compulsory arbitration. Workers want to use the bargaining power whenever they feel that they can succeed and get a just decision. But if workers are agitated over a particular industrial dispute, it must be referred to adjudication. Recently when the workers of Messrs. Parry & Co. wanted their dispute to be referred to adjudication; and

[20th March 1954] [Sri K. P. Gopalan]

this question was raised in this House, the Hon. Minister for Labour said that the demands of the Parry & Co. employees were unreasonable and their dispute could not be referred to adjudication—though he admitted that the Government had not looked into the balance sheet of the Parry & Co. In this connection, I must draw the attention of the Hon. Minister to the fact that workers in some other European companies are paid more allowances than are paid in Parry & Co. I can quote several instances where disputes fit for adjudication were not referred by the Government for adjudication. In 1947, a conference was held in Delhi and at that conference, the so-called Industrial Truce Resolution was passed. In that resolution, it was definitely stated that workers can refer their disputes for adjudication if necessary. I want to know from the Hon. Labour Minister whether this Government are going against that resolution.

Now, I come to the staff allotted to this Labour department. I can say that Labour offices situated in the districts as well as in Madras are under-staffed in regard to ministerial staff. I know in Kozhikode the Labour office is under-staffed. More clerical staff should be appointed in the Labour offices to dispose of matters quickly.

Now, I come again to the Industrial Disputes Act. There is a provision in that Act, that within fourteen days after the commencement of the conciliation proceedings, the Labour Commissioner should submit his report but often his report is delayed. The result is many of the awards are not implemented in time. Already many awards have not been implemented and this question came up before this House many times. I suggest that in every district there must be an adjudicator who should be easily accessible to the workers so that they can approach him directly and present their petitions. He must have executive authority also. As it is, if an award is given, the Government take their own time to implement it. As far as Malabar and South Kanara are concerned, we want more Labour Officers and Labour Inspectors.

Lastly, I suggest that in order to see that the Industrial Disputes Act is worked properly and to find out any loopholes in the Act, and to amend it suitably the Hon. Minister for Labour should convene a conference of the representatives of the workers, capitalists and the Government where they can exchange views and come to a definite conclusion."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up.

* SRI N. MAHALINGAM :—"Mr. Speaker, Sir, I rise to 3p.m. support the Demand just moved. This Demand on 'Labour' though a small one is very important and it is seen from the time allotted for the Demand and the interest that is being shown by the Opposition in it. I have to congratulate the Hon. Minister for Labour and the Labour Department on the minimum number

[Sri N. Mahalingam] [20th March 1954]

of work days lost during the previous year and I do hope that they will maintain the same tradition in future also. The Hon. Minister for Labour has been firm both in his dealings towards capital and labour and it stands to his credit that he has seen industrial peace being achieved in our State. There are several instances in which the awards of tribunals, to which several industrial disputes were referred to, had not been implemented. At present, each individual labourer who has got some benefit to be derived from the award has to apply to Government separately if the award is not implemented by the management in time. Only after the receipt of his application, Government will take action to ask the management to implement the award. As it is, it is an anomalous position and it will be difficult for each individual labourer to go on applying to Government for getting the benefit if the award is not implemented. So I suggest to Government that if after two or three months of the announcement of the award, the management does not implement the same, Government should take steps *suo motu* to implement the decisions of the Tribunal.

“The settlement of disputes should be made quicker. Now in regard to disputes, it takes a long time for the labour officer to send a report to Government. There is an appeal to the Tribunal. Further than that there is an appeal to the Appellate Tribunal. It goes on like this. So Government should devise measures to see that in any dispute the decision is given or arrived at quickly so that both parties in the dispute may be benefited.

“The working of the Shop Assistants' Act is not satisfactory. It is because Government have not taken the matter seriously and it is also due to the fact that the staff employed to enforce the Act are not enthusiastic. Even in major cities like Madras, Coimbatore, Maudrai, etc., the Shop Assistants' Act is not properly enforced. The power of inspectors is very meagre. Whether in Walltax Road or China Bazaar Road, we see small boys working in shops. It is not possible even in the City of Madras for the Labour Department to prevent children from working. How then can we work the Act effectively in small panchayats and municipalities that are distributed throughout the State, when even in the City of Madras we are not able to enforce the Act effectively but allow children of tender ages to work. For each taluk there are at present some labour inspectors. But their jurisdiction is too wide for them to enforce the Act upon small shops that are situated in all panchayats. I suggest that the Presidents of Panchayat Boards and Municipal Chairmen should be given some authority to implement the Shop Assistants Act and in case it is not possible, the same may be taken up by the Labour Officer so that the work of labour inspectors may be lessened. The Assistant labour inspectors who work under the Factory Inspector are not enthusiastic. Moreover, the slogan is—once a Labour Inspector always a Labour Inspector. There are no chances of promotion for them as Factory Inspectors

[20th March 1954] [Sri N. Mahalingam]

because they are not technically qualified. Their chances of promotion as Labour Officers are also few. This matter also should be examined by Government.

“In my constituency, there are a large number of tea and coffee estates in which the condition of the labourer is very bad. The living conditions of the workers in the estates are very bad indeed. The Hon. Minister for Revenue and the Hon. Minister for Industries have visited the various estates and have seen for themselves the living conditions of the workers. The Hon. Minister for Revenue, after seeing the living condition of workers in the estates, said that radical improvements are necessary and that the existing conditions are very bad. The planters who met in a conference at Coonoor contradicted the statement of the Revenue Minister and said that the Hon. Minister for Revenue had seen only the worst side and because he had not seen the better side of things, his opinion was wrong. It was only to see both sides of the things that the Hon. Minister for Labour came to Anamalais in December last and stayed for three days. He went through the estates and acquainted himself with both sides of the picture. He told the planters that the conditions of the workers should be improved. Not only should the planters take into their mind to better the lot of the workers, the Government also should fix a time limit for improving the housing condition of workers. One can very well imagine the pitiable housing condition of a worker when one learns that in a small room measuring 12 feet by 10 feet there are two or three families living with a number of children. It is absolutely important that the workers should have healthy living condition.

“Regarding the plantation industry, the 1952 bonus question is not yet settled. The workers were given an advance of Rs. 10 during Deepawali time as advance bonus. But the same is being recovered in monthly instalments. The bonus for 1952 is still undisbursed. The Department should see that such questions are settled quickly. The bonus for 1954 will be due in a few months. If even up till now the 1952 bonus question is not settled, then how could the workers be benefited?

“Next to the plantation industry the organized industry in the State is transport. In the field of transport, I may inform the Government, still certain awards are pending implementation. There was a short notice question to the Hon. Minister concerned during the last session in this connection asking whether the Government were aware of the fact that many awards had not been implemented in the transport sector and whether Government would take action to implement those awards. There are a number of conditions in the permit for the carrying on of transport business and if a condition is added that transport awards should also be implemented in the permit condition, I think it can be easily implemented.

“Again the condition of the workers in the Government Cinchona Estate is far from encouraging. The Cinchona plantation in Anamalais hills is the biggest of its kind. The housing condition of the labour there is far from satisfactory. Even during last

[Sri N. Mahalingam] [20th March 1954]

year, I raised a point that the plantation labour in the Cinchona estate should be provided with one pair of cumblie or overcoat during the rainy season. The same has not been implemented even now.

"There is again a disparity between the condition of organized labour and unorganized labour. The disparity is great. Whereas the minimum wage for an unskilled worker in the organized textile industry is Rs. 75 per mensem and it is Rs. 45 in the transport industry in the agricultural industry it is not possible for a skilled worker to get even Re. 1 a day and in the handloom industry it is difficult for the worker to get Rs. 40 a month. Therefore such disparity between the organized and unorganized labour in the industrial field is not good for the growth of the State. Government should see that wages on all sides are equated to the work done whether labour is organized or unorganized. Otherwise, there will be jealousy and heat will be created between the two resulting in less production."

3-10
p.m.

* SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் பிரச்சினைக்கு இந்த அரசாங்கத்தில் இடமிருக்கிறதா என்பது சந்தேகப்படுவதற்கான நிலையில் அனைவரும் இருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை டாக்டர் யு. கிருஷ்ணராவ் தொழில் பகுதியை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு இண்டஸ்ட்ரியல் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டு ராதிருந்தால் ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டு இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். தொழிலாளர்கள் சார்பிலே எந்த விதமான நன்மையும் செய்யாமல் முதலாளிகள் பக்கமாக பலவித சலுகைகள் செய்யப்பட்டு நல்ல வார்த்தைகளும் சலுகைகளும் அவர்களுக்கே இருக்கிறதென்ற பொருள்படும்படியாக பலவித காரியங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியிருந்தபோதிலும் முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் என்றைக்கும் ஒன்றுபட்டு வாழமுடியாது. இது சாதாரணமாக எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளும்படியாக நடந்து வருகிறது. முதலாளிகள் சார்பிலே இந்த அரசாங்கம் தங்கள் மனதை ஒரு தலை பக்கமாக மாற்றுவது சகஜமாயிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்கள் பக்கம் முதலாளித்துவ மனப்பான்மை யுள்ள ஆட்சியாளர்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்பது உலகமே அறிந்த விஷயம். இப்பொழுது மந்திரி டாக்டர் யு. கிருஷ்ணராவ் முதலாளித்துவ மனப்பான்மையில் மாறி இருக்கிறாரே ஒழிய தொழிலாளர்கள் நலன் பற்றிய எண்ணம் சிறிதும் அவருக்கு கிடையாது. இவருடைய மனப்பான்மையைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பார்த்து முதலாளிகளுக்கு அனுசரணையாக எல்லா செய்கைகளும் செய்யும்படியாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாக சலுகைகள் செய்யவேண்டுமென்ற உள் உணர்ச்சியே அவர்கள் மனதில் உதிப்பதில்லை. அந்த அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களால் பாதுகாக்கவே நடந்து வருகிறார்கள்."

"இரண்டொரு உதாரணங்கள் கொடுத்து இதை நிரூபித்துக் காண்பிக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன். இப்பொழுது டாக்டர் யு. கிருஷ்ணராவ் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை பிரேரிக்கும்போது 'சாதாரணமாக தொழிலாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் 78 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு உடனே அவர்கள் அந்தத் தொழிலாளர்களை கைத்தறி நெசவு தொழிலாளர்களுடன் ஒப்பிட்டுக் காண்பித்து, கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களை விட மில் தொழிலாளர்களை அதிகப்படியான சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்று பொருள்படும்படியாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், கஷ்டப்படும் தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்தார் வெளியிட்டுள்ள வாழ்க்கை சம்பள கணக்குப்படி இன்னும் அதிகமான பணம் வாங்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல அவருக்கு மனத வரவில்லை."

20th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"I rise on a point of information, Sir. After explaining the position, I justified the position. Evidently the hon. Member has not followed my speech. What the hon. Member has just said is contradictory to the latter part of my statement."

* SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI:—"பி. அண்டு சி. மில்லே எடுத்துக்கொள்வோமானால் அங்கிருக்கும்படியான தொழிலாளர்களின் வேலைப்பளு அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு விநாடியும் மிஷினுடன் எலும்புத் தோலும் ஆக்கப்பட்ட மிஷின் மாதிரியாக அவர்களின் வேலைகளை ஆக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். எட்டு மணி நேரமும் அவர்களுக்கு சமாளிக்க முடியாத அதிக வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டு கின்றன. அதே சமயத்தில் அவர்களின் உழைப்புக்கேற்ற போதிய அளவு சம்பளம் அவர்களுக்குக் கொடுப்பது கிடையாது. இவர்களின் உழைப்பின் பலனாகத்தான் 1953-ம் வருஷத்தில் பி. அண்டு சி. கம்பெனியில் 90 லட்ச ரூபாய் லாபம் கிடைத்திருப்பதாக சொன்னார்கள். ஆனால் அதில் தொழிலாளர்களுக்காக போனஸ் தொகைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் எவ்வளவு? அந்த லாபத்தில் 19 லட்ச ரூபாய்தான் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 19 லட்சத்திலும் பெரும் பகுதி தொழிலாளர்களை கசக்கிப் பிழிந்து வேலை வாங்கும்படியான சூழ்நிலைகளுக்கும், மாஸ்டர்களுக்கும் மற்ற மேலதிகாரிகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போதுமான அளவுக்கு போனஸ் ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படி கஷ்டப்படும்படியான வேலையாட்களின் வாழ்க்கை நிலையைச் சரிப்படுத்திக்கொள்ள, வசதி செய்து கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் முன் வரவில்லை. இந்த மாதிரியான ஊழல்களை தீர விசாரித்து அவர்களுக்கு போதுமான வாழ்க்கைச் சம்பளத்தைக் கொடுக்க ஒரு 'Enquiry Committee' ஏற்படுத்தி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படும் கூட கடன் சமை பெருக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். முன்னே குறிப்பிட்ட ஒரு 'Enquiry Committee' நியமித்தால் இந்தக் கடன் பளுவை நீக்குவதற்கு என்ன வழி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதையும் அந்தக் கமிட்டி விஜாரிக்க ஏதுவாயிருக்கும்."

3-15
p.m.

"ஒரு தொழிலாளி தன்னுடைய குடும்பத்தில் நிறைய வேலையில்லாத ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு சாப்பாடு போட வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதால், கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தாலும் கூட அவனுக்கு போதிய அளவுக்கு தன்னுடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வழி கிடையாது. சாதாரணமாக நமக்குத் தெரிந்து பல ரிப்போர்ட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரிப்போர்ட்டுகளில் ஒரு ஆண், பெண், இரண்டு குழந்தைகள் அடங்கிய ஒரு குடும்பம் தொழிலாளிக்கு போதுமான நியாய சம்பளம் எவ்வளவு கடைக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சுமார் ஒரு மாதத்துக்கு 120 ரூபாய் இருந்தால்தான் ஒரு தொழிலாளி தன்னுடைய மேல் சொன்ன குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். இந்த மாதிரி நிலையிலே இருக்கும்போது வேறு வேலையில்லாத ஆட்களையும் கூட வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் போஷிக்க வேண்டி இருப்பதால் மிகவும் கடன் பளுவில் ஆழ்த்தப்படுகிறார்கள். ஹிந்து சமுதாயத்தில் Joint Family System இருக்கிறது. அதன் காரணமாக நமது நாட்டிலே அதிகமான வேலையில்லாத ஆட்களை வைத்துக் கொண்டு நாம் ஓர் அளவுக்கு வேலையில்லாத ஆட்களையும் காப்பாற்றிக் கொண்டு வாழும்படியான நிலையிலிருக்கிறோம். ஹிந்து சமுதாயத்தில் இந்தப் பழக்கம் இல்லாமலிருந்தால் நம் நாட்டிலே எப்பொழுதோ ரத்தப் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு இது வரை அரசாங்கத்தார் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இதை உடனடியாக அரசாங்கத்தார் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"பக்கிங்காம் கர்னாடிக் மில் தொழிலாளிகள் புழுதி அடைந்திருக்கும் ரோடு ஓரங்களில் சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு முதலாளிகள் டிபன்

[Sri P. Pakkiriswami Pillai] [20th March 1954]

ஷெட் இன்னும் சரியான முறையில் கட்டிக் கொடுக்கவில்லை. 'Inspector of Labour' என்ன செய்கிறார்? அவர் அங்கு போய் பார்த்தாரா, பார்க்கவில்லையா, அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறாரா என்பது தெரியாது. ஆகவே இந்த நிலையிலே இருக்கும் பி. அண்டு லி. மில் தொழிலாளிகளின் பிரச்சனைகளைப்பற்றி அரசாங்கத்தார் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும். கடைசியில் ஒரு வார்த்தை 'Health Insurance Act'-ஐ கட்டாயம் சென்னைக்கு அடுத்த 'Official' வருஷத்திலாவது கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

3-20 p.m. **SRI R. KUPPUSWAMI** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் மந்திரி அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த தொழிலாளர் மான்யத்தை வரவேற்று சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். சுமார் பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னதாக வேலை நிறுத்தம் செய்துதான் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை இந்த நாட்டில் பெறவேண்டும் என்ற நிலை இருந்து வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்த நிலை முற்றிலும் மாறி தொழில் கோர்ட்டுகள் மூலமாக விசாரணை நடத்தி அதன் மூலமாக தங்களுடைய நியாயமான உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் செய்து வரும் திட்டங்களை நான் வரவேற்கிறேன். ஒரு வேலை நிறுத்தம் செய்வதன் மூலம் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவது என்றால் அதனால் நாட்டிற்கு எவ்வளவோ நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதைப்போலவே முதலாளிகளின் கதவு அடைப்பு இருந்தாலும் அதனால் தேசத்திற்கு எவ்வளவோ கஷ்டமும் நஷ்டமும் ஏற்படும். அதை தவிர்க்க சமாதானம் மூலமாகவும் அல்லது இம்மாதிரி தொழில் கோர்ட்டுகள் மூலமாகவும் தொழிலாளிகள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் செய்துள்ள இந்த ஏற்பாடுகளை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி இருந்தாலும் கூட அதில் இன்னும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரியான தொழில்கோர்ட்டுகள் வந்தவுடனேயே அவர்களுக்கு உடனடியாக காலகாலத்தில் அவர்கள் பெற வேண்டிய வசதிகள் கிடைப்பது இல்லை. சாதாரணமாக சிவில், கிரிமினல் கோர்ட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால் அங்குள்ள கேஸ்கள் முடிவடைவதற்கு எவ்வளவோ நாட்களாகின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அங்கு கேஸ்கள் எவ்வளவோ வருஷக்கணக்காக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவ்விதம் இல்லாமல் இந்த தொழில் கோர்ட்டுகளில் நடக்கும் கேஸ்களில் குறைந்த பட்ச காலத்தில் தீர்ப்பு கொடுத்து அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தொழிலாளர்கள் உடனடியாக கோர்ட்டுக்குச் சென்று அதன் மூலமாக தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு அங்கங்கே பரீட்சை பெற்றுள்ள, தொழிலாளர்களுடைய விஷயங்களை நன்றாக தெரிந்து கொண்ட நிபுணர்கள் அடங்கிய கோர்ட்டுகளை அமைத்து அதன் பேரில் அவர்களுடைய கேஸ்களை நடத்துவதற்கு சென்னை அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"தொழிலாளர்கள் இருக்கும் பிரதேசங்களில் மாதா மாதமானவுடனே அங்குள்ள பல தொழிற் சங்கங்கள் தொழிலாளர்களிடமிருந்து சந்தா வசூல் செய்வது வழக்கம். அப்படி சந்தா வசூல் செய்தவுடன் அந்தக் கணக்கை லேபர் டிபார்ட்மெண்டிற்கும், லேபர் கமிஷனருக்கும் அனுப்புவது வழக்கம். அத்துடன் ஒரு ரிப்போர்ட்டையும் அனுப்புவது வழக்கம். அந்த தொழிலாளர்களுடைய பிரதேசங்களில் பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. அவ்விதம் பலவித கட்சிகள் இருப்பதால் அங்கு சந்தா வசூல் செய்யப்படும் காலங்களில் பல கலகங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவ்விதம் வசூல் செய்யும் போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களுடைய கட்சிக்கு சந்தா வசூல் செய்யும்போது தொழிலாளர்களை மிட்டுக்கொள்ளுங்கள், அடிக்கிறார்கள், இன்னும் சில சமயங்களில் கொலை கூட செய்து வருகிறார்கள். அதை நான் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும். இவ்விதம் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் தொழிலாளர்களிடமிருந்து பலாத்கார முறையில் சந்தா பணத்தை

[Sri R. Kuppuswami] [20th March 1954]

வசூல் செய்கிறார்கள். அதனால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் அங்கு தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரி நூற்றுக்கணக்கான கேஸ்கள்."

SRI P. RAMAMURTHI :—"கோவை மில்லில் நடந்த கொலையைப் பற்றி உங்களுக்கு ரூபகம் இருக்கிறதா?"

SRI R. KUPPUSWAMI :—"ரூபகம் இருக்கிறது. கனம் மெம்பருக்குச் சொல்லுகிறேன் 1937-ம் வருஷத்திலிருந்து 1945-ம் வருஷம் வரைக்கும் கோவை சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் இன்றைக்கு அதை நிரூபிக்க முடியும். எவ்வளவு கேஸ்கள் நடந்தது என்பதையும் அதில் காங்கிரஸ்காரர்கள் எவ்வளவு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எவ்வளவு கேஸ்களில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். அதை நிரூபிக்கவும் முடியும். இன்றைக்கு நான் அவர்களுக்கு சவால் விடுகிறேன். சென்ற தேர்தலில் நானும், நண்பர் ஸ்ரீராமமூர்த்தியும் தேர்தலுக்கு நின்றோம். அந்தத் தேர்தலுக்குப் பின் எவ்வளவு கேஸ்கள் யார் பேரில் தொடரப்பட்டன என்பது நன்றாகத் தெரியும். அப்பொழுது அவர்கள் பலாத்கார முறையில் மண்டைகளை உடைத்தும், அடித்தும், கொலை செய்தும் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு கொலை கேஸ்கள், எவ்வளவு குத்து வெட்டுக் கேஸ்கள் நடந்தன என்பதையும் என்னால் நிரூபிக்க முடியும். இன்றைக்குக் கூட எனக்கு அதைப் பற்றி ஒரு லெட்டர் வந்திருக்கிறது. இந்த விதமாக பலாத்கார முறையில் தொழிலாளர்களுடைய பிரதேசங்களில் சந்தா வசூலிக்கும் முறையில் பலாத்காரம் செய்யப்படுகிறது. இவ்விதம் பலாத்காரம் செய்வதை தடை செய்ய வேண்டும். மெஜாரிட்யாகவுள்ள தொழிற் சங்கங்களுக்கு தொழிற்சாலைகளுக்குச் சந்தாக்களை சட்ட பூர்வமாக வசூலிக்க வசதி அளிக்க வேண்டும். அவ்வித நியாயமான உரிமைகளை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும்."

"இப்பொழுது டிரேட் யூனியன் ஆக்ட் பிரகாரம் லேபர் கமிஷனர், ரிஜிஸ்டரார் ஆப் டிரேட் யூனியன் இவர்கள் வருஷா வருஷம் சங்க சந்தா கணக்குகளை கேட்கிறார்கள். தொழிற்சங்கங்கள் . . ."

* **SRI N. K. PALANISAMI** :—"On a point of order Sir, சபீபத்தில் சிங்கநல்லூரில் நடந்த கொலையில் சம்பந்தப்பட்டவர் சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவரா அல்லது கனம் குப்புசாமி கட்சியைச் சேர்ந்தவரா?"

* **SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** :—"I rise on a point of order, Sir. One hon. Member rose on a point of order and the Chair had not yet given the ruling. In the meantime another hon. Member on the opposite side said that it was not a point of order. Is the hon. Member in order in saying so?"

MR. SPEAKER :—" (Sri P. Ramamurthi was seen standing) (ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தியைப் பார்த்து) உங்களுக்கு பத்து நிமிஷங்கள் கொடுக்கிறேன். அப்பொழுது நீங்கள் பேசிக் கொள்ளலாம்."

The hon. Member is not giving a ruling. The Chair is going to give the ruling."

SRI R. KUPPUSWAMI :—"ஸார், இந்த மாதிரி அந்த எரியாவில் அவர்கள் பலாத்கார முறையில் நிகழ்ச்சிகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். இதை சர்க்கார் தடுக்க வேண்டும். சட்ட பூர்வமாக கணக்குகள் வைத்துக் கொள்வதற்கும் நியாயமான முறையில் சந்தாக்களை வசூல் செய்வதற்கும் தொழிற் சங்கங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

[Sri R. Kuppuswami] [20th March 1954]

“அடுத்தபடியாக முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளை சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி முதலாளிகள் சரியானபடி அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை கிடையாது. அதற்காக உடனடியாக மீண்டும் ஒரு முறை முதலாளிகளுடைய பிரதிநிதிகளை அழைத்து அந்த சிபாரிசுகளின் முக்கியமான அம்சங்களை அமல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தொழிற்சாலைப் பிரதேசங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய சுகாதார வசதி கிடையாது. ஆனால் மில்களில் ஒரு டாக்டரைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர் மாதத்திற்கு ஒரு முறையே அல்லது வாரத்திற்கு ஒரு முறையே தான் வருகிறார். சுகாதார முறையில் சரியான மருந்துகளைக் கொடுப்பதற்கு சரியான டாக்டர்கள் இன்னும் அமர்த்தப்படவில்லை. சிங்கநல்லூர், பீளமேடு முதலிய ஐயாயிரம் பத்தாயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கும் தொழிற்சாலைப் பிரதேசங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளை அவசியம் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தொழிலாளர்கள் இருக்கக் கூடிய பிரதேசங்களில் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு லீவ் வேண்டும் என்றால் அப்படிப்பட்ட லீவ் வாங்கிக் கொள்வதற்கு ஒரு ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி அவர்கள் சுமார் 3 அல்லது 4 நாட்களுக்குத் தான் லீவ் வாங்கிக் கொள்ளலாம். அதற்கு மேல் அவர்களுக்கு லீவ் வேண்டும் என்றால் அவர்கள் ஒரு டாக்டரிடம் சென்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி அதன் பின் தான் லீவ் வாங்கிக் கொள்ள முடியும். அவ்விதம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதாக இருந்தால் டாக்டருக்கு ஐந்து அல்லது பத்து ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் ஐந்து அல்லது பத்து ரூபாய் கொடுத்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு தொழிலாளர்களுக்கு சக்தி இல்லை. அதனால் அங்குள்ள ஹெட்குவார்ட்டர் ஆஸ்பத்திரிகளில் தொழிலாளர்களுக்கு இலவசமாக சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கல்வி விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தொழிற்சாலைப் பிரதேசங்களில் சரியானபடி ஆரம்பக் கல்வி வசதி அளிக்கப்படவில்லை. அதற்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஆரம்பக் கல்வி பாடசாலைகளை அமைத்துக் கொடுத்து அவைகளில் தொழிலாளருடைய குழந்தைகள் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

“தொழிற்சாலைப் பிரதேசங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி ஒவ்வொரு மாகாணமும் குறைந்தபட்ச அளவில் செலவு செய்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் மத்திய அரசாங்கம் சிபார்சு செய்திருக்கிறது. இப்பொழுது தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. அதனால் உடனடியாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஒரு போர்டை நியமிக்க வேண்டும். அப்படி நியமித்தால் தொழிலாளிகளுக்கு அதில் நம்பிக்கை ஏற்படும்.

“இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்களில் கலியாணம் போன்ற முக்கியமான விழாக்கள் செய்வதற்கு அவர்கள் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி கிடையாது. வட்டிக்கு பணம் வாங்கி அவர்கள் கலியாணம் முதலிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுவதாக இருக்கிறது. அதனால் ஐந்து அல்லது ஆறு மில்கள் இருக்கக்கூடிய ஒரு பிரதேசத்தை ஒன்றாகச் சேர்த்து அங்கு கூட்டுறவு பாங்குகள் ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக தொழிலாளிகள் குறைந்த வட்டிக்கு கடன் வாங்கும் அளவில் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் போன்று இன்னும் பலவித வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு நேரம் இல்லாததால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

20th March 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்திற்கு, பிரேரிக் பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மானியத்தைப் பிரேரிக்கும்போது ராஜ்யத்திலுள்ள 4 லக்ஷம் தொழிலாளர்களில் 2.62 லக்ஷம் தொழிலாளர்கள் தான் ஷாப் சட்டத்திற்கு உட்படுகிறார்கள் என்றும், பாக்கி பெரும்பாலோர் இச் சட்டத்திற்குள் வராததால் இதை வைத்துக் கொள்வது நியாயமாகிறது என்றும் பொருள்படப் பேசுகிறார்கள்.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. சிலர் சொல்லுகிறார்கள் என்று நான் சொன்னேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“முதலாளிகளில் சிலர் தான் அம்மாதிரி சொல்லலாம். அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால் மிகவும் நல்லது.

“அடுத்தபடியாக இந்த ராஜ்யத்தில் வாழும் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களின் நிலைமை என்னவென்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்குள்ள அடிப்படை உரிமைகளைக்கூட சட்ட ரீதியாக வழங்குவதற்கு இன்றையதினம் பல முதலாளிகள் மறுத்து வருகிறார்கள். இதனால் பலவிடங்களில் முதலாளிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும்மிடையே தகராறுகள் உண்டாகின்றன. இவர்கள் இருவருக்குமிடையே தொழிற்சங்கங்கள் எந்தவிதமான சமரச நிலைமையையும் உண்டு பண்ண முடியாது என்று ஆனவுடன் தான் பல தகராறுகள் தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடப்படுகின்றன. தொழில் கோர்ட் ஒரு தீர்ப்பைக் கொடுத்தாலும் அதை முதலாளிகள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகமான தீர்ப்பை எல்லாம் உடனே அமுலுக்குக் கொண்டுவந்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் சிறிது சாதகம் அளிக்கக் கூடிய தீர்ப்புகள் கூட நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதில்லை. சர்க்காரும் தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பை அமல் நடத்த வேண்டுமென்று முதலாளிகளை வற்புறுத்துவதும் கிடையாது. இதனால் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு தான் பாதிக்கப்படுகின்றது; சட்ட ரீதியாக, நியாய ரீதியாக அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

“1947-ம் வருஷம் கோயம்பத்தூரிலுள்ள ஒரு மில்லிலிருந்து 11 தொழிலாளர்கள் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டார்கள். ‘தங்களை வேலையைவிட்டு நீக்கியது தவறு’, என்று சொல்லி இந்தத் தகராறை தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடவேண்டுமென்று அந்தத் தொழிலாளர்கள் மனு கொடுத்தார்கள். தொழில் கோர்ட் இதில் விசாரணை நடத்தி கடைசியாக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டசூ கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஹைக்கோர்ட்டும் அதே தீர்ப்பை ஊர்ஜிதம் செய்திருக்கிறது. ஆனால் இன்னமும் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டசூடுப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. 1947-ல் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இன்னமும் வேலையின்றித் தவிப்பதோடு, அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தையும் முதலாளிகள் கொடுக்காததால் மிகவும் பரிதவிக்கிறார்கள். தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பை அமல் நடத்தவேண்டுமென்று முதலாளிகளைக் கட்டுப் படுத்த இந்த அரசாங்கமும் முன் வராதது ரொம்பவும் வருந்த வேண்டிய விஷயமாகும்.

“எல்லாத் தகராறுகளுக்கும் தொழில் கோர்ட் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் தொழில் கோர்ட்டு அமைத்து தொழில் தகராறுகள் சீக்கிரம் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல தகராறுகளில் முதலாளிகளும், தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து தொழில் கோர்ட்டு அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும் கூட சர்க்கார் தொழில் கோர்ட்டு அமைத்துக் கொடுக்க மறுத்து வருகிறார்கள். தொழில் கோர்ட்டு அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு ஏன் மறுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பாரி கம்பெனியைப் பற்றி பல கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறோம்.

[Sri T. S. Ardhanari] [20th March 1954]

ரித்தால் கொடுக்கமாட்டோம் என்று உடனே லேபர் ஆபீஸர் தொழில் சங்கத்திற்கு லெட்டர் எழுதுகிறார். கருப்பன் மூன்று நாளைக்குள் வேலைக்கு வராவிட்டால் தான் தலையிடுவது சிரமமாக இருக்கும் என்று தொழில் சங்கம் கருப்பனுக்குத் தந்தி கொடுத்தது. நான்கு நாள் அதிகமாகப் போய்விட்டது. அதற்காக கருப்பன் செர்வீஸைக் குறைத்து இப்பொழுது பதவியாக வேலை பார்க்கிறார். இதை சமரசம் செய்துவைக்கப் போன லேபர் ஆபீஸர் ஒரு முடிவும் செய்யாமல் திரும்பி வந்துவிட்டார். இம்மா திரியாக முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை பலிவாங்க சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“மனித வாழ்க்கையில் தவிர்க்கமுடியாத சில கடமைகள் எதிர்பார்க்காமல் வந்துவிடுகிறது. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தொழிலாளர்களை பலிவாங்க ஒரு முதலாளி நினைத்தால் அவருடைய மனிதத் தன்மையைப்பற்றி என்னவென்று நினைப்பது. இவருக்கு உதவியாக இருக்கும் லேபர் ஆபீஸரைப்பற்றி என்னவென்று நினைப்பது.

“தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையில் இப்படி பொறுப்பற்ற முறையில் அதிகாரிகள் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்படும் தொல்லைகளை காலத்தில் தீர்ப்பதற்கு வழிதேடுவது கிடையாது. அதற்குக் காரணம் நமது தொழில் மந்திரி உடனடியாக பைசல் செய்யாததுதான். மின் முதலாளி தன்னுடைய மகளை நியமித்து இருக்கிறார். அவர்கள் செய்யும் அக்கிரமங்கள் சொல்லி முடியாது. இதன் விளைவாக தொழிற்சாலையில் தகராறே அல்லது வேலைநிறுத்தமோ ஏற்பட்டால் அதற்கு பொறுப்பு தொழில் மந்திரிதான் என்று நான் கருதுகிறேன். உடனே இதில் தலையிட்டு தொழிலாளர்கள் நலனை கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுறேன்.

“இரண்டாவதாக, மின்சார வெட்டு காலத்திலே தொழிலாளிகள் மிகப்பெரிய அளவுக்கு கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மை நிலைமையை விசாரிக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் ஒரு கோர்ட்டு நியமித்தால், அந்தக் கோர்ட்டின் முடிவை அமுல் நடத்தத் தயாராக இருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் அந்தக் கோர்ட்டு சர்க்கார் எதற்காக நியமிக்கவேண்டும்? கோர்ட்டின் முடிவை தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் அல்லது அதை மாற்றுவதற்கும் செய்யப்படும் முயற்சிகளை சர்க்கார் தடுக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதி, முதலாளிகளின் பிரதிநிதி, தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதி இவர்களெல்லாம் அடங்கிய முக்கூட்டுக் கமிட்டி தொழிலாளிகளின் உண்மை நிலைமையை அறிந்து அவர்களுக்கு ஒரு நிவாரணம் தேடவேண்டுமென்று உணர்ந்து, விசாரணை செய்து ஒரு தீர்ப்பை சொன்ன பிறகு உடனே சர்க்கார் அந்தத் தீர்ப்பை வெளியிடுவதில்லை. பிறகு தொழிலாளிகள் ஓரளவுக்கு கிளர்ச்சி செய்த பின் அந்தத் தீர்ப்பை வெளியிட்டாலும் அதை அமுல் நடத்துவதற்கு தைரியத்துடன் முதலாளிகள் நிர்ப்பந்தம் செய்வதில்லை. முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் தீர்ப்பை அமுல் நடத்தாவிட்டால், இந்தக் கமிட்டியை எதற்கு ஏற்படுத்தவேண்டும்? எதற்காக இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கவேண்டும்? இப்படி செய்தால் தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்காரிடம் எப்படி நம்பிக்கை ஏற்படுமென்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே தொழிலாளிகளின் உண்மை நிலைமையை உணர்ந்து அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களை விசாரித்து கமிட்டி ஒரு தீர்ப்பை வெளியிட்டது. அந்தத் தீர்ப்பை பாரபட்சமில்லாமல் அமுல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி தொழிலாளிகளின் உண்மை நிலைமையை அறிந்துகொள்ளாமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையிலே பேசினால், அதை பத்திரிகை வாயிலாக அறியும் தொழில் இலாகாவை நிர்வகிக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் தொழிலாளிகளிடம் எப்படி அக்கரை கொள்ளுவார்கள்? அவர்களுக்குக்கும் ஊக்கம் குறைந்து கொண்டே போகும். கனம் தொழில் மந்திரியாக இருந்தாலும்கூட தொழிலாளிகளின் உண்மையான குறைகளை அறிந்துகொள்ளுவதற்கு

[20th March 1954] [Sri T. S. Ardhanari]

மக்களுடன் நேரடியான தொடர்பு கொள்ளவேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் தொழில் சங்க பிரதிநிதிகளையும் கலந்துகொண்டு அவர்கள் சொல்லும் குறைகளை 100-க்கு 50 பங்காவது கணக்கெடுத்துக்கொண்டு அவைகளை நிவர்த்திக்க முயற்சிக்கவேண்டும். தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதிகள் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற மனப்பான்மையை கைவிட்டு தொழிலாளிகளின் பிரச்சனைகளை அணுகினால் உண்மையிலேயே ஒரு சரியான நல்ல முடிவுக்கு வர முடியும். உடனே, கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் மக்களுடன் நேரடியான தொடர்புகொண்டு தொழிலாளிகளின் பிரச்சனைகளை சிரத்தையுடன் கவனிக்கவேண்டும். தொழிலாளிகளின் உண்மை நிலைமையை அறியாமல் தொழிலாளிகளைப்பற்றி பேச முடியாது. ஆகவே கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் தொழிலாளிகளின் உண்மை நிலையை நன்றாக உணர்ந்து அவர்களுடைய நலனை மனதில் கொண்டு யோசனைசெய்து நல்ல முறையில் தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய நன்மைகளை செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Mr. Speaker, Sir, my 4-10
humble submission is that the cut motion moved under this Demand p.m.
must be passed by this Assembly, because we find that in season and out of season, the Hon. Minister for Labour has been expressing views regarding labour disputes, strikes, conciliations and adjudications which are positively hostile to the interests of labour. Even where conciliation has failed on account of the intractable attitude or the perversity of the management, we find a curious attitude manifested by the Government. The Government refuse to refer these matters for adjudication. It is elementary knowledge that many of the Statutes are meant for the amelioration of the conditions of labour. In cases where labour is agitating for very rightful causes and where their interests are seriously in jeopardy and even in cases where conciliation officers have admitted the justice of their demand, we find the Government exercising their power of veto as it were in somewhat arbitrary manner. Of course, it is arbitrary according to my standard and according to the standard of those who think like me; it may not be arbitrary according to the standard of the Government. The Government put forward some inscrutable and unexamined reason, namely, that no *prima facie* case has been made out for referring matters for adjudication. What is this *prima facie* case? The industry is prosperous and it can bear the demand. There is the theory of partnership. Labour is exhorted to work harder and harder and produce more goods and better quality goods. But then they are not to have a share in the increased production. They are not to feel the enthusiasm of production and enjoy the pulsating feeling that they contribute to the productive forces of the country and that they and their children may share in the production ultimately resulting from labour. Even when it is pointed out that wages are far below the minimum standard, that the industries can easily bear the demand that are put forward and that conciliation has failed on account of the stubbornness of the managements, we find that the Government refuse to refer these matters for adjudication. In my humble opinion, this is a strange attitude to take. If the industry can bear the burden and the cause of labour is just, there should be nothing to stand between the failure of conciliation proceedings and the

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [20th March 1954]

beginning of adjudication proceedings. The reason put forward is that the Government do not think it necessary. One reason which was put forward—the Hon. Minister for Labour will bear it out—was that compliance with the demand of labour might upset the economy of the wage structure of the State or of the country or I do not know what precisely it is. I am sure it will upset to some extent the economy of the managements because the very large profits that they are earning will be slightly reduced. But it will be toning up the economy of a larger number of people, when they get a little more. Far from upsetting the economy, it will be toning up the economy of a larger number. We stand for the greatest good of the largest number. There is hardly any reason why failure of conciliation proceedings should not be followed up by adjudication proceedings. The reason put forward for not referring disputes for adjudication is very lame and unrepresentable as it were. It cannot be scrutinised; it is not even justiciable. The Government have a prerogative and they exercise that prerogative against labour oftentimes. I am not casting any personal reflections. The attitude manifested by Government has been somewhat hostile to labour. Wherever there have been industrial disputes and conciliation proceedings and conciliation proceedings have failed and even after the justice of the cause of labour has been recognised by the conciliation officer in his report, nothing follows. The whole thing fizzles out. Such a thing not only demoralises labour but also emboldens managements to defy. In this State with all the precedents that are available, the managements are fairly secure that, if they defy conciliation proceedings, the Government will not refer the matters for adjudication. In the old days, the plea was the maintenance of law and order. But now there is the argument that there is no *prima facie* case and that, therefore, it cannot be a matter for adjudication. That really encourages contumacious attitude on the part of the managements. This affects labour officers and even conciliation officers. I know that when labour officers call upon certain managements to appear before them, they snap their fingers at them and say that they are not prepared to come. There is no procedure for compelling attendance before the conciliation officer. The officer issues a pompous notice. The labour representative appears, but the management never turns up. The officer has absolutely no power; he waits and waits and goes away. I know of certain cases where the managements feel it *infra dig* to sit along with labour. They go to the house of the conciliation officer. They say: 'You cannot expect me to sit along with the labour representative. I will come to your house and you better hear me.' That kind of attitude is very common nowadays. That shows that Government are not compelling the managements to be present, and this springs from the attitude of the Government towards labour. Many labour disputes do not end up in adjudication. If the industry is not going to fail completely, I cannot understand the reason for not referring labour disputes for adjudication. Wherever an industry can bear and there is a just claim, there should be adjudication. Even in cases where there is adjudication, the whole thing turns out to be

20th March 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

a mirage. We find that adjudication proceedings takes years and years to complete. In one case, I had to handle the matter as a lawyer. It took four or five years for adjudication proceedings, appeals and all that. Ultimately, if an award is passed in favour of labour, it is never enforced. It is said that each labourer should himself individually take steps to enforce it. How is that he is going to do it? It is expensive, dilatory and difficult. If the awards are violated, there should be prosecutions. But prosecutions are rarely taken and there is no coercion at all so far as managements are concerned. Managements find it paying to violate and defy and managements are not in the least deterred in their behaviour in spite of reference to adjudication and even after awards. The primary thing I would stress before the Government is this. Wherever there is failure of conciliation on account of the obdurate attitude of managements, there should be reference to adjudication. Wherever there is adjudication and an increase in wage scale or benefit is recommended, it should not be left to the individual labourer or worker to take up the problem. The Government must come to their aid and see that the increase awarded by the award is collected by Government machinery. Whenever an award is violated, there should immediately be a prosecution. Otherwise, labour will be frustrated and demoralized and the call for better and more production will be a mockery.

"Coming to my district, I wish to say something about the recent handloom workers' strike in Cannanore and also the Papi-nasseri collapse if I may put it that way. The Papinasseri collapse or the closure of the Aaron Spinning and Weaving Mills was not on account of any default, not on account of any blameworthy conduct on the part of labourers. Arrears of wages for over two years and accumulated bonus have yet to be paid to workers. One fine morning, the management closed the mills and all the 1,400 workers were asked to go home. Many of them have come from other districts and settled down in this district, and all of them are going hungry. Government have not come to the rescue of labour. One thousand four hundred families are loafing, begging and perhaps committing thefts or are, in any case, in a pretty pass. We asked for gruel centres. We asked for intervention by the Government. We wanted that the arrears of wages and the arrears of bonus due to the workers might be collected and paid over. Nothing happened. The workers wanted to enforce the demand and organized themselves. The police were there under the pretext of that cant phrase 'law and order'. The management wanted the police and they came.

"I will offer a few remarks about the handloom strike in Cannanore. Unfortunately I was also trying—shall I say with some kind of foolish idealism whether some kind of settlement could be brought about. We tried hard to negotiate with various persons, but could not succeed much. I may now say that certain leaders among the management were absolutely perverse in their attitude. They would not come at all to any reasonable understanding. Government with all their power and prestige could easily have brought them round if only they were stiff about it."

[20th March 1954]

4-20
P.M.

SRI K. T. RAJU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய மான்யத்தை பிரேரேரித்துப் பேசியகாலத்திலே இந்த ராஜ்யத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு வசதியாக உள்ள சட்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் விரிவாக எடுத்துக் கூறினார். இந்தச் சட்டங்களுடைய உள்ளடக்கத்தை எடுத்துச் சொன்னாரே தவிர, இந்தச் சட்டங்கள் நமது ராஜ்யத்தில் அமுலாக்கப்படும் முறைகளைப்பற்றி தெளிவாகச் சொல்லவில்லை. ஆரம்பத்தில் அவர் இந்தச் சட்டங்கள் சென்ற வருஷத்தில் எந்த முறையில் அமுலாக்கப்பட்டிருக்கின்றன, எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக அமுலாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் பற்றி அவர் விமர்சனம் செய்வார் என்று நாம் எதிர்பார்த்தோம். அதற்கு மாறாக அவர் **Factories Act** என்றால் என்ன என்னெல்லாம் சட்ட வியாக்யானம் செய்தார். நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள குறைந்த பட்ச சட்டங்கள் நடைமுறையில் எந்த அளவுக்கு அமுலாக்கப்படுகின்றன, அவைகளை யார் மீறுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் அவருடைய பிரசங்கத்தில் **Adjudication** தீர்ப்பை குறிப்பிட்ட முதலாளிகள் நடைமுறையில், அமுலுக்குக் கொண்டுவரவிட்டால் அவர்களுக்கு அதிகமாக தண்டனை கொடுப்பதற்கு இப்பொழுது சட்டத்தில் இடமில்லை என்று கூறினார். அப்படி சட்டத்தில் இடமில்லாவிட்டால் **Adjudication** தீர்ப்பை மீறுகின்ற முதலாளிகளுக்கு அதிகமான தண்டனை கொடுக்கும் அளவுக்கு இந்தச் சட்ட சபையிலே ஏன் சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன். தொழிலாளிகளின் நலனில் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு அக்கறை இருக்குமானால், முதலாளிகள் **Adjudication** தீர்ப்பை அமுல் நடத்தாவிட்டால் அவர்களைக் கடுமையாக தண்டிப்பதற்கு சட்டத்தில் போதுமான வசதி இல்லை என்று விட்டுவைக்கக்கூடாது. அதே சமயத்தில் முதலாளிகள் ஏதாவது சட்டத்தில் தகராறு இருக்கிறது, குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துக் காட்டினால் உடனே நம் சர்க்கார் சட்டத்தைத் திருத்த முயற்சிப்பார்கள். அதேபோல் குறைந்தபட்ச சட்டங்களை தொழிலாளிகளுக்கு உதவியாக நல்ல முறையில் அமுலாக்குவதற்கு தைரியமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாமா? ஆகவே, **Adjudication** தீர்ப்பை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தாத முதலாளிகளுக்கு அதிகமான தண்டனை கொடுப்பதற்கு சட்டத்தில் செய்ய வேண்டிய திருத்தங்களைச் சர்க்கார் கொண்டுவந்தால், இந்த சபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அதற்கு ஆதரவு அளிப்பார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆகையால் இதற்கு வேண்டிய திருத்தங்களை சர்க்கார் மசோதா ரூபத்தில் சீக்கிரம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக நமது ராஜ்யத்தில் முனிசிபாலிட்டிகளில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் 25 ரூபாயிலிருந்து 30 ரூபாய்க்குள் தான் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய சுகாதாரத்துக்கு மிகவும் முக்கியமானவர்கள். நீண்ட காலமாக அவர்கள் தங்களுக்கு குறைந்த பட்சம் சம்பளம் கிடைக்கவில்லையென்று கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை **Adjudication** க்கு விடவேண்டும். அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தும்கூட இந்த விஷயத்தை **Adjudication**-க்கு விட மறுப்பது ஏன்? முனிசிபாலிட்டிகள் தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் நிர்வாகத்தில் இல்லை. மக்களால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள்தான் முனிசிபாலிட்டிகளின் நிர்வாகத்தை நடத்துகிறார்கள். நகர சபைத் தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்த பட்சம் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை முனிசிபல் அங்கத்தினர்களும் நிர்வாகத்தினரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். ஆகவே, முனிசிபல் தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்த பட்ச நிவாரணங்கள் அளிப்பதற்கு உடனே சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இது ஒரு ஊரில் மட்டும் இல்லை. ராஜ்யத்தில் உள்ள முனிசிபாலிட்டிகளில் வேலை செய்யும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். எனவே, முனிசிபல் தொழிலாளிகளின் கோரிக்கைகளை சர்க்கார் ஏன் **Adjudication**-க்கு விட மறுக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

20th March 1954] [Sri K. T. Raju]

4-25
P.M.

“அடுத்தபடியாக ஹைதராபாத்தில் வாரங்கல் என்ற ஊரில் முனிசிபல் தொழிலாளர்கள் மேல் கோர்ட்டு வரையில் சென்று வாதாடி அவர்களுடைய அடிப்படையான சம்பளத்தை ரூ. 26 என்று அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் முனிசிபல் தொழிலாளிகள் தங்களுடைய அடிப்படை சம்பளம் ரூ. 26 என்று அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை இந்த ராஜ்யத்திலும் ஏன் உண்டாக்கக் கூடாது? இந்த மாதிரி பல விஷயங்களில் தமிழ் மாகாணம் பூராவும் தகராறுகள் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. மின்சார விசை வெட்டு சம்பந்தமான ஆள் குறைப்பு ஏற்பட்டு அது கோர்ட்டுக்கு சென்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்னும் அமுலுக்கு வரவில்லை. இப்பொழுது பல இடங்களில் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். தொழிலாளிகள் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளைப் பெறுவதற்கு அநேகம் இடங்களில் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நியாயமான குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது மந்திரிகள் என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் தொழிலாளர்களை தூண்டி விடுவதன் காரணமாகத்தான் இந்த மாதிரியெல்லாம் தகராறுகள் வருகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்களைத் தூண்டிவிடாமல் இருந்தால் தொழிற்சாலைகள் அமைதியாக நடைபெறும் என்றும் இவர்கள்தான் அதற்கு முட்டுக்கையாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் தொழிற்சங்க தலைவர்களின் பேரில் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. அதன் உண்மை என்னவென்பதை இந்த சபை கவனிக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட தவறான கருத்தையும் தவறான அபிப்பிராயத்தையும் பொது மக்களிடையே பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அதற்காக நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் இந்தத் தொழில் தகராறுகள் எல்லாம் யாரால் ஏற்படுகிறது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இந்தத் தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட வேண்டியதன் காரணமென்ன என்பதை விசாரிக்க ஒரு கமிட்டியை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் சம்பந்தமாகவும் சரி மாகாண சர்க்கார் சம்பந்தமாகவும் சரி பல விதமான போராட்டங்கள் நடந்து முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதன் அடிப்படை காரணம் என்ன? அதை ஆராய்வதற்கு இந்த சபையில் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை நியமித்து விசாரணை செய்யவேண்டும். அதன் மூலம் விஷயம் தெரிந்துபோய்விடும். இந்தத் தகராறுகளுக்கு யார் காரணம் என்பது நன்றாகத் தெரிந்துவிடும். உண்மையில் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கேட்கும்போது அவைகளை முதலாளிகள் கொடுக்கவில்லையானால் கடைசியில் போராட்டத்தில் இறங்குகிறார்கள். இந்த விஷயத்தை கமிட்டியின் மூலமாக விசாரணை செய்தால் நன்றாக தெரிந்துகொள்ள முடியும். சட்டசபையிலுள்ள சகல கட்சி அங்கத்தினர்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த ஒரு கமிட்டியை நியமித்து விசாரணை நடத்தலாம். ஆகவே அதற்கு உடனடியாக ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஒவ்வொரு நாளும் கேள்வி நேரங்களில் தொழிலாளிகளுடைய பிரச்சினைதான் வருகிறது. தகராறுகள் நடந்துகொண்டேதான் இருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் கடைசியில் பதில் சொல்லும்போது இதற்கு திட்ட வட்டமான ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா என்பதற்கு பதில் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர் பார்ப்போம். அப்படி இல்லை என்றால் எந்த கட்சியின் பேரிலும் குற்றம் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கக்கூடாது. கோர்ட்டுகள் கொடுக்கும் தீர்ப்புகளை முதலாளிகள் அமுல் நடத்தாமல் இருப்பதும் அவர்களுக்கு யார் ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள் என்பதும் ஒரு கமிட்டி நியமித்து விசாரித்தால் புரிந்துவிடும். பல தொழிற்சங்க ஊழியர்கள் தொழிற்சங்கங்களில் வேலை செய்வதனால் அவர்களமேல் பழி வாங்கப்படுகிறது. பல மில்ல்களில் பல அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன. ஊழியர்களை அடித்தும் உதைத்தும் பல விதங்களிலும் பழி வாங்கப்படுகிறது. இன்றையதினம் அந்தக் கொள்கை தான் இருந்து வருகிறது. இந்த நிலைமையில் தொழிலாளர்களுக்கு அடிப்படையில் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படவேண்டும். முக்கியமாக மேட்டுப்பாளையம் எம்.சி.எஸ். தொழிற்சாலையில் ஜெயராமன் என்

[Sri K. T. Raju]

[20th March 1954]

பவர் மீது—அவர் தொழிற்சங்க ஊழியர் என்ற காரணத்தால்—பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடவேண்டும் என்று சர்க்காரிடம் சொல்லியும் இதுவரையிலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படவில்லை. முதலாளிகள் சாக்குப் போக்குச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பழி வாங்குவதே முதலாளிகளின் நோக்கமாக இருக்கிறது. சர்க்காரிடம் இதைச் சொன்னால் அதை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதும் இல்லை. அவர்களுடைய முக்கியமான பிரச்னை நியாயமான கோரிக்கை. அதைப் பெருவதற்குத்தான் அவர்கள் போராடுகிறார்கள். அவ்விதம் போராடும்போதுதான் அவர்களை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறார்கள். ஏன்? ஆதரிக்கத்தான் செய்வார்கள். அவர்களில் கட்சி வித்தியாசம் இல்லை. அதனால் கட்சி சார்பற்ற ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-30
p.m.

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“ Mr. Speaker, Sir, I speak in support of the cut motion. I have to exercise a great deal of restraint lest my feelings should outrun the bounds of the decencies of parliamentary debate. I have to criticise this administration of Labour Acts. In my opinion, the administration of labour laws has deteriorated considerably ever since the Hon. Dr. U. Krishna Rao took over charge as the Minister for Labour. He gave us a long list of labour laws which he presumes are being administered by the Madras Government. I would like to submit that while most of these laws are there on the statute book there is little or no administration of these laws by the Labour Department. It is indeed an exaggeration to say that the Provident Fund Act is being administered by the Government of Madras. It is a Central Act and as far as my knowledge and information goes, it is being administered by the Regional Commissioners appointed by the Government of India.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“ On a point of personal explanation, I never said the Madras Government were implementing it. I said the Regional Commissioners appointed by the Government of India are implementing it.”

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“ Well, I stand corrected. Let us take another Act, the Minimum Wages Act, which the Madras Government is supposed to administer. The Act was passed in the year 1948. It is only a few months ago that the Madras Government woke up and took sufficient interest to publish the rules under that Act. The Government is supposed to have notified certain wage rates under the Minimum Wages Act. If you read through these notifications, you will see that they have fixed the wages so cleverly that no employer under the normal system *laissez faire* is paying wages lower than the wage rates fixed. Take for instance the wages paid to the Corporation employees. We are told that this Government, in its wisdom, after deep and detailed enquiry lasting two years, fixed the wage of Rs. 25 (all inclusive) inclusive of dearness allowance for the Corporation employees of Madras. Ever since 1947, they were receiving $1\frac{1}{2}$ to $2\frac{1}{2}$ times that amount. What was the necessity for such an enquiry if the wages are to be fixed at the rate of Rs. 25. If you take several other industries, Rs. 1-2-0 or Rs. 1-4-0—these are the wages fixed. Not even in the agricultural

20th March 1954]

[Sri S. C. C. Anthony Pillai]

sector are the wages so low as those that have been fixed under the Minimum Wages Act. I submit that if the Hon. Minister tries to maintain that he is administering the Minimum Wages Act, I say it is a mere fraud and it is a fraudulent way of administering the Act. I submit there has not been a single application made by a single employee in the whole State of Madras alleging that minimum wages have not been paid to him. If, for instance, they have fixed the minimum wages at such a low level, it is no minimum wage at all. Instead of seeking to raise the wage level, the Government is seeking to depress the existing level of wages. An employer will say the Government have fixed a low amount. I am entitled to pay only that amount.’ The Government tell us that the Central Government have required them to fix the rates for the agricultural sector. The present Government should have no difficulty in issuing a notification fixing the wage below that already in operation through the law of supply and demand.

“ Again, Sir, on the question of administration of labour laws, after Hon. Dr. U. Krishna Rao took over this portfolio—I mentioned this last time too—he appealed to the Labour Inspectors not to be harsh to the employers. How many employers have been prosecuted since he became the Labour Minister? He refers rather sanctimoniously to the fact that no deterrent action can be taken against the employers, if, they violated Labour Acts. Under the Industrial Disputes Act, an employer can be sent to jail for six months. In how many cases have prosecutions been launched against the employers? Whenever such prosecutions have been launched, have Public Prosecutors been instructed to demand the fullest sentence under the Act to be given? Therefore, for the Hon. Minister to talk here sanctimoniously that the Act does not provide for sufficient amount of deterrent punishment, is indeed misleading the House, misleading the public, and a misleading of himself.

“ The Hon. Minister in his introductory remarks seemed to imply that these Central Acts were being administered in the same way as they were administered in the past. Again it is misleading the House and the public. There has been a distinct change in the manner in which the Industrial Disputes Act has been administered and is being implemented. In his brief reference to the Industrial Disputes Act, he said that one of the duties of the Government is to see that there is settlement of disputes, that there are Conciliation Officers appointed, that the officers try to bring about settlement of disputes and if such conciliation proceedings should fail, the Government would be referring such disputes to Tribunals for adjudication, if the demands are reasonable. He was suggesting that only reasonable demands would be referred to Tribunals. But, if the Hon. Minister takes shelter behind this particular formula, it would appear that there has been no change. But, ever since the Government got on the Statute Book the Industrial Disputes Act, the Government have been following a particular policy, his predecessors have been following a particular policy. Now, Sir, that is not the state of affairs. To-day, there

[Sri S. G. C. Anthony Pillai] [20th March 1954]

has been a distinct and radical change in the matter of administering the Act. The present incumbent in office has blundered into refusing certain disputes to be referred to the Tribunals for adjudication. He is trying to suck out of his thumb a policy to rationalize and justify those mistakes. Let us take his statements in answer to questions on the floor of this House and in the Legislative Council as reported in the newspapers. He tells us that with regard to disputes in commercial establishments, Government will not refer such disputes for adjudication. Why? When he was pressed, he said that the Government did not want to alter the structure of wages existing in commercial establishments in the City of Madras. When he was asked directly why the dispute concerning Messrs. Parry and Company has not been referred to the Tribunal for adjudication, he says that the demands are unreasonable. I submit that both these answers are mutually contradictory. In case the demands are unreasonable, then surely if the disputes are referred to the Tribunal for adjudication, these demands will be rejected and then there will be no question of the wage-structure being altered. On the other hand, if the Government really fear that there is going to be an alteration of the wage-structure, then there is every reason to believe that implicitly, inexorably and inevitably the demands are reasonable. These two contradictory answers, I submit, are an insult to the intelligence of the House and to his own intelligence. Because, from this contradiction, from this dilemma, there is no escape. Let us analyse one of the reasons very briefly. He says he does not want to alter the structure of wages. Who fixed the structure of wages? Was it fixed by the Government? Was it fixed by an authority after enquiring into the cost of living or the standard of living of the middle-class employees? That structure of wages, whatever that structure might be, is something that has been built up through the decisions taken by the Employers' Federation at a meeting of which, I think, the Hon. Dr. U. Krishna Rao was a distinguished guest yesterday. We must first analyse whether the structure of wages is a fair structure and whether it provides a fair wage. In Messrs. Parry and Company the minimum wage of a junior clerk is Rs. 50. The Appellate Tribunal which went into the question of wages paid in a sister commercial concern, after carefully going into the cost of different items which formed a middle-class member's budget, expressed the opinion that the basic wage of a junior clerk working in a commercial establishment in Madras City should be Rs. 70. If that is to be the fair minimum wage and if this is the basis on which the wage-structure is to be built up, the Hon. Dr. U. Krishna Rao, whatever assistance he may get from his advisers, will not be able to prove that a basic wage of Rs. 50 is a fair wage. Let me analyse the wage-structure vertically. In Parry and Company the wages bill is Rs. 30 lakhs per annum. Of these Rs. 30 lakhs, Rs. 6 lakhs are spent on wages of about 600 employees in the clerical and subordinate ranks and Rs. 24 lakhs on a few dozen European and managerial staff. Is this wage-structure fair? Is this the wage-structure that the Hon. Minister does not want to be altered by an Industrial

4-40
p.m.

20th March 1954] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

Tribunal? Why does he want this structure not to be altered? Is it because it is fair? Is it because trade is in such a parlous condition that he does not want that, at the present juncture, commercial establishments should be put to any difficulty? If that be so, if trade and commerce be in such a state of economic recession that commercial establishments cannot afford to increase the wages of employees, then we should expect that this policy will be applied on an all-India basis. Trade and commerce are not peculiar to Madras City. Madras has a major port; Bombay and also Calcutta have major ports. But let us see what happens in regard to Parry and Company's disputes in Bombay and Calcutta. At the very time when the Hon. Dr. U. Krishna Rao, in his wisdom, decided that the wage-structure should not be altered in Madras City, the West Bengal Government referred the Parry and Company's dispute to the Industrial Tribunal for adjudication and its award has come out in one of the recent Gazettes of the West Bengal Government. Under that award, the basic wage for a junior clerk has been fixed at Rs. 70 to something like Rs. 135 with a dearness allowance of another Rs. 75. Under pressure from the Bombay Government and under threat, that if a settlement was not reached, the dispute would be referred for adjudication, the same Parry and Company have agreed to grant a junior clerk in service in Bombay a basic wage of Rs. 75 to Rs. 250. But here we have got a quixotic Gentleman, rather an Hon. Minister who in his quixotic way wants to defend an indefensible wage-structure."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member should not use such a word in referring to the Hon. Minister."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"I do not mind it, Sir."

MR. SPEAKER:—"Whether the Hon. Minister minds it or not, I am here to correct the hon. Member."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"I can use the same word against him, Sir."

MR. SPEAKER:—"No. Let not the Hon. Minister pay him in his own coin."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"I withdraw the word, Sir. The Hon. Minister in his quixotic attempt to defend—that is what I meant. I would like to know from the Hon. the Minister for Labour and Industries, and any commercial employee would like to know from him, from where he derives this information that trade is in such a state of depression in the State of Madras that the wage-structure cannot be altered now. The Madras Government have referred disputes in commercial establishments in Fort Cochin to Industrial Tribunals and there is a standardized wage for commercial employees in Fort Cochin. The Hon. Minister's Colleague in the same Cabinet, once up a time a labour leader in Coimbatore, was one of those who was responsible

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [20th March 1954]

for bringing about a settlement with regard to wages and dearness allowance for commercial and clerical employees working in the textile mills in Coimbatore. Under that agreement, a clerical employee, just an ordinary writer in a mill, has got to be paid something like Rs. 86 as dearness allowance."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Is it the Hon. Sri Subramaniam? "

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Yes, the ex-labour leader of Coimbatore and the present Minister for Finance. He was at that time a sympathiser of labour and now he is an opponent and is hostile to labour interests. During the period of his sympathy, perhaps he wanted to get popular support to get votes for being elected to the Assembly to become a Minister. Under those circumstances in 1948, he thought that a dearness allowance of Rs. 86 was what was required for the clerical staff. Now, Sir, this settlement was arrived at in 1948. In 1954 the employees of the Sarada Mills have been compelled to go on strike to persuade the Hon. Dr. U. Krishna Rao to implement the agreement which his Colleague was responsible for bringing about. All those employees of the Sarada Mills are out of employment as a result of the inactivity, the callous inactivity, the criminal inactivity of the present incumbent of the Ministry of Labour. If these clerks are unemployed and if their families are starving, I submit that the person directly responsible for it is the present Minister for Labour because of his pusillanimity. I would like to know from where he (the Minister for Labour) derives the information that trade is in such a parlous position that the structure of wages of commercial employees cannot be altered in the City of Madras. Is it from the Economic Adviser to the Government of Madras that he derives that information? Or, because the present Ministry has considered that it needs no advice from any economic expert or any economic adviser, has the Hon. the Minister for Labour himself, after a deep study of economic problems, come to that conclusion? Or, is it that the person immediately under him, namely, the Secretary to the Industries Department, who during his intervals when he does not write some plays, some dramatic plays with no literary merit, and during his excursions into the realms of economics . . . "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I rise to a point of order, Sir. Is it correct on the part of any hon. Member to make a reference to a gentleman who is not in this House and who is not in a position to reply to the insinuations and allegations that are made against him here? The hon. Member is talking about Sri Lobo Prabhu, though he did not mention his name. He was saying that my Secretary in the midst of his activities of writing dramas . . . "

MR. SPEAKER :—" Though his Secretary is not present here personally to defend himself, the Hon. Minister is here to defend not only himself but his Secretary also."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" But the reference is not to me personally, Sir. The reference is to my Secretary."

20th March 1954]

MR. SPEAKER :—" It is the duty of the Hon. Minister to defend his department."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Is it in order to refer to my Secretary by name and make allegations against him? Though the hon. Member did not say 'Sri Lobo Prabhu.' He said that the Secretary to the Industries Department in his intervals wrote dramas. It clearly indicates that the reference is only to my Secretary, Sri Lobo Prabhu."

MR. SPEAKER :—" He might be writing dramatic plays, but there is nothing unparliamentary in what the hon. Member has said."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, is a reference to my Secretary who is not here, in order? "

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister is here to defend him."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I leave the matter to you, Sir."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" In justification of my remarks, I would only like to add that the Secretary to the Industries Department contributes articles on economic matters to a Government organ (publication) known as the 'Madras Information'. I read those articles very carefully, and since the Hon. Dr. U. Krishna Rao does not claim any special knowledge why trade and commerce are in a depressed condition, I am entitled to ask whether he gets the information or advice from the articles appearing in that Government journal to which the only person contributing articles on economic affairs, as far as I know is the Secretary to the Industries Department. Sir, the refusal to alter structure of wages has been sought to be justified only on economic grounds and whoever is the adviser—whether it is the present Economic Adviser to the Government of Madras or anybody else—can surely be criticised in this House. The Hon. Minister should explain what his economic theories are and why Madras City alone should be suffering from economic recession. I understand from the Chief Controller of Exports and Imports that there is no fall in either imports or exports through the Port of Madras which would justify that conclusion. But if as a result of some deep economic research, this conclusion has been arrived at by the Hon. Minister, the House is entitled to know the wonderful conclusions that have been discovered. I already referred to the agreement arrived at in respect of the Sarada Mills which has not yet been implemented. I have brought this matter as well as others like the non-implementation of the Spencer award to the notice of the Government. It is most regrettable that the Government have not taken any action in the matter. On the last occasion, the Hon. Minister said that about 25 awards have not yet been implemented. Many hon. Members have referred—and I should also like to refer—to the recent judgment of the Madras High Court in regard to a particular award which was

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [20th March 1954]

not implemented. Even when the Hon. the Minister for Labour, after waiting for two years or so, decided to undertake implementation by means of the revenue recovery proceedings, he only found that that wonderful award could not be properly interpreted. Such is the nature of the awards of the Industrial Tribunals appointed by the Government! It is really very difficult to interpret some of their awards and to know what they mean. So I quite agree and sympathise with the Hon. the Minister for Labour in this respect."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I am sorry I have to rise again on a point of order. May I know whether the hon. Member is justified in criticising the Industrial Tribunals and casting aspersions on those Tribunals which are judicial bodies? My hon. Friend says that the decisions of the Industrial Tribunals are bad and cannot be explained by anybody. I think the Industrial Tribunals are judicial bodies and should not be criticised on the floor of the House in this manner."

MR. SPEAKER :—" I think they are only administrative bodies."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" They are independent judicial bodies to which retired and distinguished Judges have been appointed. They are not under the Minister for Labour. They are independent judicial bodies whose decisions have got to be given effect to and against whose decision there is only an appeal either to the High Court, Labour Appellate Tribunal or to this House. To criticise such an Industrial Tribunal is as bad as criticising the judgment of the High Court."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, I wish to make the position clear. Under the Constitution, under the existing law of the land, we cannot cast aspersions questioning the integrity of a High Court Judge or any judicial officer. But it is perfectly open to any citizen of this country to criticise the judgment or what exactly is contained in the judgment of any judicial officer. If we attribute motives to the Judge while passing any particular judgment, then it becomes an offence and it is not correct to do that. It is perfectly open to any citizen to criticise the judgment of a judicial officer, be he the highest judicial officer in the country. That being the case, it is perfectly open for an hon. Member of this House to criticise the judgment of any Industrial Tribunal."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member continue his speech."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" When I criticised the award of a particular Tribunal, I had the support of the High Court which has clearly said that the particular award cannot be implemented, because it was not clear. When I was only repeating what the High Court has said in respect of this particular award, if Hon. Dr. U. Krishna Rao were to stand up and say that it is not parliamentary, then I am sorry to observe that it is time he learns parliamentary practices and parliamentary conventions."

[20th March 1954] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

(Opposition cheers.) From the way things are going during the past two or three years, it is very clear to us that Hon. Dr. Krishna Rao has been trying to find out what the various awards mean. With all his sincerity, honesty and earnestness in trying to implement these awards, he is probably finding it difficult to know what the implications of those awards are. He has been trying and trying hard to find out the implications of the awards. It is quite true that certain of these awards are very difficult to be interpreted and implemented too. So I sympathise with Hon. Dr. U. Krishna Rao in his efforts to find out what those awards mean and to implement them. I am not at all questioning the motives of Hon. Dr. U. Krishna Rao. What we are criticising is that he is not taking action in respect of the various matters and disputes expeditiously. I suggest that he should immediately appoint a Special Officer with some judicial experience to examine all these awards which have not yet been implemented, the number of which is said to be 35 or so. Let that Special Officer go into each award, find out why it has not been implemented and whether it is implementable at all. If the Special Officer thinks, after due examination, that a particular award is not implementable, let it be quashed and a re-reference of the dispute made to a Tribunal so that a clear cut award may be obtained so that the several disputes may be amicably settled.

" There is another matter on which I should like to criticise the Hon. the Minister for Labour. It is with reference to the long time that he takes to act on anything. In the Legislative Council, he is reported in the newspapers to have said that disputes regarding dearness allowance and bonus in commercial establishments would be referred to Tribunals for adjudication. Six months ago, a dispute was raised by the employees of Messrs. Beardsell Company and the Conciliation Officer finished his enquiry and submitted his report within two weeks. Five months have elapsed since he submitted his report but no action has been taken. Under Section 12 (5) of the Industrial Disputes Act, it is clearly the duty of the Government to state whether a dispute will be referred to a Tribunal or not. If they say that they will not refer a particular dispute to a Tribunal, they must state the reasons therefor. The Government have not done anything in the matter. Again, in the case of Parry & Co., the workers were being given dearness allowance at the rate of 2½ annas per point, of the cost of living index although other commercial establishments comparable to Parry & Company's reputation and standing are paying dearness allowance to their workers at the rate of 3 annas per point. The Conciliation Officer who was asked to settle this dispute submitted his report 8 or 9 months ago. In his report, he recommended that the workers should be given a dearness allowance calculated at the rate of 3 annas per point. With reference to this recommendation of the Conciliation Officer also, no action has been taken by Hon. Dr. U. Krishna Rao till now and yet he was telling the other House that he will be prepared to refer disputes relating to dearness allowance and bonus for adjudication."

[20th March 1954]

MR. SPEAKER :—" The hon. Member's time is up."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" I will finish my speech in one or two minutes, Sir.

" There are many other matters, like dismissal cases and so on, where the Conciliation Officers have clearly and categorically stated that they were unfair dismissals. What is Hon. Dr. Krishna Rao saying about these matters. He has been repeatedly saying that he is examining and considering these matters. I don't mind his examining and studying the recommendations of Conciliation Officers and trying to reverse those recommendations given by them on specific points. When the Government gives full opportunities to a Conciliation Officer to go into a particular dispute and when he, after due examination, makes certain recommendations, is it fair for Hon. Dr. Krishna Rao, without hearing the parties concerned and without full knowledge and sufficient experience of the various labour laws and judicial decisions, to take a decision in the matter reversing the recommendations of the Conciliation Officer? Whatever it is, let him decide these things without delay. I do insist that he should act expeditiously in these matters. Either in his wisdom or ignorance, let him dispose of these matters one way or the other. If he comes to a wrong decision, we will have an opportunity to go to a Court of Law to get a right decision. This will be possible only when he takes some decision in the matter. Instead of doing this, if he goes on saying that he is considering and studying—we do not know for how long he will consider and whether he will be considering for ever and ever. Through such interminable delays he is only doing disservice to labour.

" In summing up, I plead that two things should be done and done immediately and without further delay. In the first place, a Special Officer should be appointed to examine the awards that have not yet been implemented for some reason or other to make suitable recommendations how best they could be implemented and the disputes settled amicably. In the second place, a Tripartite Estate Labour Conference should be convened to examine the question why any particular dispute cannot be referred for adjudication. Let that Conference clearly, and thoroughly discuss the issues involved and come to a proper conclusion. The Hon. Dr. Krishna Rao has been telling us that the disputes will normally be referred for adjudication. We would naturally like to know what the abnormal conditions are that stood in the way of his referring a number of disputes, some of which I have already referred to above, for adjudication. Can Hon. Dr. Krishna Rao point out one single industry which suffered because of the workers asking for a living wage? There is no use levelling calumnies against labour leaders and accusing them that they are responsible for inciting labourers and workers to ask for more wages, as a result of which some industries have been closed down. Can Hon. Dr. U. Krishna Rao come forward to point out a single industry which has been closed down as a result of wages being demanded unreasonably by employees? "

[20th March 1954]

MR. SPEAKER :—" The hon. Member's time is over. I want to make it clear that on Monday, 22nd March 1954, the House will meet at 8 p.m. and we will have no question-hour on that day. As the list of questions for the day have already been circulated to hon. Members, they as well as the Departments may be under the impression that there will be question-hour on Monday. I again want to make it clear that there will be no question-hour on Monday and as soon as the House meets at 8 p.m., we will resume discussion on this Demand.

" The House will now adjourn and meet again at 8 p.m. on Monday, 22nd March 1954."

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 22nd March 1954.

(NIGHT SESSION).

The House met in the Assembly Chamber, Government State, Mount Road, at eight (post meridian) of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

I.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55—*cont.*

(1) DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES—*cont.*

MR. SPEAKER:—“ The hon. Member Sri Sreedharan will begin the debate on ‘ Labour including Factories ’.”

SRI K. T. SREEDHARAN:—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to support the cut motion moved by the hon. Member Sri Gopalan. Slogans such as ‘ produce or perish ’, ‘ work hard ’, etc., are at present empty nothings. It is admitted on all sides that people and workers are ready to toil hard these days, but still at present unemployment and under-employment are rampant in this country. It is definitely due to the bad industrial and labour policy of this Government. If the Government do not make a radical change in their policy there will definitely be more unemployment and under employment and the situation will worsened day by day. Will the Government come forward to effect such a radical change? That is the question at present.

“ Sir, the policy of the Government regarding settlement of industrial disputes is conciliation and adjudication. Are the Government really interested in bringing about industrial peace in this way? I am really doubtful about the *bona fides* of the intention of the Government in this respect, because, if they are really interested, the machinery for bringing about such a settlement would have been definitely far better and quick-moving. What is happening in this State now? When there is any industrial dispute, either the management or the workers refer it to the Labour Commissioner and the Government. But they take such a long time to interfere in these matters that the relation between the labour and the management deteriorates and the chances of bringing about a settlement become far more remote. I know there are Assistant Labour Commissioners and other Labour officers to help the Labour Commissioner in bringing about a settlement in such disputes, but as there are only very few Labour officers and Assistant Labour Commissioners, the time available to them for applying their minds to these disputes is very little, so much so they are unable to find easy remedies for the disputes. So my suggestion is that at least there must be one Labour Officer for each district, so that he can

[Sri K. T. Sreedharan] [22nd March 1954]

attend to this most important work quickly and effect a settlement. It is more effective and easier if these are attended to in proper time. Now if a settlement is not possible to be effected by them, they take the matter to the Tribunal only in a slipshod way. And again the Tribunals take a long time so much so the labour gets impatient and frustrated. The Industrial Tribunals take too much time to go into these questions and this leads to further complications. The Tribunals take a very long time to pronounce judgments and once the tribunals give their awards, the Government also take a very long time to enforce them. This again causes frustration to the labour.

"I can bring to the notice of this Honourable House a dispute that arose in 1945 between the workers and the managements of the hand-loom factories in Chirakkal taluk of North Malabar. The House will be surprised to know that this matter is still pending before the Tribunal for a decision. If such a long time elapses, how can the workers rely upon these conciliation and adjudication proceedings? Such long delays occur even in effecting small increases in their wages, dearness allowance, etc. If the Government are really interested that industrial peace should be brought about through this medium, they must definitely set up a suitable machinery, so that easy and quicker remedies could be effected.

"Sir, the Hon. Labour Minister was good enough to say that they were very strictly enforcing the conditions of the Factories Act. But I can submit to him that in Chirakkal taluk, the arrears of wages due to the workers in the handloom factories are not at all disbursed. The relevant section of the Act says that continuity of service must be there. But unfortunately, in the handloom industry such continuity of service is not possible. Therefore, the workers in these factories are not at all benefited by the 'holidays with wages' clause. Of course, the Government have come forward to publish a notification saying that disregarding the question of continuity of service, 'leave with wage' must be calculated as for every twenty days. But in practice that was not at all given effect to. Therefore, I earnestly appeal to the Hon. Labour Minister to take serious notice of this fact and at least try to see that this benefit is extended to the handloom workers of Chirakkal taluk.

"Then, Sir, in Malabar, the dearness allowance that is given to the Spinning and Weaving mill workers is only As. 2½ per point of the living index . . ."

MR. SPEAKER:—"One more minute for the hon. Member."

SRI K. T. SREEDHARAN:—"But it may be noted that the Government have decided to apply the principle of paying As. 3 per point of the living index to all workers in this State. But it is not at all given effect to in Malabar. I therefore earnestly appeal to the Government to extend this dearness allowance of As. 3 to all the workers in the spinning and weaving mills of Malabar as well.

"Thank you, Sir."

[22nd March 1954]

*SRI A. RATNAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே தோழர் கோபாலன் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் மிகமிக பாதிக்கப்பட்டுக்கொண்டே வருகிறது. தொழிலாளிகளுடைய நிலைமையும் மிக மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது. ஆங்கிலேயர் இந்த நாட்டை ஆண்டபோது ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆலைகள் இன்னும் ஆங்கிலேயர்களாலேயே நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அந்த ஆலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் ஜாதியின் அடிப்படையிலேயே அமர்த்தப்பட்டு ஊதியம் பெற்று வந்தார்கள். இன்றைய தினம் நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள B. & C. மில்லிலே ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குமுன் அந்த ஆலையில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் அதிகமான பேர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இன்று அதே B. & C. மில்லில் Mr. Butt என்ற ஒரு Welfare officer இருக்கிறார். இப்போழுது அந்த மில்லில் ஆதித்திராவிட இனத்தவர் ஒருவராகிலும் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவது கிடையாது. இதே முறையில்தான் ஆங்கிலேயர்களுக்குச் சொந்தமான எல்லா ஆலைகளும் நடந்து வருகின்றன.

"நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலையில் சர்க்கரை செய்யும் இடங்களிலும், மிட்டாய் செய்யும் இடங்களிலும் ஆதித்திராவிட மக்களை அனுமதிப்பதே கிடையாது. அந்தத் தொழிற் சங்கத்திற்கு நான் தலைவனாக இருப்பதால் அங்கு நடக்கும் அட்டேழியங்கள் எனக்குத் தெரியும். ஐதூறு பேர் வேலை செய்கின்ற மிட்டாய் செய்யக்கூடிய இடத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களை சேர்ப்பதே கிடையாது. 'தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் மிட்டாய் களைத் தொட்டால் தீட்டு ஒட்டிக்கொள்ளும், யாரும் மிட்டாய்களை வாங்க மாட்டார்கள்' என்ற காரணத்திற்காகப் பல ஆண்டுகளாக அந்த இலாகாவிலே ஆதித்திராவிட மக்களை அனுமதிப்பதே கிடையாது.

"ஆங்கிலேயர் நடத்திவரும் ஆலைகளில்தான் தீண்டாமை இருக்கிறது என்றால் இந்த நாட்டில் பணம் படைத்தவர்கள், முற்போக்கு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகியவர்களுக்குச் சொந்தமாகவுள்ள பல ஆலைகளிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவது கிடையாது. கருமான், தச்சன், Fitter குமாஸ்தா போன்ற வேலைகளுக்கும் அவர்கள் அனுமதிப்பது கிடையாது. ஒரு மில்லுக்கு முதலியார் ஒருவர் சொந்தக் காரராக இருந்தால், அங்கு முதலியார்தான் அதிகமாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். நாயக்கர் ஒருவர் முதலாளியாக இருந்தாலும் அப்படித்தான். இந்தத் தலைப்பின்கீழ் தீண்டாமைப்பற்றி நான் பேசுவதற்குக் காரணம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும்கூட அவர்கள் கூலிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதால்தான் நாட்டில் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டாலொழிய நாடு முன்னேற்ற மடையாது. நாட்டில் தொழிலபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டுமானால் பல நுணுக்கமான இயந்திரங்களைச் செய்யவேண்டும். அப்பொழுதான் மேல் நாட்டைப்போல் நம்முடைய ராஜ்யமும் முன்னேற்றமடையமுடியும்.

"இந்த ராஜ்யத்தில், இந்த நாட்டிலுள்ள ஆதித்திராவிடமக்கள், விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு செண்ட் நிலம் கொடுத்துத் தவறுதற்கு அரசாங்கத்திற்கு வசதி இல்லை. இன்றைக்கு கோடிக்கணக்கான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீடு இல்லை என்று வாடுகிறார்கள் அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு நிலமில்லை என்று சொன்னால் எப்படி விவசாயம் விருத்தி அடையும்? தொழில் அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமேயானால், தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு நல்ல முறையில் பாதுகாப்பும், உரிமையும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் ஏன் தொழில் புரிகிறார்கள் என்றால் உண்பதற்கு உணவும், உடுப்பதற்கு உடையும், வசிப்பதற்கு இடமும் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

"ஒரு Shop-ல் 5 பேருக்குக் குறைந்த ஆட்கள் வேலை செய்தால், அந்தக் கையாளனு Shop Assistants Act.-ன் கீழ் வராமலிருப்பதற்காக சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவராமென்ற உத்தேசம் மந்திரி அவர்களுக்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த யோசனையை நாங்கள் வன்மையாக

[Sri A. Ratnam] [22nd March 1954]

யாகக் கண்டிக்கிறோம். ஆயிரக்கணக்கான கடைகள் இரண்டு முதல் நான்கு பேர்களைக்கொண்டே நடந்து வருகின்றன. அந்தக் கடைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டாமா? எனவே, Shop Assistants சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டால், இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையை உதாசீனப்படுத்தினால், பணக்காரர்களுக்கும் இன்னும் வசதி உள்ளவர்களுக்கும் தான் சௌகரியமே தவிர, வேறு ஒரு வருக்கும் நன்மை கிடாது. ஷாப் ஆக்டின் கீழ் ஆயிரக்கணக்கான வக்கீல் குமஸ்தாக்களும் தங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தும், அரசாங்கம் இதுவரை கவனம் செலுத்தவில்லை. இந்த ஷாப் ஆக்டினால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இந்தச் சட்டம் சரியாக அமுல் நடத்தப்படாததால், அதன் முழுப் பயனையும் தொழிலாளர்கள் அடையமுடியவில்லை என்பது என்போன்றவர்கள் கருத்து. நாங்கள் தொழிற்சங்கம் நடத்துகிறோம். தொழிலாளர் நிலைமை என்ன? தொழிற்சங்கங்கள் எப்படி நடக்கின்றன? முதலாளிகள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று அறிந்து வருகிறவன் நான். தொழிற்சாலைகளில் போனஸ் முறையை எடுத்துக்கொண்டால், லேபர் டிபார்ட்மெண்டால் சரியான கண்காணிப்பு கிடையாது. லேபர் கமிஷனரை அனுசி ஏதாவது கேட்டால், அதற்குச் சாக்குப்போக்கு சொல்லி, சமாதானம் கூறி, அவர்கள் எங்களை அப்பறப்படுத்திவிடுகிறார்கள். அதற்குத் தகுந்த நேரடி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கோ, அட்ஜஸ்டிகேஷன் செய்வதற்கோ ஆபீசர் இல்லை. நெல்லிக்குப்பத்தில்* தொழிலாளிகளுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் சச்சரவு ஏற்பட்டால் திருச்சிராப்பள்ளி ஆபீசருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அல்லது சென்னையிலுள்ள லேபர் கமிஷனுக்கு அறிவித்துக் கொள்ளவேண்டும். லேபர் கமிஷனர் திருச்சி வர ஒரு மாதம் செல்லும் ஆனால் திருச்சியிலுள்ள ஆபீசர் கடலூருக்குவந்து விசாரணை செய்ய 3 மாதம் ஆகிறது. அப்போதுகூட சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதா, என்றால் கிடையாது. அந்த அளவிலே தொழிலாளர்கள் எந்த மனு செய்துகொண்டாலும் என்ன பிரயோஜனம்? அவர்கள் குறைகளோ தீர்க்கப்படுவதில்லை.

“இன்றைய ராஜ்ய சர்க்கார் முதலாளிகளுக்கு உடன்பாடாகவே இருக்கிறார்கள். Parry கம்பெனியார் வருஷாவருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் கணக்கு முடிவுசெய்கிறார்கள். ஆனால் ஆகஸ்ட் மாதம் 20-ந் தேதி போனஸ் கொடுக்கிறார்கள். 15-ந் தேதி நோட்டீஸ் போடுகிறார்கள். புள்ளிவிவரங்கள் மார்ச் மாதமானாலும்கூட கவர்ன்மெண்டுக்கோ, தொழிற் சங்கங்களுக்கோ அறிவிப்பது கிடையாது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் பாரி கம்பெனி 20 சத வீதம் போனஸ் அக்டோபர் மாதத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி கொடுத்தார்கள். ‘எங்களுக்கு லாபம் இல்லை. 20 சத வீதம் தான் கொடுக்கமுடியும்’ என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். டிசம்பர் மாதத்தில் இன்னும் 5 சத வீதம் கொடுத்தார்கள். இந்த மார்ச் மாதம் இன்னும் 10 சத வீதம் கொடுக்கத்தயாராக இருக்கிறோம் என்று தொழிற்சங்கங்கள் சண்டைபோட்ட பிறகு சொல்லுகிறார்கள். இருபது சத வீதத்திலிருந்து 25 சதவீதம் என்றும் 25 சத வீதத்திலிருந்து 35 சத வீதம் வரையிலும் பேரணஸ் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு முதலாளிகள் முன்வருகிறார்கள். இருபது சத வீதம் கொடுக்கும் போது தொழிற்சங்கங்கள் சண்டை போட்டார்கள். சர்க்காருக்கும் அமைச்சருக்கும் மனுக்கள் போடப்பட்டன. அரசாங்கமும், அரசாங்க அமைச்சரும், லேபர் மந்திரி அவர்களும் கம்பெனிகளுக்குப் பக்கபலமாக இருக்கிறார்கள். கம்பெனிகளின் கணக்கைப் பார்க்காமலேயே, அவர்களுடைய, லாபத்தைப் பரிசீலனை செய்யாமலே, கம்பெனிகளால் கொடுக்கமுடியாது என்று தீர்ப்புக் கூறுகிறார்கள். முதலாளிகளையும், தொழிற்சங்கத்தினரையும் கூட்டி, விசாரணை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு லேபர் டிபார்ட்மெண்டார் இல்லாமலிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த அவல நிலையை நீக்கவேண்டும்.

“தொழிலாளர்களுடைய நிலை மிக மிக பாதிக்கக்கூடிய அளவு சர்க்காரின் கொள்கை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் முறை இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் இதற்காக லட்சக்

[22nd March 1954] [Sri A. Ratnam]

கணக்காக பணம் ஒதுக்கியிருந்தும், இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கவனிக்காமலிருக்கிறது. சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் இது சம்பந்தமாக கலந்தாலோசிக்கவில்லை. அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு ‘டெனமென்ட்’ கட்டுவதற்கு வசதி செய்யப்படுகிறது. ஆங்கிலேயர் நடத்தும் ஆலைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஏதோ ‘டெனமென்ட்’ கட்டப்படுகிறது. அந்த நிலைமையைக் கூட இன்று வரைக்கும் சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை. எனவே, வீடு கட்டும் வசதியை இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து, நம்முடைய சட்டசபை மெம்பர்களைக் கலந்தாலோசித்து, அதிலே பாதிப் பணம் மத்திய சர்க்காரும், பாதிப் பணம் சென்னை சர்க்காரும் போட்டு வேண்டுமானால், ஆலை முதலாளிகளையும் ஓரளவுக்கு உதவி செய்யும்படி கேட்டு, தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் வேலையை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.”

• MR. SPEAKER :—“ I wish to make an announcement. I was told by the Hon. the Leader of the House and the hon. Leader of the Opposition that after hon. the Leader of the Opposition had spoken on the Labour Demand, we would take up the next Demand on the list of Demands and the Hon. the Minister for Labour would reply to the debate tomorrow morning. Am I right? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Hon. Minister Sri Krishna Rao for personal reasons felt that it would be inconvenient for him to reply to the debate tonight, and said he would prefer to make his reply tomorrow morning. But, Sir, I thought this would be mentioned later on after the Leader of the Opposition had spoken and the consent of the House as well as the Members of all parties obtained.”

MR. SPEAKER :—“ The arrangement is that after the Leader of the Opposition had spoken we will take up the next Demand. The Hon. Minister for Labour will reply to the debate tomorrow morning.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ I submit, Sir, it is not a proper procedure at all. Once the Debate comes to an end the Hon. Minister concerned with the Demand must reply to the Debate.”

MR. SPEAKER :—“ It is not a wrong or improper procedure if there is an agreement among the parties and the Members of the House. We can postpone the reply of the Hon. Minister to tomorrow. There cannot be any objection to that.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is only to accommodate the personal convenience of the Hon. Minister for Labour that a postponement is asked. The Hon. Minister mentioned that he would not even be able to participate in the discussion on the Demand tonight because of reasons of health. It is only to accommodate the hon. Members that he is here now. Anyway by asking for this postponement of reply, we are only accommodating him. There is nothing more in this postponement.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ What is the motive behind this postponement? ”

MR. SPEAKER :—“ There is no motive behind it. It is only intended to accommodate the personal convenience of the Hon. Minister.”

[22nd March 1954]

SRI P. RAMAMURTHI :—" After coming from your room, Sir, the Hon. Minister Dr. Krishna Rao told me just now that it would not be possible for him for health reasons to reply to the debate this night itself. He therefore made a request for postponing his reply till tomorrow morning. Then I told him that I would go and convey this to the Hon. Speaker and if the Speaker and the House agreed to this arrangement I had no objection."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Sir, on the last occasion when we met here, the Hon. Minister Dr. Krishna Rao made a demand specifically that he should be allowed to reply to the debate at 9-15 p.m. To accommodate him, the Opposition agreed that there need not be the usual question hour today. We gave up this valuable right of putting the Treasury Bench in the dock and asking questions. After we have conceded the first demand they now come forward with another demand. This, I should say, is more unreasonable than what the Hon. Minister considers labour demands are."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member should consider the fact that the request has been made on personal grounds."

DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, Sir, so many concessions were made to the Government in order to have a night session. We have even given up the Question Hour. Even if the concession now asked for is granted for special and personal reasons, I wish it won't be taken as a precedent in the future."

MR. SPEAKER :—" How can I give a guarantee like that? It is likely that somebody may fall sick tomorrow. How can I therefore assure that such and such a thing will be done tomorrow. I am not responsible for the health of Hon. Ministers." (Laughter.)

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, I suggest that the House may be adjourned after the hon. Members and the Leader of the Opposition finish their speech on the Labour Demand."

MR. SPEAKER :—" If it is the desire of the House I have no objection."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Night sessions also should not be taken as precedents. If we agreed to it, it was only to accommodate hon. Members."

8-24 p.m. * SRI P. JEEVANANDAM :—" கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது ராஜ்ய சர்க்காரின் தொழில் கொள்கை எப்படி அமல் நடத்தப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி சில கருத்துக்களை இந்தச் சபையின் முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன்."

"சென்னையில் ஒரு பென்சில் பாக்கரி இருக்கிறது. அதில் ஆள் குறைப்பு நடந்து இருக்கிறது. ஆனால் இன்று ஆள் குறைப்பு நடப்பது ஒரு அதிசயிக்கக்கூடிய சம்பவம் இல்லை என்றாலும் வெளி நாட்டு பென்சில்கள் இங்கு இறக்குமதி செய்யப்படுவதால் இங்குள்ள பென்சில் தொழில் நசித்து அதன் மூலம் ஆள் குறைப்பு ஏற்படுகிறது. "Made in India" என்று பென்சிலில் போட்டால் அதை எப்படி ஜனங்கள் விரும்பி வாங்குகிறார்கள்

[22nd March 1954] [Sri P. Jeevanandam]

கள் என்பதையும் 'Made in England' அல்லது 'Made in America' என்று போட்டிருந்தால் அவைகளை எப்படி தாராளமாக மார்க்கெட்டில் வாங்குகிறார்கள் என்பதையும் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளில் நிலைமை எவ்வாறு இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். அந்த அளவில் சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கை தொழிலாளிகளை எவ்வளவு கேவல நிலைக்குப் போய்விட்டிருக்கிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மகாத்மா காந்தியின் பெயரால் இன்று மந்திரிகள் அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள். வி. ஏ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்களை இன்றைக்கு நினைத்தாலும் காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு புல்லரிப்பு ஏற்படுகிறது. அப்பொழுது தோள்கள் புடைக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெரியாருடைய சதேசித் தொழில் இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில், இந்த ஏழு வருஷங்களில், எந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காரும், மாகாண சர்க்காரும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் 'Made in India' போட்ட பென்சில் வாங்கி உபயோகித்தால் என்ன? ஏன் அப்படி வாங்கிக் உபயோகிக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

"சென்னையில் பத்தாயிரம் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்று அவர்களுடைய நிலைமை ரொம்பவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஆனால் நாட்டில் இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால் டிரி புனல் கோர்ட் எந்த தீர்ப்புக்கொடுத்தாலும் அதைக் குப்பைத் தொட்டியில் போடும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறது. ஹோட்டல் முதலாளிகள் அவர்களுடைய இஷ்டம்போல் புதிய ஹோட்டல்களைத் திறந்துகொண்டு காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழில் கோர்ட்டுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதே இல்லை. அவர்கள் சட்டத்திற்கும் மதிப்புக்கொடுப்பது இல்லை. இந்த நிலைமையில் தொழிலாளிகளின் நிலைமை என்ன? அதன் பேரில் சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன என்பதைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக பி. அண்டு சி. மில்லை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதைப் பற்றி கனம் பக்கிரசாமி பிள்ளை அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார். 'அங்கு வேலை பளு அதிகமாக இருக்கிறது, அதுவும் அகோரமாக இருக்கிறது, அதைப் பற்றி, விசாரிக்க ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டும்.' என்று கூறினார். அதே கோரிக்கையை நானும் ஆதரிக்கிறேன். அதற்காக இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களிலிருந்து சிலரை பொறுக்கி ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதை விசாரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைய நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால் காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்த பிறகு மில் முதலாளிகள் கொள்ளைக்கு மேல் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி காங்கிரஸின் கொள்கை என்ன என்பதைப் பற்றி வெட்ட வெளிச்சமாகத் தெரியப்படுத்தவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக எடுத்துக்கொண்டால், மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இந்த மந்திரி சபை வந்த காலத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். அப்பொழுது சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கையைப் பற்றி அழகான புஸ்தகம் ஒன்றை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் 'வெல்பேர் ஸ்டேட்டைக்' கொண்டுவரவேண்டும் என்றால் தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இன்றைக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நடக்கும் சர்க்கார் அந்தப்படி நடக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இந்தத் தொழில் கொள்கையை அவர்கள் எப்படி கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வேறு முதலாளிகளைப் பற்றி சொல்லவேண்டியதில்லை. சர்க்காரே இப்பொழுது முதலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இருக்கக்கூடிய டிரான்ஸ்போர்ட்டை எடுத்துக்கொண்டால் அதைப்பற்றி நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று 1,600 டிராம்வே தொழிலாளர்கள் சந்தியில் நிற்கிறார்கள். ஒன்றரை லட்சம் பேர்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி அளித்து வந்த டிராம் வண்டி இன்று நின்று போய்விட்டது. இந்த நகரத்தை அழகுப் படுத்திக் கொண்டு மக்களுக்கு உதவி வந்த டிராம்வண்டிகள் இன்று நின்றுபோய் விட்டன. சர்க்கார் புத்திசாலித்தனமாக நடந்து கொள்ள

[Sri P. Jeevanandam] [22nd March 1954]

களின் நலனில் உண்மையாகவே இந்தச் சர்க்கார் அக்கறை காட்டுமானால் தொழில் கோர்ட்டுக்கு உடனடியாக எந்தத் தகராறையும் விடவேண்டும். தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பையும் அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

8-35
p.m.

* SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் மந்திரியார் தன்னால் இன்றைக்கு விவாதத்திற்குப் பதிலளிப்பது முடியாது, தன்னுடல் நிலை சரியாக இல்லை என்று சொன்னபோது, அவர் விரும்பியபடி நாளைக்கே பதிலளிக்கட்டும் என்று நான் சொன்னதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று அவர் உடல் நிலை சரியில்லை என்பது. உடல் நிலை சரியாக இல்லாத போது இன்றைக்கே பதிலளிக்கவேண்டுமென்று அவரை வற்புறுத்துவது உசிதமில்லை. இரண்டாவது காரணம் தொழில் துறை சம்பந்தமாக, இந்தச் சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கும் கொள்கைகள் சம்பந்தமாக, அனேக அங்கத் தினர்கள் பல பல குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டினார்கள். மேலும் பல குற்றச் சாட்டுகளை சுமத்துவதற்கு கத்தை கத்தையாக பல புகார்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. நானும் அவைகளில் குறிப்பாக பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லப் போகிறேன். அவைகளுக்கு எல்லாம் தொழில் மந்திரியார் எதோதோ என்று பதில் சொல்லாமல் திட்ட வட்டமாக பதில் எங்களுக்கு விரோதமானதாக இருந்தாலும் கூடப் பரவாயில்லை. ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக்கொண்டு பதில் சொல்ல வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அதற்காகவே தான் கனம் மந்திரியார் அவர்கள் இன்றைக்குப் பதில் சொல்லவேண்டியதில்லை. நாங்கள் சொல்லும் குற்றச் சாட்டுக்களுக்கு எல்லாம் என்ன பதில் சொல்வது என்று இரவு எல்லாம் சாட்டுக்களுக்கு எல்லாம் என்ன பதில் சொல்வது என்று இரவு எல்லாம் இதில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் நேரில் கலந்து கொண்டு, நாளைக் காலையில், எங்களுக்கு விரோதமான பதிலைச் சொன்னாலும், அதையே நன்றாக ஆலோசித்து விரோதமான பதிலைச் சொல்லுகிறோம் என்று நன்கு உணர்ந்தே, அதன் பொறுப்பு முழுமையும் ஏற்றுக் கொண்டு இந்தச் சபையில் பதிலளித்தால் போதும் என்று எண்ணித்தான் அவர் நாளைக்குப் பதிலளிக்கட்டும் என்று நான் சொன்னேன்.

“அடுத்தபடியாக நேற்றைக்கும், இன்றைக்கும் நடந்திருக்கும் விவாதத்திலே பலவகைப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகள் சர்க்கார் பேரிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. தொழில் இலாகா எந்த முறையில் நடந்து வருகின்றது; எந்த முறையில் அதிகாரிகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

“இந்த இலாகாவிற்கான மானியத்தைக் கோரியிருக்கும் கனம் மந்திரியார் அவர்கள் தனது ஆரம்பப் பிரசங்கத்திலே சர்க்காரின் கொள்கைகள் என்ன என்பதை எடுத்து விளக்க ஓரளவு முயற்சி தான் செய்தார்கள். அந்தப் பிரசங்கத்திலும் ஷாப் ஆக்ட் என்ன என்றும், அவார்டு என்றால் என்ன என்றும், டிரிப்ப்யூனல் என்றால் என்ன என்றும், தொழிலாளர்களுக்கு நலனம் அளிக்கும் வகையில் இந்தச் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டங்கள் எல்லாம் என்ன என்றும் விளக்கிக் கூறினார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் எந்த முறையில் அமுல் நடத்தப் படுகின்றன என்பதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட குறிப்பிடவில்லையென்பதை நாம் பார்க்கிறோம். உண்மையிலேயே இந்தச் சர்க்கார் யாருடைய பக்கத்தில் இருக்கிறது? தொழிலாளர்களுடைய சேஷமலாபத்தைக் கருதி இந்தச் சர்க்கார் இயங்குகிறதா? அல்லது முதலாளிகளின் உள்ள இடங்களினைக் கருதி இந்தச் சர்க்கார் இயங்குகிறதா? தகராறுகள் உள்ள இடங்களை லெல்லாம் இந்தச் சர்க்கார் தொழில் கோர்ட்டு அடைத்தார்களா? அல்லது தொழில் கோர்ட்டு அமைக்கப்பட்டு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட இடங்களிலாவது அந்தத் தீர்ப்புகளை அமுல் நடத்தும்படியாக முதலாளிகளை வற்புறுத்தினார்களா? என்பனபோன்ற விஷயங்களை பல உதாரணங்களைக் கொண்டு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“முதலில் கனம் தொழில் மந்திரியார் தனது பிரசங்கத்திலே ‘இந்த ராஜ்யத்தில் தொழிலாளர்களும், முதலாளிகளும் தங்களுக்குள்ள தகராறுகளை சமரசமான முறையில் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றே இந்தச்

22nd March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

சர்க்கார் விரும்புகிறது. அனாவசியமாக அவர்களுடைய தகராறில் தலையிட சர்க்கார் விரும்பவில்லை’, என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது கொள்கையை விளக்கும் அறிக்கையாகவே இருந்தது என்று நான் எண்ணுகிறேன். இந்தக் கொள்கையை இந்தக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் இந்த ஆண்டு தான் முதன் முதலாக அறிவித்துள்ளது என்று நினைக்கவேண்டாம். 1946-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட காங்கிரஸ் சர்க்காரும், ஏன் 1937-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் சர்க்காரும் இதையே தான் பறை சாற்றிக் கொண்டிருந்தது. கொள்கையளவில் அதிவிக்கப்பட்ட இந்தக் கருத்துக்களை இதற்கு முன் பிருந்த சர்க்கார்களும் சரி, இப்பொழுதுள்ள சர்க்காரும் சரி ஏன் நடைமுறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு முன் வரவில்லையென்பதே இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை. தொழிற் ஸ்தாபனங்களில் ஏற்படும் தகராறுகள் சர்க்காரின் தலையீடு இல்லாமல் சமரசமான முறையில் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் தங்களுக்கு எப்பொழுதும் சாதகமாகப் பேசும் தொழிற் சங்கத்தோடு, அதன் அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கையைப்பற்றி அவர்களுக்குக் கவலை இல்லை முதலாளிகள் முன் வந்தாலும் வருவார்களே தவிர தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கறை காட்டும் எந்தத் தொழிற் சங்கத்தோடும் அவர்கள் கலந்து பேசுவதற்கு முன்வருவதில்லை. தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளோடு கலந்து பேசுவதற்கு முதலாளிகள் சம்மதிக்கமாட்டார்கள். தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளோடு அவர்களும் கலந்து பேசி, ஒரு சமரசத்திற்கு வந்தாக வேண்டும் என்று முதலாளிகளை வற்புறுத்த இந்தச் சர்க்கார் முன் வராது. ஆனால் தொழிலாளர்களும், முதலாளிகளும் சமரசமாகவே எல்லாத் தகராறுகளையும் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதே, ‘எங்கள் கொள்கை, எங்கள் கொள்கை, எங்கள் கொள்கை’, என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பதினால் என்ன லாபம் என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்த நாட்டு முதலாளிகள் ‘எங்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட தொழிற் சங்கத்தைத்தான் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வோம். எங்கள் இஷ்டத்திற்கு விரோதமாகவுள்ள தொழிற் சங்கத்தில் எவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் இருந்தாலும் அதைப்பற்றி எங்களுக்கு கவலையில்லை. அவர்களோடு கலந்து பேச நாங்கள் தயாராகியில்லை’, என்று பட்டவர்த்தனமாக சொன்ன போதிலும் கூட சர்க்கார் அவ்விஷயத்தில் தலையிடமாட்டேன் என்று சொல்வது தான் வினோதமாக இருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் பேரம் பண்ணுவதற்கு உரிமை இருக்கிறதே தவிர அந்த உரிமைக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சங்கத்தை அங்கோரம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னாலும், கோரிக்கைகளை ஒரு பொது மத்தியஸ்திற்கு விடவேண்டுமென்று சொன்னாலும், சர்க்கார் இவ்விஷயங்களில் எல்லாம் தலையிடாது என்று சொல்வதுதான் தனி மனித சுதந்திரமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் மக்களின் சேஷமலாபத்தைக் கருதி சட்டங்கள் பல கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதால் பயனில்லை. அந்தச் சட்டங்கள் சரியான முறையில் அமுல் நடத்தப்படுகின்றதா என்று பார்க்கப்படுவதில்லை. விடப்பட்டாலும் தொழில் கோர்ட்டு கொடுக்கும் தீர்ப்புகள் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இருந்தால் உடனே அமுல் நடத்தப் படுகிறது. ஆனால் தொழிலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இருக்கக் கூடியவைகள் அமுல் நடத்தப்படுவதில்லை என்பது பட்டவர்த்தனமாகும். இதைப் பல உதாரணங்களின் மூலமாக நான் சர்க்காருக்கு விளக்க முடியும். தொழில் மந்திரியார் அவர்கள் தனது ஆரம்பப் பிரசங்கத்தில் தொழிலாளர்களின் சேஷமலாபத்தில் அக்கறை கொண்டு இந்தச் சர்க்கார் நடப்பதாகக் கூறினார்கள். இரண்டாவதாக, பல சட்டங்களைப்பற்றி பேசினார்கள், இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் தகராறு ஏற்படாமலிருப்பதற்கு, உற்பத்தி பெருகுவதற்கு, தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யாமலிருப்பதற்கு, தொழிற்சாலைகளில் கதவடைப்பு ஏற்படாமலிருப்பதற்கு, தொழில் தகராறு சட்டம் (Industrial Disputes Act) ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், அந்தச் சட்டங்களெல்லாம் சரியாக அமுல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பது தான் பிரதானமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். வேலியே பயிரை மேயக்கூடிய நிலைமை

8-40
a.m.

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1954]

ஏற்பட்டால், அதற்குப் பிறகு அப்பீலுக்கு எங்கே போவது? அதை தான் அடிப்படையாகக்கொண்டு இன்று நான் இதைப் பரிசீலனை செய்ய ஆசைப்படுகிறேன். சில உதாரணங்களை மட்டும் நான் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டே போனால் மூட்டை மூட்டையாக இருக்கின்றன. ஆனாலும், சில உதாரணங்களை மட்டும் இப்பொழுது நான் சொல்லி நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

“1948-வது வருஷத்திலே, கோயமுத்தூரில் 11,000 மில் தொழிலாளிகளை வேலையைவிட்டு நீக்கினார்கள். அதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு உண்டு. இந்த அரசாங்கம் அதற்கு உதந்தையாக இருந்தது வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கு. ஏதாவது நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் கவலைப்படவில்லை. ஸ்டான் டர்டைசேஷன் கமிட்டி என்று ஒன்று இருந்தது. அதில் இருக்கக்கூடிய முதலாளிகள் அஸெசர்களாக இருந்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் காங் கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள்; சோஷலிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள்; மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருந்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியிலுள்ள முதலாளிகள்-அஸெசர்களுடைய போக்கைக்கண்டு தொழிலாளர்கள் சார்பாக இருந்த அத்தனை பேரும் ராஜினாமா செய்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியிலுள்ள முதலாளிகளும், ஸ்டான் டர்டைசேஷன் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய சர்க்கார்த் தரப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் எல்லோருமாக ஒரு அறிக்கையை விட்டார்கள். அந்த அறிக்கையானது தொழிலாளர்களுக்குப் போவதற்கு முன்னதாக முதலாளிகளிடத்தில் 1948 வருஷம் ஜனவரியில் 5உ அன்று போய்ச் சேர்ந்தது. எங்களுக்குக் கூடத் தெரியாது. வந்தவுடனே அதில் கூறிய பிரகாரம் 11,000 தொழிலாளிகளைக் குறைப்பது என்று மில் முதலாளிகள் நோட்டீஸ் போட்டார்கள். மெஜாரிட்டி தீர்ப்பு அல்ல; யாரையும் அது கட்டுப்படுத்தாது. ஆனால், அதை இன்றைக்கு முதலாளிகள் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். கொண்டு வரத்தான் செய்வார்கள். அது ரொம்ப நியாயம் என்று சர்க்கார் வாதித்தது. அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவில்லை. 11,000 தொழிலாளிகள் பல வருஷங்களாக, 10, 15 வருஷங்களாக வேலை செய்திருந்தவர்களை திடீரென்று வேலையைவிட்டு நீக்கியிருக்கிறார்கள்.

“ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு 1949-ம் வருஷத்திலே அவர்களுக்கு ஏதாவது நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி ஒரு “அட்ஜூடிகேஷன்” ஏற்பட்டது. இரண்டு வருஷத்திற்குப் பிறகு, அதாவது 1951-ம் வருஷம், தீர்ப்பு ஏற்பட்டு, அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கத் தான் வேண்டும்; ஒரு வருஷ சர்வீசுக்கு ஒரு மாதச் சம்பளம் அவர்களுக்கு கொடுக்கத்தான் வேண்டும்; யார் யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி புள்ளி விவரங்கள் சேகரிப்பதற்கு 1951-ம் வருஷம் அரசாங்கமே ஒரு உத்தியோகஸ்தரை நியமித்தது. இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு 1953-ம் வருஷத்தில் சர்க்காருக்கு அந்த ஜாபிதா அனுப்பியதாகக் கேள்வி. அந்த ஜாபிதா அனுப்பி கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷமாகிறது. இன்றுவரை அந்த அதிகாரி அனுப்பிய லிஸ்டு என்னவாயிற்று என்பது நமக்குத் தெரியாது. அல்லது அந்த ஜாபிதாவே வரவேயில்லையென்று சர்க்கார் சொல்லுவார்களானால், அந்த அதிகாரி மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்? உள் என்பதைக் கேட்பதற்கு எங்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால், நாங்கள் நம்புகிறோம்; தொழிலாளி மக்கள் அனைவரும் நம்புகிறார்கள்: வேண்டுமென்றே இந்த அரசாங்கம், குறிப்பாக இந்த அரசாங்கத்தின் டிபார்ட்மென்டில் உள்ளவர்—(குறிப்பாக இந்தக் குற்றச்சாட்டை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பின்னால் மீண்டும் மீண்டும் இதை வலியுறுத்தப்போகிறேன்)—டிபார்ட்மென்டில் இருக்கக்கூடிய செக்ரட்டரி ஸ்ரீ லோபோ பிரபு அவர்கள் வேண்டுமென்றே இதை அமுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஜாபிதாவின் படி கிட்டத்தட்ட 6 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு, 6 மாதச் சம்பளம், 8 மாதச் சம்பளம் என்று கொடுக்கவேண்டுமானால், பல லட்ச ரூபாய்கள் மில் முதலாளிகளுக்குச் செலவு ஏற்பட்டுவிடும்; மில் முதலாளிகள் கையை விட்டுப் பணம் கொடுப்பது என்றால் அவர்களுக்கு மிகப் பெரிய கசப்பு; சர்க்காருக்கும் மிகப் பெரிய கசப்பு; ஆகவே கொடுக்க வேண்டாமென்ற காரணத்தினால்தான் அந்த ஜாபிதாவைப்பற்றி பேச்சு இல்லை. இவ்விதம் 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள்.”

22nd March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mr. Speaker, Sir, I want to make a submission to the hon. the Leader of the Opposition. There is no use of accusing the officers. After all we are responsible for any action done on behalf of the Government, even if the officers have done those acts. He may attack us as much as he can and as much as he wants. But to name individuals who are not here and who will not be able to answer the charges may be a little unfair. Therefore I would appeal to the hon. the Leader of the Opposition not to mention names.”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“இதை நான் எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேனென்றால், பின்னால் பல விஷயங்கள் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பல விஷயங்களில் எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. கனம் டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் போன்றவர்கள் கூட இவ்வளவு மோசமாக நடந்துகொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. ஆனால், இவ்வளவுக்கும் நான்தான் காரணம் என்று சொல்லுவதற்கு டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் முன் வந்தால் அதை நான் வரவேற்கின்றேன்.” (எதிர்க் கட்சியினரின் ஆரவாரம்.)

MR. SPEAKER :—“I see some people in the gallery are clapping hands. Let me warn them now, that if they do so again, I will send all of them out.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“May I make a suggestion to the hon. the Leader of the Opposition. Let the hon. Leader of the Opposition presume that I am responsible for all the defects and let him attack me. If I have any escape I shall escape as much as I can. But let him not take the reverse process of not making me guilty and making the officer or somebody else guilty.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“We accuse jointly.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I am taking the entire responsibility. Let him attack me.”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“மந்திரியார் அவர்களையும் நான் விட்டு வைக்கவில்லை. இரண்டு பேரையும் சேர்த்தே சொல்லுகிறேன். ஆகவே, ஏன் இது அமுக்கி வைக்கப்பட்டது? 1948-வது வருஷத்தில் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று கோர்ட்டார் தீர்ப்பளித்து இருந்தம்கூட, இன்றுவரை நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்குச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்குப் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். இம்மாதிரி பல விஷயங்களை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்.

“பாரி அண்டு கம்பெனி தொழிலாளிகளுக்கும், சிப்பந்திகளுக்கும் அவர்களது நியாயமான கோரிக்கைகள் தீர்க்கப்படுவதற்கு ஏன் அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடக்கூடாது என்று கேட்டால், அதற்கு என்ன காரணத்தை மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்? முதலில் ஏதோ சொல்லிவிட்டு, ‘அவர்களால் கொடுக்கமுடியாது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?’ என்று கேட்டபோது, ‘கொடுக்க முடியும் என்று இருந்தாலும்கூட it will affect the general wage structure of the commercial employees என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய Commercial employees உடைய பொதுவான சம்பளக் கட்டம் (wages structure) இருக்கிறதே, அது பொத்தென்று விழுந்துவிடும்; ஆகவே, ஆபத்து உண்டாகும் என்று அன்றைக்கு கூறினார்.

“தொழிலாளிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தில் இடத்திற்கு இடம் தொழிற்சாலைக்குத் தொழிற்சாலை வித்தியாசம் இருக்கிறது. உதாரணமாக புதுக்கோட்டை, நமச்சமுத்திரம் ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளிகளுக்கு

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1954]

மற்ற இடங்களில் கொடுக்கும்படியான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. மற்ற இடங்களில் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லையென்று கேட்டால், சம்பள அமைப்புக் கட்டிடத்தை அது பாதித்துவிடுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த 'தொழிற்சாலைகளின் பாலன்ஸ் ஷீட்டைப் பார்த்தால், முதலாளிகள் கொடுக்கக்கூடிய சக்தியில் இல்லை; ஆகவே, முதலாளிகள் கொடுக்க வேண்டியதில்லை' என்று சொல்லுகிறார்கள். தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், முதலாளிகள் கொடுக்கமுடியுமென்று சொன்னால், 'நீ கொடுக்கவேண்டாம்' என்று சர்க்கார் உத்தரவிடுகிறது. முதலாளிகள் மேலும் மேலும் பணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு போகிறார்கள். தொழிலாளிகள் எந்த நிலைமையில் இருந்தாலும் சரி, முதலாளிகளுக்குப் பணம் சேர்ந்தால் சரி என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்கிறது. பாரி அண்டு கம்பெனி போன்ற பெரிய முதலாளிகள் கையில் பணம் சேர்ந்தால் சர்க்காருக்கு அதைப்பற்றி கவலையில்லை; ஆனால், தொழிலாளிகள், குமாஸ்தாக்கள் கையில் அந்தப் பணம் போய்ச்சேர்க்கூடாது என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் அடிப்படையான கொள்கையாக இருந்துவருவதைப் பார்க்கிறோம்.

"இந்த நாட்டில் பாரி அண்டு கம்பெனி, பின்னி அண்டு கம்பெனி, மதுரை ஹார்வி மில் இவைகளுடைய முதலாளிகளெல்லாம் எவ்வளவு கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

"பாரி அண்டு கம்பெனி பல தொழிற்சாலைகளுக்கு மாஜேஜிங் ஏஜெண்டுகளாக இருக்கிறார்கள். நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை; புகளூர் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை போன்ற 7 அல்லது 8 கம்பெனிகளுக்கு பாரி கம்பெனியார் மாஜேஜிங் ஏஜெண்டுகளாக இருந்துவருகிறார்கள். ஒவ்வொரு கம்பெனியிலும் மாஜேஜிங் ஏஜெண்டாக இருந்து வருகிறார்கள் என்பதற்காக மட்டும் ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 57 லட்சம் வரையில் கமிஷனாக லாபம் அடைந்துவருகிறார்கள். இதைத்தவிர ஷேர்களுக்கென்று ஒவ்வொரு கம்பெனியிலிருந்தும் தனியாக லாபம் கிடைக்கிறது.

8-50
p.m.

"பாரி அண்டு கம்பெனி பொதுஜன தொழில் ஸ்தாபனம் என்ற பெயரை சொல்லிக்கொண்டு இந்தியர்களுக்கும் ஏதோ ஷேர் கொடுப்பதாகச் சொல்லி ஏமாற்றிவருகிறார்கள். 'பேரிஸ் ஹோல்டிங்ஸ் லிமிடெட்' என்ற ஸ்தாபனத்தில் மேஜேஜிங் ஏஜெண்டுகளாக சப்த ரிஷிகள் இருக்கிறார்கள். அதற்கும் அவர்கள்தான் சொந்தக்காரர்கள். அந்தக் கம்பெனியின் மொத்த மூலதனம் ரூ. 500. அது தனிப்பட்ட தொழில் ஸ்தாபனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த பேரி கம்பெனியாருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய மொத்த லாபத்தில் 10 சதவிகிதம் தனிப்பட்ட பங்குதாரர்களுக்கு லாபமாக கொடுத்து பாக்கியை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒவ்வொரு இடத்திலும் பிடுங்குகிறார்கள்! நெல்லிக்குப்பம் பாக் பரியிலிருந்தும் பிடுங்குகிறார்கள். இம்மாதிரி பல இடங்களிலும் கிடைத்த வரையில் பிடுங்கிவிடுகிறார்கள். கடைசியில் இந்த வருஷத்தில் வேடிக்கை என்னவென்றால் பேரி அண்டு கம்பெனி டைரெக்டர்கள் தங்களுடைய வேலைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். அதேமுறையில் 'பேரிஸ் ஹோல்டிங்ஸ்' கலைக்கப்பட்டு வேறொரு கம்பெனி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் பெயர்தான் 'கோரமாண்டல் இன் வெஸ்ட்மென்ட் டிரஸ்ட்'. அதுவும் 500 ரூபாய் மூலதனத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையில் இந்த கம்பெனியில் போடப்பட்ட பணம் பாரி அண்டு கம்பெனி மூலதனத்தைச் சேர்ந்தது. ஏற்கெனவே 10 வருஷங்களாக சேர்ந்த மூலதனத்திலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் இங்கிலாந்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே கலைக்கப்பட்ட பாரிஸ் ஹோல்டிங்ஸ் கம்பெனியில் இருந்த டைரெக்டர்களைத்தான் (Directors) ஆக இந்த Coromandel Investment Trust-ல் இருக்கிறார்கள். அதே சப்த ரிஷிகளைத்தான் இந்த கோரமாண்டல் இன் வெஸ்ட்மென்ட் டிரஸ்டுக்கு டைரெக்டர்களாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பல ரூபாய்களை வைத்துக்கொண்டு அதே நபர்கள் கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் இதைப்பற்றி விசாரணை செய்வதற்குத்தயாராக இல்லை. இதன் கணக்கைப் பார்த்தால் வேடிக்கையாக இருக்கும். இவர்கள் கொள்ளை அடிப்பதற்கு வசதி ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்களே தவிர அங்கு வேலை

[22nd March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒருவித நன்மையும் செய்ததில்லை. அவர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப்படவில்லை. அதேசமயத்தில் அங்கு வேலைசெய்யும் ஆபீசருக்கு ரூ. 40,000 போனஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தை விட போனஸ்தான் அதிகப்படியாக இருக்கிறது. வருஷத்துக்கு ரூ. 80,000 வரை போனஸ் ஆக எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

"புகளூர் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையில் கரும்பு சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு சரியானபடி கூலிகள் கொடுப்பதில்லை. பத்து பேர்களை டிஸ்பின் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதேயிடத்தில் லாபம் ஜாஸ்தி என்று காட்டாமல் இருப்பதற்காக 7 ஆபீசர்களுக்கு வருஷத்திற்கு சம்பளத்தைத் தவிர 40 ஆயிரம் போனஸாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தமாதிரியாக 'பெரும் தொகையெல்லாம் முதலாளிமார்களுக்கே போய்விடுகிறது. பக்கங்காம் கர்நாடிக் மில்லை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்தக் கம்பெனி போட்ட முதல் 2 கோடி ரூபாய். 1947-ம் வருஷத்தில் மாத் திரம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்குமேல் இருக்கும் பணத்தையெல்லாம் ஜெனரல் ரிசர்வ் கு மாற்றுவதாயிருந்தாலும் பரவாயில்லை அல்லது கம்பெனிக்கு வேண்டிய மிஷின் கள் வாங்கியிருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் உண்மையிலே அவர்கள் என்னசெய்தார்கள். 1947-ம் வருஷத்தில் மாஜேஜிங் ஏஜெண்டுகளுக்கு பின்னி அண்டு கம்பெனி போன்ற மாஜேஜிங் ஏஜெண்டுகளுக்கு கமிஷன் கொடுத்தது மாத் திரம் 1 கோடி 25 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் இந்தியர்களுக்குக் கொடுத்த ஷேர் ரூபாய்கள் ஒரு கோடி ரூபாய்தான். தொழிலாளர்கள் அதிகப்படியான போனஸ் சம்பளம் கேட்டால் லாபமே இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மேலும் சம்பளத்தை உயர்த்தினால் கம்பெனிக்கு நஷ்டம். ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் நடப்பது என்ன? அவர்களுடைய புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது; அவர்களுடைய கணக்கு காட்டுகிறது. 1947-ம் வருஷத்திலே 1 கோடி 76 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த வருஷம் விற்பனையானது 36 கோடி ரூபாய். போன வருஷத்தில் விற்பனையானது மாத் திரம் 83 கோடி ரூபாய். அந்த அளவிற்கு விற்பனையானது அதிகரித்து இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களின் சம்பளம் அதே நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல 1947-ம் வருஷத்தில் 14,000 தொழிலாளர்கள் வேலைசெய்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் 12,000 பேர்கள். ஆனால் முன்புசெய்த உற்பத்தியைவிட $1\frac{1}{2}$ மடங்கு இப்பொழுது அதிகரித்து இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட துணியின் விலையும் அதிகரித்திருக்கிறது. Wages and salaries இதற்கு சேர்ந்து 1 கோடி 25 லட்சம் தான் அதிகரித்து இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் யாருக்கு சம்பளம் அதிகரித்து இருக்கிறது. 1947-ம் வருஷத்தில் தொழிலாளர்கள் வாங்கிய சம்பளத்தையும் இன்றைக்கு பஞ்சப்படி நீங்கலாக வாங்குகிற சம்பளத்தையும் ஒத்திட்டுப்பார்த்தால் 30 சதவிகிதம் தான் அதிகரித்து இருக்கிறது. அதுவும் இப்பொழுது 2,000 டிப்களைக் குறைத்துவிட்டதால் அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தை மொத்த சம்பளத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டதால் அந்தச்சம்பள அதிகரிப்பு 15 சதவிகிதத்துக்குக் குறைவாகத் தானிருக்கும். தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் 75 லட்சம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஆபீஸர்கள் வாங்கும் சம்பளத்தில் 50 லட்சத்திற்குமேல் அதிகரித்து இருக்கிறது. அது போலவே Establishment and Advertisement charges 1954-ம் வருஷத்தில் அதிகரித்து இருக்கிறது. 1947-ம் வருஷத்தில் இருந்ததை விட 1952-ம் வருஷத்தில் பெரிய ஆபீஸர்களுக்குச் சம்பளம் இரண்டு மூன்று மடங்கு அதிகரித்து இருக்கிறது. இவ்வாறு பெரிய ஆபீசர்களுக்கு கொடுக்கும் சம்பளம் அதிகரித்துக்கொண்டே போனால் ஏன் வேஜ் ஸ்டிரக்சர் (wage structure) ஜாஸ்தியாகாமல் இருக்கும். ஆனால் இதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு கவலையில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுத்தால் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரிய கம்பெனிகளின் கட்டத்திற்கே ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று கண்ணோட்டத்துடன் தான் அரசாங்கம் அம்மாதிரி விஷயங்களில் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறது. இக்கண்ணோட்டத்துடன் இருப்பதால்தான் வெள்ளைக்காரர்கள் மேலும் மேலும் பணத்தைக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள்.

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1954]

“மதுரை ஹார்வியில் 1947-ம் வருஷத்தில் அதன் மூலதனம் 67,00,000 ரூபாயாக இருந்தது. 1948-ம் வருஷ இறுதியில் அது 1 கோடி 75 லட்ச ரூபாயாக மாறிவிட்டது. இவ்வாறு அதிகரித்த பணத்தைக்கொண்டு ஸ்பின்டில்ஸ் (Spindles) அதிகரித்திருக்கிறதா. அதுவும் இல்லை. டன்லப் மிஷன்கள் வாங்கியிருக்கிறார்களா? அதுவும் இல்லை. இம்மாதிரி செய்யவில்லை. அப்படி செய்யாமல் ஏற்கெனவே கொள்வனவு செய்து ரிசர்வ் பண்டி (Reserve fund) போட்ட பணத்தைத் தூக்கி 100 ரூபாயாக இருந்த ஒரு ஷேரை 200 ரூபாயாக இப்பொழுது மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

9 p.m. “ஏற்கெனவே கொள்ளையடித்து Reserve Fund-ல் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு 100 ரூபாயாக இருந்த Share-ன் மதிப்பு இப்பொழுது 200 ரூபாயாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு 65½ லட்ச ரூபாய் மூலதனம் இப்பொழுது 1 கோடி 75½ லட்ச ரூபாயாக அதிகரித்திருக்கிறது. முன்பு 20 சத விதம் dividend கொடுக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு ஒரு கோடி 75½ லட்ச ரூபாய் மூலதனத்தில் 10 சத விதம் dividend ஆக கொடுக்கப்பட்டு தொழிலாளர்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள்.

“ஹார்வியில் 1948-ம் வருஷத்திலிருந்து 1953-ம் வருஷம் முடிய Managing Agent-க்குக் கிடைத்த Managing Commission நிகர லாபம் 69 லட்ச ரூபாய் ஆறு வருஷங்களில் ஹார்வியில் Managing Agent வெள்ளைக்கார முதலாளிக்குக் கிடைத்திருக்கிற கமிஷன் 69 லட்ச ரூபாய் இதைத் தவிர ஆறு வருஷங்களில் 20 சத விதம், 17½ சத விதம் dividend கொடுத்து 1 கோடி 92 லட்ச ரூபாய் லாபம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் பெரும் பகுதி வெள்ளைக்கார முதலாளிகளுக்குப் போய் சேர்ந்திருக்கிறது இவ்வளவையும் எப்பம் விட்டது போக ஆறு வருஷத்திற்குள் 1 கோடி 40 லட்ச ரூபாய் General Reserve Fund-க்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஆறு வருஷங்களில் ஒக்குமத்தாகப் பார்க்கப்போனால் 4 கோடி 1½ லட்ச ரூபாய் உண்மையாக லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. இந்தக்கொள்ளை வேறு எந்த நாட்டிலாவது நடக்குமா?”

SRI R. V. SWAMINATHAN:—“Mr. Speaker, Sir, on a point of information, I want to know whether the ‘Kollai’ which the hon. the Leader of the opposition is using is quite parliamentary ‘kollai’ means plunder. The hon. the Leader of the Opposition can use the word ‘Surandal’ which means exploitation.”

MR. SPEAKER:—“The hon. the Leader of the Opposition did not say that the hon. the Minister for Industries was indulging in ‘kollai’. Therefore the use of the word ‘kollai’ is quite all right. The hon. the Leader of the Opposition can continue his speech.”

* SRI P. RAMAMURTHI:—“இந்த உலகத்தில் வேறு எந்த நாட்டிலாவது இந்தக் கொள்ளை நடக்குமா என்று கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். (சிரிப்பு). ஆனால் ஹார்வியில் Share capital-ஐ ஜாஸ்தியாகக் காட்டுவதற்குக் காரணம் என்ன? 1948-ம் வருஷம் dividend limitation வந்துவிடுமா என்ற பீதியானால், Share Capital-ஐ அதிகமாகக் கொடுக்க. 1948-ம் வருஷத்தில் இந்த நாட்டில் dividend limitation ஆல் தங்களுக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமா என்று பயந்து எல்லா முதலாளிகளுக்கும் Share Capital-ஐ உயர்த்தினார்கள். அப்படிச் செய்தும் கூட நான்கு வருஷங்களாக இவ்வளவு பணம் எப்பம் விட்டும் கூட அவர்களால் அரசாங்கத்தின் கண்ணோட்டம் என்ன என்பது தான் நம் முன்புள்ள பிரச்சனை.

[22nd March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

“ஹார்வியில் முதலாளிகளுக்கு இந்த வருஷம் 40 லட்ச ரூபாய் லாபம் கிடைத்தும் கூட 20 சத விதம் dividend declare செய்திருக்கிறார்கள். பழைய capital அடிப்படையில் கணக்கிட்டால் 50 சத விதம் லாபம் கிடைத்திருக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு போனஸ் பிரச்சனையைப் பற்றி தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளோடு பேசுவதற்கு முதலாளிகள் தயாராக இல்லை. ஏற்கெனவே தொழிற்சங்கம் பல்வேறுமையிருந்ததால்தான் தொழிலாளிகள் மீது சுமத்தப்பட்ட dividend ஒப்பந்த அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டு போனஸ் கொடுக்கப்படுமென்றும், அதற்குமேல் தொழிலாளிகளுக்கு கொடுக்கமுடியாதென்றும் முதலாளிகள் கூறுகின்றனர். சமீபத்தில் நமது ராஜ்ய ஸ்டேப் கமிஷனர் இது விஷயமாக நடத்திய மகாநாட்டில் அவர் அனுஷ்டித்த கொள்கை “முதலாளிகள் சொல்லுவதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதுதான் நியாயம். இல்லாவிட்டால் தொழிலாளிகளுக்கு போனஸ் ஒன்றுமே கிடையாது” என்பதுதான். அதன்பேரில் நோட்டீஸ் போட்டாய்விட்டது. அவர்கள் பால் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“இந்த நாட்டிலே நான்கு தான் பொருளாதார நெருக்கடி பொருளாதார மந்தம், பணமில்லாத நெருக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதென்றும், வரிக்குமேல் வரி போட்டாகவேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. முதலாளிகள் லாபத்தில் கைவைப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் முதலாளிகள் கீழ் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டுமென்றும், அதற்கு நியாயமான விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் அரசாங்கம் நடக்கிறதா? அவர்கள் பால் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளுக்கு பல உதாரணங்கள் எடுத்துக் காட்டலாம். உதாரணமாக போலீஸ்காரர்கள் தொழிலாளிகளை வழக்கு இல்லாமலே கைது செய்கிறார்கள். 1949-ல் section 151 பிரகாரம் தொழிலாளர்கள் மீது சந்தேகமிருக்கிறது என்று சொல்லி அவர்களை கைது செய்து 15 நாட்கள் உள்ளே போட்டுவைத்து, பிறகு வழக்கு ஒன்றுமில்லை என்று அவர்களை விடுதலை செய்தார்கள். முதலாளிகள் தொழிலாளிகள் திரும்பி வந்தவுடனே ‘நீங்கள் 6 நாட்களுக்கு மேல் absent ஆகி விட்டீர்கள் அதற்கு நீங்கள்தான் காரணம்’ என்று சொல்லி அவர்களை dismiss செய்து விட்டார்கள். ஹார்வியில் இதை மாதிரி வழக்குகள் இருக்கின்றன. செவிடன் காதில் சங்கு ஊதினால் போல் 1952-ம் வருஷத்திலிருந்தே மீண்டும் மீண்டும் கனம் மந்திரி அவர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி சொல்லியாகிவிட்டது. இந்த மாதிரி உலகத்தில் எங்கேயாவது உண்டா? இதற்குப் பொறுப்பு அரசாங்கம்தான். இந்த மாதிரி எந்த விதமான குற்றமும் இல்லாமல் தொழிலாளிகள் கைது செய்யப்பட்டு 15 நாட்கள் உள்ளே போடப்பட்டு பிறகு வழக்குப் பேசுவதற்கு போதிய சாட்சியம் இல்லை யென்ற காரணத்தினால் விடுதலை செய்யப்பட்டால், உள்ளபடி அவர்கள் வேலையை இழக்க நேரிட்டு அவர்கள் வாழ்க்கை முறியடிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்குமென்று உத்தரவாதம் கொடுக்கிறார்களா? இல்லை. அல்லது adjudication-க்காவது விடுகிறார்களா? adjudication-க்கு விடுவதற்குப் பயம். இரண்டு வருஷங்களாகப் பேசிப் பேசி யோசனை செய்கிறார்கள்.

“உதாரணமாக பக்கிங்ஹாம் அண்டு கர்னாட்டிக் மில்லைச் சேர்ந்த 42 தொழிலாளிகள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டு, மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் அவர்கள் மீது குற்றமில்லை யென்று பகிரங்கமாக தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் மில் முதலாளிகள் கோர்ட்டு சொன்ன தீர்ப்பை நாங்கள் ஏற்கமுடியாது. நீங்கள் குற்றவாளிகளென்று எங்களுக்குத் தெரியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே பகிரங்கமாக விசாரணை செய்யும் கோர்ட்டுகள் கோர்ட்டுகளல்ல. மில் முதலாளிகள் கோர்ட்டுதான் பெரிய கோர்ட்டு. சர்க்காரும் ஆமாம், Binny and Company முதலாளிகள் தான் இந்த நாட்டிலே பெரிய நியாயஸ்தலம். அவர்களுக்குத் தான் நாங்கள் மதிப்புக்கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1954]

8 மாதங்களாகியும் அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தை adjudication-க்கு விடத்தயாராக இல்லை. இந்த நிலையில் சர்க்கார் யாருக்குச் சாதகமாக இருக்கிறார்களென்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“Factories Act-ஐ எடுத்துக்கொள்ளலாம். அது உண்மையில் சாதித்தது என்ன? கரூர் Textile Mill-ல் 2½ வருஷங்களாக கிட்டத்தட்ட 700 தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள். 2½ வருஷங்களாக 700 தொழிலாளிகளும் apprentice-ஆக வேலை செய்கிறார்கள். ஒரு மேஸ்திரியோ அல்லது ஒரு permanent தொழிலாளியோ அங்கு கிடையாது. Apprentice என்று சொன்னால் வேலை செய்யக்கூடிய மற்ற தொழிலாளிகள் பக்கத்தில் நின்று வேலை கற்றுக்கொள்பவன் என்று அர்த்தம். ஆனால் கரூர் Textile மில் apprentice யாரிடம் வேலை கற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள்? அவர்கள் machine இடத்திலேயே வேலை கற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா? (சிரிப்பு.) 2½ வருஷங்கள் ஆகியும் இந்த இடத்தில் Factories சட்டம் அமுலில் கிடையாது.

9-10
a.m.

“எந்த இடத்தில் பாக்கரி ஆக்ட் சட்டம் கிடையாது. மில்களில் முதலாளிகள் தொழிலாளிகளிடமிருந்து 11-மணி நேரம் வேலை வாங்குகிறார்கள். இந்த வேலை பளு தாங்க முடியாமல் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் சுமார் பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு சங்கத்தை அமைத்தார்கள் அவ்விதம் ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்திவிட்டு அங்குள்ள லேபர் கமிஷனரிடம் அந்த சங்கத்தை ரிஜிஸ்டர் செய்யவேண்டும் என்று எழுதினார்கள். அது தெரிந்தவுடன் அந்த சங்கத்தின் பிரசிடென்ட், காரியதரிசி, எக்ஸிசுட்டிவ் ஆபிசர் முதலியவர்களை முதலாளிகள் டிஸ்பீஸ் செய்துவிட்டார்கள். இந்த நிலைமையில் அங்கு வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. அங்கு சுமார் 2½ வருஷங்களாக பாக்கரி சட்டம் அமுலில் இல்லை. இதைத் தெரிவித்து வந்தும் இதுவரையிலும் இன்ஸ்பெக்டர் அங்குபோய் இன்ஸ்பெக்ட் பண்ணவே இல்லை. திருச்சி ஜில்லாவிலேயே கரூரில் தான் இவ்வளவு பெரிய பாக்கரி இருக்கிறது. வேறு ஒரு இடத்திலும் இப்படிப்பட்ட பெரிய டெக்ஸ்டைல் மில் கிடையாது. இந்த 2½ வருஷங்களாக இங்கு தகராறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த 2½ வருஷங்களில் ஒரு நாளாவது அங்குள்ள இன்ஸ்பெக்டர் அங்கு போய் இன்ஸ்பெக்ட் பண்ணினார் என்பது கிடையாது. இவ்விதம் ஒரு பாக்கரி இன்ஸ்பெக்டர் இருந்தால் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? இப்படி இருந்தால் இந்த இன்ஸ்பெக்டர் முதலாளியிடமிருந்து ஏதாவது ‘சம் திங்’ வாங்கி இருப்பார் என்று தொழிலாளிகள் நினைப்பதில் தவறு என்ன இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப் போலவே ஒவ்வொரு இடத்திலும் உதாரணம் எடுத்துக்காட்டலாம்.

“மதுரை பாக்கரிகளுக்கு ஒரு லேபர் ஆபிசர் இருக்கிறார். அவருக்கு சம்பளம் மாதம் ரூ. 200 அல்லது 240 தான் இருக்கும். அவர் இப்பொழுது ஒரு கார் வாங்கி இருக்கிறார். அதுவும் ரூ. 3,800 கொடுத்து வாங்கி இருக்கிறார். மதுரை லேபர் ஆபிசர் மூன்று வருஷங்களில் ரூ. 220 அல்லது 240 மாதச் சம்பளம் வாங்கி அதில் மிச்சம் ‘பிடித்து ஒரு கார் வாங்க முடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவர் ஒரு யோக்கியர் என்று சர்க்கார் சொன்னால் அதைத் தொழிலாளிகள் எப்படி நம்புவது. அவர் லீட்டில் தொழிலாளிகள் வேலைசெய்யும் போட்டோக்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. அதை வேண்டுமானாலும் காட்டுகிறேன். முதலாளிகள் தொழிலாளிகளிடம் எப்படி வேலை வாங்கி வருகிறார்கள் என்பதையும் தொழிலாளிகள் போட்டோ எடுத்திருக்கிறார்கள். அதை எந்த நேரத்திலும் காட்டி நிரூபிக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட லேபர் ஆபிசரை வைத்துக்கொண்டு எங்கள் டிபார்ட்மென்ட் ஒழுங்காக நடக்கிறது என்றும் தொழிலாளிகளுக்கு நியாயம் செய்யப்படுகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது என்ன நியாயம்?

“இதற்கும் மேலாக அந்த டிபார்ட்மென்ட்டில் ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அவர் எப்படி இருக்கிறார் என்றால் ‘சுவாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுப்பது இல்லை’ என்பது போல் அவர் இருக்கிறார். அவர்

[22nd March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதுதான் இன்றைய முக்கியமான பிரச்சனை. அவர் எழுதிய கடிதங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. புதுக்கோட்டையில் ‘காவேரி மில்’ என்று ஒரு மில் இருக்கிறது. அதில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்தே பல வகைப்பட்ட தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றன. அவைகளில் ஒரு தகராறு அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு 2½ அணு தான் பஞ்சப்படி கொடுக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி. ஆனால் மற்ற மில்களில் மூன்று அணுக்கள் பஞ்சப்படி கொடுக்கிறார்கள். அப்படி மற்ற மில்களில் மூன்று அணுக்கள் பஞ்சப்படி கொடுத்தாலும் இந்த மில்லில் 2½ அணு தான் பஞ்சப்படி கொடுக்கிறார்கள். அதன்மேல் அதில் தகராறு ஏற்பட்டு சமரச அதிகாரிக்கு போன வருஷம் ஒரு ரிப்போர்ட் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டில் மற்ற மில்களில் பஞ்சப்படி கொடுப்பதுபோல் தங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார்கள். அதை முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்வது கிடையாது. அதற்குமேல் ஒரு ரிப்போர்ட்டை அனுப்பித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி அங்கு வேலை பளு அதிகமாக இருக்கிறது, மற்ற மில்களைக் காட்டிலும் அந்த காவேரி மில்லில் அதிகப்படியான வேலை வாங்கப்படுகிறது. அந்த மில்லில் 260 ஸ்பின்னர்கள் தான் இருக்கின்றன, ஆனால் 300 ஸ்பின்னர்கள் இருக்கும் இடங்களில் வேலை வாங்குவதைப் போல் அங்கும் வேலை வாங்குகிறார்கள். அதற்காக அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அதை மில் முதலாளிகள் ஒத்துக்கொள்வது இல்லை. கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். இவ்விதம் 260 ஸ்பின்னர்கள் வைத்துக்கொண்டு வேலை வாங்குவதால் அங்குள்ள முதலாளிக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு 1½ லட்சம் ரூபாய் சம்பள வகையில் மிச்சம் ஏற்படுகிறது. இதனால் 2½ அணு கொடுப்பதை 3 அணுவாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தும் கூட 2½ அணுதான் கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி இலாக்கா காரியதரிசிக்கு எழுதியதற்கு அவர் என்ன பதில் அனுப்புகிறார்கள் என்றால்:

“Letter from Sri J. M. Lobo Prabhu, I.C.S., Development Secretary—

“As the mills are reported to be not making sufficient profits your demand for adjudication cannot be accepted.”

இந்த முறையில் அவர் பதில் அனுப்புகிறார். அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு எந்த முறையில் அவர் பதில் அனுப்புகிறார் என்றால் இப்பொழுது போதிய லாபம் கிடைக்கவில்லை என்று ரிப்போர்ட் வந்திருப்பதால் இன்றைக்கு உங்களுடைய கோரிக்கையை கவரன்மென்ட் அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடுவதற்கு இல்லை என்று சமரச அதிகாரியினிடம் ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு துரிதமாக சர்க்கார் ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும் என்று சட்டத்தில் இருந்தாலும் கூட அவர் செய்வது என்ன வென்றால் ஒரு வருஷம் அல்லது இரண்டு வருஷங்கள் அதைப் போட்டு வைத்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு உங்கள் தகராறை அட்ஜூடிகேஷனுக்குக் கூட விடமாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்.

“இதே மாதிரி இந்தியா பூராவும் தகராறுகளை விசாரணை செய்வதற்கு ஒரு பஞ்சாலை முக்கூட்டுக் கமிட்டி போட்டார்கள். அதன் ரிப்போர்ட் பிரசுரிக்கப்பட்டது. அந்த முக்கூட்டுக் கமிட்டியில் முதலாளிகளுடைய பிரதிநிதிகளும், தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளும், சர்க்காருடைய பிரதிநிதிகளும், ஆக பல எக்ஸ்பர்ட்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் சேர்ந்து இருந்து ஒரு சிபாரிசு செய்தார்கள். அதாவது மூன்று அணுக்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று யுனாணிமலாக ஒரு ரிப்போர்ட் அனுப்பிவைத்தார்கள். ஆனால் அங்கு இருக்கும் சமரச அதிகாரி கணக்குப் பார்த்துவிட்டு அப்படிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். ஆனால் இந்தப் பூசாரி கூடாது என்று சொல்லுகிறார். ‘அந்த சிபாரிசில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை, மில்லினால் அப்படி கொடுக்க முடியாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது’ என்று சொல்லுகிறார். முதலாளிகளின் பிரதிநிதியும், தொழிலாளிகளுடைய பிரதிநிதியும் சேர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும் கூட அந்த டிபார்ட்மென்ட் காரியதரிசி அவ்விதம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால் இதைவிட வேறு குற்றச்சாட்டு என்ன

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1954]

இருக்க முடியும். போன வருஷம் இதே சட்டசபையில் மதுரை மில் தகராறு சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டுவந்தேன். அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அட்வான்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். அதற்கு கணக்குகளை பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பிறகு கிளர்ச்சி செய்ததன்பேரில் ஒரு முக்கூட்டு மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. அந்த மகாநாட்டில் எல்லைப் பிரதிநிதிகளும் இருந்தார்கள். அங்கு இந்த டிபார்ட்மென்ட் காரியதரிசி மிஸ்டர் லோபோ பிரபுவும் இருந்தார். அந்தக் கமிட்டியில் மிஸ்டர் லோபோ பிரபு எப்படி நடந்துகொண்டார் என்பதையும் அவர் எப்படியும் பேசினார் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அவர் பேசிய போது தொழிலாளர்களுக்கு அட்வான்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது என்று பேசினார். அதுவரையிலும் அவர் யார் என்று எனக்குத் தெரியாது. அப்பொழுது நான் கேட்டேன் 'நீங்கள் யாருக்கு வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேசுகிறீர்கள், நீங்கள் யார்' என்று கேட்டதற்கு அவர் அந்த டிபார்ட்மென்டின் காரியதரிசி என்று தெரியவந்தது. அப்பொழுது நான் கேட்டேன் 'நீங்கள் யார் சார்பாக பேசுகிறீர்கள்' என்று கேட்ட பிறகுதான் அவர் உட்கார்ந்து கொண்டு விட்டார்."

MR. SPEAKER:—"The Hon. the Leader of the Opposition need not use the word 'vakalath' which means that the Development Secretary is taking fees for legal advice. முதலாளிகள் சார்பாகப் பேசினார் என்று சொல்லுங்கள், 'வக்காலத்து' என்று சொல்லவேண்டாம். பீஸ் வாங்கிக் கொண்டு பேசுவதாக இருந்தால்தான் வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேசுவது என்று அர்த்தம்."

*SRI P. RAMAMURTHI:—"பிறகு அது அட்டிசைக்கென்கு விடப்பட்டது. அட்டிசைக்கென்கு ரிப்போர்ட் வந்து அது சம்பந்தமாக என்ன கூறப்பட்டது என்பது நமக்குத் தெரியாது. போன வருஷம் டில்லியில் முக்கூட்டு மகாநாடு செப்டம்பர் மாதம் கூட்டப்பட்டது. அப்பொழுது முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளும் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளும் வந்திருந்தார்கள். அதில் மிஸ்டர் கிரியும் சலந்து கொண்டார். அந்த மகாநாட்டில் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டசூடு கொடுக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அவ்வளவு பேரும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்ன போது நம்மாகாண பிரதிநிதி ஒருவர்தான் எழுந்து முதலாளிகள் அவ்விதம் நஷ்டசூடு கொடுக்கவேண்டாம் என்றும், கொடுக்கக் கூடாது என்றும் தீவிரமாகச் சொன்னார். அவர் பேர்தான் மிஸ்டர் லோபோ பிரபு என்பதை இங்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்."

9-20
a.m.

"The dog in the master's stable barks louder than the master"

என்பதாக, 'எஜமானன் வாயத்தில் இருக்குபடியான நாய் எஜமானைக் காட்டிலும் அதிக உரக்க குறைக்கும்' என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழியுண்டு. அந்தப் பழமொழிதான் இப்பொழுது என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. எனென்றால் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கைப் புள்ளி விவரப் படி ஒரு பாயிண்டுக்கு 2½ அணுவிற்கு பதிலாக மூன்று அணு வீதம் அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று முக்கூட்டுக் கமிட்டியிலுள்ள சர்க்கார் பிரதிநிதிகள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாளிகளுடைய பிரதிநிதிகளும் கூட ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் கூட நமது ராஜ்யத்திலுள்ள லேபர் இலாக்காவின் காரியதரிசியாகிய இவர் ஒருவர்தான் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டாமென்று கூறியிருக்கிறார். நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள நான்கு லட்சம் தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கறை கொள்ளவேண்டிய லேபர் இலாக்காவின் காரியதரிசி தொழிலாளர்களுக்கு அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டாமென்று சொன்னார்களென்றால் அவர் சொன்னது அவருடைய அபிப்பிராயமா, அல்லது சென்னை அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயமா என்பதைத் தொழில் மந்திரியார் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியாகவேண்டும். இதே மாதிரியாக பல தடவைகளில் அந்தக் காரியதரிசி பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொண்டு வருவதை நான் எடுத்துக்காட்ட முடியும். அதுபோகட்டும்.

[22nd March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

"நமசமுத்திரத்திரத்திலுள்ள புதுக்கோட்டா டெக்ஸ்டைல் மில்லில் 1952-ம் வருஷத்தில் ஒரு வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டது. அது சட்டபூர்வமாக ஏற்பட்ட ஸ்ட்ரைக். சட்டப்படி பதினான்கு நாள் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்தால் அவர்கள் முப்பது நாள் நோட்டீஸ் கொடுத்து அதற்குப் பிறகு சமரச அதிகாரி வந்து தலையிட்டு அவரது முயற்சியும் கூட தோல்வி அடைந்த பிறகே இந்த ஸ்ட்ரைக் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ட்ரைக் செய்த பிறகு லேபர் கமிஷனர் தந்தி அடிக்கிறார் 'I advise you to take back all the people.. I advise you to put up a notice asking the people to come back within three days and you must take all the people.' 'நீங்கள் ஸ்ட்ரைக்கை நிறுத்திவிட்டு பாக்கிரிக்குப் போங்கள்' என்று அந்தத் தந்தியை ஊர்ஜிதம் செய்யும் ஒரு கடிதமும் வருகிறது. அப்பொழுது தொழிலாளர்கள் கேட்டது என்ன? 'நாங்கள் வேலைக்குப் போகத் தயார். ஆனால் எங்கள் எல்லோரையும் வேலைக்கு அம்முதலாளி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நாங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தோம் என்பதற்காக எங்களில் ஒருவர் கூட பழிவாங்கப்படக்கூடாது.' என்று திட்டவாட்டமாகக் கேட்டார்கள். அதற்குப் பதிலும், 'உங்கள் எல்லோரையும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள நான் சிபார்சு செய்கிறேன். உங்களில் யாரையும் வேலையை விட்டு நீக்கமாட்டார்கள். உங்களில் யாரையும் வேலையை விட்டு நீக்காமலிருக்க நாங்கள் ஏற்பாடு செய்கிறோம்' என்று தொழிலாளர்களுக்கு உறுதி அளித்த பின்பு அவர்கள் திரும்பவும் தொழிற்சாலைக்குச் சென்றால் முதலாளி என்ன செய்தார் என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லோரையும் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல், வேண்டியவர்களை எல்லாம் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, மற்றவர்களை வேலைக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார். இவர்கள் செய்த குற்றம் வேலைநிறுத்தம் செய்ததுதான். அந்த வேலை நிறுத்தம் சட்டபூர்வமாக ஏற்பட்டது. சமரச அதிகாரி அதில் தலையிட்டு சமரசம் செய்துவைக்க முயற்சி செய்திருக்கிறார். லேபர் கமிஷனர் தொழிற்சங்கத்திற்கு தந்தி அடித்திருக்கிறார். முதலாளிகளுக்கும் இவ்விஷயத்தில் அவர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். இருந்தும் அந்த முதலாளி தனக்கு இஷ்டப்பட்ட ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களை வேலையைவிட்டு நீக்கியிருக்கிறார். அதோடு திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர்களையும் கூட புதியதாக வேலைக்கு ஆட்களை நியமித்துப் போல நியமித்து அவர்களுக்குப் பழைய சர்வில்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்று சொல்லி அவர்களுடைய சம்பளத்தையும் குறைத்திருக்கிறார். இந்த மாதிரியாக தொழிலாளர்களை பழிவாங்கியது சரியல்ல. இது சட்டபூர்வமாக எடுக்கப்பட்ட ஸ்ட்ரைக். ஆகவே சட்டபூர்வமாக வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களின் மீது பழிவாங்குவது அநியாயம். இவர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைத்ததும் அநியாயம். இதைப்பற்றி விசாரித்து இதில் ஒரு நியாயமான ஏற்பாட்டைச் செய்ய இவ்விஷயம் அட்டிசைக்கென்குக்கு விடவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு 1½ வருஷங்களுக்கு முன்பு எழுதிய கடிதத்திற்கு நான்கு மாதத்திற்கு முன்பு ஒரு பதில் வருகிறது. 'As these workers have been treated as new entrants, none of your demands can be conceded. Therefore the Government do not see its way to refer the matter to adjudication.' இதுதான் நேர்மையா? தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதி என்ன ஆயிற்று? அவர்களது சம்பளத்தில் 8½ ரூபாய், 9½ ரூபாய் வேட்டு ஏற்பட்டது போனால் போகிறது என்றாலும் கூட தங்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களை வேலையை விட்டே நீக்குவதுதான் தொழிலாளர்களின் கேஷம் லாபத்தில் அக்கறை கொண்டு இந்தச் சர்க்கார் நடந்துகொள்வதின் அத்தாட்சியா? இதற்குத்தான் இந்தக் இலாக்காவிற்கு இரண்டு லட்சத்து எண்பதாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஐ.என்.டி.யு.வியி. சொல்லக்கூடிய கோரிக்கைகளாக இருந்தாலும் சரி, எ.ஐ.டி.யு.வியி. சொல்லக்கூடிய கோரிக்கைகளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் யார் கூறுவதையும் தொழில் இலாக்கா காரியதரிசி லோபோ பிரபு நியாயமாகக் கொள்ளமாட்டார். அவர் முதலாளிகள் சொல்வதையே நியாயமாகக் கொள்வார். அப்படியானால் அவர் தொழிலாளர்களின் இலாகா

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1954]

வின் காரியதரிசியா? அல்லது முதலாளிகளின் கேட்க நல இலாக்காவின் காரியதரிசியா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். தொழில் மந்திரியார் இதற்கு நேர்முகமாகப் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். மக்கள் அவர் பேரில் நேர்முகமாகக் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு வரை தன் காரியதரிசியாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர் எந்த முறையில் தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கரை கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும் என்று மக்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகவே பொறுப்பற்ற முறையில் முதலாளிகளுக்காகவே பரிந்து பேசும் ஒருவரைத் தன் காரியதரிசியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வரையில் தொழில் மந்திரியார் அவர்களை மக்கள் நம்பமாட்டார்கள். அவரது அரசாங்கத்தையும் யாரும் நம்பமாட்டார்கள். இந்த தொழில் இலாக்காவின் மீதோ, தொழில் மந்திரியின் மீதோ, இந்த அரசாங்கத்தின் மீதோ, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள தொழிற்சங்கங்கள் எதற்கும் நம்பிக்கை ஏற்படமுடியாது. 'தொழிலாளர்களின் கேட்க லாபத்' தில் நாங்கள் அக்கரை கொண்டிருக்கிறோம்' என்று நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறீர்களே தவிர முதலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பாகத்தான் நீங்கள் நடந்துகொண்டு வருகிறீர்கள். குறிப்பாக வெள்ளைய முதலாளிகளுக்கு நீங்கள் பாதுகாப்பாக இருந்து கொண்டு வருகிறீர்கள் என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

"கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் இதைச் சற்று கவனமாகக் கேட்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். 1947-ம் வருஷத்தில் டிசம்பர் மாதத்தில் டெல்லியில் ஒரு Industries Conference நடந்தது. அந்த மகாநாட்டுக்கு பலதொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தார்கள். நானும் சென்றிருந்தேன். அந்த மகாநாட்டில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதன்மீது பெரிய விவாதம் நடந்தது. நாங்கள் முதலில் அதை ஒப்புக்கொள்ளவே மறுத்தோம். ஸ்ரீ பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு எங்களைத் தனித்தனியே சந்தித்துப் பேசினார். அதற்குப் பிறகு கடைசியாக சில வாசகங்களைத் திருத்திய பிற்பாடு அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்களும் உடந்தையாக இருந்தோம். அந்தத் தீர்மானத்தில் என்ன குறிப்பிட்டிருந்தது.

'Resolution at the Industries Conference in 1947—

"The system of remuneration of capital as well as labour must be so devised that in the interests of the consumers and the primary producers, the excess profits should be prevented by suitable measures of taxation so that both will share the product of their common efforts after making provision for fair wages and for a fair return on capital employed in the industry and reasonable reserves for the maintenance of the undertaking."

என்று அந்தத் தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்டது. அதோடு மேலும் அதில் சொல்லப்படுகிறது.

'Establishment of machinery, central, regional and functional units for the study and determination of fair wages and conditions of labour and fair remuneration for capital and provision for the association of labour in all matters concerning industrial production such as formation of central, regional and unit production committees'

என்றெல்லாம் அன்றைக்கு உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டது. தொழிலாளர்களின் நியாயமான குறைபாடுகள் எல்லாம் நிவர்த்திக்கப்படவேண்டும். கிடைக்கும் லாபத்தில் நியாயமான ஒரு பங்கு அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும், என்றெல்லாம் வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு நான் திரும்பிவந்தேன். அதற்குள் கோயமுத்தூரில் பதினேராயிரம் தொழிலாளர்கள் பழிவாங்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

[22nd March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

"அந்தத் தீர்மானத்தை பிரேரித்தபோதே, 'அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றவேண்டிய பொறுப்பு மத்திய சர்க்காருடையது. முதலாளிகளுடையது. ராஜ்யசர்க்கார்களுடையது. எங்களுக்கு இதில் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. இந்தத் தீர்மானம் சரியான முறையில் அமுல் நடத்தப்படுமா என்பதற்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இல்லை. ஆகவே மத்திய சர்க்கார் இதைச் சரியான முறையில் அமுல் நடத்தவேண்டிய நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று நான் அப்பொழுதே எச்சரிக்கை செய்துவிட்டுத் தான் வந்தேன்."

MR. SPEAKER :—"There are only five minutes left for the Hon. the Leader of the Opposition to finish."

SRI P. RAMAMURTHI :—"Yes, Sir, I am finishing up."

(Sri R. V. Swaminathan rose in his seat.)

MR. SPEAKER :—"I am sorry, the Hon. the Leader of the Opposition is not yielding."

* SRI P. RAMAMURTHI :—"ஆனால் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதே தவிர அதில் அடங்கியிருந்த ஷரத்துக்கள் எதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதியை மத்திய சர்க்காரும் காற்றில் பறக்க விட்டுவிட்டார்கள். ராஜ்ய சர்க்காரும் பறக்கவிட்டுவிட்டார்கள். இல்லாவிட்டால் அன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்ததா என்று கேட்கிறேன். இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு ஏதாவது கொள்கை இருக்குமானால் அது முதலாளிகளின் நலனைப் பாதுகாக்கவும், தொழிலாளர்களின் இயக்கத்தை நசுக்குவதற்குமே இருக்கிறது என்று நான் குற்றம் சாட்ட முடியும். தொழிலாளர்களின் இயக்கத்தை நசுக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் அது நடக்காத காரியம். 1947-ல் இருந்த சர்க்கார் தொழிலாளர்களின் இயக்கத்தை நசுக்க, அவர்களது பேராட்டங்களை எல்லாம் நசுக்க முயன்றது. ஆனால் முடியவில்லை. தொழிலாளி வர்க்கத்தை நசுக்க முயன்றவர்களின் கதி என்ன ஆயிற்று என்பதைச் சொன்னால் பொதுத்தேர்தலில் நாம் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். ராணுவ பலத்தைக் கொண்டோ போலீஸ் உதவியைக் கொண்டோ தொழிலாளி வர்க்கத்தை நசுக்க முயன்றவர்களின் கதி என்ன ஆயிற்று என்பதை உலக சரித்திரத்தைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். தொழிலாளர்களின் நலனில் சிறிதும் அக்கரையின்றி, அவர்களது கேட்கலாபத்தில் சிறிதும் அக்கரையின்றி, அவர்களது நலவாழ்வில் சிறிதும் அக்கரையின்றி முதலாளிகளின் நலனைப் பாதுகாக்கும் முறையில் இந்தச் சர்க்கார் நடந்துகொண்டே சென்றால் அதன் முடிவு என்ன ஆகுமென்பதை உலக சரித்திரத்தைப் பார்த்தே இவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். தொழிலாளி வர்க்கத்தை, தொழிலாளி இயக்கத்தை நசுக்க முயன்ற ஷியாங்கே ஷேக்கிற்கு ஏற்பட்ட கதியே, ஹிட்லருக்கு ஏற்பட்ட கதியே, அவர்களது அடிச்சுவடைப் பின்பற்றி இவர்கள் சென்றார்களேயானால் இவர்களுக்கும் ஏற்படுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 'அந்த வழியில் தான் நாங்கள் போவோம்,' என்றால் தாராளமாகப் போங்கள். விரும்பிப் போகின்றவர்களை எங்களால் ஒரு நாளும் தடுக்க முடியாது. 'படு குழியில் விழத்தான் விழுவோம்' என்று சொல்கின்றவர்களை ஒருநாளும் குழியில் விழாமல் தடிக்க முடியாது. விழுந்து மடியுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, தொழிலாளர்களுடைய இயக்கத்தை, அவர்களுடைய பேராட்டத்தை நசுக்கிவிடலாமென்று மாதிரி எண்ணீர்கள், கடைசியில் தொழிலாளிகள் தான் வெற்றிபெறப் போகிறார்கள், உலகமெங்கும் அவர்கள் தான் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

[22nd March 1954]

9-32 P.M. MR. SPEAKER :—" I think the Hon. the Minister for Labour and Industries wants to reply tomorrow. If it is so, let the Hon. the Leader of the House move a motion that the next Demand be taken up. We shall proceed with it and then adjourn the House."

II.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES TO CHANGE IN THE ORDER OF VOTING OF DEMANDS

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

' That under rule 22 (3) the next Demand—Demand XVIII—Agriculture and Fisheries—be taken up now.' "

MR. SPEAKER :—" To-morrow, after question hour, the Hon. the Minister for Labour and Industries will reply to the debate on the Demand—Labour including Factories. I think the motion moved by the Hon. the Leader of the House is acceptable to all the hon. Members. The question is—

' That under rule 22 (3) the next Demand—Demand XVIII—Agriculture and Fisheries—be taken up now.' "

The motion was put and carried.

I.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55—cont.

(2) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,23,33,400 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.'

" Sir, I need not point out that this is a composite grant for two departments, viz., Agriculture and Fisheries. The Demand for Agriculture is Rs. 194 lakhs and that for Fisheries is Rs. 29 lakhs. The Revised Estimate for the present Madras State for the second half of 1953-54 was Rs. 124 lakhs. The estimate for 1954-55 is thus nearly double that amount. This is by no means extravagant considering the fact that Agriculture and Fisheries are the two basic industries of the people. The Demand for Agriculture works out to about 4.2 per cent of the total expenditure on Revenue account. A sum of less than Rs. 200 lakhs for Agriculture for this State in which the net area of crops grown is about 19 million acres cannot be considered high. The per acre expenditure on agriculture works out to about a rupee. If you take population into consideration, the per capita expenditure is about 8 annas. I am well aware that there may be critics who will consider that the Demand is inadequate. To them I would explain, Sir, that this Demand does

[22nd March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

not include expenditure under other Demands for schemes which are intended for agricultural improvement, like Tank Improvement Schemes, Small Irrigation Schemes and other Grow More Food Schemes.

" Sir, the Demand for Agriculture comprises expenditure on Direction and Superintendence, Experimental Farms, Demonstration and Propaganda, Agricultural Education, Agricultural Engineering, Agricultural Research, Marketing and a few other miscellaneous charges. We have provided Rs. 5.61 lakhs for Direction and Superintendence, Rs. 7.53 lakhs under Experimental Farms, Rs. 23.43 lakhs for Research Schemes, Rs. 36.52 lakhs for Demonstration and Propaganda, Rs. 4.35 lakhs under Agricultural Education mainly towards expenditure on the Agricultural College and Research Institute at Coimbatore; Rs. 2.31 lakhs under Agricultural Engineering and Rs. 110 lakhs for Development Schemes under the Five-Year Plan. Among Development Schemes, the important items are the Scheme for Sugarcane Development, Control of Pests and Diseases, employment of additional Agricultural Demonstrators, multiplication of improved seeds, contour bunding, tractor cultivation, Central Agricultural Engineering Stores, River Pumping Schemes, Filter Point Tube Wells, etc.

" In considering the Budget I must invite your attention, Sir, to three or four factors which should be borne in mind. Firstly, in 1954-55 we shall enter the fourth year of the Five-Year Plan of which the development of agriculture by raising its technological possibilities and by intensive work through Community Projects and National Extension Services forms the main part. Secondly, with the separation of Andhra we shall have to concentrate more attention on food production as Tanjore is the only surplus district for rice left in this State. Thirdly, after the trials on account of drought during the last five years Providence has been more merciful and the season this year has been more favourable. We hope that it will be equally so during the year 1954-55 and it would be a folly if we do not take full advantage of the favourable conditions at present to go all out and maximise production. Fourthly, the policy of decontrol and the moratorium for agricultural debts which Government have introduced for the benefit of the agriculturists should help to concentrate whole-hearted attention on increasing production without irksome restrictions or burdens. Viewed against this background the responsibility of the Government and the agriculturists are truly great. Sir, I shall assure the House that the Government will do all in their power to see that every rupee spent by them gives the largest benefit and in this respect will solicit the co-operation of the public in all manner possible.

" Sir, the food production schemes naturally form the dominant activity of the department. The gross cost of the several schemes under this head proposed to be implemented during 1954-55 is estimated at Rs. 4.77 crores, out of which a sum of Rs. 4.09 crores will be recovered from the beneficiaries and the balance of Rs. 68 lakhs will be shared by the State and the Central Governments.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [22nd March 1954]

Assistance from the Centre will be forthcoming only in respect of schemes worked in the intensive cultivation areas, while the entire net cost on non-intensive cultivation areas will have to be met by this Government. A total additional production of 2-33 lakhs tons of cereals is expected from all the intensive cultivation schemes during 1954-55. I shall not go here into details about each scheme but only indicate the important items, viz., the distribution of improved seeds, the distribution of chemical fertilizers, lift irrigation by supply of pumpsets under the hire and hire-purchase system, tube wells scheme, river-pumping schemes, land reclamation by tractors under hire and hire-purchase system, etc. Under the scheme for distribution of improved seeds, seeds of paddy and millets are procured from seed farm ryots on payment of a premium and sold at a subsidized rate recovering only the cost price and 15 per cent of the seed farm premium. The scheme for distribution of chemical fertilizers is very important and is worked on a 'no loss not profit' basis. People have become manure-minded in this State unlike in States in North India and there is great demand for ammonium sulphate and other chemical fertilizers. During 1954-55, 75,000 tons of ammonium sulphate have been programmed to be distributed. We have been trying to evolve a perfect system of distribution as the previous method of selling through firms selected by tenders and through retail depots established by them has not proved quite satisfactory. We therefore propose, Sir, to make the District Co-operative Wholesale Stores our stockists and the whole-sale-cum-retail distributor in each district will be selected by the Collector from among co-operative societies and other private trade. We expect that this revised system will work better and ensure supply of chemical manures at the proper time to the ryots in the interior areas. Another gratifying feature which I may mention is that the Government of India have decided to supply fertilizers at a uniform rate of Rs. 315 per ton at select railheads in the State instead of at main ports only. This will afford slight reduction and more uniformity in prices and less trouble and delay in fixation of prices for each district.

9-40
P.m.

"Agricultural research, as it has been aptly said, in the powerhouse, and the field staff are the transmission lines for vitalizing agriculture. As the problems of agriculture are increasing day by day, a department which does not try to tackle them by research will have nothing new to give to the people. The Indian Council of Agricultural Research and other Commodity Committees are no doubt giving us financial assistance for schemes approved by them but we have to depend on our own resources for taking up normal schemes required to make our agriculture more scientific. Research in agriculture in this State is carried on in the Research Institute at Coimbatore and at the various research stations throughout the State. Agricultural research may be broadly said to cover four fields, viz., crop improvement and agronomy, crop protection, soil improvement and design of improved agricultural machinery. The important lines of research for crop improvement are production of high-yielding strains by selection, the evolution of strains to meet

22nd March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

special purposes such as disease, drought or flood resistance, hybridization between suitable parents, and introduction of useful exotic varieties. Plant protection covers research in control of fungus, bacteria and virus diseases of crops and crop pests by chemical and biological control. If we completely succeed in controlling crop diseases and pests both in the field and in storage we will save more than 10 per cent of the total production. Soil and irrigation research consists of treating the soil to cure it of its alkalinity, salinity or other defects or deficiencies and maintaining its proper nutritional level by manuring and irrigation. The research in agricultural machinery consists of devising suitable implements to suit particular areas and cultivation practices in order to save time, labour and cost. One can realise, Sir, how vast the field for work in the several branches of agricultural research is. The Government have been trying to see that the Department undertakes fruitful lines of research and that worthwhile results are achieved. An experimental station has been opened at Satyamangalam to tackle the problems of the Lower Bhavani Project area. An arecanut station to investigate the stem-breaking disease of areca has been opened at Vittal in the South Kanara district. A Pepper Research Station was opened at Panniyur in Malabar district. Besides research on food crops, works on crops like pepper, cashew and arecanut is also important because they contribute to the economic well-being of the areas and also earn dollar exchange for the country.

"I shall now pass on to Agricultural education, which is intended not only to provide men trained in agricultural science to carry on the activities of the Department but also to give scientific education to such of those who wish to take up farming as their profession. Hitherto our agricultural students were securing admission not only in the Agricultural College, Coimbatore, but also at the College at Bapatla. The latter College is now in the Andhra State and the question of increasing the number of admissions in the Agricultural College, Coimbatore, without impairing efficiency, from next year onwards is engaging the attention of the Government. Some time back, the Government found that the theoretical course for the B.Sc. (Agr.) Degree course which the students were given was not enough to give them that type of confidence in themselves not only in the management of crops but also in imparting knowledge to the ryots. On our recommendation, the University of Madras has readily agreed to revise the syllabus to give intensive practical training as part of the curriculum and the new scheme will be given effect to from the next academic year. The Government have also sanctioned a scheme for running a short course for six months for farmers in order to give them an all-round practical training in agriculture and allied subjects. Agricultural Research Stations are also being used to train not only the fieldmen and maistris but also the village level workers for the Community Projects and the National Extension Service Scheme. According to the Planning Commission the National Extension Service should be able to cover about one-fourth of the area of the State during

[Sri M. Bhaktavatsalam] [22nd March 1954]

the Plan period and the rest of the area during the Second Five-Year Plan. This programme will require trained Grama Sevaks at the rate of 10 per taluk and the total required for the State for the next two years is estimated at about 600. The Government have ordered the starting of six Training Centres at Koilpatti, Aduthurai, Pattukottai, Coimbatore and Taliparamba and also at Kallupatti, where the land attached to the Grama Sevak Vidyalaya will be used as a model farm.

“ Demonstration and propaganda are an important aspect of the Agricultural Department's work to translate the results of research to the ryots' fields and this requires considerable field staff. Views on the subject as regards the necessity for the lower field staff have in the past differed from time to time. The deficiency in staff is being made up in areas selected as N.E.S. blocks by appointment of additional hands according to the scale approved by the Planning Commission. In other areas, we have been cautious not to increase the staff without an intensive planned out programme of work or providing increased supervisory staff at higher levels for supervision and control. The aim of the Department is to have with the assistance of the field staff one demonstration or trial plot in each village to bring home to the cultivator the results achieved at the research stations and farms. Another channel for communication of information is the Grow More Food journals published by the Department in three regional languages. (An hon. Member : ‘ What is the name of the Tamil Magazine? ’) It is called ‘ *தேயுடி செல்வம்* ’. These journals continue to be popular. The size and get-up of the journals have been improved recently and their prices have had to be slightly increased. I would like to refer to the usefulness of demonstration and propaganda as has been seen in the case of the improved method of paddy cultivation, which has come to be called the Japanese Method. In our State this method has been modified to suit local conditions. When propaganda for this method was started, there were some sceptics who regarded that there was nothing new in this or that this was an unnecessary elaboration of practices already in vogue in some form or other. But it has been found that progressive ryots who have adopted this method as advised by the Department have gratifying results to report. Apart from the propaganda materials supplied free of cost by the Government of India, we have spent nothing on the new campaign, which has so far been conducted with careful moderation. The Government of India have asked the State Government to launch a vigorous drive this year in the light of the beneficial results noticed so far. I should also in this connection refer to the universal popularity of the practice of growing the green manure plant *Sesbania Speciosa* around paddy fields in order to provide green manure for paddy lands without using up extra land or water. As a result of demonstration at our Aduthurai Research Station and the energetic propaganda done by the Department, this green manure plant is being widely grown in many districts.

“ I shall now pass on to agricultural engineering, the only branch of activity from which the largest demand has been made

[22nd March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

by the ryots during the past few years since the Government introduced the supply of oil-engines and pumpsets and electrical motors and reclamation of land by tractors in order to increase the extent of land under cultivation and irrigation and also to offset the difficulties created by drought and high cost of labour and cattle. There has been incessant demand from all quarters for more oil-engines, pumpsets and tractors. It must be evident to any one who bestows the least thought on the subject that the Government do not have and will never have the finance to invest on these machineries to satisfy the entire demand of the agriculturists. The Government can provide the service only for middle class and poor class agriculturists who cannot afford to invest any capital on these machines. I shall therefore appeal to all these agriculturists who can afford to invest capital to purchase oil-engines and tractors from their own resources and leave the Government machines to others. When there is a limited number of oil-engines or tractors with the Government, distribution will necessarily have to be made on a system of priority and if applicants do not secure them as readily as they would wish, they should not complain and ask for out of the way turn. As regards the complaint that pumpsets are not easily available under the hire-purchase system it may be mentioned that the total number of additional units proposed to be purchased before 30th June 1954 and for which provision has been made in the Budget are 617 oil-engines and 312 electric motor pumpsets. When these additional units are purchased and distributed to the applicants in the waiting list, the position will ease to some extent. I should not leave this opportunity to remind the public that their co-operation is necessary in wroking these schemes smoothly. Very frequently applications are received for postponement of the payment of hire charges or hire instalment payments on not very convincing grounds.

“ A subject which has been recently exercising the minds of the public as well as the Government is the widespread pest attack on the crops in the State.” 9-50 P.M.

MR. SPEAKER :—“ I have allotted only two hours for this Demand. The Hon. Minister has taken too much time for reading the statement.”

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall shorten the reply, Sir.

“ I must, however, inform the House that the Plant Protection staff in this State are better organized than in many other States and that they have been doing good work. The pest attack on paddy which occurred on a wide scale was promptly given attention. Pesticides and insecticides were stocked in each depot so that the agriculturists could buy them readily. Although in some quarters there was an opinion that there was no need for any concession in the sale price of these pesticides and insecticides, Government agreed to sell these stuffs at 50 per cent of their cost price in areas which are declared as pest-affected by the Collectors. This has greatly benefited small ryots who had spent their all in cultivation

[Sri M. Bhaktavatsalam] [22nd March 1954]

expenses and had no money left to buy these pesticides soon after transplantation. I am glad to say that the pest attack has been combated fairly successfully and wherever the pests were jassid found the measures taken promptly were quite effective. But in the case of the stem-borer it was not so, as effective measures have not yet been evolved, although the efficacy of a recently discovered drug is being examined. Nevertheless, on the whole, I can claim that due to the timely measures taken by the Government, the agriculturists have been saved from considerable loss of their crops. It is believed that the loss is only 20 to 30 per cent on an average, where ryots failed to take timely measures. I have noticed, during my tours, that although there was enough stock of pesticides, the number of dusters and sprayers were inadequate and ryots were resorting to hand dusting even for large areas. I would like to point out that Government are considering proposals for the purchase of additional dusters and sprayers. The concessional sale of pesticides has also been extended to the betel vine crops in the Namakkal taluk of the Salem district and the Karur taluk of the Tiruchirappalli district. We are also examining proposals to effectively prevent the attack of pests.

"More important than supplies and services is agricultural credit. The loans supplied by Co-operatives and by the Revenue Department under the Takkavi and Grow More Food loans are not adequate. This Government long ago drew the attention of the Government of India to this important aspect and both the Grow More Food Enquiry Committee and the Planning Commission have recognized the importance of the subject and on their recommendation the Government of India have made a modest start to provide funds for mid-term and long-term loans to agriculturists. They have offered Rs. 24 lakhs for this State as loan for providing additional credit to agriculturists. The question of availing of this loan is under correspondence. This loan will be available not only for the usual purposes covered by the existing rules but also for new ones like purchase of breeding animals, construction of dairy sheds, etc. The Government are trying to obtain this loan on a favourable term of interest, as otherwise it will definitely not be worthwhile. Suggestions are also frequently made for the starting of an Agricultural Finance Corporation. Actually this question was considered two years ago but was dropped. When the financial position of the State Government becomes easier, it might be possible to reconsider the subject. Meanwhile, the other facilities referred to by me and the liberalization of rules made by the Reserve Bank for agricultural credit supplied through Co-operatives should be made full use of. Before I pass on to the next subject of 'Fisheries', I must make mention of the fact that the question of taking the entire Tanjore district, in stages, as National Extension Service area is under contemplation. The scheme is under consideration and I expect it will be possible to inaugurate it next month.

"Sir, while the Agricultural Department attempts to increase the harvest of the land, the Fisheries Department attempts to reap the harvest of the sea and our inland waters.

22nd March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

"I need hardly mention its great importance in the food production of this country. It supplements largely the food requirements of a great number of people and its value lies in its protective implementation. The provision in the Budget Estimate for the next year for Fisheries is Rs. 29.42 lakhs. It provides for Rs. 87,600 for direction, Rs. 3.42 lakhs for pearl and chank fisheries, Rs. 1.04 lakhs for deep-sea fishing, Rs. .26 lakh for West Coast Fisheries, Rs. 2.04 lakhs for inland fisheries, Rs. 1.97 lakhs for Mettur Reservoir Fisheries, Rs. 1.34 lakhs for Rural Fisheries Demonstration Units, Rs. 4.31 lakhs for Fisheries schools and various smaller sums for inland Fisheries Research, Marine Biological Stations, fish preservation and transport, fish madgeting, etc.

"During the last few years, the activities of the department have expanded considerably and several schemes relating to development of fisheries have been undertaken. Some of the schemes were worked under the Grow More Food Campaign and some have been included in the Five-Year Plan. The activities of this Department may briefly be stated as follows:—

- (1) Accelerated increase of fish production.
- (2) Intensive fishing operations with modern methods of fishing and by scientific pisciculture.
- (3) Provision of marketing facilities by means of cold storage and quick transport.
- (4) Improving the material, moral and economic conditions of the folks who are actually engaged in fishing operations.

The Development schemes under Fisheries for which provision has been made in the Budget are deep-sea fishing operations, installation of ice plants and cold storages for fish, intensive seed collection and distribution for stocking fish in inland waters, improvement of indigenous crafts and tackles, provision of quick transport facilities, marketing of fishing and Fisheries Technological Station, Kozhikode, etc.

"With nearly 1,000 miles of coast line in this State, the potentialities of marine fishery are sought to be fully exploited. Motor fishing vessels and luggers of the department are helping fishermen to reach farther into the sea and to secure larger catches. The fallow inland waters in this State have also been tapped to the utmost extent possible for stocking and multiplying large quantities of fish. About 50,000 acres of such inland waters have been stocked. During 1952-53, about 152 lakhs of fries and fingerlings were collected and distributed to different areas.

"The fish resources of Mettur lake have also been fully utilized. During 1952-53, 9.4 lakhs pounds of fish were handed from the Mettur Reservoir. In the same manner as in Mettur, the Government have proposals to develop the fish resources of new irrigation projects such as Bhavanisagar and Malampuzha. It was only recently that a fish farm has been established at Bhavanisagar. I

[Sri M. Bhaktavatsalam] [22nd March 1954]

am sure it has a promising future. Facilities for quick transport are being provided for marketing the Mettur fish in the nearest towns such as Erode, Salem, etc.

"To ensure and promote the development of inland fisheries, two schemes are now being worked, namely,

- (1) the Rural pisciculture Scheme; and
- (2) the Rural Demonstration Scheme.

Research work on the suitability of varieties of fish in different waters is being carried on under the rural piscicultural scheme. Practical demonstration of scientific methods of fish culture and fish farming in the rural water-spreads such as tanks, wells, ponds, etc., is being carried on under the Rural Demonstration Scheme. These schemes have been working in places such as Palghat, Kozhikode, Madurai, Bhavanisagar, Tanjore, Srivaikuntam and Kancheepuram. The fishes available in river courses are also conserved by regulating fishing operations under statutory rules issued from time to time.

"The backbone and mainstay of the Fisheries Department are the fisherfolk who are carrying on fishing operations all over the coast line of our State. We have not neglected their interests and their needs. Sixty-five schools are specially run by the Department for the benefit of fisher children. Proposals for providing higher standards in some of the schools have been approved and provision is being made in the next year's budget. Nearly 250 Fishermen Co-operative Societies have been started for affording credit facilities to fishermen to obtain their supplies of tackle, nets, yarn and other requirements. To enable the fishermen to make the best and utmost use of their surplus catches, the Government have opened 70 fish-curing yards, where they are allowed to cure fish under hygienic conditions. They are also supplied with salt at subsidized rates. The total quantity of fish thus brought to these yards for curing during 1952-53 was 15.55 lakhs of maunds.

"One of the handicaps in the development of fishing industry is the lack of facilities for storing fish and keeping them in fresh condition till they are marketed. Towards this end, two ice-cum-cold storage plants are being erected, one at Kozhikode and the other at Mangalore. Large quantities of fish can be kept in cold storage in fresh condition till they are sent out to the markets. Besides there are about 10 motor vans under the use of the Department for the quick transport of fish from the shores or from inland waters to markets. In this connexion I must mention that there was an exceptionally large catch of oil sardines on the West Coast early this year. All the catches could not be converted into fish meal. To avoid loss to fishermen, the Government have allowed the export of a limited quantity as dried fish manure to places outside the State.

"In view of the growing national importance of fish industry we have also secured the services of experts to come and give their advice and to demonstrate to our people, important and modern

[22nd March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

methods of fishing. A Naval Architect and a Fishery Engineer with two small-powered vessels and improved fishing implements have already arrived under the F.A.O. aid. We shall also be receiving assistance under the American Technical Co-operation Aid Programme. Under this programme 10 diesel oil marine engines, one purse seiner, two insulated vans, three small-powered vessels and one ice-cum-cold storage plant are expected shortly. I am sure that with their aid and assistance the Department will gain much knowledge and experience in the methods of modern fishing industry."

SRI S. VADIVELU:—"பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், இந்த மான்யத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் இரண்டு மணியாகும். கனம் மந்திரி அவர்கள் அரை மணி நேரம் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். பதில் சொல்வதற்கு அரை மணி நேரம் வரையில் எடுத்துக்கொண்டு விடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொண்டு விடுவார்களானால், அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் போதுமா என்று கேட்கிறேன். இதைப் பற்றி சபாநாயகர் அவர்களை யோசிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:**—"After this explanatory note I hope there will not be much for me to cover by way of reply.

"Pearl and chank fisheries form an important source of revenue to this Department. Though in recent years there has not been pearl fishing operations, the yield from chank fishery has been consistently satisfactory. I have directed special attention to increasing the revenues from chank fisheries by tightening up control and preventing leakages. Our chanks are in great demand in Bengal and are superior to those in Ceylon.

"I shall value the constructive suggestions which hon. Members may give from their experience and local knowledge."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,23,33,400 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries." 10 p.m.
I will call the Hon. the Minister to reply at 11-15 p.m.

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, the Hon. the Minister for Agriculture read out a lengthy statement and any average man will at least need 24 hours to assimilate his speech and then give a reply. It will not be possible for us now to speak off-hand and deal with the matters that the Hon. Minister has referred to. I therefore submit that the House may be adjourned now and that the discussion may be continued tomorrow."

MR. SPEAKER:—"If the House agrees to the adjournment, I have no objection. The Hon. Minister may reply tomorrow."

* **SRI A. APPU:**—"Sir, the Hon. Minister for Agriculture wants constructive criticisms. We have not been able to follow him. He has made a very long statement and he is reading hurriedly. May I know whether we can get copies of this statement?"

[Sri A. Appu] [22nd March 1954]

The Press Reporters are not also taking notes. One of my hon. Friends suggested that the whole thing would appear in the Press tomorrow and that we can go through it. I do not know whether it will appear in the Press tomorrow. Anyhow, we want to read the whole thing."

SRI K. VINAYAKAM:—"With your permission, Sir, I move that the House be adjourned now."

MR. SPEAKER:—"Let the hon. Members come to a conclusion. I do not know the views of the Leader of the House and the Leader of the Opposition. I have practically no objection."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"Sir, மந்திரி அவர்கள் எதோ அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்ற கோபத்தில் நண்பர்-ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு நீண்டதொரு பிரச்சனையைச் செய்ததானது துரதிருஷ்ட வசமானது. ஏனென்றால், இந்த மான்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் இரண்டு மணியாகும். மந்திரி அவர்களின் முன்னுரைப் பிரச்சனத்திற்கு 10 நிமிஷம் தான் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆயினும் அவர் 1 மணிக்கு மேல் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொண்டது துரதிருஷ்டவசமானது. இருந்த போதிலும், இந்த மான்யத்திற்குப் பிறகு இன்னும் முக்கியமான மான்யங்கள் வர இருக்கின்றன. இந்த மான்யத்தை இன்று முடிக்காமல், நாளை வரை தொடர்ந்து விவாதித்துக் கொண்டிருந்தால், மற்ற மான்யங்கள் guillotine ஆய்விடக்கூடும். இன்னும் பல முக்கியமான மான்யங்கள் விவாதிக்கப்பட வேண்டியிருப்பதால், நண்பர் ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுவதென்னவென்றால், இந்த மான்யத்தை இன்றிரவே முடித்து விடுவோம் என்பதுதான்."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"We thought that the Labour Demand alone will be taken up. Of course, there are some hon. Members who think that labour is the only important problem facing the country. But I wish to point out that there are others who think that agriculture is more important." (Laughter.)

MR. SPEAKER:—"I am not going to stand in the way if hon. Members want that the House should be adjourned."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"இன்னும் சில தினங்களில், கல்வி மான்யம், ஹரிஜன மான்யம் இவைகளெல்லாம் வர இருக்கின்றன. அதோடு கல்வி மான்யத்திற்கு ஒரு முழு நாள் வேண்டியிருக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஹரிஜன மான்யத்திற்கும் ஒரு முழு நாள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டு தினங்கள் இரண்டு மான்யங்களுக்காகப் போய்விட்டால், மற்ற மான்யங்களுக்கு இருக்கும் மிகுதியை நேரம் போதவே போதாது. அப்படியிருக்கும்போது, விவசாய மான்யத்தையும் நாம் ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்றால், மற்ற மான்யங்களுக்கு நேரம் இருக்காது. ஆனால் அதைப்பற்றி மந்திரிகளுக்கு சந்தேகம் தான். மந்திரிகள் வேகமாக கைதட்டுவதைப் பார்க்கும்போது இந்த முடிவுக்குத்தான் என்னால் வாழுகிறேன்."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"I entirely agree with Mr. Narayana Kurup that agriculture is very very important. Sir, we have just now heard the very interesting and the very elaborate speech of the Hon. the Minister for Agriculture. Some of us want to speak immediately after him. We request that the discussion may be continued. I therefore suggest that the House need not be adjourned."

[22nd March 1954]

*SRI M. KALYANASUNDRAM:—"இன்னொரு தினமும் இரவிலே உட்கார்ந்து இதை எடு செய்வதானால் எனக்கு ஆட்சேபமில்லை."

SRI S. RAMASWAMI NAIDU:—"கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் வெகுநேரம் பேசினார் என்றும், அவருடைய பிரச்சனத்தை மனதிலே வாங்கிக் கொள்ளுவதற்கு குறைந்தது 24 மணி நேரமாவது செல்லும் என்றும் ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். மந்திரி அவர்களுடைய பிரச்சனத்தை குறுகிய நேரத்திலே, வாயு வேகமாக ஆனதை, மூளையிலே கிரகித்துக் கொள்ளக்கூடிய சக்தி அங்கத்தினர்களுக்கு இருந்தால் அதை மனதி லாக்கிக்கொண்டு பேசத் தயாராவதற்கு 24 மணி நேரம் தேவையில்லை. மேலும், மந்திரி அவர்களுடைய பிரச்சனமானது பத்திரிகையில் நாளைக்காவே வந்துவிடும்; அதைப்படித்துவிட்டு, மேற்கொண்டு பேசலாம் என்று நினைப்பதும் அவ்வளவு பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. இவ்வளவு நேரத் திற்குப் பிறகு செய்த பிரச்சனம் காலிப் பத்திரிகைகளில் வருமா என்பது கூட சந்தேகத்தானது."

"விவசாய இலாக்காவானது மிகவும் திறமையாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதையும், என்னென்ன காரியங்கள் நடந்துவந்தன, இனி என்னென்ன நடக்கப்போகின்றன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் மந்திரி அவர்களுடைய பிரச்சனத்திலிருந்து தெரிந்துகொண்டோம். மந்திரி அவர்கள் பிரச்சனத்திற்கு முன்பே, விவசாய இலாக்காவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சம்பந்தமான புள்ளி விவரங்களை வரவு செலவுக் கணக்கிலிருந்தும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால், இந்த மான்யத்தை இன்றிரவுக்குள் நடத்தி முடித்துவிடலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும்."

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, with reference to the observations made by the Hon. the Deputy Leader of the Opposition, I did not know that you had set apart only ten minutes for me. If I had known that, I should have to finish my speech within ten minutes. I was not at all anxious to make a lengthy statement. It was only in deference to the wishes of the Leader of the Opposition that I chose to make a statement like other Hon. Colleagues of mine. In doing so, I did not make it unnecessarily long. I wanted to give full information as to what my Department is doing now and what it proposes to do in future."

MR. SPEAKER:—"We shall continue the debate, I call upon the hon. Member Sri P. Venkatesha Sholagar to move his motion."

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR:—"கனம் சபா நாயகர் 10-09 அவர்களே, என் மீதுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்து சில ப.ம. வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். Sir, I move—

"That the allotment of Rs. 2,23,33,400 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100."

"இப்பொழுது விவசாய மான்யத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும் படியான பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக நிலச் சீர்திருத்தம் போன்ற விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தவேண்டியது அவசியமாகும். இருந்தாலும்கூட அதைப்பற்றி நான் இப்பொழுது பேசப் போவதில்லை. ஆனாலும், விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகங்கள் மூலமாக இன்றைய தினம் எந்த அளவுக்கு ஜனங்கள் மத்தியிலே இந்த ஆராய்ச்சியின் பலன் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது என்பதையும் நான் சிறிது விஷேசிக் கூற விரும்புகிறேன்."

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [22nd March 1954]

“1949-ம் வருஷத்திலே விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகத்தைப்பற்றி ஆராய் வதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட நிபுணர் கமிட்டி, ‘விவசாய ஆராய்ச்சி செய்யும் விஷயங்கள் ஜனங்கள் மத்தியிலே சரியான முறையில் பிரசாரம் செய்ய தப்படுவதில்லை,’ என்று கூறி இருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்தே இந்த வருஷத்திலும் சர்க்காருடைய ரிப்போர்ட்டில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறது என்றால், ‘அந்தத் திட்டங்கள் ஜனங்கள் மத்தியில் சரியான முறையில் புகுத்தப்படவில்லை; புகுத்த முயற்சிக்கவேண்டும்’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. நாலேந்து வருஷங்கள் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டும் அது முதல் இன்று வரை ஜனங்கள் மத்தியிலே சரியான முறையில் கொண்டு செலுத்தப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம், அதிகாரிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு இல்லாததுதான். ஆகவே அது இருக்கவேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

“சாதாரணமாக, 15 நாட்களுக்கு முன்பாக மன்றாட்குடி தாலுக்கா விவசாய ஆபீஸிற்குப் போயிருந்தேன். அப்பொழுது அங்கு நான்கு கெஜைட் பதவியிலுள்ள விவசாய அதிகாரிகள் வந்திருந்தார்கள். இந்த நான்கு ஆபீஸர்களும் ஒரே நாளில் அங்கே என்ன வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டியது அவசியம். இந்த நாலு பேர்களுக்கும் சாப்பாடு எடுத்துக்கொண்டு வருவதற்கும், பெட்டி படுக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருவதற்கும், இன்னும் இதர வேலைகளைச் செய்வதற்கும் பூண்டுகளுக்கு நேரம் இருக்கிறதே தவிர அவர்கள் எந்தவிதமான வேலையையும் பூர்த்தியாகச் செய்வதற்கில்லை. இந்த நான்கு பியூன் களும் அவர்களுக்கு இம்மாதிரி வேலைகள் செய்துகொண்டிருக்கும்படியான காட்சியைத்தான் அன்று பார்த்தேனே தவிர, அந்த அதிகாரிகள் விவசாய சம்பந்தமாக என்ன ஆராய்ச்சி செய்தார்கள் என்பதே என் னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

“விவசாய டெமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர்களும், மற்றும், ஜில்லாவிலுள்ள விவசாய அதிகாரிகளும் குறைந்தபட்சம் மாதத்திற்கு இருபது நாட்களாவது கிராமங்களில் போய்த் தங்கி, விவசாயக் கழகங்களை இயக்கி வைத்து, இவர்களுடைய முறையைச் சொல்லி, கழகத்திலே உள்ளவர்கள், இவர்களுடைய முறையைப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் கூறுகிறார்கள் என்று இரண்டு பேர் அபிப்பிராயங்களையும் புரிந்துகொண்டு அதற்குமேல் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று பிரதேசத்திற்குத் தக்கவாறு சர்க்கார் விவசாய முறைகளை அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமே அல்லாது விவசாயப் படிப்பு படித்திருக்கிறார்கள் என்பதனால் டிமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர்களின் திட்டங்கள் மாத் திரம் அமுலுக்கு வர முடியாது. ஆகவே, நன்கு பரிசீலனை செய்து, பிரதேசத்திற்குத் தக்கவாறு திட்டங்களை அமுல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (Sri V. Balakrishnan : ‘இந்த சமயத்தில் சபைத் தலைவராக வந்து அமர்ந்தார்.’)

“பொறுக்கு விதையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, இவைகள் சர்க்காருடைய விவசாய பண்ணைகளில் தயார் செய்யப்படுகின்றன. சர்க்காருடைய பண்ணைகள் எண்ணிக்கையில் மிகக் குறைவு. சர்க்கார் பண்ணைகளில் அதிகமான பொறுக்கு விதைகளைத் தயார் செய்துகொள்வதற்கு அதிகமான நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே, கோவில் நிலங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, அங்கு பொறுக்கு விதைகளைத் தயார் செய்வது போன்ற விவசாய ஆராய்ச்சி சம்பந்தமான காரியங்களைச் செய்யலாம் என்று நிபுணர்கள் 1949-ம் வருஷத்திலேயே கூறி இருக்கிறார்கள். இதுவரை அந்த யோசனை காரியம்சத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படாத என்றால், இல்லை. விவசாயக் காரியாலயங்களில் ‘லி’ பாரங்களைப் பூர்த்தி செய்துகொடுத்து பொறுக்கு விதைகளை தனிப் பட்டவர்கள் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி வாங்கக்கூடிய விதைகள் சரியாக முளைப்பதில்லை. அப்படி இருப்பதினால் சர்க்காரிடத்தில் வாங்கும் விதைகள் ஒருநாளும் முளைக்காது; போன வருஷமும் முளைக்கவில்லை என்ற முறையில் விவசாயிகள் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் பொறுக்கு விதைகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

22nd March 1954]

SRI T. GANAPATHY :—“Is any tea available today, Sir?”

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri V. Balakrishnan) :—
“I think the Hon. Leader of the House will enlighten us on that point.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I think the canteen is open, Sir.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“பசுந்தான் உரம் சம்பந்தமாக சென்ற கூட்டத்தில் பேசி இருக்கிறேன். பசுந்தழை விதைகளை இனாமாக கொடுக்கவேண்டுமென்றும் இதை எவ்வளவு தூரம் அதிகரிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் இந்தநாட்டில் விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்று கூறி இருக்கிறேன். இந்த வருஷத்தில் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட மானியம் போன வருஷத்தைவிட குறைவாக இருப்பதானது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயம். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக இன்னும் பசுந்தானை அதிகப்படுத்துவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ‘ஸெஸ்பேனியா’ என்ற ஒரே பெயர்தான் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாய அதிகாரிகளுடைய கவனத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாக மட்டும் சகல பகுதிகளிலும், பசுந்தான் அபிவிருத்தி செய்வதென்பது நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்றது. பிரதேசத்துக்குத் தக்க முறையில் சலபமாக வரக்கூடியவைகளை உபயோகிக்க வேண்டும். தூக்கத்தில்கூட அவர்களுக்கு ஸெஸ்பேனியா ஞாபகம்தான் இருந்து வருகிறது. ஸெஸ்பேனியா விவசாயத்திற்கு நல்ல உரமாக இருந்த போதிலும் அதையே எங்கு பார்த்தாலும் வளர்த்துவிடலாம் என எதிர் பார்ப்பது பிரயோஜனம் இல்லை. சில இடங்களில் கொள்கிசி, சில இடங்களில் ‘பில்லி’, ‘பசரா’, போன்ற பலதரப்பட்ட விதைகளை உபயோகித்து பசுந்தான் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். ‘ஸெஸ்பேனியா’ விதையையே உற்பத்தி செய்வதில் அதிகாரிகள் காலத்தைகழித்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் விவசாயம் சம்பந்தமான மற்ற விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடும் என்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

“அதேசமயத்தில், தாலுக்கா விவசாய ஆபீஸர்கள், பீல்டுமேன், மேஸ்திரிகள் இவர்கள் எல்லோரும் ஸெஸ்பேனியா விதைகளை நடுவதிலும், விதைகளைச் சேகரிப்பதிலும்தான் இவர்கள் ஆராய்ச்சி யெல்லாம் போய் விடுகிறதே தவிர, உற்பத்தியை அதிகரிப்பதுபோன்ற விஷயங்களை இவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய முடியாமல் போகின்றது. சாதாரணமாக ஒரு விவசாய மேஸ்திரியோ, பீல்டுமேனோ வரப்புகளில் நின்றுகொண்டு இரண்டு மூன்று ஸெஸ்பேனியா காய்களை வைத்துக்கொண்டு காலத்தைச் செலவிடுகிறார்கள். இதற்கென்று அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளம், போக்குவரத்துச் செலவு போன்ற பணங்கள் வீணாக்கப்படாமல் இந்த ஸெஸ்பேனியா சேகரிப்பை மற்றவர் களுக்கு விட்டுவிடலாம். ‘பணம் என்றால் பிணமும் வரையத் திறக்கும்’ என்பதைப்போல இந்த விதைச் சேகரிப்புக்கு போனல் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் விவசாயிகளில் பலர் இதை வேண்டிய அளவுக்கு உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள். ஆகவே, ஆபீஸர்களுக்குச் சம்பளமாக அதிகப் பணம், பிராயணப்படி, சைக்கிள் அல்லவன்ஸ் போன்று செலவிடும்போது அவர்களை இம்மாதிரி சில்லறை வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தாமல், நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். இந்த விதையை நான் ஏற்கெனவேயே சொன்னதுபோல், தனிப்பட்டவர்கள் தயாரிக்கும்படி சர்க்கார் உற்சாகப்படுத்தினால் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“சாதாரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் 100 கலம் விளையக்கூடிய இடங்களில் 125 கலம் வரையில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று தஞ்சை ஜில்லா கலெக்டர், விவசாய அதிகாரிகள், எல்லோரும் சென்ற வருஷம் அறிக்கைகள் விட்டிருந்தார்கள். ஆனால் விளைந்திருந்தது 125 கலம் காண்பதற்குப் பதில் 50 கலம்தான் விளைந்தது. நிச்சயமாக 125 கலம் காண முடியும் என்ற சூழ்நிலை இருந்தது வாஸ்தவம்தான். ஆனால் பயிர்களுக்கு குருத்துப்பூச்சி விழுந்ததின் காரணத்தினால் ஐந்தில்

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [22nd March 1954]

இரண்டு பங்குதான் அறுவடை செய்ய முடிந்தது. பாக்கி ஐந்தில் மூன்று பங்கு குருத்துப்பூச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டு வீணாகப்போய்விட்டது. இப்படி பயிர்கள் பூச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டு, எதிர்பார்க்கப்பட்ட 125 கலத்திற்குப் பதிலாக 50 கலம்தான் கண்டுமுதல் இருக்கிறது என்றால், இதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் செய்வதற்குப் பயிர்களில் பூச்சி விழாமல் தடுப்பதற்கு, அதிகச் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாய அதிகாரிகள் ஏதாவது முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் விவசாய அதிகாரிகள் இந்த மாதிரி விஷயங்களில் போதிய கவனம் செலுத்துவது கிடையாது. தஞ்சை ஜில்லாவில் கிடைக்கக் கூடிய மொத்த மசகுலில் இந்த வருஷம் ஐந்தில் மூன்று பங்கு விழுந்து விட்டது. இப்படி உற்பத்தியில் குறைந்தவிட்டதின் காரணமாக கோடிக்கணக்கான மக்கள் பஞ்சத்தால் பட்டினியால் கஷ்டப்படுவதோடல்லாமல், பொருளாதார நெருக்கடியும் உண்டாகும் என்றும் நான் இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை.

“பயிர்களுக்கு விழும பூச்சிகளைக் கொல்லக்கூடிய மருந்துகளின் விலை 1951-ல் இருந்ததைவிட 1952-ல் அதிகமாகியது. 1953-54-வது வருஷத்தில் அதன் விலை இன்னும் அதிகரித்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இது மிக மிக ஆபத்தானது. பூச்சிகளைப் கொல்லக்கூடிய மருந்துகள் எந்த அளவுக்கு, விவசாயிகளுக்குச் செலாகியமான முறையில் கொடுத்து, உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியுமோ அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் தஞ்சை ஜில்லாவிற்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற கூட்டத்தில் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அந்தமாதிரி அங்கு விஸ்தரிப்புத் திட்டம் வரும் பட்சத்தில் பெரிய அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளத்தை கொடுப்பதைப்பார்க்கிலும் கார் அவலன்ஸ் இவைகளைக்கொடுப்பதைப் பார்க்கிலும் நேரிடையாக கிராமங்களுக்குச் செல்லக்கூடிய மேஸ்திரிகளையும், விவசாய டெமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர்களையும் அதிகப்படுத்தி, பிரிக்காவுக்குப் பிரிக்கா அதிகாரிகளை வைத்து, பயிர்களுக்கு பூச்சித் தொந்தரவு போன்றவைகள் ஏற்பட்டால் அவைகளை உடனடியாகக் கவனித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுக்கும் விஷயமாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாய அதிகாரிகள் மூலமாக உரம் விநியோகம் செய்யப்படுவதற்குப் பதிலாக தாசில்தார், டிப்டி தாசில்தார் மூலமாக செய்யப்படவேண்டும். தாசில்தாரோ, டிப்டி தாசில்தாரோ ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று அவருக்குக் கீழ் இருக்கும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை விட்டு விசாரணை செய்து உரம் விநியோகம் செய்தால் ஒரு மணிக்குள் 100 பேர்களுக்கு கொடுத்துவிட முடியும். அதற்குப் பதிலாக விவசாய அதிகாரிகள் மூலமாக விநியோகம் செய்யப்படவேண்டுமேயானால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால், ரெவின்யூ அதிகாரிகள் யாராவது identify செய்யவேண்டி இருக்கிறது. ஆகையால் உர விநியோகத்தை ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால், மூன்று மாதங்களுக்கு தாசில்தாரோ, அல்லது ஸ்பெஷல் டிப்டி தாசில்தாரோ ஏற்படுத்தி ஜீப் காரில் கிராமங்களுக்குச் சென்று முகாம் போட்டு உர விநியோகம் செய்யும் படி ஏற்பாடு செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“கனம் சேர்மென் அவர்களே.

10-10 p.m. “இந்தச் சட்டசபையில் வழக்கமாக நான் ஆங்கிலத்தில் பேசவேண்டிய மான்யத்தை சாதாரண விவசாயி பாஷையில் அதாவது தமிழ் பாஷையில், என் தாய் பாஷையில் பேச விரும்புகிறேன்.

“கனம் மந்திரி அவர்களும் வழக்கத்திற்குப் புறம்பாக மிக நீண்ட ஒரு பிரசங்கத்தை செய்தார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் இப்படி இவ்வளவு நேரம் பேசியது தவறு என்று சொல்லவில்லை. மந்திரி

22nd March 1954] [Sri R. V. Swaminathan]

அவர்களிடத்தில் எவ்வளவு அன்பு மதிப்பு வைத்திருக்கிறேன் என்பது பற்றி அவர்களுக்கே தெரியும். கனம் மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது தான் முதலாவதாக பிரசங்கம் செய்யவில்லை. இதுவரை 6, 7, பட்டி விவாதத்தில் கலந்துகொண்டிருக்கிறார். அவர்கள் மிகப்பெரிய போர்ட் போலியோ (Portfolio) வாகிய P.W.D. யை முன்பு வைத்திருந்தபோதும் கூட இவ்விதமாக இவ்வளவு நீண்ட பிரசங்கம் செய்தது கிடையாது. இது மிக மிக ஆச்சரியப்படவேண்டிய விஷயம். அவர்கள் பேசும்போது நான் சென்னை மாகாணத்தில்தான் இருக்கிறேன். இந்தியாவில்தான் இருக்கிறேன் என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. காரணம் என்னவென்றால் நம்முடைய தேசம் அவ்வளவு பிற்போக்கில் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தேன், அதை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியது காங்கிரஸ் மந்திரி சபைக்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்குமுள்ள பொறுப்பு. இதனால் மிகத் துரிதமாக அபிவிருத்தி ஏற்படாது கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதும் தெரியும். கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் இந்த விவசாய இலாக்காவிற்கு புதிதாக இருந்தபோதிலும், விவசாய இலாக்கா கொடுத்த புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டே இந்தப் பிரசங்கத்தைச் செய்திருக்கிறார்.

“Agricultural Research Station ஏற்படுத்தவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதாகவும், soil deficiency பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப் போவதாகவும் பிரசங்கத்தில் சொன்னார்கள். நான் சிறிய விவசாயி, ஏதோ கொஞ்சம் நிலம் வைத்திருப்பவன். நான் soil deficiency பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யாததால் என் நிலத்தில் சரியான பலன் கிட்டவில்லை. ஆகையால் இந்த soil deficiency பற்றி தெரிந்துகொள்ளவேண்டி அங்கே எங்கள் சிலகெங்கை தாலுக்காவிலுள்ள Agricultural Demonstrator இடம் போய்க் கேட்டேன். அவர் “இதைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று சொன்னார்.” அவர் எவ்வளவு தூரம் படித்தவர், அவருடைய வேலைகள் என்ன என்று கேட்டதற்கு தான் பி.எஸ்.ஸி. படித்திருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு நாங்கள் இவ்விடத்தில் செய்யக்கூடிய காரியங்கள் எல்லாம் விதைகளை வாங்குவது விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பது, சஸ்பென்சியா பொன்ற கிரீன் விதைகளை விவசாய டைரக்டரிடமிருந்து வாங்கி விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுப்பது, இன்னும் விவசாயத்தைப்பற்றி பிரசாரம் செய்வது, இதுதான் எங்கள் வேலை என்று சொன்னார்கள். பிறகு நான் அக்ரிகல்சர் டைரக்டரைப் பார்த்து இந்த கிரீன் மெனார் எங்கள் பாடுநேரி கிராமத்திலே காணாமே என்று கேட்டதற்கு அந்த டைரக்டர் “நீங்கள் காரில் போகும் பொழுது, ரோட்டுப் பக்கத்தைப் பார்த்தால் அந்த இடத்தில், அந்த நிலங்களில் போடப்பட்டிருப்பது தெரியும்” என்று சொன்னார். மேல் நாடுகளிலே இந்த டெமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர்கள் நிலங்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளுக்கு என்ன தேவைப்படுகிறது என்பதை தெரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஒரு இலாக்கா இருக்கிறது. இந்த டிபார்ட்மெண்டில் இருப்பவர்கள் விவசாயிகளின் நலத்தை உத்தேசித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுக்கிறார்கள்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் அங்கத்தினருக்கு இருப்பது நஞ்செய் நிலமா, அல்லது புஞ்செய் நிலமா என்று தெளிவு படுத்தும்படி விரும்புகிறேன்.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“நஞ்செய் நிலமும் இருக்கிறது, புஞ்செய் நிலமும் இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டுகள் தகராறு பண்ணக்கூடிய அளவிற்கு எனக்கு அவ்வளவு நிலம் இல்லை.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறபடி கம்யூனிஸ்டுகள் வேண்டுமென்று தகராறு எதுவும் பண்ணுவதாக இல்லையே?”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் அவர்களின் நலத்திற்காகவும் என்ன செய்யவேண்டுமென்றும், அவர்களின் வேலைகள் என்னவென்றும் சவிஸ்தாரமாக கனம்

[Sri R. V. Swaminathan] [22nd March 1954]

மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் தெளிவுபடுத்தினார். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லாச் சாமான்களும் மார்க்கெட்டில் குறைந்த விலையில் விற்கும்படி ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் பண்ணுவதற்காக வேண்டிய பிண்ணாக்குகளின் விலை ரூ. 22 ஆக விற்பதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது 24 ரூபாயாக இருக்கிறது. ரூ. 35-க்கு விற்கப்பட்ட உரம் இப்பொழுது 65 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் இதை வாங்கி போடுகிற அளவுக்கு பணத்தை அவர்கள் காண முடியாது. அந்த நிலத்தில் அந்த அளவுக்கு விளைச்சல் இருக்காது. இதற்காக டிபார்ட்மெண்டு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். மழை பெய்யாவிட்டாலும் பாதாளத்தில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கான வசதிகள் இருக்கின்றன. அதற்காக டியூப் வெல்ஸ் முதலியவைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். விவசாயத்திற்கு இது மிகவும் முக்கியமானது. விவசாய மாணவர்களைப்பற்றியும் அவர்கள் கரலேஜ் பற்றியும் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக பி. ஏ. ஸ்கூல், பி. எஸ். ஸ்கூல், யும் படித்து விட்டு விவசாயம் படிப்பதற்காக வந்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் இதற்கு இவ்வளவு பெரிய பட்டமும், படிப்பும் தேவையில்லை. விவசாயப் படிப்பிற்கு சாதாரண தமிழ் படித்திருந்தாலும் போதும். இந்தக் கரலேஜ்களில் தமிழ் படித்தவர்களைச் சேர்த்து Practical Training விவசாய டிரெயினிங் கொடுத்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். நான் இன்னும் சில விஷயங்களைப்பற்றி பேசியிருந்தேன். ஆனால் இப்பொழுது நேரம் இல்லாததினால் நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் ஆர். வி. சாமிநாதன் இவ்வளவு நேரம் பேசியதை கவனித்ததில், இந்த மான்யத்தை அவர் ஆதரிக்கிறார் அல்லது எதிர்க்கிறார் என்று தெரியவில்லை.”

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“இந்த விதமாக அவசரப்பட்டால் இவர்கள் எவ்விதமாக அரசாங்கத்தை நடத்தப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. நான் இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன். வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்க்கிறேன். இதில் ஒன்றும் சந்தேகம் வேண்டாம்.”

SRI M. VENUGOPALA GOUNDER :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். விவசாயத்துக்காக சர்க்கார் அதிகப் பணம் செலவிட்டால் உண்மையிலேயே விவசாயம் ஓரளவு முன்னேற்ற மடைய வழி இருக்கிறது. விவசாயிகள் விஷயத்திலே நமது சர்க்கார் அசிரத்தையாகத் தான் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் வேண்டிய அளவு விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. விவசாய Demonstrator ஆபீசுகள் இன்று விற்பனை ஸ்தலங்களாகத்தான் இருக்கிறது. “புண்ணாக்கு, உரம் இவைகளை அவர்கள் விநியோகிப்பதால், வியாபாரத்தில் அவர்கள் கவனம் செலுத்துகிறார்களே தவிர கிராமங்களில் பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டால், அதைச் சென்று கவனிப்பதற்கு அவர்களுக்கு நேரமில்லை. அதைப்பற்றி அவர்களைக் கேட்டால், ‘நாங்கள் எந்த வேலையைத்தான் செய்கிறோம்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையாகவே விவசாய Demonstrator-கள் மக்களுக்கு ஒரு யோசனை சொல்லுவதற்கு பொறுப்பற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். எங்கள் தாலூகா காவிரி கனம் மந்திரி அவர்கள் வந்திருந்தபொழுது அங்குள்ள குறைகளைப்பற்றி நல்ல முறையிலே அவரிடத்தில் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். விவசாய Demonstrator ஆபீசில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு உரங்கள் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. பேட்டை வியாபாரிகள் உரங்களையெல்லாம் முன்பே வாங்கிவிடுகிறார்கள். அதற்கு விவசாய Demonstrator-கள் உறுதுணையாக இருந்து வியாபாரிகளை ஊக்குவிக்கிறார்கள். வியாபாரிகளும் அப்படி வாங்கி உரங்களை காலா காலத்தில் வெளியில் விடுவ

[22nd March 1954] [Sri M. Venugopala Gounder]

தில்லை. Demonstrator ஆபீசில் Stock இல்லையென்று தெரிந்தவுடன்தான் அவர்கள் உரங்களை அதிக விலைக்கு விற்க முன்வருகிறார்கள். 42, 47 ரூபாய்களுக்குக்கூட விற்கிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக Demonstrator ஆபீசுகளில் ‘மேழிச் செல்வம்’ என்ற புஸ்தகம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏதோ விலையும் வாங்கப்படுகிறது. அந்தப் புஸ்தகத்தை பணக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் சிறிய விவசாயிகள் பேரில் அந்தப் புஸ்தகத்தை கட்டாயமாகத் திணிக்கிறார்கள். அந்தப் புஸ்தகத்தினால் ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லை. சிலருக்கு 125 கலம், 150 கலம் விளைந்தது என்று அதில் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் அப்படி இருக்க முடியாது. பச்சை உரம் முதலியவைகள் பற்றிய படங்களில் ‘மை’ சரியாக இல்லை. அந்தப் புஸ்தகம் மக்களுக்குப் பயன்படாது. ஆகையால் ‘மேழிச் செல்வத்தை’ மாற்றி நல்ல முறையில் அமைக்கவேண்டும்.

“Cheap ஆக சாகுபடி செய்யப்படும் ஜப்பானிய முறை Demonstration Farm-ல் ஓரிரண்டு இடங்களில்தான் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. இந்த ஜப்பானிய முறையை கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்தால் மக்களுக்கு நலனுண்டாகும்.

“Sesbania நடை பாதைகளுக்குப் பக்கத்திலுள்ள இடங்களில் தான் போடுகிறார்கள். அதனால் வண்டிக் கணக்கில் உரம் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நானே 10, 20 ஏக்கரா நிலங்களில் Sesbania போட்டுப் பார்த்ததில் வண்டிக் கணக்கில் உரம் கிடைக்கவில்லை. அதையும் சர்க்கார் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்குக் காலா காலத்தில் கொடுப்பது கிடையாது.

“சர்க்கார் ‘மரம் நடு விழா’ (Tree Plantation) திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் Demonstrator ஆபீசில் ஒரு நல்ல கன்றுகூட கிடையாது. தழை உற்பத்தி அதிகமாயிருக்கிறது என்று சர்க்கார் கணக்கிலிருந்து சொல்லமுடியாது. கிராம அதிகாரிகளுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கிராமத்தில் உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்து விட்டார்களென்று கணக்கு மூலம் சர்க்கார் அதிகாரிகள் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லமுடியாது.

“சர்க்கார் Demonstrator ஆபீசுகளில் சிறு கடன்கள் வழங்கப்படுகிறது. விவசாயிகள் மார்வாடிகள் கடனுக்குக்கூட சற்று பயப்படாமலிருக்கலாம். ஆனால் சர்க்கார் கடனுக்குப் பயப்படவேண்டிய நிலையிலிருக்கிறார்கள். சர்க்கார், கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா (Moratorium Act) மூலம் மற்ற கடன்களை ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திப்போட்டார்கள். ஆனால் சர்க்கார் கடன்கள் மட்டும் ஜூராக வசூல் செய்யப்படுகிறது. மேலும், வசூலும் தீவிரமாக இருப்பதுடன் ஜனங்களை ஹிம்சிக்கக்கூடிய முறையிலே நடக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் கடன்களையும் ஒத்திப்போடவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயிகள் Tractor-கள் கலப்பைகள் Demonstrator ஆபீசுகள் மூலம் வாங்குவதைவிட தனிப்பட்ட முறையில் வாங்குவதுதான் நலம் என்று நினைக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் Demonstrator ஆபீசுகள் மூலம் Tractor-கள் முதலியவைகள் வாங்கக்கூடுமென்று எண்ணுவதற்கு எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகுமோ? இதைச் சர்க்கார் தீவிரமாகக் கவனித்து ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“இப்பொழுது தாலுக்கா Revenue Department மூலம் விவசாயிகளுக்கு சிறு சிறு கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் அவர்களுக்கு அதே சமயத்தில் Demonstrator ஆபீசுகள் மூலமும் கடன் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அதற்குப்பதிலாக Revenue Department மூலம் கொடுக்கும் கடனை சற்று விஸ்தரித்தாலே மக்களுக்கு நலமாயிருக்கும். Demonstrator ஆபீசுகள் மூலம் கடன் வாங்குவது சிறு சிறு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பகிர்ந்துகொடுக்கவே சரியாய் போய்

[Sri M. Venugopala Gounder] [22nd March 1954]

விடுகிறது. ஆகையால் இந்த மான்யக் கடன்கள் நல்ல முறையிலே நேரடியாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி இந்த ஏற்பாட்டை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“Demonstrator ஆபீஸ் அதிகாரிகள் விவசாயிகளின் உண்மை நிலையை புரிந்து கொள்ளக்கூடாத நிலைமையிலிருக்கின்றார்கள். பணக்காரர்களுக்கும் செல்வாக்கு உள்ளவர்களுக்கும் தான் Demonstrator ஆபீஸ்களில் எல்லா வேலைகளும் ஜூராக நடக்கின்றன. உண்மையாகவே ஒரு சிறு விவசாயிக்கு குறிப்பிட்ட காலத்திலே ஒரு வேலையும் நடப்பது கிடையாது. அவன் ஒரு மூட்டை எருக்காக 2, 3 நாட்கள் அலைய வேண்டியிருக்கிறது. பாவம்! திண்டிவனம் தாலுக்காவில் இதே மாதிரிதான் நடக்கிறது. நான்கூட அதிகாரிகளிடம் நேராகப் போய் அவர்கள் விற்பனையை விட்டுவிட்டு விவசாயிகளுக்கு பயன்படக்கூடிய வேறு வேலைகளிலும் ஊக்கம் காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஆகையால் Demonstrator அதிகாரிகளிடமிருந்து விற்பனை வேலையை உடனடியாக எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் புறம்போக்கு நிலங்களையெல்லாம் செல்வாக்குள்ளவர்கள் பயன் படுத்திக்கொண்டு அங்கே இருக்கின்ற எல்லாப் பச்சை உரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். உண்மையிலேயே ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்தத் தழை கிடைப்பது கிடையாது.”

10-37 P.M. * Sri P. G. KARUTHIRUMAN :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த விவசாய மான்யத்தை ஆதரித்துப் பேசும்படியான சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்ததற்கு என் நன்றியை முதலில் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். ஒரு தேசம் சிறந்த தேசம், உயர்ந்த தேசம் என்று சொல்வது எங்கு இருக்கிறது என்றால் தேசத்திலுள்ள பெரிய பட்டணங்களிலும் இல்லை, மாடமாளிகைகளிலும் இல்லை, கூடகோபுரங்களிலும் இல்லை, சட்டசபையிலும் இல்லை, தார் ரோட்டிலும் இல்லை, சிமெண்ட் ரோட்டிலும் இல்லை. ஆனால் வயலில் வளர்ந்து இருக்கும்படியான பயிரிலும் அதன் கதிரிலும்தான் இருக்கின்றன. அந்தக் கதிரிலிருக்கும் தான்யத்தின் அளவைப் பொறுத்துதான் ஒரு தேசம் சுபிட்சமாக இருக்கிறது என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆகவே இந்த விவசாயத்தை நல்ல முறையில் நடத்த அந்தக் கழனிகளில் இருக்கும் தானிய மணிகள் உரமாகவும், சத்துள்ளதாயும் இருக்கவேண்டும். தானிய மணிகள் உரம் பெறுவதற்கு வழி வகைகள் செய்தால்தான் அந்த தேசம் ஒரு சிறந்த சுபீட்சம் நிறைந்த தேசமாக விளங்கும். அப்படிப்பட்ட தானிய மணிகளை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பலவிதமான வழிகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது காலப்போக்கில் பார்க்கும்போது அதற்குப் புது முறைகள் இருக்கின்றன. நவீன காலத்தில் யந்திரத்தை வைத்துக்கொண்டும் டிராக்டர்களை வைத்துக்கொண்டும் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். யந்திரங்கள் மூலமாக விவசாயம் செய்துவிடலாம் என்று சொன்னால் அதனால் என்ன விளைவு ஏற்படும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் பூமியின் சத்து எப்போதும் போல் இருக்குமா என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். ஆண்டவனுடைய படைப்பை எடுத்துக்கொண்டால் நாட்டிலுள்ள அம்சங்களில் ஒன்றுக்கொன்று உதவியாக இருக்கும்படி அமைத்திருக்கிறார். ஒன்றுக்கு ஒன்று இன்றியமையாத முறையில் ஒவ்வொன்றையும் படைத்து வைத்திருக்கிறார். உதாரணமாக வயலில் விளையும் பயிரை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் பயிரில் உள்ள தானிய மணிகளை மனிதனுக்கு உணவாக அமைத்திருக்கிறார். அந்தப் பயிரிலுள்ள வைக்கோலை எடுத்துக்கொண்டால் அது மனிதனால் தள்ளப்படுகிறது. ஆனால் அந்தப் பொருளை மாட்டுக்குத் தீவனமாக உபயோகப்படும்படியாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதை மாடு தின்று விட்டு மாடு என்ன கொடுக்கிறது என்றால் அது மூத்திரமும், சாணமும் கொடுக்கிறது. அவைகள் பயிருக்கு இன்றியமையாத உர உணவாகி வருகிறது. ஆண்டவன் படைத்த படைப்ப ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒன்று உதவியாக இருக்கிறது. இயற்கை நியதி அப்படி இருக்கும்போது செயற்கை நியதியை ஏற்படுத்தினால் அதனால் என்ன ஏற்படும் என்பதைக் கவனிக்க

[22nd March 1954] [Sri P. G. Karuthiruman]

வேண்டும். இயற்கை முறையை விட்டு விட்டு யந்திரங்களை வைத்துக் கொண்டும் செயற்கை உரங்களை போட்டும் விவசாயம் செய்தால் பூமிக்கு உண்மையான உர சத்து கிடைக்குமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதனால் இயற்கை உரம் போட்டுத்தான் பயிர்செய்யவேண்டும். அதனால் பூமியின் வளம் கெடாது. இயற்கை உரம் போடவேண்டும் என்றால் கால்நடை வளர்ப்பு அவசியம். இப்பொழுது கால்நடை வளர்ப்பு நன்றாக நடைபெறவில்லை. கால்நடைகளைக் காப்பாற்றுவது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்தக் கால்நடை வளர்ப்பதால் நாம் எவ்வளவோ பலனை அடைகிறோம். அவைகள் பூமிக்கு உரம் கொடுப்பதோடு அல்லாமல் நம்முடைய குழந்தைகளுக்குச் சிறந்த பால் கொடுக்கிறது. அந்தப் பாலில் எல்லாவிதமான சத்துக்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே கால்நடைச் செல்வத்தை மிகவும் போற்றி வளர்க்கவேண்டும்.

“இயற்கை உரம் போட்டுப் பயிர் செய்வதா அல்லது செயற்கை உரம் போட்டுப் பயிர் செய்வதா என்ற பிரச்சினையைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி ஒன்று சுமார் 50 வருஷங்களுக்கு முன் நியூஜிலாண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்த தேசத்தில் இரண்டு ஜில்லாக்களை எடுத்து அவைகளில் பரீட்சை செய்து பார்க்கப்பட்டது. ஒரு ஜில்லாவில் அம்மொனிய சல்பேட், சூபர் பாஸ்பேட் முதலிய செயற்கை உரங்களை மட்டும் போட்டுப் பயிர்களை வளர்க்கப்பட்டது. ஆனால் மற்றொரு ஜில்லாவில் செயற்கை உரமே போடாமல் இயற்கை உரம் மட்டும் போட்டுப் பயிர் செய்யப்பட்டது. இந்த இரண்டிலிருந்தும் தானிய மணிகளை எடுத்தார்கள். ஆனால் செயற்கை முறையில் பயிரிடப்பட்ட வயிலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தானியங்களைச் சாப்பிட்ட மனிதர்களால் அங்குள்ள நோய்களைத் தாங்கவும் முடியவில்லை. அவர்களுக்குச் சக்தியும் இல்லை. ஆனால் இயற்கை முறையில் ஏற்பட்ட உர சத்தைப் போட்டுப் பயிரிட்டு தானிய மணிகளை எடுத்துச் சாப்பிட்டவர்களால் எந்த வியாதியையும் தாங்க முடிந்தது. அதாவது எந்த வியாதி வந்தாலும் அதைத் தாங்கிக்கொள்ளும்படியான ‘Immunity to certain diseases’ என்று சொல்வது போல் அந்த இயற்கை முறையில் உரம் போட்டுப் பயிர் செய்த தானியத்தைச் சாப்பிட்டதால் அவர்களுக்கு வியாதி களைத் தாங்கிக்கொள்ள முடிந்தது. ஆகவே ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டதன் முடிவு என்னவென்றால் இயற்கை உரம் கொடுத்து அதனால் எடுக்கப்படும் தானிய மணிகள்தான் மனிதனுக்கும் கால்நடைகளுக்கும் நல்லது என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.”

Sri A. SENAPATI GOUNDER :—“On a point of order. நமது நண்பர் மெம்பர் என்ற முறையில் பேசுகிறார் அல்லது டிமாண்ட் ரைட்டர் என்ற முறையில் பேசுகிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.”

* Sri P. G. KARUTHIRUMAN :—“எல்லா முறையிலும் பேசுகிறேன். எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் சொல்லும்படியான பொறுப்பைவிட அதிகப்படியான பொறுப்புடன் பேசுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செயற்கை முறையில் உரம் போட்டுத் தானியங்களை உற்பத்தி செய்வதைவிட இயற்கை முறையில் உரம் போட்டுத் தானியங்களை உற்பத்தி செய்வதுதான் நல்லது என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இயற்கை முறையில் உரம்போட்டு பூமியின் வளத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். செயற்கை உரம் போட்டு பூமியின் வளப்பத்தை குறைக்காமல் உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும். பூமியின் வளப்பத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும். செயற்கை உரம் அதிகமாகப் போட்டால் பயிர் நன்றாக வந்தாலும் தானியங்கள் அதிகமாக அந்த வருஷத்தில் கிடைத்தாலும்கூட பூமியின் பூசாரத்தை அந்தப் பயிர்களே சாப்பிட்டுவிடும். அதனால் வயலிலுள்ள ‘பாக்டீரியா’ என்று சொல்லும்படியான வளப்பம் போய்விடும். அதனால் அடுத்த வருஷம் அந்த பூமி பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடும்.

“அதற்காக இயற்கை உரத்தை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்கு கால்நடைகள் மிகவும் அவசியம். கால்நடை அபிவிருத்தி செய்தால் அவைகளின் மூலம் சாணம், மூத்திரம் கிடைக்கும்

[Sri G. Vagheesam Pillay] [22nd March 1954]

எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தாக வேண்டும். 'மேழிச்செல்வம்' பத்திரிகை எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும் படியாக விவசாய இலாக்கா ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் சினிமா ரீல்கள் மூலமாக விவசாயம் எப்படிச் செய்வது என்பதை நம் கிராம மக்களுக்கு விளம்பரம் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜப்பானிய முறைப்படி எப்படி விவசாயம் செய்வது என்பதைப்பற்றி சினிமா ரீல்கள் வந்திருப்பதாக அறிகிறேன். இந்தப் படத்தை எல்லாக் கொட்டகைகளிலும் சீக்கிரமே திரையிடவேண்டும். இதைப்போலவே விவசாய முறையை விளம்பரம் செய்யும் படங்கள் நிறைய எடுத்து அவைகளையும் கிராம மக்களுக்குக் காட்ட ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் டெக்ஸ்ட்புக் கமிட்டியார் விவசாயம் சம்பந்தமாக கதைகள் அடங்கிய எந்த புதிய புத்தகங்களையும் அங்கீகரிக்கவில்லை. புதிய புதிய புத்தகங்களையும் அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்குச் சர்க்கார் சர்க்குலர் அனுப்பவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயப் பண்ணைகளை லாபம் மிகுந்ததாக நடத்த சர்க்கார் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டதாகவேண்டும். ஏற்கனவே ஒவ்வொரு பண்ணையிலும் சர்க்காருக்கு மிகுந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டே வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது ஆடுதுறைப் பண்ணையில் மிகுந்த லாபம் வருகிறது. இந்தப் பண்ணைகளில் மாட்டுப் பண்ணைகளையும் வைத்து நடத்தவேண்டும். அந்தப் பண்ணைகளில் வெட்ரனரி சர்ஜன்களைப் போட்டு கால்நடைகளின் நோய்களை குணம் செய்தும், பொலிக் காளைகளை வளர்த்து அவைகளை கிராமப் புறங்களுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"முன்பெல்லாம் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலிருந்தும் சுமார் இருபது, இருபத்தைந்து பேர்களை சர்க்கார் செலவில் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் அழைத்துச் சென்று அவர்களைப் பண்ணைகளைப் பார்வையிடச் செய்வார்கள். அந்த முறை தற்போது நின்றுவிட்டது. மறுபடியும் அதேமாதிரியாக முப்பது, முப்பத்தைந்து பேர்களை ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சர்க்கார் செலவில் அழைத்துச் சென்று விவசாய முறைகளை விளக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"ஆந்திர மாகாணம் பிரியாதபோது நம் ராஜ்யத்தில் பழ ஆராய்ச்சி நிலையம் (Fruit Research Station) ஒன்று இருந்தது. ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்துபோன பின்பு நமக்கு அந்த வசதியில்லை. ஆகவே சேலத்தில் ஒரு புதிய பழ ஆராய்ச்சி நிலையத்தை ஏற்படுத்தப்போவதாக சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை சீக்கிரம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆடுதுறை போன்ற விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளில் இருநூறு, முந்நூறு ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கிக்கொண்டு அதில் பொறுக்கு விதைகளை விருத்திசெய்து நல்ல பொறுக்கு நெல் விதைகளை உண்டுபண்ணி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு தற்போது பல நெல் விதைகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். அவைகளை இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற தடவை அங்கே ஷி. 25 நம்பர் விதை அளித்தார்கள். அவ்விதை பூச்சி அரிப்பில் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படவில்லை. சில இடங்களில் நல்ல மகசூல் கண்டிருக்கிறது. அதேமாதிரியாக நல்ல விதைகளை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"மேலும் பூச்சி மருந்துகள் சில இடங்களில் 50 சத விசிறம் சகாயத் துளும், வேறு சில இடங்களில் 25 சத விசிற சகாயத்துடனும் விவசாயிகளுக்குச் சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியாக இல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் $\frac{1}{2}$ பங்கு சகாயத்தில் அதாவது 50 சத விசிற சகாயத்தில் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக சஸ்பெனியா பசுந்தாள் உரம்; இதனால் ஒரு ஏக்கராவுக்கு ஆயிரம் பவுண்டுக்கு மேல் மிக அதிகமாகத் தானிய மகசூல் காணப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. தற்காலத்தில் மாடுகளின் சாணம் அதிகமாகக் கிடைப்பதில்லையாதலால், இன்னும் விரிவான முறையில் பசுந்தாள் உரமாகிய சஸ்பெனியா, காவாளை, குளஞ்சி, தக்கைப்பூண்டு

[22nd March 1954] [Sri G. Vagheesam Pillay]

போன்றவைகளை விவசாயிகள் உபயோகிக்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கும் விவசாய இலாக்கா குறைந்த செலவில் பசுந்தாள் உரத்தையும் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக டிராக்டர்கள் ரிப்பேர் செய்ய இரண்டு இடங்களில் தான் இந்த ராஜ்யத்தில் வசதியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு இடத்தில் ரிப்பேர் செய்வதற்குவேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், சீக்கிரமாக அவைகளை ரிப்பேர் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதோடு ஜில்லா ஆபீஸ் ஒவ்வொன்றிலும் டிராக்டர் சம்பந்தமான சார்ட் ஒன்று மாட்பட்டிருக்கவேண்டும். அதில் 'டிராக்டர் எந்த ஊருக்குப் போயிருக்கிறது? எப்பொழுது வரும்? பிறகு எந்த இடத்திற்கு அனுப்பப்படும்?' என் றெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் அங்குள்ள அதிகாரிகள் யாரையும் கேளாமலேயே டிராக்டர் சம்பந்தமான விஷயங்களை விவசாயிகள் கொடுத்து கொள்ளமுடியும். அதோடு பீல்ட்மென், மேஸ்த்திரி முதலியவர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்பி கிராம மக்களுக்கு டிராக்டர் உபயோகப்படுத்தும் வழிகளை எல்லாம் சொல்லித் தரவேண்டும்.

"தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே இந்த வருஷம் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் புதிய பல திட்டங்களை அமுல் செய்யப்போவதாகத் தெரிகிறது. இது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். குறிப்பாக வருஷா வருஷம் நாம் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து இரண்டு லக்ஷம் டன் அரிசி வாங்கிக்கொண்டிருந்தோம். தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் இன்னும் பல அபிவிருத்திகளைச் செய்தால் நிச்சயம் இன்னும் ஒரு லக்ஷம் டன் அரிசி அதிகமாகவே வாங்க முடியுமென்று நான் கனம் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பல இடங்களில் ஊற்றுக் கிணற்றின் மூலம் பாசனம் செய்யப்படுகிறது. ஊற்றுக் கிணற்றிலிருந்து பாசனம் நடக்கும் இடங்களில் ஏக்கராவுக்கு 31 ரூபாய் வரி வாங்குகிறார்கள். இது ரொம்பவும் அதிகமான வரியாகும். மற்ற பிரதேசங்களில் எப்படி ஏக்கராவுக்கு பத்து ரூபாய், பதினைந்து ரூபாய் என்று வரி வாங்குகிறார்களோ அதைப் போலவே இந்த ஜில்லாவிலும் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக இப்பொழுதுள்ள வரியை குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். இன்னும் இந்தப் பிராந்தியத்தில் 50 ஊற்றுக் கிணறுகள் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். சப்-ஆர்ட்டிஷியன் கிணறுகளையும் நாம் வைத்துக்கொள்ள ஒரு 25 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் மிகவும் முக்கியம். சிதம்பரம் தாலுக்காவில் 155 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்போவதாக அறிகிறேன். இதில் சுமார் ஐம்பது கிராமங்களுக்கு சப்-ஆர்ட்டிஷியன் கிணறுகள் அதிகம் உள்ள இடங்களுக்குச் சீக்கிரம் மின்சார வசதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"காட்டுமன்னார்குடி போன்ற பிரதேசத்திற்கு மின்சாரத்தை உடனடியாக விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று மராமத்து மந்திரி அவர்களிடத்திலும், விவசாய மந்திரி அவர்களிடத்திலும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். அதில் அந்தப் பிரதேச மக்கள் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தால் நாங்கள் அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நாங்களும் எங்கள் பிரதேச மக்களின் சார்பாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் வசூல் செய்து கொடுப்பதாக சர்க்காருக்குக் கடிதம் எழுதி இரண்டு மூன்று மாதங்களாகிறது. ஆனால் இது வரையில் ஒருவிதமான பதிலும் கிடையாது. சர்க்கார் இதைக் கவனித்து உடனடியாக இந்தப் பிரதேசத்திற்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri G. Vagheesam Pillay] [22nd March 1954]

“கடைசியாக பழப் பண்ணையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கோடூர் பழப் பண்ணை ஆந்திர ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்த பிறகு இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு ஒட்டுச் செடி கிடைப்பது கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே சீக்கிரமாக சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு பழ ஆராய்ச்சிப் பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜப்பானிய முறையில் விவசாயம் செய்வதை விளக்கும் சினிமாப் படங்களை சீக்கிரத்தில் எல்லா கொட்டகைகளில் வெளியிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ‘மேழிச் செல்வம்’ என்ற விவசாயப் பத்திரிகையில் விவசாயம் செய்யும் முறைகளை எல்லாம் இன்னும் நன்றாக விளக்கி நல்ல அட்டைப் படத்தோடு கவர்ச்சிகரமாக இருக்கச் செய்து எல்லோரும் அதை வாங்கிப் படிக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-04
p.m.

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நாட்டை தமிழ் அரசர்கள் ஆண்டு வந்த காலத்தில் நம்முடைய நாடானது மிகச் செழிப்பாய் இருந்தது என்பதற்குச் சான்று கூறவேண்டுமானால், ‘சோழ வள நாடு சோறுடைத்து’ என்ற பழமொழியே போதும். ஆனால் சோழ வள நாடு என்று சொல்லப்படும் தஞ்சை ஜில்லாவிலே இன்றைய தினம் மக்கள் மக்காச் சோளத்திற்குக்கூட கஷ்டப்படும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாடுகள் தின்னக்கூடிய பிண்ணாக்கை மக்கள் தின்னும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? காங்கிரஸ்காரர்கள், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூறுகின்ற காரணம் ‘நாங்கள் ஆட்சிக்கு என்னைக்கு வந்தோமோ அன்றிலிருந்து மழை பெய்யவில்லை’ என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு காரணத்தைக் காணோம். ‘நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை’ என்றிருக்கிறது. ஆனால் இவர்களுடைய ஆட்சியில் நல்லவர்களே இல்லை என்று நிரூபிக்கின்ற அளவிலே ஆறு ஆண்டுகளாக கால மழை பெய்யவில்லை. [(Interruption) நிதிமந்திரி:—நீங்கள் நல்லவர்கள் இருக்கிறீர்களே!] ஆட்சி எங்கள் கைக்குவந்தால் கண்டிப்பாக மழை பெய்யும். மழை பெய்வதற்கு சர்க்கார் கையாண்டமுறை என்ன? வனமகோத்சவம் செய்கிறோம் என்று சொல்லி, மழைபெய்யாத காலத்தில் மரக்கிளைகளைத் துண்டு துண்டாக வெட்டி ஊர் ஊராக நட்டு விடுகிறார்கள். தண்ணீர் ஊற்றாத காரணத்தினால் அவைகள் பட்டுப்போய் விடுகின்றன. கனம் ஆச்சாரியார் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு ‘பஜகோவிந்தம் பாடுங்கள், மழை பெய்யும்’ என்று சொன்னார்கள். அதிலும் பயன் இல்லை என்பதை மந்திரிமார்கள் இப்போது உணர்ந்திருக்கக்கூடும். நல்ல வேளையாக ஒரு அனுபவமுள்ள விவசாயி திரு. பக்தவத்சலம் விவசாய மந்திரியாக வந்ததைப்பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். விவசாயிகள் படும் கஷ்டங்களைப்பற்றி சில விஷயங்களை நான் அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள் என்று படம் போட்டுக் காட்டி விட்டால் மட்டும் போதாது. உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளை அரசாங்கம் செய்து தரவேண்டும். மின்சார திட்டத்தைக் கிராமம் தோறும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படாவிட்டால் உண்மையில் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் உணவு நெருக்கடியைத் தீர்க்க முடியாது. இந்த ஆண்டில் மழை பெய்திருந்தாலும் கூட பூச்சிகளால் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். விவசாய மந்திரி அவர்களுடைய ஜில்லாவாகிய செங்கற்பட்டு ஜில்லாவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கு ‘மணிலாக் கொட்டை ஜில்லா’ என்ற சிறப்புப் பெயரும் இருக்கிறது. அங்கு உற்பத்தியாகின்ற மணிலாக் கொட்டை நல்ல முறையில் பயன்பட வேண்டிய முறையில் வழி முறைகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். அது பேரளவில் மட்டும் இருக்கிறதே தவிர, மணிலா அதிகமாக உற்பத்தியாவதற்கு வேண்டிய வழியைச் செய்வதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்கு மார்க்கெட் கமிட்டி மூலமாக விதை வாங்கிக்

22nd March 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

கொடுத்ததினால் நஷ்டம் வந்துவிட்டது என்று நிறுத்தி விட்டார்கள். அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் வந்தாலும் கூட அதிகமாக மணிலா உற்பத்தி செய்வதற்கு வழி வகைகள் செய்யவேண்டும் என்று தான் விவசாய மந்திரி அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“எங்களுடைய ஜில்லாவில் உற்பத்தியாகக்கூடிய மணிலாவானது அன்னிய நாட்டிற்கு அனுப்புவதன் மூலமாக ராலி கம்பெனி, ஈஸ்ட் ஏஷியாடிக் கம்பெனி இவைகளெல்லாம் கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்றார்கள். விவசாயிகள் இதனால் எந்த விதமான நன்மையையும் அனுபவிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் உதவி கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம் ‘பாரி கம்பெனி’ கையில் இருக்கிறபடியினால் குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பதில்லை. ஏழை விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற கரும்புக்கு ரிஜிஸ்டிரேஷன் கொடுப்பதில்லை. விலை நிர்ணயம் செய்யும் பொறுப்பு மத்திய சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது. விவசாயிகள் கம்பெனிகளிலிருந்து அதிக விலைக்கு உரம் வாங்கவேண்டி இருக்கிறது. ஆனால் உற்பத்தி செய்யும் கரும்பை ஆலைகளில் கொடுக்கும்போது அதற்கு மிகக் குறைவான விலை கொடுக்கப்படுகிறது. சர்க்கரையின் விலை உயர்ந்திருக்கிறதே ஒழிய கரும்பின் விலை உயரவில்லை. ‘நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் வெள்ளைக் காரர்களுடைய ஆலையை தேசிய மயமாக்கிவிடுவோம்’ என்றெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு காலத்தில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் சொன்னபடி ஏன் அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை என்று தான் நான் கேட்கின்றேன்.

“பம்பு செட், கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன், தக்காவிக் கடன் எல்லாம் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்களே, கொடுத்தார்களா? உண்மையிலேயே ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் கிடையாது. விவசாய டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து, விதை நெல் என்று பணக் காரர்கள் வாங்கிக்கொண்டு போய் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு விதை நெல் சரிவர கிடைப்பதில்லை. புண்ணாக்கு, உரம் போன்றவைகளும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு சரிவரக் கிடைப்பது கிடையாது. சாதாரணமாக ஒரு விவசாயிக்கு இருக்கின்ற அனுபவ ஆராய்ச்சி அறிவுகூட டெ.மா.ன்ஸ்டிரேட்டர்களுக்குக் கிடையாது என்பதை நான் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும்.

“விவசாய மக்கள் உழைத்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும், அவர்கள் தொழிலை செய்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும், அவர்கள் படித்து முன்னேறுவதற்கு இடமே இருக்கக்கூடாது என்று தான் கனம் ஆச்சாரியார் அவர்களுடைய கல்வித் திட்டம் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். விவசாயக் கல்லூரிகளில் விவசாயினுடைய பிள்ளைகள் தான் முதலிடம் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மீன் இலாக்கா சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் கடலூரைச் சேர்ந்தவன். மீன் பிடிக்கின்ற சமூகத்தார் ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருப்பதால் வலை நெய்வதற்குக் கூட நூல் வாங்குவதற்கு முடியாமலும் இருக்கிறார்கள். கட்டு மரங்களுக்கு பர்மிட்டு கொடுக்கப்படவில்லை. கட்டு மரங்களில்லாமல் அவர்கள் எப்படி மீன் பிடிக்க முடியும்? நவீன முறையில் படகுகள் தயார் செய்யப்பட்டு அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். மீன் இலாக்காவை யார் நிர்வாகம் செய்கின்றார்கள் என்றால் பிராமணர்கள் அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மீனைப்பற்றி என்ன தெரியும்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“சிலர் மீன் கூட சாப்படுகின்றார்களே!”

[22nd March 1954]

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ அதனால் தான் மீன் விலை கூட ஏறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். ரூசி கண்ட பூனை சும்மா இருக்காது. சாப்பிட வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் மீன் பிடிப்போருடைய குழந்தைகளுக்கு சர்க்காருடைய மீன் இலாக்காவில் முதல் இடம் தரவேண்டும் என்று தான் நான் கூறுகிறேன். அவர்களுக்கு மீன் ஆராய்ச்சி ஸ்தாபனங்களில் பயிற்சி பெறுவதற்குக்கூட இடம் கிடையாது. அந்த டிபார்ட்மெண்டில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் மீன் விஷயமே சரியாகத் தெரியாது. கடலில் நான்கு அடி கூட போகமுடியாதவர்களெல்லாம் இன்றைக்கு மீன்இலாக்காவில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். மீன் பிடிப்போருடைய சமூகத்தாருக்கு செய்யவேண்டிய நன்மைகளையெல்லாம் அவசியமாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்மையில் நாகைப் பட்டினத்தின் கடற்கரையருகில் பரதவர்கள் கடலிலே சிக்குண்டு கஷ்டப்பட்டார்கள். பலர் புயல் காற்றினால் இறந்தனர். இப்படி கடலில் சென்று மீன் பிடித்து, மக்களுடைய நன்மைக்காகப் பாடுபடக்கூடிய ஒரு இனத்தாருக்கு, சர்க்கார் ஏதாவது நிவாரணம் அளித்திருக்கிறதா என்றால் கிடையாது. இன்றைய தினம் நாட்டில் உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய காலத்தில் மீன் பிடிப்போர் தங்களுடைய உயிரைக் கூட மதிக்காமல், கடலில் சென்று, மீன் பிடித்து வந்து, நமக்கெல்லாம் ஏராளமாக அளித்து வருகிறார்கள். மீன் சாப்பிடாதவர்களும் கூட இப்போது மீன் சாப்பிட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஜவலி மீன் வைத்து, கெட்டுப் போகாமல் காப்பாற்றினால், நல்ல உணவாக அது அமைகின்றது. ஆகவே தான் நான் சொல்லுகிறேன்; மீன் பிடிக்கிற திட்டத்தை விஸ்தரிக்கப் போகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறதேயொழிய, நவீன முறையில் இந்த சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? நீராவிப் படகு (ஸ்டீம் போட்), கட்டை மரம் இவைகளை வாங்குவதற்கு அனுமதி இல்லை. அவைகள் பர்மாவிலிருந்தும் மற்ற இடங்களிலிருந்தும் வருவதற்கு அனுமதி கிடையாது. விண்ணப்பம் போட்டால் கூட காலாகாலத்தில் அனுமதி கிடைப்பது கிடையாது. இப்பொழுது Hire Purchase System என்று இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் வாக்கூர் திருவேங்கிட கவுண்டர் இன்ஜின் வேண்டுமென்று 1950-ம் வருஷத்தில் கேட்டார், 1954-ம் வருஷம் வரை கிடைக்கவில்லை. விவசாய டிபார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் தாசில்தாருக்குப் போகின்றது. அங்கிருந்து ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டருக்குப் போகிறது. அதை எடுத்துக்கொண்டு திரும்பவும் டிபுடிடையர் ஆபீசிலிருந்து இரண்டு வருஷம் மூன்று வருஷம் ஆகியிருக்கிறது. உண்மையிலே ‘ஹையர் பர்செஸ்-வ்ஸ்டம்’ மூலமாக நன்மை அடைபவர்கள் விவசாயிகள் அல்ல. ஆளும் கட்சியை சேர்ந்தவர்களுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் தான் சலபமாக இன்ஜின் கிடைக்கிறது.

“ மீன் இலாக்காவில் மீன் அருமையைத் தெரியாதவர்கள் இருப்பதினால் எந்த நன்மையும் கிடையாது. கருவாடு வியாபாரமானது இந்த ராஜ்யத்தில் நடந்து வருகிறது. அதைப் பக்குவப்படுத்துவது எப்படி என்பது பிராமணர்களுக்குத் தெரிய முடியாது. மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு அதை எப்படிப் பக்குவம் செய்வது என்பது தெரியும். ஆகவேதான், அந்த டிபார்ட்மெண்டில் மீன் பிடிப்போர் சமூகத்தாரை இம்மாதிரி கருவாடு நல்ல முறையில் தயாரித்து, மார்க்கெட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, மீன் பிடிப்போர் சமூகத்தாரை இந்த வேலையில் அமர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். நாட்டு மக்களின் முக்கியமான உணவாகிய மீன் சேகரித்துக் கொடுப்போருடைய வாழ்க்கை எப்படியிருக்கிறது, என்பதற்கு அவர்களுடைய குடிசையைப் பார்த்தால் தெரியும். வானமே கூறையாக எண்ணி இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் மற்ற வசதிகளையும் அவர்களுக்குச் சர்க்கார் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“ கோழிப்பண்ணைகளை கிராமந்தோறும் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால், இன்றைக்கு முட்டை பெரும்பாலான முக்கிய உணவாக இருக்கிறது. முட்டை சாப்பிடாதவர்கள் அனேகமாக யாரும் கிடையாது.”

[22nd March 1954]

* **SRI A. SAMBASIVAM :—**“ I rise on a point of order, Sir. துரதிருஷ்டவசமாக இரவுக் கூட்டங்களிலெல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பெரும்பான்மையான நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். அது மாத்திரமல்ல. எதிர்க்கட்சியிலிருக்கிறவர்கள் இந்த விவசாய மான்யத்தை விட மிக முக்கியமான மான்யங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்வதைக் கேட்கும்போது உண்மையிலேயே ரொம்ப வருத்தமாக இருக்கிறது. இது இந்த நாட்டு உழவர்களின் துரதிருஷ்டமாகும். விவசாய மான்யம் மிக முக்கியமான மான்யம். ஆகவே, இந்த மான்யத்தின் மீது நாளைக்கும் தொடர்ந்து ஒரு மணிநேரம் விவாதம் நடத்த அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11.1
p.m

MR. SPEAKER :—“ If the consensus of opinion is to adjourn now and continue the discussion tomorrow, I have no objection.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, let us finish the Demand to-day itself.”

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—**“ Mr. Speaker, Sir, I am indeed very much obliged to the several hon. Members who participated in the discussion on this Demand for the very constructive, useful and helpful suggestions that they have made.

“ The hon. Member Sri Venkatesha Sholagar wanted that research stations should cater directly to the needs of the ryots, That is exactly our idea. In every research station, we invite the farmers on particular days and celebrate the Farmers' Day. It is our endeavour to see that research stations are made really popular among ryots.

“ The hon. Member from Chidambaram Sri Vagheesam Pillai made very useful suggestions. He referred to the need for publicity. I entirely endorse what he said. One other suggestion that he made was that writers of text-books for children should include in their books lessons on agriculture and allied subjects. I have no doubt that my Hon. Colleague in charge of Education will take up that valuable suggestion. The hon. Member referred also to the need for a fruit research station in the residuary Madras State, as the Kodur Fruit Research Station in the composite State had gone over to the Andhra State. I shall endeavour to start a fruit research station.

“ The hon. Member Sri Govindaswami was the only Member who referred to matters relating to Fisheries Department. I may assure him at once that it is the policy of the Government to prefer members of the fishermen community who have got the necessary qualifications for appointment in the Fisheries Department. He referred also to the shortage of yarn and wood for catamarans. I have already answered a question about yarn. There is no shortage of yarn. In fact there is stock, but there is no demand. When there was scarcity, the Government were supplying yarn at controlled prices. Now there is no difficulty about the availability of yarn. As regards timber for catamarans, we have been taking steps to give import licences for importing timber from Ceylon and other countries.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[22nd March 1954]

"The hon. Member Sri R. V. Swaminathan said that he got into a trance when he listened to my speech. I have no doubt that my speech could not have had that effect on him. He said he was wondering whether he was in this country or outside. My speech was not responsible for that feeling in him. Some years ago he went to Sweden and some other countries. Ever since his return, he has been thinking only of the experiences which he had in those countries. Therefore it is no surprise to me and I should not take credit for his feeling, whether he was in this country or in one of the countries which he visited.

"He referred to his contact with some Agricultural Demonstrator and said that the Demonstrator could not solve his problem about the unsuitability of the soil.

11-20 p.m. "Sir, my hon. Friend Sri Swaminathan is a very experienced gentleman. He has toured foreign countries. If the Demonstrator was not helpful, he could have contacted the District Agricultural Officer. He simply said, 'I contacted certain other officers'. Which officer he contacted, I do not know. As I said, he could have contacted the District Agricultural Officer. Even if he was not useful or helpful, since the hon. Member is mostly residing in Madurai, he could have contacted the Deputy Director of Agriculture. He said that I was taking these statistics—which I gave—from the Department. I cannot help it. I did take the aid of the Department in collecting certain statistics which, I thought, would be useful to the hon. Members. But I wonder whether the hon. Member has got any direct information. He spends most of his time in Madurai or in Madras. He is not a full-time cultivator. He is a landlord and an absentee landlord at that." (Hear, hear and applause.)

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"Sir, let me correct the Hon. Minister. He may be right in saying that I am spending most of my time in Madurai and in Madras. But agricultural operations take away a major portion of my time. I am really an agriculturist, cent per cent agriculturist. I depend upon the land or agriculture for my livelihood. I am not an absentee agriculturist. I am not a landlord but I am an agriculturist myself. I am myself cultivating all my lands. I do it alone and not with the help of anybody else."

SRI P. RAMAMURTHI :—"I suppose Ministry making is also part of agriculture!"

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I am glad to hear that from the hon. Member Sri Swaminathan. I do want him to take more interest in agricultural development. I wonder whether he knows that there is an Agricultural Research Farm in his own district, very near his own place. I wonder whether he has ever visited the Paramakudi Farm. I am sure he has not visited it. I want him to go there and I want others also to be taken there by him. He could easily get the necessary aid from the Department if he goes there.

22nd March 1954]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

"The hon. Member Sri Venugopala Gounder referred to the pre-occupation of the Demonstrators in the matter of sales. I have already answered in reply to certain questions that the Government have decided that these Demonstrators should no longer be burdened with this task of selling manures and other such things. Perhaps, they will still have to sell seeds, but manures they will no longer sell. We have made necessary arrangements and I have explained, while speaking on the Demand, that the chemical manures will be stocked by the Central Co-operative Stores and distributed by either private firms or co-operative societies. The same hon. Member referred to a certain idea of compulsion in the matter of the sale of 'Mezhichelvam'. I can assure him that there is no idea of compelling any ryot to purchase this journal. But I do not agree with him that this is a useless journal. It is a very useful journal and I would commend this journal to the hon. Members. I wonder how many hon. Members have been following that and it is my endeavour . . ."

SRI S. T. ADITYAN :—"Does the Hon. Minister know that not even a single copy of this valuable journal is available in the Legislature Library?"

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I have just heard the information from the hon. Member. I shall look into the matter. We shall certainly consider the suggestions of certain other hon. Members to make this 'Mezhichelvam' more informative and more useful.

"The hon. Member Sri Karuthiruman is not only a practical agriculturist but also an expert, and experts naturally differ. So, he put forth very strong views about manures and many other things. I assure him that we shall examine the points raised by him. But I could again tell him that there is no compulsion in the matter of growing sesbania .

"Reference was made by another hon. Member to the pest attack on betel vines. I have said, at the beginning, that necessary steps have been taken to check the spread of this attack.

"Reference was made to the disbursement of agricultural loans. I would examine that suggestion. I do welcome a suggestion like that. If the Revenue Department would take up the responsibility of distributing the loans, I shall certainly be happy if these Demonstrators would be free to do propaganda among the ryots. I certainly appreciate the suggestions of the hon. Member Sri Venkatesha Sholagar. He said that the Demonstrators should spend at least twenty days in the month in the villages. I have myself been insisting on that. If any hon. Member has got any specific complaint against any Demonstrator, that could be brought to my notice. I am certainly eager to look into the matter and to see that these Demonstrators do useful and effective work by way of aid to the ryots.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [22nd March 1954]

"Again, reference was made to the need for the Government themselves taking to seed production. That is not practicable, Sir. The Government will try to secure pure seeds to the extent possible, but they cannot cater to all the requirements of the ryots. We do want enthusiastic and intelligent ryots to take to seed farming to help the Government and to help the ryots in producing pure seeds. Reference was made to the strain, C.O. 25. I was glad to hear in certain districts which I visited that this C.O. 25 was resistant to pest attack, even in areas where the pest attack was very wide and intense. Therefore, I do trust that the ryots will be induced to take to strains like that which would escape pest attack.

"Reference was made to the rising price of pesticides and insecticides. I have no idea about it, Sir. Perhaps if the Government do not manufacture pesticides, they have to purchase and distribute them. So far as the price is concerned, Government subsidise to the extent of 50 per cent. But I am unable to accept the suggestion of one hon. Member that this 50 per cent subsidy must be a permanent feature. As I pointed out the other day, after all, the owner of the land benefits. After all, the price is Rs. 5 or Rs. 7-8-0, and the owner who benefits must be able to pay it even if he is the owner of one acre or two acres.

"Some other hon. Member said that there was discrimination between the poor ryot and the rich ryot. I can assure him and this House that there is no such discrimination. If any officer, on account of his enthusiasm, resorts to any kind of compulsion or if any other officer makes such a discrimination, I would like that to be brought to my notice, and I assure this House that we shall take all steps possible in this regard.

"Then, there is so much demand for oil engines. We are endeavouring to secure engines and, now we are trying to go in for Indian engines. Regarding filter point engines, the hon. Member Sri Rajachidambaram has suggested that the ryots should be left to choose the engines that they would like to have, whether foreign or Indian. We have been in correspondence with the Government of India in regard to this matter and I do hope that they would give that freedom to the ryots.

"Then, the hon. Member Sri Govindasami Nayagar referred to the price of sugarcane. Even there, the Government have been trying to help the growers. But, the Government should not be expected to nationalise everything including the sugar manufacture. The other day the Hon. the Minister for Labour and Industries categorically explained the policy of the Government in this regard.

"Now, Sir, I request the hon. Gentleman Sri Venkatesha Sholagar to withdraw his cut motion so that this Demand be passed unanimously."

22nd March 1954]

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லிய பதில் சரியானபடி திருப்திகரமாக இல்லாததினால் என்னுடைய வெட்டுப்பிரேரணையை வற்புறுத்துகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the allotment of Rs. 2,23,33,400 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.' "

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,23,33,400 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet at 10 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, 23rd March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Opening of a Police station in Anaikattu village, North Arcot.

* 300 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have considered the demand of the Anaikattu villagers in the North Arcot district, regarding the establishment of a Police station for the village.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Yes, Sir. But the Government consider that there is absolutely no need for the opening of a Police station in the Anaikattu village.”

SRI A. RATNAM:—“ மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கவேண்டிய மாட்டுப் பொங்கல் தினத்தன்று 1954-ம் ஆண்டு ஜனவரிமீ 16-ல் அனைக்கட்டு என்ற கிராமத்தில் ஹரிஜனப்பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டதும் அந்த கிராமத்தில் ஜாதி இந்துக்களால் ஹரிஜன வீடுகள் குறையாடப்பட்டதும் உண்மையா? இதன் காரணமாகத்தான் போலீஸ் ஸ்டேஷன் இவ்விடத்தில் வைக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டார்களா? இந்த சம்பவத்திற்குப் பிறகு எவ்வளவு நாள் போலீஸ் காவல் போட்டிருந்தார்கள்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ There was an incident on Pongal Day. But, it need not be exaggerated too much. Effective police action was taken against the culprits and cases are also pending against them. Even the hon. Member was pleased to note that and . . . ”

MR. SPEAKER:—“ The matter is before the Court. It is therefore *sub judice*. ”

SRI A. RATNAM:—“ இது சம்பந்தமாக கலைக்டர் அவர்களிடமிருந்து வந்த ரிபோர்ட்டை அமைச்சர் அவர்கள் கூறத்தயாராயிருப்பாரா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I do not know with reference to what, Sir. The question was in relation to the opening of a Police Station and we have received a report that there is a police station nearby and there is absolutely no necessity to open a police station in this village also.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“ போலீஸ் ஸ்டேஷன் எந்த அடிப்படையிலே அந்த அனைக்கட்டு கிராமத்திலே திறக்கப்பட்டிருக்கிறது? மக்களின் வேண்டுகோளின்படியா அல்லது அதிகப்படியாக குற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற காரணத்திற்காகவா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ The crime factor is also taken into consideration in opening police stations.”

[23rd March 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—“ இந்த கேவில சம்பந்தப்பட்ட ஹரிஜன மக்கள் ஜாதி ஹிந்துக்களால் அடிக்கப்பட்டு, போலீஸார் கேஸ் போட்டாலும் பிராச்சுஷன் அவர்கள் சரியாக நடத்துவதில்லை. மேலும் அவர்களின் பண்பலத்தால் தங்கள் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அரசாங்கம் இதற்காக நல்ல நடவடிக்கை எடுத்து அந்த ஆதிதராவிட மக்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்க முன்வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This is a general allegation made and I do not admit it, Sir. But, in this particular case, even the Harijans concerned are very much satisfied about the action taken by the Police.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ What is the exact population of this village in question and what is the distance between this village and the other village where the police station is now situated? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think the population of the village is 1,500 and the police station is situated six miles away.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து பிராச்சுஷன் நடத்தப்படுவது உண்மைதான். ஆனால் கேஸ் நடத்தப்படும்போது சாட்சி, இல்லை என்றது போன்ற காரணங்களைக்காட்டி கேஸை ஜெயிக்காமல் செய்துவிடுகிறார்கள். இதற்காக இந்த சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not admit that statement. After all, the case is before the Court and there are judicial magistrates. I do not think there will be any miscarriage of justice.”

Levy of uniform grazing fees.

* 301 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government in supersession of all previous orders have ordered that the grazing fees in the forests including the panchayat forests taken over by the Forest Department should be uniform throughout the State;

(b) what are the rates for buffaloes, cows, sheep, etc.; and

(c) what is the estimated revenue expected by the levy of uniform grazing fees throughout the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

	RS.	A.	P.	
“(b) Buffalo ..	0	8	0	} Per head.
Cow ..	0	4	0	
Sheep ..	0	2	0	

“(c) About three lakhs of rupees.”

SRI A. RATNAM :—“ சில குறிப்பிட்ட காடுகளில், குறிப்பிட்ட ஆடு மாடுகளைத்தான் மேய்க்கவேண்டுமென்ற நபந்தனையிருக்கிறதா? அப்படியிருக்கும்போது அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் தனிப்பட்ட முறையில் பட்டியலில் எழுதாமல் பணம் வசூலிக்கிறார்கள் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? ”

23rd March 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, the number of cattle that should be permitted to graze is limited in the interests of the preservation of forests. If there is any illicit permission granted for grazing, I would like the hon. Member to bring it to my notice.”

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—“ May I know Sir, whether any grazing fee is levied for elephants and, if so, what is the rate fixed? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have no information with me.”

Construction of a new building for the District Headquarters Hospital, Mangalore.

* 302 Q.—SRI M. S. MOGRAL : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total amount sanctioned for the construction of the new building of the District Headquarters Hospital at Mangalore;

(b) the amount spent so far;

(c) when the construction of the buildings will be completed;

(d) the old bed-strength of the Hospital; and

(e) the future bed-strength of the Hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Rupees 16.8 lakhs.

“(b) Rupees 6,66,877 up to the end of December 1953.

“(c) The construction now in progress may be completed in the course of this year.

“(d) 116.

“(e) 314.”

Conference of the Presidency Panchayat Union.

* 303 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolutions passed by the conference held at Madras under the auspices of the Presidency Panchayat Union at the end of January 1954; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ (a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Is the Union, a recognized Union? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Yes, Sir. It is a recognized Union.”

[23rd March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Did any Minister of this Cabinet take part in this Conference? If so, were not the resolutions passed under the very auspices of the Minister or have they not been forwarded to the Government? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ The Minister was not present when the resolutions were passed. The resolutions have also not been forwarded to the Government till now.”

Awards of Industrial Tribunals.

* 304 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the number of awards of Industrial Tribunals that were not implemented in the State in the year 1953?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ 54 awards.”

Attachment of paddy crops for arrears of melwaram.

* 305 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the villagers of Ambalapattu, Pattukottai taluk, Tanjore district, that their paddy crops were attached for arrears of melwaram due to the zamindar by Revenue officials and that the attachment might be cancelled; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) A telegram was received from one Sri Murugaiyam representing that Revenue officials attached Kurvai crop for three years' kist arrears in Ambalapattu village in Pattukottai taluk and that attachment should be cancelled.

(b) A report was called for from the Collector in the matter and pending issue of orders the Collector was informed that attachments made for arrears of rent due from the ryots of the Ambalapattu village should be lifted and attachment should be confined to the arrears of two faslis only. The Collector's report has been received and the matter is under the consideration of the Government.”

Prohibition of processions near the Assembly Hall.

* 306 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Commissioner of Police, Madras, has passed an order prohibiting processions and gathering of people in the roads around the Assembly Hall since 26th February 1954; and

(b) if so, the necessity for this order?

[23rd March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister) :—“ (a) & (b) Yes, Sir. A statement^a is placed on the table of the House.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know, Sir, before the Commissioner of Police passed this Order did he consult the Government? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Commissioner of Police would have consulted whoever was necessary to be consulted.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ May I know what were the reasons that induced the Commissioner of Police to issue this Order? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There was information to the effect that there were likely to be some demonstrations before the House. To prevent that, orders were passed.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ சட்டசபைக்கு சுற்றுப்புறங்களில் அமைதியை நிலைநாட்டுவது சபாநாயகருடைய பொறுப்பு என்று கருதுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ சட்டசபைக்கு வெளியில் அமைதியை நிலைநாட்டும் பொறுப்பு என்னுடையது அல்ல.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ இந்த சட்டசபைக்கு உள்ளேயும், சுற்றுப்புறங்களிலும் அமைதியை நிலைநாட்டவேண்டிய பொறுப்பு சபாநாயகருக்கே இருப்பது நல்லது. சர்க்கார் தலையிடவேண்டுமென்று சபாநாயகர் கேட்டுக்கொண்டால் மட்டும் உதவி செய்தால் போதும் என்று இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சர்க்கார் தலையிடக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைச் சர்க்கார் கவனிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That will be too much of responsibility for the Speaker, Sir. I do not think even the Speaker will be prepared to undertake that responsibility.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Is it not a fact that by passing such 10-1
orders often and often, the Commissioner of Police is infringing 8.11
upon the fundamental rights of the people such as freedom of
association, demonstration, etc.? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is the fundamental right of the hon. Members of this House also to have a peaceful meeting here. That has also got to be protected.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ அங்கத்தினர்கள் அப்படி ஏதாவது அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுகிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு தெரிவித்தார்களா என்று கேட்கிறேன்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Even if the hon. Members are not aware of such things, when information reaches the Government, they will have to take action.”

[23rd March 1954]

Compensation to the retrenched workers of the Textile Industry.

* 307 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have received a list of retrenched workers of the Textile Industry who are eligible for compensation from the Special Officer appointed by the Coimbatore Labour Tribunal which considered the cases of Textile workers who were retrenched as the result of the Uthandaraman recommendations; and

(b) if so, when and the action taken thereon?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The list was received in October 1953. It is being kept in abeyance as the Labour Appellate Tribunal has not yet given its decision on the appeal preferred by the managements of the textile mills concerned.”

SRI S. RAMALINGAM :—“எந்தெந்த தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்ற List சர்க்காருக்குக் கிடைத்து 5 மாதங்கள் ஆகியும், இந்த List-ன் பேரில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதைப் பிரசுரிக்கவுமில்லை. இதை கவனிப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, as I said the Labour Appellate Tribunal's decision is awaited. As soon as it is available, we shall do the needful.”

SRI M. PALANIYANDI :—“பல ஆண்டுகளாக வேலை செய்த 11,000 தொழிலாளிகள் நீக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய நஷ்ட ஈட்டை கோர்ட்டின் தீர்ப்புக்காக நிறுத்திவைக்காமல் தாற்காலிகமாக அவர்களுக்கு ஏதாவது தொகை கொடுக்கும்படி அரசாங்கம் முதலாளிகளிடம் சொல்லுமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The Government cannot compel anybody in the matter. If the labour leaders and the managements come to some settlement, we shall be most happy.”

Conducting resales for the produce of forests in Gingee taluk.

* 308 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many times resales were conducted for the produce of the forests in Gingee taluk during 1952-53; and

(b) the reasons for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The resales in the case of minor forest produce were conducted twice in the year 1952-53 on 7th January 1953 and 10th January 1953.

“(b) There were no bidders for the original sale held on 14th July 1952. Hence the first resale was conducted on 7th January 1953. The second resale was conducted on 10th January 1953 as only one of the nine units was sold on the first resale.”

[23rd March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“In view of the fact that there were no bidders in the original sale, how could it be considered as a sale at all? That being so, what was the necessity for sending for bidders once again?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“There was no sale when there were no bidders in the first sale. Therefore, they had to call for another resale which was held on 7th January 1953.”

Private weekly shandies.

* 309 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any proposal to acquire for Government the private weekly shandies?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“No, Sir.”

MR. SPEAKER :—“Question No. 310.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Sir, I want to put a supplementary on the previous question.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member cannot monopolise the entire question hour. If there is any hon. Member who gives notice of the largest number of questions, it is the hon. Member Sri K. Aranganathan. In spite of this fact, if he wants to put a supplementary on every question, how can I allow it? Moreover, there are a number of questions to be covered. So, I pass on to the next question.”

Collection of interest for default in payment of land revenue.

* 310 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the amount of interest collected, owing to default in the payment of land revenue during the fasli years 1361 and 1362.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“Fasli 1361—Rs. 11,726 and fasli 1362—Rs. 3,628.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“There is delay in payment because of their inability to pay; may I know why the Government should collect interest from them?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“That is the prevailing rule which is there to give incentive for the people to pay.”

Export of chillies.

* 311 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many tons of chillies were produced in this State during this year; and

(b) whether the Government have suggested to the Central Government that permit for export of chillies should not be given?

[23rd March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The estimated production of chillies during 1953-54 is 54,500 tons.

“(b) Yes. This Government considered that no export of chillies was possible either to other States or to foreign countries in view of the fall in production and the ruling high prices in this State and accordingly requested the Central Government not to allow export of chillies from this State for 1954.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து சிலோன், சிங்கப் பூர் முதலிய இடங்களுக்கு மாத்திரம் மிளகாய் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடாது என்று சர்க்கார் சிபார்சு செய்திருக்கிறதா? அல்லது பீஹார், ஒரிஸ்ஸா, வங்காளம் முதலிய மற்ற வெளி ராஜ்யங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடாது என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறதா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I think I have made it quite specific in the answer that it applies to other States also within India.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state what the estimated consumption of chillies per year in this State is?”

MR. SPEAKER :—“I don't know whether the Hon. Minister will be able to answer it.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I don't think I have the figures with me now.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member may give notice of a fresh question.”

SRI M. PALANIYANDI :—“இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி இடங்களுக்கு மிளகாய் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடாதென்று சர்க்கார் சிபார்சு செய்ததற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பதில் வந்ததா? இங்கிருந்து மிளகாய் வங்காளத்துக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு அங்கிருந்து பாகிஸ்தான்னுக்குப் போகிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதனால் மிளகாய் விலை அதிகரித்திருப்பதால் நடுத்தர மக்கள் அதை வாங்குவதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் சிபார்சை மத்திய சர்க்கார் சீக்கிரமாக அமுல் நடத்த இந்த சர்க்காரால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There has been no export from this State in 1954.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“What is the present position of chillies? Are they cheaper or are they dearer like tamarind?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It still continues to be hot, Sir.” (Laughter.)

Reinstatement of workers in the Coimbatore City Transport, Ltd.

* 312 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the sixty-six workers of Coimbatore City Transport who were dismissed in August 1951 have been reinstated?

[23rd March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Fifty-nine out of the 66 discharged workers of the Coimbatore City Transport, Ltd., have settled their accounts individually with the management in preference to reinstatement in full satisfaction of their claims. The question of reinstatement of five of them was not pressed either by themselves or by the Union. As regards the reinstatement of the remaining two workers, the decision of the High Court, Madras, on the Writ Petition No. 996 of 1953 filed by the management, is awaited.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“சர்க்கார் தலையிட்டு மீண்டும் அவர்களுக்கு வேலை வாங்கிக்கொடுக்கத் தவறியதன் காரணமாக தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே பணத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு விலகி விட்டார்களா? அல்லது சர்க்கார் தலையிட்டு அவர்களுக்கு வேலை வாங்கிக்கொடுக்கத் தயாராக இருந்தும் அவர்கள் தங்களுக்கு வேலை வேண்டாமென்று பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு விலகிவிட்டார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The Government could not proceed in the matter on account of the orders on the writ petitions passed by the High Court. There was no other reason.”

Products manufactured at the Government Quinine Factory.

* 313 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the products produced now by the Government Cinchona Department, Ootacamund?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The following are the Quinine Products manufactured at the Government Quinine Factory, Naduvattam :—

- (1) Quinine Sulphate Powder, B.P. 1948.
- (2) Quinine Sulphate Tablets, B.P. 1948.
- (3) Quinine Hydrochloride Powder, B.P. 1948.
- (4) Quinine Hydrochloride Tablets, B.P. 1948.
- (5) Cinchona Febrifuge Powder, I.P.L. 1946.
- (6) Cinchona Febrifuge Tablets, I.P.L. 1946.
- (7) Totaquina Powder, B.P. 1948.
- (8) Totaquina Tablets, B.P. 1948.
- (9) Quinine Bisulphate Powder, B.P. 1948.
- (10) Quinine Bihydrochloride Powder, B.P. 1948.
- (11) Quinine Salicylate Powder, B.P.C. 1949.
- (12) Quinine Hydrobromide Powder, B.P.C. 1949.
- (13) Quinine Bihydrobromide Powder, B.P.C. 1934.”

MR. SPEAKER :—“Question No. 314.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Sir, I want to put a very valuable supplementary on the previous question.”

[23rd March 1954]

MR. SPEAKER :—" How can I allow the hon. Member to put a supplementary on every question? There are a number of questions and I have to cover all of them within this one hour."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, on a point of order. There are a few important questions and I suggest that you may be pleased to give us some time for putting supplementaries on them. Otherwise, the valuable time available for us to put supplementaries could not be availed of, Sir. So . . ."

MR. SPEAKER :—" I know that. But, the hon. Member must remember that I have to cover all these questions in one hour and I cannot encroach upon the time of the Government which they would like to utilize for consideration of the Demands."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, not even a second passes when you pass over one question and go to the other question."

MR. SPEAKER :—" I know to which questions I must give time for supplementaries and to which questions I need not. Let not the hon. Member try to teach me as to what I should do and what I should not. I now pass on to the next question."

Adulteration of foodstuffs and drinks.

* 314 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of cases of adulteration of foodstuffs and drinks that ended in conviction in 1952 and the amount of fine realised therefrom?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The total number of convictions is 5,723. The amount of fine realized is Rs. 2,17,619."

SRI K. ARANGANATHAN :—" In the City as well as mufasal hotels, adulteration of oils and other foodstuffs is going on unchecked; and the steps that the Government have so far taken to prevent this as well as to see that perfect sanitary conditions prevail in them have not yet produced the desired results. May I know whether the Government will act vigilantly in future and see that such adulteration is checked?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There is a Bill before the Parliament regarding the prevention of adulteration of foodstuffs and that Bill provides for deterrent punishment, Sir."

Employment through the Employment Exchanges in Malabar and South Kanara.

10-20 a.m. * 315 Q.—SRI M. S. MOGRAL : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the number of persons who registered themselves for employment in the Employment Exchanges in Malabar and South Kanara during the year 1953; and

(b) the number of persons who got employed through the Employment Exchanges in those districts during that year?

23rd March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) The number of persons registered in the Employment Exchanges in Malabar is 12,889 and in that of South Kanara (Mangalore) is 4,278.

" (b) The number of persons placed in employment by the Employment Exchange in Malabar is 3,819 and in South Kanara (Mangalore) 775."

SRI M. S. MOGRAL :—" May I know, Sir, whether it is a fact that systematic procedure is not followed in securing employment according to priority of registrations?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" If the hon. Member would give me information about specific instances, I shall look into the matter."

SRI M. PALANIYANDI :—" ஸார், தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலும் மத்திய அரசாங்க ஸ்தாபனங்களிலும் கூட எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு சிபாரிசு செய்யும் ஆட்களை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. ஆகவே தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலும் மத்திய அரசாங்க ஸ்தாபனங்களாகிய போஸ்டல், ரயில்வே முதலிய ஸ்தாபனங்களிலும் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு கொடுக்கும் ஆட்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் நிர்ப்பந்திக்குமா? இல்லா விட்டால் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு இருப்பது நியாயம் இல்லை."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, there are now proposals before the Central Government and the Madras Government for the reorganization of these Employment Exchanges, so that their work may be made more effective and less criticized. When the proposals are completed, I think hon. Members will have no complaint."

SRI O. KORAN :—" Sir, may I know the number of Harijans employed through these Exchanges in North Malabar during 1953?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I have no ready information. If a separate question is put, I shall try to answer."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Sir, is it the practice of the Government, when employing workers, to get them through these Employment Exchanges?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Yes, Sir, sometimes."

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—" Sir, is it a fact that large industrial concerns have no belief in the candidates suggested or recommended by these Employment Exchanges?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, large industrial concerns are under no such obligation. However, they are advised in this matter."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" From the figures given by the Hon. Minister, will he be pleased to state the number of applicants who have technical qualifications and those with other ordinary qualifications?"

[23rd March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am sorry I have no separate figures of that with me. If a separate question is put, I shall furnish them."

SRI M. PALANIYANDI :—" Sir, எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு ஆட்களைக்கொடுத்தால் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் எடுத்துக்கொள்வது இல்லை. ஆனால் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அதைப்பற்றி உடனே எழுதி விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக தொழிலாளர்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சினிடம் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, we appeal to all big employers to recruit through the Employment Exchange and whenever we get applications, we forward them. It is a matter of co-operation and if that is not forthcoming, how is Government responsible? "

SRI S. RAMALINGAM :—" தனிப்பட்ட முதலாளிகளை எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு கட்டுப்படுத்த முடியாது என்றும், ஆனால் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம் என்றும் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு சிபார்சு செய்யும் தொழிலாளர்களைத்தான் பெரிய முதலாளிகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஏன் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, all these people are not labourers. There are many other categories and, therefore, such compulsion cannot be made."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, will the Government be pleased to instruct local bodies like the Corporation of Madras to recruit only candidates suggested by the Employment Exchange, since it is not the practice with the Corporation of Madras now? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" We expect all local bodies and big employers to respond to our appeals, but our appeals sometimes fall on deaf ears."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரில் ஏற்படுகின்ற காலி இடங்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் நடத்தும் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலமாக ஏன் வேலை கொடுக்கவேண்டும்? ராஜ்ய சர்க்காரே இதை நடத்துவதற்கு ஏன் முன்வரக்கூடாது? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, at the present moment, these Employment Exchanges are the products of the Government of India. As I have just now mentioned, there are proposals to reorganize them, giving local Government more powers in the management, in the selection and administration of these Exchanges. When that proposal is put through, hon. Members will have less complaint."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Sir, an ounce of practice is worth a ton of preaching. When the Government themselves do not normally recruit through these Exchanges, where is the purpose in appealing to private employers to employ through these Exchanges? Will the Government give an assurance that in future, normally, they would be recruiting through these Exchanges? For

[23rd March 1954]

instance, the Transport Service in the Madras City does not generally recruit through the Exchanges. Then what is the purpose in appealing to other employers? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" In Government Service, much of the recruitment is done through the Madras Public Service Commission and, therefore, there is very little chance of Government employing through these Exchanges. We are striking a golden mean between these and trying our best."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, is it not a fact that the number of persons registered with these Employment Exchanges form a very small percentage of the total number of persons unemployed and if so, is it not a fact that insistence on employing only persons registered with these Exchanges will inflict a hardship on the persons who are still unemployed on a large-scale? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" We have no figures, Sir, to show what percentage of the total unemployed is catered for by these Exchanges. But my hon. Friend is giving a statement in reply to the question of the hon. Member Sri Anthony Pillai."

DR. K. B. MENON :—" Sir, in a country where there is a surplus of labour much in excess of the demand, can an Employment Bureau be effective in its service and is not expenditure on the maintenance of that Employment Bureau a waste of money? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, so far as the second portion of the question is concerned, I can say that the matter of effecting economy in the administration of these Employment Exchanges is now under the consideration of both the Governments. What was the first part of the hon. Member's question, Sir?

DR. K. B. MENON :—" My first question was whether in a country where there is a surplus of labour, that is, where the supply of labour far exceeds the demand, can an Employment Bureau serve effectively? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, it may not be possible to make a hundred per cent success. But twenty per cent is better than no per cent at all."

SRI C. RAJAM RAMASAMY :—" Sir, is the Hon. Minister aware of the general complaint that unless one pays money, one cannot get employment through these Exchanges? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am not aware of that complaint, Sir. If the hon. Member gives specific instances, I shall certainly look into them."

[23rd March 1954]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Are Government receiving periodical reports on the progress of securing employment by these Exchanges? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Yes, Sir.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Sir, may I know whether the Hon. Minister is satisfied with the working of and service rendered by these Employment Exchanges. If he is at least satisfied, will the Government send a request to the Employment Exchange to reserve certain candidates for these local bodies, instead of sending requests to private agencies? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ As I said already, these Employment Exchanges are under the Government of India. They are completely reorganising it and trying to help the State Government. I have no information whether they are not satisfied with these organisations. It is not under my control.”

Construction of roads in Gingee taluk.

* 316 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state when the roads from—

- (i) Jayankondan to Puthur;
- (ii) Semmedu to Nallampillaipethal; and
- (iii) Semmedu to Vettavalam,

in Gingee taluk, South Arcot district, will be constructed?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ (i) The work of forming a road from Jayankondan to Puthur is included in the Five-Year Plan of Road Development. The District Board is now attending to the preliminaries connected with the acquisition of lands for the work. The District Board is likely to take up the work for execution as early as possible.

“ (ii) and (iii) The work of forming the road from Semmedu to Nallampillaipethal is part of the road from Semmedu to Vettavalem which comes within the scope of Post-War Road Development but has not been included in the five-year plan.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Sir, in spite of the request and agitation by the people for the formation of these two roads, and even though the District Board has taken the necessary steps for the acquisition of roads from Jayankondan to Puthur, this proposal is pending with the Government for more than 2 or 3 years and there is no sign of the work being started immediately. May I know when these two roads will be taken up for construction, Sir? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ The hon. Member represented this matter to me about two or three months back. The matter is being expedited.”

[23rd March 1954]

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ இந்தாண்டு திட்டத்தில் செஞ்சி தாலுக்காவில் எத்தனை மைல் தூரம் ரோடு போடப்பட்டது? இந்தாண்டு திட்டத்தில் புதியதாக ரோடு போடவேண்டுமென்றால் சர்க்கார் எவ்வளவு பணம் பொதுமக்களிடமிருந்து கேட்கிறார்கள்? ” 10-30 a.m.

MR. SPEAKER :—“ மூலக் கேள்வியில் 3 ரோடுகளைப்பற்றி விவரம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பொதுவாக மைல் கணக்கைப்பற்றி கேட்கிறீர்கள்.”

“ If however the Hon. Minister is prepared to answer the question, I have no objection.”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ A separate question may be put.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The name of the village is Nallampillaipethal (laughter). Will the road leading to that village be at least included in the next Five-Year Plan? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ I hope so.”

Increase in the price of foodgrains in Malabar.

* 317 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any orders have been issued to the Producers-consumers' Co-operative Societies in Malabar district asking them to increase the wholesale and retail prices of rice, wheat, paddy, etc., distributed through the ration shops on and from 14th February 1954; and

(b) if so, the reasons for ordering such increase?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The answer is in the negative.

“ (b) Does not arise.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I invite the attention of the Hon. Minister to a report that ‘ on an enquiry from the Provincial Co-operative Credit Societies and with the officials who are in charge of supplies, it is learnt that (from the 14th February 1954) the price of raw rice has been increased from nine annas four pies to nine annas six pies. We have received instructions that transport charges should not be included in the administration charges.’ Therefore, it is a fact that it has been increased from nine annas four pies to nine annas six pies and as late as the 12th March, the officials have received no communication about the fact that the transport charges need not be tacked on to administration charges ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have passed a specific order to the effect ‘ that the Government have now decided that hereafter there should be only one fixed uniform pool price for the first and second sorts of rice, that is the retail issue price to the consumers throughout the State irrespective of the number of transfers of stocks from place

[23rd March 1954]

to place.' In order to ensure such a uniform price, the Government have made necessary provision for such extra transport charges and other losses."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" I am sorry that the information given by the Hon. Minister is incorrect. In fact, the order was issued by the Supply Department in Malabar, asking the Provincial Co-operative Credit Societies to increase the price of rice, paddy, wheat, etc., by five annas eight pies per maund, that is apart from the administrative surcharge already in force, viz., five annas per maund. On the 10th or 11th of February, an urgent order was sent to the Provincial Co-operative Credit Societies in Malabar by the Supply Department in the district."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member put it in the form of a question."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" I am sorry to inform the Hon. Minister that the department has supplied the Government with incorrect information."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Even the Supply Department cannot go behind the Government Orders. If there has been any mistake, I shall have it rectified."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The Hon. Minister was just now saying that no instructions were issued to the Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar to enhance the price of rice. Sir, in a telegram sent by the Collector of Malabar to the Supply Department, it is stated—

'Administration surcharge raised to ten annas eight pies for rice broken wheat milo etc. and seven annas six pies for paddy per maund from 14th February. Re-fix prices of stock on closure of 13th February. Assess stocks on 13th and collect difference amounts. Revision should be given effect to from 14th February definitely.'

Circulars were also issued by the Supply Department to every Provincial Co-operative Society on 15th February 1954, based on the telegram that I have just read. Subsequent to the answer given by the Hon. Minister on the floor of this House in reply to my question last week that no price has been asked to be enhanced, Sri K. V. Narayanan Nambiar has sent representations to the Hon. Minister in respect of that matter. Is it a fact that such a representation had been received, if so, what action has been taken?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No doubt, administrative charges and all those things have been fixed, but that is only for the purpose of fixing the wholesale price. What we have done is, we have fixed the pool price of rice to be sold to consumers for the purpose of working out the wholesale price. We have also fixed various charges, like administrative charge, etc. So the telegram refers to administrative charges and all those things for the purpose of fixing the wholesale price. As far as the consumer's price is concerned, it has been fixed once and for all, that is, 14 annas

[23rd March 1954]

6 pies for the first sort rice and 11 annas 6 pies for the second sort. We have issued instructions that it should prevail throughout the State."

SRI R. KRISHNAN :—" സ്റ്റേറ്റിലെ മറ്റൊരു ഡിസ്ട്രിക്ട് കളെയും അവർക്കു മലബാറിലെ ജി.പി.കെ.യെപ്പോലെ ജാസ്തിയാണു്. കിട്ടുന്ന അരിയെന്ന വാങ്ങാൻ അവിടത്തെ ആളുകൾക്കു കഴിവില്ല. അതുകൊണ്ടു് അവിടെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ട്രാൻസ്‌പോർട്ട് ചാർജ്ജ് സബ്സിഡിയായി കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ആലോചിക്കുമോ ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Formerly, in Malabar in addition to the pool price, they were adding transport charges and other incidental charges to the consumer's price. Now, even in Malabar it should be sold at only 14 annas 6 pies for the first sort and 11 annas 6 pies for the second sort. No other charges will be added to it. That is why, Malabar has derived specific advantage by this order."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" In view of the answer given by the Hon. Minister, if, on an enquiry, the Government find that they have collected an amount in excess of the price fixed for consumers, will they refund the amount to consumers?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This is a hypothetical question. If any mistake has been done, I shall have it rectified."

SRI A. APPU :—" In view of the fact that Malabar is getting rice of a very bad quality at a very high cost, will the Government consider the question of subsidising and reducing the price of rice in Malabar?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am afraid the other people in the State cannot be saddled with the cost of rice to be sold in Malabar."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The other day, in answering a similar question, the Hon. Minister said that there was no increase in the price and we maintained that there was an increase. I am sorry that even to-day he has not received any information or enquired about it. On the 12th March, we received definite information from official sources, that it has been increased by two pies. Will the Hon. Minister hereafter at least call for a report on this aspect of the question and rectify any error if there is one?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member need not presume that I have not called for a report. Whatever action is necessary is being taken."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" Sales have been effected taking into account the increase in the price of foodgrains sold through the P.C.C.S. ration shops in Malabar. Will the Hon. Minister be pleased to get a correct report from the district authorities as early as possible?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir."

[23rd March 1954]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ The Hon. Minister has been pleased to state that the consumer's price of rice has been fixed once and for all for the whole State. Can he give the assurance that there will not be any further increase in the price of rice sold in ration shops? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It all depends upon the price of imported rice. If there is no further increase in the price of imported rice, I would not increase it. If there is a decrease, I may be able to decrease it.”

Alienation of poramboke lands at Kavanur, Vridhachalam taluk.

* 318 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any application for the alienation of poramboke lands from the Manager, Basic School at Kavanur, Vridhachalam taluk. and if so, the action taken thereon; and

(b) whether in the matter of assignment poramboke lands, the Government give preferential treatment to the requirements of public purposes over the needs of the landless poor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) Yes. The Government have seen no grounds to comply with the request of the Manager of the School in his application.

“ (b) The Government have not laid down as a rule that when an institution applies for a land as being required for a public purpose and a landless poor person also applies for it, the former should be given preference over the latter. Each case is dealt with on its merits.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ May I know, what are the recommendations of the Collector in this matter and whether the Government have concurred with or differed from the views of the Collector? If the Government have deviated from the views of the Collector, what is the reason therefor? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Not only the Collector but also the Director of Public Instruction made a report. The land in question is eminently fit for wet cultivation. It is away from the school and it was given to a sivoijamadar of 30 years' standing for $2\frac{1}{2}$ times market value. The Director of Public Instruction was definitely against giving this land to the school.”

10-40 a.m. SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ In the cause and interest of basic education, is it not necessary that the Government should have given preference to the school authorities rather than alienating the land to some Congressman? ”

[23rd March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ As the Minister for Education I went through that file. I found; the land was absolutely unnecessary for the school authorities and also the land could not be useful for the purpose which the school authorities asked for.”

SRI S. T. ADITYAN :—“ Was not this question already dealt with, Sir? ”

MR. SPEAKER :—“ It might have been dealt with.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I think, during the general discussion on the Budget, this subject came and was dealt with.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ May I know to whom this land was alienated and on what grounds? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The land was given at $2\frac{1}{2}$ times market value to a sivoijamadar who had been cultivating it for the last thirty years.”

SRI A. RATNAM :—“ இந்தக் காவனூர் ஆதாரப் பாடசாலையின் மாணேஜர் எந்தக் காரணத்திற்காக அந்த நிலத்தைக் கேட்டார்? எவ்வளவு நிலம் கேட்டார்? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The school authorities asked for the land. The extent of the land is about four acres. The land is situated adjacent to the school.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Merely going through files is not enough. The school authorities who are the authorities in this matter considered that the land was necessary for the school. Surely, they would have taken into consideration all relevant facts. Further, the M.L.A. representing that locality is also of the opinion that the land was absolutely necessary for the school. With due deference to the wishes of these people, will the Government at least now compulsorily acquire the land and offer the same to the school authorities? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I suppose the hon. Member concedes that the Director of Public Instruction is also the highest school authority. May I inform the hon. Member that he was definitely against the land being alienated in favour of the school authorities.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ இந்த நிலம் இப்பொழுது யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவருக்கு எவ்வளவு நிலம் முன்பே இருக்கிறது? அவர் நிலமில்லாத ஏழை விவசாயியா? அல்லது ஒரு பெரிய பணக்காரரா, மிராசுதாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ There were contradictory reports about that. One report said he was a landless man. (Sri K. Vinayakam: What do Government say about it?) The state of affairs seems to be that no land is in his name but that some of his relatives are in possession of some lands.”

[23rd March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“அந்த நிலத்தை அவர் மார்க்கெட் விலை கொடுத்து வாங்கியிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மார்க்கெட் விலை கொடுத்து வாங்க பணவசதி இருக்கக்கூடிய ஒருவருக்கு ஏன் இந்த நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்? நிலமில்லாதவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? சர்க்காருடைய கொள்கை இவ் விஷயத்தில் என்னவென்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“The hon. Member conveniently forgets that the concerned person is a sivoijamadar who has been cultivating the land for thirty years and has made improvements in the land. The hon. Member should remember that he himself had vehemently pleaded on a previous occasion that these kind of people should be given the land in preference to others.”

SRI K. R. VISWANATHAN:—“The Hon. Minister for Revenue is repeatedly saying that the Director of Public Instruction has stood against the alienation of the land in favour of the school. The Hon. the Minister for Finance says that he has gone into the files and had found that the land was not at all recommended for the school. The Hon. the Revenue Minister has offered the land to a sivoijamadar. May I boldly ask the Hon. the Minister for Education, whether it is not a fact that the Deputy Inspector of Schools and the District Educational Officer have both recommended the alienation of the land in favour of the school and that it is only the Divisional Inspector of Schools being influenced by the said influential sivoijamadar, has written against the alienation of the land in favour of the school? Is not what I had stated a fact?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“I may boldly answer that the opinions of the subordinate officials do not prevail as against the opinion of the highest authority, I mean, the Director of Public Instruction.”

SRI R. S. ARUMUGAM:—“இந்தக் குறிப்பிட்ட நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரி தனக்கே தனது குடும்பத்தாருக்கோ நிலமில்லாத ஏழைகள் யாராவது மனுச் செய்திருந்தார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“There is a very lively faction in that village. The whole trouble is due to that.”

SRI S. RAMALINGAM:—“இந்த ஆதாரப் பள்ளி மாணேஜர் இதற்கு முன்பு இதே நிலத்தைத் தனக்குத் தியாகி என்ற முறையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு சர்க்காரால் கொடுக்க முடியாது என்று மறுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“I commend this question to the other hon. Members who had put some other questions.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“On a point of Order, Sir. This question is an important question and has drawn the attention of the entire district of South Arcot. There are so many things which we have to express. So I request that a half-hour debate may please be allowed for this question.”

23rd March 1954]

MR. SPEAKER:—“The hon. Member should realize that we have got so many Demands to cover.”

Utilization of the Handloom Cess Fund.

* 319 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state how the amount received from the Handloom Cess Fund is proposed to be utilized?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The answer * is placed on the table of the House.”

* 320 Q.—**SRI S. RAMALINGAM:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the amount allotted by the Union Government for Madras State from the Textile Cess Fund; and

(b) how the Government propose to spend the amount?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Attention is invited to the answer given to question No. 319 (starred) by Sri N. K. Palanisami, M.L.A.”

SRI N. K. PALANISAMI:—“Carpet, woollen goods ஆகிய இவைகளுக்கும் உதவி செய்ய இந்த கைத்தறி செஸ் நிதியில் ஏன் பணம் ஒதுக்கவில்லை?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“At present, this fund is meant for cloth made out of cotton yarn. The question of woollen, silk and silk-yarn products will have to be considered separately.”

SRI K. P. GOPALAN:—“May I know whether the Government have come to final conclusions regarding how to spend a portion of this fund in Malabar?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“No, Sir. The question is being examined.”

SRI S. RAMALINGAM:—“My question No. 320 has not been answered.”

MR. SPEAKER:—“The Hon. Minister has answered both the questions Nos. 319 and 320.”

Recommendations of the Government to the Backward Classes Commission.

* 321 Q.—**SRI A. RATNAM:** Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to lay a copy of the recommendations of this State Government to the Backward Classes Commission appointed recently by the President under Article 340 (1) of the Constitution of India on the table of the House?

[23rd March 1954]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—

"Government have made no recommendations, but are examining in the various departments, collecting facts and answering the questions put to them in the questionnaire. The Backward Classes Commission has been constituted by the Government of India and the procedure is entirely in their hands."

SRI A. RATNAM:—"இந்த ராஜ்ய சர்க்கார், பிற்பட்ட கமிஷனுக்கு ஒரு ரிப்போர்ட்டு வழங்குவதற்குத் தயார் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய பிரச்சனைப்பற்றி அந்த ரிப்போர்ட்டில் எவ்வளவு அடங்கியிருக்கிறது?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"The Government are hurrying through the preparation of answers to the questionnaire. I may inform the House that we have come to the end."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"May I request the Government to pay first-class attention to one particular Backward Class community, namely, the Vanniyakula Kshatriyas, which had not made any official progress in spite of the agitation for it being carried for the last fifty years?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"The responsibility of this Government is only to answer the questionnaire, Sir."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"The Hon. Minister just now stated that the Government are still preparing answers to the questionnaire. May I know why this Government have taken such a long time and delayed this matter so long? Will this Government consult some hon. Members of this House belonging to the Backward communities, before sending their report to the Backward Classes Commission?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"I did not say that the question is being delayed. I said that we were preparing answers to the questionnaire and that we have reached the final stage."

SRI M. PALANIYANDI:—"Sir, பிற்பட்ட வகுப்புக் கமிஷனுக்கு சர்க்கார் தனது ரிப்போர்ட்டைக் கொடுக்கும்பொழுது அதில் தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்யுமா? பிற்பட்ட வகுப்புகளிலிருந்து கிருஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்திருக்கும் மக்களையும் பிற்பட்ட இனமாகவே சேர்த்து அவர்களுக்கும் மற்றவர்களைப்போலவே சலுகைகள் வழங்க சிபார்சுகள் செய்திருக்கிறதா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"The responsibility of Government is only to answer the specific questions raised in the questionnaire. We have almost finalized the answers."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"Will the Government take steps to see and examine whether the community called 'Vallalas' is really backward or not and if the community is backward, will the Government include the same in the list of Backward communities?"

[23rd March 1954]

MR. SPEAKER:—"There is no answer by the Hon. Minister. The hon. Member Sri R. V. Swaminathan may now put his question."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"May I ask the Hon. Minister whether he will consult the Members of this House belonging to the Backward Classes before sending the reply to the questionnaire, so that they can also give valuable suggestions?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"The questionnaire has been sent not only to the Government but also to various organizations of the Backward communities and social workers."

SRI K. VINAYAKAM:—"In view of the existence of a committee known as the Backward Classes Advisory Committee composed of the Members of this Legislature, will the Government be pleased to place the questionnaire before the Committee before preparing the answer and take its views and send them to the Government of India? Will the Hon. Minister be pleased to let me know when the Commission is visiting Madras?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"The reply to the questionnaire is already overdue. The Government will have no objection to place the answer before the Backward Classes Advisory Committee at its next meeting."

SRI M. R. RAMACHANDRAN:—"From the reply of the Hon. Minister that the preparation of the answer has almost reached the final stage, it appears that the Government have come to conclusions on the various points raised in the questionnaire. May I know what the conclusion of the Government is on the condition of the Backward Classes which is far from satisfactory?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"The Commission has not asked for our opinion. They have asked for certain facts and figures and they are not intended for discussion and argument publicly."

MR. SPEAKER:—"To-morrow we are going to take up the Demand relating to Harijans and Backward Classes. I pass on to the next question."

Census of land holdings.

* 322 Q.—SRI S. RADHAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether this State has received directions from the Central Ministry of Food and Agriculture to undertake a census of land holdings by this State immediately and if so, what the reasons and aims therefor are?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Yes. The main object of the Government of India in asking State Governments to undertake a census of land holdings seems to be to gather information regarding the distribution and

[23rd March 1954]

size of holdings, the area held by tenants and the area held by owners under personal cultivation and extent of uncultivated and cultivated land under different classes. Adequate information is not now available regarding these points and the information on these points will be of importance."

SRI S. RADHAKRISHNAN :—"இந்தக் கணக்கெடுப்பு வேலையை ரெவினியூ அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைப்பார்களா அல்லது தனிப்பட்ட அதிகாரிகளை நியமித்து அவர்களிடம் ஒப்படைப்பார்களா? ஜில்லாவாரியாக இந்தக் கணக்கெடுப்பு வேலையை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"An Assistant Secretary of the Revenue Department will be at the head of this work. Naturally the Revenue officials will assist him. The sample census will be taken in about half a dozen districts including Malabar and South Kanara."

Halting of mail trains at Pantalayini Railway Station, North Malabar.

* 323 Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether this Government have recommended to the Central Government to halt mail trains at Pantalayini Railway Station, North Malabar?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The answer is in the negative."

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—"In view of the fact that Quilandy is a most important industrial area in North Malabar, will the Government be pleased to recommend to the Central Government to halt the mail trains at Pantalayini Railway Station?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"There are no papers with this Government regarding this question. The Collector of Malabar has reported that no request was made to him but that a deputation led by one Sri Subramania Ayyar waited on the Hon. Minister for Railways in the Central Government during his last visit and urged this point. This is an operational matter which the Railway Administration should decide, taking the interests of the passengers as a whole. Therefore, I submit that it is beyond the competence of this Government."

Pay of elementary grade teachers possessing technical certificate in weaving.

* 324 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the pay of an elementary grade teacher possessing technical certificate for weaving, when working in—

- (i) high schools; and
- (ii) higher elementary schools?

[23rd March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Elementary Grade trained teachers possessing a technical teachers' certificate in Weaving of the lower grade are eligible for the scale of pay of Rs. 50—2—90 if they are employed in High Schools."

"Teachers with the above qualifications, if they are appointed as Pre-vocational Instructors in Higher Elementary schools are eligible for the scale of pay of Rs. 30—1—45 under local bodies and Rs. 25—1—30 under private managements. It is not necessary for a Pre-vocational Instructor to possess a higher elementary grade trained teachers' certificate or the minimum general educational qualification."

SRI K. P. GOPALAN :—"Will the Government be pleased to remove this disparity in pay?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The disparity is with reference to the work done and I do not think it will be possible to remove it."

Construction of a bridge across the Kuppam ferry, Taliparamba, North Malabar.

* 325 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to construct a bridge for the Kuppam ferry, Taliparamba firka in North Malabar?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI :—"Yes. The Government have already sanctioned the construction of the bridge work referred to. The question of taking it up for execution will be considered after a final decision has been reached on the alignment to be adopted for the West Coast Road between Baliapatam and Payyanur."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Will the Hon. Minister be pleased to state whether a contract for the construction of a bridge for the Kuppam ferry at 6/68 on Payyanur-Taliparamba Road was given to Messrs. Gannon Dunkerley in 1953 and cancelled subsequently and, if so, the reason for the cancellation?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI :—"I do not know anything about the giving of the contract for this work to Messrs. Gannon Dunkerley. But tenders were called for for this work. The Government ordered the Chief Engineer to suspend the work, because the Government of India have to take a decision as to whether the national highway should go through Baliapatam-Payyanur or via Taliparamba. If it is decided that the highway should be via Taliparamba, this Government will get from the Centre fifty per cent of the cost of the bridge."

[23rd March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Information on so many facts has to be elicited and so many facts have to be submitted to the Hon. Minister. I feel strongly that this is such an important subject as to deserve a half-hour debate. Unfortunately, the Demand relating to Public Works is not coming up for discussion."

MR. SPEAKER :—" How is it possible for the hon. Member to say so soon that we will not discuss the Public Works Demand? "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" According to the agreement that we have reached, this Demand will not come up."

MR. SPEAKER :—" We shall consider that afterwards."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The hon. Member is feeling unnecessarily anxious about the matter. It is very likely that his point of view will succeed with the Central Government who have to decide the issue. I can assure him that due consideration will be given to all the representations that have been made. He need not feel unnecessarily anxious and demand a half-hour debate."

Implementation of the award concerning Renaissance Press, Madras.

* 326 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the management of the Renaissance Press, Madras, did not pay the arrears of wages amounting to Rs. 2,500 to the workers of the said press in spite of the award given by the Commissioner of Labour to that effect on 21st February 1951; and

(b) if so, what action the Government have taken to enforce the award?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) & (b) It is true that the Authority under section 15 of the Payment of Wages Act passed awards in May and August 1952 directing the Managing Director of the Renaissance Printers, Ltd., Madras to pay certain workers arrears of wages due to them amounting to about Rs. 2,560. In December, 1952, the employer reported to the Commissioner that all the amounts had been paid to the employees. But subsequently three of the workers were reported to have appeared before the Commissioner and stated that a sum of Rs. 782-4-0 was still due to them. The Chief Presidency Magistrate was therefore addressed by the Commissioner for Workmen's Compensation on 9th December 1953 to recover the amount due to the three workers. The matter is pending with the Third Presidency Magistrate."

[23rd March 1954]

* 327 Q.—SRI N. K. PALANISAMI :—" We shall take up the question tomorrow, Sir."

MR. SPEAKER :—" Yes."

Offences under the Prohibition Act.

* 328 Q.—SRI A. SENAPATHI GOUNDER : Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) the number of persons in the State who were sentenced for offences under the Prohibition Act during the year 1951-52; and

(b) how many of them were for illicit distillation and how many for drinking liquor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" (a) 50,313.

" (b) 9,324 for illicit distillation and 20,828 for drinking liquor."

SRI A. SENAPATHI GOUNDER :—" கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சி சிறைக்குச் செல்பவர்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருந்து, வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகத்தான் இம்மாதிரி கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்பது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? ஏழை மக்களின் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு ஏதாவது வழி செய்தால் இந்த மாதிரி குற்றங்கள் குறையும் என்பது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? "

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" The hon. Member's suggestion will be taken into consideration."

SRI N. RATHINA GOUNDER :—" தாய்மார்கள் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சி சிறைக்குச் செல்லும்போது, அவர்களோடு குழந்தைகளும் ஜெயில் வாசம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு குற்றமும் செய்யாத குழந்தைகள் ஜெயில் வாசம் அனுபவிக்க நேரிடுவது நியாயமா? "

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" No, Sir; the mothers are quite safe with their children."

Southern Railway Loco Shed, Tanjore.

* 329 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state— 11 a.m.

(a) whether the Southern Railway Loco Shed, Tanjore, is exempted from the operation of certain sections of the Factories Act; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) The Southern Railway Loco Shed, Tanjore, is outside the purview of the Factories Act. The question of exempting the shed from the operation of certain provisions of the Act, does not therefore arise.

" (b) Under the Factories Act, 1948, a railway running shed has been specifically excluded from the definition of the word 'Factory'. The Southern Railway Loco Shed, Tanjore, does not therefore come within the purview of the Act."

MR. SPEAKER :—" The questions over."

[23rd March 1954]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ELECTION OF FIFTEEN MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—

‘ That, with reference to Rule 156 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect fifteen members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1954-55. ’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That, with reference to Rule 156 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect fifteen members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1954-55. ’ ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Friday, the 26th March 1954, as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee of Privileges should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

“ The nomination papers will be taken up for scrutiny at 4 p.m. on Friday, the 26th March 1954. I also fix 3 p.m. on Tuesday, the 30th March 1954 as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

“ If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely fifteen, a poll will be taken on Friday, the 2nd April 1954 between the hours of 11 a.m. to 1 p.m. and 2 p.m. to 5 p.m.”

(2) ELECTION OF ELEVEN MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to move—

‘ That, with reference to Rule 157 of the Madras Assembly Rules, the House do proceed to elect eleven members to be members of the House Committee for the financial year 1954-55. ’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That, with reference to Rule 157 of the Madras Assembly Rules, the House do proceed to elect eleven members to be members of the House Committee for the financial year 1954-55. ’ ”

ELECTION OF ELEVEN MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE

[23rd March 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, last year, a Committee was elected but hitherto this Committee did not submit any report to this House. As Members of this House, we are entitled to know the work done by this Committee. So, the hon. Minister should place a report of this Committee before this House. Otherwise, merely asking us to elect a Committee and the Committee not submitting a report, is not proper. Sir, I want the explanation of the Hon. Minister in this regard.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I thought this House Committee was doing very useful work and further, till now there was a Hostel Advisory Committee and now that also has been abolished. The entire powers have now been vested in the House Committee and it is only the Deputy Speaker who is the Chairman of this Committee. If necessary, I shall ask him to submit a report along with the orders of the Government.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Apart from what the hon. Member Sri K. P. Gopalan has said, we read alarming reports in the Press . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Alarming reports! ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Yes, Sir . . . that legislators have been losing their articles in the Hostel thieves and other kinds of intruder being at work there. These are the difficulties that beset us and when we read them we shudder to think how our brethren coming from mufassal places are put to this kind of loss and great inconvenience. I suggest that the report should be submitted even before the date on which a fresh Committee is to be elected.”

(The Hon. Sri C. Subramaniam rose.)

MR. SPEAKER :—“ A number of hon. Members want to say something. I will call the Minister afterwards.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டிலே ஒரு முக்கியமான தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி இருந்ததாம் அதாவது அங்கத்தினர்களுக்காக இருக்கும் ஹாஸ்டலுக்குள்ள வா கை மூன்று ரூபாயாக இருக்கக்கூடியதை இரண்டு ரூபாயாக குறைக்கவேண்டுமென்றும் மாத காலம் எடுத்துக்கொள்பவருக்கு மாத வாடகை 30 ரூபாயாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்து சர்க்காருக்கு அனுப்பப் பட்டது. ஆனால் அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சின் பேரில் நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கப்படவில்லை ஆதலால் இம் மாதிரியான ஒரு கமிட்டி தேவையிலே என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ The hon. Member Sri Ramalingam has already expressed what I wanted to say. Further, I understand that the Government have only increased the guest charge after the receipt of the recommendations of the House Committee. I hope the Government will hereafter give heed to the recommendations of the House Committee.”

[23rd March 1954]

* SRI B. K. NALLASWAMI :—" Sir, it is a pity that we are not able to get even first-aid in the Legislators' Hostel. I had my finger injured the other day and I had to waste one or two hours in search of a doctor. I was not even able to get a first-aid box. That is the state of affairs in the Hostel."

* SRI K. UPPI :—" I wish to know why the Hostel Committee was abolished. That Committee was doing real service. The House Committee has not been able to do any service all these years. But the Hostel Committee was really useful to the hon. Members who were staying in the Hostel. Why was that Committee abolished? After all, it did not entail any expenses to the Government."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sure the hon. Member Mr. Vinayakam will realise that the Members of the House Committee were not responsible for this . . ."

SRI K. VINAYAKAM :—" I never made any allegations against the Members of the Committee."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Because, when we are discussing the motion for election of members to this House Committee he raised this serious charge, I was wondering whether he had any suspicion on any of the Members of the Committee. Sir, that had nothing to do with the House Committee as such. I have taken separate action to see that police officers keep a vigilant eye so that thefts may not occur. But, I find that the main difficulty is with reference to guests. Many people in the guise of 'guests' are going there and that is why thefts take place. We are taking as much precaution as possible and I am hoping these thefts will not occur again."

" Sir, with reference to the other suggestion, many of the recommendations made by the House Committee have been accepted by the Government and they are being implemented. With reference to the rent, I would ask the hon. Members to think about this. Because we are in a privileged position, are we to go on revising the rent without any consideration whatsoever of the cost of the buildings and what should be the economic return? I submit we have fixed the rent after taking into account the cost incurred in putting up the buildings and the usual return which should be expected. The Hon. the leader of the Opposition has also made representations with reference to that. I shall go into the entire matter and try to find out whether any reduction is possible without taking advantage of our position and without being unfair to the people and to the Government. Subject to that, I hope hon. Members will take this assurance. I am trying to implement all the recommendations of the House Committee. When I visited the Hostel, they gave about thirteen suggestions and all the thirteen suggestions have been accepted and I think they are being implemented also. If they are not being implemented, it may be they are in the process of being implemented. I am very particular that the best convenience should be made

23rd March 1954] [Sri C. Subramaniam]

available to the hon. Members during their stay here in connection with the sessions of the legislature and I am trying my best to improve the position. I hope that with the co-operation of the House Committee and also with the co-operation of the Members, we will be able to arrive at a satisfactory formula so that hon. Member may feel quite at home during their stay here."

MR. SPEAKER :—" One hon. Member wanted to know about first-aid arrangements in the hostel."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have passed orders for a doctor to be posted to the Hostel. But there is some difficulty with reference to the selection of personnel. Many people, after offering themselves for the post, finally dropped out. But I shall try my best to get a doctor posted to the Hostel."

SRI S. T. ADITYAN :—" I wanted a common room for the new block."

MR. SPEAKER :—" For all the Members?"

SRI S. T. ADITYAN :—" For the Members of the new block."

MR. SPEAKER :—" It will be considered. Now, the question is—

" That, with reference to rule 157 of the Madras Assembly Rules, the House do proceed to elect eleven members to be members of the House Committee for the financial year 1954-55."

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—" In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Friday, the 26th March 1954, as the time within which nomination papers of candidates for election to the House Committee should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary."

" The nomination papers will be taken up for scrutiny at 4 p.m. on Friday, the 26th March 1954. I also fix 3 p.m. on Tuesday, the 30th March 1954 as the last hour and date for the withdrawal of candidature."

" If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely eleven, a poll will be taken on Friday, the 2nd April 1954 between the hours of 11 a.m. to 1 p.m. and 2 p.m. to 5 p.m."

(3) ELECTION OF FOURTEEN MEMBERS TO THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

" That, with reference to rule 138 of the Madras Legislative Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fourteen members to be members of the Committee on Public Accounts for the financial year 1954-55."

[23rd March 1954]

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That, with reference to rule 138 of the Madras Legislative Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fourteen members to be members of the Committee on Public Accounts for the financial year 1954-55.' "

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—"In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Saturday, the 27th March 1954, as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee on Public Accounts should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

"The nomination papers will be taken up for scrutiny at 4 p.m. at Saturday, the 27th March 1954. I also fix 3 p.m. on Tuesday, the 30th March 1954, as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

"If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, fourteen, a poll will be taken on Saturday, the 3rd April 1954 between the hours of 11 a.m. and 1 p.m. and 2 p.m. to 5 p.m."

III.—PRESENTATION OF THE SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, I present the Supplementary Statement of Demands for Grants for further expenditure for the second six months of the current financial year 1953-54 and Detailed Estimates thereof.

"Copies of the Statement of Demands and the Estimates have been laid on the table of the House.

"The original Budget Estimates for the second six months of 1953-54 were presented to the legislature in December 1953. The estimates were framed largely with the data and materials obtained from Estimating Officers prior to the partition of the State and so they were only approximate. A revised estimate for the period was accordingly prepared and intimated to the Legislature on the 26th February 1954, along with the Budget Estimates for the next year. Supplementary appropriation will have to be obtained to cover the excess expenditure provided for in the Revised Estimates, taking also the other factors that have been brought to light, after the preparation of the Revised Estimates.

"As explained in the Introductory Memorandum, the present Supplementary Estimates relate to—

(a) Schemes of expenditure already provided for in the Budget Estimates for the second six months of 1953-54 for which additional provision is now required with reference to the expenditure already incurred or expected to be incurred before the end of the year; and

23rd March 1954] [Sri C. Subramaniam]

(b) 'New Service' Schemes sanctioned by the Government in the course of the second six months of the year.

"In the latter class of cases, the demand proposed is for the actual additional appropriation required to meet the expenditure in the current year on individual schemes, after taking into account the savings anticipated in the concerned Grants. Where sufficient savings are expected, the demand proposed is for a token sum of Rs. 100.

"The estimated expenditure in the second six months of 1953-54 in respect of 'New Service' schemes included in the present statement is Rs. 9.10 lakhs in the Revenue Account and Rs. 0.82 lakh in the Capital Account. This expenditure is covered by advances sanctioned from the Madras Contingency Fund, pending regularization by the Legislature. But most of the appropriations proposed are in respect of larger expenditure on items provided for in the Budget Estimates for the second six months of 1953-54 and approved by the Legislature, due to various causes, as explained in the Detailed Estimates.

"There are in all 28 Demands pertaining to the Revenue Account, including one wholly 'Charged' item for Rs. 100, involving a total sum of Rs. 346.99 lakhs under 'Voted', and Rs. 1.67 lakhs under 'Charged'. Under Capital Account, there are four Demands involving a total sum of Rs. 3.77 lakhs under 'Voted' and Rs. 0.01 lakh under 'Charged'. The total of all the Supplementary Demands including 'Charged' items works out to about Rs. 3½ crores. As explained in the Introductory Memorandum the total of the present Demands does not represent a corresponding increase in the total budget appropriation for the second six months of 1953-54. Against the additional Demands now included, savings are anticipated to the extent of Rs. 3¼ crores in the Revenue Account and about a crore in the Capital Account. The amount of the Supplementary Demands has not been reduced with reference to these savings, as no reappropriation is permissible, from one grant to another or between 'Charged' and 'Voted' items.

"The Supplementary Demands for about Rs. 3½ crores in the Revenue Account include two large items involving a total sum of Rs. 1¼ crores which do not involve outright expenditure but are mere adjustments in accounts, namely, Rs. 75 lakhs transferred from the Consolidated Fund of the State to the Contingency Fund according to the Madras Contingency Fund Act, 1954, recently passed by the Legislature, and Rs. 48 lakhs being contributions from revenue to be credited to the Depreciation Reserve Funds and the Special Reserve Funds of the Electricity Systems. The important items included in the balance of Rs. 2¼ crores are—

(1) Rupees 25 lakhs under 'Harijan Uplift', due mainly to the increased allotment for scholarships and schooling charges for Harijans and Backward Classes;

(2) Rupees 57 lakhs under 'Education', chiefly for teaching and other grants to non-Government Primary Schools; and

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1954]

(3) Rupees 30 lakhs under 'Medical', due chiefly to the increased expenditure on diet, medicines, etc., supplied in Government hospitals.

"Under 'Capital Account', supplementary appropriations are required for the construction of buildings for Polytechnics, maintenance of Cinchona Plantations and installation of a silk twisting plant in the Government Silk Filatures. Supplementary Grants for token sums are also proposed for four irrigation schemes and three electricity extension schemes.

"Further particulars are given in the Detailed Supplementary Estimates.

"With these words, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House."

MR. SPEAKER:—"General discussion on the Supplementary Statement of Expenditure will be held on the afternoon of the 27th instant."

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55—cont.

(1) DEMAND XXIII—LABOUR, INCLUDING FACTORIES—cont.

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Sir, before the Hon. the Minister for Industries and Labour begins to reply to the debate, I want to submit one thing. Yesterday, the hon. the Leader of the Opposition, while speaking on this Demand, made a number of charges against the Government. He mentioned one specific instance of a strike in the Namanasamudram Textile Mill in Pudukkottai. The nature of the charges is very grave. I disbelieve what the hon. the Leader of the Opposition has said. So, I want the Hon. Minister to give a detailed reply in regard to that point."

MR. SPEAKER:—"He will reply not only to this point, but other points as well. The hon. Member is anxious to hear about this point, but there are other hon. Members who are equally anxious to hear about some other points."

11-10 a.m. * THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Mr. Speaker, in the first instance, let me thank you and the hon. Members of this House for the generous manner in which you and they have conceded my request, yesterday. I must also take this opportunity for thanking the various hon. Members who have made suggestions, criticisms and observations. I shall try to reply to as many of them as possible. If I don't reply to some of them, it means that I have not got the proper and necessary information with me at the present moment, and if the hon. Members who had referred to those matters put supplementary questions on them, I shall try to waive notice and answer those points.

"Sir, I intended to answer the hon. Leader of the Opposition last. Since he is now leaving Madras by plane, I shall try to answer his points first."

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

"With regard to the suggestion made by my hon. Friend Sri R. V. Swaminathan, I have to state that I have no information on the point referred to by him at the present moment. I am also inclined to believe that what Mr. Swaminathan says is correct. But unless I have facts, I cannot support him. This is one of the points on which I am not going to speak now. When I do not reply to this point, it is not because I am agreeing with Mr. Ramamurthi or with Mr. Swaminathan, but it is because of the fact that I had no time to get the necessary information.

"Mr. Ramamurthi firstly complained of non-recognition of Unions. He knows, as well as I, that at the present moment, the Government under the existing Act, cannot compel any management to recognise a particular Union. Sir, he is also aware of the fact that a new Industrial Disputes Bill is already on the anvil and that has been talked about, discussed both in the Tripartite Committee as well as at the Ministers' Conference. There is a provision in it for the recognition of Unions and I am sure many of the defects in this regard pointed out by the hon. Members of this House will be remedied by incorporating suitable provisions in that Bill. That is why I do not agree in the first instance to the formation of a Committee to go into this question. Because I am fairly certain that whatever we may be able to achieve by the appointment of such a Committee can be and will be completely covered by the provisions of that new Bill.

"Hon. Member Sri Ramamurthi referred to the question of the Pugalur Sugar Factory which belongs to Messrs. Parry & Co. We are not at the present moment concerned with what the Directors get or the share-holders get. It is a fact that the Factory was closed and at the request of the cane-growers, the management of the Company agreed to start it again on a three or four weeks' work basis for the purpose of producing sugar. The managements warned that the Factory will only work on a three-week work basis and also said firstly it may not be possible for them to take back all the employees and secondly they will not be able to pay the employees whom they will take on the old scale of pay. On this matter I know that the labourers have a definite cause for grievance; but what is the remedy? Surely, the remedy is not in resorting to hunger strikes before the gates of the Factory at Pugalur or in resorting to stay-in strikes, a new technique which they are now adopting and to which I shall refer later on. The proper course in such matters for the labour leaders is to report to the Government. Conciliation has to be tried in the first instance. I know it all takes time. But all those formalities with regard to procedure have got to be adopted. Hon. Member Sri Ramamurthi wants that immediately on the receipt of the report from the labour leaders in respect of a particular dispute, the Government must go into the Factory, take out the money and give it to the employees. I am afraid such a procedure is not followed even in Russia and so we cannot do it in Madras. (Cheers.)

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

" Sri Ramamurthi referred to the difficulties experienced by the workers of the Harvey Mills. I thought that disputes relating to bonus in these Mills have been satisfactorily settled by an agreement arrived at between the management and labour and that that agreement is working very satisfactorily for the last three years or so. Today, we are not concerned with the economic position of that Mill. The question that we have to consider today is whether the workers are satisfied with what they get. As a result of the agreement arrived at, I believe they are satisfied. When the Workers' Union and the management come to an agreement, how can the Government probe into the matter? I know at the present moment the matter has been re-opened. I am glad to say that the matter is under investigation. It is open to the Union to renew the previous agreement or to cancel it. The Commissioner of Labour who has gone into the question and who has considered its various aspects has opined that it would be advisable for the workers to continue the agreement for this one reason, if not any other, viz., the workers will get money in hand now itself. If, however, they want to cancel the agreement and go through the procedure laid down in the Act, by all means they can do it. But I must tell them that the matter may go before a Conciliation Officer, then before a Tribunal, then before the High Court and then before the Supreme Court. This means that for two or three years the employees cannot hope to get anything in their hand from the management. I therefore endorse the suggestion of the Commissioner of Labour that it is better and it is in the interest of labour that the agreement is continued. I am fairly certain that if the employees decide to continue that agreement, it will be in their own interest. If put to labour, they will agree, but labour leaders may not. However, they may take any decision that they like. This is a matter in which both the management and labour must reach some agreement. It is open to the employees to take or reject our advice . . . "

SRI P. RAMAMURTHI :—" Extending the argument of the Hon. the Minister for Labour, are we to take it that labour must accept whatever is offered by the management? Does the Hon. Minister mean to suggest that as it will take some time if these matters are referred to Tribunals, the High Court or other judicial bodies, labour must take whatever is offered by the management irrespective of the question whether the management acts justly, unjustly, in the correct manner or in the wrong manner? "

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I do not say like that. I said, ' Here is an agreement reached between the management and labour and which has been working very satisfactorily for the last two or three years. When all the other Mills in the State were facing a lot of difficulties, the workers of this Mill continued to be happy and continued to get their bonus all right.' If the hon. Member opposite wants that this Mill also should not have peace, it is open to him to deny it to this Mill. I do not wish to say anything more on this point. "

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

" Hon. Member Sri Palaniyandi referred to the incident that took place in Madukkarai in 1947. It is not a new incident. It took place in 1947 during the time of predecessor Government. At that time, the labour leaders, especially the Communists, wanted to upset peace and tranquillity in the land and therefore directed their agitation towards that end. The law of the land was applied to deal with that agitation and in that process some workers were imprisoned or detained. The management said that if the workers turned up within a particular date they would be taken and if they did not turn up within that date, they would be dismissed. The workers did not turn up within that date. In view of the fact that the Communists attempted to disturb and dislodge peace, the Government of that day took prompt action to maintain peace and order. Their action was perfectly correct and proper. Now, Sri Ramamurthi wants this Government to rake up all those old decisions and help him. I regret to say that this Government are not prepared to pull his chestnut out of the fire. We therefore refused to accommodate him in this matter. Sir, in the case of . . . "

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, it is most slanderous to make charges against persons who are not guilty. It is not fair to make allegations against persons when those allegations have not been proved. Steps have never been taken to prove those allegations and establish that those persons were guilty. That being the case, to presume that they were guilty and to proceed on that basis is most unfair, Sir. "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I never said that they were guilty. I only said that the Government of that day taking stock of the political situation and conditions then prevailing took certain action . . . "

SRI N. GOPALA MENON :—" I rise to a point of order, Sir. Is the hon. Leader of the Opposition in order to offer a running commentary on the speech of the Hon. the Minister for Labour? "

MR. SPEAKER :—" It is not a running commentary. He rose on a point of order and said what he wished to say. "

SRI N. GOPALA MENON :—" It was only a running commentary, Sir. "

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I welcome the suggestion made by Sri Gopala Menon. When the hon. Members opposite were speaking yesterday, I was sitting with folded hands and with tempers controlled. All the time when they accused and attacked my department, its officers and myself, I was keeping quiet. I did not rise on points of order. But the way of the Communists is different." (Cheers.)

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" The Hon. Minister cannot have the last word always. "

[23rd March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Naturally I have the last word and that is the privilege of Ministers."

SRI P. RAMAMURTHI :—"I challenge the Hon. Minister to prove his allegations."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"I have heard the hon. Leader of the Opposition making wilder challenges."

(Hon. Members Sri P. Ramamurthi, Sri S. C. C. Anthony Pillai and one or two other hon. members were seen rising in their seats.)

MR. SPEAKER :—"Order, order. The Hon. Minister is not yielding."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Sir, I gave the hon. Members opposite a very patient hearing and I never interrupted them. I am entitled to have the same freedom. I expect the hon. Gentlemen opposite to give me a patient hearing. But that is not the Communists' way. They are not prepared to listen to others! They only want to push their own views on others. We are not willing to accept such a position. (Cheers.)"

"Sir, I can very well understand the speech of Sri Ramamurthi which he addressed yesterday to the gallery. I feel like excusing him and showing him some indulgence so that he may have the pleasure of satisfying some of his electorate comrades. Today, I am stating facts. Hon. Member Mr. Ramamurthi referred to the profits made by Companies and their Managing Agents. Is that matter within the competence of this House? It is a matter within the competence of the Central Government. That being the case, how can this Government rectify it? Sir, the Indian Companies Amending Bill which is before the Parliament envisages large-scale revision of the Company Law including the limiting of remuneration to be drawn by Managing Agents. Mr. Ramamurthi referred to Messrs. Parry & Co. Directors drawing fabulous commission. He has made the charge at the wrong quarters. This Government are not competent to enquire into that charge. Of course, we are interested in helping labour as much as possible and in seeing that their reasonable demands are met. We are also interested in the consumers and in seeing that any measure that we undertake is of some benefit to them. The poor consumers have also to be protected. Whatever it is, Mr. Ramamurthi has laid the charge at the wrong quarters. I can excuse him, because he is out of touch with modern politics. He knows politics of 1947. I wish hon. Member Mr. Kalvanasundram who is in better touch with these matters had spoken. Mr. Ramamurthi is an all-India figure."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"Please don't try to create a division amongst us."

[23rd March 1954]

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Sir, there is no question of my creating divisions. I was only pointing out that Sri Ramamurthi is not in touch with present day labour problems and that he is still in 1947, forgetting that we are in 1954. I say that they had not led a proper movement at that time and having failed, they cannot complain now of unemployment, etc."

"Next, Sri Ramamurthi spoke of the Buckingham and Carnatic Mills and their profits. The figures he quoted were not quite correct though they were plausible and attractive. They could be smashed in two minutes. Sir, it was stated that in 1947, the amount realised by the sale of cloth was Rs. 3,65,00,000 and the amount paid as wages and salaries to workers was only Rs. 1,06,00,000 I agree, I grant that. As against these figures, it was stated that in 1953, the amount realized by sale of cloth was Rs. 8,56,00,000 and yet the wages and salaries paid were only Rs. 1,85,000. I grant that also. It was also stated that the increase in wages and salaries was due to the increase in salaries of supervisory staff and not workers. It was again stated that in 1947, the establishment charges were Rs. 20 lakhs whereas in 1953 it was rupees 31,35,000 and it was asserted that the establishment charges mainly represented the overhead charges and not the wages of workers and clerks. Sir, the amount realized by the sale of cloth does not really and truly represent the quantity of cloth produced, because this depends on the price at which it is sold. The actual production of cloth in 1947 and 1953 in this company was 4,900,000 yards per mensem and 4,700,000 yards per mensem respectively which shows that there was a decrease in production in 1953 as compared with 1947. It must also be appreciated that in producing cloth, wages are not the only expenses. The major portion of the cost of production is raw material and stores and this account for more than 50 per cent of the cost of production. While in 1947, the cost of raw materials, etc., was only Rs. 2,25,00,000, in 1953, it was nearly Rs. 5 crores. In addition the company had to pay in 1953 Rs. 4,87,000 by way of interest on debentures. The Company's contribution to the Provident Fund in 1953 was Rs. 11,23,000 whereas in 1947 it was only Rs. 3,57,000. The bonus paid to employees in 1953 was Rs. 19,57,000 whereas in 1947 it was Rs. 6,84,000. The dividend paid to share-holders in 1953 was Rs. 19,44,000 and in 1947 it was Rs. 6,38,000. The Managing Agents' commission in 1953 was Rs. 9,77,000 while in 1947 it was Rs. 3,00,000. The net profit in 1953 was Rs. 87,97,000 while in 1947 it was Rs. 6 lakhs. I am quoting these figures, because I want to say that while there has been an appreciable increase in the net profit, there was also a corresponding increase in the income of the employers and the workers and it is not correct to say that the employees alone reaped all the extra profit."

"Sir, I thought Sri Anthony Pillai was more interested than Mr. Ramamurthi in the workers of the Buckingham & Carnatic

11-20
a.m.

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

Mills. But I saw one thing. When Sri Ramamurthi was making all these charges, my friend Sri Anthony Pillai was keeping quiet, because it was perhaps a commentary of him"

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது நண்பர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் எதிர் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் பி. அமைசி. மிலைப்பற்றி தன் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார். கனம் மந்திரி அவர்கள் என்னுகிறபடி தோழர் அந்தோணிப் பிள்ளைக்கும், தோழர் ராமமூர்த்திக்கும் எந்த விதமான போட்டியும் கிடையாது. அப்படி ஏதாவது போட்டியைக் கற்பிக்கவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்." (Opposition cheers.)

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"I am not one of those who are afraid of answering points. Let the Member bring hundred points, and I shall answer all the hundred points. I will not take shelter. Sri Swayamprakasam said that I was satisfying someone. True I am not able to satisfy him. But I am able to satisfy my conscience and my Government. That is more than enough for me."

MR. SPEAKER :—"May I tell the Hon. Minister whenever he refers to a Member on Benches opposite to him, he should say 'hon. Gentleman' and whenever he refers to a Member on his own side as 'hon. Friend'. Let him not confuse."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Thank you very much, Sir. But I repeat all hon. Members are my friends, good friends."

MR. SPEAKER :—"They may be. But I want the Hon. Minister to use Parliamentary terms."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"I stand corrected by you, Sir. But the point I was trying to make out was that the hon. Gentleman Sri Anthony Pillai who is supposed to look after the welfare of the workers of B. & C. Mills did not raise his voice when there were statements contradictory and contrary to all accepted facts. I am just pointing out how the facts of the hon. Gentleman, Sri Ramamurthi, were not in accordance with facts accepted by the hon. Gentleman, Sri Anthony Pillai."

"Next criticisms were levelled against Mr. Lobo Prabhu. The hon. Gentleman, Sri Ramamurthi, is under a misapprehension when he thinks that Government Orders are passed by the Secretary. It is true that we pass orders, but it is communicated to the parties by the Secretary. Simply because Mr. Lobo Prabhu, the Secretary, signs an order, it does not follow that the order emanates from him alone. The hon. Gentleman, Mr. Ramamurthi, made an insinuation and a presumption—the insinuation being that the Minister of Labour is a non-entity, that he is pulled by the nose by the Secretary, that he looks to his Secretary for everything, that his policies are formulated by the Secretary, etc. I shall deny all these charges. It is left to hon. Members to decide."

23rd March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"Sir, the Hon. Minister is not in order in misrepresenting the hon. Member, Sri Ramamurthi. தோழர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லியதன் உள்நோக்கத்தில் இல்லாத ஒரு கற்பனையை செய்து ஸ்ரீ லோபோ பிரபுவைப்பற்றி மிகைப்படுத்தி கூறுகிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும்போது நேரில் சொல்லுவதுதான் சரி."

MR. SPEAKER :—"ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி இருந்து அவர் முன்னால் explain பண்ணுவதுதான் சரி."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லாத ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். நண்பர் மாறுபட்ட கருத்தைக் கூறுகிறபடியால் அது கூடாது என்றுதான் என் point of order-லே குறிப்பிடுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—"ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி இருக்கும்போது personal explanation கொடுப்பதுதான் நல்லது."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Sir, the question was raised whether Mr. Lobo Prabhu had the authority of this Government in making that statement. Let us examine this question. At Nainital his performance was applauded by the Labour Minister, the Hon. Sri V. V. Giri, as having made a contribution, a substantial contribution to the proceedings of that council. At Delhi, Mr. Lobo Prabhu made a certain statement and said that before this could be done, he must have the views of the Madras Government. What is wrong in this, Sir? True, I have given my officers liberty to say what they feel as they feel. Otherwise, in a democracy we cannot work. I have given my Secretary absolute right to express whatever he feels. But the ultimate decision is with the Minister. For all actions, I am answerable to this House, I am answerable to the Government and it is not Mr. Lobo Prabhu. Therefore, let not hon. Members go away with the impression that if an order is passed, it is the Secretary's order, though I may tell this House, that the order is signed by the Secretary."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, is it not a fact that questions of policy should first emanate from the Hon. Ministers and the others should put it into practice afterwards and not *vice versa*?"

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Well, when Ministers think of policies, they consult a number of persons, they consult the departments, they consult gentlemen, official and non-official—they may be Members of this House also—and in coming to a decision, they use their discretion and intelligence. There is nothing wrong in that. I am sure that the hon. Gentleman, Sri Kurup, has no objection to my taking the advice of half-a-dozen people and using my discretion in the end. I, therefore, feel, Sir, that these interruptions—I have no objection to hon. Members interrupting me for getting explanations—are extending the time of my reply. I hope that it is not the intention"

[23rd March 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—“ On a point of order, Sir. I want to know from the Hon. Minister for Labour whether Mr. Lobo Prabhu went there to explain his own view or the view of this Government? ”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Usually we send directions but sometimes opinions may be asked on the spur of the moment, when the officers concerned will have to take the initiative and express their opinions on their own responsibility.” (Inter-ruption from Sri S. C. C. Anthony Pillai.)

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member should not interrupt the Hon. Minister. The Hon. Minister did not interrupt him when the hon. Member was speaking on this Demand.”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ When I was replying to some of the points raised by Mr. Ramamurthi, I do not know why he should butt in. (Laughter.)

“ Sir, a charge has been levelled against the Government that we are not referring certain disputes to Tribunals under the Industrial Disputes Act. Let me give the comparative figures for the years 1946-52, showing the number of disputes referred under the Industrial Disputes Act :—

Year.	Number of disputes.
1946	1,319
1947	2,514
1948	4,551
1949	4,831
1950	7,263
1951	7,461
1952	7,868

Is this not sufficient to prove that we are not holding back any dispute? As far as possible we are sending it to the Industrial Tribunal.

“ Hon. Gentleman, Sri Anthony Pillai, said that we are not implementing awards. Let us take the number of awards published in 1953. In 1953, there were 210 awards, of which 12 awards related to the Andhra State. Out of the remaining 198 awards, 139 were completely implemented. The balance is 59. Of these 59 cases, one case is under appeal to the Appellate Tribunal. Six cases are under the examination of the Government, of which two cases relate to prosecution and recovery. This leaves a balance of 52 cases which are under correspondence. When I say ‘ correspondence ’, it means that the claims have been filed by the workers and the matter is being examined by the Government. It thus takes time to dispose of all the cases.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ The Government take two or three years to dispose of them.”

23rd March 1954]

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I shall take this opportunity to answer the charge that we have been partial to the European firms. No, we have not been partial to the European firms. Every European firm has been subject to appeals before the Industrial Tribunal in one manner and on one issue or another. If it is the intention of the hon. Member to wipe out the Europeans from their business, it is a different matter. It is not a matter for the State Government to decide, but it is a matter for the Central Government to decide. But I can tell the hon. Gentleman that the Central Government are inviting foreign capital to start new industries in this country. For what reason do they like that? It is with a view to see that our resources may be developed and India may get the benefit of it and a large number of workers may get employment. You know, we wholeheartedly support this policy of the Government of India, and, therefore, I feel that the suggestion of the hon. Gentleman should not, at the present moment, be considered as it goes against that policy.

“ I think, I have already taken a lot of time on speaking in general terms and let me now come to individual complaints made by hon. Members. My hon. Friend, Sri Mahalingam, referred to strikes and lock-outs. Sir, there were 101 strikes and lock-outs during the first nine months of the year in the composite State of Madras. Of these 101 strikes, 26 strikes relate to Textile, 6 relate to Jute, 12 relate to Engineering and 57 relate to Miscellaneous industries. There were 85 strikes and lock-outs during the last three months of the year 1953 in the Residuary State of Madras. The main causes of the strikes were the demands of the workers for reinstatement of discharged workers, increase in wages, bonus, enhanced dearness allowance and better service conditions.

“ Mr. Mahalingam also referred to the fact that Transport awards made in 1947 have not been implemented. May I tell him that the life of the award was one year but by a special Act of the Legislature, its life was extended? When it came up before the High Court, the High Court held that it was *ultra vires* and now the Supreme Court has reserved its judgment. So, I am unable to enforce it till the judgment of the Supreme Court is available.

“ Mr. Mahalingam also referred to housing in plantations and said that the Hon. the Minister for Revenue and myself visited the plantations. It is a fact that we both went there and we found the conditions there pretty bad. I addressed both the Management and the workers. I told the management that in the next few years at least a certain percentage of income must be set apart for the building of new houses. At the same time, I also told the workers that they should be a little more patient and I would do my best to see that houses are built for them.

“ He also referred to the bonus paid to the plantation workers. In 1952, the bonus was 6½ per cent for tea and 4 per cent for coffee. In 1953, it was 8-1/3 per cent for tea and 4 per cent for coffee.

[Dr. U. Krishna Rao]

[23rd March 1954]

Conciliation was done but the workers have demanded a higher rate of bonus. The matter is under examination by the Government.

"My hon. Friend, Mr. Kuppuswami, suggested that the Government should allow collection of union subscriptions to be made inside the factory to avoid clashes. The Government do not agree with this suggestion because they think that the present rule is the best under the present conditions and it is not desirable to change it. Even if it is changed, they may be accused of being partial towards one union or another. I must take this opportunity to thank Sri Govindan and Sri Krishnaswami Ayyangar for their very valuable suggestions.

"Sir, the hon. Member, Sri Gopalan, referred to the Tripartite Committees. Now that the Tripartite Committees have been appointed to represent (1) Textiles, (2) Minor Engineering and (3) Cement industries. We would like to see what are the agreed conclusions before we give effect to our decisions.

"The hon. Gentleman, Sri Palaniyandi—for whose view I have the greatest respect—I am afraid, wandered away from his scene of activity. As long as he is in Dalmianagar, he is all right but when he pokes his nose into other areas, he is in hot waters. He tried to make out that the Government were wrong in not referring the dispute of the workers of the Talayuthu Cement Factory to adjudication because the major union did not agree to it. Sir, he is a member of the Tripartite Enquiry Committee and I have reliable information that when the Secretary of the Tripartite Enquiry Committee questioned the labour leader referred to by the hon. Member as to the membership of the union supported by him, he admitted that its membership was 16. Such being the case, why should he now say that that union is a major union? I am not holding back any information as far as this aspect of the question is concerned. Now I have with me the membership figures as submitted by the Registrar of Trade Unions to the Commissioner of Labour. The figures are as follows:—

The Indian Cement Workers' Union (R. 1310)—896.

The Cements Workers' Union (R. 1319)—77.

In the face of these figures, does Mr. Palaniyandi think that the Cement Workers' Union is a major union? It is a question of mathematics."

SRI S. RAMALINGAM:—"நான் முக்கூட்டுக் கமிட்டியில் அங்கத்தினரை இருக்கும்பொழுது தொழிலாளர்கள் 1,310 பேர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி பணம் வாங்கி இருக்கிறார்கள். இது அல்லாமல் இன்னும் அதிகப் பணம் கேட்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஒரு secret ballot வைக்க முடியாதா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, when the first information given by the hon. Member is wrong, I do not know how much value I can attach to the second question of the hon. Member which requires investigation. May be he is right. May be

23rd March 1954]

[Dr. U. Krishna Rao]

I am wrong. But that could be ascertained only after an enquiry. I have answered a question this morning regarding the Pugalur Sugar Factory. I need not detain the House any longer over a discussion on the same. An hon. Member referred to the discharge of transport workers in Coimbatore. Unfortunately I could not answer a question which was put to-day having a bearing on the same. Sir, 66 workers were discharged from that transport organization. The matter was referred to a Tribunal. The Tribunal gave the award that the discharge of 61 of the workers was improper, unwise and bad. The management went in appeal before the Labour Appellate Tribunal. The Tribunal dismissed the appeal. Then they went in appeal to the High Court. There again the appeal was dismissed. Then they again went to the High Court in a Letters Patent Appeal. That matter is now pending before the High Court. The High Court has granted an interim stay. Does the hon. Member expect me to act when the matter is before the High Court and when the High Court has given an interim stay order? All the same I may inform the House that 55 of the workers have settled their differences with the management. I may inform the House that it is to the head of this concern that my friends on the Opposite side cast their votes during the recent election to the Legislative Council. (Interruption.) That is what I read in the papers. They have told the Press that they would vote for him."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன இதே அடிப்படையிலாவது அவர்கள் தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக ஒரு விதமான நல்ல எண்ணமும் காட்டவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"This is not a point of order but an observation of the hon. Member. I hope I am correct or may I ask, you, Mr. Speaker whether I am right in calling Mr. Kalyanasundram as 'hon. Member'."

MR. SPEAKER:—"Call him as 'hon. Gentleman'." (Laughter.)

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"When the matter is pending in the Court, it is for the Court to give their decision. If I do anything now, I might be prosecuted for contempt of Court. But I know my hon. Friend does not mind my being prosecuted for contempt of Court.

"The hon. Member, Sri Krishnan, has pointed out the difficulties experienced by the beedi workers in Malabar. We have referred two cases to the Tribunal. When the Tribunal has given a decision, we shall be able to do something in the matter.

"I shall now come to Mr. Anthony Pillai. Mr. Speaker, Sir, he used such a fine and such a parliamentary language that even you, Sir, were forced to intervene and bring him to order. I do not want to descend to that level. Suffice it for me to give the facts. Mr. Anthony Pillai has said that he was giving facts. I may categorically say that what all he has said were those emanating from the mouth of a disappointed and disgruntled person.

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

I shall repeat it by saying that those were the utterances of a disgruntled and disappointed person. He referred to the Sharada Mills. Here again I must inform the House that so long as Mr. Anthony Pillai is the leader of the Binny & Co. labourers, he is a good labour leader. But once he comes out of it and pokes his nose in other matters, he is no longer that good labour leader but descends to the level of the other hon. Member Sri Palaniyandi. (Laughter.) Sir, in the case of Sharada Mills, the Tribunal's award had to be scrutinized. The workers took a very long time in filing their claims. The management did not co-operate. So Government were obliged to accept the figures and ordered the Collector to collect the dues as arrears of land revenue through revenue recovery proceedings. There are the facts."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Again I must inform the Hon. the Minister for Industries and Labour that he has been badly advised with regard to the facts by his officers. The Government did not take action for two years after the workers of the Sharada Mills were discharged. It has taken the Government two long years to get back the dues through revenue recovery proceedings. Meanwhile the workers have not been benefited at all. They were left to starve after being discharged. The Hon. Minister must give correct facts when he says he is giving facts. Only after the workers went on strike and were dismissed and after their appeal, the Government took action. For two years, the workers had to wait patiently for the Government to take action. These are the facts."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Well, Sir, perhaps what the hon. Member says is considered by him as 'facts'. He will not concede what I say are 'facts'. Maybe he is right. Maybe I am right. Maybe both are wrong. But I say this. My information is based upon the facts that are placed before me by the authorities. Therefore I presume my information is correct because it can be challenged in courts on legal grounds. My friend is at liberty to do so."

" Sir, Parry & Co. have been a source of headache to me, my Friend, the citizens of Madras and hon. Members of this House. It has been complained that Government did not agree to the just demands of the workers of Parry & Co. on the ground that it would upset the economic wage level. Let me inform the House that Parry & Co. gave a cash bonus of 20 per cent of the basic salary and contribution to the provident fund which was equal to 10 per cent. So the total bonus which the company gave to the workers amounts to 35 per cent, which is equivalent to 3½ months' wages. Looking into the figures we said that it was a fair contribution. Sir, my Government have got the Labour Commissioner, who has got under him a number of Labour Officers. The Labour Officers who go about ascertaining facts regarding industrial disputes report to the Commissioner. It is the Commissioner who scrutinizes the papers. They have all done their job with the best of

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

intentions and with the best of motives. Therefore I will have to treat the observation of the hon. Member, Sri Anthony Pillai, that the Government and the Commissioner of Labour are interested in Parry and Company, with the contempt it deserves."

" My Friend made much of the fact that these matters were referred to Tribunals in Bombay and Calcutta and that the salaries of employees were raised from Rs. 75 to Rs. 300 in Calcutta and from Rs. 75 to Rs. 250 in Bombay. Sir, prior to 1951, the staff employed in Calcutta were treated as employees of an engineering firm. A dispute arose in 1951 saying that they were members of a commercial firm and the Tribunal, Mr. Patil gave them increased salaries. On what basis did Mr. Patil order increased salaries for the employees? It is on the basis of what I have now recommended, viz., that the increased salary should be in uniformity and in consonance with the *surrounding wage level*. Therefore Mr. Patil gave an award which was in the neighbourhood of Rs. 60 to Rs. 70. What happened in Bombay? An agreement was reached between the workers and the management on the question of payment of wages, bonus, etc. Only on one matter, viz., the age for retirement and gratuity on leaving service, the management and the labour leaders could not arrive at an agreement. It was decided on these items that a reference could be made to the Tribunal. As yet there has been no reference to Tribunals. These are hard facts. Here again I must point out that what Mr. Anthony Pillai had just observed is all wrong and that his statement is just moonshine."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Again I am afraid that the facts that have been served to the Hon. Minister through his officers are all wrong. In the matter of the dispute between the management of Parry & Co. and their employees in Calcutta, firstly the dispute was referred to the Engineering Industrial Tribunal. Subsequently on the employees claiming that their's was a commercial concern, it was referred to another Tribunal. What is it that the Tribunal held? It held that the wages awarded to other commercial establishments should be made applicable to the Parry & Co. employees. What is the demand of the employees of Parry & Co. here? The demand is the same as the one that the employees of the Calcutta firm demanded, viz., that they should be paid as much as the employees of Messrs Beardsell and Rallis as awarded by a Tribunal. When such was the just demand of the employees in Calcutta, the Tribunal's award upheld their claims. But what did the Government do here? Instead of referring the case to a Tribunal, they are adopting their own policy. These are the correct facts."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I submit that the reason which the Madras Government gave for not revising the salaries was based on the salary that firms of a similar nature were paying to their employees in Madras. The Tribunal about which so much was said by the hon. Gentleman Mr. Anthony Pillai followed that very same principle and gave the award with

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

reference to the salaries paid to their employees by firms of a similar nature in Calcutta. There is nothing wrong in it. I am mentioning this to show that the award which my Friend Mr. Anthony Pillai quoted does not at all support him. I should thank him for quoting that award, because it only supports me.

"Hon. Gentleman, Mr. Ratnam complained that Harijans were not taken in bus transport and that one Mr. Bhatt was not taking sufficient number of Harijans in the Buckingham and Carnatic Mills. I submit that these points are not covered by this Demand and I have no answer to give. Perhaps when the Demand relating to transport is taken up, I may be able to answer the first point.

"Hon. Gentleman Mr. P. Jeevanandam referred to Indian-made pencils and grievances of hotel workers and bus workers. He wanted the resumption of the tram service. But the question is as to who will run it. He wanted the Government to run it. We say we have no money. If Mr. Jeevanandam is prepared to provide the capital, we shall consider the suggestion. With regard to bus drivers, he may take it up when the Transport Demand comes up.

"There is only one more aspect which I want to discuss. Sri P. Ramamurthi spoke about the industrial truce and the hon. Gentleman Mr. Anthony Pillai also referred to it. I have that resolution before me. It reads as follows:—

"This conference considers . . . mutual discussion of all problems common to both and a determination to settle all disputes without recourse to interruption or slowing down of production should be the aim of employers and labour . . . that this should ensure a fair return on capital, improvement industry and reasonable reserve for the maintenance and expansion . . ."

The love that my two Friends have for this resolution of 1947 in 1954 makes me rather suspicious. I have got to add that the appeal is not to the Government. It is an appeal that labour and managements should come together, settle their differences, increase production, labour should not indulge in stay-in or go-slow strike, the managements should give more, the Government should provide all facilities for the settlement of disputes. I maintain that we have not swerved even an inch from that path; we stand for peace and amity between the employers and labour.

"One more word and I have done. Hon. Gentleman Mr. Anthony Pillai said that I was a poor Minister of Labour. That is his estimate of my capacity. But that does not count much. I am here in this House not due to his patronage or sympathy. I represent 25,000 voters of Georgetown. I am here in the Government along with 118 Friends of the Party which has formed the Government. It is not for Mr. Anthony Pillai or for anybody else to say that I am a useless Minister. The Hon. Chief Minister has thought it fit to put Industries and Labour in my charge. Mr. Anthony Pillai may feel that Industries should not have been given to me or Labour should not have been given to me. That is a matter for settlement with the Chief Minister. But the decision of the Chief Minister to entrust these two portfolios to a single

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

Minister has a great deal of vision in it, because it enables the Minister to weigh in the same scale the excessive demands of the labour and the excessive obstructiveness of managements. To that extent I feel I have done my duty. I feel that my Friends have not made out a case that the Madras Government have failed in their labour policy. I know that if I appeal to the Opposition to withdraw the cut motion, they will not withdraw. I therefore ask this House to turn down the cut motion and pass my Demand."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the allotment of Rs. 14,67,400 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.'"

The motion was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus:—

Ayes—62.

Sri S. T. A. ityan.
" S. C. C. An hony Pillai.
" K. Aranganat an.
" T. S. Ardhari.
" O. Clengam Pillay.
" Dr. G. Chitrambalam.
" P. Chokkalingam.
" D. Dasarathan.
" Gajapathi Reddy.
" P. K. Gopal krishnan.
" K. P. Gopal n.
" K. C. Gopalan Unni.
" A. Govin taswamy Nayagar.
" P. Jeevan andam.
" M. Kalyanasundram.
" P. Kandaswami Goundar.
" M. Kandaswamy Kander.
" S. Kan taswami Goundar.
" C. H. Kanaran.
" M. Kattimuthu.
" O. Koren.
" R. Krishnan.
" P. Kunhirama Kidav.
" C. Kunhirama Kurup.
" V. Madanagopa.
" K. Mathavan Nambiar.
" K. B. Menon.
" K. Moidu.
" Moo ish Thevar.
" Motta a Kudumban.
" U. Muthuramalinga Thevar.

Sri A. Muthuswami.
" M. Narayana Kurup.
" M. Narayanan Nambiar.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" S. Pakkirisami Pilay.
" M. Palaniyandi.
" Palanimuthu.
" N. K. Palanisami.
" N. Paramasiva Udayar.
" S. Radhakrishnan.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" K. V. Ramaswamy.
" S. S. Ramaswami Padayachi.
" N. Rathina Goundar.
" P. Rathiaswami Pillai.
" V. Sankaranarayana Menon.
" A. Senapathy Goundar.
" T. Shunmugam.
" N. Sivaraj.
" K. T. Sriharan.
" A. K. Subbiah.
" M. P. Subramaniam.
" S. Swamikkannu.
" S. Swayamprakasam.
" S. Vadivelu.
" A. Veloo.
" C. Velukkan.
" P. Venkatesha Sholagar.
" M. Venugopala Goundar.
" K. R. Viswanathan.

Noes—101.

Sri C. Ahmed Kutty.
" Aiyyanar.
" T. Ananta Pai.
" Anto y Peter.
" A. Appu.
" R. S. Arumugam.
" S. Arumugam Pillai.
" S. R. Arumugam.
" V. Arumugam.
" K. H. Bomman.
" M. Chelapayan.
" S. Chellapandian.
" P. C. ellathurai.
" C. V. S. Chinnaswami Naidu.
" Chinnathambi Thevar.

Sri V. Chinnaswami.
" AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar.
" V. Darmalinga Nayakar.
" T. P. Elumalai.
" W. J. Fernandez.
" T. Ganapathi.
" N. Gopa a Menon.
" G. G. vandan.
" K. Ishwar.
" H. M. Jaganathan.
" M. Jagannathan.
" T. M. Kaliannan.
" M. Kandaswami Padayachi.
" V. K. Kannan.
" P. G. Karuthiruman.

23rd March 1954]

Noes. - 101—cont.

Sri M. K. Kempai Goundar.
 The Hon. Dr. U. Krishna Rao.
 (Minister).
 Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
 " V. Krishnaswamy Padayachi.
 " R. Krishna-swami Naidu.
 " Kun i Mohammed Shaffee
 " R. Kuppuswami.
 The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan
 Nair (Minister).
 Sri S. Lakshmana Gounder.
 " N. Mahalingam.
 The Hon. Sri. M. A. Manickavelu
 Naicker (Minister).
 Sri P. G. Manickam.
 " Manjaya Shetty.
 " M. S. Mogral.
 " Mahamed Salih Maraikayar.
 " N. Mounaguruswamy Naidu.
 " M. Muni Reddi.
 " P. M. Munuswamy Gounder.
 " C. Muthiah Pillai.
 " V. Muthu.
 " B. K. Nallaswami.
 " O. A. Naojappa.
 " R. A. Nataraja Mudaliar.
 " L. C. Pais.
 " R. M. Palaniappan.
 The Hon. Sri V. C. Palaniswami
 Gounder (Minister).
 Sri V. K. Palaniswami Gounder.
 " S. Panchaksharan.
 " R. S. K. Pandiyan.
 " B. Parameswaran.
 " K. Parthasarathy.
 " M. P. Periyasami.
 " N. Rajagopal.
 " C. Rajam Ramaswami.
 " K. Rajaram.
 " T. K. Rama.

Sri M. R. Ramachandran.
 " A. Ramachandra Reddiar.
 " N. Rama-rishna Ayyar.
 " V. K. Ramaswami Mudaliar.
 " S. R. masami Naidu.
 " A. Ramaswamy Thevar.
 " P. S. Ramaswami Naidu.
 " A. S. Sa ajananda.
 " A. M. Sambandam.
 " A. Sambasivam.
 " G. Samia Koorayar.
 " E. K. Sankara Varma Raja.
 " T. V. Sannasi.
 " K. M. Seethi Sahib.
 " P. Selvaraja.
 The Hon. Raja Sri Shanmuga Rajes-
 wara Sethupathi (Raja of
 Ramnad) (Minister).
 The Hon. Sri A. B. Shetty
 (Minister).
 " V. S. Sivaprakasam.
 " A. S. Subbaraj.
 The Hon. Sri C. Subramaniam
 (Minister).
 " I. K. Subramania Pillai.
 " N. N. Suvarna.
 " R. Than-av-lu.
 " M. D. Thiagaraja Pillai.
 " P. K. Thirumurthy.
 " K. Uppi.
 " P. Urkavalan.
 " G. Vaggesam Pillai.
 " A. Vaikuntam.
 " T. R. Varadan.
 " O. Venkatasubba Reddi.
 " S. Venkatarama Ayyar.
 " K. Venkatramana Gounda.
 The Hon. Sri K. Venkataswami Naidu,
 (Minister).
 Sri S. C. Virupakshiah.

Neutral—Nil.

Ayes—82; Noes—101.

The motion was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 14,67,400 under Demand XXIII—Labour including
 Factories.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XX—CO-OPERATION.

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister will now move
 Demand XX—Co-operation."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Mr. Speaker, Sir,
 on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation.'

23rd March 1954] [Sri Dr. U. Krishna Rao]

" The following items contribute to the expenditure under this
 Demand :—

(1) Pay and allowances of the Headquarters and District
 Establishments;

(2) Pay and allowances of the staff employed for audit, 12-20
 execution, liquidation and supervision of co-operative institutions p.m.
 and of the staff employed in the co-operative training institutes;

(3) Amelioration work connected with Prohibition;

(4) Post-war development schemes; and

(5) Subsidies and grants to co-operative institutions.

" The co-operative movement which started five decades ago
 with the modest objective of relieving rural indebtedness now
 embraces a diversity of interests and enterprises. There is not a
 major sphere of national economy which has not felt the vitalizing
 impact of the Co-operative department. In the production and
 distribution of the essentials of life, co-operatives have played a
 dominant role. I shall present a comparative table that will give
 a picture of the position as it was in 1947 and 1953 :—

	1947.	1953.
1 Number of rural credit societies ..	17,057	25,850
2 Number of agricultural societies..	11,375	17,201
3 Marketing societies.. ..	193	286
4 Milk co-operatives'.. ..	290	781
5 Weavers' co-operatives	659	1,191

" With the increase in their strength, their transactions have
 also increased in a geometrical ratio and to-day they cover the
 economy of a major part of the middle class and rural population.

" In rural co-operation, the Government's policy is to expand
 the existing rural credit societies in all economic spheres and to
 organize more such societies. We hope finally to bring at least
 50 per cent of the villages and 30 per cent of the population under
 the ' co-operative umbrella '. As I have mentioned before, seven-
 teen thousand and odd rural credit societies are catering to the short-
 term requirements of agriculturists. A new step was taken when
 these societies were made the agencies to implement the food
 production schemes of the country.

" Supply of easy credit (short-term and long-term) is a very
 important work of the Co-operative department.

" Short-term credit is provided by the Madras State Co-opera-
 tive Bank at the apex with 16 central co-operative banks in the
 districts. The Reserve Bank of India sanctions credit limits to
 the co-operative central banks to be drawn on the security of the
 Government.

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

"Long-term credit is provided by the Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank through its 73 primary land mortgage banks in the Madras State after partition.

"A margin of 2½ per cent is maintained between the Central Land Mortgage Bank's borrowing rate on debentures and the rate charged on the ultimate borrowers. Till November 1951, the bank floated debentures at 3 per cent and lent to primary banks at 4½ per cent which, in their turn, charged interest at 5½ per cent on loans to their members. The Central Land Mortgage Bank has recently floated its 49th series of debentures for Rs. 40 lakhs at 4½ per cent per annum. In the matter of valuation of lands offered for mortgage, the pre-war values are collected with the addition of 25 per cent.

"Co-operative Stores.—The policy regarding the consumers' co-operatives continues to be one of consolidation rather than expansion. Societies which were beyond revival were weeded out. Commodities usually handled by primary stores are foodgrains, groceries, cloth, drugs and medicines and infant foods, etc. Consumer stores also undertake procurement of goodgrains. With the decontrol of foodgrains in 1952 and withdrawal of intensive procurement operations, the Central Stores have to face a new situation. Government have permitted these to deal in foodgrains in free market subject to certain conditions. The future of the Central Stores lies in developing their sales of foodgrains. Central Stores having resources have been advised to purchase large quantities of paddy during harvest time, to have them milled and to supply the rice to the member and other stores. Government have recently entrusted to co-operative wholesale stores the distribution of quinine through primary stores and multi-purpose co-operative societies for sale in rural areas.

(1) *Prohibition (amelioration work).*—The Co-operative Department has been looking after this since 1948. The shift has now gone from the recreational to the constructive aspect of the ameliorative work. The main features consist of (1) provision of alternative sources of employment to ex-tappers; (2) anti-drink propaganda; and (3) issue of licences to tap sweet toddy for jaggery manufacture, etc.

(2) *Co-operative workshops for ex-servicemen.*—There are at present four timber workshops, two metal workshops and one engineering workshop functioning in several districts of the State. Concessions have been given to these ex-servicemen workshops. All encouragement is given to produce useful articles for consumption. As many of these were not satisfactorily working, we appointed a Special Officer to review the working of these. His recommendations are being examined by Government.

(3) *Land colonization societies.*—The policy of the Government is to assign compact blocks of waste lands to co-operative land colonization societies. Financial assistance for payment of share capital, purchase of manure and agricultural implements, purchase of bulls, supply of seeds is given.

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

(4) *Milk supply societies and unions.*—These have also done good work. They supply milk to jails, hospitals, child welfare centres and to the general public. The Government have exempted the milk supply depots from section 7 (1) of the Madras Shops and Establishments Act. They have also ordered that in the case of sales of milk by these societies, sales tax should be levied only at one point, that is, at the stage of sale to the actual consumers. Members of these societies are given interest-free loans for the purchase of milch cattle.

(5) *Weavers' co-operative societies.*—These are also doing very good work. These are affiliated to the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society which arranges for the distribution of yarn to them and for the marketing of the finished products. As the House is aware of them, I need not go through the many measures undertaken by the Central and the State Government for the benefit of these handloom weavers' co-operative societies.

(6) *The Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies.*—These were first started in 1946 in Malabar with producers and consumers as members for the purpose of procuring surplus foodgrains available with the producers and for the distribution of locally procured as well as imported foodgrains and also other essential articles, such as kerosene, cloth, etc. These are under the administrative control of the Collector of Malabar who is vested with the powers of the Registrar under the Madras Co-operative Societies Act. Consequent on the decontrol of foodgrains, these P.C.C. societies cease to function as procuring agents, but continue to be distributing agents of imported foodgrains. These are gradually being converted into other types of societies like marketing societies and their control will gradually be transferred to the Registrar of Co-operative Societies one after another.

(7) *Marketing societies.*—These societies are engaged in the sale of goods produced by the co-operative institutions and others. The services of these societies are being utilized to an increasing extent for the distribution of manure and agricultural implements. The Government have been helping them with loans at a concession rate for the construction of godowns. A scheme for the grant of subsidies to the extent of 50 per cent of the cost of construction is also in force. These godowns are utilized for the storing of produce on the security of which loans are advanced by the societies.

"There are other societies like tenants and field labourers societies, agricultural improvement societies, irrigation societies, land reclamation societies, fishermen societies and motor transport societies for civilians, etc.

"There are to-day 2,802 Harijan societies. Besides these, 4,895 Rural Credit Societies have admitted 76,958 Harijans and other members of the Backward Classes as their members. These societies issued loans to the extent of Rs. 16.54 lakhs during 1952-53.

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

"The Scheduled Class Societies also continued to enjoy concessions and financial help from Government, namely, (1) scriptory grant not exceeding Rs. 30 per month per society, (2) exemption from the payment of fees leviable for the registration of documents, (3) exemption from contribution from their net profits to the audit fund and (4) grant of lease of land and waste lands of Government at favourable rentals.

"*Co-operative collective agricultural farms.*—These societies hold lands by freehold or on leasehold. The lands are cultivated on the societies' accounts by its members who are paid wages. The yield belongs to the society. The profits after meeting expenses are divided as in every other co-operative society and the members are given a bonus on the wages earned. In the two places where collective farming was tried, I must say, it was not a very great success. However, more attention will be paid in this direction in future.

"Sir, I think I have given a summary of the activities of the department and I move that the Demand be granted."

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

12-30 p.m. That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation."

"I must tell the House that the lunch hour for the House will be from 1-30 p.m. to 2-30 p.m. Therefore, the House will rise at 1-30 p.m. The Hon. Minister will reply to the debate at 3 p.m."

* DR. K. B. MENON :—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100.'

"Sir, the Hon. Minister, in moving the Demand, has placed before us a glorious report of expansion of the co-operative movement in the State. I am not so much worried about the rate of growth of co-operative societies in the State as about the way in which the co-operative movement is conducted in our State. I am afraid that we are not going on right lines and I feel that a premature growth without proper foundation is apt to ruin the movement in the country as a whole. While moving the cut motion in the Budget before the last one, I placed before the House certain views that I had about the co-operative movement. Since I placed those facts and views before the House and before the Hon. Minister, I have not seen any big changes or effective changes brought about in the fundamentals of the movement in the State. (At this stage, Sri A. Ramaswami Tevar occupied the Chair.) Those of us who are interested in the movement and who feel that the movement has a potentiality which can and should be used in this country, feel a little discouraged and disappointed that those who are in charge of control and guidance of the movement in the State have not a clear grasp of what the movement stands for, what it is all about and what the ideologies and purposes of the movement are. It is that that makes us a little sceptical about the future of the

[23rd March 1954] [Dr. K. B. Menon]

movement in this State. As I said, I brought to the notice of the Hon. Minister, when I spoke on a cut motion during a previous Budget discussion, that the movement, particularly in Malabar, was going into the hands of the capitalists and that the capitalists were trying to control the co-operative movement by creating interlocking directorates. I am not meaning the interlocking directorates in the technical sense in which that term is used, but I am meaning it in the sense that the presidents and directors of key societies like the wholesale society and the land banks and district banks happen to be the same persons. I understand that the presidentship of the district bank is falling vacant and that the directors or important persons in the wholesale society are aspirants to that position. If there is an interlocking of that type, I am afraid that it will lead to considerable abuse. It is necessary in the interests of protecting the movement from being misused and used in the interests of a class that proper legislation should be enacted. I also feel that there is lack of proper guidance in the producers-cum-consumers' co-operative societies. There has been defalcation in a number of societies, for example, in the societies in Parli and Meenangadi. Defalcation in the Nuambur Society is the latest one. Even in the Pallikarai Society which was managed and run by an official of the department (by the Co-operative Registrar and Sub-Registrar), there was a huge defalcation and the members had to suffer. In this connexion, I may invite attention to the defalcation in one of the societies that deserves to be investigated, namely, the Varode Multi-purpose Co-operative Society near Ottapalam. I understand that loan applications are forged, that many items of money are not properly entered in the book and that very many irregularities of this type are taking place. It is a sad commentary on the working of the department and more so when the department has projected its own men into almost all the societies. The expenditure on the staff of the department in the last one year or so has increased to such a tremendous extent that there is no justification why these societies should be allowed to go astray as they are allowed to to-day. When societies defalcate and when there are such huge losses apart from the loss to which the members are subjected in the normal course of business there is a corresponding demoralization in the public mind. To-day, the co-operative movement—and I may speak with authority as far as Malabar is concerned—has absolutely no status and it is almost one of the most corrupt movements that one has in this country. When the public mind is associated so closely with the co-operative movement which is full of corruption, I wonder what future the movement will have.

"Again, I am interested in criticizing the movement from the policy point of view and in this connexion, I would point out what has already been pointed out, namely, that one of the mistakes that the Ministers are making is that they are leaving the policy-making to the officials. Policy-making is entirely the responsibility of the Minister and I do not believe that any officer, however, top-ranking he may be, has any business to lay down the policy or anticipate the mind of the Minister. And it is this that has been partly responsible for this lapse in the co-operative movement in our State.

[Dr. K. B. Menon] [23rd March 1954]

12-40
p.m. I believe and I know that the co-operative movement is a people's movement, a poor man's movement and that it is devised in order to give effective voice to the members of the co-operatives and that there should be no restriction upon the voting powers of the members. The principle of 'one man, one vote' has been there in the co-operative movement ever since the Rochdale pioneers. This fundamental and wholesome principle is being ignored and violated deliberately in many of the societies in this State. While speaking on this subject, I wish to confine my remarks to one particular society. Let me pick out one of the premier co-operative societies in the State, viz., the Triplicane Urban Co-operative Society and explain the constitution and working of that society and how far the rules and regulations of that society conform to the basic and fundamental principles of the co-operative movement in this State.

"As far as their membership fee goes, I understand that it is Rs. 5. Anybody who pays Rs. 5 can become a Member of that Society and be entitled to all the privileges of a Member. Section 26 of the by-laws of that Society lays down restrictions on the right of the Members to vote. It says that a Member to become eligible for voting must have purchased at least goods to the worth of Rs. 50 from the Society."

SRI N. GOPALA MENON :—"Sir, I am sorry to interrupt the hon. Member. I think the Triplicane Urban Co-operative Society to which he is making a reference is a private Society. There are about 25,000 members who can very well take care of themselves. The Government are not contributing one pie to the Society. The Society is getting large deposits from shareholders and if anything is said against the Society which will in any way tend to depreciate or lower the prestige of the Society in the eyes of the public, I think it will be a matter on which the hon. Member will not be privileged to speak. It is a private Society which is not a concern of this House. It is entirely governed by its own rules. We cannot go into the working of the Society. How the Society works is a matter in which the members of that Society alone can be interested. The Government have no interest in the matter and this Assembly also has no interest in it."

* DR. K. B. MENON :—"Sir, I beg to submit that as long as the word 'co-operative' is added to the name of the Society, it is subject to the control of the Registrar of Co-operative Societies and the Government. The affairs of the Society and the accounts of the Society are subject to the audit of the Co-operative Department. The Department can guide and control the affairs of the Society. Inasmuch as its accounts are audited and its affairs are controlled by the Department of the Government, I believe I have every right to criticise the working of the Society and to bring the defects to the notice of this House."

"I was referring to Section 26 of the by-laws of the Society which places certain restrictions. Under this Section, the members are required to purchase goods to the value of Rs. 50. Moreover,

23rd March 1954] [Dr. K. B. Menon]

the list of Members is expected to be published by the Board of Directors. When they publish this list, they do not give the addresses of the members. Though it is said that the books will be open for inspection by the members, the members know how much inconvenience the staff can give before they allow the members to look into the books. Because of this, many members do not take the trouble of going through the books. I feel that this restriction on the members with regard to their eligibility for voting is quite unwarranted.

"Next to the right of the members to vote which is one of the basic and fundamental principles of the co-operative movement comes the question of the 'General Body.' The general body in a co-operative movement as well as in any other, is the most supreme body which has the final voice in all affairs concerning the Society. Of course, the Registrar has got the power of veto. But that power is very restricted in its scope. He can exercise that power only when the general body goes counter to the accepted by-laws or the fundamental principles of the Society. The general body of the T.U.C.S. is very peculiar. I think there are 32 branches and the membership, I believe, runs to several thousands. The affairs of the Society are conducted by a Representative General Body which is elected from among the members of all branches. They have a system of panchayats. The branches elect these panchayatdars. Five members form the Representative General Body of the Society and it is those people who have been conducting its affairs in the last 15 years or so. They have not given even a single opportunity in the last 15 years for the general body to meet. I repeat that the general body of the T.U.C.S. has not met even once in the past 15 years to pass the budget or to scrutinise the accounts or to know whether the instructions and directions of the Government are properly followed and adhered to. The Registrar of Co-operative Societies is not or has not been unaware of what has been going on in this Society. He knew very well that the representative governing body was carrying on its affairs and that the general body never met in the last 15 years. He knew also that the Society was running counter to the basic principles of the co-operative movement. In a circular letter, dated 30th January 1952, which he addressed to the Societies he has clearly stated as follows:—

"A representative general body is only a matter of convenience and the full general body should not be ignored on that account. The Registrar therefore directs that there should be opportunities for the full general body to meet on occasion though the representative general body might meet more frequently. In supersession of the instructions issued in the circular cited, the following amendments to the by-laws are therefore suggested."

Therefore the Registrar cannot plead that he was not aware of what was going on in the T.U.C.S. He cannot plead that he did not know that the general body has not met. To supplement the circular of the Registrar, I would like to quote the audit report of the Sub-Registrar of the Society when he audited the accounts of

[Dr. K. B. Menon] [23rd March 1954]

1951. I do not wish to read the full text of the audit report, but would like to read a few extracts from it in support of my argument. He says,

'While in all other co-operative institutions in the State, every Member of an institution has a right to vote and can have his say in the matter of its administration here in T.U.C.S. Ltd., every one of its members has no such right . . .

'While in other co-operative societies it is the general body which has to elect or remove the Board of Directors, delegate its powers to that body, here in the T.U.C.S. Ltd., the general body has no such powers at all. It is a handful of privileged members who elect the Board of Directors here and it is a committee called the Office Committee which practically runs the administration of the Society through the Managing Director . . .

'To put it in a nutshell, the general body in the T.U.C.S. Ltd., has not been given the proper place it is entitled to but has been relegated to the position of an auxiliary to the Board.'

12-50
p.m.

"That is the way the T.U.C.S. is being conducted and that is the way, I understand, some other societies in the State are conducted. Some large societies like the M. & S.M. Co-operative Bank—I have not checked the information and I am subject to correction—I understand, from the meagre information I have been able to gather, are in the same situation. I would like to ask the Registrar whether he is running a co-operative movement or is it a corporation that he is managing; is he the head of an important institution, the head of a peoples' movement in this country or not? What is he doing? Has he not understood and realised the restriction of the voting rights of the members, the restrictions on the General Body? These are vital factors that influence not only the day-to-day work of the societies, but that affects the very life of the movement in this country. I would like the Hon. Minister to take particular note of these things, if it has not been brought to his notice so far and deal with the matter and correct the situation as soon as he can.

"Now, next to this, there is in the T.U.C.S. what are known as depots. These depots were started some 10 years ago during the time of evacuation and then handed over to the T.U.C.S. The T.U.C.S. took up these depots and began exploiting the situation to their best advantage by enrolling a large number of members in these depots. These depots are doing very heavy business and yet none of these depots has been affiliated as branches of the T.U.C.S.; though they also collect the same membership fee. The members have no right to determine the policy of the organisation. Their only right is to receive dividends. I wonder whether this is not prostitution—if I may use that word, if it is parliamentary to use that word—of the very basic ideals of the co-operative movement? Why is it so all these 10 years—it is not one or two or three years, but it is 10 years—since the depots were handed over by the Government to the T.U.C.S.?"

The Chairman sounded the gong.

"It is the Registrar again who should have seen to it that the deposits after they were handed over to the T.U.C.S. were developed into branch societies.

[23rd March 1954] [Dr. K. B. Menon]

"Since my time is running short, I must proceed to another subject. I wish to say just one word about the Malabar District Co-operative Producers' and Sales Society. There is a crisis in that society. That society was started in 1936 with a membership of 61. It has to-day 6,500 members. Its share capital runs to Rs. 1,79,000, its reserve fund is Rs. 70,000, bad debt reserve is Rs. 32,000 and investment is Rs. 1½ lakhs. That society is a marketing society, I admit. The Government allowed the society to advance credit loans and in June 1952, the Registrar passed an order refusing to allow credit loans to be given by this society and refusing even to allow it to grant money on the basis of produce in the private godowns. I can understand the order, but I question the wisdom of that order, which has come after having allowed the society to build itself up for the last so many years. I understand the reason why the Registrar is refusing this, because he says that it is only a marketing society and credits should be advanced only by the Credit Societies. It is true. But the Government must remember that Wynaad is a place where a lot of cash crops are produced and that it is not possible for small village societies to advance sufficient loans and therefore until and unless these village societies are built up and they are provided with enough capital, it will be ruining and undercutting the very economic foundation of that area of Wynaad, it will be ruining the economics of that part of the country, to pass an order all on a sudden preventing that society from granting loans. I therefore request again the Hon. Minister to go into that question and see that the cultivators are not ruined, that some adjustments are made and some subsidiary institutions are built up and brought up in order to advance loans to the cultivators there.

"With these few words, I move the cut motion, namely,

'That the allotment of Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

'That the allotment of Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100.'

* DR. G. CHITRAMBALAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கூட்டுறவு இயக்கமானது ஜனங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் தொடர்புள்ள ஒரு முக்கியமான இலாகா என்பதாகும். இந்த இலாகா நேர்மையான அதிகாரிகளால் நடத்தப்படவேண்டும். ஏனென்றால் பொதுமக்களால் பங்கு போடப்பட்டு அவர்கள் மூலமாக ஏற்பட்ட ஒரு நிர்வாகம். அப்படி ஏற்பட்ட ஒரு நிர்வாகத்தை சர்க்கார் அதிகாரிகள் திறம்பட நடத்த வேண்டும். இல்லையேல் பங்குதாரர்களினுடைய பணம் பாழாய்ப் போய்விடு மென்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்ட் கோவாபரேடிவ் சொசைடி பங்கு தாரர்கள் எல்லாம் மாஜி ராணுவ மோட்டார் தொழிலாளர்கள் ஆவர் இதில் Deputy Registrar ஆக இருப்பவர் ஸ்ரீ இருதயசாமி இவர் நடத்துகின்ற கோவாபரேடிவ் சொசைடி ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ஷில்லாவிலும் liquidation நிலையில் ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதைப்பற்றிகூட கனம் ரிசர்வ் மந்திரியிடம் திருச்சியில் வந்தபோது எடுத்துரைக்கப்பட்டு ஒரு மகஜரம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் நடவடிக்கை எடுத்தாரோ இல்லையோ

[Dr. G. Chitrambalam] [23rd March 1954]

அதைப் பற்றி ஒரு தகவலும் இல்லை. இதில் திருச்சி மாஜி ராணுவ மோட்டார் தொழிலாளர் கோவாபரேடிச் சொசைடி மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதன் ஊழலை வெளிப்படுத்தவும் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்கவும் பங்குதாரர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். Deputy Registrar ஸ்ரீ இருதயசாமி மற்ற அதிகாரிகளையும் தீர விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக திருச்சியிலே அர்பன் கோவாபரேடிச் சொசைடியின் சில அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்தக்காரர்களை அமர்த்தி பணத்தை விரயம் செய்திருக்கிறார்கள். ரூ. 35,000 வரையிலும் இருந்த வியாபார ரிசர்வ் பணத்தைச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஒரு Special Deputy Registrar ஐ ரூ. 500, 600 சம்பளத்தில் பார்க்கும்படியாக வைத்திருந்தார்கள். கடைசியில் அந்த சொசைடியிலிருந்து ரிசர்வ் நிதியையும் செலவழித்துவிட்டார்கள். ஆதலால் இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மணப்பாரை கோவாபரேடிச் ஸ்டோரின் தலைவரும் காரியதரிசியும் சேர்ந்து ஒரு லக்ஷம் ரூபாய்வரை கையாடியிருக்கிறார்கள். இவர்கள்மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. ஸ்ரீ J. C. R. an-ம் மணப்பாரையில் நடந்த வெள்ளி விழாவிற்கு வந்திருந்தார். இந்த விதமாக ஒரு லக்ஷ ரூபாய் வரைக்கும் ஏழைகளின் பணம் நாசமாக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆதலால் அரசாங்கம் false சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்த அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பிறகுதான் தலைவர் மீதும் காரியதரிசி மீதும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“பெட்டவாத்தலையில் ஒரு Sugar Mill ஆரம்பிக்கப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இது கூட்டுறவு முறையில் நடத்த மந்திரி ஆதரவு கொடுப்பது என்று தெரிகிறது. பாரி கம்பெனி முதலையா செட்டியார் போன்ற முதலாளிகளுக்குச் சலுகை கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த Co-operative Department ஜப்பற்றி இந்து தர்ம பரிபாலனம் என்ற மாதாந்திர சஞ்சிகையில் புகார்கள் வந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன. இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சட்டசபை மெம்பர்களுக்கும் இந்த புகார்களைப் பற்றி தெரியவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் இதைக் கவனித்து ஆவனசெய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திருச்சி சென்ட்ரல் கோவாபரேடிச் ஸ்டோர்ஸ் : இதில் ஊழல்கள் நிறைந்திருக்கிறது. இதைப் பற்றி புகார் நிறைய இருக்கிறது. குறிப்பாக ஸ்ரீ விஸ்வநாதன் செட்டியார் (Joint Registrar) ஸ்டோர் Assistant Secretary ஐ வேலையை விட்டு நீக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் Supercede பண்ணுவேன் என்று மிரட்டினார். இந்த ஸ்டோர்ஸ் நிர்வாகம் சரியாக நடப்பதில்லை. மந்திரி அவர்கள் உடனடியாகக் கவனித்து திறம்பட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. K. RAMA :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்துச் சிலவார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இச்சபையில் ஒரே ஒரு விஷயத்தில் ஏகோபித அபிப்பிராயம் இருந்துவருகிறது. கைத்தறி நெசவாளர் விஷயம்தான் அது. கைத்தறித் தொழிலை நம்பி வாழும் தொழிலாளர்கள் வாழ்வதற்கும் அத்தொழில் நிரந்தரமாக நடைபெறுவதற்கும் வேண்டியன செய்வதே முக்கியமான காரியம். நம் சர்க்கார் முழு மனதுடன் இதை செயலில் நிறைவேற்ற முன்வந்திருப்பதைக் கண்டு நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படவேண்டும். இந்தச் சபை இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் கைத்தறி தொழிலுக்காக கலர் சேலைகளையும், வேஷ்டிகளையும் ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டது. ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் இதுவுள்ள அம்சத்தைச் சரிவர புரிந்துகொள்ளாமல் ஓர் அளவுக்கு மாத்திரம் அனுமதித்திருக்கிறது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இதே எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வரிகள் மூலம் சில முயற்சிகள் இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் எல்லோரும் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[23rd March 1954] [Sri T. K. Rama]

தவிர இந்தத் தொழில் நிலைத்திருக்க, ஐக்கிய சங்கங்கள் மூலமும் நேரடியாகவும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பல முயற்சிகளும் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தில் இந்தப்பகுதி விஷயத்தை கவனிப்பவர்கள் இன்னும் உண்மையைச் சரிவர உணராமல் சென்னை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நடவடிக்கைகளில் குறைகூறியிருப்பது வருந்தத்தக்கது. அவர்கள் குறை கூறுவதைத் தவிர்த்து இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் 60 லட்சம் மக்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும் என்று ஒரே எண்ணத்தைக்கொண்டு பார்த்து, இப்போதுகூட இந்தத் தொழிலுக்காக சேலைகளையும், வேஷ்டிகளையும் ஒதுக்கிவிடலாம். இவ்விதம் ஒதுக்கப் பட்டால் நமது ராஜ்யம் அரசாங்கம் மற்ற முயற்சிகளை விட்டுவிடலாம். சேலைகளையும், வேஷ்டிகளையும் கைத்தறியாளருக்கென்று ஒதுக்குவதுபற்றி மறுபடியும் யூனியன் சர்க்கார் புனராலோசனை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். கைத்தறி ஜவுளி வெறும் பிரசாரத்தில் மட்டும் ஜனங்களுடைய உண்மையான அபிமானத்தைப் பெற்றுவிட முடியாது. ஓரளவுக்குப் பெறலாம். ஆனால் சென்ற வருஷங்களில் கைத்தறி நெய்பவர்களும் கைத்தறித் துணியை வியாபாரம் செய்தவர்களும் வியாபார முறைகளை நல்ல விதத்தில் அனுஷ்டிக்காமல் செய்த சில தவறுகளுக்காக இந்தத் துணியினுடைய மகிமையும், கவர்ச்சியும் குறைந்துவிட்டது. மறுபடியும் ஜனங்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப்பெற வேண்டுமென்றால் துணி நன்றாக இருக்கவேண்டும். துணியில் குறித்திருக்கிற அகலமும் நீளமும் சரியாக இருக்கவேண்டும். மிக முக்கியமானது மோஸ்தர்தான். சாயம் நன்றாக இருக்கவேண்டும். உறுதியாகவும் இருக்கவேண்டும். ஐக்கிய சங்கங்களுக்கு பல இடங்களில் சாயத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த சாயத் தொழிற்சாலைகளை நடத்துபவர்கள் அந்தத் தொழில் முறையில் சாதாரண பயிற்சி உள்ளவர்கள்தான். படித்து பட்டம் பெற்று பிறகு அனுபவத்தில் வந்தவர்கள் அல்ல. அதனால் அங்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சாயக்கணக்கை பரிசீலனைக்கும் மேற்பார்வைக்கும் ஈடுபடுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். இரண்டு சத விசீதம் சாயம் போடப்பட்டதா அல்லது அரை சத விசீதம் சாயம் போடப்பட்டதா என்று பார்ப்பதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்? சாதாரண ஆடிட்டிபார்ட்மென்டால் இதைப் பரிசீலிக்க முடியுமா என்று கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரண சிறு சாயக்காரர்கள் approved dyers ஆக பதியவைத்துக்கொண்டு டைரக்டர்களுடைய விருப்பத்தை அனுசரித்து சாயம் போடுகிறார்கள். Co-operative department இதுசம்பந்தமாக கோயம்: துார், மதுரை, சென்னை போன்ற பெரிய இடங்களில் சாயத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி அனைவரையும் இயந்திர சாதனங்களைக்கொண்டு நல்ல முறைகளை அனுஷ்டித்து நடத்தி, மற்ற approved dyers களையும் இப்பொழுது இருக்கும் சாயச்சாலைகளையும் இதில் இணைத்துவிட்டால், சாயம் உறுதியாக போடப் படுவதற்கு வழி செய்ய முடியுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால் இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் பெரிய Factories மூன்று உண்டாக்கி சிறு சிறு factoryகளை அத்துடன் இணைக்கச் செய்வது நம்பிக்கைக்கு இடம் தரத்தக்கதாக செய்யவேண்டும். இதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யுமாறு கனம் மந்திரி அவர்களையும் Registrar அவர்களையும், State Co-operative Handloom Society நிர்வாகத்திலுரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். Society களில் பதியப்பட்டிருக்கும் நெசவாளர்கள் மொத்தத்தில் ஐந்தில் ஒருபாகம் கூட இருக்க முடியாது. ஆனால் Society களிலுள்ள நெசவாளர்களுக்குக் கொஞ்சம் சலுகைகளும் அனுசூலங்களும் இருக்கின்றன. பதியப்படாமலிருக்கும் நெசவாளர்களின் தொகை மிக அதிகமாகும். இவர்களையும் Society களில் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் குறிப்பிட்ட அளவு வருஷா வருஷம் முயற்சி செய்கிறார்கள். பத்து ரூபாய் மெம்பர் சந்தா போட்ட 200 மெம்பர்கள் கொண்ட Society யில் 10 நெசவாளர்களுக்குத்தான் அவர்களின் சொந்த மதலைக் கொண்டு வேலை கொடுக்க முடிகிறது. புதியதாக ஆரம்பிக்கப்படும் Society களுக்கு ஜில்லா பாங்குகள் மூன்று மடங்குதான் கடன் அனுமதிக்கின்றன. அப்படியில்லாமல் ஐந்து, எட்டு மடங்கு கடன் அனுமதித்தால் அதிகமான நெசவாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். புதிய Society களுக்கு Reserve Fund இல்லாமலிருப்பதாலும் ஆரம்ப நிர்வாகச் செலவு அதிக மாயிருக்குமாதலால் லாபம் எதிர்பார்க்க முடியாமலிருப்பதாலும், மூன்று

[Sri T. K. Rama] [23rd March 1954]

மடங்குக்குமேல் கடன் அனுமதிக்க முடியாதென்று ஜில்லா பாங்குகள் கூறுகின்றன. மதுரையில் ஏற்கனவே பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. புதிய சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு இது ஒரு தடையாகக் கருதப்படுகிறது. பெரிய நகரங்களில் வாங்குக்கு ஒன்று இரண்டு சங்கங்கள் இருந்தால்தான் அவைகள் மேலும் நெசவாளர்களை பதிவு செய்வதற்கு உதவியாயிருக்கும். ஏனென்றால் ஒரு சங்கத்தில் 200 மெம்பர்களுக்கு மேல் சேர்த்துக் கொண்டால் எல்லோருக்கும் வேலை கொடுப்பது கஷ்டம். ஜில்லா பாங்குகள் அதிகமான தொகை கடன் கொடுப்பதற்கு மறுக்கின்றன. ஓரளவுக்குத் தான் நெசவாளர்கள் Society களுக்கு கடன் கொடுக்க முடியுமென்றும் அதற்கு மேல் அவர்களால் கடன் கொடுக்க முடியாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். தனியாக தங்களுக்கு சர்க்கார் கடன் வசதி செய்தால் நெசவாளர் ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகபட்சமாகக் கடன் கொடுப்பதற்கு தயார் என்றும் கூறுகிறார்கள். ஏற்கனவே சர்க்கார் பலவித உதவிகள் அளித்து வந்தாலும், நெசவாளர் Society களிலுள்ள எல்லா மெம்பர்களுக்கும் வேலை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் அவர்களுக்கு மேலும் கடன் வசதிகள் செய்யவேண்டும்.

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

“சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை வகுக்கும்பொழுது ஒரு தொகை செலவு செய்யப்படுமென்று ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் ஏற்கனவே இருக்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாதா என்பதைப்பற்றி கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் ஒரு விசேஷ அம்சமாக எடுத்துக்கொண்டு அதற்காக புதிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து நிர்வாகச் செலவை அதிகப்படுத்தக்கூடாது. உதாரணமாக 1953 ஜூன் எடுத்துக்கொண்டால் அதில் வரும் தொகை நேரடியாக நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கே செலவு செய்யப்பட்டால், அது ஒரு கணிசமான தொகையாக இருக்கும். ஆனால் இந்தத் தொகையை செலவு செய்வதற்காக ஏற்படும் நிர்வாகச் செலவை கணக்கிட்டுப் பார்க்கப் போனால் உண்மையாக நெசவாளர்களுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு 4 அணா, 5 அணா தான் கிடைக்கிறது.”

1-15 * SRI K. M. SEETHI SAHIB:—“Mr. Speaker, Sir, the Co-operative Movement has not been a success as far as the district of Malabar is concerned. From the experience of the Producer-cum-Consumer Co-operative Societies which have been functioning in the district and from the long list of misappropriations and prosecutions that were mentioned by my hon. Friend, Dr. K. B. Menon, it would appear how miserable a failure was the experiment that was tried in extending the co-operative movement to the field of consumption and distribution of foodstuffs in the district. Now that the Societies have been organized and are in existence with large reserve funds, it has become necessary for the Government to examine, how best the societies can be utilised and how best measures can be formulated for minimising the losses the unfortunate shareholders, who have purchased shares in these societies, are incurring now. Every day, the societies are losing a lot of money and are drawing money from their reserve funds on account of the present operation of the societies. Instead of converting these societies into marketing societies, I would suggest to the Government that they may be converted into multi-purpose Co-operative societies, as they were originally contemplated. By doing so, many of the difficulties under which they are labouring now may be overcome and they can be enabled to carry on business in various directions according to local conditions and according to the discretion which the Societies might exercise to their best advantage. Pending the final solution of the question of the conversion

[23rd March 1954] [Sri K. M. Seethi Sahib]

of these societies, I would request the Government that these societies may be permitted to deal in any legal produce like paddy and other minor agricultural products available in the localities where these societies are working. Unless such concession is given to them, the vast reserve funds which these societies are having will be completely depleted and the unfortunate shareholders will not only lose their money but will also lose the last shreds of their confidence in the co-operative movement. It will be a very great loss for the State indeed because the co-operative movement is really a movement which should progress from step to step and such bitter experience will take away the incentive from the public to co-operate with the co-operative movement and make the movement a success.

“As far as my district is concerned, the necessity for encouraging the formation of co-operative farming societies has to be emphasised. The experience of a few such societies that have been formed in the district, has not been one of encouragement at the hands of the Government. A co-operative farming society was formed at Kadapuram in Ponnani taluk. An application for registration of that society was sent. But even now the registration has not been effected. The Government have not allowed this society to be registered up to now with the result that the endeavour on the part of the people to have such societies is given a setback. These societies are not given the encouragement they deserve.

1-20
p.m.

“We have been urging again and again on the floor of the House that the Co-operative department should be more vigilant and careful in checking the management of the societies to prevent fraudulent misappropriation and embezzlement of the funds in the Producer-cum-Consumer (P.C.C.) Societies in Malabar. If only the checking and supervision by the auditors of the department had been effective, these misappropriations could have been minimized if not completely averted. Thousands of rupees which had been defalcated could have been saved, if only the auditors and other concerned officials of the Co-operative department had been a bit vigilant in their supervision and checking of the accounts and the affairs of these societies. Even several prosecutions in regard to misappropriation of funds of societies could not be sustained because the records had not been properly checked and as such did not reveal the correct figures. I respectfully submit that there should not be a repetition of such mistakes or omission on the part of the departmental officials to check those mistakes then and there at the time they audit the accounts of the societies. The Government should see to it that mismanagement and misappropriation of societies' funds are put an end to, at least in future.

“I should submit that the representation of backward communities, especially the Muslim community, in the Co-operative department has not been adequate. Neither in the Co-operative

[Sri K. M. Seethi Sahib] [23rd March 1954]

department nor in the institutions under the control of Government, is the representation of Muslims adequate. I would request Government to give greater representation for Muslim in the Co-operative department and its allied institutions.

"We have been insisting on the opening of a co-operative training institute in Malabar. Government have expressed their difficulties in opening a separate institution for Malabar. Let me again draw the attention of Government to the necessity of opening such an institution to cater to the needs of the co-operative minded people of Malabar.

"I want to make one more suggestion. Government should explore the possibility of organizing co-operative societies for the beedi workers in Malabar. Unfortunately the beedi workers have been exploited by certain political parties. It is time Government step in and organize co-operative societies of beedi producers so that their difficulties might be obviated and they may not be exploited by interested political groups. I would also request the officers of the Co-operative department to organize co-operative societies for the jaggery workers. Representations have been made to Government by the ex-tappers in Ernad who are jaggery producers for allowing them to form a co-operative society. But I am afraid they are not getting proper direction and help from the officers of the department. These people are generally ignorant and require guidance from the officers of the department for forming such societies."

MR. SPEAKER :—"Hon. Member's time is up."

* SRI K. M. SEETHI SAHIB :—"I would therefore request the Government to do whatever is possible to help and relieve the distress of the jaggery producers."

1-25 p.m. * SRI N. PARAMASIVA UDAYAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருச்சி ஜில்லாவில் ஜனங்கள் அநேகமாக குறைந்த வட்டியில் கடன்கள் வாங்கிக் கொள்வதற்கு என்று கூட்டுறவு சொசைட்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஏற்பட்டிருக்கும்போது குறைந்த வட்டியில் கடன்கள் வாங்கவேண்டும் என்றால் கிராமங்களிலுள்ள கர்ணங்களிடமும் மணிய காரர்களிடமும் சொத்துமதிப்பு சர்ட்டிபிகேட் ஒன்று வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை அவர்களிடம் கேட்டால் சொத்துக்களை பத்து அல்லது இருபது வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே சாசனம் வாங்கி இருந்தாலும்கூட அப்படிப்பட்ட சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் உடனடியாக அங்கு பட்டா மாறுதல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. பத்து ரூபாயிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் கடன் வாங்கவேண்டும் என்றால் முதலில் சங்கத்திற்கு மனுக் கொடுத்து பிறகு சங்கத்தில் சாங்குன் செய்தான பிறகு பாங்குக்குச் சென்று அங்கு சாங்குன் ஆகி, அதன் பிறகு பத்திரம் ரிஜிஸ்டர் பண்ண வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பொழுது இந்த மாதிரியான சொத்து மதிப்பு சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள், 'உங்களுக்குப் பட்டா கிடையாது, அதனால் உங்களுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியாது' என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் இரண்டுமாத தவணியில் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் வாங்க முடியாமல் இருக்கிறது. அந்தச் சங்கம் ஒங்குவதற்கும் மார்க்கம் இல்லாமலும் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை என் ஏற்படுகிறது என்றால் அங்குள்ள கிராம உத்யோகஸ்தர்களாகிய கர்ணங்களுக்கும் மணிய காரர்களுக்கும் போதுமான சம்பளம் கொடுக்காததால் இம்மாதிரி அவர்கள்

[23rd March 1954] [Sri N. Paramasiva Udayar]

உடனுக்குடன் பட்டா மாறுதல் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—"அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தும் விஷயம் இந்த மானியத்தில் வராது."

* SRI N. PARAMASIVA UDAYAR :—"அவர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் கூட்டுறவு முறையில் குறைந்த வட்டிக்கு கடன் வாங்குவதற்கு உதவியாக இருப்பார்கள். அவ்விதம் செய்து இந்தக் கூட்டுறவு முறையை உண்மையாக நடத்தி வைக்கும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"அடுத்தபடியாக எனது தொகுதி திருச்சி ஜில்லா மணப்பாறை யூனியனில் ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலைவர் சுமார் லட்ச ரூபாய் வரையில் மோசடி செய்திருக்கிறார். அவர்மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அவர் யூனியனுக்கு பிரசிடென்ட், சென்ட்ரல் பாங்குக்கு டைரெக்டர், அவர் பாங்கிற்கு எக்சிகியூடிவ் கமிட்டி மெம்பர் கூட. இப்பேர்ப்பட்டவர் ஒரு லட்ச ரூபாயை மோசடி செய்திருக்கிறார். மற்றும் அநேகம் பேர்வழிகளிடம் பொய் புரோ நோட்டுகள் கூட எழுதி வாங்கி இருக்கிறார். பொய் பத்திரங்கள் தயார் செய்திருக்கிறார். இந்தச் சங்கத்தை ஒருவரும் சரியானபடி செக் பண்ணுவது கிடையாது. கணக்குகளைச் சரிவர பார்ப்பதும் கிடையாது. அவர் சங்கத் தலைவராக இருக்கிறார் என்பதனாலும், யூனியன் பிரசிடென்டாக இருக்கிறார் என்பதற்காகவும், பாங்கு டைரெக்டராக இருக்கிறார் என்பதற்காகவும் இதுவரையிலும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அவர் இன்னும் பொய் ரிக்கார்டுகளைத் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர்மேல் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்தி நிறைய மக்களுக்கு ஒத்தாசை செய்யவேண்டும். கிராம அதிகாரிகளை விவசாயிகள் கணக்குகள் கேட்கும்போது அவைகளைத் தாமதமில்லாமல் கொடுக்க கிராம அதிகாரிகள் தயாராக முன்வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—"The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-30 p.m."

The House then adjourned for lunch.

[(After lunch—2-30 p.m.)]

* SRI N. RATHINA GOUNDER :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு என்கின்ற தலைப்பின் கீழ் கனம் டாக்டர் மேனன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப்பிரேரணையின் மீது நான் பேச முன் வந்துள்ளேன். நான் பேசுவதற்கு முன்னால் ஒவ்வொருவரும் பேசியதை நன்றாக உணர்ந்து அதன் பேரில் கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அத்துடன் அதற்குத் தகுந்த முறையில் அந்த இலாக்காவின் அதிகாரியான மிஸ்டர் ரயான் அவர்களும் நண்டாகாலமாக சென்னை மாகாணத்தில் கூட்டுறவு சங்கங்களை நல்ல முறையில் நடத்துவதால் அதைக் கண்டு எல்லோரும் போற்றுகிறார்கள், மதிப்புக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவரும் வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்வார் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு இருக்கிறது. அதற்காக நான் சொல்ல வேண்டிய விஷயம் அதிகமாக இல்லாதபோதிலும் நான் சொல்லும் சில விஷயங்களுக்கு அவர்கள் மதிப்புக் கொடுத்து அவைகளைச் செய்ய முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்."

"முதலாவதாக நெசவாளர்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டியது முக்கியமான விஷயம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது கவர்ன்மென்ட் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறது

[Sri N. Rathina Gounder] [23rd March 1954]

கொண்டு வந்தாலும் கூட்டுறவு முறையில் அவர்களுக்கு உதவி அளிக்க முன் வந்தால் அவர்களுடைய எல்லாப் பிரச்சனைகளும் தீர்ந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. சென்னை மாகாணத்தில் குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கோயம்புத்தூர், சேலம், காஞ்சிபுரம், கரூர், மதுரை ஆக இந்த ஐந்து முக்கியமான இடங்களில் தான் நெசவுத்தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலோர் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் கேவலமான வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு அங்கங்கே கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்துக் கொடுத்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலமாக ஒவ்வொருவரும் தூல் வாங்கி அதை நெய்து ஜீவனம் செய்யலாம். ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் நூலை முதலாளிகளிடம் வாங்கி நெய்தாலும் கூட அப்படி நெய்த சரக்கை குறைந்த விலைக்குக் கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஏழ்மை நிலைமையை உத்தேசித்து எந்த விலைக்குக் கேட்டாலும் கொடுத்து விடுவார்கள். என்று குறைந்த விலைக்குக் கேட்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனித்து கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நான் திருச்சி ஜில்லா கரூரைச் சேர்ந்தவன். அங்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லவே முன் வந்துள்ளேன். கரூர் நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. அதனால் தான் முதலாளிகள் அவர்களுடைய நெய்த துணிகளைக் குறைந்த விலைக்குப் பெற்றுக் கொண்டு போக ஏதுவாகிறது. அதனால் நெசவாளர்கள் பட்டினியாகக் கிடக்கும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதை நாம் கண் கூடாகப் பார்க்கலாம். ஆகவே கரூர் டவுனில் அவசியம் கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக அவர்களுக்கு குடிசைகள் கிடையாது. பலர் குடிசைகள் இல்லாமல் தாழ்வாரங்களில் இன்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்குச் சின்னச் சின்ன குடிசைகளைக் கட்டிக் கொடுத்து, அதையும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கட்டிக் கொடுத்து, அந்தத் தொகையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திருப்பி வாங்கிக் கொள்ளலாம். அந்தப்படி அவர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் பெரிய நகரங்களில் 100 அல்லது 50 ஏக்கர் நிலங்களை எடுத்து அதில் ஏ, பி, சி, டி என்று 10 அல்லது 15 ஆயிரம் வருமானமுள்ள வீடுகளை கட்டுகிறார்கள். அவைகளை பணக்காரர்கள்தான் வாங்கும்படியாக இருக்கின்றன. அவைகள் பணக்காரர்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறதே யொழிய ஏழைகளுக்கு உதவியாக இல்லை. அதனால் 1,000 அல்லது 2,000 ரூபாயில் வீடுகள் கட்டி அவைகளை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு கரூரில் போதுமான நிலங்களை வாங்கி சிறிய வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“திருச்சி ஜில்லா கரூர் தாலுகாவில் ஏற்கனவே மூன்று கூட்டுறவு யூனியன்கள் இருந்தன. அவைகள் கரூர் தெற்கு, கரூர் வடக்கு, அரவங்குறிச்சி என்ற மூன்று கூட்டுறவு சங்கங்கள். இப்பொழுது இரண்டுதான் இருப்பதாகக் கேள்வி. ஆகவே அந்தந்த பிரிக்காகளில் கூட்டுறவு யூனியன் அமைத்து அதிகப்படியான கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து கூட்டுறவு முறையை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக லாண்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்க் அமைத்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். சமீபத்தில் அது கரூர் தாலுகாவிற்கும் வந்திருக்கிறது. குளித் தலை தாலுகாவிலும் இருக்கிறது. அது போன்று ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு தாலுகா (ஹெட்குவார்டர்) தலைநகரங்களில் ஒரு மார்ட்கேஜ் பாங்கு அமைத்து குடியானவர்களுக்கு அதன் மூலம் கடன் கொடுக்க

[23rd March 1954] [Sri N. Rathina Gounder]

வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குடியானவர்கள், நிலத்தின் பேரில் கடன் கேட்டால் அந்த நிலத்தின் பெறுமானத்தை அனுசரித்து அதன்பேரில் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். கூட்டுப் பட்டா என்கிற காரணத்திற்காக பணம் கொடுக்காமல் காலதாமதம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கரூரில் முதலில் லோன் சேல் சொசைட்டி என்று அமைக்கப்பட்டு பிறகு அது மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி என்ற பெயரால் நடந்துவருகிறது. அது லாபகரமாக இல்லை என்று கணக்குக் காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு லாபம் வராமல் இருந்தது நிர்வாகத் திறமையின்மையால்தான் ஏற்பட்டதே யொழிய அது லாபகரமாக இல்லாமல் இல்லை. இன்றைக்கு குடியானவர்கள் அந்த சொசைட்டி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுடைய நன்மையைக் கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதில் நஷ்டம் வருவதற்குக் காரணம் இல்லை. கரூர் ஒரு பெரிய தாலுகா, திருச்சி ஜில்லாவிலே உள்ள மூன்று முனிசிபல் நகரங்களில் அது ஒன்று. பெரிய வியாபாரஸ்தலம். அதனால் அங்கு நஷ்டம் வராது. நிர்வாகத்திறமைக் குறைவினால்தான் அப்படி ஏற்பட்டிருக்கும். இதைக் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத் திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஏதாவது தவறுதல்கள் அதில் இருந்தால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் பிரிக்கா தலைநகரத்திலும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்களை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக சாமான்களைக் குறைந்த விலைக்கும் நியாயமான விலைக்கும் விற்பதற்கு சர்க்கார் முன்வந்து ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எல்லா முனிசிபாலிட்டி தலை நகரங்களிலும் கூட்டுறவு பால் சப்ளை சொசைட்டி நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது கிராமங்களிலிருந்து வரக்கூடிய பாலில் தண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது குழந்தைகளுக்குப் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இவ்விதம் தண்ணீர் விட்டுக் கொண்டு வருவதைத் தடுக்க வேண்டும். தண்ணீர் கலந்த பால் விற்பவர் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் கூட்டுறவு பால் பண்ணை விருத்தியடைய முடியும். மேலும் தனிப்பட்ட பால் வியாபாரிகளுடன் எதிர்த்து நின்று வியாபாரம் செய்ய முடியும்.

“இப்பொழுது சிறிய சிறிய பண்ணைகளை ஒன்று இரண்டு ஏக்கர்களில் நடத்துகிறார்கள். உள்ளபடி அதில் லாபம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நடைமுறையில் பார்க்கும்போது இந்த சிறிய பண்ணைகளில் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அதனால் கூட்டுறவு முறையில் பண்ணைகளை வைப்பதற்குச் சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். மாஜி மதுவிலக்குத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்துக் கொடுத்து அதன் மூலமாக இவர்கள் கருப்பட்டிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். பிறகு அதை மார்க்கெட்டில் விற்பதற்கும் உதவி செய்ய வேண்டும். அவர்களிடம் அதற்குப் போதுமான பணம் கிடையாது. அதனால் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அட்வான்ஸ் கொடுத்து அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI ANTONY PETER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 2-41 கனம் கூட்டுறவு மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் இந்த மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். p.m.

“கிராமங்களையே பிரதானமாகக் கொண்ட எளிய குடியானவர்கள் நிறைந்த இந்திய நாட்டிலே கூட்டுறவு இயக்கம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வளர்ச்சியடைகின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாடு அதி சீக்கிரத்தில் முன்னேறும் என்பதால் தான் அரசாங்கம் அதில் அதிக அக்கரை கொண்டுள்ளது என்று நான் நினைக்கிறேன். இக்கூட்டுறவு இயக்கம் நாளுக்கு நாள் விருத்தியடைய வேண்டுமானால் நர்ஸயமுள்ள நிர்வாகம் ஏற்படவேண்டும். அப்பொழுது தான் மக்களும் அதில் நம்பிக்கை வைத்து நற்பலனையை முற்படுவார்கள். ஆகவே சுயநல எண்ணங்கொண்ட ஆதிக்கவாதிகளின்

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1954]

டைரக்டர்கள் பார்த்து யார் சேரலாம், யார் சேரக்கூடாது என்று பாடுபட்டு செய்து கட்சி பிரதி கட்சிகளை உண்டாக்கி அவர்கள் இஷ்டத்துக்குத் தகுந்த மாதிரி மெம்பர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் நிலையில் இன்றைய சட்டம் இருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கம் ஒற்றுமையாக இருந்தால் அவர்கள் அதிகாரிகளினுடைய தாக்குதலுக்கு ஆளாகவேண்டியிருக்கிறது. ஏகோபித்து நிர்வாக சபை ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் அதை ஜில்லா அதிகாரிகளும், அதற்கு மேல் சர்வாதிகாரியாக இருக்கும்படியான Registrar அவர்களும் பார்த்துத் தீர்மானத்தை ரத்து செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த மாதிரி உதாரணங்கள் எவ்வளவோ கொடுக்கமுடியும். கனம் மந்திரி அவர்கள் தல்தாவேஜிகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால் தெரியும். Southern Railway Employees Credit Co-operative Society நமது ராஜ்யத்தில் மிகப் பெரிய Society. தேர்தலின்றி, தலைவர் நியமனத்தின்மூலம் ஒரு டைரக்டர் நியமிக்கப்படும் முறையை எதிர்த்து ஏகோபித்து தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதை ஒரு Deputy Registrar of Co-operative Societies நிராகரித்து விட்டார். Co-operative Society நிர்வாக சபையை கலைப்பது வெகுசுலபமான வேலை. அதிகாரிகள் தங்களுக்கு இஷ்டமான நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்காக ஏதாவது ஒரு சர்க்குச் சொல்லி நிர்வாகச் சபை கலைக்கப்படுகிறது. உடையூர் தேவாங்க Co-operative Society நிர்வாகச் சபை கலைக்கப்பட்டது. திருச்சி Urban Co-operative Stores நிர்வாகச் சபை கலைக்கப்பட்டு மூன்று வருடமாகிறது. Deputy Registrar-க்கு வேண்டிய தலைவருக்கு உட்படாத நிர்வாக சபை இருந்ததால் பழைய நிர்வாக சபை பழிவாங்கப்பட்டு கலைக்கப்பட்டது. இது சாதாரணமாக புரிந்துகொள்ளக்கூடிய விஷயம்; ரகசியமில்லை. இந்த எதேச்சாதிகாரத்தை நிர்வாக அதிகாரிகளிடம் கொடுத்துவைக்கக் கூடாது. என்னுடைய குற்றச்சாட்டுகளை நல்லெண்ணத்துடன் எடுத்துக் கொண்டு கோபம் இல்லாமல் இதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக Co-operative Society நிர்வாக அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே கட்சிப் பிரதி கட்சிகளை ஆதரித்துத் துணைகொடுக்கிறார்கள். அரசியல் நோக்கங்களைக் கற்பிக்கிறார்கள். Registrar of Co-operative Societies, Development Department Secretary இருவரும் கம்யூனிஸ்தத்தை எதிர்க்கும் அதிகாரிகளாக அவதரித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் அரசியல் பாரபட்சம் காட்டக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் Industries Secretary லோபோ பிரபுவும், Registrar J.C. Ryan-ம் எந்த அளவுக்கு கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பு நோக்கத்தோடு Co-operative Society களை நடத்துகிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்களா? கம்யூனிஸ்ட்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு நேர்விரோதமாக காரியங்களைச் செய்குகொண்டு இருக்கவேண்டியது இவர்களின் வேலையா? கோவாப்பிரேட்டிவ் டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளின் எதேச்சாதி காரத்திற்கு பணியாத நிர்வாக சபைகளெல்லாம், கம்யூனிஸ்ட்களென்று பட்டம் சூட்டப்பட்டு, போலிக் காரணங்களைக் கற்பித்து கலைக்கப்படுகின்றன. எவ்வளவோ உதாரணங்கள் கொடுக்க முடியும். ஆனால் நேரமில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் File-ஐ புரட்டிப்பார்த்தால் விஷயம் புரியுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவர்களுடைய அரசியல் நோக்கம் தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. சமீபத்தில் நடந்த கைத்தறிக்கை காட்சியில் ஸ்ரீ லோபோ பிரபு எழுதிய நாடகம் நடித்துக்காட்டப்பட்டது.

“அந்த நாடகத்தில் தொழிலாளிகள் தலைவர்களை அவதூறு செய்கிறார்கள். தவிர Co-operative இயக்கத்தை முன்னேற்றமடையச் செய்வதாயில்லை. இதில் மந்திரி அவர்களும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது அதிகாரிகளுக்கு எப்படி பயம் இருக்கும். ஸ்ரீ லோபோ பிரபுவும், ஸ்ரீரயானும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை எதிர்ப்பதினால் அந்தக் கட்சி விழுந்து விடாது. இது Co-operative இயக்கத்துக்கே ஒரு ஆபத்து. இதைக் கவனித்து சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

[23rd March 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

“குறிப்பாக சில விஷயங்களை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய கையிலிருக்கக்கூடிய புத்தகம் கம்யூனிஸ்ட் வெளியீடு அல்ல; தொழிற் சங்க வெளியீடுமில்லை. கம்யூனிஸ்ட் சம்பந்தமில்லாத இந்து மத தர்ம பரிபாலனம் என்ற ஸ்தாபனத்தின் வெளியீடு, இதை என். எஸ். கோவிந்தசாமி அவர்கள் பிரசுரித்திருக்கிறார்கள். 1953-ம் வருஷ டிசம்பர் மாத வெளியீடு இப்பொழுது என் சையிலிருக்கிறது. மற்றவர்களும் இதைப்பார்த்திருக்கலாம். தூத்துக்குடியிலிருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு Urban Bank சம்பந்தப்பட்ட சில விஷயங்கள் இதில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் படித்துக் காண்பிக்கிறேன். காரியதரிசி சுந்தரம் பிள்ளை கூட்டுறவு சட்டத்தையோ பாங்கின் விதிகளையோ மதிக்கவில்லை. அவர் மனம்போன போக்கில் நடந்து வந்தார். ஒரு நபருக்கு, அவருக்குள்ள பங்குத்தொகையில் எத்தனை பங்குக் கடன் கொடுக்கலாமென வரையறை யுண்டா அதனை அனுசரிக்காமல் தமது யுக்தம் போல் கடன்களைப் பட்டுவாடா செய்துவந்தார். அதுபோல், அட்வான்ஸ் கொடுத்தார். சில கனவான்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கனவானுக்கு ரூ. 80,000 கடனாக ஒரு சமயம் யம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ரூ. 80,000 கடன் வாங்கின கனவான் யாரோ எவரோ என்று எண்ணவேண்டாம். இந்த பாங்கின் தலைவர் திரு ரோச் விக்டோரியா அவர் மாத்திரமல்ல; செல்வாக்குள்ள டைரக்டர்கள் எல்லாம் இதுபோல் ஆயிரக்கணக்கில் கடன் வாங்கினர்; இதெல்லாம் திரு சுந்தரம் பிள்ளைக்கு அனுசூலமாயிற்று. பாங்கின் தலைவர் டைரக்டர்களின் பவ்லீனத்தை உணர்ந்த காரியதரிசி அடாத காரியங்களில் தைரியமாக ஈடுபடலானார். தூத்துக்குடியில் புதிய தெருக்களை, நகர சபைக்குத் தெரியாமல், இவரே உற்பத்தி செய்தார். அந்தத் தெருக்களில் இல்லாத கட்டிடங்களை, இவரே எழுப்பினார். புதிய ஆட்களை உற்பத்தி செய்தார். அவர்கள் பேரில் கடன் பட்டுவாடா செய்தார். கரண்டி அக்கவுண்ட்கள் ஏற்படுத்தினார். இதெல்லாம் எவ்வளவு நாளைக்கு ஓடும். திரு ரோச் விக்டோரியா உணவு மந்திரியானதும் கொஞ்சம் சலசலப்பு ஏற்பட்டது. காரியதரிசி, டைரக்டர்கள், தலைவர், மாஜி தலைவர் அனைவரும் வில்லங் கூத்தில் மாட்டிக்கொள்ளவேண்டிய அளவுக்கு எல்லாம் அப்பலத்திற்கு வந்தது. அனைவர்கள் பேரிலும் கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்க திரு நெல்வேலி ஜில்லா டிப்டி ரிஜிஸ்திரார் திரு ஆர். எஸ். சுப்பிரமணிய பிள்ளை முற்படலானார். பெரிய புள்ளிகளெல்லாம் இதில் சிக்கியிருப்பதால் இதனை உடனடியாக ரிஜிஸ்திரார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நினைத்தார். திரு ஜே. லி. ரையானுக்கு ரகசியக் கடிதம் எழுதினார். தூத்துக்குடி கூட்டுறவு அர்பன் பாங்கு நிலைமை மிகவும் மோசமாக யிருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுக்கத் திட்டமிட்டுள்ளேன். அதன் காரியதரிசி தங்களது தெருங்கிய உறவினர் என்று தெரிய வருவதால் எனது உத்தேசத்தைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன் என்று டிப்டி ரிஜிஸ்திரார், திரு ஜே. லி. ரையானுக்கு எழுதினார். இக்கடிதத்தைக் கண்டதும் திரு ஜே. லி. ரையான், ஸ்ரீமதி ரையான் இருவரும் தூத்துக்குடிக்குப் பயணமாயினர். அங்கு அவருக்கென ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த நகரசபை பங்களாவில் தங்கினர். அவரை டிப்டி ரிஜிஸ்திரார் திரு ஆர். எஸ். சுப்பிரமணிய பிள்ளை சந்தித்தார். தூத்துக்குடி கூட்டுறவு அர்பன் பாங்கு நிலைமையை விளக்கினார். தாம் எடுப்பதாக உத்தேசித்துள்ள நடவடிக்கையை விபரமாக எடுத்துச்சொன்னார். இவ்வளவையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீமதி ரையான் தமது கணவரைப்பார்த்துக்கூறியதாவது:—

“எப்படியிருந்தபோதிலும் எனது சுந்தரத்தைக் கட்டாயம் காப்பாற்ற வேண்டும், என் அன்பே (Anyhow my Sundaram should be saved, my dear), அவ்வாறே செய்கிறேன் என்று தமது மனைவிக்கு வாக்களித்தார் திரு ஜே. லி. ரையான். தாம் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றினார். அதனை துரிதமாகவும் சாமர்த்தியமாகவும் நிரந்தரமாகவும் அவர் செய்து சாதித்தார்.”

“இதில் சொன்ன விஷயங்களெல்லாம் உண்மையாகவும் இருக்கலாம், உண்மையிலல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் இவ்வளவையும் கற்பனை செய்து எழுதுவது சாமான்ய மல்ல.

[Sri M. Kalyanasundram] [23rd March 1954]

“இதோ இன்னொரு புத்தகம் இருக்கிறது. இப்புத்தகத்தின் தலைப்பு ‘ஜே. லி. ரயனின் மதிமயக்கம்.’”

AN HON. MEMBER :—“ மதிமயக்கம் என்றால் என்ன ? ”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ மதிமயக்கம் என்றால் புத்திதடு மாற்றம் என்று அர்த்தம். இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்களை எல்லாம் உண்மை என்று நான் வாதிக்க வரவில்லை. ஆனால் அவைகள் ஓர் பொறுப்புள்ள அதிகாரியைப்பற்றிய குற்றச்சாட்டுகள். அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு நபரின் மேல் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் மந்திரிகளைவிட அதிக அதிகாரம் உடையவர் Registrar of Co-operative Societies. இப்படிப்பட்ட பொறுப்பு வாய்ந்த ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருப்பவரைப்பற்றி ஒரு புத்தகம் வெளியாகியிருக்கிறது. இது வெளியாகி மூன்று மாதத்திற்குமேல் ஆகிறது. இதைப்படித்தால் பொது மக்கள் அரசாங்கத்தைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள். பொதுமக்களிடம் எந்தவித தப்பு அபிப்பிராயமும் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காகச் சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் திரு ஜே. லி. ரயன்க் கூப்பிட்டு, ஐ.பி.சி. 500 ஆவது செக்ஷன்படி இந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர் மேல் அவதூறுக பல விஷயங்களை எழுதி இருப்பதற்காக மான நஷ்ட வழக்கு வைப் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கவேண்டும். திரு. ஜே. லி. ரயன் தான் நிரபராதி என்று கோர்ட்டில் நிரூபித்து இருக்கவேண்டும். அப்படி அந்தப் பத்திரிகை எழுதியிருப்பது பொய்யாக யிருந்தால், அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் நேரடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்ல வில்லை. ஒரு இலாக்காவின் தலைமை அதிகாரியின் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டால் அதற்கு அந்த தலைமை அதிகாரி தானே தான் நிரபராதி என்று நிரூபிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால் இந்த இலாக்காவின் பேரிலும், அதிகாரிகளின் பேரிலும் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அவநம்பிக்கையை மாற்ற முடியாது. ஆகவே திரு ஜே. லி. ரயன், கோர்ட்டிலே தான் நிரபராதி என்று நிரூபிக்க முடியாவிட்டால், கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள், பொதுமக்கள் நன்மையைக் கருதி, 24 மணி நேரத்திற்குள் ராஜினாமாச் செய்யவேண்டுமென்று திரு ஜே. லி. ரயனுக்கு உத்தரவு இட்டிருக்கவேண்டும். இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் மிகவும் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்ற அக்கரை உண்டு. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் அதிகமான அக்கரை உண்டு. ஆகவே சர்க்காரின் நன்மையை உத்தேசித்து கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முன்னேற்றத்தையும் உத்தேசித்து ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி ஏற்படுத்தி, சர்க்காரின் பேரிலும், இலாகாவின் பேரிலும், அதிகாரிகளின் பேரிலும் சம்பந்தப்பட்ட இந்தக் குற்றங்களை எல்லாம் விசாரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very much obliged to the hon. Members for the very great interest they have taken in the subject of co-operation and for the good advice they have given. I have no hesitation in saying that I am a new-comer to co-operation. Unfortunately my experiences in this short period are not very happy.

“ Co-operation, as I understand it should be, is a matter entirely for the individuals concerned. They should work co-operative organizations non-officially on the principle, ‘ Each for all and all for each ’. If they run co-operative societies on this wholesome principle, there is no need for Government to interfere. I am of the firm opinion that if a co-operative society does its functions in a proper manner, conducts business according to the rules and regulations and advances loans in a proper manner to deserving

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

persons on adequate security, I do not see where Government come in. Ever since I took up office, I have been receiving complaints diametrically opposed to each other with regard to the same institution. Let us take institution A. Somebody writes to me a letter saying that there is something seriously wrong with institution A, its president and secretary are manipulating accounts and using the funds for election purposes or are giving loans only to those who help them. This is one side of things. On the other hand, I receive by the same post or by the next post another letter urging me not to believe what so and so has said about the institution A, that there is nothing wrong with the institution, that it is run on honest lines and that therefore the Government should not interfere. I go a step further. Even hon. Members of this House seem to take sides in this matter. I receive a representation from five hon. Members saying that a particular society is not managed properly and should be superseded. I receive a representation in respect of the same society from five other hon. Members saying that the society is working very well. Where do I find myself? On the horns of a dilemma! Should we not intervene and find out which of the representations is true? Must we not therefore ask the police to investigate which of them is true? Members seem to get angry if I ask the Police or the Registrar of Co-operative Societies to make an enquiry. They also get angry if I do not make the enquiry. It seems to me that the safest course is to conduct a police enquiry and be guided by it so far as the guilt or otherwise is concerned. If I were accused, I would rather place myself in the hands of the police and clear my honour than complain that there is interference by the police.

“ There is one other thing that I find. Both A and B, who belong to rival groups, join together and complain against the Registrar and his associates. That is the funniest part of the portfolio that I handle.

“ I am glad that the hon. Gentleman, Mr. Kalyanasundaram, raised issues about things that were published in a journal. I can straightway tell him that I do not read such journals and that I do not attach any importance to articles of that type. There may be hundreds of such journals in this City or State. But if the hon. Gentleman, Mr. Kalyanasundaram, or any other Member of this House is prepared to take the responsibility and give those allegations in writing and signed by him, I give him this assurance that I shall make an enquiry and see what the true position is.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I rise on a point of order, Sir. We are having journals with wide circulation or limited circulation, and they are read by some sections of the public. Some articles are published in them making serious allegations about responsible officers of this Government. The Hon. Minister said that he did not care for such articles or journals. Does it not amount to lowering the prestige of the House when serious allegations are published in the Press and read by the public but yet no action is taken or any enquiry is conducted? I submit that it affects the prestige of the House.”

[23rd March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—" The prestige of the House is not at all lowered. The Hon. Minister has expressed his opinion about such journals and he has not shown any disrespect to the House."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" நான் சொன்னபோது ரிஜிஸ்தரார் மீது மந்திரி உடனே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. பத்திரிகைகளில் ரிஜிஸ்தரார் அவர்களைப்பற்றி அவமதப்பாக எழுதி இருக்கிறார்கள் அந்தப் பத்திரிகையின் மீது ரிஜிஸ்தரார் ஏன் கேஸ் போடவில்லை என்று தான் நான் கேட்கிறேன். அதற்கு மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்றுதான் கேட்டேன்."

DEPUTY SPEAKER :—" The Hon. Minister gave his opinion about journals of that type and said that he did not take into account the articles published in them."

SRI C. H. KANARAN :—" If the Minister is not prepared to take action, what is the inference that the people have to draw from it? "

DEPUTY SPEAKER :—" The Hon. Minister is not prepared to take any action because the contents may or may not be true."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" That is all the more reason for prosecuting the journal. Is it not the look out of the Government? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" There are journals white, yellow and black. We do not read the yellow and the black."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The Government have got a Publicity Department and for what purpose are they maintaining it? "

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Is the hon. Member rising on a point of order? "

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Yes, Sir. The point of order is whether the Minister is right in saying that he is not prepared to take action against a journal which has written something against a Government official. Why are the Government maintaining a department called the Publicity Department? "

DEPUTY SPEAKER :—" It is not for taking action against such journals that the department is being maintained."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I am sorry I have not been able to make myself understood by the Deputy Speaker. I am not requesting the Minister to take action against the Registrar. That is not at all my suggestion. When a journal, whether it is white, yellow, black, pink or green, has published serious allegations—I do not take them to be true—is it not the responsibility of the officer against whom these allegations are made to go to a court of law and get himself exonerated? "

23rd March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" What is the point of order, Sir? "

DEPUTY SPEAKER :—" There is no point of order at all."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I thank you for the ruling you have given. My answer is that, if A is abused in a paper, it is for A to take action."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" You are in charge of that A."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am therefore making this offer. Let any hon. Member of this House give me those allegations in writing and I will take action. I do not take any action on what appears in a yellow or black journal. It may be that my Friend attaches enormous importance to it. It is open to the Registrar to take any action against the journal that publishes the information; what he is going to do about things published in a journal is not my concern. It is not my duty either to read or to take action against any material that is published in yellow journals."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Even when particular attention is drawn to it? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" My Friend is a lawyer. Why does he not translate that charge, sign and take the responsibility for it and put it in my hands? "

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I shall translate, if the Government are not able to find a translator, and put it in the hands of the Minister."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I shall be very happy to receive it. Mr. Swayamprakasam should act first and talk later on instead of reversing the process."

" Since I took over office, I have impressed on the department that Government intervention in the working of co-operative societies should be reduced to the minimum. I have asked the Registrar why the officer X, Y or Z should be in charge of a society for more than one year as I have felt that within that one year, the affairs of the society should be conducted in such a manner as to make the society stand on its own legs at the end of the period. As far as possible I have insisted upon this principle. But there are certain circumstances in which I feel that what the Registrar says is correct. I give this assurance. So far as I am concerned, I shall see that Government intervention is reduced to the minimum and restricted to the least period possible."

" Dr. K. B. Menon spoke about the Triplicane Urban Co-operative Society. I have also received numerous complaints of the type that he has made. Elections to the executive committee of the T.U.C.S. will be held, I hope, before 31st March. Let the

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

new executive committee take up office. We shall put before it a number of suggestions for improving the society. How depots can be converted into branches, how representation can be given to those who function in depots are matters of detail which, I can assure Dr. K. B. Menon, are worrying me as much as they are worrying him. After the new office-bearers take up office, we shall see. I hope there will be at least fifty branches by the time of its jubilee which is to be celebrated in April 1954. But I am afraid my hope may not be fulfilled. Meanwhile I feel that we should not make much fuss about the present condition of the T.U.C.S. It has been serving for fifty years and catering to the needs of a large number of citizens of Madras. Well done! Let it continue. Let us hope that better wisdom will prevail with the management and let us see its jubilee which is an eventful event in the life of anybody and much more so in the annals of an institution like the T.U.C.S. I can assure Dr. K. B. Menon that I am not unmindful of the partisan spirit that is existing there and also the quarrels. I am only hoping that with a little more time, I shall be able to persuade unanimity in the dissenting body.

3-30
p.m.

"Sir, my hon. friends Dr. Chitrambalam and Sri Paramasiva Udavar wanted to know what happened to the Manapparai Society. Another hon. Member Sri Anthony Peter also waxed eloquent about the very same institution. I maintain that if I were the accused person, I should like to get my claim established in a court of law or through police investigation. Therefore it is that I unhesitatingly ordered police investigation. I am glad that both the President of the Society and the Secretary have surrendered themselves. Well, as to what exactly the findings will be, I shall wait and I shall not come to a hasty decision or prejudge the issue.

"Sri Kanaran very correctly put forward the plea of the agriculturists and wanted more money to be given to them. I am with him. But, the difficulty is that the Finance Minister will not give all the money I want and he won't get all the money he wants. Therefore, if we are unable to accede to my friend's request, it is not that the desire is not there but it is because the wherewithal is not there. So, we make a beginning and say 'Seven crores is better than nothing. Seven crores is better than four crores. Better luck next year. We shall have more money and will be able to do more.' But, we believe that agricultural relief work must be undertaken by the agricultural debt relief societies or the agricultural helping societies because they are the people who know exactly what the requirements of the agriculturists are, what the status and standing of each man are, and what is his capacity to repay the amount. It is better they handle it than the Central Banks, taking up this work.

"My hon. Friend Sri Rathina Gounder very correctly explained the plight of the handloom weavers. We are all aware of it and I submit, Sir, Weavers' Co-operative societies are being organized in large numbers. With the help of the cess-fund, it is proposed to take in 33,000 workers either into the existing societies or into new societies. But there are difficulties. My hon. friend will

[23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

realise that when we advance loan to a co-operative society, there should be some sort of surety for the repayment of that loan. That is why, the existing societies have to pay a certain amount of money. But the new societies will have to pay another amount of money. In the old societies, we expect the President and other members to stand surety for the new-comer. After all, it is the public money that we are spending. Co-operation means that others should help a single individual and a single individual must work for others. That is the principle. I am glad the hon. Member made a reference to the milk societies. I hope the milk society authorities will take his statement into consideration and do their best.

"Sir, misappropriation has figured large in to-day's speeches. Unfortunately, that has been my experience also. But, I find that gradually there are men who suddenly become dishonest in these co-operative societies. Men who have been honest for over 30 years suddenly turn to be dishonest. Well, I cannot help it. I can only hope that better times will come and in the working of the co-operative societies, men of character, men of honesty, men of integrity, will come forward. For, unless they do so, there is no salvation for the co-operative movement. I am convinced of that. I know there are many friends of mine in this House who have been engaged in the field of co-operation for a much longer time than myself. They have given it up in disgust because they feel that their commitments will become greater, their responsibilities will become greater and they are afraid where this co-operative movement may lead to. I sympathise with them.

"My hon. Friend, Sri Seethi Sahib wanted a co-operative training institute for Malabar. I am glad to say that the Government of India have offered grants-in-aid to give a fillip to co-operative training. They have been addressed to grant a sum of Rs. 3,150 to meet half the cost of the scheme. I hope that will be sanctioned and Malabar will have their long-felt desideratum achieved. My friend also spoke about the organization of jaggery societies. At the end of the year, there were 2,187 jaggery manufacturing co-operative societies with 2.14 lakhs of members (of whom 1.88 lakhs were ex-toddy tappers). At the end of the year, 1.21 lakhs licences for tapping palm trees for jaggery manufacture were in force. Of these, 1.06 lakhs were for tapping palmyra trees, 13,614 for coconut trees, 349 for date-trees and 256 for sago. I am only mentioning these to show that the Government have not forgotten that aspect. We are doing our best to encourage them. Through primary jaggery societies, 6.70 lakhs maunds of jaggery to the value of Rs. 34.98 lakhs were sold. I am only saying this to show to what extent these societies have done good work in this direction. Sir, Sri Seethi Sahib also said that Government should insist upon these Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies being authorized to sell grain purchased locally. We feel that it is a general policy on which we should come to a decision. They should decide in what way new societies should function. We are converting these Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

gradually and fourteen such have been converted into co-operative societies working under the Registrar. The delay is because the Collector has not been able to give us a clean slate so far as these societies are concerned. But, I repeat that when we take it over, we have left them to the members themselves. If they agree to the formation of a marketing society, then the suggestion of Mr. Seethi Sahib can be very easily acceded to.

"Another hon. Member, Sri T. K. Rama, correctly emphasized the need for the utilization of the Handloom Cess Fund. He and another hon. Member criticized that the overhead charges are very heavy, and that much more money should be taken away from that item to benefit the handloom weavers. We have tried our very best to reduce overhead charges. In fact, the original demand was for a much larger sum of money. We sat through it, the Handloom Board examined it and the Government of India approved of it and we are working. At the end of one year, we shall have time to revise this procedure and find out if the allegations of my hon. Friend are justified. I am glad he impressed upon the necessity for honesty among the weavers concerned. For, that has been one of the greatest drawbacks, for our handloom cloth not finding a market abroad.

"Sir, I am afraid I have nothing more to say. Once again, I thank the hon. Members for their valuable suggestions and assure them that so far as co-operation is concerned, it shall receive my most careful attention. I am myself a student of co-operation and would like to take an active part in this new field. I am again not guilty to the charge that the Hon. the Chief Minister has handed over to me another portfolio of two irreconcilables being brought together. I have the very difficult job of making the tiger and the cow eat out of the same plate. I refer to the portfolio of Labour and Industry. Now I have been asked by being given 'co-operation' to see that the lion also eats out of the same plate. That is my luck and I hope I shall not be found fault with for the fault of somebody else. But, I assure the hon. Members that in this portfolio, I shall do my very best to see that the public are benefited. I should therefore ask my hon. friend, Dr. Menon, to withdraw his cut motion."

DEPUTY SPEAKER:—"I want to know whether the hon. Member is withdrawing his cut motion."

Dr. K. B. MENON:—"I am pressing the cut motion, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'That the allotment of Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100.'"

The motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1954]

(3) DEMAND VIII—IRRIGATION.

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU- 3-40
PATHI:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the p.m.
Governor, I move—

*'That the Government be granted a sum not exceeding
Rs. 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation.'*

"This Demand is for a grant from current revenues, to meet expenditure on extensions and improvements to, and maintenance and repairs of, existing irrigation works. The bulk of the expenditure on Irrigation does not however come under this Demand, but under Demand XXXV relating to the Capital Outlay on the construction of Irrigation Projects. The Demand under the Capital Budget for Irrigation for the year 1954-55 amounts to Rs. 6,70,90,200. The cost of establishments and tools and plant for the construction and maintenance of irrigation works comes under yet another demand, Demand XXV, and a portion, viz., Rs. 12,67,800 of the total demand under that head relates to Irrigation. The effective total Demand under all these heads relating to Irrigation comes to about Rs. 8,08,66,600.

"Sir, in the matter of development of Irrigation, the Government have been pursuing a liberal policy of executing schemes, not solely on considerations of direct financial return on the Capital Outlay, but with due regard also to the need for augmenting supplies of food and improving the well-being of the people. The old productivity test of expecting a return greater than the rate of interest on the capital borrowed, is no longer the overwhelming criterion in sanctioning an irrigation scheme, but is relegated to its appropriate place as one of the various considerations which should decide the issue. Irrigation projects are now scrutinized primarily to ensure that there is water enough in a normal year to irrigate the area envisaged, that the soil is amenable to irrigated cultivation and that the quantity of additional food which can be raised by the project is commensurate with the outlay on the scheme. At the same time, in order to avoid burdening the general tax-payer with large interest charges on the schemes which yield a poor monetary return, prospective beneficiaries under a proposed scheme are requested to make reasonable voluntary contributions, to reduce the capital cost of the scheme to the maximum extent possible, so that the capital cost per acre does not exceed about Rs. 300 per acre of land to be irrigated. Schemes costing more than Rs. 300 per acre are also being taken up in special cases, where the scheme would serve a backward area and afford protection to the people of that area during times of scarcity, or this Government would thereby be utilizing their share of the waters of inter-State rivers to the maximum extent possible.

"The Irrigation Programme of the State falls broadly under three categories, viz., a Short-Term Programme consisting of small irrigation schemes called Grow More Food or Intensive Cultivation

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [23rd March 1954]

Schemes and Tank Improvement Schemes, a programme of medium-sized projects and a long-term programme of large projects.

“ Under the first category, the programme of Grow More Food works, later on called a part of the Intensive Cultivation Programme, had been started even before the inception of the Five-Year Plan, but it had to be stopped about 2 years back owing to the stoppage of the Central subvention for that programme. A Special Minor Irrigation Programme has since been started from 1952-53 for the execution of similar works under a different scheme of Central financial assistance. Under the Grow More Food or Intensive Cultivation Programme, this Government had sanctioned about 160 schemes at a total cost of Rs. 199 lakhs. About 150 of these schemes have been completed and the remaining are under execution. All these schemes, on completion, will benefit a new extent of about 66,000 acres and a total ayacut of 81,000 acres of existing irrigation. The Special Minor Irrigation Programmes for 1952-53 and 1953-54 cover about 424 schemes estimated to cost about Rs. 40.4 lakhs, benefiting a total extent of 1,400 acres new and 41,175 acres of old or existing ayacut. Seventy-seven of these schemes have been completed and the remaining 347 are under execution. Under this programme, a sum of Rs. 12.75 lakhs for continuation schemes and Rs. 34 lakhs for new schemes are available as loan sanctioned by the Government of India up to 30th June 1954. A provision of Rs. 81.82 lakhs has been made in the Budget estimate for 1954-55 for expenditure on the continuation schemes and for taking up new schemes. In the programme for 1954-55 it is proposed to include 663 schemes estimated to cost about Rs. 143.38 lakhs in the aggregate. These will benefit a new extent of about 17,600 acres and 107,600 acres of old or existing ayacut.

“ The Tank Improvement schemes included in the Short Term Programme really concerns the Revenue Minister. Sir, we have inherited from our ancestors a large number of irrigation tanks, which constitute a fair part of our real wealth and we are proud of this heritage. On account of long neglect and silting, many of these tanks are unable to irrigate the ayacuts registered under them, even in a year of normal rainfall. There is a scramble for water because the tanks have lost much of their original capacity and waters which should be conserved in them drain off to the sea. The quickest way of growing more food is to renovate these tanks and restore their lost capacities. This rejuvenation is particularly important in respect of a large number of tanks in zamindari areas which have been recently taken over by the Government. The object of the scheme is not so much to bring new land under irrigation as to ensure adequate supplies to lands already growing wet crops, that is, to bring the gap between the registered ayacut and extent actually cultivated. Since the inception of the Tank Improvement Scheme in 1949, about 2,550 Tank Improvement works costing roughly Rs. 183 lakhs in the aggregate, have so far been sanctioned and taken up for execution, and they are expected to benefit about 1,73,700 acres of existing irrigation besides facilitating also the extension of irrigation to a new extent of 500 acres. About 400 of the

23rd March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

works already taken up are still under execution and will be continued during 1954-55. New Tank Improvement Schemes will also be sanctioned and taken up under the Special Minor Irrigation Programme.

“ The works falling under these programmes, relating to major tanks and other sources in charge of Public Works Department, are being executed by the Public Works Department, while those relating to sources normally vesting in the Revenue Department and all works, major and minor, relating to sources in ex-zamindari areas are being executed by a Special Food Production Circle which has a full complement of four Divisions to cover the entire Madras State.

“ Our medium-sized projects which also are included in the Five-Year Plan are the Malampuzha Reservoir Project (Rs. 380 lakhs), the Mettur Canals Scheme (Rs. 245 lakhs), the Manimuthar Project (Rs. 398 lakhs), the Araniar Scheme (Rs. 95 lakhs), the Walayar Project (Rs. 99.9 lakhs) and the Mangalam Project (Rs. 44.8 lakhs). The Government of India have been sanctioned loans for financing the expenditure on the Malampuzha Project and recently they have offered and this Government have accepted a loan to facilitate the speedy execution of the Mettur Canals Scheme. Provisions of Rs. 77 lakhs for the Malampuzha and Rs. 82 lakhs for the Mettur Canals have been made in the Budget for 1954-55 and these works may be nearing completion at the end of the year. The Manimuthar Project is being pushed through vigorously and a provision of Rs. 158 lakhs has been made for it. The Walayar and Mangalam Schemes of Malabar are also being accelerated and have in the Budget Estimate for 1954-55 provisions of Rs. 52 lakhs and Rs. 22 lakhs respectively. A provision of Rs. 31 lakhs has been made for the Araniar in the Chingleput district. All these schemes when completed will benefit a new area of 1.25 lakhs of acres and stabilize the irrigation on an existing ayacut of 83,000 acres under the Tambraparni System.

“ Most of the schemes in the plan already approved by the Planning Commission would be nearing completion in a year or so. To avoid a hiatus and make up the leeway in irrigation development in order to meet demands for foods and incidentally to continue the utilization of the services of experienced and trained personnel, and to maintain employment generally, the Government of Madras pressed the Central Government to include in the plan and approve the execution of the Vaigai, Amaravathi, Sathanur and Krishnagiri Reservoir Projects. These could of course be taken up only with financial assistance from the Centre. The Planning Commission has very kindly acceded to our request and the Government of India have so far agreed to advance the funds required for the execution of the Vaigai and Amaravathi Projects, as loans to this Government. This Government have sanctioned the 3-54 Amaravathi Project and the Headworks of the Vaigai Project. The p.m. precise scope of the Vaigai Project is under close examination. The Amaravathi Project was inaugurated on 10-12-1953 by the Chief Minister who played no small part in getting all the above schemes

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [23rd March 1954]
approved and included in the plan. Provisions of Rs. 46.35 lakhs for the Amaravathi and Rs. 36.60 lakhs for the Vaigai Reservoir Projects have been included in the Budget for 1954-55. Token provisions have been made for the Sathanur and Krishnagiri Projects which will be sanctioned and taken up for execution very soon.

“ Under the third category of Major Projects comes the Lower Bhavani Project. The dam has been completed and piers over the spillway portion are under construction. The whole project is expected to be completed before the end of the coming financial year. Water was allowed for cultivation to an area of 45,000 acres in the current year and in the coming year a total area of not less than 60,000 acres under the project is likely to be supplied with water. When completed, the project will serve a total area of 207,000 acres in the Coimbatore and Tiruchirappalli districts.

“ Sir, despite financial difficulties, we have made appreciable progress in the execution of our Irrigation programme. From 1947-48 to the end of the current financial year, the Capital Outlay on our Irrigation Programme for the Madras State (i.e., what were called the Residuary areas of the Composite Madras State) amounts to Rs. 23.23 crores. This means an average expenditure of Rs. 3.32 crores per annum. The figures given in Appendix II to the Finance Minister's speech presenting the Budget for the coming year, would show that the largest Capital Outlay on Irrigation in what is now the Madras State, in any of the seven preceding years, was in 1952-53, and amounted to Rs. 5.89 crores. The next largest was in 1950-51 and amounted to Rs. 5.85 crores. The capital expenditure proposed on our Irrigation programme in 1954-55 is as much as Rs. 6.08 crores, a record figure, which should give hon. Members considerable satisfaction.

“ We do not propose to be content with what has been achieved so far. Besides vigorously pushing through the projects already mentioned, we have already initiated action for framing proposals for the Second Five-Year plan to begin from 1956-57. A number of schemes such as the Kattalai High Level Canal Scheme, the Pullambadi Scheme, etc., have already been examined in some detail, and after watching the availability of supplies for a while, such schemes would be considered for being recommended for inclusion in the next plan.

“ Sir, I must point out that before proposing any scheme for inclusion, we should be perfectly certain that adequate supplies of water would be forthcoming and that the scheme would be feasible. It is only after this test has been applied, that the question of additional food supplies which may be expected and the return in terms both for food and revenue in relation to the capital cost, are looked into.

“ Sir, many people in the State urge the execution of schemes in their areas on the basis that the flood waters of certain streams are going waste and should be harnessed. A closer examination

23rd March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

would show that in most cases such surpluses are of very short duration and that their total volumes are quite inadequate to sustain continued irrigation of lands under a project. Occasional floods, especially during the rains, may occur, but they must be regular and adequate to support a new scheme. Many such schemes suggested would fail to pass this crucial test. At the same time, Government have not lost sight of the possibility of utilizing even such occasional surpluses. There is one possible way of utilizing such surpluses, by diverting them and storing them up in existing tanks, without of course affecting in any way existing irrigation in the area depending on the waters of such streams or tanks. In other words, while the surpluses may not be adequate for being used directly by means of a reservoir or an anicut and the attendant channels, they could be made to augment supplies to the existing tanks, so that the ayacut under those tanks could be enlarged, wherever possible. The Public Works Department have already given some thought to this important possibility and would be investigating the utilization of such surplus wherever feasible. These and other feasible projects should obviously be taken up on priority considerations, based on the principle of maximum benefit at minimum cost to the tax-payer. A scheme which is more promising, both from the point of view of additional food production possible and costs in relation to benefits, should naturally be given first preference, and the limited resources available applied to such schemes first.

“ Sir, I am confident that hon. Members will bear the several points mentioned in mind while speaking on cut motions. I welcome their valuable suggestions in implementing the policy and programme outlined.

“ Our Engineers have deservedly a high reputation in India and are greatly respected for their technical knowledge, competence and experience. I would like to take the opportunity to pay a tribute to the efficient manner in which the Public Works Department have been implementing the Irrigation Development Programme, notwithstanding frequent interruptions necessitated by the very changing financial conditions, especially during the last two or three years.”

DEPUTY SPEAKER:—“ Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation.”

* SRI MOOKIAH THEVAR:—“ Mr. Deputy Speaker, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.”

“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் நீர்பாசன மான்ய கோரிக்கையை எதிர்த்து அதுபற்றிய பொது கொள்கையை விவாதிக்க ஒரு கோடி இருபத்தைந்து லட்சத்து எட்டாயிரத்தி அறுநூறு ரூபாயிலிருந்து நூறு ரூபாயைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.”

[23rd March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—" Cut motion moved—

"That the allotment of Rs. 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100."

3-46
p.m.

SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசனம் என்பது சரியாக கையாளப்படாவிட்டால் நீர்பாஷாணமாகவே மாறிவிடுகிறது. அதைப்போலவே நீர்ப்பாசன மென்பது இந்த ராஜ்யத்தில் பாஷாணம் போன்ற சரக்காகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாஷாணத்தால் என்ன ஏற்படுமென்று நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் சரியாகச் செய்யாவிட்டால் அது பாஷாணம் போலவும் ஆகிவிடுமென்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெள்ளைக் காரன் இந்த நாட்டை ஆண்ட போது ஏற்பட்ட பழக்க வழக்கங்களுள் இன்னமும் நாட்டில் இருப்பதைக் கண்டு நான் வருந்துகிறேன். அதனுடைய குற்றங்களுறை அதிகம் இல்லாமற்போனாலும், பெருங்காயம் இருந்த பாண்டத்திலிருந்து பெருங்காயத்தை எடுத்த பின்னரும் பெருங்காயத்தின் வாசனை அந்தப் பாண்டத்தினுள் எப்படி இருந்து கொண்டே இருக்குமோ அதைப் போல வெள்ளையன் நாட்டைவிட்டு வெளியேறிய போதிலும்கூட அவனால் ஏற்பட்ட கெட்ட பழக்க வழக்கங்கள் சில இன்னமும் வெளியேற்றப்படாமலிருக்கின்றன. வெள்ளையன் காலத்தில் செய்யப்பட்ட நீர்ப்பாசன வசதிகளைவிட தற்போது அதிகமாகச் செய்கிறோம் என்று வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கியிருப்பதைக் காட்டலாம். எழுத்து மூலமாக, அச்சு ரூபமாக, பிரசாரத்திற்காக எழுதப்பட்ட புத்தக ரூபமாக எடுத்துச் சொல்லலாம். இதனால் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் நாட்டில் ஏற்பட்டு விடமுடியாது. நீர்ப்பாசன வசதிகள் சம்பந்தமாக சர்க்காரால் முன்பு கையாளப்பட்ட கொள்கைகளே இன்னமும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. அவைகளில் எந்தவிதமான மாறுதலும் கிடையாது. அவ்விழைவின் பேராலும், சத்தியத்தின் பேராலும் நாட்டை ஆள வந்த புதிய சர்க்காரின் ஆட்சியிலும் கூட இந்த நிலைமையைக் கண்டு மிகவும் பரிதாபப்படுவெனியு நீலமையில் தான் நாம் இருக்கிறோம்.

"நம்முடைய ராஜ்யத்தில் என்னுடைய ஜில்லா அரேபியாவைப் போன்ற ஒரு பாலேவனப் பிரதேசமில்லை. ஆந்திராவிலுள்ள கடப்பை, பெல்லாரியைப் போன்ற வறண்ட பிரதேசமும் இல்லை. அதிகஷ்டவசமாக வகை, இருதமால், மணிமுத்தாறு, விரிசலாறு, பழை போன்ற நதிகளும், வாய்க்காலும் அப்பிரதேசத்தினுடைய பாய்ந்து கடலில் போய் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிகமான கண்மாய்கள் நிறைந்த பிரதேசம். பெரிய பெரிய குளங்களும் கூட இருக்கின்றன.

"என்றாலும் கூட நீண்ட நெடுகாலமாக அந்தப் பிரதேசம் ஜமீன் தார்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தபோது அவைகள் எல்லாம் மராமத்து செய்யப்பட்டாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டது துர்அதிர்ஷ்டம் தான். அந்த ஜமீன் பிராந்தியத்தைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பின்னர் அந்தப் பிராந்திய மக்களுடைய துர் அதிர்ஷ்டமாவது நீங்கப்பெற்றதா என்றால் இரட்டிக் கப்பட்டுவிட்டது என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி என்று கேட்டால் ஜமீன் பிராந்தியமாகவே அந்தப் பிரதேசம் இருந்த காலத்தில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் எதுவும் செய்யப்படாமல் அவைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டதே தவிர தரிசு நிலங்களுக்கு ஜமீன்தார்களால் தீர்வை வசூலிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த ராஜ்யத்தோடு அந்தப் பிரதேசங்கள் இணைந்ததின் காரணமாக எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதிகளும் புதியதாக செய்து கொடுக்கப்படவில்லையென்ற விஷயம் ஒருபுறமிருக்க, தரிசு நிலங்களுக்கும் இந்தக் காரணிய சத்திய சர்க்கார் தீர்வை விதித்து வசூல் செய்து வருகிறார்கள். அன்றைக்கு அந்தப் பிரதேச மக்கள் "ஜமீன்தார்கள் ஒழிக," என்று கூச்சல் போட்டதற்குப் பதிலாக, இன்றைய தினம் இவர்கள், அந்தப்பிரதேசத்திலுள்ள "சமுசாரிகள் ஒழிக," என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு மிகக் கொடுமைப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது அந்தப் பிரதேச மக்களுடைய துர் அதிர்ஷ்டம் என்று தான் கொள்ளவேண்டும்.

23rd March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

"ஏற்கெனவே விவசாயம் செய்வதற்குப் போதுமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் எதுவும் எங்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தக் குறைகள் இவ்வாண்டாவது நிவர்த்திக்கப்படுமா ?" என்று ஆவலோடு, எங்கி எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த மக்களுக்கு மிகவும் எமோற்றம் அளிக்கும் வகையில் இவ்வாண்டு அந்த பிரதேசத்தில் எந்த விதமான நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க இந்தச் சர்க்கார் முன் வராதது ஒரு புறமிருக்க அவர்கள் மலம் பதறும் வகையில், அவர்கள் நெஞ்சு திடுக்கிடும் வகையில், தரிசு நிலங்களுக்கு எல்லாம் சேர்த்து அவர்கள் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று, ஜமீன் பழக்கத்தில் இல்லாத வசூலை வற்புறுத்துகிறார்கள். இதில் கூடுகிற மொத்தமான 500 ரூபாய்க்கு மேல் கந்தாயம் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்களே ; அந்தக் கந்தாயத்தின் பேரில் நாங்கள் இன்னும் புதிய வரி ஒன்றை விதிக்கப்போகிறோம். அவைகளையும் நீங்கள் கொடுக்கத்தான் வேண்டும் ; என்று சொல்லிக் கொண்டு முன் வந்தார்களானால் இதைப் பற்றி என்ன சொல்லுவது என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நவீன வரித்திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் நாட்டில் பெரிய கிளர்ச்சி, நாட்டில் பெரிய குழப்பம் ஏற்படுமென்று நாங்கள் வியை பூர்வமாக இந்தச் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டால், 'ஓ இவர்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். இப்படியாக சர்க்காரைப் பயமுறுத்துவது இவர்கள் பழக்கம்,' என்று சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து சொல்லப்படுகிறது. அதை விடுத்து, 'இந்த வரித் திட்டத்தை இந்தச் சர்க்கார் கைவிடவில்லையானால் நாட்டில் பெரிய கொந்தளிப்பு ஏற்படப்போகிறது,' என்று ஆக்ரோஷத்தோடு சொன்னால், உள்ளக் கொந்தளிப்போடு, உள்ளக் குமுறலோடு சொன்னால் 'ஓ ! இவன் குறும்புக்காக இப்படி சர்க்காரைப் பயமுறுத்துகிறான்,' என்று சொல்லப்படுகிறது. "இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் உடனடியாகக் கைவிட முன்வரவிட்டால் நாட்டில் வரி கொடாயியக்கம் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம்" என்று சொன்னால், 'ஓ ! இவன் என்ன சர்க்காருக்குச் சவால் விடுகின்றானோ? எங்களிடம் போலீஸ் படை, ராணுவ படை முதலியவைகள் எல்லாம் இருக்கிறது. சர்க்காரை எதிர்ப்போர்களைச் சுட்டு வீழ்த்தியே புத்தி வந்திடக் கொல்லுவேன்' என்று உள்ளச் செறுக்கோடு சொல்லப்படுகிறது.

"இப்படி வியையமாகச் சொன்னால், அது எதிர்க்கட்சியாளர்களின் பழக்கம் என்று சொல்வதும், அதட்டி சொன்னால், அது எதிர்க்கட்சியாளர்கள் குறும்புக்காகச் சொல்லும் பயமுறுத்தல் என்றும், அதையும் மீறிவிட்டால் எங்களிடம் இருக்கவே இருக்கிறது, ராணுவப்படை, போலீஸ் படை, அவைகளின் உதவியைக்கொண்டு நாட்டில் ஏற்படும் எதிர்ப்புக்களை எல்லாம் நாங்கள் நசுக்கிவிடுவோம் என்று வழக்கமாகவே கூறும் பாணியில் இன்றைய தினம் சர்க்காரின் போக்கு போய்விட்டது. ஒட்டகம் தலையை நீட்டிக்கொள்வதுபோல வழக்கமாகவே தங்களுக்குத் திரைபோன்ற இந்தப் போர்வைக்குள் சர்க்கார் நீண்டநாள் புகுந்து கொள்ள முடியாது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிவிட விரும்புகிறேன். நாட்டில் ஏற்படும் நியாயமான கிளர்ச்சிகளை எல்லாம் ராணுவ போலீஸ் உதவியைக்கொண்டு இந்தச் சர்க்கார் நசுக்கிவிட முயன்றால் அதன் விளைவு இவர்களை எங்கு கொண்டுபோய் விடும் என்று நான் சொல்லவேண்டாம். வெள்ளையர்களை எங்கு கொண்டுபோய் விட்டதோ அதே இடத்திற்கு இவர்களையும் கொண்டு போய்விடும் என்பதை வரலாற்றிலிருந்தே எல்லோரும் உணர்ந்துகொள்ளலாம். சர்க்கார் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் சிலர் எதிர்த்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அது அவர்களது வழக்கமாகப்போய்விட்டது. நாங்கள் அப்படியல்ல. அன்றைக்கு தேசியப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்ட தேசாபிமானிகள் நாங்கள். எங்களுக்கு தேசத்தின் பொது நலன்தான் பிரதானமானது. தேச நலனைப் பொதுப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும், தனிப்பட்ட ஒரு பிராந்திய மக்களைப் பாதிக்கும் விஷயம் தேசத்தையே பாதிக்கும் என்ற கருத்தோடு இதைச் சொல்லிக்கொள்ள முன் வந்திருக்கிறேன். எங்கள் பிராந்திய மக்கள் ஏற்கெனவேயே மிக அதிகமான வரியைக் கட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஜமீன்கள் ஒழிக்கப் பட்டபின் அநியாயமாக தரிசு நிலங்களுக்கும் வரி போட்டு அவர்களிடமிருந்து ஏராளமான வரி வாங்கப்பட்டு வருகிறது. எங்களுடைய பொறுமையை மேலும் சோதிக்க விரும்புகிறவர்கள்போல கட்டும் வரிக்கு மேல்

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [23rd March 1954]

வரி என்று சர்க்கார் புதிய வரியைக் கொண்டுவந்தால் அதன் முடிவு என்ன ஆகுமென்று சொல்ல முடியாது. எங்களது பொறுமையின் வரம்பு 1954-ம் வருஷத்திலே எல்லையைக் கடந்து வெகுதூரம் போய்விட்டது என்பதை இந்தச் சர்க்காருக்கு இறுதி எச்சரிக்கை ஒன்று விரிக்கும். மூன், வினாயபூர்வமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வரி கொடுக்க வசதியுள்ளவனிடம் வரியை வாங்க இந்தச் சர்க்கார் தைரியம் இல்லாமலிருக்கிறது. போடும் வரியை எல்லாம் ஏன் என்று கேட்காமலேயே கட்டிக் கொண்டுவரும் வாயில்லாப் பூச்சியாகிய விவசாயிகளின்மேல் மேலும் மேலும் வரியைச் சுமத்த இந்த அரசாங்கம் முன் வருகின்றது. இது மிகவும் துக்கப்படுவனடிய விஷயம். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கால் பாதமும், சிரகம் ரொம்பவும் முக்கியமானது என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். ஆனால் சிரத்தை, சிரத்திலுள்ள கேசத்தை சுத்தமாக எண்ணை தடவி, வாறி வைத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும்கூட, பாதங்களை நன்றாகக் கழுவி சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவில்லையானால் அதனால் அனேக கெடுதிகள் உண்டாகுமென்பது வைத்திய சாஸ்திரம் சொல்லும் உண்மை. பாதம் வீங்கினால் மனிதன் இறந்து போவான். புறங்கால் வீக்கத்தைக் கண்டவுடனேயே இந்த நோயாளி இனி பிழைக்கமாட்டான் என்று வைத்தியர்கள் கையை விரித்துவிட்டுப் போய்விடுவதையும் உறவினர்கள் கருமாதிக் கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

“அதைப் போலவே சர்க்காரின் பாதம் போல் அடித்தளத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் நம் நாட்டு விவசாய மக்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பைப் போன்றவர்கள். ஜீவநாடியைப் போன்றவர்கள். புறங்கால் வீங்கிவிட்ட மனிதன் எப்படி இறந்து போவானோ, அதைப்போலவே புறங்காலேப்போலவே, நாட்டின் அடித்தளத்திலுள்ள விவசாய மக்களைக் கஷ்டப்பட்டுவிட்டால் இந்த நாட்டின் சர்க்காரே அழிந்து போகும் என்பதை ஆளுவோர் இன்றைக்கே புரிந்துகொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்கிறோம், நன்மையைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லி வருகின்ற சத்திய தர்மத்தையே நம்பக்கூடிய இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் விவசாயிகளை முறுக்கிப் பிழிந்து அவர்கள் உடல் ரத்தத்தை எல்லாம் வரியாக உறுஞ்சிக்கொண்டு வருகிறது என்பதைத்தான் நாம் நடைமுறையில் பார்க்கிறோம். இதற்கு முன்பு பல போராட்டங்கள் பல பல் கட்சியால் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நாட்டில் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களும் நடத்தியிருக்கின்றன. இருந்தாலும் சில போராட்டங்கள் சில கட்சியால் நடத்தப்பட்டன. அந்தக் கட்சியார் வெளிநாட்டு அரசியல் வாழ்வையே பெரிதாக மதித்து, வெளிநாட்டு அரசியல் தலைவர்களையே தங்கள் தலைவர்களாகக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள். மற்றும் சில போராட்டங்கள் நடந்தன. அவைகளை நடத்தியவர்கள் அன்னிய ஆட்சியை எதிர்த்து தேசிய போராட்டங்கள் நடத்திய காலத்தில் தங்களுக்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லாதவர்களைப்போல தனித்து இருந்து வேடிக்கை பார்த்ததோடு அல்ல, வெள்ளையனுக்கு கையாளாக இருந்துகொண்டு உளவும் சொல்லிக் கொடுத்தவர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ரொம்பவும் தேசிய நலனில் அக்கறை ஏற்பட்டுவிட்டது போன்று நடத்துக்கொண்டு பல போராட்டங்களை நடத்த முன்னணிக்கு வருகிறார்கள். ஆனால் நான் அப்படிப்பட்ட எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவனும் அல்ல. நாட்டின் விடுதலைக்காக அன்றைக்கும் தேசியப் போராட்டங்கள் பலவற்றிலும் ஈடுபட்ட தேசத்தியாகி. நாட்டின் நலனையே இன்றைக்கும் பிரதானமாகக் கொண்டிருக்கும் ஒரு தேசாபிமானி. ஆகவே நான் உங்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை செய்யப் போகிறேன். ராமநாதபுரம் விவசாய மக்களது பொறுமை 1954-ம் வருஷத்திலே எல்லையைக் கடந்துவிட்டது என்று முன்பே எடுத்துச் சொன்னேன். அவர்களுக்குச் சரியான முறையில் நிவாரணம் அளிக்க இந்தச் சர்க்கார் முன் வராவிட்டால், இந்தச் சர்க்காருக்கு எதிராக அடியேன் விவசாயிகளின் இயக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கி வரி கொடா இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். நான் வரி கொடா இயக்கத்தை ஆரம்பித்தால் அதற்குப் பொறுப்பாளி நீங்கள் தான் என்று இப்பொழுதே சொல்லிவிடவும் ஆசைப்படுகிறேன். பலகாலமாக

23rd March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

ராமநாதபுரம் மக்கள் என்ன சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்களோ அவைகளை எல்லாம் இந்தச் சர்க்கார் உதாசீனப்படுத்திவிட்டது. குறிப்பாக சில விஷயங்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“இந்தியாவின் வளமெல்லாம் எப்படி இங்கிலாந்துக்குச் குறையாடிக் கொண்டு போகப்பட்டதோ, அதைப்போலவே ராமநாதபுரத்திற்கு ஏற்பட வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் மதுரை ஜில்லாவிற்குப் போய்விட்டன. வைகை நதி பாய்க்கூடிய ராமநாதபுரத்திற்கு எந்த விதமான நன்மையும் அதனால் ஏற்படவில்லை. ஆனால் மதுரை ஜில்லாவிற்கு அதனைச் சர்க்கார் உபயோகப்படும்படியாகச் செய்துவிட்டார்கள். அதற்காக நாங்கள் மதுரை வாசிகளின்மீது பொருமைப்படவில்லை. அல்லது அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்து கொடுக்கக்கூடாது என்றும் சொல்லவில்லை. அன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோதே மக்கள் சொன்னார்கள், எங்கள் ஜில்லாவிற்குப் போதுமான தண்ணீர் சப்ளை செய்த பிற்பாடுதான் மற்ற இடங்களுக்குத் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று. அன்றைக்கு ஏராளமான மழை பெய்தது. தேவைக்கும் அதிகமான தண்ணீர் எங்கும் இருந்துகொண்டே இருந்தது. இன்றைக்கு இருப்பதுபோல் அன்றைக்குத் தண்ணீர் பஞ்சம் கிடையாது. தேவைக்கு அதிகமாகத் தண்ணீர் இருந்த காரணத்தால் அதை எடுத்துப்போக முடிந்தது. ஆனால் உட்கார இடம் கொடுத்தபொழுது இருந்தவனை வந்தவன் விறட்டிவிட்டுப் படுத்து உறங்கினான் என்ற கதையைப் போல இன்றைக்கு மதுராவாசிகள் ராமநாதபுரத்திற்குக் கொஞ்சம்கூட தண்ணீர் கொடுக்காது தாங்களே எல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இன்றைக்கு வைகை அணைக்கட்டு திட்டம் ஒன்று வரப்போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது என்ன ரூபத்தில் வரப்போகிறது என்ற விஷயம் இன்னும் பூர்ணமாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் கடைசி முடிவு எடுப்பதற்கு முன்பாக அந்தந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ள மக்களின் அபிப்பிராயங்களும் கேட்கப்பட வேண்டும். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள குளம், குட்டைகள், கண்மாய்கள் போன்றவைகளில் தண்ணீர் நிரப்பிக்கொண்டு பாக்கித் தண்ணீர் இருந்தால், மிஞ்சும் தண்ணீரை எல்லாம் மதுரைவாசிகளுக்குக் கொடுத்து உதவ நாங்கள் தயார். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவிற்கு எந்தவிதமான வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படாமல் வேறு ஜில்லாவாசிகளுக்கு இந்தச் சர்க்கார் வசதி செய்துகொடுத்துவிட முயற்சிக்கும்போது அவைகளை நாங்கள் சம்மா பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. அதனால் பெரிய போராட்டங்கள் நடந்தாலும் நடக்கும். ரத்தக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டாலும் அதில் விந்தையிலலை. புதியதாகக் கொண்டுவரப்போகின்ற வைகைத் திட்டம் எந்த முறையில் வரப்போகின்றது. அதனால் எந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்றெல்லாம் விவரமாக அறிவிக்கப்படவில்லை. சீக்கிரமே அவைகளை யெல்லாம் அறிவிக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களின் எதிர்ப்புகளையும், ஆட்சேப சமாதானங்களையும் மனதில் வாங்கிக் கொண்டு கடைசியாக நியாயமான ஒரு முடிவுக்குச் சர்க்கார் சமீபத்தில் வந்தாகவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்களே வாழ வேண்டும், மற்றவர்கள் வாழக்கூடாது என்ற குறுகிய நோக்கம் கொண்டவர்கள் அல்ல இராமநாதபுரம் ஜில்லாவாசிகள். ஆனால் எங்கள் ஜில்லா மக்களைச் சுரண்டி, தரித்திரர்களாக்கி, பரிதாபிக்கும் நிலைமையில், எங்கள் ஜில்லாவின் செல்வத்தைக் கொள்ளை கொண்டு போவதைத் தடுக்கமாட்டாத கோழைகளாக வாழ்வது நியாயமுமல்ல; நீதியுமாகாது. வைகை திட்டத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற திருமங்கலம் வாசிகள் செளக்கிய மடைவதை யாரும் தடுக்கவில்லை, தடுக்கமாட்டோம். பாதிக்கப்பட்ட அந்தப் பகுதி வளம்பெறுவதை அவர்கள் பெயரைச்சொல்லி வரவேற்கிறேன். பெரியகுளம், சோழவந்தான், மதுரை தாலுகாவில் உள்ள நிலப் பிரபுக்கள் வக்கீல் கூட்டங்கள் பழைய ஜஸ்டிசு கட்சித் தலைவர்கள் வைகைத் தண்ணீரை மீண்டும் சுரண்டக்கூடாது; இதைச் சர்க்கார் கண்காணிக்கவேண்டும். ஆதியிலேயே முல்லையாறு, வைகையின் தண்ணீரோடு கலந்தது, பாஸ்கர சேது பதி அவர்கள் வழக்குத் தொடராத காரணத்தால்தானே தவிர வேறல்ல. இன்னும் அம்மாதிரி காரியங்களில் சுரண்டல் முறைகளை நடத்த சர்க்கார் இந்தரக் கூடாது என்பது தெளிவாக்கப்படவேண்டும்.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [23rd March 1954]

“மதுரை, திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் படவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய வரிப் பளுவை குறைக்க இந்தச் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அங்கேயுள்ள பந்தநல்லூர், கால், நாராயணக்காவேரி, பரணக்கால்களைச் செப்பனிட முன்வரவேண்டும். அதை யெல்லாம் செய்யாது மேலும், மேலும் நாங்கள் வரி வாங்கத்தான் வாங்குவோம் என்றால், தரிசு நிலங்களுக்கு யார் இப்பொழுது வரி கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்களோ, அந்தச் சமுசாரிகளினப்பீதே இன்னும் உப வரியையும் விதிப்போம் என்றால் நாளைக்கு அடியேன் வரிகொடா இயக்கத்தைத் தலைமை தாங்கி நடத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது. ஆகவே எங்களுடைய பொறுமையை இன்னமும் சோதித்துக் கொண்டிருக்காதீர்கள். 1954-ம் ஆண்டிலே தேசியவாதியாகிய அனாதா தலைமையில் ராமநாதபுரம் ஜில்லா மக்கள் வரிகொடா இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமையை உண்டுபண்ணிக் கொடுக்காதீர்கள் என்று சர்க்காரை மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொண்டு எங்களுடைய கோரிக்கைகளை, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வழக்கமாகச் சொல்லும் குறைபாடுகள்தான் என்று கருதிவிடாமல் எங்களுடைய கோரிக்கைகளை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வழக்கமாகச் செய்யும். வீண் பய முறுத்தல் என்று கருதிவிடாமல் நியாயத்தை, நேர்மையை, சத்தியத்தை நிலைநாட்ட நீங்கள் முன்வராவீட்டால், நாளைக்கு இந்தச் சர்க்காரையே அழிக்கக்கூடிய கிளர்ச்சி நாட்டில் ஏற்படப் போகின்றது. அதற்கு அடியேன் தான் தலைமை வகிப்பேன் என்பதையும் முன் எச்சரிக்கையாகச் சொல்லி விட்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“I have to make an announcement to the House. The House will sit till 6-30 p.m. to-day and the Hon. Minister will be called to reply at 6 p.m.”

4-10 P.M. *SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU:—“கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் ஜில்லா நிலைமையைப்பற்றி பல தடவை சகோதர அங்கத்தினர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது எனக்குமுன் பேசிய கனம் நண்பர் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் அங்கு செய்யவேண்டிய சில வேலைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இயற்கை யிலேயே ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கான அணைக் கட்டுகள் இல்லை. இன்னும் புதிய பாசன வசதிகள் அமைப்பதற்கான செளகர்யங்கள் பல அங்கு இருக்கின்றன. அவ்விதம் அங்கு இருக்கும் ஒவ்வொரு தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட புதிய கண்மாய்களை அமைத்து இன்னும் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரா நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அமோக உணவு உற்பத்தி திட்டத்தின்கீழ் இன்னும் பல கண்மாய்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு செள கர்யங்கள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், சாத்தூர், அருப்புக்கோட்டை தாலுகாக்களில் பல திட்டங்களை இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்வ தென்ற யோசனை ஏற்கனவே இருந்து வருகிறது. ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கட்டப்படும் ஜில்லா நீர்ப்பாசன மகாநாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றி நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். அதன்பேரில் அதிகாரிகளும் அது சம்பந்தப்பட்ட இஞ்சினியர்களும் அந்த இடங்களுக்குப் போய் இந்தத் திட்டங்களை எடுத்துச் செய்வதற்கு வசதி இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து, ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள்; என்றாலும்கூட சென்ற வருஷத்தில் மத்திய அரசாங்கம் உதவித் தொகையை கொடுக்க மறுத்து விட்டதன் காரணமாக அவ்வேலைகளை மேற்கொள்ளவில்லை. இந்த வரு ஷத்தில் அவ்வுதவி கிடைத்திருக்கிறது என்றும், அதனால் ஒரு சில வேலைகளை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகவும் நான் அறிகிறேன். என்ற லும் இவ்வளவு காலத்திற்குள் இவ்வளவு ஏக்கரா நிலங்களை எடுத்துப் பாசன வசதி அளித்து அதற்கு இவ்வளவு செலவாகும் என்று ஒரு எஸ்டிமேட் தயார் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் சாங்ஷன் ஆகும் தரு வாயில் பரிசீலித்து வைத்து இருக்கக்கூடிய திட்டங்களை சீக்கிரமாக எடுத்து நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுவது அவசியமாகும். அந்த மாதிரியான

23rd March 1954] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

திட்டங்களுக்கு முதல் சலுகை அளித்து அந்த வேலைகளை முதலில் எடுத்துக் கொள்வது அவசியம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“சர்க்கார் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு ரூபாய் வரை செலவழிப்பது என்ற ஒரு நியதியை வைத்துவந்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் தெரிவிக்கும் அந்தத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டு அந்த அளவிற்கு சாங்ஷன் செய்து அது சர்க்காருடைய நியதி அளவிற்குள் வருவதாக இருந்தால் அதை எடுத்துக்கொண்டு நடத்தலாம். அந்த நிலைமையில் இப்பொழுது குறிப்பாக சாத்தூர் தாலுகாவில் வெற் றிலையூரணி, புல்வாய்ப்பட்டி போன்ற சில புதிய ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டால் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வரக்கூடியதாக இருக்கின்றன. புதிய கண் மாய்களை அமைக்கவும் சாத்தியம் இருக்கிறது. இதுபோன்ற மற்ற தாலுகா களிலும் இருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் வைகை நதி தவிர இன்னும் சில சிறு நதிகளும் இருக்கின்றன. அச்சிறு நதிகளிலிருந்து அருப்புக்கோட்டை தாலுகா முதலிய இடங்களில் அநேகம் வாய்க்கால்களை அமைத்துக்கொண்டு பல குளங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சிக் கொள்ளலாம். அதன்படி பாசன வசதி செய்து கொள்ளலாம் என்றும் ஏற்கனவே நாங்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கூடும் நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் கூறி இருக்கிறோம். அவைகளைப்பற்றி ஸ்தல அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும். இப்படிப்பட்ட புதிய வேலைகளை எடுத்துச் செய்வதுதான் மிகவும் உபயோக மாக இருக்கும். அங்கு மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான சிறிய கண்மாய்களும் பெரிய கண்மாய்களும் இருக்கின்றன. இந்தக் கண்மாய்களைக் கொண்டே அங்கு சிறந்த பாசன வசதிகளை அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்று கிறது. அவ்வித ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்றால் அதற்கு இந்தக் கால்வாய்களை வெட்டுவதுதான் நல்லது. அந்த விதத்தில் கால்வாய்களை வெட்டிக் கொடுத்தால் வைகை ஆறு போகாத இடங்களுக்கு இந்தக் கால் வாய்களைக் கொண்டு பாசன வசதி செய்துகொள்ளலாம். இப்பொழுது வைகை நதியிலிருந்து தண்ணீர் போகும் அநேக கால்வாய்கள் மணல் மேட்டிட்டு தூர்ந்து போய் இருக்கின்றன. அதனால் அவைகளின் மூலம் தண்ணீர் கொண்டுபோவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. வைகையிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுபோகும்போதெல்லாம் அதை வெட்டுவதற்கு ஆயிரக் கணக்கான ஆட்கள் தேவையாயிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் அந்தக் கால்வாய்களை வெட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்தந்த இடங்களில் குவிந்து இருக்கும் மணலை எடுத்து விட்டால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி அளிக்க லாம். மற்றும் வைகை நதியில் அங்கங்கே தடுப்பு அணைகளை அமைத்து கட்டும் கட்டிக்கொடுத்தால் தண்ணீரைக் கண்மாய்களுக்குக் கொண்டு போவதற்கு செளகர்யமாக இருக்கும். அதனால் அங்கங்கு சிறிய தடுப்புச் சுவர்களைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சென்ற சில வருஷங்களாக அங்கு மழை இல்லாமல் இருந்ததனால் ஆயிரக்கணக்கான கண்மாய்கள் இருந்தும் கூட ராயலசீமையைப் போல் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட்டது. சென்ற வருஷம் ஏதோ சில இடங்களில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது என்றாலும் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் மழை அவ்வள வாகப் பெய்யவில்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் என்ன சொல்லு கிறார் என்றால் காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்தது. அதனால் மழை பெய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார். பிறகட்சி ஆட்சி வந்தால் நிச்சயமாக மழை பெய்யும் என்று நம்பிக்கையாகச் சொல்ல முடியாது. அப்படி சொல்லு கிறவர்கள் என்ன ஹிச்சந்தாரர்களா? காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு என்று மழை பெய்யாவிட்டாலும் கூட அவர்களுக்காவது மழை பெய்யக்கூடாதா? “நல்லோர் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை” என்று சொல்வதைப் போல் அவர்களுக்காவது மழை பெய் திருக்கக்கூடாதா. அதைக் கொண்டு மற்றவர்களும் சுபிட்சமாக வாழ லாமே. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினருடைய கருத்தின்படி நாங்கள் பாவி களாயிருந்தாலும் அவர்கள் நல்லவர்களா இருந்தால் அவர்களை உத்தேசித்தாவது மழை பெய்திருக்கலாம். ஆனால் அப்படி நடக்கவில்லை எனவே வாய்க்கு வந்தபடியெல்லாம் பேசுவது நல்லது அல்ல. ஆதி

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [23rd March 1954]

காலத்தில் நல்ல அரசாட்சி நடந்த காலத்திலும் இந்த மாதிரியான பஞ்சம் வந்ததைப் பற்றி நாம் கேள்விப்படுவது இல்லையா? இதை நாம் சரித்திரம் மூலமாக காண்கிறோம். ஆகவே காங்கிரஸ் பதவிக்கு வந்த தலைதான் மழை பெய்யவில்லை என்று சொல்வதில் அர்த்தமே இல்லை.

“மழை இல்லாத காரணத்தால் சென்ற ஐந்து ஆறு வருஷங்களாக ராமனாபுரம் ஜில்லாவில் அல்லல் இருந்தது. இப்பொழுது ஒருவாறு அது நீங்கி இருக்கிறது.

“ஆகவே அங்கு புதிய வேலைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. பல தாலுகாக்களில் பெரிய பெரிய குளங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு அவைகளை மராமத்து செய்து வந்தால் அதிகப்படியான பாசன வசதி செய்துகொள்ளலாம் என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“இப்பொழுது சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீர்வளமும் செழிப்பாகவும் இருக்கக்கூடிய இடத்தைத் தான் இந்த திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதாக தெரிகிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் முதுகனத்தூர் தாலுகாவை இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற வருஷ பட்ஜெட் விவாதத்திலும் இதுபற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்த இடங்கள் பாசன வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவ்வளவும் மானம் பார்த்த பூமி. அந்த இடங்களில் மகசூல் என்பதை மழை பெய்தால்தான் பார்க்கலாம். அந்த இடங்களை இந்த திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டால் அந்தப் பிரதேசங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று எனக்குத்தோன்றுகிறது. அப்படிக் கெண்டுருவருவதாக இருந்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். எந்தப்பலனைக்கருதி இந்த திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறோமோ அந்தப் பலனை இந்த இடத்தில் அடையலாம். ஆகவே இனி யாவது ராமனாபுரம் ஜில்லாவில் தகுந்த இடத்தைத் தேர்ந்து எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் தேர்ந்தெடுத்து அங்கு பாசன வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதைப் பற்றியும் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தரம் நடைபெறும் நீர்பாசன மகாநாட்டில் சொல்லி வரப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய விவரங்களையும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிய ரிக்கார்டுகள் சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் இருக்கின்றன. உணவு உற்பத்தி இஞ்சினியர் சில திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்து வைத்துக்கொண்டு தயாராக இருக்கிறார். அதனால் அந்த வேலைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டும்.

“Minor Irrigation திட்டத்தின் கீழ் இன்னும் எவ்வளவோ வேலைகள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகளைப்பற்றியெல்லாம் நீர்பாசன மகாநாட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திரும்பத் திரும்ப அவைகளைப்பற்றி சொல்லவேண்டியது இல்லை.

(At this stage, the Speaker resumed the Chair.)

“சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ராமனாபுரம் ஜில்லா ஜமீன் பிரதேசங்களில் நூற்றுக்கணக்கான ஏரிகளில் மராமத்து வேலைகள் நடைபெற்றன. மேலும் அங்குள்ள சிறு சிறு கண்மாய்களை எடுத்துக்கொண்டு மராமத்து செய்துவந்தால் அவைகளை நல்ல பாசனத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். அவைகளையெல்லாம் எடுத்து மராமத்து செய்துவந்தால் அந்த ஜில்லாவை ஒரு செழிப்புள்ள ஜில்லாவாக ஆக்கிவிடலாம். இவைகளையெல்லாம் மராமத்து செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri V. MADANAGOPAL :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசுகிறபோது இந்த மாகாணத்தில் இருக்கும் நீர்ப்பாசன நிலைகளைப்பற்றி சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். இந்த மானயத்தின் மீது பேசிய சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களும் சரி, மற்றவர்களும் சரி பாசன வசதிகளில் உள்ள

[Sri V. Madanagopal] 23rd March 1954]

குறைபாட்டையும், சீர்கேடுகளையும் விளக்கி கூறியுள்ளார்கள். இவ்விதம் குறைகளை எடுத்து சொன்னால் சர்க்கார் கொள்கைப்பற்றி விமர்சனம் செய்தால் மதிப்பிற்குரிய மந்திரிகளின் மனம் வேதனைப்படும். முகவாட்டமடைகிறார்கள். இதனால் நாம் சொல்லவேண்டிய உண்மைகளை சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.”

“குறிப்பாக நீர்ப்பாசன நிலைகளைப்பற்றியவரை தமிழ் நாட்டிலே பெரிய நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்வதற்கான சூழ்நிலை கிடையாது. தமிழ் நாட்டில் கணக்கற்ற சின்னஞ் சிறிய நீர்ப்பாசன வசதி செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. சென்ற 5, 6 ஆண்டுகளாக மழை பெய்யாததினால் ஏரி, குளங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் பூமியே மிக வரண்டு இருந்தது. அப்படிப் பெய்யும் மழையும் தேக்குவதற்கு வசதியில்லாமல் வீணாகப் போய்விடுகின்றது. கண்மாய்கள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. கிராமப் புறங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீவிரமாக வளர்ந்தோங்கி வருவதற்கு நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் சர்க்கார் அனுசரிக்கும் கொள்கையும் ஒரு காரணமாக உள்ளது. சென்னை போன்ற நகரத்திற்கு கரண்டு கட அல்லது தர்மல் ஸ்டேஷன் சீர்குலைவு ஏற்பட்டால் எந்த அளவிற்கு நகரத்தின் வாழ்வு பாதிக்கப்படுமோ அதேபோன்று கிராமங்களில் உள்ள கண்மாய்களில் நீர் நிரம்பாவிட்டால் கிராமத்தின் வாழ்வு பாதிக்கப்படுகிறது. கண்மாய்கள் பெருக்காவிட்டால் சுற்றியுள்ள கேணிகளில் நீர் வறண்டு விடுகிறது. இதனால் நஞ்சையும், புஞ்சை தோட்டமும் பயிரிட முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கிறது. வெகு ஜனம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டு, கிராமப் பொருளாதாரம் சீர்குலைந்து நீர்த்தரப் பஞ்ச நிலைகளை சிருஷ்டிக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவில் உள்ள திண்டுக்கல், பழனி தாலுகாவில் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டதற்கு காரணம் இதுவே. இந்நிலையை தவிர்க்க புஞ்சை பிரதேசத்தின் விவசாயத்திற்கு, அஸ்திவாரமாக விளங்கும் சிறு சிறு நீர்ப்பாசன வசதிகள் தாமதமின்றி பழுது பார்க்கப்படவேண்டும். விஸ்தரிக்கவேண்டும். மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் கண்மாய்கள் பழுது பார்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஏரி, குளங்களின், கரைகள் உடைந்து தூர்ந்து போகும் நிலையில் இருக்கின்றன. பல ஆண்டுகளாக மழையில்லாததினால் ஏற்கனவே வறண்டிருந்த இடத்தில் மழை பெய்தும்கூட தண்ணீர் நிலைக்கவில்லை. இந்த இடங்களில் மராமத்து வேலைகள் எடுத்துக்கொண்டால் ஓரளவு கிராமங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கலாம். மதுரை, ராமனாபுரம், திருநெல்வேலி முதலிய பிரதேசங்களில் குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் பெருவாரியாக விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வேலையில்லாது மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு ரோடு போடுதல், குளங்கள் ரிப்பேர் செய்தல் முதலிய மராமத்து வேலைகள் சர்க்கார் ஆரம்பிப்பதின் மூலம் வேலை கொடுக்க முடியும். இப்பிரதேசத்தில் வறச்சி நிலையை போக்கி நிரந்தர விவசாயத்திற்கு வழியேற்படும். மதுரை ஜில்லா, திண்டுக்கல் தாலுகாவில் உள்ள முக்கிய ஆறுகிய குடவனூற்றில் ஓடும் தண்ணீர் மேற்படி தாலுகாவிற்கு 5 பர்செண்ட் விசைம்கூட பயன் படுத்தபடாமல் 50 மைலுக்கப்பால் உள்ள காவேரியில் போய் விழுகிறது. இந்த ஆற்றை மேற்படி தாலுக்காவில் உள்ள வேடசந்தூருக்குத் தெற்கே லக்ஷுமணம் பட்டிக்கு அருகில் அணைதேக்கிக் கட்டினால் மேற்படி திண்டுக்கல் தாலுகாவை சேர்ந்த வேடசந்தூர் பாளையம் இரண்டு பிற்காவில் உள்ள கடுமையான வரட்சி நிலையை போக்க முடியும். இது போன்று வேறு பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற முடியும். திண்டுக்கல் தாலுக்கா ஏரியோடு பிரகாவில் உள்ள வல்லகொண்டசமுத்திரம் என்ற குளத்தின் வாய்க்கால் 52 வருட புவனோடு பெய்த மழையால் உடைந்து விட்டது. இதனால் மேற்படி வல்லகொண்டசமுத்திரம் அதை சார்ந்துள்ள சுமார் 15 சிறு குளங்களும் மழை பெய்து ஆற்றில் தண்ணீர் வந்தாலும் குளங்கள் பெருகுவதற்கு வழியின்றி கிடக்கிறது. இதனால் ஏரியோடு பிரகாவும் வேடசந்தூர் பிரகாவின் ஒரு பகுதியும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை உடனடியாக மராமத்து செய்யப்படவேண்டும்.

“ஜமீன் பிரதேசத்தில் உள்ள பெரும்பாலான குளங்கள் பல வருடங்களாக மராமத்து செய்யப்படாமல் பூரணமாக சீர்குலைந்துள்ளது. சில

[Sri V. Madanagopal] [23rd March 1954]

குளங்கள் இருந்த இடமே தெரியாமல் மறைந்து விட்டது. குளத்தின் உள்வாய் நிலங்கள் புஞ்சைக் காடுகளாக மாறியிருக்கின்றது. பலருக்குப் பா செய்தும் கிறையத்திற்கு விற்பனையாகியும் உள்ளது. ஜீன்களை சர்க்கார் மேற்கொள்ளும்பொழுது மேற்படி குளங்கள் பழுது பார்க்கப்படவேண்டும். குளத்தின் உள்வாயில் (நீர்ப் பிடிப்பில்) நிலம் கிறையத்திற்கு வாங்கியிருந்தால் அந்த விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து மேற்படி நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றவேண்டும்.

“ஆகவே, தமிழ் நாடு முழுவதும் புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் உள்ள சிறு நீர்ப்பாசன வசதிகளை பழுதுபார்ப்பதையும் புதிய பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்துவதையும் 5 ஆண்டு திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக மேற்கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலமாக கிராமப்புறத்தில் பரவிவரும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை தவிர்க்க முடியும். நிரந்தர விவசாயத்திற்கும் உற்பத்தி பெருக்குக்கும் வழி செய்ய முடியுமென கூறிக்கொண்டு எனது பேச்சு நிறுத்திக்கொள்கின்றேன்.”

4-30 * SRI P. URKAVALAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, * நீர்ப் பாசன மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது நாட்டில் உணவு பற்றாக்குறை நீங்க வேண்டுமானால், எங்கும் நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்கவேண்டும். நாட்டில் வேறு பல பிரச்சினைகள் இருந்தபோதிலும் கூட நீர்ப்பாசன சம்பந்தமான காரியங்களுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் காட்ட வேண்டியதாயிருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் நம் நாட்டில் பஞ்சம் பறந்தோடிவிடும். எனது தொகுதியாகிய சங்கரன்கோவில் தாலுகா, சதா பஞ்சப்பிரதேசமாக இருந்து வருகிறது. அதை நிவர்த்திக்க ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. அந்தக் காரியத்தை கடந்த பல வருஷங்களாக அங்குள்ள மக்களும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் அழுத்தம் திருத்தமாக வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கீரியார் திட்டம், கீரியார் திட்டம் என்று கொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு வருட காலமாக நானும் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. உடனே கீரியார் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வந்து, அங்கு வாழும் மக்களின் பஞ்சத்தையும், பசியையும், பட்டினியையும் போக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“செண்பகவல்லி அணைத்திட்டத்தின் வேலையையும் உடனடியாக ஆரம்பிக்குமாறும், கரிவலம் வந்த நல்லூர் பெரிய குளம், வீரபாராக்கிரமன் குளம் ஆகிய அணைக்கட்டுத் திட்டங்களைப் பரிசீலிக்குமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வயலிமலையடிப்பெட்டி பழைய குளத்தைப் புதுப்பிக்கும்படியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் எங்கள் தாலுக்காவில் உள்ள குளங்களை யெல்லாம் மராமத்து செய்யுமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தக் காரியத்தைச் சட்ட சபையில் பேசினாலும், அதை உடனடியாக செய்வதாகத் தெரியவில்லை. எங்கள் தொகுதியில் நாங்கள் சொல்வதைக் கவனிக்கவில்லை என்பது மாத்திரம் அல்ல. உதாரணமாக நெல்லைத் தாலுக்காவில் மாணார் குளத்துக்குத் தாம்பிரபரணி நதியிலிருந்து தண்ணீர்வர ஒரு கால்வாய் வெட்ட வேண்டுமென்றும், கங்கைகொண்டான் குளத்துக்கு ராமையன்ப்பட்டியிலிருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்ட வேண்டுமென்றும், இதற்கெல்லாம் செலவு அதிகமாகாவிட்டாலும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் நஞ்சை சாகுபடியாவதோடு அங்குள்ள மக்களின் பஞ்சமும், பசியும் பறந்தோடுமென்று கடந்த இரண்டு வருடகாலங்களாக ஸ்ரீ ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் அவர்கள் வற்புறுத்தித்தான் வருகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மேல்சொன்ன விஷயங்களையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

4-35 * SRI R. RANGASWAMI GOUNDER :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மான்யத்தின்மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எனது ஜில்லாவில் மேட்டூர் ரிசர்வாயரிலிருந்து மேட்டூர் வாய்க்கால் வெட்டப்

23rd March 1954] [Sri R. Rangaswami Gounder]

போகிறார்கள். அது ஏற்கனவே போட்ட திட்டப்படி திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் தாலுக்கா நீர்ப்பாசனத்துக்காக வெட்டப்பட இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது பணமில்லாத காரணத்தினால் அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலோ அது திருச்செங்கோடுக்கு மட்டும் வெட்டப்படப் போவதாகவும் நாமக்கல்லுக்கு விஸ்தரிக்கப்படாதென்றும் தெரியவருகிறது. அப்படிச் செய்யாமல் அந்தத் திட்டத்தை நாமக்கல்லுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய பணம் ஜனங்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யமுடியுமென்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“காவேரியிலிருந்து ராஜ வாய்க்கால் என்று ஒரு வாய்க்கால் பிரிகிறது. 1949-ம் ஆண்டு வரை சொரம்புவில் தண்ணீர் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு Bed regulator மூலம் அந்த வாய்க்காலுக்கு தண்ணீர் supply செய்யப்படுகிறது. Bed regulator வந்த பின் அதிக விஸ்தீரணமுள்ள நிலங்கள் சாகுபடி செய்யலாம்மென்று இஞ்சினீர் சொல்லியதால் அதைக் கட்டினார்கள். சேலம் ஜில்லா நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் 500 ஏக்கரா நிலங்கள் அதிகமாகச் சாகுபடி செய்யலாமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது தண்டோரா மூலம் குடிகளுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. சில பேர்கள் ஏற்றத்தின் மூலமும் சில பேர்கள் என்ஜின்கள் மூலமும் தண்ணீர் இறைக்க விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார்கள். ஆனால் ஏற்றத்தின் மூலம் தான் இறைக்க அனுமதி கொடுக்க முடியுமென்றும் என்ஜின் மூலம் இறைக்க அனுமதி கொடுக்க முடியாதென்றும் அதிகாரிகள் முன்னாலேயே சொல்லி இருந்தால் குடிகள் அதிகப் பணத்தை செலவு செய்யாமலிருந்திருப்பார்கள். குடிகளுடைய மனுக்கள் Executive Engineer, Superintending Engineer, Collector இவர்களால் சிபார்சு செய்யப்பட்டு சில பர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டன. கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் நீர்ப்பாசன மந்திரியாக இருக்கும்பொழுது அவருடைய நண்பர் ஒருவர் என்ஜின் மூலம் தண்ணீர் இறைக்கக்கூடாது என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டதின் பேரில் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேராக வந்து பார்க்காமல் இங்கிருந்தே தந்தி மூலம் என்ஜின்கொண்டு தண்ணீர் இறைப்பதை நிறுத்திவைக்க உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். பிறகு மறுபடியும் குடிகள் இங்கு வந்து விண்ணப்பித்துக் கொண்டதின் பேரில் 6 ஏக்கரா வரையில் என்ஜின் மூலம் நீர்ப்பாசனம் செய்யலாமென்று 1-6-1951-ல் Chief Engineer-ருடன் கலந்து ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தார். பிறகு திரும்பவும் தற்போதிருக்கும் மந்திரி சபை வந்த பிற்பாடு அதே நபர் என்ஜின்கள் மூலம் தண்ணீர் இறைப்பதை ஆட்சேபித்து விண்ணப்பம் செய்தார். இப்படி நீண்டகாலமாக கடிதப்போக்குவரத்து நடந்து கொண்டிருப்பதால் அதிகப்படியான unauthorized pump set கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. இப்பொழுது எல்லா pump set களும் சேர்ந்து 500 ஏக்கராவுக்கு மேல் நீர் பாய்ச்சுவதில்லை. தற்போது வேலை செய்யும் எல்லா என்ஜின்களையும் குறைந்த 5 horse-power-ல் இயங்க அனுமதியளிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்காரின் கொள்கை ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டும். முதலில் ஒரு கொள்கையை கடைப்பிடித்தால் அதே கொள்கையை கடைசி வரையில் நிறைவேற்றவேண்டும். தண்ணீர் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று ஒரு கமிட்டி மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரில் விஜயம் செய்து அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டிக் கொள்ளுகிறேன். சென்னையில் இருந்து கொண்டு அங்கு தண்ணீர் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று பேசிக் கொண்டிருப்பது உசிதமல்ல. பல கட்சிகளின் சார்பாக ஒரு கமிட்டி நியமித்து அந்தக் கமிட்டி நேராக வந்து பார்த்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நன்றாக யிருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கொரம்புவரி என்ற வரி வசூல் செய்து கொண்டு வந்தார்கள் இப்பொழுது Bed regulator வந்த பிறகு அதற்காக ஒரு cess வசூலிக்கிறார்கள். Bed regulator வந்த பிறகும் கொரம்பு வரியை தொடர்ந்து வசூல் செய்யக் காரணமென்ன என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[Sri R. Rangaswami Gounder]

[23rd March 1954]

“என்ஜின் மூலம் தண்ணீர் இறைப்பதால் கடைசி கிராமத்தில் நீர் மட்டம் குறைவாக இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். நான் பார்த்திருக்கிறேன். சில அசம்பாவிதமான காலங்களைத் தவிர 365 நாட்களில் 290 நாட்கள் எல்லா பம்பு செட்டுகளும் வேலை செய்தாலும் அதிகமாகத் தண்ணீர் போய்க் கொண்டு தான் இருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லையென்று அங்கு ஒரு சிலர் கூறுவதை வைத்துக்கொண்டு பம்பு செட்டு வைத்துக் கொள்ள அனுமதி கொடுக்க முடியாதென்று சர்க்கார் சொல்லக்கூடாது.

“மிட்டா கிராமங்களிலுள்ள குளங்களை முன்பிருந்த ஜமீன்தார்களும், மிராச்தார்களும் செப்பனிடாமல் அப்படியே போட்டு விட்டார்கள். Estate Abolition-க்கு பிறகு சர்க்கார் சில ஏரிகளை பழுது பார்த்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் கோர்ட்டு நடவடிக்கைகளுக்காகப் பழுது பார்க்கும் வேலையை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் எப்பொழுது முடியுமென்று தெரியவில்லை. ஆதலால் குளங்களையும் ஏரிகளையும் உடனே மண்ணெடுத்துச் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-40
p.m.

* **SRI A. RAMASAMY THEVAR:**—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன விஷயமாக எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் வாக்காளர்களிடம் எந்த விதமாக சொல்லிவிட்டு வந்தார்கள் என்றும் இப்பொழுது எந்த விதமாக நடக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அம்மாதிரியாகத் தான் என் கடியும் இருக்கிறது. நான் திருச்சிக்குப் பக்கத்தில் தென் தொகுதிக்கு அசெம்பிளி மெம்பராக வந்தும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் பல விஷயங்களைப்பற்றி விரிவாக பேசினாலும்கூட சர்க்கார் அதை கவனிப்பது இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஹை லெவல் கட்டளை வாய்க்கால் ஒன்றை வெட்டிக்கொண்டு தாயனூர் கிராமம் வரையில் வந்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து தஞ்சை ஜில்லா எல்லை வரையில் சுமார் 7 அல்லது 8 மைல்கள் தூரம் அந்த வாய்க்காலை வெட்டுவதற்கு அதற்குத் தகுந்த பிளான், எஸ்டிமேட் எல்லாம் போட்டு ரெடியாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இந்த அசெம்பிளியிலும் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பாகக் கேட்டதற்கு அதற்குப் பணம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் டெக்னிகல் அட்வைஸ் சொல்லக்கூடியவன் நான் அல்ல. அதைப்பற்றி வாக்காளர்களிடத்தில் என்னசொல்வது என்பதும் தெரியவில்லை. அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு நேரடியாக வந்து அதைப் பார்வையிடும்படியாகக் கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களை நான் பல தடவைகளில் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அவரும் வருவதாக மனப்பூர்வமான வாக்கும்கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது இந்த வரவு செலவு திட்டக் கூட்டம் முடிந்தவுடன் அங்கு அவர் நேரடியாக வந்து பார்ப்பதாகவும் சொல்லி இருக்கிறார். அங்கு முக்குலத்தோர்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள் அவர்கள் ரொம்பவும் ஏழைகளாகவும் கஷ்டத்துடனும் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப்பற்றி மந்திரி அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றிவிட்டால் அவர்கள் தங்களுடைய வறுமையைப் போக்கிக் கொண்டு செழிப்பாக இருப்பார்கள்.

“இரண்டாவதாக, அந்தப் பிரதேசங்களைப் பார்க்கும்போது கிழக்கு இந்திய கம்பெனி காலத்தில் ஏற்பட்ட குளங்கள் எந்த நிலைமையில் இருந்தனவோ அதே நிலைமையில்தான் இப்பொழுதும் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இன்னும் பழுது பார்க்கப்படாமல் அப்படியே தான் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கொடுத்தாலும் அந்தக் குளங்கள் மேட்டி இருப்பதனால் விவசாயத்திற்கு லாயக்கு இல்லாமல் போய்விட்டன. இந்த விஷயத்தில் முக்கியமாக மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது இந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் மந்திரி அவர்களுக்கு நல்ல அனுபவம் உண்டு. இதைப்பற்றி எல்லாம் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும், அதற்குப்

[23rd March 1954] [Sri A. Ramasamy Thevar]

போதுமான வசதியும் அங்கு இருக்கிறது. ஆகையினால் அந்தக் குளங்களை வந்து பார்த்து அவைகளுக்கு தூர் எடுத்து விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளவைகளாக வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம்.

“மூன்றாவதாக அந்த இடங்களில் மற்றும் பொதுவாக கிராமங்களில் மின்சார வசதி இல்லாமல் இருப்பதால் விவசாயத்திற்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் கூட அந்த வகையில் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதாகவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டும் வருகிறார். அதனால் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொண்டுவர வேண்டியது அவருடைய கடமை. ஆகையினால் இம்மாதிரி ஏழை மக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்து விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க இந்தச் சர்க்கார் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய புண்ணியமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய விண்ணப்பம். இந்த விண்ணப்பத்தை அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக (ஒரே சிரிப்பு) எனக்கு இடது பக்கத்தில் இருக்கக் கூடியவர் ஒரு வழக்கு அறிஞர். “இரண்டாவதாக” என்று சொல்வதற்காக அவர் சிரிக்கிறார். ஏன் என்று எனக்கு புரியவில்லை. இருந்த போதிலும் தஞ்சை ஜில்லா பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில்

MR. SPEAKER:—“நீங்கள், மூன்றாவதாக, என்று சொல்லிவிட்டு “இரண்டாவதாக” என்று மறுபடி சொல்லுவதால் அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். நீங்கள் கடைசியாக என்று சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் பேசினால் அப்படி சிரிக்க மாட்டார்கள். கடைசியாக, கடைசியாக என்று பல தடவைகளில் சொன்னால் ஒருவரும் சிரிக்கமாட்டார்கள்.”

* **SRI A. RAMASAMY THEVAR:**—“நான் முனிசிபல் சேர்மனாக இருப்பதால் கடைசியாக, கடைசியாக என்று சொல்லிச்சொல்லி பழகி விட்டதால் இப்படி நான் சொல்லுகிறேன். அவ்விதம் சொல்லுவதற்கு அர்த்தம் இல்லை. முதலாவதாக, இரண்டாவதாக, மூன்றாவதாக என்று சொன்னால் அவைகளுக்கும் அர்த்தம் கிடையாது. அதை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

“பட்டுக்கோட்டை தாலுகா சி. எம். பி. ஏரியாவில் மேட்டூர் வாய்க்கால் ‘டெயில் எண்டிங்’ தண்ணீர் குறைவாக வருகிறது. இதை மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இது முக்கியமான விஷயம் என்பதனால் இதை மந்திரி அவர்கள் அவசியம் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது மேட்டூர் தேக்கத்தில் 120 அடி தண்ணீர் இருந்தும் கூட என்ன காரணத்தாலோ அங்கு ‘டெயில் எண்டிங்’ தண்ணீர் பாயவில்லை. இதைப்பற்றி தயவு செய்து அந்த இலாகா அதிகாரிகளுக்கு கட்டளை இட்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒர்த்தனா தாலுகாவில் மின்சார வசதி இருந்தால் அங்கு மின்சார சப்ளை செய்வதற்கும் அதனால் விவசாயத்திற்கு வசதி செய்து கொள்வதற்கும் லாயக்காக இருக்கும். இதை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு ஆவன செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பட்டுக்கோட்டையிலுள்ள காட்டாறு தண்ணீர் அதிகமாக வந்து வீணாகப் போகிறது. அந்தத் தண்ணீரைத் தேக்கி விவசாயத்திற்கு லாயக்காகச் செய்யும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“முடிவாக திருநெல்வேலி ஜில்லா சங்கரன்கோயில் தாலுகாவில் கீரியார் திட்டம் இருக்கிறது. அதை தக்க பரிசீலனை செய்து விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாகச் செய்யவேண்டும். கனம் சுவாமிநாதன் அவர்கள் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி சொல்லச் சொல்லுகிறார். அவர் என்னைக் கேட்கிறார் பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவைப்பற்றி நான் ஏன் பேசவேண்டும் என்று. நான் அதில் என் அவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பது அவருக்கே தெரியும். ஏன் பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவைப்பற்றி

[Sri A. Ramasamy Thevar] [23rd March 1954]

பேசுகிறேன் என்றால் இந்த ஏழைக்கு அங்கு கொஞ்சம் பூமி இருக்கிறது. அது எனக்கு சொந்தம். “தனக்கு மிஞ்சி தான் தான் தருமம்” என்று பெரியவர்கள் சொல்லுவார்கள். அதைப் போலவே பொது விஷயங்களைப்பற்றி அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளும்போது சொந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும். சில மனிதர்கள் ரகசியமாக கவனிப்பார்கள். ஆனால் நான் பகிரங்கமாக அதைப்பற்றி கவனிக்கிறேன். அதுதான் வித்தியாசம். அங்கு எனக்கு interest இருக்கிறது, அதனால் தான் அதைப்பற்றி பேசுவதற்கும் முன் வந்திருக்கிறேன்.

“ஆகையினால் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் கண்டிப்பாக தாயனூர் பிரதேசத்திற்கு விஜயம் செய்து பார்வை இட வேண்டும். அங்குள்ள கட்டளை வாய்க்கால் வேலைக்குப் பானன், எஸ்டிமேட் எல்லாம் தயாராக இருக்கின்றன. கண்டிப்பாக அந்த வேலையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த மாத கடைசியில் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரில் வந்து பார்வையிட்டு அந்த மக்களுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டும் என்றும், சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் மிகவும் வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

4-47 P.M. * SRI M. NARAYANA KURUP:—“Mr. Deputy Speaker, Sir. Of the total area comprising the State, only between 40 and 43 per cent is under cultivation. It is estimated that excluding lands which are unfit for cultivation and current fallows, about 25 per cent of the land is cultivable waste which may be brought under plough by human effort. Moreover, Sir, even the lands which are under cultivation do not give us unfailing crops, because we have to depend on the frowns and favours of Nature. Therefore, we cannot over-estimate or exaggerate the importance of irrigation. Again, the Hon. Minister for Public Works reminded us that our food position had worsened since the separation of Andhra. This point, that is, our food deficit is an important ingredient that ought to go into the Government policy vis-a-vis irrigation, because, as the Hon. Minister has stated we cannot spend crores and crores without any return. But at the same time, we cannot lay down any hard and fast rule—especially under the present circumstances when we are a deficit State—that we would invest money on irrigation only if it returns a particular per cent or income.

“Sir, whenever the question of feeding Malabar comes before this House, it is stated that the State as a whole incurs a large expenditure on account of that district, and one day the Hon. the Finance Minister told us that that amount would go to the tune of a crore of rupees. Sir, such things are inevitable. But what I want to impress upon the Hon. Minister for Public Works is that in dealing with irrigation projects and more especially in relation to Malabar, the food production value also must be considered. We had to incur a debt of about 20 million sterling, I believe, for the rotten wheat imported from the United States of America. Therefore, instead of our spending annually one crore to feed Malabar by importing food stuffs from other States or from outside the country, a prudent Government should see that without any straight-cut or rigid consideration of return, how it can at best reduce the import or the food deficit of that district. Apart from

23rd March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

the recurring drain on the resources of the State, if at a critical stage we are depending on imports from outside countries or even outside States, that will not be good for us. Therefore I would request him to consider proposals and projects, specially with an eye on this food value of the scheme. We have been spending colossal sums on Grow More Food schemes. If I remember aright, the Central Government in one year spent about Rs. 13 crores since 1946 and even this State, I think has spent about Rs. 2 crores. Further, while I press my demand for an expenditure on Grow More Food Campaign, it is the duty of the Government to see that every pie spent on this, as in all other departments, is utilized properly and is not wasted. I am saying this, because nobody is satisfied with the amounts that have been spent on Grow More Food campaign. Such a high authority as the Reserve Bank of India has stated that the Grow More Food campaign has been a failure and the Indian Council of Agricultural Research who visited this State also and conducted a sample survey of the wells that have been constructed under the campaign, remarked that six out of every hundred wells that have been sunk are misfits. With our slender resources, we cannot spend money or waste money like that. Therefore we must see that while we spend amply on irrigation projects, every pie must be properly spent.

“Then, Sir, when I speak of my district, it will be easy to speak in connection with irrigation, because till very lately when water for 5,000 acres was given from the Malampuzha Project, not an inch of land in our district was under irrigation. I hope that this is the beginning of the irrigation era in our district. Our irrigation demands must be considered with reference to the particular aspects or features of the district. Of the Malabar taluks, Palghat, Walluvanad and Ernad are the main paddy growing taluks. We can understand irrigation in its usual sense, because it means giving them water for the land. But if we go to Ponnani or other low-lying areas of the district, irrigation in those areas means not giving water, but pumping out water from lands, because, in Ponnani area and the coastal regions, the backwaters inundate the lands and what is called Punjakole cultivation is going on there. It means that during the summer season, the water is pumped out and then seedlings are planted. Now this process is done by private individuals and a few people have installed pumpsets. But the cost is arbitrary and exorbitant and therefore the cultivators are helpless. I therefore request the Government to examine and decide as to how far pumpsets could be utilized with the aid of electricity for this purpose, so that the tenants may get a reasonable return for their efforts and money. Now they have entirely to depend on these private owners of pumps as they themselves cannot command or purchase such pumpsets.

“In certain other areas—the coastal regions—saline water inundates the fields and there irrigation means preventing saline water from entering the fields. This is another aspect as we go to the north. The Kanhirapuzha Project which has been investigated, examined and approved should be taken up soon. These

[Sri M. Narayana Kurup] [23rd March 1954]

will cover a portion of the district. In other places we have to depend on minor irrigation sources such as tanks, small streams and wells. Sir, in ancient times, in fields in Malabar, tanks were found at the most strategical levels and fields used to be watered from these tanks. They were big tanks and owned by Sthanams and either because the families have now disinherited them or because of other cases, they are now in utter disrepair. The pitiable part of this is that all such tanks are unassessed in the Revenue records and therefore even loans cannot be granted to those tenants.

"Another matter is, there are many private sources of irrigation in Malabar. While stretches of land can be supplied with water from these sources, on account of the ill-feeling of the landlords, they do not allow water to be taken for irrigation. There was some proposal—actually a draft Bill was published—to take over and control private irrigation sources in Malabar. It has not yet been completed. Sir, I submit that this is a matter which the Government should take note of and put into operation at the earliest opportunity possible."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

*SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் நம் சர்க்கார் கொடுத்து வருகிறது. நாட்டின் உணவு உற்பத்திக்கு அவைகள் மிகவும் அவசியம். ஆனால் பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களினால், அவைகள் எந்தப் பிரதேசத்தில் அமைந்திருக்கிறதோ அந்தப் பிரதேச மக்களே அதிகமான நன்மையை அடைய முடியும். அவர்களுடைய சபீட்ச வாழ்வுக்குத்தான் வழி வகுக்க முடியும். ஆனால், நம் ராஜ்யம் முழுவதிலுமுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால் சர்க்கார் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களிலும் அதிக அக்கறை காட்டுவது ரொம்பவும் அவசியமாகும். நம் நாட்டில் சில இடங்களில் கிணறுகளின் மூலமாகப் பாசனம் செய்யப்படுகிறது. சில இடங்களில் ஏரிகளின் மூலமாகப் பாசனம் செய்யப்படுகிறது. சில இடங்களில் ஆற்றுப் பாசனமும் இருக்கிறது. பொதுவாக எல்லாப் பிரதேச மக்களும் நன்மை அடையக் கூடிய வகையில் நம் சர்க்கார் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களிலும் கவனம் செலுத்தினால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்கு கொஞ்சம் உதவி செய்தால் போதும். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் சிறுமலை, கன்னிவாடி, மலை என்று இரண்டு மலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் அநேக நீர்க் கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஜலம் இப்பொழுது வீணாக ஓடிப்போய்விடுகிறது. அந்த நீர்க்கால்வாய்கள் போகிற இடங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்கு அதனால் அதிக நன்மை கிடையாது. சர்க்கார் தங்கள் தொழில் நிபுணர்களை அனுப்பி வைத்து அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து எப்படி சிறு அணை கட்டுவது என்று சொல்லி அனுமதியும் கொடுத்துவிட்டால் போதும். அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் அந்தத் திட்டங்களைக் கட்டிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு கிராமாந்திரங்களிலுள்ள குளங்களுக்கு எந்தக் கால்வாய் மூலம் ஜலம் வரவேண்டுமோ அந்தக் கால்வாய்கள் எல்லாம் தூர்ந்து கிடக்கின்றன. அந்தக் கால்வாய்களைச் செப்பிவைத்துமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"அடுத்தபடியாக கிணறுகளைப் பற்றி பல அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப் பட்டன. தமிழ் நாட்டில் பெரிய பெரிய ஜீவநதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் தான் நாம் கிணறுகளை அலட்சியம் செய்ய முடியாது. கிணறு

23rd March 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

வெட்டுவதற்கு நீர்ப்பாசன திட்டங்களில் நாம் இரண்டாவது முக்கிய இடம் கொடுக்கவேண்டும். பெரிய தோட்டக் கிணறுகள் வெட்டுவது, நடுத்தரமான கிணறுகள் வெட்டுவதுபோன்ற . . ."

SRI S. T. ADITYAN :—"May I know whether the wells mentioned by the hon. Member comes under 'Public Works'."

*SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—"என்? நான் குடி தண்ணீர் கிணறுகளைப்பற்றி இந்த மானியத்தில் சொல்லவரவில்லை. விவசாயத்திற்குப் பெரும்பாலும் கிணறுகளே பல இடங்களில் உபயோகப்படுவதால் நீர்ப்பாசன மானிய விவாதத்தின் கீழ் நான் அந்தக் கிணறுகளைப் பற்றி பேசுகின்றேன். ஆகவே நாம் கிணற்றுப்பாசனத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும். பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தியும், புதுக் கிணறுகளைத் தோண்டியும் விவசாயத்திற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் பலருக்கு இது தெரிந்தும் இருக்கலாம். கிராமாந்திரங்களிலுள்ள சிறு சிறு குளங்களில் கொஞ்சம் தண்ணீர் தேங்கி நின்றால் அதனால் பாசனம் செய்ய முடியாது என்று சொன்னாலும்கூட சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள கிணறுகளின் நீர்மட்டம் அதனால் உயர்ந்தே இருக்குமென்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே தான் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக அதிகக்கவனம் செலுத்தி, குளங்கள், கிணறுகள் முதலியவைகளை நல்ல முறையில் மராமத்து செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வராமல் கால்வாய்கள் தூர்ந்துபோய் கிடக்கின்றன என்பதை நான் முன்பே சொன்னேன். இந்தக் கால்வாய்களை மராமத்து செய்து குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வந்து தேங்கும்படி செய்தால் தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தால் அதைக் கொண்டு பாசனமும் செய்யமுடியும். குறைவாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அக்குளத்தில் தண்ணீர் தேங்கி நின்றாலே பக்கத்திலுள்ள கிணறுகளின் தண்ணீர் மட்டம் உயருமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

"என்னுடைய தொகுதி ஜமீன்தாரி பிரதேசத்தில் இருக்கிறது. சர்க்கார் எல்லா ஜமீன் பிராந்தியங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். ஆனால் இவ்விஷயத்தில் ஏதோ சில தகராறுகள் இருப்பதன் காரணமாக என்னுடைய தொகுதி இன்னமும் பூர்ணமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இருந்தாலும் ஜமீன் பிராந்தியத்திலுள்ள குளங்கள் எல்லாம் ஜமீன்தார்களுக்குச் சொந்தமாகக் கருதக்கூடாது. அவைகள் கிராமங்களின் பொது சொத்து. அவைகளை மராமத்து செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டும். அங்குள்ள குளங்கள், கண்மாய்கள், முதலியன மராமத்து செய்யப்படாமலிருக்கின்றன. அவைகளைச் செப்பிவைத்தற்கும், சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அதிகமாகச் செய்வதற்கும் இந்தச் சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமாந்திரங்களிலுள்ள மக்கள் தாங்களே பல சிறிய திட்டங்களைச் செய்துகொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய தொழில் நிபுணர்களின் உதவியையும், கட்டிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய அனுமதியையும் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

*SRI V. BALAKRISHNAN :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! நான் இந்த மானியத்தைக் கனவில் அனுமதிக்கக்கூடாது என்று நினைத்தாலும்கூட நினைவிலும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்ல முன் வரவில்லை. விவசாயம் பெருகுவதற்கு நீர்ப்பாசனம் அதிகம் வேண்டும். ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமசுந்திரன் சொன்னது போல் ஆற்றுப்பாசனம் இருக்கும் இடத்தில் பெரிய திட்டங்கள் போடப்படுகிறது. அவைகளைப் பற்றி சதா இச்சபையில் சொல்லப்படுகிறது. காவேரி, வைகை, பல்லம்பாடி, கீழ்பவானி திட்டங்களைப்பற்றித்தான் அடிக்கடி இச்சபையில் கேட்கிறோம். நீர்ப்பாசனம் இல்லாத வானத்தைப் பார்த்துவாழும் பிரதேச விவசாயிகளின்

[Sri V. Balakrishnan] [23rd March 1954]

நிலை நானுக்கு நான் கீழ்போகிறது. புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் ஜில்லா பெரும் பகுதியில் இந்த விவசாயம் பெயரில் தான் நடக்கிறது. இந்த விவசாயத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

“எனக்குமுன் பேசியவர் ராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர்கள் சொன்னதுபோல் ராமநாதபுரம் வறண்ட பிரதேசம் என்று சொன்னார். அதன் பக்கத்தில் இருக்கும் பிரதேசம் புதுக்கோட்டையாதலால் எனக்கும் ராமநாதபுரத்திலிருக்கும் நீர்ப்பாசன குறைவுகள் புதுக்கோட்டையிலுமுண்டு. புதுக்கோட்டைக்கு இதர இடங்களைப் பார்க்கிலும், நீர்ப்பாசனத்திற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். நான் அதிகப்படியாக செலவு கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்பிரதேச மக்கள் முந்தி இருந்ததைவிட மூன்று நான்கு மடங்கு அதிகமாக வரி கொடுத்தும் கூட விவசாயிகளின் நிலை கொஞ்சம்கூட அபிவிருத்தி யடையவில்லை. வரி கொடுப்பது அதிகப்படியாக உயர்ந்து கொண்டே போகிறதே தவிர, அப்படி அதிகவரி கொடுத்தும் எந்த காரியமும் நடந்தேறியதாகத் தெரியவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளாக சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதாவது புதுக்கோட்டையில் இரண்டு மூன்று காட்டாறுகள் ஓடுகின்றன. இதில் வரும் தண்ணீர் கடலில் வீழ்ந்து வீணாகப்போகிறது. இது வீணாகாமல் பல தேக்கங்கள் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்றும் இதனால் விவசாயிகளுக்குப் பெரும்பயன் ஏற்படும் என்றும் ஆண்டு தோறும் திரும்பத் திரும்பப் பாடிப்பாடி, கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்டும் கூட ஒரு விதமான முடிவும் காண முடியவில்லை. அக்கிரியாறு என்ற ஆற்றில் அணைகட்டுவதால் 3,000 ஏக்கரா நஞ்சை நிலங்கள் விவசாயத்திற்குள்ளாகிறது. குறைந்தபட்சம் 30,000 (முப்பது ஆயிரம்) நெல் மூட்டை விளைவு ஏற்படுகிறது. அணைக்கட்டு கட்டுவதென்று இரண்டு ஆண்டுகளாக அதிகாரிகள் போவது, பரீட்சை செய்வதுமாக யிருக்கிறார்கள். இன்னும் முடிவு செய்து அணைகட்டினால் உன் தாமதம்? அடிக்கடி ஜில்லா Engineer டிவிஷன் இன்ஜினியர் இவர்களை மாற்றுவதாலும் சர்க்காருக்கு புதுக்கோட்டை மக்களிடம் கருணை, அன்பு இல்லாததாலும் இவ்விதம் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதன் மூலம் சர்க்கார் பேரில் மக்களுக்கு துவேஷமும், வெறுப்பும் உண்டாகிறது. மக்களின் பிரதி நிதியாகிய நானும் சில சமயங்களில் சர்க்காரை எதிர்த்து நேருகிறது. 30,000 மூட்டை நெல் விளைச்சலினால் விவசாயிகளின் நிலை உயரும் என்று சொல்லத்தேவையவில்லை. அப்பகுதி மக்களுக்கு ஒரு சிறிதளவு சுயதேவை பூர்த்தி ஏற்படுகிறது. இந்த அரைகுறையை P.W.D. மந்திரி உள்ளாகக்கவ னிப்பார்களாக. வெள்ளாறு என்ற ஒரு காட்டாற்றில் அணைக்கட்டப்பற்றி 1952-ம் ஆண்டில் சட்ட சபையில் என்னுடைய கேள்விக்குப் பதில் சொப் பியதில் மூன்று நான்கு இடங்கள் அணைக்கட்டுவதாகத் திட்டம் வகுக்கப் பட்டு வருகிறதென்றும் சீக்கிரம் முடிவாகுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. காரணம் வட்டிக்குக் கடன் வாங்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திலிருந்து போடப்பட்ட முதலுக்கு 4½ கூடவட்டி வருமானம் கிடைக்காதென்ற காரணத்திற்காகக் கைவிடப்பட்டது என்று தெரிகிறது. இந்த நிலையில் தான் புதுக்கோட்டை மக்கள் வாழ்கிறார்கள். சர்க்கார் வட்டிபெற்று மிச்சம் பார்ப்பதற்காக ராஜாங்கம் நடத்துகிறார்கள். P.W.D. மந்திரி வட்டி செட்டை போட்டுக்கூட்டி பெருக்குவதற்காக மந்திரி பதவி வகிக்கிறார்கள். அவ்விதமா னால் P.W.D. மந்திரி என்ற பெயரை மாற்றி செட்டியார் என்று அழைப்பது பொருத்தமாகும். முன்று, நான்கு மடங்கு வரி அதிகமாகக்கட்டுவதைத் தவிர வேறேரு பலனையும் புதுக்கோட்டை மக்கள் இன்னும் அடைய வில்லை. மராமத்து மந்திரி வெல்லாறு அணைத் தேக்கம் விஷயத்தையும் நடைபெறும்படி கவனித்து புதுக்கோட்டை மக்களுக்கு இணைப்பை இன்பமாக இருக்கச் செய்வாரா? இங்கு இருக்கும் ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்கு குளம் மராமத்து வேலைகள் செய்பவருடையதில்முதல் சலுகை கொடுக்கவேண்டு மென்றிருந்த போதிலும் அவைகள் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. எல்லாம் அன் னிய, ஆயக்கட்டுதார் இல்லாத காண்ட்ராக்டர்களுக்கு விடப்படுகிறது. அதி காரிகள் கைலஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். கைலஞ்சம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமானால் அவர்கள் ஆயக்கட்டுகாரர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். குளத்தார் தாலாகாவிலே ஒலகம்பட்டி என்ற ஊரிலே மாரியம் குளம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் குளத்தை அங்கிருக்கும் ஆயக்கட்டுகாரர்கள்

[23rd March 1954] [Sri V. Balakrishnan]

ரிபேர் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கடைசியிலே மதுரையில் ஆயக்கட்டு எலம் விடப்படும் என்று சொல்லி 9-ம் தேதி நடக்கப் போவதற்கு 8-ம் தேதி சாயங்காலம், மாலை 4 மணிக்கு நோட்டீஸ் வாங்கினார்கள். அதனால் எப்படி அந்த ஊர் ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் 120 மை லுக்குமேல் இருக்கும் மதுரைக்குப்போய் எலம் எடுக்க முடியும். அந்த கிராமத்திலுள்ள மக்களெல்லாம் என்ஜினியருக்கு மனுக்கொடுத்திருக்கிறா் கள். அதைப்பற்றி எந்தவிதமான பைசலும் கிடையாது. காத்திருந் தவர்கள், முன் எலம் எடுத்தவருக்கே எலம் ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கி றது. ஆதலால் அங்கு இருக்கும் மக்களுக்கு ஒரே கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். எதுவும் நியாயமாகச் செய்யப்படவில்லை பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். இதுபோல் அனேகமாக நடந்துவருகிறது. இந்தத்தப் பான முறை ஏற்பட்டு மக்கள், குளங்கள், கணமாய்கள் எல்லாம் தூர்ந்து போய்கொண்டிருக்கிறது. எக்கலடைப்புத் திட்டம் புதுக்கோட்டையில் முன் சமஸ்தான சர்க்காரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஓர் அளவு எங்கள் குளங் களை தூர்க்காமல் நடைபெற்றுவந்தது. இதைச் சிறிய விஷயமென்று சர்க் கார் புறக்கணித்தால் வருங்காலத்தில் வருத்தப்படுவார்கள் என்ற தலை யங்கத்தின்கீழ் மத்திய சர்க்கார் ரூ. 40 ஆயிரம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. எக்கலடைப்புத் திட்டத்தைச் சர்க்கார் வகுத்து உடனடியாக குளங்களை பாதுகாக்காவிட்டால் வருங்காலத்தில் கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்தாலும் பலன் கிடைக்காது. இது சரியாகச் செலவு செய்யப்படவில்லை. இதைச் சரியாகச் செலவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே ரோடுகள் அதிகம் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இவைகளைக் கவனித்து உடனடியான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு இதைப் பற்றி மூன்று முறை எழுதினேன், எவ்வித பதிலும் இல்லை. ஆதலால் அதிகாரிகள் ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில் எந்த ரஸ்தா அதிகப்படியான மக்களுக்கு சௌகரியத்தை கொடுக்கிறதோ அதைப் போடவேண்டும். கொளத்தூர் தாலாகாவில் கடம்பராயப்பட்டி ரஸ்தா ஒன்று மத்திய சர்க்கார் நிதியில் போடுவதென்று முடிவு செய்திருப்பதை ஆட் சேபித்து பல மனுக்கள் கீழே இருந்து மேல் மந்திரி வரை கொடுக்கப்பட் டிருக்கிறது. 300, 400 நபர்களுக்கு சுமார் இரண்டுமைல் தூரம் குருவி, காக்காய்கூட, நடமாடாத காட்டுப்பக்கத்தில் போடுவது சர்க்காருக்கும் ஜனங் களுக்கும் சௌகரியமா அல்லது 2,000 - 3,000 ஜனங்களுக்கும் 3, 4 ஊர், வழியாக 1½ மைல் தூரம் போடுவது நன்மையா. இதுதான் கடம்பராயப்பட்டி - தென்குளத்தூர் - விராலிமலை ரோட்டு பிரச்சனை. இதை கீழ் ஜில்லா அதிகாரிகள் தீர்த்து வைப்பார்களில்லை. மராமத்து மந்திரிக்கு நான் தந்தி தபால் அனுப்பியும் பலனில்லாததால், ஊர்ஜித ரீதியாக ஒருவர் கணம் மந்திரியை இது விஷயமாய் பேட்டிகாண வந்திருக்கிறார் இதையும் கவனித்து கணம் மராமத்து மந்திரிகள் நியாயம் வழங்கும் படிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to support the Demand under the head, 'Irrigation.' Sir, agriculture is the main occupation of the majority of popula- tion in this State. To give an impetus to agriculture, better manures and better seeds are merely auxiliary aids. The main and necessary thing to give the needed impetus is the creation of irrigation facilities that are now far from satisfactory. So, I only wish that the Government give more attention to the creation of irrigation facilities in the State. Sir, I am glad to note that the Government have been able to appreciate it and have come forward to allot more money to this Demand. I may, at this junc- ture, say that the strength of a chain lies in its weakest link. Unless immediate attention is paid to all parts of the State, it is impossible to maintain the good body politics of the entire State. It is needless for me to mention that certain areas are receiving better treatment and certain other areas are remaining backward

[Sri S. C. Virupakshiah] [23rd March 1954]

and they have never been able to catch the eye of the Government for a very long time. So, I only wish that this disparity becomes a thing of the past and more attention is paid towards backward and undeveloped areas. Unfortunately, I have got to stress this point, since my constituency of Kollegal comes under the latter category and has been sadly neglected for over a number of decades. Excuse me, Sir, for having used such words but anyway things are like that. What I wish to draw the attention of the Government is that it is capable of being improved quickly and at a small cost. Why not the Government pay immediate attention to it? There are a large number of jungle streams which can easily be harnessed for the creation of irrigation facilities. Sir, one Section Officer in our taluk is at Kollegal. Unfortunately, our taluk has been tacked on to various other districts, as I have been mentioning it all along. The Subdivisional Officer is living at Tiruppattur in North Arcot district. The Executive Engineer resides at Mettur, in the Salem district. The Superintending Engineer resides at Coimbatore in the Coimbatore district. Such being the case, how can we expect the officials in the higher ranks to visit this place which is far off from the headquarters. For their visits, only one or two days are allowed for the inspection of works in Kollegal and by the time they perform their journey from their headquarters to Kollegal, they will get fatigued and it is physically impossible for any man, for any officer however eminent and however hard-working he may be to bestow needed attention for such backward areas under such circumstances. I only wish that the Government be pleased to bestow special consideration for such backward areas. The theory of taking up an irrigation scheme only when it yields a certain percentage of return should not be put into practice. That can only be insisted when conditions are equal all over the State. Sir, when we have not been able to develop certain parts of the State, where is the meaning in insisting upon some limit for the return from an irrigation projects? Equity and justice demand that we should not insist on this rule when we are perfectly satisfied that certain parts of the State are very backward and require irrigation facilities. Hence I entreat the Government to reconsider their decision of starting projects only if they are assured of a big return. On the other hand let the Government take the backwardness of the area into consideration and let them show concession to the needs of the backward areas.

"A very small percentage of land only come under 'wet irrigation' in my taluk. The entire area is served by about eight to ten tanks. I am sorry to say that none of these taluks have been restored for the past so many decades. I am glad that at least in this Budget a large amount of money has been allotted towards the restoration of the tanks. As I said previously, let not the Government think of the returns first before they start any project. Let them concentrate their attention on the backward areas. I hope if they do so, my area, I mean, Kollegal, being a very backward area will receive immediate attention.

23rd March 1954] [Sri S. C. Virupakshiah]

"With regard to conservation and distribution of water in the irrigation tanks there seems to be some confusion between the duties amongst the Public Works Department and the Revenue Departments. I need hardly say that due to the conflict between these two departments, the ryots are put to a lot of hardship. I request that there may be co-ordination between the two departments so that the ryots may be benefited and may have a fair deal. There must be proper apportionment of duties as between these two departments for the smooth working of things.

"There are one or two schemes that have been investigated over and over again in my taluk. For instance, there is one Honhalla scheme. When I had contact with the Engineering Department previously I was told that that scheme would irrigate about 15,000 acres and would cost about Rs. 6 lakhs. The return was expected to be 3 per cent. Now the scheme has been revised. The acreage has been reduced. The cost has been increased. The yield is said to be not up to the mark. I not only pray but also wish that what I have said just now, would be carried out by Government, viz., that Government should not insist too much on returns from the projects, but should take into account the backwardness of the locality and if the condition in that locality warrant the starting up of the project, to start the project forthwith. I do hope Government would take into consideration the backwardness of Kollegal and start the Honhalla scheme.

"We have got next the 'Gundal' reservoir which is the life-line for irrigation in Kollegal taluk. It feeds a chain of about seven tanks. The main channel that leads from the river 'Gundal' and all the other tanks have all been silted up. It is but proper that Government should bestow their attention over this to deepen and widen the channel so that it may keep pace with the flow of water from the river. The ayacut under these tanks has increased to some extent, due to, what shall I say, the attention which the ryots have bestowed to increase food production. So when the ryots are showing such diligence to increase food production, it is but fair that Government should come to their rescue and do what all they can to repair the tanks and keep them under proper condition. There are two small hillocks very near this 'Gundal' river. A dam could be raised there and a reservoir built. What pains me most is when Nature has been so bountiful to us, we have not made proper use of it. A scheme was prepared and estimates were got ready in this connection. It has been since revised. The whole scheme is hanging in the balance for a number of years. I would request Government to expedite this scheme at a very early date.

"Again there is a scheme called the 'Udutharaihalla' scheme. There are a number of jungle streams in my area. Nature has been kind to us. But Government have not bestowed sufficient attention over the bounty of Nature. They have not impounded the stream waters and used them for irrigation. That is what pains me most. The 'Udutharaihalla' scheme was expected to irrigate about 800 acres. This is what was estimated

[Sri S. C. Virupakshiah] [23rd March 1954]

previously. But now it irrigates only 200 acres. I would request Government to bestow their attention and remedy the defect in this scheme without leaving any loophole. I only wish to inform Government that the interests of the ryots would be best realized if Government take interest in their welfare and formulate the scheme at an early date. Thank you, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"The time-limit for each hon. Member's speech is reduced from ten minutes to five minutes."

5-25 P.M. *SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன இலாக்கா மான்யத்தின்மீது தோழர் ஸ்ரீ மூக்கையா தேவர் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த வருஷம் மேட்டூர் தேக்கத்தில் 100 அடி தண்ணீர் இருந்தும் C.M.P. வாய்க்கால்களில் பல இடங்களில் கடைக்கால்களில் (tail end) தண்ணீரில்லாததால் என் தொகுதியில் சில இடங்களில் சாகுபடி செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. பத்து 15 வருஷங்களுக்கு முன் வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால்களின்கீழ் அதிக ஆயக்கட்டுகள் சாகுபடிக்கு வந்துவிட்டதன் காரணமாக இந்த வாய்க்கால்களில் T.il end-ல் தண்ணீர் இருப்பது கிடையாது. உதாரணமாக, வடவார் C.M.P. வாய்க்காலில் கடைக்காலில் தண்ணீர் கிடையாது. நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் இதைப்பற்றி கனம் வெங்கடேச சோழகர் பேசியிருக்கிறார்கள். தெ. 3 குலமங்கலம் C.M.P. வாய்க்காலே ஒரு நாள் நான் சென்று பார்த்தேன். கடைக்காலில் 1½ அங்குலம்தான் தண்ணீர் இருந்தது. ஆனால் 1½ அடி தண்ணீர் இருப்பதாக அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். நான் நேரடியாக பார்த்ததால் அந்த வாய்க்காலில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தது எனக்குத் தெரியும். பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவிலும் C. M. P. வாய்க்கால்கள் Tail end-ல் தண்ணீர் இல்லையென்று கனம் ஸ்ரீ ராமசாமி தேவர் சொன்னார். சர்க்கார் குறிப்பாக இந்த விஷயத்தைக் கவனித்து C.M.P. வாய்க்கால் கரைகளை ஸ்திரப்படுத்தி ஆழப்படுத்தி அதிகத் தண்ணீர் விடுவதன் மூலம் ஏற்கனவே உள்ள பாசன வசதி பெற்ற எல்லா ஆயக்கட்டுகளுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"சிறு நீர்ப்பாசன திட்டத்துக்காக இந்த வருஷம் ரூ. 35,39,000 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் Revised estimate-ல் ரூபாய் 21,31,000 செலவு செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆறு மாதத்தில் செலவு செய்திருப்பதைவைத்துக்கொண்டு கணக்குப் பார்க்கும்பொழுது இந்த வருஷம் ஏழு லட்ச ரூபாய் குறைவாகவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறு நீர்ப்பாசன திட்டத்துக்கு அதிகப்பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால், இந்த வருஷம் சிறு நீர்ப்பாசனத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் 7 லட்ச ரூபாய் குறைவு. ஆதலால் சிறு நீர்ப்பாசன திட்டத்துக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சையில் பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி முதலிய இடங்களில் ஜமீன் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள குளங்களைச் சாகுபடி செய்வதற்கு வசதியாக மராமத்து செய்யும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தோழர் ராமசாமி தேவர் சொல்லியதுபோல் சில குளங்கள் விக்டோரியா மகாராணி காலத்தில் தோண்டப்பட்டது.

"வெகு காலமாக மாயனூர்வல்லளம் கட்டிணக்கால் கால்வாய் வெட்டவேண்டுமென்று காடாரம்ப மிராஸ்தார்கள் மந்திரிகளைச் சங்கப்படிக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளெல்லாம் செய்துகொடுத்து மாலேபோட்டு, தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். 50, 60 வருஷங்கள் ஆகி கிளர்ச்சி செய்தும் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. இந்த வாய்க்காலே வெட்டுவதற்கு இன்னும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவில்லை. மேட்டூர் அணியில் 120 அடி தண்ணீர் இருக்கும்போது கேட்டாலும்கூட புதிதாக அதிகமாகத் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு மைசூர் சர்க்காருடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டாகவேண்டுமென்று சொல்

[23rd March 1954] [Sri S. Ramalingam]

லப்படுகிறது. சர்க்கார் உடனே மைசூர் சர்க்காரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக முத்துப்பட்டியில் மறுதலங்காளியில் 750 ஏக்கர நிலங்கள் தரிசாக இருக்கின்றன. சிறு சிறு நீர்ப்பாசன வசதியிருந்தால் இந்தத் தரிச நிலங்களைச் சாகுபடி செய்யலாம்."

*SRI M. PALNIYANDI:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 5-20 P.M. களே நமது P.W.D. மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மான்யத்தின் மீதுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது சகா நண்பர் ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொல்லியதை நான் ஆமோதிக்கிறேன். அவர்கள் சொல்லியபடி இந்த ராஜ்யத்தில் மழை பெய்யும்பொழுது கிராமங்களில் சிறு சிறு ஏரிகளை வெட்டித் தண்ணீரை தேக்கி வைத்தால் அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை கிடைக்கும். அந்தத் திட்டங்களுக்கு நம் Engineerகள் தங்களுடைய Technical advice-யைக் கொடுத்து, அளவு பார்த்து சர்வே செய்துகொடுத்தால் போதும். பணச் செலவு கிடையாது.

"அடுத்தபடியாக, 1953-ல் நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதாவது, லால்குடி தாலுகாவில் கல்லகம் ஒன்றில் மழை பெய்தபோது நீரைத் தேக்கி வைத்தால் 25 சதவிகிதம் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியுமென்றும் அதே மாதிரி மழை பெய்யும்பொழுது எல்லா கிராமங்களிலும் சிறு சிறு நீர்த் தேக்கங்களில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கவேண்டுமென்பது தான் அந்தத் தீர்மானம். இப்பொழுது 10 சதவிகிதம்தான் குறைமானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை எடுத்துக்காட்டாக வைத்துக்கொண்டால், எல்லா இடங்களிலும் 25 சத விகிதம் உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம். ஆனால் இந்த மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் இன்னும் கவனிக்கப்படாதாகத் தெரியவில்லை. அதற்குப் பிறகு Subdivisional Officer, Executive Engineer, Superintending Engineer முதலிய ஆபீசர்களிடம் வணக்கமாகவும் மிகவும் தாழ்வாகவும் எடுத்துச் சொல்லியும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகையால் சர்க்கார் இதை உடனடியாகக் கவனித்து சிறு சிறு நீர்த் தேக்கங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். Community Project-கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் முதலில் ஆபீசர்களில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களைத் தவிர்ப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக இதேபோல் நண்பர் கனம் சேனாபதி அவர்கள் தாராபுரத்தில் உப்பாறில் தண்ணீர் தேக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதையும் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் புள்ளம்பாடி திட்டம் 1904-ம் ஆண்டில் போடப்பட்டும் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை அடுத்த ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் இது சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் திட்டப் படி மூன்று திட்டங்கள் போடப்பட்டிருந்தது. (1) காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளுவது; (2) நத்தை ஆறு மூலம்பெரும் பெரும் ஏரிகளில் தண்ணீர் தேக்குவது; (3) தண்ணீர் இருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளுவது இல்லாவிட்டால் விட்டுவிடுவது. திருச்சி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையத்திலிருக்கும் மக்கள் பணத்திலும், படிப்பிலும், கலா சாரத்திலும் பிற்போக்கானவர்கள். ஆகையால் புள்ளம்பாடி திட்டத்தைச் சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்படி நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"காவேரியில் தண்ணீர் நிறைய இருந்தாலும், பட்டுக்கோட்டைக்கு எப்படித் தண்ணீர் போய்ச் சேரவில்லையோ அதேபோல் திருச்சியில், லால்குடி வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு அங்கு இருக்கும் ஐயன் பெருவளை கால்வாய்களில் தண்ணீர் அதிகமாகப் போய்ச் சேருவதில்லை. Scale-ல் 4, 5 அடி தண்ணீர் காணப்பட்டால் 400 கிலோவாட்ஸ் தண்ணீர் என்று

[Sri M. Palniyandi]

[23rd March 1954]

கணக்கிடக்கூடாது. அங்கு ஸால் தேங்கியிருப்பதால், உண்மையில் 2 அடி 3 அடி தண்ணீர் அதாவது 200 கிலோவாட்ஸ் தண்ணீர்தான் விடப்படுகிறது. சோழர்கள் காலத்திலிருந்து இந்தக் கால்வாய்கள் புதுப்பிக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. இதிலிருந்து உண்மையில் 40,000 ஆயக்கட்டு களுக்குத் தண்ணீர் பாயவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் தண்ணீர் வரிமட்டம் double வசூலிக்கிறார்கள் அங்கு வருமானம் அதிகம். செலவு குறைவு (முக்கம்பால்) கிராண்ட் அணைக்கட்டில் ஒரு Bed Regulator கட்டவேண்டும்.

“ஆகையால், ஐயன் பெருமுறை கால்வாய்களுக்கு அதிகத் தண்ணீர் விட வேண்டுமென்றும், புள்ளம்பாடி திட்டத்தைச் சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றும், மழை பெய்யும் பொழுது சிறு சிறு நீர்த் தேக்கங்களில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கவேண்டும் மென்றும் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

5.35 * SRI S. SAMIKANNU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர் ப.பா.சன மானியத்திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச நான் விரும்புகின்றேன். வெள்ளாளில் தொழுதூர், பிளாந்துரை என்ற 2 அணைக் கட்டுகள் இருக்கின்றன. அதில் சுமார் 40 ஆயிரம் ஏக்கரா நஞ்சை ஆயக் கட்டு அதன் கீழ் வந்து சாகுபடியாய்க்கொண்டிருக்கிறது. வெள்ளாளிக்கு சேலத்தில் பெய்யும் மழைதான் ஜலம் வருவாய். மேற்கே மழை இல்லா விட்டால் சாகுபடி செய்த மகசூல்கள் கெட்டுப்போய் விடுகின்றன. இதற்கு காவேரி ஜலத்தைக் கொண்டு வர ஏற்கனவே ஒரு திட்டமும் சர்க்கா ரிடம் இருக்கிறது. திருச்சிணைப்பள்ளிக்கும் நாமக்கல்லுக்கும் மத்தியில் மோயினூர் வழியாக மெயின் வாய்க்காலைக்கொண்டு வந்தால் திருச்சி ஜில்லா பெரம்பலூர் தாலுகா, உடையார்பாளையம் தாலுகா, தென்னாற்கா ஜில்லாவில் விருத்தாசலம், தாலுகா, சிதம்பரம் தாலுகாவில் இரண்டு பிரிக்காக்கள் பூராவும் ஜலம் வந்து பாசனத்திற்கு செளகரியமாக இருக்கும். இதனால் சுமார் ஒரு லட்சம் ஏக்கரா சாகுபடிக்கு வரும். இதைச் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பிளாந்துறை அணைக்கட்டு ரொம்பவும் கெடுதலான நிலைமையில் இரு ந்து கொண்டிருப்பதால் சொற்ப ஜலம் வருங்காலத்திலும் அணைக்கட்டு ஓட்டை வழியால் ஜலம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதை ரிப்பேர் செய்ய பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பிளாந்துறை அணைக்கட்டு மெயின் வாய்க்கால் முன்னடியில் மேட்டுப் பாங்கான புத்தூர் என்னும் கிராமத்தை உத்தேசித்து மெயின் வாய்க் காலின் குறுக்கே ஒரு கட்டை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் கீழ் கிராமங் களுக்கு ஜலம் போக வசதி இல்லாமல் தடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் கட்டையை எடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பிளாந்துறை அணைக்கட்டு பாசனத்தில் எட்டு பெரிய ஏரிகள் இருக்கி னின்றன. அவைகளை மாமத்து செய்ய சர்க்கார் ஆடுத்த பட்ஜெட்டி லாவது பணத்தை ஒதுக்கி வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, எனக்குக் கொடுத்த இந்த ஐந்தா நிமிஷங்களில் இந்த நீர்ப்பாசன திட்டத்தைப்பற்றி பேசுவதற்கு முன்னால் சில கருத்துக்களை வைத்துத் தலைவர் அவர்களுக்கு முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன். திருவள்ளூர் தம் குறளில்

‘சர்க்கை விதார கயவர் கொடியுடைக்குந்
கூன்கய ரல்லா தவர்க்கு.’

என்று சொல்லி இருக்கிறார். சாதாரணமாக அதே நிலையில்தான் இங்கு நாங்கள் சட்டசபைத் தலைவர் அவர்களிடையே கௌரவத்தையும், மரியாதை யையும் பெற்று இருக்கிறோம். இங்கு அவருக்கு உரிய மரியாதைக் கொடுத்த புகாரைக் கொடுத்தோம். எங்கள் கட்சியாகிய உழைப்பாளி கட்சியில் சுமார் 15 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுவதற்கு

[23rd March 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

தங்களுடைய பெயர்களைக் கொடுத்தும் கூட எல்லாக் கட்சிகளும் பேசி முடிந்த பிறகு இறுதியாக ஐந்து நிமிஷங்களும், மூன்று நிமிஷங்களும் தான் பேச எங்களுக்கு இடம் கொடுப்பது என்பது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. மற்ற கட்சியில் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கலாம்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member should not cast aspersions on the Chair. He is requested to speak only on the Demand.”

SRI C. H. KANARAN :—“It is a fact that our Party has given the names in a certain order and the Deputy Speaker is changing the order.”

DEPUTY SPEAKER :—“It is not necessary for the Speaker to call the names in the order in which they are furnished to him. It is in the Chair's discretion to follow it or not? எல்லோருக்கும் பாகுபாடு இல்லாமல் தான் அவகாசம் கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லோருக்கும் பேசுவதற்கு இடம் கொடுப்பது என்பது முடியாது.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“என்னுடைய உள்ளத்தில் தோன் றும் கருத்தைத் தான் தெரிவிக்கிறேன். உழைப்பாளி ஊரில்தான் அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்றால் இந்த உயர்ந்த சபையிலுமா புறக் கணிக்கப்படவேண்டும்? எங்கள் கட்சிக்கு உரிய பங்கை கொடுக்கவேண்டு வது அவசியம் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“I am sorry the hon. Member is continuing to speak against the Chair and not speaking on the Demand.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“I am only expressing my feeling.

“உதவித் தலைவர் அவர்களே நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். உடையார்பாளையம் ரொம்பவும் பிற்போக்கான தாலுகா. அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. மாண வாரிப் பிரதேசமாக மழையைப்பார்த்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யவேண் டியதாக இருக்கிறது. அங்கு புள்ளம்பாடு என்ற ஒரு திட்டத்தை எடுத்து நடத்தினால் அதிகச் செலவு இல்லாமல் அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு வசதி செய்துகொடுக்க முடியும். அதை எடுத்துக்கொள்வது என்று 1905-ம் வருஷம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1948-ல் கணக்குகள் போட்டு எஸ்டிமேட்டுகள் தயா ரிக்கப்பட்டன. ஆனால் 1948-ம் வருஷத்திலேயே அது அலமாரியில் வைக்கப்பட்டுவிட்டது. காரணம் தண்ணீர் கிடைப்பது சந்தேகமாக இருக் கிறது என்று சொல்லி அப்படி அலமாரியில் வைத்து விட்டார்கள். அந்தத் தாலுகா மக்கள் எப்படியாவது அதைச் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் என்று சந்தேகமாக இருக்கிறார்கள். சில காங்கிரஸ் மந்திரிகள் அங்கு பவனி வரும்போது அதை மந்திரிகளும் கவனிப்பார்கள் என்று சந்தேகத்தில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அதை அலமாரியில் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதைப் புனராலோசனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இந்தத் தாலுகாவில் வாழ்கிற மக்களுக்கு விவசாயத் திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடையாது. பெரிய திட்டங்களை அங்கு கொண்டுவர முடியாவிட்டாலும் சிறிய சிறிய தேக்கங்களை அங்கு ஏற்படுத்தி அவைகளை அந்தத் தாலுகா விவசாயிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அவ்விதம் சிறிய தேக்கங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

[Sri K. R. Viswanathan] [23rd March 1954]

டால் தென்னாட்டிற்குவரும் தண்ணீர் அதனால் தடைப்படும் என்று தென்னாற்காடு எக்சிக்யூட்டிவ் இஞ்சினியர் சொல்லுவதால் அந்த வேலைகளை எடுத்து நடத்த முன்வருகிறார்கள் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் இந்த தாலுகாவிற்கு வந்து அந்த மாதிரி தண்ணீர் தடைப்படுமா என்று நேரில் வந்து பார்ப்பதும் இல்லை. உடையார்பாளையம் நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றி ஏதாவது சொன்னால் உடனே தென்னாற்காடு தாலுகா இஞ்சினியர் தங்களுடைய ஜில்லாவிற்கு அது தடைப்படும் என்று சொல்லி திட்டத்தைத் தடுத்து விடுகிறார். ஆகையினால் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா கலெக்டர் அந்தப் பிரதேசத்தை பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் வராமல் கைவிடுகிறார். எடுத்துக்காட்டாக செந்துறை ஓடையில் தேக்கம் கட்டினால் குழுமார் ஏரி மூலமாகச் சுமார் 350 அல்லது 400 ஏக்கரா நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயமுடியும். அதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து எஸ்டிமேட்டுகள் தயாராக இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் தென்னாற்காடு ஜில்லா அதிகாரிகள் தலையீட்டினால் அந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஸ்ரீபுரத்தான் ஏரியைப் பழுதுபார்க்கும் திட்டம் ஒன்று உள்ளது. அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதை ரிப்பேர் செய்து கொடுப்பதற்கு கிராம மக்களிடமிருந்து சில தொகைகளை வாங்கிக்கொள்ளலாம். அதைக் கொடுக்கவும் அவர்கள் சம்மதித்து இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை சர்க்காரும் இரண்டு வருஷங்களாக காலம் கடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி இருக்கிறோம். அங்கிருந்து உத்தரவு வரவேண்டும் என்று காலம் கடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவ்விதம் காலம் கடத்தாமல் அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டு முடித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதற்கு அடுத்தபடியாக சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவைகளை குறைந்த செலவில் முடித்துவிடலாம். அவைகளுக்குப் பணத்தை ஒதுக்கி வைத்து அவைகளைக்கொண்டு வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவ்விதம் குறைந்த செலவில் செய்து கொடுக்கவேண்டிய அநேகம் திட்டங்கள் அங்கு இருக்கின்றன. அவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் அங்குள்ள சிறு குட்டைகளுக்கும், ஏரிகளுக்கும் தண்ணீர் வந்து சுமார், 20, 30, 40 ஏக்கரா நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். இந்த வகையில் சர்க்கார் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இத்தகைய பிற்போக்கு பிரதேசங்களுக்கு வேறு எந்த வகையிலும் பாசன வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த இடங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றால், அங்கு பூமிக்கு அடியில் இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை எடுப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு 25 கிணறுத் திட்டம் என்றும் 101 கிணறுத் திட்டம் என்றும் இப்பொழுது சர்க்காரே எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அங்கு அதிகப்படியாகக் கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுப்பதற்கு சர்க்காரே முதலில் முதல் போட்டு பின்பு பணத்தை வசூல் செய்துகொள்ள முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரியான திட்டத்தை உடையார்பாளையம் வட்டத்திலும் ஏன் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது? கிணறு வெட்டித் தண்ணீரைப் பாசனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு அங்குள்ள மக்களுக்குப் பொருளாதார வசதி இல்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருந்து வந்த மிராசதார் ஒருவர் போரிங் செட் இறக்கி 120 அடியில் ஒரு ஆர்டிசன் ஊற்றுக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு கிணறு அங்கு இருக்கிறது என்று இப்பொழுது கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி மற்ற இடங்களிலும் போரிங் பம்பு இறக்கினால் ஆர்டிசன் கிணறுகள் கிடைக்கும். அதனால் பூமிக்குள் இருக்கும் தண்ணீரை எடுத்துப் பாசன வசதி செய்துகொள்ள முடியும். சர்க்கார் இதை ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் மக்கள் ரொம்பவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருப்பதால் அவர்களால் அங்கு போரிங் கிணறுகளைத் தாங்களே வெட்டிக்கொள்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் சர்க்கார் முன் வந்து அந்தப் பகுதிகளில் கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுத்தால் பின்னால் அவர்களிடமிருந்து பணத்தை வசூல் செய்துகொள்ளலாம்.

23rd March 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

“அடுத்தபடியாக கிணற்றுத் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்வதற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. முக்கியமாக உடையார்பாளையம் பொறுத்தவரைக்கும் அங்கு மின்சார வசதியே இதுவரையிலும் வரவில்லை. பக்கத்தில் கும்பகோணம் எலெக்ட்ரிக் சப்ளை கார்போரேஷன் இருந்தும் அந்த இடங்களுக்கு மின்சாரவசதி செய்துகொடுக்க முடியவில்லை. சென்ற வருஷம் பக்கத்திலுள்ள செயங்கொண்டம் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கடன் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இந்த ஆண்டில் பட்ஜெட்டில் பத்து லட்சம் ரூபாய் சர்க்காரில் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த லைசென்ஸ்தார்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு இந்தப் பத்து லட்சம் ரூபாயிலிருந்து இரண்டு லட்சம் ரூபாயாவது கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் கும்பகோணம் எலெக்ட்ரிக் சப்ளை கார்போரேஷனுக்குக் கடன் கொடுத்து உடையார்பாளையம் தாலுகாவிற்கு அது பிற்போக்கான நிலைமையில் இருப்பதால், மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாக நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறுநரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*Sri K. PARTHASARATHY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 5-45 P.m.
கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் கடந்த 6 வருஷங்களாக நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக மிக அதிகமான தொகைசெலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக நான் ராஜ்ய சர்க்காரை வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இவ்வளவு பெருந்தொகை செலவிடப்பட்டிருந்தும் கூட என்னுடைய ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் அதிகம் செலவிடப்படவில்லை யென்பதை நான் மிகுந்த வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதியாக நல்ல நல்ல பாசன திட்டங்களை எல்லாம் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் என்னுடைய தென்னாற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் பாசன வசதிக்கு வழி நிறைய இருந்தும் கூட அதிகமான திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில் முப்பது வருஷங்களுக்கு மேலாக சில நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக ஸ்பெஷல் இன்ஜினியர்கள் போட்டு பல வருஷங்களாகவே ஆராய்ச்சி செய்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் சீக்கிரம் அமுலுக்கு வருமென்று நாங்கள் மூன்று நாளைக்கு வருஷங்களாகவே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஒருவர் முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்திலேயே இந்தத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்துவிடுமென்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் வரவில்லை. இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலாவது இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இவ்வாண்டும் அத்திட்டத்தைப் பற்றி எந்தவிதமான பிரஸ்தாபமும் இல்லை என்பதைப் பார்க்க மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. நீர்ப்பாசன வசதிகளை இயற்கையாகவே அதிகரிக்கக் கூடிய வசதிகள் மிக்க அந்தப் பிரதேசத்திற்கு உடனடியாக இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்ய ஆரம்பிக்கும்போது அங்குள்ள மக்களின் உற்சாகம், சுறுசுறுப்புத் தன்மை இவைகளை யெல்லாம் முக்கிய காரணமாக எடுத்துக் கொண்டு அதற்குத் தக்க வகையில் முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய ஜில்லா வாசிகள் மிகவும் சுறுசுறுப்புள்ளவர்கள். உற்சாகமிக்கவர்கள். இந்தப் பிரதேசத்தில் சர்க்கார் நீர்ப்பாசன திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து வசதி செய்தால் இங்குள்ள மக்கள் மிகவும் உற்சாகத்தோடு, சுறுசுறுப்போடு விவசாயத்தில் ஈடுபடுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன். என்னுடைய பிரதேசத்தில் அதாவது கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில் சுமார் அறுபதாயிரம் ஏக்கரா ஆயக்கட்டுதார்கள் கிணறுகளிலிருந்து கஷ்டப்பட்டுத் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்

[Sri K. Parthasarathy] [23rd March 1954]

கள். அந்த மக்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும்படி பல நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அதன் மூலம் அவர்கள் உணவு உற்பத்தியை மிகவும் அதிகமாகப் பெறுக்குவார்கள்.

“குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவிலுள்ள மணிமுத்தாறு, கோமுக ஆகிய இரண்டு திட்டங்களையும் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து, அமுலுக்குக் கொண்டுவர இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே பணம் ஒதுக்காக விடாலும் அடுத்த ஆண்டாவது அந்தத் திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் தென் பெண்ணையாறு கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவின் வட எல்லையோரமாகப் போய்விட்டாலும் கூட அதனால் ஏன் தாலுக்காவிற்கு யாதொரு உபயோகமும் இப்போது இல்லை. அந்தத் தண்ணீரை உபயோகப் படுத்தினால் எங்கள் பிரதேசத்திற்கு ஓரளவு நன்மை ஏற்படுமென்றே கருதுகிறேன். அதை அனுசரித்து மூங்கில்துறைப்பட்டு அருகில் தென் பெண்ணையாற்றிலிருந்து யாதொரு அணை இல்லாமலும் வாய்க்கால் மூலம் சுமார் 3,000 ஏக்கரவுக்கு மேல் நீர்ப்பாசன வசதி செய்ய லாம் என்று கடிதம் எழுதியிருந்தேன். இதைப் பற்றி எனக்கு இது வரை யாதொரு பதிலும் வரவில்லை. நான் வசாரித்த அளவில் யாதொரு அளவுகளும் ஸ்தலத்தில் எடுக்காமலேயே சாத்தியமல்ல என்று விட்டு விட்டதாக அறிவிக்கிறேன். இது தவறு. சரியானபடி அளவுகள் எடுத்தால் நிச்சயமாக குறைந்து செலவில் பாசன வசதி செய்ய முடியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்தும் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருக்குவதை உத்தேசித்தும் இவைகளை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலர் சர்க்கார் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களில் அதிகமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமெனச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களை சர்க்காரே முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டு செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. திட்டங்களைப் போட்டுவிட்டு அந்தந்தப் பிரதேச மக்களையே அவைகளைச் செய்து கொள்ளச் சொன்னால் அவர்களை அதைச் செய்து கொள்வார்கள். ஆனால் இம்மாதிரியாக எந்தப் பிரதேச மக்கள் தங்கள் தங்கள் பிராந்தியத்திலுள்ள சிறுசிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து வருகிறார்களோ அந்தப் பிராந்திய மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வரியை கால் பங்காகக் குறைத்து விட்டால் ஆர்வத் துடன் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the cut motion. I want to speak with particular reference to irrigation in Malabar. Malabar is highly deficient in food and the reason for it is that the district is highly neglected in the matter of irrigation. The people of Malabar are a national minority in the present artificial State of Madras and our problems should be looked into and our interests and rights safeguarded by the State. On the contrary we find that Malabar is highly neglected by the present administration. A sum of Rs. 90 lakhs is provided in this budget for new minor irrigation works, and not a single minor irrigation work for Malabar is included in the list of works. In the last five or six years that is from the time Congress Party has been in power, the Government of Madras and, I find, even the Central Government have been adopting the same attitude of neglect towards Malabar. I say this because I find from the Popular edition of the Five Year Plan that the Central Government have come to the conclusion

[23rd March 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

that West Coast does not require any irrigation work because it has got plenty of rain. This attitude arises because the State and the Central Governments do not understand the problem of Malabar. It is true that there is plenty of rain. But all the rain water flows into the sea. Drought is the main difficulty facing the agriculturists of Malabar. Minor as well as major irrigation works are required to wipe out the food deficit of Malabar. The Hon. Minister might say that there are a few schemes proposed for Malabar. But all those schemes benefit only one taluk out of ten taluks. All the other nine taluks are highly neglected. Several minor and major irrigation works have to be taken up. The execution of major works, which have been investigated by the Government, are not sanctioned. We are glad that the execution of the Amaravathi and Vaigai reservoirs has been sanctioned. But the Kanhipuzha scheme has not yet been sanctioned. The people of Malabar apprehend that it may not be taken up even in the Second Five Year Plan. I will simply mention the names of the minor irrigation works needed for Malabar without going into details, because the five minutes that is allotted to me is hardly sufficient to speak about the needs of Malabar whose people are a national minority in this State.

“A vented dam at Kootayi for Tirur-Podnani river is required to protect the lands from saline water. A vented dam is required for Kuntayarthodu that starts from Manurkayal. The people are prepared to bear 25 per cent of the cost of the dam. The construction of this dam will benefit an extent of land which will produce about 50,000 paras of paddy. The fields in Kanhipuzha have to be protected by the construction of a canal from the river that lies to the east of Viyyomkettu. Another canal has to be dug for irrigating the Iswaramangalam-Irikkan fields. A vented dam is required at Oorakam in Chowghat Firka. A vented dam is also required at Muthukayal in the village of Vadanappochi. There should be deepening and widening of Perunthodu. If the branch of the Baliarpattam river is dammed at Kottapalli, it will provide water for irrigation for about ten thousand acres. Not a single inch of land is irrigated in Taliparamba firka of Chirakkal taluk. I hope the Government will realise that it is their responsibility to safeguard the interests of Malabar.”

* SRI S. T. ADITYAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற வருஷம் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது பல அங்கத்தினர்கள் பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது இங்கே அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் விஷயங்களை யெல்லாம் சேர்த்து ஒன்றாக அந்தந்த ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைப்போலவே சென்ற முறை இங்கே நடந்த விவாதத்தை எல்லாம் ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை எல்லாம் இவ்வாண்டு தனது பிரசங்கத்தில் பிரஸ்தாபிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஒருவிதமான பிரஸ்தாபமும் காணவில்லை. திரும்பவும் இவ்வாண்டு இங்கே நடக்கும் விவாதங்களை எல்லாம் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள் போலும்; அதைப் போலவே

5-58
p.m.

[Sri S. T. Adityan] [23rd March 1954]

அடுத்த ஆண்டு இதைப்பற்றி எதையும் சட்டசபையில் பிரஸ்தாபிக்க மாட்டார்கள் போலும்; அப்படியானால் ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு இவைகளை அனுப்புவதினால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இருக்காது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் ஐந்து நிமிஷ நேரத்தில் நான் முதல் 2½ நிமிஷத்தில் பொது விஷயமாகவும், பாக்கியுள்ள 2½ நிமிஷத்தில் என்னுடைய ஜில்லாவைப் பற்றியும் சர்க்காருக்குச் சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

“முதலிலே குளங்கள் மராமத்து. குள மராமத்து விஷயம் இந்த ராஜ்யத்திற்கு மட்டுமுள்ள பிரச்சனை அல்ல. இந்தியா முழுமைக்குமுள்ள பிரச்சனை. இந்தியா முழுமைக்குமுள்ள பிரச்சனை அல்ல; உலகம் பூராவுக்கு மேயுள்ள ஒரு பொதுப் பிரச்சனை. இன்றையதினம் பார்த்தால் உலகம் பூராவுமே நிலப்பரப்பு மேடிட்டுக் கொண்டு போகிறதென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே குளங்களின் அடித் தளங்களும் கூட உயர்ந்து கொண்டே வந்து விட்டது. குறிப்பாக இந்த உலகிலுள்ள பள்ளமெல்லாம் மேடாகிக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே மராமத்து மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இனிமேல் ஏராளமான செலவில் குளங்களைப் பதினாமாகக் கட்டிவிடமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்வது உচিতமில்லை. அதனால் எவ்விதமான பிரயோசனமும் இருக்காது. ஆகவே குளங்களின் கரைகளை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று, கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குளங்களின் அடித்தளங்கள் மேடிட்டுக்கொண்டு வந்துகொண்டிருக்க நாம் குளங்களில் கரைகளை உயர்த்துவதைத் தவிர வேறு வழி இருக்கிறதா? எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே உடனடியாக குளங்களின் கரைகளை உயர்த்துவதுதான் சர்க்காரின் கடமை என்றும், அவசியமென்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக என்னுடைய ஜில்லாவைப்பற்றி சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில் அடிக்கடி சொல்லப்படும் பெயராகிய சிரக்கல் தாலுக்காவின் பெயர் நம் செவியில் ரீங்காரம் செய்துகொண்டே யிருக்கிறது. இந்தச் சபையில் அடிக்கடி சொல்லப்படும் பெயராகிய வல்லு வநாடி தாலுக்கா என்ற பெயரும், புள்ளம்பாடி என்ற பெயரும் நம் செவியில் ரீங்காரம் செய்து கொண்டேயிருக்கிறது. ஆனால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப்பற்றி எந்தவிதமான வார்த்தையும் சொல்லப்படவேயில்லை வண்பவை நாம் பார்க்கிறோம். அந்த ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக் கூடிய ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் கூட திருநெல்வேலி ஜில்லா கட்டி னாலும் மணிதாலும் கைவிடப்பட்ட ஜில்லா என்று பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார். எப்படி திருநெல்வேலி ஜில்லா எல்லோராலும் புறக்கணிக்கப்பட்டதோ அப்படியே கட்டினாலும் கூட புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதாக, அதாவது யார் கண்ணிலும் படாதவகையில் இந்தியாவின் கடைக் கோடியிலே கொண்டு போய் அதை அமைத்திருப்பதாக கணம் மந்திரி அவர்கள் சாதாரணமாக போன தடவை அதற்குப் பதில் சொன்னார்கள். இது ஒரு சரியான வாத மில்லை. அந்த ஜில்லாவில் மணிமுத்தாறு திட்டம் பூர்த்தியாகக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதோடு கடம்பா என்றொரு குளம் அங்கேயிருக்கிறது. எங்களுடைய ஊரில் பதினைந்து வருஷங்களாக ‘எந்தக் குளமும் மராமத்து செய்யப்படவில்லை,’ என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். மற்றொருவர் எங்களுடைய ஊரில் பத்து வருஷங்களாக எந்தக் குளமும் மராமத்து செய்யப்படவில்லை,” என்று சொன்னார். ஆனால் பத்துப் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பாவது இந்தக் குளம் மராமத்து செய்யப்பட்டது என்று சொன்னால் நான் அதைப் பெருமூச்சுடன் கேட்கிறேன். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரையில், சரித்திரம் தோன்றிய நான் முதற்கொண்டே இந்தக் குளம் மராமத்து செய்யப்பட்டதாக எந்த வரலாற்றிலும் காணப்படவில்லை. ஒரு வேளை கணம் ராமநாதபுரம் சாஜா அவர்களுடைய டிபார்ட்மெண்டிலிருக்கும் ரீக்கார்டுகளிலுள்ள வரலாற்றில் அந்தக் குளம் ஏதாவது மராமத்து செய்யப்பட்ட விபரம் இருக்குமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் அதையும் அவர்கள் சொல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[23rd March 1954] [Sri S. T. Adityan]

“குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவில் எந்தக் குளமும் மராமத்து செய்யப் படுவதே கிடையாது. எங்கள் ஜில்லாவில்தான் குளங்கள் ஜாஸ்தி என் பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடம்பா குளத்திலிருந்து இன் னும் பதினேரு குளங்களுக்குப் பாசன வாய்க்கால்கள் போகின்றன. இந்தக் குளமே ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லையென்றால் மற்ற குளங்களுக்கு எப்படித் தண்ணீர் போகும் என்பதை நான் சொல்லாமலேயே உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே கடம்பாவுக்கு கிழக்கேயுள்ள பத்துப் பன்னிரண்டு குளங்களுக்குத் தண்ணீர் போவதற்கு கடம்பாவுக்கு மேற்கிலிருந்து கடம்பாவுக்கு விலாப்புறமாக ஒரு புதிய வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டும் என்று ஆலோசனை சொல்லுகிறேன். இப்படி அந்த ஜில்லாவில் குளங்கலெல்லாம் மராமத்து செய்யப்படாமலே இருந்து கொண்டிருக்கும்போது அந்தப் பிரதேசத்தில் விதிக்கப்படும் நில வரியைப் பற்றியும் நான் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் மிராசதார்கள் தற்போது தங்கள் பிரதேசத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் வரி மிகவும் ஜாஸ்தி என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல ஆற்றுப் பாசனமுள்ள அந்தப் பிரதேசத்தில் போடப்படும் நஞ்சைத் தீர்வையை விட மிகவும் ஜாஸ்தியாக எந்தப் பிரதேசத்திலாவது தீர்வை போடப்படுகிறது என்றால் அது திருநெல்வேலி ஜில்லா ஒன்றில் தான் போடப்படுகிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யம் பூராவிலும் போடப் படும் தீர்வையைவிட திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மிக அதிகமாகத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது என்பது உலகப் பிரசித்தமாக இருக்கிறது. அப்பிரதேசம் இரு போகம் காம்பெனண்டு என்று அதற்குக் காரணம் சொல்லு கிறார்கள். இது கொஞ்சமும் நியாயமில்லை. நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் செய்து கொடுக்கப்படாமலிருக்கும் போது அவர்களிடமிருந்து அதிகமானத் தீர்வையை மாத்திரம் வசூல் செய் வது அநியாயமானது என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்தப் பிராந்தி யத்தில் விதிக்கப்படும் தீர்வையைக் குறைக்கவேண்டுமென்றும், அந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள குளங்கள், கணமாய்கள் போன்றவைகள் உடனடி யாக மராமத்து செய்யப்படவேண்டுமென்றும் சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KANDASWAMI KANDAR :—“கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 5-21 p.m. களே, சனத்தொழி நதி ஓசூர் தாலுகாவிற்கு மேலே ஆரம்பித்து தர்மபுரி தாலுகாவின் எல்லையில் உள்ள பஞ்சப்பள்ளி மாரண்ட அள்ளி வழியாக ஓடுகிறது. இது ஒரு காட்டாறுக இருந்தாலும் ஜீவ நதியைப்போல் எப்பொழு தும் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. சிறு நீர்ப்பாசன திட்டப்படி இந்த சனத்தொழி நதிக்கு மைனர் போகின் என்ற பெயருமிருக்கிறது. இந்த நதியின் கழிவு நீர்தான் மாரண்ட அள்ளி, பாலக்கோடு பிரிக்காவின் பல பெரிய ஏரிகளாகிய ஜேர்த்தலாவ் செங்கன் பசவந்தலாவ் ஏரிகளை நிரப்புகிறது. இந்த சனத்தொழி நதியின் குறுக்கே ஒரு அணைக்கட்டி, வாய்க்கால்கள் பிரித்து ஒழுங்கான முறையில் ஏரிகளை நிரப்பினால் தெற்கே தர்மபுரி வரைக்கும் அதையும் தாண்டி அதமன்கோட்டை, வரைக்கும் கிழக்கே காரியமங்கலம் பிரிக்காவில் கிருஷ்ணபுரம், அனுமந்தபுரம் வரைக்கும் மேற்கே இண்டூர், பென்னுகரம் வரையிலுமுள்ள பல ஏரிகளை நிரப்பலாம். அப்படி நிரப்பினால், சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாாய்ச்சுவதோடு ஏற்கனவே ஏரியின்கீழ் உள்ள ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு வருஷம் பூராவும் தண்ணீர் கிடைக்கும். வருஷத்தில் இரண்டு போகம் நெல் வீளைவிக்கலாம். உணவுப்பொருள் பற்றாக்குறையும் நிவர்த்தி யாகும். இந்த சனத்தொழி நதித் திட்டம் சுமார் 15 வருஷங்களுக்கு முன்பே பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இதுவரையிலும் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து நடத்திக்கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இது தவிர தர்மபுரி தாலுகா, எலகிரி பெரிய ஏரி திட்டம், தர்மபுரி தாலுகா, எலகிரி பெரிய ஏரியின்கீழ் சுமார் 250 ஏக்கரா ஆயக்கட்டி நிலங்களிருக்கின்றன. இந்த ஏரிக்குத் தண்ணீர் சரிவர வந்து நிரம்புவதில்லை. போளன அள்ளி கிராமத்தில் கொப்பகரை காட்டோடை

[Sri M. Kandaswami Kandar]

[23rd March 1954]

என்ற ஒரு ஓடை ஓடுகிறது. இது ஒரு காட்டாறுக இருந்தபோதிலும் வருஷம் புராவும் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஓடைக்குத் தாழ்ந்த இடத்தில்தான் ஷே ஏரி இருக்கிறது. ஷே ஏரிக்கும் ஓடைக்கும் சுமார் 2 மைல் தூரம்தான் இருக்கும். இதன் மத்தியில் சுமார் 4-பர்லாங்கு தூரம் மேடுமட்டுமிருக்கிறது. ஷே ஓடையைத்தடுத்து ஒரு சிறு அணைகட்டி தண்ணீரை ஏரிக்குத் திருப்பிவிட்டால் தண்ணீர் ஏரியை நிரப்பிவிடும். அதனால் ஷே ஏலகிரி ஏரியின்கீழ் இன்னும் 200 ஏக்கரா விற்கு நஞ்சை சாகுபடி செய்யலாம். அப்போது ஷே ஏரியின் ஆயக்கடடை 500 ஏக்கராவாக அதிகப்படுத்தலாம்.

“மேலும் ஏரியில் தண்ணீர் சதா நின்று இருந்தால் சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள பாயயம், பாகலசள்ளி, டொக்குபோத்தன அள்ளி-பேர்ளன அள்ளி இந்த கிராமங்களில் புஞ்சை நிலங்களிலுள்ள கிணறுகளில் நீர் மட்டம் உயரும். அதனால் புஞ்சை நிலங்களிலும் தாராளமாக நஞ்சை சாகுபடி செய்யலாம். இந்தத் திட்டத்தையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இது தவிர தொப்பையார் அணைத்திட்டத்தையும் உடனடியாக எடுத்து நடத்திக் கொடுத்து விவசாயத்தை விருத்தி செய்ய உதவி செய்யவேண்டுமாய்க் கோருகிறேன். தர்மபுரி தாலுக்கா மிகவும் மேட்டுப் பிரதேசம். பெரிய மிராசதாரர்கள் அங்கு கிடையாது. சிறு சிறு விவசாயிகள், அதுவும் நேரான விவசாயிகள் தான் அங்கு இருக்கிறார்கள். தர்மபுரி தாலுகாவில் எந்தவிதமான நீர்த் தேக்கமுமில்லை. ஆகையால் சனக்குமார நதி, எலகிரி பெரிய ஏரி, தொப்பையார் இந்த அணைக்கட்டுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இப்பொழுது நீர்ப்பாசன மான்யத்தின்பேரில் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேணயை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன், “வரப்பு உயர நீர் உயரும், நீர் உயர நெல் உயரும், நெல் உயர குடி உயரும், குடி உயர கோல் உயரும்” என்ற மூதுரையை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் பணியாற்றினால் நல்லாட்சி ஏற்படும்.

“கனம் மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்கள் தென்னாற்காடு நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துவதில்லை, நந்தன் வாய்க்கால் மூலம் பனைமலை ஏரிக்குத் தண்ணீர் வந்துக்கொண்டிருந்தது. இந்த பனைமலை ஏரித் தண்ணீரின் 5,000 ஏக்கரா நிலம் விளைந்தது. பிறகு வறண்டுபோன காரணத்தினாலும் பழுது பார்க்காத காரணத்தினாலும் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த இடங்களில் மராமத்து செய்து பல நாட்களாகிறது. ஓரத்தூர் ஏரிக்கு திருக்கோயிலூர் வாய்க்கால் வழியாக தண்ணீர் கொண்டுவர திருக்கோயிலூர் வாய்க்கால் மராமத்து செய்தால் 15 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்கள் விளைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். மேலும் என் தொகுதியில் ஆதனூர் ஏரியை மராமத்து செய்து 12 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இதற்கெல்லாம் Department பழுது பார்ப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தென்னாற்காட்டில் இந்த ஏரிகள், குளங்கள் எல்லாம் மராமத்து செய்து பல வருஷங்கள் ஆகின்றபடியால் தண்ணீர் வசதியின்றி விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு நல்ல இன்ஜினீர் எங்கள் ஜில்லாவில் இருந்தும் பழுது பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால் சர்க்கார் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் “அழகிற குழந்தைக்கு வாழைப் பழம் காட்டுவது போல” இருக்கிறது. அந்த வாழைப்பழமும் கைக்கு வந்த பாடில்லை.

“இப்போது இருக்கக்கூடிய பெரிய பெரிய திட்டங்களெல்லாம் வட நாட்டில்தான் நடந்தேறி வருகின்றன. தென்னாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொள்வோமானால் மிகவும் வறண்ட பிரதேசமாகக் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக ஏரிகளில் பாய்ச்சலே கிடையாது. ஒரு போகம்

[23rd March 1954]

[Sri A. Govindaswami Nayagar]

விளைவதற்குக் கூட சரியான தண்ணீர் கிடையாது. அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கனம் மந்திரி மாணிக்கவேலு நாயக்கர் நேரே வந்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும் எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி நான் சொல்வது மாதிரமல்ல, திரு. வாசீசம் பிள்ளையும், திரு. பார்த்த சாரதி அவர்களும் தெரிவித்துள்ளார்கள். இந்தப்பிரச்சனை கட்சிகளைக்கண் ணேடு பார்க்காமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரே வந்து பார்வையிட்டு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU- 6 p.m. PATHI :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to thank the hon. Members for the very able and enlightening suggestions that they have made on the floor of this House. This Demand, coming as it does now, is for irrigation purposes of this State. The hon. Members have been in general complaining about the inadequacy of minor irrigation schemes in various places. Well, Sir, in moving the Demand, I did make some reference to the works already executed by way of minor irrigation works. But, still there are many more schemes to be attended to, I do concede. It is our earnest desire that we should take up as many schemes as possible knowing as we do the State in which the residuary State of Madras finds itself to-day, especially after the partition of Andhra—I mean the deficit condition of our State in regard to food. So, it must be the paramount duty of the Government and it must be the desire of everyone concerned to see whether this State cannot be made self-sufficient in food. With that end in view, all possible efforts will be made and let there be no misapprehension in the minds of the people and in the minds of the hon. Members here. It may be that a few areas have not been served now. But, they will all come to be served in their turns and let there be no misapprehension in regard to this matter. All efforts will be made, so far as the Government are concerned, to make the State as self-sufficient in food as possible.

“Hon. Members have made some remarks and I would like to reply to some of the points, especially the very important points, that were touched upon by them in the order in which they have spoken. Almost nineteen of them have spoken on the cut motion. The hon. Member who initiated the discussion on this Demand, Sri U. Mutharamalinga Thevar, said ‘Just as the flavour of asafoetida does not leave the pot in which it was kept even though it is taken out, so also the practice and customs of the Britishers are still being continued even after they have left this country’. Well, I would like to tell him that he should not be a sceptic and that things are moving very fast indeed. We are all working for a national cause and to build up our homes and our State. Every effort is being made in this direction. That is why I prefixed the discussion on the Demand with a note to show how much has been done and what the quantum of work turned out so far is. I did so in order not to keep the hon. Members in a vague state about the works we have so far undertaken. I gave concrete instances and gave a short resume of the works that have been completed and that are still to be executed. Of course, the hon. Member

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [23rd March 1954]

mentioned about some of the taxes that were being collected. Well, that is not within my jurisdiction. He had a kind word to say that even the Zamindars had not collected taxes on waste lands but he said that this Government were collecting them. I would request the hon. Member to appeal to my Colleague, who is in charge of this portfolio. He also mentioned about the Vaigai and other irrigation schemes like the Narayana Cauvery and other things of which I am personally aware. The hon. Member will agree with me that when Sri R. A. Gopalaswamy, I.C.S., was there as Estate Collector (he is now the Secretary to the Government in the Agriculture Department) he had devised a plan for the development of that area by digging the Narayana Cauvery, Raghunatha Cauvery and all that. The Government would certainly like to implement all these schemes at an early date. I know personally that all these schemes, when completed, will certainly shower a lot of benefit on the people of that area. Then, about the Vaigai Scheme, it has not yet been settled which area the Scheme should serve. So, I am not in a position to state exactly the scope of the Scheme. But, this much, I can say. The hon. Member said that we had earlier missed the beat when the Grand Anicut was built. But, I may give him this assurance that no part of the Vaigai water will be touched by the construction of this Dam. By the construction of this Dam, water can be taken from the Periyar and it may be utilised for power development as well as for irrigation schemes. The question to which area the benefit of this irrigation Scheme should go is yet to be decided. We are taking so much time because there has been so much of controversy. That is why, the consideration and the execution of the Scheme is being delayed. The Government themselves are not in a position to come to very quick decision in the matter. They are again and again asking the engineering staff to go into details, collect materials and put up clarified notes on all the alternative schemes possible so that they could come to an impartial decision. That is the only difficulty facing the Government now and causing delay. But, this must be said here; let there be no misapprehension in the minds of the people who are hitherto benefited by the Vaigai that their rights of the waters will be infringed by the construction of this Dam.

"Another hon. Member from Ramanathapuram, Sri Krishnaswamy Naidu, spoke. He admitted that some of the tank works under the Grow More Food Schemes have been taken up, but said that still there are many more things to be done. I can assure the hon. Member that all possible steps are being taken to implement these schemes with as much expedition as possible. I do concede that especially the zamin tanks have not been looked after for years and that they have all come into the hands of the Government now. We have got to investigate into the matter and then launch upon very big schemes for the renovation of these tanks which have been completely depleted of water and are in continual disrepair.

23rd March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

"Then, Sir, another hon. Member, Sri Madanagopal, prefixed his speech by saying that we do not like to be told about the defects or the lack of responsibility on the part of the Government. Well, I can assure the hon. Member that I welcome as much criticism as possible and I think it is only by such criticisms and by listening to such criticisms that we will be able to afford redress. It is not through the departmental sources alone that we can get to know about the rural problems. It is only through the criticisms that are offered on the floor of this House by the hon. Members that we will be able to penetrate much deeper into the numerous problems that are facing the people in the districts. I concede that point. Let not the hon. Member think that I shall not brook any criticism and that I would be sorry for being criticised. Sir, we are here to face criticisms and it is our duty to convince hon. Members or we should be convinced. That is the only alternative that is open to us.

"Again, Sir, hon. Members Sri Ramaswamy Thevar and Sri Urkavalan spoke. I must mention that Sri Ramaswamy Thevar started by saying that 'charity begins at home'. Well, he made no mistake of it. In fact, he made a clean breast of the personal interest he had in the Cauvery-Mettur Project Canal. Another hon. Member also spoke about it. We will certainly look into the matter because that deserves to be looked into. I have promised him also that immediately after the sessions are over, I shall myself go over there and do the needful. Mr. Urkavalan mentioned about the Giriyar Project. I do not know how Mr. Ramaswamy Thevar developed an affinity to the Tirunelveli district. He has not spoken as plainly about it as he had spoken about the C.M.P. Canal."

(Sri A. Ramaswamy Thevar rose.)

DEPUTY SPEAKER:—"The Hon. Minister is not yielding."

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, I have already mentioned that the Giriyar Project and other schemes will be investigated. In fact, I may mention here that when the Deputy Chairman of the Planning Commission had been here we had a detailed talk with him. The Giriyar Project was one of the subjects then dealt with. It is very likely that it might be included in the Second Five-Year Plan at least.

"Sir, I do sympathise with what the hon. Member Sri Rangaswamy Goundar said. The present position is that the Government have decided not to allow pumpsets but to allow only bull-lift. We had decided like that at a conference. But, further representations have been made to me in this regard. I have called the Chief Engineer and I have asked him to explain to me and still I am trying to explore if anything could be done. With that view I have proposed to visit that place to find out what the real trouble is and then and there to come to a decision. Although

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] 23rd March 1954

we are supposed to have taken a decision, it is not irrevocable, and I can assure the hon. Member that I would soon be going to that place, I shall look into this pumpset case and see whether an equitable solution can be arrived at.

6-20 p.m. "Then, Sir, the hon. Member Sri Narayana Kurup spoke about the food deficit in Malabar and said that many schemes could be undertaken in that area and that Malabar had been neglected in the past. That view has also been supported by another hon. Member Sri Gopalakrishnan. Well, I do admit that there has been some neglect of Malabar in the past but we will try to make up for it. As I have already said on another occasion on the floor of this House, we will try to collect data of schemes in all the districts and then we will try to give priority according to the district which has been lagging far behind in the matter of execution of irrigation works. We shall draw up a scheme like that and by means of that, I think this sort of complaint can be eradicated. This is the only solution that I can think of. Further, the hon. Member Sri Gopalakrishnan went on to narrate some small schemes about which he himself could not give any description as the time at his disposal was very short. I would request him to give me a list of such schemes so that I may look into the matter and see what I can do to satisfy the hon. Member.

"Then, the hon. Member Sri Ramalingam referred to the Cauvery-Mettur Project Canal about which the hon. Member Sri Ramasamy Thevar also had spoken earlier. He said that the water at the tail-end was very limited and that there was not sufficient water available. Whatever the condition might have been in the past, I shall certainly cause an investigation to be made with reference to what the hon. Member has said. Especially, the hon. Member Sri Ramasamy Thevar said, 'It is not because I belong to the Mukkalathur community that I am saying it, but it is because Mukkalathur is a backward community that I am saying it.' Whatever that might be, our intention is to serve all backward people irrespective of caste or community. So, all the relevant factors will be taken into consideration and I shall have the question examined.

"The hon. Member Sri Virupakshiah spoke about Kollegal. It was only recently that he had been talking to me about the scheme he referred to and I told him that I would certainly look into the matter. Hon. Members Sri Virupakshayya and Sri Bala-krishnan said that the question of 'return' should not stand in the way while considering the cases of backward areas when people had to be served and when food production was the main essence of the scheme. This is a question in regard to which I am not prepared to accept what the hon. Members have said, namely, that I am acting like a Chettiar to consider the question of interest. It was not with that view that I said that the scheme should, in all likelihood, give adequate return. I said so because we had not got enough money to execute the scheme. I made that point very clear on the last occasion itself. But still, I am being misunderstood that I am acting like a Chettiar. Whether the hon.

23rd March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Member is correct in saying so or not, I do not know. But the point is this: To execute the schemes we have got to borrow because we have not got enough money. If we have enough money for the purpose, we need not care about the 'return'. What we care about are only food production and the well-being of the people. When we borrow, we have to pay interest and if this 'return' is not adequate, the general taxpayer and the people in the remaining areas of the State get taxed indirectly. That is the essence of the whole thing when we say that there should be adequate 'return'. But, of course, as I have already stated in my speech while moving the Demand, this question of adequate 'return' is not playing a very prominent part in considering the execution of schemes and, as far as possible, we are not standing on that. In regard to certain schemes which are not very important but which, at the same time, people want, we have got to observe this principle. So, it is there. It is not as if it is followed with any particular scruple. Let not the hon. Members think that the interest of the people will be forsaken, that the grow-more-food value of the scheme will be forsaken and that serving a backward area will be forsaken. Certainly not so, Sir.

"The hon. Member Sri Adityan asked me about the circulation of extracts of speeches of hon. Members to the Collectors, which was promised last time. That is a very pertinent question. I must plead my inability to do so now because we have not yet got copies of the speeches of hon. Members from the Legislature Secretariat. It is, therefore, not my fault. Even a proof copy of my reply to the debate on that occasion I got only about a week back. So, the hon. Members can understand that the delay is not due to any fault of mine."

DEPUTY SPEAKER:—"The Hon. Minister could have taken notes when the hon. Members spoke."

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, exact verbatim copies of the speeches of hon. Members were sought to be distributed to the Collectors."

DEPUTY SPEAKER:—"The Hon. Minister need not have waited for the printed copies. He could have taken notes when the hon. Members delivered their speeches."

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I could not do it, Sir, because what I had promised on the floor of the House was that a verbatim report of the speeches of the hon. Members would be supplied to the Collectors. I may give a paraphrase of the speeches, but it may prove to be wrong. Any hon. Member may challenge me tomorrow, 'I did not say that'. Very likely, my paraphrase may not tally with the verbatim expression of the hon. Members. They might have mentioned eighty or hundred places and so many schemes. God only knows what places or schemes they mentioned. I cannot remember the names of all those things. It is not humanly possible,

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] 23rd March 1954

Sir. I can challenge any hon. Member here, 'You cannot remember the names of all the villages that have been mentioned'. In these circumstances, how am I to take notes and give copies to the Collectors? I am very sorry, Mr. Deputy Speaker, I am unequal to the task if you think it is possible. (Laughter.) Sir, the hon. Member Sri Adityan made a particular reference to my promise on the floor of the House. He was trying to make out that I was not acting on my promise. So, by way of self-defence, I have to tell the truth, and if incidentally the Speaker's office comes into criticism, I can't help it.

"Sir, yet another wonderful suggestion which the hon. Member Sri Adityan made and which I very much appreciate is with reference to the problem of desilting and digging of tanks. It is true that the whole idea is that the tanks have got silted up, that lands have grown up thereon and that the only solution is to raise the bunds. Nobody else has thought about it. I really congratulate the hon. Member Sri Adityan on the very sensible suggestion that he has made and we shall certainly adopt it. The hon. Member also spoke about some tank repair works. He has asked me to undertake investigation with reference to the Kadamba tank. I do not know about the history of this tank, but I do feel that the hon. Member has made a very pertinent observation. I shall examine whether the matter has not been attended to for a number of years and I shall try to do my best to get things done.

"The hon. Member Sri Balakrishnan spoke about the Agniyar Anicut which might serve about 3,000 acres. He also referred to the Vellar Scheme and wanted that source to be tapped. But I can only say that the availability of adequate funds is a necessary adjunct to the consideration and execution of all these schemes. Some Members have referred to the utilization of the flood water of certain rivers. But these are all schemes which have got to be investigated. Sometimes, there may not be a steady supply of water. We are all concerned with the steady supply of water in considering such schemes. If there is no supply of water, the scheme may prove fruitless and the money spent on it may prove to be a waste. But it is our anxiety to do our bit in the matter. As I have already said, in a general way, we are trying to ask our engineering staff to investigate into the possibility of harnessing the flood water so that it may be stored in some tanks and adequate facilities may be given to enlarge the ayacut under tank irrigation. Now, Sir, I have not exactly looked into the two schemes mentioned by the hon. Member Sri Balakrishnan, but I promise that I would look into them and see how the Pudukkottai area—which is a backward area, I confess—can be regenerated.

"Well, Sir, hon. Member Sri Govindaswamy Nayagar from the opposition bench and hon. Members Sri Vageesam Pillai and Sri Panchaksharam Chettiar of this side of the House have made certain observations and suggestions. I give them this promise and assurance that I will carefully look into their suggestions and try to do what is possible in the circumstances. These are the few observations which I wish to make on this occasion by way of

23rd March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

reply. I think I have fairly covered all the points mentioned by the hon. Members on the floor of the House. If I had left any point untouched, it does not mean that the Government do not bear those points in mind."

AN HON. MEMBER:—"What about the Pullambadi Scheme and the Kattalai High Level Canal Scheme?"

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, I have already made a mention of these two schemes in my opening speech in which I have said that we shall try our best to include these schemes in the next Five-Year Plan. That is why I have not referred to these schemes now.

"Sir, the hon. Lady Member Srimathi Soundaram Ramachandran mentioned about various rivulets and certain small schemes which, if undertaken, will be of great help to the villagers. I shall certainly look into her suggestions in this regard and see what could be done. She is a practical worker and she fully knows the needs and requirements of villagers as she has been moving in the midst of villagers more than any other hon. Member. So, her words and suggestions will have the full weight with the Government which they deserve.

"So, Mr. Deputy Speaker, with your permission, I finish my speech. I think I have fairly covered all the points. If, however, I have not replied to any point, let nobody go with the impression that I have ignored that point or I have forgotten it. With these observations I request the hon. Mover of the cut motion, Sri Mookiah Thevar to be generous enough to withdraw the cut motion in view of the fact that I have given the assurance that we will do our best."

SRI R. S. ARUMUGAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் மற்ற மெம்பர்களுக்கு அளித்த பதில் திருப்தி கரமாகவும் சந்தோஷமளிக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது. நான் பட்ஜெட் பொது விவாதத்தில் பேசும்போது, திருநெல்வேலி தாலுகாவில் கங்கைகொண்டான் குளத்திற்கு ஒரு வாய்க்கால் வெட்டவேண்டுமென்றும், மாணார் குளத்திற்கு தாம்பிரவரணி தண்ணீர் திருப்படை மருதூர் பக்கமிருந்து வருவதற்கு ஒரு கால்வாய் வெட்டவேண்டுமென்றும் பேசினேன். மற்றும் பல சந்தர்ப்பங்களில் இது சம்பந்தமாகப்பேசியிருக்கிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இது குறித்து இதுவரையிலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? இல்லையேல், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, in my reply I have already stated that we are attending to the representations that have been made to us."

DEPUTY SPEAKER:—"The Hon. the Minister for Public Works says that he has already mentioned it in his speech. The hon. Member should have listened to his speech."

SRI S. RAMASAMY NAIDU:—"Sir, it would appear from the papers and from the reply of the Hon. Minister that certain representations have been made and the Hon. the Minister for

[Sri S. Ramasamy Naidu] [23rd March 1954]

Public Works has promised that he will look into them. May I take it that the unrepresented grievances of other constituencies also would receive the same attention in the hands of the Hon. Minister so that the needs of all areas may be satisfied? "

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, I have made it perfectly clear in my speech that we would collect statistics in respect of each district, see which district is lagging behind and give priority to it. I think this statement of mine will cover all areas. If it does not cover all areas, I do not know what else will cover all areas."

DEPUTY SPEAKER :—" Besides representing their grievances on the floor of the House, the hon. Members may also write to the Government enumerating their grievances. The question is—

' That the allotment of Rs. 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.' "

The cut motion was put and declared lost.

SOME HON. MEMBERS :—" The ' Ayes ' have it, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" Does any hon. Member want a division? "

SRI S. T. ADITYAN :—" No, Sir. We are not challenging your verdict. We have already given the promise that we will not press for a division."

DEPUTY SPEAKER :—" I am glad then. I am now going to put the main Demand to the vote of the House. The question is—

' That Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

23rd March 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 306 asked by Sri K. P. Gopalan at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1954, page 783 supra.]

An order under section 41 of the Madras City Police Act prohibiting processions, etc., passed by the Commissioner of Police and applicable to the whole of the City is already in force. The Commissioner of Police had good reasons to believe that attempts might be made by certain individuals and organisations to stage demonstrations in thoroughfares and areas that adjoin the Assembly buildings, while the Legislature is in session. With a view to maintain public peace which would be endangered by demonstrations and counter-demonstrations of rival sections, the Commissioner of Police issued the special order under section 41 of the Madras City Police Act. The decorum and the orderly proceedings of the House must be protected from disturbance. No new restrictions were placed on the public; the object of passing a separate order was specially to invite the attention of the public to the necessity for a strict compliance with the order in the areas specified during the session of the Legislative Assembly.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 319 asked by Sri N. K. Palanisami at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1954, page 799 supra.]

The Government of India have so far allotted to this State Rs. 43,67,925 as loans and Rs. 46,87,959 as grants from the cess levied on mill cloth, for the development of handloom industry in this State. The following schemes for the utilization of the loans and grants allotted have been approved by the Government of India :—

I. Admission of 33,100 weavers in the existing and new weavers' co-operative societies with loans granted towards the share capital of the weavers.

II. Expansion of the organization of the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society for internal marketing and propaganda for sale of handloom cloth. This scheme consists of (1) opening of sales depots in rural and semi-urban areas, (2) central depots to feed the depots, (3) establishment of depots in other States, (4) employment of staff for supervision of the depots, (5) purchase of vans to serve as mobile shops and (6) propaganda for popularizing handloom cloth and publicity for handloom cloth through journals, wall posters, etc.

III. Research for improvement in designs and better technique.

This scheme consists of (1) setting up of standardization committees with the view to fixing the standards of the varieties of cloth moving quickly in the respective areas, (2) supply of

[23rd March 1954]

standard reeds to weavers, (3) supply of devices to weavers to regulate picks, (4) supply of ready made warps to weavers, (5) staff for inspection and stamping of cloth, (6) starting of dye-houses by co-operative societies with a view to guaranteeing the fastness of coloured yarn used in the cloth and also to keep down the cost of dyeing yarn to the minimum, (7) appointment of a committee for improvement of designs and award of prizes for best designs, (8) starting of pattern making factories and (9) supply of pedal loom to societies.

IV. Rebate to consumers on sales of handloom cloth at the rate of $1\frac{1}{2}$ annas in a rupee for purchases worth about Rs. 5 and above.

V. Grant of a loan of Rs. 10 lakhs to South India Co-operative Spinning Mill for supply of yarn to co-operative societies at reasonable prices.

VI. Setting up of a separate administrative unit in the office of Registrar of Co-operative Societies to execute control and progress the schemes financed from cess fund.

VII. Loan of Rs. 6 lakhs to the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society for sending samples of handloom cloth to India-Canada Trading Corporation, Toronto, Canada.

VIII. Loan of Rs. 1,40,000 to the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society for purchase and supply of handloom cloth to central depots.

Schemes I, III, IV and VI and certain items of Scheme II have been introduced and Schemes VII and VIII will be given effect to shortly.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 24th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Madras Provincial Union of Panchayat Boards.

* 327^aQ.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Madras Provincial Union of Panchayat Boards has been recognized by the Government; and

(b) if so, what action the Government have taken to implement the decisions of this body?

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The resolutions adopted by the Union at the Conference held in 1951 were examined and orders issued. Copies of the resolutions adopted at the Conference held in January 1954 have not yet been received.”

SRI N. K. PALANISAMI:—“மாகாண பஞ்சாயத்து மகாநாட்டில் பல தீர்மானங்கள் ஏகமனதாக நிறைவேற்றி இருக்கின்றன. அவைகளில் முக்கியமானது பஞ்சாயத்துகளுக்கு நிலவரியிலிருந்து 12½% பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானம். அப்படியே பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திலும் இருக்கிறது. அது எப்போது அமுலுக்கு வரும் என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“The resolutions have not been officially communicated to the Government. As soon as Government receive these resolutions, we will consider that point.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, relying upon press reports, I am led to believe that the conference ended in confusion owing to linguistic troubles . . .”

MR. SPEAKER:—“What has that to do with the main question? How far are Government responsible?”

SRI K. VINAYAKAM:—“My question is, whether it is not a fact that language difficulty was felt in the conference and so is it not advisable that this Union should be split up on a district-war basis, so that the Union could work properly for the amelioration of the Panchayat Boards?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“Sir, I take the suggestion of the hon. Member and we will consider that.”

^a Postponed from the list of questions for 23rd March 1954.

[24th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ May we know what are the important resolutions passed? ”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister said that Government had not received the resolutions.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ I want to know the previous resolutions, Sir.”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ A separate question may be put, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ இந்த மகாநாடு நடக்கும்போதும் அதில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றும்போதும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கூடவே இருந்தார். அப்படி இருந்தும் கூட அப்படிப்பட்ட தீர்மானம் ஒன்றுமே சர்க்காருக்கு வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார். இதன் அர்த்தம் என்ன என்று கேட்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ அந்த மகாநாட்டில் போட்ட தீர்மானம் உத்தியோக பூர்வமாக சர்க்காருக்கு வரவில்லை என்று தான் சொல்லுகிறார்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இந்த மாகாண பஞ்சாயத்து போர்டு மகாநாடு சர்க்காரின் துண்டுதலால் நடந்ததா அல்லது அவர்களாகவே முயற்சி எடுத்து ஏதேச்சையாக நடத்தினார்களா? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Sir, Government did not induce this Union to convene a conference. The President of the Union wrote to the Government informing them that they had fixed a date to convene a conference and Government agreed.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ Sir, is it a fact that the South Kanara Panchayats have moved the Government to recognize a separate Union of theirs and if so, what action has been taken by the Government? ”

MR. SPEAKER :—“ What has that to do with the main question? The hon. Member may put a separate question.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் கூடிய மகாநாட்டில் ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு இருந்தது. ஆகவே இத்திட்டத்திற்கு பஞ்சாயத்து போர்டு ஏரியர்வில் எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இதை உடனே கைவிடுவதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Sir, I know it only from what has appeared in the press. I was not present at the conference at that time.”

MR. SPEAKER :—“ There are a number of questions and I should finish them in time. I will pass on to the next question.”

*Shifting of the Madras Legislative Assembly to
Fort St. George.*

* 330 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to shift the Madras Legislative Assembly to the old chamber at Fort St. George, after the present session is over;

[24th March 1954]

(b) if not, why;

(c) whether there is any proposal to utilize the Assembly buildings for official purposes after shifting the Assembly to Fort St. George; and

(d) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) There is no such proposal. The Secretariat will become unfit for ordinary office work if this be done.

“ (c) & (d) Do not arise.”

SRI A. RATNAM :—“ சட்டசபை மாடியில் அசெம்பளி செக்ரடேரியட் குமாஸ்தாக்களும் வேலை செய்கிறார்கள். அதிகாரிகளும் வேலை செய்கிறார்கள். சட்டசபை நடக்கும்போது அவர்களுக்கு தொந்தரவாக இருக்கிறது; அவர்கள் வேலையும் நடக்கவில்லை. எனவே, இந்தச் சட்டசபையை . . . ”

MR. SPEAKER :—“ அதைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கு நான் இருக்கிறேன்.”

*SRI A. RATNAM :—“ அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் அதாவது பக்கத்தில் வேறு கட்டிடம் அமைத்துத் தர கனம் மந்திரி அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not know how that question is relevant here, Sir.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, the old Legislature buildings are found more suitable in their environment and so a feeling has been there that the Legislature should be shifted to the old place. Arising out of the answer furnished by the Hon. Finance Minister, will the Hon. Minister take steps to build a few more blocks around this chamber, so that this hall can be kept in a better condition? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not know how additional buildings will improve this hall. Apart from that, the necessity of putting up further blocks will be examined and steps taken.”

*SRI S. RAMALINGAM :—“ இந்தச் சட்டசபை கட்டிடம் வெயில் காலத்தில் ரொம்பவும் உஷ்ணமாக இருக்கிறது. அதை உத்தேசித்தாவது பழைய கட்டிடத்திற்குப் போவதற்கு சர்க்கார் உத்தேசிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I thought hon. Members preferred this place to the other place. This is more roomy and central also. I think, Sir, we will have to continue here itself and whatever other arrangements are necessary to make it more convenient will have to be done here.”

MR. SPEAKER :—“ Ordinarily, the Speaker should not intervene in questions. However, this is an important thing affecting the entire Legislature. I must, therefore, tell the House that the

[24th March 1954]

number of visitors has increased and hitherto it was not the case. We cannot accommodate them in the old building as we are able to do here."

10-10 SRI P. RAMAMURTHI :—"கனம் சபாநாயகர் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். பார்வையாளர்கள் ஜாஸ்தியாக வரவேண்டியது அவசியம்தான். அதனால் வேறு இடத்திற்குப் போகவேண்டாம்."

Non-Gazetted Officers' Wives' Association, Tanjore.

* 331 Q.—SRI A. K. SUBBIAH: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum from the Non-Gazetted Officers' Wives' Association of Tanjore district regarding increase of pay, dearness allowance and other allowances to non-gazetted officers; and

(b) the action taken or proposed to be taken by the Government thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. Chief Minister):—" (a) A letter was received from the Secretary of the Association forwarding the resolutions passed at the Second Annual Conference of the Association, Tanjore district, held on 1st November 1953.

" (b) Government are trying to get over the shock of the intervention by wives of officials which is a new development in the affairs of Government. The substance of the matter is receiving every attention possible."

SRI A. K. SUBBIAH:—"N.G.O. மனைவிமார்கள் சங்கத்தைச் சட்ட விரோதம் என்று பிரகடனம் செய்யும் எண்ணம் சர்க்காருக்கு உண்டா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, that may lead to very serious consequences. Therefore, we have to think twice before taking that action."

SRI M. PALANIYANDI:—"N.G.O. மனைவிமார்களின் சங்கத்தைக் கண்டு திடுக்கிடுவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து வந்து கேட்டால், N.G.O.-க்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை வந்துவிடுமோ என்று பயப்படுகின்றரா? அப்படி பயப்படாமல் அவர்களது கோரிக்கைகளைக் கொடுப்பதற்கு முன் வருவாரா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"This is the first time that wives have come forward to make representations on behalf of their husbands. That is why, we have to take some time and consider the whole matter."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"N.G.O. மனைவிமார்களின் சங்கத்தைக் கண்டு கனம் மந்திரி அவர்கள் திடுக்கிடவேண்டிய அவசியமில்லை. அதிர்ச்சி அடைய வேண்டிய அவசியமில்லை. அதிர்ச்சி சிகிச்சைக்கும் போக வேண்டிய அவசியமில்லை. எல்லாம் சர்க்கார் கொள்கையின் விளைவு. சர்க்கார் N.G.O.-க்களை பழி வாங்கும் கொள்கையை விட்டு அவர்களோடு நேரடியாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி அவர்களுடைய சம்பள உயர்வு போன்ற பிரச்சனைகளை சுமுகமாக தீர்க்க முன் வராததால், ஏற்பட்ட அவநம்பிக்கையின் காரணமாக N.G.O.-க்களின் மனைவிமார்கள் சங்கம் சர்க்காரைக் கேட்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறது."

[24th March 1954]

"சர்க்கார் N.G.O.-க்களின் மனைவிமார்களையும் அலட்சியம் செய்தால் அவர்களும், நாளைக்கு வேறு விதமான நடவடிக்கைகளில் இறங்கக் கூடிய ஆபத்து இருக்கிறதென்று நான் சர்க்காருக்கு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am really grateful for the very good advice tendered by the hon. Deputy Leader of the Opposition but still, I hope, officials would not like to use their wives as a lever to get advantages from anybody."

SRI A. RAMASAMY THEVAR:—"Is the Hon. Minister aware of the fact that most of the Hon. Ministers' life partners are contemplating the formation of such an association regarding the continued political welfare of their husbands?" (Laughter.)

MR. SPEAKER:—"What has that to do with the main question which relates to Non-Gazetted Officers' Wives' Association. The hon. Member's question relate to the forming of Ministers' Wives' Association. Let the hon. Member put a separate question."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"நம்முடைய சர்க்கார் ஒரு Welfare State ஆகவும் பெண்களுடைய நலனில் மிக அக்கறை கொண்டதாகவும் இருக்கிறது. மாதர் நல இலாகா வேறு தனியாக இருக்கிறது. சர்க்கார் சிப்பந்திகளை நேரத்தில் ஆபீசுக்கு அனுப்ப வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுடைய குடும்பத்தை நடத்தும் மனைவிமார்களுடையது. அவர்களுக்குத் தான் குடும்பத்தை நடத்தும் கஷ்டம் தெரியும். ஆதலால் கனம் மந்திரி அவர்கள் சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் மனைவிமார்கள் இதில் தலையிடுவது சரியல்ல என்ற அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொண்டு, N.G.O. மனைவிமார்களின் சங்கத்தை அங்கீகரிப்பது பற்றி யோசிப்பாரா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"There is no question of recognising that Association because officially we have nothing to do with the wives of officials. Therefore, the question of recognition does not arise in this case. But, Sir, whether it is a good thing for the wives of officials to make representations with reference to service conditions of their husbands is quite a different matter. That is why, I said, the matter is under the consideration of the Government."

SRI M. R. RAMACHANDRAN:—"Is it the considered view of the Government that when the wives of officials come forward to make representations, the grievances of their husbands could be redressed and they would get better consideration from the Government?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I could not follow the question."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member perhaps thinks that when the wives of officials make representations, probably their husbands may get more concessions from the Government."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Unfortunately if that impression has been gained, it is a wrong impression. I think they would be very much disillusioned if they think so."

[24th March 1954]

SRI P. RAMAMURTHI :—“ சர்க்கார் சிப்பந்திகள் தங்களுடைய நிலைமையை எடுத்துக்கூற தங்கள் மனைவிமார்களை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் மனைவிமார்கள் தான் குடும்பத்தை நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய கஷ்டங்களை உத்தேசித்து வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமென்று உணர்ந்து இயற்கையாகவே சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் அதிகமாக்க வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். அவர்கள் யாருடைய தூண்டுதலின் பேரிலும் அந்த மாதிரி நடக்கவில்லை. அப்படி ஏதாவது தூண்டுதல் இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கருதினால் அதற்கு ஏதாவது சாட்சியம் இருக்கிறதா? சாட்சியம் இருந்தால் அதை இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் தயாராக இருக்கிறாரா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I thought that in India wives generally followed the instructions of their husbands. But, apart from that, the Government are well aware of the necessities of Non-Gazetted Officers and we are taking a very sympathetic attitude in respect of this matter. Therefore, it is absolutely unnecessary for anybody except the officials themselves to make representations in this matter. That is why I deprecate it.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ ஏற்கனவே பெரும்பாலும் ஆண்கள் அடங்கிய N.G.O.'s Association இந்த அரசாங்கத்தை திண்டாடிவந்தது. இப்பொழுது N.G.O. மனைவிமார்களின் சங்கத்துக்கு, சர்க்கார் recognition கொடுத்தால் அதை விடப்பெரும் ஆபத்து வருமென்பதை உணர்ந்து கனம் மந்திரி அவர்கள் ஜாக்கிரதையாக இருப்பாரா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Very soon, the pattern of our Service will change; thereafter, it may be an Association of Husbands of Non-Gazetted Officers.” (Laughter.)

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Will the Hon. the Minister be pleased to state whether they are considering granting family allowances with due regard to the size of families of Non-Gazetted Officers? ”

MR. SPEAKER :—“ What has that to do with the main question? ”

Expenditure incurred on the Textile Tripartite Enquiry Committee.

* 332 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the amount spent by the Government in bringing out the Textile Tripartite Enquiry Committee Report including the allowances of the Committee Members?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The total cost of bringing out the Report of the Textile Tripartite Enquiry Committee is Rs. 64,982-14-6.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ In view of the fact that the Government have spent so much money and labour in bringing out this

[24th March 1954]

Report, will the Government be pleased to recommend to the mill-owners of this State to implement at least the unanimous recommendations contained in the report immediately? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ It is understood that mill-owners and labourers will agree to implement the unanimous recommendations. The Government feel that this is a matter for agreement rather than for compulsion.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ முதலாளிகளுக்கு சாதகமாக இருக்கக்கூடிய ரிபோர்ட் என்று சொன்னால் அது ஏகோபித்தமாக இல்லாமல் பெரும்பான்மையோர் தீர்மானமாக இருந்தாலும் அதை முதலாளிகள் உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதே போல் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கக்கூடிய ஏகோபித்த முடிவையாவது முதலாளிகள் உடனடியாக அமுல் நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ற உணர்வு சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா? ”

“ When there are recommendations which may not be unanimous but which are in favour of the employers, the employers immediately implement them without reference to the workers. When that is the case, will the Government see to it that at least in respect of those recommendations which are unanimous and which are beneficial to employees, the mill-owners take some steps to implement them? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ As I have said before, these are recommendations and the Government do not propose to compel either the management or labour to implement those recommendations which are not unanimous.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ டெக்ஸ்டைல் முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் தனி சிபார்சு அல்லாமல் யாரையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடியது அல்ல. அப்படியிருக்கும் போது அந்த சிபார்சை அமுலுக்குக்கொண்டுவருவதில் சர்க்கார் மிகவும் அச்சத்தை காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதலாளிகளுக்குச் சாதகமான ரிப்போர்ட்டை மாதிரி ஏன் உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்றும் நான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ A separate question may be put.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : “ Will the Government use their good offices to see to it that unanimous recommendations are implemented by both the parties? ” 10:50 a.m.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ We presume that where the recommendations are unanimous, there is no necessity for the Government to use their good offices.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Does this sum of Rupees 64,982-14-6 represent the cost of printing or does it represent the total cost incurred in connection with the meetings of the Textile Tripartite Enquiry Committee? ”

[24th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The cost of printing is Rs. 1,985. The total cost is made up of the following :—

	RS.
Expenses for the Committee for 1951-52 ...	21,658
Expenses for the Committee for 1952-53 ...	38,194
Expenses for the Committee for April and May 1953 ...	3,145
Cost of printing ...	1,985

SRI P. RAMAMURTHI :—“ இந்தக் கமிட்டியை ஏற்படுத்திய காலம் முதற்கொண்டு பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் ஏதாவது கேரளிக்கலைக் கிளப்பினால், இதே சர்க்கார் அந்தக் கமிட்டியின் வேலை முடியும் வரை எதுவும் கிளப்புவண்டாமென்று அவர்களுக்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதி வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிட்டியின் தீர்ப்பு யாரையும் கட்டுப்படுத்தாது. இது வெறும் சிபார்சுதான் என்பதை முன்பே உணர்ந்துமா சர்க்கார் இந்தக் கமிட்டியின் யாதாஸ்து வருமவரையில் கோரிக்கைகள் எதையும் கிளப்ப வேண்டாமென்று சொன்னார்கள் என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ We hoped that the recommendations would be unanimous. We did not foresee that the recommendations would be divergent. We, therefore, advised labourers and managements to wait for the report to be printed.”

Bar room for the Subdivisional Magistrate's Court, Ulundurpet.

* 333 Q.—SRI K. PARTHASARATHY: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether any representation was received from the South Arcot Branch of the Provincial Bar Federation, for providing a bar room for the convenience of the members of the bar in the premises of the Court of the Subdivisional Magistrate, Ulundurpet; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The High Court is taking steps to move the Subdivisional Magistrate's Court to a more spacious private building which will provide facilities for the Bar. The Bar Federation has been informed accordingly.”

Construction of the Government Hospital building at Mangalore.

* 334 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the present stage of the construction of the Government Hospital building at Mangalore;

(b) how many beds will be available in the new building; and

(c) the estimated cost of the building?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The construction of out-patient block is nearing completion. The construction of

[24th March 1954]

a medical ward of 120 beds has reached the second floor level. The construction of kitchen block has just been started. Other works have not yet been taken up.

“ (b) The number of beds available in the new buildings will be 198.

“ (c) Rs. 16.8 lakhs.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ When the new building is completed will the Government consider the desirability of increasing the bed strength in the T.B. Ward? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A separate T.B. Sanatorium is being put up at Mudisetti in Mangalore.”

Construction of the Palar Bridge.

* 335 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the proposal for the construction of the Palar Bridge on the trunk road from Chingleput to Madurantakam was sanctioned by the Government and at what estimated cost;

(b) who the contractors are;

(c) the amount disbursed to them so far; and

(d) at what stage the construction of the bridge stands at present?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) In June 1950 at an estimated cost of Rs. 19 lakhs.

“ (b) The Associated Engineering Syndicate.

“ (c) Rs. 12,42,566 till 17th February 1954.

“ (d) The foundation wells for 8 piers out of 22 have been sunk to different levels and are to be finalised. The rest of the piers and abutments have been completed. Decking has been completed for 6 spans out of 23 and is in progress for 2 spans. The works on approach roads are also in progress. The entire work is likely to be completed in October 1954.”

SRI A. RATNAM :—“ இத்தனை ஆண்டுகள் பாலம் கட்டப்படாமல் இருந்ததின் காரணம் என்ன? உண்மையில் பாலாற்றில் வெள்ளம் வந்தால் பல கால்நடைகளும் பொதுமக்களும் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறதே. இதற்குச் சர்க்கார் என்ன சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன்? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The reasons for not taking up the bridge beforehand cannot be given now. I do not have the reasons with me now. We are now constructing the bridge and as such I think no useful purpose could be served by going into the reasons as to why this work was not taken up for execution before. The necessity for the bridge has been felt. That is why the bridge is now being constructed.”

[24th March 1954]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ May I know from the Hon. Minister when the tender was accepted and from which concern? Is it after the concerned Minister had been defeated at the polls? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The work commenced on 19th April 1951.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ I want to know on what date the tender was accepted? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have not got the dates with me.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister may then say that he wants notice.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I want notice, Sir.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ The Hon. Minister in his reply stated that he did not want to give the reasons for the project not having been taken up before. May I know what are those reasons? Is it in public interest or some other interest that the Hon. Minister does not want to give the reasons? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There is nothing in it, Sir. I have not got the reasons with me now. Moreover the work has started now and is in progress. That is why I said there would be no use in going into the reasons for the bridge not having been taken up beforehand. If the hon. Member wants to know the specific reasons for the project not having been taken up earlier, let him put a separate question. I shall furnish him with the reasons for the delay in starting the work.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ What is the original estimated cost of the bridge? Is the Hon. Minister aware of the fact that the estimate had been revised four times before the actual construction of this bridge began? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I do not know whether the revision of estimates had taken place four times. This much I can say and that is, that the original estimate was Rs. 16,80,729. Subsequently the estimate had been revised to Rs. 25 lakhs. We have got the approval of the Government of India. They have sanctioned the scheme, for it is they who have the authority to sanction it.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Inasmuch as we very rarely get floods in Palar and for the last forty years there had been no floods in Palar, may I know why this bridge had been taken up for execution? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is contradicting what the hon. Member Mr. Ratnam just now said.”

24th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Palar is famous for its milky white sands and not for its water. When that is the fact and for the last forty years or so we have had no floods there and the people living there also were feeling comfortable without the bridge, what is the special reason that induced Government to start the construction of this bridge? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The bridge has been started somehow or other. But now the hon. Member says that there is no necessity for such a bridge. I would request him to suggest a solution now.” (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM :—“ My question has not been answered, Sir. I want to know from the Hon. Minister for Public Works whether there had been revision of estimates four times before the starting of work on the bridge. The Hon. Minister has not answered me.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I do not have the figures readily available with me now. I have given the figures which I had on my hand, namely, the figures for the original estimate and the revised estimate of the project. That is why I stated that I do not have all the figures and as such, I could not say whether there had been revision of estimates four times or not. But if the hon. Member wants specific information I will readily furnish him with the requisite information if he puts a separate question.”

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR :—“ இந்தப் பாலம் சாதாரணமாகக் கட்டப்படும் முறையில் கட்டப்படாமல் புது முறையில் கட்டப்படப்போவதாகவும், அகாலேயே எஸ்டிமேட்டில் ரிவிஷன் ஏற்பட்டதாகவும், இந்த மாதிரியான பாலத்தைக் கட்டுவதற்கு இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு கண்டிராக்டரைத் தவிர வேறு யாருமே கிடையாது என்றும் சொல்லப்படுவது எல்லாம் உண்மையா? இதற்கு முன்பு மராமத்து இலாகா மந்திரியாக இருந்தவரும் இந்தச் சபையில் இருக்கிறார். அவருக்கு இது விஷயம் எல்லாம் தெரியுமாதலால் இந்த விஷயத்தையும் எடுத்துச் சொல்வார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்? ”

MR. SPEAKER :—“ I do not know whether it is parliamentary for the previous Hon. Minister for Public Works who is now the Hon. Minister for Agriculture to answer the question. Anyhow, if the Hon. Minister is prepared to answer, I have no objection.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.” (Laughter.)

Visit of Hon. the Chief Minister to Salem.

* 336 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether his visit to Salem during October 1953 was official or non-official? 10-30 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. Chief Minister) :—“ The visit was treated as an official visit.”

[24th March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“முதல் மந்திரி அவர்கள் சேலத் திற்கு கடந்த வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில், முதல் மந்திரி என்ற தோரணியில்தான் சென்றிருக்கிறார் என்பதும், சர்க்காருடைய படிச் செலவில்தான் போயிருக்கிறார் என்பதும், கனம் மந்திரியின் பதிலிலிருந்து புரிகிறது. அப்படி சென்றிருக்கக்கூடிய முதல் மந்திரி அவர்களை சூாமங்கலம் பஞ்சாயத்து போர்டாருடைய சார்பில் ஒரு வரவேற்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று அழைத்திருந்தார்கள். அந்த அழைப்பை முதல் மந்திரி அவர்கள் நிராகரித்துவிட்டு, குறிப்பிட்ட அதே சமயத்தில், அதே இடத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள்.”

“நம்முடைய முதல் மந்திரி அவர்கள் எப்பொழுதுமே எந்தச் சந்தர்ப்பத்தையும் சொந்தக் கட்சியின் சுயநலத்திற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தை உடையவர்கள். அப்படி இருக்கக்கூடியவர்கள் முதல் மந்திரி என்ற முறையில் சர்க்கார் படிச்செலவில் சென்றிருக்கக்கூடிய காலத்தில் சூாமங்கலம் பஞ்சாயத்து போர்டாரின் அழைப்பை நிராகரித்து விட்டு, அதே இடத்தில், அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நடந்த கூட்டத்திற்குப் போகவேண்டிய அவசியம் என்ன? அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டில் காங்கிரஸல்ல; தார்கள் டெஜாரிடியாக இருப்பதுதான் காரணமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“I rise on a point of order, Sir. May I request the hon. Member Mr. Kalyanasundram to put the question when the Hon. Chief Minister is physically present in the Assembly because this relates to his personal affair?”

MR. SPEAKER:—“It is not a point of order. It is a request to Mr. Kalyanasundram.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“I have no objection.”

MR. SPEAKER:—“The question having been put, the Hon. Sri C. Subramaniam will answer the supplementary questions.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The fact that Suramangalam Panchayat Board had a majority of Congress or non-Congress members had no relevancy at all. The Chief Minister has to fix up his programme beforehand and it is not as if, when a request is made, he should comply with it then and there. When he has accepted an engagement at about the same time, it is not possible for him to accept any other engagement.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“முதல் மந்திரி அவர்கள் சேலத்திற்குப் புறப்படும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு வெளிவருவதற்கு முன்பே சென்னையில் இருக்கக்கூடிய காலத்திலேயே, அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் முதல் மந்திரி அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தார்கள். அப்படி எழுதிய கடிதத்திற்கு முதல் மந்திரி அவர்கள் பதில் எழுதியிருக்கிறார்கள் அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு. ‘சேலம் நகரத்தில் எனக்கு நிறைய நிகழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன; ஆகவே, சூாமங்கலத்திற்கு வர முடியாது’ என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அதற்கு மாறாக, காங்கிரஸ் காரர்களுடைய கூட்டத்திற்கு அதே சூாமங்கலத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தைப் பஞ்சாயத்து போர்டுத் தலைவர் முதல் மந்திரி அவர்களை சந்தித்துக் கேட்போது, ‘அந்தச் சூாமங்கலமும், இந்தச் சூாமங்கலமும் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றுதான்’ என்று வியக்கக்கூடிய முறையிலே முதல் மந்திரி அவர்கள் கேட்டு எல்லோரையும் திகைக்க வைத்திருக்கிறார். அப்படியிருக்கும்போது, நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறிய பதில் எப்படி உண்மையாகும்?”

[24th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The Chief Minister's programme is fixed up long before he starts on tour. Simply because a letter was written to him just before he left for Salem, it did not mean that he should accept the invitation. Because the programme had already been fixed, there was no further time to be allotted. That was why the invitation had to be refused.”

Income derived from the issue of green manure permits.

* 337 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the total income derived from the issue of green manure permits in the forests of the present Madras State during 1952-53?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The ryots were permitted to freely remove green leaf manure from all ‘fuel coupes’ one year in advance of their fellings. They were also allowed to freely remove green leaf manure from all ‘special green leaf manure coupes’ in the reserved forests. In addition to these concessions, they were permitted to remove green leaf manure from other areas in reserved forests at reduced rates. The removals on payment at reduced rates were very few in view of these free concessions enjoyed by them. As a result the income derived from the issue of green manure permits has been very negligible. The exact amount, however, is not readily available.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“There are more than eight reserve forests in Gingee taluk. Green manure is allowed to be taken only from the Karai Reserve Forest, and not from the other forests. The people in the surroundings of these other forests are taking green manure on the basis of some understanding between them and the Forest Officers. Are the Government aware of this fact and will they be pleased to issue permits to the people to take green manure from all the reserve forests instead of from only one or two forests?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I shall request the hon. Member to give his proposal in writing. I shall certainly look into it.”

SRI N. C. RAMASAMY KANDER:—“ஐயா, காட்டின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலிருந்துதான் சில விவசாயிகள் பசுந்தழையை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சர்க்கார் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற கிராமவாசிகளுக்கு அந்தக் காட்டுப் பகுதியிலிருந்து பசுந்தழை எடுக்க வசதியில்லாமலிருக்கிறது. ஆகையால், எல்லா காடுகளிலிருந்தும் எல்லா விவசாயிகளும், தழை எடுக்கலாம் என்று அனுமதிப்பதற்குச் சர்க்கார் முன்வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Hon. Members will appreciate that it is not in the interests of the forests themselves to remove all restrictions on the removal of green leaf manure.”

[24th March 1954]

Income derived from the issue of grazing permits.

* 338 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the total income derived from the issue of grazing permits in the present Madras State during 1952-53?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The income during the year 1952-53 was Rs. 3,52,419."

SRI K. ARANGANATHAN:—"Certain units are fixed for each and every forest. The total number of units fixed for a forest is not in proportion to the census of the cattle in the surrounding villages and in many forest areas, there are no pasture lands. Will the Government come forward to issue as many permits as the census of cattle demands?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I shall examine that suggestion. But again I will have to stress that it is not in the interests of the forests themselves to remove all the restrictions."

Special Industrial Tribunal.

* 339 Q.—SRI T. S. ARDHANARI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state when the recommendations of the Industrial Tribunal appointed in connection with the forced unemployment in the textile industry due to electricity power cut will be published?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"The award of the Special Industrial Tribunal was published in the Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated 10th February 1954."

SRI T. S. ARDHANARI:—"இந்த ராஜ்யத்தில் இரண்டு லட்சம் பஞ்சாலத் தொழிலாளர்கள் மின்சாரக் குறைவினால் வேலையில்லாமல் மிகப் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் வேண்டுமென்று முதலாளிகளையும் சர்க்காரையும் கேட்டுக்கொண்டபோது, முதலாளிகள் தங்களுக்கு லாபம் கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். இரண்டையும் விசாரித்து, சரியான தீர்ப்புக் கூறுவதற்கு கமிட்டியொன்று அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் கமிட்டியானது 'தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டியதவசியம்தான்' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்தத் தீர்ப்பை அமல் நடத்தும்படி முதலாளிகளைச் சர்க்காரும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தாமல் இருப்பதால், இந்தச் சர்க்கார் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது."

MR. SPEAKER:—"நீங்கள் சொல்லவேண்டியதைக் கேள்வியாகப் போடுங்கள்."

SRI T. S. ARDHANARI:—"இந்தத் தீர்ப்பு தொழிலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இருந்தபோதிலும், அதை அமல் நடத்தும்படி சர்க்கார் முதலாளிகளை நிர்ப்பந்தப்படுத்தாமலிருப்பதால் இந்தச் சர்க்கார் முதலாளிகளுக்குப் பக்க பலமாக இருக்கிறதென்று தொழிலாளர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"The presumptions of the hon. Member are all wrong."

24th March 1954]

Merger of the Prohibition Department with the Police Department.

* 340 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that the Government are considering the enhancement of scales of pay for staff in the Police Department for additional duties consequent on the proposed merger of the Police and the Prohibition staff?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"No, Sir."

SRI M. DHARMALINGAM:—"Are the Government aware that the police are the people who are rendering service throughout the twenty-four hours day and night for the safety of the people, for the prevention of breach of peace and for the security of the country and since they are on low scales of pay, will the Government be good enough to realise their difficulties and raise the minimum of their salary from Rs. 30 to Rs. 40 and also the dearness allowance proportionately?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am sure the policeman will be grateful for the certificate given by the hon. Member."

Apart from that, the main question is whether there is any proposal to increase the scales of pay in view of the supposed additional duties consequent upon the proposed merger of the Police and Prohibition Departments. The supplementary question has nothing to do with the main question."

SRI T. ANANTA PAI:—"Will the Hon. Minister be pleased to give the estimated savings after the merger is completed?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I would like to have notice."

Grant of non-residential scholarships.

* 341 Q.—SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state the reasons for granting only non-residential scholarships to those who are residing in recognized institutions like the Madras University Students' Club, Victoria Hostel, etc., instead of residential? 10-40 a.m.

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"It is presumed that the reference is to the grant of scholarships to students of backward classes studying for Law. The Government have since sanctioned seven residential scholarships to these students."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"சட்டக் கல்லூரியிலே வாசிக்கிற மாணவர்களில் எத்தனை பேர்கள் ஸ்காலர்ஷிப்பிற்காக மனுப் போட்டிருந்தார்கள்? அவர்களிலே எத்தனை பேருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்பட்டது?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"As regards the first question, I have no figures, Sir. But, I can give the hon. Member this information. For every year, the

[24th March 1954]

District Harijan Welfare Officer can sanction 32 non-residential scholarships for students taking up Law courses, sixteen for the eligible communities other than converts or Scheduled Castes and another sixteen for Backward Classes and converts from Scheduled Castes. In deserving cases, these scholarships can be converted into residential ones."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களிடமிருந்து சர்க்காருக்கு ஏதாவது மகஜர் வந்திருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால் அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள்?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"I want notice."

SRI S. CHELLAPANDIAN :—"ஜில்லா தலை நகரங்களிலும் தாலுகா தலை நகரங்களிலும் வாழும்படியான பிற்பட்ட இனத்தையும் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தையும் சேர்ந்த மக்களுக்குப் போதுமான ரெசிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க வசதி இல்லாததினால் அவர்களுக்கு ஹாஸ்டல்கள் அமைத்துத் தர சர்க்கார் உடனடியாக முன்வருவார்களா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"The Government are increasing the number of hostels every year according to the availability of funds."

SRI S. RAMALINGAM :—"Madras University Club and Madras Victoria Hostel-களிலுள்ள பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்பட்டதா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"Of the twelve residential scholarships, seven were granted to the students in the University Club, three for those residing in the Victoria Hostel and the remaining two for those in the other hostels."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"Why were the residential scholarships previously granted to Backward Class students of the Law College withdrawn last year?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"The intention of the Government then was to enlarge the scope of the students deriving this benefit."

SRI K. VINAYAKAM :—"Is it not a fact that students belonging to Backward Classes, who deserve residential scholarships get admitted into the residential hostels recognized by the Government but are made to pay the boarding charges first to the hostel and then, at the end, forced to take only non-residential scholarships because of paucity of funds available with the Harijan Welfare Department?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"It may be so, Sir. If the hon. Member wants a definite answer, I request him to put a separate question."

24th March 1954]

Illicit cutting of trees in Karulai Estate forests.

* 342 Q.—**SRI K. C. GOPALAN UNNI** : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether there have been illicit fellings on a large scale in Karulai Estate forests (private) in Amarambalam village, Ernad taluk, Malabar; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) Yes.

" (b) The Collector of Malabar sanctioned the prosecution of the offenders under section 8 of the Madras Preservation of Forests Act for having contravened the provisions of sections 3 (1) (a) and 3 (2) of the Act and the case was reported to be pending before the Additional First-class Magistrate, Kozhikode."

MR. SPEAKER :—"I think the matter is before the Court. Then, it is *sub judice*. I pass on to the next question." (Sri T. C. Narayanan Nambiar rose.)

MR. SPEAKER :—"No, no. I have got to cover eighteen questions within fifteen minutes. It is not possible to allow supplementaries on this question as the matter is before the Court. I shall pass on to the next question."

Improvements to sub-jails in Tanjore.

* 343 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state the improvements proposed to be made in sub-jails in Tanjore under the new schemes for 1954-55 and the sum allotted to that district for such improvements under item No. 212 at page 130 of the Budget Memorandum for 1954-55?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—"The various proposals of improvements to sub-jails in the State, that were considered as Part II Scheme for 1954-55, included the following items of works in respect of the sub-jails in the Tanjore district :—

(1) *Sub-jail, Pattukkottai*.—Provision of a compound wall on the northern side and raising the height of the compound wall on the north and west of the sub-jail (estimated cost Rs. 6,700);

(2) *Sub-jail, Sirkali*.—Construction of a compound wall (estimated cost Rs. 4,580);

(3) *Sub-jail, Papanasam*.—Construction of a compound wall (estimated cost Rs. 10,300); and

(4) *Sub-jail, Tirturaipundi*.—Construction of additional cells (estimated cost Rs. 13,800).

[24th March 1954]

Against the total estimated cost of the several proposals amounting to Rs. 2,80,700 for the whole State, a provision of Rupees one lakh only has been made in the Budget Estimate for 1954-55 and it is proposed that it should be left to the Jail department to distribute this amount according to the urgent needs of the various sub-jails."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலில் இருந்து சிறையில் காய்ப்புவண்டு சுவர்கள் கட்டப்படுவதற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்படுவதாக தெரிகிறது. அதோடு மல ஜலம் கழிப்பதற்காக இட வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிற கைதிகளுக்கு இப் பணத்திலிருந்தே வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—"I am afraid the hon. Member did not follow me fully. In Tanjore, we have made necessary provision for enlarging the block in respect of the jail."

SRI M. PALANIYANDI :—"தஞ்சாவூர் சிறைகளிலே அதிகப்படியான அறைகள் கட்டப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். இந்த அறைகள் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மீறியவர்களை அடைப்பதற்காகவா? அல்லது பண்ணையாள் சட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்பவர்களை அடைப்பதற்காகவா?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—"Not as long as this Government is in power."

Introduction of Multi-purpose Co-operative Credit Societies.

* 344 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have any proposals to introduce Multi-purpose Co-operative Credit Societies with limited liability in rural areas?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"No, Sir. There is, however, a proposal to amend the Madras Co-operative Societies' Act so as to enable the Agricultural Credit Societies to get registered on a limited liability in special circumstances."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Inasmuch as the main reason why the co-operative movement is not making headway in rural areas is the unlimited nature of the liability of members, will the Government consider the question of revising its policy so that it may spread to rural areas?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"I just said there is a proposal to make all these rural societies 'limited'."

DR. K. B. MENON :—"Are the Government aware that so long as the unlimited liability remains, they will not be a free flow of capital into these societies and that the credit facilities of farmers will, therefore, be seriously handicapped?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"We are aware of the difficulties which people experience as a result of this unlimited

[24th March 1954]

liability and, therefore, it is we are thinking in terms of amending the Act so as to convert these into limited liabilities."

SRI R. S. ARUMUGAM :—"ஐந்து மைனுக்குப் பக்கத்தில், 'கோவாப் ரேடிங் கிரிட் சொசைட்டி' ஏதாவது இருந்தால் புது சொசைட்டிகள் அமைக்க அனுமதி மறுக்கப்படுவது ஏன்?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The hon. Member may put a separate question."

Veterinary Dispensary at Gingee.

* 345 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) the amount spent for the maintenance of the Veterinary Dispensary at Gingee during 1952-53;

(b) the number of animals treated in 1952-53;

(c) the actual cost of medicine supplied during 1952-53; and

(d) the amount collected for treatment during 1952-53?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

"(a) Rs. 5,247-6-6.

"(b) 1,446 animals.

"(c) Rs. 208-11-7.

"(d) Nil."

SRI K. ARANGANATHAN :—"Sir, taking into consideration the total number of cattle in the Gingee taluk, and the cost of medicine supplied being Rs. 208-11-7, we have requested the Government to open a major dispensary at Gingee. May I know what happened to that request since the Veterinary Officer is not at all at the headquarters because he is a touring officer and no one is going there with cattle?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

"Gingee is a headquarters place and if the Panchayat Board comes forward with a recurring contribution, the matter will be considered."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—"செஞ்சி கால் நடை ஸ்பந்திரியில் எவ்வளவு பொலிக் காளைகள் இருக்கின்றன? அங்கு Artificial Insemination முறை பரீக்ஷார்த்தமாக அமுல் செய்யப்படுமா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"The matter will be considered."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—"Sir, the first part of my question has not been answered."

SRI K. VINAYAKAM :—"There is no stud bull in that place."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"I thank the hon. Member for the information."

[24th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Arising out of the figures supplied by the Hon. the Minister for Animal Husbandry, may I know whether he is aware of the fact that the amount spent on maintaining this Veterinary Dispensary is not commensurate with the number of animals treated therein? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ No, Sir. The amount spent is only Rs. 5,000 and in the opinion of the Government, it is worth spending on that account.”

Forest Guards with S.S.L.C. qualification.

* 346 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of Forest guards who have passed the S.S.L.C. examination in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Twenty-nine Forest guards have passed the S.S.L.C. examination.

SRI K. ARANGANATHAN :—“ At the time when the candidates concerned were appointed to the posts of Forest guards, they were given the promise that they would be promoted as Foresters. Why have the Government failed so far to promote them as Foresters while, on the other hand, they have promoted as Foresters those who have not passed the S.S.L.C. examination? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“ Is it not fair on the part of the Government to promote these S.S.L.C. passed candidates from the post of Forest Guards to that of Foresters? ”

MR. SPEAKER :—“ This supplementary question was put by the previous questioner also.”

Tapping of 'Neera' from coconut trees.

* 347 Q.—SRI T. S. ARDHANARI: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state the districts permitted to tap 'Neera' from coconut trees? ”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ The tapping of coconut trees for sweet toddy for the manufacture of jaggery has been permitted in such of the areas of Coimbatore, Malabar and South Kanara districts where there is real demand from the tappers for such tapping and where such concession will not hamper the normal working of the Prohibition Act.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“ சேலம் ஜில்லாவில் பதனி விற்பதற்கு அனுமதி அளிக்கவேண்டுமென்று சேலம் மதுவிலக்கு கமிட்டி அனுப்பிய தீர்மானம் சர்க்காருக்குக் கிடைத்ததா? கிடைத்தால் அதன்பேரில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ A separate question may be given notice of.”

[24th March 1954]

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ ஏழைகளின் உணவு பதனீர். அவர்கள் அதை ஏராளமாக வாங்கி சாப்பிடத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் தாராளமாக licence வழங்குவதற்கு ஏன் தயங்கவேண்டும்? தயங்காமல் licence வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? ”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ The Government will have no objection to issue licences if the hon. Member will stand surety for the individual's respect and responsibility.” (Laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon. the Minister for Prohibition was just now saying that permits were given to tap neera (sweet toddy) in Malabar also. Will the Hon. Minister be pleased to state at least one place where permit was given to tap neera, that is, for drinking, and not for manufacturing jaggery? In that sense, is there any place in Malabar where permit for tapping neera was given? As far as my information goes, no such permit was given.”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ The presumption of the hon. Member is quite correct, Sir. No permit was given in the Malabar district for tapping of neera to be used as beverage.”

Assignment of poramboke lands close to village sites.

* 348 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state how poramboke lands lying close to village sites are dealt with in the matter of assignment according to G.O. No. 1523, Revenue, dated 11th June 1949?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Porambokes are normally not assigned. If porambokes close to village sites are in excess of requirement of the communal purpose for which they were set apart, the excess is utilized for other communal purposes. If there is still any excess, it may be assigned if there are no other lands available for assignment in the taluk.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ What are the communal purposes for which these porambokes are intended? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ For grazing, cattle-stand and for so many other purposes. I think the hon. Member also knows about it.”

Stationing of fire engines in South Arcot district.

* 349 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposal for stationing fire engines in each of the taluks of South Arcot district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Government have no such proposal at present.”

[24th March 1954]

SRI M. KATTIMUTHU :—“இந்த ராஜ்யத்திலே குடிசையில் வாழும் மக்கள் அதிகமென்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரிந்த விஷயம். அப்படி இருக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் Fire Engine ஏற்படுத்துவதற்கு தயங்குவது ஏன்? குடிசையை நம்பி வாழும் மக்கள் செளகரியமாக வாழவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும், ஒவ்வொரு பிரிக்காவிலும் Fire Engine வைக்கவேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It may be possible to station fire engines even in every village, but we have to take into account the funds available, and now we are trying to locate fire engine stations at least in the urban areas in every municipality.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“While I am thankful to this Government for stationing fire engines in certain places like my town, Villupuram, may I request them not to transfer the fire engine from the place where it is located now to the Anjaneyar Kovil, Villupuram, because that will be unnecessarily competing with the temple?”

MR. SPEAKER :—“The main question is a general one. The hon. Member puts a supplementary question about a specific case.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, the fire engine is in the taluk headquarters. I request that it may not be transferred from the place where it is now stationed because that will be competing with a temple presided by a deity who once taught a very good lesson to the Government of Ravana.” (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I think it is not necessary to answer the question.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“Are the Government aware that the present fire stations are located in the eastern portion of the South Arcot district and, if so, will the Government consider the desirability of opening a fire station in the western portion of the district?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“This is not a question of discrimination between the east and the west. We thought that we should locate fire stations in all municipalities and Cuddalore, Villupuram and Chidambaram happen to be municipalities where such stations have been located.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“நெருப்பினைக்கும் படையை ஆஞ்சநேயர் கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் வைக்க ஆலோசிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆஞ்சநேயர் தன் வாலினால் இலங்கையைக் கொளுத்தியதுபோல் இவ் வுரைக் கொளுத்திவிடுவார் என்ற பயமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“He has only amplified the other hon. Member's question and he should be satisfied with the question itself.”

SRI A. AIYANAR :—“இ அனைக்கும் படையினருக்கு மற்ற போலீஸ் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் கொடுக்கப்படுமா?”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member may give notice of a separate question.”

24th March 1954]

Construction of a bridge near Tirukkoyilur.

* 350 Q.—**SRI K. PARTHASARATHY :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal to construct a bridge across the river South Pennar near Tirukoilur in the Cuddalore-Chittoor road?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The Government of India have been addressed to treat this as a grant-in-aid work under the scheme for development of inter-State roads, etc., outside the State's current Five-Year Plan.”

Starting of Jaggery Co-operative Societies in Chirakkal.

* 351 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state— 11 a.m.

(a) how many applications for starting jaggery co-operative societies in Chirakkal taluk, North Malabar, were received from ex-toddy tappers at the office of the Malabar District Prohibition Officer during the last one year; and

(b) how many applications were sanctioned; and

(c) how many rejected and the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“(a) During the year 1953, applications were received by the District Prohibition Officer and the Deputy Registrar, Malabar (North) for organizing Jaggery (Production Co-operative) Societies in the following places to Chirakkal taluk :—

- 1 Azhecode.
- 2 Payyanloor.
- 3 Morazha.
- 4 Pariyaram.
- 5 Kokkanasseri.
- 6 Velloor.
- 7 Karivalloor,
- 8 Kaviralam.
- 9 Kandakayi.
- 10 Cheruthazham.
- 11 Korom.
- 12 Paravanthatta.
- 13 Kunhimangalam.
14. Andur.
- 15 Madai.

“(b) & (c) All applications except those from Payyanloor, Morazha, Kunhimangalam and Paravanthatta have been rejected. Jaggery Societies have been started in the former

[24th March 1954]

three villages. As regards Paravanthatta, the District Prohibition Officer has since recommended the tapping concessions and the Deputy Registrar will take steps to form a jaggery manufacturing society.

The request in respect of the remaining eleven villages was not complied with for all or any of the following reasons:—

- (i) The area is noted for illicit tapping or illicit distillation.
- (ii) There is misuse of the tapping privilege in the surrounding areas.
- (iii) The topography of the area is such that it will be difficult for the enforcement staff to have easy access and exercise effective supervision of sweet juice tapping."

SRI K. P. GOPALAN :—" Are the Government aware of the fact that there is so much dissatisfaction among the ex-toddy tappers in Chirakkal taluk because of the indifferent and unsympathetic attitude of the Prohibition department in not allowing them to open jaggery societies, as a result of which hundreds of ex-toddy tappers are forced to starve? "

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" Yes, Sir. The District Prohibition Officer's orders were not satisfactory and the Board has asked him to submit his report with concrete reasons as to why some of the representations were refused. The matter is still under consideration and action will be taken without any delay."

SRI S. T. ADITYAN :—" From the point of view of illicit distillation of arrack, is palm jaggery more dangerous than cane jaggery and if so, may I know what was the rationale behind the Government's making a distinction between the two? "

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" There is no distinction between the two, Sir."

SRI S. T. ADITYAN :—" From the point of view illicit distillation and from the point of view of enforcing Prohibition, is palm jaggery more dangerous than cane jaggery? If not, what is the rationale behind the distinction made by the Government? The Government now insist that palm jaggery could be made and sold only through licensed co-operatives. Have the Government prescribed any such rule with regard to cane jaggery? If not, what is the reason for making this distinction and for according this step-motherly treatment to palm jaggery? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, sweet toddy can be converted into toddy very easily and it is likely to be misused. Cane juice cannot be converted like that. That is why we have to take precaution against misuse of sweet toddy. However, the hon. Member is free to come to his own conclusion in the matter."

SRI S. T. ADITYAN :—" Experiments have been conducted and it has been conclusively proved that cane juice can as easily

[24th March 1954]

be converted into arrack as palm juice. I am prepared to challenge the Hon. Minister on this issue to experiment with the two kinds of juices because I know it personally."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am glad the hon. Member has personal experience in the matter which I have not."

MR. SPEAKER :—" Question No. 352."

(Hon. Members Sri T. C. Narayanan Nambiar, Sri K. Aranganathan and Sri C. H. Kanaran were seen rising in their seats to put supplementaries.)

MR. SPEAKER :—" The next Demand is the Harijan Demand. I have to finish all the questions in one hour so that rest of the day may be devoted to the consideration of the Demand. If hon. Members want to put supplementaries on each and every question, I have no other go except to say that the answers to many of the questions that could not be covered within this one hour will be printed in the Proceedings."

SRI C. H. KANARAN :—" The previous question relates to a very important matter."

MR. SPEAKER :—" Can the hon. Member tell me which is unimportant? Everything is important."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, considering the importance of the matter, I have to request that you may be pleased to allow a half-hour debate on the matter."

MR. SPEAKER :—" I shall consider the hon. Member's request."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In the answer given by the Hon. the Minister for Prohibition, it was stated that certain applications for permission to tap sweet toddy were rejected on the ground that the area concerned was inconvenient and that it will affect the enforcement of Prohibition. My submission is that the answer given by the Hon. Minister based on the facts and figures given to her by the Department concerned is incorrect. May I have a ruling from the Chair when such incorrect answers are supplied to the hon. Members of this hon. House, whether hon. Members have the right and privilege to point out the incorrectness of the information supplied and place the real facts before the House? "

MR. SPEAKER :—" As far as the Chair is concerned, it cannot take up the responsibility regarding the answers given by Hon. Ministers. The Chair has nothing to do with the answers given by Hon. Ministers."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" May I know whether hon. Members have the right to draw the attention of the Hon. Speaker as well as Hon. Ministers to the real facts? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member can put it in the form of a question."

[24th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" It is for that reason that we wanted to put supplementaries on this question."

MR. SPEAKER :—" But the hon. Member must also bear in mind the time factor. There are a number of questions and we will have to cover them in one hour. Question No. 352."

Reprinting of the Board's Standing Orders.

* 352 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether with reference to the answer to question No. 1218 given on 29th July 1953 all the four volumes of the Standing Orders of the Board of Revenue corrected up to date have been re-printed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The Controller of Stationery and Printing has stated that he is awaiting the last batch of proofs of Volume I of Board's Standing Orders sent to the Board of Revenue for approval and that on its receipt arrangements will be made to print and supply the final copies. The remaining volumes will be taken up successively."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Sir . . ."

MR. SPEAKER :—" If the hon. Member wants to put a supplementary on each and every question, I will have to say that the answers to the rest of the questions will be printed in the Official Proceedings. If hon. Members want to hear the answers on the floor of the House, they cannot put supplementaries on every question. I have received answers for a number of questions. It is only for the benefit of hon. Members that I am putting about 30 questions in the Agenda so that they may hear the answers. If they want to put supplementaries on every question, I may have to restrict the number to 20. I wish to make this perfectly clear to the House."

Central Jail, Cuddalore.

* 353 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) the number of prisoners at the Cuddalore Central Jail, South Arcot district at present;

(b) the number of officers posted and their establishment charges per year; and

(c) the kind of labour extracted from the prisoners and the income derived therefrom for the year 1952?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" (a) Six hundred and eighty-seven on 20th February 1954.

" (b) Eighty-four officers during 1952.

Rs. 68,177 during that year.

" (c) Cotton-weaving and vegetable gardening. Income derived from cotton-weaving was Rs. 13,549 in 1952. Rs. 7,419 worth of vegetables were raised."

24th March 1954]

Stock of salt in the Kumbala Fish-curing Yard.

* 354 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was no stock of salt in the Kumbala Fish-curing Yard during the current fishing season;

(b) if so, when;

(c) what was the approximate quantity of bazaar salt consumed by the curers; and

(d) the loss incurred by them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) There were adequate stocks of salt at the Kumbala fish curing yard during the current fishing season, except on a few days when there was depletion of stocks of salt due to heavy transactions. Fresh supplies to keep pace with the unexpectedly heavy consumption could not be rushed in, due to transport difficulties.

" (b) There was depletion of salt on the following days :— 25th, 30th and 31st December 1953 and 4th to 16th January 1954.

" (c) No figures are available, but it may be approximately 1,000 maunds.

" (d) It is not possible to give a correct estimate; but, it may be about Rs. 542, being the difference between the bazaar price and the subsidized price."

* 355 Q.—SRI T. ANANTA PAI :—" I request that this question may be taken up tomorrow, Sir."

* 356 Q.—SRI M. S. MOGRAL :—" This question may be taken up tomorrow."

Permit for tapping coconut trees for the purpose of manufacturing jaggery.

* 357 Q.—SRI Y. MANJAYA SHETTY: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) whether the unemployed ex-tappers in South Kanara district have sent any representation to the Government requesting to permit them to tap coconut trees so as to enable them to manufacture jaggery through co-operative societies; and

(b) what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" (a) No, Sir, but representations to that effect have been received from the hon. Member and Sri S. S. Kolkebail, M.L.A.

" (b) Sanction has been accorded to tap coconut trees in certain villages of Udipi and Kasargod taluks. The question of extending similar concession to certain other villages in Coondapur taluk has been deferred for consideration after watching for a period of one year the working of the concession now granted."

[24th March 1954]

Reinstatement of retrenched workers in the Coimbatore City Transport.

* 358 Q.—SRI T. S. ARDHANARI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the action taken by the Government or proposed to be taken on the management of the Coimbatore City Transport for its failure to respect the decisions of the Industrial Tribunal, the Appellate Tribunal and the High Court in the case of sixty-six employees dismissed by the said Transport Co.?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"The attention of the Hon. Member is invited to my answer to Legislative Assembly Question (Starred) No. 645 put by Sri S. Ramalingam."

Fish vans in the City of Madras.

11.10 a.m. * 359 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many fish vans are run by the Government in the City of Madras and the State for the conveyance of fish owners;
(b) the maintenance charges and the income of each fish van;
and

(c) how many fishermen and non-fishermen are benefited by the aid given by the Fisheries Department, such as transport and marketing facilities, etc.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) At present six fish vans are being run by the Fisheries Department for the transport of fish. Of those three are working in the districts and three between Ennoor and Madras.

" (b) The annual maintenance charges and the income derived from each van are as follows:—

Van number.		Annual maintenance charges.			Annual income.		
		RS.	A.	P.	RS.	A.	P.
1 MSZ 3102 GMC Pick up	..	12,760	10	0	14,684	0	0
2 MSZ 2712 Bedford Van	..	4,321	8	0	3,636	12	0
3 MSZ 3351 Chevrolet	..	5,989	10	6	2,762	6	5
4 MSZ 3589 Chevrolet	..	7,567	13	9	2,922	14	7
5 ESZ : 968 Fordson	..	1,561	0	9	1,141	2	0
6 VSP 2529	..	4,812	15	0	3,495	4	0

" (c) Two out of the three vans at Madras are being made use of by Fishermen Co-operative Societies. One van was hired out to the S.B.A.S. Panchayat, Tuticorin, for some time and it has recently been withdrawn and it is now under repairs. The other two have been working at Mettur Dam and transporting fish caught from the Reservoir to Salem, Erode and Bangalore. The fishermen of Mettur Dam are benefited by the running of those vans. All the members of the Societies and fishermen in the neighbourhood are making use of these vans and are benefited by them. It is difficult to gather information about the exact number of persons benefited by these vehicles."

24th March 1954]

UNSTARRED QUESTIONS.

Exemption to Musical Associations from payment of entertainments tax.

17 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation requesting the grant of permanent exemption from the payment of entertainments tax to Musical Associations; and

(b) if so, the names of the associations that were exempted in the State during the years 1952 and 1953?

A.—(a) No representation for the grant of permanent exemption to the Music Associations from payment of entertainments tax has been received by the Government. But the Government have continued for another year from 1st November 1953 the total exemption now enjoyed by approved registered Sabhas and similar associations in respect of music and dance performances and variety entertainments conducted by them.

(b) Does not arise.

Purchase of leather goods for Police department.

18 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the expenditure incurred on the purchase of leather goods for the Police such as belts, boots, etc., in this State during the year 1953-54?

A.—The expenditure incurred is approximately Rs. 2,33,030.

Government Soap Factory, Kozhikode.

19 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the total number of workers and staff employed in the Government Soap Factory, Kozhikode, at present;

(b) whether there has been any change in the strength, and if so, the reasons therefor; and

(c) the total expenditure and the total value of the products manufactured therein at the ex-factory or godown rate and what was the profit or loss during 1952-53?

A.—(a) The total number of workers and staff employed at present in the Kerala Soap Institute, Kozhikode, is 105 as shown below:—

Regular workers	..	..	..	56
Temporary casual workers	..	..	..	13
Staff (including Oil Technologist)	..	..	..	30
Watchman and menials	..	..	..	6
				105

[24th March 1954]

- (b) There has been no change in the strength in the regular establishment during the last four years except that two blind workers trained at the Dehra Dun Institute were entertained in January 1954.

	RS:
(c) Expenditure in 1952-53	5,16,137
Value of products manufactured in 1952-53	5,86,438
Net profit for 1952-53	53,183

Local Finance Enquiry Committee.

20 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have given effect to the recommendations of the Local Finance Enquiry Committee constituted in 1949;

(b) the recommendations that are under the consideration of the Government for being given effect to immediately; and

(c) whether the Government will be pleased to lay on the table of the House a copy of the recommendations of the above-said Committee?

A.—(a) Certain recommendations of the Committee have been accepted and necessary action has been taken to implement them, while the consideration of certain other recommendations has been postponed to a later date though they have been accepted in principle. Some of the recommendations were already under the consideration of the Government and the decision of the Government of India is awaited on certain other recommendations. Some of the recommendations have been considered in the past and dropped. In view of the present policy of the Government and in view of the existing provisions in the Acts and Rules now in force in this State, it is not proposed either to alter the existing provisions or to take any further action in the matter with regard to the other recommendations.

(b) All the recommendations have already been considered.

(c) A summary of the recommendations of the Committee is given on pages 487-502 of its report. The report is a priced publication of the Government of India costing Rs. 4-2-0. A copy of the report is placed in the Library of the Madras Legislature for reference by Members.

Districts without blood banks.

21 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the names of districts in which there is no blood bank at present?

[24th March 1954]

A.—The names of the districts in which there is no blood bank at present are—

- (i) South Arcot,
- (ii) Ramanathapuram,
- (iii) Chingleput, and
- (iv) Salem.

Sinking of tube-wells in South Arcot.

22 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of tube-wells sunk in South Arcot district by the Agricultural department so far?

A.—It is presumed that the hon. Member wants information about small tube-wells with filter points sunk by the Agricultural department. Seventy-six of these wells have been sunk in the district so far (up to 20th February 1954).

Buses and heavy vehicles owned by fleet owners in North Arcot.

23 Q.—SRI D. DASARATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) how many fleet owners there are in the North Arcot district; and

(b) the number of buses and heavy vehicles owned by each of them?

A.—(a) There are 14 fleet owners of buses and 3 fleet owners of lorries in the North Arcot district.

(b) A statement * showing the number of vehicles owned by each of them is annexed.

Problem of unemployment among Harijans.

24 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Government are taking any steps to provide employment to the unemployed Harijans to maintain themselves; and

(b) if so, what they are?

A.—(a) & (b) The question of providing employment for the educated Harijan and Backward community students is under investigation. It will take some time before a decision is arrived at.

Re-employment of retired officers.

25 Q.—SRI P. RANGASWAMY REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Gazetted officers whose terms were extended beyond the dates of their retirement or who were reappointed after retirement since the 5th December 1952;

[24th March 1954]

(b) the reasons for doing so;
 (c) whether the officers referred to in the answer to question No. 292 answered by the Hon. Finance Minister on the 5th December 1952 are all still in service;

(d) how many of them have retired; and

(e) the number of them whose terms were extended?

A.—(a) No extension of service was given to any officer since the 5th December 1952. Sixty officers were re-employed after their retirement since the 5th December 1952.

(b) Re-employment was sanctioned mainly due to paucity of suitable qualified personnel.

(c), (d) & (e) Out of ninety-three officers contained in the list, the services of eighty-three officers have been terminated and only ten officers are still continued in re-employment.

Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar.

26 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the net profit earned or loss sustained by the Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar since their inception year-wise;

(b) the number of Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar, whose wholesale licences have been withdrawn by the Government; and

(c) the number of Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar which have stopped their retail distribution work in foodgrains and are on the verge of liquidation or are under liquidation?

A.—(a) The particulars are furnished below :—

Year.	Total number of societies.	Societies worked on profit.		Societies worked on loss.			Remarks.	
		Num- ber.	Total profits earn'd.	Num- ber.	Loss incur- red.			
					(4)	(6)		(7)
(1)	(2)	(3)	RS.	A.	(5)	RS.	A.	(7)
1946-47	106	106	37,81,349	10	Nil.	Nil.		..
1947-48	107	98	22,14,640	8	7	1,73,794	9	Two societies worked on nil profit.
1948-49	107	80	15,26,890	4	27	4,76,342	15	..
1949-50	107	94	22,28,897	9	13	1,35,788	3	..
1950-51	107	94	27,90,341	7	13	1,24,888	4	..
1951-52	107	36	5,96,546	14	71	18,88,546	4	..
1952-53 *	107	20	2,30,812	8	62	12,71,089	9	One society worked on nil profit.

(The audit certificates for the year 1952-53 in respect of the remaining societies have not been received. The Special Deputy Registrar has stated that the figures furnished for the year 1952-53 cannot also be taken as final as the loss or profit of each society has to be changed after getting confirmation of outstanding.)

24th March 1954]

(b) Twenty-three including nine societies which have applied of their own accord for relief from retail business also.

(c) Ten. Five of these societies which have actually stopped distribution work have not yet decided whether they want to be converted into other type of co-operative societies or liquidated.

Lands in possession of Harijans and landless poor under Grow More Food Scheme.

27 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the extent of lands in possession of the Harijans and landless poor for over five years under the Grow More Food Scheme;

(b) whether these lands have been assigned to them; and

(c) the extent of lands taken away from them and given to political sufferers?

A.—(a) to (c) The information is not readily available with the Government.

Maintenance and other charges of the Government Hospital, Cannanore.

28 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the amount sanctioned by the Government for the year 1952-53, (i) for medicine, (ii) for food and (iii) for maintenance in the Government Hospital, Cannanore?

A.—The budget allotment during 1952-53 was as under :—

(i) Medicine, Rs. 38,343.

(ii) Food, Rs. 86,118.

(iii) Maintenance, Rs. 74,866.

MR. SPEAKER :—“ Questions over. Next item is Demand on Harijan Uplift. I allot the full day for this Demand . . . ”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—INFORMATION RE HEALTH OF HON. THE CHIEF MINISTER.

* SRI A. RATNAM :—“ On a point of order, Sir, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நாம் இந்தச் சட்ட சபையில் ஹரிஜன மான்யத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் அக்கரை கொண்டவர் இந்நாட்டில் தன்னைத் தவிர வேறு ஒருவரும் இருக்க முடியாது என்று இந்தச் சட்டசபையில் கனம் முதல் அமைச்சர் பல முறை சொல்லியிருப்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். எனவே இந்தச் சமயத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் இல்லை என்பதைப் பற்றி நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அவருடைய உடல் நலம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி Leader of the House சொல்லும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

[24th March 1954]

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் இதைப்பற்றி கேட்கவேண்டுமென்றால் முன்னதாகவே எனக்குத் தெரியப்படுத்திவிட்டுத்தான் கேட்கவேண்டும். திடீரென்று ஒன்றையும் கேட்கக்கூடாது. சட்ட சபை விதி முறைகளின்படி தான் நாம் நடந்துகொள்ளவேண்டும். நினைத்தபடி எல்லாவற்றிற்கும் ஒழுங்குப் பிரச்சனை (point of order) எழுப்பக்கூடாது.”

“I wish to know whether the Hon. Leader of the House wants to say anything about the health of the Hon. Chief Minister.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, there has been a communiqué in the papers also this morning. The Hon. Chief Minister has recovered from his illness, but still he continues to be weak and hence he is unable to attend now. Otherwise, certainly he will have great pleasure to hear the hon. Member Sri Ratnam speak on this Demand.”

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55.

DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT.

* **THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**
“Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That Government be granted a sum not exceeding rupees 90,47,400 under Demand XXII—Harijan Uplift.’

And in doing so, I may be permitted to say a few words in support of the Demand.

“Sir, the policy of uplift of Harijans was first started by the Madras Government more than 30 years ago. But then it was an humble beginning. But it was given to Mahatmaji to give an impetus to the movement and to awaken the minds of the people, of their sacred responsibilities towards their down-trodden brethren. We all know, Sir, how he was carrying on a propaganda throughout the length and breadth of India. He has told us that untouchability is a sin that has been cast on the great Hindu community and that it should go root and branch. He not only preached, but rigorously followed it up till his end. It is, therefore, our sacred duty to see that untouchability is driven out of the land. Our Constitution has provided for it and we have therefore to be loyal and true to its very letter and carry out its mandate. And I feel proud to say that our Madras State has been most loyal in this respect and has led the way in carrying out several progressive measures in removing untouchability and uplifting the poor unfortunate Harijans who form a substantial portion of our community. Not only legal measures, Sir, but several practical measures involving expenditure ranging to crores of rupees were taken. I may therefore be permitted to speak on this occasion of some of the schemes that this Government have undertaken to carry out in ameliorating the conditions of Harijans and Backward Communities. The first and foremost among such schemes is providing house-sites.

[24th March 1954] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

“Government have therefore given a high priority to the scheme of providing house-sites to the Harijans in their programme of ameliorative work. House-sites are provided to them by assignment of land at the disposal of Government and by acquisition of private lands. During the year 1951-52, 7,921 house-sites covering an extent of 649.81 acres of Government lands were provided in the 14 districts of Madras State. The total number of house-sites provided since the commencement of the activities of the Labour Department (now designated as Harijan Welfare Department) up to the end of the year 1951-52 was 36,716. There was a change in the policy of the Government in regard to the acquisition of private land for provision of house-sites for Harijans including converts. In November 1949, the Government ordered that all the Harijans including converts who do not possess houses of their own and who cannot afford to pay the cost of the lands are eligible for house-sites free of cost at the rate of 3 cents in wet or 5 cents in dry areas. An extent of 473.92 acres was acquired at a total cost of about Rs. 3.8 lakhs and 7,149 sites were provided in 1951-52 in the Madras State. The total number of house-sites provided up to the end of the year by acquisition was 25,848.

“As regards the Malabar district, in December 1951 the Government increased the maximum limit of house-sites to Harijans to 15 cents for each family irrespective of the classification of land as against 3 cents in wet and 5 cents in dry areas permissible in other districts in view of the peculiar circumstances prevailing in the district. The Government have also directed that provision of house-sites should be confined to those Harijans who have no legal rights to the house-sites under their occupation and who are houseless. Acquisition proceedings have been taken up in really urgent cases.

“In the matter of assignment of lands, the Government have recently re-examined the land assignment policy and have given first preference to landless poor persons, which include Harijans and Backward Classes.

“The policy of the Government has all along been to endeavour, as far as possible, to get the Harijan pupils admitted into the schools already existing in the locality and to open separate schools for them only in places where there are no schools at all. The number of schools thus specially opened for Harijans which has been growing from year to year was 889 at the beginning of 1952-53 and now there are 903 Harijan Welfare Schools. In these schools midday meals are supplied to the children of the eligible communities. The expenditure on the supply of meals has been gradually increasing year by year. The provision during 1954-55 is Rs. 16 lakhs.

“The scheme of scholarships was initiated by the Government as early as 1923-24. They were then intended mainly to defray the school fees and cost of books. The scope of these scholarships was subsequently enlarged to enable the pupils to meet

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [24th March 1954]

the cost of boarding and lodging also. There are various kinds of scholarships. Their number has steadily been increasing from year to year and the expenditure has therefore correspondingly grown and reached in 1952-53 the figure of Rs. 6,79,243. The provision sanctioned during the year 1953-54 was Rs. 7,32,000. The Director of Harijan Welfare grants exemption from payment of examination fees in respect of Government examinations. In respect of University examinations, the Director of Harijan Welfare grants examination fees to deserving pupils.

11-20 a.m. "Hostels.—Eighteen hostels are run now by the Harijan Welfare Department under the supervision of the Collectors of the districts concerned and the Director of Harijan Welfare in the City of Madras. In addition to these hostels run by the Government, private hostels for Harijans are subsidised by the Government. These hostels are given lumpsum boarding grants at the rate of Rs. 15 for a pupil per mensem, for a period of 10 months in the year. A sum of Rs. 8,17,017 was sanctioned for the purpose to the Harijans and other eligible communities in the Madras State during 1952-53 and Rs. 8,61,000 during 1953-54.

"Provision of wells, etc.—The Collectors of the districts are empowered to sanction non-recurring expenditure up to a limit of Rs. 4,500 in each case on the various measures relating to the welfare of the Harijans such as sinking of wells, provision of pathways, latrines, etc. The Director of Harijan Welfare has been likewise authorised to sanction expenditure on similar items up to the limit of Rs. 7,500 in each case. Four thousand six hundred and ninety-two wells were constructed or repaired at a total cost of Rs. 23,70,009 up to 1951-52 in the Madras State.

"Sanitary amenities, etc.—A sum of Rs. 42,839 was incurred during 1951-52 in the Madras State for the provision of sanitary amenities in cheris such as pathways, public conveniences, flaying enclosures and burial grounds.

"Backward Classes.—In the year 1948-49 the Government for the first time provided a sum of Re. 1 lakh towards the ameliorative measures for the uplift of Backward Classes other than Scheduled Castes and Scheduled Tribes. From that year onwards the Department of Harijan Welfare is granting scholarships, boarding grants, examination fees, etc., to the students belonging to Backward Classes. The lump sum provision of Re. 1 lakh made in the year 1948-49 was increased gradually from year to year. During the year 1953-54 the Government sanctioned the following additional allotments as detailed below:—

Item.	Additional allotment.	Total provision.
	RS.	RS.
Scholarships ..	2,54,527	8,00,900
Boarding grants ..	25,000	1,30,000
Examination fees ..	16,300	20,000

24th March 1954] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

The total additional allotments made for Backward Classes alone come to Rs. 3 lakhs, the total provision being Rs. 9,50,000.

"It may not be out of place to mention here that various schemes for the welfare of certain specified Backward Classes such as opening schools, formation of co-operative societies, etc., have also been undertaken at the instance of the Government of India under grant-in-aid scheme. A sum of Rs. 15,000 has been sanctioned during 1953-54 for the purpose. The Government of India have also called for a two-year scheme for 1954-55 and 1955-56. They are under preparation and will be sent to the Government of India shortly.

"The Government also recently reconstituted the Backward Classes Advisory Committee which advises the Government on matters relating to the amelioration of Backward Classes. The first meeting of the recently reconstituted committee was held on 9th January 1954.

"The Government are examining the questionnaire issued by the Backward Classes Commission and replies to them are being sent to the Commission in batches. The Commission proposes to tour this State shortly and it is hoped that the Government of India will be giving increased grants to the State for the amelioration of the condition of the Backward Classes as a result of the investigation conducted by the Commission.

"Reclamation of Kallars and Koravars.—The Reclamation work of Kallars and Koravars is confined mainly to the districts of Madurai, Ramanathapuram, Chingleput and Salem. At the beginning of the year 1953-54 there were 247 schools in which about 11,337 Kallar children in all were reading, out of total school-age children of 16,920. Free clothing and free supply of books and slates and other school equipments was made to the Kallar Children studying in Government schools at State cost. The Government have also been granting scholarships and stipends to Kallar pupils reading in other schools. There are two Boarding Homes managed by the Government for the benefit of the Kallar boys studying in the District Board High Schools at Uthamapalayam and Usilampatti in Madurai district. The sanctioned strength of these hostels is 100 and 300 respectively and about Rs. 50,000 is spent on the maintenance of these hostels every year. There are about 80 Vaduvarpatti Koravar pupils studying in the A.M.C. Boarding Home, Aruppukkottai in Ramanathapuram district and the Government are sanctioning them Boarding grants at Rs. 14-8-0 per pupil per mensem. A Boarding Home is run by the Department at Konnur in the Chingleput district for the benefit of the school-going children of the released settlers in the ex-Criminal Tribes Settlements. In the Salem district there are 4 Koravar Reclamation schools. The Government have recently ordered that the Boarding Home at Attur, maintained by the London Mission should

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [24th March 1954]

be taken over by the Government and run departmentally. The expenditure on the amelioration of Kallars, Koravars and other ex-Criminal Tribes during the last three years is as follows:—

	RS.
1951-52	5,80,810
1952-53	7,71,317
1953-54 (during the first half-year).	3,30,337

“ So much, Sir, about the general schemes for the amelioration of the conditions of the Harijans and other Backward Classes.

“ *Salient features.*—Now, Sir, I would like to deal with the salient features of the Demand in the Budget.

“ During 1954-55, the Government have proposed to open 14 new Harijan Welfare Schools in the State including Pudukotta division in the Tiruchirappalli district. As usual mid-day meals will be supplied to the children belonging to eligible communities reading in these schools. It is also proposed to convert 6 Harijan Welfare Schools in North Arcot district and Harijan Welfare School in Nilgiris district into Basic Schools in accordance with the declared policy of the Government to convert ordinary schools into basic ones gradually. With a view to provide hostel facilities for the Harijan girls at Palghat during 1954-55 the Government will be opening a Girls' Hostel at Palghat. During 1954-55, the strength of the Government Harijan Boys' and Girls' Hostels at Chidambaram and the Hostel at Ponneri will be increased.

“ Till now scholarships given to students belonging to Scheduled Castes and Scheduled Tribes reading in Intermediate and B.A. Classes are withheld if they fail to secure promotions to next higher class. The Government have now decided to allow one failure in the case of students belonging to Harijans and Scheduled Tribes for the entire course of Intermediate and B.A. or B.Sc. put together. Another important feature of the Budget for 1954-55 is that provision is made for the grant of non-residential scholarships to the students belonging to Backward Classes studying in Forms III to VI. At present no fresh scholarships are given to Backward Class students for High School studies. Additional provision for sanction of boarding grants for eligible communities and Backward Classes, loans for Harijans for house-sites have also been provided in the Budget. The Budget provides for the supply of ploughing cattle to Nayadi families in the Malabar district.

“ The hon. Members will be aware that the Government of India have come forward to allot some grants to this State this year for schemes for removal of untouchability and for ameliorative schemes for the benefit of ex-Criminal Tribes and certain other specified Backward Classes. Unfortunately due to the short time allowed this State has not been able to fully avail themselves of the grant. The schemes will be continued and fresh schemes formulated under these heads and aid obtained from the Centre in the coming years.

24th March 1954] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

“ The Government particularly after the advent of Independence, have thus very considerably quickened the pace of the emancipation and uplift of the Harijans. No doubt, much still remains to be done and achieved to help the Harijans to attain a position of absolute equality with others in the social, educational and economic spheres. But judging from the pace of the progress in the past, especially after the advent of the Democratic Congress regime, the future of the Harijans must be said to be bright and assured. Thank you, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

“ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 90,47,400 under Demand XXII—Harijan Uplift.”

* SRI M. PALANIMUTHU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஹரிஜன முன்னேற்ற மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்திற்கு என்னுடைய பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜன மக்களின் நலனில் இந்தச் சர்க்கார் ஓரளவு அதிக சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களது நிலையை உயர்த்துவதற்குப் பாடுபட்டு வருகிறது என்பது உண்மை. அதற்காக நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ On a point of order, Sir. The hon. Member without having moved the cut motion, is going on speaking. Is it parliamentary to do so? Is he in order, Sir? ” 11-30 a.m.

SRI S. T. ADITYAN :—“ Surely the hon. Member must explain before moving the cut motion, the reasons for his moving the cut motion, Sir. I think he can speak first and then move his cut motion.”

MR. SPEAKER :—“ I asked the hon. Member the number of his cut motion. He has replied his number is 413. Then the hon. Member has begun to speak. He is a new Member. I think he is in order. (Laughter.) I wish to inform the House that the whole of to-day is allotted for this Demand. The Hon. Minister will reply at 4-30 p.m.”

* SRI M. PALANIMUTHU :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக இந்தச் சர்க்கார் ஆலையப் பிரவேசச் சட்டத்தை கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்கள். ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி, சென்னை போன்ற பெரிய இடங்களிலெல்லாம் இதனால் ஓரளவு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அதைப் போலவே என் போல் கொஞ்சம் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு இதனால் ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டிருந்தாலும் ஏற்பட்டிருக்கலாமே தவிர உண்மையில் கிராமாந்திரங்களில் போய் பார்த்தால் தெரியும். எந்தக் கோயில்களுக்குள் எந்த ஹரிஜனங்களையும் விடுவதில்லை. ஆகவே ஆலையப் பிரவேசச் சட்டத்தை வெறும் கண்துடையாகவே நான் கருதுகிறேன். கிராமப் புறங்களில் நாலு கிராமங்கள், ஐந்து கிராமங்களுக்கு ஒரிடத்தில் பெரிய கோயில் ஒன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாவற்றிலும் ஹரிஜனங்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் செல்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும்.

“ அடுத்தபடியாக மனை வழங்கும் விஷயத்தில் சர்க்காருக்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமாந்திரங்களில் போய் பார்த்தால் அவர்கள் படும் கஷ்டங்கள் தெரியும். ஹரிஜனங்கள் வசிக்கக்கூடிய

[Sri M. Palanimuthu] [24th March 1954]

இடங்களுக்குச் சேரிகள் என்று பெயர். அவைகள் சுகாதாரத்தில் மிகவும் பிற்போக்கான இடங்களாக இருக்கும். சேரிக்குள் நுழைந்தால் ஒரே நாற்றமாக இருக்கும். அவைகளுக்கு நடைமுறையில் பறைச்சேரி என்ற பெயரே வழங்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட மிகவும் பிற்போக்கான இடங்களில் வசிக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கு சர்க்கார் எந்த வகையில் மனைக்கட்டுகள் வழங்கப் போகிறார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் தற்போது வசித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரதேசங்களையே வாங்கி அவர்களுக்குக் கொடுத்து அந்தப் பிரதேசங்களைச் சுகாதார வசதியோடு இருக்கும்படியாக மாற்றிக் கொடுத்தாலும் நல்லது அல்லது ஜாதி ஹிந்துக்கள் வசிக்கக்கூடிய வீதிகளிலேயே ஹரிஜனங்களுக்கும் நல்ல மனைக்கட்டுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்தாலும் நல்லது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் சர்க்கார் அவர்களுக்குப் புதிய மனைகள் வழங்கும்போதும் கிராமங்களுக்கு வெகுதூரம் தள்ளிச் செலுத்திய பக்கத்தில், அல்லது வேறு எங்காவது நிலங்கள் வழங்குகிறார்கள். ஏற்கனவே ஜாதி ஹிந்துக்கள் இவர்களை தங்கள் அருகில் நெருங்கவிடாமலேயே ஜாதி ஹிந்துக்கள் இவர்களை தங்கள் அருகில் துக்கு இரண்டு பரலாங் அல்லது அரை மைல் தூரத்திற்கு அப்பாலுள்ள பிரதேசத்தில் மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதினால் அவர்களை சமூகத்திலிருந்து தே பிரிப்பது போலாகுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே ஜாதி ஹிந்துக்கள் வாழும் வீதிகளுக்கு அருகாமையிலேயே இவர்களுக்கும் மனைக்கட்டுகள் வழங்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் தீண்டாமையை இந்த நாட்டிலிருந்து ஒழிக்க முடியுமென்றும், சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஹாஸ்டல் விஷயமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது ஜில்லாவிற்கு ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக என் போன்றவர்களும், வேறு சிலரும் இம்மாதிரியாக பல ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களை நடத்தி வருவதன் சிரமம் தெரியும். ஹாஸ்டல்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற மானியம் பூராவும் ஹாஸ்டல் தெரியும். ஹாஸ்டல்களுக்குச் சேருவதில்லையென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டலில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்குத் தலைக்கு பதினைந்து ரூபாய் வீதம் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஒரு ஹாஸ்டலில் 16 மாணவர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்குத் தலைக்கு பதினைந்து ரூபாய் வீதம் ஹாஸ்டல் நிர்வாகிகளுக்கு மானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு மாணவனுக்குப் பதினைந்து ரூபாய் மானியம் வாங்குவதற்குள் ஹாஸ்டல் நிர்வாகிகள் குறைந்தது 3, 4 ரூபாய்கள் செலவழித்துவிட வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கனவே கொடுக்கப்படும் இந்தப் பதினைந்து ரூபாய் போதாது என்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, அந்தப் பதினைந்து ரூபாயிலும் இப்படியாக மூன்று நான்கு ரூபாய்கள் அதிகாரிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் நாங்கள் செலவிட வேண்டியதாக நேரிட்டுவிடுகிறது என்றால் இதனால் என்ன நன்மை என்று பாருங்கள். அதனால் மாணவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஹாஸ்டலுக்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் பூராவும் அந்தந்த ஹாஸ்டல் நிர்வாகிகளிடம் போய்ச் சேர்ந்துவிடவேண்டும். ஜில்லாவிற்கு ஒரு ஹாஸ்டல் என்று இருப்பதைவிட்டு ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நான் மீண்டும் சேரி ஒழிப்பைப் பற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களும், மற்ற ஜாதி ஹிந்துகளும் ஒரே வழியாகச் செல்ல வேண்டுமென்று இருக்கும் இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் அந்தப் பாதை வழியே போகக்கூடாது என்று ஜாதி ஹிந்துக்கள் தடை செய்து விடுகிறார்கள். இதனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்தமாதிரியான பொது இடங்களிலும் ஹரிஜனங்கள் தாராளமாக நடப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் ஜாதி ஹிந்துக்கள் வாழக்கூடிய பிரதேசங்களிலேயே, சாலைகளிலேயே ஹரிஜனங்களுக்கும் மனைக்கட்டுகள் வழங்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். அதைவிட்டு கிராமத்திற்கு வெளியே இரண்டு பரலாங்கு அல்லது அரை மைல்

[24th March 1954] [Sri M. Palanimuthu]

தள்ளி அவர்களுக்கு வேண்டிய மனைக்கட்டை வழங்குவதினால் எவ்விதப் பிரயோஜனமும் இல்லை. ஜாதி வித்தியாசம் இந்த நாட்டில் நீடித்து இருந்து கொண்டேயிருப்பதற்குத்தான் இது உதவி அளிக்காமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பாக பல இடங்களில் நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் ஒடைப் புறம்போக்கு, ஆற்றுப்புறம்போக்கு, குட்டைப் புறம்போக்கு, மயானப்புறம்போக்கு என்று இருக்கின்றன. அவைகளிலுள்ள தரிசு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு அடமானம் செய்யப்படவேண்டும். அவைகளில் ஜாதி ஹிந்துக்கள் பயிரிடக்கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆனால் ஜாதி இந்துக்கள் அவைகளைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். ஜாதி ஹிந்துக்கள் அவைகளின் பேரில் உரிமை கொண்டாடிக்கொண்டு ஹரிஜனங்களை அந்தப் புறம் வரவிடாமல் செய்கிறார்கள். இது சரியல்ல. இதைத் தடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா? மேலும் என்னுடைய தொகுதி ஆலம்பாடியில் பொதுப் பாதையில் ஹரிஜனங்கள் நடக்கக்கூடாது என ஜாதி ஹிந்துக்கள் தடை செய்கிறார்கள். இதையும் சர்க்கார் கவனித்து பொதுப் பாதைகளில் ஹரிஜனங்கள் போகும்படி செய்யவேண்டும். அதோடு நான் முன்பு குறிப்பிட்ட அந்த தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறதேயொழிய ஜாதி ஹிந்துக்கள் அதை இவர்கள் அடையவிடாமல் தடுத்து வருகிறார்கள். அதனால் ஹரிஜனங்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவைகளை எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குச் சொந்தமாக வாங்கித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ உங்களுக்கு இன்னும் ஒரு நிமிஷம் இருக்கிறது.”

*SRI M. PALANIMUTHU :—“ இன்னும் ஒரு ஐந்து நிமிஷங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சபாநாயகரை நான் வணக்கத்தோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ உங்களைப்போலவே இன்னும் ரொம்பப் பேர்கள் பேசவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே என்னால் உங்களுக்கு இன்னும் அதிக நேரம் கொடுக்க முடியாது. உங்கள் பிரச்சந்தை முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.”

SRI M. PALANIMUTHU :—“ நில ஆர்ஜிதம் சம்பந்தமான விஷயங்கள் எல்லாம் ஜில்லாக் கலைக்டர்டுரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜில்லா கலைக்டர்களுக்கு ஏற்கெனவேயே மிகவும் அதிகமான வேலைகள் இருப்பதால் இதில் கொஞ்சம்கூட கவனம் செலுத்த முடியாமலிருக்கிறார்கள். ஆகவே நில அடமான சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தை, அதாவது பட்டாக்கள் வழங்கும் விஷயத்தை ஹரிஜனங்களுக்கென்றே இருக்கும் தனி இலாக்காவிடம் ஒப்படைத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன். Sir, I move—

‘To reduce the allotment of Rs. 90,17,400 under Demand XXII—Harijan uplift by 100.’

(To point out to the Government that the provision for Harijan Uplift in the Budget is not adequate and to suggest ways and means for the best utilization of the amount under this demand.)

*SRI O. A. NANJAPPA :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்தச் சபையிலே தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனுக்காக கனம் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் 90 லட்சம் ரூபாய் மானியத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

[Sri O. A. Nanjappa] [24th March 1954]

“நான் பொதுவாகப் பேசினபோதிலும்கூட, முக்கியமாக என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் ஹரூர் தாலுகா மிகவும் பிற்போக்கான தாலுக்கா வாகும். சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள மற்ற தாலுக்காக்களில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்கள் ஒரு அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஹரூர் தாலுகாவில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பாமர மக்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழைகளாகவும் பிற்போக்குள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். கூலி வேலையைத் தவிர வேறொன்றுக்கும் வழியில்லாமலிருக்கிறார்கள். கூலி வேலை கூட காலாகாலத்தில் அவர்களுக்குச் சரியானபடி கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் படுங்கஷ்டம் சொல்லத்தராமல்ல. நான் சொல்வதென்னவென்றால், நம் ராஜ்யத்தில் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை இந்த மாதிரி மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கும் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக பெரும்பகுதி செலவிட்டு, அவர்களுக்கு வேலை கிடைத்து முன்னேற்ற மடையும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

“சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போன்ற திட்டங்களை கிருஷ்ணகிரி, ஆத்தூர் தாலுக்காக்களில் அமைத்திருக்கிறார்கள். வருகின்ற ஆண்டிலாவது ஹரூர் தாலுகாவிற்கு அந்தத் திட்டங்களை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரூர் தாலுக்காவில் வசிக்கின்ற ஜாதி இந்துக்களுக்கோ அல்லது ஹரிஜன மக்களுக்கோ சொளகரியமாக ஒரு பிரசவ விடுதி கிடையாது. மருந்துவசதிகள் கூட கிடையாது. அந்தத் தாலுக்காவில் வசிப்பவர்களுக்கு எந்த நன்மையும் கிடையா. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“முக்கியமாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை உயர்த்தவேண்டும் என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டு வருகிறோமேயொழிய, அந்தத் தாலுக்காவில் வசிக்கிற அத்தனை பேரும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாய அபிவிருத்திக்குச் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வந்தாலும்கூட, ஹரூர் தாலுக்கா அம்பந்தப்பட்டவரை எந்த விதமான வசதியும் அங்கு செய்து கொடுக்கவில்லை. அங்கு விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், அங்கு வற்றாத நீர் நிலைகள் இருந்தம்கூட, அணைக்கட்டுகளும் இல்லாததால், மின்சார வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாளதுவரை இந்தச் சர்க்கார் அதற்கொன்றும் செலவிடவில்லை. ஆகவே இனிமேலாவது உடனடியாக அங்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-50 SRI S. T. ADITYAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, a.m. நான் இன்று குறிப்பிட்ட 5 நிமிஷத்திலே என் பேச்சை முடித்துக்கொள்வதாயிருக்கிறேன். ஒரே ஒரு சின்ன விஷயம், அந்த சின்ன விஷயத்தைப்பற்றிடும் சொன்னால் போதுமென நினைக்கிறேன்.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நாடார் சமூகம் என்ற ஒரு சமூகம் இருக்கிறது. இந்த சமூகம் பிற்பட்ட சமூகத்தில் சர்க்காரால் சேர்க்கப்பட்டதா என்றால் சேர்க்கப்படவில்லை. பல ஜாதியார்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களில் தேவர்கள், யாதவர்கள் என்ற வகுப்பினரும் பிற்பட்ட சமூகத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அதே சமயத்தில் அந்தத் தேவர்களிடம் இந்த நாடார் சமூகத்தினர் வேலையாட்களாக ஊழியம் செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட படிப்பில்லாத, வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமடையாத ஒரு பரம்பரையை இன்னும் பிற்பட்ட இனப்படியிலில் சர்க்காரால் சேர்க்கப்படாதது வருந்தத்தக்க விஷயம். இந்த நாடார் ஜாதியில் அதிகமாகப் படித்தவர்கள் கிடையாது. நாடார்கள்லிருந்து கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்கள்தான் அதிகமாகப் படித்தவர்கள்.

[Sri S. T. Adityan] [24th March 1954]

“பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் சென்னை ஹைகோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நாடார் சமூகம் தீண்டாத வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று. திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், மதுரை முதலிய ஜில்லாக்களில் இவர்கள் மற்ற இனங்களுக்கு ஊழியம் செய்கிற நிலைமையில் இருக்கிறார்களே தவிர, உயர்ந்தபாடில்ல. சில காலத்துக்கு முன்னால் அப்பொழுது மந்திரியாக இருந்த கனம் பெருமான் சாமி ரெட்டியாரை டில்லியில் பார்த்துப் பேசும்போது நாடார் சமூகத்தை இன்னும் பிற்பட்டவர் இனத்தவர் பட்டியலில் சேர்க்கப்படவில்லையே என்று கேட்டதற்கு, அவர், “அப்படி ஒன்றும் இல்லை. அது ஜாபிதாவில் இருக்கிறது. அங்கீகாரம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். நான் சென்னைக்கு வந்தபிறகு அவருக்கு இரு கடிதம் எழுதினேன். ஆனால் பதில் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. பொதுவாக சிவகாசி, விருது நகர் போன்ற இடங்களில்தான் இந்த நாடார் வகுப்பினர் வியாபிகளாக உயர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில்தான் அவர்கள் அந்தஸ்துடனும், கௌரவத்துடனும் வாழ்கிறார்கள். இதைக்கொண்டு மற்ற இடங்களில் இருக்கும் நாடார் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அதே உயர்ந்த நிலையில் இருப்பார்களென்று மதிப்பிடக்கூடாது. சில இடங்களில் முன்னேற்றம் அதிகம் இருக்கலாம்; காரணம் அவர்கள் சொந்த உழைப்பாலும், முயற்சியினாலும், உயர்ந்து இருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களிலும் அதேபோல் உயர்ந்திருப்பார்கள் என்று நினைத்துவிடக்கூடாது. பொதுவாக 20 வருஷ காலமாக இந்த நாட்டிலே அவர்கள் மிக மிகத் தாழ்மையான நிலையிலிருந்து இப்பொழுதுதான் முன்னுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பெருவாரியாக இன்னமும் மிகத் தாழ்மையான நிலைமையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒரு இனம் பிற்பட்ட இனப்படியிலில் சேர்க்கப்படவில்லை. இது ரொம்பவும் வருந்தவேண்டிய விஷயம். ஆதலால் இந்த நாடார் சமூகத்தையும் பிற்பட்ட இன ஜாபிதாவில் சேர்க்கவேண்டும். எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற 5 நிமிஷம் முடிவடைந்துவிட்டபடியால் எனது பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI S. VADIVELU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-55 இன்றையதினம் விவாதத்தில் இருக்கும் ஹரிஜன மானியத்திற்குப் பிரேரிக் a.m. கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பாக இன்றைய சமூக அமைப்பில் உழைப்பவர்கள், பாடுபடக் கூடியவர்கள், விவசாயப் பாட்டாளிமக்களே. அனுதினமும் வேலை செய்து உழைப்பவர்கள் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களே. இவர்களுடைய நலனுக்காகப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டு செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்படி செலவிடுகிறார்களே, இதனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில், கல்வித்துறையில், சமூகத் துறையில் ஏதாவது முன்னேறியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் பின்தங்கியே இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பெரும்பாலும் ஆதித்திராவிடப் பெருங்குடி மக்கள், அடிமை வாழ்கையிலே உழன்று உழன்று உருக்குலையிறார்கள். குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் பல பேர்கள் கிருஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு சமூகத்தின் கொடுமை தாங்கமாட்டாமல் மற்ற மதங்களில் அவர்கள் சேர்ந்தார்கள் என்பதன் காரணமாக அவர்களுக்கும் சலுகையளிக்கப்படவில்லை என்பது மிக மிகப் பரிதாபகாரமான விஷயம். ஆதலால் ஹரிஜன மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் அவர்களுக்கும் பங்கு அளிக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்களில் உழைப்பவர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளே. அவர்கள் ஒரு விவசாயிகள் மகாநாடு நடத்தி அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்மானம் மூலமாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

“இன்றைக்கு விவசாயிகளைப்பற்றி பல மகாநாட்டில் பேசிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் ஆதித்திராவிட

[Sri S. Vadivelu] [24th March 1954]

மக்கள். தஞ்சாவூரில் பெரும்பாலான மக்கள் ஏழை விவசாயிகளே. இங்கே நிலச்சுவான்தார்களின் கொடுமை தாங்கமுடியாமல் இருக்கிறது. நாகப்பட்டினம் தாலுக்கா வில்லிவளம் கிராமத்தில் இவர்களின் தூண்டுதலின்பேரில் போலீஸ்காரர்கள் ஆதித்திராவிட விவசாயி மக்களை மிகவும் துன்புறுத்துகிறார்கள். விவசாயிகள் ஏதாவது போலீஸ் அதிகாரியிடம் மனுக் கொடுத்தால் அந்த அதிகாரிகள் யார் மனுவைக் கொடுத்தார்கள் அவர்களுையே துன்புறுத்துகிறார்கள். அவர்களை ஆடு மாடுகளைப் போல் விரட்டுகிறார்கள். இதுமாதிரியாக ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு கொடுமையிழைக்கிறார்களே தவிர அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதில்லை. இந்த போலீஸ்காரர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலத்தில் அக்கறை கொள்ளாவிட்டாலும்கூட அவர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்காமல் இருந்தால் போதும். உதாரணமாக திருவாரூர் சமரச அதிகாரி வெங்கடராமய்யர் அவர்கள் நிலத்தில் வேலை செய்யும் ஆட்களை அவர் இஷ்டத்திற்குத் தள்ளுபடி செய்கிறார். இது விஷயமாக அவர்களை விரட்ட அவர்கள் அதிகாரிகளிடம் சொல்ல, அந்த அதிகாரிகள் இவைகளை எல்லாம் விசாரணை செய்ய அந்த வெங்கடராமய்யர் வீட்டிலேயே ஏற்பாடுகள் செய்தார்கள். அந்த விசாரணையின்போது ஆதித்திராவிட விவசாயிகள் 10, 20 அடி தூரத்தில்தான் பயந்துகொண்டு நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் செய்கிற அடக்காசத்தில் அந்த விவசாயிகள் என்ன சொல்ல வந்தார்களோ அவைகளையெல்லாம் பயத்தினால் மறந்துவிட்டு வேறொன்றையோ சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியாக அவர்களை மிரட்டியடிக்கிறார்கள். கிளவனூர் என்ற கிராமத்தில் வடிவேலு என் பவரைச் செருப்பாலேயே அடித்திருக்கிறார்கள். இதே மாதிரியாகப் பல இடங்களில் ஆதித் திராவிட மக்களைக் கட்டிவைத்து அடிக்கிறார்கள். நாயைப்போல் விரட்டுகிறார்கள். இவ்விதமாக பலவிதக் கொடுமைக்குள்ளாகிறார்கள். இந்த நாட்டில் உழைக்கிறவர்கள் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழும்படியாக பாடுபடுகிறவர்கள் அந்த உழைப்பினால் உருக்குலிந்து செத்து மடிக்கின்றார்கள். அதே சமயத்தில் மேனியில் தூசு படாமல், உடலுழைப்பு ஒன்றும் இல்லாது, வாடாது, வதங்காது, உழைப்பவர்களை உதாசீனப்படுத்துகிறவர்கள் உல்லாசபுரியிலே வாழ்கிறார்கள். இதுமாதிரியாகக் கொடுமை தாங்க முடியாமல்தான் ஆதித்திராவிட மக்கள் மதம் மாறியிருக்கிறார்கள்.

“தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக ஆதித் திராவிட மக்களுக்குக் கோவில்களைத் திறந்துவிட்டால் போதாது. அவர்களை மற்ற ஜாதி இந்துக்களுடன் சமமாக வாழச் செய்யவேண்டும். அவர்களை அதிகாரிகள் ஆடு மாடுகளைப் போல் அடித்துத் துரத்தப்படாமல், நாயைப்போல் விரட்டாமல், மனிதர்களாக மதித்து நடத்தினால் அது ஒன்றே போதும். தஞ்சாவூரில் போலீஸ் அதிகாரிகளின் தொந்தரவு சொல்லிமுடியாது. ஏதோ ஆதித்திராவிட மக்கள் மிருகங்களாக மதிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களுடைய கொடுமைகளெல்லாம் நீங்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஆதித்திராவிட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை மிராசுதாரர்கள்தான் அனுபவித்து வருகிறார்கள். ஆதலால் அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்து இவர்களின் பேரில் பட்டாவை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இப்போது குடியிருக்கும் மனைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். குடியிருக்கும் மனைக்கட்டில் இருக்கும் ஹரிஜனங்களை வெளியேற்றாமல் இருந்தால் போதும். மனைக்கட்டு கொடுப்பது பின்னால் இருந்தபோதிலும் அவர்கள் குந்தியிருக்க இடம் முதலில் கொடுத்தால் போதும்.

“தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒரு இலாகா வேலை செய்து வருகிறது. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் சமூகத்துறையில், கல்வித்துறையில், பொருளாதாரத் துறையில் இன்னும் உயரவில்லை. ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில்தான் அவர்கள் வாழவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.”

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

24th March 1954]

* Sri R. THANGAVELU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 12-05 களே, இன்றையதினம் ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேசலிரும்புகிறேன். முதலாவதாக கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் வீடுகட்டிக் கொள்ள வசதி இல்லாமல் சர்க்காரிடம் மனுச் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். மனுச் செய்துகொண்டபிறகு அவர்களுக்குச் சர்க்கார் அந்த மனையை கிரயத்துக்கு வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டி யிருப்பதால் ஹரிஜனங்கள் பாதி தொகையும் சர்க்கார் பாதி தொகையும் போட்டு வாங்கி கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதன்படி அநேக கிராமங்களிலே ஹரிஜனங்கள் சர்க்காரிடம் பணம் கட்டியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே திருவண்ணாமலை தேவநந்தல் கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் சுமார் 400 ரூபாய் வரையில் சர்க்கார் கஜானாவிலே கட்டி 4, 5 வருஷங்களாகிவிட்டன. நாளதுவரை அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு மனை வாங்கி கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபுகாரம் செங்கம் தாலுகா, பாமநந்தல் கிராமத்தில் 300 ரூபாய் சர்க்கார் கட்டும்படியாய் சொன்னார்கள். அப்படிச் கட்டி 6 வருஷங்கள் ஆகின்றது. இந்த 6 வருஷகாலமாக அவர்களுக்கு மனை வாங்கிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இது விஷயமாக நான் வட ஆற்காடு ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களிடத்திலும் வட ஆற்காடு ஜில்லா வெல்பேர் கமிட்டியிடத்திலும் பலதடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலும் அனுசூலமாக ஒன்றும் நடக்காததால் நான் நேராக சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறேன். சர்க்காருக்கு எழுதி ஒரு வருஷகாலமாகியும் இதுவரையில் ஒரு காரியமும் நடைபெறவில்லை. இதை நான் சர்க்காருக்கு வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பணம் கட்டின ஹரிஜனங்கள் சர்க்காரை ரொம்ப நிந்திக்கிறார்கள்.

“இரண்டாவதாக, வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே ஹரிஜனங்களுக்கு அநேக பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் சந்தோஷத்துடன் வரவேற்கிறேன். கடைசியாக இரண்டு கிராமங்களிலே, அதாவது போளூர் தாலுகா, நல்லான்பிள்ளைபெத்தான், செங்கம் தாலுகா, புளியம்பட்டி இவைகளிலே ஹரிஜனங்களுக்கு பள்ளிக்கூடம் இல்லாமலிருந்ததால் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தார்கள். உடனே, வட ஆற்காடு Welfare Officer அந்தக் கிராமங்களைப் பார்வையிட்டு ஹரிஜனங்களைக் கூட்டி ‘நீங்கள் சொந்தச் செலவில் பள்ளிக்கூடக் கட்டித்தனைக் கட்டினீர்களானால், நாங்கள் வாத்தியாரை அனுப்பி பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்து விடுகிறோம்’ என்று உத்தரவு போட்டார்கள். அவர் சொல்லியபடியே நாங்கள் ரொம்ப சிரமப்பட்டு கடன்பட்டு பள்ளிக்கூடத்தைக் கட்டி முடித்தோம். பிறகு Welfare Officer-க்கு கட்டி முடித்து விட்டதாக ரிபோர்ட் கொடுத்தோம். ஆனால், இரண்டு வருஷங்களாகியும் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை பூட்டிவைத்திருக்கிறோமே தவிர, அதைத் திறந்து நடத்தவில்லை என்பதையும் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“மூன்றாவதாக திருவண்ணாமலை தாலுகாவில் 5, 6 High School கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவைகளில் ஒரு ஹரிஜனங்கள் ஹாஸ்டல் கூட இல்லை யென்று நான் 5, 6 வருஷங்களாக சர்க்காரிடம் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அங்கு வசிக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்கள் கமிட்டிமூலமாக ஒரு ஹாஸ்டல் நடத்த முடியாமலிருப்பதின் காரணமாக சர்க்காரே ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தி அதை நடத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை. இந்த விஷயத்தை 4, 5 வருஷங்களாக சர்க்காருக்குச் சொல்லியும், கடைசியில் சென்ற வருஷம் திருவண்ணாமலை முனிசிபல் ஏரியாவுக்குள் ஒரு ஹாஸ்டலை ஆரம்பிக்கலாம் என்று சர்க்கார் உத்தேசித்து திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிடையைக் கேட்டார்கள். திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிடையார் சர்க்கார் கிராண்ட் கொடுத்தால் தாங்கள் ஒரு ஹாஸ்டலை நடத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அதன்பேரில் சர்க்காரும் ஹாஸ்டலை நடத்த கிராண்ட் கொடுப்பதாக உத்தரவு போட்டார்கள். ஹாஸ்டல் ஆரம்பிப்பதற்கு 3 நாட்கள் முன்பாக திடீரென்று சர்க்கார் ஒரு ஆர்டர் போட்டு முன்பு கொடுத்த உத்தரவை நிறுத்திவைத்துவிட்டார்கள். அதன் பிறகு எவ்வளவோ தடவை சர்க்காருக்கு எழுதியும் கனம் மந்திரி அவர்களிடத்தில் சொல்லியும் Harijan Welfare Director அவர்களிடத்தில் முறையிட்டும் நாளதுவரை இந்த ஹாஸ்டல் ஆரம்பிக்கப்படவேயில்லை.

[Sri R. Thangavelu] [24th March 1954]

ஆகையால் சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை உடனடியாக கவனித்து திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிட்டி மூலமாக ஒரு ஹாஸ்டல் சீக்கிரத்தில் நடத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“Hotel, பொதுக்கிணறு இப்பேர்ப்பட்ட இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் தாராளமாகப் போய் வரலாமென்று சர்க்கார் உத்தரவு இருந்தும் கூட என்று தொகுதியில் பல கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் ஆலயங்கள், காப்பி ஹோட்டல், பொதுக்கிணறு முதலிய இடங்களுக்குப் போவதற்கு தடை இருக்கிறது. அப்படி வற்புறுத்தலாக 4, 5 ஹரிஜனங்கள் சேர்ந்து கொண்டு ஒரு ஹோட்டலில் நுழைந்தால் கலகம் நடந்து உடனடியாக போலீஸ்காரர்கள் ஹரிஜனங்களின்மீது கேஸ் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆலயங்கள், ஹோட்டல், பொதுக்கிணறு முதலிய இடங்களுக்கு ஹரிஜனங்கள் தாராளமாகப் போகலாமென்று சட்டம் செய்தும் அந்தச் சட்டம் கிராமங்களில் சரிவர அமல் நடத்தப்படவில்லை. இதை சர்க்கார் உடனடியாக கவனித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12 13
p.m.

* SRI A. VELOO :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் பழநிமுத்து அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஹரிஜன முன்னேற்ற தலைப்பின்கீழ் சில வார்த்தைகளைக் கூற முன் வந்துள்ளேன். ஜில்லா நிர்வாகத் தலைப்பின்கீழ் பதில் சொல்லும் போது கனம் ரிவினியூ மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேல் நாயகர் அவர்கள், ‘ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக சர்க்கார் எண்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்களைப் போல மூன்று மடங்கு உள்ள பிற்போக்கு வகுப்பினரின் முன்னேற்றத்திற்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நாங்கள் சர்க்காருக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்’ என்றும் கூறினார்கள். உண்மையிலேயே நாங்கள் சர்க்காருக்கு நன்றி செலுத்துவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதே சமயத்தில், கொடுமைகளுள் எல்லாம் கொடுமையானதும் தீண்டப்படாத மக்களுடைய உரிமையைப் பறித்தும் அவர்களை ஊருக்கு வெளியில் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதும் அவர்கள் உழைப்பைத் திருடியதும் அல்லாமல் அவர்களின் வாழ்க்கையில் உடலை ஒடுக்கியதும் அல்லாமல் உள்ளத்தையே ஒடுக்கி உரிமையைப் பிடுங்கிக்கொண்டும் இருக்கிறார்களே இந்த ஹிந்து சமூகம் என்பதை எல்லோரும் உணரவேண்டும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் இந்த தீண்டப்படாதவர்களுக்கு ஏதோ நன்மை செய்வதாகக் கூறிக்கொண்டு அதற்காக ஒரு தனி டிபார்ட்மென்ட் ஸெட்டும் அமைத்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதாகக் கூறி வருவதும் உண்மைதான். இருந்தாலும் அரசாங்கம் உண்மையை உணர்ந்துகொண்ட உண்மைதான். இருந்தாலும் யுத்தத்தின் விளைவாக பண்ணியில் பாடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. யுத்தத்தின் வீணாவாக பண்ணியில் பாடுபட்ட அடிமைகளில் பலர் படைவில் சேர்ந்து வீரர்களாக மாறிவிட்டனர். மீதுயள்ளவர் கிராமங்களில் முற்போக்குக் கட்சிகள், ‘உலகப் பாட்டாளி மக்களே ஒன்று சேருங்கள்’ என்று பிரசாரம் செய்து அவர்களுக்கும் உரிமை உண்டு என்பதைக்காட்டி விழிப்படைச்சுச் செய்திருக்கிறார்கள். உழவர்-மிராசதார் உரிமைப் போராட்டம் உச்சநிலையிலிருக்கிறது. பெரிய சண்டைகளும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்றையதினம் மிராசதாரர்களுக்குத்தான் போலீஸார், பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இவற்றை எல்லாம் நன்றாக உணர்ந்து, தீண்டாமை ஒழியவும் உண்மையான ஹரிஜன முன்னேற்றம் ஏற்படவும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகப் போகும் என்பதை நான் எச்சரிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.”

“தீண்டாமை ஒழிப்புக்கும், ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்கும் தனி டிபார்ட்மென்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். அது செய்யும் வேலைதான் என்ன? தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்களுக்கேற்படும் இழிவுகளை அந்த டிபார்ட்மென்ட்டுக்குத் தெரிவித்தால் உடனே அதை போலீசுக்கு அனுப்புகிறார்கள். பிறகு போலீஸார் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை எவ்விதமாகக் கொடுமைப்படுத்தினார்கள்

24th March 1954]

[Sri A. Veloo]

களோ அவ்விதமே இப்பொழுதும் கொடுமைப் படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்த சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த மாகாணம் பூராவும் இந்த தீண்டாமைக் கொடுமையை ஒழிப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு திட்டம் வகுக்கப்படவேண்டும். அவ்விதம் திட்டம் வகுத்து தீண்டாமையின் எல்லாவிதமான கொடுமைகளிலிருந்தும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை விடுவிக்க ஐந்து வருஷ திட்டம் தயாரிக்க வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அந்தக் கட்சியிலிருந்து உண்மையான ஆர்வமுள்ள மெம்பர்களை எடுத்து ஒரு கமிட்டி அமைத்து தீண்டாதவர்களுடைய கொடுமைகளை நீக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதில் சர்க்கார் சில கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வருகிறார்கள். அதில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் இடங்கள் பல இடங்களில் சதுப்பு நிலங்களாக இருக்கின்றன. குப்பைமேடுகளாகவும் மற்றும் அவைகள் சுகாட்டுக்குப் பக்கத்திலும் இருக்கின்றன. சுகாதார வசதி இல்லாமலும் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியான நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் அவர்களுக்கு அவைகளை வைத்துக் கொண்டு வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சில இடங்களில், வேறு இடங்களில் இடம் கிடைக்காமல் உயர்ந்த ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்குப் பக்கத்தில் அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று மனுச் செய்து கொண்டாலும் அவர்களுக்குக் கொடுப்பது இல்லை. ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்குப் பக்கத்தில் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு நலமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன் என்பதோடு தீண்டாமையும் ஓரளவு குறையும். சர்க்கார் அவர்களுக்கு பொருளாதார உதவி செய்ய வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் கொடுக்க வேண்டும் என்று எட்டளவில் இருந்தாலும் அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் மனுப்போட்டாலுங்கூட அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்களாகவே வந்து கேட்டாலுங்கூட பலவிதமாக துன்புறுத்துகிறார்கள். அதனால் ஹரிஜனங்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை கட்டாயமாகக் கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமெனோ, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் கண்டிப்பான உத்தரவும் போடவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நடைபாதை வசதியைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கிராமங்களில் அநேகமாக சேரிகளுக்கு நடைபாதை வசதியே கிடையாது. ஆனால் நடைபாதை வசதிக்கு என்றும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவு பாதைகள் அமைக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டுக் கொண்டிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதை உடனடியாக அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இப்பொழுது ஹரிஜனங்களில் கிராமங்களில் நடைபாதை வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“இப்பொழுது கோயில் நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்தால் அவைகளை விட்டு காலி செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட வெளியேற்றம் அடிக்கடி நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஹிந்து மதத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஹரிஜனங்கள். இவ்விதமாக இவர்களை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்படுவதை உடனே தடுக்கவேண்டும். அந்த நிலங்களிலேயே ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும்படியாக சர்க்கார் அவர்களுக்கு நிலங்களை ஜாரிசெய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் பயிரிட்டிருந்தால் அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கே குறைந்த அளவு குத்தகைக்கு கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களிடமிருந்து கட்டாயமாக வேலை வாங்குகிறார்கள். சுதந்தரம் வந்து விட்டது என்று நாம் எல்லோரும் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு இன்னும், பூரா சுதந்தரம் வரவில்லை.

[Sri A. Veloo]

[24th March 1954]

ஹரிஜனங்களை இன்னும் அடிமைகளைப் போல் நடத்தி கட்டாயமாக வேலை வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். மற்றும் அவர்களை கேவலமாக நடத்தி வருகிறார்கள். செத்த மாட்டை தூக்கிக் கொண்டு போகச் சொல்லுகிறார்கள். பறையடிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். மிகவும் தாழ்மையான வேலைகளை யெல்லாம் செய்ய கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். இந்த விதமான தாழ்மையான வேலைகளை கட்டாயமாக வாங்குவதை ஒழிப்பதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சடுகாடு விஷயமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு என்று தனியான சடுகாடு அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் போவதற்கு வழியே கிடையாது. பல மைல்தூரம் வயலில் இறங்கி பிணத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. ரோடுகள் அவர்களுக்கு இல்லை. பொது ரோடுகளில் போனால் அவர்களைத் தடுக்கிறார்கள். சில இடங்களில் மூன்று நாட்கள் கூட பிணத்தைப் போட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷ வரவு செலவு திட்ட கூட்டத்தில் கூட இதைப்பற்றி சொன்னேன். மாயூரம் தாலுகாவில் இந்த மாதிரி நடந்தது. அங்கு மூன்று நாட்களுக்கு பிணத்தைப் போட்டு வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஜாதி வித்தியாசம் இருப்பதாலும் தீண்டாமைக்கொடுமையினாலும் இந்த விதமாக சடுகாட்டிற்கு பிணத்தை எடுத்துச்செல்லவாயினாலும் இந்த விதமாக சடுகாட்டிற்கு பிணத்தை எடுத்துச்செல்லவாய் முடியாமல் இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் ஒரே சடுகாடாக இருக்கும் படியாக ஏற்பாடு செய்வது நலம். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால்தான் இந்த ஜாதி வித்தியாசம் போகும். தனிச்சடுகாட்டிற்காக சர்க்காருக்கு ஏற்படும் செலவும் குறையும். இதை நடைமுறையில் அமுல் நடத்தத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“செருப்பு தைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்கார் நல்ல ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு அவர்களை பெரிய கம்பெனிகளில் வைத்து அவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-24
P.M.

* SRI V. MUTHU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு இருக்கும் ஹரிஜன மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மானிய கோரிக்கையில் 90 லட்சம் என்று இருப்பதில், பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்காக பத்து லட்சம் ரூபாயும், பாக்கியுள்ள எண்பது லட்சம் ஹரிஜனங்களுக்காகவும் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த எண்பது லட்சத்தில் கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்று சொல்லக் கூடிய கிருஸ்துவர்களுக்கும் உதவி அளிக்கப்படுகிறது. கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்றால் என்ன அர்த்தம்? முன்பு ஹரிஜன மதத்தில் இருந்து விட்டு, இந்த மதத்தில் தங்களை பிற்போக்கான நிலைமையில் தீண்டப்படாதவர்களாக வைத்திருக்கிறார்களே என்ற காரணத்திற்காக ஹரிஜனங்கள் இந்து மதத்தையே விட்டுவிட்டு கிருஸ்துவ மதத்தில் போய் சேர்ந்துவிட்டார்கள். கிருஸ்துவ மதத்தில் தீண்டாதவர்கள் என்றும், மோலானவர்கள் என்றும் எந்தப் பாகுபாடும் இல்லை என்பதற்காக முதலில் ஹரிஜனங்களாக இருந்து பின்னர், கிருஸ்துவர்களாக மாறியவர்கள், அப்படி மாறாத மற்ற ஹிந்துக்களைப் பார்த்து ‘நீங்கள் எல்லாம் அஞ்ஞானிகள், நாங்கள் ஞானிகள்’, என்றும் சொல்லி வருகிறார்கள். (ஸ்ரீ ஸ்வயம்பிரகாசம்:—‘அவர்கள் எல்லோரையும் அப்படித்தான் சொல்வார்கள்; ஏசுநாதரின் பாதங்களை அடைந்தவர்கள் ஞானிகள். மற்றவர்கள் அஞ்ஞானிகள்.’) ஹிந்து மதத்தில் தீண்டப்படாதவர்களாக மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்து கொண்டு கஷ்டப்படுவதைவிட கிருஸ்துவ மதத்தில் சேர்ந்தால் தங்கள் நிலைமை உயர்ந்துவிடும். தாங்கள் பரிசுத்தமானவர்களாக, ஞானிகளாக மாறிவிடலாமென்ற எண்ணத்துடன் பிற மதத்தில் போய்ச் சேர்ந்தவர்களை இன்றைக்கு கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்று பெயரிட்டு அழைப்பது கொஞ்சம் கூட பொறுத்த மில்லை. ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைக்கும் சலுகைகள் தங்களுக்குக் கொஞ்சம் கிடைக்காதா என்று சலுகைக் காகத்தான் கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறோம் என்றாலும் பொறுத்தமில்லை. மதத்துறையில் மற்ற ஹரிஜனங்களைவிட நாங்கள் மேலானவர்கள். நாங்கள்

24th March 1954]

[Sri V. Muthu]

ஹரிஜனங்கள் இல்லை, பரிசுத்தமான கிருஸ்துவர்கள், மோகஷத்திற்கு வழிகாட்டப்பட்டவர்கள் ஆனால் சலுகைக்காகவே நாங்கள் கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதை யார் நம்பமுடியும்? கிருஸ்துவர்களும் நம்பமுடியாது. ஹிந்துக்களும் நம்பமுடியாது. சர்க்கார் சலுகைக்காக கிருஸ்துவர்கள் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டால் கிருஸ்துவ மதத்திற்கே அவமானம். எனென்றால் கிருஸ்துவமதத்தில் ஹரிஜன் என்ற வார்த்தைக்கே இடமில்லை. ஆகையால் மதமாறியவர்களை ஹரிஜனங்களாக கருதக்கூடாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனால் நான் கிருஸ்துவர்களிடம் துவேஷம் கொண்டிருப்பதாக யாரும் கருதக் கூடாது. கிருஸ்துவர்களில் தாழ்ந்தவர்கள் இருந்தால் அவர்களை பிற்பட்ட வகுப்போடு சேர்த்துக் கொண்டு இவர்களுக்கு பிற்பட்ட சமூகத்திற்கு அளிக்கும் சலுகை எல்லாவற்றையும் அளிக்கலாமே தவிர இவர்களை கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்று ஹரிஜன வகுப்போடு சலுகைகள் பெறுவதற்கு மாத்திரம் சேர்ப்பது நியாயமில்லை என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை கனம் ஹரிஜன முன்னேற்ற மந்திரி அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இந்த மானியக் கோரிக்கையின் தொகையை அதிகப் படுத்தவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டே வந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக ஆந்திரா பிரிந்து போவதற்கு முன்பிருந்த தொகையை விட இவ்வாண்டு இந்த இலாகாவிற்காகக் கோரப்படும் தொகை குறைந்து போய்விடுமோ என்று நான் எண்ணினேன். ஆனால் குறைக்கப்படாதபடி அதிகரித்திருப்பது பற்றி சந்தோஷம். அதற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். எங்களுடைய நன்றி அவர்களுக்கு உரித்தாகட்டும். இந்தத் தொகையை பூர்ணமாகச் செலவிட்டு, ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக கிராமங்களில் தீண்டாமை ஒழிப்பிற்காக தீவிரமான பிரசாரம் செய்யப்படவேண்டும்.

“இன்னும் பல ஆலயங்கள் ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்துவிடப்படவே யில்லை. கிராமங்களில் ஜாதி ஹிந்துக்களின் மனம் இன்னும் கொஞ்சம் கூட மாற்றம் அடையவில்லை. அவர்களுடைய மனமாற்றத்திற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தாக வேண்டும். ஆங்காங்கு ஹரிஜன தினம் கொண்டு பாடப்படுகிறது. சர்க்காருக்கு ஏதோ நடந்ததாக ரிப்போர்ட் அனுப்பவேண்டுமென்ற கருத்தோடு அல்லாமல் உண்மையில் அக்கரை கொண்டு இந்த தினத்தில் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்தைக் குறித்து சில காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். சமீபத்தில் ஒரு புது திட்டம் வந்திருக்கிறது. அதாவது சேரியில் பொது சிமண்டு மேடை கட்டுவது. ஹரிஜனங்களைப் போலவே ஜாதி ஹிந்துக்களும் கூட இந்த மேடையை உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல. கிராமாந்திரங்களில் போய் பார்த்தால் தெரியும். ஹரிஜனங்கள் இன்னமும் அடிமைகளைப் போலவே நடத்தப்படுகிறார்கள். பொதுப் பாதைகளில் நடக்கக் கூடாது என்றும், பொதுக் குளங்களில் குளிக்கக் கூடாது என்றும், பொதுக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாது என்றும் ஹரிஜனங்கள் தடை செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்த மேடைகளின் மேல் மேல்ஜாதிக்காரர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால் அவர்களுடைய ஆதிக்கம்தான் வளரும்; ஹரிஜனங்கள் இதில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்கவேண்டுமென்றால் இவைகளை அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களிலேயே உள்ள பெரியவர்களை, வயதானவர்களை, அறிவாளிகளைக் கொண்டதான் நடத்தவேண்டும். மேலும் இந்த மேடை அமைப்புக்கு கிராம அதிகாரியே காரியதரிசி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களில் பெரியவர்களை, ஊக்கமிக்கவர்களை இதற்குக் காரியதரிசியாக நியமிப்பதினால் ஒன்றும் கெட்டுவிடாது. ஆகவே பொறுப்பு முழுமையும் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களிடமே விட்டுவிட்டு கிராம அதிகாரி வேண்டுமானால் மேற்பார்வையாளராக இருக்கலாம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri T. P. Elumalai] [24th March 1954]

றால், நான் பேசுவதைவிட ஜாதி இந்துக்கள் இதைப்பற்றி பேசினால் அதற்கு அதிகப் பலன் உண்டு என்று நினைக்கின்றவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆகவேதான் அதிகமாக ஹரிஜனங்களல்லாதவர்கள் இதில் பேசவேண்டும்; அவர்கள் இந்தக் குறைகளைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்ற முறையிலே பேசுகின்றேன். மேலும் இந்த குறிப்பை நான் வேறு மான்யத்தில் பேசவேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால் என்ன செய்வது? அது இங்கே கொண்டுவந்து ஒதுக்கியிருக்கின்றது. இந்த சந்தர்ப்பத்தையொட்டி இப்பொழுது நான் பேசுகின்றேன்.

“குறிப்பாக, சர்க்காரையோ அல்லது வெளியில் இருக்கின்ற அதுசம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்களைப்பற்றியோ குறைசொல்லுகின்ற நண்பர்கள், முதலிலே இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு தாம் என்ன செய்தோம் என்பதைத் தயவு செய்து அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேனென்றால், ஏதோ ஹரிஜனங்களுக்கு நாங்கள் அதைச் செய்கின்றோம் இதைச் செய்கின்றோம் என்று சொல்லி பல கட்சிகள் இன்றைக்கு முன்னேறிவருகின்றன. ஹரிஜனங்களிடையே இந்தக் கட்சிகளெல்லாம் சென்று அவர்களுடைய குறைகளையெல்லாம் வரிசையாக எடுத்துச்சொல்லி, அதன் காரணமாகத் தங்களுடைய சுயநலத்தை பூர்த்தி செய்துகொள்ளுகிறார்களே, அதை ஒழிக்கவேண்டும். அதற்கு ஒரு முடிவுகட்டவேண்டும். இதற்கு மெம்பர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

“இன்றைக்கு ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப்பற்றி பேசும்போது, காந்திஜியையும், காங்கிரஸ் கட்சியையும் யாரும் மறக்கமுடியாது. அவர்களுடைய ரூபகம் வந்தே தீரும். அவர்களாலேதான் இன்றைக்கு ஓரளவு ஹரிஜன முன்னேற்றம் நடந்துகொண்டு வருகின்றது என்பதை சகல மெம்பர்களும் அறிந்திருக்கிறார்கள். மேலும், அந்தக் கட்சிதான் ஹரிஜனங்களுக்கு முக்கியப் பிரதிநிதித்வம் தந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, காங்கிரஸ் கட்சியிலே உள்ள மேயர் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் அவர்கள் மாகாண காங்கிரஸ் கட்சியின் காரியதரிசியாக இருந்துவருகிறார். சிலர் சொல்லலாம், தாழ்த்தப்பட்ட சம்மேளனக் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ ரத்னம் அவர்கள் இருக்கிறார்களே என்று சொல்லலாம். அது தாங்களாகவே கொடுத்துக் கொள்ளுகின்ற முக்கியத்துவம். வேறு கட்சியிலே பிரதிநிதித்வம் கொடுக்கின்றார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படி பார்க்கும்பொழுது ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்தை மிகவும் கண்ணுங்கருத்துமாக பாதுகாத்து வருவது, காங்கிரஸ் சர்க்கார், காங்கிரஸ் கட்சி என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக தனி இலாகாவே அமைக்கப்பட்டு, அந்த இலாகாவின் மூலமாக ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கின்றபோது, அதிலும் பல குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஹரிஜன வெல்பேர் டைரக்டர் செய்துவரும் காரியங்களைப் பார்க்கும்போது, அவருக்கும் பல சிக்கல்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடம், அல்லது சேரிப் பள்ளிக்கூடத்தை லேபர் பள்ளிக்கூடமாக ஆக்கவேண்டுமென்றால், அதற்குப் பணம் இல்லையே என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி வேலைகளுக்கு வேண்டிய பல உதவி செய்ய சர்க்கார் போதுமான சலுகை அளிக்கவேண்டும். குறிப்பாக, நான் சொல்லவிரும்புவதென்னவென்றால், அதிகாரிகளின் சம்பளத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையில் பாதிப்பணத்தை ஹரிஜன முன்னேற்றம் சம்பந்தமான வேலைகளுக்குச் செலவிடவேண்டும். ஹரிஜன இலாகாவில் குமாஸ்தாக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவைகளை யெல்லாம் இயன்றவரையில் குறைத்து, அந்த பணத்தை டிபார்ட்மென்டில் தலைமையாக இருக்கின்றவரிடத்தில் கொடுத்து, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக வேலைகளைச் செய்யும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“சேரிகளில் பல வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கும்போது, அவைகளை கண்டிராக்டர்களிடம் கொடுத்து நிறைவேற்றச் செய்கிறார்கள். கண்டிராக்டர் எடுக்கின்றவர்கள் பாதிப் பணம் லாபமடைகின்றார்கள். அப்படியில்லாமல் ஒவ்வொரு சேரியிலும் இருக்கும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் அக்கரை

24th March 1954] [Sri T. P. Elumalai]

யுள்ள சங்கத்தினிடம் சில பொறுப்புக்களை விடவேண்டும். அதாவது, சேரி வேலையைக் கண்டிராக்டர் விடுவதைவிட அந்த வேலைகளை சங்கத்தினிடம் ஒப்படைத்தால், அவர்கள் அந்தக் காரியங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும். இப்படியே பல பொதுக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு கண்டிராக்டர்களிடம் கொடுப்பதற்கு பதிலாக அந்தச் சங்கங்களுக்கு கொடுத்து, வேலையைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“என்னுடைய தாலாகாவில் வடகரை கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களே ஒன்று சேர்ந்து ஒரு ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அந்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு நிலமும் வாங்கப்பட்டது. கட்டிடங்களும் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இடத்திற்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏதோ அதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். இருந்தாலும் இந்தச் சேரியில் ஒரு ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்தி, ஹரிஜனங்களுடைய முயற்சிக்காக உடனே அவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்து, அங்கு ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வந்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மேலும் சேரியில் இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாவற்றையும் லேபர் டிபார்ட்மென்டிலே எடுத்துக்கொண்டு, அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துவது மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், சாப்பாடு இல்லாமல் பரிதவிக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கின்றார்கள் சேரி வாசிகள். அந்த நிலைமையில் பள்ளிக்கூடத்திற்கு பிள்ளைகளை அனுப்பச் சொன்னால், சாப்பாடு இல்லாத நிலைமையை உத்தேசித்து அனுப்புவது கிடையாது. சாப்பாடு போடுவதாக இருந்தால், பிள்ளைகளைக் கண்டிப்பாகப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்புவார்கள். அந்த நிலைமைக்கு ஒவ்வொரு சேரியிலேயே இந்த லேபர் பள்ளிக்கூடங்களை அமைக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“மேலும், சில இடங்களிலே பொதுவாக ஜாதி இந்துக்களால் ஹரிஜனங்களுக்குப் பல இன்னல்கள் விளைவிக்கப்படுவதாக நாம் தெரிந்திருக்கின்றோம். குறிப்பாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே முஸ்லீம்கள் அதிகம். அந்த ஜில்லாவிலே இருக்கின்ற ஹரிஜனங்களுக்கும் ஜாதி இந்துக்களுக்கும் உள்ளூர் கலகங்கள் ஏற்பட்டு, அதன் சார்பாக இன்றைக்கு ஒரு பெரிய கலகமாக நடந்து ஹரிஜன மாதர்கள் வெளிவந்தால் பலாத்காரமாக கற்பழிக்கவேண்டுமென்ற முயற்சிக்கு இப்பொழுது திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இருப்பதாக நேற்று ஒரு நண்பர் சொன்னார்.

“அதே ஜில்லாவில் வீரசநல்லூர் என்ற இடத்தில் கூட தேவன்மார் அதிகமாக இருப்பதாகச் சொன்னார். ஒரு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் கால் ரூபாய் கூலி கொடுத்து, ஹரிஜனங்களை நிர்ப்பந்தமாக வேலை வாங்குவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். சர்க்காரே போய் இதை யெல்லாம் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அந்தத் தொகுதியில் இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள நண்பர்கள், எல்லோருமாகச் சேர்ந்து அங்கு என்ன நடக்கின்றன என்பதை சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அதற்கு மெம்பர்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிற முறையிலேதான் நான் இதையெல்லாம் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு சரமாரியாகச் சர்க்காரைத் தாக்கவேண்டும் என்பதல்ல என்னுடைய நோக்கம். சர்க்காரைத் தாக்கினால் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதோ வந்துவிடும் என்று நினைக்கின்றவர்களில் நான் ஒருவன் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். உங்களுடைய கடமையை நீங்கள் செய்யுங்கள். பிறகு சர்க்கார் கடமையை செய்யும் என்று நம்புகிறவன்.

“காங்கிரஸ் எதிர் கட்சியிலே இருக்கிறவர்களில் ஒரு சிலர், ‘ஹரிஜனங்கள் பூராவும் காங்கிரசுக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள்’ என்று நினைக்கின்றார்கள். அவர்கள், உண்மை தெரியாமல்தான் அப்படி நினைக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். ‘அந்தப் பக்கத்திலே

[Sri T. P. Elumalai] [24th March 1954]

இருக்கின்ற பல கட்சிகளை விட காங்கிரஸ் கட்சியிலே அதிகமாக ஹரிஜன மெம்பர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே, ஹரிஜனங்கள் காங்கிரஸ் எதிர்க்கின்றார்கள் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம், என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரித்து, என்னுடைய பிரசங்கத்தை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.”

12-54 p.m. * SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise here generally to support the arguments advanced by the hon. Member Sri Palanimuthu, the mover of the cut motion. It has become customary for hon. Members of this House to support . . .”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI :—“ Point of order, Sir, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தமிழ் தெரிந்தவராக இருப்பதால் அவர் தமிழிலேயே பேசினால் பல அங்கத்தினர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும்.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ I shall do so if the Chair permits.”

DEPUTY SPEAKER :—“ But the hon. Member has so far spoken in English. He can continue in English.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ I am very sorry I could not oblige a brother Member. Suffice it for me to concentrate my remarks on the educational facilities that are afforded to the backward communities in the State. I know brother Members of this House who belong to the Harijan community are forcible enough and courageous enough to safeguard the interests of their community. That does not mean that warmth is wanting from me as far as the Harijans are concerned. I am very much interested in that community as much as any other Member of this House. When we come to the question of the facilities afforded to the backward communities, I find that Rs. 10-17 lakhs has been allotted for the current year. This ameliorative measure was started, I believe, from 1st April 1949. It started with an allotment of Rs. 1 lakh. Gradually the allotment has been raised. To that extent we are grateful to the Ministry in general. I must also at the same time echo my sentiments to what is lacking in the imaginative conception of Hon. Ministers. Next to the Harijans, the backward communities are placed in a very low position in society. They are educationally backward. They are economically backward. In the political sphere they are now only striving ahead to show their importance in society. If you take the composition of the House, Sir, you will find apart from the Harijans for whom reservation has been made, most of the members who have been elected whether from the Congress side or Communist side or Dravidian Parliamentary side or from independents, they all belong to the backward communities. That is a notable feature that should be taken notice of. The Tamil Nad Toilers are a good example along with the Commonweals. What was the necessity for the educationally backward people electing these men to the Assembly, Sir? Surely it is for the purpose of their coming up, to clamour for an improvement in their standard of living and to promote their interests in the educational sphere. What is the purpose for which we have come here after having spent large sums of money—I think it amounts to Rs. 8,000

24th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

roughly—during elections? The general impression was that the backward communities were neglected and were not properly cared for, by the last Assembly Members and the Hon. Ministers. That is why people like me who had been fortunate enough to go through the University courses, due to want of remunerative jobs, took to politics to ventilate the grievances of our people, I mean, the backward communities on the floor of the House.

“ In season and out of season we have been clamouring that certain posts in the public services should be reserved for the backward communities. Similarly we have pleaded for reservation of seats to the backward communities in educational institutions. I find only in the professional colleges, I mean, the Engineering and Medical colleges the reservation exists for the backward communities. I do not think such a thing exists in the Arts colleges. The provision for giving appointments in public services on a communal rotation which had been in existence in this State for two decades had now been given the go-by due to the judgment of Supreme Court. Similarly the admission to professional and other colleges could no longer be done on a communal basis due to Supreme Court's judgment. What is it that we have as a preference with reference to other advanced communities in the matter of admission of our boys in the educational institutions? In the Engineering and Medical Colleges we have been given a reservation of 25 per cent. With regard to the other sphere, it is left to open competition. It is said that if any of our backward community boys secures a first place in open competition he would be selected in the field that is open for selection by merit. But from my experience, I can inform the House that on scrutiny of admissions into professional institutions I have found no single boy belonging to the backward community has been selected on merit.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member is wrong. Many backward community boys have got admission purely on merit alone.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Arising out of the interruption of the Hon. the Minister for Education, may I ask him to place on the table of the House the list of backward community students who had been selected on merit? I may be wrong, Sir. I wish I should be wrong and that our boys should get admission on merits. But the Hon. Minister must place on the table of the House the statement regarding the number of backward community students selected on merit alone.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I may inform the hon. Member that I have gone through the list and I may assure him that many backward class boys have secured very good marks and had been selected on merit alone.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is it within the 15 per cent reservation?”

[24th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, it is in excess of the 25 per cent reservation for backward classes. The reservation is 25 per cent and not 15 per cent as the hon. Member alleges.”

*** SRI K. VINAYAKAM :—**“ Let us come to the eligible communities that are detailed in the list of Backward Classes.”

SRI T. P. ELUMALAI :—“ ஹரிஜன மான்யத்தைப்பற்றி பேசும்போது Backward Community ஐப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பேசலாமா ? ”

SRI T. SHANMUGAM :—“ ஹரிஜனங்களைப்பற்றி பேசுவதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் அவர்கள் முன்னேற்றத்தைப்பற்றி பேசுவதில்லையா ? ”

SRI T. P. ELUMALAI :—“ மற்ற கட்சிக்காரர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களைப் பற்றி பேசுவதற்கு உரிமை உண்டு. இப்பொழுது பேசுவது ஹரிஜன மான்யம் ஆதலால் அவர்களைப்பற்றி பேசட்டுமே என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.”

*** SRI K. VINAYAKAM :—**“ In the list of backward communities, there are 146 communities of which very few are given good treatment. For instance, there is the dhobi community which is neither adequately represented in Government service nor given proper facilities for education. Of course, there is dearth of men coming forward for education so far as the dhobi community is concerned. But even such of those among them who are well qualified, other things being equal, are not properly treated by the Government.”

“ Certain forward communities like Vellalas are taking away the share due to the really backward communities. Agamudians including Thuluva Vellalas are supposed to be well placed in life and in society educationally, economically and socially. Still Thuluva Vellalas and other Vellalas manage to get improper certificates about their community from the Revenue Department. Other Chetties under the name of Sadhu Chettis also similarly take away a share of what is due to the really backward communities. Reddi (Ganjam district) is a forward community. The people of this community also steal our share. Chetti Baligas also take away a part of our share. Such forward communities should be removed from the list of Backward Classes.”

“ There is a discrepancy regarding educational concessions allowed to backward communities. A non-gazetted officer of the Government coming from a backward community is allowed the educational concession if his salary does not exceed Rs. 300 per month. But for anybody belonging to a backward community other than a non-gazetted officer—merchant, lawyer, doctor, etc.—the educational concession is given if his monthly income does not exceed Rs. 150. I hope the Hon. Minister will remove this disparity by raising the income limit for others also to Rs. 300. The Hon. Minister may argue that if the income limit is raised, there will be a lot of competition among applicants and people with lower income will be denied the opportunity. I understand that. But

[24th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

this limit of Rs. 150 was fixed some years ago. But now the situation has changed. Prices have fallen down and the income is less. I wish the Hon. Minister will raise the limit to Rs. 300.”

SRI L. ANANDAN :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன்.”

1-05
p.m.

“ இம்மாகாணத்தில் பெரும்பகுதியாகவுள்ள ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டுமானால் சுமார் 2 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கி அதை ஜில்லாவாரியாகவும் தாலுக்காவாரியாகவும் ஜனங்களின் விதிகாசாரப்படி பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால் சில தாலுக்காக்களில் நான்கு ஐந்து ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களும் 30, 35 ஹரிஜன முன்னேற்றப் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன.”

“ உதாரணமாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு லட்சத்து பத்தாயிரம் ஜனங்கள் வசித்து வருகிறார்கள். அங்கு ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டலும் 13 ஹரிஜன முன்னேற்றப் பள்ளிகளும் தான் இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் ஷே ஹாஸ்டலுக்கு 15 மாணவர்களுக்குத்தான் சர்க்கார் உதவி கிடைக்கிறது. ஆகவே ஷே ஹாஸ்டலுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான பிள்ளைகளுக்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பதும் அல்லாமல் சின்னசேலத்தில் புதியதாக ஒரு ஹாஸ்டல் திறக்க உத்திரவு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ஷே தாலுக்காவில் குறைந்த பட்சம் இன்னும் 15 ஹரிஜன முன்னேற்றப் பள்ளிகள் திறக்க உத்திரவு கொடுத்தால் தான் அந்தத் தொகுதியில் உள்ள ஹரிஜனங்கள் முன்னேற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

“ அடுத்தபடியாக இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம்வந்து பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால் கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில் சில பகுதிகளைப் பார்த்தால் இன்னும் சுதந்திரம் வரவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். (ஒரு மெம்பர் எழுந்து) இப்போது ஹரிஜன மான்யத்தின்மீது பேசும்போது காங்கிரஸைச் சேர்ந்த ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு பேசுநேரம் கொடுக்கப்படவில்லை. திட்டங்கள் சரி செய்வதற்கு எதிர்க்கட்சியிலுள்ள ஹரிஜனத் தோழர்களும் மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த தோழர்களும் பேசுகிறார்கள்.”

SRI A. RATNAM :—“ Point of order, Sir. இப்போது ஹரிஜன மான்யத்தின்மீது பேசும்போது காங்கிரஸைச் சேர்ந்த ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு பேசு நேரம் கொடுக்கப்படவில்லை. திட்டங்கள் சரி செய்வதற்கு எதிர்க்கட்சியிலுள்ள ஹரிஜனத் தோழர்களும் மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த தோழர்களும் பேச இருக்கிறார்கள்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ எல்லோருக்கும் பேசுவதற்கு உரிமை யிருக்கிறது; காங்கிரஸுக்கும் உரிமையிருக்கிறது, மற்றவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது என்று சொல்வது சரி அல்ல.”

*** SRI L. ANANDAN :—**“ ஏனென்றால் அங்கு இருக்கும் ஏழை மக்கள் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லாமலும், குடியிருக்க வீடு இல்லாமலும் நடப்பதற்கு சரியான பாதைகள் இல்லாமலும் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்தால் சுதந்திரம் வந்ததாகத் தோன்றவில்லை. நான் சில அதிகாரிகளுக்கு கிராம அபிவிருத்தியைப்பற்றி பல விண்ணப்பங்கள் எழுதியும் நானது வரையிலும் பதில்கூட வரவில்லை. ஆகவே குடிதண்ணீரைப் பற்றியும் வீட்டு வசதியைப் பற்றியும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“ அடுத்தபடியாக சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு ஆலயப்பிரவேசம் செய்ய உத்திரவு இட்டிருந்தும் ஷே ஹரிஜனங்கள் கோவிலுக்குள் நுழைந்தால் ஜாதி ஹிந்துக்கள் நுழையவிடாமல் மிரட்டியும், பயமுறுத்தியும் தடுத்த

[Sri L. Anandan] [24th March 1954]

விடுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் பார்வையில் இருந்துவரும் ஒவ்வொரு கோவில்களிலும் ஒவ்வொரு ஹரிஜனங்களை அங்கத்தினராக நியமித்தால் தான் அவர்கள் தாராளமாகவோ கோவிலுக்குள் நுழைந்து ஆலயப்பிரவேசம் செய்யவும் முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கள்ளக்குரிச்சி தாலுக்காவிற்கு மின்சார விசுயமாக நான் சட்டசபையில் 1953-ல் கேட்ட கேள்விக்கு கனம் ஸ்ரீ ரெங்கா ரெட்டி பதிலளித்தையில் 1946-ல் ஷே தாலுக்காவிற்கு சாங்ஷன் செய்யப்பட்டதாகவும் ஷே தொகுதியில் உள்ள மக்கள் சர்க்கார் கேட்கும் தொகையை கொடுக்க முன்வந்தால்தான் விஸ்தரிப்பு செய்வதாகவும் பதிலளித்தார். தற்போது சர்க்கார் செலவிலேயே மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்வதாகவும் உத்தரவிட்டிருந்தும் இதுவரையிலும் ஷே தாலுக்காவிற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆகவே உடனடியாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கும்படி கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. RATNAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே” . . .

1-12 p.m. DEPUTY SPEAKER:—“Hon. Members should be in their seats when they speak.”

SRI M. DHARMALINGAM:—“Is there any provision like that?”

DEPUTY SPEAKER:—“That is the ruling of the Chair.”

SRI M. DHARMALINGAM:—“May I know under what rule . . .”

DEPUTY SPEAKER:—“I do not think it necessary to discuss with the hon. Member the authority for such a procedure or any such thing. That is the ruling of the Chair. I shall now call upon hon. Member Sri Ratnam to speak.”

SRI A. RATNAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மெம்பர்கள் அவரவர்களுடைய இடத்திலிருந்து பேசவேண்டுமென்று கூறுவது புதுமுறையாயிருக்கிறது. நான் தாழ்த்தப்பட்டோர் Federation Legislature Party Leader ஆக இருந்ததும், கனம் சபாநாயகருக்கும் கனம் உதவி சபாநாயகருக்கும் தெரியாத ஒரு இடத்திலே எனக்கு கடைசியில் ஒரு இடம் கிடைத்திருக்கிறது. இது மெம்பர்களுடைய உரிமையை பாதிப்பதாகுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“கனம் மெம்பர் அவர்கள் இப்பொழுது மான்யத்தைப்பற்றிதான் பேசவேண்டும்.”

SRI A. RATNAM:—“ஹரிஜன மான்யத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ரூ. 90,47,400. 1952-53-ல் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ரூ. 1,34,02,682. ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 90 லட்ச ரூபாய் மான்யத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு நேரடியாக செலல்கூடிய பணம் என்னவென்று பார்த்தால், Scholarship வகையுக்கு ரூ. 7,49,000, Hostel வகையுக்கு ரூ. 2,60,900, Boarding grant-க்கு ரூபாய் 8,32,000, கிணறுகள், பாதை, சுடுகாடு முதலியவைகளுக்கு ரூ. 2,52,200, ஹரிஜனங்கள் பாதி பணம் போட்டு சர்க்கார் பாதிப் பணம் போட்டு வீடு கட்டுவதற்கு நிலங்களை வாங்குவதற்காக ரூ. 2,50,000. ஹரிஜன மான்யத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு நேரடியாகப் போய் சேரக்கூடிய ரூ. 23,44,100 என்று தான் சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். மறுபடியும் கூறுகிறேன், ரூ. 90,47,400 அல்ல. ஆங்கிலேயர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த காலத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு Scholarship, Boarding grant-ம், விடுதிகள் பராமரிப்பும் பாதுகாப்பும் அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

[Sri A. Ratnam] 24th March 1954]

அன்று 30 லட்சம், 40 லட்சம், 50 லட்சம் என்று செலவழிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு தனி இலாக்கா ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கென்று பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சம்பளமாகவும், இன்னும் மற்ற வகையிலேயும் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“Pay of Officers ரூ. 1,16,400, ஜில்லா நிர்வாகம் ரூ. 3,50,800, சம்பள வகையிலே ரூ. 15,59,200, Contingent வகையிலே ரூ. 17,17,900, மற்றும் rent and repairs வகையிலே ரூ. 16,62,000, இதுபோன்ற பல வகையில் செலவு செய்யப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல ஹரிஜன மான்யத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 10,17,100 ரூபாய்தான் அதற்குமேல் கிடையாது. Reclamation of Kallars and Kuravars என்ற தலைப்பிலே ரூ. 7,66,300 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அக்கிரமம் மட்டுமல்ல. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் 92, M.E.R. சலுகைக்காக ஏற்கனவே கல்வி மான்யத்துக்கு 9 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். ஆனால் இதிலிருந்து ரூ. 9,63,500 transfer செய்கிறோம். எனவே ரூ. 27,46,900 Kallar Reclamation-க்கும் Backward Communities கல்விக்காகவும் மாற்றப்படும் தொகை ஆகவே ரூ. 27,46,900 விரயம் ஆகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு நேரடியாகச் செல்லும் பணம் 23 லட்ச ரூபாய்தான்.

“ஹரிஜனங்களின் ஜனத்தொகையை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு கோடி மக்கள் இருக்கின்றனர். ஜனத்தொகை விகிதத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு Scholarship வகையிலே தலைக்கு ஒரு அணுதான் அளிக்கப்படுகிறது. கிணறு வெட்டுதல் பாதை போடுதல் என்ற இனத்தில் தலைக்கு 5 தம்படி வீதம் செலவிடப்படுகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள நிலங்கள் அளிக்கப்படும் இனத்தில் தலைக்கு 5 தம்படி செலவிடப்படுகிறது. எனவே ஹரிஜனங்களுக்காக தலைக்கு ரூ. 0-2-10 செலவிடப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு தனி சலுகை காட்டவேண்டுமென்று இருக்கும்பொழுது, இன்று அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு தலைக்கு ரூ. 0-2-10 செலவிடுகிறது. ஆனால் 1951-52-இல் Village Reconstruction என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 61,72,152 செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஹரிஜனங்களுடைய நிதி ஒரு கோடி ரூபாய் ஆகியவர்களுக்கு ஆள்வி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் அனுபவித்தது ஒன்றுமே கிடையாது. இம்மாதிரி ஹரிஜனங்களுடைய நலன் பாதிக்கப்பட்டுவருகிறது.

“எனக்கு நேரம் இருந்தால் நான் அதிகமாகப் பேசவேன், அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள், என்ன செய்யப்போகிறார்கள், என்ன செய்ய முடியும் என்று அலசிப்பார்க்கும் போது, நான் மிகமிக விசைப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட 90 லட்ச ரூபாய் மான்யத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நேரடியாகச் செல்லும் பணம் ரூ. 23,44,000 தான், என்று மறுபடியும் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். ஆங்கிலேயர் காலத்திலே Labour Department ஹரிஜனங்களுக்குச் செலவு செய்த பணம்கூட இந்த ஜனநாயக அடிப்படையிலே, ஹரிஜனங்களுக்கு 10 ஆண்டுகள் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது, செலவு செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாகச் சொன்னால் ரூ. 39,56,400 அக்கிரமமாக செலவு செய்கிறோம். காரணம் ஒரு தனி இலாக்காவாக செலவு செய்கிறோம். அன்று ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தில் அவர்களுக்குப் பணம் அதிகமாகப் போவது கிடையாது. இலாக்கா இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் இலாக்கா நிர்வாகத்துக்கு அதிகப் பணம் செலவு செய்யக்கூடாது.

“ஸ்ரீ பிரகாசம் காலத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்டது. ஆனால் அந்தப்பணம் எப்படி செலவிடப்பட்டது, எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டது, என்பதற்கு கணக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை.

“இந்த ராஜ்யத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் சரியாக அமுல் நடத்தப்படவில்லை. இதை அமுல் நடத்த சமீபத்தில் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதில் என்போன்றவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை . . .

[Sri A. Ratnam] [24th March 1954]

“எனக்கு நேரமில்லாத காரணத்தினால் கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் கட்டளைக்கு இணங்கி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

1-22
p.m.

*SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ராஜ்ய பொறுப்பை ஏற்ற தினத்திலிருந்து இந்த தீண்டாமையை ஒழிக்கப் போராடுவதாக கூறுகிறார்கள். ஆனால் அது எந்த அளவில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்றால், வெற்றி பெறவில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். இதை என்னால் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும். இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தில் கூறி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஹரிஜனன் என்ற பெயரெட்டும் சூட்டி இருக்கிறார்களே தவிர உண்மையில் அவர்களை பொருளாதாரத் துறையில் முன்னுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. அவர்கள் எந்த நிலைமையிலும் உயரவில்லை. கல்வி, குடியிருப்பு, சுகாதாரம் முதலிய விஷயங்களில் இன்னும் முன்னேற்றமடையவில்லை. இதை மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஆலயப் பிரவேசம் செய்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு சோற்றுக்கு வழி செய்யவில்லை. சோற்றுக்கு வழியில்லாதபோது சொக்கனாதன் நினைப்பு எப்படிவரும். அவர்களுக்கு ஆலயப் பிரவேசம் செய்து வைத்து விட்டதால் அவர்கள் அங்கு சென்று இரண்டரை அல்லது நாலரை என்று கப்பம் கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆதித்திராவிட சமூகத்தை இன்னும் பத்து வருஷங்களில் முன்னேற்றம் அடையுமாபடி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையில் சுயமரியாதைக்காரர்கள் பெரியாரும், அண்ணா துரையும் தான் அவர்களுக்கு முன்னேற்ற வழியை கண்டுபிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சுயமரியாதைக்காரர்களால் தான் மக்களுடைய மனதை மாற்ற முடிந்தது. காங்கிரஸ்காரர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஹரிஜனன் என்ற பெயரைச் சூட்டினார்களேயொழிய வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை. சுயமரியாதை இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ராமசாமிப்பெரியார் அவர்களும் அறிஞர் அண்ணாவும் ஓயாமல் முப்பது வருஷங்களாக பிரசாரம் செய்துவந்ததால் தான் இவ்வளவு தூரம் அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்து இருக்கிறார்கள். பிராமணர்களுக்கு சாப்பிடுவதற்குதனி இடம் என்று இருந்ததை அவர்கள் மாற்றிவிட்டார்கள். இந்த ஜாதிப் பிரிவினை என்று இருந்ததால் தான் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய முடியவில்லை. அதனால் ஜாதிப் பிரிவினையை ஒழிக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் பாடுபட்டு இப்பொழுது கொஞ்சம் பலன் கண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஜாதி வித்யாசம் இருக்கக்கூடாது என்றால் அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் பள்ளத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு பள்ளங்கள் என்றும் பறையர்கள் என்றும் பெயர் வந்திருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு உயர்ந்த இடங்களில் மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்படவேண்டும்.

“ஆதித்திராவிடர் குழந்தைகள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் வாசிப்பதற்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வழங்கப்படவேண்டும். கீழ் படிப்புக்கே அவர்களுக்கு வசதி இல்லாதபோது அவர்கள் எப்படி காலேஜ் படிப்பு படிக்க முடியும். காலேஜ் படிப்பு படிக்கவேண்டுமென்றால் அவர்கள் அந்தரங்க பஸ்டி அடிக்கவேண்டியத்தான். இப்பொழுது அவர்களுக்கு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை அவர்களுடைய நலனுக்குப் போதவில்லை. இன்னும் அதிகமாக அவர்களுக்கு பணம் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலேயே அவர்கள் முன்னேற்றமடைபவையென்றும் என்றால் முதலில் கல்வித் திட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் கல்வித் திட்டப்படி பறையன் பறையன் தொழிலைத் தான் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. கீழ்த் தொழிலைச் செய்க்கூடியவன் கீழ்த் தொழிலைத்தான் செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இன்றையதினம் கல்வித் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. அதை உடனே வாபஸ் வாங்கவேண்டும். இப்பொழுது தான் அவர்கள் கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம் அடைவார்கள். காந்தியடிகள் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிவந்தார், ஆனால் நம்முடைய ஆச்சாரியார்

24th March 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

கொண்டுவந்திருக்கும் புதுக் கல்வி முறையானது அவர்களுக்கு துரோகம் செய்யக்கூடிய முறையாக இருக்கிறது. ஆச்சாரியார் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு துரோகம் செய்கிறார்கள் என்று நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. அந்தக் கட்சியிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சகஜாநந்தம் அவர்கள் கூட அப்படியே சொல்லுகிறார்.

“மேலும் பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கு இப்பொழுது ஒன்றும் செய்யவில்லை. பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த வன்னியகுல கூத்திரியர்கள் இப்பொழுது இந்த நாட்டில் ஒரு கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த சட்டசபையில் 31 வன்னியகுல அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெற்றிபெற்று இங்கு 31 பெர்கள் வரக்கூடிய நிலைமைக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதுவரையிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்ததால் தான் அவர்கள் இவ்வளவுதூரம் அரசியலில் வர முடிந்தது. இந்த அரசாங்கம் அந்த சமுதாயத்தையே புறக்கணித்திருக்கிறது. குறிப்பாக சேலம், தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களில் இருக்கும் படையாச்சிகளுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு இருந்தாலும் கூட அவர்களுக்கு இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. சேலத்திலிருக்கும் படையாச்சிகளுக்கு கவுண்டர் என்ற பட்ட பெயர் இருக்கிறது. உண்மையில் அவர்கள் படையாச்சிகள் தான். அந்த வன்னிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 128 பட்டப்பெயர்கள் இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு எந்த விதமான ஸ்காலர்ஷிப்புகளும் இதுவரையிலும் கொடுக்கவில்லை. அந்த மூன்று ஜில்லாக்களில் இருப்பவர்களும் வன்னியகுல கூத்திரியர்தான். படையாச்சிகள் இல்லை என்று அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுப்பது இல்லை. இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன்.

“என்னுடைய தொகுதியாகிய விக்ரவாண்டியில் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்று அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் மகஜர்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். மந்திரிக்கும் அந்த இலாதா டைரெக்டருக்கும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் வீடு இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“விக்ரவாண்டி பிரிக்காவில் ஹரிஜனங்கள் காலரா முதல்ய தொத்து நோய்க்கு அடிக்கடி இரையாக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய வீடுகள் எவ்வளவு சுத்தமாக இருக்கும் என்று பார்த்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் நன்றாக வாழவேண்டும் என்றாலும் அவர்கள் சுகாதார முறையில் வாழவேண்டும் என்றாலும் அவர்கள் வசிப்பதற்கு வசதியாக மனைக்கட்டுகள் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“கஞ்சனூர் என்ற இடத்தில் ஹரிஜன மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வசதி கிடையாது. அங்கு இரவு பள்ளிக்கூடமும் கிடையாது. முதியோர் கல்வி திட்டத்தையும் அங்கு ஆரம்பிக்கவில்லை. அங்குள்ளவர்களுக்கு கல்வி வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் வண்டி ஓட்டுவதற்கும் குப்பை கொட்டுவதற்கும் வரமாட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்களுக்கு கல்வி வசதி புறக்கணிக்கப்படுகிறது. கஞ்சனூர் பிரிக்காவில் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு திட்டம் இருந்தது. அது இருந்ததே யொழிய அதை எடுத்து நடத்துவதற்கு வழிவகை செய்யவில்லை.

“மேலும் பிற்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பத்து லட்சம் ரூபாயும் போதாது. வன்னியர்கள் மட்டும் ஒரு கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த சமுதாயத்தில் ஒரு டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜோ அல்லது ஒரு ஜில்லா கலெக்டரோ கிடையாது. தப்பித் தவறி கனம் மாணிக்கவேலு நாயகர் மந்திரியாக வந்துவிட்டார். அப்படி அவர் வந்தாலும் கூட அவரால் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியவில்லை. ஒரு காரியத்தையும் சாதித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. தன்னுடைய இனத்தவர்களுக்குச் செய்துவிட்டார் என்று யாராவது புகார் செய்யப்போகிறார்களே என்று அவர் பயப்படுகிறார். அந்த முறையில் அவரால் எந்த விதமான நன்மையும் எங்களுக்குக்

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [24th March 1954]

செய்ய முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவர் இருக்கிறார். அதைப்பற்றி கேட்டால் உங்களுக்கு ஒரு மந்திரியும் ஒரு சபாநாயகரும் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவார்கள். இந்த இரண்டு பேர்கள் வந்தால் போதுமா என்று கேட்கிறேன். எங்களுடைய சமுதாயத்திற்குச் செய்யவேண்டியது எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய பணத்தையும் ஒதுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சிமெண்ட் மேடைகளையும் பிரசங்க மேடைகளையும் கட்டி வைத்துவிட்டால் போதுமா? என்ன தான் செய்யப்போகிறார்கள் என்று தான் கேட்கிறேன்?

“இப்பொழுது ஸ்பீர் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக அநேகம் பாடசாலைகளில் பகல் சாப்பாடு போடப்படுகிறது. இப்பொழுது பாதிப் பள்ளிக்கூடம் என்று ஏற்பட்டு விட்டால் காலையில் அதிகமாக பிள்ளைகள் வருகிறார்கள், மாலை யில் அதிகமாக வருவது இல்லை. காலையில் வடித்த சாதத்தை காலையில் வரும் மாணவர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் மாலை யில் அதிகமாக பிள்ளைகள் வராமல் இருப்பதால் வடித்த சாதம் சிலவாவது இல்லை. அதனால் கண்ட்ராக்டர் சமையல் செய்யாமலும் இருக்க முடியவில்லை. அவ்விதம் சமையல் செய்யாமல் இருந்தால் அவன்பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். அதனால் அவன் பிள்ளைகள் வந்தாலும் வரவிட்டாலும் சமையல் செய்ய வேண்டியதாகத் தான் இருக்கிறது. அவ்விதம் வடித்த சாதம் வீணாகப் போகிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றம் உள்ளபடி செய்ய வேண்டும் என்றால் நாங்கள் சொல்வதுபோல் செய்யவேண்டும். காலையில் கனம் ரெதன்மன் அவர்கள் ‘கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்தக் கூட்டத்திற்கு என் வரவில்லை’ என்று கேட்டார். எங்களுக்கு அப்படியே தான் எண்ணம் இருக்கிறது. ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் இந்த மானியம் நடக்கும்போது வந்திருந்தால் நாங்கள் சொல்வதை எடுத்துக்கொண்டு ஏதாவது செய்வார் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும் என்பார்கள். அதைப்போலவே நாங்கள் இடித்து இடித்து காட்டினால் அவர் நிச்சயமாக ஏதாவது செய்வார் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. இப்பொழுது வந்திருக்கும் புது கல்வி திட்டத்தினால் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய முடியாது. ஹரிஜனம் முன்னேற்ற மடையவேண்டுமானால் இந்த புது கல்வித் திட்டத்தை வாயில் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதைச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது தீண்டாமை என்பது ஆணி வேர்போல் இருக்கிறது. ஆலமரத்தின் ஆணி வேர் போலும் புளியமரத்தின் ஆணிவேர் போலும் இருக்கிறது. அந்த வேரை ஒருவர் ராலும் எடுக்க முடியாது. ஈரோடாலும் காஞ்சீபுரத்தாலும் தான் அதை எடுக்க முடியுமென்பதே வேறு ஒருவராலும் எடுக்க முடியாது. நமது மந்திரி ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டராலும் முடியாது.

“இப்பொழுது ஆதிதிராவிட ஹரிஜனங்களை ஹரிஜனன் என்று அழைக்கிறார்கள். அதாவது கிருஷ்ண பரமாத்மா கருப்பாக இருந்தார், அதனால் அதை ஒட்டி அவர்களும் கருப்பாக இருப்பதால் அவர்களை ஹரி என்று அழைக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட சில ஜனங்கள் ஆண்டியைப்போல் ஆடை இல்லாமல் பாம்பைப் போட்டுக்கொண்டு திருநீர் பூசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் இந்த இரண்டு பேர்களும் ஒன்றாக இருந்தார்கள். அதனால் இந்தப் பெயர் வந்ததோ என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்றாலும் பிற்போக்கு சமூக முன்னேற்றம் என்றாலும் அவர்களில் இருக்கக்கூடிய 157 சமூகத்தைக் கொண்டிவர்களுக்கு கல்விச் சலுகை கொடுக்கவேண்டும். எங்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர் உண்டா? ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ் உண்டா? இன்றையதினம் குலத்தொழிலைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு விவசாயம் செய்துவந்தால் அவனால் முன்னேற முடியுமா?

“இந்த ஜாதி வந்ததற்கு மூலகாரணம் என்ன என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அதற்கு மூலகாரணமும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரம்மாவின் முகத்திலிருந்து வந்தவர் பிராமணர் என்றும், தோளிலிருந்து வந்தவர் கூத்திரியர் என்றும், உந்தியிலிருந்து வந்தவர் வைசியர்கள் என்றும், காலிலிருந்து வந்தவர் சூத்திரர் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

[24th March 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

ஆனால் ஐந்தாவது ஜாதியாகிய இவர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இவர்கள் தான் தாயார் தகப்பனர் வயிற்றிலிருந்து வந்திருக்கவேண்டும். (சிரிப்பு.) அதனால் சேரி என்றும் அக்கிரகாரம் என்றும் பிரிக்கக்கூடாது. ஆண்டவனிடம் இருந்து வந்தவர் ஹரிஜனங்களுடைய தான் என்று நினைக்கிறேன். ஹரிஜன மந்திரி அவர்கள் இதை உணர்வார் என்பதற்குத் தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். நல்ல வேளையாக ஹரிஜன டைரெக்டரும் இங்கு இருக்கிறார். அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறார். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தக்கர் பாபா ஹாஸ்டல் மாணவர்கள் விஷயத்திலும் கம்பர் விடுதி விஷயத்திலும் மந்திரி அக்கரை எடுத்துக் கொண்டார். மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய ஜோபியிலிருந்து பணத்தைப் போட்டு பரிகாரம் தேடிக்கொடுத்தார். நான் இதைச் சொல்லுவதனால் காங்கிரஸ் குறை சொல்லுகிறேன் என்று இல்லை. குறை சொல்வது என்ற நோக்கமும் இல்லை. இப்பொழுது இருக்கும்படியான குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று தான் இவைகளையெல்லாம் சொல்லுகிறேன். இவைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn for lunch and meet at 2-30 p.m.”

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI P. G. MANICKAM :—“மதிப்பிற்குரிய உப-சபாநாயகரவர்களே, இந்த ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சர்க்காருக்குச் சில யோசனைகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே பத்து வருஷ சலுகை ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நிறைவேற்றப்பட்டது. அதிலும் ஆறு வருஷங்கள் கழிந்துவிட்டன. இதில் ஹரிஜனங்களுக்கு உருவமான நன்மைகள் ஏதாவது நடந்திருக்கிறதா என்று ஆலோசித்துப் பார்த்ததிலே அனேகமாக நடக்கவில்லை என்று நாங்கள் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. நான்கு வருஷங்கள் தான் பாக்கியிருக்கின்றன. எங்களுக்கு ஏற்பட்ட தனிச் சலுகை முடிவடைவதற்கு, அதற்குப் பின்னால் தனியான சலுகை கிடைக்குமா என்று தெரியவில்லை. நான்கு வருஷங்கள் கழிந்த பிறகு எங்களுடைய நிலைமை இந்த சுதந்திர அரசாங்கத்தில் என்ன ஆகுமென்று யோசிக்கின்றோம்.

“தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஹரிஜன முன்னேற்றம் ஆகிய காரியங்களைச் சென்னை சர்க்கார் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால், இன்னும் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் அனேகம் உண்டு. ஆலயப் பிரவேச சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது அந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதுகூட தெரியவில்லை. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் இருந்து வருகிறது. இதற்காக இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் தற்போது அரசாங்கத்தினுடைய பார்வையில் இருக்கிறதா அல்லது சர்க்கார் காரியாலயங்களின் அலமாரிகளில் அடுக்கவைக்கப்பட்டு, சும்பலோடு சும்பலாக மறைந்து கிடக்கின்றனவா என்று யோசிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டு சட்டங்களும் முக்கியமானவை. முதல் சட்டம் ஹரிஜனங்களுக்கு தெய்வ வழிபாட்டைச் செய்து தங்களை மேன்மைப் படுத்திக் கொள்வதற்கு உதவுகிறது. இரண்டாவது சட்டமானது தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு உதவுகிறது. இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் அவசியம் இன்னும் தீவிரமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன தினம் என்று முந்திய அரசாங்கம் கொண்டாடவேண்டுமென்று ஒரு தினத்தை ஒதுக்கியிருந்தது. அது சரியான முறையில் கொண்டாடப் படுவதில்லை. அதிகாரிகள் ஏதோ சாக்குப்போக்குக்காக லிஸ்ட் அனுப்புவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யப்படுவதில்லை, அந்த தினத்தை நல்ல முறையில் கொண்டாடப்படுவதில்லை என்று தான் நாங்கள் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

[Sri P. G. Manickam] [24th March 1954]

“வீட்டு மனை வழங்குவது சம்பந்தமாக கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதற்காக ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுவருவதாகவும், ஒரு லட்சம் வீட்டு மனைகள் தேவைப்படும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. நான்கைந்து வருஷங்களாக ஒரு சில ஆயிரக்கணக்கான வீட்டு மனைகள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆந்திர தேசம் பிரிவதற்கு முன்னால் ஒரு லட்சம் வீட்டு மனைகள் தேவைப்படுகின்றன என்று கணக்கிடப்பட்டது. ஆந்திரம் பிரிந்த பின் இங்குள்ள கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால், 50 அல்லது 60 ஆயிரம் வீட்டு மனைகள் வேண்டியிருக்கின்றன. ஆனால், அதற்காக இன்று சர்க்காரிலே ஒதுக்கப்படுகிற தொகையைக்கொண்டு வீட்டு மனை வாங்கவேண்டுமானால், 100 வருஷங்கள் ஆனாலும், ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கிடைக்காது என்றுதான் நான் கூறமுடியும். அதற்குள்ளாக இரண்டு தலைமுறை வரையில் ஹரிஜனங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமோ என்று நாங்கள் நினைக்கின்றோம்.

“சுதந்திர நாட்டிலே உண்ண உணவு வேண்டும், உடுக்க உடை வேண்டும், இருக்க இருப்பிடம் வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினைகளெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கு இருந்துவருகிறது. நாங்கள் என்ன சொல்லுகிறோமென்றால், சுதந்திர நாட்டில் குடிக்கத் தண்ணீர் கூட கிடைக்கவில்லையே என்று மனவருத்தத்துடன் சர்க்காருக்கு தெரிவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த வருட பட்ஜெட்டிலே ஏறக்குறைய முந்திய ஹரிஜன அபிவிருத்தி பட்ஜெட் பிரகாரம் 5 லட்ச ரூபாய் தனிமையாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாக கிணறுகளெல்லாம் சேரிகளிலே வெட்டப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சரியான பிரகாரம் இவை நடைபெற குறைந்தது இரண்டு அல்லது மூன்று லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினாலும் போதாது. அதுவும் சரியான பிரகாரம் நடைபெறுது. கிணறு வெட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது ரிப்பேர் பண்ணுவது போன்ற காரியங்களுக்காகத்தான் அநேகமாக செலவழிக்கப்படும். அநேக சேரிகளிலே குடி தண்ணீர் கிணறுகள் இல்லை. அதற்குக் காரணம் இந்த சர்க்கார் தான் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். சட்டமானது என்ன சொல்லுகிறதென்றால், ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கு ஒரு மைல் சுற்றளவில் ஜாதி இந்துக்கள் பொதுக் கிணறுகள் அல்லது ஹரிஜன பொதுக் கிணறுகளோ இருந்தால், அங்கு கிணறு வெட்டத் தேவையில்லை என்று சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக, ஜாதி இந்துக்களுடைய கிணறுகளாக இருந்தாலும், ஹரிஜனங்கள் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளலாமே என்ற எண்ணத்தில், அந்த இடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கென்று தனிக் கிணறுகள் தேவையில்லையென்று சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நன்றாக யோசித்துப் பாருங்கள். ஜாதி இந்துக்களுடைய பொதுக் கிணறுகளிலே ஹரிஜனங்கள் துணிந்து போய் தண்ணீர் எடுப்பதற்குரிய ஒரு சக்தி இருந்தால், இன்றைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த இந்த நாட்டில் அவர்கள் மற்ற சமூகத்தாரோடு சரிநிகர் சமானமாக வாழமாட்டார்களா? அப்படி அவர்கள் வாழ்வதற்கு முடியாத நிலையில் அல்லவா இருக்கிறார்கள்? ஆயிரக்கணக்கான சேரிகளில் ஹரிஜன மக்கள் குடி தண்ணீருக்காக கஷ்டப்படுகிறார்கள். அநேகமாக 50 சத விதமுள்ள சேரிகளில் குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. சேரிகளில் சரியான முறையில் குடிதண்ணீர் வசதி ஏற்படாததற்குக் காரணம் நான் ஏற்கனவே சொன்னபடி சர்க்கார் போட்டிருக்கும் சட்டம்தான் என்று சொல்லவேண்டும்.

“ஆகையால் அந்தச் சட்டத்தை எடுத்துவிட்டு, எல்லா சேரிகளிலும் அவசியம் குடிதண்ணீர் கிணறு ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யவேண்டும். குடிதண்ணீர் வசதிக்காக குறைந்தது 20 லட்சம் ரூபாயாவது தனியாக ஒதுக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் என்ன கேட்கிறார்கள்? குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் வேண்டுமே என்று தான் கேட்கிறார்கள். அதைச் செய்துகொடுக்கவேண்டாமா? இந்தப் பரிதாபத்தைக் கண்டு, சர்க்கார் அவசியம் ஆவன செய்யவேண்டும். இதை சர்க்கார் கவனிக்காவிட்டால், ஹரிஜன மெம்பர்களாகிய நாங்கள் கூடிய சீக்கிரம் இதற்காக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும் என்பதைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[24th March 1954] [Sri P. G. Manickam]

“தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக இந்திய சர்க்கார் இரண்டு லட்ச ரூபாயைச், சென்னை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதோடுகூட, சென்னை சர்க்கார் இரண்டு லட்ச ரூபாயைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து இந்திய சர்க்காருக்குச் சென்னை சர்க்கார் அனுப்பியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று நான் ஒரு Non-Official resolution அனுப்பியிருக்கிறேன். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக செலவிடவேண்டுமென்றுதான் இந்திய சர்க்கார் அந்தப் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், ஹரிஜனங்களுடைய ஆலயப் பிரவேசத்திற்காகவும், ஹோட்டல் பிரவேசத்திற்காகவும், பொது ஸ்தாபனங்களில் கலந்துகொள்வதற்காகவும் இந்த இரண்டு லட்ச ரூபாயின் ஒரு பகுதியை ஹரிஜனங்களுக்காக செலவழிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மாகாண ஹரிஜன நல கமிட்டியைப்பற்றி சில விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜன மெம்பர்களெல்லோரையும் அங்கத்தினர்களாக அதில் சேர்க்கவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. மாகாண ஹரிஜன நல கமிட்டி வருஷத்திற்கு இரண்டொரு தடவைதான் கூடப்போகிறது. நான் சொல்வதென்னவென்றால், மாகாண ஹரிஜன நலக் கமிட்டியிலே எல்லா ஹரிஜன மெம்பர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும், பிரயாணப் படி கொடுக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. சட்டசபை நடந்துகொண்டிருக்கும் அந்த சமயத்தில் இந்தக் கூட்டத்தை நடத்துவதன் மூலமாக எல்லா மெம்பர்களும் அவரவர்கள் தொகுதியிலுள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச்சொல்வதற்கு ஒரு வழி இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, சட்டசபையிலுள்ள எல்லா ஹரிஜன அங்கத்தினர்களையும் மாகாண ஹரிஜன நல கமிட்டியில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஹரிஜன மக்களுடைய கல்விக்காக, ஹாஸ்டல் வசதிக்காக எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பணங்கள் அநேகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோயமுத்தூர் ஜில்லா நாதியற்ற ஜில்லாவாக ரொம்பகாலமாக இருந்துவருகிறது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளாக, ஏதோ சில ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள். ஆங்காங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சில போர்டர்கள் படிப்பதற்குத்தான் வசதியிருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் செய்திருக்கும் ஹாஸ்டல் வசதியையும் எங்கள் ஜில்லாவில் செய்திருக்கும் Boarders வசதியையும் பார்த்தால், எங்கள் ஜில்லாவில் அதிகமான Boarder-களை அனுமதிக்க அனுமதி கிடையாது. ஆகவே, அதிகமான Boarder-களை அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது முக்கியமான விஷயம். எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய மந்திரியானவர் இருந்தாலும்கூட, எங்களுக்கு அதிகமான நன்மையைச் செய்யாவிட்டாலும் கூட, மற்ற ஜில்லாக்களை விட எங்கள் ஜில்லாவில் குறைவான வசதிகளைத் தான் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிகமான போர்டர்களை அனுமதிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுமனைகள் வழங்கும் விஷயமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஜில்லா வெல்பேர் கமிட்டி அங்கத்தினராக இப்பொழுது இருக்கிறேன். நான்கைந்து வருஷகாலமாகவே அதில் நான் இருந்துவருகிறேன். ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினராகவும் இருந்தேன். நான்கைந்து ஊர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினேன். ஆனால், ஒன்று கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதைப்பற்றி கவர்ன்மெண்டு நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. நான்கு, ஐந்து வருஷங்களாக கடிதப் போக்குவரத்து நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால், பூரணமான பலன் கிடைக்கப்படவில்லை. ஜாதி இந்துக்கள் இதில் கலந்துகொண்டு விஷமமான காரியங்களை நடத்துகிறார்கள். வீட்டு மனைகளுக்காக ஹரிஜன வகுப்பில் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட சகிலியர்களுக்காக நான் வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறேன், வீட்டு மனைக்கட்டுகளுக்காக அனுப்பப்படும் விண்ணப்பங்களானது கீழ்த்தர அதிகாரிகள் பார்வைக்குச் செல்லும்போது 'வீட்டுமனைகள் தேவையில்லை' என்று சொல்லி, அந்த இடம் கொடுக்கப்படக்கூடாது என்பதற்கான விதத்தில் பட்டாரங்களுடைய யோசனையின்மீது ஹரிஜனங்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிவிடுகிறார்கள். இப்படிப் புகார்கள் கோபிச்

[Sri S. R. Arumugam] [24th March 1954]

“தீண்டாமை ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று பேசப்படுகின்றது. அதற்காக சட்டதிட்டங்கள் இருக்கின்றன. சட்டமானது இரண்டு விதப்படும். ஒன்று பொருளாதாரத்தைப் பற்றியது. இன்னொன்று சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தக்கூடியது. பொருளாதாரத்துச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற சர்க்காரிடமுள்ள சக்தியை உபயோகித்து அதை நிறைவேற்றமுடியும். ஆனால் சமூக சீர்திருத்தச் சட்டமானது அவ்வாறு இல்லை. எந்த சமூகமானது முன்னேறவேண்டும் என்று அந்த சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதோ அந்த சமூகத்தாருக்கு போதுமான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக ஹரிஜனங்கள் ஆலயங்களில் பிரவேசிக்க தடையில்லை என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் ஆலயங்களுக்குப் போகும்பொழுது குளித்து சுத்தமாக துணிமணிகளை கட்டிக்கொண்டு போக நினைக்கின்றார்கள். அவர்கள் குடிப்பதற்கே தண்ணீர் கிடையாமல் கஷ்டப்பட்டுப்பொழுது எவ்வாறு சுத்தமாக குளித்துக்கொண்டு கோயில்களுக்குப் போய் மற்றவர்களுடன் சமமாக பழகமுடியும். ஹரிஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் குடிதண்ணீர் கஷ்டங்களைப்பற்றி எல்லா ஹரிஜன மெம்பர்களும் பேசுவருகின்றார்கள். குடிதண்ணீர் வசதிக்கு அதிக கவனம் செலுத்தும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஹரிஜன அபிவிருத்திக்கு கல்வி மிகவும் முக்கியமானது என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. தனிப்பட்ட ஹாஸ்டல்களில் இருந்து படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குச் சாப்பாட்டுச் செலவிற்கு மாதம் ரூ. 75 வீதம் கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்த மாணவர்களையும் ஹரிஜன Welfare Department-ல் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களில் சேர்த்துக்கொண்டால் இவர்களுக்கு கொடுக்கும் பணத்தைக்கொண்டு இரண்டு மடங்கு மாணவர்களை படிக்கவைக்க ஏதுவாகும். இந்த முறையில் அதிகமான மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் படிப்பதற்கு வசதி ஏற்படும். ஹாஸ்டல்களில் படிக்கும் மாணவர்கள் ஹரிஜன மாணவர்கள்தானென்றும், சர்க்காரிடம் கிரான்ட் வாங்கக்கூடியவர்களென்றும்; அவர்களை அலட்சியமாக நடத்துவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இதையெல்லாம் அதிகாரிகள் கவனித்து இந்த முறையை மாற்றவேண்டும். பரிகைச் சமயங்களில் அவர்களை வெளியில் அனுப்பினால் சாப்பாட்டிற்கு என்ன செய்வார்கள். பரிகைகளில் பாஸ் செய்ய முடியுமா என்பதையும் சிந்திக்கவேண்டும்.

“பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் மாணவர்களிடமிருந்து Games fees, Medical fees முதலிய fees-கள் வாங்குகின்றார்கள். Scholarship வாங்கும் மாணவர்களிடமிருந்தும் இவ்வித Special fees வாங்குகின்றார்கள். இவ்வித Special fees வாங்குவதை நிறுத்தவேண்டும். புஸ்தகங்கள் வாங்குவதற்கு பணம் கொடுப்பது மிகமிக முக்கியமானது.

“நமது மாகாணத்தில் பெண்களுக்கு ஒரு சில ஹாஸ்டல்கள்தானிருக்கின்றன. ஹரிஜன மாணவிகளுக்கு என்று ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஹாஸ்டல்கள் ஏற்படுத்துவது நலம் என எண்ணுகின்றேன்.

“மாதர் நல இலாகாவானது பட்டணங்களிலுள்ள பெண்களுக்குச் சேவை செய்வதைவிட கிராமங்களுக்கு சென்று ஹரிஜன பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு சேவை செய்தால் ஹரிஜன சமூகம் முன்னேற வகையேற்படும். Harijan Welfare Department இருக்கின்றது. இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது மிகவும் குறைவாயிருக்கின்றது. இந்த இலாகா பலவிதமான வேலைகளைக் கவனிக்கவேண்டியிருப்பதால் குடிதண்ணீர் விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த முடிவதில்லை. குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காவது கொஞ்ச நாளைக்கு Special Tahsildar அவர்கள் மூலம் இந்தக் குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைக் கவனித்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மையேற்படும். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்குப் பணத்தைக் கொடுத்து வருவதின் மூலம் ஹரிஜன முன்னேற்றம் அடையமுடியாது. அவர்களுடைய பொறுப்பை அவர்கள் உணரவேண்டுமானால் அவர்களை கல்வியில் உயர்த்த வேண்டும். இந்த வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குச் சர்க்கார் அதிகமான Scholarship கொடுப்பதற்கும் அதிக ஹாஸ்டல் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் பணம்

[24th March 1954] [Sri S. R. Arumugam]

ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள். ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய பணம் விரயம் ஆகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக சென்னையில் M.C. ராஜா Hostel ஒன்று இருக்கின்றது. அங்கே ரிஷயர் ஆன B.A., L.T. வாத்தியாரை வார்டனாக அமர்த்தி அவருக்கு மாதம் ரூ. 150 சம்பளம். கொடுக்கின்றார்கள். அவருக்கு ஒரு பியூனும் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இந்த ஹாஸ்டலுக்குச் சர்க்காரால் கொடுத்திருக்கும் பணம் இவருடைய சம்பளத்தால் கணிசமான அளவு பாதிக்கப்படுகின்றது. இதற்கு ஏதாவது மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“நமது மாகாணத்தில் தோல் பதனிடவோர் ஹரிஜனங்களே. பதனிடப்பட்ட தோல் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கிருந்து பூட்சுகளாகவும், செருப்புகளாகவும் நமக்கு வருகின்றன. மின்சாரம் நமது நாட்டிற்கு வருவதற்குமுன் நம் நாட்டு விவசாயிகள் பரியின் மூலமாக தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். மின்சார வசதி வந்தவுடன் மின்சாரத்தைக்கொண்டு தண்ணீர் இறைப்பதால் தோல் அவசியம் இல்லாமல் போய்விட்டது. அந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விட்டது. கைத்தறிக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு எவ்வாறு நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை சில ரகங்கள் கைத்தறிகளுக்கு ஒதுக்கவேண்டும் என்று சிபார்சு செய்ததோ அம்மாதிரியாகவே இந்த தோலினால் செய்யப்படும் சில ரகங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கி அவர்களுடைய வேலையில்லா பிரச்சினையை தீர்க்கவேண்டும். அதனுடன் அந்தத் தொழிலானது கோ-ஆப்ரேட்டிவ் சொசைட்டி மூலமாக நடைபெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“நில சீர்திருத்தம்.—இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. நிலங்களில் பெருவாரியாக வேலை செய்பவர்களெல்லாம் ஹரிஜனங்களாகவே யிருக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குச் சொந்தத்தில் விவசாயம் செய்ய நிலம் கிடையாது. கோவில் மான்ய நிலங்களை குறைந்த குத்தகையில் சாகுபடி செய்ய ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமை முன்னேற்றம் அடைய வழியேற்படும்.

“ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள காலி இடங்களை உபயோகித்துக் கொள்ளலாமென்று சொல்லுகின்றார்கள். மேஜர் பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டி முதலியவைகளிலுள்ள காலியிடங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் கலெக்டர் Market value வாங்கிக்கொண்டு தான் கொடுக்க முடியும் என்று Revenue Board ஆர்டரை காட்டுகின்றார். இந்த நிலைமையை மாற்றி அங்குள்ள காலியிடங்களையும் ஹரிஜனங்களுக்கு பணம் வாங்காமல் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வது நலம்.

“Co-operative Building Society மூலமாக வீடுகள் கட்டித்தர வகை செய்வது நல்லது. Society-யில் பங்குதாரர்களாக சேர்வதற்குக்கூட ஹரிஜனங்களால் முடிவதில்லை. இவைகளை யெல்லாம் சற்று மாற்றியமைத்துச் சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கும்படிச் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“I have to inform the House that the House will sit till 6 p.m. to-day and the Hon. Minister for Animal Husbandry will reply at 5-30 p.m.”

* SRI T. SHANMUGAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன uplift மான்யத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் ஹரிஜன uplift என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே ஒழிய அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பான வழியில் எந்த நன்மையும் செய்ததாகத் தோன்றவில்லை. எட்டளவில் எல்லாம் நடக்கிறதே ஒழிய ஹரிஜனங்களுக்கு திட்டமான ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த சட்ட சபையில் 42 ஹரிஜன M. L. A-க்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் இப்படி பெருவாரியாக வந்தார்கள் என்றால், எல்லோரும் ஒன்றாகப்

3-05
p.m.

[Sri T. Shanmugam] [24th March 1954]

படித்து ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லமுடியாத அளவுக்கு நாகரீகம் அடைந்திருப்பதால் இவ்விடம் வந்திருக்கிறார்கள். **Prohibition** ஏற்படாததற்கு முன்பு எல்லோரும் படிப்பதற்கு வசதியாக இருந்தது. **Prohibition** அமுலுக்கு வருவதற்குமுன் அவர்களுடைய தாய் தந்தையர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை படிக்கவைத்து நல்ல தகுதிவாய்ந்தவர்களாகச் செய்தார்கள். **Prohibition** வந்த பிறகு ஹரிஜனங்களின் பெரியோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்கவைக்க முடியவில்லை. **Prohibition** அமுலுக்கு வந்த பிறகு அநேக மக்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம். **Prohibition**-ஐ முதலாவதாக ரத்து செய்து அந்தப் பணத்தை ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்கே வைத்துவிடவேண்டும். **Prohibition**-ஐ எடுத்துவிட்டால் 10 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். அதை அப்படியே ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்துக்கு செலவிடவேண்டும்.

“ஹரிஜனங்கள் சமூகத்தில் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு கல்வியும் பொருளாதார உயர்வும் ஏற்படவேண்டும். அவர்களுக்கு இவை இரண்டும் ஏற்பட்டுவிட்டால் தாங்களாகவே முன்னுக்கு வந்து விடுவார்கள். அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட நிலைமையிலிருப்பதற்கு அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைதான் காரணம். அவர்களுக்குப் படிப்பில்லை. இதெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் தாங்களாகவே முன்னேற்றமடைந்துவிடுவார்கள். சர்க்காரும் ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்த மாதிரி இருக்கும்.

“எல்லா ஹரிஜன பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி கற்கும்படி செய்துவிட்டால் அடுத்த தலைமுறையிலாவது ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் படித்தவர்களாகி முன்னேற்றம் அடைந்துவிடுவார்களென்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

“எனக்கு முன்பு பேசிய ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொன்னது போல் ஹரிஜனங்களுக்குச் சேரி என்று ஒரு இடம் இருக்கக்கூடாது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் சேரியில் வசிப்பதும், உயர்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்கள் அக்கிரஹாரத்தில் வசிப்பதும் கூடாது. உயர்ந்த வகுப்பினர் சேரிகளில் வீடுகட்டிக்கொள்ளுவதும் ஹரிஜனங்கள் அக்கிரஹாரங்களில் வீடு கட்டிக்கொள்ளுவதுமாக மாற்றிக்கொண்டால், அது உண்மையாக **Harijan uplift**-ல் ஒரு வகையாகும்.

“அடுத்தபடியாக ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமலிருக்க வேண்டுமானால் சொந்த ஜாதியில் திருமணம் செய்துகொள்ளும் முறையை ஒழிக்க வேண்டும். இதர வகுப்பினர்கள் ஹரிஜனப் பெண்களை திருமணம் செய்து கொள்ளவேண்டும். இந்த மாதிரி கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டால் ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றமடையச் செய்ய முடியும். கனம் **Prohibition Minister** அம்மாள் இவ்விடம் தற்பொழுதில்லை. அவர்கள் நான் கேள்விப்பட்ட வரையிலும் .”

DEPUTY SPEAKER :—“Personal ஆக ஒருவரையும் குறிப்பிட்டு பேசக்கூடாது.”

* **Sri T. SHANMUGAM** :—“சரி. எனக்கு ஜாதியில் நம் பிக்கையில்லை. உயர்ந்த ஜாதி தாழ்ந்த ஜாதி என்று வித்தியாசமில்லாமல் தாழ்ந்த ஜாதிப் பெண்ணை திருமணம் செய்துகொள்வதற்குத்தான் சர்க்கார் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டால், ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய வழி உண்டு. இந்த மாதிரி **drastic action** எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இப்பொழுது **Labour Department** பள்ளிக்கூடத்தில்தான் **Midday-meals** கொடுக்கப்படுகிறது. ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடம், மற்ற **Aided** பள்ளிக்கூடம் இவைகளில் **Midday-meals** கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஹரிஜனங்கள் **Labour** பள்ளிக்கூடங்களில் மாத்திரமில்லாமல்

[Sri T. Shanmugam] 24th March 1954]

எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் படிக்கிறார்கள். ஆகையால் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு **Midday meals** கொடுக்கவேண்டும்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு **High School** வகுப்புகளிலும் மேற்கொண்டு **College**-ஐ **Scholarship** கொடுக்கவேண்டும்.

“ஹரிஜனங்கள் **uplift** காரியாலயங்களிலுள்ள உதவி யோகஸ்தர்களுடைய ஹரிஜனங்களாக இருக்கவேண்டும். **Welfare officer** ஒரு நாயுடு. ஹரிஜன **Welfare Director** ஒரு **old retired** அய்யங்காராக இருந்தார். ஹரிஜன இலாகா மந்திரியும் ஹரிஜன வேண்டும். கனம் பழனிசாமி கவுண்டர் ஹரிஜனங்களிடம் எப்படி அக்கரை காட்ட முடியும். ஆகவே **Harijan Uplift** காரியாலயத்திலுள்ள எல்லா தலைமை அதிகாரிகளும் ஹரிஜன இலாகா மந்திரியும் ஹரிஜனங்களாக இருக்கவேண்டும்.

“எனக்குமுன் பேசிய சில தோழர்கள் போலீஸ் உத்தியோகங்களுக்கு ஹரிஜனங்களை எடுப்பதில்லை என்றும் உயர்ந்த ஜாதி ஹிந்துக்கள் ஹரிஜனங்களை தாழ்மையாக நடத்துகிறார்களென்றும் சொன்னார்கள். போலீஸ் உத்தியோகத்துக்குப் பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்களை நியமித்தால், அப்படி செய்த உயர்ந்த ஜாதி ஹிந்துக்களை அவர்கள் தடி கொண்டு அடித்து நொறுக்கி நல்ல புத்தி கற்பிப்பார்கள்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு உதவியாக இந்தக் காரியங்களெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **Sri A. AIYANAR** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய சில நண்பர்கள் ஹரிஜனங்கள் இப்பொழுது முன்னேற்றம் அடைந்ததற்கு கார்த்தியடிகளும் காங்கிரஸுக்கும் ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லை; ஆனால் அறிஞர் அண்ணாவிற்கும் ஈரோடு பெரியார் அவர்களும் ஓயாது பிரசாரம் செய்துவந்ததால்தான் மக்கள் மனம். மாறி ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து இருப்பதாக கூறினார்கள். உண்மையில் பார்த்தால் அவர்களுடைய வாய்ப்பந்தலால் ஹரிஜனங்கள் ஒன்றும் முன்னேற்ற மடையவில்லை. ஆனால் செயலில் காட்டியது காங்கிரஸ்தான். காங்கிரஸ் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் நீண்ட நாட்களாக ஆலயத்திற்கு வெளியே நிறுத்தப்பட்ட ஹரிஜனங்களுக்கு அவைகளை திறக்கப்பட்டன. இன்னும் பல இடங்களில் கோயில் கதவுகளை உடைத்தும் ஹரிஜனங்களை உள்ளே அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.”

Sri A. RATHINA GOUNDER :—“கனம் மெம்பர் அவர்கள் சொல்லுகிறார், பெரியார் அவர்களும் மற்றவர்களும் பிரசாரம் செய்த தால் அந்த ஜாதி பாகுபாடு ஒழியவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸால்தான் அது ஒழிந்தது என்று. அவ்விதம் இந்த சட்ட சபையில் கட்சிப் பிரசாரம் செய்ய லாமா என்று கேட்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“அவர் தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தைதான் சொல்லுகிறார்.”

* **Sri A. AIYANAR** :—“எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பருக்கு நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைதான் சொல்லப்போகிறேன் என்று சொல்லுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நீண்ட நாளாக காசைக் கொடுத்து வெளியே நின்று காப்பி ஹோட்டல்களில் காப்பி சாப்பிட்டு வந்த ஒரு பெரிய கொடிய பழக்கத்தை இந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தால்தான் அதை மாற்றி வைத்து அதையும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அவ்விதம் வெளியே நிற்க வைத்துக்கொண்டு காப்பி சாப்பிடும் முறை சில இடங்களில் அதாவது மூலே முடுக்குகளில்தான் இப்பொழுது இருக்கலாமென்பதே

[Sri A. Aiyar] [24th March 1954]

எல்லா இடங்களிலும் இப்போது அந்தப் பழக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. சில இடங்களில்தான் இன்னும் பதார்த்தங்களை வெளியில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. பெரும்பான்மையான இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு காப்பி ஹோட்டல்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் சமத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

“நண்பர் ஸ்ரீமான் ஷண்முகம் அவர்கள் பேசியபோது இந்த மது விலக்கினால் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அவருடைய பிரக்காலிலும் ஜில்லாவிலும் அப்படி இருக்க லாமேயொழிய மற்ற இடங்களில் அப்படி இல்லை. நான் ஒவ்வொரு இடங்களையும் பார்த்து இருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை யில் நான் ஹரிஜனங்களுடைய குடியிருப்புக்குச் சென்றிருக்கிறேன். என்னு டைய கிராமத்தையும் உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியும். என்னு டைய கிராமத்தில் சுமார் 450 வீடுகள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள ஹரி ஜனங்களில் பெரும்பான்மையோர் நூறு ரூபாய்க்கு மேல் வாய்தா கொடுக் கக்கூடிய பட்டாதார்களாக இருந்தார்கள். கள் குடி இருந்தபோது அவர் கள் ஏராளமான நிலங்களை விற்று அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு குடித்து விட்டு கலகம் செய்துகொண்டும் சண்டை சச்சரவு செய்துகொண்டும் இருந் தார்கள். அதனால் பெரும்பான்மையான சொத்துக்களை இழந்துவிட்டா ர்கள். சென்ற மாதம் கூட மதுவிலக்கு மந்திரி அம்மாள் அவர்கள் ஷே கிராமத்திற்கு விஜயம் செய்து நேரில் பார்த்தார்கள். அங்கு அவர் களுடைய கட்டடங்கள் இப்பொழுது மாட மாளிகைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுடைய நிலங்கள் எல்லாம் பக்கத்தில் இருக்கும் கிராமத்தி லுள்ள ஜாதி ஹிந்துக்களிடம் இருப்பதை கேள்வியுற்ற மந்திரி அவர்களும் அவருடன் கூட வந்த அதிகாரிகளும் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். இந்த நிலைமைக்கு காரணம் என்ன என்று கேட்டார். அங்குள்ள ஜாதி ஹிந்துக் கள் சொன்னார்கள். கள் குடி இருந்த காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் மது அருந்தி பல வீண் சிலவுகள் செய்து எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டார்கள், ஆனால் இப்பொழுது அவர்களுக்கு நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வேறு ஒரு காரணமும் அதற்கு கிடையாது என்று சொன்னார்கள்.

“அடுத்தபடியாக கனம் ரத்னம் அவர்கள் சொன்னார், பெரும் பான்மையான தொகை அதிகாரிகளுடைய நிர்வாகச் செலவிற்குத்தான் போய் விடுகிறது என்று. அது வாஸ்தவம்தான். ஆகவே இப்படி ஒதுக்கப் படும் தொகை பூராவும் அவர்களுடைய நலனுக்குத்தான் போய்ச் சேர வேண்டும். மற்ற நிர்வாகச் செலவுகளுக்கு இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது மந்திரி அவர்கள் அதற்கு என்று தனியாக ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் சென்ற பட்ஜெட்டில் நான் சொல்லி இருக்கிறேன். சர்வீஸ் கமிஷனிலும் எண்டோமென்ட் கமிஷனிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒரு ஸ்தானம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொன்னேன். இதைப்பற்றி கூடந்த இரண்டு கூட்டத்திலும் கேட்டிருக்கிறேன். அதை அனுசரித்து இது வரையிலும் ஒருவரையும் நியமிக்கவில்லை.

“மேலும் கனம் மதுவிலக்கு மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது சமீபத்தில் சில சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களை எடுத்ததாகச் சொன்னார். அதில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏன் ஒரு ஸ்தானம்கூட கொடுக்கவில்லை என்று கேட் தற்கு தகுதி உள்ளவர்களிடமிருந்து மனுக்கள் வரவில்லை என்று சொன் னார். அது வாஸ்தவம்தான். அவர்கள் மனுக் கொடுக்கவில்லை என்று கூறினாலும் ஏராளமான பேர்கள் தகுதியுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன காரணத்தினால் மனுச் செய்துகொள்ளவில்லையோ தெரிய வில்லை. அவர்களுக்கு மனுச் செய்து கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அதனால் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று சில ஸ்தானங்களை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்விதம் ரிசர்வ் செய்து வைத்தால் அவர்கள் என்றைக்கு மனுச் செய்துகொள்ளு கிறார்களோ அன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அப்பொழுது

[24th March 1954] [Sri A. Aiyar]

நல மாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இனி மேலாவது சர்க்கார் இலாகாக்களில் காலி இடங்கள் வந்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த இடங்களைக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அதற்காக சில ஸ்தானங்களை ஒதுக்கிவைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் செய்து எங்களுடைய எண்ணங்களை பூர்த்தி செய்துவைக்கும் படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது ஹரிஜன டிபார்ட்மெண்டில் டைரெக்டராக இருக்கக்கூடிய வரைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் ஷண் முகம் அவர்கள் இந்த இலாகாவின் தலைவர் ஒரு ஹரிஜனனாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய டைரெக்டர் அவர்களைப் பார்த்தால் அவரை ஒரு ஹரிஜனன் என்றுதான் பார்த்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். அவர் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் கண் ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார். அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய வியாதியை யும் பொருட்படுத்தாமல் எல்லா நேரத்திலும் எழுதிக்கொண்டே இருப்பார். யார் போனாலும் அவர் எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறார் என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட உத்தமர் இந்தப் பணியை நடத்த முன் வந்திருப்பதற்கு எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டியது அவசியம்.

“ஆனால் அவருடைய ஆபீசில் காரியங்கள் நடைபெறுவதில் தாமதப் படுகிறது. உதாரணமாக மதுரை ஜில்லாவில் பள்ளிக்கூடங்கள் குறைவாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் போதாது, இன்னும் 11 பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கவேண்டும் என்று ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு சிபார்சு செய்து அவரிடமிருந்து இந்த இலாகாவிற்கு வந்தது. அவ்விதம் வந்து இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. அது இன்னும் பைசல் ஆக வில்லை. நாங்கள் அடிக்கடி டைரெக்டரைக் கேட்டால் ‘நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் மேலே போயிருக்கிறது சர்க்காரிடமிருந்து இன்னும் உத்தரவு வரவில்லை’ என்று சொல்லுகிறார். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு அனுப்பியது இன்னும் வரவில்லையானால், டைரெக்டர் என்ன செய்வார். மேலே இருக்கக்கூடிய டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரிகள் அதை எந்தக் காரணத்தாலோ தாமதப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதே மாதிரி ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதிலும் தாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்து பாதி நாட்கள் ஆன பிறகு ஸ்காலர்ஷிப்புக்கு உத்தரவு வருகிறது. அது வரையில் மாணவர்கள் புத்தகத்திற்கும் துணிக் கும் என்ன செய்வார்கள்? அவைகளை வாங்க முடியுமா? இதைப்பற்றி டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைக் கேட்கிறேன். அதனால் தயவு செய்து மனுக்கள் வந்தாலும் சரி கோரிக்கைகள் வந்தாலும் சரி அவைகளை உடனடியாகக் கவனித்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்து அதற்கு வேண்டிய உத்தரவு அனுப்பும்படியாகவும் நான் கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்.”

SRI A. MUTHUSWAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களை, இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். ஹரிஜன் என்ற நாமமானது அண்ணல் காந்தியடிகளால் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு புனிதமான நாமம் என்று நாம் சொல்லவேண்டும். ஹரி என்றால் விஷ்ணு என்று அர்த்தம், ஜனம் விஷ்ணுவின்மேல் பிள்ளைகள் என்பது அர்த்தம். ஆனால், இந்த நாமத்தை அண்ணல் காந்தியடிகள் கொடுத் திருந்தம்கூட, நமது சர்க்கார் போதுமான அளவு ஹரிஜனங்களுக்கு செய்யவேண்டிய வேலைகளைச் செய்யவில்லை யென்பதை நான் திட்டவாட் மாக வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். ஏதோ ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்கூட, கல்வி, சுகாதாரம், வீட்டு மனைக்கட்டுகள் எல்லாம் குறிப்பிட்டிருந்தாலுங் கூட, ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான அளவு செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் மறு முறையும் சொல்லுகிறேன்.

“கிராமங்களிலோ அல்லது நகரங்களிலோ குடிதண்ணீர் வசதியோ வீட்டு மனைக்கட்டுகளோ சிறிய பாதைகளோ, ரஸ்தாக்களோ, பிள்ளை களுக்குப் பள்ளிக்கூடங்களோ, பிரேதங்களைப் புதைப்பதற்கு மயானங் களோ ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் சிறிதும் கவனிப்பதாகவே தெரியவில்லை.

3-25
p.m.

[Sri A. Muthuswamy]. [24th March 1954]

“ரஸ்தாக்களைக் கவனிக்கும் பட்சத்தில் பழைய தாலுகா போர்டுகளில் செய்த ரோடு வசதிகளைக் கூட ஜில்லா போர்டுகள் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் பழைய இடங்களிலிருந்து சிறிய ரஸ்தாக்கள் இன்னும் பழைய கேவலமான ஸ்திதியில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. சாதாரணமாக எனது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் திருக்கோவிலூர் தாலுகாவிலுள்ள முகையூர் பிரிக்காவில் பையூர், சிறுமதுரை போன்ற கிராமங்களுக்கும் திருவெண்ணைநல்லூர் பிரிக்காவில் மேலமங்கலம், எரஜூர், ஏனாதிமங்கலம் போன்ற கிராமங்களுக்கும் நடைபாதைகள் கிடையாது. பெரும்பாலும், சிறிய பெரிய ரோடுகளெல்லாம் பட்டணங்களில்தான் போடுகிறார்களேதவிடு. கிராமங்களிலும், இன்னும் குக்கிராமங்களிலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் சேரிகளிலும் நடைபாதைகள்கூட சரியான முறையில் போடப் படுவதில்லை. கிராம மக்கள் ரஸ்தா வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுவதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறேன்.

“ஜாதி வித்தியாசம் இன்னும் மறைந்தபாடிவில்லை. கிராமங்களிலுள்ள கோயில்களில், குளங்களில், ஹோட்டல்களில் இன்னும் ஜாதி வித்தியாசம் காட்டப்படுகிறதேயொழிய, ஜாதி வித்தியாசம் மறையவில்லை. இன்னும் பழைய நிலையில் இருந்துகொண்டுதான் வருகிறது. ஆனால் சிலர் நினைக்கலாம் நகரங்களில் தீண்டாமை ஒழிந்துபோய்விட்டது என்று. நகரங்களிலும் ஜாதி வித்தியாசம் இன்னமும் இருந்துகொண்டுதான் வருகிறது.

“எனது நண்பர் ஒருவர் விழுப்புரத்திலிருந்து ஸ்ரீ S. A. எழுமலை என்பவர் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். ஜாதி வித்தியாசம் பெரிய அளவில் இருந்துகொண்டுவருகிறதேயொழிய, ஜாதி இந்துக்கள் மனோபாவம் இன்னும் மாறவில்லை என்று எனது நண்பர் ஒருவர் எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். ‘கடந்த 1954-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீ 5ல் அன்று செஞ்சி தாலுகாவைச் சேர்ந்த மாணிக்க செட்டியார் ஹோட்டலுக்குள் பெருமானார் என்ற ஹரிஜனுக்கு டி. கொடுக்க மறுத்து, கைகலப்பில் தாக்குண்டு 1954-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீ 13-ல் 5ல் மாணிக்க செட்டியார் சிறைப்படுத்தி ஜாமீனில் விடப்பட்டிருக்கிறார். இதில் சம்மந்தப்பட்ட வேணு செட்டி போலீஸாரால் தேடப்பட்டு வருகிறார்’ என்று ஸ்ரீ S. A. எழுமலை, முனிசிபல் சவுன்சிவர், விழுப்புரம் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்.

“சர்க்கார் ஏதோ சட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்களேயொழிய, அவைகள் சரிவர அமுல் நடத்தப்படாமல், ஜாதி வித்தியாசம் மாராமல் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கின்றன. ஆகவே ஜனங்களிடையே மனமாற்றம் ஏற்படும்படிச் செய்யவேண்டும்.

“ஹரிஜனங்களுக்காக ஏதோ இந்த பட்ஜெட்டில் 90 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இந்த சமூகமானது ஒரு பெரிய சமுத்திரம் போல் இருப்பதால், ஒதுக்கியிருக்கும் பணமானது அவர்களுக்குப் போதவே போதாது. சமுத்திரத்தில் கறைத்த பெருங்காயத்தைப்போல் போதவே போதாது. சமுத்திரத்தில் கறைத்த பெருங்காயத்தைப்போல் தான் இருக்கிறதேயொழிய போதுமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. லட்சக் கணக்கில் ஒதுக்கித் தர வேண்டும். கேரடிக்கணக்கில் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏதோ ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கப் பட்ட பத்து ஆண்டு சலுகையில் ஆறு ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. பாக்கி இருக்கும் நான்கு வருஷங்களில் நமது சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பது எனக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் இதற்கு மறுமுறையில் வேண்டிய பண உதவியைக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுடைய பொருளாதார வசதியை உயர்த்தவும், கல்வி வசதி செய்யவும், இன்னும் பலவிதத்தில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவும் பாடுபடுவோமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. இந்த சமூகம் முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால், இப்பொழுது வகுத்திருக்கும்படியான புதிய முறை கல்வித் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக இந்த அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால் இந்த சமூகமானது பிற்போக்கான சமூகம். மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் இந்த புது முறைக் கல்வித் திட்டத்தினால் இவர்கள் மிகவும் நாளுக்கு நாள்

[24th March 1954] [Sri A. Muthuswamy]

கூடின திசையை அடையும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். மதுவிலக்கை அமுல் செய்தாலும் கூட செய்யலாம். ஆனால், புதிய முறை கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் பெறும்படி கனம் மந்திரி அவர்களை நான் மறுமுறையும் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இதனால் வன்னிய சமுதாயம், ஹரிஜன சமுதாயம் கண்டிப்பாய் முன்னுக்கு வராமல் அதிக கஷ்டப்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் ஹரிஜன வகுப்பாரை டிரஸ்டிகளாகப் போட்டு, அண்ணல் காந்தியடிகள் ஆரம்பித்த ஆலயப் பிரவேச இயக்கத்தையும், தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கத்தையும் நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். காந்தியடியடையார் ஒன்று சொல்லி, இவர்கள் ஒன்று சொல்வது எனக்கு அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. ஆகவே, கூடுமானவரையில் ஜாதி வித்தியாசம் இல்லாமல், எல்லா சமூகத்தாரும் முன்னேறும்படியாகவும், மனிதர்கள் மனிதர்களாக நல்லொழுக்கத்துடனும், விஸ்வாசத்துடனும் வாழும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எனது தொகுதியில் திருக்கோவிலூர் தொகுதியிலுள்ள சில கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பஞ்சம தரிசு நிலங்களையும் உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டங்களின்கீழ் வசதியுள்ள நிலங்களை, கோயில் மான்யத்தையும், உயில் நிலங்களையும், பெரிய மிராசுதாரர்கள், கிராமத்திலுள்ள மணியம், கணக்குப்பிள்ளைகளுடைய செல்வாக்கைக்கொண்டு, ஹரிஜனங்களை விரட்டியடித்து பலாத்கார முறையில் எழுதப்பட்டிருக்கத் தெரியாத ஹரிஜனங்களை எமாற்றப் பார்க்கிறார்கள். இதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய் திருக்கிறதா என்றால் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. ஆகவே, இந்த ஹரிஜன மக்களுக்கு வேண்டிய புறம்போக்கு தரிசு நிலங்களையும் இன்னும் விவசாயத் திற்கு வாய்க்கான சில நிலங்களையும் கொடுத்து, ஹரிஜனங்கள் நல்ல முறையில் வாழவேண்டிய வழிமுறைகளைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பிரசங்கத்தை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* Sri A. S. SAHAJANANDA :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அந்தக் காலத்திலே ஹரிஜனங்களைக் கவனிப்பாரற்று இருந்தது. 3-35
சென்னையிலே S. Subramaniam, M. C. Rajah என் போன்றவர்கள் p.m.
முயற்சி செய்து ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்காக ஒரு கமிட்டி நிறுவினோம். அதிலிருந்து லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் ஏற்படுத்தப் பட்டது. இது ஆரம்பத்திலிருந்து மிகத் தீவிரமாக வேலை செய்துக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. அப்போது இருந்த டெபுடி கலெக்டர் தயவால் டெபுடி தாசில்தார் வேலை செய்துடிந்தார். இந்த மாதிரி வேலை செய்துக் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் ஹரிஜனங்களுடைய தொல்லைகளை நீக்க முடியவில்லை. ஹரிஜனங்களைப்பற்றி கவனிப்பாரற்று இருந்தது. சென்னை ஆதிதிராவிட சபையின் தலைவர்கள் முயற்சியால் லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் ஏற்பட்டது. ஆரம்பத்தில் வேலை தீவிரமாக நடந்தது. மில் கலகத்தை முன்னிட்டு தணிகாசலம் செட்டியார் போன்றவர்கள் அதைக் குறைத்தார்கள். நந்தனார் கல்விக் கழகந்தான் ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்குப் பாடுபட்டது. பெரியோர்களெல்லாம் பின்னிருந்து உழைத்தார்கள். இதுதான் வழி காட்டி. பிரகாசம் மந்திரியாயிருந்தபோது ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி மான்யத்துக்கு அப்பாற்பட்ட வேலையை அதில் செய்ய இடம் கொடுத்தார். அந்த மான்யத்திலிருந்து தக்கர்பாபா ஸ்தாபனத்திற்கு ரூ. 5 லட்சம் கொடுத்தார்கள். அந்த ஸ்தாபனமும் மானேஜ்மெண்ட் சரியில்லாமல் சீரழிகிறது. நந்தனார் கல்விக் கழகம் கேட்டிருந்தும் கொடுக்கவில்லை.

“சர்க்கார் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ரூ. 2,069 கோடி ஒதுக்கியுள்ளார்கள். அதில் சமூக சேவைக்காக ரூ. 340 கோடி ஒதுக்கியுள்ளார்கள்.

[Sri O. Koran] [24th March 1954]

അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ മലബാറിലുണ്ട്. അവയ്ക്ക് ഗവണ്മെന്റ് പ്രോത്സാഹനം നൽകണം. അതുകൊണ്ട് രണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ട്. ഒന്നാമത്ത് ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടും. രണ്ടാമത്ത് അതോടൊന്നിച്ചുതന്നെ നാട്ടിലെ കടികുത്തുവാനായുള്ള അഭിവൃദ്ധിയുടേയും ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസവും മിഡിൽ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസവും കച്ചിങ്ങ് പരീക്ഷയിൽ തോറ്റവർ നടക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ട്. പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് അവർക്ക് ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായം കിട്ടുമായിരുന്നു എന്നാൽ തോറ്റതിനാലേ അത് യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവർക്കു തന്നെ മുതലായ കൈത്തൊഴിലുകളിൽ പരിശീലനം നൽകുന്നതിന് തീരുമാനം ക്രമം കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പലരും ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ ഒരു പദ്ധതി ഇപ്പോഴും ആരംഭിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് നടപടിയെടുക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

“ബസ് കൗൺസിലിലെ ഒരു കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഹരിജനങ്ങൾക്കു മുൻപാണെന്ന് നൽകേണ്ടതാണ്. ഭൂമികൊടുക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു സാമ്പത്തികസഹായവും നൽകേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. പുറമ്പോക്കു സ്ഥലങ്ങൾ മലബാറിൽ ധാരാളമുണ്ട്. പതിനെട്ടു ലക്ഷം ഏക്കർ തരിശു ഭൂമി മലബാറിലുണ്ടെന്നു ഞ്ഞു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കണക്ക്. തരിശു ഭൂമികളിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്ക് അപേക്ഷ അയച്ചിട്ട് രണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലമായിട്ട് ഗവണ്മെന്റ് അവർക്കു ഒരു മുറുപ്പടിപ്പോലും കൊടുത്തിട്ടില്ല. ചിറയ്ക്കൽ താലൂക്കിലും കറുവന്നാട്ടു താലൂക്കിലുമുള്ള ഹരിജനങ്ങൾ ഭൂമികളിലേക്ക് എത്രയോ അപേക്ഷകൾ അയച്ചിട്ട് അവർക്കു ഒരു മുറുപ്പടിപ്പോലും കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു എനിക്ക് നേരിട്ടറിയാം. കൂടാതെ എന്റേറു പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഹരിജനങ്ങൾ ധാരാളം ഹരജികൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇന്നുവരെ യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

“ഹരിജൻ മർദ്ദനത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ട് വാക്കു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഹരിജൻ മർദ്ദനത്തെപ്പറ്റി ആവലാതികൊടുത്താൽ പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മറ്റും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു വേണ്ടവണ്ണം ശ്രദ്ധിക്കുകയോ നടപടി എടുക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. 1954 മാച്ച് മാസം 4-ാം തീയതി ചേർന്നു വേണ്ടുന്ന എ. ആർ. റാമൻ എന്നൊരു ഹരിജനെ ചിലർ സംഘം ചേർന്നു പകൽ 11 മണി സമയത്ത് ഭയങ്കരമായി അടിച്ചു മുറിവേല്പിക്കുകയുണ്ടായി. പട്ടാപ്പകൽ സംഘടിതമായി നടത്തിയ ഈ മർദ്ദനത്തെ സംബന്ധിച്ച് അധികൃതർ യാതൊരു നടപടിയുമെടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് പറയുമ്പോൾ ഹരിജൻമർദ്ദനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയാൽ എത്ര മാത്രം അലസതയോടെയാണു ഗവണ്മെന്റ് പെരുമാറുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഈ മാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റ് അലസത കാണിക്കുന്നത് അക്രമികൾക്ക് ഒരു പ്രോത്സാഹനംകൂടി ആണ്. മലബാർ കടിയായ ഭേദഗതി നിയമത്തിന് പ്രസിഡണ്ടിന്റെ അനുമതി സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഉൾകുടി കോർടും കടികുട്ടികൾക്കും സ്ഥിരവകാശം നൽകുന്നതിനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ ജന്മിമാർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പൊന്നാനി താലൂക്കിൽതന്നെ കർഷകപാറയിൽ രണ്ടു മൂന്നു ഹരിജനങ്ങളെ ജന്മിമാർ നിർബ്ബന്ധിച്ച് കച്ചിട്ട് എഴുതിക്കുന്നതായി ഞാനറിഞ്ഞു. അവർ വഴങ്ങുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു പോലീസ് അധികൃതന്മാർക്കു ഹരജി അയച്ചിട്ട് അവർ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ആവലാതികൾ നാട്ടിന്റെ നാനു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ഹരിജനങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആത്മരക്ഷയായി പെരുമാറണമെന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ഗവണ്മെന്റ് ഉത്തരവു കൊടുക്കണം. കർമ്മമയ നടപടി എടുക്കാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു നിർദ്ദേശം നൽകേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഹരിജന പ്രശ്നത്തിന് യാതൊരു പരിഹാരവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഈ കാര്യത്തിലെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ അവസാനിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

4 p.m. * SRI M. JAGANNATHAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the Demand for Harijan uplift, I should like to say a few words regarding the problem of Harijan uplift, in our State.

24th March 1954] [Sri M. Jagannathan]

It is really very gratifying to see that the Government have come forward to allot Rs. 80.23 lakhs for the Harijan Welfare Department. But, on the other hand, it is very inadequate when we take into consideration the magnitude of the problem of the Harijans in our State. According to the census report of 1951, the population figure for the Harijans in our State is more than 8.5 lakhs. For such a big population, the amount allotted in the Budget is really inadequate. Therefore, it is my humble opinion that the Budget allotment for this year is not commensurate with the needs and the demands of the Harijans. No doubt the Government have been allotting a few lakhs of rupees from year to year for the uplift of Harijans in our State. But, I would like to point out that even though so much expenditure has been incurred by the Government for the uplift of Harijans from year to year, no tangible results have been achieved, for the simple reason that the Government have been providing only palliatives instead of remedies for the deep-rooted problems of the Harijans. Abject poverty, starvation, colossal ignorance, illiteracy, death, disease and social degradation—these are some of the causes which contribute to the backwardness of the Harijans in our State and in India in general. Therefore, Government must devise suitable measures to go into these deep-rooted causes and they must come forward to solve them successfully. Sir, everyone knows here, as elsewhere, that the problem of Harijans is purely an economic problem. It is not merely economic but at the same time social also. The Government must come forward to tackle their economic problem before they enter into the field of social amelioration. First of all, Government must distribute all the available poramboke lands in our State, free of cost, to each and every Harijan family. The hunger of the Harijans is really the hunger for land. The Harijans constitute the toiling millions of the State and if you give them the lands to cultivate, then you would have done everything for their uplift. Therefore, Sir, it is my humble suggestion that Government must come forward to devise and implement a dynamic scheme for the economic improvement of the Harijans by giving them lands to cultivate.

“Sir, coupled with this land reform, the Government must also take steps to give them more educational facilities and they must absorb all the highly educated Harijans into Government jobs. Offices of high honour must be filled in only by Harijan graduates so that the social degradation that is attached to them on account of untouchability will disappear in course of time. Sir, I am afraid I am carrying coal to New Castle in cataloguing the well-known grievances of the Harijans. Everyone here knows the needs and the problems of Harijans and therefore, I am afraid, I may be indulging in platitudes if I want to continue my general observations.

“Before I leave this topic, I would like to refer to the Constitution of India which provides for a ten-year period for concessions to be shown to the Harijans. Sir, a major portion of the ten-year period has already run out and within the short span left over, I

[Sri M. Jagannathan] [24th March 1954]

request the Government to come forward and undertake bold measures to see that considerable progress is made in the field of Harijan Uplift.

“The Government must not only be bold but should also take up a magnanimous attitude towards the Harijans by providing in the future enormous amounts of money in the Budget to be expended on the upliftment of Harijans.

“I am afraid the time at my disposal is very short and, therefore, I do not want to be straying away from points relating to my home constituency. I now want to advert to one or two problems confronting the Harijans in my constituency in particular. There is a village called Panichamedu in Markanam firka (Tindivanam taluk). In that village there is a huge population of Harijans. The Harijans of that village, on account of the insanitary conditions of their habitation have applied for grant of house-sites. This was done some three or four years back. In spite of repeated representations, both in person and through the submission of memoranda, the Government have not till to-day come forward to concede their demand and to allot them house-sites. Therefore, it is my humble request that the Hon. the Minister for Harijan Welfare may take note of this fact and do something to see that these Harijans get house-sites without any delay.

“Secondly, there is one Salt Production Society of Harijans in Markanam, consisting of about 120 members. The members wanted a particular poramboke land in the village for the manufacture of salt. The Salt Commissioner of India has also recommended that this particular piece of land must be reserved exclusively for the Harijans for the manufacture of salt. But to my great surprise and disappointment, the present District Collector of South Arcot has alienated this piece of land in favour of one particular individual, who is a Caste-Hindu and this man, on account of his influence, has succeeded in getting the land for himself. As soon as this piece of information reached me, I lost no time to write a personal letter to the Collector of South Arcot, requesting him to revise his orders. But, unfortunately, till to-day I have not received any reply from him. This is a clear instance to show that the district official like the Collector simply disregards the welfare of the Harijans in my constituency. Therefore, I request the Hon. Minister as well as the Director of Harijan Welfare to make a note of this particular grievance and see that this poramboke land which is reserved purely for the use of the Harijans is allotted to the Harijans so that they may manufacture salt thereon and eke out their livelihood thereby.

(At this stage, Mr. Speaker resumed the Chair.)

“Sir, I do not want to catalogue any further grievances of the Scheduled Castes because they are all too well known to all of us here. I hope that the Government will come forward to redress at least some of the grievances which I have ventilated now.”

24th March 1954]

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Mr. Speaker, the aim and endeavour of our individual as well as national existence ought to be the formation of a classless and casteless society. It is with this object in view that certain Articles have been incorporated in the Constitution of our country. To achieve this desired result, only a separate department like the Department of Harijan Welfare has been constituted. Nobody wants to be called a Harijan or a member of a backward community for ever. It is *infra dig* for anyone to be called a Harijan or a backward community man. What a Harijan or a member of a backward community wants is that he should come up to that stage at which the forward classes stand to-day. But we have got to thank the Government for all that they have done for the amelioration of the Harijans and the backward community people. Still, I should submit that what they have done is only a drop in the ocean. There are a lot of things yet to be done and I am afraid whether, within the short space of ten years allotted in our Constitution, the desired result would be achieved. There are ever so many factors which retard the speedy upliftment of the Harijans as well as the backward community people. The first and foremost factor which retards the upliftment of these people is the mixing of religion with politics. Teaching of religious dogmas to uneducated and illiterate people stunts the power of reasoning in them so much so that this caste and class system is perpetuated for generations together. In this respect, I would appeal to the Hon. Ministers who go about the State not to preach to the people about religion and not to mix up politics with religion. Religion is a different thing from politics. There are different sets of persons to propagate religion. Caste discrimination, I would submit, is very rampant in the villages. But we do not find caste distinction in the towns. Especially when a person is rich or holds a high appointment, whatever his caste may be, people come to move with him freely and they do not see any kind of disability in him. But when we go to the villages, we find that a depressed class man, a downtrodden man or a backward community person is abhorred by all classes. Why? The reason is this. These persons have been living from time immemorial in isolated places. They are not made or allowed to mix freely with the other people. Their place of abode is entirely different from that of forward community people. Therefore, the most important thing that the Government should do is to see that the present system of so-called isolated cheris is abolished. We should establish model villages where the forward class persons as well as the Harijans should be made to live together. Then only we will be taking a step in the right direction.

“Sir, while I am on this subject, I wish to mention what are 4-10
the indignities to which the poor Harijans as well as the backward p.m.
communities are put in my constituency. In my constituency there are certain places where the Harijans are not allowed even to use the pathways. If by chance they try to use the common pathways, the people belonging to the forward communities obstruct them from doing so by using force. Sir, these matters have also been brought to the notice of the Government on several

[Sri S. Deivasigamany] [24th March 1954]

occasions. Further, these poor Harijans are not allowed to have free ingress and egress in the common roads along with other people. Again, in the matter of taking water from the wells, they are not allowed to use the wells wherefrom the people belonging to the forward communities take water. Because of this both the Harijans and the backward community people are put to considerable suffering and difficulties.

"Sir, there is a village called Ariyampakkam in my constituency. This village is totally inhabited by Harijans as well as backward community people. But unfortunately, the entire village belongs to what is known as the Ahobila Mutt in Tiruvallur. The poor Jeer of that Mutt probably does not know whether that village belongs to him or not. The entire management is in the hands of the agents. Those agents have now taken proceedings against those poor Harijans and backward communities for evicting them from their house-sites in that village and from the lands. I very humbly request the Hon. the Minister for Harijan Welfare to kindly look into the matter and take such steps as will give these poor people some protection.

"Sir, from the Budget Memorandum supplied to us, I find that the gross demand under this head, Harijan Uplift, is given as Rs. 90.48 lakhs. It is said therein that 'the entire activities of the Harijan Welfare Department including those connected with the amelioration of the backward classes have been included in the State Five-Year Plan.' I wish to submit that Harijan Welfare should not be mixed up with the Five-Year Plan. The work of amelioration of the Harijans and backward classes should be attended to separately. Then only the desired effect would be achieved quickly and soon.

"It is also said in the Budget Memorandum that 'the expenditure of the Harijan Welfare Department including the expenditure on grants to private educational institutions established solely for the communities eligible for help by that department, on the construction and repair of wells, pathways, burial-grounds, etc., on grants towards the cost of acquisition of house-sites and on the reclamation of Kallars and Koravars, are debited to this head. The expenditure on scholarships, boarding grants and other special items for the amelioration of the Backward Classes is debited to this head.'

"Sir, the amount allotted for the Harijan Welfare Department is very inadequate. Similarly, the amount that is allotted under the head, 'Concessions to Backward Classes', viz., Rs. 10.17 lakhs is also very meagre. Sir, I submit that early steps must be taken by the Government to augment the resources of the Harijan Welfare Department. The Government must come forward to allot larger amounts for this department. This is a very important matter which is not only of State importance but also of national importance. I earnestly hope that the Government will look into the matter and do the needful. Thank you, Sir."

[24th March 1954]

* **SRI K. H. BOMMAN** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ஹரிஜன இலாக்கா மந்திரி பிரேரேபித்த ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில விஷயங்களை மந்திரி அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். மற்ற ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் இந்த ராஜ்யத்தில், ஹரிஜனங்களுக்காக இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் நல்ல காரியங்களைச் செய்துள்ளது, செய்துகொண்டும் வருகிறது. சென்னை சட்டசபையில் 43 ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் வந்துள்ளார்கள். அதோடு தாங்கள் செய்து போதும், ஆகவே இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள அத்தனை ஹரிஜனங்களும் முன்னேற்றம் அடைந்துவிட்டார்கள் என்று சர்க்கார் கருதினால், நான் விசனப்படாமலிருக்க முடியாது.

"அரசியல் சட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு 10 வருஷங்களுக்கு சலுகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஏறக்குறைய 6 வருஷங்கள் முடிந்து விட்டது. இன்னும் 4 வருஷங்கள்தானிருக்கிறது. உதாரணமாக, 1949-ல் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுப்பது மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பது என்று ஒரு சட்டத்தை சர்க்கார் போட்டார்கள். ஆறு வருஷங்களாகியும் இந்த சட்டத்தை சரிவர நிறைவேற்றவில்லை. நீலகிரி ஜில்லாவாகிய என் தொகுதியில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை? நிலம் இல்லையா? இதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். நீலகிரி ஜில்லா முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் தரிசு நிலங்களாக இருக்கின்றன. இருந்தும், ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு இஞ்சு நிலம்கூட விவசாயத்துக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இது விஷயத்தில் சர்க்காருக்குப் போட்ட மனுக்களெல்லாம், பத்து வருஷங்களுக்கு நிலம் குத்தகைக்கோ அல்லது பட்டாவோ வழங்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் உத்திரவு இருப்பதால் நிலம் கொடுக்க இயலாது என்று திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் ஹரிஜனங்கள்பால் மேற்படி உத்தரவை தளர்த்தி அவர்களுக்கு நிலம் வழங்க முன்வரவேண்டும். இன்னும் ஹரிஜனங்களுக்கு நான்கு வருஷங்கள்தான் சலுகைகள் பெற வசதியுண்டாதலால் சர்க்கார் ஆமை வேகத்தில் போகாமல் உடனடியாக இந்த பாக்கியுள்ள நான்கு வருஷத்திற்குள்ளாவது ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்கவேண்டும்.

"ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றமடையச் செய்ய மூன்று விஷயங்களில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அவையாவன: மனைக்கட்டுகளுக்கு பூமியை ஒதுக்குவது, விவசாயத்துக்கு பூமியை ஒதுக்குவது, விவசாயத்திற்கும், மனைக்கட்டுவதற்கும் ஓரளவு பணத்தைக் கடனாகவோ, அல்லது உதவியாகவோ உடனடியாகக் கொடுப்பது. இவைகளையெல்லாம் செய்தால் தான் குறிப்பிட்ட நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு ஏதுவாகும். நீலகிரி ஒரு மலைப்பிரதேசம். மலைகளும் குன்றுகளும் நிறைந்த பிரதேசம். எந்தவிதமான வசதியும் அங்கு கிடையாது. மகா மோசமான ஜில்லா. இந்த மந்திரி சபையிலுள்ள மந்திரிகளாவது முந்திய மந்திரிசபையிலுள்ள மந்திரிகளாவது எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கூடலூர் தாலுக்காவைப் பார்வையிட்டிருக்கிறார்களா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரதேசத்தில் வாழும் பணியர் என்று செசல்லக்கூடிய மக்களின் நிலைமையை சர்க்கார் உணர்ந்திருக்கிறார்களா? இல்லை. மந்திரிகள் அங்கு போயிருந்தால் அவர்களுடைய குறைகளை கவனித்திருக்க முடியும். அதன் அடிப்படையில் ஏதாவது, ஒரு வழியை வகுத்திருப்பார்கள். கனம் ஹரிஜன டைரக்டர் ஸ்ரீ மலையப்பன் அவர்கள் தன்னுடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தின்போது அவர்களை சந்திக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவர்களின் நிலையை அவர் வெகு தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்டுள்ளார். ஆகவே அந்த ஏழை பணியர்களுக்கு வேண்டிய செளகரியம் செய்து கொடுப்பதுடன் அங்கு அவர்களுடைய குழந்தைகளின் படிப்பு வசதிக்காக ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு அங்கேயே மத்தியான சாப்பாடு கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"ஹரிஜன Welfare Committee-ல் பல தீர்மானங்கள் போடப்பட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் சர்க்கார் இதுவரை அவைகளைக் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் இருக்கிறது. ஹாஸ்டலுக்கு இடம்

[Sri K. H. Bomman] [24th March 1954]

போதாததால் பக்கத்திலுள்ள மெயின் கட்டிடத்தை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. அது கிடைக்க வசதியில்லையானால் பக்கத்திலுள்ள குதிரைக் கொட்டகையாவது கொடுக்கும்படி சர்க்காருக்குத் தீர்மானம் அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. இதை அனுப்பி 1½ வருஷங்கள் ஆகியும் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. ஆகவே, அடுத்து வரும் ஏப்ரல் மாதத்திற்குள்ளாக அந்தக் கட்டிடத்தைக் கொடுத்து அதிக ஹரிஜனப் பிள்ளைகளை அனுமதிக்க சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குன்னூர் தாலுக்காவில் வெல்லிங்டன் பக்கத்திலுள்ள ஒரு சிறிய கிராமம் ஓசயட்டி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட ஹரிஜனசேரி. அங்கு பத்து வருஷங்களாக குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. ஹரிஜன Welfare Department-க்கும் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் எவ்வளவோ மனுக்கள் போட்டும் ஒரு பிரயோசனமும் கிடையாது. இதற்கு டிபார்ட்மெண்டு பதில் என்னவென்றால் இதை ஐந்து வருஷ திட்டத்தின் அடிப்படையில் செய்யலாம் என்று ஐந்து வருஷ திட்டத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. ஒரு சிறு கிணறு வெட்ட குறைந்தது 20, 30 ரூபாய்தான் ஆகுமென்று நினைக்கிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களைப்போல் ஆழமாக வெட்டவேண்டிய தேவையில்லை. ஆகையால் பணச் செலவு ஆகாது. இதைச் சர்க்கார் கவனித்து ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும்.

“இப்பொழுது கூடலூர் தாலுக்காவில் மாவுண்டான் செட்டி என்ற வர்க்கத்தார்கள் படிப்பிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் பிற்போக்கான நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலம்பூர் ஜெம்மி பூமியில் விவசாயம் பல கஷ்டங்களுக்கிடையே செய்கின்றனர் அவர்களுடைய நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. அவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினர் ஜாபி தாவில் தங்களைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று Harijan Welfare Director-க்கும், சர்க்காருக்கும் மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த வர்க்கத்தில் சுமார் 5,000 பேர் அந்த கூடலூர் பிரிக்காவில் இருக்கின்றனர். அவர்களில் 2 பேர்தான் படித்து உத்தியோகத்திலுள்ளவர்கள். அதில் ஒருவர் வாத்தியார், மற்றொருவர் பஞ்சாயத்து போர்டு President. ஆகையால் இவர்கள் கல்வியிலும் பிற்போக்கான நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாவுண்டான் செட்டியார்களையும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் List-ல் சேர்க்கவேண்டுமென்று மிக்க பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“1941-ல் அதிக உணவுப் பெருக்கத் திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களில் சில ஹரிஜனங்கள் குடிசை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சர்க்கார் புதிய உத்தரவுப்படி அது encroachment என்று சொல்லி அவர்களை வெளியேற்ற நோட்டீஸ்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, சர்க்கார் உடனடியாக அந்த நோட்டீஸ்களை வாபஸ் வாங்கி encroachment நடவடிக்கைகள் எடுக்காமலிருக்குமாறு ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு தாக்கீது கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இதுதவிர, அதிக உணவுப்பெருக்கு திட்டத்தின்கீழ் ஓரிரண்டு ஹரிஜனங்கள் நிலத்தை இன்னும் சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அந்த நிலங்களை காலி செய்யவேண்டுமென்று தாசில் தார்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் குறைந்த பட்சம் ஐந்து வருஷங்களுக்கு மேற்பட்டு விவசாயம் செய்துகொண்டிருந்தால் அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் இவர்கள் வாழ்வதற்கு வழியில்லை. பிச்சை எடுக்க வேண்டியதுதான். சர்க்காரும் Director ஸ்ரீ மலையப்பன் அவர்களும் இதுபற்றி கவனிக்கவேண்டும்.

“இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

24th March 1954]

* Sri U. MUTHURAMALINGA THEVAR :—“ கனம் சபா 4-22
P.M.

நாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த ஹரிஜனம், அதில் முன் னேற்றம் என்று சொல்லப்படுகின்ற விவகாரம் இந்தியா தேசத்திற்கும், சிறப்பாக இந்த மதத்திற்கும் ஒரு பெரும் களங்கம் என்று சொன்னால் அது மிக்கையாகாது. ஆனால், இது இப்படி இருப்பதின் நோக்கம் என்ன என்று பார்க்கும்பொழுது, ஜாதி அடிப்படையிலே அது இன்றைக்கு இயங்குகிறதா, இல்லையா என்று கேட்போமேயானால், அல்ல என்பதுதான் அதற்கு முடிவான வார்த்தை.

“ஆதிகாலத்தில் தொழிலின் பேரால் ஜாதி வகுக்கப்பட்டது என்பது தான் தமிழ்ச் சான்றுகளும், சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்ற உண்மை. அதற்கு உதாரணம்: ஆண்களை அழைக்கின்ற காலத்தில் ஒரே பெயர் பலருக்கு இருக்கின்றது என்பதன் காரணமாக, ஒரே பெயரை உடைய பலரைக் கூப்பிடும்பொழுது, [இன்ன தேவர், இன்ன செட்டியார், இன்ன ஐயர்] என்று பெயர் வைத்த தமிழ்ப் பெரியோர்கள் பெண்களை அழைக்கும்போது, அந்தப் பெயரின் கடைசியில் வால் வைத்துக் கூப்பிடாமல், அதாவது [இந்த பிராமணத்தி இந்த செட்டிச்சி] என்று கூப்பிடுவதுதான் பழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இது நீண்ட காலமாக இந்த நாட்டில் அனுஷ்டித்து வருகிற ஒரு சித்தாந்தமாகும். அப்படி இருக்கும்பொழுது, ஆண்களுக்கு மாத் திரம் தொழிலின் பெயரை பின்னால் வைத்து அழைத்தது ஒரே பெயரை உடைய பல நபர்கள் தொழிலின் பெயரால் வித்தியாசப் படும்பொருட்டு செய்த சகாயமாகும். தொழிலின் பெயரால் என் அழைக்கப்பட்டது என்று கேட்டால், ஒவ்வொருவரின் ஒழுக்கத்தின் பெயரால் உயர்ந்தவர்கள் என்பதை நிர்ந்தாரணம் செய்யும்பொருட்டு இயற்கையிலேயே மரியாதை கொடுக்கவேண்டுமென்பது மனிதப் பண்பு.

“உதாரணமாக: சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். நீதியை நிலை நிறுத்துவதற்காக சட்டங்கள் ஆதிகாலத்தில் உற்பத்தி பண்ணப்பட்டன. இன்று நீதியானது சட்டத்திற்காக கைநழுவவிடப்படுகிறது. இது எல்லோரும் அனுபவிக்கிறோம். பெரும்பாலோர் என்ன நினைத்தோம்? சட்டங்கள் இருப்பதால் நீதி நிலைக்கும் என்று கண்டோம். இன்றைக்கு அநேக கேஸ்கள் கோர்ட்டுக்கு வரும்போது பெரிய வக்கீல்கள்-வாதாடியும் கூட, “நீங்கள் சொல்லுவது பொருத்தமாய் இருந்தாலும்கூட சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லையே” என்று நீதிபதிகள் கூறுவதைக் காண்கின்றோம். நீதியை கொலை பண்ணுகிற அளவுக்கு சட்டம் உதவி செய்துவிட்டது என்பதை படித்தவர்களாகிய நீங்கள் உணர்வீர்கள்; உணராமல் இருக்க முடியாது.

“சட்டத்திற்கு என்று ஆக்கப்பட்ட நீதி, நீதியையும் கொலை செய்கிற அளவில் சட்டத்திற்கு அடிமையானதுபோல இந்தப் பழக்கமானது மக்களை சின்னாபின்னப்படுத்தி விட்டது. இது பரிதாப வளர்ச்சி, பிற்போக்கான வளர்ச்சியும்கூட. அதேபோல, சகோதரர்களாக வாழ்ந்த சமூகத்தார் தொழிலின் காரணமாக வகுக்கப்பட்டபொழுது தீண்டாமை என்கிற இழிவான நிலைமைக்கு ஆகி விட்டார்கள். அப்படி அடைந்த காலத்திலும்கூட, இதற்கு அடிப்படையான தத்துவம் என்னவென்றால், பெரும்பான்மையான ஹரிஜனங்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் பணக்காரர்களாக இருப்பார்களானால் அவர்களோடு கைகோர்த்து கலந்து வாழவும், சம்பந்தம் செய்துகொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். என் பதைப் பழக்கத்தில் பார்க்கிறோம். இது யாரும் பேசும் கற்பனை அல்ல. பணம் இல்லாதபோது ஏழைகளை யாரும் சீண்டுவது கிடையாது. இது நாம் பார்க்கின்ற உண்மை. எல்லோரையும் பணக்காரர்கள் ஆக ஆக்கிவிட முடியாது; ஆக்கிவிடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவும் இல்லை. உயர்ந்த ஜாதியாரிடையே பல ஏழைகள் இருக்கும் பொழுது அவர்களுக்கே வசதி அளிக்க முடியாத சர்க்கார், ஹரிஜனங்கள் அத்தனை பேரையும் ஏககாலத்தில் பணக்காரர்கள் ஆக்கிவிட முடியாது. எல்லோரையும் பணக்காரர்களாக ஆக்கிவிடவேண்டும் என்பதும் அடியேனுடைய கருத்தல்ல. அது முடியாது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [24th March 1954]

“ஆனால் செய்யவேண்டியது என்னவென்று கேட்டால், பெரும்பாலான நிலங்கள் வீணாகக் கிடக்கின்றன. அந்தப் பெரும்பாலான நிலங்களை தர்க்காஸ்து கொடுக்கிறபொழுது பழைய அரசாங்கத்தின் பழக்கப்படியே உயர்ந்த வர்கள், வேண்டியவர்கள் என்பவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, அந்த ஏழைகளுக்கு என் சலுகை காட்டப்படவில்லை? அப்படியே ஏழைகளுக்கு வழங்குவதாகச் சொல்லி பாவனைகள் செய்யப்பட்டாலும், அது பின்னால் இருக்கிற, பணக்கார, வியாபார வர்க்கத்தின் சூழ்ச்சியாகவே இருக்கிறது. பெரும் பணக்காரர்களுக்கு மீண்டும், மீண்டும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பழக்கத்தை நிறுத்திக்கொண்டு, அந்த ஏழைகளுக்கு, ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் விவசாயத்திற்கு லாயக்காகப் புதிதாக நிலம் வழங்கப்படுமானால், அவர்கள் யாரையும் எதிர்பாராமல் முயற்சி செய்து வாழ வசதி ஏற்படும்.

‘அறம் நிரம்பிய சிந்தையர் ஆயினும்’

பெறலரும் திருபெற்றபின்—சிந்தனை பிரிதாம்’

என்பது மனித வாழ்க்கை. பெரும்பாலான ஹரிஜனங்களை உழுதுண்டு வாழ்வோர்களாகச் சர்க்கார் ஆக்குமானால் பிறருக்கு கைகட்டி வாழ்கின்ற இழிவான நிலைமையிலிருந்து மாறி, ஹரிஜனங்கள் நல்ல விவசாயிகள் ஆவார்கள். அந்த முறையில் ஹரிஜனப் பிரச்சனையை 60 சதம் சௌகரியமாகத் தீர்க்கலாம். அந்தமுறை சர்க்காரால் கையாளப்படவில்லை என்று நான் சொல்லுகின்றேன். இனிமேலாவது சர்க்கார் அப்படிசெய்ய முடியுமா? என்கிற எண்ணம் எனக்குத் துளிகூட இல்லை. இப்படி நான் சொல்லும் பொழுது மந்திரி அவர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது.

“நான் பேச ஆரம்பித்தபொழுது constructive criticism ஆக இருக்க வேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். நான் சொல்வதெல்லாம் constructive criticism தான். ஆனால் சொல்கிற தோரணை பெரும்பாலும் கண்டிப்பான தொனியில் இருக்கலாம். பெரும்பாலோருக்கு அது விகல்பமாகப் படக்கூடும். இது என்னுடைய துரதிருஷ்டம்.

“பெரும்பாலும் ஹரிஜன சேவா சங்கங்கள் நன்றாக வேலை செய்யக் கூடியவர்களுடைய தலைமையில் இயங்கவில்லை. நன்றாக வேலை செய்பவர்களிடம் பார்த்து இந்தப் பணியானது ஒப்புவிக்கப்பட்டால் அதுவும் நல்ல பயனளிக்கும். ஹரிஜனங்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற வேண்டும் என்ற பூரண எண்ணங்களைக் கொண்டவர்கள் பெரும்பாலும் கிடையாது. ஒருசிலர் இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த முறையில் மாணுமதுரைத் தொகுதியைச் சேர்ந்த மெம்பர் இருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்கள்போன்ற மனப்பான்மை, ஹரிஜன சேவை செய்வோருக்கு இருந்தால் மிகவும் நல்லது. ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் அந்தமாதிரி நபர்கள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் பெரும்பாலும் கிடையாது.

“மதுரையில் ஹரிஜனங்கள் தங்குவதற்கு ஒரு விடுதி ஆயிரக்கணக்கானப் பணச் செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது நகரத்தின் மத்தியில் இருந்திருக்குமானால், பல ஹரிஜனங்கள் வந்து தங்குவோ, அவர்கள் இதர சமூகத்தாரோடு பழகுவோ வசதி அளிக்கும். அது பல மைல்களுக்கு அப்பால் ஓட்டுத்தாவளி ஓரத்தில் இருப்பதால், அங்கே தங்க நினைக்கின்ற ஹரிஜன் ஒரு வண்டி அமர்த்திக்கொண்டு வருவதற்கு வாடகைகூட கொடுக்கமுடியாது அசக்தனை இருக்கிறான். பல ஹரிஜனங்கள் தெருக்களிலும், திண்ணைகளிலும் படுத்துதிருடர்களாகவோ, குற்றவாளிகளாகவோ கருதப்பட்டு பல துன்பங்களுக்குள்ளாகுகிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் உபயோகப்படாத முறையில் உதாசீனப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

“மீண்டும் ஹரிஜன சகோதரர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குள்ளேயே ஜாதிப் பாகுபாடு இருக்கிறது. அதாவது, பறையர்கள், பள்ளர்கள், குறவர்கள், தொம்பர்கள், ஒட்டர்கள், சக்கிலியர்கள் என்று வைத்திருக்கின்ற பாகுபாடு அளவற்றது. இவர்கள் மனப்

[24th March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

பூர்வமாக ஒருவரோடொருவர் கலந்து சம பந்தியில் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவதோ, தண்ணீர் அருந்துவதோ, அல்லது வேறுவிதமான சம்பந்தங்கள் கொள்ளவோ இன்னும் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் நம் நாட்டின் துரதிருஷ்டம் இன்னும் தயாராக இல்லை. அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலிருந்து உயரவேண்டுமேயானால், தங்களுக்குள்ளே ஒரு ஒற்றுமையை வளர்க்கவேண்டும். உதாரணமாக அவர்கள் கொடுக்கிற தாராள உணர்ச்சி ஒரு அளவு மேல்ஜாதியாருக்கு முன்மாதிரியாக ஆகி, ‘அவர்களுக்குள்ளேயே அவர்கள் ஒன்றுசேர், சாப்பிட கூசுகிறபொழுது எங்களை ஒன்றாக இருக்கச்சொல்லுகிறார்களே,’ என்று கேட்க இடம் அளிக்காமல், ‘எங்களை ஒற்றுமையாக இருக்கச் சொல்லுகிறீர்களே,’ என்று உயர் ஜாதியார் எங்களைப்போன்ற சீர்திருத்தவாதிகளைக் கேட்க முடியாத நிலையை உண்டாக்கவேண்டும்.

“உதாரணமாக : எனக்கு இருக்கிற சொற்ப செல்வாக்கை வைத்துக் கொண்டு, கிராமங்களுக்குப்போய், ‘நீங்கள் வீணாக உங்களுக்குள் சண்டை போட்டுக்கொள்ளவேண்டாம்’ என்று சொல்லும்பொழுது, அவர்கள் அந்த இடத்தில் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், தயாராக இல்லை. அவர்களுக்குள்ளேயே ஏன் இந்த வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன என்று எனக்கே புரியவில்லை. அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தொட விரும்பவில்லையானால், சீர்திருத்தத்தின் பெயரால் அவர்கள் உயர்ந்த ஜாதியாரை மாத்திரம் தொட விரும்புகிறார்கள் என்கிற எண்ணம் சமுதாயத்தில் உண்டாகிறது. இது சாதாரண மக்களுக்கு அவர்கள் காட்டும் குறும்பாகத் தோற்றுகிறது. இதன்பேரால் சீர்திருத்தம் மிகவும் தடைப்படுகிறது. அதைச் செய்ய முடியாதது ஒரு பெரும் துரதிருஷ்டம். இந்த எண்ணமானது சாதாரணமாக ஜனங்களுக்கு இருப்பது இயற்கை. நீண்ட காலமாக உள்ள இந்த பழக்க வழக்கத்தை ஹரிஜன சகோதரர்கள் மாற்றிக்கொள்வது அவசியம். மேல் ஜாதியார் காட்டும் கண்டிப்பை, குறைக்கும் பொறுப்பை எங்கள் கையில் விட்டு விடுங்கள், ஹரிஜனங்கள் தங்களுக்குள்ளேயே உள்ள ஜாதிப் பிரிவை ஒழித்து ஒரு ஒற்றுமை செய்துகொள்ளவேண்டும். இதற்காக இன்றுமுதல் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு வேலை செய்யவேண்டுமென்று என்னுடைய ஹரிஜன சகோதரர்களை மன்றாடி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (Hear, hear.) அந்த உணர்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்படுமானால் நம்முடைய வேலையும் மிக லேசாகப் போய்விடும். அதையே அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஆனால் அவர்கள் எங்களைவிடப் பிடிவாதமாக இருக்கின்றார்கள். இது நம்முடைய தேசத்தின் துரதிருஷ்டம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

“பெரும் காரியங்களைச் சாதிக்கும்பொழுது சௌஜன்யமாக அணுகினால் எதுவும் சலபமாக முடியும்.

‘இன்சொல்லால் அன்றி இருநீர் வியனாலகம்.—
வன்சொல்லால் என்றும் மகிழாதே.’

என்பது மனிதன் வாழ்க்கை. ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கும்பொழுது, சில ஊர்களில் வருகிற ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகார தோரணையாக அதை மாற்ற, திருத்த நினைக்கிறபோது, சீர்திருத்தம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக வீண் கட்சிக்களும், குரோத மனப் பான்மையும் வளர்ந்துவிடுகின்றன. அதிலும் கொஞ்சம் சாவதானமாக ஒவ்வொரு படித்த ஹரிஜனங்களும் பழகவேண்டும். ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்கள் தாங்கள் செய்யவேண்டிய ஒரு நன்மையைக் காட்டிலும், தங்களுடைய சமூகத்திற்குச் செய்கிற பெரும் தீங்கும், வீண் கட்சியும் ஏற்படுகிறது. இது காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு முறை அல்ல.

“சீர்திருத்தம் என்கிற பேச்சு காந்தி அடிகளின் அரசியல் ஆரம்பிக்கும் முன்பே லோகமான்ய பாலகங்காதர திலகர் காலத்திலேயே ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இவ்வளவு நீண்டகாலமாக இருந்தும் அது இன்னும் நிறைவு படவில்லை. ஆதிகாலத்தில் உண்மையாக இருந்த பிரிவுகள் அல்ல. ஒரு துணியில் பல துணிகளை வைத்துத் தைத்தது போல தொழில் பழக்கத்தில்

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [24th March 1954]

உற்பத்தியானவை. அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இதர மதத்தர்களாகிய கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லீம்கள், எங்களுக்குள் இந்த பாகுபாடு இல்லை, ஆகையால் எங்கள் மதத்தில் சேர்ந்தால் நீங்கள் சௌகரியமாக இருக்கலாம் என்று பேசி பிரச்சினையை மிகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். உன்னமையில் அங்கிருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால், குறிப்பாக ஆப்பிரிக்காவில் வெள்ளையர் அல்லாதார்கள் நாகாலியில் உட்கார்ந்தால், எச்சில் துப்பினாலுங்கூட, எட்டிப்பார்த்தாலுங்கூட குற்றம் என்று சொல்லி தண்டிக்கும் உள்ளாக்குகிறார்கள். நாம் பணம் உள்ளவனாக இருந்தாலும் சரி, பணம் இல்லாதவனாக இருந்தாலும் சரி எந்தத் தெருவிலும் வீடு வாங்குவதைத் தடுத்தது கிடையாது. நாகரிகம் பேசும் வெள்ளையர்கள் இன்னென்ன தெருவில்தான் கட்டடங்கள் வாங்கவேண்டும், குடியேறவேண்டும் என்பதையும் கூட வற்புறுத்தி சட்டமாக்குகிறார்கள். அவர்கள் பேச்சை நம்பி, அடுத்த மதத்தில் பயன் இருக்கும் என்று நினைக்கிற நிலைமைக்குப் போவது ஒரு மதி மயக்கமே தவிர, உன்னமையில் உயர்வு அல்ல. அப்படிப்பட்டவர்கள் இங்கு வந்து தங்களுடைய பரந்த நோக்கத்தையும், பரந்த மனப்பான்மையையும் பேசுவதோடு பழமையான இந்தியா நிலைவரிகளை விளங்குகிறது என்று குறை கூறுகிறார்கள். கூடுமான வரையில் என்ன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டால் ஆங்காங்கே இருக்கிற ஹரிஜன சேவா சங்கங்கள், சீர்திருத்த மனப்பான்மையுள்ள தலைவர்கள், ஹரிஜனங்களிலேயே அதற்கு லாயக்காக உள்ள பண்பட்ட நபர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் சீர்திருத்தமானது பேச்சளவில் இருப்பதைவிட, பரம ஏழைகளாக ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்கள் வழங்கப்பட்டு, அவர்கள் உழைத்து தங்கள் காலில் தாங்கள் நின்று, வயிர் வளர்ப்பதற்குச் சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் தங்களை ஒன்றுசேர்க்கும் முயற்சியில் பாடுபடவேண்டும். சர்க்காரும் அவர்களுக்கு உதவும் நிலச் சகாயத்தில் ஈடுபடும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். தவறினால் ஹரிஜனங்களும் மேல்ஜாதியாரும் சேர்ந்து சர்க்காரை அந்த முறையைக் கையாளுமாபடி நிர்ப்பந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் இந்த பிரச்சுக்களை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

4.31
p.m.

* SRI S. ARUMUGAM PILLAI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்ற மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தின் மீது சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் பலவிதத்திலும் சலுகைகள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அது உன்னமையே. ஆனால் அவ்விதம் செய்யப்பட்டுவரும் சலுகையானது எந்த விதத்தில் இருக்கிறது என்றால் அது ஆமை வேகத்தில் தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஒரு பக்கத்தில் பார்க்கும் போது அது கவலையாகத்தான் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு பல இடங்களில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பல முறையில் ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டுகளை அணுகி கேட்டால் ‘அதைச் செய்கிறோம் இதைச் செய்கிறோம்’ என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர உடனடியாக அவைகளை கவனித்து ஆவன செய்ததைப் பார்ப்பது என்பது சிரமமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக சேலம் ஜில்லா திருச்செங்கோட்டில் சங்ககிரி என்ற இடத்தில் பல ஹரிஜனங்கள் மலைகளிலும் சிறு சிறு குன்றுகளிலும் தங்களுடைய குடிசைகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் அவர்கள் கஷ்டமான நிலைமையில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பக்கத்தில் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு நிலம் வாங்கித் தரவேண்டும் என்று அந்த ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசருக்கு பல முறையில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அப்படிச் சொல்லி இரண்டு வருஷங்களாகியும் இதுவரையிலும் அந்தக் காரியம் நடைமுறையில் வரவில்லை. இது வருத்தப்படக்கூடிய சம்பவமாக இருக்கிறது. இது போன்று சேலம் நகரத்தில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்த இடத்தில் முனிசிபாலிட்டியில் ஹைஸ்கூல் கட்ட வேண்டும் என்று நினைத்து அதன் காரணமாக ஹரிஜனங்கள் அங்கிருந்து வெளியேற வேண்டும் என்று இப்பொழுது நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக இன்று 60 குடிகள் மகஜர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த மாதம் 12-ம் தேதி நேரில் கனம் மந்திரியார் அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு எவ்வளவு துரிதமாக வீட்டு மனைக் கட்டுகளை வழங்குவார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்

[24th March 1954] [Sri S. Arumugam Pillai]

“வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. அதில் ஹரிஜனங்கள் இப்பொழுது சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களை இப்பொழுது வெளியேறவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு தொந்தரவுகள் உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அதைக் கவனிக்கிறோம், உடனடியாக ஆவன செய்கிறோம், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பது ஒன்றுமே தெரியவில்லை. அதனால் ஹரிஜன அதிகாரிகளுக்கு நல்ல அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். அவர் தன்னுடைய சொந்த முறையில் ஹரிஜனங்களுடைய கஷ்டத்தை நேரில் கண்டு அவர்களுக்கு ஆவன செய்வதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை அவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் இந்த நாட்டில் வாழ்வதற்கு வகை இல்லாமல் சிலோன், சிங்கப்பூர், மலேயா, பிளாங், தென் ஆபிரிக்கா முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று குடியேறி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் நூறுக்கு எழுபது அல்லது எண்பது பேர்கள் ஹரிஜனங்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு ஹை கமிஷனர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்றால் அங்கெல்லாம் படித்த ஹரிஜனங்களைத்தான் ஹை கமிஷனராக நியமிக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி இந்த மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்று மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மற்றொரு விஷயம், அதைச் சொல்வதற்குக் கூட ரொம்பவும் வெட்கமாக இருக்கிறது. அது என்னவென்றால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பல ரயில்வே ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஸ்டேஷனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயரைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் வெட்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு ஒரு ஸ்டேஷனுக்கு பறயன்குளம் என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த சுதந்தர இந்தியாவில் கூட பறயன்குளம், செக்கிலியன்குளம் என்று பெயர் இருப்பதைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பெயர்கள் பல இருக்கின்றன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் ஏற்பட்ட பெயரை இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. நமது இந்தியா சர்க்கார் அதை இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருப்பது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடியதான சம்பவம். இதை உடனடியாக மாற்றுவதற்கு இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம் நாட்டில் பல ஹரிஜன தலைவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். எம். சி. ராஜா போன்ற பெரியார்களுடைய பெயரை அந்த மாதிரியான ஸ்டேஷன்களுக்கு வைக்கலாம். அதை மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சர்க்காரைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களுடைய கஷ்டத்தை அந்தந்த ஜில்லாக்களிலுள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்லும்போது அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் கவனிக்கிறோம், ஆவன செய்கிறோம், என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர உடனடியாகச் செய்வதில்லை. அப்படிச் சொல்வதில் கொஞ்சமும் பிரயோசனம் இல்லை. அதனால் ஹரிஜன மக்கள் நன்மை அடைவார்கள் என்று சொல்வதற்கும் இல்லை. ஆகையினால் இவ்விதம் அதிகாரிகள் சொல்லாமல் உடனடியாக ஆவன செய்வதற்கு முன் வந்து நல்ல முறையில் அதிக வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆங்காங்கே நிலம் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஓரளவு தரிசு நிலங்களைப் பங்கிட்டு சாகுபடி செய்வதற்கு கொடுத்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

“அநேக இடங்களில் ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் மாணேஜ்மெண்டில் நடப்பதால் அவைகளை நல்ல முறையில் நடத்தப்படவில்லை. இதைப்பற்றிய புகார்கள் சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அதை கவனித்து நல்ல முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று வழங்கப்படும்

[Sri S. Arumugam Pillai] [24th March 1954]

பணத்தை அங்குள்ள பிள்ளைகளுக்கு பயன்படும்படியாக செய்வதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் நகரம் ஒரு பெரிய நகரமாக இருந்தபோதிலும் அங்கே ஹரிஜனப் பெண்கள் வசிப்பதற்கு வேண்டிய ஹாஸ்டல்கள் கிடையாது. அடுத்த ஸ்கூல் வருஷத்திலாவது பெண்கள் ஹாஸ்டல்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்விதம் பெண் பிள்ளைகள் வசிப்பதற்குத் தக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறு றுரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-41 p.m. * SRI A. K. SUBBIAH :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜனங்களுடைய மான்யத்தை எதிர்த்துத் தோழர் ஸ்ரீ பழனிமுத்து அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில விஷயங்களைச் சொல்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன். பொதுவாகவே, இந்த நாட்டிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் பின்தங்கிய வர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மையிலேயே ஏதாவது நியாயம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். காரணமென்னவென்றால், பணம் படைத்தவர்களுக்குத்தான் இந்த நாட்டில் நியாயம் வழங்கப்படுகிறது. பணம்படைத்தவர்களுக்காகத்தான் பெரும்பாலும் இந்த நாட்டில் கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள்தான் பணத்தைச் செலவழித்து கோர்ட்டுகளில் வாதாடக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குப் பணம் இல்லை, சொத்து இல்லை, பொருளாதார வசதி கிடையாது. ஆகவேதான் எந்த விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஹரிஜனங்கள் பணம் படைத்தவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கின்றார்கள். ஹரிஜனங்கள் எந்த துறையிலும் முன்னேறவிடாமல் தடுத்து குறுக்கே முள்வேலி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்காக சில நன்மைகளைச் செய்திருந்தாலும்கூட, எதிர்கட்சியார் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு, ஹரிஜனங்களுடைய நிலையை எல்லாத் துறைகளிலும் உயர்த்தப் பாடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காங்கிரஸ் காரர்கள் மாதிரி சொல்லக்கூடிய குறைகளைத்தவிர, எதிர்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேர்களும் ஹரிஜனங்களுக்கு இருந்துவரக்கூடிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அவைகள் கவனிக்கப்படவேண்டும். எதிர்கட்சியிலிருப்பவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அவைகளெல்லாம் உண்மையான குறைகளைத் தவிர, கட்சிப் பிரசீனாயாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பதற்கு இங்கு வரவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் என்று சொல்லும்போது, சாதாரணமாக ஒரு கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஏழை ஹரிஜனைப் பிடித்து அடித்தார் அல்லது மற்றப்படி கொடுமைகளை இழைத்தார் என்று சொன்னால், அதைப் போலீசாரிடம் சொல்ல வேண்டும். போலீசார்கள்தான் முதல் முதல் கிராமத்திலிருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களை பாதுகாக்கக்கூடியவர்கள். அப்படி பாதுகாக்கவேண்டிய போலீசார்கள் குறிப்பாக ஹரிஜனங்களைப் பாதுகாக்கின்றார்களா என்று பார்த்தால், தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் பெரும் நிலப்பிரபுக்கள்; பணம் படைத்தவர்கள், அவர்கள்தான் காங்கிரசிலே ஆதிக்கம் வகிக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராகவும் இருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை ஹரிஜனங்கள் எந்த விதத்திலும் பாதுகாக்கப்படுகிறார்களா என்றால், அந்தப் பணம் படைத்தவர்களுக்கு விசேஷமாக போலீசார்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கமுடியாது. அப்படி எடுத்தார்களானால், அந்த அதிகாரிகள் அந்த ஜில்லாவைவிட்டு பல நூறு மைல்களுக்கப்பால் மாற்றப்படுவார்கள். உதாரணமாக, அங்கு இருந்த கலெக்டர் பழனியப்பன் அவர்கள், ஏதோ ஜில்லாவிலிருக்கக்கூடிய ஜனங்களுக்கு சிறிதளவு நன்மை செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதற்காக அவர் சமீபத்தில் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றார் என்பதையும் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[Sri A. K. Subbiah] 24th March 1954]

“ஹரிஜனங்களுக்கு இழைக்கக்கூடிய அநீதிகள் பல பல! சட்டப்படி தஞ்சை ஜில்லாவிற்குத் தனியாக சட்டம் வந்திருக்கிறது. சட்டப்படி கூலி கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று ஏழை ஹரிஜனங்கள் கேட்டதற்கு அடியக்க மங்கலத்தில் ஜாதி இந்துக்களெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு—ஜாதி இந்துக்கள் என்று நான் சொல்லும்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய மிராசு தார்களைக் குறிப்பிடுகின்றேன்—இவர்களுக்கு சட்டப்படி கூலி கொடுக்கக்கூடாது என்று முடிவு செய்துகொண்டு, அதேசமயத்தில் அங்கிருக்கக்கூடிய ஹோட்டல்கள், கடைகள் போன்ற பொது இடங்களிலிருந்து அந்த ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு காப்பி, இதர சாமான்கள் இவைகளென்றும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சமூக கட்டுப்பாடு செய்துவிட்டார்கள். இது சம்பந்தமாக அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டும், அவர்கள் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

“மன்னார்குடி தாலுகாவைச் சேர்ந்த பெருகவாழ்ந்தான் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மிராசுதார் ஹரிஜனங்களுக்கு நெருக்கடி கொடுத்து வருகின்றார். பெருகவாழ்ந்தான் விவசாயிகள் தாங்கள் குடியிருப்பதற்கு மனைக்கட்டுகள் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் போட்டபோது, அவர்களுக்கு கிடைக்கமுடியாதபடி மிராசுதார்கள் செய்கின்றார்கள். ‘அங்கிருக்கக்கூடிய பெரிய மிராசுதார்களுக்கு விவசாயிகளுக்கும் எந்தவிதமான தகராறும் கிடையாது; அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கவேண்டிய தேவையில்லை; கொடுக்கவேண்டுமென்றால் 8 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து வாங்கித் தரவேண்டியிருக்கும்,’ என்று மந்திரி அவர்கள் பதில் அளித்திருக்கின்றார்கள். தகராறு இருக்கிறதென்றுதான் மனைக்கட்டுகள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள்? மிராசுதார்களுக்கு ஹரிஜனங்களுக்கும் தகராறு இருக்கிறது. அந்த மனைக்கட்டிலே குடியிருக்கிறதனால், மிராசுதார்கள் விரும்பிய எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மிராசுதார்கள் சொன்னவேலையைச் செய்யவேண்டும். அவர்கள் என்ன கூலி கொடுக்கிறார்களோ அதைத்தான் விவசாயிகள் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகள் என்று சொல்லும்போது தினசரி அன்றாடம் வேலை செய்யக்கூடிய ஏழை ஹரிஜனங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் அவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வரவில்லை. குறைந்தபட்சம் ஹரிஜன ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நில மில்லாதவர்களுக்கும் கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவில்லை. மிராசுதார்கள் வைத்ததுதான் சட்டம், கொடுத்ததுதான் கூலி. அதை வாங்கிக்கொண்டுதான் அவர்கள் வேலை செய்யவேண்டும். மேற்கொண்டு அதிக கூலி கேட்கக்கூடாது. கூலி அதிகமாகவேண்டுமென்று கேட்டால், அல்லது ‘அடுத்த கிராமத்தில் அதிகமாக கூலி கொடுக்கின்றார்கள், அங்கு போய் வேலை செய்கின்றோம்’ என்று கேட்டுக் கொண்டால், விவசாயிகளைப் போக அனுமதிக்கமாட்டார்கள் மிராசுதார்கள். வேறு ஏதாவது எதிர்த்து பேசினால், மனைக் கட்டிலிருந்து வெளியேற்றிவிடுவார்கள். அரசாங்கத்திற்கு ஹரிஜனங்கள் மீது அக்கறை இருக்குமானால், ஹரிஜனங்கள் இந்த நாட்டில் உண்மையாகவே தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலிருந்து கொஞ்சமாவது உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு எண்ணம் இருக்குமானால், ‘அந்தந்த கிராமத்தில் ஹரிஜனங்கள் குடிசைகள் கட்டியிருக்கின்ற அந்த மனைக்கட்டிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடாது’ என்று ஒரு மசோதாவை சர்க்கார் உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும். அம்மாதிரி கொண்டுவந்தார்களானால், தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தது மாதிரி, மனைக்கட்டிலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படக்கூடாது என்று ஒரு மசோதா உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மிராசுதார்கள் ஹரிஜனங்களை எந்த முறையில் நடத்துகின்றார்கள்? பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவிலுள்ள தோப்பிலிருதி என்கிற கிராமத்திலுள்ள ஹரிஜனத் தெருவில் இருக்கக்கூடிய ஆடு மாடுகள், நகை நட்டுகள் அத்தனையும் கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். போலீசாருக்கும் தெரியப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். அதுசம்பந்தமான விசாரணை செய்யவில்லை. சர்க்காருக்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள். எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

[Sri A. K. Subbiah] [24th March 1954]

“அதற்கடுத்த திருமங்கலக்குடி என்னும் கிராமத்தில் ஆரோக்யசாமி என்ற ஆதித்திராவிட பையனை பிடித்து, அடித்து, தலையை மொட்டையடித்து அவமானப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதையும் அரசாங்கத்திற்கு தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதுசம்பந்தமாக ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

“மன்னார்குடி தாலுகாவில், பரவினன் கோட்டையில் ஒரு ஆதித்திராவிடப்பையனை அங்கிருக்கக்கூடிய மிராசுதார்கள் பிடித்து, கட்டி வைத்து அடித்து அறுவாளைப் பழுக்கக் காய்ச்சி, குடுபோட்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாகவும் அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறது. என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, இம்மாதிரியான கொடுமைகளுக்கு ஹரிஜனங்கள் உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். இந்தக் கொடுமைகளுக்கு ஹரிஜனங்கள் உள்லாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும், சர்க்கார் அவர்களுடைய விஷயத்தில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு விசாரணை செய்யவேண்டாமா? நான் குறிப்பிட்ட இந்தக் கொடுமைகளைப்பற்றி சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், குற்றவாளிகள் யார் என்பதையும் கண்டு பிடித்து, அவர்களுக்கு அபராதமோ தண்டனையோ விதித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கும் சர்க்கார் பதில் சொல்லவேண்டும். இம்மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்படியான குறைகளை நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, சர்க்கார் அதற்கு என்ன பரிகாரம் செய்தார்கள் என்பதைத் தெரிவிப்பது கிடையாது. அதற்கான நடவடிக்கையும் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ நாங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம் என்று இருக்கிறதே தவிர, ஹரிஜனங்களுக்கு நியாயம் இந்த சர்க்காரால் வழங்கப்படுவதில்லை. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி ஹரிஜன பணம் படைத்தவர்களுக்கும், பெரிய பெரிய மிராசுதார்களுக்கும் தான் இந்த நாட்டில் நியாயம் வழங்கப்படுகிறதேயொழிய உண்மையாகவே கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நியாயமும் வழங்குவது கிடையாது. ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் சில செளகரியங்களைச் செய்து தந்திருந்தம்கூட, இம்மாதிரியான கொடுமைகளைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருவது கிடையாது.

“மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய தரிசு நிலங்களை ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஆனால், பட்டா செய்து கொடுப்பது மாதிரமல்ல. அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கு அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு சமூக பாதுகாப்பு அளித்தாகவேண்டும். மனைகட்டுகளைச் சொந்தமாக்கவேண்டும், அடுத்தபடியாக.

“புதிய கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன்”

4-50
p.m.

* **SRI M. P. PERIYASWAMY** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து இதிலுள்ள சில குறைகளை மர்திரம் எடுத்துக்கூறு ஆசைப்படுகிறேன். 1937-ல் எலக்ஷன் வந்ததிலிருந்து காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்தது. நானும் வெற்றி ஆனேன். எம்.எல்.ஏ.க்கு ஹரிஜனங்களுக்கு 10 வருஷ சலுகையளிக்கப்பட்டது. இந்த 10 வருஷத்திலே சுதந்திரம் ஏற்பட்டு சிலவருஷங்கள்தான் ஆகின்றது. 1937-ம் வருஷத்திலிருந்து தீண்டாமை ஒழிந்துவிடும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் கால்பங்குதான் ஒழிந்தது. பெரிய டவுன்களில் இன்னும் முக்கால் பங்கு ஒழியவேண்டும். ஆனால் 10 வருஷத்திற்குள்ளாக இந்த தீண்டாமையை ஒழித்துவிடமுடியாது. குறைந்தது 40 வருஷம் இருந்தால்தான் இந்த தீண்டாமையைப் போக்க முடியும் என்று அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது மாகாணமும் மத்திய மாகாணத்திற்குச் தீண்டாமையைப்பற்றி தெரிவிக்கவேண்டும்.

“அப்பொழுது நமது மாகாணத்தில் ஜாதி ஹிந்துக்களுடன் சரிசமமான மாக வாழ முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

[24th March 1954] [Sri M. P. Periyaswamy]

“**Harijan Welfare Department**-ல் ஜாதி ஹிந்துக்கள் வேலை செய்வது தான் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஜாதி ஹிந்துக்கள் மனது வைத்தால் சட்டத்தில் இல்லாதவைகளைக்கூட அன்புடன் ஹரிஜனங்களுக்குச் செளகரியங்கள் செய்ய முடியும். இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகள், டைரக்டர் உள்பட நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். சில அதிகாரிகள் ஹரிஜனங்களிடமும் தீண்டாமை ஒழிப்பில் அன்பில்லாதவர்களாக இருக்கிற அதிகாரிகளை உடனடியாக உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கவேண்டும். அநேகமாக ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மான்யத்திலே அதிகாரிகளுக்குப் பாதி பணம் போய்விடுகிறது. ஒரு லக்ஷ ரூபாய் ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒதுக்கியிருந்தால் அதில் 3 பங்கு ஹரிஜனங்களுக்குச் செலவு செய்தால்தான் கால்பங்கு அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளமாக ஒதுக்கப்படும் என்று இருந்தால் அப்பொழுதுதான் அதிகாரிகள் சரிவரச் செலவு செய்வார்கள். ஹரிஜன ஆலையப் பிரவேசத்தில் நன்மையிலையென்று சொன்னார். நமது நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் எல்லாம் கோயிலுக்குப் பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர் சொல்லுவது சரியல்ல. நிழலின் கொடுமை வெய்யிலில்தான் தெரியும் என்பது போல ஹரிஜனங்கள் ஜாதி இந்துக்களுடன் சரிசமானமாக இருப்பதற்குக் கோயில்தான் பொதுவிடமாக இருக்கிறது. தீண்டாமை அனுஷ்டிப்பது கோவிலில்தான். ஹரிஜனங்கள் கோவிலில் செல்வதால் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு வசதியாய் இருக்கும். ஹரிஜனங்களுக்குக்கெல்லாம் பலபடிப் பார்ட்மெண்டுகளிலும் உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டும். தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமானால் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல உத்தியோகங்கள் கொடுக்க வேண்டும். உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களைக் கண்டால் ஜாதி ஹிந்துக்கள் அன்பாக பழகுகிறார்கள். ஜாதியைப்பற்றி கவனிப்பதில்லை. அதனால் தீண்டாமை ஒழிகிறது. பஞ்சாயத்து போர்டுகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஒன்று இரண்டு பிரசிடென்ட்கள் ஹரிஜனங்களாய் இருக்கிறார்கள், சேரிப்புறங்களில் எவ்வளவு easy-யாகக் காரியங்கள் நடக்கிறது ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்குமிடங்களில் ஹரிஜன சேரிகளுக்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுவதில்லை. பேருக்காக சிலவசதிசெய்துகொடுப்பார்கள்.”

* **SRI P. CHOKKALINGAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்ற விஷயத்தில் அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய காரணம் அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படைத் தத்துவங்களையெல்லாம் நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே ஹரிஜனங்களுக்கு விவசாயத்திற்கு முக்கியமான பாசன வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயத்திற்கு என்னென்ன சாதனங்கள் அவசியமோ அவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அம்பாசமுத்திரத்தில் ரஸ்தா, பாலங்கள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே ரோட்டு வசதிகள் செய்துக்கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் தண்ணீர் வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். **Harijan Welfare Department** சரியாக வேலை செய்வதில்லை. ஹரிஜனங்களின் தேவைகளைப்பற்றி சரியாகக் கவனிப்பதில்லை. சேரிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை நேரடியாகக் கவனித்து எதையும் செலவு செய்வதில்லை. அனுதாபமும் அனுபவமும் உள்ள ஆபீசர்களாய் இருந்தால் நிச்சயமாக இந்த சமூகத்திற்குப் பிரயோசனப்படும்படியான காரியங்கள் செய்யமுடியும்.

“இந்த **Department** கலெக்டரின் கீழ் இல்லாமல் சர்க்காரே நேரடியாகப் பார்த்து வந்தால் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

“இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகட்டிக்கொள்வதற்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் ஒன்றும் ஈடேறவில்லை. 1948-லிருந்து இந்த மனைக்கட்டு விஷய

24th March 1954] [Sri C. Velukkan]

A-13

[Sri S. Swayamprakasam] [24th March 1954]

“ஹரிஜன இலாக்காவிலே ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிவிடுகளை கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் 1951-52-ல் எத்தனை மனைக்கட்டுகள் வாங்கப்பட்டன என்று கூறினார். ஆனால் 1952-53-ல் எத்தனை மனைகள் வாங்கப்பட்டது என்பதுபற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. 1951-52-ல் வாங்கின மனைக்கட்டுகளில் எவ்வளவு வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. 1952-53-ல் மனைக்கட்டு விஷயத்தையே மறந்துவிட்டார். 1951-52-ல் வாங்கப்பட்ட மனைகளில் சில கட்டப் படாமலிருக்கின்றன. ஏனென்றால் சக்தி இல்லை. பணமில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடுகள் வாங்கி கட்டிடங்கள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று அன்றையதினமும் சொன்னேன். இன்றைய தினமும் அவர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு பிறகு, பல இடங்களில் ரோடு வசதி இல்லை. ஒரு அங்கத்தினர் கூறியது போல் ரோடு போடும் வேலையை Contractor-களிடம் கொடுக்காமல் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் மூலமாகச் செய்தால் நலனுயிருக்கும். Contractor-கள் லாபத்தைக் கருதியே வேலை செய்வார்கள். கிராமங்களில் ரோடுகள் இல்லாத இடத்தில் ஹரிஜனங்களிடமோ அல்லது அவர்களுடைய சங்கத்தினிடமோ கொஞ்சம் பணத்தைக்கொடுத்து அவர்களையே ரோடு போட்டுக்கொள்ளச் சொன்னால் மிகவும் உதவியாயிருக்கும். என்னுடைய சொந்த அனுபவம் ஒன்றை குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். ஒரு ஊரில் ரோடு இல்லை. சடுகாட்டுக்குப்போவதற்குக்கூட பாதையில்லை. Harijan Welfare Officer ரோடு போடுவதற்கு 300 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னார். நான் கிராமவாசிகளுக்கு கே அந்தப்பணத்தைக்கொடுத்து அவர்களையே ரோடு போட்டுக்கொள்ளும் படி செய்யச்சொன்னேன். அதேமாதிரி அந்தக் கிராமத்திலுள்ளவர்களே ரோடு போட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு பணமும் மிச்சப்பட்டது.

“அடுத்தபடியாக, பிற்போக்கான சமூகத்தினருக்கு Scholarship கொடுக்கப்படுகிறது. சென்ற வருஷத்தில் பணம் வருமென்ற நம்பிக்கையில் பல விடுதியில் சேர்ந்தவர்கள் பிறகு பணம் வராததின் காரணமாக வெளியில் துரத்தப்பட்டார்கள். University Students; Club போன்ற ஹாஸ்டல்களில் ஒரு பிள்ளைக்கு 100 ரூபாய்க்கு அதிகமாக பணம் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காரே ஒரு சில ஹாஸ்டல்களை ஏற்படுத்தி நடத்தினால் பல பிள்ளைகள் சேரலாம். செலவும் குறைவாக இருக்கும். இது விஷயமாக ஆலோசனை செய்யுமாறு கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக Kallar Reclamation-ஐ எடுத்துக்கொள்ளலாம். படிக்கும் கள்ளர்கள் மிக மிக குறைவு என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். நான் போய் பார்த்ததில்லை; பார்க்கவேண்டும். மற்ற பிள்ளைகள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கு வேலைசெய்யும் ஆபீசர்கள் அவ்வளவு அக்கறையாக வேலை செய்யவில்லை என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். அவர்கள் அனுதாபத்துடனும் அக்கறையுடனும் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். - சில படித்து வெளியில் வந்துள்ள கள்ளர்களும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தினால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவியெவது மிக மிக அவசியம்.

“எனது நண்பர் தேவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஹரிஜனங்களுக்குள்ளேயே பள்ளர்கள், பறையர்கள், செக்கிலியர்கள் என்ற பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. ஒருவர் தயார் செய்த சாப்பாட்டை மற்றொருவர் சாப்பிட மறுக்கிறார்கள். இந்த வித்தியாசங்களைப்போக்குவதற்குப் பிரசாரம் மிக அவசியம். இது விஷயத்தில் இங்கு இருக்கும் ஹரிஜன மெம்பர்கள் மட்டுமில்லாமல் எல்லோருமே பிரசாரம் செய்யவேண்டியது மிக மிக அவசியம் . . .”

5-20
P.m.

SRI R. S. ARUMUGAM :—“கடந்த இரண்டு வருஷகாலமாக திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு ஹரிஜன மான்யத்தில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பமே அளிக்கப்படவில்லை. திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மிகவும் கொடுமைபடுத்தப்படுகிறார்கள். பேசுகிறதற்காக அழைக்கப்படும் List-ல் எங்கள் பெயர்

[24th March 1954] [Sri R. S. Arumugam]

கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் எங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால் List-ல் பெயர் இல்லாதவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஹரிஜன மக்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி அதை நீக்க நாங்கள் முயலுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதாகாதா? மேலும் இதில் . . .”

MR. SPEAKER :—“ஜில்லா வாரியாக, தாலுகா வாரியாக, party வாரியாக, ஜாதவாரியாக எல்லோருக்கும் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிப்பது முடியாது. என் கண்ணில் பட்டவர்களுக்குத்தான் சந்தர்ப்பம் அளிக்க முடியும்.”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வருஷா வருஷம் ஹரிஜன முன்னேற்ற இலாகா மானியத்தின்மீது ஒரு நாள்பூராவும் விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. இது இன்று ஏற்பட்ட ஒரு விஷயம் அல்ல. காங்கிரஸ் சர்க்கார் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு முன்பாகவே அதாவது கிட்டத்தட்ட 50 அல்லது 60 வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் ஆட்சி நடத்திய காலத்திலிருந்து இதே இலாகா இருந்து வந்தது. இப்பொழுது இருக்கும் இலாகாவிற்கு பெயரில்தான் மாற்றம். அன்று லேபர் டிபார்ட்மென்ட் என்ற பெயரில் இருந்தது. அது இன்றைக்கு ஹரிஜன இலாகா என்ற பெயராக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு வருஷங்களாக இந்த இலாகா நடந்துவந்த போதிலும் இந்த சபையில் நடக்கும் விவாதத்தைப் பார்த்தால் அது எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது என்பது தெள்ளத் தெளிவாக தெரிகிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்ற இலாகாவாக வைத்து இருந்தபோதிலும்கூட ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான மக்கள் பரிதாபகரமான நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். இந்த சட்டசபையின் பேச்சிலிருந்து அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இந்த 50 வருஷங்களாகவும் அவர்களுடைய நிலை பழைய நிலைமையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த இலாகா தொடர்ந்து வேலை செய்தால் உண்மையாகவே அந்த டிபார்ட்மென்டை எடுத்து விடலாம் என்று தோன்றுகிறது. அந்த வகையில் தான் நாம் இப்பொழுது போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். எந்த வகையில் நாம் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம், இந்த இலாகா ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கிறது, இதற்கு பரிகாரம் தேடுவதற்கு வழி இல்லையா என்பதை நாம் முதன் முதலாக பார்த்தாகவேண்டும்.

“இந்த இலாகா முக்கியமாக அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த சில மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து வருவதோடு ஹாஸ்டல் வசதியும் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற விஷயங்களில் ஈடுபட்டிருப்பது நல்லதுதான். அதே சமயத்தில் ஒரு சமூகத்தை முன்னேற்ற வேண்டும் என்றால் அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களை தூக்கிவிடக் கூடிய முறையில் இன்றைக்கு வேலைசெய்துகொண்டு வருகிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு அவர்கள் மிகவும் இழிவான நிலைமையில் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதன் அடிப்படை காரணம் என்ன? அதைப்போக்குவதற்கு அடிப்படையான வழி இருக்கிறதா என்ற கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கவேண்டும். அந்த சமூகத்திற்கு எவ்வளவு பேர்களுக்கு படிப்பு வசதி செய்து கொடுத்தாலும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்தாலும் அவர்கள் முன்னேற்றமடைய மாட்டார்கள். இதை மட்டும் நாம் பார்த்துக் கொண்டு போவதால் அவர்கள் முன்னேற்றமடைய மாட்டார்கள். இது வற்றுக ஊற்றுக இருந்துகொண்டதான் இருக்கும். இந்தப் பிரச்சனை இன்றைக்கும் தீர்ந்த பாடிவலை. இந்த நிலைமையில் இவர்களைப் பார்க்கும் போது இவர்கள் யார் என்று பார்க்கவேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தில் சுமார் 56 லட்சம் பேர்கள் ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். இந்த 56 லட்சம் மக்களில் பெரும்பான்மையோர் 100-ல் 90-க்கு மேற்பட்டவர்கள் கிராமங்களில் இருக்கும் விவசாயிகளும் பண்ணையாட்களும். அதற்குக் கீழ் வெட்டியான், மற்றும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட கூலியாட்கள். இவர்களுக்கு பொருளாதாரத் துறையில் பல நிர்பந்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிர்பந்தத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுமைகள்

[Sri P. Ramamurthi] [24th March 1954]

இழைக்கப்படுகின்றன. உண்மையில் பார்க்கப்போனால் அந்த சமூகத்தை பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களைக் கசக்கிக்கொண்டும், சுரண்டிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அதற்கு உதவி அளிக்கக்கூடிய அளவில் அவர்கள் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதை நடைமுறையில் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும்.

“உதாரணமாக அவர்களுக்கு சொந்தமாக மனைக்கட்டுகள் கிடையாது. அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் இல்லாத காரணத்தால் மிராசுதாரர்கள் அவர்களை எதற்கு எடுத்தாலும் வெளியேற்றி வருகிறார்கள். அவர்கள் கூலி ஜாஸ்தி வேண்டும் என்று கேட்டால் அவர்களை மனைக்கட்டிலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள். ஏன்? அவர்களுக்கு சொந்தக் குடியிருப்பு இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் மிராசுதாரர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிர்ப்பந்தத்தால் அவர்கள் கொடுக்கும்படியான சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல; இந்த விவாசாயிகள் அவர்களுடைய (மிராசுதாரர்களுடைய) வீட்டு வேலைகளையும் செய்துகொடுக்கவேண்டும். வீட்டுவேலைகளைச் செய்ய மறுத்தால் இன்றைக்கு அவர்கள் குடியிருக்கும் மனைக்கட்டிலிருந்து வெளியேற வேண்டியதுதான். இப்படிப்பட்ட உலக அடிமை வாழ்க்கையைப் போக்கவேண்டும். இவ்விதம் நிர்ப்பந்தம் இந்த சமூகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தடுக்க சட்டம் இருக்கிறது என்று வும் அதை அவர்களால் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. சட்டம் இருக்கிறது, அதை பயன்படுத்திக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னாலும் அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள முன் வரமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன்? பிறகு அவன் அங்குள்ள மனைக்கட்டுகளில் குடியிருக்க முடியாது. அந்த நிர்ப்பந்தத்தில் அவன் இருக்கிறான்.

“அதேமாதிரி குடி தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டாலும் கிராமங்களிலுள்ள சேரிகளில் அவர்களுக்கு தண்ணீர் வசதி கிடையாது. சில இடங்களில் இருக்கிறது. தண்ணீர் எடுக்கவேண்டும் என்றால் மேல் ஜாதிகள் இருக்கும் தோட்டங்களில்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தத் தோட்ட கிணறுகளில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். என்றாலும் அந்த மேல் ஜாதிக்காரன் இஷ்டப்பட்டால்தான் அனுமதிப்பான், இல்லாவிட்டால் அந்தக் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அதைப்பற்றி அவனால் கேட்கவும் முடியாது. ஏனென்றால் பிறகு அவனிடம் வேலை செய்யமுடியாது. குடியிருப்பதற்கு இடம் இல்லாமலும் குடி தண்ணீர் இல்லாமலும் போய்விடும். இந்த நிர்ப்பந்தத்தில் அவர்கள் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வித நிர்ப்பந்தம் இருப்பதால் பணக்காரர்கள் அவர்களிடமிருந்து வீட்டு வேலைகளை வாங்கி வருகிறார்கள். அதைத் தவிர குறைந்த கூலி கொடுத்துவிட்டு வேலையை வாங்கும் நிலைமையில் அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள்.

“இந்த நிலைமையில் அவர்களுடைய அறிவமட்டும் உயர்த்துவது போதாது. அவர்களை பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் அடையும்படி செய்யவேண்டும். இந்த அமைப்பை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு நாம் இன்றைக்கு என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கவேண்டும். இந்த நிலைமையில் அந்த சமூகம் பூராவும் முன்னேற்றமடையவேண்டும் என்றால் ஒரு சிறிய விஷயத்தைச் செய்திருக்கமுடியும். இப்பொழுது 50 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒட்டுமொத்தமாக பத்த லட்சம் குடும்பங்கள் இருக்கும். இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய பத்து லட்சம் குடும்பங்களுக்கும் வேண்டிய வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தால் எட்டு லட்சத்திற்கு மேல் போகாது. இவ்விதம் எட்டு லட்சம் வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு முன் வந்தால் இன்றைக்கு ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு முதல் படியாக இருக்கும் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு என்று ஒரு மூன்று வருஷத்திட்டத்தை ஏன் வகுக்கக்கூடாது? இந்த வருஷத்தில் அதை செய்துவிட்டோம், அந்த வருஷத்தில் அதைச் செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஒரு மூன்று வருஷத் திட்டத்தை அமைத்து இந்த வருஷத்தில் இவ்வளவு கிராமங்களில் இவ்வளவு சேரிகளில் இவ்வளவு

[24th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்ல முன்வந்தால் இந்த மனைக்கட்டு பிரச்சனை பூர்ணமாக தீர்ந்துவிடும். ஏற்கனவே அவர்கள் மனைக்கட்டுகள் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். யார் மனைக்கட்டாக இருந்தபோதிலும் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. யாராக இருந்தாலும் ஹரிஜனங்களை மனைக்கட்டுகளை விட்டு வெளியேற்றக்கூடாது. அப்படி வெளியேற்றினால் தடைப்படுத்தப்படும் என்று சொல்லவேண்டும். அவ்விதம் தடை செய்து இந்த நாட்டில் மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்கு வசதி செய்யவேண்டும். அவர்கள் இந்த சமூகத்தில் மனிதனாக வாழ வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் வேலை செய்தால் அவர்கள் முன்னேற்ற மடைவார்கள். நாட்டில் மனிதனாகவும் மானமாகவும் வாழ வழி ஏற்படும். அதன் பேரில் இந்த அடிமை வாழ்வை தகர்த்து எறிவதற்கு வழி செய்வதாக இருக்கும். அவ்விதம் வெளியேற்றக்கூடாது என்று சொல்லி மூன்று வருஷத் திட்டத்தை அமைத்து எல்லோருக்கும் வீடு கட்டித் தருவதற்கு நாம் திட்டம் போட்டு வேலை செய்ய இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அதன்பிறகு ஹரிஜன சமூகம் குடி தண்ணீருக்காக மற்றவர்களை எதிர்பார்க்கவேண்டாம். அதற்காக மற்றவர்களைத் தொங்கிக் கொண்டு நிற்க வேண்டியது இல்லை. எவ்வளவு கிணறுகள் வேண்டும் என்ற புள்ளி விவரத்தை நாம் தயார் செய்து அடுத்த மூன்று வருஷங்களுக்குள் அவர்களுடைய குடி தண்ணீர் பிரச்சனையையும் தீர்க்க முடியும். இந்த இரண்டு வேலைகளைச் செய்தால் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை எதிர்த்து நின்று போராடுவதற்கு வசதி ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்யாமல் வெள்ளைக்காரன் எந்த வேலையைச் செய்து வந்தானோ அதையே செய்து கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. வெள்ளைக்காரன் 50 லட்சம் ஒதுக்கி வைத்தான், நாங்கள் இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. அந்தக் காலத்தில் ரூபாய்க்கு இருந்த மதிப்புக்கும் இந்தக் காலத்தில் ரூபாய்க்குள்ள மதிப்பையும் பார்த்தால் பிரமாதமான வித்தியாசம் இல்லை. இப்பொழுது பணத்திற்கு மதிப்பு குறைந்துவிட்டது. ஆகையினால் ரூபாய் கணக்கை பார்க்காமல் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு திட்டம் போடவேண்டும். அவ்விதம் திட்டம் வகுத்து இன்னும் பத்து வருஷங்களில் இருக்கக் கூடிய அநீதிகளை மாற்றி ஹரிஜன ஜாதி உயர்ந்த ஜாதி என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் சரி சமமாக வாழவேண்டும். அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தால் உண்மையில் அவர்களுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை சர்க்கார் செய்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.”

SRI M. PALANIMUTHU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 5-30 இந்த மான்யத்தின்மீது பேசிய பெரும்பாலான அங்கத்தினர்களும் தமிழி லேயே பேசியதினால் எல்லோருக்கும் புரியும் வகையில் கனம் மந்திரி அவர்களையும் தமிழிலேயே பேசும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“Yes.”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த மான்யத்திற்கு ஒரு நாள் பூராவும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதுபற்றி நான் மிகவும் சந்தோஷ மடைகிறேன். இது எதைக்குறிக்கிறது என்றால் ஹரிஜனங்களுடைய நன்மையில் இந்தச் சர்க்கார் அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், இவ்விஷயத்தில் பொது மக்களும், அங்கத்தினர்களும் அதிகமாகக் கவனம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும்தான் குறிக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. மற்ற மான்யங்களுக்கு எல்லாம் இரண்டு மணி நேரம், ஒரு மணி நேரம் என்று கொடுத்துவிட்டு இந்த ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யத்திற்கு மாத்திரம் ஒரு நாள் பூராவும்...”

MR. SPEAKER :—“ஒரு நாள், பூராவும் கொடுக்கப்பட்டதோடு இன்னும் ஒரு மணி நேரம் அதிகமாகவும் சேர்த்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

[24th March 1954]

*THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

“இந்த மான்யத்திற்கு மாத்திரம் தாங்கள் கூறியது போல ஒரு நாளும், அதோடு இன்னும் ஒரு மணியும் கூட ஒதுக்கப்பட்டது என்றால் சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் எவ்வளவு அதிகமாக அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும்.

“ஆனால் என்னைப்பார்த்து சில பேர்கள் பச்சாதாப்பப்பட்டார்கள். என் கையை ஒரு நண்பர் பிடித்து நாடி கூட பார்த்தார்.” (சிரிப்பு.)

SRI P. RAMAMURTHI :—“தங்கள் கை நாடியைப் பார்த்தது யார்? (கனம் ஸ்ரீ யு. கிருஷ்ணராவை சுட்டிக்காட்டி) அவரா?” (சிரிப்பு.)

*THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

“கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள் என் நாடியை தளர வைத்தாலும்கூட என் மனதை கொஞ்சம்கூடத் தளர வைக்கவில்லை. கனம் மந்திரி தாக்குப் பிடிப்பாரா என்பது பலரது சந்தேகம். ஆனால் நான் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த முறையில் நன்மை செய்யலாம், அங்கத்தினர்கள் என்னென்ன கோரிக்கைகளைக் கேட்கிறார்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். கோரிக்கைகள் மலை மலையாகக் குவிந்து கொண்டேயிருந்தன. இப்படி கோரிக்கைகள் மலையாகக் குவிந்துகொண்டேயிருக்கும்போது சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் மடுவாகத்தான் இருக்கிறது என மெம்பர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். மலைக் கிழது என மெம்பர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். மலைக் கிழது, மடுவுக்கும் எப்படி ஈடு கட்டுவது என்றுதான் நான் கவலைப்பட்டிருக்கும், மடுவுக்கும் எப்படி ஈடு கட்டுவது என்றுதான் நான் கவலைப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தேன். சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தின்போதும் இந்த மானியம் பற்றிய விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்க எனக்கு நீண்டகாலம் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது எனக்கு அரை மணி நேரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக எனக்கு நேரம் கொடுக்கும்படியாக நான் கனம் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER :—“Yes.”

*THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

“இந்த மான்யத்தின்மீது முப்பத்தெட்டு பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று நான் குறித்திருக்கிறேன். இதைப்பற்றி நான் முன்பே சொன்னேன். ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்ற மனப்பான்மையில் ஹரிஜன அங்கத்தினர்களுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அவ்வளவு அக்கறை மற்ற ஜாதி அங்கத்தினர்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்னும் சில பேருடைய கருத்துக்கள் வேறுவிதமாக இருக்கிறது. இந்த மான்யத்தின்மீது பெரும்பான்மை யும் ஹரிஜனங்களே தான் பேசினார்களே தவிர ஸ்ரீமான் தேவர் போன்றவர்களும், ஸ்ரீமான் ஸ்வயம்பிரகாசம் போன்றவர்களும், ஸ்ரீமான் வினாயகம் போன்றவர்களும் பெருவாரியாகப் பேச முன்வரவில்லையே; ஆகையினால் இவர்கள் எல்லாம் உண்மையில் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்தை ஆதரிக்கிறார்களா? அல்லது ஆதரிக்கவில்லையா? என்று அவர்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களைத் தவிர மற்ற அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகப் பேச முன்வரவில்லையென்றால் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்தை அவர்கள் ஆதரிக்கவில்லையென்று சொல்லவே முடியாது. ஹரிஜன அங்கத்தினர்களையே அதிகமாகப் பேச அனுமதித்ததின் காரணம் மற்றவர்களைவிட ஹரிஜன மக்கள் படும் கஷ்டம் ஹரிஜன அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் தெரியும். ஆகவே ஹரிஜன மக்களின் பிரதிநிதிகளாகிய ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள்தான் அவர்களுடைய குறைபாடுகளையெல்லாம் மற்றவர்களைவிட தெள்ளத்தெளிவாகச் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அவர்களது சமூக கஷ்டத்தை அவர்களே எடுத்துச் சொல்லவும் மற்றவர்களைவிட நிறைய உரிமை இருக்கிறது என்று கருதித்தான், அவர்களைப் பேச கனம் சபாநாயகர் அனுமதித்தார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஹரிஜன அங்கத்தினர்களைப் போலவே மற்ற அங்கத்தினர்களையும் பேசுவதற்கு கனம் சபாநாயகர் அனுமதித்திருந்தால், ஒரு நாள் ஒரு மணி

24th March 1954] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

யில் இந்த விவாதம் முடிந்திருக்க முடியாது. இரண்டு நாட்களாவது ஒதுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆகவே நேரம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் மற்ற ஜாதி ஹிந்து அங்கத்தினர்கள் இந்த மான்யத்தின் மீது பேச வில்லையே தவிர அவர்களுக்கு ஹரிஜனங்களின்பால் பச்சாதாபமே இல்லையென்று சொல்லமுடியாது.

“சபை முன்பு பல அங்கத்தினர்களால் பல பிரச்சனைகள் பற்றி சொல்லப்பட்டன. குறிப்பாக இந்த விவாதத்தில் முப்பத்தெட்டு பேர்கள் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று முன்பே நான் சொன்னேன். இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நான் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று நான் நினைத்தாலும் அது அசாத்தியமாக இருக்கும். அந்த முறையில் இங்கே பேசியவர்கள் கூறியவற்றையெல்லாம் சில பொதுப்படையான தலைப்பின்கீழ் ஒன்று சேர்த்து அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பதிலளிக்க நான் விரும்புகிறேன். மெம்பர்கள் கூறிய பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது சில பிரச்சனைகள்தான் வரும். அதிலும் குறிப்பாக கடைசியாகப் பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஹரிஜன விவசாய மக்களுக்கு இருக்கும் அடிப்படை யான பிரச்சனை ஒன்றைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். என்னுடைய நண்பர் தேவரும் constructive criticism என்று சொல்லிக்கொண்டு பல விஷயங்களை அழகாக எடுத்துச் சொன்னார். ஸ்ரீமான் ஸ்வம்பிரகாசம் அவர்களும் நல்ல வழியில் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார். நான் முன்பு சொன்னேன், ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் தனிப்பட்ட முறையில் என்ன சொன்னார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே போனால் எனக்கு நேரம் போதாது. அம்மாதிரி சொல்லவும் முடியாது.

(ஸ்ரீ யு. முத்துராமலிங்க தேவர் :—அவைகள் பூராவையும் கேட்க வில்லை. மற்றவர்கள் எந்த வழியில் சொன்னார்கள் என்று கேட்கிறேன்.) எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தை ஆதரித்து நல்ல வழியில் பேசினார்களே ஒழிய யாரும் கெட்ட வழியில் பேசியதாக நான் சொல்லவில்லை. (சிரிப்பு.) ஆனால் எனக்கு முன்பாக உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ டி. ஷண்முகம் பேசிய விஷயங்கள்தான் என்னைத் தூக்கிவாரிப்போட்டது. அதாவது அவர் ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மையிலேயே நீங்கள் ஏதாவது நன்மை செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினால் கள்ளக்கடை, சாராயக் கடையை உடனே கொண்டு வாருங்கள்,” என்று கூறினார். (சிரிப்பு.) அவ்விஷயம் தான் என்னைத் தூக்கி வாரிப்போட்டது.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“On a point of order.

“Sir, the hon. Member, Sri Shanmugam, was telling that Government pleaded inability to make reforms or to give sufficient relief to the Harijans on the ground that Government had no finance and so, in order to augment their finances, Mr. Shanmugam suggested that Prohibition might be scrapped.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member Sri Shanmugam is here to give a personal explanation. When he is keeping quiet, why should the hon. Member raise it?”

*THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ டி. ஷண்முகம் அவர்கள், “கள்ளக்கடை போனதினால்தான் ஹரிஜனங்கள் தற்பொழுது ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், திரும்பவும் கள்ளக் கடையைக் கொண்டு வாருங்கள். அதனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் வரும். அப் பணத்தை ஹரிஜனங்களுடைய நன்மைக்கே கொடுக்கலாம்,” என்றுதான் சொன்னார். திரும்பவும் கள்ளக்கடையைக் கொண்டுவந்தால் கள்ளக்கடை கண்டிராக்டர்களுக்குப் பணம் போகுமென்பதும் ஹரிஜனங்களுக்குப் போகாது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

[24th March 1954]

SRI P. RAMAMURTHI :—“நீங்கள் கள்ளுக்கடை வைத்து கள்ளு ஊத்துங்கள்.”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**

“கள்ளுக் கடைகள் இல்லாததினால் ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவு முன் னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்களும் கொஞ்சம் கூடக் கஷ்டப்படாது ரொம்பவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆகவே ஹரிஜன அங்கத்தினர்களே ஸ்ரீ டி. ஷண்முகம் சொல்லக்கூடிய யோசனைக்கு எவ்வளவு ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். கள்ளுக் கடையை கொண்டுவந்துவிட்டால் ஹரிஜனங்கள் சௌகரியமாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லும் வாதத்தை நான் ஒரு நாளும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். ஸ்ரீ டி. ஷண்முகம் அவர்கள் எனக்கு நேரில் உட்கார்ந்து கொண்டு இருப்பதினால் அவரைப் பார்த்தவுடன் அவர் சொன்னவற்றிற்கும் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று தோன்றிற்று. ஹரிஜனங்களுடைய நன்மைக்காக என்று சொல்லும் கள்ளுக்கடையை கொண்டு வரப் போவதில்லையென்ற என்னுடைய சர்க்காரின் முடிவான பதிலையும் சொல்லிவிட்டேன்.

“அடுத்தபடியாக ஆலையப் பிரவேசத்தைப்பற்றி பல பேர்கள் பேசினார்கள். ஆலையப் பிரவேசத்தினால் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ஹரிஜனங்கள் பலர் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆலையங்களுக்குப் போகும்போது ஹரிஜனங்களும் கூட மற்றவர்களைப்போல் சுத்தமாகவும், நன்றாக உடை தரித்துக்கொண்டு இன்றையதினம் போகிறார்கள். அங்கு ஆண்டவன் சந்நிதியில் எந்த விதமான வேற்றுமையும் காட்டப்படுவதில்லை. ஆகவே ஆலையப் பிரவேசம் வந்ததிலிருந்து ஜாதி ஹிந்துக்களும், ஹரிஜனங்களும் மிகவும் நெருங்கிப் பழக நிறைய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஆலையப் பிரவேசத்தினால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் ஏற்படவில்லையென்று சொல்வது நேர்மை இல்லையென்று தாழ்மையுடன் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குப் பதிலாக ஆலையப் பிரவேசத்தில் மகத்தான நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

5-40 p.m. “மனைக்கட்டு விஷயம் சிக்கலானதாகும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும், மலபார் ஜில்லாவிலும் இந்தப் பிரச்சனை மிகமிகக் கஷ்டமானதாக இருக்கிறது. இது விஷயத்தில் மேலெழுந்தவாரியாக என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், ஹரிஜனங்கள் ஆதி காலத்தில் மேட்டுப் பாங்கான இடத்தில், நல்ல சுகாதாரமான இடத்தில் குடிசைகளை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஆனால் காவேரிப்பாசனம் ஏற்பட்ட பின் மேடு நிலங்களெல்லாம் வயல்களாக மாற்றப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே இப்பொழுதெல்லாம் அவர்கள் வயல் காட்டிலேயே வசிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. பள்ளமான பிரதேசங்களில் அவர்கள் இருந்துகொண்டு நடைபாதை வசதியும், சுகாடு வசதியும் இல்லாமல் கஷ்டப்படும்படியாக இருக்கிறது.

“ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்ற மனுக்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்தும், மலபார் ஜில்லாவிலிருந்தும் தான் பெரும்பான்மையாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக, மிராசுதாரர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் சண்டை வந்தால் வரப்புமேல் நடக்க வேண்டாமென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதற்காக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு நடைபாதை வசதியும், சுகாடு வசதியும் செய்துகொடுக்கிறார்கள். இன்னும் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு ஒதுக்கும் விஷயத்திலும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முன் வந்திருக்கிறது. ஆங்கிலேய சர்க்கார் காலத்திலிருந்து இது விஷயத்திலே அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் தங்கும்படியான மனைக்கட்டுகளை ஆர்ஜிதம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதிலே சந்தேகம்

[24th March 1954] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

இல்லை. ஆனால், சுகாதாரமான நல்ல மேட்டுப்பாங்கான இடங்களுக்குப் போங்கள்; அங்கு உங்களுடைய இல்லங்களை அமைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லும்போது, அதற்கு அவர்கள் மனது இடங்கொடுப்பது இல்லை. ‘வயல் காடுகளாக இருந்தாலும் சரி அதையே ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுங்கள்’ என்று கேட்கின்றார்கள். அந்தந்த வயற்காடுகளை ஆயிரம் அல்லது இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரையில் கொடுத்து, ஹரிஜனங்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்தாலும், அங்கு இல்லங்களைக் கட்டிக்கொள்ள வசதி இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சயம்பிரகாசம் அவர்களுடைய தொகுதியில் ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடங்களைப் பார்த்தோம். சுற்றிலும் வயற்காடுகளால் சூழப்பட்டு தண்ணீர் நிறைந்த பிரதேசம். இரண்டு அடி மேடு பண்ணினால்தான் அந்தப் பள்ளத்தில் வீடு கட்ட முடியும். ‘எங்களுக்குப் பணம் கொடுங்கள், அல்லது பள்ளத்தை நிரப்பிக் கொடுங்கள்’ என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் செய்தாலும் கொசு, உபத்திரவம் போன்ற சுகாதார வசதிக்குறைவு இருக்கும். ஒரு பர்லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்கு, அல்லது ஒரு மைல் தூரமாவது சென்று, மேட்டுப்பாங்கான சுகாதார வசதியுள்ள இடங்களில் அவர்களை வசிக்கும்படிச் சொன்னால், அங்கு போக அவர்களுக்கு மனம் வராமல், வயற்காடுகளிலேயே, சுகாதாரமற்ற இடங்களிலேயே இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். இது அவர்களுடைய வழக்கமாக இருக்கிறது. இதை நாம் மாற்றுவது மிக மிகக் கஷ்டம். இந்த முறையை மாற்றுவதற்கு ஹரிஜனப் பிரதிநிதிகள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, சுகாதாரமான இடங்களுக்கு அவர்கள் போக வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யவேண்டும்.”

SRI R. KRISHNAN :—“மலபார் ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும்படியான மனைக்கட்டுகளை அவர்களுக்கு ஊர்ஜிதம் செய்துக்கொடுத்தால் போதும்.”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**

நான் செஞ்சியில் ஒரு இடத்தைப் பார்த்தேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. அரங்கநாதன் அவர்களும் அங்கு வந்திருந்தார். அவர் இது சம்பந்தமாக அடிக்கடி கேள்விகள் போட்டுக்கொண்டிருப்பது கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவருக்கும் அங்குள்ள நிலைமையைக் காட்டினேன். நிலைமையைப் பார்த்தபிறகு அவருக்கும் என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. சென்னை நகரத்திலுள்ள ‘slum’ களில், 5 அல்லது 6 சதுர அடியுள்ள இடங்களில் புருஷன், மனைவி, குழந்தைகளுடன் எப்படி இருக்கிறார்களோ, அதைவிட மோசமான நிலைமையில் அவர்கள் அங்கு இருக்கிறார்கள். சுகாதாரமான இடத்திற்குப் போங்கள்; அறை பர்லாங்கு அல்லது ஒரு பர்லாங்கு போனாலும் பரவாயில்லை என்று சொன்னால் போகமாட்டேன் என்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும்படியான நிலம் முகமதியர்களுடைய தர்க்காவைச் சேர்ந்தது. அதை வாங்கி அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். செலவு செய்து அதை அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுத்தாலும் சுகாதாரக்குறைவினால் அவர்கள் அவஸ்தைப்பட நேரிடும். பல வருஷங்களுக்குமுன் பணத்தைக் கட்டியும்கூட அதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சர்க்கார் என்ன செய்யமுடியும் என்று கேட்கிறேன்? இது விஷயமாகச் சர்க்கார்மீது குற்றம் சாட்டினாலும் மட்டும் போதாது. ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்த பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இவைகளை யெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ அரங்கநாதன் அவர்களைப் பார்த்து, ‘தயவு செய்து அவர்களை மேட்டுப்பாங்கான நல்ல இடத்திற்குப் போகச் சொல்லுங்கள்’ என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு, நான் சொன்னாலும் கேட்க மாட்டேன் என்கிறார்கள் ‘எனக்கும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது.’ என்று என்னுடன் சேர்ந்துகொண்டு பதிலளிக்கிறார்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ஹரிஜன சமூகத்து மக்கள் சுகாதாரமான இடத்தில் போவதற்கு இஷ்டமில்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல. அவர்கள் ஏன் வேறு இடத்திற்குப் போக விரும்ப

[Sri P. Ramamurthi] [24th March 1954]

பலில்லை என்பதன் காரணத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொஞ்சம் கவனித்திருந்தால் தெரியும். அவர்கள் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய இடத்தில் ஒரு மாமரம், அல்லது ஒரு வாழைமரம், அல்லது தென்னை மரம் போன்று சில மரங்களை வளர்த்திருப்பார்கள். அந்த மரங்களிலிருந்து ஏதாவது நாலேந்து ரூபாயாவது வருமானம் கிடைக்குமே என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் அந்த இடத்தைவிட்டுப் போவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது.”

* THE HON SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“The Hon. the Leader of the Opposition has not understood my points. அவர்கள் இருக்கும்படியான இடத்திலே அவர்கள் மாமரம், தென்னைமரம் இவைகளை உற்பத்தி செய்திருக்கும் இடத்திலே அவர்கள் வசிக்கக்கூடாது என்றே, அந்த இடங்களை அவர்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்து தரக்கூடாது என்றே எங்களுக்கு எண்ணம் கிடையாது. அவர்களுடைய சந்ததி பெருகுமானால், அதே இடம் அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்காது. அவர்கள் வசித்துக்கொண்டிருக்கும்படியான சுகாதாரவசதியற்ற குழியான நஞ்சை இடங்களையே அவர்களுக்குக் கொடுப்பதா அல்லது, சிறிது தூரத்திற்கப்பால், சுகாதாரமான மேடான இடங்களை அவர்களுக்கு வாங்கிக்கொடுப்பதா என்பதுதான் பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

“எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லும்போது ஒரு திட்டத்தைப்போட்டு, மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளாகவோ, ஐந்து வருஷங்களுக்குள்ளாகவோ நிலத்தை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு ஏன் ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடாது? என்று கேட்டார். அவர்களுடைய ஆலோசனைக்கு என்னுடைய நன்றி. இது விஷயம் சில வருஷங்களாகவே சர்க்காருடைய ஆலோசனையில் இருந்துகொண்டு வருகிறது.

“கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஈரோடில் ஒருவர் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு காலனி ஏற்பாடு செய்தார். சொந்தப் பணத்தைப்போட்டு 32 இல்லங்களை ஹரிஜனங்களுக்காகக் கட்டிக்கொடுத்தார், அவருடைய காலஞ்சென்ற மனைவியின் ஞாபகார்த்தமாக. அந்தக் காலனியானது எல்லோரும் சந்தோஷப்படக்கூடிய முறையில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்களும், மற்ற ஜாதி இந்துக்களும் கூடியிருந்த அந்த சமயத்தில் எனது எதிர்க்கட்சி நண்பர் சொன்ன அதே திட்டத்தைத்தான் நான் அங்கு வெளியிட்டேன். நான்வெளியிட்ட திட்டம் என்னவென்றால் சர்க்காரே பூமி வாங்கிக்கொடுத்தாலும், ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டு சாதாரணமாக இருக்கப்போவதில்லை. ஆகவே இந்த மாதிரி கிராமத்தில் இருக்கும்படியான யாராவது ஒருவரோ அல்லது விவசாயிகள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்தோ, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய ஹரிஜன விவசாயிகள் தான் விவசாயத்திற்கு முதுகு எலும்பு போன்றவர்கள். அவர்களுடைய நலன்களுக்குப் போதிய அளவு நீங்கள் உதவுவது இல்லை. அந்த முறையிலே நீங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதாவது உண்மையாக சேவை செய்யவேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருக்கும்படியான விவசாயிகளெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அந்தச் சேரியிலே ஐந்து வருஷங்களுக்குள்ளாக ஒவ்வொரு ஹரிஜன விவசாயிக்கும் “நாங்கள் மனைக்கட்டு கொடுத்து விடுவோம், என்கிற உணர்ச்சியோடு நீங்கள் முன்வருங்கள்” என்று சொன்னேன். இப்படிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலுள்ள மக்களும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகட்டிக் கொடுக்க முன்வந்தால் நாங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி, செலவாகும் தொகையில் அவர்களை 50% மான்யம் கொடுக்கச் சொல்லுகிறோம். அதைப்போலவே சென்னை சர்க்கார் சார்பிலும் செலவாகும் தொகையில் 25% கொடுத்து, பாக்கி இருக்கக்கூடிய 25%ஐ அந்த கிராம மக்கள் தங்களுக்குள் வசூல் செய்து போட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னேன். அதைத்தான் என்னுடைய எதிர்க்கட்சி நண்பர் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறார். அந்த யோசனை சர்க்காருக்கு முன்னாலேயே இல்லாமல் போகவில்லை. இதனால் பல அனுகூலங்கள் ஏற்படும். ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கும், மிராசதார்களுக்கும் இப்பொழுது ஏற்படும்படியான மனக்கசப்பு,

[24th March 1954] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

தஞ்சை ஜில்லாவிலும் மலபார் ஜில்லாவிலும் இருக்கும்படியான மனக் கசப்பு அடியோடு போவதற்கு இது ஒரு சிறந்த மூலிகையாகும்; இது சிறந்த நிவாரணமும் பரிகாரமும் ஆகும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“நீங்கள் முதலில் உங்கள் எஸ்டேட்டில் செய்து கொடுங்கள்.”

* THE HON SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“கொஞ்சம் பொறுங்கள் That is a matter between you and me.

“அந்த முறையிலே இந்தத்திட்டமானது நாட்டிலே எங்கும் அமுலாக் கப்படும் பட்சத்திலே இப்பொழுது ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கும், மிராசதார்களுக்கும் இருக்கும்படியான மோதல் அறவே ஒழிந்துவிடும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். என்ன சட்டங்களை ஏற்படுத்தினாலும், ஆலயப் பிரவேசச் சட்டம், தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் போன்று இன்னும் எத்தனை சட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும், அவைகளெல்லாம் சட்டபூர்வமாக இருக்குமேயொழிய, உண்மையிலேயே இந்த சட்டங்கள் மக்களுக்குப் பயன்படவேண்டுமானால், மக்களுக்குள்ளேயே ஒரு மனமாற்றம் ஏற்படவேண்டும், மக்களுக்குள்ளேயே மன ஒற்றுமை ஏற்படவேண்டும். அதைத்தான் நாமெல்லோரும் ஏற்படுத்தவேண்டும். அது தான் மிக மிக முக்கியமானது. இந்த மாறுபாட்டை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதைத்தான் மகாத்மா காந்தி நமக்கெல்லாம் போதித்தார்; அவர் ஆரம்பித்துவிட்டுப் போனார்கள். அவர் போய்விட்டது நம்முடைய அதிருஷ்டக் குறைவு. இப்பொழுது ஆசார்யா வினோபா பாவே அவர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று நிலப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகின்றார். நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடத்திலிருந்து நிலத்தை தானம் வாங்கி, நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக, அவர்களிடம் ஒரு மனமாற்றம் ஏற்படுவதற்காக, வினோபா பாவே அவர்கள் பெரும் பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார். ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் விஷயத்தையும் நாம் எடுத்துக்கொண்டு தீர்க்க ஆரம்பித்தோமானால், அவர்களிடையே மனமாற்றத்தை உண்டாக்கினால்தான்; அது ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையினால், இந்தச் சட்டங்களெல்லாம் வெறும் சட்ட பூர்வமாக Statute Book ல் இருப்பதற்கு எல்லோரும் குற்றவாளிகள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சர்க்கார் சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்றால், நீதி மன்றத்தில் அமுல் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு சாட்சிகள் வேண்டியிருக்கின்றன. அந்த முறையிலே சாட்சி சொல்வதற்கு யார் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்? சாட்சி வந்தாலொழிய, அந்த மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் அல்லது நீதிபதிகள் தீர்ப்பு கொடுக்கமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கின்றோம். அந்த சமூக சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமானால், முதலிலிருந்தே நாட்டிலுள்ள மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் Public opinion சேர்க்கவேண்டும். பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைக் கிளப்பவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம்முடைய சட்டங்களெல்லாம் 100க்கு 100 வெற்றிகரமாக அமுல் நடத்தப்படும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

“கிணறு வெட்டும்படியான பிரச்சனை இருக்கிறது. ஐந்தாறு வருஷங்களாக மழை இல்லாமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருந்த காரணத்தால் அனேக கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் பாழாய்க் கிடக்கும்படி நேரிட்டுவிட்டது. கோயமுத்தூரில் இருக்கும் படியான கிணறுகளைத் தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்திருக்கும்படியான என்னுடைய நண்பர்கள் பார்த்தால், அங்குள்ள கஷ்ட நிலைமை தெரியும். பாதாளத்திலிருந்து ஜலம் வருகிறது. ரொம்ப ஆழத்தில்தான் ஜலம் கொஞ்சம் இருக்கும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் காடேரி இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு கவலை இல்லை. ஆனால், சேலம், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் கிணறு எடுப்பது என்பது லேசான காரியம் என்று நினைத்துவிட்டார்கள். நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்துதான் ஒரு கிணறு வெட்டமுடியும். அதிலும்

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [24th March 1954]

பாறைகள் அதிகம். அப்படி வெட்டினால் உப்புத் தண்ணீர் தான் கிடைக்கும். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்தாலும் பயனில்லாமல் போய்விடுகிறது. நிர்வாக முறையிலே பல சிக்கல்கள் வந்து சேருகின்றன. ஆகவே ஹரிஜனங்களுடைய மனைக்கட்டு விஷயத்திலும், குடி தண்ணீர் விஷயத்திலும் சர்க்கார் எவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டும், திருப்திகரமான அளவுக்கு இந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு இல்லாமலிருக்கிறது.

5-50 P.m. “கல்வி விஷயத்தில் சிக்கலே கிடையாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அது வேறு விஷயம். எந்தப் பள்ளியிலும் ஹரிஜன மாணவர்கள் சேரலாம். அதற்கு எந்தவிதமான தடையும்கிடையாது. ஆனால், பொருளாதாரம்தான் அவர்களுக்குத் தடையாக இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் கல்வித்துறையில் முதலில் முன்னேறவேண்டுமா அல்லது பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றப்படவேண்டுமா என்று பார்த்தால், பொருளாதாரத்தில்தான் அவர்கள் முதலில் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வீர்கள்.

“எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீசகஜாநந்தா அவர்கள் பேசினார்: டில்லி சர்க்கார் வரவுசெலவுத் திட்டத்திலோ, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலோ கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கிடுங்கள் என்று சொல்லி 3 கோடி ரூபாயை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கிடுங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் வாங்கி ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் செவ்வையாக வாழமுடியும் என்று சொன்னார்கள். அதை மனமார ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் அதற்கு பணம் எங்கேயிருக்கிறது என்பதுதான் கேள்வி? அந்த முறையிலே பள்ளிமாணவர்களுக்கு உணவு, உடை, பிஸ்தகங்கள், இவைகளெல்லாம் தேவையாயிருக்கின்றன. இந்த முறையிலே ஹரிஜன இலாகா அவர்களால் தனிப்பாட நடத்திவரும் பாடசாலைகளில் இவைகளெல்லாம் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு வேளை உணவு அளிக்கிறார்கள். புஸ்தகங்கள் வாங்கிக்கொடுக்கிறார்கள். பள்ளிக் கூடத்திற்கு சம்பளம் கிடையாது. அந்த முறையிலே நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் இதிலே ஹரிஜன பாடசாலைகள் மிகமிகக் குறைவு. ஜில்லா போர்டுகளால் நடத்தப்படும் பாடசாலைகள் பெருவாரியாக இருக்கின்றன. அதிலே ஹரிஜனங்களுடைய சங்கியை மிகக் குறைவு. அந்த முறையிலும் அவர்களுக்கு இந்த டிபார்ட்மெண்டு உதவி செய்வதற்குத் திட்டம்போடப் படவில்லை. அது மிகச் சிக்கலான பிரச்சனை. பொருளாதாரம் இருந்தால் அதை ஒருவாறு செய்யமுடியும். ஆகையால் ஹரிஜனங்களுக்கு கல்வி அபிவிருத்தியாகவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கும் பொருளாதாரம் துணையாக இருக்கவேண்டுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் ‘இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான முற்போக்கும் இல்லை. முன்னேறிச்செல்லவில்லை; அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்தபடியே இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள்’ என்று சொன்னால் அதை நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. எவ்வளவு மாணவர்கள் இன்றைக்குப் படித்து முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்? எவ்வளவு பேர்கள் இன்றைக்கு உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? எவ்வளவு பேர்கள் பி. ஏ. படித்துவிட்டு, சட்டக் கல்லூரியிலும் சேர்ந்து சட்டப் படிப்புப் படித்து முன்னேறுகிறார்கள், எவ்வளவுபேர்கள் வைத்தியக் கல்விகளில் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள்? இவ்விதமாக ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் எவ்வளவோ பேர்கள் படித்து முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று நான் எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இவர்கள் படிப்பே பிரதானம் என்று இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் என்ன ஆகும் என்று கேட்கிறேன்? இன்றைய தினம்நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம், படித்தவர்களிடையேதான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இப்பொழுது பெருவாரியாக இருக்கிறது.”

Sri U. MUTHURAMALINGA THEVAR :—“இந்தப் புதிய ஆர்ட்டைக் கல்வித்திட்டம் அதற்காகத்தான் வந்திருக்கிறதோ?”

24th March 1954]

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“I have nothing to do with that. Hon. Member should not connect that with this. I am not against Harijans becoming B. As. and getting Law Degrees and Medical Degrees. I am only anxious that they should get employment and that all of them are well employed. ஹரிஜனங்கள் பி. ஏ., அல்லது எம். ஏ., பாஸ் செய்து உத்தியோகத்தில் இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குப் போதிப்பது என்னவென்றால், ‘உங்களுடைய உழைப்பை மறந்து விடாதீர்கள், தாய் தகப்பன் செய்துவரும் விவசாயத்தொழிலை மறந்து விடாதீர்கள், என்பது தான். நான் இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் உத்தியோகத்தை நம்பி ஏமாந்துவிடாதீர்கள். அரசனை நம்பி புருஷனைக் கைவிட்டமாதிரி ஆகிவிடும். அவர்களுடைய நன்மைக்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். எனக்கு ஜாதி மனப்பான்மை கிடையாது. ஹரிஜனங்கள் முன்னுக்கு வரக்கூடாது என்பது என்னுடைய நோக்கம் அல்ல என்று ஆண்டவன் முன்னிலையில் சொல்வதுபோல் உங்களுடைய முன்னிலையில் இன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால் அவர்கள் படித்து முன்னேறுவதோடுமட்டுமல்லாமல் பொருளாதாரத்திலும் கஷ்டப்படாமல் மேலுக்கு வரவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா, அதற்காக அவர்களை நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். உங்களுடைய உழைப்பின் கௌரவத்தை மறந்துவிடவேண்டாம் என்று சொல்லும்பொழுது நீங்கள் விவசாயிகளாகவே இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய நோக்கமல்ல. எந்த மனிதனுக்கும் ஏதோ ஒரு விதத்தையில்தான் பற்று இருக்கும். சிலருக்கு உத்தியோகப்பற்று இருக்கும், சிலருக்கு விவசாயப் பற்று இருக்கும், சிலருக்குத் தொழிலில் பற்று இருக்கும். ஒவ்வொருவரையும் இயற்கைக்குத் தகுந்தாற்போல் இது அமைந்திருக்கும். என்னிப்பொழுதுத் தட்டில் எனக்கு விவசாயத்தில் தான் ஆர்வம் உண்டு. நான் ஒரு விவசாயி. அந்த முறையில்தான் நான் சொல்லுகின்றேன். ஆகையால் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இரு துறைகளிலும் பயிற்சி ஏற்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். ஏதோ அவர்கள் பரீட்சையில் தேருமல் போனாலும் ஒரு தொழிலைக் கற்றிருந்தால் அவர்கள் ஓரளவுக்கு வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும் என்ற அந்த மனப்பான்மையில் சொன்னேனே தவிர ஹரிஜனங்கள் விவசாயத்திலேயே இருந்து சாகவேண்டும் என்று அந்த சுயநலமனப்பான்மையில் சொல்லவில்லை என்பதை உங்களுக்கு வற்புறுத்திக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“இந்த மாதிரி போக்கில் அவர்கள் போய்க்கொண்டேயிருந்தால் ஏதோ சில 50% பேருக்கு உத்தியோகம் கிடைக்கும், பாக்கிப்பேருக்குக் கிடைப்பது துர்வயம் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். இன்றைய தினம் எஸ். எஸ். எல். லி. படித்த சில ஹரிஜனங்கள் உத்தியோகமில்லாமல் கஷ்டப்படுவது எனக்குத் தெரியும். ஒரு ஹரிஜன மாணவன் என்னுடைய இல்லத்தில் தனக்கு உத்தியோகம் கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்காக சத்தியாகிரஹம்செய்ய ஆரம்பித்தான். நான் என்ன செய்வது? என்னிடம் உத்தியோகமிருந்தால் கொடுத்திருப்பேன் (Interruption.) ஆனால் அவருக்கு மண்வெட்டிபிடித்து வேலைசெய்யத்தெரியாது. ஏர் பிடிக்கத் தெரியாது. அந்த நிலைமையிலே இருக்கக்கூடியவர் டவுனில் ஒரு உத்தியோகம் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக என்னுடைய சிபார்சைக் கொடுக்கிறார். இல்லாதுபோனால் சத்தியாகிரஹம் செய்வேன் என்று சொன்னார். என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ ரத்தினம் அவரை அழைத்து ‘சற்று கவனியுங்கள்’ என்று சொன்னார். அவராலும் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. நான் ஒரு விதமாக வேண்டிக்கொண்டதில் அவர் சென்றுவிட்டார். திரும்பவும் தனக்கு வேலை சம்பாதித்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்றும், கொடுக்காதுபோனால், என்னுடைய வாசலில் மறுபடியும் சத்தியாகிரஹம் செய்வேன் என்றும் கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறார். ஹரிஜனங்கள் இந்த நிலைமக்கு போகக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கவலை.

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [24th March 1954]

“என்னுடைய நண்பர் ரத்தினம் அவர்கள் பல பிரச்சனைகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். கூட சில புள்ளிவிவரங்களையும் எடுத்துக்காட்டினார்கள். அந்த விவரங்கள் சரியல்ல. 100-க்கு 4 ரூபாய்தான் நிர்வாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது.

“ஹரிஜன இலாகாவிலுள்ள உயர்ந்த பதவிகளுக்கு ஹரிஜனங்களையே நியமிக்கவேண்டுமென்றும், ஹரிஜன இலாகா மந்திரியும் ஹரிஜனனாக இருக்கவேண்டுமென்றும் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதில் எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. அதற்கு நான் ஜவாப்தாரி இல்லை. என்னை நியமித்தவர் ஜவாப்தாரி. அதற்காக நான் என் தலைவர்மேல் குற்றம் சொல்ல வரவில்லை. ஹரிஜன் அல்லாத என்னை ஹரிஜனமுன்னேற்ற மந்திரியாக என் என் தலைவர் நியமித்தார்கள் என்பதற்கும் என்னால் பதில் சொல்ல முடியும். ஹரிஜனங்கள் என்றால் ஒரே ஜாதியல்ல. ஒரே வகுப்பல்ல. அதைப்பற்றி எனது நண்பர் தேவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். இன்னும் பல அங்கத்தினர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குள்ளேயே பல ஜாதி பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் மனம் ஒன்று படவில்லை. இந்த நிலைமையிலே ஹரிஜன இலாகாவை ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவருடைய கையில் கொடுத்துவிட்டால், அவர் பாரபட்சமாக நடந்து கொள்ளக்கூடுமென்று சொல்லுவார்கள். இதனால்தான் ஹரிஜன இலாகா ஹரிஜனல்லாத ஒருவரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று, சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

“இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்குப் பூமி வழங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் முன்னாலேயே அவர்கள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறார்களென்று பார்ப்போம். ஹரிஜன விவசாயிகள் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்கள் எப்படி? அவைகள் பொது நலத்துக்காக விடப்பட்டவைகள். குறிப்பாக, பாதை புறம்போக்கு, மந்தைபுறம்போக்கு, எரிப்புறம்போக்கு என்று பலவிதங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் சமுதாயத்தினுடைய நலனுக்கு வேண்டியிருக்கிறது. கூடக்குறைய இருக்கலாம். அதிகமாக இருந்தால் அதைத் துண்டு செய்து ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுப்பதில் ஆட்சேபமில்லை. சென்னையில் சிலர் பக்கிங்காம் கால்வாய் ஓரங்களில் குடிசைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதற்கு உரிமை கொண்டாடினால், நீங்கள் அனுமதிப்பீர்களா என்று நான் கேட்கிறேன். இதேபோல் சமுதாய நலனுக்கு மிகவும் அவசியமான புறம்போக்கு நிலங்களைக்கூட ஹரிஜனங்கள் யாரையும்கேட்காமல் ஆக்கிரமித்து விடுகிறார்கள். இதில் அதிகாரிகளுக்கு பல சிக்கல்களும், கஷ்டங்களும் வந்துவிடுகிறது. அதைப்போலவே மந்திரிகளுக்கும் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. புறம்போக்கு நிலங்களிலுள்ள அந்த மக்களைப் பார்த்தாலும் பரிதாபமாக இருக்கிறது.”

SRI M. PALANIMUTHU :—“Point of order, Sir, புறம்போக்குகளில் பலவிதங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் தரிசாக உள்ள நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்குக்கென்று ரிஸர்வ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ரிஸர்வ் செய்யப்பட்ட 30, 40 ஏக்கர்களை 5 வருஷகாலமாக உயர்ஜாதி ஹிந்துக்கள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளும் அவர்களுக்கு Support ஆக இருக்கிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“It is not a point of order.”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**“தலைவரவர்களே நான் முன்பு சொன்னதுபோல சமுதாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான புறம்போக்கு நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருப்பதால் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு சர்க்காரைத்தாக்கீதுல பிரயோஜனமில்லை. எந்த சர்க்கார் இருந்தாலும் இந்தக் கஷ்டங்கள் வந்தேதீரும். அனுதாபத்துடன் இந்த பிரச்சனைகளை அணுகினால்தான் தீர்க்கமுடியும். அன்போடு இந்த பிரச்சனைகளைக் கவனித்தால் எந்த விதமான சிக்கல்கள் இருந்தாலும் அவைகளைச் சுலபமாகத் தீர்க்கமுடியுமென்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.”

24th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தலைமுறை, தலைமுறையாக ஹரிஜனங்கள் வாழ்ந்து வரும் மனைகளிலிருந்து, இப்பொழுது நிலப் பிரபுக்கள் அவர்களை வெளியேற்ற முயலுகிறார்கள். அம்மாதிரி ஹரிஜனங்கள் வெளியேற்றப்படுவதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் தடுப்பார்களா?”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**“I can assure the hon. Member, that Government will not be a party to such atrocities.

“ஹரிஜனங்களுக்கு வேலைதேடிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அவர்களில் சாதாரணமாக III Form படித்தவர்களுக்கு ஓரளவில் உத்தியோகம் வாங்கிக்கொடுக்கும் முறையிலே, என்னுடைய சகாமந்திரிகளுக்கு அவர்களுடைய Department-லிருக்கும் கைத்தொழிற்சாலைகளிலும் மற்ற இடங்களிலும் உள்ள உத்தியோகங்களுக்கு நியமனம் செய்யும்போது ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகை காட்டும்படி ஒரு நோட்டு அனுப்பியிருக்கிறேன். அது எவ்வளவு தூரம் பயன்படுமென்று நான் சொல்லமுடியாது. ஒரு தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டால், அதில் ஹரிஜனங்களுக்கு சரிவர வேலைகொடுப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மைதான். ஒரு தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டு அதில் ஜாதி ஹிந்துக்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள், ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் நான் சொல்வதின் உண்மை தெரியும்.”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI :—“கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சகா மந்திரிகளிடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கும்படி சிபார்சு செய்திருப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் சற்று முன்பு தனக்கு ஒரு வேலைத் தேடித்தரவேண்டுமென்றும், இல்லாவிட்டால் மந்திரியின் இல்லத்தில் சத்தியாகிரகம்கூட ஆரம்பிக்கப்போவதாக தன்னிடம் சொல்லிக்கொண்டு வந்த ஒரு ஹரிஜன மாணவனைத் தன்னால் உதவி எதுவும் செய்ய முடியாதென்று சொல்லி, நண்பர் ஸ்ரீ ரத்தினம் அவர்களிடம் அனுப்பியதாகச் சொன்னார். இப்படிச் சொல்லுவது முன்னுக்குப்பின் முரணாக இல்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**“ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை தேடித்தருவதில் இயன்றவரை சர்க்கார் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மில்களில் ஹரிஜனங்கள் கம்மி என்று முன்பு சொன்னேன். மில்களில் வேலைநாடி ஹரிஜனங்கள் அதிகமாகப்போகாமல் இருப்பதும் அதற்கு ஒரு காரணம். மில் முதலாளிகள் ஹரிஜனங்களை ஆதரிக்காமலிருப்பதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இந்த குறை நீங்குவதற்குப் பிரசாரம் மிக மிக அவசியம். இந்தக் குறைபாடுகளை அனுதாப மனப்பான்மையோடு அணுகினால் சுலபமாகத் தீர்த்துவிடமுடியும்.”

*** SRI T. SHANMUGAM :—**“கனம் மந்திரி அவர்கள், இன்னும் எவ்வளவு நேரம் பேசுவார்கள்?”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**“I will be finishing very shortly, Sir.

“பல அங்கத்தினர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் ஹரிஜன நலனுக்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினால், அதில் என்ன செய்யமுடியும் என்று நான் கேட்கிறேன். அது எவ்வளவு நாட்கள்தான் தாங்கும். அது பஞ்ச நிவாரணத்துக்குக்கூட பிரயோஜனப்படவில்லை. பஞ்சம் வந்தகாலத்தில், பஞ்ச நிவாரணத்துக்காக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து 10 கோடி ரூபாய் வாங்கவேண்டியிருந்தது. ஒரு கோடி என்று கட்டுப்பாடு செய்தால், அந்த அளவுக்குத்தான் செலவு செய்யமுடியும், அதற்கு மேல்கை தொடாதீர்கள் என்று சொல்லி விடுவார்கள். இப்படி வருஷத்துக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கவேண்டு

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [24th March 1954]

மென்றால், பொது வருமானத்திலிருந்து ஒதுக்கவேண்டும். இது ஒருநீர் தேக்கத்தைப் போலவோ, தொழிற்சாலையைப்போலவோ, அல்லது மின்சார அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப்போலவோ (Capital Investment) இல்லை.

6-10 P.M. “அது ஜெனரல் ரிவினியூலிருந்து செலவிடப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி வருஷா வருஷம் பிரச்சனை இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஜெனரல் ரிவினியூலிருந்து செலவு செய்வது என்பது நியாயமா அநியாயமா என்பதைப் பற்றி பின்பற்றுவது இல்லை. கனம் பிரகாசம் அவர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள் என்றால் அந்த ஒரு கோடி ரூபாயும் சில மெம்பர்கள் சொன்ன மாதிரி அது சமுத்திரத்தில் கரைத்த பெருங்காயம் போல்தான் ஆகிவிடுகிறது. அது எவ்வளவு நானேக்குத்தான் இருக்கும்? இப்பொழுது நீங்கள் 56 லட்சம் ஜனங்கள் இருக்கிறீர்கள். ஜில்லா கலெக்டர் வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றியும் கவனம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அவர்களுக்குப் பணம் ஒதுக்குவது என்றால் இந்த ஜெனரல் ரிவினியூலிலிருந்து பங்கிட்டுக்கொடுப்பது என்பது இல்லை. பொது நிதியிலிருந்து எவ்வளவோ செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. நீர்பாசனத்திற்குச் செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. உணவு உற்பத்திக்கு செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும்தான் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியைச் எடுத்துக்கொண்டால் அது ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும்தான் உபயோகப்படுகிறது. மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலும் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் தான் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதனால் எந்த முறையிலும் அவர்களுக்கும் ரூக்கும்தான் கொடுக்கிறது. அதனால் எந்த முறையிலும் அவர்களுக்கும் செலவு செய்யவேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் தனியாக பங்கிட்டுக்கொடுப்பது என்பது முடியாது. இப்பொழுது கனம் விநாயகம் அவர்கள் இருக்கிறார், அவர் பாக்கேவர்ட் கம்ப்யூனிடிக்குக்கொடுக்க வேண்டும் என்றுமுன் வருவார். இவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுத்துவிட்டால் மிச்சம் என்ன இருக்கும்? இவர்கள் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அது நியாயம் இல்லையா என்று கேட்கிறேன். ஒரு பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால் பல பிரச்சனைகள் கிளம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கும். இந்த முறையில்தான் போவது தான் நியாயம் என்று தோன்றுகிறது. வருஷா வருஷம் ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் ஒதுக்கிவைப்பது என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இது ஏற்கனவே இருந்த திட்டம். அதைத் தான் பின்பற்றி வருகிறோம். ஆந்திர தேசமும் மதராஸ் தேசமும் ஒன்றாக இருந்தபோது ஒரு கோடியும் சில லட்சங்களும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆந்திர பிரிந்துபோன பிறகும்கூட இப்பொழுதும் 90 லட்சத்தி 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு முற்போக்கான முறையில் சர்க்கார் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொல்லும்போது இதைச் செய்துவிட்டோம் அதைச் செய்து விட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் காரியம் இல்லை என்று சொன்னார்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“அதற்கும் பணம் வேண்டும்.”

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“அதற்கும் பணம் வேண்டும் என்று அவரே ஒதுக்கொள்ளுகிறார்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“நான் சொன்னதைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த மாதிரி அடிப்படை பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குப் பணம்வேண்டும் என்று சொன்னால் 92 லட்சம் ரூபாய் போதாது என்கிற அர்த்தத்தில் சொன்னேனே தவிர வேறு அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை.”

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“பிரச்சனைகள் பெருகப் பெருக பணமும் பெருகிக்கொண்டே போகும் என்பதை நான் சொல்லவில்லை. அதை நீங்களே அறிந்திருப்பீர்கள்.”

“இந்த முறையில் என்னுடைய பிரசங்கத்தை நீட்டிக்கொண்டுபோய்க் கொண்டிருந்தால் பல இடங்களிலிருந்தும் பல பாக்களிலிருந்தும் தடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே என்னுடைய பிரசங்கத்தை இத்திட்டம்

[24th March 1954] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய பிரசங்கத்தை நீங்கள் இவ்வளவு ஆர்வத்தோடும் அமைதியாகவும் இருந்து கேட்டதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். (கைதட்டல்). ஆகவே உங்களுக்கும் தலைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியைச் செலுத்திக்கொண்டு என்னுடைய வாக்கை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். (பலத்த கரகோஷம்). கடைசியாக கனம் பழனிமுத்து அவர்களை அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“On a point of information, I rise, Sir. Sir, in the City of Madras there are slums belonging to the Government and on these slums there are hundreds of Harijan families having houses of their own and they have been living there for the past 10 or 15 years. But to-day, there is a ban in the City against the assignment of these house-sites to anybody. I know some instances in Kodambakkam where Government ousted the residents some two months back. Still, the Hon. Minister says that Government will not be a party to oust any Harijans from the house-sites. I know instances where Harijans have been ousted in the City. Will the Hon. Minister see that no Harijan or backward community persons are ousted from their house-sites and take steps to assign them by removing the ban, as far as possible to the Harijans concerned?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“Sir, my hon. Friend Sri Vinayakam has raised a disputable point.

“சென்னை நகரத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுடைய சேரி விஷயத்தில் கார்பொரேஷன் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதைப் பார்த்து அதில் எது நியாயம் எது அநியாயம் என்று பார்த்துதான் சர்க்கார் ஒரு முடிவு செய்ய முடியும். பொதுவாக எந்தப் பிரச்சனையையும் ஆராயாமல் முடிவு சொல்ல முடியாது.”

SRI M. PALANIMUTHU :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் ஹரிஜன மந்திரி அவர்கள் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டு என்னுக்கு திருப்தி அளிக்கவில்லை. அவர் மறுப்பதாகவே நினைக்கிறேன். புறம்போக்கில் குட்டை புறம்போக்கு, ஆற்றுப் புறம்போக்கு, ஓடை புறம்போக்கு, மயான புறம்போக்கு என்று நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் தரிசு நிலங்களை மாத்திரம்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு ரிசர்வ் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு அடமானம் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தில் உத்தரவு இருக்கிறது. அதை தனிப்பட்ட முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு ரிசர்வ் செய்யவேண்டும். அதில் ஜாதி ஹிந்துக்கள் பயிரிடக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் ஜாதி ஹிந்துக்கள் அவைகளில் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அதற்குத்தக்க பதில் சொல்லாமல் இருப்பதால் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளமுடியாது.”

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“இதைப் போல பல பிரச்சனைகள் எழும். பொதுவாக ஜவாப் சொல்ல முடியாது. பிரச்சனையை முன் வைத்தால் அதைத் தீர்க்க ஆலோசனை செய்யமுடியும். அது நியாயமா அநியாயமா என்று பிறகு தான் முடிவு செய்யமுடியும். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் கொண்டுவரும் ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் உடனடியாக பதில் சொல்வது என்பது முடியாது என்பதை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தயவு செய்து உங்களுடைய வெட்டுப்பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

[24th March 1954]

SRI M. PALANIMUTHU :—“ஹரிஜன நிதிக்கு ஜாஸ்தியாக பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஜாஸ்தியாக ஒதுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தவேண்டும் என்பதற்காக வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளமுடியாது. ஆகவே, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்துகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘That the allotment of Rs. 90,47,400 under Demand XXII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.’”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“I shall now put the main motion to the vote of the House. The question is—

‘That Government be granted a sum not exceeding Rs. 90,47,400 under Demand XXII—Harijan Uplift.’”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“The House will now adjourn till 10 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

24th March 1954]

APPENDIX.

[Vide answer to clause (b) of unstarred question No. 23 asked by Sri D. Dasarathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th March 1954, page 935 supra.]

Statement showing the number of motor vehicles owned by such of the fleet owners in the North Arcot district.

A. Buses.

<i>Serial number and name of operator.</i>	<i>Number of vehicles having pacca permits.</i>	<i>Number of spare buses owned by them.</i>
(1)	(2)	(3)
1 Sri S. Khader Sheriff, M.B.D., Bus Service, Arcot.	26	5
2 Sri G. Vijjarangam Mudaliar, Sri Lakshmi Saraswathi Bus Service, Vellore.	25	1
3 Sri A. S. Subramania Mudaliar, Karthikeyan Motor Service, Arni.	24	3
4 Sri B. Rajagopal Naidu, Sri Lakshmi Saraswathi Motor Service, Gudiyatham.	24	3
5 Sri R. V. Manickam Chettiar, Sri Lakshmi Saraswathi Motor Transport Company, Vellore.	16	2
6 Sri A. Mudalianda Mudaliar, Bharathi Bus Service, Sholinghur.	16	2
7 Sri A. K. Bashu Sahib, V.M. Motor Service, Chetput.	15	4
8 Sri V. K. Velayutham, Imperial Motor Service, Vellore.	14	2
9 Sri Mir Mohammed Ali, M.M. Ali Service, Vellore.	13	2
10 Sri Jai Jinander Bus Service, V. Dhabmull Sowcar, Tiruvannamalai.	10	2
11 Sri T. V. Devaraja Mudaliar, Sri Balasubramaniam Service, Tiruvannamalai.	8	2
12 Sri M. Venugopala Mudaliar, Balavinayar Bus Service, Vellore.	7	2
13 Sri N. Krishnaswamy Mudaliar, Sri Krishna Bus Service, Vellore.	5	..
14 Sri V. Abdul Khuddus Sahib, A. V. K. Bus Service, Alangayam.	5	2

B. Heavy transport vehicles (lorries).

<i>Serial number and name of operator.</i>	<i>Number of vehicles having permits.</i>
(1)	(2)
1 The Secretary, the North Arcot Ex-Servicemen Co-operative Transport, Limited, Vellore.	18
2 Sri T. Krishnaswamy Mudaliar, Sri Ramanujayam Lorry Service, Vellore.	5
3 Sri J. K. Margabandu Chettiar, Mundy Street, Vellore	5

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, the 25th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—TRANSPORT ARRANGEMENTS FOR MEMBERS OF THE LEGISLATURE TO ATTEND THE GOVERNOR'S PARTY.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று மாலை கவர்னர் அவர்களுடைய பார்ட்டி இருக்கிறது. அதற்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் போவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஏதாவது செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா மந்திரி அவர்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Yes, Sir. I have arranged for buses to leave the Legislators' Hostel at 5 o'clock and they will stay at Raj Bhavan and bring them back again to the Hostel.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“May I also make a request, Sir, that we may rise at 4-45 p.m. so that hon. Members may have some time to get ready?”

MR. SPEAKER :—“I have no objection. Yes, the House will rise at 4-45 p.m.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ . . . provided that all the cut motions and the remaining four Demands are taken up.”

MR. SPEAKER :—“How is it possible? It is in the hands of hon. Members.”

SRI K. VINAYAKAM :—“The Speaker may so adjust the time, Sir.”

MR. SPEAKER :—“I have no objection. I can do so, if the hon. Member keeps mum.”

SRI K. VINAYAKAM :—“One more point of information, Sir. May I know how much we may have to shell out to the bus transport or is it free?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The usual charge that is payable by passengers for taking them outside and along the normal routes will be charged, Sir.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“இன்றைக்கு மொத்தம் 4½ மணி நேரம் இருக்கிறது. இன்னும் நான்கு மானியங்கள் விவாதிக்கப்பட இருக்கின்றன. ஒரு மானியத்திற்கு ஒரு மணியாக ஒதுக்கினால் நாம் அவைகள் எல்லாவற்றையும் இன்றைக்கே முடித்துவிடலாம். அதனால் கனம் மந்திரிகள் ஆரம்பப் பிரச்சன்கள் எதுவும் மானியம் கோரும்போது செய்யவேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முடிவிலும் பத்து நிமிஷத்தில் இங்கு நடந்த விவாதத்திற்கு எல்லாம் பதிலளித்தால் போதுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

[25th March 1954]

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

High schools brought under the control of the Government.

* 355* Q.—SRI T. ANANTA PAI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the object of the Government in taking over certain high schools under their management;

(b) how many schools have been so far taken over; and

(c) the scale of pay fixed for teachers in these schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The Madras University have laid down that Lecturers in Training Colleges before their appointment as such should have worked as headmasters in high schools for three years. To comply with this regulation the Government have taken over certain District Board High Schools under their management to provide for appointment as headmasters, of persons, who are eventually to be employed as Lecturers in Government Training Colleges.

“(b) Five schools were accordingly taken over from district boards.

“(c) The staff of the schools were taken under Government service temporarily for a period of two years. They were allowed the pay, which they would have otherwise received from the district board. The Government have since decided to revert the staff to their permanent or officiating appointments under the district board concerned with effect from 1st June 1954 and orders have accordingly been issued.”

Supply of electricity to the rural parts of Kasaragode taluk.

* 356* Q.—SRI Y. MANJAYA SHETTY (on behalf of Sri M. S. Mogral): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the preliminary investigation for the supply of electricity from the Jog Project to the South Kanara district has been completed;

(b) if not, why; and

(c) whether the Government have received any representation from the public of Kasargode in regard to the supply of electricity to the rural parts of Kasaragode taluk for agricultural, domestic and industrial purposes?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The preliminary investigations in so far as they relate to the work to be done on the Madras side have

* Postponed from the list of questions for 24th March 1954.

25th March 1954]

been completed and the construction of the necessary transmission lines, sub-stations, etc., by this Government is in progress.

“(b) Does not arise.

“(c) Representations have been received from the hon. Member himself and the Panchayat Board, Kasaragode. Supply to the area will be feasible only after Jog power becomes available.”

SRI K. VENKATARAMANA GOWDA :—“Sir, may I know whether the possibilities of load development at Puttur and its neighbourhood have been investigated and while there is a proposal to supply electricity to Kasaragode from Mangalore when Mangalore receives supply from Jog, is it not also feasible to supply Puttur by a line from there, as Puttur is nearer to Mangalore than Kasaragode?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Of course, that is yet another question. As the hon. Member says, it is nearer than the place to which power is taken, it can be considered.”

MR. SPEAKER :—“I think we can take up questions Nos. 360 and 361 together.”

Betting on American Cotton Prices.

* 360 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that gambling in American Cotton Prices prevails in the Madras City; and

(b) if so, the action taken by the Police to prevent it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Police have taken adequate steps to prevent betting on American Cotton Prices.”

* 361 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there is large scale betting on American Cotton Price in the City; and

(b) if so, the measures taken by the Government to prevent this gambling?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) A certain amount of betting on American Cotton Market Prices is prevalent in the City.

“(b) The Police are taking suitable action under the Madras City Police Act.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, is it a fact that this gambling which ruins so many poor people is conducted and encouraged with the help of the Police Department?”

[25th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, it is an absolutely wrong statement and I wish the hon. Member had not made that charge against the Police. They are taking proper action to prevent this."

SRI N. K. PALANISAMI:—"பொதுவாக நகரம் பூராவும் இருக்கக் கூடிய அபிப்பிராயம் போலீஸார் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தான். இதைப்பற்றி ஒரு சிறிய புஸ்தகம் கூட வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு போலீஸாரின் நடத்தையைப்பற்றி விசாரிப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா என்று நான் கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, all sorts of false impressions are spread about officers and others. I think no useful purpose will be served by making any enquiry into this."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, will the Hon. Minister for Finance be pleased to depute a separate Intelligence Department Officer to go with me to places like Loane Square and Kottawal Bazaar where this betting on cotton is carried on on a large scale and where instead of preventing this betting, the Police people are abetting these kinds of crimes?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I do not think we are improving the situation by making these wholesale charges against the police. There may be one or two who may be misbehaving, but it is not correct to charge the entire police with abetment. I find in 1953, as far as betting on cotton prices is concerned, they have booked 1,374 cases and in quite a good number of cases, the police have taken sufficient action. I do not think it right in the public interest to disclose the nature of action which is being taken."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Sir, are the Government aware that betting on New York cotton prices is not made an offence either under the City Police Act or any other special Act and so, may I know, whether the Government would come forward with a Bill to amend the City Police Act or a new Bill so that persons engaging themselves in betting on cotton prices may be booked and penalized?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, as it is, action is being taken under the City Police Act and we have been able to book many cases and the persons have also been convicted. If it is not possible to put down the evil under the provisions of the City Police Act, Government will consider further measures."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மோசடி இருக்கிறதே இதைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதே எங்கள் நோக்கம். போலீஸை தாக்கவேண்டுமென்பது எங்கள் எண்ணம் அல்ல. அதைப்போலவே போலீஸ் இலாகாவின்மீது அவதூறு சொல்லவேண்டுமென்பதும் அல்ல எங்கள் எண்ணம். சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான ஏழை மக்களை இந்தச் சூதாட்டம் பாதிக்கிறது. அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு இதை ஆர்க்கனைஸ் பண்ணுகிறவர்களை தடுப்புக் காவல்

[25th March 1954]

சட்டத்தின் கீழ் சிறையில் அடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I shall consider that suggestion, Sir. But I am sure that as soon as action is taken, if not the hon. Member on the opposite bench, some other hon. Members will put forward the plea that people are being detained without trial."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"When this kind of betting was brought to the notice of the Government, how and at whose initiative the action was taken?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Now it is a well-known fact even from the questions of the hon. Members that it is very much prevalent in the City. Therefore, it has come to the notice of the Government and the Police and they have taken action."

SRI S. RAMALINGAM:—"ஸார், பஞ்சு மார்க்கெட் சூதாட்டம் என்பது கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி சென்னை நகரத்தில் சந்து பொந்துகளிலெல்லாம் பரவியிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் இதில் சம்பந்தப்படுகிறார்களா இல்லையா என்பதைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டிய தில்லை. எப்படியாவது இந்த சூதாட்டம் தடுக்கப்படவேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதுதான் கேள்வி."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The Government are aware of the extent of the evil. Therefore, they will try their best to eradicate it and I may assure hon. Members that all possible action is being taken. If necessary, the Government will not hesitate to bring forward further measures to put down this evil."

SRI N. K. PALANISAMI:—"சூதாட்டத்தை யார் நடத்துகிறார்கள் என்று சர்க்காருக்குத் தெரியவந்திருக்கிறதா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Yes, Sir, whenever it has been known, the person concerned is booked. It is not done by any particular person. Various individuals who want to make easy money are indulging in these activities."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"This betting on cotton prices is an organized system of gambling and persons with a lot of money are behind it. Unless the Government take some special steps, like appointing persons whom they can trust, to investigate as to who are the people behind this system of gambling, mere prosecution of a few illiterates and poor workers is not going to solve this evil. Therefore, there must be a proper investigation as to who are the moneyed people behind it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am thankful for the very useful information given by the hon. Member and we shall try to take action in that matter. But from the way in

[25th March 1954]

which the question has been put by the hon. Member, he seems to have some valuable information in his custody with reference to certain persons. If only he passes that information to us, we will be very much obliged to him."

MR. SPEAKER :—" Questions Nos. 362 and 363 may be taken up together as they relate to the same subject. The same question came up for discussion in this House before and I allowed enough time for it."

Crossword competitions.

* 362 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) the number of crosswords and similar competitions in our State;

(b) whether the Government get any income from these competitions either by way of tax or by way of licence fees;

(c) whether the Government are examining the question of preventing these competitions; and

(d) if not, why not?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" (a) Government do not have the information required.

" (b) No.

" (c) & (d) The question of undertaking legislation in the matter is engaging the attention of the Government of India."

* 363 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there is prevalence of crosswords and similar other competitions in the State on a large scale; and

(b) if so, the steps taken by the Government to check them or to put an end to them?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" (a) Yes.

" (b) The question of undertaking legislation in the matter is engaging the attention of the Government of India."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" In view of the fact that the continuance of crossword competitions is causing definite harm to the people, will the Government issue instructions at least to their officers and highly-placed gentlemen like the Mayor of Madras and the Hon. the Chairman of the Madras Legislative Council not to take part in functions arranged for distributing prizes in crossword competitions?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Every effort is made to book the culprits concerned."

25th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—" Mr. Deivasigamany's question pertains to the high personages partaking in the functions of distributing prizes. The Hon. Minister answered that he would charge the culprits concerned. Does he mean by that, the Mayor of Madras and the Hon. Chairman of the Madras Legislative Council are some of the culprits of that nature?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" I am sorry the hon. Member has not understood what I said. The crime can be put down only by punishing the culprits concerned. I have already answered on a previous occasion that the Government have issued a press release warning the public that such crossword puzzle companies are trying to dupe them. But as regards the allegations made in respect of individuals, I would not be able to answer it."

MR. SPEAKER :—" They are not making any allegation. They have not made the point clear."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" I wanted that the Government should see that highly-placed officials and responsible persons should not take part in functions arranged to distribute prizes in crossword competitions."

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" The hon. Member should understand the difficulty of the Government. The Government cannot issue such instructions to individuals presuming that they are taking part in it. What we can do is to issue a press release stating that these are the facts and this bogus competition should not be encouraged and the Government are taking action to book the culprits. That is all what the Government can do in the matter."

Method of recruiting Assistant Commercial Tax Officers.

* 364 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the recruitment of Assistant Commercial Tax Officers by transfer from the category of Sub-Registrars of the Registration Department has been stopped; and

(b) if so, the reasons for the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) Yes.

" (b) When the Commercial Taxes Department was formed in 1939, there was need for persons trained in executive work. The Government accordingly recruited men to that department from the Revenue, Excise and Forest Departments. Later on, they recruited men to the posts of Assistant Commercial Tax Officers also from the Registration Department. In 1953, the Government examined the question whether it was necessary to continue to recruit men to the posts of Assistant Commercial Tax Officers from the other departments. They

[25th March 1954]

considered that it was high time that more candidates were taken in by direct recruitment and that fresh blood was bound to do better in many cases. They accordingly decided that recruitment to the posts of Assistant Commercial Tax Officers should be made from those who were fresh from Universities, or with considerable experience in reputed commercial firms and institutions and by promotion within the Commercial Taxes Department and transfer of clerks working in the Commercial Taxes Branch of the Board of Revenue and of upper division clerks in the Commercial Taxes section of the Revenue Secretariat, the recruitment from other departments being confined to men from the Revenue Department only."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" Why should the recruitment by transfer be confined only to the Revenue Department and not extended to the Registration Department, especially in view of the fact that there is no opening for Sub-Registrars to better their prospects and the Sub-Registrars as Assistant Commercial Tax Officers have discharged their duties till now faithfully and honestly in the Commercial Taxes Department? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, the officers of the Revenue Department are more useful as they have training in that line. As for absorbing men from the Registration Department, we shall think of other lines for them."

SRI A. APPU :—" Are the Government aware that, as a result of the separation of the Judiciary from the Executive, a large number of Tahsildars and Deputy Tahsildars who have put in several years of service have been reverted? Will the Government consider their cases specially and absorb them in the Commercial Taxes Department as early as possible? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, Sir, the Government have now removed the distinction between men working in the districts where the Judiciary is separated from the Executive and men in other districts where it is not separated, as far as recruitment to the Commercial Taxes Department is concerned. All are treated on a par and will be absorbed as and when necessity arises."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" Are the Government aware of the fact that most of the Sub-Registrars enter as Sub-Registrars and retire as Sub-Registrars? They will lose enthusiasm in the work when they see no chances of promotion and life to them will become a dull routine. Therefore, will the Government see that they are given some chances of promotion either in the Commercial Taxes Department or in any other department? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" In the case of retirement and resignation, the Assembly is open and the Ministership is also open for them."

25th March 1954]

SRI M. DHARMALINGAM :—" In reply to a question, the Hon. Minister said that men recruited from the Revenue Department are more useful than men from other departments. Are the Government aware of the fact that the officers affected consequent on the introduction of the separation of the Judiciary from the Executive were not recruited? It is only in the year 1953 that they were recruited? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" They were not recruited for some time, as the hon. Member said. Now we are not making that distinction. We are recruiting all people."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Will the Hon. the Revenue Minister consider the desirability of absorbing only those Tahsildars and Deputy Tahsildars who have put in more years of service rather than absorbing those Tahsildars and Deputy Tahsildars who are juniormost? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I think what the hon. Member says is done generally."

Acquisition of lands for cheri sites.

* 365 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state whether the proposals for acquiring lands for cheri sites in (i) Kallipatti Kondayampalayam village kasba, (ii) Mettupalayam village kasba, and (iii) Perundalaiyur village kasba, all in Gobichettipalayam taluk, Coimbatore district, are pending with the Government; and if so, for how long and for what reasons?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" Proposals for acquisition of lands for provision of house-sites to the Harijans of Kallipatti Kondayampalayam kasba and of Mettupalayam village kasba are pending with the Collector of Coimbatore from 1951 and 1950 respectively. In the case of Kallipatti, the delay is due to the fact that the Harijans are wavering in the matter of selection of sites. As regards Mettupalayam, the lands originally selected were found to be valuable and alternative lands had to be selected. No application has been received from the Harijans of Perundalaiyur village."

SRI P. G. MANICKAM :—" கள்ளிப்பட்டி கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு அவர்கள் விரும்பும் வீட்டு மனைகள் கிடைக்காமலிருப்பதற்கு, ஜாதி இந்துக்களின் ஆலோசனையின் மீது, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். அந்த ஜாதி இந்துக்களில் ஒருவர் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தருவதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்."

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் தனித் தனி கேள்வி போடுங்கள்."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" Sir, Government have no official information. If any philanthropic gentleman comes forward with such a proposal, surely, we will consider that proposal very sympathetically."

[25th March 1954]

SRI P. G. MANICKAM :—“ஜாதி இந்துக்களில் ஒருவர் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டித் தர முன் வந்திருக்கிறார். அவர் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா? கள்ளிப்பட்டியிலிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தைக் குறிப்பிட்டு அந்த இடத்தில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக கனம் ‘மந்திரி அவர்களுக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பியதாக தெரிகிறது. அதே இடத்தில் வீடுகள் கொடுப்பதற்கு கனம் ஹரிஜன நல இலாகா மந்திரி அவர்கள் உத்தரவிடுவார்களா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“The matter has been referred to the local officers and their report is waited. After its receipt, the matter will be duly considered.”

SRI P. G. MANICKAM :—“மேட்டுப்பாளையம் கிராமத்திலே கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் சுமார் 80 குடும்பங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஜாதி இந்துக்கள் தெருவில் மத்தியிலே இருக்கிறார்கள். அந்தத் தெருவுக்கு மேல்புறத்திலுள்ள இடத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி தாசில்தார் முடிவு செய்து பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டது. சர்க்கார் இதற்கு வேண்டிய உடனடியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“The matter will be carefully looked into and necessary orders passed.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மாத்திரம் அல்ல, சேலம் ஜில்லாவில் கூட இம்மாதிரியான பல திட்டங்கள் இருந்தும் நீண்ட காலம் பெண்டிங்காக இருக்கிறது. தாமதம் செய்யாமல் உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“If any specific case is brought to the notice of Government, expeditious steps will be taken, Sir.”

SRI P. G. MANICKAM :—“பெருந்தலையூர் கிராமத்திலிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் 4, 5 வருஷத்திற்கு முன்னால் விண்ணப்பம் போட்டார்கள். ஆனால் விண்ணப்பம் என்னவாயிற்று என்று ஆண்டவனுக்குத் தான் தெரியும். இந்த நிலைமையில் காரியங்கள் நடந்துவருகிறது. 1951-ம் வருஷத்திலேயே இந்த விண்ணப்பம் அதிகாரியிடம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால் ஸ்பெஷல் அதிகாரிகளைப் போட்டு நாள்பட்ட கேஸ்களை விசாரித்து தக்கப் பரிகாரம் அளிப்பதற்காக கனம் மந்திரியார் முன்வருவார்களா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“I did not mention about Perundaliyur. On the other hand, the Collector has reported that no application has been received from the Harijans from that locality.”

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR :—“சாதாரணமாக முனிசிபல் பிராந்தியத்தில் ஹரிஜனங்கள் எல்லாவிடங்களிலும் வீடு கட்டுவதற்கு கவர்ன்மெண்டு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“It is a new policy. Government will view that policy with all the sympathy that is due to it.”

[25th March 1954]

SRI D. DASARATHAN :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் கூறும்போது குறிப்பிட்ட நிலத்தின் மதிப்பு அதிகமாய் இருப்பதாலும், வேறு இடங்களுக்குச் செல்ல தாழ்த்தப்பட்டோர் நிராகரிப்பதாலும் தாமதமாகிறது என்று குறிப்பிட்டார். மனைக்கட்டுக்காக குறிப்பிடும் நிலங்களின் மதிப்பை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிர்ணயிக்கின்றனரா? அல்லது சர்க்காரே நிர்ணயிக்கின்றதா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“Which village and which site, Sir?”

SRI D. DASARATHAN :—“Generally, Sir. The sites that belong to caste Hindus”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member may put a separate question.”

Poisonous effect of ‘Sorghum’ cholam.

* 366 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many persons died by eating ‘Sorghum’ cholam issued to the public by the Taluk Supply Officers in Ramanathapuram in the month of September 1953;

(b) in how many districts the sorghum cholam was distributed and its quantity per district;

(c) what was the quantity purchased, issued and the stock banned by the District Collector on account of some deaths at Ilayangudi and other places;

(d) why the variety was poisonous; and

(e) why rice ration was not issued in those rural areas?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) One child died in Ilayangudi in Ramanathapuram district after taking raw flour and the food prepared out of the sorghum cholam.

“(b) The sorghum cholam was distributed in the following nine districts as indicated below :—

District.	Quantity despatched in tons.
Chingleput	817
Coimbatore	3,445
Madurai	2,037
The Nilgiris	195
North Arcot	1,433
Ramanathapuram	2,390
Salem	813
Tiruchirappalli	1,795
Tirunelveli	476
	13,401

[25th March 1954]

	TONS.
" (c) Quantity purchased	13,792
Quantity issued to districts	13,401
Stock banned by Collectors	9,124

" (d) The poisonous effect of sorghum cholam is attributed to the presence of dhatura seeds in the consignment.

" (e) No rice is issued through Fair price shops in the rural areas."

MR. SPEAKER :—" This question came before the House a number of times."

SRI A. RATNAM :—" இதற்கு சொர்க்கச் சோளம் என்று பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் இந்த சோளத்தைச் சாப்பிட்டால் சொர்க்கத்திற்குப் போவார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவா அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தினால் இந்தப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்வார்களா ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am glad at the fun which the hon. Member is making on that term. ' Sorghum ' is a derivation of the term ' Solam '."

SRI K. VINAYAKAM :—" Will the Hon. the Minister for Food be pleased to place on the table of the House a list of deaths that had taken place in other districts due to the taking of this poisonous foodstuff? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No report of deaths has been received from other districts."

DR. K. B. MENON :—" Since such deaths have taken place, will the Government make it a practice to institute sample tests whenever foodstuffs are imported on such a large scale from outside? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir. We are taking all precautions to see that this incident does not occur in future."

Lease of right for cutting surface green manure in Musiri taluk.

10-30 a.m.

* 367 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the right of cutting the surface of brush wood tree in a reach of the river padugai in Musiri taluk was leased out without public auction during 1947 to 1949 and 1951;

(b) if so, to whom; and

(c) whether any audit objection was raised against this procedure, and if so, what it was?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Right of cutting surface green manure (which is apparently what the Member means by ' Surface of brush wood trees ') was leased out in public auction during 1947-48 on 30th June 1948 and from 1948-49 onwards this was not leased out.

25th March 1954]

" The reasons for not leasing this from 1948-49 onwards are being enquired into. This right was always leased out in public auction only.

" (b) & (c) Do not arise."

SRI K. ARANGANATHAN :—" The answer to (b) is not given. There is an audit objection to the action of the Government in leasing out the right to one of the Ministers of the Government for his good work in food production. May I know the name of the Minister, the reason for the Government's action and the purport of the audit objection? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am sorry the hon. Member has not listened to the answer. His question relates to reserves in a padugai belonging to the Forest department. I have answered that there was no leasing out at all from 1948-49. Therefore, the question of leasing out to anybody in public auction does not arise. I have also said that the right was always leased out in public auction only."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Is it not possible to find out the name of the person who was the highest bidder in the auction in 1947-48? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" That question had not been put and I do not have the answer ready."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" 1948-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு இந்தப் படுகையை குத்தகைக்கு விடப்படவில்லை என்று மந்திரி தெரிவித்தார். என்ன காரணத்தினால் குத்தகைக்கு விடப்படவில்லை என்பது தெரியவில்லை. தனியாக யாருக்காவது குத்தகைக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கலாம். அது மந்திரிக்கு தெரியாவிட்டாலும் ஏன் இவ்வளவு காலம் அவர்கள் ரிப்போர்ட் செய்யவில்லை. "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I gave the answer from the information I had with me. I have said that the right was not leased out at all and it does mean that it was given on lease to anybody. Therefore, the question of auction or private sale does not arise. If it was not leased out at all, perhaps it was in the interests of the preservation of the forest areas."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Will the Hon. the Minister be pleased to give the lease amount in 1947-48? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I shall simplify the question. Is the Hon. Minister aware that during 1948-49, the said product was sold for some two hundred rupees only to one Dr. T. S. S. Rajan, who was a Member of the House then and who became a Minister subsequently, and that the audit people have raised a definite objection that the action of the Government was illegal? Have not the auditors said that the Government should not have sold

[25th March 1954]

to a person who was occupying a position in the Cabinet and have they not passed a cryptic remark to this effect in the audit report which was circulated to Members?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have already said categorically that there was no leasing out or selling. The hon. Members are aware that this question relates to reserves in charge of the Forest department."

Rural Credit Co-operative Societies.

* 368 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the number of rural credit co-operative societies registered in the State till December 1953?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" 10,203."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—" Inasmuch as only 20 per cent of the rural population are served by co-operatives, may I know whether the Government have under consideration any policy to bring more rural population into the co-operative fold?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Government welcome the formation of co-operative societies. But it is up to the rural folk to come together and form societies."

SRI M. JAGANNATHAN :—" May I know from the Hon. Minister whether rural credit societies have succeeded in replacing village money-lenders and, if not, the reason therefor?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" To a certain extent they have replaced. But the unlimited liability of societies has been a great hindrance, because persons are not willing to become members if the liability is unlimited."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Is the Hon. Minister aware that people are not coming forward to form societies because a recent Government Order bars them from requesting the Government to form a society unless and until they collect an initial capital of one thousand rupees and the debtor-members are prepared to repay the debt within one year and, if so, will he be pleased to remove these hardships?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" What the hon. Member complains against is the essence of co-operation. Unless people join in large numbers and have a big share capital, the societies will not get loans from the lending banks. The banks which lend money may lay down conditions as to the period of the repayment of the loans and the number of instalments in which they should be repaid. How are the Government responsible for this? What the Member suggests goes against the very principle of co-operation."

25th March 1954]

SRI R. S. ARUMUGAM :—" இந்த மைல் சுற்றளவில் ஏதாவது கோவாபரேடிவ் கரெடிட் ஸொஸைட்டி இருந்தால் புது ஸொஸைட்டி ஸ்தாபிக்க உத்தரவு கொடுக்கக் கூடாது என்று இருப்பது உண்மையா? அப்படியானால் அந்த விதியை தளர்த்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" A separate question may be put."

SRI O. KORAN :—" May I know, Sir, whether the number given by the Hon. Minister includes Harijan societies and what the total number of Harijan societies is?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I do not have the figures. But, yesterday, in my speech, I said that there were 2,000 Harijan societies and that nearly 70,000 Harijans were members in other societies. I am unable to say how many of the rural credit co-operative societies belong to Harijans. If a separate question is put, I shall answer."

SRI B. K. NALLASWAMI :—" There is a general complaint that the party in power in the co-operative unions do not form new societies wherever there is opposition to that party. There is also a general complaint that the departmental officials always support the party in power. Will the Government set up a machinery to enquire into such complaints and see that steps are taken to form co-operative societies wherever there is demand and wherever the societies can be expected to work well?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The Government do not support the party in power. I can give a number of instances where the Government have superseded or suspended or appointed their officers as special officers for looking after the societies on receipt of complaints from rival parties. With regard to the statement that those belonging to the party in power do not allow persons opposed to them to become members, it is a complaint against human nature. It is open to the hon. Member to stimulate the rival party and replace the party in power."

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—" தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகள் சட்டப்படிக்குள்ள கூலி, வாரம் முதலியவைகளைக் கேட்பதனால் அங்கு கிராமத்திலுள்ள பெரிய மிராசுதார்கள் அங்குள்ள பாங்குகளில் அவர்களுடைய செல்வாக்கைப் பிரயோகித்து விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான கடன் உதவியும் செய்ய மறுப்பது மந்திரிக்குத் தெரியுமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" This question may have propaganda value, but has nothing to do with the main question."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Are not many of these societies mere paper societies with a capital of about one hundred rupees or thereabout and are not able to meet the credit demands of the villagers?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The remedy does not lie with the Government."

[25th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In reply to my question, the Hon. Minister said that my suggestion went against the very principle of co-operation. In that connexion, may I ask whether the time allowed for debtor-members of co-operative credit societies to repay their debt was not two years till recently and whether that period was not reduced to one year? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The time for repayment of debt is conditioned by the terms imposed by those who lend to the societies. Government are not responsible for it. If the hon. Member gives me specific instances where a society demands from its debtors the repayment of loan within a shorter period than that fixed for the repayment of loan by the society to the lending bank, I shall look into them."

10-40 a.m. SRI N. K. PALANISAMI :—" மத்திய சர்க்கார் விவசாய கன் கொடுப்பதற்கு என்று 20 லட்சம் ரூபாய் இந்த சர்க்காருக்கு ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்களே, இந்த 20 லட்சம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு புதிய ஸெ.ஸைட்டி ஏற்படுத்தப் போகிறார்களா அல்லது டிமைய ஸெ.ஸைட்டிக்கே இந்த ரூபாயை உபயோகப்படுத்தப்போகிறார்களா? "

MR. SPEAKER :—" இந்தக் கேள்விக்கும் மூலக் கேள்விக்கும் என்ன சம்பந்தமுள்ளது? "

Detection of prohibition offences by regular police.

* 369 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any special training is being given to the regular police along with the prohibition force for detecting prohibition offences; and

(b) the amount of public money spent for this?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) No special training is being given to the regular police along with the prohibition force, for detecting prohibition offences. The regular police are given general instructions in the detection of prohibition offences and they are also taught the Prohibition Act.

" (b) No additional expenditure is incurred as there is no special training."

SRI K. ARANGANATHAN :—" What is the necessity to give such instructions to them? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Such instructions were given so that they may effectively check Prohibition cases."

SRI S. RAMALINGAM :—" மருந்து சாமான்களுக்காக வாங்கியுள்ள வேசன்னை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கருகளை வாங்கி அவைகளை மதுபானங்களாக மாற்றி உபயோகப்படுத்தப்படுவதை கண்டு பிடிப்பதற்கு போலீஸ்காரர்களுக்குப் பிரத்யேக பயிற்சி அளிப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா? "

25th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member is giving very many details about this. I wish he passes over this information to the department so that proper action may be taken."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" What is the immediate cause for the transfer of this work from the Prohibition Department to the Police Department? Are we to understand that the Prohibition Department has completely failed? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir. This is not a sudden process. Already, the Police officers have been attending to Prohibition work in a majority of districts. We wanted to find out whether it will be possible to work the scheme with the regular police without having a special department. In view of the success of the working by the police in other districts, we are introducing it in the districts where there has been a special department so far."

Construction of a road between Devadanampettai and Kanakkancuppam.

* 370 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the road between Devadanampettai and Kanakkancuppam for a distance of about two miles has not yet been formed; and

(b) if so, when, it will be formed?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" (a) The stretch between Devadanampettai and Kanakkancuppam is part of the road from Alampoondy to Melavantagal. This stretch is in a bad state.

" (b) The District Board will improve the stretch as early as possible."

SRI K. ARANGANATHAN :—" We are requesting the District Board for the past twenty years. But the District Board has not taken any steps so far. Will the Government instruct the District Board to take up this work immediately? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Sir, once the road was formed but it was not properly maintained. Therefore, it has deteriorated. Now, the Special Officer has written that he will look into it and see that the road is repaired as early as possible."

Closure of gruel centres.

* 371 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

"(a) whether the gruel centre at Madras as well as in the famine-stricken areas in other districts will be continued after the 1st April 1954; and

[25th March 1954]

(b) the expenditure incurred on the maintenance of gruel centres for weavers and how many persons are fed daily in each centre?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) All the gruel centres in the State except the one in the City of Madras were closed by 31st December 1953 on account of the improvement in the seasonal conditions. The gruel centre for the migrant weavers at Madras will also be closed by 31st March 1954.

“(b) The expenditure incurred on the maintenance of gruel centres for weavers from the date of their starting up to the date of their closure was about Rs. 14.2 lakhs. A sum of Rs. 4,400 was spent up to 15th February 1954 in maintaining the gruel centre in the City of Madras which was opened for the relief of migrant weavers. This gruel centre now feeds about 250 persons daily.”

SRI A. RATNAM:—“கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கஞ்சித் தொட்டிகளை பார்வையிட்டிருக்கிறாரா? ஒவ்வொருவருக்கும் எத்தனை ஒளன்ஸ் கஞ்சி தரப்படுகிறது? இப்பொழுது கோடைகாலம் ஆரம்பித்து விட்டபடியால் நெசவாளர்களுடைய துயரமும் மிக அதிகமாகிவிட்டது! ஆகவே கஞ்சித் தொட்டிகளில் கொஞ்சம் அதிகமாக கஞ்சி வழங்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Yes, Sir. I inspected the Care Camp which was opened recently at Melpakkam. There, not only kanji but a square meal is also given. At the end of this month, the gruel centre here will be closed and the migrants may be taken over to that camp.”

Fair price shops run by Harijans in the City of Madras.

* 372 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many Harijans gave up the running of fair price shops in the City of Madras;

(b) the reasons therefor;

(c) whether they are given any assistance or permits to conduct alternative business;

(d) whether their security deposits have been returned to them; and

(e) how many Harijans are still running fair price shops in the City?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) 22 (twenty-two).

“(b) Eleven shops were given up due to poor sales, six shops due to loss in business, four shops due to private reasons not specifically mentioned by the shop-keepers and one shop due to poor health of the shop-keeper.

25th March 1954]

“(c) No. The Government have not taken action in this regard as no representations have been received by them for any assistance from the dealers;

“(d) The security deposits have been refunded to six Harijan dealers. The refund for the remaining (16) dealers will be made on receipt of their applications after verifying whether the period of six months from the closure of the business is over as per agreement executed by them.

“(e) 24 (twenty-four).”

SRI A. RATNAM:—“அரிசிக் கடைகளை நடத்திய ஹரிஜனங்களுடைய கடைகளின் லைசென்ஸ் எவ்வளவு வரபஸ் வாங்கப்பட்டது? வேறு புது லைசென்ஸ்கள் வழங்கவேண்டுமென்று எத்தனை பேர் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? அவர்களது மனுக்களைக் கவனிக்காததற்கு வேறு ஏதாவது காரணங்கள் உண்டா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I have already stated in answer to clause (c) of the question that no representations have been received by the Government for any assistance from the dealers.”

Revision of the scale of pay of warders in jails.

* 373 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether any memorandum has been received from the staff of the jails, such as warders regarding their pay and allowances; and

(b) what action the Government propose to take on the memorandum?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“(a) & (b). In 1953, the warder staff of certain jails represented to the Inspector-General of Prisons their grievances regarding their pay, allowances, etc. The request for barber and hobby allowance was refused. The question of the revision of the scale of pay is under consideration along with the recommendation of the Jail Reforms Committee, in this regard.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“இது சம்பந்தமாக இன்னும் முடிவு எடுப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும்? ஏதாவது முடிவு அவ் விஷயத்தில் ஏற்பட்டால் உடனே காரியாட்சத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“Sir, because it involves financial commitment, it will take some time. We also should understand that along with the revision of scales of pay of these officers, the scales of pay of people in other departments will have to be considered.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Is it a fact that when Congressmen and Congress Leaders were in jail, they were promising the warders

[25th March 1954]

that they would redress their grievances if they come to power and after the Congress Party came into power, they never did anything to improve the lot of warders? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" It is absolutely false."

Eviction of Harijans from their house-sites in Gobichettipalayam taluk.

* 374 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Harijans residing on patta lands for the past 40 years in Erumakkaranpudur, Kadathur village, Gobichettipalayam taluk, were evicted from their dwelling sites by the pattadar in April 1953;

(b) how many petitions were submitted to Government by the Harijans mentioned in (a); and

(c) the action taken thereon?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" (a) No.

" (b) & (c) One unsigned petition was received by the Collector of Coimbatore alleging that some of the Harijans of Erumakkaranpudur living in S. No. 351-A of Kadathur village belonging to one Sri S. A. Kaliappa Gounder had been shifted to some other place. It was found on inspection that the allegation was not true."

SRI P. G. MANICKAM :—" மேற்கண்ட இடத்தில் ஹரிஜனங்கள் சுமார் நூற்பது வருஷ காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதன் பட்டாதார்கள் இங்குள்ள ஹரிஜனங்களை மிகவும் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். துன்பம் பொறுக்கமாட்டாமல் இவர்களில் சிலர் வெளியேறிவிட்டாலும்கூட, வெளியேறாமல் இருப்பவர்களின் குடிசைகளைப் பறித்து எறிகிறார்கள். ஜாதி விரிந்துக்கிடும் சொல்லி இவர்களுக்கு வேலைகூட கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். போலீஸ்காரர்களிடம் இதைப்பற்றி புகார் செய்தால் இதில் நாங்கள் தலையிட முடியாது. நீங்கள் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போங்கள் என்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குக் கடிதமும், மனுவும் பல போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த ஏழை ஹரிஜனங்களைக் காப்பாற்ற அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" I have already stated that it was found on inspection that the allegations were not true."

Construction of Mathamangalam-Vaippiriam road in Payyanur, North Malabar.

* 375 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the present stage of construction of Mathamangalam-Vaippiriam road in Payyanur Firka, North Malabar; and

[25th March 1954]

(b) when the construction of this road began and what amount of money the Government have already spent on the construction of the road?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" (a) There is no such road. But there is a road under construction from Mathamangalam to Alkad.

" (b) The construction of the road was taken up in December 1948. An expenditure of Rs. 64,320 has been incurred on the work."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know why the construction was stopped, when the construction will begin again and whether the Government have got any plan to complete the construction? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The Special Officer states that there were no sufficient funds to continue the work and so, the work has been stopped. As and when funds are available, the work will again be taken up and completed."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Inasmuch as stopping the construction midway will entail great loss, will the Government at least instruct the local institutions that they should not start such business unless they can complete it? "

10-50 a.m.

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The work has been stopped at a very safe stage. Therefore, there is no difficulty about it."

District without a college.

* 376 Q.—SRI T. ANANTA PAI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the districts in the State where there is not even a single college; and

(b) what the Government propose to do in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) The Nilgiris district.

" (b) Representations received in regard to the opening of a College in the Nilgiris are under the consideration of the Government."

SRI T. ANANTA PAI :—" There has been continuous agitation from the people of the Nilgiris for a college for the district and justly so. Their representatives feel so much over this issue that they have been suggesting the shifting of the Government College at Mangalore as if it is something on wheels that can be shifted from one place to another. In view of this, will the Government see that a college is started in the Nilgiris without delay? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have already stated that the matter is under consideration. Simply because

[25th March 1954]

there is a demand for a college, it cannot be opened. Sufficient data have got to be collected, and we are collecting data to find out whether there is any necessity for a college there."

Enhancement of fixed travelling allowance granted to foresters.

* 377 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount of fixed travelling allowance given to foresters and the basis on which this was fixed;

(b) whether it is a fact that the pay of the foresters was revised and increased from Rs. 30 to Rs. 50 per mensem; and

(c) if so, why the fixed travelling allowance was not proportionately increased?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Foresters are paid a fixed travelling allowance of Rs. 13-2-0 per mensem in the plains and Rs. 19-11-0 in hill stations, if they do a minimum touring of twenty days in a month.

The rate of fixed travelling allowance has been decided taking into account the extent of the jurisdiction, the minimum period of touring and the status of the Government servant and the nature of conveyance used.

“(b) The system of graded pay to foresters was replaced by time scale of pay.

“(c) The matter was considered but it was not found possible to increase the rate owing to the financial implication.”

SRI M. DHARMALINGAM:—“I am sure that the foresters are superior servants. But the Government are giving them daily allowance at the rate at which it is given to inferior servants. Is it not gross injustice on the part of the democratic Government to treat the superior servants as inferior servants in these days?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Foresters are paid in the scale of Rs. 50-85 per mensem. Foresters under Grades IX and X are entitled to a daily allowance of Rs. 2 under the Travelling Allowance Rules. There is no question of inferior or superior Government servants. If it is a question of injustice, that may be the view of the hon. Member.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“If Government consider this a wholesome principle to be applied in the case of foresters, will they apply it to all the Government servants and also to the Ministers with regard to their travelling allowance?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The question may be addressed to a different quarter.”

25th March 1954]

Import of French polish without levy of gallonage fee.

* 378 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) the quantity of spirit supplied to spirit-warehouse, S. Kuppuswamy Mudaliar, Murugesu Mudaliar, Purushothama Naidu, Dawn and Company and Parry and Company, Madras, during 1952-53;

(b) whether 50,000 gallons of spirit imported from Quilon to Egmore in 1952-53 was without levy of duty; and

(c) the result of the police enquiry?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—

“(a) The quantity of spirit supplied to the companies during 1952-53 is as follows:—

	GALLONS.
1 Spirit-warehouse	63,600
2 S. Kuppuswami & Co.	23,000
3 Murugesu Mudaliar, P. M. Purushotham (the present licensee)	10,250
4 Purushotham Naidu	9,040
5 Dawn & Co., Parry & Co.	Nil.

(Licences were not given to them in 1952-53).

“(b) No, Sir. But 4 consignments involving 2,388 gallons of French Polish illegally imported from Mysore and Travancore and Cochin States were detected during 1952-53. These imports were without levy of gallonage fee.

“(c) The result of the action taken in this regard led to the prosecution of 4 persons and to the collection of a fine of Rs. 600. The gallonage fee at the rate of Re. 0-12-0 per gallon was also collected on the 2,388 gallons.”

SRI A. RATNAM:—“சென்னையில் எத்தனை பிரஞ்சு பாலிஷ் விற்கும் பெயிண்ட் கடைகள் இருக்கின்றன? அந்தக் கடைக்காரர்கள் அத்தனை பேரும் ஸ்பிரிட் விற்க அனுமதிக்கப்பட்டவர்களுமென்று கேட்டிருந்தும் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படாததன் காரணமென்ன? ஒரு காலன் ஸ்பிரிட் டிஷன் வாங்கும் விலை என்ன? விற்கும் விலை என்ன?”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—

“A separate question may be given notice of.”

MR. SPEAKER:—“We shall take up questions Nos. 379 and 389 together as they relate to the same subject.”

[25th March 1954]

*Closure of section in Puthyara Commonwealth Tile Factory,
Kozhikode.*

* 379 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 22nd September 1953, from the General Secretary, Puthyara Commonwealth Tile Workers' Union, Puthyara, Malabar, about the closure of the pallet making section in Puthyara Commonwealth Tile Factory resulting in the discharge of 17 workers; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Labour Officer, Kozhikode held Conciliation Proceedings, but conciliation failed. However, it was subsequently reported that the Puthyara Commonwealth Tile Workers' Union was willing to accept the managements' proposal and the Labour Officer's advice to the retrenchment of the juniormost workers to give place to the permanent discharged workers. In view of this, the matter was not pursued further.”

Adjudication of the dispute between the workers and the management of Commonwealth Tile Factory.

* 389 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have ordered adjudication on the question of disputes between workers and management of Commonwealth Tile Factory, Puthyara, Kozhikode, Malabar?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“No, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Is it a fact that the management of the Commonwealth Tile Factory, Puthyara, did not take the workers back and that it wanted to discharge the workers in order to treat them as casual workers?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I have no information on these points. The information I have is that the management and the Union leaders were willing to accept the proposal that 17 casual workers might be retrenched to give place to the 17 permanent workers discharged.”

MR. SPEAKER:—“I have to cover a number of questions in five more minutes. So, I pass on to the next question.”

*Construction of Madikai-Nileshwar road in Hosdrug,
South Kanara.*

* 380 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) when the construction of the Madikai-Nileshwar road in Hosdrug sub-taluk, South Kanara district, will be completed; and

25th March 1954]

(b) at what stage the construction of the road stands now?

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“(a) The work is expected to be completed by the end of 1954.

“(b) The work is in progress. The estimated cost is Rs. 62,500. An expenditure of about 20,000 has been incurred up to the end of January 1954.”

Construction of cement drains in Cannanore.

* 381 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum, dated 11th September 1953, signed by 219 residents of camp Bazaar West and East wards of Cannanore Municipality requesting the Government to construct cement drains and linking the same with Chalal canal so as to empty whole sullage from Arat Vayal into it; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

“(b) A report has been called for from the Chief Engineer, Public Works Department (General and Buildings). On receipt of his report, the matter will be examined and suitable action taken.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Is it a fact that the Cannanore Municipal Council passed a Resolution sanctioning Rs. 30,000 for constructing these drains, that after this, the Government sent an order stating that they were going to take up a permanent drainage scheme in that regard, that on account of the Government Order, the scheme was dropped and that the Government did not do anything afterwards?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The Commissioner's Report has been sent to the Engineer for his remarks.”

*Collection of full sales tax from the East Asiatic
Company, Limited, Madras.*

* 382 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the action taken by the Government to see that the East Asiatic Company, Limited, Madras, does not deliberately underquote the price of groundnut oil in their invoices made out in favour of the parent firm at Copenhagen and that full sales tax is collected from them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“The allegation is under investigation by the Government of India. Sales tax has been collected only on the amount charged in the bills or invoices.”

SRI K. P. GOPALAN:—“May I know whether any officer of the Sales Taxes Department has ever verified the price of the

[25th March 1954]

groundnut in the invoices of the company and the price at which it is sold in the open market either by this company or by other dealers? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
" Sales tax is charged only on the amount shown in the bills and invoices. As regards the other question, I have already said that it is under consideration."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, இந்தக் கம்பெனியார் மார்க்கெட் விலையைக் காட்டிலும் குறைந்த விலைக்கு invoice போடுகிறார்கள் என்ற தகவல் சென்னை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததா? வந்திருந்தால், அதன் மீது சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" We go only by the amount shown in the bills and invoices. As regards the other question that the price is underquoted and sold in order to send away the capital from here, I have already said that the matter is under investigation by the Central Government."

SRI K. VINAYAKAM :—" Are the Government aware of the fact that the company under reference is selling groundnut oil to other dealers in the City of Madras, invoicing it at a higher price, and that when it sells it to its parent company in Copenhagen, it puts it at a lower price with a view to avoid the payment of sales tax? This practice has been going on in that company for the last three years. The Labour Unions and the employees have brought these matters to our notice. I presented a memorial in this connexion to the previous Minister in charge of sales tax, namely, Sri S. B. P. Pattabhi Rama Rao. But no action has been taken on it in spite of repeated reminders from me."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Action has to be taken not from this end. It has to be taken by the Central Government. As for underquoting of the price, we can't help it. We go only by the amount shown in the bills and invoices."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, my question has not been answered."

MR. SPEAKER :—" What can the Chair do? "

11 a.m. SRI K. VINAYAKAM :—" Please hear me, Sir. I am concerned with the sales tax to be collected by the Government of Madras. The Company has been cheating the Government. What action have the Government of Madras taken to deal with the Company effectively and to collect more sales tax from the Company? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" As I said, the Government go by the bills and invoices. If the hon. Member has got some inside information, he may pass it on to me. I shall see what I can do."

MR. SPEAKER :—" I want to finish the rest of the questions in five minutes."

[25th March 1954]

Construction of a bridge across Musukundanadi under the Central Road Fund Programme.

* 383 Q.—SRI K. PARTHASARATHY : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the South Arcot District Board requested financial aid from the Central Road Fund for the construction of a bridge across Musukundanadi in Sankarapuram-Mungilturaippattu road; and

(b) if so, at what stage the matter stands at present?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" (a) & (b) Yes, Sir. The question of taking up the work under the Central Road Fund programme is under the consideration of the Government."

Digging of wells in Melapattam village, Chirakkal taluk, North Malabar.

* 384 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to dig wells for the use of Harijans in Melapattam village, Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) if so, when they will be completed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) The construction of a well under the Rural Water Supply Scheme, in Chooliyode desam of Melapattam amsam of Chirakkal taluk for the use of the public including Harijans has been sanctioned by the Collector of Malabar at an estimated cost of Rs. 3,330.

" (b) The first part of the work is expected to be completed by the 31st March 1954 and the second part will be taken up immediately after the rains this year."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Have the Government considered the request from the Harijans of Melapattam and Adicheri desams to the effect that they are suffering a lot for want of a well in their place and if so, what action have the Government taken to help them in their suffering? "

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir, that is the reason why a well is under construction."

* 385 Q.—SRI T. ANANTA PAI :—" This question may be taken up tomorrow, Sir."

MR. SPEAKER :—" All right. It will be taken up tomorrow."

Allegations against the Police regarding intimidation of workers of the Pulikar Mills in Tiruchengode, Salem.

* 386 Q.—SRI T. S. ARDHANARI : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether

[25th March 1954]

the Government have received any complaint that the Police are entering the premises of Pulikar Mills in Tiruchengode taluk, Salem district and intimidating the workers to scare them away from their trade union activities?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"The Government have not received any complaint, Sir, though the Collector of Salem received one. The Collector caused an enquiry into the matter and found that the allegations against the police were untrue."

Prohibition offences.

* 387 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state the number of persons arrested in the City of Madras in the year 1952-53 and till the end of the year 1953 for Prohibition offences?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—"11,162, Sir."

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI:—"May I know from which particular area of the City, the number of arrests was greater and whether females formed a greater percentage of them?"

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—"I do not have the specific numbers. I do not also have information now as to whether women or men formed a greater percentage of the arrests. If time is given, I shall furnish the information that the hon. Member wants."

Destruction of horses in the King Institute, Madras.

* 388 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many horses were shot dead by the authorities of the King Institute in the years 1951-52 and 1952-53 in their branch stables in Vepery and Fort St. George; and

(b) the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) During 1951-52 three horses were destroyed and during 1952-53 eleven were destroyed.

" (b) They were destroyed on account of old age and poor response to immunization, and in two cases on account of broken limbs due to accidental fall in the stable."

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI:—"Why should the Government shoot these animals? Why have they not sent them to the Pinjarapole?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"They are not shot. It is the usual practice in all serum laboratories of the world to bleed horses to death when they show a fall in the anti-toxin level in the blood."

25th March 1954]

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

III.—STATEMENT OF THE HON. THE CHIEF MINISTER RE HIS PROPOSED RESIGNATION.

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Mr. Speaker, I had not intended to put my strength to trial this morning, but seeing what has appeared in the newspapers I thought it my duty to appear here so that the facts may be made clear where they have been clouded. The items that have appeared in the newspapers vary. But on the whole, I have to regretfully say that they are half-truths and half-fictions which it is very difficult to explain without giving rise to more difficulties. They are somewhat like this; it was reported that Mr. John, a fictitious person had died, while he was still talking to his doctors. As a matter of fact he might die in the afternoon and any contradiction in between would look absurd of the end of it. The position is somewhat like that now. I may say for the information of the hon. Members that ever since I fell ill this time, I have been thinking of relieving myself. It is not like a rabbit I can produce out of the hat or a cat that I can produce out of the bag. The matter must be decided upon and then only it becomes an event. Unfortunately, the newspapers whose profession it is to gather news, have so to say, shown an undue and an almost indecent desire for an interesting event to happen. It is only when an event happens that they can get news about it. I can categorically inform you, so that hon. Members may have no doubt in the matter, that I have not yet written to Shri Jawaharlal Nehru, whether in his capacity as President of the Indian National Congress or in his capacity as the Prime Minister of India, to relieve me. I have not yet written to him, because Sir, I have not yet prepared the ground for writing to him. But it has been said that I have written to him and that he has replied to such and such effect and so on. All that is incorrect. It is stated that I have offered to be relieved. I have not yet had a chance to meet the party whose leader I am and I can offer it to nobody else. I am going to meet the party and I am going to discuss matters with them. Till then no one can take it that I have done anything already. I have not decided as to how I should be relieved. But one thing is clear. Now that I have begun to say about it, I may mention that I really wish to be relieved on account of my physical condition. It is not easy for a man at my age to overcome illnesses quickly or expect to overcome them repeatedly. I do wish to be relieved and I must make the best arrangement possible. In the interval, I hope no credence will be given to the details that have been published in the newspapers. Partly they are true, because they express my wish; partly they are not true as they go beyond the facts. That is the position. Hon. Members will in course of time hear exactly what is going to happen. I have to consult the party. I have to consult the leader of the Congress at headquarters. I have to consult the Prime Minister. All that has to be done before I can hope to be relieved. That is the position, to-day, Sir."

[25th March 1954]

IV.—ADJOURNMENT MOTION *RE* SITUATION IN PONDICHERY BORDER AREAS.

MR. SPEAKER :—“ Hon. Member Sri Ramalingam has given notice of an adjournment motion which reads as follows :—

‘ This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz.,

“ the failure of the Government to safeguard the security of our citizens residing in Kattuppalayam, a village in the Indian Union near Pondicherry from the hands of French-Indian Police equipped with arms. ”’

Does the Hon. the Leader of the House want to say anything in the matter? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have any information now with regard to all these incidents. Whenever full information in the matter is available, I shall make a statement about it if necessary. Perhaps from that point of view, this motion need not be taken up now, but may be considered later, Sir.”

11-10
a.m.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ இந்தப்பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமானதாக இருப்பதனால், இது விஷயமாக துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமாயின், இதைப்பற்றி விவாதத்திற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ The Leader of the House will make a statement in due course. The next item is Demand No. XXI—Industries and Cinchona . . . ”

V.—GOVERNMENT MOTION—MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *RE* CHANGE IN THE ORDER ON VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, in the order in which the Demands have to be taken, I would like to have a change made. This is being suggested after consulting the Leaders of other parties. The two Demands, that is, Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses and Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading may be taken up last, after consideration of Demand XV—Education.”

MR. SPEAKER :—“ We will take up ‘ Electricity,’ ‘ Community Development Project ’ and ‘ Road Transport Schemes ’ each one one hour. Is it so? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We can take up ‘ Loans and Advances by the State Government ’ also. Only Demands XXXIII and XLI will not be taken up and they may be taken up along with other Demands which would come under guillotine, in the order in which they are found in the Notice Paper. Now I move—

‘ That under rule 22 (3) of the Legislative Assembly Rules, the two Demands, XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses and XLI—Capital Outlay on Schemes

25th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

of State Trading may be taken up in the order in which they appeared in the Notice Paper, dated 26th February 1954.’ ”

The motion was put and carried.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1954-55—cont.

(1) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

MR. SPEAKER :—“ Now we shall take up Demand XXI—Industries and Cinchona.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,69,46,600 under Demand XXI—Industries and Cinchona.’

“ Sir, since the time is very short, I do not propose to make an introductory speech and I shall only answer the suggestions of hon. Members.”

MR. SPEAKER :—“ One hour is allotted for this Demand. Only one member from each party will be allowed to speak. The Hon. Minister will take 10 minutes for reply.”

* SRI S. T. ADITYAN :—“ Sir, considering the time allotted, I shall be very brief. I move—

‘ That the allotment of Rs. 1,69,46,600 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Rs. 100.’

“ Sir, if there is anything which unites all the Members of the Opposition, it is that we want rapid industrialization of the State and also increased employment to the employable people. The question arises whether we stand for nationalization. Some of us do, but most of us do not. And most of us are agreed that the present stage is not the stage for nationalization of the ordinary industries, whatever may be the case with bigger industries. On that my hon. Friend, Mr. Ramamurthi has made a categorical statement in one of his speeches in an earlier session that whatever happens to the major industries, as far as minor industries are concerned, this is not the proper time or place for nationalization.

“ Now, take the case of the Madras Bus Transport Industry. We find that it has a profit of Rs. 88 thousands. What is the actual capital that is invested in it? The Rs. 40 lakhs profit shown in the budget as profit of the industry includes the workshop and it makes a good profit. But the Bus Transport as such makes Rs. 88 thousands and what is the actual sum invested in this industry? If it were to be left to private management and if

[Sri S. T. Adityan] [25th March 1954]

Government were to tax it, what a huge benefit it would be to this State! As it is, it is very difficult to manage this Transport business. Therefore, if the Government has extra money to invest, it would be better that the industry is left to private management. That is the proposition that I want to advance to Government.

"Then, as to private industries, there lies a deep distinction between what is called ordinary cottage industries and small-scale industries. Small-scale industry is actually that industry which in other countries is called the cottage industry. In this country what is usually called cottage industry is an industry which does not require even a cottage to hold it in. The small-scale industry, I would submit, Sir, is the one which is going to be the most important industry in our system of economy. Take for instance, the Match Industry in which I see the hon. Member Sri Ramasami Naidu sitting opposite to me is interested very much and also my hon. Friend Sri Jayaram Reddiar. It is an industry, a typical small-scale industry, which deserves every encouragement. But what do we find? What is the step that this Government—leave alone the Central Government, who are meting out a step-motherly treatment to this industry—have taken so far to encourage the match industry? Can they mention any sum contributed for research in that industry? Can they mention even a single pie spent for the betterment of that industry? Not a single pie! It is a step-motherly treatment that we are receiving for that industry. I may mention other typical cottage industries, but owing to the shortage of time at my disposal, I shall pass on to the other item."

MR. SPEAKER:—"There is too much noise in the House. Order, order."

* SRI S. T. ADITYAN:—"As for spinning and weaving, I would like to bring to the notice of the Hon. Minister that in Calcutta and more recently in Bombay, efforts are being made to reduce the spinning and weaving to the level of a cottage industry. It was once stated that 10,000 spindles would be the minimum for a unit; it has now been reduced to about 1,000. That is what the businessman would say. But in our State, Mr. Karantha, the Chief Electrical Engineer took a different view and throughout the country, people are now having different estimation of the whole subject. It is now supposed that a bare minimum of 30 spindles would be enough for running a spinning mill with the help of an electric motor. I submit that Government should examine this very carefully.

"Regarding teaching and training inside the industry itself, that is a very important subject. It is very often said that we do not have enough of engineers to carry on industrialization and keep the pace of industrialization in this country. Still what do we find? It is very difficult, if not impossible, for the average student to get admission in the Engineering Colleges. If the Hon. Minister would be pleased to examine this carefully, he will find

[25th March 1954] [Sri S. T. Adityan]

that the Engineering College could accommodate twice or even thrice the number of students that are getting admission now. Most of the subjects could be easily taught without extra laboratory facilities, etc. If the Hon. Minister is prepared to examine this aspect of the matter with me, I can convince him that it is possible to admit not only twice the present number of students, but thrice or even four times that number. That is one side of the question. The other side is that not only engineering study is necessary for management of industries but a study of business administration also is necessary. I may mention that in the more advanced countries, especially in America, the subjects prescribed for degree courses are Industrial Management, Business Administration, etc., B.I.M. (Bachelor of Industrial Management) and B.B.A. (Bachelor of Business Administration), etc., are the degrees that we can ordinarily find in American Universities like Harvard. In other non-university institutions such as Massachusetts Institute of Technology there are diploma courses in Business Administration. A beginning has been made in this respect by the British Association of Managements in London. But they have not been able to convince their universities of the necessity to start the courses in the universities themselves, but the Association has instituted courses of study in that respect. In India, we are still far behind."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

* SRI S. T. ADITYAN:—"Sir, it is possible that our universities may take up this subject and institute courses. It is not at all difficult. I am convinced on an examination of the subject that either a Degree course or a Diploma course could be instituted. Sir, the research institutes should also co-operate with the industrialists and finally, I submit that the pace of industrialization is not at all sufficient and at this rate we cannot have any industrialization in the country for years to come."

* SRI S. JAYARAMA REDDIAR:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-20 a.m.
இந்த மான்யத்தின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக இந்த மான்யத்தைப் பற்றி பேசும்போது மிகவும் நல்ல அறிவு படைத்தும் அதில் சொற்ப ஆர்வம் படைத்தவர்கள் பேசினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் கொஞ்சம் தொழில் அதிபர்களுடனும் தொழில் செய்கிறவர்களுடனும் பழக்கம் கொண்டவன் என்ற முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் நம்முடைய மாகாணத்தில் பொதுவாக பெரிய தொழில்கள் ஏதாவது இருக்கிறது என்றால் அநேகமாக நூல் மில்கள் தான் இருக்கின்றன. அதற்கு அடுத்தாற்போல் பெரிய தொழில் ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் அது சர்க்கரை ஆலை தான். அது ஆரம்பித்து இன்றைய நிலையில் அது எப்படி இருக்கிறது என்பது மந்திரிக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது சர்க்கரை ஆலை ஒன்றும் சரிவர நடைபெறவில்லை. நெல்லிக்குப்பத்திலுள்ள சர்க்கரை ஆலை நன்றாக வேலை செய்யவில்லை என்பதும் தெரியும். நமது மாகாணத்தில் ஏதாவது பேப்பர் மில் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்களா என்று சில தினங்களுக்கு முன் ஒரு கேள்வி கேட்டதற்கு பாபநாசத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பதில் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படி லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு

[Sri S. Jayarama Reddiyar] [25th March 1954]

இவ்வளவு நாட்களாகியும் அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்றால் அது அந்த அளவிலேயே தான் இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதைப் பற்றி விசாரணை செய்து பார்த்ததில் அந்த பேப்பர் மில் நடக்கப்போவதாகவே இல்லை என்று மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். அதே மாதிரி சர்க்கரை மில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று மூன்று லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. அவைகளும் ஆரம்பிக்கப்போவதாக இல்லை என்று தெரிய வருகிறது. காரணம் அவைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய பணக்காரர்கள் இல்லை. அப்படி பணம் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள் கூட இவைகளில் பணம் போடுவதற்கு இஷ்டப்படாமல் நூல் ஆலைகளில் பணம் போடுவதாக எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கொஞ்சம் பணக்காரர்கள் கூட மற்ற தொழில்களில் தங்களுடைய பணத்தைப் போடுவதற்கு தயங்குகிறார்கள். மற்ற தொழில்கள் விருத்தி அடைய வேண்டும் என்றால் கவர்ன்மென்ட் உதவி இல்லாமல் அவைகளை நடத்த முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமை இன்னும் கொஞ்சம் நாட்களுக்கு நீடித்து இருந்தால் இங்குள்ள அநேகம் ஆலைகளை வட இந்தியர்கள் வந்து ஏற்றுக்கொள்ளும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விடலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதனால் நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்கு எல்லா விதமான முறைகளிலும் உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சேலம் ஜில்லாவில் இரும்புக் கனி சுரங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதை வெட்டி எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்றைய தினம் இந்தியா சர்க்காரிடமிருந்து ஏதாவது உதவி பங்கெடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு பராவேட இண்டஸ்ட்ரியிடம் பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்கு இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தியா கவர்ன்மென்ட் வர்த்தக மந்திரி பம்பாயில் பேசும்போது இனிமேல் நீங்களே பெரிய தொழில் ஆரம்பித்து அது நல்ல நிலைமைக்கு வந்த பிற்பாடு அது பராவேட மானேஜ்மென்டாக இருந்தாலும் தனிப்பட்ட நபர்களாக இருந்தாலும் நாங்கள் உதவி கொடுக்கிறோம் என்றும், அவ்விதம் உதவி கொடுக்கும்போது 51 சத விதம் எடுத்துக்கொள்வதாக அவர்களுடைய கொள்கை இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி கொள்கையை விட்டு நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் ஏதாவது உதவி செய்தால் இந்த மாகாணத்தில் இருப்பவர்கள் ஏதாவது தொழில் நடத்துவதற்கு மூலதனம் போட்டு உதவி செய்வார்கள். பெரும் அளவில் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் ஆள்கள் அநேகமாக யுத்த காலத்தில் சம்பாதித்து அந்த சொத்தை இப்பொழுது இழந்து விட்டார்கள். பெரும்பாலும் அவர்கள் வருமான வரி கூட கட்டமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ சில்லறையாகத் தான் சம்பாதித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் நல்ல நிலைமையில் இல்லை. இப்பொழுது எல்லா ஆலைகளும் மூடப்பட்டு கைமாறிக் கொண்டு வருகின்றன. மானேஜ்மென்டும் மாறிக்கொண்டு வருகின்றன. ஆலைத் தொழிலை நன்றாக நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. மற்ற மானேஜ்மென்டிற்குக் கொடுத்துக்கொண்டும் வருகிறார்கள். ஆனால் சிலர் நன்றாக நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். பொதுவாக நம்முடைய தென் நாட்டில் ஆலைகள் ஜாஸ்தியாக இல்லை. அதனால் தான் பணக்காரர்கள் அவைகளில் முதல் போடுவதற்கு முன் வருவது இல்லை.

“அடுத்தபடியாக பெரும் தொழில் ஒருபுறம் இருக்க கிராமங்களில் சிறிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இப்பொழுது கிராமங்களில் இருக்கும் சாதாரண மக்கள் தங்களுடைய நேரத்தை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தை உபயோகப்படுத்தி அவர்களுக்கு அந்த நேரங்களில் வருவாய் வரும்படியாக வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் கிராமங்களில் எவ்வளவோ விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்தில் நல்ல மழை பெய்தாலும் அவர்களுக்கு வருஷம் பூராவும் வேலை இருக்கும். மற்றும் இரண்டு போக நிலம் உள்ளவர்களுக்கும் வருஷம் பூராவும் வேலை இருக்கும். நல்ல பாசனம் உள்ளவர்களுக்கு இரண்டு போக விவசாயம் இருக்கும். ஆனால் மற்ற மானாவாரி பிரதேசங்களில் 200 ஏக்கர் நஞ்சை இருந்தாலும் 1,500 ஏக்கர் புஞ்சை இருந்தாலும் இரண்டு

[25th March 1954] [Sri S. Jayarama Reddiyar]

போக விவசாயம் இருந்தால் தான் அவர்களுக்கு வருஷம் பூராவும் வேலை இருக்கும். மானாவாரி பிரதேசத்தில் விவசாயம் செய்யும்போது ஜனங்களுக்கு வருஷத்தில் ஆறு மாதங்களுக்குத் தான் வேலை இருக்கும். பாக்கி ஆறு மாதங்களுக்கும் வேலை கிடையாது. சும்மா பொழுது போக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேறு பணக்காரர்களால் வேலை கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் சும்மா இருந்துகொண்டு காலத்தை கழிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்தக் காலங்களில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவி அளிப்பது பெரிய காரியமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு செளகரியம் நாம் செய்து கொடுக்கலாம். ரொம்பக் காலமாக நம்முடைய நாட்டில் ஒரு பழக்கம் இருந்து வந்திருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கும் ஒரு பெரிய பிரச்சனை. கிராமவாசிகளுக்கு தொழில் கொடுக்கும் பிரச்சனை அது. அவர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அவர்களுக்கு ஒரு தொழில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக இப்பொழுது தீப்பெட்டி தொழில் இருக்கிறது. அது பெரும்பாலும் குடிசைத் தொழிலாகவே இருக்கிறது. கனம் ராமசாமி நாயுடுட அந்த குடிசைத் தொழிலை நிலநிறுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறார். சமீபத்தில் கூட வங்காளத்திலிருந்து வந்த ஒரு பெரியார் அவர்கள் இதைப்பற்றி விசாரணை செய்து கொண்டு வந்தார். இந்த மாதிரியான குடிசைத் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றால் அரசாங்கத்தின் உதவி தேவை என்றும் சொன்னார். அதனால் இந்த மாதிரியான குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றால் மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி இல்லாமலும் மாகாண அரசாங்கத்தின் உதவி இல்லாமலும் இவைகளை ஆரம்பிக்க முடியாது. சமீபத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவி அளிக்கும் பொருட்டு மில் துணிகளுக்கு செஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி மெஷின்களினால் செய்யப்படும் தொழில்களுக்கு ஏராளமான செஸ் போட்டு இந்த மாதிரியான குடிசைத் தொழில்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் பாதுகாப்பு கொடுத்து இந்த மாதிரியான குடிசைத் தொழில்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக தொழில் விஷயத்தில் மாத்திரம் சர்க்கார் உதவி செய்தால் கிராம மக்களுக்கு விசேஷமான நன்மை உண்டாகும் என்று நினைக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லோரும் கைக்குத்தல் அரிசி தான் சாப்பிடவேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஒரு சிறிய காரியத்தை அரசாங்கம் செய்தால் அதனால் ஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ செளகரியங்கள் ஏற்படும். கைக்குத்தல் அரிசி சாப்பிட வேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் கிராமவாசிகளுக்கு கூலி கிடைப்பதோடு அல்லாமல் ஜனங்களுக்கும் அதிலுள்ள சலுகை கிடைக்கிறது. இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் மிஷினில் அரிசியைக் குத்தி சாப்பிடுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. கையால் குத்துவதால் 100 படிக்கு 55 படி அரிசி கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் மிஷினில் குத்துவதாக இருந்தால் அதில் 100-க்கு 48 அல்லது 50 படி தான் கிடைக்கிறது என்றும் பாக்கி எல்லாம் வேஸ்டாகி விடுகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல. அந்த அரிசியில் தவிடு இல்லாமலும் போய் விடுகிறது என்றும் அதனால் குடலில் வைட்டமின் பி, சி, டி முதலியவைகள் குறைந்து விடுகிறது என்றும் அதனால் பெண்களுக்கு இரூப்பெல்லாம் சக்தி இல்லாமல் பிள்ளைகள் பெறுவதற்குக் கூட பெண்களுக்கு சக்தி இல்லாமல் போகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு பிரசவ கேஸ்களில் தவிடு இன்ஜெக்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி இன்ஜெக்ஷன் கொடுக்கும்படியாக சக்தி இல்லாமல் ஏழைகள் கஷ்டப்படும் போது இவர்களுக்கு சர்க்கார் ஒரு உதவி செய்தால் செளகரியமாக இருக்கும். ஏதாவது இப்பொழுது இருக்கும் ரைஸ் மில்களை மூடி விட்டு கைக்குத்தல் அரிசியைத் தான் உபயோகிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால் இதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். கிராமங்களில் ஏதாவது நல்ல குடிசைத் தொழில் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றால் இதன் மூலமாக ஏற்படுத்தலாம். இது பல பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்து உதவுவதாக இருக்கும். இந்த அடிப்படையில் இன்னும்

[Sri S. Jayarama Reddiyar] [25th March 1954]

நிபுணர்களை வைத்து தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மான் யத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

11-30 a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, the large field for industry which can be influenced is, of course, with the Centre. However, if there is no close co-operation between the Centre and the States, and the agricultural and industrial sectors, we cannot expect any improvement in our standard of living or any increase in our national income. Sir, it is a sad commentary that while we are engaged, according to the Five-Year Plan, to increase our national income and the prosperity of the State, we are faced with great unemployment and of late, the authors of the Plan themselves have recognized their mistake. It has been now found that to suit the Indian genius, our industrial plan must be ‘labour-intensive’ and not ‘capital-intensive’. I hope at least this late revelation will guide our Government in their future policy. Of course, a great advance is not easy in our industrial sector, as our country is a very backward country economically. However, it must be understood that our industrial policy should not increase the unemployment of our people and exploit the villagers more. Of course, in our State, there are very few industrial institutions managed by our Government and even those that are managed by the Government are not properly run.

“ Sir, in Malabar there is the Kerala Soap Institute run by the Government. A look at the Administration Report of that institute would show that the profits have been decreasing continuously. While the Government have been faced with competition from private firms, one cannot understand, why they advance money for such competing firms. Then, another thing is that Gandhiji had taught us the spirit of swadeshi which means dependence on the nearest neighbour. It is interesting to observe that the Government themselves are not depending on their own products. I once asked a question with reference to the Kerala Soap Institute, as to the soap requirements of the Government and whether that institute, their own institution, was meeting all their requirements. Government were unable to give any reply. Obviously, they did not care to use their own soap, but gave tenders to private persons.

“ Sir, in Malabar the tile industry is facing a crisis because now asbestos has come into the field, and for very many big buildings, tiles are being replaced by asbestos. It is for the Government to consider in this light, what encouragement they can give to the manufacturers of tiles so that this competition may be avoided.

“ Similarly, the timber trade is affected. Saw mills engage a large number of workers in Malabar. There is considerable depression in the timber trade also. In one respect, there is competition from steel because all houses which were originally constructed with wood and tiles are now being constructed with

25th March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

steel and asbestos. These are the things which we have to consider and do whatever we can to protect this industry which employs a large section of the people. I have nothing more to add.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Mr. Speaker, Sir, I support the cut motion moved by Sri S. T. Adityan. While speaking on the Demand for Industries, I want to make certain observations regarding the conditions of the industry in our State.

“ Sir, certain industries are being run by the Government. I find even the industries run by them are facing a crisis. My hon. Friend, Mr. Narayana Kurup, referred to the Kerala Soap Institute at Kozhikode. The production there is being reduced from year to year and the Administration Report of the Industries Department itself shows that production has to be restricted owing to severe competition in the market. Sir, severe competition comes mainly from Lever Brothers. I want to point out to this Government that as long as the Government continue the policy of giving a free hand to foreign capital and also to foreign firms exploiting our resources, the indigenous industries in our country will not flourish—let alone the Government industries. Regarding the soap industry, I want to point out that in order to please the Lever Brothers and such other big firms, the Government have reduced the import duty on coconut oil imported from Ceylon.

“ Similarly with respect to cloth, the Government require large quantities of cloth for their own departments. If they take care to purchase from the cottage industries and from their own institutions that will go a long way to help them. But, there is no co-ordination among their own departments and it is no wonder that we are moving in the wrong direction. I request the Government to see that, as far as possible, their own products are utilized to meet their requirements. Then, the next preference should be given to swadeshi goods and products of the cottage industry.

* “ Sir, Malabar is in the days of a great depression. Our only industry is the clay industry, that is, the tile industry. Some of them are closed and in almost all of them, only two or three days’ work is available for people.

• “ Then, the coir industry also is in a very sad plight. A Coir Board has been formed in the Travancore-Cochin State and the Central Government are giving them aid. I understand that this Government have not thought it fit to avail of the aid given by the Centre to improve the conditions of the coir industry. In Malabar, this industry gives employment to a large section of the people. There is ample scope for the improvement of the Government Coir Factory at Beypore. The Government have been saying that they intend to improve the factory, but no substantial improvement has been made so far.

“ It is obvious, as Gandhiji said, without a cottage industry, the Indian peasant is doomed. He cannot maintain himself with the produce of the land. He needs a supplementary industry. He

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [25th March 1954]

goes to say: We make little headway because we have an unclassified catalogue of industries for the people to choose when we should know that there is only one industry that is possible to put before all—spinning. Therefore, spinning and handloom weaving must be given encouragement. Sir, this can be done only if we are able to demarcate different sectors for cottage industries and for other big industries. As it is, we are not able to consume the products manufactured by cottage industries. The Government must try to shut out competition from outside and also from other big industries.

11-40
a.m.

"It does not in any way help the soap industry nor it helps the coconut growers. It only helps a few firms which amass huge profits with regard to the Government Oil Factory at Kozhikode. The administration report shows that only lesser quantities of shark liver oil are being obtained at the factory. In this connexion I wish to impress on the Madras Government the necessity of starting a Fish Technological Institute in Malabar so that improved methods of fishing and fish-curing and extraction of oil from fish might be devised. The Government Coir Factory at Beypore is very small when compared to the coir industry in Malabar wherein nearly four lakhs of people are working. What does the Five-Year Plan say about our cottage industries? What does it say about the coir industry? It says: 'The coir industry is in a depressed state and requires to be reorganized on a co-operative basis. A programme has been drawn up by the Travancore-Cochin Government for this purpose'. The Travancore-Cochin Government have drawn up a programme; why should this Government keep quiet when four lakhs of people are engaged in coir industry in Malabar and when coir industry is a major industry so far as Malabar is concerned? When this Government have not taken any steps to help the coir industry, how are they going to reorganize that industry on a co-operative basis as directed by the Planning Commission? I want to know whether the Government have taken any steps to bring the coir industry workers into the co-operative fold? I want to know what steps have been taken and are being taken by this Government to help the coir industry which is facing a crisis? Unless Government step into the picture and render adequate aid to this industry, nearly three to four lakhs of our people would be faced with the prospect of unemployment. That will worsen the situation which is already grave.

"Coming to the Hydrogenation Factory at Kozhikode, the Hon. Minister had stated that all the three vanaspathi factories in the State were not working at all in spite of the fact that the Government have granted them large sums. Of these three factories, one is run by Government, the factory at Kozhikode, and it has not yet started production. Further the Hon. Minister has stated that they were thinking of handing over the concern to a private agency if any such agency came forward.

"With regard to the other industries, most of the industries are facing a crisis. The tile industry is facing a crisis. The timber industry is facing a crisis. The Nirmala Glass Works at

25th March 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

Shoranur is closed down. The metal industry at Shoranur is closed down. Even the textile industry, the most advanced industry in our land, is facing a crisis. The Aaron Spinning and Weaving Mills, the only textile mill in Malabar, has been closed. Government must immediately rush with aid to these industries and save them from ruin. I regret that the Government have relegated the responsibility of saving these industries from ruin, to the background.

"Regarding the cottage industries, the Government are vociferous about the protection to be given to the cottage industries. But they are all on the verge of ruin. The problem of jaggery producers has been relegated to the background by this Government. The jaggery manufacture could be developed on the basis of co-operatives. The other day the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar has pointed out the possibilities of developing the varnish industry in Malabar. There is the possibility of developing the kuskus industry also. Very excellent perfumes can be prepared from kuskus and kuskus is grown in large quantities in parts of Malabar. Malabar is rich in plantation industry also. But this industry is dominated by foreign concerns. Their profits run into very big figures. But the prices of these products fluctuate as the export and import of many of these items are in the hands of foreigners. The coir industry as I have mentioned before is the largest single industry in Malabar. But it may be noted that the export of yarn and coir products is being handled by four big British firms doing their business in Kozhikode, Alleppey and Cochin. They are Volkart Brothers, Harrison and Crossfields, Aspinwall and Madura Company. They are not concerned with the development of cottage industry in our country. They are concerned only with amassing huge profits, say, super-profits'.

"With regard to the cashewnut industry, we want to point out that the State Government have not undertaken any step to develop it. Most of the cashewnut factories in the whole country are concentrated in Travancore-Cochin State. Malabar grows as much cashewnut as Travancore-Cochin State. But still Malabar is lagging behind in this industry because the Government give little consideration for its growth. This also is a dollar-earning industry. Despite this fact, Government is doing little in the matter of developing such industries.

"It is to be regretted that even the Government of India are not moving in the direction of industrialization of the country. In the Five-Year Plan only 1/10th of the total expenditure is to be spent in the industrial sector while the remaining 9/10ths will be spread over the agricultural and other sectors. Our country is mainly an agricultural country and over-pressure on land is one of the main reasons for the unemployment in the country. Unemployment is perhaps the biggest problem facing the Government and the people of India and its solution lies only in the industrialization of the country. But the step is not contemplated in the Five-Year Plan.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [25th March 1954]

“Let me conclude by pointing out the suffering of the people engaged in a typical cottage industry, namely, the Screwpine mat manufacturing industry. A mat that cost Re. 1 in 1952 is now being sold at Re. 0-3-6. For getting that Re. 0-3-6 a woman worker has to work for eight hours a day. From this the cost of the raw material has to be deducted. So, the wages for one day's labour is next to nothing. The industry should be organized on a co-operative basis and marketing societies also should be organized. Without marketing society fair prices for the products of cottage industries can never be obtained. I hope Government will come forward with the necessary help.

1-47 “With these words I resume my seat.”

3. *SRI AR. A. RM. CHOKKALINGAM CHETTIAR:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கைத்தொழில் இலாக்கா மானியத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏராளமான ஜனத்தொகையுள்ள இந்தியாவில் கைத்தொழில் நிறையப் பெருக வேண்டுமென்றே நமது மகாத்மா காந்தி அடிகள் கனவு கண்டார்கள். அப்பொழுதே இந்திய மக்கள் சுபிட்ச வாழ்வு பெற்று விளங்க முடியும் என்பது அவரது எண்ணம்.

“உலகில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை அனுசரித்து ஒரு சில பேர்கள் இயந்திரத் தொழிலுக்கு மிக அதிகமாக ஆதரவு அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட. ஜப்பானைப் போல இந்த நாட்டிலே கைத்தொழிலை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தில் எந்த விதமான ஆட்சேபமும் இருக்க முடியாது. ஆகவே கிராமக் கைத்தொழிலை விரிவுபடுத்துவதற்கு பல காரியங்களைச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும்.

“குறிப்பாக ஜப்பானை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அங்கே நாற்பது ஜம்பது கிராமங்களில் ஒரு பெரிய சாமானின் பகுதிகள் செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கிராமங்களிலிருந்தும் சில சில பகுதிகள் செய்யப்பட்டு ஒரு பொது இடத்திற்கு அனுப்பப்படுகின்றன, இப்படி பல பகுதிகளிலிருந்து செய்யப்பட்டு வரும் சாமான்கள் ஒரு தொழிற்சாலையில் ஒன்றாக இணைக்கப்படுகின்றன. இப்படி பல கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கும் வேலை கொடுத்து, தொழிற்சாலைக்கும் வேலை கொடுக்கிறார்கள் அந்நாட்டு முதலாளிகள். இவ்விஷயத்தை உலகமெல்லாம் அறியும். அந்த முறையில் நம் நாட்டில் கைத்தொழிலைத் திறமையாக வளர்க்கவும், பாதுகாக்கவும் இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அதைப் போலவே இந்தியாவில் செய்யப்படும் சுதேசி சாமான்களின் விலை சற்று அதிகமாக இருந்தாலும் கூட அதை ஆதரிக்கும் மனப்பான்மை நம் நாட்டு மக்களுக்கும் உண்டாக வேண்டும். இப்பொழுது கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று பேசுகின்றவர்கள் எல்லாம் கைத்தறித் துணியை தாங்களே உபயோகப்படுத்துவது என்ற வைராக்கியம் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் இன்றைக்கு அவர்களுடைய குறைகள் பல நீங்கிப் போயிருக்கும். அதைப்போலவே இன்றைக்கு நம் நாட்டுச் சாமான்களையே ஆதரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு வெளிநாட்டுச் சரக்குகளை வாங்குவதில் பயனில்லை. நம் நாட்டுச் சாமான்களின் விலை வெளிநாட்டுச்சாமான்களின் விலையை விட ஒரு அணு கூட இருந்தாலும் நம் நாட்டுச் சாமான்களையே வாங்குவது என நாம் எல்லோரும் உறுதி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் சாமான்களின் விலை நம் நாட்டுச் சாமான்களின் விலையை விட ஒரு அணு குறைவாக இருந்தாலும் அதை வாங்கக்கூடாது என்ற மனப்பான்மை நம்மிடையே ஏற்பட்டாக வேண்டும். டிஸ்களில் அடைக்கப்படும் உணவு சாமான்கள் எல்லாம் நம் நாட்டில் ஏராளமாக வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. நம் நாட்டில் சாதாரணமாக அலட்சியம் செய்யப்படும் தவிட்டிலிருந்து அவர்கள் பிஸ் கெட் தயார் செய்து இந்நாட்டிற்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அதை பூக அதிக விலை கொடுத்து நம் நாட்டு மக்கள் வாங்கி மகிழ்ச்சியோடு உண்பதைப் பார்க்க நான் ரொம்பவும் வெட்கப்படுகிறேன். இந்தப் பணக் காரர்கள் எல்லோரும். நம் நாட்டுக் குடிசைத் தொழிலை ஆதரிக்கவேண்டு

25th March 1954] [Sri Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar]

மென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக நம் நாட்டுக் கருப்பட்டித் தொழில் வெளிநாட்டாரின் ஆட்சி இங்கே இருந்தபோது அழியத் தொடங்கிற்று. ஆனால் நாடு விடுதலை அடைந்த பின்னர் அந்தத் தொழில் மறுபடியும் கொஞ்சம் தலை தூக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. இருந்தாலும். கருப்பு சாகுபடிக்காரர்களுக்குப் பணம் கொடுத்தும், அதை வாங்கி மறுபடியும் கருப்பட்டியாகச் செய்வதிலும் செலவாகும் பணத்திற்கு அவர்களிடம் வழியில்லாததால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலை ஒரு லாபகரமான தொழிலாகச் செய்ய சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிலுக்கு கனம் ஜெயராம ரெட்டியார் சொன்னது போல ஏதாவது தொந்தரவுகள் மாறிமாறி வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. ஆகவே சர்க்கார் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளை நிறுவியோ, அல்லது வேறு விதமாகவோ அத்தொழிலுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“உதாரணமாக மதுரை டி.வி.எஸ். மோட்டார் தொழிற் ஸ்தாபனம் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் மிகவும் திறமையாக அந்தத் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். அப்பஸ்வின் ஊழியர்களும் பொதுமக்களிடம் மிகவும் கணியமாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ரயிலைவிடவும் இன்னும் சரியான நேரத்தில் பஸ்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அதையும் பார்த்துவிட்டு சேனலை நகரத்திலுள்ள சர்க்கார் பஸ்களையும் பார்க்கும்போது என்ன சொல்வது என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. இங்குள்ள பஸ் ஊழியர்கள் பொது மக்களிடம் கணியமாகவே நடந்து கொள்வதில்லை.”

MR. SPEAKER:—“இந்த விஷயங்களை எல்லாம் நீங்கள் டிரான்ஸ் போர்ட் மானியம் விவாதத்திற்கு வரும்போது சொல்லுங்கள்.”

SRI AR. A. RM. CHOKKALINGAM CHETTIAR:—“குறிப்பாக சர்க்கார் நடத்தும் தொழிற் ஸ்தாபனங்களை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்பதற்கே, சொல்லுகிறேன். உதாரணமாக தீப்பெட்டித் தொழிலை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அது நாட்டு மக்களுக்கு ரொம்பவும் இன்றியமையாதது. அதில் நல்ல வருவாயும் கிடைக்கும். அதைச் சர்க்கார் மேற்கொள்ளலாம். அதைப் போலவே பீடித் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட ஏராளமான லாபம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலை நடத்துகின்றவர்களுக்கு லாபம் குவிந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலையெல்லாம் சர்க்கார் மேற்கொண்டு நல்ல முறையில் நடத்தினால் அதனால் நிச்சயம் நல்ல லாபம் கிடைக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவைகளை கூட்டுறவு முறையில் நடத்துவதற்காவது ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தற்போது கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் பலவற்றில் அதிகமான ஊழல் மலிந்து கிடக்கின்றன. அரசாங்கம் சரியான முறையில் அவைகளைக் கவனிக்கத் தவறியதன் காரணமாகத்தான் பல தவறுகள் அங்கே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கிராமாந்திரங்களுக்கு மின்சார வசதிகள் செய்து கொடுப்பது ரொம்பவும் அவசியமாகும். கிராம மக்கள் விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளை யெல்லாம் சர்க்கார் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும்.

“கடைசியாக ஒரு விஷயம். நம் நாட்டில் செய்யப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் நன்றாக இல்லையே என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜப்பான் தேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால் முன்பு அவர்கள் பண்ணிய பொம்மைகளுக்கு எல்லாம் மூக்கும், முகமும் கிடையாது. ஒரு உருவம் தான் இருக்கும். அப்படியிருந்தாலும்கூட அந்நாட்டு பொம்மைகளை நாம் அந்தக் காலத்தில் வாங்கிக் கொண்டேயிருந்ததின் காரணமாகத் தான்

[Sri Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar] [25th March 1954]

இன்றைக்கு அந்த நாட்டிலிருந்து செய்யப்பட்டு வரும் பொம்மைகள் எல்லாம் மூக்குமுழியோடு மிகவும் நன்றாக இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே நம் நாட்டுத் தொழில்கள் இப்பொழுது தான் ஆரம்ப நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இவைகளுக்கு நாம் அதிகமான ஆதரவு காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தியாவில் முன்பு டாக்கா மல்லின் போன்ற மிக உயர்ந்ததாகத் துணிகள் எல்லாம் நெய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாம் பார்க்கிறோம். இடையில் ஏற்பட்ட அந்நிய நாட்டு ஆட்சியால் தான் நம் நாட்டுத் தொழில் நசித்துவிட்டது. அவைகளை மறுபடியும் விருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும். இப்படியே நாம் நாட்டுத் தொழில்களுக்கு அதிக உதவியும், ஆதரவும் அளித்துக்கொண்டே இருந்தால் நம் நாடு வெகு சீக்கிரத்திலே உலகத்திலுள்ள மற்ற வல்லரசுகளோடு ஒரு வல்லரசாக சேர்ந்து திகழாவிட்டாலும் கூட நம் நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் சுபீட்சமாக வாழ்வதற்கு வகை ஏற்படுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

1-58
a.m.

*SRI V. MADANAGOPAL:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் வந்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில விஷயங்களைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் தோல்/பதனிடும் தொழிலானது மிக முக்கியமானது. தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 30 ஆயிரம் ஹரிஜனத் தொழிலாளர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலானது 80 சதவீதம் வெளிநாட்டினுடைய ஏற்றுமதியை நம்பியிருக்கிறது. 20 சதவீதம் தான் இந்த நாட்டில் செலவாகின்றன. வெளிநாட்டு ஏற்றுமதியில் பிரதானமாக பிரிட்டிஷ், அமெரிக்கக் கம்பெனிகள் இந்த ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் பிரதான பொறுப்பு வகிக்கின்றன. இன்றிருக்கக்கூடிய இந்த ஏற்றுமதி வர்த்தக முறையானது இந்தத் தொழிலையே மிகப்பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கக்கூடியதாக சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளிகளையும் சம்பந்தப்பட்ட தொழில் நடத்தக்கூடியவர்களையும் கடுமையாகப் பாதிக்கிறது.

“முதன் முதலாக கடந்த பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் இந்த நாட்டிலிருந்து பதனிடப்படாத தோல்—முடியுடன் கூடிய பச்சைத் தோல்—2 சதவீதம்கூட ஏற்றுமதி செய்யப்படவில்லை. இப்பொழுது பச்சைத்தோலானது இந்த நாட்டில் கிடைக்கக்கூடிய மொத்தக் கணக்கிலிருந்து 10 சதவீதம் வரையில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. இதனால் இந்த நாட்டில் மிகப் பெரிய அளவுக்கு அந்தத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாகக் கம்பெனிகள் தான் இந்தப் பச்சைத்தோலை அதிகமான அளவுக்கு வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் மேலும் மேலும் இந்தத் தொழிலில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகத் தான் செய்யும்.

“இந்த ஏற்றுமதி வர்த்தக உறவு முறைகளில் மூன்று விஷயங்கள் இருக்கின்றன. (1) அட்வான்ஸ் முறையில் லண்டனுக்குத் தோலை அனுப்பி லண்டனிலேயே ஏல மார்க்கெட்டை வைப்பது ஒரு முறை. (2) இங்கிருக்கக்கூடிய அதே பிரிட்டிஷ் கம்பெனிகள் நேரடியாகக் கொள்முதல் பண்ணுகிறார்கள். (3) இந்தியாவிலேயே தோலை உற்பத்தி பண்ணக் கூடிய மிகப் பெரிய வர்த்தகர்களிடம் காண்டிராக்ட் பேசி முடிவு செய்வது. ஆகவே, இம்மாதிரி மூன்று வர்த்தக முறைகள் இருக்கின்றன. இந்த மூன்று வர்த்தக முறைகளின் காரணமாக இந்தத் தொழிலில் மூலதனம் போட்டு செய்யக்கூடியவர்கள், மிகப் பெரிய மூலதனம் போடக்கூடியவர்களாக இல்லை. குறைந்தபட்சம் மூலதனம் போட்டுச் செய்கிறார்கள். லண்டன் மார்க்கெட்டில் விற்பனை ஆவதற்கு குறைந்தபட்சமாக நான்கைந்து மாதங்கள் ஆகின்றன. இன்றைக்கு சிறிய அளவில் உற்பத்தி செய்தால்கூட அதற்கு அதிகமான மூலதனம் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. இதனால் வர்த்தகர்களிடத்திலும்சரி, சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும்சரி ஒரு பிரதானமான கோரிக்கையைக் கடந்த 15 வருஷ காலமாக கோரி வருகிறார்கள். லண்டனில் இருக்கக்கூடிய

[25th March 1954] [Sri V. Madanagopal]

ஏல மார்க்கெட்டை சென்னையிலேயே நடத்தவேண்டுமென்றும் பதனிடத் தோலின்மீது (ஒப்பன் லோன்) கடன் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கோரி வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் கோரி வந்திருக்கிற காலத்தில் சென்னையில் மார்க்கெட்டு வைப்பதைப்பற்றி பத்திரிகையில் சமீபத்தில் ஒரு அறிக்கை வந்திருந்தது. சென்னையிலேயே ஏல மார்க்கெட் வைப்பதைத் தோல் வர்த்தகர்கள் விரும்பவில்லை என்ற ஒரு செய்தியும் வந்திருந்தது. அது உண்மை. சின்ன வியாபாரிகளும், மற்றும் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களும் இங்கேயே ஏல மார்க்கெட் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால் தோல் வர்த்தகத்தில் இருக்கக்கூடிய குறிப்பிடத்தகுந்த பகுதியார், பிரிட்டிஷ் கம்பெனிகளுக்கு கான்டிராக்ட் மூலம் தோலை வாங்கி அனுப்புகிறார்களே அவர்களுக்கு இங்கேயே மார்க்கெட் வைத்தால் அவர்கள் நலன்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, பிரதானமாக இந்தத் தோல் வர்த்தகத்தில் காண்டிராக்ட் முறையில் தோலைக் கொடுக்கக்கூடிய வர்த்தகர்கள்தான் சென்னையில் ஏல மார்க்கெட் வைப்பதற்கு ஆட்சேபனை செய்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே மார்க்கெட் ஏற்படுத்தினால் சின்னச் சின்ன வியாபாரிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

• “பிரிட்டிஷ் அமெரிக்கக் கம்பெனிகள் தான் தோலை வாங்கி வருகின்றன. சைனா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகள் இங்கிருந்து தோலை வாங்குவதற்கு நடைமுறையில் தடை இல்லாவிட்டாலும்கூட அந்த நாடுகளுக்கெல்லாம் தோல் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதில்லை. ஆகவே, ஏல மார்க்கெட்டை சென்னையிலே ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமாக இந்தத் தொழிலை பாதுகாக்க முடியும்.

“இரண்டாவதாக, இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் புகையிலையைக் கொண்டு பீடி, சுருட்டு போன்றவைகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. புகையிலைக்கு மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கக்கூடிய எக்ஸைஸ் டீட்டியானது ஆரம்பத்தில் ரூ. 500 பவுண்டு கொண்ட பாரம் 1-க்கு 37½ ஆக இருந்தது. இப்பொழுது 187½ ரூபாய் வரையில் டீட்டி போடப்படுகிறது. 1950-ம் வருஷத்தில் இருந்த விலையைவிட இப்பொழுது 66 சதவீதம் புகையிலை யின்விலை குறைந்துவிட்டது. இந்த நிலைமையில் புகையிலைச் சுருட்டுத் தொழிலானது வரியின் காரணமாக மிகக் கடுமையாக பாதிக்கப்படுகிறது.

“ஆந்திர பிரதிநிதிகள் சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரியிடம் 1952-53-வது வருஷத்திற்கு முன்பு இருக்கக்கூடிய புகையிலை ஸ்டாக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் வரியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று கூறி இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலும் இதே நெருக்கடிதான். 1952-53-ம் வருஷத்தில் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு கொள்முதல் செய்த புகையிலை இன்று நாலாயிரம் ரூபாய்க்குக்கூட விற்க முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் டீட்டி கட்டுவதென்றால் புகையிலை வர்த்தகர்களும் ஷே தொழிலும் பூரண பாதிப்புக்குள்ளாகும். ஆகவே 1952-53-ம் வருஷத்திற்கு முன்கொள்முதல் செய்யப்பட்ட புகையிலைகளுக்கு எக்ஸைஸ் டீட்டியிலிருந்து (வரியிலிருந்து) நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டும்.

“புகையிலைக்கு போட்டிருக்கக்கூடிய வரியானது பவுண்டுக்கு 6 முதல் 14 அணுவரை இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் இதுபற்றி யோசனை செய்து இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வரியை 50 சதவீதம் வரையில் குறைக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலும், தொழிலாளிகளும், வர்த்தகர்களும், மிகப் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“Sri S. Ramasamy Naidu wants to speak for a few minutes. Then I will call the Hon. Minister to reply.”

*SRI S. RAMASAMY NAIDU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனது நண்பர் ஸ்ரீமான் ஆதித்தன் அவர்களும், ஸ்ரீமான் ஜயராம ரெட்டியார் அவர்களும் தீப்பெட்டி தொழிலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்

[Sri S. Ramasamy Naidu] [25th March 1954]

கள். தீப்பெட்டி அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் ஒரு தொகுதியிலிருந்து வருகிறவனுடையால் அதைப்பற்றிச் சற்று விரிவாகச் சொல்லலாம் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

“நாட்டிலே இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் இதைக் கட்டுப்பாடு செய்து வருவதாலும், தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு வரி விதிப்பதாலும் சென்னை சர்க்கார் இத்தொழிலைப்பற்றி பாராமுகமாக இருந்துவருகிறது. நாட்டிலே இன்றைக்கு கையினால் உற்பத்தி செய்யும் தீப்பெட்டிகளில் பெரும்பாலானவை என்னுடைய பக்கத்தில் இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக் களிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இந்தத் தொழில் சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சர்க்காருக்கு வரி செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. இருக்கும் தொழிற்சாலைகளைக்கொண்டு, கிராம மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து இன்றைக்கு தீப்பெட்டிகள் மிகவும் சௌகரியமாக உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது.

“மேல்நாட்டாருக்குச் சொந்தமான ‘விம்கோ’ தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை சென்னையிலும் மற்ற இடங்களிலும் இருக்கிறது. அந்த தொழிற்சாலைகளில் தயாரிக்கப்படும் தீப்பெட்டிகளோ, எங்கள் பகுதியில் உற்பத்தியாகும் தீக்குச்சிகள் போட்டியிட முடிகிறது. பற்றவைக்கும் தரத்திலும், நின்று எரிகிற முறையிலும், வெயிலிலும் மழையிலும் தரம் குறையாமல் இருக்கக்கூடிய தன்மையில் நம்முடைய நாட்டில் கையினால் செய்யப்படும் தீக்குச்சிகள் மெஷினினால் செய்யப்படும் தீக்குச்சிகள் ஒத்து இருக்கின்றன. ஆகவே இவர்கள் விம்கோ என்றும் மேனாட்டு கம்பெனியுடன் போட்டியிடுவதற்கு நல்ல சூழ்நிலை இருந்தம்கூட இன்றைக்கு விம்கோ கம்பெனியார் விற்கும் தீப்பெட்டிகளைவிட மிகவும் குறைந்தபக்கமாகத்தான் கையினால் செய்யப்படும் தீப்பெட்டிகளை விற்க முடிகிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அதை வெளி இடங்களுக்குக் கொண்டு சென்று அங்கே விற்பதற்குப் போதுமான விலைமையில் கையிலே இல்லாததுதான். செய்யும் இடத்திலே யாராவது வாங்குகிறார்களா என்று பார்த்து அங்கேயே விற்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதினால் பல கைத்தொழிற்சாலைகளில் சுமார் 400 லக்ஷம் ரூபாய் உற்பத்தியாகவேண்டிய இடத்தில் தற்பொழுது 80 லக்ஷம் ரூபாய்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள்.

“ஆகவே, இன்றைக்கு நடக்கும் இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழில்களைச் சர்க்கார் ஆதரிக்கவேண்டுமானால் சிறிய சிறிய தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தி செய்யும் தீப்பெட்டிகளை வாங்கி, சர்க்கார் ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்தை வைத்து விற்பதுகொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏழை ஹரிஜனங்கள், மற்றும் குடிசைகளில் வாழ்வோர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கிடைப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும். இந்த நாட்டிலுள்ள வேலை இல்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினையை ஓரளவு போக்க முடியும். விவசாயக் காலம் தவிர, மற்ற காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு வேலை கொடுக்கவும், வீட்டில் உள்ள பெண்கள், வயதானவர்கள், வீட்டைவிட்டு வெளியே வரமுடியாதவர்கள், ஊனமுள்ளவர்கள் எல்லாரும் இந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கு லாயக்காக இருக்கும். ஆகவே, கையினால் செய்யப்படும் தீப்பெட்டித் தொழிலை விம்கோ கம்பெனியாருடைய போட்டியினின்றும் காப்பாற்றவேண்டியது அவசியம்.

“1926-28-லே விம்கோ கம்பெனியார் நாட்டில் தேவைப்படும் தீப்பெட்டிகளில் 50 சத விசதத்திற்கு மேலே தாங்கள் உற்பத்தி செய்வதில்லை என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு 75 சத விசதம் அவர்கள் உற்பத்தி செய்து விற்பது வருகிறார்கள். அவர்களுடைய உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்தினாலொழிய, கையினால் செய்யப்படும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் நசித்துப்போய்விடும். மேலும், ஏழை மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படும்படியாக நேரிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்னொரு சின்ன குடிசைத் தொழிலைப்பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் காலங்கரைப்பட்டி என்னும் கிராமத்தில் கிருஷ்ணதாஸ் காந்தி என்பவர் நூதனமாக சில இயந்திரங்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் அவைகள் இருக்கின்றன. நூல் நூற்பதற்குச் சிறிசில இயந்திரங்களை

[25th March 1954] [Sri S. Ramasamy Naidu]

யும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். பருத்தியிலிருந்து கொட்டையை நீக்கி, பஞ்சாக்குவது முதற்கொண்டு பதவை முதலிய காரியங்களுக்கெல்லாம் அந்த இயந்திரங்கள் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கின்றன. ஒரு ஆண் அல்லது ஒரு பெண் உட்கார்ந்துகொண்டு இயந்திரத்தை இயக்கி நாலு கதிர்கள் சுற்றுவது மூலமாக ஒரு நாளுக்கு 15 அல்லது 20 சிட்டம் வரைபோட முடிகிறது. இதே முறையில் இரண்டு மாதங்கள் அல்லது மூன்று மாதங்கள் தயார் செய்தால் எவ்வளவு தயார் செய்ய முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக, கிராமங்களில் இம்மாதிரி இயந்திரங்களை நிறுவினால் $\frac{1}{4}$ H.P. மின்சார இயந்திரத்தை வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்தால், கிராம மக்களுக்கு வேலை கிடைப்பதுடன் நூலின் தரமும் குறையாது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். நூல் அதிகமாக உற்பத்தியாகும். இன்றைக்கு நெசவாளர்கள் கஷ்டப்படவேண்டியதில்லை. சாதாரணமாக ஒரு நூற்பு இயந்திரத்தின் விலை ரூபாய் 10 ஆகிறது. கால் குதிரைவேகமுள்ள மோட்டார் விலை ரூ. 50. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒவ்வொரு நூற்புச்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கான ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அதிகாரிகள் அந்த காலங்கரைப் பட்டிக்குச் சென்று அந்த இயந்திரங்களைப் பரிசீலனை செய்து அவைகளைப் பிரபலப்படுத்தும்படியாகச் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் குடிசைத்தொழிலின் மூலமாக உணவுப் பொருளாக மாற்றப்படுவதில்லை. சோளத்தை மாவாகச் செய்வது (Malt) போன்றவைகளையும் குடிசைக் கைத்தொழிலாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Mr. Speaker, Sir, I take this opportunity to thank the Members for the very useful suggestions they have given. The industrial policy of this Government is the same as that of the Union Government. Industries based on defence requirements and one or two others of national importance such as iron and steel, the capital requirements of which are obviously beyond the competence of private enterprise, have been reserved for State ownership and operation. All the rest are included in the private sector to be developed by private enterprise. Therefore, apart from the few State industrial concerns which are already operated by Government, they are not for taking over any private concerns or for establishing new industrial undertakings of their own, thus competing with private enterprise.

“ Sri S. T. Adityan said that the pace of industrialisation was not rapid. I am not opposed to rapid industrialisation. The hon. Member from Karaikudi Sri Chockalingam Chettiar made one statement in support of the private sector and I agree with him. He said that perhaps private enterprise may work better and more efficiently and those who operate private enterprise may be more courteous and more helpful to the public. I do not deny that. That perhaps is the one factor that prevents extension of nationalisation. The Hon. Sri T. T. Krishnamachari while speaking at the Chamber of Commerce the other day, made a categorical statement that the future of nationalisation was fairly definite from the Government point of view. Government do not believe in nationalising existing industries and they do not propose to buy them up. But the Government will nationalise new industries which will benefit the country. Therefore he said that capital from this country or from outside for investment in industries

[Dr. U. Krishna Rao] [25th March 1954]

need not feel shy, and that the Government welcomed it. That, I think, is a categorical statement about the policy of nationalisation of both the Central and the State Governments.

"Another important observation was made that the Government were unable to provide finance for every private undertaking that deserved help. Government used to give ample help to private industries. But I must frankly say that our experience has been very disappointing. Many of the industries to which we have given financial aid have not done well with the result that many of them have not been able to pay back many instalments and some have not been able to pay back any instalments at all. Government are forced to take action against defaulting companies. Therefore we decided that industries which wanted a loan of Rupees 50,000 or less should apply to the Government. We refer the applications to the Board of Industries and on its recommendation we give the aid. But industries which want more than Rs. 50,000 should apply to the Industrial Investment Corporation in which this Government have taken a substantial share—I think it is nearly 51 per cent. On an examination of the demand and the urgency of the industry, the Corporation will advance a loan. I think that is a very good proposition so far as we are concerned. The Hon. Sri T. T. Krishnamachari has also made a categorical statement that the Government of India are thinking of sponsoring an Industrial Finance Corporation of their own."

SRI S. T. ADITYAN :—"I think at present there is only one Industrial Investment Corporation for Madras and Andhra States. At what stage are the arrangements for having a separate Corporation for the Madras State?"

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The matter of allocation of funds and shares between the Andhra and the Madras States is under examination. The Corporation now belongs to Madras and we have the dominant voice so far as distribution of help is concerned."

"The Hon. Sri T. T. Krishnamachari also said that the Government of India proposed to start a Corporation in which they would take a major share and that it would be controlled by private industrialists who would look into the help necessary for the industrial sector. He also envisaged the formation of a separate Government Corporation which would help industrialists whom the previously-mentioned Corporation would not help. I hope all this will definitely improve industries."

"My friend, Sri S. T. Adityan, referred to the experiment of running small-scale industries on power, especially mills with one thousand spindles or more. The matter is under the active consideration of the Government. The hon. Member spoke to me about it. The Bombay Government are trying an experiment of that type and we are awaiting their experience. If they find it successful, we shall take it up and do what is possible."

25th March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

"He also referred to the Engineering College. I am unable to defend the Engineering College. But I can tell him that we have in our State plenty of polytechnics and industrial schools where young men are taught industries. The first Five-Year Plan was devoted more to agriculture, and the second Five-Year Plan is going to be devoted more to industries. Therefore I think the outlook for industries is better and we are moving in the right direction. We have got in the polytechnics workshops with modern machinery and a wide variety of subjects so that people may take the subject in which they are interested. It may not be possible to have all the subjects in one school, but we have distributed the subjects and the result is beneficial."

"My friend, Mr. Jayaram Reddiar, made an observation with regard to paper and sugar mills. I agree with him. The policy of the Government has been enunciated and I am afraid we are unable to move in the matter. But we will offer help other than finance to private industrialists. One Mr. S. Thyagarajan has applied for permission to start a paper mill in Tirunelveli district and Sri V. S. Thyagaraja Mudaliar, whom every one in this House may know, has applied for permission to start a sugar mill somewhere in the Tanjore district. Private sector in industry comes forward slowly on account of the very factors mentioned by Mr. Jayaram Reddiar. On account of the difficulties which the factories are undergoing, private sector is not very bold; it is a bit chary. I may say why many of the industries are in difficulty. Some of them are in difficulties on account of power cut, some because the cost of raw materials has gone up, some on account of want of markets for their goods and some on account of labour troubles. But the fact remains that unless and until our economy improves and we have more money to circulate, we shall have to face this difficulty."

"He referred also to village industries. I can only say that this Government have set apart Rs. 1,10,000 for the Rural Industrialisation Scheme of Sri M. Visweswarayya. This scheme has been introduced in the Musiri taluk of Tiruchirappalli district. It provides for the formation of village group units for every fifteen or twenty villages and the constitution of committees for these group units. The object is to develop industries in every part of the area and to inculcate discipline, habits of self-help and collective effort among the rural masses."

"My friend, Mr. Jayaram Reddiar, referred also to hand-pounded rice. I cannot speak for the Government, because that subject belongs to a different Minister. But personally my sympathies are with him and I take only hand-pounded rice. Whether I will be able to convince my Colleagues is another matter. It is a matter which has to be addressed to my distinguished Colleague."

"My friend, Mr. Narayana Kurup, referred to the Kerala Soap Institute. I can tell him that to-day soap and coir industries are in difficulties all over India. The Travancore-Cochin Government

[Dr. U. Krishna Rao] [25th March 1954]

which perhaps are the big industrialists so far as coir is concerned, and the Madras Government so far as soap is concerned, are in great difficulty.

12-20 p.m. "I am sorry I cannot place before this House for obvious reasons, the action this Government is taking to protect the indigenous soap industry. But, I can assure my hon. Friend, Sri Kurup, that every effort will be made by the Government to see that foreign competition does not ruin and kill the soap industry. But, so far as the Kerala Soap Institute is concerned, I submit, Sir, that it is not a commercial institute. It is not intended to kill other institutions. It is a technical Institute where we want to teach people the way in which we can prepare soap efficiently. So, if we do not make more profits, I am sorry, it is not possible. He similarly mentioned about tile, coir, cement and timber. Most of these are seasonal occupations. They are in difficulty because the market for tiles is not in India but abroad. If the markets are dwindling, then the industry suffers. The hon. Member himself gave reasons why these industries are in difficulty. People have now switched on to use concrete, asbestos, etc. Therefore it is that the people who are engaged in tile manufacture are suffering. There is no use blaming the Government. The remedy does not lie with the Government, but by doing propaganda on the good effects of the Mangalore tiles. If that is done, I shall also join in that propaganda.

"Another hon. Member referred to the manufacture of Cod Liver Oil and Shark Liver Oil. I submit, Sir, that the Government are already encouraging their manufacture. We have put the best machine in the Government Oil Factory at Kozhikode. I have visited it myself. There, oil even to the last drop, is extracted from the shark liver by the improved process. So far as the Government are concerned, we have ordered that all hospitals, local board dispensaries, etc., should use shark liver oil only because we are able to prove that our oil stands equal to anything that is produced anywhere else—in India or abroad. My hon. Friend, Sri Gopalakrishnan, of course made a charge that we help the Lever Brothers. I deny that charge. I am unable to place on the Table, for obvious reasons, the action we are taking on this matter.

"Sir, we have one Coir Training School at Beypore. I have myself visited it. We have appointed a committee to look into it and I have to say regretfully that the committee did not recommend the expansion of the Coir Training School. I shall look into the suggestion once again and see what can be done.

"My friend spoke about the Hydrogenation Factory. If I were the Minister-in-charge of Industries when this proposal was mooted, I would have wholeheartedly opposed it. I cannot think of a Hydrogenation Factory being started at a place where there is no groundnut and groundnut has to come from hundreds and hundreds of miles before it can be used in this factory. Now, however, three of my Colleagues and myself visited the factory and gave an assurance that we will run this factory even though

[25th March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

it may mean a loss to Government. But, unfortunately there was no power. We had to wait till we got power. When power became available, we had to decide whether we should run this factory, or not. But, I can assure the hon. Members that we have just started a trial run in the matter of refining oil. I must also give this warning. We have no intention of selling it to any outsider. We would like to see how this factory works. Of course, hon. Members know that no Vanaspati Manufacturer, who has not got power and finances to come forward to purchase groundnut oil even at the cheapest rate in the fluctuating market, can prosper. No Government officer, not even the Minister for Industries, has got the power to sanction all the money at once. The Hon. the Finance Minister and I have to see that the Hydrogenation Factory is worked successfully. We know that if we have to work it to the full capacity, we will have no loss, we may make profit. If we work it at half capacity, we will have neither profit nor loss. Sir, we have decided to work on a 'no-loss, no profit' basis. Even for that, I think, we will have to wait.

"My hon. Friend, Sri Gopalakrishnan, referred to the Aaron Mills and its closure. There are a number of institutions in this country which, of course, are closed on account of very many causes—bad management, labour troubles in some cases, accumulated stocks, want of electricity, want of foreign market, etc., in other cases. As I mentioned earlier if the Government are going to render financial assistance, then the budget allotment must be something colossal. I feel that in our present financial state, we will not be able to help such concerns. There is nothing to prevent them from going into the private market and take loans. The Sarada Mills went into the private market and started working. What is there to prevent the proprietors of Aaron Mills from doing it? I am only putting a suggestion; I am not saying that it should be done.

"Another hon. Member, Sri Madanagopal, referred to two matters—the tanning and the beedi industries. I quite agree with the gravity of the situation regarding both. Some months ago, the tanning industry was in very great difficulty. People had lost everything because of the peculiar nature of this industry. The man who decides the price is the buyer in London and the man who sells them here has no right to ask for the price. It is a topsy-turvy arrangement, if I may call it so. I had called for a Committee, a Committee of representatives, shall I say, of tanners, exporters—both Indian and foreign. The Committee has reported that at the present moment it is not advisable to start a market in Madras. The reason may perhaps be just the same as my friend gave for it. But, I do not know. I have to take it at its face value. The Union Minister, the Hon. Sri T. T. Krishnamachari, was telling the Chamber of Commerce the other day that the position has improved. I can say that so far as the Madras Government is concerned, we are taking every effort to protect the tanning industry.

[Dr. U. Krishna Rao] [25th March 1954]

" Similarly, with regard to the beedi industry, the difficulty is that the proprietors want to escape the Factories Act. They stop manufacturing beedies in the factories and get it done as a cottage industry in the houses with the help of women and grown-up children. If my hon. friend, Sri Madanagopal, suggests that they should not live but only the men working in the factories must live, it is Hobson's choice. I need not say anything more. The question is under the active consideration of this Government and we are trying how best we can help.

" Sir, I have exceeded my time-limit. I should like to thank the hon. Members for the suggestions they made and I can assure them that both I concerned with the major industries, and my Colleague, the Minister for Agriculture in charge of cottage industries, will do our very best to satisfy the needs of the hon. Members. I would appeal to my hon. Friend, Sri Adityan, to withdraw the cut motion."

SRI S. T. ADITYAN :—" I am not withdrawing the cut motion, Sir."

MR. SPEAKER :—" Then, I shall put the motion to the vote of the House. The question is—

' That the allotment of Rs. 1,69,46,600 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Rs. 100 ' "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" Now, I will put the original motion to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,69,46,600 under Demand XXI—Industries and Cinchona. ' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XXVII—ELECTRICITY.

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,87,10,600 under Demand XXVII—Electricity. ' "

" Sir, you have asked us not to make any long statement at the outset. I have come prepared with a very elaborate statement. But, with due deference to your wishes, I may be permitted to release it to the Press as it contains very valuable material for the information of the public."

MR. SPEAKER :—" If the hon. Minister reads a few lines, that will go not only into the Press but also into the official proceedings."

25th March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் மந்திரி அவர்களின் பிரச்சுத்தை cyclostyle செய்து எல்லா அங்கத்தினருக்கும் அனுப்பினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்."

MR. SPEAKER :—" If the Hon. Minister desires that it should go into the official proceedings, then we may take it as read. I do not stand in the way. I leave it to the Hon. Minister to decide."

SRI S. T. ADITYAN :—" In courts, when judgments are delivered, the first sentence and the last sentence are read in the open court and the judgments are taken as delivered. Likewise, may I suggest to the Hon. Minister to read the first sentence and the last sentence of his speech? "

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, copies of the note may be circulated to all the hon. Members."

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, I shall now read the first and the last portions of my speech :

' This Demand is for a grant from current revenues to meet working expenses of Electricity Schemes in operation. The working expenses include expenditure on smaller works financed from ordinary revenues, expenditure on operation and maintenance, provision for depreciation and the cost of Establishments. Against Rs. 3.87 crores required for these working expenses, the net expenditure on working alone being Rs. 3.19 crores, the gross revenue expected to be earned by the Electricity Department is Rs. 5.26 crores.

' There is another Demand under Electricity—Demand XXXVIII relating to the Capital Outlay on Electricity Schemes. The gross Demand for Capital Outlay on Electricity Schemes this year amounts to Rs. 6,24,70,200. To present a complete picture of what is being done in the field of Electricity, I may be permitted to deal with both the Demands together.'

MR. SPEAKER :—" How can that be permitted? We can take up only the Demand for Electricity."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, both the Demands relate to electricity."

MR. SPEAKER :—" We are now in Demand XXVII."

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, the subjects dealt with in both the Demands are allied ones. Therefore, both the Demands may be treated as one Demand for the purpose of discussion."

SRI K. VINAYAKAM :—" The other Demand is also a part of the Electricity Demand."

MR. SPEAKER :—" Let the Hon. Minister make the position clear. Does he want both the Demands to be taken up together? "

[25th March 1954]

*TEMPORARY CHAIRMAN (Sri V. Balakrishnan) :—"The time-limit is reduced to five minutes per speaker, hereafter."

12-43
p.m.

*SRI P. S. NALLA GOUNDER :—"கனம் சேர்மன் அவர்களே, கனம் மந்திரியார் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மின்சார இலாகா மானியக் கோரிக்கை தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்."

"எங்கள் ஜில்லாவில் கீழ் பவானி அணைக்கட்டுக் கட்ட தண்ணீரும் சில மைல்கள் தூரம் விடப்பட்டு விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களையெல்லாம் செழிப்புள்ளதாக ஆக்க உத்சாகம் ஊட்டப்படுகிறது. அதற்கு எல்லாவித சகாயமும் செய்வது கவர்ன்மென்டின் நோக்கம். ஆதலால் தான் கம்யூனிடிப் பராஜெக்ட் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தையும் அந்த இடத்திலேயே ஆரம்பித்துள்ளார்கள். மேலும் அவ்விடத்தில் மின்சார சக்தியைக்கொண்டு விவசாயத்திற்கு ஆக்கம் அளிப்பதோடு கிராமங்களுக்கு வேண்டிய எல்லாவித சௌகரியங்களையும் ஏற்படுத்தி சீக்கிரம் கிராமங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவது சர்க்காரின் கொள்கை. சமுதாய திட்டத்தின் மூலம் அவ்விடத்தில் மின்சார சக்தியை உபயோகப்படுத்த சர்க்கார் ரூ. 12,00,000 சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு நடப்பதென்ன?"

"சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வேலை துவக்கின மின்சார திட்டங்களை யெல்லாம் நிறுத்தி வைத்துவிட்டார்கள். விவசாயிகள் தங்கள் தோட்டக் கிணறுகளுக்கெல்லாம் சீக்கிரம் மின்சார மோட்டார் அமைத்து தண்ணீர் இறைத்து விவசாயப் பொருள்களை எளிதில் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்ய ஆசைகொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய ஆசை வீணயிற்று. கிராமங்களில் வீடுகளில் மின்சார விளக்குகள் போடவும் தொழில் அபிவிருத்தி செய்யவும் எண்ணிய எண்ணம் வீணாகி எமாற்றம் அடைந்தனர். லோயர் பவானி வாய்க்காலின் வலது கரையில் வாய்க்கால் தண்ணீர் பாயாததும் வாய்க்காலுக்கு சுமார் 2½ மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் உள்ள பூமிகளின் கிணறுகளுக்கு மின்சார மோட்டார் அமைத்துக்கொள்ள சர்க்கார் கொடுத்த உத்தரவையும் நிறுத்திவிட்டார்கள். லோயர் பவானி தண்ணீர் பாயாத பாக்கி இடங்களில் உள்ள கிணறுகளுக்கும் மின்சார விசை கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, கோய்செட்டிபாளையம், பவானி, ஈரோடு, தாராபுரம் ஆகிய தாலுகாக்களில் சுமார் இரண்டு லட்சத்து ஏரையிரம் ஏக்கர் விவசாய பூமிகளும் கிராமங்களும் மின்சார சக்தியால் ஏற்படும் நன்மைகளை அடைந்து விருத்தியடைய முடியாமல் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் தவறு."

"லோயர் பவானி வாய்க்காலின் தண்ணீர் நிலத்தில் ஊறி கிணறுகளுக்குத் தண்ணீர் வருகிறதாம். அந்த தண்ணீரை மின்சார மோட்டார் மூலம் இறைத்து நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய அனுமதித்தால் வாய்க்காலின் தண்ணீர் குறைந்து, வாய்க்காலின் கோடியிலுள்ள பூமிகளுக்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கது அல்ல. அதே கிணற்றில் கபிலையின் மூலமோ, யந்திரம் வைத்தோ, இறைத்தால் யாரும் தடுப்பதற்கில்லை. மின்சார மோட்டார்களின் மூலம் தண்ணீர் எடுத்தாலும் அதே விஸ்தீரணமுள்ள பூமிக்குத்தான் தண்ணீர் பாய்கிறது. தண்ணீர் அதிகமாகவும் செலவாகாது. தண்ணீரை மிதப்படுத்த விரும்பினால் இப்பொழுது பள்ளங்களில் தண்ணீர் ஓடி சேதம் ஆவதைத் தடுத்தால் மிகவும் நல்லது."

"லோயர் பவானி வாய்க்காலில் வருஷத்தில் சுமார் ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். பாக்கி ஆறு மாதங்களுக்கு குடியானவர்கள் கிணற்றில் தண்ணீர் இறைத்துத்தான் சாகுபடி செய்ய வேண்டும். அதற்கு மின்சார மோட்டார் இருப்பது சௌகரியம். வாய்க்கால் தண்ணீர் மட்டும் பாய்ச்சி, கம்பு, சோளம், ராகி போன்ற தானியப் பயிர்களை விளைவித்தால் பயிர் நன்றாக வளர்ந்து வராது. இடையிடையே கிணற்றுத் தண்ணீர் விட்டால்தான் பயிர் நன்றாக வளரும். அகையால்

25th March 1954] [Sri P. S. Nalla Gounder]

எவ்விதத்தில் பார்த்தாலும் மின்சார விசை கொடுப்பதை நிறுத்தியிருப்பது நல்ல செய்கையாகாது. உடனே மின்சார விசை கொடுத்து கிராமங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர கோருகிறேன்."

"சில இடங்களில் இரவில் தான் மின்சார மோட்டார்மூலம் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்யவேண்டும் என உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இரவு நேரங்களில் தண்ணீர் பாய்ச்சுவது மிகவும் கடினம். ஆகவே பகல் நேரங்களில் மின்சார மோட்டார் மூலம் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்ய உத்தரவிடவேண்டும். எங்கள் தாலுகாவில் ஒலப்பாளையம், ஷண் பகப்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் சப்-ஸ்டேஷன்கள் கட்டப்பட்டு இன்னும் வேலை துவக்கப்படாமல் இருக்கிறது. சீக்கிரம் அவைகளை பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

*SRI K. T. RAJU :—"கனம் தலைவர் அவர்களே (சேர்மன் அவர்களே), கனம் ஸ்ரீ அங்கத்தினர் ஏ. கோவிந்தசாமி கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்தின் வேலைகள் எல்லாம் நகரங்களை விட கிராமங்களில் தான் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி இந்த சபையில் இருக்கக்கூடிய பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அந்தத் தேவைகளை எப்படிப் பூர்த்திசெய்வது என்பதுதான் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். என்னுடைய தொகுதி அதிலும் குறிப்பாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, ஈரோடு தாலுகாவில் இருக்கக்கூடிய மேட்டுப் பாங்கான பிரதேசங்களுக்கு சமீபத்தில் லோயர் பவானி வாய்க்கால் மூலமாக தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தண்ணீர் பாயக்கூடிய பிரதேசம் சுமார் இரண்டு லட்சத்து ஏரையிரம் ஏக்கர்கள். இந்த வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தில் மின்சாரத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை சர்க்கார் நன்றாகப் பயன்படும் முறையில் செலவழிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லோயர் பவானி வாய்க்காலில் அவர்கள் திட்டமிடப்பட்ட அந்த முழு ஏரியாவிற்கும் ஒரு போகத்திற்குத்தான் தண்ணீர் விடமுடியும். மற்ற காலங்களில் தண்ணீர் அந்த வாய்க்காலில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும், பக்கங்களிலுள்ள கிணறுகளுக்கு அந்த தண்ணீர் கிடைக்கும். அந்த தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு ஏற்றம் வைத்து இறைத்துக் கொள்ளலாம். அதை விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவ்விதம் செய்வதற்கு அந்த பிரதேசங்களுக்கு மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் அதை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அதனால் அந்த லோயர் பவானி பராஜெக்ட் ஏரியாவிற்கு உடனடியாக மின்சார திட்டத்தை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். அதனால் கிராம ஜனங்கள் விவசாயம் பண்ணுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அதற்கு நாம் உடனடியாக திட்டமிடவேண்டும். அதுவும் குறுகிய காலத்தில் அது வெற்றிகரமாக இருக்கும்படியான திட்டமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு சர்க்கார் செய்யக்கூடிய மூலதன செலவானது நல்ல முறையில் சர்க்காருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பயன் அளிக்கும், நாட்டிற்கும் நல்லது, மக்களுக்கும் நல்லது."

"இந்த விவசாயிகள் மின்சாரம் தேவை என்று கேட்டால் வருஷக் கணக்கில் அதை கவனிப்பது இல்லை. சாதாரணமாக கம்பெனிகளும் கார்ப்பரேஷன்களும் மின்சாரத்தை எடுத்து நடத்திய காலங்களில் கிராமங்களுக்கு வசதி கிடைத்து வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது சர்க்கார் மின்சாரத்தை எடுத்து நடத்தக் கூடிய காலத்தில் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு கிராமவாசிகள் விண்ணப்பம் போட்டால் அதற்கு வருஷக் கணக்கில் பதில் கிடைப்பது கிடையாது. எனவே தான் இன்றையதினம் கிராமங்களில் ஒரு விவசாயம் செய்வதற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக விவசாய அபிவிருத்தி செய்வதற்காக லோயர் பவானி பராஜெக்ட் ஏரியாவில் இருக்கக்கூடிய வாய்க்காலின் இருபுறங்களிலுள்ள விவசாயிகள் விண்ணப்பம் போட்டால் அவைகளை உடனடியாக கவனித்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். நீங்கள் செய்ய

12-48
p.m.

[Sri K. T. Raju] [25th March 1954]

வேண்டியது புதிது அல்ல. அந்த வாய்க்காலேச் சுற்றி இரண்டு மூன்று மைல் ஓரங்களுக்கு மின்சார வசதி இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தை நாம் இப்பொழுது அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் குறைந்த செலவில் அதிகமான ஒரு வருமானத்தை எதிர்பார்க்கலாம். அதிலிருந்து அதிகப்படியான நன்மையையும் செய்ய முடியும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சர்க்கார் இரண்டு ஜி.ஓ.க்கள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அவையாவன, 6-1-54 தேதியிட்ட ஜி.ஓ. நெ. 56, 11-2-54 தேதியிட்ட ஜி.ஓ. நெ. 536. அதாவது கோயம்புத்தூர் ஜில்லா ஏரியாவில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் தங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்றால் மூன்று மாத தொகையை முன் கூட்டியே அட்வான்சாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக கோவை ஜில்லாவில் பல கிராமவாசிகள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விவசாய நெருக்கடி, பொருளாதார நெருக்கடி இவைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது மூன்று மாத அட்வான்ஸ் அதாவது 200 அல்லது 300 ரூபாய் அட்வான்ஸ் பணம் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களால் எப்படிக் கட்டமுடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் தற்காலிகமாக அந்த உத்தரவை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் மேட்டூர் தேக்கத்தில் ஏற்கனவே ஏற்பட்ட மின்சார வெட்டின் காரணமாக 300 தொழிலாளர்கள் வேலையை விட்டு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு அவர்களில் 150 பேர்களை மறுபடியும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மூன்று கோடி ரூபாய் மின்சார இலாகா செலவழிக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அந்த 150 தொழிலாளர்களையும் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வருகிற காலத்தில் உடனடியாக அவைகளை கவனிக்கவேண்டும், காலதாமதம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

13-25
p.m.

* SRI G. GOVINDAN :—“கனம் சேர்மன் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மின்சார மானியத்தை நான் ஆதரித்து சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சர்க்கார் நகர மக்களுக்குத்தான் அதிக வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு அதிக வசதிகள் எதுவும் செய்து கொடுப்பதில்லை. அதைப் போலவே நகரத்தில் வசதிகள் பல செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று பேசும் அங்கத்தினர்களுக்கே ½ மணி நேரம் பேசுவதற்கு சபையிலும் அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. என்போன்றவர்கள் யாராவது கிராம மக்களுக்கு இன்னென்ன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல முன் வந்தாலும்கூட எங்களுக்கு 5 நிமிஷங்களுக்கு மேலே கொடுப்பது கிடையாது. இது ரொம்பவும் வருந்தவேண்டிய விஷயமாகும். ஆடம்பர மக்களாகிய நகர அங்கத்தினர்களுக்கு ½ மணி நேரம், கிராம மக்களாகிய எங்களுக்கு 5 நிமிஷம் என்று பேசக் கூட நேரம் ஒதுக்குவதைப் போலவே தான் மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் நகரங்களுக்கு அதிகம் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகர மக்களும் ஆடம்பரமாக “பான், லைட், ரேடியோ,” போன்றவைகளை வைத்துக்கொண்டு சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு மின்சார வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு அதை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவார்களே தவிர வீணாக ஆடம்பர வாழ்க்கை எதற்கும் செலவு செய்யமாட்டார்கள். நகர மக்களுக்கு நீங்கள் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வசதியும் கிடையாது, என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே கிராம மக்களின் நலனில் அக்கரை கொண்டு கிராமப்புரங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

25th March 1954] [Sri G. Govindan]

“குறிப்பாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு மின்சார வசதிகளை அதிகம் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டாலும் கம்பெனியார் அதற்காக செலவிடப்படும் ரூபாய் எல்லாவற்றையும் அந்த டிவிஷன்காரர்களே கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதோடு மூன்று மடங்கு அதிகமாக தொகை கடனும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதோடு மாதாமாதம் அதிக பணம் கட்டவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். பணம் கட்டத் தவறினாலும் அபராதம் போடுகிறார்கள். இந்தவிதமான எந்தத் தொந்தரவும் விவசாயிகளுக்கு இல்லாத முறையில் விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதியை சர்க்காரே செய்து கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ராமநாதபுரம் டிவிஷனுக்கு மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் கொஞ்சம்சுட அக்கரை காட்டவில்லை. எங்கள் ஜில்லா மக்கள் அரசியலை மாற்றி அமைப்பதற்கு சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முன்னணியில் நின்றார்களே தவிர சொந்தப் பிரதேசத்தை முற்போக்குள்ளதாகச் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்ற சுயநல எண்ணம் கொஞ்சம்சுட இல்லாதவர்களாக இருந்துவிட்டார்கள். இனிமேலாவது எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த மராமத்து மந்திரி அவர்கள் அந்த ஜில்லா பூராவும், பிற பகுதி மக்களுக்கு எந்த வகையிலும் பாதகம் ஏற்படாத வகையில், மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ராமநாதபுரம் மகாராஜா சேதுபதி அவர்கள் அந்தப் பிரதேச மக்களின் நன்மைக்காகவும், தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவும் செய்திருக்கும் தொண்டுகள் அளவிடற்கரியது. தமிழ்ப் பண்டிதர்களை அவர்கள் ஆதரித்த ஒரு பண்பே மிகவும் பாராட்டற்குரியது. இச்சமயத்தில் நான் ஓர் விஷயத்தைச் சொன்னால் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் கூட என்னிடம் கோபப்படக்கூடும். என்னென்றால் உங்களுடைய புதுக்கோட்டை மகாராஜா தன்னுடைய சுயநலத்தை கருதி, தேசத்தியாகி வீர கட்டபொம்மனை ஆங்கிலேயர்களிடம் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டார். அதனால்தான் அவருக்கு மகாராஜா பட்டம் கிடைத்தது போலும்! ஆனால் எங்கள் பிரதேச மன்னர் நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவும், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காகவும் சிறந்த முறையில் பல தொண்டுகள் புரிந்துங்கூட சேதுபதி என்று தான் அழைக்கப்பட்டார். சேதுபதி என்றால் உலகம் பூராவும் மக்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். நீங்கள் சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தாலும் அவரைப் பற்றி மிக அதிகமான வரலாறுகளை அறிந்துகொள்ளலாம். சேதுபதி என்றால் சிலர் என்னவோ சாதாரண ஜமீன்தார்போலக் கருதுகிறார்கள். அவருடைய பெருமை உலகம் பூராவும் எட்டியிருக்கும் போது நான் மிக அதிகமாக அதைப்பற்றி சொல்லவிரும்பவில்லை. அந்தப் பெருமைமிக்க சந்ததியிலே வந்திருக்கும் நமது ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்களும் உடனடியாக அவரது ராமநாதபுரம் டிவிஷன் பூராவும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க முன் வந்தாகவேண்டும். குறிப்பாக நாயனார் கோவில்வரை மின்சார திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு உள்ள பல கிராமமக்கள் பெரும்பாலோர் மின்சார வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாலக்கிராமம், சூராணம் போன்ற இடங்களில் மிஷின் பாதிரிமர்கள் அதிகமான பள்ளிகளை வைத்து நடத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனல் பள்ளிகள், பெண் பள்ளிகள் என்று தனித்தனியாக பல பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துகிறார்கள். அந்த இடங்களுக்கு எந்தவிதமான மின்சார வசதியும் கிடையாது. அதை உடனடியாக விஸ்தரிக்கவேண்டும். அதோடு தனிப்பட்ட நபர்களிடமிருக்கும் மின்சாரக் கம்பெனிகள் எந்த முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று நான் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். அவைகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் தேவலையென்றும் நினைக்கிறேன். தனிப்பட்ட கம்பெனிகளில் பணத்தை கொண்டுபோகிறார்கள் என்று உங்களுக்கு நான் பச்சையாகச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்றே எண்ணுகிறேன். அவைகளை யெல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் எடுத்து நடத்த சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI D. K. RAJU :—“Mr. Chairman, Electricity is a very important subject. Therefore, I request that I may be given some more time than is ordinarily allowed, as a special case.

[Sri D. K. Raju] [25th March 1954]

"Electricity is now being handled by the Government not as a public utility concern but as a revenue-earning concern. Electric power should be given to the public at large in the villages and especially, to agriculturists. Now, the Government say that they are for helping the agriculturists, but in practice, I can challenge, they are not giving as much help to the agriculturists as the electricity licensees were giving. The general trend now is that all electricity undertakings should be nationalised. Sir, take for instance, the Srivilliputhur Electricity Undertaking. I was the licensee there for a good number of years, but the licence has now been withdrawn. If we go there and ask the public now, they say that they are not able to get electricity as quickly or sufficiently as they were getting during the licensee's time. Last year also I spoke about this and on many other subjects. But none of my requests made then has been complied with. The Government demand a minimum guarantee to be given if electricity is to be extended to new areas for the benefit of agriculturists. If the Government are sincere in helping the agriculturists, why should they ask for the minimum guarantee? Not only that; whenever the public want electricity to be extended to an agricultural area, the Government also want some advances to be given long before the scheme is taken up. Such demands only chill the enthusiasm of the agriculturists. Instead of helping the agriculturists by the Government themselves advancing money for the extension of electricity, they are demanding money from the agriculturists. This is one of the suicidal policies of the Government. I request the Hon. the Minister for Public Works to make a note of it and do the needful in the matter.

"Even in areas affected by drought and where there is no water in the wells, the usual charges are levied. Last time, I requested the then Minister for Public Works to look into the matter. I learn that nothing has been done. Let me give an example, Sir.

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

"Suppose there is no water in the well. The usual practice is that the ryot should approach the Tahsildar, and not the Electrical Engineer. The Revenue Department should certify that there is no water in the well. We all know how long it will take to get a good certificate from a Revenue Officer. The Tahsildar sends the paper to the Revenue Inspector who in turn sends it to the village officer. We know how the village officers will deal with such matters. I request the Government to look into this matter at least now. These powers must be transferred from the Revenue Department to the Electricity Department so that the Assistant Electrical Engineer who is in charge of the scheme may be able to certify whether a particular well is really dry or not. If the well is really dry, the ryots must get remissions.

"The general impression of the House seems to be that the Government are managing the Electricity Department economically. It is not a fact and I am prepared to challenge it. Previously, in spite of the fact that a licensee was paying income-tax

25th March 1954] [Sri D. K. Raju]

at the rate of 5 to 6 annas in the rupee, electricity duty and surcharge and in spite of the fact that he was paying amply to the staff employed by him, he was able to pay dividends to the shareholders at the rate of not less than 6 per cent. After paying all these, the managing agents also used to get a good income. Now, the Government need not pay income tax and other taxes. But still, they are not able to show a good revenue, and it is not more than 4½ to 5 per cent. This will clearly show whether the Government have been managing this Department economically. Moreover, while charging the depreciation account, the licensees were asked to follow a certain method by which they were asked to pay more under this head, whereas the Government have a system of their own according to which they charge less under this head. With all these, they are not able to show an income of more than 4 to 4½ per cent."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up. A large number of Members want to take part in the discussion. So, let the hon. Member finish his speech soon."

* SRI D. K. RAJU :—"I want a few more minutes, Sir. Coming to the service that the public get from the department, I wish to say a few words. During the licensee's period, the public were able to get temporary connexions within a day. But now, I am not exaggerating when I say that if a temporary connexion is asked in connexion with a marriage, a reply from the department will be received at the time of the *janma nakshathram* of the baby of the married couple. The department takes a very long time in attending to such urgent matters. I hope the Hon. Minister will make a particular note of this and see that whenever people apply for temporary connexions for marriages and on other similar occasions, their requests are immediately complied with without any undue delay. Their applications must at least be disposed of within a fortnight of their receipt by the Department. This must be the maximum time-limit.

"About extension of electricity for agricultural purposes

MR. SPEAKER :—"I have already explained to the hon. Member my difficulty. A large number of Members want to take part in the discussion. The hon. Member's time is already over."

SRI D. K. RAJU :—"Sir, I am sorry, when I am on the most important subject, my time is cut short."

MR. SPEAKER :—"It is not only the hon. Member's time that is cut short. Every hon. Member's time that is cut short."

SRI D. K. RAJU :—"Then, thank you, Sir."

* SRI K. VINAYAKAM :—"Mr. Speaker, while generally agreeing with the argument advanced by the hon. Mover of the cut motion, I wish to draw the attention of the Hon. Minister to the purpose of the cut motion given notice of by me, viz., 'to bring to the notice of the Government the paucity of supply of

[Sri K. Vinayakam] [25th March 1954]

electric energy in the district of Chingleput for the purpose of agriculture and street-lighting in important places.' Of all the districts in the State, Chingleput happens to be the most backward. It is neither an urban area nor a metropolis like the Madras City. Nor is it a rural area. As a result of this, a step-motherly treatment has been meted out to this district from time immemorial, in spite of the fact that a very influential Member of the Cabinet from that district was in charge of this portfolio in the last Ministry. Agriculture is the stable industry in that district, and the bulk of the population have taken to it. When such a large number of people depend upon agriculture to eke out their livelihood, it is most regrettable to note that there are no major or minor irrigation projects in that district. There are only a few well-fed tanks and some streams in the entire district. When the rains fail, the agriculturists in that district are put to great hardship and loss as they will not be able to raise any crop. That is the reason why I wish to urge upon the Cabinet the urgent need for extending electricity to the rural parts of the Chingleput district. On the eve of the last general elections, just a week before the polling took place, the Government of that day extended electricity to Tirukkalikundram as a bait to the electorate. Afterwards, when the Congress Party was routed in the elections, the extension programme was abandoned. In that place only 8 of the 12 streets have electric lights and the rest of them, viz., four streets are left to their fate.

"As far as extension of electricity for agricultural purposes is concerned, I have to repeat the same woeful story. Though the electric poles may be situated in the fields and though the line may run along the fields, the Government have not seen their way to extend electricity for agricultural purposes. It is most deplorable. Just before the separation of the Andhra State, it was said that it was not possible to extend electricity to any place as the Government were busy with the partition of the State. That was a lame excuse which they gave before the partition of the State. Afterwards, when I asked the Hon. Minister concerned, he pleaded inability to do anything in the matter. If this is to be the fate of the agriculturists of the Chingleput district and if they were compelled to go without electricity for a longer time, I am sorry that the party in power will not fare any better in future elections.

"Sir, in this connexion, I wish to bring to the notice of this House one important matter, which I feel, is pertinent to the Demand under discussion. I would like to know why, after the partition of the State on a linguistic basis, our State should supply electric energy to the State of Andhra. While many places in this State have to go without electricity, why should power from Mettur and Salem be diverted to districts outside our State? I know I am raising a very knotty problem which has to be solved by the Ministry. True, there is an agreement between our State and the Andhra State. But I have to point out that 'Charity begins at home!'

25th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

1-10
p.m.

"Let the Madras State first give a time-limit to the Andhra State within which they have got to make their own arrangements and see that the power which is now catered to them is diverted to places in our State.

"Lastly, one more point and I am done. I submit that there should not be nepotism in the working of this department. I may cite an instance. It happened during the last Ministry. There is an electrical sub-station in Poonamallee and the transformer in Poonamallee could not stand the strain of further load or connexion. The Electrical Engineer made a pertinent objection that energy could not be taken from the Madras Thermal station to Poonamallee. But the then Cabinet contrived to take power from Kancheepuram sub-station thereby putting the Government to greater expense, and the public money was thus wasted in the interests of the people of Poonamallee. I am bringing this to the notice of the House so that such kind of nepotism, such kind of overriding of technical advice should not recur. The advice of the technical staff should not be overlooked by the Government at least in future."

* SRI A. SENAPATHI GOUNDER :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சாரம் மற்ற காரியங்களுக்கு எவ்வளவு அத்தியாவசியம் என்று நினைக்கிறோமோ அதேபோல விவசாயத்திற்கும் அவசியம் என்பது எல்லா மெம்பர்களுடைய பேச்சுக்களிலிருந்தும் தெரிகிறது. அந்த அவசியத்தை உணர்ந்து, விவசாயத்திற்கு சகலவிதமான முக்கியத்துவத்தையும் கொடுத்து விவசாய மக்களுக்கு மின்சாரம் பரவும்படியான முறையில் நமது சர்க்கார் தகுந்த முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1-12
p.m.

"உதாரணமாக, எனது தொகுதியாகிய தாராபுரத்திற்கு மின்சார கனெக்ஷன் கிடைத்துப் பதினான்கு வருடங்கள் ஆகின்றன. ஆனால் அதில் வருந்தத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால், இதற்கு அருகாமையில் ஒரு மைல், தாரத்திலுள்ள கிராமத்திற்குக்கூட அந்த மின்சாரம் பரவவில்லை. அந்த அளவுக்கு மின்சார இலாகாவின் வேலை இருக்கிறது. ஒரு மைல் இரண்டு மைல் சுற்றளவிலுள்ள விவசாயிகளுக்குக்கூட இந்த மின்சாரத்தின் பயன் கிடைக்கவில்லை என்றால், தாலுக்கா பூராவும் எந்தக்காலத்தில், எந்தச் சமயத்தில் வரும் என்பது விவசாயிகளுக்குத் தெரியாமல், விவசாயிகள் இந்த மின்சாரத்தைக் கேட்பதையும், விண்ணப்பம் செய்வதையுமே கைவிட்டு விட்டார்கள். அந்த முறையில் மின்சார அபிவிருத்தி இருந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பதை நமது மரா மத்து இலாகா மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"மேலும் ஒரு சில விவசாயிகள் விண்ணப்பம் செய்கிற காலத்தில்கூட காலதாமதம் ஏற்படுத்துவதுடன், அதற்கு அதிகமான தொகைகளையும், டெப்பாசிட்டு செய்யவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி மின்சாரத்தை எப்பொழுது தேடுகிறான் என்றால் இரண்டு ஜோடி மாடுகள் வாங்கப் பணம் இல்லாத காலத்தில், சிறிய மோட்டாரை வைத்து அதனால் தண்ணீர் இறைக்கலாம் என்று மின்சாரத்திற்கு விண்ணப்பம் போடுகிறான். அந்த நிலையில் அவனுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கப்படாவிட்டால் அவனுடைய விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது.

"கீழ்பவானி பாசன பிரதேசத்திற்குக் கூடியசேக்கிரம் மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்ற அவசியத்தைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய மெம்பர்கள் வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். அதேபோல நானும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கீழ்பவானி ஏரியாவில் தாராபுரம் தாலுகா இருக்கிற படியால் அந்த ஏரியாவின் முக்கியத்துவத்தை முன்னிட்டாவது இந்தத் தாலுக்காவிற்கு மின்சார சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

25th March 1954]

1-15
p.m.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member's time is up. I will allow two more Members and the Hon. Minister will reply after lunch."

1-20
p.m.

“മനോന, മലബാറിൽ വിദ്യാലയത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച കൃഷി വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതാണ് സാധിക്കും. പുഴയോരങ്ങളിൽ കൃഷി വിദ്യാലയത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതാണ് ഇതിനുള്ളിൽ അത് വളരെ പ്രയോജനപ്പെടും. അങ്ങനെ വിദ്യാലയത്തിൽ വികസനം ഉണ്ടാകും കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതാണ് മലബാറിനെ ദക്ഷിണകൃഷിയിൽ സ്ഥാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും സാധിക്കുമെന്നുള്ളതിന് തക്കമില്ല. പ്രധാന വ്യവസായശാഖകൾക്കുവേണ്ടിയും വിദ്യാലയത്തിൽ കിട്ടാത്ത പുതിയ കരു നിലവാണ് ഇന്ന് മലബാറിലുള്ളത്. ആ നില മാനി മലബാറിലെ മേൽപ്രധാനപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കും വിദ്യാലയത്തിൽ നീട്ടാൻ അടിയന്തിരമായ നടപടി എടുക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിനെ ഒരിക്കൽക്കൂടി കാൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലവും ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ആങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇനിയും ഗവണ്മെന്റ് . . .” (വെൽ.)

* SRI K. R. VISWANATHAN:—“கனம் தலைவர் அவர்களே ! விவாதத்திலிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உடையார் பானையம் தாலுக்காவுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துக் கொடுப்பதுபற்றி அடிக்கடி பேசி வந்திருக்கின்றேன். நீர்ப்பாசன வசதிகளில் இரண்டு வகைகள் உண்டு. ஒன்று இயற்கையாகவே மழை பெய்யும் காரணத்தினாலும் ஊற்றுகளினாலும் இயற்கை வசதி யேற்படுகிறது. குளங்கள் வெட்டுவதாலும் கிணறுகள் தோண்டுவதாலும் மின்சாரத்தாலும் செயற்கை வசதியேற்படுகிறது. இன்று உடையார்பானையம் தாலுகாவைப் பொருத்த மட்டில் இந்த இரண்டு வகை நீர்ப்பாசன வசதிகளில் ஒன்றுமே

[Sri K. R. Viswanathan] [25th March 1954]

செய்யப்படவில்லை. மின்சார விஸ்தரிப்பும் செய்யவில்லை. அதனால் விவசாயிகளுக்கு ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படுவதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது.

“(2) உடையார்பாளையம் தாலுக்காவிற்கு வேறு எந்த வசதி செய்து தராவிடினும் மின்சார வசதியாவது செய்து தரவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மிகவும் பிற்போக்கான இந்த தாலுக்காவிற்கு இந்த வசதியாவது செய்யவேண்டியது அவசியமானது..

“(3) இந்த தாலுக்கா கும்பகோணம் எலக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பொரேஷன் கம்பெனியின் எல்லைக்குட்பட்டது. இந்த கம்பெனியாரை மின்சார விஸ்தரிப்பு வேண்டுமென்று ஜயங்கொண்டம் பஞ்சாயத்து போர்டார் கேட்டதற்கு இதற்காக இரண்டு லக்ஷ ரூபாய் ‘டெபாசிட்’ கட்ட வேண்டுமென்று கம்பெனியார் கேட்டிருந்தனர். அம்மாதிரி பஞ்சாயத்து போர்டார் அத்தொகையைக்கட்ட முடியவில்லை, சர்க்கார் மேற்கண்ட 2 லக்ஷம் ரூபாய் கொடுத்து விஸ்தரிப்பதற்கு உதவவேண்டுமென்று கேட்டதற்கு சென்ற ஆண்டில் சர்க்காரும் கைவிடுத்தனர். இப்போது சர்க்கார் 10 லக்ஷம் ரூபாய் கிராமப்புறங்களில் மின்சார வசதியை விஸ்தரிப்பதற்கு ஒதுக்கியுள்ளார்கள் என்பதை அறிவோம். இந்த தொகையிலிருந்து ஜெயங்கொண்டம் பஞ்சாயத்து போர்டார் கேட்டுக்கொண்டபடி ரூபாய் இரண்டு லட்சத்தையும் கும்பகோணம் எலக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பொரேஷனுக்கு கடன் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள விவசாயிகள் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தபோதிலும் மேற்கண்ட தொகையில் ரூபாய் ஜம்பதினியர்வரை உதவ முன்வந்துள்ளார்கள். ஆதலால் இந்த தொகையை சர்க்கார் உடனடியாக உடையார்பாளையம் தாலுகாவிற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதற்காக லைசென்சுதாராகிய மேற்கண்ட கம்பெனிக்கு கடனாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரம்பலூர் தாலுகாவிற்கும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நண்பர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்னதுபோல எங்கள் ஜில்லாவுக்கும் மந்திரி ஒருவர் இருந்து நேரடியான அனுபவம் உடையவராக இருந்தால் உண்மையில் என்ன செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணமானது, பிறக்கும். ஆதலால் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரே வந்து பார்த்து நிறைவேற்ற வேண்டிய காரியங்களை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

1-28
p.m.

* SRI C. H. KANARAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ കുഞ്ഞിരാമക്കുറുപ്പൻ പറഞ്ഞ സകല കാര്യങ്ങളേയും ഞാൻ പിന്തുടരുന്നു. മലബാറിലെ വിദ്യാഭ്യാസവികസനത്തെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവിടെ വിദ്യാഭ്യാസം പെരിന്താമുക്ക് മുതൽക്കുവരെ പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ചങ്ങവനാഴി താലൂക്കിൽ കുതിപ്പുഴയിൽനിന്നും വിദ്യാഭ്യാസം ഉച്ചാലിപ്പിക്കാനുള്ള സാധ്യത വളരെയുണ്ട്. അതിനു ഇതുവരെ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കിയിട്ടില്ല. ഒരു പഞ്ചായത്തരൂപമായി ഏതാണ്ട് കഴിയാനായിരിക്കുന്നു. അടുത്ത പഞ്ചായത്തരൂപമായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിന് ഒരു സ്കൂൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് ഗൗരവമായിട്ട് ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. മലബാറിലെ പല പുഴകളിൽ നിന്നും വിദ്യാഭ്യാസം ഉച്ചാലിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. പുഴകളെ വിദ്യാഭ്യാസം കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ അത് തുറന്നു കൊള്ളുക എന്നതിനു വളരെ പ്രയാസമുണ്ടാകും. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി അതിർത്തിക്കു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ തിരു-കൊച്ചിയിൽനിന്നും വിദ്യാഭ്യാസം കിട്ടാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ എന്ന കാര്യവും തിരു-കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റുമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ. ”

MR. SPEAKER:—"The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-20 pm."

The House then adjourned for lunch.

25th March 1954]

(After lunch—2-30 p.m.)

MR. SPEAKER:—"The Hon. Minister will begin his reply."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ Is there quorum, Sir? ”

MR. SPEAKER :—“I think there is quorum. Are there not 23 Members excluding the Hon. Sri Bhaktavatsalam?”

The quorum bell was rung and some more hon. Members came into the House.

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Speaker also included in the number for quorum? ”

MR. SPEAKER :—“ Yes. The Hon. Minister will now reply.”

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, Sir, I must at the outset thank the hon. Members for the very constructive suggestions they have offered on the floor of the House. But, just when I am on my legs, it does not encourage me because the interest the hon. Members have taken is reflected by the empty benches that I am seeing here. However, those that have taken part in the discussion in the morning—most of them—are here and I would like to deal with some of the aspects they had mentioned in criticising the Government on this Demand.

“ Well, Sir, I may point out in the beginning to the hon. Members that this Government recognize that electricity is a vital necessity and that it has to be spread as speedily as possible throughout our State, consistent with our resources, financial and otherwise. The hon. Member, Sri Govindaswami, in moving the cut motion, mentioned about the need for considering the importance of electricity for agriculture and so on. Well, I may point out that even recently we have passed some orders drastically charging on luxury lighting like in marriage, etc. I do not know whether the hon. Member is aware of such an order. We have made the rich pay through their nose who indulge in all sorts of festivities, using mercury lamps so that funds derived from that will go to augment the finances of the Government and go towards rural extensions. Let that be understood by the hon. Member. It was mentioned that this Government have been encouraging air-conditioned rooms and things like that. Well, people will have to pay sufficiently very high for air-conditioned rooms and let those rich people who want to enjoy them and who can afford to pay, have them. It will all go to the credit of the rural population and the people at large. Let me assure that on the floor of this House, Sir.

“ Regarding scarcity of electricity in certain of the taluks, it is unfortunate that I could not read out my speech which I proposed to do at the beginning when I moved the Demand. That would have shown to hon. Members the efforts that this Government have made in the past. The commodity of electricity is a thing which everyone wants. Modern ideas of things have gone so far that it has been considered a vital necessity and most economical

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [25th March 1954]

for agriculturists and, if I may say so, there is a scramble for electricity from all over the State. But then, hon. Members should also realize the difficulty of the Government in catering to the needs of all at one and the same time. It is difficult to do that. It can only be done by stages. We are trying our level best to serve the interests of all. There might have been certain drawbacks in attending to certain needs of certain districts and certain districts might have gone forward with certain developments. But on that account a charge on the Government should not be laid. For the intention of the Government is to spread electricity as fast as possible to all parts of the State. If there had been lack of development, we will try to make it up. We will try to make good the lapse in the districts wherever they are backward in this respect.

" Sir, there was free criticism about the deposits and things like that. I quite agree that at a time a thousand rupees or so will not be available with the villager. It is quite common knowledge. It is really very difficult for the village folk and agriculturists to remit these demands. Well, in that respect, I can only say that I have taken up this function only just now and I am just taking stock of the situation and am trying to get into the groove. I have been trying to understand the Government Electricity System and now only hereafter I can pay attention to the entire problem. It is my earnest desire that agriculturists must be shown all sorts of privileges. Government are not there to make profit. Government should serve agriculturists first more than anybody else. That is my ambition. If it is given to me to continue in this office for any length of time, I shall certainly see—I assure this Hon. House—that electricity is made as cheap as possible, the cheapest possible to the agriculturists. (Cheers.) That is my promise on the floor of this House. But let me be given time to analyse things, because there are so many things in Government machinery, we have to get into departmental ways; there is the doubt, there is the old habit of restricting things, if I may say so, a 'rut' and we have to get over that rut and employ some new ideas into the administration. For all that, we must have initiative and some time to think about problems. I am sure hon. Members will agree with me when I say I have not got that time to go into these problems. My only assurance is, given the time, I shall certainly keep it foremost in my mind that agriculturists must be served at any cost. That is the ambition one should have in administering this undertaking to-day. I may be there now, an X may be there to-morrow or a Y may be there, whosoever be there, it shall be his ambition and responsibility to see that this country flourishes in agriculture and to meet agricultural needs as the paramount thing. And the Government certainly take note of that thing. If it is not the ambition of others, it is mine at any rate.

2-40
p.m.

" Later on, there have been few stray cases. For instance, my hon. Friend, Mr. Nalla Goundar pointed out the case of Lower Bhavani, where even though sufficient water is there, electricity is not being given and pump-sets are not being supplied. Perhaps

25th March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

there might have been some reasons for it. He also said that the Irrigation Chief Engineer has been objecting to the installation of pump-sets. I have not gone minutely into the problem as it were. But I may inform the hon. Member that we will try to meet the Chief Engineer, when we will discuss this matter with him. Meanwhile, I cannot foresee things. Perhaps, the Chief Engineer thinks that by having pump-sets installed in wells, the water percolates from the canal and that the tail-end ayacutdars will be affected. But I can only promise him—I cannot vouchsafe for what I say now—that I will go the whole hog into the question and try to make some kind of settlement.

" My hon. Friend, Mr. K. T. Raju, referred in a general way to the main problems of agriculture and its importance in our economy.

" My hon. Friend, Mr. D. K. Raju, who is evidently absent here, spoke as if he came in here to represent the interests of the licensees. He was only speaking about the licensee's way of doing things. Well, I cannot subscribe to that feeling, that licensees can serve the public better than the Government. The licensee's interest is only profit-making. But the Government cannot have profit motive. It is the People's Government that we are having now. Of course, there may be drawbacks and shortcomings here and there in the Governmental way of doing things. That has been the accepted fact all along. Everyone knows about it. A private man is interested only in profit-making. He is interested in doing things quickly, but the Government will not move so quickly as the private man can do. That is an acknowledged fact. You need not condemn me as the Government Member responsible for this policy, if the Government are not moving fast. I do admit that the Government are not moving fast. The Government have got their own machinery. They have got their designs, formulæ and things like that. A private proprietor can order things and do jobs quickly. It is the profit motive which makes him do all these things. But the Government have to move in their own way.

" The hon. Member, Mr. D. K. Raju, also complained that there was no economy in this department. Well, Sir, I may inform him that the Government are trying to save money. We are trying to minimize expenditure. After all, even if we make more economy by further probing into the problem, the money thus saved will only go back to the rate-payers and the consumers. It will only go towards them by way of further extension of electricity, so to say. But this will not be so in the case of private enterprise, for they will try to appropriate all their gains to themselves and not for the benefit of the common man. So, there is not much force in what Mr. D. K. Raju has stated on behalf of the licensees.

" Then, my hon. Friend, Mr. Rama, has pleaded very much for the municipalities and said that they should be entrusted with the supply and distribution of electricity. I do admit that there should be some way by which the finances of the municipalities should be augmented and improved. But whether electrical undertakings should be handed over to the municipalities is a matter for

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [25th March 1954]

the consideration of the Government as a whole. You know, recently the Supreme Court has passed judgment about our taking over electrical undertakings. Although, as at present, the judgment was passed, the Government have not left the matter over there because there have been very many electrical undertakings and so many licensees who have not been carrying on good work all along. It is the intention of the Government to see that such of the electrical undertakings as are not serving the best interests of the people are taken over by the Government. Also, a comprehensive legislation is contemplated which will soon be placed before you, hon. Gentlemen. We may go slow. (Interruption from an hon. Member: 'What about companies which are doing good work?') It may be that later on, we may be thinking of taking over those companies that are doing good work.

"Sir, some hon. Members were pleading that some of the licensees do not have sufficient money and that the Government should provide them with loans, etc., for electricity extension schemes. We have been giving them loans in the past and it was only last year, on account of the financial stringency in which our State was placed at that time, we stopped giving them loans. Again, this year, we have provided a sum of Rs. 10 lakhs to be granted as loans to these licensees and this Rs. 10 lakhs is in addition to whatever they could get from the Industrial Finance Corporation. Sir, that will go a long way for these licensees to take up some more rural electrification schemes and give electricity extensions to useful areas.

"Then, Sir, my hon. Friend, Mr. Vinayakam, thundered forth as if from a political platform. He characterised the talk of electricity and electricity extensions as propaganda and election stunt. Fortunately, Sir, we are not in the midst of elections and we have got sober times to sit calmly and think over our things. I would request the hon. Member, Mr. Vinayakam, to come over to me and state his grievances in a calmer and much milder tone so that he can get things done much more quickly, instead of criticising us as he has done now on the floor of the House. If he states his grievances to me, I can do my best to repair the damages that have occurred whether fortunately or unfortunately.

"Then, the hon. Member Mr. Kunhirama Kidav spoke about extension of electricity to Malabar. It is our ambition to extend power to Malabar. We have already done not little, I should say, because here I have with me a statement which shows that seven schemes were sanctioned by the Government during the recent years for extension of supply of electricity in the rural areas of the Malabar district. Here are the details of the schemes:—

Serial number and name of the extension.	Initial cost.	Ultimate cost.
(1)	(2)	(3)
	LAKHS. RS.	LAKHS. RS.
1 Extension of supply to Parli Panchayat area.	..	1,81,670
2 Extension of supply to Tirur and Ponnani.	7.9	14.8

25th March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Serial number and name of the extension.	Initial cost.	Ultimate cost.
(1)	(2)	(3)
	LAKHS. RS.	LAKHS. RS.
3 Extension of supply to Nilambur and surrounding villages.	3,25,861	5,17,400
4 Extension of supply to Kollengode, Vadavanur and Koduvayur villages in Palghat taluk.	5,30,820	6,50,360
5 Extension of supply to Alathur and other adjoining villages in Palghat taluk.	3,46,150	4,29,350
6 Extension of supply to Ottapalam, Lakkidi, Vaziankulam, etc., villages.	4,39,300	6,14,300
7 Extension of supply to Meppadi, Vythiri, Kalapetta, etc., villages in Wynaad taluk.	..	5,93,900

"So, there have been some works going on in the Malabar district. Then, there are also proposals to get power from the Travancore-Cochin State and some negotiations are going on and ere long we will be executing very many schemes in Malabar. Therefore, let not Malabar Members think that their district has been neglected. As it is, in the Wynaad taluk, many schemes have been taken up for execution. In view of the fact that this Government are proposing to take up the Kundah Electricity Scheme which is a very big scheme and which can completely cater to the needs of that area, we have not provided for smaller schemes that have been suggested by various hon. Members coming from Malabar. I think, the same thing applies to Mr. Kanaran who also spoke about extension of electricity to rural areas of the Malabar district.

"Then, Sir, the hon. Member Mr. Adityan was narrating to me while the hon. Member Sri K. Vinayakam was expatiating eloquently that there had been insufficient expansion of electricity schemes and this and that, an analogy which is as follows: Suppose there are three calves. The first calf had drunk all the milk. The second had drunk only half the milk. The third was asking 'What is milk'. That is how he was characterising his district, I mean Tirunelveli district. If that is so, I feel sorry for the state of affairs there. But I do not know how the hon. Member could say so when we have the Papanasam Hydro-Electric Schemes in Tirunelveli district. However his grievances seem to be genuine. I shall promise the hon. Member a very kind consideration of all the problems he had referred to. I will now come to the observations of the hon. Members on my left. Especially I want to mention about the speech of the hon. Member Sri Govindan who hails from my part of the district. While Mr. Govindan was making representation on behalf of his district which is the same as mine, the hon. Member Mr. Viswanathan had to raise and echoed his feeling that only districts which are represented in the Ministry seem to receive much attention to the detriment of other backward areas. No such feeling could be entertained so far as the district referred to by Mr. Govindan is concerned because Ramanathapuram is known to be a very backward district. Mr. Viswanathan's argument could be easily disproved, by the observation of Mr. Vinayakam characterising Mr. Bhaktavatsalam, the Hon. Minister

2-50
p.m.

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara-Sethupathi] [25th March 1954]

for Public Works in the previous Ministry for not having done anything for Chingleput district. Viewed in that angle, Mr. Viswanathan need not expect me to do anything specially for Ramanathapuram. (Laughter.) Therefore Mr. Viswanathan's observation is absolutely a flap. It does not bear any evidence for being substantiated. Moreover, Sir, we feel delicate to do anything for our own place lest we should be characterised as having been very partial to our own district. Let me inform the House that I would do nothing in favour of my district, I mean Ramanathapuram, to the detriment of other backward districts. Let not Mr. Viswanathan think that because Mr. Govindan had made a representation on behalf of the district from which I hail, I will give undue credence to it, neglecting the claims of other backward areas. Let not Mr. Govindan feel that because I also represent Ramanathapuram, he will get more. Let him not delude himself with that kind of feeling. Let me give this assurance to the House that whatever is due legitimately to any area will be done. We will not show undue preference to any particular district, because of the representation of it in the Ministry.

"The hon. Member Mr. K. R. Viswanathan, spoke about Udayarpalayam and about the representations from the Jayankondan Panchayat Board of Perambalur taluk. We would look into all those things. Let me inform the hon. Member that unlike the previous year and the year before that, we have allotted a large sum under the head "Electricity" this year. It is our policy to make available electricity cheap and at the same time to make available to the rural folk in our backward areas. (Interruption by Sri K. R. Viswanathan: 'What about backward areas?') Sir, the hon. Member is interrupting me when I am saying what he just now wants to say, viz., that is our policy to extend electricity to the backward areas. I am saying the very thing he has just mentioned and while I am saying it, he has questioned me. (Laughter.) Let me inform the House that in regard to extension of electricity schemes, the backward areas will receive our vital consideration.

"Sir, in the limited time allotted to me, I do not think I can cover all the points. I cannot do more than what I have done. I would request the hon. Mover of the cut motion to withdraw his cut motion and thus if he wants to give me a chance he may try it out."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,24,70,200, under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER:—"I shall now put the cut motion and then the main motion under Demand XXVII—Electricity to the vote of the House, since the Hon. Minister has moved both the Demands, viz., Electricity and Capital outlay on electricity schemes simultaneously. Is the hon. Member Sri Govindaswami withdrawing his cut motion?"

25th March 1954]

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் விவசாயிகள் நன்மைக்காக மின்சாரத்தை கண்டிப்பாக விஸ்தரிக்கிறேன் என்று உறுதி கூறினதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதே இடத்தில் அதாவது இப்பொழுது இருக்கும் இந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபையிலே பிறகும் இதே Portfolio வகித்தால் அவர் கண்டிப்பாக வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. ஆனால் அவர் இருக்கும் மந்திரிசபை நிலைக்குமா என்ற சந்தேகம் இருப்பதால்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அவர் தனிப்பட்ட முறையில், ராஜா என்ற ஓதாவில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யலாம். ஆனால் இந்த சர்க்கார் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கும் கொள்கையை திருத்திக்கொள்ளுமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த வெட்டுப்பிரேரணையை நான் வாபஸ் வாங்கவில்லை."

MR. SPEAKER:—"I will put the cut motion to the vote of the House. The question is—

'That the allotment of Rs. 3,87,10,600 under Demand XXVII—Electricity—be reduced by Rs. 100.'

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"I shall now put the main motion to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,87,10,600 under Demand XXVII—Electricity.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,87,800, under Demand XXXII—Community Development Projects.'

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,87,800 under Demand XXXII—Community Development Projects.'

"Mr. Vinayakam may now move his cut motion."

* SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 66,87,800 under Demand XXXII—Community Development Projects be reduced by Rs. 100.'

"I have moved this cut motion to impress on the Government the necessity of proceeding with the scheme in right earnest lest the enthusiasm of the villagers should fade out due to the bad administering of this scheme. The enthusiasm of the villagers would grow if the Government were to concentrate their attention on the scheme and work it in right earnest. Sir, this Community Development Projects scheme is a novel one which is being tried by the Government of India and the State Governments. It is financed from the

[Sri K. Vinayakam] [25th March 1954]

Indo American Technical Co-operation Fund. Certain areas are selected and formed into development block. Government hope to develop those areas by providing several amenities like laying of roads, better facilities for irrigation, sanitation, etc., Government have rightly chosen the areas in our State for community development. I am grateful to the Government of Madras for having chosen my constituency for development under this scheme. At present 112 villages have been chosen for community development. The Government have allotted Rs. 66.88 lakhs for this Demand XXXII—Community Development Projects. Out of this the administrative expenditure at the district level comes to Rs. 11.11 lakhs. That means it works out to more than 18 per cent of the entire allotment under this Demand. I would request the Hon. Minister to go into this question and see whether the establishment charges could not be minimised and the money saved by that could not be used for community development.

" This scheme of community development is a very good scheme. Many schemes of development, like better provision of agriculture, improved means of communications, provision for hospitals, sanitation and other hygienic improvements, are worth mentioning under this scheme of community development. This scheme contemplated by this Government is a laudable one. I have in my possession now a brochure prepared by the Block Development Officer who is in charge of the block in my district. Sir, I may here pay a tribute to the ability and administrative capacity of the officer as well as to the officer who is placed at the head, I mean, Mr. Venkatachalapathy who has done really good service for rural development. I had an opportunity to visit the villages wherein this community development work is in progress in my constituency. The villagers are evincing great enthusiasm in this scheme. They have readily come forward to part with a portion of their land for the laying of good roads. I was amazed at the enthusiasm shown by the villagers and the officers alike. Within three months they have laid a road. The villagers have levelled their earth and have planted sesbania trees on the side of the roads so that their lands could be well enclosed.

8 p.m. " But at the same time some villagers are beginning to suspect. I know the difficulties of the Government. They have got to go through the formality of passing the budget for the allotment of funds for the Community Development Projects. But the villagers are not posted with the latest information regarding the passing of the budget. Villagers have come forward in large numbers and by their voluntary effort have laid roads where there were no roads, sunk wells where there were no wells and deepened lakes where they got silted up. The Hon. Minister who is in charge of this portfolio was kind enough to convene a small conference of those who had taken interest in this public work and I had the opportunity of taking part in that conference. The system is a very good one; the project is a very good endeavour. But I only wish that there should be no political strings attached to the aid given for implementing this scheme. The Hon. Minister may be tempted to feel

25th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

that this is not his concern, that this is a concern of the Government of India because it is they who get the aid from the United States and that this suggestion should be made in Parliament. I strike a note of warning even here and now. We will accept the aid given by any country for improving the rural parts. But no political strings should be attached either by the United States of America or by any other country which comes to our aid. If that is assured, we, the Members sitting on the Opposition Benches, have no objection to accept aid from any country. Technical experts are of course necessary to work this system. But technical experts are not wanting in our country.

" Technical experts should not be imported particularly from a country like America because Americans are financing this scheme. If American experts are imported, they will instil into the minds of the local people their own political convictions and twist the opinion in our country in favour of their country. That should be particularly guarded against and the neutral attitude of our country must be maintained.

" Under this system, there is a scheme to recruit village guides and social education organisers. Recently an advertisement appeared in the newspapers calling for applications from candidates for being trained as village guides. I wish that for employment in a Community Development Project area, the people coming from that area alone should be trained as village guides, because they are posted with the local conditions and they know the people and the environment. If there is a Community Development Project area in Tirunelveli district, the village guides there must be people coming from the Tirunelveli district. A person taken from Chingleput to distant places like Tirunelveli, Madurai or Tanjore will be found unfit. If this factor is borne in mind by the recruiting agents, this system will work very well.

" Apart from the discussion here, I have requested the Hon. Minister to include a few more villages which are nearby to the areas that have been selected. The reason for suggesting this inclusion is that the villages that have been selected enjoy some kind of communications like country tracks or village roads that have been developed by the District Board authorities. But there are some villages like Tirunalai in Chingleput district situated in a forest area. It is equidistant and lies between Manmad and Tirukalikundram, and no official of this Government would have visited that place. The village is cut off from civilization. I and the other candidates who contested the elections had physical trouble in reaching some villages. Such remote villages need roads very badly. I wish the Hon. Minister bear in mind the view point I am putting forward. After all such villages are not more than ten in number. When we are going to develop 111 villages, 10 more villages are not going to be a heavy drain on the resources of this Government.

" The impression has been going round in the selected parts that he people there have got to be grateful to the Congress Government

[Sri K. Vinayakam]

[25th March 1954

who are now working this system. It is indirectly mobilising political support for the party in power. Even the Hon. Minister who is in charge of this portfolio will agree with me that such nefarious and subterranean methods of propaganda are absolutely not necessary. After all the benefits of this scheme must go to the villagers as a whole and not only to those sections of people who hold certain political views. Reliable reports about this have come to me. I know that the Block Development Officer or the Minister-in-charge of the subject or the men at the top are not responsible for this kind of base political propaganda. But other mischievous agents in the locality are saying that the selection for Community Development Projects will be only from among those areas where the Congress has got popularity. Such kind of bad propaganda must be weeded out in the interests of the Government themselves. I request the Hon. Minister to take further steps in this matter.

“ By selecting certain villages in one district, the Government have created a sense of suspicion and competition in my district of Chingleput. People are beginning to ask why Ponneri was not selected, why Kancheepuram was not selected and so on. It is not possible to select all the villages at a time. Availability of water and certain other requirements are necessary for working this system. But the Minister should come forward to request the Central Government to allot more and more funds and diffuse the Community Development Project schemes to as many districts as possible and thus improve rural conditions to a larger extent. The object of my cut motion is only to urge that the Government should come forward immediately, before the enthusiasm of the villagers fade away. For instance, roads have been laid by the voluntary effort of the people. No gravel or stones were spread; only earthen roads were laid. Ten days back we had heavy rain from Chingleput right down to Tirunelveli. We had three or four inches of rain in Chingleput last week and the muddy roads have been washed away. If the Minister goes to those spots. He will find to his utter dismay that there are no roads and he will even suspect whether there were any roads at all. When that is the condition, if matters are left at this stage, the enthusiasm of the people will fade away. We should get the utmost possible aid from the Central Government as well as the United States of America and utilise it properly. In order to bring home this point to the Hon. Minister, I have moved the cut motion.”

3-10
p.m.

*SRI O. VENKATASUBBA REDDI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் சமுதாய அபிவிருத்தி இலாகா மான் யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொது வாக சமூக நலதிட்டம் ஒரு புஷ்பலிமானம் போல எல்லா வேலைகளைச் செய்வதற்கும் இடமளித்தபோதிலும் என்னென்ன வேலைகள் எப்படி எப்படி செய்வது என்பதுதான் முக்கியமானது. ஜனங்களுக்கு பல வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக இந்த கம்யூனிடி ப்ராஜக்ட் திட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

“கம்ப்யூனிடி ப்ராஜக்டில் முதலில் செய்யவேண்டியது 'மனைகள் இல் லாதவர்களுக்கு மனைகட்டு வசதிகள் செய்யவேண்டும். சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு தற்போது குடியிருக்கும் ஜாகாவிற்கு ஒரு மைல் தூரத்

25th March 1954]

[Sri O. Venkatasubba Reddi]

தில் குடியிருக்கிற ஜாகாவிருக்கிறதென சொல்லி அவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு அருகிலே மனைகள் வாங்கிக் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். Backward Community-ஐ சேர்ந்தவர்களுக்கு மனைக்கட்டிகள் கிடையாது. ஹரிஜனங்கள் விவசாயத் தொழிலில் பெரும்பாலோர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். Backward Community-ஐ சேர்ந்தவர்களும் அப்படியே குடிதண்ணீர் வசதிக்காக கிராமங்களில் மூவாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து கிணறுகள் எடுக்கிறார்கள். 100-க்கு 90 கிணறுகளில் ஜலமே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதற்கு காரணம் ஒரு கிராமமோ அல்லது சேரியோ இருந்தால்தான் உபயோகம் இல்லாத இடமாக ஒதுக்கி 10 செண்டு நிலம் புறம்போக்கு நிலமாக யிருக்கும். அதில் கிணறு எடுத்தால் ஜலம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆதலால் அந்தந்த ஜாகாவில் கண்ட்ராக்ட் சிஸ்டம்இல்லாமல் அவர்களையே வேலை செய்ய விட்டுவிட்டால் நல்ல கிணறுகளும், கூடுமானவரை மனைக் கட்டுகளும் அபிவிருத்தி அடையும்.

“மதுராந்தகம் தாலுக்காவில் Electricity கிடையாது. இயற்கையாக பெரிய ஆறுகள் கிடையாது. கிணறுகள் எடுத்தாலும் பெரிய பம்பு செட்ர களுக்கு ஜலம் கொடுக்கும்படியான வசதியும் கிடையாது. Irrigation வசதி கள், மிகவும் சொற்பம்.

“ சின்ன சின்ன ஆறுகள் இருக்கின்றன. அதில் சின்ன அணைக்கட்டுகள் பல கட்டவேண்டியிருந்தாலும் **Electricity** விநியோகம் மிகவும் அவசியமாகியிருப்பதாலும் மதுராந்தகம் தாலுக்கா பூராவும் **National Extension Scheme**-ல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் இந்த தாலுக்கா மேல்பாகத்தில் இருந்துதான் ஜலவசதி செய்ய சௌகரியம் இருப்பதால் காஞ்சிபுரம் தாலுக்காவில் சாலவாக்கம் பிரக்கா, உத்திரமேரூர் பிரக்கா இந்த இரண்டு பிரக்காக்களில் கிராமங்களையும் சமுதாய நல அபிவிருத்தி ஸ்கீமில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாய, மத்திரியிடம் **Harijan Welfare Department-ஐ** சேர்க்க வேண்டுமென்றும் **Animal Husbandry** மத்திரியிடம் **Forest and Fishery** இலாகாவை சேர்க்கவேண்டுமென்றும் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

(At this stage, the Deputy Speaker took the Chair.)

[illegible]

1. **പ്രോജക്ട് ഏരിയയിൽ നാട്ടുകാർ റോഡുകൾ വെട്ടുന്നുണ്ട്.** അതിനാലുപയോജനപ്പെട്ട സ്കൂളിനും മറ്റും കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടിനിന്നു കെട്ടിക്കെട്ടാം. അയാൾക്ക് എഡ്യൂക്കേഷൻ സെന്ററുകളും, തൊഴിൽ പരിശീലനകോശങ്ങളും ചുരുക്കത്തിൽ മറ്റും

[Sri R. Krishnan] [25th March 1954]

പ്രോജക്ട് ഏരിയകളിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതും എനിക്കറിയാം. എങ്കിലും റോഡുകൾ നിർമ്മിക്കുക. കിണറുകൾ കുഴിച്ചുകൊടുക്കുക മുതലായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും മലബാറിലെ ജന സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു പുരോഗതിയില്ലാതെ കിടക്കുകയാണ്. ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. മലമ്പുഴ പ്രോജക്ട് ഏരിയയിൽ മഞ്ഞൂർ എന്നൊരു വില്ലേജുണ്ട്. ആ വില്ലേജിൽ കൂടി പോകുന്ന ഒരു റോഡു രണ്ടുകാഗത്തുനിന്നും വെട്ടിവന്നിട്ട് നട്ടുകൊണ്ട് എട്ടോ പത്തോ വാരനീളം റോഡു തമ്മിൽ തൊടാതെ കിടക്കുകയാണ്. കാരണം ആ ഭാഗം ഒരു ജന്മിയുടെ വകയാണ്. അവിടെ റോഡുവെട്ടാൻ ജന്മി അനുവദിക്കുന്നില്ല. അത്രയും സ്ഥലം ജന്മിക്ക് പോലെ എടുത്തുവെട്ടാൻ ജന്മി അനുവദിക്കുന്നില്ല. എന്നിട്ടും ആ ജന്മി വഴങ്ങാൻ ദാവമില്ല. വിലവാങ്ങാനും തയ്യാറല്ല. ആ ഭൂമി ജന്മിയുടെ ഇഷ്ടംകൂടാതെതന്നെ പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള അധികാരം കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട് അധികാരികൾക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ആ റോഡു വെട്ടിയ ഭാഗം യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകാതെ കിടക്കുകയാണ്. ഒരു കിണറു ആവശ്യമാണെന്നു വയ്ക്കുക. കിണറു കുഴിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥലം ഏതെങ്കിലും ജന്മിയുടെ വകയായിരിക്കാം. സ്ഥലത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുക്കാതെ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകാർ കിണറു കുഴിച്ചുകൊടുക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു അധികവും കിണറുകുഴിക്കാൻ സാധിക്കാതെ പോവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കോഴിക്കോട്ട് സാമൂതിരി ജന്മിയായുള്ള ഒരു സ്ഥലം പാലക്കാട്ട് ഉണ്ടെന്നു വയ്ക്കുക. ഏതെങ്കിലും കീഴ്കുടിയാന്റെ കൈവശത്തിലായിരിക്കും ആ സ്ഥലം. അവിടെ ഒരു കിണറുണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ ജന്മിയുടെ അനുവാദം വേണം. സാമൂതിരിയുടെ കടമ്പ ഒരു അവിഭാജ്യ ഭാഗമായതുകൊണ്ടു ജന്മിയുടെ അനുവാദം കിട്ടാൻ സാധ്യമല്ല. സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടിൽനിന്നു കിണർ വെട്ടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യവസ്ഥകളും വ്യവസ്ഥാവിരുദ്ധവും നിമത്തം പ്രോജക്ടിന്റെ പ്രവർത്തനം തുച്ഛീകരമായി പുരോഗമിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു വെറും പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. റോഡുകൾക്കും അണക്കെട്ടുകൾക്കും മറ്റും ഗവണ്മെന്റു സ്വന്തം ആവശ്യപ്പെട്ടുവേണ്ട വിധം കൊടുത്തു എടുക്കുന്നുണ്ട്. പ്രോജക്ട് ഏരിയയായും അതുപോലെ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം യാതൊരു പണിയും മുറോട്ടു പോവുകയില്ല.

“മലമ്പുഴ പ്രോജക്ട് ഏരിയയിൽ ഒരു നല്ല ഫെർട്ടൽ സെൻറർ തുറന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു സന്തോഷാർഹമാണ്. നാട്ടുകാർ പകുതി പണം പിരിച്ചെടുത്തു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടിൽനിന്നു പകുതി ചിലവുകൾമെന്നാണു ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവസ്ഥ. അതുകൊണ്ടു പണം പരിചയപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സാധുക്കൾ അമസിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ യാതൊരു അഭിവൃദ്ധിയിലും മാറ്റമില്ലാത്തയാണിരിക്കുന്നത്. മലയാളത്തിൽ മലേറിയ ഉള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ആളുകൾ ഭാരീയത്തിലും പട്ടിണിയിലും കഴിയുകയാണ്. വണ്ടുചിയിലും മറ്റും മലേറിയകൊണ്ടു കളുപ്പെടുത്തവർക്കുപോലും അവിടെ ഒരു ഫെർട്ടൽ സെൻറർ തുറക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. പണക്കു ക്ഷാമത്തിൽ അവിടെ ഒരു ഫെർട്ടൽ സെൻററുകൾ അത്യാവശ്യമുണ്ട്. പട്ടിണികൊണ്ടും രോഗങ്ങൾകൊണ്ടും കളുപ്പെടുത്ത സാധുക്കൾക്കാണ് ഈ സെൻററുകൾകൊണ്ടു പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു ഫെർട്ടൽ സെൻറർ തുറക്കാൻ നാട്ടുകാർ പണം പിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് നിർബന്ധം പിടിക്കരുതു്. പണം തരാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സാധുക്കൾക്കാണ് അവയുടെ ആവശ്യം. അപകട പണം തരാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റു ചെലവിൽ ഫെർട്ടൽ സെൻററുകൾ തുറക്കേണ്ടതാണ്. നാട്ടുകാർ പണം പിരിച്ചെടുത്തുകൊടുക്കണമെന്ന് വച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഫെർട്ടൽ സെൻറർ പണമില്ലാത്തവർക്കു ഫെർട്ടൽ സെൻററുള്ള പണമില്ലാത്തവർക്കു ഇടയാക്കുമല്ലോ എന്നുവരുന്നതു കള്ളമാണ്.

“കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്റ്റിനു ഒരു അസൈഡറി കമ്മിറ്റി ഉണ്ട്. സ്ഥലത്തെ എം.എൽ.എ. മാരെയും ആ കമ്മിറ്റിയിൽ (non-official) അംഗമാക്കണം. മലമ്പുഴ പ്രോജക്ട് അസൈഡറി കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചിട്ട് ഒരു കൊല്ലത്തിലധികമായി ഇന്നുവരെയായിട്ടും ആ കമ്മിറ്റി ഒരു പ്രവർത്തനവും ചെയ്യാൻ മോശം ചേർന്നിട്ടില്ല എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഒരിക്കൽ കമ്മിറ്റി യോഗംകൂടാൻ പോകണമെന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു കത്തുകിട്ടി, പിന്നീടൊരു കത്തുകിട്ടി ആ യോഗം മാറ്റി വച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്. ഈ കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു എന്തു പ്രവർത്തനമാണു ഗവണ്മെന്റു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

25th March 1954] [Sri R. Krishnan]

“വടവനൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു റോഡുപണി ആരംഭിച്ചു. ആയിരം ഉറപ്പിക ആ റോഡിനുവേണ്ടി നാട്ടുകാർ പിരിച്ചെടുത്തു റോഡു കമ്മിറ്റിയെ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹനററു വരുന്ന തിരക്കിൽ റോഡു വെട്ടാനുള്ള ഭാഗമെല്ലാം കുഴിച്ചു. കുറെയെല്ലാം വെട്ടുകയും ചെയ്തു. നെഹറു വന്നു, പേരച്ചി, അതോടൊപ്പം റോഡുപണിയും നിർവ്വഹിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിക്കുകയും പണം പിരിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തു ആളുകൾ ഇന്നു വിരമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ പണം എവിടെ പോയെന്നു അറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള അനാഭചാരങ്ങൾക്കു് ആത്മാർത്ഥമായും ശുഷ്കാന്തിയോടും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ഉത്തേജവും ഉത്സാഹവും നശിച്ചുപോകുന്നു. അവർ പിന്നെ ഒരിക്കലും തങ്ങളുടെ സംരംഭങ്ങൾക്കു മുൻനിരയായില്ലല്ലോ.

“നാട്ടുകാർ പകുതി പണം കൊടുത്താൽ ഗവണ്മെന്റും പകുതി പണം കൊടുക്കും എന്ന വ്യവസ്ഥ വച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തട്ടിച്ചുകൾ ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ട്. ഏതു പണിക്കാരും കൺട്രാക്ട് തുകയുടെ പകുതി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നുകിട്ടും. അതുകൊണ്ടു് ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നു വച്ചാൽ, ചെലവു ഇരട്ടിയാക്കി കണക്കുവെച്ചിട്ട് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു് കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യയൊക്കെ പണിനടുത്തും. ഇതാണ് ചിലവടങ്ങളിൽ വാസ്തവത്തിൽ നടക്കുന്നത്. ഈ വിധത്തിലാണ് നടക്കുന്നതെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ടു് മുഴുവൻ ചെലവും ഗവണ്മെന്റുതന്നെ വഹിക്കുമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുക? ഗവണ്മെന്റിനു ചെലവാക്കാൻ കഴിയുന്ന തുകയുള്ള പണികൾമാത്രം ചെയ്യാൻ മതി എന്നു വയ്ക്കണം. നേരേറിച്ചു സാധുക്കളായ നാട്ടുകാരിൽനിന്നു പണം പിരിച്ചു തട്ടിച്ചാൽ കൊടുക്കാത്ത സൗകര്യമാണു ഇപ്പോൾ ചെയ്യുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. കാരോ വില്ലേജിലും ഒരു ക്ലിപ്തസംഖ്യയുടെ പണിമാത്രം നടത്തിയാൽ മതി. ഒരു അമ്പതിനായിരം ഉറപ്പിക വീതം കാരോ വില്ലേജിലും നീക്കിവയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ നാട്ടുകാർ യോജിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും അത്രയും തുകയുടെ പണികൾ നടത്താൻ സാധിക്കും. പഞ്ചായത്തുമ്പോലും അതിനെ ചെയ്യുവാനുണ്ട്. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടിന്റെ സമീപിത അതല്ല. ചിലഭാഗത്തു ചിലർ ജനങ്ങളുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി റോഡുണ്ടാക്കിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും സ്ഥലമുടമസ്ഥന്മാരുടെ സമ്മതമില്ലാതെ വേലികളും മറ്റും കയ്യേറി വെട്ടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ ഉടമസ്ഥന്മാർ തടയുന്നതുകാരണം റോഡു പുതുക്കുകയാണു കിടക്കുന്നതായും ഞാൻ തന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

“സെസ് ബാനിയ പ്രചരിപ്പിക്കാനും ജാപ്പനീസ് കൃഷി സമ്പ്രദായത്തിന്റെ പേരിലും മറ്റും ധാരാളം പണം അവിടെ ചിലവു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഉത്തരം പാലക്കാട്ടെ കാലാവസ്ഥയ്ക്കു പറ്റിയതല്ല. മലബാറിനു പറന്നു ഒരു കൃഷി സമ്പ്രദായമുണ്ട്. അതു മറ്റൊന്നുമല്ല മലബാർ കൃഷി സമ്പ്രദായം തന്നെയാണ്. ഇന്നും മലബാറിൽ ഇരുപതു മുപ്പതും അല്ല നാലുതും അമ്പതും മേനിവരെ വിളയുന്ന സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. അതിനു ഈ ജപ്പാനീസ് സമ്പ്രദായമൊന്നും ആവശ്യമില്ല. പക്ഷെ മലബാർ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചുതന്നെ ശരിയായി കൃഷിയിറക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അവിടെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആവശ്യംപോലെ പച്ചിലവളം കിട്ടുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാട്, നല്ല കണക്കുകൾ, അവയെ തീറ്റാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഇവയെല്ലാമാണ് അവിടെത്തന്നെ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനാവശ്യം. അതിന്നു കൃഷിപ്പാർക്കു തകരാറില്ലാതെ കടങ്ങൾ കൊടുത്തു സഹായിക്കണം. യൂറിയ കൊടുക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. തൊണ്ണൂറു ഉറപ്പികയുടെ യൂറിയ കൊടുക്കുമ്പോൾ 30 ക. പണമായിട്ട് കൊടുക്കുമെന്നു വ്യവസ്ഥ. ഈ യൂറിയ പത്തിമയൂറോപ്പിൽനിന്നും മറ്റൊരു വരുന്നതാണ്. ഈ യൂറിയകൊണ്ടു പറയത്തക്ക പ്രയോജനമില്ലെന്നു പറയാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. അതിനുപകരം വല്ല കടവെച്ചിട്ടുണ്ടാകാം മറ്റൊരു കൊടുക്കാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്യാൻ രരക്കേടില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം, അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

* SRI A. RATNAM:—“കനമ് ഉതവി ചപാതായകർ അവർക്കേ, ചമ്രതായ തിട്ടത്തിന് കീഴ് പേഴവേണ്ണുമാനാൽ നമ് നാറ്റിപ്പൻ വിവശായ മകർ നല്ലം പെന്ററുന്റന്താലൊഴിയ, വിവശായം പക്രവമന്തന്താലൊഴിയ, വിവശായികൻ നാളന്റന്താ നാൻ മേമ്പറ്റാലൊഴിയ ഉണ്ണെ അപിവിരുത്തി അഡയ. മുറ്റിയായ. ഉണ്ണെ അപിവിരുത്തി അഡയ വേണ്ണു എണ്ണൽ മകർ വയിരാര ഉണ്ണെ കന്റത്തു കകാതാരമാക വാമ്നന്തു വരവേണ്ണും. കകാതാരമാക വാമ്ന വേണ്ണുമാനാൽ അവർക്കുന്തെ വിവശായം പെന്ററുവേണ്ണും, വിവശായം ചെയ്കിന്റ മകർ നല്ലം മുന്റയിൽ വാമ്ന വേണ്ണും. ക്രുതിപാക ഇന്റ നാറ്റിപ്പൻ വിവശായ കകിന്റകാക ഇറുപ്പവർക്കു മുന്റയിൽ. ഇന്റ

[Sri A. Ratnam]

[25th March 1954]

பங்குள்ள ஹரிஜன மக்களும் இன்னும் பிற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் தான். இவர்கள் நன்றாக வாழ்ந்தால் தான் விவசாயம் நன்றாக இருக்கும். அவர்கள் நன்றாக வாழ்வதற்கு அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைக்கவேண்டும். நம்முடைய தேசத்தில் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத் தின் மூலம் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆங்காங்கே சமுதாய நல திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டு திட்டங்கள் அதி கரித்துக் கொண்டு போகின்றன. இவ்விதம் கோடிக்கணக்கான பணம் செலவழிக்கப்படுகிறதே தவிர அந்தப் பணம் எல்லாம் பெரிய நிலச்சவான் தார்களுக்குச் சேருகிறதே தவிர விவசாயிகளுக்குப் போவதில்லை. அந்தப் பணம் பூராவும் விவசாய கூலிகளுக்கோ அல்லது விவசாய பண்ணையாட் களுக்கோ அல்லது இந்த நாட்டின் நலனுக்காக செலவு செய்யப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி செலவு செய்யப்படுவதாகவே நாங்கள் காண வில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எங்கு சுற்றிப் பார்த்தாலும் இந்த திட்டம் எங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் பெருநில சவாந் தார்கள் இருக்கும் வட்டங்களிலும் தொகுதிகளிலும்தான் அது ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு நிலச் சவாந்தாருக்கு ஆயிரம் வேலி நிலம் இருந் தால் அந்த இடத்தைப் பார்த்துத்தான் சமுதாய நல திட்டங்கள் அமைக்கப் படுகிறது. அணைக்கட்டுகள் எங்கே கட்டுகிறார்கள் என்றால் தேசத்தின் நல னைக் கருதாமலும் நன்மையைக் கருதாமலும் தேசத்திலிருந்து வரும் வரிப் பணத்தை கரியாக்குவது போல் இருக்கிறது. எங்கு பெரிய நிலச் சவாந்தார்கள் இருக்கிறார்களோ அங்குதான் அவர்கள் அந்த அமைத்து அராஜகம் நடத்துகிறார்கள். அந்த இடங்களில்தான் அணைக்கட்டுகள் கட்டப்படுகின்றன. எங்கு பெரிய பணக்காரர்களும், பெரிய நிலச்சவாந் தர்களும், ஜமீந்தார்களும், ராஜாக்களும் இருக்கிறார்களோ அங்கு தான் இந்த சமுதாய நலதிட்டம் பலனளிக்கிறது. ஆனால் எங்கு சிறு நிலச் சவாந்தார்கள் இருக்கிறார்களோ, எங்கு பண்ணையாட்கள் இருக்கிறார்களோ எங்கு பிற்பட்டவர்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் இருக்கிறார்களோ, எங்கு ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் நல்ல தண்ணீர் வசதி கிடையாது, வாய்க்கால் வசதி இல்லவே இல்லை, ஆற்று வசதி இல்லை, இன்னும் பாசன வசதி இருந்தாலும் எரிகள் வசதி இருந்தாலும் கூட அந்த இடங்களில் சமுதாய நல திட்டத்தை அமுல் நடத்துவது கிடையாது. இந்த நிலைமையில், இந்த அரசாங்கம், இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் சென்று கொண்டிருந்தால் அது பணக்காரர்களுக்கும் ஜமீந்தார்களுக்கும் பெரு நில சவாந்தார்களுக்கும் லாபம் செய்வதைப்போல் ஆகுமேயொழிய விவசாயிகளுக்கும் சிறு நில சவாந்தார்களுக்கும் பண்ணையாட்களுக்கும் அல்லது நாட்டிற்கோ நலம் செய்வதாகாது. இந்த சமுதாய நல திட்டத் தின் கீழ் உதவி செய்வதாகாது என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அது மட்டுமல்ல. கம்யூனிட்டி ப்ராஜக்ட், நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளில் ஒரு ஹரிஜனுக்காவது குறைந்தது ஒரு உத்தியோகத்தையாவது கொடுத்திருக்கிறார்களாவென்றால் அதுவும் இல்லை. சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் 28 பேர்களும், கம்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட் திட்டத்தின் கீழ் 12 பேரையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் 40 கெஜெப்ட் ஆபீசர்களையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தின் பிரகாரம் 15 சத விசதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதாவது 6 கெஜெப்ட் ஆபீசர்களை நியமித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் ஒரு ஆபீசரையாவது நியமிக்கவில்லை. ஆனால் வேறு உத்தியோகத்திலிருந்து எடுத்திருந்தால் அந்த இடத்திற்காவது இவர்களை நியமித்து பிரமோஷன் கொடுத்திருக்கவேண்டும். அப்படியும் பிரமோஷன் கொடுக்கவில்லை.

“அது மட்டுமல்ல: சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் வில்லேஜ் கைட்ஸ் என்றும் டிரெயினிஸ் என்றும் நூற்றுக்கணக்கான பேர்களை அமர்த்தி இருக்கிறார்கள். அதை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அதிகப்படியான பிரதிநிதித்வம் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த ஈர்வா சர்க்கார் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும், தீண்டப்படாதவர்களையும் வில்லேஜ் கைட்ஸையும் வில்லேஜ் கைடுகளாக நியமித்தால் பயிர்கள் தீட்டுப்பட்டுவிடும் என்பதற்காக இவர்களை நியமிக்கவில்லையோ என்பதும் தெரியவில்லை. இது ஒரு ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. அதன் காரணம் எந்த விதத்தில் இருந்தாலும் கூட தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அந்த உத்தியோகங்களில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அது சம்மந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த அளவில் இந்த சமுதாய நல திட்டம் போய்க் கொண்டிருந்தால் விவசாயிகளால் உணவு பெருக்க முடியாது, விவசாயிகளுக்கு நலன் அளித்ததாகாது. நம்முடைய சர்க்கார் பிற்போக்கான நிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் செய்யும் காரியங்களைப் பார்த்தால் சமுதாய நல திட்டத்தின் மூலம் முன்னேற்றமடைவது என்பது முடியாது. இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் எப்படி வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால், அதாவது விதைகள் கொடுப்பது கருவிகள் கொடுப்பது முதலியவைகள் எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்றால் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கும் தான் கொடுக்கவேண்டும். இந்த முறையிலே போகாமல் இருந்தால் இந்த சமுதாய நல திட்டமானது உள்ளபடி உருப்படாது. நம்முடைய மக்கள் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு பலன் தராது என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். யார் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு உதவியாக இருப்பார்களோ, ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்கிறார்களோ, அந்த மாதிரியான இடங்களைப் பார்த்து இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். எங்கு தண்ணீர் வசதி இருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட இடங்களைப் பார்த்து அபிவிருத்தி செய்ய முற்படுமேயானால் அது நல்ல பலனைக் கொடுக்கும். இந்த சட்டசபை மெம்பர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டு செய்தால் இந்த சமுதாய நல திட்டம் உருப்படும், மேம்படும், உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். மற்ற மாகாணத்தை உணவுக்கு நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு போகாமல் இருக்கலாம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

25th March 1954]

[Sri A. Ratnam]

குத் தெரியவில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும், தீண்டப்படாதவர்களையும் வில்லேஜ் கைடுகளாக நியமித்தால் பயிர்கள் தீட்டுப்பட்டுவிடும் என்பதற்காக இவர்களை நியமிக்கவில்லையோ என்பதும் தெரியவில்லை. இது ஒரு ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. அதன் காரணம் எந்த விதத்தில் இருந்தாலும் கூட தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அந்த உத்தியோகங்களில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அது சம்மந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த அளவில் இந்த சமுதாய நல திட்டம் போய்க் கொண்டிருந்தால் விவசாயிகளால் உணவு பெருக்க முடியாது, விவசாயிகளுக்கு நலன் அளித்ததாகாது. நம்முடைய சர்க்கார் பிற்போக்கான நிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் செய்யும் காரியங்களைப் பார்த்தால் சமுதாய நல திட்டத்தின் மூலம் முன்னேற்றமடைவது என்பது முடியாது. இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் எப்படி வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால், அதாவது விதைகள் கொடுப்பது கருவிகள் கொடுப்பது முதலியவைகள் எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்றால் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கும் தான் கொடுக்கவேண்டும். இந்த முறையிலே போகாமல் இருந்தால் இந்த சமுதாய நல திட்டமானது உள்ளபடி உருப்படாது. நம்முடைய மக்கள் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு பலன் தராது என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். யார் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு உதவியாக இருப்பார்களோ, ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்கிறார்களோ, அந்த மாதிரியான இடங்களைப் பார்த்து இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். எங்கு தண்ணீர் வசதி இருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட இடங்களைப் பார்த்து அபிவிருத்தி செய்ய முற்படுமேயானால் அது நல்ல பலனைக் கொடுக்கும். இந்த சட்டசபை மெம்பர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டு செய்தால் இந்த சமுதாய நல திட்டம் உருப்படும், மேம்படும், உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். மற்ற மாகாணத்தை உணவுக்கு நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு போகாமல் இருக்கலாம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“இந்த சமுதாய நல திட்டம் நன்றாக வேலை செய்யவேண்டுமானால் அங்கங்கே லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக்காக உள்ள புரம்போக்கு, தரிசு நிலங்கள் இருப்பதை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் விவசாயம் பெருகி உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஜமீந்தார்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் அந்த நிலங்களில் 2,000 ஆடுமாடுகளை மேய்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகளை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியாமல் அவர்கள் அந்த நிலங்களை பாழ்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களையெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது தந்திக் கம்பிகளை அறுத்தவர்களுக்கும் தபால் ஆபீசை உடைத்தவர்களுக்கும் அவர்கள் தியாகிகள் என்று நிலங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரும்படியும் நிலமும் இருந்தும் கூட பல ஏக்கர் நிலங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அதை சிலர் அனுபவிக்கிறார்களா என்றால் அதை விற்று விட்டு பணமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் நிலம் கொடுப்பதுமட்டும் போதாது. விவசாயிகள் விவசாயம் செய்வதற்கு கடன் கொடுத்து உதவி அளிக்கவேண்டும். இதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். கடன் கொடுத்தும் தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுத்தும் வந்தால் தான் அவர்களால் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும்.

“ஆகவே இந்த சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம் நாம் எதிர்பார்த்தபடி நன்மை அடைய வேண்டும் என்றால் விவசாயிகளுக்கும் பண்ணையாட்களுக்கும் நிலம் கொடுப்பதோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் ஹரிஜனங்களையும் அதிகாரிகளாக எடுத்துக்கொண்டும் மற்றும் அவர்களை பல உத்தியோகங்களில் அமர்த்திக்கொண்டும் இந்த திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். மெனக்கேள்.”

25th March 1954] [Sri A. Senapathi Gounder]

“ இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் கால்நடை வளர்ச்சிக்காக சில திட்டங்களையும் வகுத்துத்தரவேண்டும். கூட்டுறவுப் பண்ணை, கால்நடை வளர்ப்பு இவைகளை நல்ல முறையில் செய்வதற்குத் தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். காங்கயம் என்ற ஏரியாவில் காங்கயம் காளைகள் வளர்க்கூடிய இடத்தில் லோயர் பவானி ஜலம் வந்தவுடன் அனேகமாக எல்லா இடங்களும் நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பண்ணைகளாக மாறிவிடும். அப்பொழுது கால்நடைகளுக்கு பிரயோசனமான கொளுக் கண்டை புல் வளரும் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு அந்த இடத்தில் நஞ்சை புஞ்சை பாசன பூமிகளாக மாறிவிடும். அந்த இடத்தில் கால்நடை வளர்ச்சிக்குத்தக்க தரிசுகளை விலக்கி அந்த தரிசுகளுக்கு குறைந்த தீர்வையை விதித்து, அந்த

“ഈ നാടുന്നത് എക്സ്പർട്ട് സ്കീം ഫോസ്ഫേറ്റ് റാലിക്കിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ളതല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

* **SRI K. T. RAJU** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டும் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். நானும் நண்பர் ஸ்ரீ சேனாபதி கவுண்டர் அவர்களும் கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் நிர்வாக கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் இதுவரை ஒரு கமிட்டிக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டிருக்கிறோம் : இப்பொழுது அதில் இருக்கக் கூடிய நிர்வாகச் சிக்கல்கள் சிலவற்றை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டின் 3-50 P.M.

[Sri K. T. Raju]

[25th March 1954]

மூலமாக விவசாயிகளுக்குத் தக்காவித் கடன் போன்ற காரியங்கள் செய்யப் பட்டுவந்தன. இப்பொழுது கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் திட்டத்தின்படி கடன்கள் கொடுக்கப்படும்போது, சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. காரண மென்னவென்றால், கடன் கொடுக்கக்கூடியவர்கள், கடன் வசூல் செய்யக் கூடியவர்களாக இருந்தால், எப்படிக் கொடுப்பது, யாருக்குக் கொடுப்பது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். கடன் கேட்கின்ற சிலருக்கு கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் திட்டத்தின் கீழ் கடன் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். வசூலிப்பதிலும் பெரிய கஷ்டமும், அதனால் நெருக்கடியும் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். எனவே, இப்பொழுது அந்த கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் பிரதேசங்களில் ஏதாவது கிணறு வேண்டும், பள்ளிக்கூடம் வேண்டும், சுகாதார வசதிகள் வேண்டும் என்றால் ஏற்கெனவே ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டுக்கு எழுதியோ சம்பந்தப்பட்ட வேறு அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியோ சில செளகரியங்களைப்பெற முடிந்தது.

“என்னுடைய தொகுதியில் 9 கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்று கேட்டு ஒன்றரை வருஷங்கள் ஆகியிருக்கின்றன. ரெவினியூ டிபார்ட்மென் டின் மூலமாக இருந்தால் சீக்கிரமாக முடிந்துவிட்டிருக்கும். கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் டிபார்ட்மென்ட் மூலம் இருப்பதால், அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாத ஒரு நிலைமையில் இன்றைக்கு இருப்பதால், அவர்கள் எதைச் செய்யவேண்டுமென்றாலும், மற்ற அதிகாரிகளுடைய உத்தரவையும் ஆதர வையும் எதிர்பார்த்துச் செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆரம்பக்கல்வி, இன்னும் பலவிதமான வசதிகளெல்லாம் கூட கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் மூலமாகச் செய்யவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு எல்லா அதி காரமும் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது அதிகாரம் இல்லாத ஒரு டிபார்ட் மென்டாக அது இயங்குகிறது.”

“மேலும், இன்றையதினம் சாதாரணமாக சர்க்கார் மக்களுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகளாகிய குடிதண்ணீர் வசதி, கல்வி வசதி, சுகாதார வசதி இன்னும் எத்தனையோ வசதிகள் எல்லாம் கம்யூனிடி பிராஜெக்ட்டின் மூலம் செய்யப்படுவதாக சொல்கிறது. அதில் இல்லாத அம்சமே கிடை யாது. ஆனால், ஆரம்பத்தில் ஜனங்களிடத்திலே அதிகாரிகள் பிரசாரம் செய்கின்ற காலத்தில் கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் மூலமாக உங்களுக்கு இன் னென்ன நன்மைகள், இன்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்போகிறோம் என்று பிரசாரம் செய்தார்கள், அவர்களுக்கு கம்யூனிடி பிராஜெக்ட்டின் மேல் சிரத்தை ஏற்படவேண்டுமென்று நினைத்து மக்களிடையே பிரசாரங் கள் செய்தார்கள். மக்களுக்குத் தேவை என்று வருகிறபோது பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. அந்தக் குறைபாடுகள் அந்த அதிகாரிகளிடத்தில் கண்டு பேசும்போது தெரிகிறது. பல காரியங்களை நேரடியாகச் செய்யவேண் டும். கிராமத்தில் ஆரம்பத்தில் இருந்த உற்சாகம் இப்பொழுது இல்லை. உண்மை நிலைமை இதுதான். ஆகையால், நாம் இந்த சமுதாய அபி விருத்தித் திட்டங்களுக்காக செலவழிக்கக்கூடிய பணத்தில் பெரும்பகுதி இந்த நிர்வாகத்திற்கு செலவழிக்கப்பட்டுவிடுகிறது என்று நான் கருது கின்றேன். அதிகாரிகள் அடிக்கடி போய்ப் பார்ப்பதோடு சரியே தவிர, மக்களுக்குப் பணம் அதிகமாக நேரடியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் நேராக திட்டங்களுக்கு செலவழிக்கப் படுமானால், சிறிது நன்மை ஏற்படும். இன்றைக்கு மற்ற டிபார்ட் மென்டுகளுக்கோடு இருக்கவேண்டிய உறவுகள் போதுமானதாக இல்லை. அந்த வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் காலதாமதம் ஏற்படும். ஆரம்பக் கல்வித்திட்டத்திற்காக பள்ளிக்கூடம் தேவையென்றால் அவர்களுக்கு நாங்கள் எழுதி, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கல்வி இலாகா அதிகாரிகளுக்கு எழுதி, அவர்கள் உத்தரவு பெற்று பிறகு முடிவு செய்யப் படுகிறது. இப்படியெல்லாம் காலம் கடத்தப்படுகிறது. எனவே, கிராம ஜனங்களிடையே மிகப் பெரிய அளவு சோர்வு ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இல்லாமலே சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்ட அதிகாரிகளுக்குச் சில பிரத்தியேகமான அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு டிபார்ட்மென்டையும் நம்பி அவர்கள் இருக்கக்கூடாது. அப்பொழுதுதான் அவர்கள் காரியத்தைச் செய்ய முடியும். இந்தச் சிக்கல்கள் இல்லாத முறையில் அவர்கள் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பிரசங்கத்தை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

[25th March 1954]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to speak on this subject not elaborately but only to invite the attention of the Hon. Minister to a glaring injustice done to my constituency. The name of the place is Tali-paramba, Irikkur. The population of Irikkur firka will be about 7,000. There are no highways or roads connecting the villages there. The people living in villages here are very poor and their condition is very miserable. There is one neighbouring firka called Mattanur firka, which is brought under the National Extension Scheme. I would request the Hon. Minister to see that this Irikkur firka also is brought under the National Extension Scheme. In 1948, there was a scheme to construct village roads under the security measures scheme, but it was dropped afterwards. Most of the roads which were constructed by the peasantry have worn out. So, I would once again request the Hon. Member to see that this firka is brought under the National Extension Scheme immediately.”

DEPUTY SPEAKER:—“The Hon. Minister for Agriculture will now reply to the debate.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Mr. Deputy Speaker, I am thankful to the hon. Members for their constructive suggestions. I am myself anxious to learn more as to how we can make the Community Projects Administration more effective and more popular among the people. Sir, I am particularly thankful to the hon. Member, who moved the cut motion, for the appreciative manner in which he referred to the community projects work that is being carried on in his own constituency. Some other hon. Members made their usual political speeches even under this Demand. The hon. Members Sri Senapathi Gounder and Sri K. T. Raju pointed out certain defects and made certain sugges tions to remedy those defects. I assure them that I shall at once look into the matter and see that things move without delay so that this scheme caters better to the people, who expect many things under the Community Projects.”

“Sir, the hon. Member, Sri Ratnam, offered his usual criticism that the Community Projects Administration had been introduced only for the benefit of big landlords, but not at all for the benefit of Harijans. I do not know whether there is any area brought under the scheme which benefits solely non-Harijans or big land lords. Take for example the Tanjore district. Even the hon. Member opposite could at once admit that besides a few land lords, there are several petty landholders. The hon. Member referred to communal representation among officers whom we have selected for appointments under the scheme. He said there was not even one Harijan among the officers whom we have appointed for attending to the Community Projects work. I have already stated in answer to a question in the Assembly that communal representation even under the Constitution could be applied only to initial recruitment. We have selected only officers in service, taking into account their confidential records, their aptitude for

[Sri M. Bhaktavatsalam] [25th March 1954]

this kind of rural work. But still, without any communal consideration in the appointment of the twenty-eight Block Development Officers under the National Extension Scheme, various communities have been represented. The hon. Member particularly referred to this and therefore I would like to inform the House that among the four major Community Projects administrations in this State, one is managed by an honorary Projects Executive Officer. Among the other three, one Project Executive Officer happens to be a member belonging to the Harijan community. But, perhaps the hon. Member is guided by what appeared in a newspaper some time back. I do remember that when that appointment was announced, that newspaper criticised the Hon. the Chief Minister that he had again appointed one other Brahmin to that post.

4 p.m. "Community Project areas have been chosen in certain districts. Harijan uplift is one of the items that are attended to by the Community Projects administration. The hon. Member, Sri Krishnan, said that if public contribution is insisted for providing certain amenities, poor people who are unable to make their contributions are at a disadvantage and they are deprived of such amenities. I would like to tell him that the participation of the people is the crux of the Community Project programme. We have insisted on voluntary contribution to the extent of 50 per cent of the cost of the work. Health and Maternity Centres have come up with the offer of free buildings and free house-sites. As pointed out by some hon. Members, in South Kanara district alone 180 miles length of roads have been constructed. In Malabar 60 miles length of roads have been formed. On the whole, about 306 miles length of roads have been formed. In these cases, the owners of lands who used to be generally obstructive have come forward to offer their lands free without any difficulty in the matter of acquisition.

"The main thing is contribution by the people. It has been estimated that the value of contribution by the people up to the end of February 1954 is Rs. 8,13,611. I would like to tell the hon. Gentleman Sri Krishnan that in this contribution of Rs. 8,13,611 as much as Rs. 5,62,562 worth of labour is included. If people cannot contribute in cash, they can, contribute by way of labour. The major portion of this voluntary contribution has come through labour. Therefore, there should be no difficulty even in the poor people contributing their mite in order to have certain amenities.

"Of course, we have been concentrating on agricultural development in the Community Project areas. The hon. Member again referred to a taluk outside the Community Project area and said that certain agricultural methods that were adopted would not suit that taluk. But so far as Palghat is concerned, I have no doubt that the methods that are recommended by the Agricultural department would suit it quite well. I have myself gone round the areas recently. I do not know whether the hon. Gentleman has gone round so intensively. Of course, he said that the advisory committee did not meet. I shall look into that matter. But so

25th March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

far as agricultural methods are concerned, I have seen that the ryots in the Malampuzha area have been taking to them with faith and enthusiasm and that they are not sorry for it.

"The hon. Gentleman who moved the cut motion referred to extravagant expenditure on establishment. Certain other hon. Members also referred to it. I would like to tell the Mover of the Cut Motion—he pointed out very rightly from the figures that were available in the Budget—that only 18 per cent of the total expenditure goes towards establishment. But even that 18 per cent expenditure includes the pay and allowances of the technical staff that has been appointed. Technical staff is absolutely necessary. Even regarding the administrative staff, they are entrusted not merely with the duty of administering the area under the Community Projects but also with the onerous task of rousing the enthusiasm of the people. The hon. Gentleman did not have such complimentary remarks to offer last time when he had to refer to the Community Project works. Now he has himself said that 49 miles length of roads have been formed in these few months. Everything would depend on how we mobilise people's own efforts and create a sense of faith in these projects. It is this that these officers have to do. Of course, we are trying to reduce the expenditure on staff. As we go on progressing, expenditure on staff could be reduced and expenditure on amenities would go up. But it is not amenities alone that are provided by way of some grants from the Government but the aim is rousing the consciousness of the people. That is the essence of the Community Project Administration. It is to make the people feel that they must take up this work as their own and that they must come forward with their own labour, contribution and efforts. In that way, they must contribute to the raising of their own standards of living.

"One other hon. Member referred to the National Extension Service areas. I would like to tell the House that, whether it is Community Projects or National Extension Service, the idea is raising the standard of living of the people in the villages by securing for them certain necessary amenities and more than that, by helping them to earn more through agricultural development, cottage industries and the like. It is the aim of the National Planning Commission and of this Government that at least 25 per cent of the villages in the State should be covered in these two years, before the end of the present Five-year Plan period under the National Extension Service and Community Projects and that before the end of the second Five-Year Plan period, all the villages should be covered. It is the idea of the Community Project Administration that in the next year some of the National Extension Service areas should be taken up for intensive development under the Community Projects. Certain hon. Members pleaded for the inclusion of their own areas and villages in these schemes. If certain areas do not come under the National Extension Service or Community Projects, still hon. Members could contribute their mite, could secure the co-operation of the people and make the people come forward to contribute their own share. Under the local development works programme, Collectors have been autho-

[Sri M. Bhaktavatsalam] [25th March 1954]

ried to get schemes framed and approved and get the co-operation of the people so that they may have certain amenities.

4-10 P.m. "The hon. Member who moved the cut motion referred to certain aid which was got from the United States of America. There cannot, of course, be any political strings attached to it. The hon. Member himself is quite well aware of it. But he seemed to smell some political danger. I would like to tell the hon. Member that only expenditure that has to be incurred in foreign currencies would be met from out of the United States of America Fund under the Aid Agreement. The other expenses would be shared between the State Government and the Central Government. Sir, he pleaded for preferring local people for appointment as village guides. That is exactly our idea, but we must have proper type of workers who could give satisfaction in doing the work which is expected of them. Sir, the hon. Member referred to certain feelings of the people in the Community Project area in his constituency. He imagined that there was some propaganda going on in his place. In his usual way, he used words like nefarious, base, etc. I am unable to understand what exactly he was referring to. He said some people went about saying that the people should feel grateful to the Congress Party for the Community Project programme that has been introduced in that area. I do not know who is doing that propaganda. Surely, officers of the Government will not do that propaganda. They are not expected to do that. If, however, it is brought to the notice of the Government that any officer of the Government is indulging in politics, I would assure the hon. Member that we would take prompt action in the matter. Sir, the hon. Member who has referred to the matter should not forget that the Government is a party Government. This party Government always carries on the administration without any sense of party politics. But, at the same time, if people feel a sense of appreciation and gratitude to the Government which is a Congress Government and if therefore they should have a sense of appreciation for the Congress, the Government cannot help it and the hon. Members opposite also cannot help it.

"Sir, the hon. Member from South Kanara referred to National Extension areas. I would like to tell the House that although this Demand does not cover National Extension Services, we have been carrying on this programme also in the same way to rouse the people's effort and co-operation. I do appeal to the hon. Members met only on my side but also on the other side to study the needs of various areas and have first-hand information and knowledge of their areas and then give their fullest co-operation not to the Government but in those village development works. The objective behind this programme is bringing about a revolutionary change in the rural areas in our State within seven years, and we do look for the co-operation of the hon. Members of this House in this regard. I do hope that the hon. Member who has moved the cut motion will not mind withdrawing his cut motion."

(At this stage, the Speaker resumed the Chair.)

25th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—"Sir, as a matter of policy, I decline to withdraw the cut motion that I have moved."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the allotment of Rs. 66,87,800 under Demand XXXII—Community Development Projects be reduced by Rs. 100.'"

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—"I am now going to put the main motion to the vote of the House. The question is—

'That Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,87,800 under Demand XXXII—Community Development Projects.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—"The House may remember that this morning the Hon. the Leader of the House moved a motion to take up Demand XLII—Loans and Advances by the State Government and that has been accepted by the House. The Hon. the Leader of the House may now move his Demand."

(5) DEMAND XLII—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,49,39,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.'"

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,49,39,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.'

I may also say that the House will rise today at 4-45 p.m. So, there is only half an hour for this Demand. I allot five minutes for each hon. Member. I shall call the Hon. the Minister for Finance to reply to the Demand 10 minutes before we rise for the day."

SRI M. PALANIYANDI :—"Mr. Speaker, I move—

'That the allotment of Rs. 4,49,39,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government be reduced by Rs. 100.'

"இந்தத் தலைப்பின்கீழ் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டு பிரேரணையை பிரேரித்து பேசுகையில், கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் எல்லோரும் விவசாயிகள். நெடுநாட்களாக மழையின்மையால், பூமி வறண்டதின் காரணமாக சரியான விளைச்சல் இல்லாததினால் அவர்கள் கடன் வாங்கும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க, இவர்களுக்கு ஓரளவு வசதி செய்ய இப்பொழுது தக்காவிக்கடன் ஒல்லாவாரியாக எடுத்துக் கொண்டு இதற்காக ரூ. 25,000 ஒதுக்கியிருக்கிறது. இப்படி ஒதுக்கப்பட்

[Sri M. Palaniyandi] [25th March 1954]

ள்ள பணத்தில் பெரும்பாலும் வசதியுள்ளவர்களுக்குத்தான், இந்தத் தக்காவிக்கடன் கொடுக்கப்படுகிறதே யொழிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு சரிவர கொடுப்பதில்லை. சாதாரணமாக பத்து ஏக்கர் நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் கொடுப்பதில்லை. கொஞ்சம் நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். சர்க்கார் சென்ற ஆண்டில் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா கொண்டுவந்தபோது, விவசாயிகள் தனிப்பட்டவர்களிடம் வாங்கிய கடனை ஒத்திவைக்க ஏற்பாடுகள் செய்தார்களே தவிர கவர்ன்மெண்டிடம் வாங்கிய தக்காவிக்கடனை ஒத்திவைக்க ஒருவகையும் செய்யவில்லை. இதற்கும் அந்த சலுகை அளிக்கப்பட்டிருந்தால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டம் ஒருவாறு நீங்கியிருக்கும்.

“கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி மூலமாக விவசாயிகள் 8 பங்கு கடன் வாங்காமல், 5 பங்கு கடன் வாங்கும் முறை சரியல்ல. கிராமங்களில் கைத்தறி நெசவுத் தொழில்களுக்கு கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி மூலம் அதிகமாக கடன் வசதி ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

“பெரிய முனிசிபாலிட்டிகள், அனேக திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு சென்னை சர்க்கார் உடனடியாக கடன் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். பொதுவாக கிராமங்களில் கிணறு மான்யம் விவசாயிகளுக்கு அளிப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் உடனடியாக கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அதற்காக விவசாயிகள் அலைய வேண்டியிருக்கிறது. பணம் வேறு செலவு செய்யவேண்டி இருக்கிறது. ஆதலால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்தக்கடன் கொடுப்பதில் விவசாயிகளுக்கு எந்தவித அலைச்சலும் ஏற்படாமல், உடனடியாக அவர்களுக்கு பணத்தை பட்டுவாடா செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இந்த விஷயத்தில் சரியாக வேலை செய்வதில்லை. பொதுவாக பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டுகள் இதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய முன் வரவேண்டும்.

“கடைசியாக விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிற தக்காவிக்கடன்களை பாங்கிமூலமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

4-20 P.M. * SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, under this Demand a sum of Rs. 1,73,67,000 is set apart for advances of loans to agriculturists. Sir, in this connection I would like to say that for the new well subsidy scheme no amount has been provided. I do not know why it is so: I would like to draw the attention of the Hon. Minister to the sufferings of the people of Badagara Panchayat. There is no good water to drink in the coastal area. The Panchayat Board is prepared to collect money from the public and has requested the Government to grant some loan and subsidy. I understand that nothing has been done in that respect so far by Government. Again, Sir, under the Land Improvement Act and Agriculturists Loans Act a sum of Rupees 99,49,700 is allotted. In this connection also I would request the Hon. the Minister to see that substantial help is given to the agriculturists. I have my own experience in my constituency where agriculturists have approached several times the Tahsildars and Revenue Divisional Officers for loans during times of flood when the officers pleaded that there was no ‘finance.’ Therefore, I would request the Hon. Minister to see that under this scheme the agriculturists are actually benefited.

“Another important thing I have to state is with regard to the help given to poor people who come under the category of Harijans, that is people who are eligible for help under the Harijan

25th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Welfare Schemes. In Irukkur and Taliparamba, Vattuvass, Kuruchiars, Paniyas, Mavilons, etc., are eligible for help under the scheme, but they have not been given that help.”

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM :—“The hon. Member should have spoken about this yesterday.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Under the Five-Year Plan, I see a provision made that people should be given financial help as far as possible through Co-operative Societies, and in such of the places where there are no co-operative societies, through such organizations as can be merged with co-operative societies. I would inform the Hon. Minister that there are no societies but are there such other organizations for these poor classes of people? Some people live in huts and some of them have not even huts, and they live under trees or in caves and on trees. Therefore, it is high time that in a civilized country, under a Democratic Government such people are given some substantial financial help. Another thing is in connection with the proposed loans for the Koravas of Malabar, I think a sum of Rs. 11,000 is allotted. Here data will have to be collected, and as far as possible, the amount should be disbursed properly so that these poor people are actually benefited. Amounts are allotted for loans for Mulberry cultivation, etc., I have to say, in this connection, that in Malabar there is a sort of cultivation known as ‘Nendrakai’ (நெந்தாகை), i.e., bananas and hon. Members may not know it.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member cannot say we do not know *nendrakai*.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“No, Sir, you are thinking of plantains. But this is a peculiar variety of plantains which contains much vitamin and which is very good for health. Some people told us this afternoon that our bananas are also of a peculiar variety, as Malabar is supposed to be peculiar in other matters. The cultivators of this crop are suffering a lot for want of financial help. I would request the Hon. Minister to see that this *nendrakai* cultivators are also included in this scheme of financial help and that these people are also given substantial help.

“As the time at my disposal is short, though my desire is to deal with so many other subjects, I shall confine myself to one or two things only.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member has got only one more minute.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“I would draw the attention of the Hon. Finance Minister to the loans to be given to Government servants. In the district of Malabar, in my own taluk, I have many experiences. The Revenue Inspectors, the Tahsildar and Deputy Tahsildars are suffering a lot and they very

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [25th March 1954]

often go—I say this with all respect to them and with due respect to their sentiments and feelings—to the Shylocks like Janmis and others. They have to approach these people for money when in need and as such they are influenced by these Shylocks. I request that Government should help these Government servants with loans so that they may not be influenced by the Shylocks under the circumstances I have stated already.”

SRI K. PARTHASARATHY:—“Sir, the hon. Member, Mr. Nambiar while speaking said—I heard him say—that some persons or tribes were living ‘on trees.’ That is what I heard, ‘living on trees.’ May I know whether those people are living ‘on trees’ or *under the trees*?”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, during the summer season, these people have no other place and so they live *on trees* where they have some Parans, and in rainy season they live in cottages or caves.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, the other day, the Hon. the Minister for Industries in a speech remarked that Rs. 18 lakhs granted as loans by the Government were outstanding. He did not refer to anything further. Therefore, while it is very necessary that Government ought to go to the help of institutions, local bodies and Government servants and other people, it is their duty to see that loans are advanced only on proper securities and that such loans are recovered properly. Sir, now a loan granted to one institution in Malabar, namely, the Shoranur Metal Industry, figured more than once in this House. Sir, in that case there was a Director and on his efforts, a loan of Rs. 1 lakh was granted in one year and another Rs. 75 thousands in another year, but only one instalment has been re-paid and that Director is no longer on the Board. And if I remember right, there was much accusation of partiality even with respect to granting of other loans. They may be justifiable or unjustifiable. Anyhow, it is my earnest appeal that the Government when granting loans should be guided by nothing except the solvency of the recipient and the necessity of such loans.

“Sir, when we discuss Loans, I would refer to a particular aspect of it, namely, loans to local bodies. Many questions are answered on the floor of this House that the Government have sanctioned projects and other works to be undertaken by local bodies, but they are awaiting execution and have not been proceeded with for want of funds. The Government make it their policy to advance loans more liberally in such cases.

“I want to refer to one special aspect. The pay of elementary school teachers under the local bodies deserves particular mention. If I have understood correctly, almost all local bodies have deficit budgets in respect of elementary education and so only in the first one or two or three months, elementary school teachers are given their pay regularly and subsequently, payment is delayed by one,

25th March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

two or three months. I have recently received many requests from teachers to bring to the particular notice of the Government, that the pay of the elementary school teachers is pending payment for over two or three months. I request the Government to pay special attention to this aspect while granting advances.”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member has got only one more minute.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Yes, Sir, I have finished.”

* SRI K. V. RAMASWAMI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் 4-30
பழனியாண்டி கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச்
சில வார்த்தைகள் பேசுவிரும்புகிறேன். p.m.

“இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் கடன் தொல்லை யால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் வந்தும் கூட இவர்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு செளகரியம் அடையவில்லை. பல ஆண்டுகளாக மழையில்லாத காரணத்தினால் விவசாயிகள் சாகுபடி செலவுக்கும் கடன் வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் வந்ததினால் சாதாரணமாக கடன் கொடுக்கிறவர்கள் கூட இந்த சட்டம் வந்த பிறகு கொடுப்பதில்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்குத் தக்காலிக்கடன் கொடுக்காவிட்டால் அவர்களுக்கு விமோசனமே கிடையாது. இவர்களுக்கு உண்மையாகப் பரிசாரம் தேடவேண்டுமானால் இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் தக்காலி கடனுக்காக 200, 300 அப்ளிகேஷன்கள் வந்திருந்த போதிலும் அவைகளை அதிகாரிகள் சரியாக கவனிப்பதில்லை. லக்ஷக்கணக்கான விவசாயிகள் இவ்விதமாக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சரியானபடி அவர்களுடைய அப்ளிகேஷன்களை அதிகாரிகள் கவனிப்பதில்லை. இது சரியில்லை அது சரியில்லை என்று ஏதாவது சாக்குபோக்குச் சொல்லித் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். Priority பிரகாரம் அவர்களுக்கு பட்டு வாடா செய்வதில்லை. இந்த தக்காலிக் கடனுக்காக இந்த விவசாயிகள் படுகிற தொல்லை சொல்லி முடியாது. அவர்களின் நிலைமை மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. இவர்கள் தாசில்தாரைப் பார்க்கப்படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இவர்களுக்கு பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. விவசாயிகள் சிலர் விண்ணப்பித்துக் கொண்டால் சில அரசியல் காரணத்திற்காக கடன் கொடுப்பதில் பாரபட்சம் காட்டுவது முறையல்ல. இது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததல்ல என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறவிரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இந்த கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி இன்று நடப்பது எல்லாம் ஒரு சில பெரிய மனிதர்கள் இருக்கும் ஊர்களில்தான் இருந்து வருகிறது. அதில் பிரசிடென்டாக இருப்பவர்கள் பணக்காரர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கோரும் கடனைச் சரியாகக் கொடுப்பது கிடையாது. ஆதலால் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு இந்த கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி உதவுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியாக, போதிய கடன் வசதியளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு இந்த மான்யம் போதாது. இன்னும் அதிகப் படியாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Mr. Speaker, Sir, we had the shortest discussion on this Demand and it is nothing surprising because the scope of this Demand is very much limited and even the short discussion was a little bit outside the scope of this Demand. If only hon. Members will go through the various items included in the Demand, they will find that loans to

[Sri C. Subramaniam] [25th March 1954]

be given by the various departments are given in a consolidated list because they cannot be included in the Revenue expenditure of the various departments. So, they have come here under a separate Head—Loans and Advances. Therefore, as far as I am concerned, I am responsible only for providing the sums which have been demanded by the various departments for the purpose of advancing loans and only to that extent this Demand is relevant. As a matter of fact, I was surprised, why this Demand was selected for discussion here. For example, take the loan to agriculturists. That should have been discussed under the Agriculture Demand or the Land Revenue Demand when it came up for discussion here. So also the loans to be advanced to co-operative societies should have been discussed under the head, Co-operation. Similarly, the loans to be advanced to the Community Project areas, should have been discussed under the previous Demand, Community Projects. If you take item by item, hon. Members will find that they relate to various departments and not being a revenue expenditure, they are all consolidated here. Since it is a consolidated account relating to all the departments, I had to move the Demand. As the actual advancing of loans and receiving of collections are all made by the various departments, I am sorry it may not be possible for me to answer the various points raised, especially by the last speaker, Mr. Ramaswami. But one thing that I want to assure him is that there is no question of political discrimination being shown in the matter of advancing loans and we are taking care to see that no such discrimination is made. I can very well understand the charge that officers do not advance these loans properly or there are certain influences working there. I do agree that these influences work but certain persons belonging to certain political parties may get an advantage in one area and some other persons belonging to some other political parties may get an advantage in another area. But that has nothing to do with party politics. As far as the Government are concerned, I can assure hon. Members that we are taking care to see that no political discrimination is made in respect of loans advanced to agriculturists either in the co-operative sector or in the taccavi loan or for that matter, in any other sector. Therefore, let us not go under the impression that this Government are interested in granting loans only to persons belonging to a particular party to which this Government belong. There is absolutely no basis for that and if any specific instance where, on account of political affiliations, discrimination has been made, is brought to the notice of the Government we will take very strict action with regard to it.

“As far as agriculturists are concerned, to whichever party they might belong, they are agriculturists. As far as the Government are concerned, they are treated as such. They are not treated according to the political party to which they may belong or their representatives may belong. After all, agriculturists have no party politics. If they are true agriculturists, they will be interested in food production and exploitation of the soil to the best advantage possible. It is only the politicians who try to

25th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

utilize these agriculturists for their own advantage. Even if certain political parties utilize them for their own political purposes and for their own ends as far as the Government are concerned, I can assure hon. Members that we will treat them fairly without any sort of discrimination.

“Then, in that connection, the hon. Member, Sri T. C. Naranan Nambiar, stressed the need for advancing loans to Harijans and for mulberry cultivation. I would request him to address all those points to the concerned Ministers so that they may look into them. I am not in charge of those portfolios. Of course, since they have been mentioned here, I am sure, they will be passed on to the respective Ministers and they will look into all those things.

“Then, reference was made to the Well Subsidy Scheme. Hon. Members might be well aware, by this time, that the scheme was started by the Central Government and they offered assistance to State Governments for the scheme. That scheme has been stopped and, therefore, the State Government also have to give up that scheme. That is why even last year no amount was provided for the scheme. Of course, representations have been made that this is a good scheme and it should be revived. Hon. Members are aware of the fact, how the money granted under the scheme was not utilized properly. Especially the hon. Member, Mr. Palaniyandi, has been making representations in respect of this matter. It is true they received the loans for purposes of digging wells. But later on what happened? Instead of digging wells they used that money for some other purpose. When the Government found that the money granted as well as the subsidy had not been used properly and when they now try to recover the loans from the ryots, the ryots plead inability. Therefore, it is not easy to recover those dues from the ryots. They find it impossible to pay back the loans because of their poor economic condition. Even though thousands of wells have sprung up, unfortunately in certain areas the money allotted under that head had been completely misused. So we had to stop the grant of subsidy for sinking wells. But I think the scheme would be revised and organized properly so that it may serve the ryots in a useful manner. I quite agree that irrigation plays a prominent part in our economy. We will examine the possibility of getting Central assistance for sinking more wells. Unfortunately, our resources are limited. With our limited resources, we are unable to take up that scheme. We expect Central assistance. We will explore all possibilities of getting that assistance. When the assistance comes, we will try to organize the scheme properly and put it into operation effectively.

“I do not think, Sir, I need take the time of the House any more since I have already explained that this Loan Demand does not contain any policy behind it but it is only the policy of several departments consolidated together. I do hope hon. Members will

4-40
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [25th March 1954]

pass this Demand in view of what I have said and I do hope in view of the explanation I have given, the hon. Mover of the cut motion will withdraw it."

SRI M. PALANIYANDI :—" Sir, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மற்ற மந்திரிகளைக் காட்டிலும் நாட்டின் கஷ்டத்தை அறிந்தவர். அதை அனுசரித்து அவர் மற்ற மந்திரிகள் அவரை அனுகூலமிருந்தாலும் வலிந்து ஒதுங்குவார் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்."

The cut motion was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—" I will now put the main motion to vote. The question is—

'That the Government be granted a sum of Rs. 4,49,39,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—" Before adjourning the House I wish to inform the House that the District Boards (Amendment) Bill should be passed before the 31st March 1954. Therefore we will have a night session on Saturday from 9 p.m. to 12 p.m. Hon. Members need not attend on Sunday."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, this night session is becoming a very regular feature. It is neither provided in the Constitution nor in our Assembly Rules."

MR. SPEAKER :—" But the House can regulate its business. The hon. Member is wrong. It can even decide to sit from 11 p.m. to 1 a.m."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I think we have no work on the 31st instant. The District Boards (Amendment) Bill may be taken up on the 31st instant."

MR. SPEAKER :—" I have no objection. What has the Hon. Leader of the House to say on this matter? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Bill has to receive the assent of the Governor. This should be done before the 31st instant. Suppose we pass the Bill on 31st and send it to the Governor the same day, I do not think we can hustle the Governor to give his assent in such a short time."

SRI C. H. KANARAN :—" The Governor might know the contents of the Bill beforehand."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Taking into consideration the difficulties which hon. Members experience during a night session. I think we can have the session from 8 o'clock to 10 o'clock."

MR. SPEAKER :—" I have no objection. Is it to be from 8 p.m. to 10 p.m.?"

25th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" No, Sir. In the morning."

MR. SPEAKER :—" No, it is not possible."

SRI M. PALANIYANDI :—" இரவில் சபையை வைத்துக்கொண்டால் குளுமையாக இருக்கும். மந்திரிகளும் குளுமையாக பதில் சொல்லுவார்கள். மெம்பர்களும் சூடாகப் பேசாமல் பார்லிமெண்டரி முறையைப் பின்பற்றி பேசுவார்கள். அதனால் இரவிலேயே சபையை வைத்துக் கொள்ளலாம்."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" இரவு செஷன் வைத்துக் கொண்டால் வெளியில் போய் வருவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. இங்கு படுத்துக்கொள்வதாக இருந்தாலும் விசிடர் என்று சார்ஜ் பண்ணி ரூ. 4 வாங்கிவிடுகிறார்கள். அதனால் விசிடர் என்று எடுத்துக்கொண்டு நாலு ரூபாய் வாங்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI K. VINAYAKAM :—" On a matter of personal explanation I can recite my own personal experience during a previous night session. While I was going after the close of the session I was waylaid by some miscreants and my purse was demanded. Only on my saying that I was a local man they released me. Therefore it is better not to have night sessions but if we are going to have it, let the Government provide us with police escorts." (Laughter.)

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—" அவரும் சொல்லுகிறார், எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள் இரவு செஷன் வைத்துக்கொண்டால் வெளியில் போய் வருவதற்கு, கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் என்னுடைய கன்டாக இருக்கலாம். அவர்களை என்னுடைய ரூமில் வைத்துக் கொள்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன்."

SRI P. T. RAJAN :—" I suggest Government will provide the conveyance for hon. Members to attend the night session."

MR. SPEAKER :—" Government provided for it last time."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Regarding what Mr. Vinayakam said with reference to hon. Members being molested when they leave after the close of the night session, I am really surprised how Mr. Vinayakam, who is such a popular person, should have been molested." (Laughter.)

MR. SPEAKER :—" We shall have a night session on Saturday from 8 p.m. to 10 p.m. I now adjourn the House till 10 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

[25th March 1954]

APPENDIX.

[Vide item VI (2) and (3) on pages 1070-1091 supra.]

Mr. Speaker,

Sir, I move that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,87,10,600 under Demand XXVII—Electricity. This Demand is for a grant from current revenues to meet working expenses of electricity schemes in operation. The working expenses include expenditure on smaller works financed from ordinary revenues, expenditure on operation and maintenance, provision for depreciation and the cost of establishments. Against Rs. 3.87 crores required for these working expenses, the net expenditure on working alone being Rs. 3.19 crores, the gross revenue expected to be earned by the Electricity Department is Rs. 5.26 crores.

There is another Demand under Electricity—Demand XXXVIII relating to the Capital Outlay on Electricity Schemes. The gross demand for Capital Outlay on Electricity Schemes this year amounts to Rs. 6,24,70,200. To present a complete picture of what is being done in the field of electricity, I may be permitted to deal with both the Demands together.

2. Sir, during the general debate on the Budget some members seemed to have felt that nothing much had been done and that the expenditure had been inadequate in the field of power development and supply. Actually, in the matter of development and supply of power, Madras has been very progressive, especially in rural electrification, and a great deal has been achieved. The number of villages receiving supply of power in the present Madras State is now about 2,000 and this is the largest in any State in India. It was only 843 in 1946-47. The number of agricultural pumpsets connected on the eve of Independence was only about 5,900. It is now nearly 17,000. The total installed capacity of the generating plants in the State is now 2,20,000 K.Ws., the power generated per annum being of the order of 707 million units, against 1,04,000 K.Ws., and an annual generation of only 298 million units in 1946-47. The connected industrial load which was 1,22,500 K.Ws. before Independence is now 2,33,000 K.Ws. and the irrigation and agriculture load has increased from 40,700 K.Ws. then to 93,100 K.Ws. now. There were 826 rural industries receiving power in 1947; the number at present is 2,038. About 3,000 medium-scale industries, 30 new textile mills and a number of other major industrial units such as cement, etc., have been set up during the period with the aid of the power supplied. The total mileage of high-tension and low-tension lines has increased from 4,806 in August 1947 to 9,949 to-day. The number of consumers which was only 1.25 lakhs about six and a half years ago, is now 3.40 lakhs. These results, of which Madras should be proud, were achieved with a total capital expenditure of just under Rs. 30 crores during the period from 1947-48 to the end of 1953-54, averaging an expenditure of about Rs. 4.25 crores per annum. The gross capital expenditure proposed for 1954-55 is Rs. 6.25 crores, which after adjusting transfers of stores, recoveries such as those

25th March 1954]

for work done for other Departments and in respect of service connections for consumers, means a net capital expenditure of Rs. 4.96 crores. In other words, we intend spending in the coming year more than what we had spent annually on the average, in the past seven years.

3. Despite difficulties in getting plant and equipment and notwithstanding the problem of getting funds, the Government managed to find and spend Rs. 30 crores on a number of major schemes for the generation and distribution of power to meet increasing demands for power. Some of these schemes, including the Moyar Hydro-Electric Scheme, the First Stage of the Madras Plant Extensions, the Madurai Thermal Scheme and the Papanasam Hydro-Electric Extensions have been completed adding 72,000 K.Ws. to the power capacity of the State. The others in the process of execution, figure in the Five-Year Plan of the Planning Commission for the period 1951-56, and the total capital outlay during this period will be about Rs. 30 crores. The Third Stage of the Pykara Hydro-electric Scheme and the Second Stage of the Madras Plant Extensions are expected to be completed fairly soon. The expenditure proposed on these two projects in the coming year will be Rs. 76 lakhs and Rs. 62 lakhs respectively.

The demand for power in this State is widespread and insistent, and, by the time the projects in the Plan are completed, it may be in excess of the power supplies available then, if the Demand continues to increase as at present. To meet the situation, the Government made a strong representation to the Planning Commission for the inclusion of the Periyar and Kundah Hydro-electric Projects in the current Plan and the immediate commencement of their execution. The Commission has responded promptly to the request and included the Periyar Hydro-electric Scheme in the Five-Year Plan. This scheme is for the generation of 75,000 K.Ws. initially and 1,00,000 K.Ws. ultimately, the cost being Rs. 675 lakhs initially rising to Rs. 1,047 lakhs in ten years, with the development of supplies under the scheme. Orders sanctioning the Project will be issued shortly and a provision of Rs. 30 lakhs has been made in the Budget for 1954-55 for expenditure on this Project. Certain modifications have been made to the Kundah Scheme as desired by the Planning Commission and it is expected that this scheme will also be included in the Plan and taken up for execution soon. This Project will have an initial capacity of 1,45,000 K.W. and an ultimate capacity of 1,80,000 K.W. and will cost Rs. 26 crores, initially rising to Rs. 35.44 crores in ten years.

4. It is not enough to execute power generation schemes alone. The power generated has to be transmitted, distributed and made available to consumers. Unfortunately, owing to the difficult financial situation and, particularly, the need for spending large amounts on famine relief in the Composite State, the limited funds available had necessarily to be spent more on the generation projects as such, as delay in the completion of the generation schemes would have meant loss to the State on interest, overheads, etc., and also the bills of the suppliers of plant and machinery had to be paid

[25th March 1954]

to avoid interest charges. The execution of Electricity Extension Schemes had perforce to be slowed down, but Government made arrangements for the execution of such schemes where voluntary contributions from the would-be beneficiaries were forthcoming. This Voluntary Loan Contribution Scheme was not a success, but the generous response of the public to the general State Loan floated earlier in the current year made it possible for the Government to provide funds in the latter half of the current year for the execution of extension schemes. For 1954-55, out of the total net capital expenditure of about Rs. 5 crores proposed, a very large provision of Rs. 2.56 crores, amounting to practically the capacity of the Electricity Department to execute such schemes, has been made for schemes for the extension and distribution of power supplies. The areas served by the Pykara System will have extension and distribution schemes executed at a cost of Rs. 63 lakhs. The amounts proposed to be spent on such schemes in the Mettur, Papanasam and Madras Systems are respectively Rs. 76.61 lakhs, Rs. 79.82 lakhs and Rs. 36.65 lakhs. A sum of Rs. 21 lakhs is to be spent on transmission, etc., lines for the distribution of Mysore power from Jog falls to the South Kanara district. The extension and distribution schemes are being executed in strict order of priority of investigation and sanction, with due regard, of course, to the availability of power supplies and the capacity of the transformers to transmit the power in the areas concerned. Where, however, the beneficiaries contribute a loan to cover the full cost of an extension scheme, that scheme will be taken up out of turn and executed under high priority. Our target is to extend power to about 250 villages every year and connect up about 3,000 agricultural pumpsets annually. For the reasons explained, such schemes cannot be executed on a district basis.

5. Turning now to the Demand for Working Expenses of Electricity Schemes actually in operation, I am glad to be able to say that, although our gross revenues have been going up steadily, as is to be expected, our working expenses have by no means shown any undue or unreasonable increase. Some time ago, a suggestion was made in certain quarters that the working expenses were unduly increasing. In actual fact, the position is very satisfactory. The gross revenue expected in 1954-55, thanks to the satisfactory storage position in the hydro-electric reservoirs and our ability to supply power without a cut, amounts to Rs. 5.26 crores, the corresponding figures for the State, i.e., what used to be known as the Residuary Areas, for 1952-53 and 1953-54 being Rs. 4.31 crores and Rs. 4.76 crores. The working expenses, including suspense amounts, for the years 1952-53 and 1953-54 were Rs. 3.12 crores and Rs. 3.27 crores respectively meaning that the percentage of working expenses to gross revenue amounted to 72 and 69 respectively. The Budget Estimate of Rs. 3.19 crores for net expenditure on working for 1954-55 amounts to only 61 per cent of the gross revenue expected. Actually this figure of Rs. 3.19 crores includes suspense amounts, such as amounts of revenue by sale of power still to be collected, adjustments of deferred expenditure, etc. If we exclude the suspense amounts, the working expenses in 1952-53,

25th March 1954]

1953-54 and that expected for 1954-55 amount to Rs. 3.01 crores, Rs. 3.23 crores and Rs. 3.30 crores respectively, which are 70 per cent, 68 per cent and 63 per cent only of the gross revenue in the corresponding years. There is therefore no question of our working expenses going up unduly. On the contrary, as is to be expected, the increase in the size of our Electricity System with a common direction and control, stores, etc., for the entire Department, has meant a reduction in working expenses compared to the revenue.

6. As I indicated earlier, we are hastening the construction of generating stations and the execution of Electricity Extension Schemes in order to meet the growing demand for power. In this connexion, I must utter a note of caution. Some suggest now and then that thermal stations should be constructed here and there. Such thermal stations have to be operated with the assistance of coal or diesel oil. Coal is costly and also very difficult to get, and operation with diesel oil is even more expensive. The cost of generation of power in a thermal plant may be as much as four times the cost of generation in a hydro-electric plant. The construction of thermal stations under such conditions would therefore be uneconomic, except where coal can be obtained without much difficulty at reasonable rates, and water for operation and cooling can be had without large additional expenditure. As our entire Electricity System is a Grid with all hydro and thermal stations inter-connected, a thermal station can be located anywhere in the State. It is for these reasons that we are extending the Madras Thermal Plant to the extent to which it could be done reasonably, economically. Thermal support is no doubt necessary and desirable, especially to supply power during the non-irrigation season, when water conditions in the storage reservoirs may be low. This aspect, consistent with the question of cost of generation, has not been lost sight of by the Government. Plans are being drawn up for the establishment of a large thermal generation plant with an initial capacity of 1,00,000 K.W. and 2,00,000 K.W. later, in the Neiveli area, where cheap lignite may become available. As soon as the Department is in a position to expect steady supplies of lignite within a reasonable period, the Thermal Plant Scheme, which it is proposed to recommend for inclusion in the Second Five-Year Plan, will be taken up. The hydro-electric potential of all water courses in the State is also being investigated, the more promising schemes being taken up first. In this and in several other matters considerable forward planning is going on.

7. As mentioned in the Governor's Address and in the Finance Minister's Budget Speech, the Electricity Undertaking Acquisition Act has been held to be invalid by the Supreme Court. The Government propose to re-enact the provisions, with suitable modifications, in the light of the observations of the Supreme Court. It is not, however, proposed to acquire private electricity undertakings, except where an undertaking is not working satisfactorily, or where its acquisition is essential in the interests of co-ordinated development of power-supply in the areas concerned. It is equally necessary to provide for expansion of supply by licensee undertakings.

[25th March 1954]

The Madras Industrial Investment Corporation can be approached by them for loans for the purpose. The Government have provided a sum of Rs. 10 lakhs for loans to such of the undertakings which cannot be assisted by the Corporation under the Corporation's rules.

8. I am afraid I have kept you long, but I felt that I must acquaint you in some detail, with what we have achieved and what we propose to do in this important field of development. We must do first things first if we are to get the best out of the money available, and in this we have succeeded appreciably: With the continued execution of schemes on a planned basis and with public co-operation, we are bound to continue to succeed.

I am sure members would agree with me that the Electricity Department as a whole deserves a tribute for its loyal efficiency and enthusiasm and the progress it has made in giving service to the people of the State.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 26th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

French India—Point of information re. situation in.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ ஸார், நேற்றையதினம் பரெஞ்சு இந்தியா நிலைமையைப் பற்றி தோழர் ராமலிங்கம் ஒரு ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை கொடுத்திருந்தார். அதன் விவரம் முடிவாகத் தெரியவில்லை. விவரம் தெரிந்தவுடன் மந்திரி அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதாகவும் அதைப் பற்றி விவாதிக்க அவகாசம் கொடுப்பதாகவும் தெரிவித்தார். அந்த அறிக்கை என்னவாயிற்று. அந்த விவாதம் எப்பொழுது நடைபெறும் என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ கேள்வி நேரம் ஆன பிறகு மந்திரி அவர்கள் ஒரு ஸ்டேட்மெண்டை கொடுப்பார்கள்.”

“ The Hon. the Finance Minister will make a statement on the subject after question hour.”

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Closure of rice mills.

* 385 * Q.—**SRI T. ANANTA PAI**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government are contemplating to get the rice mills in the State closed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The answer is in the negative.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Do the Government propose to refuse the issue of fresh licences? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The answer is with reference to the closing of the rice mills. As regards granting licences for new mills, the matter is under the consideration of the Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ In view of the insistent demand from the public as evidenced by resolutions passed by political organizations and local bodies and in view of the importance of the problem in relation to unemployment, may I know why the Government are hesitant to consider this important question? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ As far as I am concerned, I am in full sympathy with the view put forward by the hon. Member and by various political organizations. But the problem is not so simple. This question is under examination by the Planning Commission and the All-India Village Industries Board. They have to take a decision. After that, we will follow it up.”

[26th March 1954]

MR. SPEAKER:—"As both these questions relate to the same subject, they may be taken up together."

Pest attack on betel vine in Salem district.

* 390 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum from the Betel Vine Growers of Salem district complaining about pest attack on betel vine in Salem district; and

(b) if so, the action taken to eradicate the pest?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) A memorandum from the betel vine growers of Velur, Namakkal of Salem district was received in November 1953.

" (b) Even as early as January 1953, on a representation made by Sri K. V. Ramaswami, M.L.A., the Government instructed the Director of Agriculture to assist the growers to combat the disease. A meeting of betel vine growers and landlords and local M.L.As. was convened by the local Agricultural Officer on 5th February 1953 at Velur in Namakkal taluk at which the cause of the betel vine disease and the control measures necessary to eradicate it were explained in detail. Similar demonstrations and propaganda for the control of the disease were held from time to time. The plant protection staff and the local Agricultural staff made frequent visits to the areas from where the disease was reported. On receipt of the representation in November 1953 that the disease has again appeared, the Government asked the Director of Agriculture to intensify propaganda and demonstration in Namakkal taluk and render all assistance to the growers. Besides, to help the poor growers, the Government ordered early in January 1954 that pesticides should be sold to betel vine growers in Namakkal taluk this season at 50 per cent of the cost price. The Government understand that this concession has been widely availed of. The wilting of betel vine is due to a fungus disease which is water and soil borne. It spreads easily from field to field due to irrigation through channel system. The symptoms become perceptible only if the root starts decaying. The growers are being asked by the Department to take timely precaution by the application of lime and spraying of Bordeaux mixture. The Government have instructed the Director of Agriculture to take all measures necessary to help the ryots in this respect."

[26th March 1954]

* 391 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum from the Betel Vine Growers of Salem district complaining about pest attack on betel vine in Salem district; and

(b) if so, the action taken to eradicate the pest?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer furnished for the Short notice question No. 390 put by Sri S. Ramalingam, M.L.A., on the same subject."

SRI S. RAMALINGAM:—" ஸார், விவசாய இலாகா அதிகாரிகளின் யோசனைபடி அங்குள்ள விவசாயிகள் மருந்துகளை உபயோகித்த பிறகும் கூட வெற்றிலைக் கொடிக்கால் அழிந்துபோகப்படுவதாகக் கூறப்படுவது உண்மையா? அதை நிவர்த்தி பண்ணுவதற்கு சர்க்கார் என்ன உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" That is why the Department has been advising the ryots to take preventive measures."

SRI K. V. RAMASWAMI:—" கனம். மந்திரி அவர்கள் சொன்ன போது போர்டோ மிக்ஸ்சரை விவசாயிகள் அடித்துப் பார்த்தும் கூட, அதிலும் வாரக்கணக்கில் அடித்துப்பார்த்தும் கூட இந்த நோய்கள் கொடிக் காலவிட்டுப் போகவில்லை. ஆகவே உடனடியாக ரிசர்ச் ஆபீசரை அனுப்பி வைத்து அந்த நோய்க்கு அடிப்படை காரணம் என்ன என்று கண்டு பிடித்து அதை அகற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்குமா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" The Department says that there is nothing further to do by way of research, because the cause of the disease and the preventive measures are well known. Anyhow I shall further look into the matter."

SRI O. KORAN:—" What are the districts in the State where betel vine is grown? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" I would like to have notice."

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—" இந்தப் பூச்சி தொந்தரவுகளால் பாதிக்கப்பட்ட திருச்சி, புகளூர், நஞ்சையடையார், வேலூர் பகுதிகளுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" That question may be addressed to the Hon. Revenue Minister."

SRI P. SELVARAJ:—" In view of the fact that individual attempts to eradicate pests by spraying insecticides have failed, will the Government arrange for the spraying of the insecticides departmentally and recover the charge from the owners of the land? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" It is not practicable."

[26th March 1954]

SRI N. K. PALANISAMI :—“ சமீபத்தில் தென்னிந்தியாவிற்கு இரண்டு ரிசர்ச் சென்டர்களை ஏற்படுத்துவது என்று மத்திய சர்க்கார் யோசனை செய்து கொண்டிருப்பதாக தெரிய வருகிறது. அவ்வித யோசனை இருப்பதால் இந்த வெற்றிலைக் கொடிக்காலுக்கு என்று ஒரு ரிசர்ச் சென்டரை ஏற்படுத்துமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Department advises that it is not necessary to have a research centre for betel vine only.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ ஏற்கனவே பயிர்களும் வெற்றிலைக் கொடிக்கால்களும் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதால் அந்த வெற்றிலைக்கொடிக்கால்களை பயிரிடுவதற்கு சர்க்கார் செளகரியம் செய்யுமா ? பூச்சிகளை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு நிபுணர்களை அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பி இருப்பதாக விவசாய டிபார்ட்மெண்ட் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது உண்மையா ? அமெரிக்காவிலிருந்து இது சம்பந்தமான பதில் வந்திருக்கிறதா என்பதை சர்க்கார் தெரிவிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The information that I have is that the Department is quite well aware of the cause of the disease and the preventive measures that have to be taken.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ The Hon. Minister said that preventive measures will be taken to eradicate the pests. May I know how the ryots are being instructed in this regard? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. In that region the officers have been particularly asked to convene a meeting of the ryots, M.L.As. and others frequently so that they may explain to them the need for adopting preventive measures.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Has the Government got in its possession any idea of the total value of the loss sustained by the betel vine growers? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir.”

SRI C. KANDASAMY :—“ மந்திரி அவர்கள் மருந்து கொடுக்கிறோம். தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சென்ற நாலு வருஷங்களாக தொடர்ச்சியாக வியாதியின் காரணமாக விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் பயிர்களும் அழிந்து விடுகின்றன. இன்று வரைக்கும் அதே நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. மருந்து கொடுப்பதை விவசாயிகளுக்கு உபயோகப்படுத்த தெரியவில்லையா அல்லது மருந்துகளுக்கு அந்த வியாதிகளைப் போக்கும் சக்தி இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. விவசாயிகளுக்கோ அதிகாரிகளுக்கோ வியாதியை அடியோடு ஒழிக்க முடியவில்லை. அதனால் இந்த வியாதியை அடியோடு ரத்து செய்வதற்கு வேண்டிய விசேஷ நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளுமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, it cannot be said that insecticides have no effect at all. The ryots have been going in for it and paying for it. There are of course some damages and the officers have been asked to look into it further.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ In view of the fact that the betel leaves are patronised by a large section of the people will the

[26th March 1954]

Government appoint a special staff to go into the matter of not only preventing the disease attacking the betel vines but also improving their strain? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, the Government have been paying necessary attention to this matter.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ இப்படி பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை மந்திரி அவர்கள் நேரில் பார்த்தார்களா ? பார்க்கவில்லையென்றால் இனியாவது பார்த்து அந்த விவசாயிகள் படுகிற கஷ்டத்தை அனுசரித்து, பத்தாயிரம் தொழிலாளிகள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவதை அனுசரித்து, ஏழை விவசாயிகளுக்கு மருந்துகளை இலவசமாகக் கொடுத்தோ அல்லது வட்டி வாங்கிக்கொண்டு கடனாகக் கொடுக்கவோ யோசனை செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not doubt the representations that were being received from the M.L.As. and others. There is no necessity for a Minister to go into it personally. Anyhow, I assure the hon. Member that Government would take all necessary steps in the matter.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ பயிர்களை அழிக்கும் பூச்சிகளுக்கு மருந்துகள் இருந்தபோதிலும் அவைகளை சரியானபடி உபயோகிக்காமல் இருப்பதால் மறுமுறையும் அவைகளை வாங்கி உபயோகப்படுத்தும்படியாக இருக்கிறது. காரணம் அதை சரியாக அடிக்க தெரியாததோ வியாதிக்கு தக்க மருந்தாக இல்லாததோ அல்லது காலம் பார்த்து அடிக்கத் தெரியாததோ என்பது தெரியவில்லை. ஆகையால் இத்தகைய மருந்துகளைக் கொடுக்கும்போது அந்த டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகள் எந்த மருந்துகளை எவ்விதம் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That is a general question put by the hon. Member. But, so far as betel vine diseases are concerned, I do not think there is any confusion in the matter.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ இந்த வியாதியினால் ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுவது மட்டும் அல்ல, சர்க்காருக்கும் அதனால் அதிகப்படியான நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது வெற்றிலை வியாபாரத்தின் மூலம் கிடைக்கும் விற்பனை வரி வருவது பாதிக்கப்படுகிறது. அவைகளை ரயில் மூலமாக அனுப்புவதால் அந்த வருமானம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இப்படி அந்தத் தொழிலுக்குப் பாதகம் ஏற்படுவதினால் விவசாயிகளுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, சர்க்காருக்கும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இத்தொழிலைப் பாதுகாத்தால் ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதோடு சர்க்காருக்கும் நன்மை செய்து கொள்வதாக இருக்கும். அதை முன்னிட்டு உடனடியாக அதிகப்படியாக அதற்கு செலவு செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்களா ? அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் முற்படுமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already answered that the Government would certainly look into the matter further.”

SRI S. RADHAKRISHNAN :—“ சாதாரணமாக பூச்சிகள் விழுந்தால் பயிரில் பாதி தான் நாசமடைகின்றது. ஆனால் விவசாய இலாக்கா கொடுக்கும் பூச்சி மருந்தை உபயோகப்படுத்தினால் முழுப்பயிர்களும் பழுத்து, கருகி நாசமாகிவிடுகின்றன. ஆகவே இம்மாதிரி நஷ்டத்திற்குள்ளாகியிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா ? ”

[26th March 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There may be a few cases like that. But, I cannot accept the general statement of the hon. Member. If that were true, the ryots would not go in more and more for these insecticides and Bordeaux mixture.”

SRI V. MADANAGOPAL :—“ பூச்சி ஒழிப்பு மருந்தை உபயோகப் படுத்துவதற்காக என்று உள்ள கருவிகள் விவசாய இலாக்காக்களில் ஒன்று இரண்டு என்று மிகவும் குறைவாகத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராவில் பூச்சி விழக்கூடிய காலங்களில் கருவிகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் உடனே பூச்சி மருந்தைத் தெளிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே இக்கருவிகளை அதிகப்படுத்த அரசாங்கத்தார் முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Government are taking steps to add to the stock of these sprayers and other equipment.”

*Construction of the Odayanchal-Kunnumkai road,
South Kanara.*

* 392 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the present stage of construction of the Odayanchal-Kunnumkai road in Hosdurg sub-taluk, South Kanara district; and

(b) when it will be opened for public transport?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“(a) & (b) The construction of the road comprises two items of works; viz.—

(1) Improvement to Odayanchal-Kunhangai road; and

(2) extending Odayanchal-Kunhangai road up to Ballal and from Ballal to Kunhangai. The first item has been completed. The second item is expected to be completed before the end of 1954. The road may be opened for public traffic thereafter.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ May I know whether the work was delayed, and, if so, why? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ There is no delay. The work will be completed in 1954.”

Grant of loan for the purchase of manure in Tanjore district.

** 393 Q.—**SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount allotted for the grant of agricultural special loan for the purchase of manure for Tanjore district in 1953-54; and

(b) the amount actually sanctioned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Rs. 21 lakhs was allotted to Tanjore district including Pattukottai Agricultural Division under the Intensive Manuring Scheme 1953-54.

26th March 1954]

“(b) Rs. 19,94,470 was actually disbursed to the ryots under the scheme during the period.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ விவசாயிகளுக்கு ஸ்தான் கொடுப்பதற்காக சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் ஸ்தானுக்கு அப்பீன செய்து அது சாங்ஷன் ஆகிவிட்டாலும்கூட அவர்களுக்கு உடனே பணம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கர்ணம், பட்டாமணியம் போன்றவர்களை சாட்சிக்கு அழைத்து வரச்சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் வராவிட்டால் பணம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே கிராமக் கர்ணம், பட்டாமணியம் இவர்களுக்கு நேரிடையாகத் தொடர்பு உள்ள ரெவின்யூ இலாக்காவின் மூலமே இந்தக் கடனை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Out of a sum of Rs. 21 lakhs allotted, nearly Rs. 20 lakhs have been disbursed. That is to say, the sum, that was available, was distributed without much delay. But, anyhow I shall look into the defects pointed out by the hon. Member. I would certainly welcome our Agricultural officers being relieved of this burden if only the Revenue Department would undertake this responsibility.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கடன் கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப் பட்ட 21 லட்சம் ரூபாயில் 20 லட்சம் ரூபாய் விவசாயிகளிடையே விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தக் கடனை விவசாய இலாகாவிலிருந்து வாங்குவதற்கு விவசாயிகள் நான்கு ஐந்து தடவைகளுக்கு மேல் கிராமங்களிலிருந்து தாலூக்கா தலைநகரத்திற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. அப்படிச் சென்றாலும் அவர்களுடன் கிராமக் கர்ணம், பட்டாமணியம் இவர்கள் சாட்சிக்காகப் போகாவிட்டால் பணம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பட்டாமணியம், கர்ணம் இவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போவது ரொம்பப் பிரம்மப்பிரயத்தனமாக இருக்கிறது. இந்தச் சிரமங்களை உத்தேசித்து ரெவின்யூ இலாக்காவிடம் இந்தக் கடனை மாற்றி விடுவதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already answered that question, Sir. Even yesterday, I told the Director of Agriculture to take steps to see whether this work could be transferred entirely to the Revenue Department.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ In the matter of receiving these loans, there is a lot of delay owing to red-tapism. Will the Government issue instructions to see that the loans are granted as early as possible? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ While disbursing the loans, we have to see that proper examination is made so that we may take necessary precautions to recover the loan properly. Therefore, red-tapism to a certain extent is inevitable, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know whether the Government exercise any control or have they any machinery to see that the loans granted are used for the purpose of agriculture alone? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. To the extent possible, Government are seeing whether the purpose for which the loan is granted is served.”

[26th March 1954]

SRI C. KANDASAMY :—“ விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிற இருபது லட்ச ரூபாயும் எவ்வளவு பட்டாதார்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியுமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I know whether these loans are granted both in cash and in kind and, if so, what the percentage in each is? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have no information on the question put by the hon. Member. But, I submit that loans are granted on the personal security of the ryots and issued up to a maximum of Rs. 500 per individual and at Rs. 35 per acre.”

10-20 a.m. MR. SPEAKER :—“ The Hon. the Minister for Local Administration has to attend the meeting of the Legislative Council to-day. So, I shall take up the questions relating to his department first.”

Construction of a bridge over the Mambram river.

* 397 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer to question No. 928 given on 23rd July 1953, the present stage of the proposal for the construction of a bridge over the Mambram river in Kottayam taluk, North Malabar?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ The Chief Engineer (Highways) has reported that the approximate cost of the bridge will be about Rs. 5 lakhs. The District Board has proposed the inclusion of the work in the Central Road Fund programme. No final decision has been reached yet.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Will the Government realise the difficulties of the people in the area on account of the non-existence of a bridge and come to an early decision on the matter? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Yes, Sir. That is why the Special Officer of the District Board has recommended the taking up of this work. We shall consider the question.”

Playground for the Board High School, Payyanur.

* 402 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have any proposal to acquire land for being used as playground for the Board High School, Payyanur, North Malabar?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Yes, Sir. Acquisition proceedings have been started.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware that this high school with a strength of more than 800 students is running without a playground for the last quarter of a century and

[26th March 1954]

that the people have been requesting the Government very often for the provision of a playground? Therefore, will the Government expedite the work and provide a playground for the school? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Yes, Sir. That is why a Special Officer has been posted for expediting acquisition proceedings.”

Construction of bridges across the Sonnehalla and Thattahalla in Kollegal taluk.

* 415 Q.—**SRI S. C. VIRUPAKSHIAH** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there was any proposal to construct bridges across the Sonnehalla and Thattahalla on either side of Hanur in Kollegal taluk; and

(b) if so, the present stage of the proposal?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The works have been included in the five-year plan of road development and they will be taken up for execution by the Coimbatore District Board in due course.”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Will the Government take into consideration that these rivers cut the road which is the only means of communication in this taluk? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ That is why that work is included in the Development Programme and it will be taken up in the due course.”

Payment of land-tax by Government to Municipalities for vacant lands.

* 418 Q.—**SRI T. ANANTA PAI** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have been paying land-tax to any municipality for vacant lands belonging to the Government?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Yes, Sir.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ May I know why the vacant land tax has not been paid to the Udipi Municipality? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Vacant land, though under the strict interpretation of the Madras District Municipalities Act means land not occupied by or adjacent or appurtenant to buildings and not used exclusively for agricultural purposes, will ordinarily mean vacant sites fit for construction of houses or other buildings. It is not the intention of the Act to levy tax on all kinds of vacant and poramboke lands belonging to Government from which no income is derived by Government.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Repeated representations have been sent by the Municipality of Udipi that, without this tax being

[26th March 1954]

SRI C. KANDASAMY :—“ விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிற இருபது லட்ச ரூபாயும் எவ்வளவு பட்டாதார்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியுமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I know whether these loans are granted both in cash and in kind and, if so, what the percentage in each is? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have no information on the question put by the hon. Member. But, I submit that loans are granted on the personal security of the ryots and issued up to a maximum of Rs. 500 per individual and at Rs. 35 per acre.”

10-20 a.m. MR. SPEAKER :—“ The Hon. the Minister for Local Administration has to attend the meeting of the Legislative Council to-day. So, I shall take up the questions relating to his department first.”

Construction of a bridge over the Mambram river.

* 397 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer to question No. 928 given on 23rd July 1953, the present stage of the proposal for the construction of a bridge over the Mambram river in Kottayam taluk, North Malabar?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ The Chief Engineer (Highways) has reported that the approximate cost of the bridge will be about Rs. 5 lakhs. The District Board has proposed the inclusion of the work in the Central Road Fund programme. No final decision has been reached yet.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Will the Government realise the difficulties of the people in the area on account of the non-existence of a bridge and come to an early decision on the matter? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Yes, Sir. That is why the Special Officer of the District Board has recommended the taking up of this work. We shall consider the question.”

Playground for the Board High School, Payyanur.

* 402 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have any proposal to acquire land for being used as playground for the Board High School, Payyanur, North Malabar?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Yes, Sir. Acquisition proceedings have been started.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware that this high school with a strength of more than 800 students is running without a playground for the last quarter of a century and

[26th March 1954]

that the people have been requesting the Government very often for the provision of a playground? Therefore, will the Government expedite the work and provide a playground for the school? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Yes, Sir. That is why a Special Officer has been posted for expediting acquisition proceedings.”

Construction of bridges across the Sonnehalla and Thattahalla in Kollegal taluk.

* 415 Q.—**SRI S. C. VIRUPAKSHIAH** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there was any proposal to construct bridges across the Sonnehalla and Thattahalla on either side of Hanur in Kollegal taluk; and

(b) if so, the present stage of the proposal?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The works have been included in the five-year plan of road development and they will be taken up for execution by the Coimbatore District Board in due course.”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Will the Government take into consideration that these rivers cut the road which is the only means of communication in this taluk? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ That is why that work is included in the Development Programme and it will be taken up in the due course.”

Payment of land-tax by Government to Municipalities for vacant lands.

* 418 Q.—**SRI T. ANANTA PAI** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have been paying land-tax to any municipality for vacant lands belonging to the Government?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Yes, Sir.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ May I know why the vacant land tax has not been paid to the Udipi Municipality? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Vacant land, though under the strict interpretation of the Madras District Municipalities Act means land not occupied by or adjacent or appurtenant to buildings and not used exclusively for agricultural purposes, will ordinarily mean vacant sites fit for construction of houses or other buildings. It is not the intention of the Act to levy tax on all kinds of vacant and poramboke lands belonging to Government from which no income is derived by Government.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Repeated representations have been sent by the Municipality of Udipi that, without this tax being

[26th March 1954]

paid by the Government which it has taken into account, the Budget would not be balanced. May I know how the Government have disposed of that application?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"When there is no income from the land to the Government, how can the Government pay any tax?"

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Do not vacant lands in municipalities belong to municipalities?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Not all lands, but lands vested in the municipalities belong to the municipalities."

SRI M. PALANIYANDI:—"ஸார், கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது நிலங்களிலிருந்து வருமானம் வராததின் காரணமாக அவைகளிடமிருந்து வரி வாங்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். அதே போல நிலங்களிலிருந்து விளைச்சல் இல்லாவிட்டாலும் அவைகளுக்கும் வரி வாங்காமல் இருப்பார்களா?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Only as far as the Government are concerned, this principle is adopted, and it is provided in the Act itself."

SRI K. VINAYAKAM:—"According to the answer given by the Hon. Minister, if the Government could not derive any income from the vacant lands, they do not see any reason why they should pay municipal tax to the municipality. Does not the same rule apply to individuals who live in the City of Madras possessing a number of acres of vacant land but who are made to pay tax through their noses? Will the Government come to the aid of these private owners on the same principle as they are adopting for themselves?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"That is not the point. There is no probability of any income being derived from the land under reference. If necessary, the Government will come forward to vest that particular land in the municipality itself. As for the Udipi Municipality, the Government have already addressed the Collector whether the lands may be alienated to the municipality."

Export of jaggery by Marketing Federations.

* 394 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether jaggery is allowed to be exported by the Jaggery Marketing Federations of this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"There are no jaggery Marketing Federations in Madras State. The question therefore does not arise."

SRI N. K. PALANISAMI:—"கருப்பட்டி சுமார் எண்ணூற்றிரம் டன்களுக்கு மேல் வெளி நாடுகளுக்கு இங்கிருந்து அனுப்புவதாக பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கருப்பட்டி மட்டுமல்ல. அதைப் போலவே நம் நாட்டு கைத்தறித் துணிகளுக்கும் வெளி நாடுகளில் நிறைய கிராக்கி இருக்கிறது. இருந்தாலும் மத்திய சர்க்காருக்கும், நம் சர்க்காருக்கும் இவ்விஷயத்தில் சரியான உடன்படிக்கை இல்லாததின் காரணமாக

26th March 1954]

இவைகளை அதிகமாக வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப மத்திய சர்க்கார் சம்மதிக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு மந்திரி சபை தூது கோஷ்டி டெல்லிக்குச் சென்று, மத்திய சர்க்காரை நம் நாட்டு கைத்தறி துணிகளையும் வெளி நாட்டுக்கு அனுப்ப நிர்ப்பந்தம் செய்யுமா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"There is absolutely no conflict between the Union Government and this Government with regard to the export of jaggery. There has been considerable increase in the price of jaggery and when there is such increase, we regulate the export of jaggery to outside places. But the question relates to some Marketing Federations and allowing of export through those Federations. I have stated in my answer that there are no such Marketing Federations."

Proposal to bring water from Cauvery to Madras City.

* 395 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal to bring water from the river Cauvery to Madras City?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"No, Sir."

SRI N. K. PALANISAMI:—"நகரத்தில் அடிக்கடி இம்மாதிரி தண்ணீர் தட்டு ஏற்படுவதை உத்தேசித்து வேறு இடங்களிலிருந்து நகரத்திற்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து சப்ளை செய்ய அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? எடுத்திருந்தால் அது என்ன நடவடிக்கை?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The Araniyar Scheme is now being explored."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Whereas the per capita consumption of water in Madras City is only about 13 gallons of water and whereas it is desirable that the citizens of Madras should be given 50 gallons of water per head per day, the Corporation has been urging on the Government that the execution of the Krishna Pennar Project should be expedited so that adequate quantity of water may be supplied to the citizens of Madras and the industry also may be expanded. In these circumstances, will the Government reconsider their attitude towards this scheme?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"I think the hon. Member refers to the Cauvery Scheme. The Cauvery Scheme is estimated to cost Rs. 15.30 crores to install and Rs. 10 lakhs to maintain."

Koothali Estate, North Malabar.

* 396 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) the extent of Koothali Estate, North Malabar, under the control of the Government;

(b) how much of it is reserve forest;

(c) what is the acreage on which timber trees are grown in the reserve forest and how much is waste land; and

(d) whether there are any wet lands in the Estate; and if so, their extent?

[26th March 1954]

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“(a) The extent of Koothali Nayar's Estate is 47,700 acres.

“(b) The extent of reserve forest in that Estate is 6,000 acres.

“(c) The acreage on which timber trees are grown in reserve forest is 6,000 acres. There is no waste land in the reserve forest area. But the area of waste lands in the Koothali Nayar's Estate is 1,200 acres.

“(d) Yes. The extent of wet lands is 1,350 acres.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know how the Estate excluding the reserved forests and forest area and the wet lands are being utilised by the Government?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“The reserved forest area is utilized as a forest area, and 1,200 acres are given for cultivation annually to the tenants.”

10-30 a.m. DR. K. B. MENON :—“Sir, this subject came up for discussion sometime back and I believe a meeting was also held in the place to discuss the subject. Have the Government examined the recommendations made in the House and also at the meeting that was held in the place regarding the estate, Sir?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“Sir, only a portion of the estate is now vested with the Government. There is litigation in respect of the major portion of the estate and we can take up a definite attitude in the matter only after it is finalised.”

SRI A. APPU :—“The forest area contains valuable timber. Have any arrangements been made by the Government for extracting timber from that area? Has any portion of the forest area been leased out to timber merchants for extracting timber?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“A separate question may be put, Sir.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“May I know whether the Government have received any memorandum from the families who have settled in a place called Mudukadu in Kattali Estate requesting to be protected from eviction? If so, what steps have the Government taken in the matter?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“It is not covered by this question. A separate question may be put.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“How did the Government come in possession of this estate?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“It was escheated in 1942.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“Instead of leasing out the land annually, will the Government come forward to lease it out permanently or for a longer period?”

[26th March 1954]

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“Because it is fugitive cultivation that is mainly carried on and for that purpose, the land has to be kept fallow for two or three years.”

SRI O. KORAN :—“Have the Government received applications for leasing out these lands for cultivation and if so, how many?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“A separate question may be put.”

SRI C. H. KANARAN :—“From the statistics given by the Hon. the Minister for Law we find that out of the total extent of 47,700 acres, 12,000 acres are forest lands. What I wish to bring to the notice of the Hon. Minister is this. There are 25,000 acres of land which could be used for cultivation. Will the Government allow these lands to be cultivated in view of the fact that the peasants have already requested the Government several times to permit them to cultivate these lands?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“The Government are giving for cultivation lands which could be done. There are about 30,000 acres of unsurveyed lands, a major portion of which is under litigation. So, the Government cannot lease out those lands.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The Hon. Minister said that as fugitive cultivation was carried on, the lands could not be leased out for longer periods. Generally, fugitive cultivation is carried on in dry lands only. The Hon. Minister said that 1,200 acres were wet lands. May I know fugitive cultivation is done in wet lands also?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“I never said that fugitive cultivation was resorted to in wet lands. I only said that 1,350 acres of wet lands are situated in the midst of the forest area and in respect of a major portion of that area there is litigation pending and the Government cannot interfere in the matter.”

SRI A. APPU :—“Has the son of the late Koothali Nayar, Mr. Chandoo Menon, District and Sessions Judge, filed a suit against the Government for rendition of this estate? If so, may I know at what stage the matter is?”

MR. SPEAKER :—“Is the matter before a Court now? Then it is *sub judice*.”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“Unless the hon. Member puts a separate question, I will not be able to answer it, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know from the Hon. Minister why the Government are not granting wet lands for a longer period instead of leasing out the lands from year to year?”

[26th March 1954]

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" I have already explained that there is litigation in respect of the major portion of the land. The Government have to evolve a policy in respect of the whole estate."

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—" Sir, may I request you to allow a half-hour debate on this question to-day? "

MR. SPEAKER :—" How is it possible? To-day is the last day for consideration of Demands. I have to guillotine a number of Demands."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Is the litigation that is said to be pending in respect of wet lands or dry lands? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" In respect of both, Sir."

SRI C. H. KANARAN :—" As the subject is very important . . . "

MR. SPEAKER :—" Can the hon. Member tell me which subject is unimportant? "

SRI C. H. KANARAN :—" The Government have been repeatedly telling us that they will give lands to poor landless people wherever possible. But, they have not done anything in this regard till now. There are 25,000 acres of land in Malabar in Koothali estate which is not a small thing so far as that district is concerned. It may be a small thing for other areas. But it is not the case with regard to Malabar, in view of food scarcity. In view of the importance of the subject, it is better we have a half-hour debate on this subject, Sir."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member should also consider the reply given by the Hon. Minister. He has said that the matter is before a Court and so it is *sub judice*. Question No. 398."

SRI K. VINAYAKAM :—" I put the question on behalf of Sri Ratnam."

MR. SPEAKER :—" Hon. Member Sri Ratnam came and told me that he has asked Sri Dasarathan to put the question on his behalf. But he is keeping quiet."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sri Ratnam it seems has, by way of abundant caution asked me also to put the question. That is why I put the question on his behalf, Sir."

Betting on New York Cotton Prices.

* 398 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many persons were sentenced in 1953 in the City of Madras for receiving bets on New York Cotton Prices;

(b) how many persons were involved in the betting of the New York Cotton Prices; and

[26th March 1954]

(c) whether any person, who paid for the bets, was also sentenced?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) 2,367.

" (b) 2,770.

" (c) Yes, Sir."

SRI D. DASARATHAN :—" ஸார், 1953-ம் வருஷம் கோர்ட்டிலே வருலிக்கப்பட்ட அபராதத் தொகை எவ்வளவு? சூதாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் கூடிய சீக்கிரம் சட்டம் கொண்டுவருமா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not have the total figure of fines collected. If a separate question is put, I shall give the figure, Sir."

SRI K. VINAYAKAM :—" Arising out of the answer given by the Hon. the Finance Minister, may I know whether the Government are aware of the fact that one Mr. Muthu having lost a large sum by betting over this kind of New York Cotton prices committed suicide and left a letter to that effect on his person which was taken by the Police? In view of such grave instances, will the Government take immediate action at least in the future to stop this kind of betting? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This betting is illegal and it comes under the provisions of the City Police Act and we are taking action under that Act. But, in spite of this. I agree this practice exists to a certain extent. We are trying our best to put it down."

Construction of an anicut across the Arniyar.

* 399 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal for the construction of the Arniyar anicut near Pulikundram, Tiruvallur taluk, Chingleput district; and

(b) if so, at what stage it stands at present?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) & (b) The Government are constructing an anicut across the Araniar at Suratpalli about three miles from Pulikundram as part of their Araniar project. The construction of the anicut is nearing completion. The stages of construction up to the end of January 1954 is as follows:—

(i) *Body wall.*—300' 0" length has been completed. For 190' 0" body wall has been raised for 2' 0" height.

For the balance length, viz., 26' 0" piles were sunk.

(ii) *Groyne wall.*—Built to a height of 13' 0" out of 14' 0".

(iii) *Scour and head sluices.*—Walls raised to a height of 14' 0" above floor level.

(iv) *Flood bank formed.*—Right side.—1000' 0".

Left side.—200' 0".

[26th March 1954]

SRI M. DHARMALINGAM :—“ I have put a specific question requesting the Government to state whether any proposal is pending before them to construct an anicut near Pulikundram. That has not been answered. May I request the Hon. the Minister for Public Works to kindly state whether any such proposal is pending before the Government, Sir? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There is no proposal to construct an anicut at Pulikundram, because it is three miles from the place where we propose to construct the anicut. Therefore the proposal to construct the anicut at Pulikundram has been given up.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“ May I know whether any representation was received from the villagers of so many villages who were under the estate and whether it is pending with the Government? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I want notice, Sir.”

Government Hospital at Nagapattinam.

* 400 Q.—SRI N. SIVARAJ : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the status of the Government hospital at Nagapattinam in Tanjore district was reduced in 1952; and

(b) whether the Government received any memoranda from the public of Nagapattinam town and the concerned Municipal Council in 1952 and 1953 requesting the Government to restore the original status of the Hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (b) Yes, Sir.”

SRI N. SIVARAJ :—“ தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலேயே இரண்டாவது பெரிய ஆஸ்பத்திரியானது நாகப்பட்டணம் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிதான். ஜம்பதாயிரம் ஜனத்தொகைக்கு அதிகமாக உள்ளது நாகப்பட்டணம் முனிசிபாலிட்டி. அங்கு ஜில்லா மாக்ஜிஸ்ட்ரேட் காரியாலயம் இருப்பதால் ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏராளமான பேர்கள் வைத்தியத்திற்கு வருகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது நாகப்பட்டணம் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து லிவில் லர்ஜன் பதவியை எடுத்துவிட்டதால், அதனுடைய அந்தஸ்து குறைந்திருக்கிறதென்பதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Generally, we have Civil Surgeons at District Headquarters Hospitals. This is not a District Headquarters Hospital, Sir.”

SRI S. VADIVELU :—“ அந்த ஆஸ்பத்திரியில் படுக்கை வசதிகள் போதாது என்று சர்க்காருக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறதால் மேற்படி ஆஸ்பத்திரியில் போதுமான படுக்கை வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ This question relates to the posting of Civil Surgeons and not to bed strength, Sir.”

26th March 1954]

SRI C. KANDASAMY :—“ I think that the policy of the Government is to extend and increase the facilities in the various hospitals. That being so, may I know the reason for effecting a reduction in the Nagapattinam hospital and for lowering the status of that hospital? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Bed strength has not been reduced, Sir. The Director of Medical Services has said that there is no need for posting a Civil Surgeon at that hospital. So we have posted an Assistant Surgeon there.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, may I know what determines the status of hospitals? ” 10 40 a.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The bed strength, the staff, the equipment, the accommodation—all these things determine the status of a hospital.” (Laughter.)

Hostel for the students of the Law College, Madras.

* 401 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state why a hostel for the students of the Law College, Madras, has not been opened so far?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The question is under the consideration of the Government.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, will the Hon. Minister please tell the House the efforts made by the Government so far in this direction? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, we examined the possibility of utilising the Coxcheri building for the purpose of a hostel, but it was found unsuitable. Therefore, it was given up and then a proposal was put forward to put up new buildings, but I thought that in view of the separation of Andhra State, further building programme may be stopped, meanwhile watching the progress of some of the people leaving the City.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, this question had been under the consideration of the Government for the last so many years and yet the Government have found it difficult to open the hostel and implement the promise made on the floor of this House. I would like to know, if the Government find it difficult to open a hostel in the next academic year, whether they would reserve a few seats in the hostels in the City for the Law College students? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There are other students also who require hostel accommodation. If we reserve some of the seats for the Law College students, to that extent the other students would be driven away. As a matter of fact, the Law College students are aged enough to take better care of themselves.”

*SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I am surprised at the answer given by the Hon. Minister for Education. Even since the days when I was a student of the Law College, some 20 years back, the

[26th March 1954]

agitation has been going on the part of the students urging the necessity for a hostel for them, will the Government be pleased to reduce the rent in the Coxcheri buildings, so that students may be tempted to occupy that hostel?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I do agree that because of the 20 years' agitation, it has become a chronic problem. The Coxcheri building was found unsuitable for the occupation of students, apart from the question of rent. That is why we have given it up. We are trying to provide alternate accommodation for this purpose."

SRI C. KANDASAMY:—"ஸார், நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு வக்கீலாக இருப்பதால், அவரும் அந்த சட்டக் கல்லூரியில் படித்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, சட்டக் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களுடைய நன்மைக்காக ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்துவதற்கு மந்திரி அவர்கள் முயற்சி செய்வார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Yes, I was a student and I was able to get accommodation in some hostel and I suppose that even now certain number of the students are getting accommodation in the University Club and other hostels. But the problem is to accommodate all the students in a hostel. We are trying to find out some private bungalows where we can start the hostel."

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH:—"Sir, May I know how many Government Colleges in the City of Madras are without a hostel?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"A separate question may be put, Sir."

SRI K. PARTHASARATHY:—"Sir, I welcome the announcement by the Hon. Minister that further building programmes are suspended in view of the separation of the Andhra State. But will the Hon. Minister state whether there is any proposal by the University to construct hostels on co-operative basis?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, even though this does not come under the main question, I may say, I have heard of such a proposal."

Opening of a Regional Coconut Research Station in Malabar.

* 403 Q.—SRI A. APPU: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Indian Central Coconut Committee, Ernakulam, sent any scheme to Government in April 1952 to start a Regional Coconut Research Station in Malabar; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) The answer is in the affirmative.

" (b) The scheme was considered by Government as a Part II Scheme for 1952-53 but was deferred in view of the difficult financial position of the State."

[26th March 1954]

SRI A. APPU:—"Sir, the Indian Central Coconut Committee has been constituted to consider the case of extending coconut cultivation in different areas. This Committee considered the proposal and submitted a report recommending the opening of a Research Station in Thikkodi in Kurumbanad taluk which is a highly coconut growing area. Will the Government reconsider the question and sanction the opening of a Research Station as early as possible, Sir?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, it is correct to say that the Indian Central Coconut Committee recommended the opening of a Research Station in Malabar, but that means financial assistance by this Government. On account of financial stringency, the scheme was deferred. Sir, if the financial position improves in the coming year, we shall certainly consider the proposal."

DR. K. B. MENON:—"Sir, is the research to be restricted to improved methods of cultivation or will it also comprehend the manufacturing and using of by-products?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, this will relate to growing of coconuts."

SRI M. S. MOGRAL:—"May I know, Sir, how many coconut research stations are there in the State?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I am afraid, Sir, there is no coconut research station in this State."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, may I know the financial implication of the scheme and the part which this Government have to meet in that matter?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I do not have any information about this proposal to start a research station in Malabar. A research station was started in East Godavari in April 1951 and that meant an estimated cost of Rs. 81,656 recurring and Rs. 2,43,550 non-recurring."

SRI A. APPU:—"Sir, is not the Hon. Minister aware that a major portion of the expenses will be met by the Indian Central Coconut Committee, have this Government got sufficient funds?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"But still, this Government found themselves unable to meet the rest of the expenditure also."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, inasmuch as in this State there are research stations, in respect of matters of far less importance and since coconut is a very important commercial as well as Dollar earning crop of this State, may I know why the Government are hesitating to open this station at comparatively very less cost as given by the Hon. Minister?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I do not admit that there are research stations for crops which are far less important than coconut, but I do admit that coconut is

[26th March 1954]

an important crop. Government would consider next year if the financial position improves whether they could take up this question."

MR. SPEAKER :—" In ten minutes, we will have to finish the rest of the questions. I shall pass on to the next question."

Appointment of Probation Officers.

* 404 Q.—SRI D. DASARATHAN (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) how many posts of Probation Officers have been created by the State Government to check and supervise ex-prisoners;

(b) how many Probation Officers have been actually appointed and for what periods;

(c) how many posts are reserved for the Scheduled Castes and Scheduled Tribes; and

(d) the functions of Probation Officers?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" (a) Fifty-seven posts of Probation Officers were sanctioned by the Government prior to the bifurcation of the State, out of which forty-three posts have been retained in the Madras State.

" (b) Forty-three Probation Officers have been appointed. Of them, seventeen have been in continuous service for five years and more, twenty for a period over a year and less than five years and the rest, for periods less than a year, on 1st March 1954.

" (c) Five posts of Probation Officers were filled up from among Scheduled Castes and Scheduled Tribes up to 27th September 1951 and thereafter, three Probation Officers have been appointed from among Scheduled Castes and Scheduled Tribes under the general rules relating to reservation of appointments.

" (d) The normal functions of the Probation Officers have been printed and placed * on the table of the House."

10-50 a.m. SRI D. DASARATHAN :—" May I know from the Hon. Minister for Law, how many candidates from the Scheduled Caste community have applied for these posts up to this date and how many of them have been selected?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" A separate question may be put."

SRI K. PARTHASARATHY :—" There are more than 30 Officers who had served as Sub-Magistrates and Tahsildars in the South Arcot district and have been reverted for want of vacancies. Taking into account the fact that they have acted as Sub-Magistrates and their experience, will the Government consider the desirability of appointing those persons as Probation Officers?"

* Printed as Appendix I on page 1212 infra.

26th March 1954]

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" These posts require a special kind of training. The suggestion of the hon. Member can be considered when we recruit afresh. Now there is no recruitment."

Minor Irrigation Schemes under Five-Year Plan.

* 405 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Minor Irrigation Schemes that have been taken up for execution under (i) the Five-Year Plan and (ii) under the revised Second Five-Year Plan in the State; and

(b) the number of minor irrigation works that have yet to be taken up for execution under the above plans?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Evidently, the hon. Member refers to the First Five-Year Plan which has been revised in so far as it relates to the present Madras State. The number of works taken up during the years 1951-52, 1952-53 and 1953-54 in the areas comprised in the present Madras State is as follows :—

(This is in addition to the ordinary work of maintenance undertaken by Collectors at an average cost of about Rs. 30 lakhs a year.)

Agency.	1951-52.	1952-53.	1953-54.	
			Pro-grammed.	Taken up to end of January 1954.
Superintending Engineer (Food Production).	506	133	572	349
Chief Engineer (Irrigation) ..	246	..	..	115
Total ..	742	133	572	464

No new schemes were undertaken by the State Government during 1952-53, consequent on the decision of the Government of India, not to sanction subsidy for new works. But some schemes were taken up by the Superintending Engineer (Food Production) before this decision was given effect to.

" (b) The Special Chief Engineer (Irrigation) has programmed to take up 108 new schemes in 1954-55, besides continuing about 100 schemes in progress. The programme of works to be taken up by the Superintending Engineer (Food Production) in 1954-55 is under preparation. The programme for 1955-56 will be settled in due course. The actual execution will depend upon a number of factors such as investigation (both preliminary and detailed) on the technical and revenue side, preparation of plans and estimates, according of sanction to each estimate taking into account the food-yielding capacity, etc., of the schemes. The total provision made in the Five-Year Plan of the present Madras State for Tank

[26th March 1954]

Improvement and small irrigation schemes is Rs. 330 lakhs, of which about one-half would have been spent by the end of this year (1953-54). The provision made in the Budget for 1954-55 is Rs. 94 lakhs."

SRI N. K. PALANISAMI :—" இந்த திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் மேற்கொண்டு புதிதாக வரி போடுவார்களா? மத்திய சர்க்கார் வதாவது ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி வைக்க முன் வருவார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is no question of proposing fresh taxation for a particular purpose. The overall position of the Budget is taken into consideration. That alone is the criterion whenever any proposal for fresh taxation is taken up. Apart from that, I have already stated that we have provided Rs. 94 lakhs for 1954-55."

SRI T. ANANTA PAI :—" I understand the Government are likely to give up a number of schemes in South Kanara, on the plea that returns are not adequate. May I request the Government to see that special consideration is given to the district in the matter of irrigation schemes so that it might continue to be self-supporting in spite of the growth in population? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I shall take into consideration the suggestion made by the hon. Member."

Gazetted Officers belonging to Scheduled Castes in the Industries Department.

* 406 Q.—**SRI D. DASARATHAN** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the number of Gazetted Officers in the Industries Department who belong to the Scheduled Castes and the names of the posts held by them?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" There are two Gazetted Officers in the Industries Department who belong to the Scheduled Castes. One holds the post of Personal Assistant to the Principal, School of Arts and Crafts, Madras and the other the post of Footwear Assistant, Institute of Leather Technology, Madras."

SRI D. DASARATHAN :—" May I know whether the service of that Personal Assistant has been regularised in the Industries Department? If not, whether the Hon. Minister for Industries be pleased to state the reasons for it? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" A separate question may be put."

Centres under the National Extension Scheme in North Arcot.

* 407 Q.—**SRI D. DASARATHAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of centres under the National Extension Scheme opened in North Arcot district;

[26th March 1954]

(b) the total number of Fieldmen and others employed;

(c) how many of them are permanent; and

(d) how many of them are Harijans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Two Blocks.

" (b) 47.

" (c) 3.

" (d) 1."

SRI D. DASARATHAN :—" What are the functions of the Fieldmen and the qualifications required for those posts? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Fieldmen have been taken from the existing Services. The Fieldmen in the National Extension Service area are to serve as Gram Sevaks. They have, in fact, been absorbed as Gram Sevaks."

Amount of loan sanctioned to the Cuddalore Co-operative House Building Society.

* 408 Q.—**SRI D. DASARATHAN** (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the amount of loan and subsidy given to House Building Co-operative Societies at Cuddalore, South Arcot district, so far?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" There is only one House Building Co-operative Society at Cuddalore. The amount of loan sanctioned to the Cuddalore Co-operative House Building Society up to 23rd February 1954 is Rs. 3,12,500. No subsidy is given to Housing Societies. The Government have sanctioned the post of a Co-operative Sub-Registrar at half cost to work as Secretary to the Society for six months from 23rd December 1953."

'Tablik Jamath' a Muslim religious organization.

* 409 Q.—**SRI AIYANAR** (on behalf of Sri B. R. M. Muthu Thevar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a religious organization called 'Tablik Jamath' in place of Muslim League of the Madras State is carrying on political propaganda indirectly;

(b) whether 'Tablik Jamath' has applied for registration in the State under the Societies' Registration Act;

(c) whether the 'Tablik Jamath' organization is carrying on propaganda in this State in support of the U.S.-Pakistan Arms Pact; and

(d) why the Government have not banned the organization and its propaganda?

[26th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) to (c) No, Sir.

“(d) The question does not arise.”

Strike in the Neiveli Lignite Mines Project.

* 410 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether there was any strike towards the end of January 1954 in the Neiveli Lignite Mines Project; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) Yes, Sir. There was a partial strike in the quarry of the Lignite Investigation Project at Neiveli on 30th January 1954.

“(b) At about 5 a.m. on 30th January 1954 there was a Tournapull-Euclid accident in the quarry. One Shanmugham, a trainee, was responsible for the accident. The Officer-in-charge, Lignite Investigation, took Shanmugham to task and handed him over to the Security guards. This provoked some of the South Indian Labourers who wanted the trainee to be released. As the Officer-in-charge refused to accede to their request, the labourers went on strike.

The Tournapull-Euclid has since been repaired and Mr. Shanmugham has been taken back to work on 1st February 1954.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“எதிர்பாராத விதமாக நேரிட்ட ஆபத்து, அதற்கும் ஷண்முகம்தான் காரணம் என்று அங்கு இருக்கும் Chief Engineer அந்த டிரெயினி ஆபரேட்டரின் கைகால்களைக் கட்டி பல மணி நேரம் வெய்யிலிலே உருட்டி, வீட்டில் அடைத்து வைத்தது சர்க்காருக்கு ஏதாவது தெரியுமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The Government are convinced that Mr. Shanmugham was responsible for the accident. Sir, at 5 a.m. on 30th January 1954, Sri A. Chinnappa, operator of the Tournapull working in the night shift left the machine to have a cup of tea. During his absence, Mr. Shanmugham, a trainee, who was learning to operate the Tournapull, set the machinery in motion, though, it was reported, that Mr. Chinnappa had instructed Mr. Shanmugham not to meddle with the machinery till he returned after tea.

“I have no information as regards the latter part of the question.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்த டிரெயினி ஆபரேட்டரின் இயந்திரத்திற்கு ஏதாவது பழுது ஏற்பட்டிருக்கலாம். குற்றம் செய்தவர்களை தண்டிப்பதற்கு அதற்காக சட்டதிட்டங்கள் இருக்கும் போது, அதற்குமாறாக அவருடைய கைகால்களைக் கட்டி வெய்யிலிலே தள்ளி, வீட்டிற்குள்ளே பூட்டி வைப்பது முறையா? சாதாரணமாக குற்றம் செய்தவர்களை போலீஸ் அதிகாரியிடம் ஒப்படைப்பதுதான் முறை. இதையெல்லாம் தீர ஆலோசனை செய்து விசாரணை செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா?”

[26th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I have no information but I shall look into it.”

Representation from East India Distilleries and Sugar Factories Sugarcane Growers' Association, Nellikuppam, about the fixing of fair prices for sugarcane.

* 411 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation on 19th December 1953 from the East India Distilleries and Sugar Factories Sugarcane Growers' Association, Nellikuppam, requesting that a fair price should be fixed to sugarcane growers and final accounts should not be settled to ryots for the year 1952-53 before the sugar sales accounts of the factory for the year 1952-53 are checked by an impartial committee consisting of the representatives of the Association, sugar mills and the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The representation was received from the Association under date 19th December 1953, but several were received from it in the course of September-December 1953.

“(b) The Director of Agriculture has reported that the additional price determined under Sisma formula was Rs. 5-1-1 per ton (besides the basic minimum price of Rs. 35-11-8) for the Nellikuppam factory area. The appointment of a committee as suggested by the Association was considered unnecessary, in view of the fact that the price fixed can be discussed at the meetings of the Sugarcane Advisory Committee. The Sisma formula is not a statutory formula fixed by the Government of India or by the Madras Government, but one agreed to mutually by the Factory and the growers.”

MR. SPEAKER :—“There are still a number of questions to be answered. After question-hour the Education Demand is coming up for discussion and a large number of hon. Members want to participate in the discussion. I do not want that their time should be taken up by extending the question-hour.”

SRI K. VINAYAKAM :—“This question of fixing prices under the Sisma formula is causing a lot of headache to sugarcane growers. In view of the importance of the subject, I request the Chair to be kind enough to allow a half-hour debate on it.”

MR. SPEAKER :—“If the hon. Member wants the question to be taken up to-morrow, I have no objection. Mr. Ramalingam wants it to be taken up to-morrow.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Either it should be taken up to-morrow or half-hour debate should be allowed.”

MR. SPEAKER :—“I will take up the question for supplementaries to-morrow.”

[26th March 1954]

Demonstration before the police station at Vaniyambadi.

* 412 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was any mass agitation and demonstration before the police station at Vaniyambadi on 24th October 1953;

(b) whether any Reserve Police force was requisitioned to control the situation;

(c) whether the District Superintendent of Police camped there for about three days in connection with the said agitation; and

(d) whether any enquiry was made about the agitation and if so, the immediate cause for the agitation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) to (d) A statement is placed on the table of the House.”

Rations supplied to A, B and C classes of prisoners.

11 a.m. * 413 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) what is the actual rate of expenses allowed for the ration of the A, B and C classes of prisoners; and

(b) the present volume and contents of ration allowed to C class prisoners?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“(a) There is no fixed rate of expenses for the rations supplied to the different classes of prisoners.

“(b) The hon. Member is referred to the statement placed on the table of the House.”

Motor road accidents in the City of Madras.

* 414 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the number of motor road accidents in the City during the year 1952;

(b) the number of reported deaths by such accidents;

(c) the amount of compensation granted with the effort of Traffic Police department; and

(d) the number of accidents caused by the State Transport vehicles and the cars owned by Government officials and Honourable Ministers?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) 2,435.

“(b) 47.

“(c) Nil.

“(d) (1) State Transport Vehicles ... 378

(2) Cars of Government Officials ... 130

(3) Cars of Hon. Ministers ... 3”

* Printed as Appendix II on page 1213 infra.

* Printed as Appendix III on page 1214 infra.

26th March 1954]

* 416 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR:—“I request that this question may be taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER:—“I have no objection.”

* 417 Q.—SRI T. ANANTA PAI:—I request that this may be taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER:—“All right.”

Tiruchengode Handloom Co-operative Society.

* 419 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI (on behalf of Sri T. S. Ardhanari): Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the amount of capital with which the Tiruchengode Handloom Co-operative Society was started and the existing amount of capital;

(b) the amount of capital granted by the Government;

(c) the amount of reserve fund; and

(d) the amount that was taken for the house construction scheme?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) The Society was started with a share capital of Rs. 600 on 24th August 1938 and its share capital on 31st December 1953 was Rs. 98,761.

“(b) Under the Relief Scheme, the Government advanced a loan of Rs. 2,425 towards the share capital of the new weavers.

“(c) Rs. 1,69,511.

“(d) The amount spent for the housing scheme is Rs. 1,00,583. It was met from the following sources; viz. :—

	RS.
(1) Government loan out of a total loan of Rs. 90,000 sanctioned by Government ..	50,000
(2) Reserve Fund	28,563
(3) Initial deposit of members	22,020
Total ..	1,00,583”

MR. SPEAKER:—“Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION RE SITUATION IN PONDICHERY BORDER AREAS.

MR. SPEAKER:—“Yesterday the hon. Member Sri S. Ramalingam gave notice of an adjournment motion. The notice of the motion was passed on to the Hon. Leader of the House. He has promised to make a statement on the same to-day. May I know whether he will make the statement now?”

[26th March 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" With regard to the incident referred to in the adjournment motion, we have received some information but we have asked for a more detailed report from the local Police. We have mobilized the armed reserve of the South Arcot district and we have stationed a strong contingent on the borders around Pondicherry. Local Police also have been drawn there in order to enforce vigilant patrol on the borders. We are moving also a part of the Special Armed Police to Cuddalore. Probably they have by now reached there. High Officers of the Police Department are attending personally to the situation. The gentleman who has been arrested, the Mayor of Mudaliarpet, has been wanted by the French Police for sometime past, whatever the causes might have been. Unfortunately kidnapping has become a recognized practice in Pondicherry area. Hon. Members are aware that the Government of India are also attending to this with vigour. A discussion here is unnecessary and undesirable—that is what I think. The Government of India are fully aware of the situation and are taking such steps as they alone can take. We are doing everything possible to strengthen our police patrol over the Indian territory lying between French communes."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஸார், மாகாண சர்க்கார் எடுத்து வரும் நடவடிக்கையையும் மத்திய சர்க்கார் எடுத்து வரும் நடவடிக்கையையும் நாங்கள் அறிந்து வருகிறோம். அங்கே இருக்கக் கூடிய நிலைமை மிகவும் அபாயகரமாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணத்துக்கு அது நேரடியான சம்பந்தம் உடையது. அதனால் இந்த சபையில் அதைப் பற்றி விவாதிப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு அதற்கு நேரம் இல்லா விட்டாலும், திங்கட்கிழமை யாவது அதற்கு நேரம் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" As soon as the detailed report is available, I shall allow the hon. Member Mr. Kalyanasundaram to go through the report fully. In spite of that, if a necessity for a discussion in this House is felt, we may consider it then."

MR. SPEAKER :—" I wish to know which Demand is going to be moved now. If it is 'Education', then the Hon. the Finance Minister must move a motion for the same."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I think it has been moved yesterday itself."

MR. SPEAKER :—" No."

III.—GOVERNMENT MOTION—MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

'That under rule 22 (3) of the Legislative Assembly Rules, in modification of the order in which the Demands appear in the Notice Paper, dated 26th February 1954, Demand XV—Education may be taken up now.'"

26th March 1954]

MR. SPEAKER :—" I think this is agreed to on all sides. I do not think I need put this to the vote of the House. I shall take it as carried. The Hon. Minister for Education may now move his Demand."

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55.

(1) DEMAND XV—EDUCATION.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education.'

" This is an important Demand not only because it concerns the education of children but also because it accounts for nearly 20 per cent of our total expenditure on revenue account. As hon. Members would have seen from the Budget papers, the items covered by this Demand are :

	RS.
	LAKHS.
Government Museum and Connemera Public Library	2.3
University Education	77.89
Secondary Education	129.96
Elementary Education	463.51
Schools including school for defective children and training schools	39.04
Inspecting Officers and their establishment and miscellaneous	59.51
Other schemes	84.61

Out of this a sum of Rs. 82.64 lakhs is for schemes under the Five-Year Plan.

" Hon. Members may be aware that education has been very much in the news in our country especially after the attainment of freedom. It has been recognized by our leaders that the most careful attention should be given to the re-orientation of our educational system. With that aim in view, various commissions have been appointed to review the progress of education in our country and also to make suggestions for the purpose of giving a new orientation to our educational policy. In pursuance of that, soon after the attainment of independence a University Commission was appointed under the presidentship of the present Vice-President of India, namely, Dr. S. Radhakrishnan. That Commission submitted a very valuable report on how university education should be reorganized and how it should be developed. That Commission's report is under the consideration of the Central Government because they have to take the initiative for the

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

purpose of giving a lead to all States concerned. The Central Advisory Board of Education has been dealing with the various recommendations of the University Commission. Hon. Members may be aware that recently they have made certain recommendations with regard to the pay of lecturers and professors in the various universities. Apart from that, the Central Board of Education considers the various policies of State Governments in regard to education. I am sure steps will be taken soon so that university education may be properly reorganized to serve the purpose for which we want it and our students coming out of the colleges will be not only mere degree-holders but will also serve as useful citizens and be able to participate in the various creative activities in the country.

“ Sir, with reference to Secondary Education, that has also been a subject-matter of enquiry and review by the Central Government. Hon. Members may be well aware that a Secondary Education Commission was appointed sometime ago by the Central Government under the presidentship of our distinguished Vice-Chancellor, Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar. That Commission has submitted a very valuable report. Hon. Members who might have had the opportunity of studying it may know how valuable are the suggestions and recommendations contained in that report. That report is being examined by the Education Department and when the examination is over, I propose to appoint a Committee, if possible with Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar as Chairman, to make recommendations to this Government for the implementation of the recommendations of the Secondary Education Commission. As I said earlier, hon. Members who have had an occasion to study the report of the Commission, would know for themselves how many useful suggestions are offered in it to give a complete re-orientation to Secondary Education in this country, so that a student coming out of the school would have had some sort of complete general education and also technical education if he prefers to take technical courses in the secondary school stage. Once we give effect to the various recommendations of the Secondary Education Commission, high schools will be not merely stepping stones to University education. They will provide opportunities for our boys and girls to get a course of education which will make them fit to enter life straightway without any further training whatsoever. With that object in view, we are scrutinizing the various proposals and we hope it will be possible to take some concrete steps in that direction ere long.

“ Hon. Members are aware that the National Cadet Corps is playing a very important part now in our educational system. There was a question on this subject and I have already given details with regard to the number of cadets in the Senior Division and the Junior Division. We have now 10 units in the Senior Division with 53 officers and 2,094 cadets, and in the Junior Division 99 troupes with 99 officers and 3,267 cadets. The Advisory Committee on the National Cadet Corps has recommended some increase in the number of units, including the

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

creation of a Senior Division unit in the Queen Mary's College, Madras. I think we will be the first to start a Senior Division unit for girls. We have raised a number of units of Auxiliary Cadet Corps in boys' schools and some girls' schools. This Auxiliary Cadet Corps is a somewhat new experiment in giving some sort of training for our boys and girls but not on the same scale as in the National Cadet Corps. It is a cheaper course and we will be able to give opportunities to a larger number of students to get this training. With that object in view, this Auxiliary Cadet Corps is being started in certain schools. Decisions on the recommendations of the Committee will be taken very shortly. The Government attach very great importance to the training of boys and girls which is of national importance.

“ Hon. Members are aware that we are spending nearly Rs. 7,00,000 every year on adult education. I have got my own doubt about the present scheme of adult education. That is why I stated on the floor of this House that, if it became necessary to review and reorganize the present scheme of adult education, it should be done. That is under the consideration of the Government.

“ Finally, I come to elementary education which has assumed very great importance. Hon. Members are well aware of the introduction of the modified scheme of elementary education. It has provoked such a good deal of controversy among legislators and among all sections of the people that elementary education is in the forefront now. That by itself is something for which we can take credit. Apart from that, I know that high passions have been roused because of this modified scheme of education and that certain political parties have taken advantage of it. I am also aware of genuine feelings of differences of opinion on this scheme of education. It is only because of that and in recognition of the genuine feelings of difference that exist among the various sections of the people, the Government came forward to appoint a committee and that committee has made its report. Even that has not satisfied a large section of the people. Therefore it has become necessary to scrutinize that report and find out what recommendations should be accepted, whether those recommendations have got to be modified and what action should be taken. The report was examined by the Central Advisory Board of Education and it has, without going into the details, given its endorsement to the principles underlying this modified scheme of education. Apart from all these things, as Education Minister I do recognize that a calm and proper atmosphere in the country is necessary for the implementation of this scheme. Since I assumed office, it has been my endeavour to appeal to the people to create that atmosphere so that whatever scheme we may adopt finally may go through in a calm and quiet manner and the atmosphere in the schools may not be spoiled and our children may not be spoiled by the various commotions created by the introduction of this scheme. I have been trying my best and I may assure hon.

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

Members that I will continue to strive in that direction. In the budget speech I referred to this aspect and it has led to some misunderstanding not only in this House but also in the other House. It was said that I was trying to dodge the issue. I may assure hon. Members that no purpose will be served by dodging any issue. I always believe in facing the issue straight and solving it in the best method possible. I will read the exact words which I used in my budget speech :

“The recommendations of the Parulekar Committee and the recommendations of the Central Advisory Board on the modified scheme of elementary education are being carefully considered by the Government. A token provision of Rs. 100 has been made in the budget to indicate that such of the recommendations as are finally accepted may be implemented during the course of the year.”

I may assure this Hon. House that no final decisions have been taken on the recommendations of the Parulekar Committee. The report is still under the examination of the Government, especially with reference to the financial implications apart from the other aspects of it. It may become necessary to get Central assistance also and we have written to the Central Government. Apart from that, the scheme itself is under scrutiny. Simply because a token provision of one hundred rupees has been made in the budget, hon. Members need not go under the impression that either the Government or this House gets committed to anything. I have already given the assurance to this Hon. House that after the recommendations are finally examined by the Government and decisions arrived at, the matter will be brought before this House and the recommendations of this House will be taken into consideration. Before bringing the matter before this House, I will have to consult the ministerialist party and take its decision also. With all those things, I may tell this Hon. House that there is no question of trying to evade the issue as such. As soon as the examination is over, necessary consultations will be held. Then this House also will be consulted and final decisions will be taken so that the scheme may go through in an accepted form and there may be a proper atmosphere in the country. I want to give this assurance to this House that there is no question of being obstinate in anything. There is no question of our saying that because we have introduced this scheme, we shall stick to it, whatever be the point of view put forward by any section of the House. I have always been saying not only on the floor of this House but also outside this House that I am always prepared to discuss the scheme with persons to whichever section they may belong. I am glad to say that some of them have responded to my invitation. But unfortunately they have chosen a wrong time, namely, the budget session. I have requested them to write to me again soon after the budget session. If I happen to be in charge of this portfolio, I shall invite them, discuss with them and if I am convinced that what they say is correct, certainly I will not hesitate, as far as I am concerned, to make the necessary changes.

“I am stressing this point for this purpose, namely, that the discussion on this Demand should not be clouded by the issue of

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

the modified scheme of education on which no final decisions have been taken. Therefore, I would request the hon. Members not to bother themselves on the various points that have already been raised and discussed on the floor of this House. I know fully well the issues involved in this and, therefore, in my view it would seem unnecessary to go into this controversial question while discussing this Demand. I am giving this assurance to the hon. Members that by passing this token Demand, we had not committed ourselves to any decision whatsoever. As I have already given the assurance, the matter will come before this House for taking a final decision before the next academic year starts, before the Scheme is put through and implemented. Now, most of the schools will be closed for summer vacation. Therefore, I would tell the hon. Members that no heat is necessary in this matter. It requires a calm consideration and let us consider this in a calmer atmosphere so much so, a proper decision will be taken which will be in the interests of our young boys and girls. So, Sir, I hope the House will agree with me that it is unnecessary to go into this matter. This matter is under the consideration of the Government and after its full implications are known, it will be made known to every hon. Member of this House.

“Apart from these things, the question of the teachers' salary has been agitating the teachers more than anybody else. Of course, others are also getting agitated because the teachers are agitated. They take advantage of this agitation. That apart, as Education Minister, I owe some responsibility to the teachers, especially the elementary school teachers, the lowest paid category. I have been considering this question ever since I assumed office and I was hoping to announce a complete scheme for raising the status of teachers, especially the elementary school teachers. But, I have no time to go through it fully. But still, the problem has become urgent and therefore it is proposed to give an increment of three rupees per mensem to the aided elementary school teachers. This question has been pending for a long time and, as a matter of fact, the increment of Rs. 3 should have been paid by the managements who have agreed to it unanimously. But, in spite of that agreement, they failed to implement it and this three rupees was not given to the aided elementary school teachers. Their starting salary therefore remained at Rs. 27. But, we cannot be hoping that the managements would be able to find this money and be waiting further to see whether they would be implementing it. In order to fulfil the promise that was given both by the managements and the Government, one party having failed to carry out the agreement, the Government cannot afford to say ‘well, the managements have failed to carry out their promise and therefore the teachers should be content with Rs. 27 alone.’ Therefore, all the aided elementary school teachers will get an increment of three rupees from the 1st of April 1954. I know this will not meet the entire demands of the elementary school teachers. I am well aware of it. Some of their demands are still there. It is not that we are very unreasonable, especially when we taken into

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

consideration the services they are doing to society as such. But, unfortunately, hon. Members are aware that our financial position is such that we have to resort to fresh taxation to make both ends meet. The proposal, which I have just now made, will involve an additional expenditure of nearly Rs. 19 lakhs. Therefore, the other question of increasing generally the salaries of all teachers, I am afraid, will not be possible unless the Centre comes to our assistance. After all, education is an All-India problem and an all important problem too. Unless assistance is given for the purpose of developing our education in a proper manner, all the schemes and plans will fall to the ground. Therefore, in this all important problem of education, it is necessary that the Centre should come to our assistance, so that all the teachers may be paid better salaries and they may be able to discharge their duties in a proper atmosphere. It is not as if I do not realise and appreciate the situation in which these elementary school teachers are placed. I quite realize it. But, in spite of my best wishes, it is not possible to give any further concessions at this stage. I am sure the Government will take into consideration, as time arises, the various other things and apart from the financial commitment, it should be possible for the Government to give certain facilities and amenities to the elementary school teachers. The Government will examine all these proposals very sympathetically and see that the pay of the lowest paid category amongst the teachers is raised to a certain level so that they may keep up their status in society and discharge their duties in the best manner possible. These teachers are imparting good training and education to our boys and girls and it is very necessary to have a proper and contented mind for that purpose. Therefore, through this House, I should like to tell the elementary school teachers that their conditions are very much in our mind and that, if we are unable to go any further, it is because of the financial stringency and the impossibility of cutting down expenditure here and there for the purpose of providing higher salaries to the elementary school teachers. But, I am sure, as we go on, it will be necessary to consider this question in greater detail and I have absolutely no doubt that justice will be done to these elementary school teachers.

"With reference to the other category of teachers, I do not say they are well-placed. But, they are much better placed than these elementary school teachers. The other category of teachers are working in secondary schools and high schools. I am afraid I will have to counsel them a little more patience even though it may be a little bit irritating. Unfortunately, we are placed in such circumstances and considering the plight of elementary school teachers, they are much better off and therefore they should be satisfied with that.

"Then, one other matter agitating the minds of the elementary school teachers is retrenchment because of the pupil-teacher ratio which has been recently fixed. I am sure hon. Members know that this pupil-teacher ratio has been fixed so that there may be

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

an incentive and drive for the enrolment of more pupils. After all, every hon. Member will agree that it is necessary to bring into the school all our boys and girls who now go about in the streets without any sort of education and an incentive and a drive is necessary for that purpose. It is only with that view that a slightly higher pupil-teacher ratio has been fixed. But, I have given this assurance, and the Hon. the Chief Minister has also given this assurance, that no teacher will be sent home on this account. Therefore, elementary school teachers and all those who are interested in elementary education may rest assured that there will be no retrenchment on this ground. It has been brought to my notice to-day by the hon. Member Sri Narayanan Nambiar that notice of termination of service has been issued to hundreds of teachers by the management on this account in Malabar. He was therefore pointing out to me that these teachers are likely to be thrown out of employment. I may assure him and also the other hon. Members that no such thing will take place and there won't be any retrenchment on this account. If such a thing takes place, it may be on other grounds. That is the only thing I have got to say. Under these circumstances, I appeal to the hon. Members to restrict their discussion to the various points I have mentioned and not to stray into the very many controversial matters, which I have assured, will be properly looked into and settled.

"The expenditure on education, as I have already pointed out, is about 20 per cent of the total revenues. That is the target fixed by the various Commissions and we have reached the target already. But it is not as if, since we have reached the target, there is no scope for further expansion. I am afraid the expenditure on education is bound to be rising every year and especially, when we go on increasing the salaries of the teachers and the efficiency of the various institutions and when we go on reorganising our system of education, it is bound to increase, and we should be prepared to face that. We cannot have it both ways. An efficient system of education with efficient and properly qualified teachers cannot be had without proper and adequate expenditure and this we should be prepared to face every year. I am sure the hon. Members of this House will take note of this fact when they consider the various taxation proposals. It is necessary to increase our resources so that all these welfare services may be made available and especially we have to devote special attention to our young boys and girls who would be called upon to face the problems of our country in the near future. Therefore, I appeal to the hon. Members to have a calm debate on this Demand and I have absolutely no doubt that they will pass this Demand ultimately.

"Thank you, Sir."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education."

[Mr. Speaker] [26th March 1954]

It appears that the Communist Party, the Dravidian Progressive Party and the T.N.T. Party want to move their cut motions. I will allow each Party to move one cut motion. Let them move their motions formally and then, let us have a general discussion on the Demand and the cut motions together.

"Then, I must remind the House that to-day is Friday. Unfortunately, this Demand is taken up on a Friday and we have little time. In order to respect the feelings of the hon. Muslim Members, we used to rise at 1 p.m. and meet again at 3 p.m. on Fridays. So, very little time is available to us to-day. Further, to-day, being the last day, I will have to guillotine the remaining Demands at 5 p.m. That also the House must remember. So, the debate will commence now. It will continue till 3-30 p.m. when I will call the Hon. the Leader of the Opposition to speak. He will finish his speech at 4 p.m. and then I will call the Hon. the Leader of the House to speak. He will conclude his reply by 4-45 p.m. and then I will put the cut motions and the Demand to vote. At 5 p.m. the remaining Demands will be guillotined.

"Apart from that, the Hon. the Leader of the House said that while speaking, feelings ran high in this House. I will remind the House of the *obiter dictum* of parliamentary language. It is this: 'Good temper and moderation are the characteristics of parliamentary language. Parliamentary language is never more desirable than when a Member is canvassing the opinions and conduct of his opponents in debate.' I hope the hon. Members will remember this."

SRI P. RAMAMURTHI:—"வழக்கமாக வெள்ளிக்கிழமைகளில் சீக்கிரமாக எழுந்திருப்பது வழக்கம். அநேகமாக முஸ்லீம் அங்கத்தினர்கள் இங்கு இல்லை."

MR. SPEAKER:—"நீங்கள் முஸ்லீம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு ஒரு முடிவிற்கு வந்து என்னிடம் சொன்னால் நல்லது. அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் எனக்கு ஒன்றும் இல்லை. After all, we have to respect the feelings of the Muslim Members."

SRI N. K. PALANISAMI:—"On a point of order, Sir. கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது மத்திய கல்வி போர்ட் இந்த திட்டத்தை சிபாரிசு செய்திருக்கிறது என்று சொன்னார். ஜனவரி மாதம் 7-ம் தேதி"

MR. SPEAKER:—"நீங்கள் பேசும்போதே பர்யின்ட் அப் ஆர்டர் இல்லை என்று தோன்றுகிறது."

* SRI M. KALYANASUNDRAM:—"வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கும்போது முதலில் உடைப்பானி கட்சியைச் சேர்ந்த மெம்பர் கனம் அரங்கநாதன் முதலில் பிரேரேபிப்பார்."

MR. SPEAKER:—"Let one Member in each Party move a cut motion formally and then we may have a general discussion on the Demand and the cut motions together."

SRI K. ARANGANATHAN:—"Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.'"

26th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.'"

SRI K. R. SAMBANDAM:—"Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.'"

DR. K. B. MENON:—"Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.'"

* SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.'"

MR. SPEAKER:—"Motions moved—

'That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.'"

All these cut motions and the Demand are before the House for discussion. I will allow 15 minutes to the hon. Member Sri V. R. Nagarajan and 10 minutes to the other hon. Members. I must tell the House that as the debate proceeds, I may have to reduce the time-limit even to 5 minutes."

SRI S. S. KOLKEBAIL:—"On a point of order, Sir. The Hon. the Minister for Education has stated that the Modified Scheme of Elementary Education is being scrutinised and studied and that the Report would be placed before the House. I want to know whether this Scheme which is already in vogue will be suspended."

MR. SPEAKER:—"That is not a point of order. Sri V. R. Nagarajan will now speak."

* SRI V. R. NAGARAJAN:—"Mr. Speaker, in the first instance, I beg to thank the Hon. the Leader of the Opposition and the Leaders of other Parties for having consented to give this privilege to me to initiate the discussion on this Demand. I am doubly thankful to them all. On behalf of the Members of the opposition, I beg to state that it is apprehended that the Modified Elementary Education Scheme may not be a safe and good scheme for the people of the State. It is not merely a sentimental statement made with a view to attack blindly the scheme brought forward by this Government but also"

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:—"Sir, there is nobody on the Treasury Benches."

MR. SPEAKER:—"Somebody will soon come."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, is it a prelude to what is going to happen in our State soon?"

[26th March 1954]

After a few seconds, the hon. Member Sri S. T. Adityan occupied the Treasury Bench.

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—" Sir, there is one Member on the Treasury Bench."

(At this stage the Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker and the Hon. Dr. U. Krishna Rao entered the Chamber.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Speaker, Sir, it is unfortunate that the Treasury Bench suddenly became vacant. It was not intentional. Both of us (myself and the Hon. Dr. U. Krishna Rao) had to go suddenly for something and before we could return, this has happened. I am very sorry for it. No disrespect to the House was intended. On behalf of my Colleagues and myself, I express regret for that. I hope the House will be satisfied with this explanation."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister should express his regret to the Chair also."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I express my regret to the Chair also."

11-40 a.m. * SRI V. R. NAGARAJAN :—" In view of the huge error which the Hon. Minister regretted, I proceed with my speech, Sir,

" Sir, we are opposing this scheme not for the sake of opposition. Even on the merits of the scheme as held out by the Government and as has been from time to time expressed by them on the floor of the House and even after the report of the Committee on Elementary Education, I mean the famous Parulekar Committee, we feel it our bounden duty to oppose this scheme tooth and nail."

MR. SPEAKER :—" There is too much of noise in the House and I am not able to hear the hon. Member. Those who want to leave the House may do so without making noise. Now, the hon. Member may continue his speech."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, the new elementary education scheme seeks to implement article 45 of the Constitution of India. Article 45 states that 'the State shall endeavour to provide, within a period of ten years from the commencement of this Constitution, for free and compulsory education for all children until they complete the age of fourteen years.' The object with which the new scheme is brought is understandable. But, we are unable to know the method of its implementation. We are unable to know whether all the recommendations or even some of the recommendations contained in the Parulekar Committee's report can be implemented with some use and advantage to the children and parents for whom this scheme is designed. It is our serious apprehension that the new scheme as sponsored and as pushed through by this Government may not be beneficial

[26th March 1954] [Sri V. R. Nagarajan]

to the people for whom it is intended. On the other hand, it may produce all sorts of confusion, ill-effects and setbacks. Sir, the elementary education scheme which has been in vogue all these years is a very well-tryed scheme. It has produced doyens in this country, it has produced great statesmen, great thinkers, great scientists and great men in other walks of life too. All these will be upset by the introduction of this scheme. It is not merely my statement. If it is only my statement, I feel and also know that it may not carry much weight. I only wish to quote from a speech of Hon. Sri T. T. Krishnamachari, Commerce Minister in the Union Government. I would like to read from the Hindu portions of his speech reported in it. There is a relevant paragraph in this news item which has been published in bold type. I think it would be beneficial to quote from that so that it may carry some extraordinary weight with the Government and they may feel convinced about the futility of this scheme. In paragraph 2 of this speech, which he is reported to have delivered at Kumbakonam, it is said that 'he was convinced that it was not a sound idea to make radical changes. It would only help to pull down all persons to a particular level which would not be in the best interests of the country. Perhaps that might serve as a way to solve difficult problems in the sense that if all are not properly educated, there will be no problem at all to solve.' Sir, I beg to submit that these are words full of meaning. He has emphasised the unsoundness of the scheme in such unmistakable terms. I wish to emphasise that those words are clear enough and can be very well taken as a clear signal for anybody to give up this scheme even immediately. There need be no experiment on this scheme. When a large number of people state that this scheme is an unsound one, and when so many persons from various platforms have pronounced their verdict against this scheme and when so many distinguished persons who are in authority and who are competent to express an opinion in the matter—I include the educationists too in this category—have in clear and unmistakable terms expressed their opinion against this scheme, I should feel that there must be something radically wrong with the scheme itself. It cannot be simply said that there must be a motive behind the opposition to this scheme. How can anyone say that all the persons who speak against, and oppose, this scheme are suffering under one common obsession? Sir, the Hon. the Chief Minister has been accustomed to use this expression 'obsession' quite frequently. In one of his speeches on the floor of the Assembly, he said that a large number of people were suffering under an obsession. I wish to ask, 'How is it possible for a large number of people to labour under a common obsession? Why should a large number of people, belonging to various parties and political creeds have the same opinion in the matter?' That is the crucial question which the Government will have to face. Therefore it is, I beg to submit that the natural corollary and natural inference for anybody to draw from such all-round opposition to this scheme is that there is something radically wrong in the scheme and so it must be given up at once.

[Sri V. R. Nagarajan] [26th March 1954]

"Sir, I now pass on to article 46 of the Constitution of India."

(At this stage Sri M. Jagannathan was seen rising in his seat.)

MR. SPEAKER:—"The hon. Member is not yielding."

* SRI V. R. NAGARAJAN:—"If article 46 of the Constitution has to be sincerely implemented, I think the new Elementary Education Scheme has to be given up. The existing system of education which is beneficial to the people cannot be destroyed. Article 46 of the Constitution says 'The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation.' In implementing the new scheme under article 45 of the Constitution as claimed by the Government, they will have to go against the spirit underlying article 46 and thus do a positive disservice to Backward communities. The sole intention of article 46 is to protect the interests of Backward people, Scheduled Castes and Scheduled Tribes. These people form the bulk of the population in this State and when their interests are affected, it is our duty to point it out. If they want to simultaneously implement both article 45 and article 46, my fear is that the provisions contained in article 46 will be nullified. It will also create an educational vacuum in the State. At any rate, it will not improve matters. So far, I have dealt with the constitutional aspect.' I now proceed to discuss the merits of the scheme.

'Sir, it is said that the scheme has been recommended by the Parulekar Committee. In the first instance, I would like to make a brief mention about the constitution of that Committee. This matter has been referred to oftentimes by my hon. Colleagues on this side of the House. None of us would even now agree that that Committee was properly constituted. It consisted of a gentleman who was the then Director of Public Instruction, another who was a retired educationist of the Government and two other persons from North India. Even assuming that all these four gentlemen were educationists and experts, I will have to say that they do not know the real conditions of the people of this State. I would even venture to say that though they may be great educationists, they are not aware of the true conditions obtaining in this part of the country. Even though they have spent fifteen days in going round some of the villages, I say that they are not aware of the real state of affairs in this State, as is evident from their own confessional statement. I am reading paragraph 4 of the introduction in the Parulekar Committee Report:

'We did not see many schools at work with a view to understand how they were functioning under the New Scheme. From our visits to a few schools around Madras we found that the schools were only beginning to understand the implications of the Modified Scheme and were trying to adjust themselves to the new programme. We thought, therefore, that no useful purpose would be served by going round the State and visiting many schools at this stage . . .'

[26th March 1954] [Sri V. R. Nagarajan]

Sir, this last sentence we consider to be of vital significance and this alone is enough for the Government to give a go-by to the scheme. The Report further says:

'We believed that the best thing we could do in the circumstances was to examine the Modified Scheme on its educational and practicable aspects and base our conclusions and recommendations on our experience and knowledge of educational theory and practice and not so much on what was actually being done in the schools.'

Now, Sir, I would underline the last portion of the sentence, namely, 'we base our conclusions and recommendations on our experience and knowledge of educational theory and practice and not so much on what was actually being done in the schools.' I would submit respectfully that from this it is clear that they had not time enough or they had not the inclination to see as many schools as otherwise they would have liked to and they have formed their opinions and 'based their conclusions' only on 'their experience of educational theory and educational practice.'

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"Again, Sir, of the four members of the Committee, two were recruited not from our State, but from elsewhere and so they were not aware of the appalling conditions and the deep intricacies of the educational system here, they were not aware of the ordinary life of the common people here and they did not realise how this educational system vitally affected the people here. I submit, Sir, we cannot say their opinions do not carry any weight . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"One minute, Sir. I will finish."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. member will have to finish within one minute."

* SRI V. R. NAGARAJAN:—"I wish to state that the scheme as recommended by the Committee is not acceptable to this State and I submit, Sir, that it must be withdrawn forthwith. Otherwise, it is likely to create a lot of trouble in the State, not to speak of the great disturbance, trouble and upheaval that have been caused in the State already, I mean, the Tuticorin shooting, the Dalmiapuram shooting, etc. Why should an educational system which is not liked by the people, which is not liked by persons including hon. Members sitting on the Ministerialist benches should be imposed on us? When there is too much opposition both from inside the House as well as from outside, why should this scheme be pushed through in an undemocratic manner? Was the Legislature consulted? No; even the decision of the Legislature has been brushed aside. In such an important matter as a change in the educational system which vitally affects the future generation of the State, the Legislature was not only not consulted, but its decision has been set aside. We feel that it is a great flouting of the Constitution itself. The manner in which this scheme has been put into operation by executive orders is contrary to all expectations and democratic conceptions. In this vital matter, were the people who are affected, consulted? No. Was the Legislature consulted beforehand?

[Sri V. R. Nagarajan] [26th March 1954]

No. All these methods have been brushed aside and the scheme has been implemented just by executive orders, even disregarding the wishes of the people. That itself is the one reason why this scheme should be withdrawn."

* SRI A. APPU :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the Demand moved by the Hon. Minister. I have already congratulated him in my speech during the General Discussion of the Budget and I am very glad that he has given very careful thought to this Demand under Education. Sir, I want to speak only for a few minutes.

" The first point I want to deal with is about Adult Education. I have stated on the floor of this House that the amount spent on Adult Education is a criminal waste. An amount of Rs. 7 lakhs has been provided for Adult Education and the Hon. Finance Minister was pleased to say that he was considering the question of finding out a different scheme. I am sure that the amount set apart under this head is a waste and I hope the Hon. Minister will be able to find a good solution to this problem.

" My next point is regarding the Modified Scheme of Elementary Education. As stated by the Hon. Minister, there is a lot of difference of opinion among the Members of the House but I support the token grant provided in the Budget. He has stated that the scheme is now working and when we have practical experience of what is happening in the districts, the Government would consider the question whether to continue the scheme or drop it with effect from the next academic year. So I hope that the hon. Members will support the token grant made in the Budget.

" Regarding the pay of teachers, there is a lot of agitation going on in all the districts for raising their salary. Many teachers have been telling me that their pay is insufficient for maintaining even one soul and that they want their basic pay to be raised to Rs. 50. But considering the slender resources of our State, I do not think it will be possible for our Government to raise the salary of the teachers to Rs. 50 at present. One of the teachers told me and showed me a gentleman who had recently returned from America after taking his Ph.D. Degree there. He said that the elementary school teacher there was paid about Rs. 1,500 a month, and so he said that Rs. 50 was nothing. I asked him 'what is America when compared with Malabar' and said 'if America could pay Rs. 1,500 we can pay only Rs. 25'. Further the Hon. Finance Minister has assured that the teachers are going to be paid an additional sum of Rs. 3 a month from 1st April onwards. I hope for the time being they will be satisfied with this and when our resources improve, I am sure, our Government will consider the question of further raising the pay of the teachers.

" The next point I want to refer is the payment of teachers' pay. Under recent orders of the Government the elementary school teachers are paid their pay direct. Each teacher submits

26th March 1954] [Sri A. Appu]

a bill and this bill is passed by the sub-treasury officer. Thus, they have to go to the sub-treasury every month. I know in certain cases, the teachers had to be out of headquarters for more than two days. Therefore, I submit that the present arrangement is not at all satisfactory and as far as I have discussed the matter with some teachers, I think they will be satisfied if their pay is disbursed through their Headmasters. This is what is being done by District Boards. The pay of the teachers in a school is drawn in one bill and the Headmaster disburses the amount to his assistants, gets their acquittance and sends it to the District Board or the Municipal Council as the case may be. I submit that Government should reconsider the question and pass such orders as are necessary.

" I have not much to say. I am satisfied with the statement of the Hon. Finance Minister, which is very satisfactory. I wanted to discuss many more things, but after hearing him, I find nothing. Once more I congratulate the Hon. the Finance Minister on his excellent Budget and the good provisions he has made in the Budget."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I am sorry that within the ten minutes' time allowed for me I will not be doing justice to the subject under discussion and also to the teachers who are suffering a lot. To do full justice to the subject and even for giving a catalogue of grievances and demands of teachers and to offer fairly good criticism, I require at least half an hour." 12 noon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If that would solve the problem of the teachers, I would gladly allow him to speak for half an hour."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The problem of the teachers can be solved provided the Government are prepared to accept the suggestions made by hon. Members on the floor of this House. Now, this time, I am not going to make a long speech although it will seem to be an extraordinary thing. In the last Budget session, I spoke for about 20 to 25 minutes and at one time even for half an hour. This time, I am not going to take more than ten minutes because I myself have given many suggestions regarding Teachers' and educational problems and I find that so many memoranda have been sent by the Malabar Aided Elementary School Teachers' Unions and by the various other educational associations in the State. The Government are not devoting much time and care to go through these memoranda and suggestions. I am glad, Sir, that the Hon. Minister for Education, while moving the Demand, has assured the House that he is going to consider the various views that might be expressed by hon. Members in this House and the public opinion in regard to the new elementary education scheme.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [26th March 1954]

“Now I would invite the attention of the Hon. Minister to one important matter. Of course, he has just now assured that the services of the teachers will not be dispensed with consequent upon the implementation of the recommendations contained in the Report of the Parulekar Committee. But my submission is, if the Government are going to stick to the recommendations of the Parulekar Committee, they will have no other way and no other go except to dismiss teachers from schools. Sir, that is my opinion. As per R.C. No. 55 B2 of 1953, dated 25th February 1954, the Director of Public Instruction, Madras, has issued instructions to Managers through teachers' associations that the recommendation of the Parulekar Committee with regard to the teacher-pupil ratio should be implemented. On account of these instructions, a large number of teachers have been given notice that their services will be dispensed with. Though it is unfortunate, for the Court, it is a fact that peculiar conditions prevail in Malabar. Sir, if all the 19,911 teachers of Malabar are to be retained according to the recommendation of the Parulekar Committee which is going to be implemented, 915,054 school-going children should be on the rolls. Unless and until these 915,054 children are there, the position of the teachers working in schools is not secure. But unfortunately the total number of pupils of the school-going age even according to departmental documents is shown as 666,167. If that is taken into account certainly the services of a large number of teachers will be dispensed with. And also, Sir, you cannot expect in a poor country as this the presence of all children in classes unless provision is made to give at least one meal at school. I hope the Hon. Minister for Education will look into this aspect of the question.

“As regards the Modified Scheme of Elementary Education and the increase in the hours of teaching, I must say that the Government want to catch fishes without wetting their paws. Without spending any extra amount, the Government want to see that the mandate of the Constitution is implemented. More than half of the school-going children are loitering in the streets to-day and the Government want to see that all these children are given education. I will be the happiest person if I see all the children attend school without spending anything more for them, the Government cannot expect the teachers to work for more hours. Now, they are given double work and at the same time the standard of education has also decreased. So the new scheme, both in quality and quantity of education is an utter failure. I do not want to dilate more on this matter except to point out one thing. It has been brought to the notice of Hon. the Chief Minister and I now most humbly and in all seriousness inform the Hon. Minister for Education and also this House that as far as Malabar is concerned, the teachers' unions there have unequivocally declared that under no circumstances, are they going to allow the recommendations of the Parulekar Committee to be implemented in Malabar. Therefore, it is no use saying afterwards that some interested persons or parties or some anti-social

26th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

elements have instigated the teachers to adopt such an attitude. So, under no circumstances, the teachers of Malabar should be asked to work the scheme there. The whole of the democratic sections of the population in Malabar is against it because they feel that it is impracticable and this can be proved even according to the statistics furnished by the Government themselves.

“Then, I come to the pay of teachers. I would have thanked the Government if they had at least given a basic pay of Rs. 50 for an aided elementary school teacher. The teachers have been demanding only this basic pay of Rs. 50 all along. This is not a big sum. The Central Pay Commission has recommended Rs. 55. Even the Commission appointed by the University of Madras has recommended a higher basic pay. Now, the Hon. Minister for Education, in his speech, said that from 1st of April the teachers would get a starting salary of Rs. 30 instead of Rs. 27 as they are getting now and even this increase of Rs. 3 would involve an additional expenditure of nearly Rs. 19 lakhs. In this connection, I want to get clarification on one point. Is this increase applicable only to Higher Grade Aided Elementary school teachers or is it applicable to the Secondary Grade teachers also? This point has not been made clear by the Hon. Minister in his speech. I hope it will apply to secondary grade teachers also, that is, to all teachers working in aided elementary schools. Sir, even this three rupees is not sufficient. Some method will have to be evolved to see that teachers are decently paid. Where there is a will there is a way. It is not want of money but want of will also.

“As regards direct payment of salary to teachers, the Hon. Minister once asked me to inform him as to how the scheme worked in Malabar. I feel that it is becoming very difficult for teachers to go to the Treasury and then to the bank to cash salary bills. To do this, they have to incur some expenditure by way of transport charge and other expenses and also school work suffers. Therefore, I suggest that salary bills be sent to the Headmaster of the school, as it is done in the case of Board and other schools. Also, the suggestions made by hon. Members and Teachers' Union of Malabar in this respect may be taken into consideration by the Government.

“Sir I once again request the authorities concerned to see that the circular about the teacher-pupil ratio to which I referred earlier, is withdrawn to avoid anxiety or panic being created among the teachers for nothing. I hope it will be withdrawn.

“With regard to secondary school teachers, I would like to say that the disparity in their pay is great and it has to be removed.

“Sir, the L.T. Assistants' Association of Madras have approached the Government with their demands but their demands have not been considered by the Government.

“Then I come to the Managing Committee of Aided Secondary Schools. In the Managing Committee, representatives of

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [26th March 1954]

teachers are not taken in as members. Sir, representatives of teachers should be taken in that committee. I request that the grievances of the L.T. Assistants be redressed at an early date.

"One important point that I wish to point out to Government is that private management system as far as Malabar is concerned is not at all workable. There is no necessity to continue the private management system there, because not a single pie is spent by managers. I do not blame the managers. In 1946 all the managers in Malabar met in a conference and passed a resolution requesting Government to take over the schools and saying that they could no longer run these schools and that they are going to close the schools. I say if the management system is abolished, nothing is going to happen. There is no use of asking these managements to continue when they have clearly expressed their inability to do so as far back as 1946. I hope that this fifth wheel of the education van will be removed."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up. Mr. Krishnamurthy Gounder may now speak."

12-10
p.m.

*Sri D. KRISHNAMURTHY GOUNDER:—"உயர் திருவாளர் உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த கல்வி மான்யத்திற்கு மிகவும் சொற்பமான தொகை ஒதுக்கி இருக்கிறது. மற்ற நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே மக்களுக்கு கலாசாலை படிப்பு, உயர்தர படிப்பு, ஆரம்ப படிப்பு முதலியவைகளுக்கு இலவசமாக படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். மற்றும் வயது வந்தவர்களுக்கு அங்கு இலவசமாக படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கு பார்த்தால் மான்யத் தொகையானது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு குறைந்து இருக்கிறது. அது என்ன காரணத்தால் என்பது தெரியவில்லை. நமது பக்கத்து ராஜ்யங்களான மைசூர், திருவிதாங்கூர், சிலோன் முதலியவைகளைப் பார்த்தால் அங்கு எல்லோருக்கும் இலவசமாக கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. 1954-55-ம் வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஜில்லா பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் தனிப் பட்டவர்களுடைய பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் ஒதுக்கி இருக்கும் தொகையானது 1953-54-ம் வருஷத்தில் ஒதுக்கி இருக்கும் தொகையைவிட குறைவாக இருக்கிறது. அதாவது மூன்று லட்சத்தி அறுபத்தி ஏழாயிரத்து அறுநூறு குறைந்து இருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு காரணத்தை மட்டும் நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதாவது பருலேகர் கமிட்டியின் சிபாரிசுப்படி ஆசிரியர்களுக்கு ஏறக்குறைய 60 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று அந்த கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருப்பதால் அதைப் பார்த்து தான் இப்படி தொகையை ஒதுக்கி இருப்பார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார், அந்த கமிட்டியில் எப்படி சிபாரிசு செய்திருந்தாலும் ஆசிரியர்களை எடுக்கப் போவதில்லை என்று அவர் சொல்லுவதும் ஒருக்கால் வாஸ்தவமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் நடைமுறையில் பார்த்தால் அங்கங்கே சில பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்கு இப்பொழுது நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிள்ளைகள் வரவில்லை அவர் அவர்களை லீட்டுக்கு அனுப்புவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கு இல்லை. இப்பொழுது இப்படிச் சொல்லலாம். ஆனால் நடைமுறையில் அதைப் பார்க்கும்போது பிள்ளைகள் இல்லாமல் ஆசிரியர்களுக்கு வீணாக ஏன் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று காரணம் காட்டுவார்கள். ஆகையால் இதை மிகவும் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"மக்கியமாக பார்க்கும்போது உயர் திருவாளர் ராஜாஜி அவர்களுடைய கல்வி திட்டமானது பிற்போக்கான திட்டம். இதைப் பற்றி பல முறையில்

[Sri D. Krishnamurthy Gounder] [26th March 1954]

பல பேர்கள் எடுத்துக் கூறி விட்டார்கள். ஆனால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ஏதோ சிலர் அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய எண்ணத்தை நிலை நாட்ட அவ்வாறு எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பெரியார் ஈ. வே. ரா. அவர்களும் அண்ணா அவர்களும் மற்றும் பல அரசியல் கட்சிகள் இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றிவிட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அவர்கள் இதை எதிர்க்கவில்லை. அவர்களுடைய எதிர்ப்புக்குக் காரணம் எல்லாம் இந்த திட்டம் மக்களை பிற்போக்கில் கொண்டு போய்விடும் என்பதற்காகத் தான் அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். தமிழ் மக்களின் தலையில் கல்லைப் போடுவதாக இருக்கிறது என்று எதிர்க்கிறார்கள். இந்தக் கல்வி திட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டால் அது வர்ணாசிரம முறையில் கொண்டு போய்விடும் என்பதற்காகத் தான் அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். மற்ற அரசியல் காரணம் அல்ல. முன்னாள் முதல் அமைச்சர் ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்களும் இதை எதிர்க்கிறார். கனம் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரும் இதை எதிர்க்கிறார். காங்கிரஸ் காரர்களே இதை எதிர்ப்பது அமைச்சருக்கு நன்றாகத்தெரியும். இதன் காரணமாகத் தான் முதல் அமைச்சர் தான் கொண்டு வந்த திட்டத்திற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்றும், அதனால் தன்னுடைய பதவியை விட்டு விடலாம் என்றும் யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அவ்விதம் தன்னுடைய கட்சியில் எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்று பதவியிலிருந்து விலகி விடலாம் என்று தீர்மானித்திருப்பதாக பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறோம். இதைக் கைவிடாமல் அரசாங்கம் ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லிக் கொண்டு இந்த திட்டத்தை அமுல் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். பொது மக்களிடம் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதில் பல அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு இருக்கும்போது நேரம் குறைவாக இருக்கக் கூடிய வெள்ளிக்கிழமை பார்த்து இதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அங்கத்தினர்களுக்கு போதுமான அவகாசம் அளிக்கப்படவில்லை. அதுவும் கடைசி நாளில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அநேகமாக 30-ம் தேதிக்குப் பின் மாறுதல் ஏற்படலாம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எவ்வாறு நடக்கும் என்பதை முன் கூட்டியே சொல்லி விட முடியாது. ஒருக்கால் ஆச்சாரியார் கொண்டு வந்த திட்டம் அப்படியே இருந்தாலும் இருக்கலாம் அல்லது ஏதாவது மாறுதல் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஆனால் நாங்கள் விரும்புவது என்னவென்றால் இந்த திட்டம் அப்படியே இருந்தால் தமிழ் நாட்டில் எல்லோரும் ஒற்றுமையாய் இருந்து கிளர்ச்சி செய்வார்கள். அப்படி நடக்கும் என்று நாங்கள் வெகு நம்பிக்கையோடு இருக்கிறோம்.

"மக்கியமாக காலையில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது ஏதோ ஆசிரியர்களுக்கு மூன்று ரூபாய் அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்கப்போவதாக கூறினர். மூன்று ரூபாய் அதிகமாக சம்பளம் கொடுப்பது என்று இருந்தாலும் போதுமான ஆசிரியர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவதாக இல்லை. நான் முன் சொல்லியபடி அறுபது பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று பார்த்தால் இதைப்பொறுத்துத் தான் உதவி தொகை பெறும் பள்ளிக் கூடங்களுக்கு உதவி தொகை அளிக்கப்படும் என்று சொல்லுவார்கள். இதைப்பற்றித் தான் ஏற்கனவே டைரெக்டர் அவர்கள் ஒரு சுற்றறிக்கையை விட்டிருக்கிறார். மேலும் ஆரம்பப் பயிற்சியாளர்களை அடுத்த ஆண்டிலிருந்து எடுத்து விடப்போவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி எடுத்துவிட்டால் ஆசிரியர்கள் வேண்டியது இல்லை என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ என்று தோன்றுகிறது. ஒரு பக்கம் ஆசிரியர்களுக்கு மூன்று ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மறு பக்கம் ஆசிரியர்களை லீட்டுக்கு அனுப்புவதாக இருக்கிறது. அதனால் தான் ஆச்சாரியாருடைய கல்வி திட்டமானது தமிழ் மக்களின் தலையில் கல்லைத் தூக்கிப் போடுவதாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். இப்பொழுது அநேக மாணவர்களுக்கு படிக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. மூன்று மணி நேரங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து விட்டால் பாக்கி நேரங்களில் விளையாடுவதைத் தவிர வேலை

[Sri D. Krishnamurthy Gounder] [26th March 1954]

செய்வதாக இல்லை. அதனால் அந்த மாணவர்கள் லீட்டில் தங்குவதும் இல்லை. அவர்களுக்கு யாதொரு பந்தோபஸ்தும் இல்லாமல் ஆங்கங்கே அலைந்து திரிகிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக நான் ஒன்று சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. லைப்ரரி ஆக்ட் என்ற சட்டம் ஒன்றை செய்திருக்கிறோம். அதன்படி செஸ் வசூல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி மூன்று வருஷங்களாகியும் இது வரையிலும் அது ஒரு வேலையும் செய்யவில்லை. அவசர அவசரமாக சட்டங்களைச் செய்து விட்டால் அவைகள் நடைமுறையில் நடைபெறுவது இல்லை. இப்பொழுது அந்தக் கமிட்டியில் உத்தியோகஸ்தர்களும் மற்ற மெம்பர்களும் இருப்பதால் அவர்களால் ஒரு வேலையும் செய்ய முடியவில்லை. அந்த கமிட்டி மெம்பர்களுக்கு சுயேச்சையாக அதிகாரம் கிடையாது. அதற்கு டி.இ.ஓ. செக்டாரியாக இருப்பதால் தான் ஒருவராலும் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. ஒன்றாக நடைபெறுவதற்கும் வழி இல்லை. அதனால் அதில் ஒன்று உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்க வேண்டும், அல்லது உத்தியோக பற்று இல்லாதவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு பூர்ண அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஏற்றபடி சட்டத்திற்கு திருத்தம் செய்து அமுல் நடத்த அவர்கள் முற்பட வேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் கல்வி செஸ் என்று வசூல் செய்கிறார்கள். இவ்விதம் வசூல் செய்கிறார்களேயொழிய கிராம மக்கள் படிக்கவும் எழுதவும் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டப்படி ஒவ்வொருவரும் இன்னும் பத்து வருஷங்களுக்குள் கல்வி கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக எல்லாரும் தக்க வயது வரையிலும் கட்டாயமாக படிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்ற நாட்டாரை விட நம் நாட்டு மாணவர்கள் மேல் நோக்கி நிற்க வேண்டும் என்பதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்குக் கொடுத்த சொற்ப நேரத்திற்குள் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-20
p.m.

* SRI K. ARANGANATHAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முன்பு புதிய கல்வித் திட்டத்தின் மீது விவாதம் நடந்த காலத்தில் நாங்கள் அதற்கு உழைப்பாளி கட்சியின் சார்பில் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருந்தோம். தமிழ் நாடு உழைப்பாளி கட்சி அந்தத் திருத்தத்தில், இந்தக் கல்வித் திட்ட அமுலை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, இந்தக் கல்வித் திட்டத்தையே பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தது. அந்தத் தீர்மானத்தை சபை அங்கீகரித்தது. அந்தத் திட்டத்தை நிபுணர் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்ற அம்சத்தை ஒப்புக்கொண்டு சர்க்கார் ஒரு நிபுணர் கமிட்டியை நிறுவினார்கள். என்றாலும் அந்த நிபுணர் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களாக, தமிழ் நாட்டிலுள்ள பண்பாடு, தமிழ் நாட்டிலுள்ள கலாசாரம், தமிழ் நாட்டிலுள்ள பழக்க வழக்கங்கள், தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களின் அபிப்பிராயம் இவைகள் எதுவுமே கொஞ்சம் கூடத் தெரியாத சில பேர்களை வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து பொறுக்கி நியமித்தார்கள். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் யாருக்கும் இதில் இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே தான் இந்த நிபுணர் கமிட்டியின் யாதாஸ்தை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டோம் என்று சொல்லுகிறேன். அமைக்கப்பட்ட கமிட்டியே சரியானது அல்ல. அக்கமிட்டிக்கு நம் ராஜ்யத்திலுள்ள கல்வித் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்ய தகுதியில்லை என்பதை எங்களது கருத்து. ஆகவே அது கொடுத்துள்ள சிபார்சுகளையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

“அடுத்தபடியாக தற்போது பெட்டி இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் கல்வியின் தரம் குறைந்தாலும் கூடப் பரவாயில்லை. மாணவர்களின் ஆஜர் அதிகப்பட வேண்டுமென்று போகும் இடங்களில் எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அத்தோடு அதிக மாணவர்களை ஆஜர் படுத்தா விட்டால் உத்தியோகத்திற்கே ஆபத்து என்று பயமுறுத்துவதாகவும் தெரிகிறது. அதனால் பல பள்ளிக்கூடங்களில் பொய் ஆஜர்

[26th March 1954] [Sri K. Aranganathan]

தஸ்தாவேஜிகளே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடம் வராத பிள்ளைகளின் பெயர்கள் எல்லாம் ஆஜர் பட்டியில் மிகவும் அதிகமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் கிராமாந்திரங்களில் பார்க்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கும் இது விஷயம் தெரிந்திருக்கும் என்றும் நினைக்கிறேன். இந்த முறையில் பள்ளிக்கூடங்கள் நடந்துகொண்டே சென்றால் நாட்டில் கல்வி முறை எவ்வளவு நாசமடையும் என்பதையும் சர்க்கார் கவனித்தாக வேண்டும். இந்தச் சபையில் இது சம்பந்தமாக கேள்விகள் எது போட்டாலும் சரியான முறையில் பதல் அளிக்கப்படுவதில்லை. கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும் உண்மையான பதிலைத் தயாரித்து அளப்பதில்லை என்பது எனது கருத்து. அது ஓரளவு உண்மையும் கூட.

“புதிய கல்வித் திட்டப்படி காலையில் படிக்கும் மாணவன் மாலை யில் கிராமங்களிலுள்ள தொழில்களைப் பார்வையிட வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அத்தோடு பள்ளிக்கூடங்களிலும் ‘என்னென்ன தொழிலைப் பார்வையிட்டோம்’, என்பதற்கும் அவர்கள் ஒரு சார்ட் எழுதி வைக்க வேண்டுமென்றும் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். நான் என தொகுதியிலுள்ள ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்ற காலத்தில், அதாவது 16-ந் தேதி சென்ற காலத்தில் அந்த அட்டவணியில் ஒரு மாணவன் 16-ந் தேதியன்று தோட்டத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சினோம் என்று எழுதி வைத்திருந்தான். ஆனால் 16-ந் தேதி அன்றே 17-ந் தேதி காலத்தில் இன்று தையல் தைப்பதைப் பார்வையிட்டோம் என்று எழுதியிருந்தான். நான் அவனைப் பார்த்து ‘இன்று தேதி 16 தானே. எப்படி 17-ந் தேதி காலத்திலும் தையல் தைப்பதைப் பார்த்ததாக எழுதி வைத்திருக்கிறாய்’ என்று கேட்டதற்கு அவன் ‘எங்கள் உபாத்தியாயர் கரும்பலகையில் எழுதிப் போட்டதை நாங்கள் அப்படியே பார்த்து இதில் எழுதினோம்’ என்று சொன்னான். இதே மாதிரியாக அங்கங்கே யுள்ள ஆசிரியர்கள் அரசாங்கத்தைத் திருப்திப் படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக, அரசாங்கத்தின் கொடுமைக்குப் பயந்து இம்மாதிரியாக பல இடங்களுக்கு அழைத்துப் போனதாக எழுதி வைக்கிறார்களே தவிர உண்மையில் இந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் ஆதரிக்கவில்லை என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தக் கல்வித் திட்டம் ரொம்பவும் வெற்றிகரமாக நடக்கின்றது, பொதுமக்கள் இதை ஆதரிக்கிறார்கள், ஆசிரியர்களும் இதை ஆதரிக்கிறார்கள்’, என்று சொல்வது எல்லாம் தப்பு என்பதையும் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உண்மையிலே இந்தக் கல்வித் திட்டத்திற்கு நாட்டில் பல பாகங்களிலிருந்தும் எதிர்ப்புக்களை வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை எதிர்த்துப் பல கிளர்ச்சிகளும், புரட்சிகளும் நடைபெற்றதும், அதையொட்டி பல வாலிபர்கள் சுட்டு வீழ்த்தப் பட்டதும், பல வாலிபர்கள் சிறையில் வாடிக் கொண்டிருப்பதையும் யாரும் மறந்துவிட மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள்தான் இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே இதைப் பலமாக எதிர்க்கின்றார்கள். உள்ளாட்சிகளான குமுறிக் கொண்டிருக்கும் அந்த எதிர்ப்பு எரிமலை வெடித்து வெளியில் வரும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் ஆளும் கட்சியார் தனது கட்சியைக் கூட்டி ஒரு வகையில் தலைமை மாற்றம் என்ற பெயரில் எதிர்ப்புச் சக்திகள் வெளிவரமாட்டாமல் தடுத்துவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக அக்கட்சியின் புதுத்தலைவரையும் தேர்ந்தெடுக்கப்போவதாக அறிகிறோம். புதுக் கல்வித் திட்டக் கொந்தளிப்பினால்தான் மந்திரி சபையின் அமைப்பே கலகலத்து இன்றைக்கு அதில் மாற்றம் வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் வைக்கவேண்டும். புதிய கல்வித் திட்டத்தை வரப்போகும் மந்திரி சபை வாபஸ் பெற்றுல் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களின் புரட்சியின் காரணமாகத்தான், எதிர்க் கட்சிக்காரர்களின் கிளர்ச்சியின் காரணமாகத்தான் வாபஸ் பெறவேண்டிய நிலைக்கு வந்தார்கள் என்பதை பொதுமக்கள் நன்கு அறிகிறார்கள். இந்தக் கல்வித் திட்டத்தின் காரணமாக மந்திரி சபையே கலகலத்துப் போய் தலைமைப்பதவியில்

[Sri K. Aranganathan] [26th March 1954]

மாற்றம் ஏற்படக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்ட பின்னரும் கூட இந்தக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் புதிய கல்வித் திட்டத்தை நிச்சயமாக வாபஸ் பெறப் போகிறோம் என்று சொல்லாமல், நிபுணர் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அமுல் நடத்துவதற்காக என்று சொல்லி ஒரு 100 ரூபாய் டோக்கன் கிராண்டு கேட்டிருப்பதைப் பார்த்து நான் வருத்தப்படுகிறேன். அதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. அந்த டோக்கன் மானியத்திற்கு நாங்கள் ஆதரவு டக்கமாட்டோம் என்ற முறையில்தான் நாங்கள் வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்து பிரேரித்திருக்கிறோம்.

“கிராமங்களில் நிறைய பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் தென்னாற்காடு ஜில்லா, செஞ்சி தாலுக்காவில் ஒரு புதிய பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும்கூட அதற்கு அதிகாரிகள் சம்மதம் அளிக்கவில்லை. அதாவது குறைந்தது மூன்று மைல் விஸ்தீரணத்திற்குள் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருந்தால் வேறு பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுமதி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இதனால் சிறு இளம் மாணவர்கள் நடந்து போவதற்கு முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை எவ்வளவு எடுத்துச் சொன்னாலும் கூட கல்வி இலாகாவும் சரி, ஜில்லா போர்டும் சரி புதுப் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்க முன் வருவதில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் முன் வந்தாலும் அவர்களுக்கு உதவி கொடுப்பதில்லை. இவர்கள் சொல்லும் வேண்டுகோளுக்கு வழக்கமாகக் கொடுக்கும் பதிலாகிய, ‘It is not feasible,’ என்று எழுதி அனுப்பி விடுகிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக தற்போது ஹை ஸ்கூல்களில் சினிமாப் படங்கள் மூலமாக பாட போதனை கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதற்காக ஹை ஸ்கூல் நிர்வாகிகளும் சர்க்காரிபிடுருந்து மானிய உதவி பெறுகிறார்கள். ஆனால் பல பள்ளிக்கூடங்களில் இந்தச் சினிமாப் படங்கள் மூலம் பாட போதனை கொடுக்க வேண்டுமென்றால் போதுமான சாதனங்கள் இல்லை. இம்மாதிரி சாதனங்கள் இல்லாவிட்டாலும் கூட அந்தப் பள்ளிக் கூடங்களில் படிக்கும் மாணவர்களிடம் இதற்கென்று ஸ்பெஷல் கட்டணம் வாங்கப்படுகிறது. இது சரியல்ல. எந்தெந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் சினிமாப் படங்கள் மூலமாக பாட போதனை அளிக்க வசதிகள், சாதனங்கள் இல்லையோ அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் இந்த மாதிரி ஸ்பெஷல் கட்டணங்கள் பல வாங்கக் கூடாது என்று சர்க்கார் உத்திரவிட வேண்டும். Visual Education fees, Literary fees என்று பலவிதமான ஸ்பெஷல் கட்டணங்கள் வாங்குவதால் மாணவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மேலும் இம்மாதிரியாக வாங்கப்படும் பணத்திற்கும் சரியானபடி கணக்குக் கொடுப்பதில்லை. பல பள்ளிக்கூடங்களில் இம்மாதிரியாக வசூல் செய்யப்படும் பணம் ஏராளமாக மிஞ்சிக் கிடக்கின்றதே தவிர உண்மையில் மாணவர்களின் நலனுக்காகச் செலவிடப்படவில்லை யென்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“அதோடு இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய ஹைஸ்கூல்கள் சரியான முறையில் நடப்பதில்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய தலைமை ஆசிரியர்கள் பல தவறான முறையில் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். அவைகளை அப்படியே இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்வது சரியல்ல என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் நடந்துகொள்ளும் தவறான முறைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லாமல் விட்டுவிடுகிறேன்.

“தற்பொழுது புதிதாக கல்வித் திட்டம் ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலுள்ள மக்களில் பெரும்பாலோர் தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் தான். ஆகவே அவர்களுடைய சிறிய மாணவர்கள் பள்ளிக்கூட நேரம் போக பாக்கி நேரம் முழுவதும் பெற்றோர்களின் அருகிலேயே இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக, சிறிய குழந்தைகள் தங்கள் பெற்றோர்களுடமே இருப்பது இயற்கை. ஆகவே இந்தச் சின்னச் சிறு மாணவர்கள் படிக்கக் கூடிய ஆரம்ப வகுப்புகளுக்கு

[26th March 1954] [Sri K. Aranganathan]

தொழில் கல்வி என்று தனியாகக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. குறிப்பாக இந்தத் திட்டம் ஹைஸ்கூல் வகுப்புகளிலும், காலேஜ் வகுப்புகளிலும்தான் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியுமென்று இந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.”

* Sri D. DASARATHAN :—“உதவி மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த மான்யத்தில் பெரும்பான்மையானது ஓரளவு நல்ல முறையில் இருந்த போதிலும் இங்கு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் கூறியபடி புதிய கல்வித் திட்டம் ஒன்றும், அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்கள் சம்பளக் குறை ஒன்றும் பெரும் பான்மையான அங்கத்தினர்களுக்குத் திருப்திகரமாக இல்லையென்று கூற வேண்டும்.

“எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அரங்கநாதன் அவர்கள், புதிய கல்வித் திட்டத்தினால் மக்களுக்கு, குறிப்பாக, கிராம மக்களுக்கு, எந்த விதத்திலும் நன்மை இல்லையென்று குறிப்பிட்டார். கிராம மக்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அதிலே தாழ்ந்த நிலைமையில் இருப்பவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், அவர்களுக்கும் இந்தத் கல்வி முறை எந்த விதத்திலும் நன்மை பயக்காது என்பதை நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

“இந்த நிலைமையை வெளிப்படுத்துவதற்கு சென்ற ஆண்டில் எங்களுடைய தாழ்த்தப்பட்டோர் சம்மேளத்தினால் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் நடத்தப்பட்ட எதிர்ப்பின் காரணமாக 6 பேர் சிறைப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த மக்கள் பொருளாதாரத்திலும், சமுதாயத்திலும் மிகவும் பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்றார்கள். அதே சமயத்தில் இவ்விதமான புதிய கல்வித் திட்டம் எந்த வகையிலும் அவர்களுக்கு நன்மை பயக்காது என்று சர்க்கார் உணரவேண்டும்.

“அவர்களுக்கு போதிய அளவு கல்வி அறிவு கொடுப்பதற்கு அல்லது சர்க்கார் பிள்ளைகளுக்கு 5-வது வரையில் நல்ல கல்வி கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆசை இருக்குமானால் இம்மாதிரியாக ஒரே நாளைக்கு இரண்டு வேளையாகப் பிரித்து, அவர்கள் 5-வது வரையில் படித்து அடையக்கூடிய ஒரு பள்ளைக்கூட சரிவர அடைய விடாமல் செய்கின்றார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக, அவர்கள் நேரடியாக சொல்லாவிட்டாலும் ஒரு மாணவன் தன்னுடைய பெற்றோர்கள் வேலை என்னவோ அவைகளைத் தான் செய்யவேண்டும். அவைகளைத்தான் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

“தாழ்த்தப்பட்டோர் வேலை என்ன என்று நமக்குத் தெரியும். விவசாயம்தான் இவர்களுடைய தொழில். ஆனால், பெரும்பான்மையாக இருப்பவர்களுக்கு நிலம் கிடையாது. மற்றபடி ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்பவர்களுடைய வேலை என்ன என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்லுவதற்குக் கூட வெட்கமாக இருக்கிறது. நிலமில்லாத ஓர் பண்ணையான் தான் செய்கின்ற வேலையை மகனும் செய்யவேண்டும் அல்லது இழிவான தொழில்களையே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இருக்குமானால், நேற்று ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யத்தை நிறைவேற்றும்போது, நாள் முழுதும் பேசி பேசி அலுத்து விட்டதற்கு ஒரு சர்க்கார் தங்கள் பால் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு பொறுப்புக்கு முரண்பட்டதாக இருக்கிற தென்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஹரிஜனங்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமானால், நேற்று சொல்லியபடி பொருளாதாரத்தில் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் உயர்த்த முடியாவிட்டாலும், கல்வித் துறையில் கண்டிப்பாக கூடியசீக்கிரத்தில் முன்னுக்கு கொண்டுவந்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கை கூட இந்தப் புது முறைக் கல்வித் திட்டத்தினால் பாழ் பட்டுவிடும் என்று எண்ணுகின்றோம்.

[Sri D. Dasarathan] · [26th March 1954]

“தகப்பன் ஒரு ஆண்டையிடத்தில் பண்ணையாளாக இருந்து கொண்டிருப்பான். தாயார் அந்த வீட்டில் சாணம் எடுத்து, வயல்களில் களை எடுத்து வயிறு வளர்த்துக்கொண்டிருப்பான். தாய் தகப்பன் தொழிலைப் பிள்ளைகள் செய்ய வேண்டுமானால், அந்த ஆதித்திராவிட மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு எந்தத் தொழிலைக் கற்றுக்கொடுப்பது? தோழர் ஸ்ரீ அரங்க நாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, மேற்கண்ட தொழில்களைத்தான் அவர்கள் டைரியில் எழுதவேண்டுமே தவிர, வேறு எதை எழுதமுடியும்? ஆகவே, பழங்குடி மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், தொழில் முறைகள் மாறி, இவர்களுடைய சந்ததிகள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால், நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் அடையவேண்டுமானால், அல்லது மற்ற மக்களைப்போல் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமானால், இந்தக் கல்வித் திட்டம் அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் நன்மை பயக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். உங்களுக்கு அதிகமாக சொல்லத் தேவையில்லை. பழங்குடி மக்கள் கிராமத்தில் தொழில் செய்கின்ற நிலைமையில், பிள்ளைகள் அவர்களுடைய தொழிலைக் கற்கவேண்டுமென்ற முறை எப்படி முடியும். இது நடைமுறையில் ஆக்கக்கூடிய காரியமாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இதை எடுத்துச் சொல்லும்போது மன வருத்தம் உண்டாகுமே தவிர, அவர்களுக்குச் சரியாக விளங்காது. மற்றவர்கள் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி எப்படி நினைக்கிறார்களோ தெரியாது. ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட சூழ்ச்சிப் பொறுத்தவரையில் இந்த கல்வித் திட்டமானது நன்மை பயக்காது என்ற உண்மையை எல்லோரும் உணர்வார்கள், எல்லோரும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். ..

“இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் கையாளும் முறை வெளியில் சென்று பார்த்தால் மிகப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அரசாங்க கல்வி அதிகாரிகளைக் கண்டு, இந்தக் கல்வி திட்டத்தினால் மக்களுக்கு என்ன பலன் ஏற்படும் என்று விளக்கம் கூற வேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்கள் மற்ற பெரிய அரசியல் வாதிகள் என்ன காரணங்களைச் சொல்லுவார்களோ அதைத்தான் அவர்களும் சொல்லுகிறார்கள். அதைத்தான், அந்த அதிகாரிகளும் மனப்பாடம் செய்திருப்பதைப்போல் ஒப்புவிக்கிறார்களே தவிர, திட்டத்தினால் நன்மை ஏதாவது இருக்கின்றதா என்று கேட்டால் சரியாகப் பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை. ‘பொய் சொல்லக் கூடாது என்று மாணவர்களுக்கு எந்த ஆசிரியர்கள் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களோ அதே ஆசிரியர்கள் பெரியக் கணக்கு எழுதக் கூடிய அளவுக்கு இந்தக் கல்வி முறை கொண்டுபோய் விட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பொய்க்கணக்கு எழுதக்கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் கட்டளை யிடப்பட்டிருக்கின்றனர். மேலும், ஆசிரியர்களுடைய வேலைகளும் அதிகப் பட்டிருக்கின்றன. அதேசமயத்தில், பள்ளிக்கூடங்களைப் பார்வை யிலுக்கின்ற டிபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களுடைய வேலை நேரம் வீணாகப்படுகிறது. ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் பார்வையிட வேண்டுமென்றால், ஒரு நாள் பூராவும் கழிந்துவிடுகிறது. இதற்கு முன் ஒரே நாளில் நான்கு அல்லது ஐந்து பள்ளிக்கூடங்கள் வரையில் இன்ஸ்பெக்டர்களால் பார்வையிடப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்று நமக்குத் தெரியும். இந்த திட்டத்தின்படி ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு நாள் முழுவதும் கழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்த எண்ணிக்கையானது தவறான முறையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது என்று அந்த இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குத் தெரியும். காலையில் வந்த பிள்ளைகளைத் தான் மாலைமீண்டும் வந்திருக்கிறார்கள் என்றும், மாலைமீண்டும் வரவேண்டியவர்கள்தான் காலையிலும் வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்திருந்தபோதிலும்கூட, நாம்தேயத்திற்கு, கட்டளை வந்துவிட்டது என்பதற்காக ஒரு நாள் முழுவதும் கழித்துவிட்டுத் தங்களுடைய பார்வையை முடித்துவிட்டு வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மனசாட்சிக்கு விரோதமாக ஆசிரியர்கள் கணக்கெழுதுவதும் இன்ஸ்பெக்டர்கள் அந்தக் கணக்கை சரியென்று ஒப்புக்கொள்வதும் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது

26th March 1954] [Sri D. Dasarathan]

இந்தக் கல்வி திட்டத்தினால். ஆகவே அந்தத் திட்டமானது நடமுறையில் கொண்டுவரக்கூடிய அளவுக்கு நல்லதல்ல என்பதைத்தான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“சீர்தாரணமாக, கிராமங்களில் சென்று கேட்கின்றபோது அந்த ஊர் கிராமப் பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு புதிய கல்வித் திட்டத்தினால் பயனில்லை யென்று சொல்லுகிறார்கள். அதேமுறையில் அந்தக் கிராமங்களிலிருந்து மக்கள்களும் சர்க்காருக்கு அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும், சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. உதாரணமாக, வந்தவாசி தாலுகாவிலுள்ள ஒரு கிராமத்தில் சென்ற இரண்டு மாதங்களாக இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. அதற்குமுன் பழைய கல்வித் திட்டம்தான் அமுலில் இருந்து வந்தது. ஏன் அந்தக் கதி ஏற்பட்டதென்றால், சரியான தகவல் அந்த அதிகாரி கொடுக்கவில்லை. எவ்வளவோ பதில்கள் கொடுத்தும் மக்களுடைய உண்மையான தீர்மானங்கள் அனுப்பியும்கூட, அதிகாரிகள் பதில் சொல்லும்போது, “புதிய கல்வித் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால்தான் ஆயிற்று, இல்லாவிட்டால் உங்களுடைய பள்ளிக்கூடத்தின் அங்கீகாரம் ரத்து செய்யப்படும்; ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கும் மான்யமும் நிறுத்தப்படும்” என்று அனுப்பு கிறார்களே தவிர, அதற்குப் போதுமான காரணத்தைக் காட்டி, மக்களிடத்தில் சென்று, நீங்கள் உங்களுடைய தீர்மானத்தை வாபஸ் பெறுங்கள் என்று நாளதுவரை கேட்கவில்லை. நாங்களே ஒரு சிலர் வேறு வழியில் லாமல், பள்ளிக்கூடம் இல்லாமல் போய்விடுமோ என்று பயந்து, ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கமுடியாமல் போய்விடுமோ என்று பயந்து அந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவரையும், மற்ற மெம்பர்களையும் ஒன்று சேர்த்து புதிய கல்வி திட்டத்தை ஏதோ மற்ற பள்ளிக்கூடங் களிலும் செய்கின்ற அளவு, இங்கும் செய்துகொண்டு காரியத்தை நடத்திக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டதன்பேரில், அதை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதே நிலைமையில்தான் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களும் நடந்துக்கொண்டு வருகின்றனவே தவிர உண்மையாகவே, சர்க்கார் எதிர்பார்க்கின்ற அல்லது எதிர்பார்ப்பதாகச் சொல்லப்படும் அளவுக்கு இந்தக் கல்வித் திட்டம் நல்ல முறையில் நடைமுறையில் நடைபெற வில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் சொல்லும்போது, வேண்டுமென்றே எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்ற முறையில் மந்திரி அவர்கள் எண்ணக்கூடாது. எதிர்க் கட்சியில் இருக்கின்றன என்ற ஒரு காரணத்திற்காக இதை நான் எதிர்க்கவில்லை. அப்படி இருக்குமானால், கனம் அமைச்சர் கொண்டு வந்த அத்தனை பிரச்சனைகளிலும் எதிர்ந்துக் கொண்டே போகலாம். இந்தத் திட்டத்தினால் எவ்வளவோ நன்மை ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், எவ்வளவோ முன்னேற்றம் காணப்பட்டிருப்பதாகவும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் மக்களுக்கு எந்த விதத்திலும் லாபம் இல்லை என்பதை அவர்கள் மனச்சாட்சி அறியும் என்று நான் கருதுகிறேன். பல கிராமங்களுக்கு அங்கத்தினர்கள் சென்று, அவர்கள் எந்தக் கட்சி அங்கத்தினர்களாக இருந்த போதிலும், மக்களுடைய நிலைமை என்ன, அவர்களுடைய உண்மையான எண்ணம் என்ன, அவர்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் நாம் எப்படி நடந்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை யெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இதை ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையாகவோ, தனிப்பட்ட மனித இச்சைக் காகவோ, வேறு கொள்கைக்காகவோ இதைக் கருதாமல் மக்களுடைய உண்மையான நலத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, உண்மையில் இந்த நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றவர்கள் நிலை உயரவேண்டுமென்ற கருத்துடையவர்கள், அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் கல்வி அளிக்க வேண்டும்; அதனால் அவர்கள் பயன் பெற வேண்டுமென்ற கருத்தில் செய்ய வேண்டுமே தவிர, வேறுவிதமான எண்ணங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

[26th March 1954]

12.40 SRI V. DHARMALINGAM:—"On a point of order, Sir.
p.m. The other day Mr. Ratnam began to speak . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"It is not a point of order."

SRI V. DHARMALINGAM:—"Without hearing me, Sir, how can it be said that it is not a point of order, Sir?"

DEPUTY SPEAKER:—"I know what the hon. Member intends to say. It is not a point of order."

"The hon. Member Mr. Kunhi Mohammad Shafee may now speak."

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, while speaking on this Demand, I wish to invite the attention of Government to certain points raised in the cut motions; given notice of by the Muslim League Party."

"Sir, at the outset I wish to congratulate the Government on the consideration they have shown by increasing the salary of aided elementary school teachers. In this connection I wish to invite the attention of Government to certain demands made by the elementary school teachers under the Malabar District Board. Their main demands are two in number, viz. (1) an increase in their pay and (2) regular payment of their salary every month. It has become a regular feature in Malabar District Board to keep in arrears the pay of elementary school teachers for two or three months. The demand by these teachers for regular payment is after all quite legitimate and I do hope Government will do justice and pass favourable orders immediately."

"The one point to which I have to invite the attention of Government is the necessity for hastening the acquisition of a site and the construction of a suitable building for the Government Brennen College at Tellicherry. Of course, one lakh of rupees has been provided in the budget for the purpose. But it has been our experience that even though Government make provision in the Budget for such schemes, later on these schemes are deferred. For instance, provision was made more than once for the construction of a building for the hostel attached to the Government Training School at Malappuram, in the previous Budgets. But later the proposal was deferred and nothing had taken place so far. Government should not delay like that in the matter of constructing a suitable building for the Government Brennen College at Tellicherry. In this connection I wish to impress upon the Government the necessity for acquiring a suitable site and constructing a pucca building for the Bettathpudiyangadi Girls' High School and for constructing a building for the hostel attached to the Government Training School at Malappuram."

"Another point to which I want to draw the attention of Government is one which had been already referred to on the floor of the House during the last session. That is about the injustice that was done by the Malabar District Board to the Arabic

[26th March 1954] [Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

Pandits employed in District Board High Schools. The Arabic Pandits were de-graded by the Board by placing them as part-time instructors. The Board passed a resolution to this effect with the result that their pay was reduced by one half and an Arabic Pandit who was getting between Rs. 100 and 120 per month could get only Rs. 60 now. Therefore I urge the Government to place them on a par with Malayalam and Sanskrit Pandits as before and to pay them their full pay."

"Among the other points raised in our cut motions, one refers to the need for appointing necessary staff for the Arabic, Persian and Urdu sections in the Madras Arts College and also the need for the affiliation of Urdu and the appointment of an Urdu lecturer in the Government Brennen College at Tellicherry."

"I also want to draw the attention of Government to the concessions to be granted to Muslims particularly to the Mopla Community of Malabar, who are a class backward both educationally and economically. We have to help these backward communities to come to the forefront by giving them liberal concessions in the field of education."

"Lastly I want to draw the attention of the Government to the need for granting permission for the use of school buildings outside the school hours for the purpose of giving religious instruction. I understand that the Government have issued a press statement to the effect that these buildings may be utilised for the purpose of giving religious instruction outside the school hours. I do not definitely know whether specific orders have been issued in this regard. I hope and trust that the Government will consider very sympathetically all these suggestions and take immediate action to give effect to these requests."

* SRI K. VINAYAKAM:—"In view of what the Hon. the Minister for Education has said regarding the modified elementary education system, I will reserve my remarks for a future occasion when that subject would be discussed on the floor of the House. I shall concentrate upon some of the defects which I have noticed in the working of the Madras Educational Department and in regard to University Education. In the Government Training Colleges, proper status is not given to the Heads of Departments. For instance there are certain subjects like English, Mathematics, Natural Science and Social Studies that are being taught in the Teachers' Training College at Saidapet. The Heads of Departments in the branches I have mentioned above do not enjoy the status which the Heads of Departments of those branches enjoy in Government Arts Colleges. In Arts Colleges, the Heads of Departments are Gazetted Officers whereas it is not the case in regard to Heads of Departments in training colleges. This is a sad feature that should be remedied. In training colleges only those Heads of Departments of subjects like Basic Education and Social Education are given the status of Gazetted Officers. This kind of anomaly must be rectified as early as possible. I happened to be a student

[Sri K. Vinayakam] [26th March 1954]

of the Teachers' College at Saidapet. I have an interest in that institution. That is why I have talked from personal experience. There are various Assistant Lecturers in that college who have put in several years' service ranging from ten to fifteen years. When the post of a Lecturer falls vacant, the applications of these trained people are not considered but people who have worked as District Educational Officers, outside training institutions, and who have no teaching experience are posted. Several Assistant Lecturers who are raw graduates without teaching experience are kept on temporarily for a long time. This affects the service of other trained Assistant Lecturers. This anomaly also should be rectified as early as possible. Regarding recruitment of Assistant Lecturers and Lecturers, most of them are being kept on a temporary basis for four to five years without being regularized. I do not see any reason why they should be kept on temporarily for a long time without being regularized.

"In the matter of recruitment of District Educational Officers, there is now direct recruitment by which raw graduates who are fresh from the universities are now taken. They are placed above the Deputy Inspectors of Schools who had worked in the mufassal and have had ten to twelve years teaching experience. The claims of Deputy Inspectors of Schools are thus overlooked by the recruitment of raw men from the universities for the posts of District Educational Officers. I am not totally against direct recruitment. But at the same time Government should see to it that Deputy Inspectors of Schools, who have put in sufficient number of years of service and who are qualified, are promoted as District Educational Officers. In fact they could serve the department better than the raw graduates who are recruited direct as District Educational Officers. In regard to recruitment to the posts of Headmasters of schools, persons who have put in sufficient number of years of efficient service in the lower ranks should not be neglected. In the matter of selecting examiners for T.S.L.C. and S.S.L.C. examinations, I have known from experience that people with no teaching experience at all have been selected. This should not happen. Only those who have teaching experience for a number of years should be selected and not those who have had only administrative and not teaching experience.

"There is now a difference in regard to teachers. We have two grades, the higher grade teachers and the secondary grade teachers. Higher grade teachers are to be found in village elementary schools to teach our boys in the villages. The secondary grade teachers can teach students up to the eighth standard. I think it is better to abolish the higher grade system and have only the secondary grade system so that all those who possess the secondary grade qualification may teach in all middle high schools and elementary schools.

"In the matter of disbursement of teaching grants to the various schools, there is inordinate delay. I do not mean to say that the officials in charge of the administration of these grants are wanting only doing it. I only wish that these grants are given to the schools in proper time.

26th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

"Government are now giving teaching grant to the Corporation of Madras. Before the Advisers' regime came into operation, the Corporation used to get an amount equal to the amount of education tax collected in the City of Madras. After the Congress Government came into power, the grant given was reduced to 7/15 or about one half of the education tax. A big burden is cast on the Corporation. Maintenance of elementary education institutions is not a legitimate duty of the Corporation. Corporation looks only to the civic amenities of the people. Catering of elementary education is a responsibility of the Government of Madras. So, I plead on behalf of the Corporation of Madras that the Government's contribution must be equal to the amount collected by way of education tax. I request the Minister in charge of Education to bestow his attention on this subject.

"I am thankful to the Deputy Speaker for allowing me two minutes over and above the allotted time."

* **SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த மான்யத்தைப் பிரேரிக்கும்போது கல்வி சம்பந்தமான பல விஷயங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நாட்டில் இருக்கும் எல்லாவித கல்வி பற்றியும் அதாவது உயர்தரக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி, ஆரம்பக் கல்வி முதலிய எல்லாக் கல்வி முறைகளைப் பற்றியும் கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட விசேஷ கவனத்தையும், மத்திய அரசாங்கமும், மாகாண அரசாங்கமும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சீர்திருத்த முறைகளைப் பற்றியும் கனம் மந்திரி அவர்கள் விஸ்தாரமாக பேசி ஒரு தகவல் கொடுத்தற்கு என் மனமுவந்த நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

"இப்பொழுது ஆந்திர ராஜ்யம்போக எஞ்சியிருக்கும் நம் மாகாணத்தில் ஆதாரக் கல்வி ஆரம்பப் பள்ளிகளை எடுத்துக் கொண்டால் மிகமிக குறைந்த அளவில்தான் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. 1951-52-ம் வருஷத்தில் கல்வி இலாகா நிர்வாக போர்டின்படி 402 ஆதாரக் கல்வி ஆரம்பப் பள்ளிகளைத்தான் இருப்பதாக தெரிகிறது. இப்பொழுது சென்னை மாகாணத்தில் ஆதாரப் பள்ளிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. சென்னை மாகாணத்தில் உள்ள ஆரம்பக் கல்விப் பள்ளிகளில் ஒவ்வொரு வருஷமும் எத்தனையெத்தனை பள்ளிகளை ஜில்லா வாரியாக ஆதாரப் பள்ளிகளாக்கி அதிகரிக்க வேண்டும் என்பது போன்ற ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுக்க வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் மென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுதும் அரசாங்கத்தில் இந்த விதமான யோசனைகள் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அந்த முயற்சியை இன்னும் தீவிரமாக கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் (Basic Training Schools) ஆங்காங்கே எல்லா இடங்களிலும் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். பிரைவேட் மேனேஜ்மென்டால் நடத்தப்படுகிற பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளாக மாற்ற வேண்டும். ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் தாலுகா வாரியாக ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்கான முறையில் அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும். பேசிக் டிரெயினிங் (Basic Training) ஸ்கூல்களிலே போதிய இட வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆசிரியர்கள் குடியிருப்புக்கும், மாணவர் விடுதிக்கும் வசதிகள் சரியானபடி இல்லை. அதற்காக இப்பள்ளிகளுக்கெல்லாம் கட்டிட வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [26th March 1954]

“இன்னொரு மிகமிக முக்கியமான விஷயம், கல்வித் தரமானது குறை யாதிருக்க ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு எஸ். எஸ். எல். சி.க்குக் குறைந்த படிப் புள்ளவர்களை அனுமதிக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுகிறேன். நான் சென்ற நான்கு வருஷங்களாக பேசிக் ட்ரெயினிங் ஸ்கூல் செலக்ஷன் கமிட்டியில் இருந்து வருகிறேன். ஆகையால் இதைப் பற்றிய அனுபவம் இருக்கிறது. இப்பொழுது கல்வித்தரம் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. ஆதலால் அதை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக எஸ். எஸ். எல். சி. க்கு குறைந்த அளவு படிப்புள்ளவர்கள் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் உத்தியோகத்தில் சேர்க்கக்கூடாது. இந்த வருஷமே இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நம் நாட்டில் பிழைப்பதற்காக வாத்தியார் வேலைகளுக்கு வருவது நம் துறதிருஷ்டம்தான். அவர்கள் கஷ்டமான நிலையில் இருந்து வரு கிறார்கள். அவர்களுக்கான வசதிகளை அரசாங்கம் அளிக்காவிட்டாலும் ஏழை ஆசிரியர்களைப் பற்றி சமுதாயத்தில் நிலைவிவரும் மனப்பான்மை மாறவேண்டும். முன் காலத்தில் பொது மக்கள் ஆசிரியர்களின் பெர்ரு ளாதாரத் துறையில் உதவி வந்தார்கள். மீண்டும் அந்நிலை ஏற்பட வேண்டும். எல்லா ஸ்கூல்களிலும் குறைந்த பட்சம் எஸ்.எஸ். எல். சி. படித்தவர்களைத்தான் ஆசிரியர்களாக செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இதை இந்த வருஷத்திலேயே அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த நாளிலேயே ஆசிரியர்களின் தரம் பற்றியும் அவர்களுடைய தன்மைகளைப் பற்றி எல்லாம் நம் முன்னோர்கள் நன்னூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் :

குவனருட்தெய்வம் கொள்கைமேன்மை
கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலம்மலை நிறை கோல் மலிர் நிகர் மாட்சியும்
உலகியலறிருவோடியை குணமினையவும்
அமைபவன் நூலுரையாசிரியன்

என்று ஆசிரியர்கள் லட்சணங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள்.

“ஆரம்பப் பள்ளிகளில் மிகக் குறைந்த அளவில் தரம் இருந்தாலும் கூட ஆசிரியர்கள் கட்சி மனப்பான்மை காட்டாமல் இருக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் அவர்களுக்குரிய பண்புடன் இருந்தால்தான் நம்முடைய எதிர்காலக் குழந்தைகள் அறிவு வளர்ச்சி பெற முடியும். இந்த ஒரே நோக்கோடு நாம் இந்த விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். நம்முடைய நிதி மந்திரி அவர்கள் கூட ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் நிலைமையை உயர்த்துவது பற்றியும் அவர்களின் கடமை, ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு ஆகிய குணங்கள் பற்றியும் சொன்னதைப் பற்றி நான் மிக்க சந்தோஷப்படுகிறேன். இது வரவேற்கத்தக்கதொரு விஷயம். ஆசிரியர்களைப் பொறுக்கு வதற்குக்கூட எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தரம் மிகவும் குறைந்ததுக் கொண்டு வரு கிறது. ஆதாரக் கல்வி பிரதேசங்களில் உள்ள ஹைஸ்கூல்களை கூட கல்லுபட்டியிலும் வேதாரண்யத்திலும் இருக்கும் பள்ளிகளைப்போல் போஸ்ட் பேஸிக் பள்ளிகளாக மாற்ற வேண்டும். அடுத்த ஆண்டு முதல் இந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கல்வி இலாகா சம்மந்தப்பட்ட மட்டில் கூட வேலை தாமதமாக நடக்கிறது என்பது என்னுடைய அனுபவம். ஆனால் கல்வி இலாகா காரியாலயங்களில் வேலை அதிகரித்து விட்டது. எங்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் முன்னால் காலேஜ்கள் கிடையாது. இப்பொழுது பல ஹைஸ் கூல்களும், காலேஜ்களும், ஏற்படுகின்றன என்றாலும், ஜில்லா கல்வி அதிகாரியின் காரியாலயத்தில் முன்பு இருந்த அளவுதான் சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். இதுவும் தாமதத்துக்குக் காரணமாகும். இக் குறையை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கிராம ஆரம்ப பள்ளிக்கூட கட்டத்திற்கு கட்டிட கிராண்டு தாராளமாக அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்கள் சம்மந்தப்பட்ட வரையில் கட்டிட கிராண்டுகள் கொடுப்பது ஒரு வரையறைக்குப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

26th March 1954] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

அது போதாது. ஒரு குழந்தைக்கு 15 சதுர அடி வீதம் கட்டிட வசதி ஆதாரப் பள்ளிகளுக்கு வேண்டுமாம். அந்தப்படி பார்த்தால் பெரிய கட்டிடங்கள் வேண்டும். கிராம ஜனங்கள் தான் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான செலவை ஏற்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. நடை முறையிலேகூட 15 சதுர அடி தேவையில்லை யென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் இந்த பதினைந்து அடி தேவைதான் என்று பார்க்க வேண்டும்.

“புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் பற்றி இப்பொழுது சாதக பாதகமான கருத்துகள் சொல்லப்படுகிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் தசரதன் கூட இதைக் கட்சிப் பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். இதைக்கட்சி அல்லது சொந்தப் பிரச்சனையாகக் கொள்ளாமல், கவனிக்க வேண்டும் என்று கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்படுமென்று எதிர்பார்ப்போமாக. நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எல்லோரும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு ஒரு மனதாக இந்த மானியப் பிரேரணையை நிறைவேற்றும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

*SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“மன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கல்வி விஷயமாகக் கோரி வந்த மானியத்தை எதிர்த்து வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில விஷயங் களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கல்வியானது சமுதாயத்தில் மிக மிக முக்கியமான பங்கு கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியது அவசியம் இல்லை. கல்வியானது கட்சிப் பிரதிக் கட்சியி னுடைய சூழ் நிலையில் அகப்படாது சிறந்த முறையில் கல்வியை பரிசீலனை செய்து மக்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பது கல்வி மந்திரியின் சொற்பொழிவில் இருந்தது. சட்ட சபையில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் இடையே அமைதி நிலவ வேண்டும், மக்களிடத்திலும் அமைதி நிலவ வேண்டும் என்று அவர் குறிப்பிட்டது மிகவும் போற்றத்தக்கது. மற்றும் அவர் கடுமையான வார்த்தைகளையும் உஷ்ணமான வார்த்தை களையும் உபயோகித்துப் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை என்றும் கூறினார். அதற்குப் பொறுத்தமாக இன்றைய தினம் வெளியில் பார்த்த போது கூட வெயில் உஷ்ணம் குறைவுபட்டிருக்கிறது. அது இன்றைக்கு ஒரு நல்ல அறிகுறியாகத்தான் காணப்படுகிறது. உஷ்ண வார்த்தைகளை உப யோகப்படுத்த வேண்டும் என்று யாவரும் நினைக்கவில்லை. ஒருவரும் அவசியம் இல்லாமல் உபயோகப்படுத்த மாட்டார்கள். அப்படி உப யோகப்படுத்தினால் அது மனித சமூகத்திற்கும் இயற்கைக்கும் விரோத மானது. ஆகவே இன்றைய தினமாவது அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை இந்த சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கு அளித்த கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய மனமார்த்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைய தினம் எல்லோராலும் அதிகமாகப் பேசப்பட்டு வருவது கல்வியைப்பற்றி தான். அதுவும் ஆரம்பக் கல்வி தான். இந்த ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றி பேசுவதற்கு முன்னமேயே சில விஷயங்களை முதலில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இதைப் பற்றி முந்திய பட்ஜெட் காலத்திலும் நான் பேசி இருக்கிறேன். சாதாரணமாக ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்கள் அங்கங்கே கிராமங்களில் இருக்கும்படியான ஒரு தன்மை அரசாங்கம் அறிந்த விஷயம். அவர்களை ஒரு பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக் கூடத்திற்கு மாற்றலாகிப் போகும் காலத்தில் அங்கு அதாவது அவர்கள் புதிதாகப் போகும் கிராமத்தில், வீடு இல்லாமல் தவிக்கக்கூடிய சந்தர்ப் பத்தை நாம் பார்க்கிறோம். அதனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் அப்படி

[Sri S. Swayamprakasam] [26th March 1954]

மாற்றுதல் என்றால் அவர்கள் உடனே அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் போய் சேருவதற்கு தயாராக இருப்பது இல்லை. அதை தவிர்க்க சர்க்கார் உடனே அதற்கு ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு பள்ளிக்கூடத்திற்கு என்று அரசாங்கமோ அல்லது டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டோ ஒரு கட்டடம் கட்டுவது போல் இந்த ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு கட்டடத்தை அங்கங்கே கட்டுவதற்கு திட்டம் போட்டிருந்தால் அது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

“அதற்கு அடுத்தாற்போல் ஒன்றைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். உயர்தர பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகமிகக் குறைவு என்பது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து தெளிவாயிற்று. அதை ஒப்புக் கொண்டு அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கு பணம் இல்லை என்றும் அவர் சொல்லுகிறார். பணம் இல்லை என்றும் பேச்சு இந்தக்கல்வி மான்யத்தில் மட்டும் அல்ல; எந்த மான்யத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட பணம் இல்லை என்கிற பேச்சு வருகிறது. ஆனால் பணம் இல்லை என்று சொன்ன போதிலும் கூட, அந்தக் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களும் சரி இந்தக் கட்சியில் உட்கார்ந்திருக்கக்கூடியவர்களும் சரி பல சிக்கன முறைகளைக் கையாளப்படவேண்டும் என்று பல முறை சொல்லி இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்த விதத்தில் பார்த்து எந்த இலாகாவிற்கு அவசியமாக பணம் வேண்டும், எந்த இலாகாவிற்கு அவசியமாக பணம் வேண்டாம், எந்த இலாகாவில் அவசியமாக பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்து அதற்கு, இடம் தராமல் அந்த முறைகளில் சில சிக்கன முறைகளைக் கையாண்டால் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு இந்த ஆசிரியர்களுக்கு, அதாவது சாதாரணமாக சர்க்காரே இந்த சம்பளம் போதாது என்று ஒத்துக்கொண்டு இந்த ஆசிரியர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கலாம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அத்துடன் கூட எல்.டி. படித்து விட்டு பட்டம் வாங்கி உயர்தர பள்ளியில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதில் பல பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. எல்.டி. படித்து விட்டு பட்டம் பெற்று ஹைஸ்கூலில் தன்னுடைய சேவையைத் தொடங்குகிற காலத்தில் அரசாங்கக் கல்லூரியாக இருந்தால் அங்கு ஒருவித சம்பளமும், அரசாங்க உதவி பெற்று பள்ளிக் கூடமாக இருந்தால் அங்கு ஒரு விதமான சம்பளமும், கொடுக்கப்படுகிறது. இதை உடனடியாக தீர்க்க வேண்டும். அவ்விதம் அதற்கு ஒரு முடிவு செய்து அந்த ஆசிரியர்களுக்கும் சர்க்கார் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சாதாரணமாக ஹைஸ்கூலில் நியமித்து இருக்கும் ஹெட்மாஸ்டர்களுக்கு சம்பளம் ரூ. 400 வரையிலும் வாங்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதாவது அவர்களுடைய கிரேட் ரூ. 250—15—400 என்ற கிரேட் வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அந்த இடங்களில் ரூ. 100—10—300 வரையிலும்தான் எல்.டி. பட்டதாரிகளுக்கு ஆரம்ப காலத்தில் கொடுக்கலாம் என்ற கவரன்மெண்ட் மெமோ இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அது அமுலில் நடத்தப்படவில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதன்படி இன்றைய தினம் சட்டசபைக்கு என்னிடம் 568 எல்.டி. ஆசிரியர்கள் கையெழுத்திட்டு ஒரு மெமொராண்டத்தை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதையும் நிதி மந்திரி அவர்களிடத்தில் தலைவர் மூலமாக கொடுக்கிறேன். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (இந்த சமயத்தில் ஒரு மெமொராண்டத்தை சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.)

“ஆகவே எனக்குக் கொடுத்த இந்த குறுகிய காலத்திற்குள் ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றி சுருக்கமாக சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆரம்பக் கல்வியைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் கூறி விட்டார்கள். இன்றையதினம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பேச்சில் சொல்லுகிறார், இந்த மான்யத்தில் அடையாளமாக நூறு ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம், அதனால் மட்டும் யாரையும்கட்டுப்படுத்தாது என்றும் சொன்னார். அவர் சொல்லுவது இன்றைய தினம் புதிதாக இருக்கிறது. அதன் ஆரம்பத்திலிருந்தே பொது மக்களும்

[Sri S. Swayamprakasam] [26th March 1954]

சட்டசபை மெம்பர்களும், அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களும் சரி இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களும் சரி, கட்சி பேதம் இல்லாத பொது மக்களும் சரி எல்லோரும் இதை மறுத்துப் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இந்த ஆரம்பக் கல்வி மிகமிக அவசியமானது என்று இந்த அரசாங்கத்தால் கையாளப்பட்டு வருகிறது. இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்பதை முன்னமேயே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். இதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்ட காலத்திலும் அதற்கு மதிப்புக் கொடுக்காமல் இருந்தபோதிலும் கூட கல்வி மந்திரி அவர்கள் நிறுத்தித்தான் வைத்திருக்கிறோம், அதற்கு மேல் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் மாதா மாதம் சர்க்குலர் அனுப்பித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். எந்த முனிசிபாலிட்டிக்குப் போனாலும் கூட இந்த திட்டம் வருகிறது என்று அங்குள்ள அதிகாரிகள் எல்லோரும் கணக்குகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் இருந்த இடத்தில்தான் இருக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இந்த அரசாங்கம் இருக்குமேயானால் இன்றைக்கு அமைதி நிலவ வேண்டும் என்று நினைப்பது புதிதாக இருக்கிறது. அமைதி நிலவுவதற்கு இந்த மாதிரியான ஒரு தந்திரத்தை கையாளுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது வரையிலும் பொது மக்களுடைய எண்ணத்தில் சிறிதும் செவி சாயக்காமல் இருக்கிறார்கள். இங்கு அதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்றால் உடனே அதை ஒரு கமிட்டிக்கு விடுகிறார்கள். பிறகு டில்லிக்குப் போய் அங்கு ஒரு கமிட்டியினிடம் கொடுக்கிறார்கள். அங்கு கல்வி மந்திரி போய் இது வெகு அழகானது என்று சொல்லுகிறார். அங்கு இருப்பவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்தால் அதை யார் பரிசீலனை செய்வது என்று சொல்லிக் கொண்டும் ராஜாஜி கொண்டு வருவது என்றால் அது ஒரு நல்ல காரியமாகத்தான் இருக்கும் என்ற மனப்பான்மையுள்ள அந்தக் கமிட்டிக்கு விடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்வது இங்குள்ள மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாகாது. அது ஹல்வாவாக இருக்கலாம். அதைச் செய்தவர்களுக்குப் பிரியோசனப்படுவதாக இருந்தால் அதைப்பற்றி யாரும் குறை கூறமாட்டார்கள். ஆனால் அதை குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க வருகிறார்கள். அதை குழந்தைகள் தப்பாக நினைத்து விட்டார்கள். அதில் பாஷாணம் கலந்து விட்டார்கள் என்று குழந்தைகள் நினைக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி அந்த ஹல்வாவை சாப்பிடு என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. இன்றையதினம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிற முறையில் மக்கள் எல்லோரும் சமாதானப்பட்டு இது ஒரு நல்ல ஹல்வா என்று குழந்தைகள் நினைக்கும் வரைக்கும் இதை நிறுத்தி வைப்பதுதான் உசிதமானது. ஆகவே நாங்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு அதை நிறுத்தி வைப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதனால் இந்த கல்வி திட்டத்தை உடனே கைவிட வேண்டும் என்று இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்குக் கொடுத்த காலவரம்பு ஆகி விட்டதால் இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri U. MUTHURAMALINGA THEVAR :—“கனம் உபத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்விப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக நாட்டில் மறுபடியும் கிளர்ச்சிகளும், ரத்தப் புரட்சிகளும் ஏற்பட்டு இந்த நாடு ஒரு யுத்தகளமாக, கொலைகளாக மாறி விடுமோ என்று ஐயுற்றிருந்த பலருக்கு நாட்டில் ஒரு சுபிட்சமான, சௌஜன்யமான நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு வகையில் இன்றைக்குக் கல்வி மந்திரி அவர்களின் பிரசங்கம் இருந்ததைக் கண்டு நான் ஆனந்தப்பட்டேன். இல்லாது போனால் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தினால் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய கொந்தளிப்பு குமுறி எழுந்து மேலும் மேலும் புதிய பல கொலைகள் ஏற்படுவதற்கு காரணமாகி விடப்போகிறது என்ற விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய துரப்பாக்கியமான நிலைமை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் கல்வி மந்திரி அவர்கள் தனது பேச்சிலே ‘இந்தக் கல்வித் திட்டம் இன்னும் ஆலோசனையில் தான் இருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று கட்டாயப்

3-10
p.m.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [26th March 1954]

படுத்தப் போவதில்லை. இதில் ஒரு முடிவான நிலைக்கு வந்த பின்னர் அதையும் இந்தச் சபையின் பரிசீலனைக்கு விட்டுப் பின்னரே இதை அமல் நடத்த உத்தேசம், என்றெல்லாம் சூசகமாக அறிவித்தது நாட்டிற்கே ஒரு சபைக்கு என்னை காரணத்தால் தான் நான் இன்றைக்கு வேறு ஒரு மாதிரியாகப் பேச வேண்டிய அவசியம் வந்திருக்கிறது. பொதுவாக நம் நாட்டிலுள்ள அதிக மக்களுக்குக் கல்வி போதிக்கவேண்டும், அதிகமான மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கவேண்டும், என்றெல்லாம் பேச்சு விலை, வாயளவிலே சொல்லி வந்து கொண்டிருந்தாலும் கூட அது நடைமுறையில் சிறிதளவும் கூட ஈடேற்றப்படவில்லை. நடைமுறையில் சிறிதளவும் அறிகுறிகளும் இல்லை என்பதை நான் சொல்லா ஈடேற்றுவதற்கான அறிகுறிகளும் இல்லை என்பதை நான் சொல்லா மலிருக்கமுடியாது. சொல்லத்தான் வேண்டும். ஏனென்று கேட்டால் கீழ் மலிருக்கமுடியாது. ஆங்கிலம், நடு வகுப்பிலும் ஆங்கிலம், மேல் வகுப்பிலும் வகுப்பிலும் ஆங்கிலம், நடு வகுப்பிலும் ஆங்கிலம், மேல் வகுப்பிலும் ஆங்கிலம் என்று அன்றைக்கு பாடம் போதிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு கீழ் வகுப்பு பூராவும் தமிழிலேயே பாடப்போதனை அளிக்க வசதியைச் செய்து விட்டு, ஏன், கீழ் வகுப்பு, மத்திய வகுப்பு இரண்டிலுமே தமிழிலேயே மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு, அவன் காலேஜ் வகுப்பிற்கு வந்தவுடன் திடீரென்று எல்லாப்பாடங்களையும் ஆங்கிலத்திலேயே போதிக்கின்றோம் என்று சொன்னால் அதை எவ்வளவு மாணவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதனால் எவ்வளவு மாணவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்பதை அறிவாளிகளாகிய நீங்கள் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கீழ் வகுப்புகள் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கீழ் வகுப்புகள் பூரா தமிழிலேயே பாடம் படித்துவிட்டு, காலேஜ் வந்தவுடன் எல்லாவற்றையும், திடீரென்று ஆங்கிலத்தில் நல்ல தேர்ச்சியுள்ள ஒரு குடும்பத்தில் பரம்பரை பரம்பரையாக ஆங்கிலத்தில் நல்ல தேர்ச்சியுள்ள ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த மாணவர்களாக இருந்தால் தான், அல்லது செல்வச் சீமான் வீட்டுப் பிள்ளையாக, பிரத்யேக முறையில் பூட்டர்கள் வைத்துக் கொண்டு ஆங்கிலம் கற்றுக் கொள்ள வசதியுள்ளவர்களாக இருந்தால் தான் காலேஜ் படிப்பில் எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்தில் படித்து நல்ல தேர்ச்சியை அடைய முடியுமே தவிர இவ்வாறு போனால் காலேஜ் படியிலே தடுக்கி வழக்கி விழுந்து பல்லை உடைத்துக் கொள்ள வேண்டியதாகத்தான் ஆகுமென்பதை நான் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. இந்த ஒரு துர்ப் பாக்கியமான நிலைமை ஏற்படும்போது தான், படிப்பதற்கு வசதியில்லா விட்டாலும் கூட ஆவலினால் காலேஜ் சேர்ந்த பல ஏழை மாணவர்களும், மகனுக்கு காலேஜ் சம்பளம் கட்ட வழியில்லாது வீட்டையும், நிலத்தையும் அடமானம் வைத்து கடன் வாங்கிப் பணம் கட்டிக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கும் பெற்றோர்களும் கூட தன் குழந்தைகள் எப்படியாவது பரீட்சையில் தேறிவிட்டால் போதுமென்று கேள்வித்தாள்களை அவுட் செய்யக் கூடிய ஒரு நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். பணம் படைத்த செல்வச் சீமான் வீட்டுப் பிள்ளைகளும் கூட படிக்க சோம்பற்பட்டுக் கொண்டு பணத்தைச் செல்வழித்து வினாத்தாள்களை அவுட் செய்ய முன்னுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒழுங்குமான காரியம், முறை தவறிய காரியம் இந்தச் சர்க்கார் காலத்தில் தான் முன்னைய சர்க்கார்களின் காலத்திலிருந்ததைவிட சர்வ சாதாரணமாக மிக அதிகமாக நடைபெறுகின்றன.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இந்த வருஷம் இல்லை.”

3-10 * SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR :—“ ரொம்ப சந்தோஷம். இந்த மாதிரியான ஒரு ஒழுங்கினம் நடைபெறுவதற்கு சர்க்காரின் கல்வி திட்ட முறைதான் என்பதையே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கீழ் வகுப்புகளிலெல்லாம் தமிழ் மொழியில் பாட போதனை. மேல் வகுப்பில் ஆங்கிலத்திலேயே பாட போதனை என்று இருக்கும் ஒரு முறையினால் தான் பல மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் உணர வேண்டும். அதை விட்டு ஆரம்பக் கல்விக்கு வந்தால், ஆரம்பக் கல்வியே மற்ற எல்லா மேற் கல்விக்கும் ஆதாரம், அஸ்திவாரம் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆரம்பக் கல்வியே மற்ற எல்லாக் கல்விக்கும் முதுகெலும்பு போன்றது என்று நாம் சொல்வோம். ஆனால் இந்த ஆரம்பக் கல்வியை

[26th March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

அளிக்கின்ற வாத்தியார்களுடைய சம்பளம் மத்திய சர்க்காரில் சேவகனாக வேலை பார்க்கும் ஒருவரின் சம்பளத்தை விடவும் மிகக் குறைவானது என்பதைப் பார்க்கிறோம். கல்வியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். கல்வியே நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று சொல்லுகிறோம். கல்வியே நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் பெறவேண்டிய மற்ற செல்வங்களை எல்லாம் விட உயர்ந்த செல்வம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் அந்தக் கல்வியைப் போதிக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த நாம் முயற்சி எடுக்க வேண்டாமா? முயற்சி எடுக்கப்படவில்லையென்றால், மனித சமுதாயத்திற்கே முதுகெலும்பு போலுள்ள ஆசிரியர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முயல்வில்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் நிதி இல்லை என்று வழக்கமாகச் சொல்லும் ஒரு குறை இருந்தாலும் கூட, ஆசிரியர்கள் இந்த நாட்டிற்குச் செய்து வரும் தொண்டின் பெருமையை சர்க்கார் இன்னும் உணர்ந்து கொள்ளவில்லையென்பதுதான் முக்கியமான காரணம் என்பதை மறுக்கமுடியாது. மறைக்கவும் முடியாது. இன்றைய தினம் காலையில் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, ‘சர்க்கார் உதவி பெறும் தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளிகளிலுள்ள எல்லா ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் மாதச்சம்பளத்தில் ரூ. 3 கூட்டித்தர உத்தேசித்திருக்கிறோம்,’ என்று சொன்னவார்த்தைகளானது இதுகாறும் மிகுந்த கஷ்டத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு வந்த அந்த ஏழை ஆசிரியர்களின் வயிற்றில் பால் வார்த்தது போல் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தச் சபையில் உட்கார்ந்து அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த எனது காதுகளும் கூட குளிரக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அளித்தது. இப்படிப்பட்ட ஏழை வாத்தியார்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தால் தான் நாட்டின் கல்வித்தரமும் உயரும் என்பதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது.

“அடுத்ததாக ஒரு விஷயம். ஒரே தொழிற்சாலையை வைத்துக் கொண்டு எப்படி அதில் பல ஷிப்ட் முறைப்படி மிக அதிகமாக பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அதைப்போலவே இருக்கும் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தையும் வைத்துக் கொண்டு, அதிலுள்ள ஆசிரியர்களையே வைத்துக் கொண்டு மிக அதிகமான பிள்ளைகளுக்கு ஷிப்ட் முறைப்படி பாடம் போதிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அதிகப்பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்ட வேண்டிய செலவில்லாமல், அதிக வாத்தியார்களை நியமித்து அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டிய செலவில்லாமல், இருக்கும் பள்ளிக் கூடம், இருக்கும் வாத்தியார் இப்பொழுது செலவாகிக்கொண்டிருக்கும் பணம் இவைகளிலேயே அதிகமானவர்களுக்குக் கல்வி போதிக்க, கல்வியின் தரம் எப்படிப்போனாலும் பரவாயில்லை யென்ற கருத்தோடு, கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் ஒரு கண துடைப்புத் தந்திரமே தவிர உண்மையில் நாட்டு மக்கள் எல்லோரையும் படித்தவர்களாக, ஆக்கவேண்டுமென்ற உள்ளக் கருணையோடு கொண்டு வரப்பட்டது அல்ல இது என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

“ஆனால் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையான நோக்கம் ஒன்றாக இருக்க அதை யாரையும் கேட்காமல் கலந்து கொள்ளாமல் இந்த ராஜ்யத்திலே புகுத்தி அதற்கு விளக்கமும் கொடுத்த கனம் முதல் அமைச்சர், சில விரும்பத் தகாத கருத்துக்களை, காலத்தையொட்டி வெறுக்கத்தக்க கருத்துக்களை வெளியிட்டதன் காரணமாகத்தான் அந்தத் திட்டத்திற்கு மிக அதிகமான எதிர்ப்புச் சக்திகள் நாற்புறமிருந்தும் கிளம்பின என்பதை நாம் ஒத்துக் கொண்டாகவேண்டும். அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததின் காரணமாகக் கூட நாட்டில் பெரிய கொந்தளிப்புக்கள் ஏற்பட்டிருக்காது. தந்தையின் தொழிலை மகன் செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தோடு இதைக் கொண்டு வந்திருப்பதாக அவர் வாயிலிருந்து உதிர்ந்த வார்த்தைகள் தான் இந்த ராஜ்யத்தை ஒரு யுத்தகளமாக ஆக்கிற்று. பெரிய ஆட்சேபணை சமாதானங்களை எழுப்பிற்று. கோபதாபங்களை உண்டாக்கிற்று. ஜாதித் துவேஷக் கலகங்களை மூட்டிற்று. முதல் அமைச்சரைப் போன்ற ஒரு பெரியார் 1953-54-ம் வருஷத்தில் தகப்பன் தொழிலை மகன் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னானால் அது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயமாகும் என்பது சிறியேனாடைய அபிப்பிராயம். தகப்பன்

[Dr. K. B. Menon]

[26th March 1954]

mean much. Hard words, I do accept, break no bones. But soft words will not straighten them either. We would like to have a more tangible expression of that conciliatory attitude on the part of the Government. At this belated hour I would venture to make an innocuous suggestion. The Hon. Minister is going to give this House an opportunity to discuss the scheme. He invites the opinion of individual members on the subject. Apart from inviting the opinion of individual members, I submit that he should refer the Parulekar Committee Report to a committee of this House, ask that committee to study the report and give its opinions, and place those opinions before the House as and when the subject comes up for discussion. I hope the Hon. Minister will give his sympathetic consideration to this suggestion. I am sure that it will create a good deal of goodwill within the House and it may also have its favourable echo outside. Since the subject is not for to-day's discussion, I do not wish to say anything more on the new elementary education scheme. I would like to speak on the cut motion.

"I have been a persistent advocate of nationalization of primary education on the floor of the Assembly whenever the subject came up for discussion. I do not know whether the Government are examining this proposal. Whatever it be, I am applying my mind seriously to it and, if I am able to get the required data from the Department, I may be able to submit certain concrete proposals for one district, namely, the district of Malabar where they could be tried as an experimental measure. My proposal for nationalization of education is based on concrete experience and on the principle that education should not be commercialized, that education should not be sold for profit. Who are after all these managers of aided schools? They are not philanthropists who are interested in rendering service to the babes that are born and the babes that are yet to be born. They are not educationists who are interested in education for education's sake. They are either money-bags in the villages or are sharpshooters who are interested in taking political advantage or reaping profit from their venture. The net result of it is that it leads to corrupt practices. Attendance registers are tampered with, teachers are pestered and they are made to sign for more than what they receive. Aided schools are an abetment to corruption and I believe the sooner they go, the better. Managers of aided schools are on the war path. They have sent to the Government a memorandum, dated 21st February 1954, in which they make certain demands. Because the Government have deprived them of the privilege of looting the teachers by making direct payment, they claim complete authority to dismiss insubordinate teachers. They are clever fighters; they know that they should keep the initiative in a fight. They have already gone ahead with dismissals. In the Azhikode South High School, three teachers were suspended. Managers of aided schools have no right to suspend for more than three months. After two and a half months, a departmental notice to the effect that they should be reinstated pending final orders was served on the manager—I do not know whether it was issued by the District Educational Officer or by any other officer. The manager of the school has flouted the order of the

26th March 1954]

[Dr. K. B. Menon]

Department. It is now nearly five months and the teachers have not yet been reinstated. I wonder what the Director of Public Instruction has to say in the matter. I wonder whether it has been brought to the notice of the Minister concerned. Allowing or abetting indiscipline is very bad anywhere and indiscipline breeds indiscipline. That example of the Azhikode High School has been followed by another school where a teacher has been dismissed. Is the Department going to take it lying down or is the Department going to enforce discipline? That is the question which I would like the Director of Public Instruction to answer.

"Then I come to the emoluments of teachers. Teachers along with Village Officers and Karnams are very old fixtures in the villages. They are traditional institutions and for historical reasons they have been receiving very poor salary. The condition of a teacher is very tragic. I can speak with authority only with regard to Malabar. Eighteen per cent of the total number of aided school teachers are from Malabar and they represent a fair cross-section of teachers. I believe that what I say about the teachers in Malabar is true of the elementary school teachers in other parts of the State. Their condition is pathetic. I know of at least two instances where teachers committed suicide. Simply because they could not make both ends meet, they borrowed to keep up their status and became debtors. In March 1953 one teacher committed suicide in North Malabar leaving a note that he was ashamed to face his creditors and that he was effacing himself. In July of the same year, another teacher jumped into a tank and died for the same reason. I am quoting these instances only to show in what plight the elementary school teachers are. They are compelled to borrow in order to make both ends meet and keep up their status. I hope the Government will consider their case sympathetically. I welcome the offer of the Minister to grant an increment of three rupees to all the aided elementary school teachers. But that is only a crumb and I do not think that is enough. Three rupees will not give any appreciable relief in these days when the prices have gone up by three-hundred per cent. But as a first step I certainly welcome the offer and thank the Hon. Minister on behalf of the teachers.

"Then, certain demands were made by the teachers in the Pattambi Annual Conference, where the ex-Education Minister was present and he gave them some kind of encouragement. I hope their requests will be considered. I have received nearly thirty or forty telegrams. I think the same telegrams must have been sent to the Hon. the Minister for Finance also. Those are the cries of the empty stomachs—not 30 or 40 stomachs—but, I think, they are the stomachs of all the elementary school teachers in the whole of Malabar, who formed, as I said, a cross-section of this State. I hope their requests will receive very sympathetic consideration and we shall always be thankful to the Hon. Minister for it."

*SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று காலை இதை இந்த மாதிரித் தகைக்கோரி கனம் கல்வி மந்திரி பேசக்கூடிய காலத்தில் ஏற்கனவே கிட்டத்தட்ட ஒன்பது மாத காலமாக விடாப்பிடியாகப்

3.30 p.m.

[Sri P. Ramamurthi] [26th March 1954]

பிடித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு திட்டத்தைப்பற்றி, நாங்கள் இப்பொழுது அதைப் புரணமாகப் புனராலோசனை செய்யப்போகிறோம். புனராலோசனை செய்வது மட்டும் அல்ல, அடுத்த கல்வி வருஷத்திற்கு முன்பு (ஜூலை மாதம் என்று நினைக்கிறேன்), இந்த சட்டசபையின் முன்பு அதை நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தார்.

“அதே சமயத்தில், இந்தக் கல்வித் திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு இந்த நாட்டில் சில அரசியல் காரணங்களுக்காக ஏற்பட்டது என்பதை எடுத்துக் கூறினார். அதை நாங்களும் திருப்பிச் சொல்வது சாத்தியம். அவர்கள் இதை விடாப்பிடியாக கொண்டது அரசியல் காரணங்களுக்காகத்தான் என்றும் இன்றைக்குச் சொல்வது சாத்தியம். எதிர்க்கட்சியின்மீது என்னைக்காவது இதைக் குற்றச்சாட்டுகளைத் தயவுசெய்து கொண்டுவர வேண்டாம். என்று சொல்லுகிறேன். ஏனெனில், எட்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு உண்மையிலேயே இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி அபிப்பிராய பேதம்—அரசியல் அபிப்பிராயத்தைக்கொண்டு மட்டுமல்ல—இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி ஜனங்களிடையே மிகப் பெரிய அபிப்பிராயபேதம் இருக்கிறது என்று இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டவர்கள் சென்ற காலத்தில் அரசியல் குரோத மனப்பான்மையை விட்டு, சட்டசபை பூராவையும் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமானது அன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்குமானால் அது வேறு விதமாக இருந்திருக்கும். அதைப்பற்றி அதிகமாக நான் சொல்ல இன்றைக்கு ஆசைப்படவில்லை.

“இன்று காலையில் பேசுகிறகாலத்தில் ஒரு உத்தரவாதம் அளிக்கப் பட்டது. அதாவது: புதிய ஆரம்பக்கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்ததின் காரணமாக ஆசிரியர்கள் வேலையில்லிருந்து நீக்கப்படமாட்டார்கள் என்பதுதான் அந்த உத்தரவாதத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் பட்ஜெட்டை எடுத்துப் பார்ப்போமானால் அதில் சில புள்ளி விவரங்கள் பயங்கரமாக இருந்து வருகின்றன. ஆரம்பக் கல்வி இந்த நாட்டிலே மிகவும் முக்கியமானது. மக்களுடைய கல்விக்கு அஸ்திவாரமானது, மேல் படிப்புக்கெல்லாம் அடிப்படையில் உள்ளது என்று சொல்லக்கூடிய அந்த ஆரம்பக் கல்விக்கு இந்த வருஷத்தில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், சென்ற வருஷத்திய செலவுக்காக எவ்வளவு ஒதுக்கி வைத்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் கொஞ்சம் பயங்கரமாக இருக்கின்றன. இந்த ராஜ்யத்தில் ஆரம்பக் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அரசாங்கம் நேரிடையாக அதில் ஈடுபடுவது கிடையாது. தனிப்பட்ட நபர்கள் டத்தும்படியான பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மானியங்கள் கொடுப்பதின் மூலமாகவும், ஜில்லா போர்டுகள், முனிசிபாலிட்டிகள், பஞ்சாயத்துபோர்டுகள் முதலிய ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கு மானியம் கொடுத்து அவைகள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்கள் மூலமாகவும்தான் இந்த ஆரம்பக் கல்வியானது இந்த நாட்டில் இன்றைக்கு அமுலில் இருந்து வருகிறது. சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒட்டுமொத்தமாக அதற்கு செலவழிக்கும்படியான தொகை வருஷத்திற்கு 6,000 ரூபாய் தான். இதில் எத்தனை பள்ளிக்கூடம் நடத்த முடியும் என்று தெரியும்.

“ஆகவே, பிரதானமாக இருக்கக்கூடிய இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் இதற்காக இந்த வருஷத்தில் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்போம். 1953-54-ல் தனிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கின்ற மானியத்தொகை ரூ. 345 லக்ஷமாகும். இந்த வருஷத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை ரூபாய் 341.3 லக்ஷமாகும். சென்ற வருஷத்தைக் காட்டிலும் கிட்டத்தட்ட 3.7 லக்ஷம் குறைவாக இந்த வருஷத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரமாதமாக இந்த வருஷம் குறைந்து விட்டது என்று சொல்லவில்லை. சுமார் 3 லக்ஷம் ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது.

“ஆனால், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட மானியம் சென்ற வருஷத்தில் ரூபாய் 135 லக்ஷமாக இருந்தது. இந்த வருஷத்தில் 111 லக்ஷமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 23½ லக்ஷம் வரையில் இந்த வருஷத்தில்

[26th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

அதற்காக குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ஏற்கெனவே கொடுத்துவந்த தொகையில் 16 சதவிகிதம் இந்த வருஷம் குறைவாகக் கொடுக்கப்படப் போவதாக பட்ஜெட்டிலிருந்து தெரிகிறது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் 26 லக்ஷத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை இந்த வருஷத்தில் குறைவாகக் கொடுக்கப் போகிறார்கள்.

“எதற்காக இந்தப் பணம் குறைக்கப்படுகிறது. பணத்தைக் குறைத்து விட்டால் பள்ளிக்கூடங்கள் குறைந்து அதற்கான செலவும் குறையும். இது மான்யம்தான். பள்ளிக்கூடங்கள் குறைந்தால் பணமும் குறைவாகக் கொடுக்கவேண்டி இருக்கும். ஆகவே சர்க்கார் எதிர்பார்த்தது ஏற்கெனவே எவ்வளவு பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டி வந்ததோ அவ்வளவு கொடுக்கவேண்டி வராது என்ற கொள்கையிலே உத்தேசப்பட்டு, திட்டம் போட்டு அதனுடைய அடிப்படையில்தான் இந்த வரவுசெலவானது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு கல்வி மந்திரியும், நிதி மந்திரியுமாகச் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் இதற்குப் பதில் சொல்லி ஆகவேண்டும். இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டியது மிக அவசியம். அது இல்லாமல் போனால் இந்த உத்தரவாதத்தைக்கொண்டு யாரையும் வெளியேற்றப்போவதில்லை என்று சொல்வதால் உபாத்தியாயர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திவிட முடியாது என்பதை நான் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

“கல்வி மான்யத்தில் பேசும்போழுது இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரது ஜனங்களைப் பாதிக்கக்கூடிய கல்வி விஷயங்களைப்பற்றி பேச வேண்டியது அவசியம். யூனிவர்ஸிடி கல்வி, செகண்டரிக் கல்வி மற்றும் எல்லா வற்றிற்கும் அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய ஆரம்பக் கல்வியைப்பற்றி பேச வேண்டியது ரொம்ப அவசியம். ஆனால் இன்றைக்கு எனக்கு அதிக நேரம் கிடையாது. எல்லோரைக்காட்டிலும் கூடுதலாக நேரம் இருந்தாலும் கூட இந்த முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி பேசுவதற்கு அவகாசம் கிடையாது. இருந்தபோதிலும் ஆரம்பக் கல்வியானது இந்த நாட்டிலே மிகவும் முக்கியமானது. ஏனெனில், அந்த ஆரம்பக் கல்வியின் அஸ்திவாரத்தில் தான் வருங்காலத்தில் அதற்குமேல் எழுப்பப்படக்கூடிய கட்டம் அமைக்கப்படுவது சாத்தியம். அஸ்திவாரமே இன்றைக்குக் கோணலாகப் போய்விட்டால், ஆட்டம் கண்டுவிட்டால் அந்தக் கட்டம் சரியாக எழ முடியாது. ஆகவே, ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்றிருக்கிறேன்.

“பருலேகர் கமிட்டி ரிப்போர்ட் மீண்டும் இன்றைக்குப் பரிசீலனைக்காக இருக்கிறது என்று நிதி மந்திரியார் சொன்னார்கள். அது எப்படி பரிசீலனை செய்யப்பட்ட போதிலும்கூட அதில் காணப்பட்டிருக்கக்கூடிய அம்சங்கள், அதில் உள்ளடங்கி இருக்கக்கூடிய தத்துவார்த்தங்கள், எந்த மனோபாவத்தோடு இந்தக் கல்வி என்பது கவனிக்கப்படுகிறது என்ற அந்த விஷயத்தைத் தான் குறிப்பாக நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். புதிய ஆரம்பக் கல்வித்திட்டம் மாற்றப்பட்டாலும் சரி, பரிபூரணமாகக் கைவிடப்பட்டாலும் சரி, அதற்கு அடிப்படையிலே ஒரு மனோபாவம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அந்த மனோபாவம் இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சியினரைவிட்டு ஒழிந்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. அந்த அடிப்படை மனோபாவம் இருக்கிறவரையில் வேறு எந்த ஒரு திட்டத்தையும் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்தாலும்கூட அந்தத் திட்டத்திலும் இந்தத் தகராறுகள், ஒட்டைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவேதான் அதை குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“முக்கியமாக இந்த புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த போது அதன் அடிப்படையான நோக்கம் என்ன?

“In the out of school hours, what is aimed at is not so much substantial participation in the occupations to begin with as enabling children to understand and appreciate various types of useful and productive work going on around them and thus to develop in them a healthy outlook towards body-labour. It is not only what are called handicrafts but any kind of body-work within the capacity of the children concerned, which may be brought into the programme.”

[Sri P. Ramamurthi]

[26th March 1954]

அதாவது, எந்த ஒரு தொழிலின் மூலமாகவாவது கல்வியை இன்றைக்கு புகட்டவேண்டும் என்பது அல்ல முக்கியமான விஷயம். ஆனால், குறிப்பாக இன்றைக்கு இருக்கும்படியான பிள்ளைகள், அவர்கள் ஏதாவது ஒரு உழைப்பில் ஈடுபட்டாக வேண்டும். எந்த வேலையாக இருந்தாலும் சரி. குல்தி போட்டால் கூட அதுவும் body-work தான். அதாவது, தலைநார்கள் அசையக்கூடிய அளவுக்கு ஏதாவது ஒரு வேலையில் ஈடுபட்டாக வேண்டும் என்பது. நெல் குத்துவது கூட உடல் உழைப்புதான். இதுதான் இந்தக் திட்டத்தினுடைய பிரதானமான நோக்கம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே, இதனுடைய அர்த்தம் என்ன? 'இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் உழைப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. அவர்கள் வேலை செய்வதற்குத் தயாராக இல்லாமல் சோம்பேறிகளாக இருக்கிறார்கள்', என்று மீண்டும் பேசப்பட்டு வருகிறது. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் சோம்பேறிகளாக இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் படித்துவிட்டு, 'வேலை வேண்டும், வேலை வேண்டும்' என்று இன்றைக்கு கூறுகிறார்கள். ஆகவே, பெரிய தொந்தரவாகப் போய்விட்டது. அதற்குப் பதிலாக body-work சாதாரணமாக உடம்பைக்கொண்டு உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுவதற்குத் தயாராக இருந்தால் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று பேசப்படுகிறதே, அதுவும் இவர்களுடைய அந்தக் கண்ணோட்டம்தான் அஸ்திவாரமாகக் காணப்படுகிறது. இந்த ரிப்போர்ட்டில் மட்டுமல்ல. அடிப்படைக் கல்வித் திட்டத்திலும் அதைத்தான் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம்.

3-40 p.m. "ஆனால் உண்மை என்ன? இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் வேலை செய்வதற்குத் தயாராக இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் வேலை கிடைக்க மாட்டேன் என்கிறது. வேலை கிடைக்காத காரணமே ஒழிய வேலை செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்வது கிடையாது. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களில் வேலை செய்வதற்குத் தயாராக இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. சமூகத்தின் மேல் தட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒருசில ஜமீன்தார்கள் பிள்ளைகள், பெரிய பணக்காரர்களின் பிள்ளைகள், மற்றும் மத்தியதர வர்க்கத்திலுள்ள ஒருசிலருடைய பிள்ளைகள் வேலை செய்வதற்குப் பழக்க மில்லாமல் இருக்கலாம். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரும்பான்மையான மக்கள் வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கு வசதி கிடையாது. ஆகவே, அந்த மனப்பான்மையைக்கொண்டு, எந்தத் திட்டத்தைத் தயாரித்தாலும் அது மோசமாகத்தான் வந்து முடியும்.

"குறிப்பாக, கல்வியைப்பற்றி நமக்கு ஒரு குறிக்கோள் இருந்து. ஆக வேண்டும். அந்தக் குறிக்கோள் நாம் இந்த சமூகத்தைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. உதாரணமாக, பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்த நாட்டில் ஒரு கல்வி முறையை ஏற்படுத்தியது. அந்தக் கல்வி முறையை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் யூனிவர்ஸிடிலும், உயர்தரப் பள்ளிகளிலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய பேரூ பிடித்து எழுதக் கூடியவர்களைத் தயாரிப்பதற்கு அது சிறுஷ்டிக்குது என்று கவனிக்கவேண்டும், பேரூ பிடித்து எழுதக்கூடிய அளவுக்கு வேண்டிய முறையில் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் ஆரம்பக் கல்வியையும் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் அமைத்துக்கொண்டது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து நெருங்கி இருக்கக்கூடிய ஒரு கல்வி முறையை அன்றைக்கு இருந்த பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் வைத்திருந்தது. அதைத்தான் இன்றைக்கும் நாம் பார்க்கிறோம். இதைக் கல்வி என்று கூட நினைப்பது கிடையாது. கல்வி இலாகாவின் மேல் அதிகாரியின் பெயர்கூட Director of Public Instruction என்று இருக்கிறது. Education என்பதற்குப் பதிலாக Instruction என்பதுதான் இருக்கிறது. அதாவது 'கல்விபோதிப்பு' என்பதற்குப் பதிலாக கல்வி சம்பந்தமான உத்தரவிடுதல் என்ற முறைதான் அமுலுக்கு வந்துவிட்டது. அதிலும் இந்த சர்க்காருடைய மனோபாவம் அடங்கியிருக்கிறது. அந்த மனோபாவத்தைக்கொண்டு இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் மேலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு அடங்கி நடக்கவேண்டுமென்பதற்காக தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மனோபாவத்தைக்கொண்டுதான் அன்றைக்கு ஒரு கல்வி முறை தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்கு நாம்

[26th March 1954]

[Sri P. Ramamurthi]

வேறொரு கல்விமுறையை இந்த நாட்டில் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் நாம் இந்த நாட்டில் எந்த ஒரு சமுதாயத்தை சிறுஷ்டிக்க விரும்புகிறோம் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்த்தால்தான் மேலிருந்து கீழ்வரை அதற்குத் தகுந்த ஒரு கல்வித் திட்டத்தை இந்த நாட்டில் தயாரிப்பது சாத்தியமாகும். உதாரணமாக மேல் நாடுகளைப் போன்று பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்ற நாடுகளைப்போன்று இந்த நாடும் தொழில் வளர்ச்சி அடையவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமே, தொழிலும் அவசியம், விஞ்ஞான முறையில் வளர்ந்தோங்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமே அந்த ஒரு சமுதாய அமைப்பு இந்த நாட்டில் ஏற்படவேண்டுமென்று விரும்புகிறதா? அல்லது பழங்காலத்தில் 500, 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த நாட்டிலிருந்த நீண்டகால கிராம சமூகம் இருந்ததே அந்தந்த கிராமத்திலிருக்கக்கூடிய மக்கள் அவர்களுடைய சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஒரு கிராமத்திற்கும் மற்றொரு கிராமத்திற்கும் போக்குவரத்து முறைகள் குறைவாக இருந்திருக்கலாம். அந்த கிராமத்தில் வேண்டிய பொருளை அந்த கிராமத்திலிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்கள் பலரும் அவர்களுக்கு வேண்டிய தொழிலைச் செய்து கொடுப்பார்கள். அங்கிருக்கக்கூடிய கைநெசவுத் தொழிலாளர் கிராமத்தார்க்கு வேண்டிய துணியையும் அவர்கள் நெய்து கொடுப்பார்கள். அந்தந்த கிராமத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை அந்த கிராமத்தார்களே சுயதேவையைப் பூர்த்திசெய்யக்கூடிய அந்தப் பழங்கால பொருளாதார அமைப்பை இன்றைக்கு நாம் தேடப்போகிறோமா என்றால் இதில் அடங்கியிருக்கும் பிரச்சனை மகாத்மா காந்தி ஆரம்பித்த ஆதாரக் கல்வி (Basic Education) இத்திட்டத்தை வகுத்த காலத்தில் காந்தி அடிகள் ஒரு தத்துவார்த்தம் (Philosophy) இருந்ததே அந்த தத்துவார்த்தத்தை காந்திஜி ஆரம்ப முதல் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். அந்த தத்துவம் என்ன? இந்த நாட்டில் விஞ்ஞான வளர்ச்சிவேண்டியது அவசியமில்லை. விஞ்ஞான அடிப்படையிலே தொழிலில் வளர்ச்சிசெய்து அந்த சமுதாய அமைப்பு இந்த நாட்டிற்கு வேண்டியதில்லை. சென்ற காலத்தை போன்று பண்டைக்கால சமூக அமைப்பு வேண்டும் என்பது காந்திஜியினுடைய அடிப்படை கோட்பாடு. அந்தக் கோட்பாடுக்கு உள்ளடக்கமாக அன்றைக்கு ஏற்றுந்ரபோல் காந்திஜி இந்த ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தைத் தயாரித்தார். எந்தெந்த கிராமத்திலெல்லாம் தயாரிக்கவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் தயாரித்தார். அந்த முறை இந்த நாட்டில் அமுலில் இருக்கவேண்டுமென்று நாம் இன்றைக்கு விரும்புகிறோமா என்பதுதான் இன்றையப் பிரச்சனை.

"காந்திஜி தயாரித்த ஆதாரக் கல்வித்திட்டமானது தோல்வியடைந்து விட்டது, வெற்றியடையவில்லை என்பதற்காக இந்த ரிப்போர்ட்டில் கூறும் படியான புள்ளிவிவரங்கள் இன்றைக்கு தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்த மாகாணத்தில் 38,000 பள்ளிக்கூடங்களுக்குமேல் சாதாரணப் பள்ளிக்கூடங்களாக இருக்கின்றன. நாலு வருஷங்களாக ஆதாரக் கல்வித்திட்டத்தை மும்முரமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக செய்த முயற்சிகளில் இன்றைக்கு 482 ஆதாரக் கல்விப் பள்ளிக்கூடங்கள்தான் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு காந்தியத்தைப்பற்றியும் அகிம்சையைப்பற்றியும் பேசுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் ராணுவத்தை அதிகமாக்குகிறார்கள். கிராம சுயதேவை உருவான சமூக அமைப்புக்கும் நவீன விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தால் வளரும் சமூக அமைப்பிற்கும் உள்ள முரண்பாடு என்பது நன்றாக விளங்கும். தொழில் முறைக்காக தொழில் முறையில் கற்பித்து விஞ்ஞானத்தை வளர்க்கவேண்டும். ஆரம்பக்கல்வி முதல் மேல் கல்வி வரையில் விஞ்ஞான அடிப்படையில் போதிக்கப்படவேண்டும்.

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

"ஆரம்பக் கல்வி முதல் மேல் கல்வி வரையில் விஞ்ஞான அடிப்படையில் 3-50 கல்வி போதிக்கப்படவேண்டும். கல்வி போதனை முறையில் மிகப் பெரிய ப.ம. மாறுதல் அவசியம். மக்கள் பாஷையிலேயே கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டும்.

[Sri P. Ramamurthi] [26th March 1954]

“ஒவ்வொரு கல்வி திட்டத்தையும் போட்டு அதை ஒரு கமிஷனைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறோம். இதுவரையில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய கமிஷன்களில் Secondary Education Scheme கமிஷனை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். சென்ற ஆங்கிலேய ஆட்சி இருந்த காலத்திலே நம் நாட்டில் போதிக்கப்பட்ட கல்வி நம் நாட்டு மக்களையே இழிவுபடுத்தியிருக்கிறது. நம் சரித்திரமே திருத்தி கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிவாஜியை மீல சண்டலி என்று இழிவுபடுத்திச் சொன்ன ஒரு காலம் உண்டு. நம் நாட்டின் சரித்திரத்தை திருத்தி உண்மையான சரித்திரம் எழுதவேண்டும். சென்ற 1857-ம் ஆண்டுக்குப்பின் மட்டுமல்லாமல் அதற்கு முன்பு ஆரம்ப காலம் முதல்கொண்டே நம் நாட்டில் சுதந்திர வீரர்கள் பல பேர் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேய ஆட்சி காலத்திலே நம் சரித்திரத்தின் உண்மையான தத்துவம், நாட்டின் மக்களுக்கு தங்கள் தேசத்தின்பால் பக்தி ஏற்படக் கூடும் முறையில் எழுதப்படவில்லை. மக்களுக்கு தேச பக்தி ஏற்படக்கூடிய அளவில் நம் சரித்திரத்தை திருத்தி எழுதுவது அவசியம். நம் நாட்டிலே பிறந்தவர்களுக்கு தனி பண்பு உண்டு. நம் நாட்டினுடைய சரித்திரத்தின் உண்மையைக் கண்டுபிடித்து அதிலும் வருங்காலத்தில் இந்தியா மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பற்ற ஒரு முக்கிய நாடாக விளங்கக்கூடிய வகையில் அந்த உண்மையான சரித்திரத்தையும் விஞ்ஞானக் கல்வியையும் சேர்த்து இரண்டையும் கலந்து ஒரு முழு கட்டிடம் தயார் செய்வது மிக அவசியம். சென்ற ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பிரிட்டிஷ் தத்துவத்தையே அதிகமாக கிரஹித்து, அந்த தத்துவமே ரத்தத்தில் ஊறியிருக்கக்கூடிய ஒருவர் இன்றைக்கு ‘டாக்டர்’, ‘ஸர்’ போன்ற பெரிய பட்டங்களை பெற்றிருக்கலாம். Vice-Chancellor ஆக இருக்கலாம். ஆனால் பிரிட்டிஷ் தத்துவம் இரத்தத்தில் ஊறியிருக்கக்கூடிய அந்த மனோபாவம் கொண்ட அவரைக் கொண்டு இன்று நம் கல்வி திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து பார்க்கச் சொல்லி இருக்கிறோம். எனக்கு யார் மீதும் கோபம் கிடையாது.

“Dr. Lakshmanaswamy முதலியார் பேராசிரியர் என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஆரம்பம் முதல்கொண்டு ஆங்கிலேய ஆட்சி முறையில் இருந்துவந்த கல்வி திட்டத்துக்கு முதல்கொண்டு போன்றவராயிருந்த அவரது ரத்தத்தில் அந்த ஆங்கிலேய தத்துவம் ஊறிப்போயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மனோபாவம் கொண்ட ஒருவரைக்கொண்டு சுதந்திரத்திலே மக்கள் வாழக்கூடிய ஒரு நாட்டின் புதிய கல்வி திட்டத்தை பரிசீலனை செய்யச் சொல்லி அவருடைய யோசனையைக் கேட்பது எனக்கு வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. சென்ற காலத்தில் தேசிய இயக்கத்தில், சுதந்திர போராட்டத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டதாக சொல்லிக்கொள்ளும் அரசாங்கத்தார் இன்று நம் நாட்டு புதிய கல்வி திட்டத்தைப்பற்றி அப்படிப்பட்ட லக்ஷணசுவாமி முதலியார் போன்றவர்களிடம் யோசனை கேட்கும் நிலைமையிலிருக்கிறார்கள்.

3-55 p.m.

“இப்பொழுது என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அமெரிக்கன் எக்ஸ்ப்ரிட்டமும், பிரிட்டிஷ் எக்ஸ்ப்ரிட்டமும் யோசனைக்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் யோசனை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அதேமாதிரிதான் எல்லாம் அமைந்து இருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கப்போனால் நாம் இன்றைக்கு சட்டசபையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் சுதந்திரப்போராட்டத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தேசிய கிளர்ச்சியில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பொதுவாக ஒரு திட்டத்தை தயாரித்து வைக்கவேண்டும். மற்ற விஷயங்களை கவனித்துவிட்டால் கட்டத்தை எழுப்புவதில் கஷ்டமாகிவிடாது. இந்த அடிப்படையில்தான் இந்தப் பிரச்சினையைப்போக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக இரண்டொரு விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்ன காலத்தில் அரசியல் விஷயமாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார். நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். 1948-ம் வருஷத்தில் நூற்றுக்கணக்கான பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இருந்த சர்ட்டிபிகேட்டுகளை ரத்து செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்று கூறவில்லை. நினைத்தபடி

26th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

விசாரணை இல்லாமல் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி எந்த விதமான விசாரணையும் இல்லாமல் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டுகளை மீண்டும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அரசியல் காரணத்திற்காக போலீஸ் ரிப்போர்ட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டுகளை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சர்ட்டிபிகேட்டுகளை மீண்டும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தாகவேண்டும்.

“இரண்டாவதாக சமீபத்தில் சென்னை சர்க்கார் ஒரு கவர்ன்மென்ட் உத்திரவு பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சட்டசபை தேர்தலுக்கு நிற்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் ஆசிரியர் பதவியை ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த உத்தரவு மூலமாக என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ஏற்கனவே அவர்களுக்கு சட்டசபையில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதற்குமேல் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதுவதாகக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் சட்டசபைக்கு தகுதியுள்ளவர்களா இல்லையா என்பதை நிர்ணயிக்க அந்தத் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் வசதிகளுக்கு மேல் அதிகப்படியாக சட்டசபை விவரங்களில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற அறிக்கை சமீபத்தில் வந்திருக்கிறது. பழுத்த ஆசிரியர் ஒருவர் இந்த நாட்டில் இருந்து, அவர் சகல விவகாரங்களிலும் திறமையாக இருந்தால் அவருக்கு அந்த உரிமையை அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமையை இவர்கள் எடுத்து விடுகிறார்கள். அந்த சட்டத்தின் படி சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை தவிர மற்ற யாரும் தேர்தலுக்கு நிற்க முடியும்.

“இதுவரையிலும் எவ்வளவோ ஆசிரியர்கள் அரசியல் வாதிகளுக்கு மேல் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசியல் வாதிகளாகவும் காட்சி அளித்திருக்கிறார்கள். ஒரு விஷயம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக நம் மாகாணத்தில் பிரக்யாதி பெற்ற கனம் வி. எஸ். ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியார் இருந்தார். அவர் வீந்து ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டராக இருந்த காலத்தில் கோகலே இன்ஸ்டிடியூட்டில் சேர்ந்தார் என்பது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கும். கோகலே இறந்துபோன பிறகு அவர் சர்வெண்டஸ் ஆப் இந்தியா சொசைட்டியில் சேர்ந்ததும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதன் பிறகு அவர் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் பதவியை ராஜினாமா செய்தது நமக்குத் தெரியும். அரசியலில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் சட்டசபை தேர்தலுக்கு நிற்கக்கூடாது என்றும் சொல்லுவது அவர்களுக்கு இருக்கும் உரிமையை மறுக்கப்படுவதாகும். அவர்கள் தேர்தலுக்கு நின்றால், அவர்களுடைய யோக்கியதைப்பற்றி ஜனங்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக அந்த உத்தரவை ரத்துசெய்ய வேண்டும். அவர்களுக்குள்ள உரிமைகளை அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Mr. Speaker, Sir, 4 p.m. I am very grateful to the hon. Members for the very pleasant way in which the debate has been conducted today on this Demand on ‘Education’. Very much useful suggestions have also been made in regard to various matters and before I refer to those points, I would like to deal with a few points, which have been raised with reference to the Modified Scheme of Elementary Education. Hon. Members on the opposite side expressed very strongly their views about this Modified Scheme of Education. In my opening speech, I conceded that there was a sincere section of people who were honestly opposed to this educational scheme. But, I would request those hon. Members to concede the same sincerity and honesty to those who hold that this system of education is a very good one and

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

it is very beneficial. When there are two strong sections of opinion contradictory to each other, one should not think that it should yield to the other. That is why I am of opinion that we should sit together and arrive at a satisfactory formula. But, in making that approach, it should not be thought that our view alone is the correct view and therefore the only course open now is to withdraw the Modified Scheme of Education and there is nothing else to speak about it. If such an attitude is adopted, certainly that will not be conducive to the reaching of any satisfactory agreement. Therefore, I would appeal to the hon. Members who held very strong opinions on this point to respect the views of those who hold the other view also. I agree there are two sides. But, I do not concede that this question should be decided on the basis of majority and minority, because it is not merely the majority view that we should take into account with reference to the educational system. It is not mere arithmetic; it is something else also. Therefore, let us consider this dispassionately and I have absolutely no doubt that we will be able to arrive at a correct decision in this matter.

“ Then, in referring to this Modified Scheme of Education, Mr. Nagarajan, who moved the cut motion, went to the other extreme. He said that the present system of education was good enough and asked ‘ have not great men been produced by this education system, etc.’ I do agree that some men were able to grow out of it and they became great. After all, Mahatma Gandhi underwent this system of education. So also, many other great men. Simply because they were able to become great and achieve great things, it does not mean that the present educational system is an ideal one and there is no need to change it. I know the school of thought from where Mr. Nagarajan has got this idea. But, let me tell the hon. Member that it has been accepted by almost every thinking person that our system of education needs reorientation and reorganization. How is this to be done? I agree there are differences of opinion on this point. Every thinking Member has agreed that the system of education, which has been left as a heritage to us by the Britishers, is not good for the country and that it requires a thorough change. Let there be no doubt about it. But, what should be our aim of education and what should be our system of education? I do agree there has been a good deal of difference of opinion on this point. It should be our endeavour to arrive at a concrete solution so that it may be pushed through in the interests of the State. It is for that we should see and I am glad the Hon. the Leader of the Opposition, in his own way, appealed that we should arrive at a correct solution with regard to this educational system. I echo his sentiment but not the reason, not the things which he has said about basic education to which I shall come presently.

“ Sir, I wish to state categorically to the Hon. the Leader of the Opposition and also to this House that it has been accepted once and for all by the Central Government and by the State Government that basic education should be our goal. That is our aim so far as primary education is concerned and therefore let there be no doubt about it. The Hon. the Leader of the Opposition attacked it by

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

saying: ‘ It is something antediluvian, it is all right for Mahatma Gandhi, who had out-moded ideas—not out-moded ideas but out-dated ideas—and therefore he wanted to go back from the progress which we are making. It might have been all right for him. But, we, who have got to make progress, should have scientific knowledge and industrialisation. Therefore, we should have education based on those things.’ But, Sir, thanks to this Modified Scheme of Education, even opponents of Basic Education have come to agree that Basic Education is the model system of education. They say ‘ leave that Modified Scheme and adopt the system of Basic Education.’ At least, that much they have conceded. Therefore, to that extent, even though it may be opposed to the Communist ideology as such basic education we are wedded to and we are going to work for it. For, after all, what is wrong in it? Even as an educational system, it has been accepted everywhere in advanced theories about education, that education through activities is the best form of education and that activity should be a productive activity and should help to create a better sense, a better training and attitude among the people. That being so, if we analyse the basic education system, leave alone the other aspects of it, this is nothing but education through activities and that too, productive activities. If this is accepted, I do not see why the hon. the Leader of the Opposition should go all out to attack this Basic Education, and say ‘ It has been defeated and you should accept defeat. Give up Basic Education and we should have some other form of education’. With great respect to him, I submit that we are wedded to Basic Education and it has been conceded that even the Modified Scheme of Education is only a step towards that. There may be differences of opinion about it. But, it is only a step towards that Basic Education. That being so, there is no great point in saying that Basic Education is based upon the theories which are not applicable to the present condition and therefore, we should give it up. If we want to provide education to the millions of our children, it can only be through activity. As I said on another occasion, it is only the gifted few who can acquire knowledge purely through books, but a majority of the people can learn and they can be educated only through activity. We want to broad-base education. We want to give education to children of all types and all grades of mental capacity and ability. It could only be done through activity. Therefore, we have to adopt that system.

“ Then, some hon. Members pointed out that it has made slow progress. I agree with them and that is why we have appointed a Committee. After all, any reform, and that too in the educational field, when it is not adopted wholesale, is bound to be slow. We have appointed a Committee and wanted their recommendation whether we should go on extending it or what should be done. That Committee has reported that in view of the experiment in the field of basic education, we should consolidate what we have already begun and that we should have a period of consolidation before we extend the Scheme further. We have accepted those recommendations and we have passed orders so that whatever we have taken up

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

4-10 p.m. may be properly consolidated to enable a more rapid expansion afterwards. Therefore, I may assure the hon. Members and especially those Members who believe in basic education that we shall take all active and necessary steps to spread basic education. One particular hon. Member, in criticising the Modified Scheme of Elementary Education, said, "After all, it has been accepted and it has been laid down in the Constitution itself that our boys and girls up to the age of 12 should not engage themselves in any activity or work." if only they go through the various experiments which have been find that what is laid down is that these children should not engage themselves in any hazardous activity. Therefore, that school of thought to which the hon. Member belongs has been opposing and perhaps will continue to oppose basic education on the ground that boys should not work. Those who belong to that school of thought will only say that these boys should go to school, read the books, come back to the home, sleep, then go back to the school and go through the books. That sort of idea is becoming more and more out-moded in the educational field. I have absolutely no doubt that, if only they go through the various experiments which have been conducted and the various advances which have been made in educational theories, they will agree that it is necessary even for a child to have activity for the purpose of learning. Even the child learns only through activity and not merely by seeing things. To condemn any sort of activity for our boys and girls will be only ruining their education and spoiling their training and we won't be thereby helping them to form good habits. Therefore, I would like to justify the activity programme by saying that it is quite a healthy one. In the educational field, it is an accepted theory now. Therefore, let it not be condemned on the ground that boys and girls below the age of twelve are asked to engage themselves in activities and that too, productive activities. Let us not look down upon these productive activities.

"The hon. Member Sri Muthuramalinga Thevar referred to the question of the boys following their parents' avocation. I wish we develop an attitude wherein it is not necessary that we should follow the father's avocation and we may turn our mind in other directions. I have absolutely no objection to the boys engaging themselves in different field of activity, but to think that the parental avocation is something about which we should feel ashamed and which we should not feel proud of, I respectfully submit, is not a correct attitude, especially for the hon. Member Sri Muthuramalinga Thevar who preaches religion and the teachings of our great teachers. I have very great respect for the hon. Member, but if only he analyses all those teachings, he will find that, whatever be the father's activity, we have got to respect it. There is no activity which is high or low. It is only the mental attitude that matters. If that is taken into account, one will not feel ashamed of one's father's avocation. On the other hand, one should feel proud of it. But if one does not have the aptitude for it, and if one takes to another avocation, there is absolutely no objection to it. Therefore, this idea of feeling ashamed about our parental or ancestral avocation

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

should cease and then only we will be able to make progress. If a person feels that his father is doing something of which he should be ashamed, then he will feel ashamed even about his parenthood. Such an attitude will not help the healthy growth of the child."

* SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் மந்திரி அவர்களுக்கு குறிப்பிட்டது என்னவென்றால்: பெற்றோர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருந்து அவர்களுடைய குடும்பங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருந்தாலும், அவர்களுடைய குழந்தைகளும் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும் என்பது இல்லை. பெரிய குடும்பங்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் சிறுமையான குழந்தைகளாக இருக்கலாம். அதைப்போலவே குழந்தைகளுடைய தாயார் தகப்பனார் சிறிய குடும்பத்தை சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய குழந்தைகள் பெரிய நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய குழந்தைகளாகவும் இருக்கலாம். அதாவது சிறிக்குடும்பங்களிலுள்ள பெற்றோர்களுக்கு பெரிய மனப்பான்மையுடைய குழந்தைகள் பிறக்கலாம். ஆகையினால் குழந்தைகளுடைய தகுதிக்கும் ஆர்வத்திற்கும் தாய் தகப்பனருடைய அறிவும் ஆர்வமும் பெரும்பாலும் காரணம் அல்ல. சிறிய குடும்பத்தில் பிறக்கும் குழந்தைகள் அவர்களுடைய தாய் தகப்பனைப் பின்பற்றும் என்பதற்கில்லை. அப்படி பின்பற்ற வேண்டும் என்பதும் கட்டாயம் இல்லை. அதனால்தான் தாய் தகப்பனருடைய தொழிலையே குழந்தைகளும் பின்பற்ற வேண்டும் என்று சொல்லும் வாதத்தை நான் ஆதரிக்கவில்லை; ஆதரிப்பது பெருந்தன்மையும் அறிவுடமையுமாகாது."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I do not know what sort of religion the hon. Member has learnt. But what I have learnt is this. Whatever be the attitude of the father or the parents, we have to respect them and we have to worship them. Whatever their attainments or failures might be, as far as they are concerned, we should look upon them as next to God. That is what I have learnt, and if the Hindu religion has taught something else, I do not know what it is. But it was not with reference to this that the hon. Member was speaking. He was not speaking with reference to the attainments, habits or character of the father or the mother. He was referring to the avocation of the father and saying that it was indicated that the child should follow the avocation or the profession of the father which was something degrading. That was what he said. I have written it in his own words in Tamil and I have got it here. Therefore, if he wants to change his ideals and to say that there is nothing wrong in one taking to the profession of one's father or one's ancestors it is quite all right. That is what I want to say. We should not develop the attitude of one activity being in a higher level than another activity simply because some activity has been, by habit or tradition, carried on by a certain section of the people. Therefore, it is necessary for us to instil in our children that respect for physical and productive activity. That is the idea of the Modified Elementary Education Scheme. Nowhere has it been stated in that scheme that the child should follow the avocation of only his father. If only the hon. Member Sri Muthuramalinga Thevar would go through the Guide Book, he would find that it is not compulsory that the child should follow the avocation of his father or even that he should go and observe the avocation of his father. Let us not go into that aspect of the matter now. When the subject comes up, it will be properly discussed. But since

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

the matter was raised now, I thought that it should not be left unanswered. As far as I am personally concerned, I have absolutely no doubt that the Modified Scheme of Elementary Education envisages a proper system of education and that it would ultimately lead to the introduction of the system of basic education on a wider basis and at a more rapid pace. I do not want, as the hon. Members said, to insist that my view alone should prevail. But let them also not insist that their views alone should prevail. Let us sit together and decide the question. As the hon. Member Dr. Menon pointed out, I expressed this view even during the last session on the Education Demand. This was the attitude I took then and I still continue to take that attitude not only on the floor of this House but even outside this House. I am still hoping that we will be able to arrive at an agreed formula which would quieten all this controversy once and for all so that our boys and girls may study in an atmosphere of peace and calm.

“ With reference to the salaries of the teachers, even though I do realise that the increase is not sufficient—and I stated it even in the beginning—I am glad that it has been welcomed and I hope that the teachers also would welcome it, that at least for the present, they would give up their agitational attitude in respect of their salaries and service conditions and that they would continue to work in a contented manner. I know that there are many more things which we have got to do for them. For example, the hon. Gentleman Sri Swayamprakasam referred to the housing problem. I know that it is a very great problem and especially in villages, unless the big man of the village is pleased to give one of his houses, it is very difficult to get a house. No doubt, that problem has got to be tackled. It is a very wide problem and not only the Government but also the community as such should take up this matter. After all, it is not as if the Government alone can solve all the education problems, especially, of the children. The community also will have to take an interest in these matters and that sort of interest we were taking in ancient days. What happened in ancient days may look a bit out-moded to the Hon. the Leader of the Opposition Sri Ramamurthi. But as far as we are concerned, we feel that it is necessary that the community also should take an interest in the matter. If only the community comes forward to give the minimum of amenities to these teachers, I have no doubt that it would be able to meet many of their demands and raise their status. Therefore, it is necessary for the hon. Members to appeal not only to the Government but also to the village community in their constituencies to take an interest in this matter and to see that the various amenities are provided to the teachers. I have absolutely no doubt whatsoever that if only they take some interest, we will be able to solve the problems of elementary school teachers.

“ In this connection, reference to the political activities of the teachers was made by the Hon. the Leader of the Opposition and he was surprised that the Government should pass an order prohibiting teachers from participating in elections to the Legislature.

[26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

After all, we know, when we participate in an election to the Legislature, especially if we want to see that our election is easy enough, that it is necessary to affiliate ourselves to one of the recognised parties. Otherwise it becomes a difficult task. Therefore once we give freedom to the teachers to participate in the elections to the Legislature, then it becomes necessary to give them freedom automatically to join any political party that they wish. They will then become members of some political party or other and this is exactly what I have been objecting to. If we want to have good education and if we want to have a healthy education, it is necessary to dissociate the educational institutions and the teachers from this party politics. Why am I saying this? Is it for the purpose of taking away the fundamental rights from the teachers? I respectfully submit that it is not so. After all, rights have got corresponding duties also, according to the position that a person may occupy in society. There is the person occupying the highest position in the land, I mean the President of the Indian Union. He is denied the right to belong to any political party. Why? Because, he has got to be above party politics. He is common to everybody as he is the head of the country. He is common to every man and every woman, to whatever party they may belong. Even though he might have belonged to a certain political party when he contested the Presidentship, he has got to be above party politics after assuming charge as President of the Indian Union. So also is the case with regard to you, Mr. Speaker. Even though at the time of the election, you might have belonged to a political party, once you are elected as Speaker, you have to give up party politics and you become common for all of us. This does not mean taking away your fundamental rights. On the other hand, you rise above politics. In the same manner, if the teachers have to discharge their duties well and if the teachers were to command the respect of the boys and girls who are placed under their care, they must command the respect of the entire community.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ What about Ministers? ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is why you are abusing us. I don't want that teachers also should be abused like that. We are political figures and we are liable to political attacks and that we are experiencing now. I do not want that teachers also should be attacked by one political party or another. If a teacher is attacked like that, in respect of the persons who are attacking them and in respect of the boys and girls who belong to those families, he will lose all respect. For the purpose of discharging his duty as teacher and for the purpose of imparting education to all the children without any reference to the political affiliations of their parents, it is necessary that he should be above party politics. That is why I have been urging that teachers should not belong either to the Congress party or to the Kazhagam or to the Communist party. I did not make any distinction between one party and another. Let the hon. Members please take note of this. I do not approve of their participating in the Congress party

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

because I am a Congressman. I have been objecting to the teachers participating in any political activity. Therefore, in the interest of education and in the interest of the boys and girls, it is necessary that teachers who occupy such an important position in respect of the boys and girls, should be above party politics, and should not indulge in party politics. After careful consideration, we have come to this conclusion as we thought that it was not necessary to give freedom to the teachers to participate in the elections. After all, if a teacher wants to participate in an election, we know the time involved in electioneering. We also know the time taken in attending the Legislative Assembly meetings. Once a teacher gets elected to the Legislative Assembly, he should discharge his functions and duties as a Member of the Legislative Assembly and he has also to discharge his duties as a teacher. Then there will be a conflict between the two. That is why I thought it necessary to put a ban on their participating in the elections. After careful consideration I have done this. If it should be proved that I have taken a wrong step, I will not hesitate to rectify it. But, as far as the present is concerned, I am fully convinced that I have taken the right step in the interests of the education of our boys and girls and in the interests of the teachers themselves by issuing an order that the teachers should be above party politics.

“ Before I go to the other points, I wish to refer to the suggestions made by Dr. K. B. Menon with reference to elementary education. He made a suggestion that we should nationalise education as the managers of many institutions have been misbehaving. Sir, I have received very many complaints against various managers. But in spite of all that, we have to recognize one fact, that is, in our country private agency has played a very great part in advancing education. Have we reached a stage when it could be taken over by the Government completely banning private agencies? My own view, and that is what I find in other countries, of course except the countries where totalitarian regimes are functioning, is that private agencies should be given a prominent part in imparting education. This is what is being done in other countries where they are given a certain amount of freedom also to make experiments in education. As long as we have adopted that attitude, I think we will have to give some scope to private agencies also to function in the field of education and that too in the sphere of elementary education. This does not of course mean that we should give a free licence to the managers to misbehave or to exploit the teachers. Whenever and wherever such instances are brought to the notice of the Government, we are prepared to take very effective steps. In this connection, Dr. Menon referred to the case of the teachers in Azhikode school. The matter was referred to the District Educational Officer and an order has been passed to reinstate those teachers there. The management has the right of appeal to the Divisional Inspector and so the matter is under consideration. As soon as orders are passed, I may assure the hon. Member that it will be properly

26th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

enforced. Thus, even now we have provided sufficient opportunities for the dismissed teachers to appeal to the educational authorities and also the further right of appeal from the first order. Therefore, we are already exercising control over dismissal of teachers and taking disciplinary action against teachers. This is working fairly smoothly. If any further guarantees are necessary and if any further steps are considered to be necessary to give security to the elementary school teachers, certainly I shall take that aspect of the matter also into consideration and see that such steps as are necessary are taken in that direction.”

DR. K. B. MENON :—“ It is true that the orders have been passed by the department asking the management to reinstate the teachers. That order has been flouted by the management. The management should have first reinstated the teachers and then appealed to the higher authorities for further investigation into the matter. This has not been done, Sir.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have not studied the relevant rules. So that point is not clear whether the management should take back the teachers first and then appeal or take them back after the disposal of the appeal preferred by them to the higher authorities. Anyhow, we have fixed a time-limit also for the disposal of these appeals and I am sure the matter will be expedited. As soon as final orders are passed in the matter, it will be properly enforced.

“ Then, Sir, an interesting point was made by the Hon. the Leader of the Opposition with reference to allotment made in respect of Elementary Education and from that he drew an inference that Government expected that the number of schools would be cut down. His arithmetic is quite right; I will give him pass mark. But he does not know the actual facts as to why it is so . . . ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ There is no explanation in the Budget Memorandum.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is not necessary. So, naturally he does not know about it. I am not surprised, because it is necessary to know the actual state of affairs to appreciate that. As far as local bodies are concerned, we have laid down a scale of grant to be made to the various district boards; etc. But unfortunately, the finances of the district boards are so varying and they very often run into deficits. Then we have to give them further grants to supplement their resources. That is why last year and the year before when they were running into big deficits in respect of elementary education, they were given more grants, and therefore we had to supplement the grants over and above the prescribed scales. That is why it showed an increased expenditure. But when we make provision, we make provision in the ordinary way, hoping their financial position would be all

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1954]

right. But when they want further assistance, it becomes necessary to meet that. Even the Central Government subsidize State Governments when it becomes necessary, whether they are willing or not. Therefore one should find out what the normal scale of grants to the district boards is and see with reference to that normal scale whether there has been any cut or not. Taking one year when there was abnormal expenditure in a certain sphere, he has begun to criticise the Government. If he had come to me privately and asked me about the discrepancy, I would have explained to him. Since he has made a point of that here, I have to answer.

“Then, the hon. Member, Sri K. Vinayakam referred to his Alma Mater, the Teachers' College wherein he studied for one year or so. He made a point that all sorts of persons were posted there and incidentally referred to the direct recruitment of District Educational Officers also. It is necessary to have a certain percentage of direct recruitment to keep up standards, not only in the Educational Department, but also in the Revenue Department and others. In the Revenue Department, persons selected for the Indian Administrative Service are posted over the head of thousands of people who have been working there for more than 20 or 25 years. That does not mean that a junior is posted over the heads of seniors. So also in the case of District Educational Officers, we are recruiting a certain percentage directly and that percentage now is 50, that is, half the number of District Educational Officers are recruited direct and the other 50 per cent is recruited from the service based on seniority, merit, etc. Even out of this 50 per cent, 25 per cent is recruited from headmasters serving in private schools. Therefore, all these persons come with sufficient experience in the line. So, it is not as if raw men are posted over the head of experienced persons. This direct recruitment is necessary to keep up standards and there too only 25 per cent is directly recruited from raw graduates who are given proper training and then they are appointed to these posts. If they do not have teaching qualification, they are not posted to handle training schools, but they are sent for inspection work. I do not know what exactly Mr. Vinayakam was referring to. Only persons with teaching qualification and with experience are posted to the Teachers' Training College. But to what persons he was referring I do not know. If he gives me exact facts he has got in his possession, I shall try to look into it. Unfortunately, he is not here. But when he knows this, if he gives facts about his complaint, I shall certainly look into it.

“An hon. Member belonging to the Muslim League made a reference to the scales of pay of Pandits in Arabic and Persian Languages . . .”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“Are they also called Pandits?”

26th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I think they are called . . . (Turning towards the Muslim League Benches), may I know how they are called?”

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE :—“They are called Munshis, Sir, and as for Malayalam, they are called Pandits.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“He said that they have been brought on a par with Malayalam and other language Pandits. I am afraid that the existing state of affairs cannot be helped. We cannot give any preference for one particular language alone. It is necessary to bring it down to the same level . . .”

* SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE :—“Now, their salary has been cut down to just half of what they were drawing previously. They were on a par with Sanskrit and Malayalam Pandits. Now the District Board by a Resolution has cut down their salary just to half, that is, to Rs. 60 instead of their previous pay of Rs. 100 and Rs. 120.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do not think there could have been an arbitrary cut. It should have been based on some principle. Anyhow, if the hon. Members give me the actual facts and particulars, and if there is any injustice, I shall try to have it rectified.

“Then, he referred to the Brennen College. That matter is under the consideration of the Government. We have asked the Director of Public Instruction to draw up proposals in respect of this College at Tellicherry. (Interruption.) Well, the name is a little bit strange. They call it Brennen College.

“I do not think, Sir, I should refer to any of the other points which have been referred to and in my view it is unnecessary, because whatever points have been made would have been taken note of by the Department and if any action is necessary, they would take. Once more, I appeal to hon. Members to realize the importance of education for our national development and for the welfare of our children and from that point of view, I would appeal to all hon. Members to co-operate with the Government and see that a proper atmosphere is created wherein our educational system will not be marred by agitations, movements, etc. I have absolutely no doubt in my mind that if only we approach this problem with this attitude, we could solve the problems and make sufficient progress. Thank you, Sir.”

MR. SPEAKER :—“I shall now put the cut motions to the vote of the House. I wish to know whether Sri Aranganathan is withdrawing his cut motion.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“I am not withdrawing, Sir.”

[26th March 1954]

MR. SPEAKER:—"I shall put Sri Aranganathan's cut motion to the vote of the House. The question is—

'That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 1000.'

The motion was declared lost. A poll was demanded and the House divided as follows:—

Ayes—75.

Sri S. T. Adityan.
" K. Aranganathan.
" T. S. Ardhanari.
" A. Ayyaru.
" O. Chengam Pillay.
" P. Chokkalingam.
" D. Dasarathan.
" S. Deivaigamany.
" Gajapathi Reddy.
" V. Gopala Gounder.
" P. K. Gopalakrishnan.
" K. P. Gopalan.
" K. C. Gopalan Unni.
" A. Govindaswamy Nayagar.
" P. Jeyanandam.
" M. Kalanaseundaram.
" C. Kandasami.
" P. Kandasamy Gounder.
" M. Kandasamy Karwar.
" S. Kandaswami Gounder.
" C. H. Kanaran.
" M. Kattimuthu.
" S. S. Kolkebal.
" O. Koraa.
" D. Krishnamurthy Gounder.
" R. Krishnan.
" E. T. Kunhan.
" P. Kunhirama Kidav.
" C. Kunhiram Kurup.
" V. Madanagopal.
" K. Madhavan Nambiar.
" M. Manickasundaram.
Dr. K. B. Menon.
Sri K. Moidu.
" Mookiah Thevar.
" Mottaya Kucumban.
" U. Muthuramalinga Thevar.
" A. Muthuswamy.

Sri V. R. Narayanan.
" K. R. Nallusivam.
" M. Narayana Kurup.
" M. Narayanan Nambiar.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" M. Palaniyandi.
" Palanmuthu.
" N. K. Palanisami.
" V. K. Palanisami Gounder.
" N. Paramasiva Udayar.
" S. Radhakrishnan.
" P. B. K. Rajachidambaram.
" P. K. Rajaopala Gounder.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" P. Ramamuthi.
" K. V. Ramasamy.
" S. S. Ramasamy Padayachi.
" R. Rangasamy Gounder.
" P. Rangasamy Reddi.
" N. Rathina Gounder.
" P. Rathinaswami Pillai.
" K. R. Sambandam.
" A. Senapathy Gounder.
" T. Shunmugam.
" N. Sivaraj.
" K. T. Sridharan.
" A. K. Subbiah.
" M. P. Subramaniam.
" S. Swamikannu.
" S. Swayampakam.
" S. P. Thangavelu.
" S. Vadivelu.
" A. Veloo.
" C. Velukkan.
" P. Venkatesha Sholagar.
" K. R. Viswanathan.

Noes—116.

Sri C. Ahmed Kutty.
" Aiyenar.
" L. Anandan.
" T. Anantha Pai.
" Antony Peter.
" A. Appu.
" R. S. Arumugam.
" S. Arumugam Pillai.
" S. R. Arumugam.
" V. Arumugam.
" B. Bhakthavatsalu Naidu.
" K. H. Boonman.
" S. Chellandann.
" P. Chellathurai.
" C. Chinnasami Naidu.
" Chinnathambi Thevar.

Sri V. Chinnayya.
" AR. A. RM. Chockalingam Chettiar.
" T. P. Elumalai.
" W. J. Fernandez.
" T. Ganapathy.
" N. Gopala Menon.
" G. Govindan.
" K. Ishwara.
" H. M. Jagannatham.
" M. Jagannathan.
" S. Jayarama Reddiar.
" T. M. Kalannan.
" M. Kandasamy Padayachi.
" P. G. Karuthiruman.
" M. K. Kempa Gounder.
" K. T. Kosalam.

26th March 1954]

Noes—116—cont.

The Hon. Dr. U. Krishna Rao.
Sri P. S. Krishnasamy Ayyangar.
" V. Krishnasamy Padayachi.
" R. Krishnaswami Naidu.
" Kunhi Mohamed Shafee.
" R. Kuppuswamy.
The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan Nair.
Sri S. Lakshmana Gounder.
" N. Mahalingam.
The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker.
" Sri P. G. Manickam.
" Manjaya Shetty.
" M. Marimuthu.
" A. K. Masilamani Chettiar.
" M. S. Mogral.
" Mahamed Sahb Maracair.
" N. Mounaguruswamy Naidu.
" M. Muni Reddy.
" M. S. Munisami Pillay.
" P. M. Munuswamy Gounder.
" K. G. Munuswamy Gounder.
" Raja Muthiah Chettiar.
" C. Muthiah Pillai.
" V. Muthu.
" M. C. Muthukumaraswamy.
" P. S. Nalla Gounder.
" B. K. Nallaswami.
" O. A. Nanjappa.
" G. Narayanaswami Naidu.
" R. M. Palaniappan.
The Hon. Sri V. C. Palaniyandy Gounder.
Sri V. K. Palanisami Gounder.
" S. Panchothsharam.
" B. Parameswaram.
" K. Parthasarathy.
" M. P. Periasami.
" N. Rajagopal.
" C. Rajam Ranasami.
The Hon. Sri K. Rajaram.
Sri T. K. Rama.
" M. R. Ramachandran.
Sri A. Ramachandra Reddiar.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" N. C. Ramasamy Kander.
" V. K. Ramasamy Mudaliar.
" S. Ramasamy Naidu.
" A. Ramasamy Thevar.
" P. S. Rangasamy Naidu.
" A. S. Sahajananda.
" A. Sambasivam.
" G. Sam's Koorayar.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" T. V. Sannasi.
" P. Selvaraj.
" M. G. Shanker.
The Hon. Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi.
Sri K. Shanmugham.
The Hon. Sri A. B. Shetty.
Sri Somasundara Gounder.
" S. N. Somayajulu.
Dr. T. S. Sundaram Ramachandran.
Sri A. S. Subbaraj.
The Hon. Sri C. Subramaniam.
Sri I. K. Subramania Pillai.
" N. N. Suvarna.
" R. V. Swaminathan.
" R. Thanavulu.
" Tnigaraja Pillai.
" S. Thinakarasami Thevar.
" P. K. Thirumurthi.
" K. Uppi.
" P. Urkavalan.
" G. Vagheesam Pillai.
" B. Vaikunta Baliga.
" V. Vaikuntam.
" T. R. Varadan.
Dr. P. Varadarajulu Naidu.
Sri O. Venkatasubba Reddi.
" S. Venkatarasa Ayyar.
" K. Venkatramana Gowda.
The Hon. Sri K. Venkataswamy Naidu.
Sri Virupakshiah.

Neutral—Nil.

Ayes—75; Noes—116; Neutral—Nil.

The cut motion was lost.

MR. SPEAKER:—"I shall now put the cut motion of Sri T. C. Narayanan Nambiar to vote. The question is—

'That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"I shall now put the cut motion of Sri K. R. Sambandam to the vote of the House. The question is—

'That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

[26th March 1954]

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri K. Vinayakam is not in his place. His cut motion is deemed to have been withdrawn. I shall now put Dr. Menon's cut motion to the vote of the House. The question is—

' That the allotment of Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.' "

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,77,75,300 under Demand XV—Education.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

4-55
p.m.

SRI R. M. PALANIAPPAN :—" ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். ஸார், வெளியில் இருக்கும் மெம்பர்கள் எல்லோரும் உள்ளே வரலாம் என்று நினைக்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—" We have five minutes more. The Hon. Minister for Industries may move some other Demand."

(2) DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES—
WORKING EXPENSES.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

" That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,27,52,800 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,27,52,800 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.' "

SRI M. PALANIYANDI :—" ஸார், கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ரோட் டிரான்ஸ்போர்ட் மானியத்தை எதிர்த்து அதிலிருந்து நூறு ரூபாய் குறைக்க வேண்டும் என்ற வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன் . . . "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" What is the number of the cut motion, the hon. Member is moving to reduce the allotment by Rs. 100? There is no cut motion and for what purpose does he want to move a cut motion? "

SRI M. PALANIYANDI :—" I have a cut motion in my name. I do not have the papers and I cannot say the number."

SRI P. RAMAMURTHI :—" We are not satisfied with the Demand and so we want to cut it. If you want to pass the Demand without a cut motion, I have no objection."

26th March 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—" ஸார், கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தின் மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் பஸ் போக்கு வரத்து செய்வதற்கு நல்ல ரோடுகள் கிடையாது. அதனால் நல்ல ரோடுகள் அமைப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the hon. Member is criticising 'roads', but we are on 'transport'."

SRI M. PALANIYANDI :—" மதராஸ் சிட்டி டிரான்ஸ் போர்ட்டில் தொழிலாளர்களுக்கு சரியான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. மேலும் நல்ல முறையில் பஸ் ரூட்டுகள் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் கொடுப்பதில் இப்பொழுது பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. அதைப் பற்றி எவ்வளவோ சொல்ல முடியும். அரசாங்கம் இதை நன்றாக கவனித்து நல்ல முறையில் பஸ் ரூட்டுகள் வழங்குவதிலும் சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட்டை நல்ல முறையில் பொது மக்களுக்கு சௌகரியமாகவும், தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கைத்தரத்திற்கு தகுந்த சம்பளம் கொடுக்குமாறு கேட்டு கொள்கிறேன்."

SRI P. RAMAMURTHI :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது கனம் பழனியாண்டி ரோட்டைப்பற்றி பேசுகிறார் டிரான்ஸ் போர்ட்டைப் பற்றி பேச வேண்டும் என்று சொன்னார். ரோடு இல்லாமல் டிரான்ஸ்போர்ட் வராது என்பது அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதற்காகவே இந்த மானியத்தை கட்டாயமாக எதிர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, my hon. Friends have nothing to say against 'transport' and therefore they have criticised the 'roads'. I feel they have nothing against this Demand."

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" Now I will put the original motion to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,27,52,800 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.' "

The Demand was carried and the Grant was made.

(3) DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES
OF STATE TRADING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,51,30,600 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.' "

Sir, this Demand refers merely to the various State Trading Schemes of which the purchase of rice and supply of rice through

[Sri C. Subramaniam] . [26th March 1954]

ration shops are the main items and the fertilizers scheme is also included in this. That is why, we have asked for an allotment of Rs. 6,51,30,600 under

MR. SPEAKER:—"It is now five of the clock." I am going to guillotine the remaining Demands.

5 p.m. "It being five of the clock, Mr. Speaker, proceeded pursuant to the Assembly Rules, successively to put forth the questions on the other Demands, notice of which had been given by Government."

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,51,30,600 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made

(4) OTHER DEMANDS.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 13,83,700 under Demand III—Stamps Administration.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND V—REGISTRATION DEPARTMENT.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 39,52,900 under Demand V—Registration Department.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,82,900 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 84,83,100 under Demand X—State Legislature.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVI—MEDICAL.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,94,74,700 under Demand XVI—Medical.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

26th March 1954]

DEMAND XIX—VETERINARY.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 36,28,200 under Demand XIX—Veterinary.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,20,93,500 under Demand XXIV—Civil Works—Works.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS
AND PLANT.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,19,54,500 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 30,26,000 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVIII—FAMINE

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,00,000 under Demand XXVIII—Famine.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIX—PENSIONS.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,48,60,900 under Demand XXIX—Pensions.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 88,63,000 under Demand XXX—Stationery and Printing.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[26th March 1954]

DEMAND XXXI—MISCELLANEOUS.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 43,87,900 under Demand XXXI—Miscellaneous.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

B. Other expenditure.

DEMAND XXXIV—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 35,00,000 under Demand XXXIV—Compensation to Zamindars.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,70,90,200 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,42,900 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 78,54,400 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Civil Works.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXI—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,38,300 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[26th March 1954]

DEMAND XL—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 13,65,000 under Demand XL—Commutated value of Pensions.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER:—"I now adjourn the House to meet again at 10 a.m. on Saturday, the 27th March 1954."

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

The Madras District Boards (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 4 of 1954), as passed by the Council.

[26th March 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 404 asked by Sri D. Dasārathan (on behalf of Sri A. Ratnam) at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th March 1954, page 1140 supra.]

Functions of Probation Officers.—The Probation Officers perform duties under the Madras Children Act, the Madras Borstal Schools Act, the Madras Probation of Offenders Act and Madras Suppression of Immoral Traffic Act. They submit preliminary enquiry reports regarding the home conditions, etc., of the offenders referred to them by the courts and advise the courts as to the manner in which the offenders are to be dealt with. When the courts place the offenders under their supervision, the Probation Officers make periodical visits and send systematic reports to courts besides helping them in securing jobs and settling in life. In the case of inmates and pupils discharged from the Borstal and Certified Schools, they have not only to send pre-discharge reports regarding suitability of release, etc., but also to supervise them for two to three years after release and help to rehabilitate them as useful citizens. The inmates of the Vigilance Home are interviewed before their discharge by the Probation Officers with a view to help them settle in life as normal citizens. Convicts released prematurely under the Advisory Board Scheme are entrusted to Probation Officers for proper guidance and help. The Probation Officers are also to make enquiries in maintenance cases and effect compromise wherever possible and in other cases to report to the courts as to the means of parties and also advise them regarding the course of action necessary. Recently, the Probation Officers in three centres, viz., Madras, Chingleput and Palayamkottai (besides Bellary since transferred to Mysore) were given the additional work of orientation and pre-discharge, in the correctional institutions at these places, viz., the Penitentiary, Senior Certified School, Borstal School and Central Jail. The object of this programme is to acquaint the convict, inmate or pupil as the case may be, soon after his admission to the institution, with the object of his detention, with the facilities which are available to him and which he can make use of in the institution for his reformation and re-education, to disabuse him of the wrong notions and ideas which he may have nurtured about correctional institutions and their staff, to enable him to keep in constant contact with his parents and relations outside, and thus in all possible ways to maintain his morale at a high level and prevent him from degeneration and despondency. They also make enquiries about marriage petitions received by the Girls' Certified School, Sri Sadana and Vigilance Home and requisitions for enquiries received from other States regarding children or adults detained there. In short, the District Probation Officers do the different kinds of the social work of the courts, prisons and other correctional institutions. They are also in touch with the local Social Welfare Organizations and marshal their help for the wards under their charge.

26th March 1954]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 412 asked by Sri P. Rangaswami Reddiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th March 1954, page 1146 supra.]

The Vaniyambadi Taluk Police had arrested and locked up one Arumugam in the station lock-up on the night of 24th October 1953 in connexion with a case of suspected theft. The prisoner met with his death under suspicious circumstances on the same night. According to the Standing Orders for enquiring into such cases, the Personal Assistant to the Collector of North Arcot held an inquest over the dead body in the station premises on the next day. While the inquest was going on, a crowd about 500 strong consisting mostly of youngsters below 15 years of age gathered near the station. The crowd grew restive and even started obstructing the body being taken to the mortuary for post-mortem examination. But the Personal Assistant to the Collector and the Deputy Superintendent of Police, Ambur, advised them to keep calm and subsequently the crowd dispersed.

2. Some time later the crowd again gathered before the station and demanded the surrender of the station-writer police constable who, according to them, had caused the death of the prisoner by torturing him. The Personal Assistant to the Collector and the Deputy Superintendent of Police with the assistance of the local village headman and some others, however, succeeded in persuading the crowd to disperse again. As a precautionary measure against any untoward happening, because of the repeated collection of the crowd, the officers mustered all the police force available and kept it ready for any emergency. But luckily the crowd dispersed slowly and there was no further trouble.

3. To strengthen the local force available, a platoon of the Armed Reserve was indented for and that also arrived at the place by the afternoon. The platoon patrolled the town that night and also on the following day. The Collector and the District Superintendent of Police also visited the village on 26th October 1953 in order to ensure that peaceful conditions prevailed.

[26th March 1954]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 413 asked by Sri K. Madhavan Nambiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th March 1954, page 114 supra.]

Statement showing the present scale of diet allowed to 'C' class prisoners.

The present scale of diet allowed to 'C' class prisoners per day is as follows :—

Diet articles.	Prisoners on			
	Rice diet.		Mixed diet.	
	Labouring prisoners.	Non-labouring prisoners.	Labouring prisoners.	Non-labouring prisoners.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Firewood	1 lb.	1 lb.	1 lb.	1 lb.
Rice	8 oz.	8 oz.	3 oz.	3 oz.
Wheat or millet ..	8 "	6 "	13 "	11 "
Dhall	5 "	4 "	5 "	4 "
Tamarind	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "
Curry powder ..	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "
Salt	1-1/16 oz.	1-1/16 oz.	1-1/16 oz.	1-1/16 oz.
Onions	$\frac{1}{2}$ oz.	$\frac{1}{2}$ oz.	$\frac{1}{2}$ oz.	$\frac{1}{2}$ oz.
Vegetables	8 "	8 "	8 "	8 "
Potatoes	2 "	2 "	2 "	..
Oil	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "
Groundnut kernels.	2 "	2 "	2 "	2 "
Jaggery	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{1}{2}$ "
Milk for conversion into buttermilk.	2 $\frac{1}{2}$ "	2 $\frac{1}{2}$ "	2 $\frac{1}{2}$ "	2 $\frac{1}{2}$ "

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SIXTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XIII (Nos. 1 to 13)

12th, 13th, 15th to 20th and 22nd to 26th March 1954.

	A	PAGES
Accidents—		
Question re number of motor — in 1952		1146
Accommodation Controller—		
Question re continuance of post of — after separation of Andhra ..		358-359
Adityan, Sri S. T.—		
Demand for grant re—		
Administration of Justice		474-477
Agriculture and Fisheries		7-5
Electricity		1071
Harijan Uplift		943-949
Head of State, Ministers and Headquarters Staff		213-216
Industries and Cinchona		1051-1053
		1066, 1070
Irrigation		891-893
Adjournment motion re French Indian Settlement of Pondicherry, situation in border areas		1050, 1121
		1147-1148
Administration—		
Question re reforms suggested in the report of Mr. Appleby, introduction of		66-67
Administration of Justice—		
Demand for grant re		457-496
Adulteration—		
Question re cases of — of foodstuffs and drinks in 1952		788
Agricultural implements—		
Question re bulldozers in the State, number of and lending of ..		537-541
Agriculture and Fisheries—		
Demand for grant re		746-777
Aiyannar, Sri A.—		
Demand for grant re—		
District Administration and Miscellaneous		405-406
Harijan Uplift		977-979

A—cont.

PAGES

American cotton prices— See Betting.	
Anandan, Sri L.— Demand for grant re Harijan Uplift	963-964
Ananta Pai, Sri T.— Demand for grant re— Forest Department Head of State, Ministers and Headquarters Staff See Questions and Answers.	128-130 28-283
Andhra Patrika— See Industrial disputes.	
Andhra State— Question re allocation of expenditure incurred on the separation of.	251-252
Anant— Question re construction of Arniyar — at Suratpalli	1135-1136
Anthony Pillai, Sri S. C. C.— Demand for grant re— Excise Labour including Factories	102 712-720 825
Antony Peter, Sri— Demand for grant re Co-operation See Questions and Answers.	845-847
Appu, Sri A.— Demand for grant re— Agriculture and Fisheries Education Head of State, Ministers and Headquarters Staff See Questions and Answers.	755-756 1162-1163 234-236
Aranganathan, Sri K.— Demand for grant re Education See Questions and Answers.	1156 1168-1171
Ardhanari, Sri T. S.— Demand for grant re— General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration Labour including Factories See Questions and Answers.	198-200 705-707
Arumugam, Sri R. S.— Demand for grant re— Harijan Uplift Public Health	1002-1003 660-663
Arumugam, Sri S. R.— Demand for grant re— District Administration and Miscellaneous Excise Harijan Uplift Jails	396-398 401 973-975 515-516

A—cont.

PAGES

Arumugam Pillai, Sri S.— Demand for grant re Harijan Uplift	934-996
Assistant Commercial Tax Officers— Question re— Appointment of Deputy Tahsildars as— Recruitment of — from Registration department	628-630 1027-1029
"Aylthandanai"— See Drama.	
B	
Backward Classes— See Scholarships.	
Backward Classes Commission— Question re recommendations of Madras Government to—	799-801
Balakrishnan, Sri V.— Condolence resolution re death of Sri S. O. S. P. Odayappa, M.L.C. Demand for grant re— General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration Head of State, Ministers and Headquarters Staff Irigation Land Revenue Department See Questions and Answers.	52-53 196-198 287-289 879-881 48-49
Belthangady (South Kanara)— Question re constitution of separate taluk under the scheme of Separation of Judiciary from Executive	15
Best & Co.— See Industrial disputes.	
Betelvine— Question re pest attack on — in Salem district	1122-1126
Betting— Question re— Number of persons sentenced for betting on New York cotton prices Prevention of — on American cotton prices	1134-1135 1023-1026
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.— Demand for grant re— Agriculture and Fisheries Community Development Projects Forest department	746-755 773-776 1091 1103-1106 120 133-140
Blood banks— Question re names of districts without	934-935
Bluff— Use of the word — objected to	273-277
Board's Standing Orders— Question re reprinting of—	930
Bowman, Sri K. H.— Demand for grant re Harijan Uplift	989-990
Brennen College— See Colleges.	

	PAGES
B—cont.	
Bridge(s)—	
Question re—	
Construction of — across Kuppam ferry, Taliparamba ..	803-804
Construction of — across Musukudandi ..	1047
Construction of — across Sonn halla and Thatt halla in Kollegal taluk ..	1129
Construction of — across South Pennar near Tirukkoyilur ..	927
Construction of — at Cherupuzha Thodu (Payyanur fika) ..	648
Construction of — over Kumaradhar river ..	14
Construction of — over the Mambram river (Malabar) ..	1128-1129
Construction of Palar — ..	913-915
Thattari — No. 19 on the Chowa-Anjarakandi road in Chirakkal taluk, reconstruction of ..	271
Bulldozers—	
See Agricultural implements.	
Bus route—	
Question re opening of — from Madras to Ponneri ..	259-260
Buses—	
See Transport.	
Business of the House—	
Change in the order of— ..	29-30
482, 591, 746, 1050-1051, 1148-1149	
Night sitting on 22nd March 1954, holding of ..	627
Night sitting on 27th March 1954, holding of ..	1114-1115
C	
Capital Outlay on Electricity Schemes—	
Demand for grant re— ..	1072-1091
Capital Outlay on Schemes of State Trading—	
Demand for grant re— ..	1207-1208
Cattle wealth—	
Question re improvement of — in Tanjore district ..	631
Cauvery water—	
Question re exploitation of — for supply to Madras City ..	1131
Central Road Fund—	
Question re allocation to Madras State from— ..	157-158
Ceylon Indians—	
Question re reply to representation made to the Central Government re— ..	55-57
Chedi Mark Beedi Company—	
See Industrial disputes.	
Chellathurai, Sri P.—	
Demand for grant re—	
Land Revenue Department ..	33-40
See Questions and Answers.	
Chief Conservator of Forests—	
Question re appointment of an I.C.S. Officer as — ..	368-369
Chillies—	
Question re production and export of— ..	785-786
China clay deposits—	
See Minerals.	
Chinnasami Naidu, Sri V. S.—	
Demand for grant re Forest department ..	126-127
Chinnathambi Thevar, Sri M.—	
Demand for grant re District Administration and Miscellaneous ..	337-338

	PAGES
C—cont.	
Chitrabalam, Dr. G.—	
Demand for grant re Co-operation ..	837-838
Chokkalingam, Sri P.—	
Demand for grant re—	
Forest department ..	131-133
Harijan Uplift ..	999-1000
Chokkalingam Chettiar, Sri AR. A. RM.—	
Demand for grant re—	
Excise department ..	107-109
Industries and Cinchona ..	1060-1062
Cholera—	
Question re—	
Outbreak of — in Tiruvallur taluk ..	270
Relief work in Ponnani ..	343-347
Cinchona department—	
Question re payment of bonus to mazdoors in 1952-53 ..	159
City Police Act—	
Question re prohibition of processions around the Assembly Hall under— ..	782-783
Coconut Research Station—	
See Regional Coconut Research Station.	
Collectors—	
Question re quota of posts of — to be filled by I.A.S. and I.C.S. officers ..	542-544
Colleges—	
Question re—	
Arts Colleges (Government and aided), admission of Backward and Scheduled Caste students into ..	155-157
Celebration of V. O. Chidambaram Pillai Day and Bharathi Day in— ..	68
Government Brennan College Fund, donation by Tellicherry Municipal Council ..	437
Medical College at Madurai, capital expenditure on ..	652-653
Medical Colleges in Madras State, number and admissions in 1952-53 into ..	163-164
Number of districts without— ..	1041-1042
Committees—	
House Committee, election to ..	806-809
Privileges Committee, election to ..	806
Public Accounts Committee, election to ..	809-810
Question re—	
Local Finance Enquiry —, implementation of recommendations of Minor Engineering Industries Enquiry Committee, report of ..	934
8	
Commonwealth Tile Factory, Puthiyara—	
Question re—	
Adjudication of dispute in— ..	1044
Closure of a section in— ..	1044
Communist Party of India—	
Question re alleged secret plan of — to incite people to violence ..	551-553
Community Development Projects—	
Demand for grant re— ..	1091-1107
Question re improvements in South Arcot under— ..	361-362

C—cont.

PAGES

Condolence resolution re—	
Death of Sri S. O. S. P. Odayappa, M.L.C.	52-53
Co-operation—	
Demand for grant re—	828-858
Co-operative department—	
Question re number of Christians employed in different posts in	83
Co-operative Housing Scheme—	
See Housing Scheme.	
Co-operative societies—	
Question re—	
Handloom Co-operative Society, Tiruchengode, share capital of	1147
Jaguary —, starting—of in Chirakkal taluk	927-929
Multi-purpose co-operative credit societies, introduction of—in rural areas	922-923
Producer-cum-Consumers — in Malabar, working of	936-937
Rural credit —, number of	1034-1036
Trade in open market, paddy or rice by	153-154
Co-operative Textile Spinning Mill—	
Question re opening of — in the State	456
Copyists—	
Question re non-payment of bonus to — in Revenue Divisional Officer's Office, Tiruvallur	357
Cotton—	
Question re renewal of — licences	266-267
Courts—	
Question re—	
Additional First-class Magistrates—in Tiruchirappalli district, number and abolition of	269-270
Munsif's Court, opening of—at Pattambi	80
Subdivisional Magistrate's —, Ulundurpet, provision of Bar room in	912
Criminal Procedure Code—	
Question re promulgation of order under section 144 of — in Thrithala firka (Ponnani taluk)	346-350
Criminal Tribes Settlements—	
Question re transfer of administration of — to Police Department	82-83
Crossword competitions—	
Question re—	
Number and prevention of — in the State	1026-1027
Statistics re —	528-531

D

Dasarathan, Sri D.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	389-392
Education	1171-1174
See Questions and Answers.	

7

D—cont.

PAGES

Deivasigamany, Sri S.—	
Demand for grant re—	
Administration of Justice	494
Excise department	110-112
General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.	179-181
Harijan Uplift	987-988
	1015
Jails	504-506
Labour including Factories	727, 728
Night sitting on 22nd March 1954, holding of	627
Night sitting on 27th March 1954, holding of	1114, 1115
See Questions and Answers.	
Demand for Grant for 1954-55 re—	
Administration of Justice	457-482
	483-496
Agriculture and Fisheries	746-777
Capital Outlay on Civil Works	1210
Capital Outlay on Electricity Schemes	1072-1091
Capital Outlay on Industrial Development	1210
Capital Outlay on Irrigation	1210
Capital Outlay on Road Transport Schemes	1210
Capital Outlay on Schemes of State Trading	1207-1208
Civil Works—Establishment and Tools and Plant	1209
Civil Works—Grants-in-aid	1209
Civil Works—Works	109
Community Development Projects	1091-1107
Commuted Value of Pensions	1210
Compensation to Zamindars	1210
Co-operation	828-858
District Administration and Miscellaneous	309-339
	373-423
Education	1149-1206
Electricity	1070-1072
	1116-1120
Excise department	98-120
Famine	120
Forest department	120-140
General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration	140-146
	179-212
Harijan Uplift	938-1018
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	212-238
	277-309
Industries and Cinchona	1051-1070
Irrigation	859-902
Jails	496-524
Labour including Factories	684-721
	723-746, 812-828
Land Revenue Department	32-51
	86-98
Loans and Advances by the State Government	1107-1115
Medical	1208
Miscellaneous	1210
Motor Vehicles Acts—Administration	1208
Pensions	1209
Police	563-605
Public Health	605-620
	657-684
Registration department	108
Road Transport Schemes—Working Expenses	1206-1207
Stamps—Administration	1208
State Legislature	1208
Stationery and Printing	1209
Veterinary	1209

F—cont.

PAGES

Food—cont.

Question re—cont.

Open market rice or paddy, trade in—by co-operative societies	153-154
Procurement of paddy and rice in Tanjore district, target for	67
Pulava rice, import of	242
Rice, levy of licence fee instead of sales tax on	350
Rice supplied in Malabar, enquiry into quality of	60-63
'Sorghum' cholam, purchase and distribution of and poisonous effect of	1031-1032

See Adulteration.

Forest department—

Demand for grant re—	120-140
----------------------	---------

Forest guards—

Question re number of — with S.S.L.C. qualification	924
---	-----

Foresters—

See Travelling allowance.

Forests—

Question re—

Grazing permits, fixation of limit for grant of	71-72
Grazing permits, income from issue of—during 1952-53	918
Green manure per nite, income from issue of—during 1952-53	918
Illicit cutting of trees in Karulai estate	921
Levy of uniform fees for grazing in—	780-781
Resales of produce in Gingee taluk during 1952-53	781-785
Reserve — in South Arcot, extent and protection of	84

French Indian Settlement—

Adjournment motion re situation in areas bordering Pondicherry	1050, 1121 1147-1148
--	-------------------------

French polish—

See Prohibition.

G

Ganapathy, Sri J.—

Demand for grant re District Administration and Miscellaneous	328-331
---	---------

Gazetted officers—

Question re—

Number of — belonging to Scheduled Castes in the Industries department	1142-1143
Number of — re-employed after retirement or resignation	159-161
Reasons for re-employment of retired — in the Registration department	147-149
Re-employment of retired	935-936

General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration—

Demand for grant re	140-146
---------------------	---------

Gopala Gounder, Sri V.—

Demand for grant re Administration of Justice	470, 474
---	----------

Gopala Menon, Sri N.—

Demand for grant re—

Administration of Justice	464-467
Co-operative	834
Forest department	122-124
Police	574-575

G—cont.

PAGES

Gopalakrishnan, Sri P. K.—

Demand for grant re—

Administration of Justice	477-479
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	283-285
	298
Industries and Cinchona	1057-1060
Irrigation	890-891
Home Committee, election of members to	807

See Questions and Answers.

Gopalan, Sri K. P.—

Demand for grant re—

Head of State, Ministers and Headquarters Staff	221, 224
	309
Labour including Factories	688-691
House Committee, election of Members to	807

See Questions and Answers.

Gopalan Uani, Sri K. C.—

Demand for Grant re Forest department	124-126
	139

See Questions and Answers.

Government Milk Factory, Madras—

Question re recommendations of Enquiry Committee	170-171
--	---------

Government Pleader—

See Law Officers of Government.

Government Press, Madras—

Question re—

Cost of maintenance of—	558
Number of deaths due to lead poison in	559
Overtime wages paid to employees of — from 1950 to 1953	559

Government servants—

Question re—

Clerks in the Revenue Secretariat communitywar	368
Non-gazetted — in the Revenue department, dismissal of—during 1948-53	562

See Pay and Allowances.

Government Soap Factory, Kozhikode—

See Soap Factory.

Government Textile Institute, Madras—

Question re appointment of Principal of—	166-168
--	---------

Government Transport—

See Transport.

Govindan, Sri G.—

Demand for grant re—

Capital Outlay on Electricity Schemes	1076-1077
Excise Department	102
Labour including Factories	704-705

Govindasamy Nayagar, Sri A.—

Demand for grant re—

Agriculture and Fisheries	770-772
Capital Outlay on Electricity Schemes	1072, 1073
	1091

G—cont.

Govindasamy Nayagar, Sri A.—cont.

Demand for grant re—cont.

Harijan Uplift	966-969
Irrigation	894-895
Jails	501-504
Night sitting on 27th March 1954, holding of	1115
See Questions and Answers.	

Grazing permits—
See Forests.

Green manure—

Question re lease of right for cutting surface — in Musiri taluk	1032-1034
See Forests.	

Gruel centres—
See Famine.

H

Handloom Cess Fund —

Question re—	
Allocation to Malabar from —	19-20
Schemes for utilization of —	799
Ways of utilization of — in Malabar	556

Handloom goods—

Question re	
Inclusion of — in the list of articles freely exported	641-644

“ Harijan Day ”—

Question re use of All-India Radio for the celebration of—	554-555
--	---------

Harijan (s)—

Question re—	
Assignment of slums in Madras City to — occupiers	264-265
Eviction of — farm houses in Malabar	268-269
Eviction of — in Erumakkaranpudur (Gobichettipalayam taluk)	1040
from their house-sites	935
Provision of employment for—	

See House-sites.

See Police.

Harijan Uplift—

Demand for grant re—	938-1018
------------------------------	----------

Harijan Welfare—

Question re—	
Functions and tenure of — Officers	444-448
State Harijan Welfare Committee, reconstitution of	642-644

Head of State, Ministers and Headquarters Staff—

Demand for grant re—	277-309
------------------------------	---------

Health Centres, Primary—

Question re number of — in North Arcot	58
--	----

Highways department—

See Maistries.

Hindi—

Question re place of — in educational curriculum	558
--	-----

H—cont.

Horses—

Question re number of — destroyed by the King Institute authorities during 1951-53	1048
--	------

Hospital Advisory Committee—

Question re expansion of — Mangalore	23
--	----

Hospitals and dispensaries—

Question re—	
District Headquarters Hospital, Mangalore, construction of new building for	781
General Hospital, Madras, annual cost of maintenance of	259
General Hospital, Madras, particulars regarding casualty department in	82
Government Headquarters Hospital, Cuddalore, bed-strength and average number of in-patients in	362-364
Government Headquarters Hospital, Cuddalore, provision of clinical laboratory in	561
Government Hospital at Nagapattinam, restoration of original status of	1136-1138
Government Hospital building at Mangalore, construction of	912-913
Government Hospital, Cannanore, maintenance and other charges for 1952-53 of	937
Government Hospital, Cannanore, provision of bath-rooms for patients in	452-453
Government Hospital, Tellicherry, inadequacy of accommodation in	527-528
Local Fund Hospital at Pazhayangadi, opening of	555-556
Measures to prevent mishaps in Government—	72-73
Stanley Hospital, increase of staff and bed-strength in	251-254
Veterinary Dispensary at Gingee, working of—in 1952-53	923-924

Hostel—

Question re opening of — for the students of Law College, Madras	1137-1138
--	-----------

Hotel workers—

Question re—	
Adjudication of disputes re — in Madras City	562
Change of names of hotels to evade implementation of Industrial Tribunals awards	242-246

House Committee—

See Committees.

House-sites—

Question re assignment of —	560
Assignment of — to Harijans in Tiruvallur taluk	271

Housing scheme—

Question re Co-operative Housing Scheme, Central grant for 1952-53 for housing the homeless	366-367
See Industrial workers.	

Hydrogenation Factory, Kozhikode—

Question re working of—	631-633
---------------------------------	---------

I

Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, 1953—

Question re number of suits pending before and after promulgation of—	557
---	-----

Independence Day—

Question re expenditure on celebration of — in 1953	241-242
---	---------

Indo-Ceylon Agreement—

Question re consultation with the Madras Government re —	550-551
--	---------

	PAGES
I—cont.	
Industrial disputes—	
Question re—	
Andhra Patrika, implementation of Industrial Tribunal's award relating to workers of	69
Awards of Industrial Tribunals not implemented in 1953, number of	782
Award of Special Industrial Tribunal (Textile Industry), implementation of	24-25
Award of Special Industrial Tribunal (Textile Industry), publication of	918
Chedi mark Beedi Company, Koduvayar, dispute between management and workers of	67
Commonwealth Tile Factory, Puthiyara, adjudication of dispute in	1044
Fixation of ceiling period for conducting conciliation proceedings.	250-251
Hotel workers, change of names of hotels to evade implementation of Industrial Tribunals' awards re	242-246
Libe ator Press, implementation of Industrial Tribunals' award	547-549
Parry & Co., adjudication of dispute between the management and staff of	254-255
Photo Litho Press, Madras, Industrial Tribunals' award re	
rerenched workers of	71
Settlement of — in Parry & Co. and Best & Co.	655-657
See Transport.	
Industrial Investment Corporation, Madras—	
Question re classification of shares of — as Trustee Security	654
Industrial workers—	
Question re scheme for housing of — in Madras City	352-54
Industries—	
Question re—	
Minor Engineering Industries Enquiry Committee, report of	8
Tile and timber — in Malabar, declaration as seasonal industries.	16
See Five-Year Plan.	
Industries and Cinchona—	
Demand for grants re—	1051-1070
Industries department—	
Question re gazetted officers belonging to Scheduled Castes in the —, number of	1142-1143
Insecticides—	
Question re—	
Reduction in prices of pesticides and—	644-646
Value of — sold in South Arcot in 1953	16-18
Insemination Centre—	
Question re opening of artificial — at Kollegal	85-86
Iron and magnesite ores—	
See Minerals.	
Irrigation—	
Demand for grant re	859-902
Question re—	
Channar Reservoir Scheme, Perambalur taluk, investigation of	177
Facilities for — of lands on the right bank of Mulampuzha	171
Minor Irrigation schemes under the Five-Year Plan, execution of	1141-1142
New calingula to Theradikulam in Pattukottai taluk, construction of	535-536
Vaigai Reservoir Project, scope of	430-431
Water supply from the Cauvery to Pudukkottai division, investigation of scheme	174-175

Jagannathan, Sri M.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	984-986
Jaggery—	
Question re—	
Export of — by Jaggery Marketing Federations	1130-1131
Permission to tap coconut trees in South Kanara for manufacture of—	931
Jails—	
Demand for grant re—	496-524
Question re—	
Central Jail, Cuddalore, working of	930
Sub-Jails in Tanjore, improvements to	921-922
See Warders.	
Jayarama Reddiar, Sri S.—	
Demand for grant re—	
General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.	182-183
Industries and Cinchona	1053-1056
Jeevanandam, Sri P.—	
Demand for grant re Labour including Factories	728-732
Jothi Venkatachellum, the Hon. Srimathi—	
Demand for grant re Excise Department	102, 117-120
Judiciary—	
Question re—	
Constitution of separate taluk for Belthangady (South Kanara) under the Scheme of Separation of — from Executive	15
Separation of — from Executive in Tanjore district, headquarters of officers under the scheme of	12-14
K	
Kalyanasundram, Sri M.—	
Adjournment motion re French Indian Settlement in Pondicherry, situation in border areas	1050, 1121
Condolence resolution re death of Sri S. O. S. P. Odayappa, M.L.C.	1149
Demand for grant re —	52
Administration of Justice	484-488
Agriculture and Fisheries	495
Co-operation	7.6
Education	849-852
Electricity	854
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	1156
Jails	1071
Labour including Factories	292-296
Programme of the House, duration of session	516-521
Transport arrangements for members to attend the Governor's party in Guindy	818, 819
Use of the word 'bluff' objected to	627
Walk-out by Sri A. Ratnam on 6th March 1954, personal explanation re	1021
See Questions and Answers.	273-274
	276
	31, 32

K—cont.

Kanaran, Sri C. H.—

Demand for grant re—

Administration of Justice	494
Capital Outlay on Electricity Schemes	1034
Co-operation	847-849
General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration	183-185
Night sitting on 27th March 1954, holding of	1114

Kandasamy, Sri C.—

Demand for grant re—

District Administration and Miscellaneous	398-400
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration	203-204
Land Revenue Department	49-51

See Questions and Answers.

Kandaswamy Gounder, Sri S.—

Demand for grant re Forest department	127-128
---	---------

Kandaswami Kandar, Sri M.—

Demand for grant re Irrigation	893-894
--	---------

Kannen, Sri V. K.—

Demand for grant re General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration	202-203
---	---------

See Questions and Answers.

Karuthiruman, Sri P. G.—

Demand for grant re—

Administration of Justice	469-472
Agriculture and Fisheries	784-786
Night sitting on 27th March 1954, holding of	1115

Kattimuthu, Sri M.—

See Questions and Answers.

King Institute—

Question re horses destroyed by the authorities of — during 1951-53, number of	1048
--	------

Kolkeball, Sri S. S.—

Demand for grant re—

Education	1157
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	216-218

Koran, Sri O.—

Demand for grant re—

District Administration and Miscellaneous	394-396
Harijan Uplift	983-984

See Questions and Answers.

Krishna Ayyar, Sri V. R.—

Demand for grant re—

Administration of Justice	467-469
General Sales Tax and other Taxes and Duties — Administration	493, 495
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	188-191
Jails	285-287
Labour including Factories	500-501
Public Health	707-709
	614-617,
	682

See Questions and Answers

K—cont.

Krishna Rao, the Hon. Dr. U.—

Demand for grant re—

Co-operation	828-832
Industries and Cinchona	852-858
	1051
Labour including Factories	1066-1070

Road Transport Schemes—Working Expenses

Transport arrangements for members to attend the Governor's party in Guindy	684-688
	695, 699, 712, 716-718
	735, 812-815, 816-818
	819-827
	1206
	1207

Krishnamurthy Gounder, Sri D.—

Demand for grant re—

Education	1166-1168
Public Health	688-689

Krishnan, Sri R.—

Demand for grant re—

Community Development Projects	1095-1097
Harijan Uplift	1009
Labour including Factories	702-704

See Questions and Answers.

Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—

Demand for grant re Labour including Factories	701-702
--	---------

Krishnaswamy Naidu, Sri R.—

Demand for grant re—

Education	1177-1179
Irrigation	868-870

Krishnaswamy Padayachi, Sri V.—

Demand for grant re Public Health	617-618
---	---------

Kunban, Sri E. T.—

Demand for grant re—

Harijan Uplift	972-973
Public Health	676

See Questions and Answers.

Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—

Demand for grant re Education	1174-1175
---------------------------------------	-----------

See Questions and Answers.

Kunhirama Kidav, Sri P.—

Demand for grant re Capital Outlay on Electricity Schemes	1083
---	------

Kunhirama Kurup, Sri C.—

See Questions and Answers.

Kuppuswami, Sri R.—

Demand for grant re Labour including Factories	696-698
--	---------

See Questions and Answers.

Kuttikrishnan Nair, the Hon. Sri K. P.—

Demand for grant re—

Administration of Justice	457
Jails	488-494, 495
	496, 516
	521-524

L	
Labour including Factories—	
Demand for grant re—	684-721
Land revenue—	723-746, 812-828
Question re—	
Amount of interest collected for default in payment of — for fasli years 1361 and 1362..	785
Excess collection of — in certain villages of Pattukkottai taluk ..	544-547
Grant of remission of — in Malabar ..	68-69
Land Revenue department—	
Demand for grant re—	32-51
Land tax—	86-98
Question re payment of — to municipalities for vacant lands of Government ..	1129-1130
Land(s)—	
Question re—	
Acquisition of — for cheri sites in Gobichettipalayam taluk ..	1029-1031
Assignment of — for cultivation ..	560
Assignment of — possessed by Harijans under Grow More Food Scheme ..	937
Census of — holdings in the State ..	431-432
Extent of Government — under pepper cultivation in Panathady village, Kasaragod taluk ..	373
Poramboke lands at Kavanur, Vriddhachalam taluk, alienation of — to a local Basic School ..	796-799
Poramboke lands close to village sites, assignment of ..	925
Waste lands sold during 1952-53, extent and value of ..	75
Law Officers of Government—	
Question re—	
Public Prosecutor and Government Pleader, Tanjore, filling up of posts of ..	553
Public Prosecutor and Government Pleader, Tiruchirappalli, appointment of ..	178-179
Leather goods—	
Question re expenditure on purchase of — for the Police in 1953-54.	933
Legislative Assembly—	
Question re shifting of — to Fort St. George ..	906-908
Liberator Press—	
See Industrial disputes.	
Lignite Investigation Project—	
Question re—	
Pilot Scheme of Neyveli Lignite Mines ..	161-162
Strike in the quarry of Neyveli ..	1144-1145
Liquor permits—	
See Prohibition.	
Loan (s)—	
Question re—	
Amount of — sanctioned to Cuddalore Co-operative House Building Society ..	1143
Grant of — for the purchase of manure in Tanjore district in 1953-54 ..	1126-1128
Grant of — to agriculturists of Arni Jagir ..	646
Grant of — to private industrial concerns in Malabar ..	557
Takkavi loans, grant of—in Udayarpalayam taluk during April-December 1953 ..	562
Takkavi loans, issue of—in Oothukuli, etc., firkas ..	560

L—cont.	
Loans and Advances by the State Government—	
Demand for grant re—	1107-1114
Local Finance Enquiry Committee—	
See Committees.	
M	
Madanagopal, Sri V.—	
Demand for grant re—	
Forest department ..	130-131
Industries and Cinchona ..	1062-1063
Irrigation ..	870-872
Madhavan Nambiar, Sri K.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous ..	377-379
Excise department ..	114-116
Jails ..	507-509
See Questions and Answers.	
Madras Institute of Technology—	
Question re State aid to—	359-360
Madras Surveyors' Association—	
See Surveyors.	
Madras Vazaspathi, Limited, Villupuram—	
Question re commencement of work in—	648-651
Mahalingam, Sri N.—	
Demand for grant re Labour including Factories ..	691-694
Maistris—	
Question re—	
Redressal of grievances of—in Highways department and district boards ..	21
Regularization of services of — of Highways department ..	168
Manickam, Sri P. G.—	
Demand for grant re Harijan Uplift ..	969-972
See Questions and Answers.	
Manickavelu Naicker, the Hon. Sri M. A.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous ..	309
General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration ..	415-423
Land Revenue department ..	140
205-211 ..	32, 90-98
Manjaya Shetty, Sri Y.—	
See Questions and Answers.	
Marimuthu, Sri M.—	
Demand for grant re Land Revenue department ..	88-90
Masilamani Chettiar, Sri A. K.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous ..	388-389
General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration ..	191-192
Matches—	
See Sales tax.	
Maternity centre—	
Question re—	
Maintenance of — in Gingee taluk ..	15-16
Opening of — at Kambil, North Malabar ..	369-370

M—cont.

Medical College— See Colleges.	
Medical Concessions— See Ministers.	
Melwaram— Question re collection of arrears of — by coercive methods in Ramanathapuram district	364-366
Members of the Legislature— Question re supply of information to — by heads of departments ..	5-7
Menon, Dr. K. B.— Demand for grant re— Co-operation Education Public Health	332-337 1157 1185-1187, 1201 603-613
Milk Factory— See Government Milk Factory, Madras.	
Milk powder— Question re purchase of (skimmed) — for Government Milk Factory	356-357
Mills— Question re— Paper mills in the State, number of Pulkar Mills, Tiruchengode, alleged intimidation of workers of— by the Police Rice mills in the State, closure of	78-80 1047-1048 1121-1122
Minerals— Question re— China clay deposits in Malabar and South Kanara, investigation re Iron and magnesite ores in Salem district, mining of	161 21-22
Ministers— Question re medical concessions to— Resignation of the Chief Minister, statement re See Tours.	453-454 1049
Minor Engineering Industries Enquiry Committee— See Committees.	
Minor Irrigation Schemes— See Irrigation.	
Modified Elementary Education Scheme— See Education.	
Mogral, Sri M. S.— See Questions and Answers.	
Molasses— Question re import of — from Hyderabad	653
Mookiah Thevar, Sri— Demand for Grant re Irrigation	863
Motor vehicles— See Taxes.	
Municipal workers— Question re reference of dispute of Madurai — to Labour Tribunal ..	445-451

M—cont.

Musical Associations— See Entertainments tax.	
Muthiah Chettiar of Chettinad, Raja— Condolence resolution re death of Sri S. O. S. P. Odayappa, M.L.C.	53
Muthu, Sri V.— Demand for grant re Harijan Uplift	954-956
Muthu Thevar, Sri B. R. M.— See Questions and Answers.	
Muthukumaraswamy, Sri M. C.— Demand for grant re— District Administration and Miscellaneous Excise Department Harijan Uplift	400-403 116-117 1015
Muthuramalinga Thevar, Sri U.— Demand for grant re Education Harijan Uplift Irrigation	1181-1185 1197 991-994 864-868
Muthuswami, Sri A.— Demand for grant re Harijan Uplift	979-981
N	
Nagarajan, Sri V. R.— Condolence resolution re death of Sri S. O. S. P. Odayappa, M.L.C. Demand for grant re Education	52 1157-1162
Nalla Gounder, Sri P. S.— Demand for grant re Capital Outlay on Electricity Schemes ..	1074-1075
Nallasamy, Sri B. K.— Demand for grant re District Administration and Miscellaneous House Committee, election of members to	392-394 808
Nanjappa, Sri O. A.— Demand for grant re Harijan Uplift	945-948
Narayana Kurup, Sri M.— Condolence resolution re death of Sri S. O. S. P. Odayappa, M.L.C. ..	52
Demand for grant re— Administration of Justice Industries and Cinchona Irrigation Land Revenue department Loans and Advances by the State Government Police	480-482 1056-1057 878-878 46-48 1110-1111 575-577
See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri M.— Demand for grant re— Community Development Projects Excise department Harijan Uplift	1101 109-110 956-957
See Questions and Answers.	

N—cont.

PAGES

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—

Demand for grant re—	
Administration of Justice	492, 493
	495
Community Development Projects	1163
District Administration and Miscellaneous	334-337
Education	1157, 1163-
	1166
Forest Department	137
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	297
Loans and Advances by the State Government	1108-1110
Police	566-569
See Questions and Answers.	

National Cadet Corps—

Question re establishment of units in educational institutions ..	651-652
---	---------

National Extension Service—

Question re—	
Basis for selection of gazetted officers under—	246-248
Blocks selected and allotment for — in South Kanara	163
Number of centres in North Arcot under—	1142-1143

‘Neera’—

See Prohibition.

Non-gazetted officers—

Question re—	
Bonus to — not participating in Non-Gazetted Officers' strike ..	154-155
Employment of — in their native districts	561
Passing of Second Language Test by—	158
Representation from Non-Gazetted Officers' Wives' Association, —	
Tanjore re grievances of—	908-510

Nurses—

Question re retrenchment of — in Madras City	443
--	-----

O

Odayappa, Sri S. O. S. P. (M.L.O.)—

Condolence resolution re death of—	52-53
--	-------

P

Paddy—

See Food.

Paddy crops—

Question re attachment of — for arrears of melwaram in Ambala-	
patti (Tanjore), representation re	782

Pais, Sri L. C.—

Demand for grant re Public Health	666-668
---	---------

Pakkiriswami Pillai, Sri S.—

Demand for grant re Labour including Factories	694-696
--	---------

See Questions and Answers.

Palaniappan, Sri R. M.—

Demand for grant re District Administration and Miscellaneous ..	379-380
--	---------

P—cont.

PAGES

Palanimuthu, Sri M.—

Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	380-383
Harijan Uplift	943-945
	1017, 1018

Palanisami, Sri N. K.—

Demand for grant re Education	1156
See Questions and Answers.	

Palaniswami Gounder, the Hon. Sri V. C.—

Demand for grant re Harijan Uplift	938-943
	1005-1017

Palaniyandi, Sri M.—

Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	403-405
Excise department	112-114
Forest department	120-122
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	212
General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration ..	200-202
Irrigation	885-886
Labour including Factories	699-701
Loans and Advances by the State Government	1107-1108
	1114
Public Health	663-666
Road Transport Schemes—Working expenses	1206-1207
Night sitting on 27th March 1954, holding of	1115

“Panakkaran”—

See Drama.

Panchaksharam, Sri S.—

Demand for grant re General Sales Tax and other Taxes and Duties	
—Administration	142-144

Panchayat board(s)—

Question re—	
Abolition of posts of executive officers of—	434-437
Conference of the Presidency Panchayat Union, action taken on	
the resolutions of	781-782
Recognition of Provincial Union of—	905-906
Stamp duty surcharge due to the Chettipalayam—	70-71

Paper laid on the table of the House—

District Boards (Amendment) Bill, 1954	1211
--	------

Paper mills—

See Mills.

Paramasiva Udayar, Sri N.—

Demand for grant re Co-operation	842-843
--	---------

Parry & Co.—

Question re Employees' strike in—Madras, on 23rd December 1953.	171-174
See Industrial disputes.	

Parthasarathy, Sri K.—

Demand for grant re—	
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	219-221
Irrigation	889-890
Loans and Advances by the State Government	1110
See Questions and Answers.	

P—cont.

Parulekar Committee—	
Question re expenditure on—	646-647
Pay and allowances—	
Question re disparity in — of Union and State Government officials.	260-262
Pension papers—	
Question re delay in forwarding of — in Fisheries department ..	652
Pepper—	
Question re extent of Government lands under — cultivation in Panathady village, Kasaragod taluk	372
Periyasami, Sri M. P.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	319-321
Harijan Uplift	998-999
Pest attack—	
See Betelvine.	
Pesticides and insecticides—	
Question re reduction in prices of—	644-646
Photo Litho Press, Madras—	
See Industrial disputes.	
Plantation workers—	
Question re dispute between — and plantations, constitution of Tribunal to enquire into	23
Police—	
Question re—	
Alleged interruption of public meeting of Anamalai Plantation workers at Valparai by the —	638-641
Armed Reserve Police, stationing of—in Kalambur (North Arcot).	150-153
Demonstration due to death of a person in the Vaniambadi — station	1146
Enhancement of pay of staff of — department consequent on merger of Prohibition staff with Police staff	919
Madras Special Police, recruitment of Harijans to	427-438
Order under section 144, Criminal Procedure Code, promulgation in Thirithala firka (Ponmani taluk)	346-350
Police station for Anaikattu village (North Arcot), opening of ..	779-780
Processions near the Assembly Hall, prohibition under City Police Act	782-783
Special Armed Police, stationing of—in Mayuram in 1953-54 ..	531-534
Sub-Inspectors of Police, direct recruitment during 1953-54 ..	11-12
See Leather goods.	
Polytechnic Institutes—	
See Refugees.	
Poramboke land—	
See Land.	
Presidency Panchayat Union—	
Question re Conference of —, action taken on the resolutions of ..	781-782
Press workers—	
Question re appointment of a Court of Enquiry to go into the condition of—	176-177

P—cont.

Prisoners—	
Question re scale of diet supplied to	1146
Privileges Committee—	
See Committees.	
Probation Officers—	
Question re appointment and functions of—	1140-1141
Programme of the House—	
Duration of session	627
Prohibition—	
Question re—	
Appointment of Sub-Inspectors in Prohibition department ..	372-373
French polish, import of—without gallonage fee	1043
Liquor permits in Malabar and South Kanara during 1951-52 and 1952-53, number of	177-178
'Neera' tapping from coconut trees, districts permitted for ..	924-925
Number of persons arrested for — offences during 1952-53 ..	1048
Number of persons sentenced for — offences in 1951-52	805
Petrol allotted to and consumed by Prohibition department in South Arcot in 1952-53, quantity of	370-371
Regularization of services of — Sub-Inspectors	654-655
Special training to regular Police for detection of — offences ..	1036-1037
Tapping coconut trees to manufacture jaggery in South Kanara, permission for	931
See Police.	
Public Accounts Committee—	
See Committees.	
Public Health—	
Demand for grant re—	657-684
Public Prosecutor—	
See Law Officers of Government.	
Public Services—	
See Gazetted officers.	
Pulikar Mills—	
See Mills.	

Q

Questions—	
Putting of — by one non-official member to another non-official member	86
Questions and Answers—	
Ananta Pai, Sri T.—	
Question re—	
Co-operative Textile Spinning Mill, opening of—in the State.	456
Districts without a college, number of	1041-1042
Five-Year Plan, shortage of resources for financing	359
Government High School at Mulki (South Kanara), construction of buildings for	653-654
High schools under district boards, taking over of—by Government	1022
Land tax for vacant lands of Government, payment of—to municipalities	1129-1130
Madras Industrial Investment Corporation, classification of shares of—as Trustee Security	654
Medical College at Madurai, capital expenditure on	652-653
Medical Colleges in Madras State, number of and admissions in 1952-53	163-164
Rice mills in the State, closure of	1121-1122
Second Five-Year Plan, schemes to be included in	68

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Antony Peter, Sri—

Question re water-supply from the Cauvery to Pudukkottai division, investigation of scheme re 174-175

Appu, Sri A.—

Question re—

Loans to private industrial concerns in Malabar, grant of .. . 557
Regional Coconut Research Station in Malabar, opening of .. 1138-1140

Aranganathan, Sri K.—

Question re—

Adulteration of foodstuffs and drinks, cases of—in 1952 .. 788
Andhra State, allocation of expenditure incurred on the separation of .. 251-252
Assistant Commercial Tax Officers, appointment of Deputy Tahsildars as .. 628-630
Blood banks, names of districts without .. 934-935
Board's Standing Orders, reprinting of .. 930
Bulldozers in the State, number and lending of .. 537-541
Chinnar Reservoir Scheme, Perambalur taluk, investigation of .. 177
Cinchona department, payment of bonus to mazdoors in 1952-53. .. 159
Co-operative, department, number of Christian employees in different posts in .. 83
Crossword competitions in the State, number and prevention of. 1026-1027
District Boards, number of Personal Assistants to the Special Officers for .. 265
District Planning Board for South Arcot, constitution of .. 428-430
Foddergrains purchased and sold by Government during 1952-53, quantity of .. 443-444
Forest guards with S.S.L.C. qualification, number of .. 924
Forest produce in Gingee taluk, resales during 1952-53 .. 784-785
Gazetted officers re-employed after retirement or resignation, number of .. 159-161
Government Headquarters Hospital, Cuddalore, provision of clinical laboratory in .. 561
Government hospitals, measures to prevent misdeeds in .. 72-73
Government Milk Factory, Madras, recommendations of the Enquiry Committee re .. 170-171
Government Press, Madras, cost of maintenance of .. 558
Government Press, number of deaths due to lead poison in .. 559
Government Press, overtime wages paid to employees from 1950 to 1953 .. 559
Government Quinine Factory, Naduvattam, products manufactured at .. 787-788
Government Soap Factory, Kozhikode working of .. 933-934
Government Transport, Madras City, working of—in 1951-53. .. 559
Grazing permits, fixation of limit for grant of .. 71-72
Grazing permits, income from issue of—during 1952-53 .. 918
Green manure permits, income from issue of—during 1952-53. .. 917
High schools in South Arcot, opening of—during 1953-54 .. 644
House-sites, assignment of .. 560
Independence Day Celebration in 1953, expenditure on .. 241-242
Insecticides sold in South Arcot in 1953, value of .. 16-18
Irrigation tanks within the Government House, Guindy .. 537
Land revenue, amount of interest collected for default in payment of—for fasli years 1361 and 1362 .. 785
Lands for cultivation, assignment of .. 530

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Aranganathan, Sri K—cont.

Question re—cont.

Local Finance Enquiry Committee, implementation of recommendations of .. 934
Madras Vanaspathi, Limited, Villupuram, commencement of work in .. 648-651
Maistries in Highways department and district boards, redressal of grievances of .. 21
Maternity Centre in Gingee taluk, maintenance of .. 15-16
Neiveli Lignite Investigation Project, strike in the quarry of. 1144-1145
Non-gazetted Government servants in the Revenue department, dismissal of—during 1948-53 .. 562
Non-gazetted officers, employment in their native districts .. 561
Paper Mills in the State, number of .. 78-80
Petrol allotted to and consumed by Prohibition department in South Arcot in 1952-53, quantity of .. 370-371
Primary Health Centres in North Arcot, number of .. 58
Private weekly shandies, acquisition by Government of .. 785
Prohibition offences, special training to regular Police for detection of .. 1056-1037
Refugees undergone training in Polytechnic Institutes in the State, number of .. 15
Reserve forests in South Arcot, extent and protection of .. 84
Rettanai Thangal in Gingee taluk, raising of full tank level of. 360
Road between Devadanampettai and Kanakkancuppam, construction of .. 1037
Roads in Gingee taluk, construction of .. 792-793
Schemes and plans submitted to Central Government for four crores of rupees .. 18
Seigniorage value of unreserved trees, enhancement of .. 554
Skimmed milk powder for Government Milk Factory, purchase of .. 356-357
State aid to Madras Institute of Technology, grant of .. 359-360
Stud bulls in the State, number and maintenance of .. 357-358
Sub-Inspectors of Police, direct recruitment in 1953-54 .. 11-12
Sugar factories in the State .. 438-441
Supply of information to M.L.A.s by heads of departments, restrictions of .. 5-7
Surface green manure in Musiri taluk, lease of right for cutting. 1032-1034
Tamil drama "Panakkaran", ban on .. 425-427
Tube-wells sunk in South Arcot, number of .. 935
Veterinary Dispensary at Gingee, working of—in 1952-53 .. 923-924
Waste lands sold during 1952-53, extent and value of .. 75
Wells, number of drills available for sinking of .. 255-257
Wells sunk in Kadambuliur firka (South Arcot), number and depth of .. 75

Ardhanari, Sri T. S.—

Question re—

Award of the Special Industrial Tribunal (Textile Industry), publication of .. 918
Coimbatore City Transport, reinstatement of retrenched workers in .. 932
East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Nellikuppam, discrimination in respect of wages, dearness allowance, etc., paid to the employees of .. 273
'Neera' tapping from coconut trees, districts permitted for .. 924-925
Putikar Mills, Tiruchengode, alleged intimidation of workers by the Police .. 1047-1048
Tiruchengode Handloom Co-operative Society, share capital of .. 1147

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Balakrishnan, Sri V.—

Question re —	
New Calingula to Theradikulam in Pattukkottai taluk, construction of	535-536
Pay and allowances of Union and State Government officials, disparity in	260-262
Posts of Collectors to be filled by I.A.S. and I.C.S. Officers, quota for	542-544

Chellathurai, Sri P.—

Question re Vaigai Reservoir Project, scope of	430-431
--	---------

Dasarathan, Sri D.—

Question re —	
Buses and heavy vehicles owned by fleet-owners in North Arcot, number of	935
Centres under the National Extension Service in North Arcot, number of	1142-1143
Gazetted officers in the Industries department belonging to Scheduled Castes, number of	1142-1143

Deivasigamany, Sri S.—

Question re —	
Principal, Government Textile Institute, Madras, appointment of	166-168
Pulavu rice, import of	242
Water-supply from Singadivakkam tank for irrigation purposes, memorial re	371-372

Dharmalingam, Sri M.—

Question re —	
Arniyar Anicut at Suratpalli, construction of	1135-1136
Bonus to copyists in Revenue Divisional Officer's office, Tiruvallur, non-payment of—in 1951	357
Chief Conservator of Forests, appointment of an I.C.S. Officer as	363-369
Cholera, outbreak of—in Tiruvallur taluk	270
Fixed travelling allowance for foresters, increase in	1042
General Hospital, Madras, particulars regarding casualty department in	82
House-sites, assignment of—to Harijans in Tiruvallur taluk	271
Medical concessions to Ministers	453-454
N.G.O.'s strike, bonus to N.G.O.'s not participating in	154-155
Police department staff, enhancement of pay consequent on merger of Prohibition staff with the	919
Prohibition Sub-Inspectors, appointment of	372-373
Prohibition Sub-Inspectors, regularization of services of	654-655
State Harijan Welfare Committee, reconstitution of	642-644

Gopalakrishnan, Sri P. K.—

Question re —	
Awards of Industrial Tribunals not implemented in 1953, number of	782
Pa nine relief works in Natthika firka, Malabar, starting of	534-535
Minor Engineering Industries Enquiry Committee, report of	8
Order under section 144, Criminal Procedure Code, promulgation in Thrithala firka (Ponnani taluk)	347-350
Tripartite Enquiry Committee report, action taken on	26

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Gopalan, Sri K. P.—

Question re—

Anqhra. Patrika, implementation of Industrial Tribunal's award relating to workers of	69
Annual returns by the managements of factories, submission of	454-455
Betting on American cotton prices in Madras City, prevention of	1023-1026
Board High School, Payyanur, acquisition of land for use as playground for	1128-1129
Bridge across Kuppam ferry, Taliparamba, construction of	803-804
Bridge at Cherupuzha Thodu (Payyanur firka), construction of	648
Cement drains in Cannanore, construction of	1045
Commonwealth Tile Factory, Puthyara (Kozhikode) adjudication of dispute in	1044
Commonwealth Tile Factory, Puthyara (Kozhikode), closure of a section in	1044
Elementary grade teachers qualified in weaving, pay of	802-803
Elementary school teachers of Malabar, representations re grievances	64-66
Employees' strike in Parry & Co., Madras, on 23rd December 1953	171-174
Factories Act, measures to prevent evasion of—by beedi manufacturers	549-550
Government Hospital, Cannanore, maintenance and other charges for 1952-53	937
Government Hospital, Cannanore, provision of bath rooms for patients in	452-453
Government Hospital, Tellicherry, inadequacy of accommodation in	527-528
Handloom Cess Fund, allocation to Malabar from	19-20
Handloom Cess Fund, ways of utilization in Malabar	556
Hotel workers, change of names of hotels to evade implementation of Industrial Tribunals' awards	242-246
Hotel workers' disputes in Madras City during 1950-53, adjudication of	532
Hydrogenation Factory, Kozhikode, working of	631-633
Industrial disputes, fixation of ceiling period for conducting conciliation proceedings	250-251
Jaggery Co-operative Societies, starting of—in Chirakkal taluk	927-929
Kunhinangalam-Ramathali road, construction of	556
Liberator Press, implementation of Industrial Tribunal's award by	547-549
Local Fund Hospital at Pazhayangadi, opening of	555-556
Mathamangalam-Vaippinam road in Payyanur, construction of	1040-1041
Nurses in Madras City, retrenchment of	443
Order under section 144, Criminal Procedure Code, promulgation in Thrithala firka (Ponnani taluk)	347-350
Pariyaram Tuberculosis Sanatorium, grant to	351-352
Photo Litho Press, Madras, Industrial Tribunal's award re retrenched workers	71
Press workers, appointment of a Court of Enquiry to go into the condition of	176-177
Processions near the Assembly Hall, prohibition under City Police Act	782-783
Renaissance Printers, Limited, Madras, payment of arrears of wages to workers of	804

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Gopalan, Sri K. P.—cont.

Question re—cont.

Rice sold through ration shops in Malabar, increase in the price of	3
Sales tax, prevention of evasion by the East Asiatic Company, Limited, Madras	1045-1046
Shops and Establishments Act, exemption of factory employees from	451-452
Taxes on motor vehicles in Malabar, income from — during 1952-53	432-434
Textile Tripartite Enquiry Committee, expenditure on	910-912
Textile Tripartite Enquiry Committee, implementation of recommendations of	350
Travelling allowance allowed to constables of Malabar, reduction in rate of	58-60
Village officers of Malabar, memorandum from	165-166
Young Men's Club, Azhikkode, memorandum from—for financial help	175-176

Gopalan Unni, Sri K. C.—

Question re—

Karulai Estate forests, illicit cutting of trees in	921
Land revenue remission in Malabar, grant of	68-69
Rice supplied in Malabar, enquiry into quality of	60-63

Govindasamy Nayagar, Sri A.—

Question re—

"Aiyulthandanai", ban on drama	154
Parulekar Committee, expenditure on	646-647
Public Prosecutor and Government Pleader, Tiruchirappalli, appointment of	178-179
Residential scholarships to Backward Class students in Law, grant of	919-920

Kalyanasundram, Sri M.—

Question re—

Armed Reserve Police, stationing of—in Kalambur (North Arcot)	159-153
Jail warders, representation for revision of scale of pay	1039-1040
Visit of the Chief Minister to Salem in October 1953	915-917

Kandasamy, Sri C.—

Question re land revenue, excess collection in certain villages of Pattukkottai taluk	544-547
---	---------

Kannan, Sri V. K.—

Question re loans to agriculturists of Arni Jagir, grant of	646
---	-----

Kattimuthu, Sri M.—

Question re—

Criminal Tribes Settlements, transfer of administration to Police department	82-83
Fire engines, stationing of—in South Arcot district	925-926

Koran, Sri O.—

Question re—

Malabar Special Police, recruitment of Harijans to	437-438
Untouchability, grant by Central Government for removal of	76-78

Krishna Ayyar, Sri V. R.—

Question re—

National Cadet Corps Units, establishment of—in educational institutions	651-652
Pension papers in Fisheries department, delay in forwarding of	652

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Krishnan, Sri R.—

Question re Chedi Mark Beedi Company, Koduvayar, dispute between management and workers	67
---	----

Kunhan, Sri E. T.—

Question re—order under section 144, Criminal Procedure Code, promulgation of—in Thrithala firka, Ponnani taluk	346-350
---	---------

Kunhi Mohamad Shafee, Sri K.—

Question re—

Foodgrains supplied by ration shops in Malabar, increase in the price of	793-796
Indo-Ceylon agreement, consultation with the Madras Government re	550-551

Kunhirama Kurup, Sri C.—

Question re Pantalayini Railway Station (North Malabar), halting of Mail trains at	802
--	-----

Kuppuswami, Sri R.—

Question re Chettipalayam Panchayat Board, stamp duty surcharge due to	70-71
--	-------

Madhavan Nambiar, Sri K.—

Question re—

Bridge over the Mambram river (Malabar), construction of	1128-1129
Diet supplied to prisoners, scale of	1146
Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar, working of	936-937
Thattari Bridge No. 19 on the Chowa-Anjarakandi road in Chirakkal taluk, reconstruction of	271

Manickam, Sri P. G.—

Question re—

Harijans in Erumakkara-pudur (Gobichettipalayam taluk), eviction of—from their house-sites	1040
Lands for cheri sites in Gobichettipalayam taluk, acquisition of	1029-1031

Manjaya Shetty, Sri Y.—

Question re—

Board High School, Coondapoor, building grant for	655
Tapping co on it trees to manufacture jaggery in South Kanara, permission for	931

Mogral, Sri M. S.—

Question re—

District Headquarters Hospital, Mangalore, construction of new building for	781
Electricity supply to Kasaragode taluk from Jog Project	1022
Employment Exchanges in Malabar and South Kanara, number of persons registered in and employed through in 1953	788-792
Fishing trawlers, number and working of	636-638
Liquor permits in Malabar and South Kanara during 1951-52 and 1952-53, number of	177-178
National Extension Service in South Kanara, blocks selected and allotment for	163
Sales tax, receipts and expenditure in South Kanara during 1952-53 under	370
Salt in the Kumbha fish-curing yard, stock of	931
Yarn supply to fishermen at subsidized rates, discontinuance of	169

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Muthu Thevar, Sri B. R. M.—

Question re—

Land holdings, census of .. 431-432
Tablik Jamath, a Muslim religious organization, functioning of .. 1143-1144

Narayana Kurup, Sri M.—

Question re—

Cholera relief work in Ponnani .. 343-347
Conference of the Presidency Panchayat Union, action taken on the resolutions of .. 781-782
Hindi, place of— in educational curriculum .. 558
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, 1953, number of suits pending before and after promulgation of .. 557
Koothali Estate, North Malabar, extent and composition of .. 1131-1134
Land on the right bank of Malampuzha, irrigation facilities for .. 171
Multi-purpose co-operative credit societies, introduction of—in rural areas .. 922-923
Munsiff's court, opening of—at Pattambi .. 80
Village officers of Malabar, memorandum from .. 537

Narayanan Nambiar, Sri M.—

Question re—

China clay deposits in Malabar and South Kanara, investigation .. 165
Government hospital building at Mangalore, construction of .. 912-913
Government lands under pepper cultivation in Panathady village, Kasaragod taluk, extent of .. 373
Hostel for students of Law College, Madras, opening of .. 1137-1138
Madikail-Nileshwar Road in Hosdurg (South Kanara), construction of .. 1044-1045
Odayanchat Kunnumkai road in Hosdurg taluk, construction of .. 1126-1128
Rural credit co-operative societies, number of .. 1034-1036

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—

Question re—

Recommended for Chirakkal taluk Five-Year Plan, schemes under .. 249-250
Government Brennen College Fund, donation by Tellicherry Municipal Council .. 437
Maternity Centre at Kambil, (North Malabar), opening of .. 369-370
Non-gazetted officers, passing of Second Language Test by .. 158
Rice supplied through ration shops in Malabar, increase in the price of .. 4-5
Tile and timber industries in Malabar, declaration as seasonal industries .. 16
Wells for Harijans in Melapattam village, Chirakkal taluk, digging of .. 1047

Pakkiriswami Pillai, Sri S.—

Question re—

Horses destroyed by King Institute authorities in 1951-53, number of .. 1048
Parry & Co. and Best & Co., settlement of industrial disputes in .. 655-657
Persons arrested for Prohibition Offences, during 1952 and 1953, number of .. 1048

Palaniswami, Sri N. K.—

Question re—

Administrative reforms suggested in the report of Mr. Appleby, introduction of .. 66-67
Betting on American Cotton Prices, prevention of .. 1023-1026
Conveyer water, exploitation of—for supply to Madras City .. 1131
Development of scarcity areas, Central grants for .. 1-3
Employees' State Insurance Scheme, implementation in Madras State .. 73-74
Executive officers of panchayat boards, abolition of posts of .. 434-437

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Palaniswami, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Government Transport, Madras City, categories of posts and scales of pay .. 557
Handloom Cess Fund, schemes for utilization of .. 799
Handloom goods, inclusion in the list of articles freely exported. .. 641-644
Iron and magnesite ores in Salem district, mining of .. 21-22
Jaggery, export of—by Jaggery Marketing Federations .. 1130-1131
Leather goods for the Police, expenditure on purchase in 1953-54 .. 933
Minor Irrigation Schemes under the Five-year plan, execution of .. 1141-1142
Molasses, import of—from Hyderabad .. 653
Opening of gruel centres, issue of takkavi loans, etc., in Oothukuli, etc. tirkaas .. 560
Pesticides and insecticides, reduction in prices of .. 644-646
Provincial Union of Panchayat Boards, recognition of .. 905-906
Public meeting of Anamalai Plantation workers at Valparai, alleged interruption by the Police .. 618-641
Shops and Establishments Act, amendments to .. 14
Unemployed graduates, Central grant for employment of—as teachers .. 22-23

Parthasarathy, Sri K.—

Question re—

Bridge across Musukundanadi, construction of .. 1047
Bridge across South Pennar near Tirukkoyilur, construction of .. 927
Cross-word competitions, statistics re .. 528-531
Subdivisional Magistrate's Court, Ulundurpet, provision of Bar room in the .. 912

Radhakrishnan, Sri S.—

Question re land holdings in the State, census of .. 801-802

Ramalingam, Sri S.—

Question re—

Arrears of melwaram in Ramanathapuram district, collection by coercive methods .. 364-366
Arts Colleges (Government and aided), admission of Backward Class and Scheduled Caste students into .. 155-157
Attachment of paddy crop for arrears of melwaram, Ambalapathu (Tanjore), representation re .. 782
Award of Special Industrial Tribunal for Textile Industry, implementation of .. 24-25
Cattle wealth in Tanjore district, improvement of .. 631
Ceylon Indians, reply to representation made to the Central Government .. 55-57
Chillies, production and export of .. 785-786
Coimbatore City Transport, Limited, reinstatement of retrenched workers in .. 786-787
Dispute between plantation workers and planters, constitution of Tribunal to enquire into .. 23
Five-Year Plan, aid to industries under .. 8-11
Handloom Cess Fund, schemes for utilization of .. 799
Madurai Municipal workers, reference of dispute to Labour Tribunal .. 448-451
Maistris of Highways department, regularization of services of .. 168
Modified Elementary Education Scheme, extension to municipal towns of .. 456
Neyveli Lignite Mines, pilot scheme of .. 161-162
Open market rice or paddy, trade in—by co-operative societies .. 153-154

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ramalingam, Sri S.—cont.

Question re—cont.

Pest attack on betel vine in Salem district	1122-1126
Procurement of paddy and rice in Tanjore district, target for ..	67
Retrenched textile workers of Coimbatore, payment of compensation to	784
Separation of Judiciary from Executive in Tanjore, headquarters of officers under the scheme of	12-14
Shandies, collection of higher rent by contractor at Peravurani	81
Southern Railway Loco shed, Tanjore, exemption from Factories Act	805
Sub-Jails in Tanjore, improvements to	921-922
Sugarcane for Nellikkuppam Sugar Factories, fixation of fair prices for	1145
Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, amendments to	57-58

Ramaswami, Sri K. V.—

Question re—

Madras Surveyors' Association, representations from	441-442
Pest attack on betelvine in Salem district	1123-1126

Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—

Question re—

Sales tax on making and repairing (of articles), charges, levy of	20
Tank at Kammalampundi (Chingleput district), improvements to	541-542

Rangaswami Reddiar, Sri P.—

Question re—

Additional First-class Magistrates' Courts in Tiruchirappalli district, number and abolition of	269-270
Crossword competitions in the State, number and prevention of	1026-1027
Death of a person in Vaniambadi Police station, demonstration due to	1146
Electricity supply to Mettupalayam (Tiruchirappalli district) ..	262-263
Ministers' tours in Kangayam constituency for election propaganda	163
Retired Gazetted officers, re-employment of	935-936

Ratnam, Sri A.—

Question re—

Accommodation Controller, continuance of post after separation of Andhra	358-359
Backward Classes Commission, recommendations of Madras Government to	799-801
Bus route from Madras to Ponneri, opening of	259-260
Central Jail, Cuddalore, working of	930
Community Projects Scheme, improvements in South Arcot under	361-362
Co-operative Housing Scheme, Central grant for 1952-53 for housing the homeless	366-367
Cotton licence, renewal of	265-267
District Harijan Welfare Officers, functions and tenure of ..	444-443
Entertainment tax, exemption to Musical Associations from ..	933
Eviction of Harijans from houses in Malabar	263-269
Fair price shops in Madras City, running of—by Harijans ..	1038-1039

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ratnam, Sri A.—cont.

Question re—cont.

Fish vans in the State, number and income derived from ..	932
French polish, import of—without levy of gal onage fee ..	1043
General Hospital, Madras, annual cost of maintenance of ..	259
Government Headquarters Hospital, Cuddalore, bed-strength and average number of in-patients in	362-364
Grazing in Government forests, levy of uniform fees for ..	780-781
Gruel centres in the State, continuance of	1037-1038
Harijan Day, use of All-India Radio for the celebration of ..	554-555
Harijans, provision of employment for	935
Hindi letters in name boards at railway stations, tarring of ..	351
Housing of industrial workers in Madras City, scheme for ..	352-354
Lands possessed by Harijans under Grow More Food Scheme, assignment of	937
Legislative Assembly, shifting of—to Fort St. George	906-908
Loan sanctioned to Cuddalore Co-operative House Building Society, amount of	1143
Motor accidents on roads in Madras City in 1952, number of ..	1146
National Extension Service, basis for selection of Gazetted officers under	246-248
New York cotton prices, number of persons sanctioned for betting on	1134-1135
Palar Bridge, construction of	913-915
Parry & Co., adjudication of dispute between the management and staff of	254-255
Police station for Anaikattu village (North Arcot), opening of ..	779-780
Probation Officers, appointment and functions of	1149-1141
Sales tax on matches, levy at single point	427-428
Sales tax on perishable articles, income from — during 1952 ..	264
Sales tax on rice, levy of licence fee instead of	350
Slow moving vehicles, prohibition of—on certain roads in Madras City	360-361
Slums in Madras City, assignment of—to Harijan occupiers ..	264-265
"Sorghum" cholera, purchase and distribution of and poisonous effect of	1031-1032
Stanley Hospital, Madras, increase of staff and bed-strength in ..	253-254
Traffic on the trunk road from Chingleput to Madurantakam, cessation of—due to floods	272
Train collisions, statistics re	272-273
Unemployment problem, proposals for solution of	356
Untouchability, grant by Central Government for removal of ..	272

Sambandam, Sri K. R.—

Question re—

Executive Officers of temples, appointment of Law Graduates as	633-636
Public Prosecutor and Government Pleader, Tanjore, filling up of posts of	553
Special Armed Police, stationing of—in Mayuram in 1953-54 ..	531-534

Senapathy Gounder, Sri A.—

Question re Prohibition offences in 1951-52, number of persons sentenced under	805
--	-----

Sivraj, Sri N.—

Question re Government Hospital at Nagapattinam, restoration of original status	1136-1138
---	-----------

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Subbiah, Sri A. K.—	
Question re—	
Non-gazetted officers, representation from N.G.Os' Wives' Association, Tanjore, re grievances of	908-910
Villages newly granted electricity supply in 1952-53, number of	63-64
Suvarna, Sri N. N.—	
Question re Hospital Advisory Committee, Mangalore, expansion of ..	23
Venkataramana Gowda, Sri K.—	
Question re—	
Belthangady area in South Kanara, constitution of separate taluk under the Scheme of Separation of Judiciary from Executive	15
Bridge over Kumaradhare river, construction of	14
Central Road Fund, allocation to Madras State from	157-158
Venkatesha Sholagar, Sri P.—	
Question re loan for the purchase of manure, grant of—in Tanjore district in 1953-54	1126-1128
Virupakshiah, Sri S. C.—	
Question re—	
Artificial insemination centre, opening of—at Kollegal	85-86
Bridges across the Sonnehalla and Thattahalla in Kollegal taluk, construction of —	1129
District Board High School at Kollegal, grant for construction of a building	166
Viswanathan, Sri K. R.—	
Question re—	
Alanduraiyar and Kothandaramaswami Devasthanam, Ariyalur, amount of compensation paid to	84-85
Assistant Commercial Tax Officers, recruitment from Registration department	1027-1029
Clerks in the Revenue Secretariat communitywar	368
District Planning Board, payment of travelling allowance to non-official members of	69-70
Educational institutions, celebration of V. O. Chidambaram Pillai Day and Bharathi Day in	68
Poramboke lands at Kavanur, Vridachalam taluk, alienation of —to a local Basic School	796-799
Poramboke lands close to village sites, assignment of	925
Recruitment of Deputy Collectors, communal representation in	354-356
Retired Gazetted Officers re-employed in the Registration department, number of and reasons for	147-149
Rural radio sets, manufacture of—by State Broadcasting department	267
Shops and Establishments Act, exemption of small shops from	169-170
Takkavi loans, grant of—in Udayarpalayam taluk during April-December 1953	562
Visit of Ministers to Vriddachalam in August 1953	257-259
Quinine Factory (Government), Naduvattam—	
Question re products manufactured at —	787-788

R—

Radhakrishnan, Sri S.—

See Questions and Answers.

Radio sets—

Question re manufacture of rural—by State Broadcasting department. 267

Railways—

Question re—

Hindi letters in name boards at railway stations, tarring of ..	351
Pantalayini Railway Station (North Malabar), halting of mail trains at	802
Statistics about train collisions	272-273

Rajachidambaram, Sri P. B. K.—

Demand for grant re District Administration and Miscellaneous ..	310-312
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	226-230

Rajagopal, Sri N.—

Demand for grant re General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration	186-188
---	---------

Rajagopalachari, the Hon. Sri C.—

Proposed resignation of the Chief Minister, statement re	1049
Walk-out by Sri A. Ratnam on 6th March 1954, personal explanation re	31

Rajan, Sri P. T.—

Demand for grant re Public Health	618-619
Night sitting on 27th March 1954, holding of	1115

Raju, Sri D. K.—

Demand for grant re—	
Administration of Justice	483-484
Capital Outlay on Electricity Schemes	1077-1079

Raju, Sri K. T.—

Demand for grant re—	
Capital Outlay on Electricity Schemes	1075-1076
Community Development Projects	1101-1106
General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration ..	140-142
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	211
Jails	291-292
Labour including Factories	498-500
.. .. .	710-712

Rama, Sri T. K.—

Demand for grant re—	
Capital Outlay on Electricity Schemes	1082
Co-operation	838-840
Public Health	613-614

Ramachandran, Sri M. R.—

Demand for grant re Head of State, Ministers and Headquarters Staff	230-232
---	---------

Ramakrishna Ayyar, Sri N.—

Demand for grant re general Sales Tax and other Taxes and Duties —Administration	192-194
--	---------

R—cont.

Ramalingam, Sri S.—

Demand for grant re—

Agriculture and Fisheries

Head of State, Ministers and Headquarters Staff

Irrigation

Land Revenue Department

House Committee, election of members to

See Questions and Answers.

Ramamurthi, Sri P.—

Demand for grant re—

District Administration and Miscellaneous

Education

Harijan Uplift

Head of State, Ministers and Headquarters Staff

Labour including Factories

Police

Road Transport Schemes — Working Expenses

Use of the word 'bluff' objected to

Ramaswamy, Sri K. V.—

Demand for grant re—

Agriculture and Fisheries

Excise Department

Loans and Advances by the State Government

Public Health

See Questions and Answers.

Ramaswamy Kander, Sri N. C.—

Demand for grant re—

District Administration and Miscellaneous

Jails

Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—

Demand for grant re Police

See Questions and Answers.

Ramaswamy Naidu, Sri S.—

Demand for grant re—

Agriculture and Fisheries

Industries and Cinchona

Ramaswamy Thevar, Sri A.—

Demand for grant re—

Excise Department

Irrigation

Rangaswamy Gounder, Sri R.—

Demand for grant re Irrigation

Rangaswamy Reddy, Sri P.—

Demand for grant re—

Land Revenue Department

Police

See Questions and Answers.

R—cont.

Rathina Gounder, Sri N.—

Demand for grant re—

Co-operation

District Administration and Miscellaneous

Ratnam, Sri A.—

Chief Minister's health, information re

Demand for grant re—

Community Development Projects

Excise Department

Harijan Uplift

Labour including Factories

Walk-out on 6th March 1954 of personal explanation re

See Questions and Answers.

Refugees—

Question re number of — having undergone training in Polytechnic Institutes in the State

Regional Coconut Research Station—

Question re opening of — in Malabar

Registration department—

Question re retired Gazetted officers re-employed in —, number and reasons for re

Renaissance Printers, Limited, Madras—

Question re payment of arrears of wages to workers of

Resolution re—

Death of Sri S. O. S. P. Odayappa, M.L.C.

Rettani Thangal—

See Tanks.

Revenue Secretariat—

Question re clerks in the — communitywar

Rice—

See Food.

See Mills.

Road Transport Schemes — Working Expenses—

Demand for grant re—

Roads—

Question re—

Construction of — in Gingee taluk

Kunhimangalam-Ramanthali Road, construction of

Madikail-Nileshwar road in Hosdurg (South Kanara), construction of

Mathamangalam-Vaippinan road in Payyanur, construction of

Odayanchal-Kunnumukai road in Hosdurg taluk, construction of

Road between Devadanampettai and Kanakkaneuppan

Traffic on the Trunk road from Chingleput to Madurantakam, cessation of

See Accidents.

See Central Road Fund.

R—cont.

Rulings—

Budget—General discussion and voting on Demands for grants—	
The Chair is not bound to call the names of the speakers in the order in which they are furnished to him by the Parties	887
There is no objection to postpone the Minister's reply to a Demand if there is an agreement among the parties and the Members of the House to that effect	727
Business of the House—Holding of night sitting—The House has power to regulate its own business and fix the hours of sitting	1114
Decorum—	
A Member should not cross the floor of the House between the Chair and a Member speaking	376
Catching the eye of the Speaker—Members should catch the eye and attract the attention of the Speaker by standing up in their seats	635
It is unparliamentary for a Member who is speaking to chew anything in the House	300
Members should refer to Members sitting on the Opposition as 'Hon. Gentlemen' and to Members on their own side as 'Hon. Friends'	818
Members should speak from the seats allotted to them	964
Maintenance of order outside the precincts—	
The Speaker is not responsible for the maintenance of peace and order outside the precincts of the Legislative Assembly	783
Questions—	
Activities of Ministers in their private capacity cannot be discussed in the House	259
Answers to previous questions referred to in answer to a question need not be furnished as they have been or are expected to be printed in the Proceedings	26
Supplementary questions should not ask for legal opinion	426
The Chair cannot take up the responsibility regarding answers given by Ministers	929
Rulings of Deputy Speaker—There can be no appeal to the Speaker against a ruling given by the Deputy Speaker or any Member of the Panel of Chairmen or any other Member occupying the Chair	274-276
Unparliamentary expressions—	
'Bluffing' is not unparliamentary	223, 640
'கொண்டை' (Kollai) held not unparliamentary in so far as it was not attributed to the Minister	738
Rural Credit Co-operative Societies—	
See Co-operative Societies.	
Sahajananda, Sri A. S.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	373-377
	423
Harijan Uplift	981-992
Sales tax—	
Question re—	
Income derived from — on perishable articles during 1952	264
Levy of licence fee instead of — on rice	350
Levy of — on making and repairing (of articles) charges	20
Levy of — on matches at single point	427-428
Prevention of evasion of — by the East Asiatic Company, Limited, Madras	1045-1046
Receipts and expenditure in South Kanara during 1952-53 under—	379

S—cont.

Sathbandam, Sri K. R.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	385-388
Education	1157
General Sales Tax and Other Taxes and Duties — Administration.	144-146
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	283-291
Jails	513-515
See Questions and Answers.	
Samikannu, Sri S.—	
Demand for grant re Irrigation	886
Sannasi, Sri T. V.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	1000
Scarcity areas—	
Question re central grant for development of—	1-3
Scheduled Castes—	
*See Industries Department.	
Schemes—	
Question re—and plans for four crores of rupees submitted to Central Government	18
Scholarships—	
Question re grant of residential — to Backward Class students in Law	919-920
School(s)—	
Question re—	
Board High School, Coondapoor, building grant for	655
Board High School, Payyanur, acquisition of land for use as playground for	1128-1129
Celebration of V. O. Chidambaram Pillai Day and Bharathi Day in—	68
District Board High — at Kollegal, grant for construction of a building for	166
Government High School, Mulki (South Kanara), construction of buildings for	653-654
High Schools in South Arcot, opening of — during 1953-54	644
High — under district boards, taking over by Government	1022
Section 144, Criminal Procedure Code—	
Question re promulgation of order under — in Thirthala firka (Ponnani taluk)	346-350
Seethi Sahib, Sri K. M.—	
Demand for grant re—	
Co-operation	840-842
Police	569-571
Public Health	673-675
	684
Selvaraj, Sri P.—	
Demand for grant re Head of State, Ministers and Headquarters Staff	224-226
Senapathy Gounder, Sri A.—	
Demand for grant re—	
Agriculture and Fisheries	765
Capital Outlay on Electricity Schemes	1081-
Community Development Projects	1100-1101
See Questions and Answers.	
Separation of Judiciary from Executive—	
See Judiciary.	

	PAGES
<i>S—cont.</i>	
Shandies—	
Question re—	
Acquisition by Government of private weekly	785
Collection of higher rent by contractor at Peravurani	81
Shanmuga Rajeswara Sethupathi, the Hon. Raja Sri—	
Demand for grant re—	1072,
Capital Outlay on Electricity Schemes	1085-1090
Electricity	1070-1072
Irrigation	1085-1090
.. .. .	859-863
.. .. .	895-902
Shanmugam, Sri T.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	975-977
Shetty, The Hon. Sri A. B.—	
Demand for grant re Public Health	605-609,
.. .. .	677-683
Shops and Establishments Act—	
Question re—	14
Amendments to	451-452
Exemption of factory employees from	169-170
Exemption of small shops from	
Sivaram, Sri N.—	
Demand for grant re Police	581-583
See Questions and Answers.	
Slow moving vehicles—	
See Transport.	
Slums—	
Question re assignment of — in Madras City to Harijan occupiers.	264-265
Soap Factory—	
Question re Government Soap Factory, Kozhikode, working of	933-934
"Sorghum" Cholam—	
See Food.	
Soundaram Ramachandran, Dr. (Srimathi) T. S.—	
Demand for grant re—	
Irrigation	878-879
Public Health	669-673
Southern Railway Loco Shed—	
Question re exemption of — from Factories Act	805
Speaker, Mr.—	
Adjournment motion re French Indian Settlement in Pondicherry,	1050
situation in border areas	938
Chief Minister's health, information re	52, 53
Condolence resolution re death of S. O. S. P. Odayappa, M.L.C.	27
Night sitting on 22nd March 1954 holding of	1114, 1115
Night sitting on 27th March 1954, holding of	
Questions, putting of — by one non-official member to another non-official member	86
Transport arrangements for members to attend the Governor's	1021
Party in Guindy	274-277
Use of the word 'bluff', objection re	
Walk-out by Sri A. Ratnam on 6th March 1954, personal explanation	27-29
.. .. .	30, 31, 32
See Rulings.	

	PAGES
<i>S—cont.</i>	
Speedharan, Sri K. T.—	
Demand for grant re Labour including Factories	723-724
State aid to industries—	
Question re State aid to Madras Institute of Technology, grant of	359-360
Strike(s)—	
Question re employees' in Parry & Company, Madras, on 23rd	171-174
December 1953	
Stud bulls—	
Question re number and maintenance of — in the State	357-358
Subbiah, Sri A. K.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	321-323
Harijan Uplift	996-998
See Questions and Answers.	
Sub-Inspectors of Police—	
See Police.	
Subramaniam, the Hon. Sri C.—	
Adjournment motion re French Indian settlement in Pondicherry,	
situation in border areas	1050
Business of the House, change in the order of	1148
.. .. .	23-30
Chief Minister's health, information re	482, 591, 746, 1050-1051 and 1148
Condolence Resolution re death of Sri S. O. S. P. Odayappa, M.L.C.	938
Demand for grant re—	52
Capital Outlay on Schemes of State Trading	1207-1208
Education	1149-1155
.. .. .	1182, 1193-1203
Harijan Uplift	961, 962
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	213, 218
.. .. .	222-224, 232-234, 238 and 296-308
Jails	516, 517
Labour including Factories	727, 728
Loans and advances by the State Government	1107, 1109
Police	1111-1114
.. .. .	563-565
Road Transport Schemes—Working Expenses	591-602, 604-605
House Committee, election of members to	1206-1207
Night sitting on 27th March 1954, holding of	808-809
Privileges Committee, election of members to	1114, 1115
Programme of the House, duration of session	806
Public Accounts Committee, election of members to	627
Supplementary statement of expenditure for the second six months	809
1953-1954, presentation of	810-812
Transport arrangements for the members to attend the Governor's	
Party in Guindy	1021
Use of the word 'bluff', objection re	274
Sugar factories—	
Question re Particulars re — in the State	438-441
Sugarcane—	
Question re fixation of fair price — for Nellikkuppam Sugar	
Factories	1145

S—cont.

PAGES

Supplementary statement of expenditure for the second six months of 1953-1954—	
Presentation of —	810-812
Surveyors—	
Question re Madras Surveyors' Association, representations from ..	441-442
Suvarna, Sri N. N.—	
See Questions and Answers.	
Swaminathan, Sri R. V.—	
Demand for grant re—	
Agriculture and Fisheries	760-762
Labour including Factories	774
Police	738, 812
	571-574
Swayamprakasam, Sri S.—	
Demand for grant re—	
Administration of Justice	462-464
Education	1179-1181
	1199
Harijan Uplift	1001-1002
T	
Tablik Jamath—	
Question re functioning of —, a Muslim religious organization ..	1143-1144
Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act—	
Question re amendments to—	57-58
Tank (s)—	
Question re—	
Improvements to — at Kammalampundi, Chingleput district ..	541-542
Irrigation — within the Government House, Guindy ..	537
Rettanai Thangal in Gingee taluk, raising of the full tank level ..	360
of	
Water-supply from Singadivakkam tank for irrigation purposes, ..	371-372
memorial re	
Taxes—	
Question re income from — on motor vehicles in Malabar during ..	432-434
1952-53	
Teachers—	
Question re—	
Elementary Grade Teachers qualified in Weaving, pay of ..	802-803
Elementary school — of Malabar, representations re grievances ..	64-66
Temples—	
Question re—	
Alanduraiyar and Kothandaramaswami Devasthanam —, Ariyalur, ..	84-85
amount of compensation paid to	
Appointment of Law Graduates as Executive Officers of ..	633-636
Textile industry—	
Question re—	
Publication of the award of the Special Industrial Tribunal for ..	918
Textile Tripartite Enquiry Committee, expenditure on ..	910-912
Tripartite Enquiry Committee, implementation of recommenda- ..	
tions of	350
Tripartite Enquiry Committee Report, action taken on ..	26

T—cont.

PAGES

Textile Institute—	
See Government Textile Institute, Madras.	
Textile workers—	
Question re payment of compensation to — retrenched in Coimbatore. ..	784
Thangavelu, Sri R.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	951-952
Thangavelu, Sri S. P.—	
Demand for grant re Administration of Justice	457-459
	496
Thinakarasami Thevar, Sri S.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	383-385
Jails	506-507
Thirumurthi, Sri P. K.—	
• Demand for grant re Public Health	619-620
Tile and timber industries.	
See Industries	
Tour (s)—	
Question re—	
Ministers' — in Kangayam constituency for election propaganda. ..	163
Visit of Chief Minister to Salem in October 1953	915-917
Visit of Ministers to Vriddhachalam in August 1953	257-259
Transport—	
Question re—	
Arrangements for members to attend the Governor's Party in ..	1021
Guindy	
Buses and heavy vehicles owned by fleet-owners in North Arcot, ..	935
number of	
Coimbatore City Transport, Limited, reinstatement of retrenched ..	786-787
workers	932
Government Transport, Madras City, categories of posts and ..	557
scales of pay	559
Government Transport, Madras City, working of — in 1951-53 ..	
Slow moving vehicles, prohibition of—in certain roads in Madras ..	360-361
City	
Travelling allowance—	
Question re—	
Increase of fixed — for Foresters	1042
Payment of — to non-official members of District Planning ..	69-70
Board	58-60
Reduction in the rate of — allowed to constables of Malabar ..	
Trees—	
Question re seigniorage value of unreserved trees, enhancement of ..	554
Tuberculosis Sanatorium—	
Question re grant to Pariyaram	351-52
U	
Unemployment—	
Question re—	
Proposals for solution of — problem	356
Unemployed graduates, Central grant for employment of — as ..	32-23
teachers	

	U—cont.	PAGES
Untouchability—		
Question re grant by Central Government for removal of—		78-78 272
Uppl, Sri K.—		
House Committee, election of members to		808
Urkavalan, Sri P.—		
Demand for grant re Irrigation		872
V		
Vadivelu, Sri S.—		
Demand for grant re—		
Agriculture and Fisheries		755
District Administration and Miscellaneous		313-315
Harijan Uplift		949-950
Jails		511-513
Vagheesam Pillay, Sri G.—		
Demand for grant re Agriculture and Fisheries		767-770
Vaigai Reservoir Project—		
See Irrigation.		
Vaikunta Baliga, Sri B.—		
Demand for grant re Administration of Justice		459-462
Veloo, Sri A.—		
Demand for grant re—		
District Administration and Miscellaneous		316-319
Harijan Uplift		952-954
Velukkan, Sri C.—		
Demand for grant re—		
Agriculture and Fisheries		767
Harijan Uplift		1000-1001
Venkatasubba Reddi, Sri O.—		
Demand for grant re—		
Community Development Projects		1094-1095*
Land Revenue Department		44-46
Venkataswamy Naidu, the Hon. Sri K.—		
Demand for grant re District Administration and Miscellaneous		411-415
Venkatesha Sholagar, Sri P.—		
Demand for grant re—		
Agriculture and Fisheries		757-760 777
Land Revenue Department		86-88
See Questions and Answers.		
Venkatrama Iyer, Sri S.—		
Demand for grant re District Administration and Miscellaneous		323-326
Venkatramana Gowda, Sri K.—		
See Questions and Answers.		

	V—cont.	PAGES
Venugopala Gounder, Sri M.—		
Demand for grant re—		
Agriculture and Fisheries		762-764
Public Health		675-678
Veterinary dispensary—		
See Hospitals and Dispensaries.		
Village Officers—		
Question re Memorandum from — of Malabar		165-166 537
Vinayakam, Sri K.—		
Condolence Resolution re death of Sri S. O. S. P. Odayappa, M.L.C.		53
Demand for grant re—		
Agriculture and Fisheries		755, 756
Capital Outlay on Electricity Schemes		1079-1081
Community Development Projects		1091-1094 1107
District Administration and Miscellaneous		415
Education		1157
Electricity		1175-1177 1071
Excise Department		104-107 119-1120
General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration		195-196
Harijan Uplift		960-963 1017
Labour including Factories		727
Land Revenue		36-38, 94
Public Health		620 657-660
House Committee, election of members to		807
Night sitting on 27th March 1954, holding of Transport arrangements for members to attend the Governor's party in Guindy		1114, 1115 1021
Virupakshiah, Sri S. C.—		
Demand for grant re Irrigation		881-884
See Questions and Answers.		
Viswanathan, Sri K. R.—		
Demand for grant re —		
Capital Outlay on Electricity Schemes		1083-1084
District Administration and Miscellaneous		331-334
Head of State, Ministers and Headquarters Staff		226-238
Irrigation		886-889
Land Revenue Department		42-44, 97
See Questions and Answers.		
W		
Walk-out—		
Personal explanation re — by Sri A. Ratnam on 6th March 1954		27-29 30-32
Wardens—		
Question re revision of scale of pay of — in Jails, representation re.		1039-1040
Water-supply—		
Question re Cauvery water, exploitation of — for supply to Madras City		1131

W—cont.

Wells—

Question re—

Digging of — for Harijans in Melapattam village, Chirakkal taluk	1047
Number and depth of—sunk in Kadambuliyur firka, South Arcot. ..	75
Number of drills available for sinking of	253-257
Tube wells sunk in South Arcot, number of	935

Y

Yarn—

Question re discontinuance of supply of — to fishermen at subsidized rates	1669
--	------

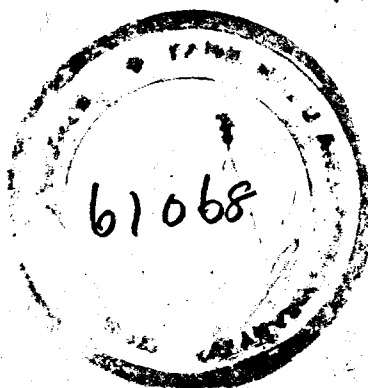
Young Men's Club, Azhikode—

Question re memorandum from — for financial help	175-176
--	---------

D

1211, 31 N54

N55-1332

13/11/54

[Handwritten signature]